

ERKEN DÖNEM TATAR TÜRKÇESİ KURAN TEFSİRİ
(Transkripsiyonlu Metin, Dil İncelemesi)

Pamukkale Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü
Yüksek Lisans Tezi
Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı
Yeni Türk Dili Bilim Dalı

Sema EYNEL

Danışman: Doç. Dr. Nergis BİRAY
İkinci Danışman: Doç. Dr. Mehmet Vefa NALBANT

MAYIS, 2013
DENİZLİ

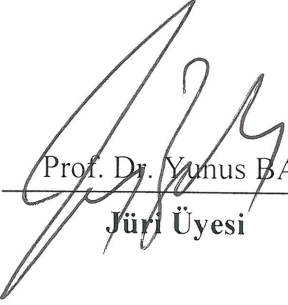
YÜKSEK LİSANS TEZİ ONAY FORMU

Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Yeni Türk Dili Bilim Dalı öğrencisi (092305042) Sema EYNEL tarafından Doç. Dr. Nergis BİRAY yönetiminde hazırlanan “Erken Dönem Tatar Türkçesi Kur’an Tefsiri” başlıklı tez aşağıdaki jüri üyeleri tarafından 28.06.2013 tarihinde yapılan tez savunma sınavında başarılı bulunmuş ve Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

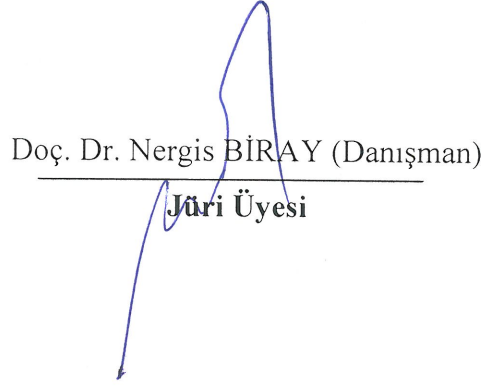
Prof. Dr. Leyla KARAHAN

Jüri Başkanı

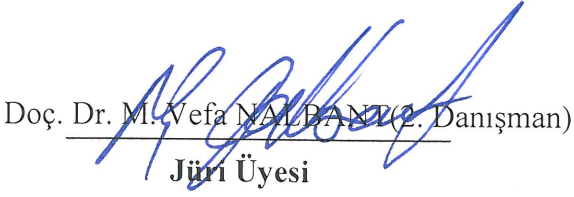
Prof. Dr. Yunus BALCI

Jüri Üyesi

Doç. Dr. Nergis BİRAY (Danışman)

Jüri Üyesi

Doç. Dr. M. Vefa NALBANT (2. Danışman)

Jüri Üyesi

Yrd. Doç. Dr. Bilge NALBANT

Jüri Üyesi

Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Kurulu'nun 12/07/2013 tarih ve ..12/111..... sayılı kararıyla onaylanmıştır.

Prof. Dr. Turhan KAÇAR

Müdür

Bu tezin tasarımı, hazırlanması, yürütülmesi, araştırılmalarının yapılması ve bulgularının analizlerinde bilimsel etiğe ve akademik kurallara özenle riayet edildiğini; bu çalışmanın doğrudan birincil ürünü olmayan bulguların, verilerin ve materyallerin bilimsel etiğe uygun olarak kaynak gösterildiğini ve alıntı yapılan çalışmalara atfedildiğini beyan ederim.

İmza

Öğrenci Adı- Soyadı : Sema EYNEL

ÖNSÖZ

Erken Dönem Tatar Türkçesi Kur'an Tefsiri" adını verdiğimiz çalışmamızın konusunu, Türkçenin Doğu grubunda yer alan Müşterek Orta Asya Türkçesi ile kaleme alınmış olan "el-İtkan Kur'an Tefsiri" oluşturmaktadır.

Bu çalışma, Müşterek Orta Asya Türkçesiyle yazılan, yazıldığı döneme ve dil özelliklerine bakıldığında Çağatay, Kıpçak ve Oğuz lehçesi özelliklerinin karışık olarak görüldüğü bir Kuran Tefsiri üzerine yürütülmüştür. Bu yönüyle "Karışık Dilli Kur'an Tefsirleri"nden birini daha araştırmaların hizmetine sunmaktadır. Çalışmada "el-İtkan Kur'an Tefsiri" adlı eser metin olarak ortaya konulmuş, eser üzerinde yazım, ses ve şekil bilgisi incelemesi yapılmış, eserdeki dini terimler tespit edilmiş ve eserde geçen özel adlar hakkında kısaca bilgi verilmiştir.

Bu çalışmayla Kazan Tatar Türkçesinin yazı dili olmadan hemen önceki dönemine bir nebze de olsa ışık tutulmaya ve böylelikle lehçe ayrılımlarının başlangıcı sayılabilecek bu dönemdeki farklı kullanım özellikleri ortaya konmaya çalışılmıştır.

Tezimin hazırlanmasında bilgisi ve destekleriyle bizi yönlendiren Prof. Dr. Ahmet Bican ERCİLASUN'a, jürimize gelme nezaketini ve fedakarlığını gösteren Prof. Dr. Leyla KARAHAN'a, destek ve yardımlarını hiç esirgemeyen ve tezimin tüm aşamasında sabır ve ilgisini eksik etmeden danışmanlığımı yürüten Doç. Dr. Nergis BİRAY'a, eseri bizimle paylaşan, çalışmalarımızda yardım ve desteğiyle katkıda bulunan ve aynı zamanda ikinci danışmanım olan Doç. Dr. M. Vefa NALBANT'a, bilgi ve yardımlarıyla bizi destekleyen Yard. Doç. Dr. Bilge ÖZKAN NALBANT'a, eseri çalışmamıza vesile olan Doç. Dr. Süleyman SOLMAZ'a, çalışmalarımnda desteğini hiçbir zaman üzerimden eksik etmeyen aileme, arkadaşlarıma, öğrencilerime ve özellikle ablam Minel KAMA'ya teşekkürü bir borç bilirim.

ÖZET
ERKEN DÖNEM TATAR TÜRKÇESİ KUR'AN TEFSİRİ
EYNEL Sema
Yüksek Lisans Tezi, Türk Dili ve Edebiyatı ABD
Tez Danışmanı: Doç. Dr. Nergis BİRAY
İkinci Danışman: Doç. Dr. Mehmet Vefa NALBANT
Mayıs 2013, 2146 sayfa

Tezimiz, Şeyhü'l-islâm bin Esedullahü'l-ĥamîdî tarafından ilk olarak 1911 yılında Kazan-Ufa'da, ikinci kez 1984 yılında İstanbul'da ofset usulüyle basılan "El-İtkan Kuran Tefsîri" üzerinde yapılan dil çalışmasıdır.

Çalışmamızda metnin transkripsiyonu yapılmış ve bu metin üzerinde ses, şekil, yazım bilgisi özellikleri üzerinde durulmuştur. Eser Müşterek Orta Asya Türkçesi ile yazılmıştır. Metin; Çağatay, Kıpçak ve Oğuz lehçesi özelliklerini de barındırmaktadır. Bu yüzden eserdeki karışık dilliliğe de değinilmiştir. Ayrıca eserde yer alan Türkçe dini terimler belirlenmiş ve eserdeki özel adlara da açıklamalarıyla yer verilmiştir.

Anahtar Sözcükler: Kuran Tefsiri, karışık dillilik, yazım-ses-şekil bilgisi inceleme –terim ve özel adlar

ABSTRACT
GRADUATION THESIS, TURKISH LANGUAGE AND LITERATURE
PROGRAM

SUPERVISOR: Doç. Dr. Nergis BİRAY

SECOND SUPERVISOR: Doç. Dr. Mehmet Vefa NALBANT

May 2013, 2146 pages

This thesis is a language study on "El-Itkan Quran Commentary" which was first published by Şeyhü'l-islam bin Esedullahu'l-hamidi in 1911 in Kazan-Ufa and latter in offset style in 1984 in İstanbul.

In our thesis, first the text has been transcribed afterwards the phonological, morphological and orthographical properties of the text has been discussed. Since this thesis is written in collective Middle Asian Turkish Language and consists of Cagatay, Kıpçak, Oguz dialects of the language, the complex language structure of the text is mentioned. It is also underlined some Turkish religion premises in the text and given many proper nouns with brief explanations.

Key Words: Quran Commentary, complex language style, phonological-morphological-orthographical examination, premises and proper nouns.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	i
ÖZET.....	ii
ABSTRACT	iii
İÇİNDEKİLER	iv
SİMGE VE KISALTMALAR DİZİNİ.....	xii
I GİRİŞ.....	1
I.I Kazan Tatarları.....	1
I.II Kazan Tatar Türkçesi.....	2
I.III Kur'an-ı Kerim'in Tercüme Edilmesi.....	3
I.IV Türklerde Tercüme Geleneği.....	3
I.IV.I Kur'an-ı Kerim'in Doğu Türkçesine Sözcük Karşıklıklı Satır Arası Çevirileri.....	5
I.IV.II Kur'an-ı Kerim'in Doğu Türkçesiyle Yazılmış Tefsirli Çevirileri.....	5
I.IV.III Kur'an-ı Kerim'in Doğu Türkçesiyle Yazılmış Tefsirleri.....	6
I.IV.IV Karışık Dilli Kur'an-ı Kerim Tercümeleri.....	6
I.IV.V El-İtkan Kur'an Tefsiri ve Bu Tefsirin Karışık Dillilik Açısından İncelenmesi....	6
DİL İNCELEMESİ.....	8
1 YAZIM ÖZELLİKLERİ.....	8
2 SES BİLGİSİ.....	14
2.1 Ünlüler.....	14
2.1.1 e/i Meselesi.....	14
2.1.2 Ünlü Değişmeleri.....	14
2.1.2.1 Daralma.....	14
2.1.2.2 İncelme / Kalınlaşma.....	15
2.1.2.3 Genişleme.....	15
2.1.2.4 Yuvarlaklaşma / Düzleşme.....	15
2.1.3 Ünlü Türemeleri.....	15
2.1.3.1 Çift Ünsüzle Biten Sözcüklerin Son Hecesindeki Türemeler.....	15
2.1.3.2 Son Sesteki Türemeler.....	16
2.1.4 Ünlü Birleşmesi.....	16
2.1.5 Ünlü Düşmesi.....	16
2.1.6 Ünlü Uyumu.....	16
2.1.6.1 Kalınlık-İncelik Uyumu.....	16
2.1.6.2 Düzlük-Yuvarlaklık Uyumu.....	16

2.1.6.2.1 Sözcük Köklerinde.....	16
2.1.6.2.2 Eklerde.....	17
2.1.6.2.2.1 Eklendikleri Sözcük Kökünün Ünlüsüyle Uyuma	
Girmeyen Yuvarlak Ünlülü Ekler.....	17
2.1.6.2.2.1.1 [-DUr-].....	17
2.1.6.2.2.1.2 [-Ur-].....	17
2.1.6.2.2.1.3 [-GUz-].....	17
2.1.6.2.2.1.4 [-DUK-].....	17
2.1.6.2.2.1.5 [-GUçI].....	17
2.1.6.2.2.1.6 [-GU].....	17
2.1.6.2.2.8 [-Ur+].....	17
2.1.6.2.2.9 [-Uv].....	17
2.1.6.2.2.10 [-sUn].....	17
2.1.6.2.2.11 [-DUr].....	17
2.1.6.2.2.12 [-GUn].....	18
2.1.6.2.2.13 [-UK].....	18
2.1.6.2.2.14 [+GUr-].....	18
2.1.6.2.2.15 [+UK-].....	18
2.1.6.2.2.16 [-UK-].....	18
2.1.6.2.2.2 Eklendikleri Sözcük Kökünün Ünlüsüyle Uyuma	
Girmeyen Düz-Dar Ünlülü Ekler.....	18
2.1.6.2.2.2.1 III. Teklik Şahıs İyelik Eki [+sI; +I].....	18
2.1.6.2.2.2.2 I Çokluk Şahıs İyelik Eki [+ImIz/ +UmIz]....	18
2.1.6.2.2.2.3 II Çokluk Şahıs İyelik Eki [+UñIz].....	18
2.1.6.2.2.2.4 Yükleme Hâli Eki [+nI].....	18
2.1.6.2.2.2.5 İlgî Hâli Eki [+nIñ].....	18
2.1.6.2.2.2.6 Öğrenilen Geçmiş Zaman [+mIş].....	18
2.1.6.2.2.2.7 Sıfat-Fiil Eki [+mış].....	19
2.1.6.2.2.2.8 Emir II. Çokluk Şahıs Eki [+UñIz/+ñIz/].....	19
2.1.6.2.2.2.9 İsimden İsim Yapma Eki [+II].....	19
2.1.6.2.2.2.10 İsimden İsim Yapma Eki [IIG].....	19
2.1.6.2.2.2.11 İsimden İsim Yapma Eki [IİK].....	19
2.1.6.2.2.2.12 Fiilden Fiil Yapma Eki [-(I/U)I-].....	19
2.1.6.2.2.2.13 İsimden İsim Yapma Eki [+UnçI].....	19

2.1.6.2.2.2.14 Zarf-fiil Eki [+Up-].....	19
2.1.6.2.2.2.15 İsimden İsim Yapma Eki [+çI].....	19
2.1.6.2.2.3 Eklendikleri Sözcük Kökünün Ünlüsüyle Uyuma	
Girmeyen Düz-Dar veya Yuvarlak Ünlülü Ekler.....	19
2.1.6.2.2.3.1 Görülen Geçmiş Zaman Eki [-DI].....	19
2.1.6.2.2.3.2 İsim-Fiil Eki [-I/Uş].....	20
2.1.6.2.2.3.3 [-I/Um].....	20
2.2 Ünsüzler ve Ünsüz Değişmeleri.....	20
2.2.1 /b/ Ünsüzü.....	20
2.2.1.1 Sözcük Başında.....	20
2.2.1.2 b->m-.....	20
2.2.1.3 b->v-.....	21
2.2.1.3.1 Sözcük İçi ve Sonunda.....	21
2.2.1.4 b->p-.....	21
2.2.2 -d->-y-.....	22
2.2.2.1 -d->-(d)->-y-.....	22
2.2.2.2 -d->-(z)->-y-.....	22
2.2.3 /G/ Ünsüzü.....	22
2.2.3.1 Tek Heceli Sözcüklerin Sonunda.....	22
2.2.3.2 Birden Fazla Heceli Sözcüklerin İçinde.....	22
2.2.3.2.1 /-G-/ sesi korunmuştur.....	22
2.2.3.2.2 -G->-w-, (-v-).....	22
2.2.3.2.3 -G-, -G->-y-, -y.....	22
2.2.3.2.4 -ğ- ~ -h-.....	22
2.2.3.3 Birden Fazla Heceli Sözcüklerin Sonunda.....	22
2.2.3.3.1 /-ğ/ sesi korunmuştur.....	22
2.2.3.3.2 -G ~ -Ġ>Ø.....	22
2.2.3.4 Ek Başında /G/.....	23
2.2.3.4.1 /-GAn/ > /-An/.....	23
2.2.3.4.2 /-GUçI/ ~ /-KŪçI/.....	23
2.2.3.5 Ek Sonunda.....	23
2.2.3.5.1 İsimden Sıfat Yapma Eki Olan /-IIG/ > /-II/, /-IU/.....	23
2.2.4 /k/ ~ /k/ Ünsüzleri.....	23
2.2.4.1 Sözcük Başında.....	23

2.2.4.2 Sözcük ve Eklerin Sonunda.....	23
2.2.4.3 Ek Başında.....	23
2.2.4.4 Sözcük İçinde.....	23
2.2.5 /t/ Ünsüzü.....	24
2.2.5.1 Sözcük Başında t->d-.....	24
2.2.5.2 Sözcük İçinde /t->d-/ ~ /t->Ø/.....	24
2.2.5.3 Sözcük Sonunda.....	24
2.2.6 /p/ Ünsüzü.....	24
2.2.6.1 Kelime İçinde.....	24
2.2.6.1.1 /p/ Ünsüzü.....	24
2.2.6.1.1.1 -p->-f-.....	24
2.2.6.1.1.2 -p->-b-.....	24
2.2.6.1.1.3 p->m-.....	24
2.2.7 /y/ Ünsüzü.....	25
2.2.7.1 Kelime Başında.....	25
2.2.7.1.1 y- ~ c-.....	25
2.2.8 /ç/ Ünsüzü.....	25
2.2.8.1 ç>ş.....	25
2.2.9 /m/ Ünsüzü.....	25
2.2.9.1-m- ~ -n-.....	25
2.2.10 /n/ Ünsüzü.....	25
2.2.10.1 n>ğ.....	25
2.2.11 /ñ/ Ünsüzü.....	25
2.2.11.1 ng> ñ > y.....	25
2.2.11.2 ñ > g.....	25
2.2.12 Ünsüzlerle İlgili Ses Olayları.....	25
2.2.12.1 Ünsüz Düşmesi.....	25
2.2.12.1.1 -r- >Ø.....	25
2.2.12.1.2 h- > Ø.....	26
2.2.12.1.3 y- > Ø.....	26
2.2.12.2 Ünsüz Türemeleri.....	26
2.2.12.2.1 y- türemesi.....	26
2.2.12.2.2 -y	26
2.2.12.3 Yer Değiştirme.....	26

2.2.12.4 İkizleşme.....	26
2.2.13 Ünsüz Uyumu.....	26
3 ŞEKİL BİLGİSİ.....	27
3.1 İsim Çekim ve Hâl Ekleri.....	27
3.1.1 Çokluk Ekleri.....	27
3.1.2 İyelik Ekleri.....	27
3.1.2.1 I. Tekil Şahıs [(I)m].....	27
3.1.2.2 II. Tekil Şahıs [(I)ñ], [(U)ñ].....	27
3.1.2.3 III. Tekil Şahıs [(s)I] / [(I)].....	27
3.1.2.4 I. Çoğul Şahıs [(I)mIz] / [(u)muz].....	27
3.1.2.5 II. Çoğul Şahıs [(I)ñIz]; [(U)ñIz].....	28
3.1.2.6 III. Çoğul Şahıs [+lArI].....	28
3.1.3 Hâl Ekleri.....	28
3.1.3.1 Yalın Hâl.....	28
3.1.3.2 İlgi Hâli [(Iñ), [+nIñ], [(Im)].....	28
3.1.3.3 Yükleme Hâli [(+n), [(+nI), [(+dI), [(+I)].....	28
3.1.3.4 Yönelme Hâli [(+GA), [(+A), [(+ñA)].....	29
3.1.3.5 Bulunma Hâli [(+DA)].....	29
3.1.3.6 Ayrılma Hâli [(+dAn)].....	29
3.1.3.7 Eşitlik Hâli [(+çA), [(+day), [(+dağ), [(+dayın)].....	30
3.1.3.8 Yön Hâli [(+rA), [(+ñar), [(+eri)].....	30
3.1.3.9 Vasıta Hâli.....	30
3.1.4 Aitlik Eki [(+GI)].....	30
3.1.5 Berâberlik Hâli.....	30
3.2 Yapım Ekleri.....	30
3.2.1 İsimden İsim Yapma Ekleri.....	30
3.2.2 Fiilden İsim Yapma Ekler.....	31
3.2.3 İsimden Fiil Yapma Ekler.....	32
3.2.4 Fiilden Fiil Yapma Ekler.....	33
3.2.4.1 Ettirgenlik Ekleri.....	33
3.2.4.2 Edilgenlik Ekleri.....	33
3.2.4.3 Dönüştülük Eki.....	33
3.2.4.4 İşteşlik Eki.....	33
3.2.4.5 Olumsuzluk Eki.....	33

4 SÖZCÜK TÜRLERİ.....	34
4.1 Zamirler.....	34
4.1.1 Şahıs Zamirleri.....	34
4.1.2 İşaret Zamirleri.....	34
4.1.3 Soru Zamirleri.....	35
4.1.4 Dönüştürme Zamirleri.....	35
4.1.5 Belirsizlik Zamirleri.....	36
4.2 Sıfatlar.....	36
4.2.1 Niteleme Sıfatları.....	36
4.2.2 Sıfatlarda Karşılaştırma ve Kuvvetlendirme.....	37
4.2.3 Belirtme Sıfatları.....	37
4.2.3.1 İşaret Sıfatları.....	37
4.2.3.2 Sayı Sıfatları.....	37
4.2.3.2.1 Asıl Sayı Sıfatları.....	37
4.2.3.2.2 Üleştirme Sayı Sıfatları.....	37
4.2.3.2.3 Sıra Sayı Sıfatları.....	37
4.2.3.2.4 Belirsizlik Sıfatları.....	37
4.2.3.2.5 Soru Sıfatları.....	38
4.3 Zarflar.....	38
4.3.1 Yer Zarfları.....	38
4.3.2 Zaman Zarfları.....	38
4.3.3 Hâl Zarfları.....	38
4.3.4 Miktar Zarfları.....	39
4.3.5 Tekrar Zarfları.....	39
4.3.6 Soru Zarfları.....	39
4.4 Edatlar.....	39
4.4.1 Bağlama Edatları.....	40
4.4.2 Cümle Başı Edatları.....	40
4.4.3 Son Çekim Edatları.....	41
4.4.3.1 Benzetme Bildirenler.....	41
4.4.3.2 Sebep Bildirenler.....	41
4.4.3.3 Beraberlik Bildirenler.....	41
4.4.3.4 Zaman Bildirenler.....	42
4.4.3.5 Yön Bildirenler.....	42

4.4.3.6	Miktar Bildirenler.....	42
4.4.3.7	Başkalık Bildirenler.....	42
4.4.3.8	Görelık Bildirenler.....	42
4.4.3.9	Olumsuzluk Bildirenler.....	42
4.4.4	Kuvvetlendirme Edatı.....	42
4.4.5	Soru Edatı.....	43
4.5	Ünlemler.....	43
4.6	Fiil ve Fiil Çekimleri.....	43
4.6.1	Zaman Çekimleri.....	43
4.6.1.1	Basit Zamanlar.....	43
4.6.1.1.1	Haber Kipleri.....	43
4.6.1.1.1.1	Belirli Geçmiş Zaman.....	43
4.6.1.1.1.2	Öğrenilen Geçmiş Zaman.....	44
4.6.1.1.1.3	Geniş Zaman.....	44
4.6.1.1.1.4	Şimdiki Zaman.....	45
4.6.1.1.1.5	Gelecek Zaman.....	46
4.6.1.1.2	Dilek Kipleri.....	47
4.6.1.1.2.1	Emir Kipi.....	47
4.6.1.1.2.2	İstek Kipi.....	48
4.6.1.1.2.2	İstek Kipi.....	48
4.6.1.1.2.3	Şart Kipi.....	48
4.6.1.1.2.4	Gereklilik Kipi.....	48
4.6.1.2	Birleşik Zamanlı Kipler.....	49
4.6.1.2.1	Hikâye Birleşik Zamanlar.....	49
4.6.1.2.1.1	Görülen Geçmiş Zamanın Hikâyesi.....	49
4.6.1.2.1.2	Geniş Zamanın Hikâyesi.....	49
4.6.1.2.1.3	Şimdiki Zamanın Hikâyesi.....	49
4.6.1.2.1.4	Gelecek Zamanın Hikâyesi.....	49
4.6.1.2.1.5	Şart Kipinin Hikâyesi.....	49
4.6.1.2.1.6	İstek Kipinin Hikâyesi.....	49
4.6.1.2.1.7	Şart Kipinin Hikâyesi.....	49
4.6.1.2.2	Rivâyet Birleşik Zamanları.....	49
4.6.1.2.2.1	Geniş Zamanın Rivâyeti.....	49
4.6.1.2.2.2	İstek Kipinin Rivâyeti.....	49

4.7 Fiilimsiler.....	49
4.7.1 İsim-Fiil Ekleri.....	49
4.7.2 Sıfat- Fiil Ekleri.....	50
4.7.3 Zarf-Fiil Ekleri.....	50
5. Bildirme.....	51
5.1 irür Fiiliyle Yapılan Bildirme Şekli.....	51
5.2 turur Fiiliyle Yapılan Bildirme Şekli.....	51
5.3 ir- ve tur- Fiillerinin Düştüğü Bildirme Şekilleri.....	51
5.4 Olumsuz Bildirme.....	52
SONUÇ VE DEĞERLENDİRME	53
TÜRKÇE DİNİ TERİMLER	63
ÖZEL ADLAR.....	66
KAYNAKÇA.....	107
METİN.....	111
ÖZGEÇMİŞ	2146

SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ

FFYE: Fiilden Fiil Yapma Eki
FİYE: Fiilden İsim Yapma Eki
GGZ: Görülen Geçmiş Zaman
İFYE: İsimden Fiil Yapma Eki
İİYE: İsimden İsim Yapma Eki
ÖGZ: Öğrenilen Geçmiş Zaman
Vs : vesaire

1 GİRİŞ

1.1.Kazan Tatarları

İdil-Ural bölgesine hâkim olan ve Müslüman olduğu bilinen Bulgar Devleti'nin Moğol saldırılarıyla yıkılmasından sonra Cengiz Han'ın torunu Batu Han Altın Ordu devletini kurmuştur. Altın Ordu devletinde toplumun genel nüfusunu, Moğolların bu topraklara gelmesinden önce burada yaşayan Kıpçaklar oluşturmaktadır. XIV. asırda, bu topraklara gelen Moğollar, tamamen Kıpçaklara karışarak kendi dillerini yitirmişler; sonraki yıllarda ise Tatarlar, Kıpçaklarla ilişkiler kurup onlarla akraba olmuşlardır. Tarihî dönemde Cengiz Han ve haleflerine verilen Tatar adı bugün Altın Ordu halkıdır ve bu ad Kuzey Türkleri anlamında genel bir ad olmuştur. Devletin resmi dili Çağatay Türkçesidir. X. yüzyıla kadar devlet dini olarak putperestlik benimsenmiş, Berke Han'ın Müslümanlığı kabul etmesiyle tam manasıyla bir Türk-İslam Devleti hâline gelmiştir.

Altın Ordu Devleti önceleri güçlü bir devlet iken taht mücadeleleri ve Timur'un bölgeye yapmış olduğu seferlerle zayıflamıştır. 1502'de Altın Ordu Devletinin tamamen yıkılmasıyla bölgede Kazan, Kırım, Nogay, Astrahan, Kasım, Sibir hanlıkları ortaya çıkmıştır. Bu hanlıklar Altın Ordu Devletinin devamı olarak bilinmektedir.

Altın Ordu Devletinin yıkılmasından sonra ortaya çıkan hanlıklardan biri olan Kazan Hanlığı, Uluğ Muhammed tarafından 1437 yılında kurulmuştur. Hanlığın başkenti Kazandır. Kazan Hanlığı Moskova'ya yakın olduğu için Ruslarla uzun mücadelelere girmiş ve bu mücadelelerin çoğundan üstün çıkmıştır. Ancak içteki hanlık çekişmeleri ve 1547 Moskoca Knezliğine Korkunç İvan'ın gelmesiyle Ruslar sürekli Kazan Hanlığına saldırıda bulunmaları hanlığın yıkılmasına neden olmuştur. 1552 yılında Rus egemenliğine geçen Kazan Hanlığı'nın yıkılmasından sonraki iki yüz yılda Tatarlar Rusların zulüm ve baskılarına maruz kalmışlardır. Yapılan isyanların, özellikle Pugaçev isyanının (1774) sonunda birtakım haklar elde etmişlerse de 1860'tan sonra tekrar Hristiyanlaştırma ve Ruslaştırma tehdidiyle karşılaşmışlar ve büyük bir kısmı vatanlarını terk etmek zorunda kalmışlardır.

İdil boyunda kurulan Bulgar Devletinden başlayarak, Altın Ordu ve onun devamı olan hanlıklar içinde, bilhassa Kıpçak Türklerinin karışımı hâlinde teşekkül eden Tatarlar, Rus devletinin bütün gayretlerine rağmen asimile olmamıştır. 19. asır sonlarında başlayan yenileşme (cedid hareketi) onların milli kültürlerine sahip çıkmalarını sağlamıştır. Tatar burjuvazisinin bir başarısı hâlinde cereyan etmiş bu yenileşme hareketi, yeni kurulan Sovyet devleti tarafından bitirilmiş ve diğer bütün

Türk halklarında olduğu gibi, bu millî ve dinî reform hareketi takibe alınmıştır. Bütün zor şartlara rağmen Tatar Türkleri, Sovyet devleti içinde kimliklerini en azından dil ve edebiyat alanında korumuşlardır (Öner, 1998: XXIX).

Rusya'daki Bolşevik ihtilalinden sonra 27 Mayıs 1920 yılında Ruslar tarafından Tatar Muhtar Cumhuriyeti kurulmuş Tatarların büyük çoğunluğu bu Cumhuriyetin dışında bırakılmıştır. 1986 yılından sonra Gorbaçov döneminde başlayan siyasi hareketlilik ve serbestlik dolayısıyla Kazan Tatarları 1 Şubat 1991 yılında bağımsızlığını ilan etmişlerdir. Bağımsızlığı hiçbir ülke tarafından tanınmayan Tatar Muhtar Cumhuriyeti 18 Şubat 1994'te Rusya ile imzaladığı anlaşma sonucunda yarı bağımsız özerk bir Türk Cumhuriyeti haline gelmiştir. (Buran, Alkaya, 2004: 163).

1.2 Kazan Tatar Türkçesi

Tatar Türkçesi Kıpçak grubu lehçelerindedir. Yönlere göre yapılan lehçe tasnifleri bakımından ise, Kuzey Türkçesi içerisinde yer alır.

Geçen yüzyıl ortalarına kadar yazı dili olarak Çağatayca'yı kullanan Tatarlar 19. yüzyıl sonlarında kendi diyalektleri, yani Kazan Tatarcası ile yazmaya başlamışlar ve bu günkü Tatar yazı dilinin temelini atmışlardır (Tekin, Ölmez, 2003: 98-99).

Bugünkü Kıpçak lehçeleri içinde, yazı dili geleneği bakımından en eskilerinden biri Kazan (Tatar) lehçesidir. Rus işgali ile bir kopukluk yaşayan Kazan Tatar lehçesi klasik yazı dili, Türkistan ve daha sonra Osmanlı tesirleriyle XIX. asra kadar devam etmiştir. Bu asrın sonlarında yenileşme hareketinin öncülerinden Kayyum Nasırî ve Şihabeddin Mercanî gibi aydınlar, geniş halk yığınlarına ulaşip eğitim- öğretim ve basın faaliyetini yaymak amacıyla, mahallî unsurları yazı dilinde kullanmaya başlamışlardır. Kazan lehçesinin esas olduğu bu yeni dil, özellikle 1905 ihtilalinden sonra Çağatay ve Osmanlı unsurlarının ağırlıkta olduğu, eski klasik dilin yerini almaya başlamıştır. *Bu mahallîleşme ve uyanış hareketinde buradaki zengin basın faaliyetinin, Kazak bozkırlarına kadar yayılan "cedid usul" ündeki mekteplerin ve Abdullah Tukay, Dertmend, Said Remiyev, Fatih Kerimi, Galimcan İbrahim, Mecid Gafuri, Galiesker Kamal, Fatih Emirhan, Hesen Tufan, Hadi Taktaş, Mehmüd Galev, Musa Celil gibi hakikaten güçlü ediplerin rolü büyük olmuştur* (Öner, 1998: XXX).

Kazan'da eğitim, mektep ve medreselerde din merkezli olarak yapılmaktadır. Burada verilen eğitim, çocuğun sosyalleşmesini sağlamanın yanında, İslam dininin ahlâk ve adabını da kazandıracak niteliktedir. Kazan'da dinî eğitimin yanı sıra Kur'an-ı Kerim'in tefsiri ile ilgili çalışmalar da yapılmaktadır. Son yıllarda Kur'an-ı Kerim'in

Tatar Türkleri tarafından arka arkaya bastırılmış tefsirlerine de rastlanmaktadır. XX. yüzyılın başında Kazan basım evlerinde yayımlanan kutsal kitaplar sadece Tatar Türkleri arasında değil, İslam dünyasında da yaygın olarak bilinmektedir. X. asırdan itibaren İslam diniyle tanışmaya başlayan Kazan Tatar Türkleri, dinî inançlarını korumak ve dinî sorumluluklarını yerine getirmek için mücadele etmişlerdir. Bu mücadeleler onların millet olma bilincini arttırmanın yanında dillerini ve Türk kültürünü Rus politikasının baskılarına rağmen korumalarının en önemli nedeni olmuştur.

1.3 Kur'an-ı Kerim'in Tercüme Edilmesi

Kur'an-ı Kerim'de de belirtildiği üzere Allahü Teâlâ her peygamberi yalnızca kendi kavminin diliyle göndermiştir. Oysa peygamberler tek bir kavmin peygamberi olmayıp tüm kavimlere gönderilmiş, tüm insanlığın doğru yola yönlendirilmesi amacına hizmet etmiştir. Her toplum kendi bireyleri içinde duygu ve düşüncelerini aktarabileceği birbirinden farklı diller geliştirmiştir. Bu da hem İslamiyet'ten önceki ilahî dinleri hem de Arap kavmine Arap diliyle inen Kur'an-ı Kerim'i diğer kavimlerin anlamlandırma sorununu doğurmuştur. O hâlde Arap kavminden olmayan ve Arap dilini bilmeyen bireylerin İslamiyet'i anlamaları, dini sorumluluklarını yerine getirebilmeleri ya Arap dilini öğrenmeleri ya da Kur'an'ın kendi dillerine tercüme edilmesi ile mümkün olabilir.

Kur'an'ın diğer dillere tercümesi hususu büyük mezhepler tarafından tartışılmış ve şu görüşler ortaya çıkmıştır: Büyük mezheplerden Şafîî, Malîkî, Hanbelî ve Zâhirî mezhepleri Kur'an'ın diğer dillere tercümesini uygun görmemiş ve her ne surette olursa olsun namazda tercüme okumanın caiz olmayacağını belirtmiştir. Buna mukabil Hanefî mezhebi konuya daha ılımlı yaklaşarak Kur'an okumayı bilmeyen bir kişinin bunu öğreninceye kadar namazda tercüme okuyabileceğini belirtmiş, ancak Kur'an'ın diğer dillere tercümesi hususunda diğer mezheplerle aynı tavrı sergilemiştir. Bunun temel gerekçesi ise tercümenin aslının yerine geçebileceği endişesidir (Ünlü 2012: 9-10).

1.4 Türklerde Tercüme Geleneği

Tarih boyunca pek çok dini benimseyen Türkler, bu dinlere ait kutsal metinleri Türkçeye tercüme etmişlerdir. Türklerdeki tercüme geleneği, Maniheizm ve Budizmi resmi devlet dini olarak benimseyen Uygurların bu dinlere ait metinleri tercümeleri ile başlamıştır (Zülfikar, 1974:153-154). VIII. yüzyılda kitleler halinde İslamiyet'i kabul

etmeye başlamaları ve X. yüzyılda bu dini devlet dini yapımları sonucu Kur'an tercümelerine devam edilmiştir.

Türklerde ilk Kur'an tercümesinin ne zaman yapıldığı hakkında herhangi bir veri bulunmamaktadır. Kur'an, ilk defa Farsçaya tercüme edilmiştir. Bu tercüme Sasaniler döneminde Buhara'da yapılmış ve bu tercümede Taberî'nin Kur'an Tefsîr'i esas alınmıştır. Söz konusu tercümede, herhangi bir Türkçe tercümeden bahsedilmemiş olması, Kur'an'ın X. yüzyıldan sonra Türkçeye çevrilmiş olduğunu düşündürmektedir. (Ata, 2004: IX). Sağol; Zeki Velidî Togan'ın, bu konu ile ilgili "*Kur'an'ın Türkçeye tercümesinin Farsça tercüme ile aynı zamanda, belki aynı komisyonun Türk üyeleri tarafından yapılmış olabileceği*" görüşü üzerinde durduğunu söylemektedir. Fuad Köprülü'ye dayanan Abdülkadir İnan'ın ise "*Kur'an'ın Türkçeye tercümesinin Farsça tercümesinden yaklaşık bir asır sonra, yani XI. yüzyılın ilk yarısında yapılmış olabileceğini*" belirttiğini yazar (Sağol, 1993: XIII).

Türk dili tarihinin önemli eserlerinden olan Kur'an tercümeleri, Türk dili çalışmaları açısından da büyük önem taşımaktadır. Mütercimler, Allah kelamı olan Kur'an'ı tercüme ederken günahkâr olma korkusu ile dikkatli davranmışlar, metne yorumlarını katmayıp aslına olabildiğince sadık kalmışlardır. Topaloğlu bu bakımdan, Kur'an tercümelerini, Türk dilinin gelişme ve olgunlaşma devrelerini takip etmek amacıyla yapılacak gramer araştırmaları, leksikal çalışmalar ve semantik incelemelerde başvurulabilecek mühim kaynaklar içinde, en güvenilir belgeler olarak değerlendirmektedir (Topaloğlu, 1976: XVII).

Kur'an'ın XII. ile XVI. yüzyıllar arasında ortaya konmuş altı adet Türkçe tercümesinin olduğu bilinmektedir. Bu tercüme ve tefsirler içinde en kıymet taşıyanları satır arası tercüme şeklindeki Doğu Türkçesinin dillik özelliklerini taşıyan eserlerdir. Kur'an'ın Batı Türkçesiyle yapılmış çevirileri de vardır (Nalbant, 2009: 5). Kur'an-ı Kerim'in Anadolu Türkçesine tercümeleri, Selçuklular Devletinin dağılışından sonra kurulan Beylikler Devri'nde başlamıştır. Bu ilk tercümeler, tefsirli tercüme şeklinde yazılmıştır ve genellikle bazı kısa surelerin tefsirleridir. (Ölker; 2005: 165)

1.4.1 Kur'an-ı Kerim'in Doğu Türkçesine Sözcük Karşılıklı Satır Arası Çevirileri

Bilinen dört adet satır arası tercümesi bulunmaktadır. Bunlardan ilki Eckmann tarafından en eski Kuran tercümesi olarak nitelendirilen tercümedir. Bu tercüme

Şiraz'da İl-hani Ebu Said'in hükümdarlığı sırasında Muhammed ibn-i Hacı Devletşah tarafından yazılmıştır.

Kur'an'ın Doğu Türkçesine yapılmış satır arası bir diğer tercümesi de Özbekistan İlimler Akademisi Kitaplığı nr. 2008'de bulunan nüshadır. Nüsha Kur'an'ın Arapça metninin altına yazılmış Farsça ve Türkçe satır arası tercümelerini içermektedir. Semenov eserin XIII. yüzyıla ait olduğunu belirtmiştir. Çevirinin dili Karahanlı Türkçesidir.

Kur'an'ın Doğu Türkçesi'ne yapılmış önemli bir başka satır arası tercümesi Manchester Rylands kitaplığında bulunmaktadır. Eser üzerinde en kayda değer çalışma Eckmann tarafından yapılmıştır. Eser üzerinde Aysu Ata da kapsamlı bir çalışma yapmıştır. Aysu Ata, bu nüshayı Kur'an'ın Türkçeye ilk tercümesi olarak kabul etmektedir.

Dördüncü satır arası tercüme Süleymaniye Kütüphanesi, Hekimoğlu Ali Paşa Camii'nde yer alan nüshadır. Nüsha dil özellikleri bakımından Harezmi Türkçesinin özelliklerini taşımaktadır. Eserin müstensihî ve istinsah tarihi bilinmemektedir. Eser üzerinde Gülden Sağol kapsamlı bir çalışma yapılmıştır.

1.4.2 Kur'an-ı Kerim'in Doğu Türkçesiyle Yazılmış Tefsirli Çevirileri

Bu tercümelerde ayetlerin çevirisi satır içinde bulunmaktadır ve çeviri yapılırken Arapça ayetlere karşılıklar Türkçe sözcüklerle birebir tercüme şeklinde verilmektedir. Kur'an'ın Doğu Türkçesine yapılmış ilk tefsirli çevirisi de genel dil özellikleri bakımından Karahanlı edebî dili özelliklerini içermektedir.

Anonim veya Orta Asya Tefsiri olarak bilinen ilk tefsirli tercüme Leningrad'daki Asya Halkları Enstitüsü Kitaplığı'nda bulunmaktadır. 1914'te Zeki Velidi Togan tarafından Türkistan'da bulunmuş olan eserin kelime kelime yapılmış tercümelerinin dili Karahanlı Türkçesiyledir. Tefsir ve kısa hikâyeler ise Kıpçakça ve Oğuzca özellikler göstermektedir. Eser üzerinde ilk büyük çalışmayı Borovkov yapmış; H. İbrahim Usta ve Ebulfez Amanoğlu da eseri Türkçeye çevirmiştir (Nalbant, 2009: 8).

1.4.3 Kur'an'ı Kerim'in Doğu Türkçesiyle Yazılmış Tefsirleri

Bu tefsirler ayetlerin tarihsel, sosyal ve dinî bilgiler ışığında yorumlanmasına dayanan yorumlara ve bu yorumları destekleyen hikâyelere yer vermesi nedeniyle çok hacimlidir.

Çağatay Türkçesiyle yazılmış ilk tefsir olarak bilinen ve muhtemelen Ubeydullah Han zamanında meydana getirilen eser, geniş açıklamalar ve hikayeler içerir. Eserin biri Konya Mevlana Müzesi Kitaplığında diğeri ise İstanbul, Topkapı Sarayı'nda olmak üzere iki nüshası vardır. Çağatay döneminde kaleme alınan eser, ağıdalı bir edebi dille yazılmıştır. Eser üzerinde Hamza Zülfikar tarafından yüksek lisans tezi çalıştırılmıştır (Nalbant, 2009: 8).

1.4.4 Karışık Dilli Kur'an-ı Kerim Tercümelere

Türklük bilimi çalışmalarında “karışık dilli” ibaresi bir taraftan Anadolu'da Doğu Türkçesi etkisi altında gelişen yeni edebi dille ortaya konan eserlerin, diğer taraftan ölçünlü dil olarak 13. yüzyılda Harezmi Türkçesiyle temsil edilen Doğu Türk yazı dilinde özellikle Moğol istilasının neden olduğu boylar ve diller karışmasının ortaya çıkardığı Kıpçak ve Oğuz dil özelliklerinin artış gösterdiği eserlerin dili için kullanılan teknik bir terimdir (Nalbant, 2009: 9).

Karışık dillilik, bilim adamlarımızca üzerinde çokça çalışma yapılan konulardandır. Harezmi ve Altın Ordu Sahasında yazıldığı sanılan “karışık dilli” iki Kuran tercüme ve tefsiri bilinmektedir: Bunlardan ilki Süleymaniye Kütüphanesi'nde Yazma Bağışlar bölümünde 3966 numaralı yazma eserdir (Uyansoy Hillhouse 2006: III). Eser Nuri Yüce tarafından bilim dünyasına tanıtılmış ve eser üzerinde Nuri Yüce danışmanlığında Ayşe Uyansoy Hillhouse (2006), Cengiz Müfettişoğlu (2006), Aslı Uygun (2007), Recep Yılmaz (2007) tarafından yüksek lisans tezi olarak çalışılmıştır. Eserin başı ve sonu eksik olduğu için yazarı, müstensihisi, yazılış veya istinsah yeri ile tarihi belli değildir.

Karışık dillilik özelliği gösteren ikinci bir eser ise Milli Kütüphane, yazma eserler bölümünde A2848 numarada kayıtlı eserdir. Eser üzerinde Doç. Dr. Mehmet Vefa Nalbant çalışmıştır.¹ Eser 54 sureden oluşmuştur, eksik bir eserdir.

1.4.5 El-İtikan Kur'an Tefsiri ve Bu Tefsirin Karışık Dillilik Açısından İncelenmesi

Karışık dilli eserlere ek olabileceğini düşündüğümüz bir eser de çalışmamızın metnini oluşturan Şeyhü'l-İslâm bin Esedullahü'l-Hamîdî tarafından yazılmış “El-İtikan Kur'an Tefsiri” adlı eserdir.

¹ Doç. Dr. Mehmet Vefa NALBANT (2009). *Karışık Dilli Kur'an Tefsiri-Çağatay, Oğuz ve Kıpçak Lehçeleri İle*, Bilgeoğuz Yay., İstanbul.

Eser Doç. Dr. Süleyman Solmaz tarafından Doç. Dr. Mehmet Vefa Nalbant'a hediye edilmiştir. Eser kalın ve sarı kağıda basılmış olup iki ciltten oluşmaktadır. Elimizdeki nüshada ciltler birleştirilerek kapağı yenilenmiştir. Metin matbu olarak basılmış olup her iki cildin girişinde metinle ilgili bilgiler, hem metnin diline uygun olarak Arap alfabesi ile hem de Türkiye Türkçesinde Latin alfabesiyle yazılmıştır. Bu bölümde verilen bilgilere göre eser ilk olarak Kazan'da Kazan şivesiyle, 1911 yılında basılmış; ikinci defa 1984 yılında ofset usulüyle İstanbul'da basılmıştır. 1984 basımında eklenen bilgilere göre eserin, geçen yetmiş yıllık süreçte elden ele çok okunmuş olmasından dolayı kâğıdının oldukça yıprandığı ve bazı yazılarının silinmeye başladığı belirtilmiştir. Eseri tahsis ederek bastırmanın Halife Altay; gözden geçirenin ise Delilhan Canaltay olduğu bilgisine de bu bölümde yer verilmiştir. Eserin giriş bölümünden önce açıklamalar (Tüsinikter) ve sözlük (Sözdikşe) bölümleri yer almaktadır. Bu bölümler Halife Altay tarafından ikinci basımda günümüz Kazak Türkçesiyle sonradan eklenmiş olduğu için incelememizde yer almamaktadır. Metin iki cilt olup birinci cilt 260, ikinci cilt ise 227 varaktan oluşmaktadır. Eserin tamamı 487 varak olup her sayfa 18 ile 34 satır aralığında değişmektedir. Metin her cildin başında yer alan kapak, giriş ve yüz on dört surenin tamamını içermektedir. Eserin giriş bölümünde ve her surenin başında besmele yer almaktadır. Birinci cilt Fatiha Suresi'nden Benî İsrâ'il suresine kadar olan 17 sure ve bir fihrist bölümünden; ikinci cilt ise Kehf Suresi'nden Nas Suresi'ne kadar olan 98 sure ile ek olarak Kuran'ı hatmettikten sonra okunacak dua (Arapça olarak ve Türkçe tercümesiyle), Tilavet secdesi, Tilavet Secdesi Niyeti, Tilavet Secdesi Hükmü ve ikinci bölümün fihristinden oluşmaktadır. Eserde dikkati çeken bir başka husus da 4 varaklık giriş bölümünde her surede hangi mesele ve meselelerin yer aldığı belirtilmesidir. Ayrıca her sure başında surenin nerede indiği ve kaç ayetten oluştuğu belirtilmektedir. Eserin asıl metin bölümünde ise her sure ayet ayet açıklanmış, surelerle ilgili açıklama ve menkıbelere yer verilmiştir. Her surenin bitimi ve cüzlerin bitimleri ayrıca belirtilmiştir. Besmeleyle başlanan surelerin başlangıç ve bitiş bölümleri ayrıca belirtilmiştir. Eserde bazı bölümlerde yazılar (metnin kapağında belirtildiği gibi) silinmeye başlamıştır. Bu bölümlerden bazıları tarafımızca tamamlanmaya çalışılmış ve dipnotla da tamamlanan yerlere ait bilgiler verilmiştir.

İncelememize konu olan ve Müşterek Orta Asya Türkçesi ile yazılan Kur'an Tefsirinin dili ve söz varlığı Çağatay ve Kıpçak edebi dil özelliklerinin daha fazla görüldüğü, bunun yanında Oğuz Türkçesi'ne ait unsurların da saptanabildiği karışık dilli eser özelliği göstermektedir.

DİL İNCELEMESİ

1. YAZIM ÖZELLİKLERİ

1.1. Türkler tarihi dönemde Göktürk, Uygur, Arap, Kiril ve Latin alfabelerini kullanmışlardır. Üzerinde çalıştığımız El-Itkan Kuran Tefsiri adlı eser ise Arap alfabesi ile yazılmıştır. Ünlüler bakımından zengin olan Türkçe'nin Arap alfabesi ile gösteriminde üç harf kullanılmış ve bazı ünlülerin gösteriminde harekelerden yararlanılmıştır. Bu da ünlülerin gösteriminde karışıklığa yol açmıştır.

1.2. /a/ Ünlüsünün Yazımı

Arapça Sözcüklerde :

Başta: آ ile: آیت āyet (I/10.6).

ا ile: اما ammā (I/10.14); الله allah (I/144.19)

ع ile: عذاب azābı (II/253.26)

ع ile: عابدلر ābidler (II/60.27)

İçte: ا ile: تعالى den te'ālādan (I/10.7); ایماندان imāndan (I/144.13)

ه ile: بقرة baqara (I/112.22)

İşaretsiz: فرعون نك fir' avun (II/253.9)

Sonda: ا ile: جزاء cezā' (I/10.11)

ى ile: تعالى نك te'ālānıñ (I/10.16)

Türkçe Sözcüklerde:

Başta: آ ile: آلار alar (I/10.15); آنانك ananıñ (I/91.11)

ا ile: یاردامی yardamı² (I/144.15)

² Eserde “yardam” şeklinde yazım sadece bir yerde kullanılmıştır. Metnin genelinde یاردهم; یاردم şeklinde yazılan sözcük hemzeli yazımına göre (yardem) okunmuş, hemzesiz yazımlarında ihmal olduğu düşünülmüştür.

İçte: قاراب ile: قاراب qarap (I/91.11); شۇندىن şundan (I/144.9)

ه ile: باشقەنىڭ başqaniñ (I/144.15)

İşaretsiz: ياخشى ,yaşşı (I/91.11)

Sonda: ا ile: بولا bola (I/17.25); اورطا orṭa (II/15.2)

ه ile: باشقە başqa (I/11.15); يولدا yolda (II/175.2); قۇرمىشقا qurmışqa (I/173.27)

1.3. “e” Ünlüsünün Yazımı

Arapça Sözcüklerde:

Başta: ا ile: امر emr (I/46.8); انعام en‘ām(I/181.19); اهلنه ehline (II/60.15)

İçte: ه ile: مسئلهسىنىڭ mes‘elesiniñ (I/201.28)

ه ile: مسئله mes‘ele (I/46.22); سۇره sûre (I/286.2)

İşaretsiz: دلالت delālet (II/253.16); اكريمنىڭ ekremniñ (I/46.25);

Sonda: ه ile: معجزه mu‘cize (I/510.14)

Türkçe Sözcüklerde:

Başta: ا ile: ايتگانلىرى eytkenleri (II/60.19); ايتىمىز eytemiz (I/202.14)

“eyt” sözcüğü birinci bölümde ايتىت ile yazılmış olup nadiren ايت şeklinde yazılmıştır. İkinci bölümde ise düzenli olarak ايت şeklinde yazılmıştır.

ا ile: ائش eş (II/26.19)

ه ile: ايتىرسىز eytürsiz (I/157.20)

İçte: ا ile: يايىسه yeise (I/181.26)

ه ile: اوزەرىبە üzerine (I/144.13); كيرهكەس kirekmes (I/144.15);

اىرۇب berüp (I/88.26).

Sonda: Türkçe son ses “e”nin yazımında hemze (ه) kullanılmaktadır. Ancak çok az örnekte elifle (ا) yazılmış örneğine de rastlanmıştır.

ا ile: قۇيولاردا kuyularda (I/469.7)

ه ile: درستلىكده dürüstlükde (I/469.7)

1.4. “ı” ve “i” Ünlülerinin Yazımı

Arapça Sözcüklerde:

Başta: ا ile: اسلام islām (II/60.2)

اى ile: ايمان imān (II/49.9);

ع ile: عبادت ‘ibādet (II/60.3)

عى ile: عيسى ‘isānı (II/59.29)

اى ile: ايتەر iter (I/401.8)

İçte: ى ile: تحقيق taḥkīḳ (II/49.23)

اى ile: لائق lā’iḳ (II/26.4); فائدهلەنو fā’idelenüv (I/159.11)

ع ile: نەمەتلەرنى ni‘metlerimni (I/47.26)

İşaretsiz: مؤمنلەر mü’minler (II/75.11)

Sonda: ى ile: قطعى qaṭ‘ī (II/56.6); رومى rūmī (II/58.21)

Türkçe Sözcüklerde:

Başta: ا ile: ایشنى işni (II/26.5)

اى ile: ايتەرلەر iterler (I/510.4); ایزگۈ izgü (I/181.27); اچۈن içün (I/371.13; II/291.1);

Metin içün~üçün edatının yazımı bakımından farklılık göstermektedir. Birinci ciltte “üçün” şekli ağırlıktayken ikinci ciltte “içün” şekli ağırlıktadır.

ا ile: ایشدن işden (I/134.19); ایشنى istey (II/106.23)

İçte: **ك** ile: شىكسىز şiksiz (II/127.11); قىلوچىلاردىر qiluvçılardur (II/75.15); بىرۈ birüv (II/3.3).

İşaretsiz: **ي** yidinçi (II/75.7)

Sonda: **ك** ile: ile: تۈرلى türli (I/510.9); قاتى qatı (I/510.9); داخى daxı (I/182.21)

1.5. “o”, “ö” ve “u”, “ü” Ünlülerinin Yazımı

Türkçe Sözcüklerde:

Başta: **ا** ile: ألوغ uluğ (I/48.21); ألوش ülüş (I/160.24); اوچۇن üçün (I/388.11)

ا ile: اۇيرەتتى üyretti (I/98.18); اۇلرشى ülüşi (I/161.14); اۇندەلمش

ündelmiş (I/117.6); uruv (I/351.22); اۇرنىرمز ürtermiz (I/170.9)

ئ ile: ئۈرتەر ürter (I/106.1); ئۈي üy (I/355.4)

ئ ile: ئۈينىڭ üyniñ (I/132.17); ئۆلگەننىڭ ölgenniñ (I/59.11);

ئۆلۈشۈپكەن ülüşlenmiş (I/272.24).

ا ile: ألوش ülüş (I/160.22); ألۇغلىق uluğlıq (I/202.28)

ا ile: اۈستۈن üstün (I/161.15); اونوتقان unutқан (I/296.5); اوڭۇغان oқuğan (I/324.27)

ئ ile: ئلۇغ uluğ (I/285.26)

ا ile: اۈتدۈرۈش uvatdurmaq (II/448.5)

İçte **ب** ile: بۈتۈنلەي бүтүнley (I/82.16); قۇرمىشقا құرمىşқа (I/173.27);

ا ile: اۈستۈن üstün (I/382.12)

ب ile : بورون burun (I/361.14); بۈتۈن бүтүн (I/307.18); آيۇرۇر айурур (I/396.3); يوقدۇر yokدۇر (I/252.4); سون son (I/252.14)

İşaretsiz: **ب** бүтүн (I/307.19); **ب** yürür (II/174.25)

Sonda: **ب** ile: بۇ bu (I/179.7; II/17.19)

قايرو kayu (I/183.16)

1.6. *b ~ p*: “p” ünsüzü ile biten Türkçe sözcükler metnimizde her zaman “b” ile yazılmıştır. Bu da sözcüklerin sonundaki ünsüzlerin tonlulaşıp tonlulaşmadığını belirlemeye engel olmaktadır: كوپ “köp” (I/213.20); تابساگزده tapsaңыз da (I/345.11); كوپلكرى köplükleri (I/457.19); كوپسى köpisi (II/127.17); تابماسلر tapmaslar (II/183.17)

1.7. “c” ve “ç” Ünsüzlerinin Yazımı

Yabancı Sözcüklerde: اچ eç (I/138.10); هيچ hiç (II/184.24)

Türkçe Sözcüklerde: Türkçe “ç” ile yazılan ünsüzü göstermek için metnimizde “c” ve “ç” sesi kullanılmış. Fakat çoğu sözcükte “ç” ünsüzü ile gösterilmiştir.

Başta: جقتله نكائكر çiftlengeniniz (I/168.5)

İçte: آچق açık (I/165.1); اوجماخته ucmağça (I/170.10); اوجماخلارده ucmağlarda (I/348.24); قیلناچق kılınaçak (II/190.5)

Sonda: boruç (I/350.6); üç (I/353.9)

1.8. *t ~ d*: İncelememize konu olan eserde sözcük başı /t-/ çoğunlukla korunmuştur. Ancak “di-” sözcüğü metnimizde /d-/ sesi ile yazılmıştır. دیدی didi (I/13.27); دیور diyü (I/343.26; II/179.24); ددیب dip (I/427.21; II/137.9); تویگلدور tügildür (I/252.3); تلی tiley (I/253.23); تلی tili (I/456.20)
Söz içi /-t-/ sesi, bazı örneklerde /-t-/ bazı örneklerde ise /-d-/ şekliyle kullanılmıştır: ایدوچسی idüvçisi (II/112.15); ایتلورلی itilüvleri (II/113.17); ایتوچی itüvçi (II/120.27);

1.9 *ñ ~ g/g̃*: Eser *ñ > n*, *g, ğ* ayrımında /g/ sesi yönündedir. Eserde az da olsa /ñ/ li genelde /g, ğ/ li şekillere rastlanmaktadır: یانینه yanına (I/13.8) ~ یافنه yağına (I/200.23); یالغز yalgız (I/39.25); بالالارگزنی balalarınızını (I/91.4) ~ بالانك balanın (I/161.14) بالالارغزنلكی balalarınızınıñ (I/161.12); یووغز یافنه yuvıgız (I/215.3) ; ایسکرکه isiñizge (I/309.18)

1.12. s ~ ş: Metnimizde s~ş yazımında da bir ikilik vardır: صارى şarı “-e doğru” (I/76.25); سارىدور sarıdur “-e doğru” (I/111.16)

1.13. t ~ ʈ: Metinde /ʈ-/ lı örneklerin de sık kullanılması Osmanlı imlasının eser üzerinde etkisi olduğunu gösterir.

t ile: تيماس tiymes (II/375.8-9); تيزلك tizlik (II/52.13) ; تورغان turğan (II/211.24)

ʈ ile: ʈوياغى ʈuyağı (I/61.28); ʈوقوز ʈoqız (I/517.9); ʈاغ (II/12.19); ʈymadı (II/14.2)

İkili yazımlar: Türkçe sözcüklerin başında bulunan /t/ ve /ʈ/ yazılımında bir birlik olmadığı göze çarpmaktadır: تورغان turğan (I/11.8); ʈورور ʈurur (I/28.15); ʈوتورونين ʈutuvından (I/121.22), ʈوتوب tutup (I/11.13); ʈورغان ʈuvğan (I/51.18; I/81.6; I/374.11); ʈورا تورغان ʈura turğan (I/94.14); ʈاشلاديلار ʈaşladılar (I/120.20); ʈاشلاب ʈaşlap (I/81.6); ʈار tar (I/186.25); ʈاپارغه taparğa (I/508.21); ʈاپمازسن ʈapmazsun (I/515.7); ʈار ʈar (I/375.26); ʈاڭ tañ (I/514.1); ʈاڭ tañ (I/514.3); ʈاقتلىڭنىڭ yaqtilıǵınıñ (II/94.24); ʈاقتلىڭنىڭ yaqtilıq (II/96.1); ʈورتلارنى yurtlarını (II/151.23; II/185.19), ʈورطنى yurtını (II/151.23)

Aynı ikilik söz sonunda da gözlenmiştir: ʈوتقه ʈotqa (I/33.17); ʈوط ʈoṭ ‘azābından (ateş, cehennem)(I/34.2)

1.14. Türkçe bir sözcük olan yassı “yatsı”nın yazımında ʈيسيع yassı (I/112.9) “ ʈ ” kullanılması metnimize ait dikkat çekici bir özelliktir.

1.15. Metnimizde renc it- birleşik fiilinin yazımda düzenli olarak isim ve fiilin birleştiği görülmektedir: رنجىتكۈچى rencitküçi (I/471.14); رنجىتماس rencitmes (II/5.5). Aynı özellik Dr. Mehmet Vefa Nalbant’ın Karışık Dilli Kuran Tefsiri (2011: 55) adlı eserinde de görülmektedir. Bunun yanı sıra nindi; şunday, munday nitek, oşandak,

nimerse, nirse, nikadar gibi derilme birleşme sonucu oluşan ve bitişik yazılan sözcüklere de rastlamak mümkündür.

1.16. İki ciltten oluşan metnimizin birinci ve ikinci ciltlerinde düzenli olarak farklı yazılan iki sözcük dikkati çekmektedir: **ئەبتورار** eytürler (I/12.8); **ابتکان** eytken (II/3.6) ve **ایچون** için (II/3.6); **اوجون** için (I/12.16).

2. SES BİLGİSİ

2.1 Ünlüler

2.1.1 **é/i Meselesi:** ‘è’ sesi, ilk defa Köktürk harfli bazı Türkçe metinlerde kendine özgü bir işaretle gösterilmiştir. Bu sesin niteliğiyle ilgili tartışmalar bugün de sürmektedir. “e” sesinin kullanımı Arap harfleriyle yazılan Türkçe metinlerde karmaşık bir hâl almıştır. Genellikle özel bir işaretle gösterilmemesi, çoğunlukla da i ile yazılması yüzünden bu sesin niteliğini de tarihî dönemlerdeki seyrini de bilmek mümkün olmamaktadır. Karahanlı Türkçesinde yazıda ortaya çıkan “è / i” değişikliği ile ilgili problemler Harezmi-Altın Ordu Türkçesi eserlerinde de görülmektedir. Kıpçak Türkçesinde de benzer durum söz konusudur (Ata, 2002: 47). Üzerinde çalıştığımız metin Çağatay Türkçesinin ses özelliklerine uygun olarak ‘i’ tarafındadır: **imes** (I/28.15); **iken** (I/28.21), **itilmes** (I/31.6); **il+çi** (I/31.15); **); işek** (eşek) (I/34.18); **tirisinden** (I/34.18); **kilgen** (I/31.22); **iski** (I/143.9); **isken** (II/168.14); **siñe** (II/16.13); **cir** (*yer*) (II/11.21); **kiñ** (*geniş*) (II/4.26); **irken** (II/4.26).

Bir iki sözcükte ‘e’ de ‘i’ de kullanılmaktadır: **بەرگاج** bergeç (I/143.4); **بیرمەس** birmes (I/36.4).

2.1.2 Ünlü Değişmeleri:

2.1.2.1 **Daralma:** Çağatay Türkçesinde de karşılaşılan bir ses değişimi örneğidir.

ö > ü: **üyretür** < **öğret-** (I/122.18); **üt-üp** < **öt-** (I/133.15).

e-, -e- > ü-, -ü-: **eb** > **üy+niñ** < **öy** < **ev** < **ew** < **eb** (I/132.17); **seb-** > **süy-** : **süy-ünç** (II/3.1).

2.1.2.2 İncelme:

a ~ e: Tek örnekte görülmektedir: yardım > yardım > yardım (I/21.9). Metinlerde yardım (I/144.15) şekli de kullanılmaktadır.

2.1.2.3 Genişleme:

ı > a: Tek örnekte görülmektedir: yardım > yardım (I/144.15).

2.1.2.4 Yuvarlaklaşma:

a. e > ö: Dudak sesi sebebiyle yuvarlaklaşma söz konusudur: töpelerinden (I/28.14).

b. e > ü: Eski Uygur Türkçesi döneminde daha çok karşılaştığımız ünlü değişmesi bir örnekte karşımıza çıkmaktadır: ülüş < üle-ş (I/117.5). Metnimizde sözcüğün üleşedi (I/358.15) şekli de kullanılmıştır.

c. -ı- ~ -u-: Örneği azdır. Her iki kullanımdan da bahsetmek mümkündür. yakına (I/472.16) > yakun (II/427.6); kıy (I/477.11) > kıruğan (I/476.13); yaşrın (II/226.11) > yaşrun (II/193.9); kıyun < kıyın (II/392.19)

ç. i- ~ ı- ~ u-: Bir sözcükte her iki şekli de kullanılmaktadır: uşanmaslar (I/253.3); ışanurlar (I/11.15)

d. i > ü: için > için (I/116.15). Eserin özellikle 2. cildinde için (II/75.13) şeklinde kullanımlar sık görülmektedir.

bit-üv > büt-üv (II/426.9)

2.1.3 Ünlü Türemeleri

2.1.3.1 Sözcük Başı Ünsüz Olan Sözcüklerin Önündeki Türemeler: Yabancı dillerden alınan ve ilk iki sesi ünsüz olan sözcüklerde başta ünlü türemesi olmaktadır: ıstağan < stekan (Rs “bardak”) (II/422.15)

2.1.3.2 Çift Ünsüzle Biten Sözcüklerin Son Hecesindeki Türemeler: Genellikle Kıpçak grubu Türk lehçelerinde karşımıza çıkan bu durum aslında bir ünlü düşmesi hadisesidir. (Deny, 1995: 96–114). Bu ses değişikliğinin Kıpçak lehçeleri ile diğer Türk lehçeleri arasında ayırt edici bir özellik olabileceği de dile getirilmiştir (Nalbant 2009).

boruç < borç (I/350.6). türük < türk (II/123.16)

2.1.3.3 Son Sesteki Türemeler: Genellikle uzun ünlüyü gösteren bu türemeler fiil kök ve gövdelerinden sonra görülmektedir (Tekin, 2000: 64). Metnimizde bu türemeye bir örnek vardır: sor- ~ sora- allahdan sora-ğız (I/131.10).

2.1.4 Ünlü Birleşmesi

Bu ses hadisesinin örneği oldukça az sözcükte bulunmaktadır: niçe ök > niçük alar siniñ naşîhatiñni işitsünler (I/473.10); ni+çe ök (II/23.11) > *niçük* minim için ir bala bolsun; ni + te ök > nitek (I/208.4); *süyükli* > süklü (II/172.3); *çıkmaslar mı eken* > çıkmaslar miken (II/192.11)

2.1.5 Ünlü Düşmesi:

Orta Hece Ünlüsünün Düşmesi: avruvı < avır-uv+ı (I/12.15); ayrıldıñız < ayır-u-l-duk+ıñız (II/4.21); evrildi < *ev-i-r-i-l-di (II/12.10); yağşı+lık (yak-ış-ı>yağşı); (I/11.3); böyledi < *böyle i-di* (II/195.21).

2.1.6 Ünlü Uyumu:

2.1.6.1 Kalınlık İncelik Uyumu

Çağatay Türkçesinin asli sözcüklerinde kalınlık-incecik uyumu, tamamen korunmuştur.

Arapça ve Farsçadan alınmış sözcüklerde, kalın ünlülü veya ince ünlülü eklerin daha doğrusu ğ/k veya g/k içeren sözcüklerin kullanılışı, Çağatay Türkçesinin asli sözcüklerindeki farklıdır: istidlâl+ge (I/13.1), taqvâlik (I/25.17). i veya î içeren yabancı sözcüklerin tamamının, tercihen, kalın ünlülü ekler almaları, genel bir kanundur. (Eckmann 1988: 12) zâlimrağ (I/45.7).

Kalınlık incelik uyumu Türkçe sözcüklerde daha sağlamdır. Uyumsuzluklar daha az sözcükte karşımıza çıkmaktadır: miñe+ğına (I/34.23); uc-mağ+ge (I/33.11).

2.1.6.2 Düzlük Yuvarlaklık Uyumu

2.1.6.2.1 Sözcük Köklerinde:

Çağatay Türkçesinde düzlük-yuvarlaklık uyumu tam gelişmiş değildir; bu yüzden, ek ve yardımcı ünlülerin hepsi, bu uyumdan aynı derecede etkilenmemişlerdir: tanu-ğan (I/31.27); mālunı (I/104.1); koylar+um+a (I/35.8).

Bu dönemde kullanılan bazı sözcüklerin uyuma girmemesi sürekli bir hâl alırken, bazılarının da uyumlu ve uyumsuz hâllerinin karışık kullanıldığı görülmektedir.

Bu sözcükler şunlardır: izgi (I/284.11); izgü (I/284.12); kıırı (I/477.11); kıırığan (I/476.13); yaşıın (II/226.11); yaşıın (II/193.9); altunçıları (II/7.7); zeytün (II/10.1); kayusu (II/ 3.15).

2.1.6.2.2 Eklerde:

2.1.6.2.2.1 Eklendikleri Sözcük Kökünün Ünlüsüyle Uyuma Girmeyen Yuvarlak Ünlülü Ekler:

2.1.6.2.2.1.1 **-DUr-** : Ettirgenlik eki [-DUr-] geldiği sözcüğe yuvarlak ünlülü olarak eklenmekte, düzlük-yuvarlaklık uyumuna girmemektedir: eylen-dür-ürmiz (II/5.11); siz-dür-mesün (II/6.3.); art-dur-mav (I/65.7); in-dür-üldi (I/67.13).

2.1.6.2.2.1.2 [-Ur-]: Bu ek de uyum dışıında kalan eklerdendir: kit-ür-mes-ler (I/12.1); seg-ür-üp (I/15.13); bit-ür-geç (II/171.21); şavurdu (II/16.17).

2.1.6.2.2.1.3 [-GUz-]: : Düzlük-yuvarlaklık uyumuna girmeyen en sık karşılaştığımız eklerdendir: tir-güz-üvi (I/63.7); kıiy-güz-dük (II/76.6); tir-güz-e (I/330.28) yat-қuz-up (II/16.26).

2.1.6.2.2.1.4 [-DUK]: Uyum dışıında kalan ve sık kullanılan eklerdendir: yardım it-dük+leri (I/24.22).

2.1.6.2.2.1.5 [-GUçI]: Sık kullanılan bir ektir. Uyuma giren örneği yoktur. İki ünlüsünden birincisinin yuvarlak ikincisinin düz olması bile onu uyum dışı da bırakmaktadır: yukusını yukla-ğuçı+lar (I/287.28); töşe-ğuçı+dür (II/5.12) tüşin-ğuçı (II/6.10); yarat-қuçı+dur (I/269.4); bat- қuçı (II/11.21).

2.1.6.2.2.1.6 [-GU]: Üzerinde çalıştığımız eserde çok az kullanılmaktadır ve daima yuvarlak ünlülü bir ektir. bil-gü+li (I/66.8);

2.1.6.2.2.1.7 [-Ur+]: Örneklelerin neredeyse tamamı yuvarlak ünlülüdür: kıyrtar-ur+ğa (II/233.28).

2.1.6.2.2.1.8 [-Uv]: çıkır-uv (II/101.22); işit-üv (II/176.27); kıir-üv (I/426.25); bir-üv (II/3.3).

2.1.6.2.2.1.9 [-sUn]: 3. Teklik şahıs emir eki her zaman yuvarlak ünlülüdür: soraş-sun (II/5.19); tabmas-sun (II/5.8); ötme-sün (II/9.19); sizdirme-sün (II/6.3); kör-ün-mesün (II/171.8).

2.1.6.2.2.1.10 [-DUr]: Bildirme eki de sürekli yuvarlak ünlülü olarak karşıımıza çıkmaktadır: bilgüçi+dür (I/336.22); küfrlik+dür (I/80.16); bar+dur (II/76.21).

2.1.6.2.2.1.11 [-GUn]: Uyum dışı bir ektir. En çok kullanılan sözcük “azgun”dur: az-ğun+lıknı (II/223.3).

2.1.6.2.2.1.12 [-UK]: Uyum dışı eklerdendir: art-uğ (II/246.29); tir-ük+ni (I/118.8); tiş-ük+siz (II/130).

2.1.6.2.2.1.13 [+GUr-]: Düzlük-yuvarlaklık uyumuna girmeyen eklerdendir. Örneği azdır: kıç+ğur-ışurlar (II/14.10).

2.1.6.2.2.1.14 [+UK-]: Uyum dışı bir ektir: kiç+ük-türöv (II/61.26).

2.1.6.2.2.1.15 [-UK-]: Ekin tespit edebildiğimiz bütün örnekleri yuvarlak ünlülü olarak karşımıza çıkmaktadır: kız-uğ-dılar (I/120.16); aş-uğ-dılar (I/151.17); aş-uğ-up (I/425.12).

2.1.6.2.2.2 Eklendikleri Sözcük Kökünün Ünlüsüyle Uyuma Girmeyen Düz-Dar veya Yuvarlak Ünlülü Ekler:

2.1.6.2.2.2.1 III. Teklik Şahıs İyelik Eki [+sI; +I]: Bu iyelik eki her zaman düz ünlülüdür ve düzlük-yuvarlaklık uyumuna girmez: kayu+sı (I/81.20); artuğ+ı+ni (I/83.3); uluğ+sı (II/88.3); küç+i (II/205.17); şuv+ı (II/207.9).

+I 3. teklik şahıs iyelik eki bazen uyuma girse de bazı örnekler uyum dışı olarak kullanılmaktadır: küç+i yitküçidür (I/15.3).

Birkaç örnekte de tam tersine düz ünlülü olması gereken ek yuvarlak ünlülü olarak kullanılmıştır: balalar+u+ni (II/4.8); yurtlar+u+ni (II/4.8); haller+ü+ni (II/6.10).

2.1.6.2.2.2.2 I. Çokluk Şahıs İyelik Eki [+ImIz / +UmIz]: Ekin ikinci ünlüsü her zaman düzdür: kul+ımız+ga (II/16.2); kılınuv+ımız+niñ (I/29.23); üyretduk+ımız (I/434.23); okuv+ımız (I/62.23).

2.1.6.2.2.2.3 II. Çokluk Şahıs İyelik Eki [+UñIz / +uğuz]: Örneklerin çoğunda ekin ilk ünlüsü uyuma girerken ikinci ünlüsü düz ünlülü olarak kalmaktadır. Üzerinde çalıştığımız metinde çok az örnekte ikinci ünlünün de yuvarlak ünlülü olduğu görülmektedir: eytöv+üñiz (I/23.17); orn+uğuz+dan (I/19.1)

2.1.6.2.2.2.4 Yükleme Hâli Eki [+nI]: Bu hâl ekinin ünlüsü her zaman düzdür: yaşduğ+ni astka töşeseñ (I/15.15); halk+ni ıslâh kılamız (I/12.20); ümmetler+ni helâk kıluvda (II/79.9).

2.1.6.2.2.2.5 İlgi Hâli Eki [+nIñ]: Ekin ünlüsü daima düz ünlülüdür: zeliğa+niñ (I/426.27); alar+niñ (I/427.4); özi+niñ (II/2.13); biz+niñ (II/3.21); şu+niñ (II/4.8); kün+niñ (II/5.22).

2.1.6.2.2.2.6 Öğrenilen Geçmiş Zaman [+mIş]: Eki her zaman düz ünlülüdür: indürül-miş+dür (I/63.28); farz bol- mış (I/160.24).

2.1.6.2.2.2.7 Sıfat-Fiil Eki [+mİş]: Eki her zaman düz ünlülüdür: könül-miş (I/26.27); katışdurul-miş (I/33.1).

2.1.6.2.2.2.8 Emir II. Çokluk Şahıs Eki [+UñIz/+ñIz/+uğuz]: İlk ünlüsü düz-dar veya yuvarlak olabilmektedir: döndür-üñiz (I/44.6); kitür-üñiz (I/12.24); şarf kıI-uñız (I/104.27); oğu-ñız (I/30.10). Eserimizde bir örnekte yuvarlak ünlülü şekil görülmektedir: kıI-uğuz (I/30.7)

2.1.6.2.2.2.9 İsimden İsim Yapma Eki [+II]: Karışık kullanımı olmakla beraber ekin düz ünlülü kullanımı daha yaygındır.

Düz ünlülü örnekler: yük+li (I/121.15); bilgü+li (I/66.8)

Yuvarlak ünlülü örnekler: Çok az örnekte de olsa ekin yuvarlak ünlülü şekli kullanılmaktadır: küç+lü+ler (I/496.24); tür+lü+si (II/385.17).

Karışık ünlülü örnekler: türIisi (II/385.18); tür+lü-tür+li (II/127.5);.

2.1.6.2.2.2.10 İsimden İsim Yapma Eki [+IIK]: Uyuma giren örnekleri daha fazla olmakla birlikte bazen uyum dışı örneklerine de rastlanmaktadır.

Düz ünlülü ekler: azğun+lık+ğa (II/148.21); ğor+lık (I/136.23).

Yuvarlak ünlülü ekler: Ekin ünlüsünün yuvarlak ünlülü olarak da kullanıldığı görülmektedir: yavız+luğ+ından (II.2.7); bar+luğ+una (II/112.21); kıaran+ğu+luğ+ı

2.1.6.2.2.2.11 Fiilden Fiil Yapma Eki [-(-I)I-]: Edilgenlik ekinin bağlantı ünlüsü birçok örnekte uyumlu bir kullanım sergilerken bazı örneklerde uyum dışında kalmaktadır: yar-ul-up (I/28.11); iñdür-ül-gen (I/32.13); diy-ül-se (I/32.13).

2.1.6.2.2.2.12 İsimden İsim Yapma Eki [+InçI+]: Sıra sayı sıfatları yapan ekin ilk ünlüsü yuvarlak olabilmekteyken ikinci ünlüsü daima düz ünlülüdür: dört+ inçisi (II/7.5); onunçısı (I/114.17); öç+ünçi (II/7.17).

2.1.6.2.2.2.13 Görülen Geçmiş Zaman Eki [-DI]: Düzlük-yuvarlaklık ve kalınlık-incelik uyumuna çoğunlukla uyan ek, bazen yuvarlak ünlülü sözcük köküne düz ünlülü; düz ünlülü sözcüğe yuvarlak ünlülü olarak da eklenmektedir:

Düz ünlülü ekler: tut-dı (II/32.2); kıoy- dı (I/13.21); köç-di (I/27.20); öt-di (I/46.11)

Yuvarlak ünlülü ekler: ayur-du+k (I/385.6); tap-du+k (I/393.6); al-du+k (I/30.14); it-dü+k (I/338.13); ötker-dü+k (I/395.9); eyt-dü+k (I/30.14).

2.1.6.2.2.2.14 İsimden İsim Yapma Eki [+çI]: Ek “-uv” fiilden isim yapma ekine geldiğinde düzlük yuvarlaklık uyumunu bozmaktadır: könül-üv+çi (I/13.17); oğ yağ-uv+çı (I/13.9); kıI-uv+çı (I/19.6); it-üv+çı (I/22.25)

2.1.6.2.2.2.15 İsim-Fiil Eki [-I/Uş]: Ekin ünlü uyumlarına da giren bütün şekilleri kullanılmasına rağmen bazen uyumsuz bir şekilde sözcük köküne eklenmektedir: şoğ-ış (II/170.20); tiy-üş+li (II/256.13); tiy-üş (I/79.18).

2.1.6.2.2.2.16 Fiilden İsim Yapma Eki [-I/Um]: Fazla örneği olmayan ek, her zaman uyuma girmez. Bazen düz bazen yuvarlak ünlüdür. öl-im (I/23.2); öl-üm+ni (I/33.12).

2.1.6.2.2.2.17 Zarf-Fiil Eki [-up+]: Ek yuvarlak ünlülü olarak kullanılmaktadır: mīrās it-üp (II/75.26); anlat-up+ (I/12.9); hareketlen-üp (I/14.9)

2.1.6.2.2.2.18 Fiilden İsim Yapma Eki [-Uv]: Ek düz ünlülü sözcüklere yuvarlak ünlülü olarak gelmektedir: kit-üv+i (I/81.25); siñir-üv (I/81.29); kıl-uv-ıñız (I/82.24); sat-uv (I/83.5)

2.2 Ünsüzler ve Ünsüz Değişmeleri

2.2.1 /b/ Ünsüzü:

2.2.1.1 Sözcük başında:

Üzerinde çalıştığımız eserde bol- fiilinin bazen bol- bazen de ol- şeklinde kullanıldığı, başındaki ünsüzün bazı örneklerde korunurken bazı örneklerde düştüğü görülmektedir. Kullanım sıklığı bakımından bol- şekli daha fazladır. Bu durum metnimizin Müşterek Orta Asya Türkçesi tarafında olduğunu göstermektedir: boluv (II/2.11); ğāfil bolur (II/62.6); köp boldı (II/101.7); bolğanlıķı (I/359.26); āgāh bolıñız (I/390.26); köp bolsun (I/448.8-9); bolğanğa (II/384.9); olğan (I/219.26); olsa (I/221.12); olsun (I/338.27); āgāh olıñız (I/389.16); oluvı (I/403.8); az olsun (I/448.8-9); olduğunu (I/475.15); olduğundan (I/501.20); olğan (II/8.17); ola (II/79.22); olan (II/384.9).

2.2.1.2 b- > m- :

Metnimizdeki başta görülen ünsüz değişmelerinden biridir. b- sesleri m- ye dönüşmüştür: moyınçağı (<boyun) (I/175.10); mindiler (<bin-) (II/234.5).

I. teklik şahıs zamiri metnimizde ‘min/men’ şeklinde kullanılmaktadır. “b-“li şekli bulunmamaktadır: miñe (II/9.27); benim (II/11.10); minden (II/16.12); minim (II/149.27).

İşaret zamiri bu’nun mu’lu şekilleri de kullanılmaktadır. b-’li şekiller yalın hâlde, m-’li şekiller de çekimli örneklerde karşımıza çıkmaktadır: muniñ (II/4.1.); mundan (II/8.6); munday (II/58.7); munı (II/145.21); bul (II/1.9); bu (II/1.15); bularğa (II/5.13).

Diğer sözcüklerde görülen b- >m- değişmesi örnekleri şunlardır: moyınçağı<boyun (I/175.10); minerge < bin- (I/254.24); mengü < bengü (II/3.3); miñ ~ biñ (II/9.1); muñsız < buñ (II/33.28).

Yabancı kökenli bir sözcükte de b- > m- değişikliğine rastlanmıştır: buzrak ‘mızrak’ (II/140.25).

2.2.1.3 b- > v-

Metnimizde belli sözcüklerde hem b-‘li hem de v-‘li şekillere rastlanmaktadır. b-‘yi koruyan şekiller daha fazladır. Bu karışık kullanım, üzerinde çalıştığımız eserin karışık dilliliğine bir örnek teşkil etmektedir. birilmegen (I/49.11); birilmiş (I/51.8); berüp (II/151.12); biredür (II/11.6) biröv (II/3.3) ~ virse(I/514.27); virmiş (II/383.15); virmeñiz (II/389.23); bar (I/14.24).

2.2.1.3.1 Sözcük içi ve sonunda:

-b- : Sözcük içinde –b-‘nin korunduğu örnekler de vardır. Bu sözcüklerde de karışık dillilik söz konusudur: yalbarmadı (I/185.3); yalvardılar (II/81.27).

Bir sözcükte –b- sesi, sözcük içinde Eski Türkçedeki şekliyle kullanılmaktadır: öbke (II/182.10).

-b /-b- > -v / -v- > -y / -y:

üy < öy < ew < ev < eb: üy+niñ (I/132.17).

Bir sözcük hem –b-‘li şekli hem de –v-‘li şekli ile metinlerde yer almaktadır: yalbarmadı (I/185.3); yalbarursız (I/485.16); yalbarğan (II/151.20); yalvarup (II/450.2); yalvara (II/420.16); yalvardılar (I/397.4); yalvardı (I/422.21).

süy- < söy- < sew- < sev- < seb-: seb- > süy- : süy-ünç (II/3.1).

-b > (-w) > -v > ø: su < suv < suw < sub. İki şekli de (suv / su) kullanılmaktadır: suv+ı (II/77.30); su+larnı (I/142.8).

2.2.1.4 b- > p-

Sözcük başında: b- kullanımı daha yaygındır: barmağların (I/14.5), barmaq (I/138.24); bik < berk (II/14.30).

Bir iki örnekte p-‘li şekiller de görülmektedir: pıçağını (I/426.14); pişirüvçi (I/427.13).

Sözcük içinde: -p- korunmuştur: tapşırılmaq (I/ 11.4); tapduq (I/60.23).

Bazı örneklerde iki ünlü arasında kalan –p-‘ler –b- olarak kullanılmaktadır: yipini (I/17.6), tapınuvçılar (I/24.22); töpe ~ tepe (I/15.10).

2.2.2 -d- > -y-

2.2.2.1 -d- > - (d̡) - > -y-

Türkçedeki lehçelerin ayrımını da gösteren bu ses önemli ölçütlerden biridir. Metnimizdeki örnekler –d- sesinin –y-’ye doğru gelişimini tamamladığı örneklerdir. İyesi (<idi) (II/212.19); kuyunî (<kuyı < kuçı) (I/422.4)

2.2.3 /G/ Ünsüzü:

2.2.3.1 Tek heceli sözcüklerin sonundaki –ğ sesi bazı örneklerde korunurken; bazılarında –v’ ye dönmüştür.

tağ (II/335.7); tağda (II/3.20); tav (I/75.26); yağdur (I/413.19); yavar (II/95.24);

2.2.3.2 Birden Fazla Heceli Sözcüklerin İçinde

2.2.3.2.1 /-G-/ sesi korunmuştur: kilgençe (II/409.29); izgüliklerge (I/55.7); iyergençilik (I/80.9).

2.2.3.2.2 -G- > -w-, (-v-) : Bu ses değişiminde v’ye kadar gelen sözcüklerin w’li şekilleri yoktur. Fakat metnimizin en karakteristik özelliklerinden biri hem –g- hem de –v-’li şekillerin neredeyse aynı sıklıkta kullanılmasıdır. Burada, bu ses değişimlerinden de hareketle Çağatay Türkçesi hâkimiyetindeki metne Kıpçak ağızlarının sızdığını düşünebiliriz.

-G- ve –v-’li şekillerin karışık olarak kullanıldığı görülmektedir: sora-v (<sorağ); sora-ğ+çı (II/14.10); avırlıklar (<awır < ağır); ağır (I/230.17); (I/79.8); yağdur (II/160.10); yağmurını (II/106.5); > yavaçağ (< yağ-) (II/175.13); tav (< tağ+) (I/406.23); tağlar (II/32.24); toğuvda (I/469.11) < tuvğan (<toğ-) (I/51.18); bav (< bağ-) (II/282.29); birev (<~ birew ~ biregü) (I/36.27); şavup (< sağ-) (II/67.24); buzavnı (<buzaw < buzağ) (I/19.27).

2.2.3.2.3 -G-, -G > -y-, -y: cıyğanı (< yığ-) (I/55.8); şunday (<şundağ) “öyle” (I/55.21); iyilmediler (< igilmediler) (I/144.4); şoyuğ (<sovuk < soguk) (I/328.9); şıynamun (< şıgın-) (II/450.28)

2.2.3.2.4 –ğ- ~ -h̡-: dağı (II/43.3) dağı (I/51.10; I/379.11)

2.2.3.3 Birden Fazla Heceli Sözcüklerin Sonunda

2.2.3.3.1 /-ğ/ sesi korunmuştur: oyağlar (II/5.9).

2.2.3.3.2 –ğ > ø: kırı (<kuruğ) (I/477.11); katı+rağına (<katığ) (I/31.3); sarı+dur (<sarığ) (I/26.17).

2.2.3.4 Ek Başında /G/

/G/, ek başında genellikle korunmaktadır. Bazen de Batı (Oğuz) Türkçesinde olduğu gibi düşmektedir. Bu değişik kullanışlar bazı eklerde çift şekillerin ortaya çıkmasına da sebep olmuştur.

2.2.3.4.1. /-GAn/ > /-An/: Genellikle /-GAn/ şekli kullanılmaktadır. Çok az örnekte /-An/ şekli görülmektedir.

/-GAn/'lı örnekler: bol-ğan (II/85.19); kıl-ğan (II/85.25); kitür-gen (II/328.18)

/-An/'lı örnekler: ol-an (II/384.9); yurtlandur-an (I/71.26); turuş-an (II/274.14).

2.2.3.4.2 /-GUçI/ ~ /-KUçI/ ~ /-UçI/

/-GUçI/ ~ /-KUçI/'lı örnekler: yarlıkağuçıdur II/14.21); kalğuçı (II/31.20); bilgüçüdür (II/71.6); bat-kuçı (II/11.21); yitküçüdür (II/63.10).

/-UçI/'lı örnekler: Örneği azdır. yağuçı (<yağ-ğuçı) (I/13.19)

2.2.3.4.3 /-GArI/U/ > /-Ar/

Sadece iki örnekte görülmektedir: muñar (<mu+n+ğaru) (II/175.17); añar (<a+n+ğaru) (II/330.9)

2.2.3.5 Ek Sonunda:

2.2.3.5.1 İsimden sıfat yapma eki olan /-II/ > /-II/, /-IU/: irk+li (II/71.15); 'ağl+lı (II/81.9); küt+lı (I/421.22); hürmet+lü (I/438.21).

2.2.4 /k/ ~ /k/ Ünsüzleri

2.2.4.1 Sözcük Başında:

Başta "k- / k-"lar korunmaktadır: kirgeç (II/15.6); kitürselerçi (II/4.16); körseñ (II/4.28); köllerde (I/469.6); kibi (I/24.27); kirek (I/15.15); kilse (I/19.17); kılğaç (I/269.24); karasun (II/5.29); kaytaçak (I/270.3).

2.2.4.2 Sözcük ve Eklerin Sonunda:

/k / k/ sesi bazı sözcüklerde /g / ğ / sesine dönüşmekte böylece bazı sözcüklerde ikili şekiller de ortaya çıkmaktadır: tamuğ > tamuğ (I/11.15); hırş+lık+ı (I/33.28); sökseñiz (I/269.29); ~ sökmeñiz (I/269.28).

2.2.4.3 Ek Başında:

Ek başında hem k / k hem de g / ğ sesleri kullanılmakta ve karışıklık arz etmektedir: yok+ğa (< yok+ka) (I/270.13); yoluğ-ğan (I/148.19); kılmasızlık+ğa (I/151.16); hağlık+ka (I/51.13); çık-ğanniñ (I/23.13).

2.2.4.4 Sözcük İçinde:

a. Korunur: hırşlık+ı (I/33.28); bol-duğ+ı (I/34.18).

b. **-k- / -ğ-; -k-/ -g-**: İki ünlü arasında sedalaşır: ağ-ar (I/16.8); tirikliğine (I/33.28); farzlığı (I/38.20); sögerler (I/269.29).

c. **-k- / -h-**: ohşağucu (<o kşa-) (I/47.8); yahşısı (<yağşısı) (I/60.11)

2.2.5 /t/ Ünsüzü

2.2.5.1 Sözcük başında: t- > d-

Bazı sözlerde t- > d- değişmesi görülmektedir. Çağatay Türkçesi ile kaleme alınan eserde başta t- sesinin korunduğu örneklerin sayısı oldukça fazladır. Fakat sözcük başında d- sesine dönen örneklerin sayısı da az değildir. Karışık dilliliğin bir özelliği olan bu durum, eserdeki diğer örneklerle beraber kararımızı da pekiştiren ses değişmelerinden biridir. Söz başında t- sesinin d- sesine gelişmesi Oğuz Türkçesi'nin bir özelliğidir: ti- ~ di-; tügil (II/25.19) ~ degil (II/407.7).

Sözcük başında t- sesini koruyan örnekler: tilese (I/277.8); tınlama (II/422.27); tügil (II/25.19); tirüklüğinden (II/163.13); tirekden (II/165.20); til (II/171.23); töşek (I/293.27).

Çok az örnekte de t- > d- değişmesi görülmektedir: didi (I/279.1); dınlagan (II/329.23); degül (I/26.19); degil (II/407.7); dingizden (II/15.13).

2.2.5.2 Sözcük içinde: “-t-“ sesi bazen “-d-“ye dönüşürken genellikle “-t-“ olarak korunmaktadır.

-d- ‘li örnekler: idüvçi (II/112.17); idüvçi (I/296.19); idüp (/301.11).

-t- ‘li örnekler: itüvçi (I/297.14) itüvine (II/137.10).

2.2.5.3 Sözcük sonunda: “-t” sesi aynı örnekte hem “-t”li hem de “-d”li olarak karşımıza çıkmaktadır: anı (II/409.17) ; and (II/427.14).

2.2.6 /p/ Ünsüzü

2.2.6.1 Sözcük içinde:

2.2.6.1.1 /p/ Ünsüzü

2.2.6.1.1.1 -p- > -f- : Her iki şekilde kullanılmakla birlikte sıklık ‘tofrak’ tarafındadır: toprak (II/427.8); tofrak (II/3.17); şaf şarı+dur (<sap sarıdur) (I/26.17).

2.2.6.1.1.2 p- > m-: mamık “pamuk”(II/36.16)

2.2.7 /y/ Ünsüzü

2.2.7.1 Sözcük başında

2.2.7.1.1 y- ~ c-: Sözcük başında Kıpçak Türkçesinin c-, Oğuz Türkçesinin y- ile

başlayan sözcükleri seçtiğini ve bunun seslik özellikler olduğunu Dīvānū Luḡatī't-Türk adlı eserden öğreniyoruz (Atalay, 1992: I, 31). Eserimizde sözcükler hem y-'li hem de c-'li olarak görülmektedir: yanından (I/133.15); canına (I/54.14); yanına (I/133.21); yigitke (I/133.17); cigit (I/122.10); ciñsün/ciñilsün "yen-" (I/182.14); ciñil (I/131.5); yiñil (I/158.29; 169.18; 170.8); yıl (I/59.13; I/72.2) cıl (II/1.9); cün (I/476.21); yünleriniñ (I/490.26); yir (II/11.27); cir (II/11.20); yil (II/401.13; II/401.16); cil (I/104.14); cılan (I/304.9); yılan (I/152.15); yüklev (I/59.8); cükledük (II/406.10); caratuv (II/441.29); yaratdı (II/11.8)

2.2.8 /ç/ Ünsüzü

2.2.8.1 ç > ş: Bu ses değişimi bir örmekte görülmektedir: şıkkan (II/1.11).

2.2.9 /m/ Ünsüzü:

2.2.9.1 -m- ~ -n-: imdi (II/393.4); indi (II/392.22).

2.2.9.2 m->b-: Yabancı bir sözcükte bu ses değişimine rastlanmıştır: buzrak < *mızrāk* (II/140.25).

2.2.10 /n/ Ünsüzü

2.2.10.1 n > ğ : yanına(I/13.8); yağına (I/200.23).

2.2.11 /ñ/ Ünsüzü

2.2.11.1 ng > ñ > y: süyek (*süngek*<*süñek* < *süngük*) (II/219.27)

2.2.11.2 ñ > g

yalğız (<*yalñuz*) (I/39.25); balalarığızniñ < balalarıñızniñ (I/161.12); yuvığız < yuvıñız (I/215.3)

2.2.12 Ünsüzlerle İlgili Ses Olayları:

2.2.12.1 Ünsüz Düşmesi

2.2.12.1.1 -r- > ø: ir- > i-; birlen > bilen, berk > bik; kurtul- > kutul- sözcüklerinde görülmektedir.

kutulurğa (II/182.4); bik < berk (II/14.20); kart ir bilen (I/121.12); meşakkat ile (I/377.5); kişi idi (I/22.28).

2.2.12.1.2 h > ø: Metinlerde her iki şekle de rastlanmaktadır. hiç (I/139.3); eç (I/138.10); alka (< *halka*) (II/92.9).

2.2.12.1.3 y- > ø-: Metinde genellikle “yigit-cigit” şekli kullanılmışken bir sözcükte igit şekline rastlanmıştır: igit < yigit (II/432.27)

2.2.12.2 Ünsüz Türemeleri

2.2.12.2.1 y- türemesi: yipini “*ip*” (I/17.6); bolğanları yidi “*idl*”³ (I/167.14). yırağ “*irak*” (II/231.7).

Yabancı dillerden alınan bir sözcükte de y- türemesine rastlanmıştır: yevropa (II/123.18)

2.2.12.2.2 –y: rüsvây (I/225.26) rüsvā (I/2); diyüvçiler (I/40.22)

2.2.12.3 Yer Değiştirme:

- Sözcükler içinde ünsüzler arasında yer değiştirme: kölmek (I/92.24).
- Ünlüler arasında yer değiştirme: kime < kemi “gemi” (II/.16.16).
- Ünlü-ünsüz arasında yer değiştirme: yuğu < uyğu (I/287.28) (uyu-ğu > yuğu > yuğu)

2.2.12.4 İkizleşme:

Bir örnekte görülmektedir: issi+likden (ııığ>ııı>ııı)(I/35.10).

2.2.13 Ünsüz Uyumu:

Metnimizde ünsüz uyumunun tam olduğunu söylemek zordur. Uyumlu örnekler kadar uyumsuz örneklere de rastlanmaktadır.

Uyuma girenler: yurt+ğa (I/274.13); kök+ke (I/274.17); yit-küçi (I/274.23); it-ken (I/276.19); küçük-ken (I/68.12); çık-kanıñ (I/23.13); haklık+ğa (I/51.13).

Uyuma girmeyenler: bāıllık+da (I/273.18); boluvçılık+dur (I/273.19); haklık+ğa (I/274.10); dört+ge (I/281.7); küçük-gen (I/68.15).

³ Bu örnekte /-y/ yardımcı ses de olabilir.

3. ŞEKİL BİLGİSİ

3.1 İsim Çekim ve Hâl Ekleri

3.1.1 Çokluk Ekleri: Metnimizde çokluk ekleri +lAr ve +der şeklinde görülmektedir. Kazak Türkçesinde kullanılan +der çokluk eki sadece bir örnekte tespit edilmiştir: nağayka+lar (I/65.14); yavız+lar mı (I/38.6); iş+ler+imizde (II/103.18); irişüvçi+ler (I/11.24); mülk+der (I/99.23).

3.1.2 İyelik Ekleri

3.1.2.1 I. Teklik Şahıs {+(I)m}: Ekin bağlantı ünlüsü birçok örnekte düzlük-yuvarlaklık uyumuna uygundur: balalar+ım (I/50.9); yoldaş+ım+a (I/70.21); öz+im+niñ (I-37/8); kol+um+a (I/505.19); kördük+üm (I/54.28); bildük+üm+den (I/54.29).

Ama bazı örneklerde uyum dışı kullanımlar da görülmektedir: kıllar+um (I/68.16); koylar+um+a (I-35/8); mal+um (I/10.28); öz+üm (II/59.20).

3.1.2.2 II. Teklik Şahıs {+(I)ñ}, {+(U)ñ}: Bu ek, metnimizde düzlük-yuvarlaklık ve kalınlık-incelik uyumlarına genellikle uygun olarak kullanılmaktadır: ara+ñ+da (I/38/26); kişi+ñ+ni (I/117.28); şatuvçı+ñ+a (I/109.1); cenāb+ñ+a (I/18.4); işek+iñ+e (I/101.24); is+iñ+e (I/102.1); kavm+iñ+den (I/69.23); üy+üñ+den (I/326.24); yok+uñ+da (I/335.13).

Uyum dışında olanlar: öz+iñ+den (I/26.26).

3.1.2.3 III. Teklik Şahıs {+(s)I} / {+I}: Genellikle düz ünlülü olarak kullanılan ekin birkaç yerde yuvarlak ünlülü şekilleri de görülmektedir: nūr+i+n (I/13.20); yol+i+na (I/11.17); şuv+i+na (II/349.27); til+i+nde (II/1.1); ana+sı+na (II/18.1); kışsa+sı+na (II/7.4); birev+si+niñ (I-63/28); rabb+i+si+ne (II/22.18); iki+si+ne (II/43.29).

Ekin düzlük-yuvarlaklık uyumuna uymayan örnekleri de bulunmaktadır: māl+u+nı (II/188.18); örtü+si(II/185.29); kün+i+nde (II/350.13); üç+i+si+ne (II/7.21); balalar+u+nı (II/4.8); yurtlar+u+nı (II/4.8); hâller+ü+ni (II/6.10).

Metnimizde III. şahıs iyelik ekinde ek yığılmasına da rastlanmaktadır: üç+i+si+ne (II/7.21); rabb+i+si+ne (II/22.18).

3.1.2.4 I.Çokluk Şahıs {+(I)mIz} / {+(u)muz}: Metnimizde I. çokluk şahıs iyelik ekinin neredeyse bütün örneklerde uyumuna girdiği görülmektedir: ata+mız (I/432.18); balalar+ımız+dan (II/110.9); hemme+biz (I/432.18); işler+imiz+de (II/103.18).

Metinde düzlük-yuvarlaklık uyumuna girmeyen az sayıda örnek de vardır: *kul+ımız* (I/15.21); *öz+imiz* (I/73.26); *ülüş+imiz+ni* (I/76.12); *tutuv+ımız+nı* (I/129.4).

Bir örnekte yuvarlak ünlülü olarak kullanıldığı görülmektedir: *oğuv+umuz* (I/62.23).

3.1.2.5 II. Çokluk Şahıs {+(D)ñIz};{+(U)ñIz}: Bu iyelik ekinin bağlantı ünlüsü genellikle düz ünlülü iken bazı örneklerde de yuvarlak ünlülü olarak karşımıza çıkmaktadır: *art+iñiz+da* (I/145.13); *şaklanmaçlık+iñiz* (I/15.7); *huzür+iñiz+dan*(I/148.16); *hemme+ñiz* (I/434.2); *amel+iñiz+ni* (II/90.26); *nerse+ñiz* (II/91.1); *rabb+iñiz* (I/15.9) *öz+iñiz+den* (I/148.16)

Bazı örneklerde ekin bağlantı ünlüsü yuvarlak ünlülüdür: *orn+uñiz+dan* (I/23.15); *iv+üñizde* (II/90.22); *iv+üñiz+den* (I/75.16); *ölüv+üñiz+den* (I/23.5); *üst+üñiz+de* (I/32.24); *art+uñiz+ğa* (II/360.6).

Ek bazı örneklerde –(I)gIz şeklinde de görülmektedir: *nerse+giz+ni* (I/29.26); *özi+giz* (II/119.5); *köñiller+igiz+de* (II/191.17).

3.1.2.6 III. Çokluk Şahıs {+IArI}: III. Çokluk şahıs iyelik eki {+IArI} şeklindedir. Çokluk şahıs için III. Teklik şahıs eki de kullanılmaktadır: *kaçık+ları+nda* (I-62/24); *kul+ları+ndan* (I/476.2); *ilçi+leri* (I-37/23); *bereket+leri* (I/501.9).

Bazı örneklerde ekin ünlüsünün yuvarlaklaştığı görülür: *orın+laru+nı* (I-40/5); *hilâflık+laru+nı* (I/51.14); *altun+laru kümiş+lerü* (I/441.18); *ba^czılaru* (II/417.13).

3.1.3 Hâl Ekleri

3.1.3.1 Yalın Hâl: Yalın hâl eksizdir.

3.1.3.2 İlgi Hâli {+Iñ}, {+nIñ}, {+Im}: Metnimizde genellikle {+nIñ} ve daha az da {+Iñ} şekli kullanılır. *bizniñ* (I/15.20); *siz+niñ* (I/13.9); *birevsi+niñ* (I-63/28); *sin+iñ* (II.11.7); *münâfıklar+niñ* (I/13.5); *allah+niñ* (II/179.13); *(ondan) bir+niñ* (I/39.4);

Batı Türkçesinin bir özelliği olarak –im ilgi hâli ekinin kullanımına da rastlanmaktadır: *min+im* (şunday ni^c metlerimni) (I/47.26); *min+im* (I/156.9).

İlgi hâli eki “ki” aitlik ekinden önce geldiğinde sonundaki “ñ” sesi düşer: *te^câlânikidür* (II/389.224-25)

3.1.3.3 Yükleme Hâli {+n}, {+nI}, {+dI} {+I}: Yükleme hâli ekinin kullanımı, karışıklık arz etmektedir.

Metnimizde bu hâl genellikle {+nI} eki ile karşılanmaktadır: *bulutlar+nı* (I/14.8); *kıbtı+ni* (I-37/6); *kökler+ni* ve *yirler+ni* (I/379.16); *siz+ni* (II/6.7). Ekin ünsüz

uyumu ile ilgili olarak ortaya çıkan şekli olan {+dI} eki de kullanılır: biz+di (I/18.27); biz+di (II/19.23).

İyelik ekli isimlerden sonra {+n}: tağ+ı+n (I/25.5); ara+sı+n (I/25.10), din+i+n (I/26.24); âyet+i+n (I/117.11); şâffet+i+n (I/12.5).

Bazı sözcüklerde ekin Batı Türkçesinde kullanılan{+I} şekli karşımıza çıkmaktadır: sözim+i (I/120.3); halk+ı (II/107.17); min+i (I/145.14); bular+ı (II/182.7).

3.1.3.4 Yönelme Hâli {+GA}, {+A}, {+ñA}: Yönelme hâli eki metnimizde:

a. {+GA} şeklinde kullanılmaktadır: yol+ğa (I/10.13); kulumız+ğa (II/16.2); kurb+ğa(I/39.25); evvelgi+ge (I/502.13); yamanlık+ka (I/11.3); nefis+ke (I/39.25); rast+ka (II/177.9); şoğış+ka (I/106.17).

b. III. Teklik ve çokluk şahıs eklerinden sonra eklenen yönelme hâlinin zamir n'si ile birleşmesinden ortaya çıkan {+ñA} eki: bağça+ñ+a (II/11.12); si+ñe (I/10.11); özi+ ñe (I/34.21);

c. İyelik eklerinden sonra {+A} eki: koyularum+a (I35/8); yol+ı+n+a (I/10.13); öz+i+n+e (II/173.4); 'azāb+ı+n+a (II/173.19); allah+ñız+a (II/381.26).

Metnimizde daha az örnekte yönelme hâli ekinin bağlandığı sözcükteki ünsüz ile ekin ünsüzü arasında sedâ bakımından uyum bulunmayan örnekler içerdiği de görülür: haqlık+ğa (II/5.6); hesāb+ka (II/18.11); dāvud+ka (II/58.8).

Bazı örnekler de kalınlık-incelik uyumuna aykırıdır: te'ālā+ge (I/12.8); 'aleyhi's-selāmge (I/18.9); hayvān+ge (I/61.27); kayısı+ke (I/87.28); tālūt+ke (I/96.21).

3.1.3.5 **Bulunma Hâli {+DA}**: Metnimizde bulunma hâli eki {+DA} şeklindedir. Ek, genellikle ünsüz uyumu dışına çıkan örneklerle sahiptir. Sadece bir sözcük birkaç yerdeki kullanışıyla ünsüz uyumuna girmektedir: kaççıkların+da (I-62/24); çukur+da (II/5.26); başkalar+da (I/11.13); irte+de (II/23.22); dürüstlik+te (I/153.6).

Birçok örnekte ünsüz uyumu yokken bazı örneklerde de kalınlık-incelik uyumu bozulabilmektedir: şoğış+da (I/98.7); vakt+de (I/177.13); tös+de (I/16.14); kıyāmet+de (I/17.13); haqlık+da (I/13.1); yatıklık+da (I/14.23); şik+de (I/15.20); kileçek+de (I/43.25).

3.1.3.6 **Ayrılma Hâli {+dAn}**: Eserde Oğuz grubu Türk lehçelerinde kullanılan {+dAn} eki de yer almaktadır. Ekin ünsüz uyumuna girmediği için sedasız şekilleri de yoktur: ıssılık+den (I/35.10); orın+dan (I/321.11); ciñin+den (II/24.13); 'arz+dan (II/196.3); siz+den (kuşūrıñıznı) (I/145.17) 'aqlsızlık+dan (I/21.8); töşelgenlik+den (I/15.14); çik+den (I/13.12).

3.1.3.7 Eşitlik Hâli {+çA}, {+day}, {+dağ}, {+dayın}: Eşitlik hâli iki ayrı yapıyla karşılanmaktadır.

a. /+çA/ 'lı örnekler: kirisin+çe (I-64/2), müselmānlar+ça (I/20.15); başka+ça (I/207.1); evvelgi+çe (I/305.9); boyun+ça (II/7.26); tiyüşin+çe (I/13.24).

b. teg> day, dey; dağ; -dayın şeklinde bir gelişme izleyen ek de eserimizde sıklıkla kullanılmaktadır. Ekin '-day' şeklinin sıklık oranı daha fazladır.

/+day/'lı örnekler: Sadece üç sözcükte kullanılmaktadır: şun+day (I/10.13); munday (I/27.10); anday (I/140.17).

/+dağ/'lı örnekler: Bir örnekte görülmektedir: oşan+dağ (I/276.29).

/+dayın/'lı örnekler: Bir örnekte görülmektedir: şun+dayın (II/9.16).

3.1.3.8 Yön Hâli {+rA},{+ñar}, {+eri}: Yön hâli için birkaç farklı ek kullanılmaktadır.

a. /+rA/: üst+re (I/24.5), soñ+ra (I/40.17).

b. /+ñar/: buñar < bu+n+ğaru (II/23.10); muñar < mu+n+ğaru (II/175.17).

c. /+eri/: üz+eri+ndedür (I/11.23).

3.1.3.9 Vasıta Hâli : Vasıta hâli genellikle 'birlen, bilen, birle, ilen, ile' edatları ile yapılmaktadır. cevābı birlen (I/19.20); kırt ir bilen (I/121.12); kıluvçılar birle (I/20.12); peygamberi ilen (I/31.27), kınaşı ile (I/413.6).

3.1.4 Aitlik Eki {+GI}: Eserde sadece sedalı ünsüzle başlayan şekilleri vardır. Kullanıldığı sözlere ait olma anlamı vermektedir. ucmağda+ğı (I-40/5); dünyāda+ğı (II/29.15); evvel+gi+ge (I-58/28); evvel+gi ma^cnāğa (I/34/16).

3.1.5 Beraberlik Hâli: ata+lı ana+lı (II/77.23).

3.2 YAPIM EKLERİ

3.2.1 İsimden İsim Yapma Ekleri

3.2.1.1 +çı/+çi: kıluv+çı+mız (I/12.20); tüben+çi+lik (I-68/2).

3.2.1.2 +lık/+lik, +luğ/+lük: izgü+lük+ge (I/10.10); kışka+lık (I/11.5); tüben+çi+lik (I-68/2); bol-ğan+lık+ı (I/11.6).

Bir örnekte yuvarlak ünlülüdür: az+luğ+dan (II/233.11).

3.2.1.3 +sız/+siz: muñ+sız (I/48.1); din+siz (I-64/24).

3.2.1.4 +ev: bir+ev+siniñ (I-63/28); ik+ev (< iki+ev) (I/434.27).

3.2.1.5 +diz: kün+diz+niñ (I-47/13).

3.2.1.6 +lığ/+lig, +luğ/+lüg: aq+lığ+ı (I/35.28); şora-mağ+lığ+ıñız+nı (I/43.26); şom+luğ+uñdan (I/183.21).

3.2.1.7 **+lı/+li, +lü:** “+lığ/+lig” ekinden “-g”nin düşmesiyle oluşan, Batı Türkçesi özelliği gösteren bir ektir. *şadr+lı* (I/33.14); *kölege+lü* (I-35/10); *oşan-ç+lı* (I/44.23); *şefkat+lü+lük* (II/165.3).

3.2.1.8 **+ğa/+ge, +ka/+ke:** *bir+ge+miz* “beraberiz” (I/13.9); *öz+ge+rtmeyinçe* (I/47.22); *baş+ka+nı* (I/184.9).

3.2.1.9 **+çe:** *türli+çe* (I/184.14).

3.2.1.10 **+daş/+deş:** ‘*aşr+daş* (II/280.14); *meclis+deş* (I/257.23); *tiñ+deş+i* (I/268.12).

3.2.1.11 **+ğı, +ki:** *yoğarı+ğı* (II/234.5); *başda+ki* (II/237.19).

3.2.1.12 **+ğma/+gine, +kına/+kine:** *kiçkine* (I/196.7); *allahğınadır* (I/34.2).

3.2.1.13 **+rağ, +rağ:** *katı+rağ+i+n+a* (I/31.3); *artuğ+rağ+dur* (II/181.7).

3.2.1.14 **+küç:** *ör-me+küç* (I/16.18)

3.2.1.15 **+çılığ/+çilik:** *dâ'imçilik* (I/93.22) *ikençilik* (I/103.26).

3.2.1.16 **+(I)n:** *or+un+da* (I/53.20);

3.2.1.17 **+msI:** *köp+imsi+ni* (II/216.2)

3.2.1.18 **+çAn:** Moğalca bir ek olan “-çAn” a metinde az örnekte rastlanmaktadır: *kılıv+çan* “kılıcı” (II/390.7); *tutuv+çan* “tutucu” (II/435.23)

3.2.2 Fiilden İsim Yapma Ekleri

3.2.2.1 **-i/-i,-u/-ü :** *korğ-u* (I/45.16); *tol-u+sı* (I/131.20).

3.2.2.2 **-v, -uv/-üv :** *mağta-v* (I/10.7); *yığla-v* (I/60.28); *kıl-uv* (I/11.2); *avr-uv+lar* (I/79.7); *könder-üv* (I/62.16); *di-y-üv* (I/10.18).

3.2.2.3 **-ğ/-k, -ığ, -uğ/-ük (-ğ bazen -ğ olur.):** *av+la-ğ+da* (I/13.8); *art-ığ+lık* (I/107.12); *boz-uğ+luğ* (I/70.25); *aç-uğ* (I/258.18); *art-uğ+rağ+dur* (II/181.7); *öl-ük+lerni* (I/235.3).

3.2.2.4 **-ağ/-ek:** *kon-ağ* (I/33.14); *kis-ek+indin* (I/62.21); *böl-ek+ledi* (I/373.22).

3.2.2.5 **-n, -ın/-in/-un/-ün:** *yaş(ı)r-ın* (I/29.7); *yağ-ın* (I/21.3); *ig-in+ge* (I-57/1); *yaş-in+ler* (I/14.4); *büt-ün* (I/11.2).

3.2.2.6 **-ç :** *süyün-ç* (I/16.4); *ökün-ç+dür* (I/50.19); *oşan-ç* (I/71.17); *ökün-ç+dür* (II/284.25).

3.2.2.7 **-im, -um/-üm:** *kiy-im+den* (I-46/2); *öl-im* (I/23.2); *ad-um < at-* (I/220.29); *öl-üm* (I/50.15).

3.2.2.8 **-çek:** *im-çek* (I/90.10)

3.2.2.9 **-ke:** *iç-ke+le-diler* “iç-” (I/82.12);

3.2.2.10 **-k1ç, -kiç:** aç-k1ç “anahtar” (I/68.26); baç-k1ç+larına “basamak, merdiven” (II/232.24); eç-k1ç+ini “anahtar” (I/178.9); isrit-k1ç+lerniñ (I/238.24).

3.2.2.11 **-ğ1ç1/ -güç1, -k1ç1/ -küç1:** bol-ğ1ç1 (II/245.10); köndür-güç1 (I/19.17); aç-k1ç1+lar (II/245.2); rencit-küç1 (I/12.6).

3.2.2.12 **-ğ1n/ -k1n:** az-ğ1n (I/ 10/17); tut-k1n (I/45.21).

3.2.2.13 **-ma/ -me:** di-me+ge (I/46.3).

3.2.2.14 **-mur:** yağ- mur (I/14.2).

3.2.2.15 **-şi:** kör-şi “komşu” (I/14.11).

3.2.2.16 **-ş, -iş/ -iş/ -uş/ -üş:** oğşa-ş+ını (I/45.2); bat-iş+ındağı (I/45.28); ül-üş (I/21.19); şoğ-iş (I/115.9).

3.2.2.17 **-z:** boğ-az+lar < boğ- uz (I/21.27).

3.2.2.18 **-kem:** kör-kem (II/2.12).

3.2.3 İsimden Fiil Yapma Ekleri

3.2.3.1 **+k1ur :** k1ç+k1ur-işkan (I-62/13).

3.2.3.2 **+r-:** özge+r-tmeyinçe (I/47.22);

3.2.3.3 **+la/ +le-:** yığ+la-v (I-60/28); añ+la-tdık (I-57/3); bir+le-vleri (I-69/6); tekebbür+le-nmesler (I/50.22).

3.2.3.4 **+ay/ +ey- (ET -ad/ -ed-):** köb+ey-se (I-63/29).

3.2.3.5 **+a/ +e-:** at+a-ğan (I/11.6); boş+a-nmasdan (I-45/18); til+e-v-i (I/15.17); yarlık+a-ğ1ç1dur (I/92.18).

3.2.3.6 **+i-:** renc+i-tküç1 (I/12.6).

3.2.3.7 **+sa/ +se-:** şu+şa-massın (I-46/3); körsetken (<kör-(ü)g+se-tken) (I/262.16) (Ercilasun, 1995:213).

3.2.3.8 **+da/ +de-, +te-:** al+da-mas+lar (I/12.13); ün+de-ñiz (I/15.25); is+te-ymiz (I/10.12); is+te-mesler (I/33.16).

3.2.3.9 **-al/ -el-:** yoğ+al-ğaç (I/147.20); yön+el-dürürseñiz (I/46.5).

3.2.3.10 **-k1-/ -k-, -iç1/ -ik1-/ -uğ1/ -ük1-:** yol+uğ1-ğ1ç1lardur (I/98.1); kiç1+ük1-türüvde (I/259.4); yol+uğ1-masiñizdan (I/143.2).

3.2.3.11 **-maş-:** al-maş-durdılar (I/13.14)

3.2.3.12 **-r :** kayğ1+r-ma (I/220.28; II/135.8).

3.2.3.13 **-kse:** öle-kse “leş, ceset, hayvan leşi” (I/212.16).

3.2.4 Fiilden Fiil Yapma Ekleri

3.2.4.1 Ettirgenlik Ekleri

3.2.4.1.1 **-dur-/dür-, -tır-, -tur/-tür-**: az-dur-ur (I/16.27); kön-dür-gil (I/ 10.17); yak-tur-t-kan (I/13.19); tol-tur-ğay (I/93.27); çaķ-tır-ur+ız (I/124.23).

3.2.4.1.2 **-t-**: özger-t-meyinçe (I/47.22); silk-i-t-üvi (I/52.8); körse-t-ken (I/262.16); kızğa-t-ur (I/509.11).

3.2.4.1.3 **-ur/-ür**: tapş-ur-ulmaķ (I/11.4); ay-ur-up < ad- (I/83.17); kit-ür-mes-ler (I/12.1); bit-ür-e almasaķ (I/80.9); tüş-ür-ürmiz (II/197.21).

3.2.4.1.4 **-ğuz-/güz-**: tur-ğuz-salar (I/233.4); tur-ğuz-dı (II/17.10); tir-güz-di (I/17.12); kiy-güz-iñiz (I/159.14).

3.2.4.1.5 **-z-, -ız-/iz-/uz-/üz-**: im-iz-irge (I-36/25); ağ-ız-ur (I/236.20).

3.2.4.1.6 **-r-, -ar-/er-**: yumşa-r-uvına (I/28.8); çıķ-ar-ula (I-58/3); ķob-ar-ılmış (I/76.26).

3.2.4.1.7 **-uķ-**: kız-uķ-ğanları (I-59/24)

3.2.4.2 Edilgenlik ekleri

3.2.4.2.1 **-l-, -(I)l-, -(U)l-** : Edilgenlik ve dönüşlülük işleviyle kullanılır: oku-l-a (I/11.8); kara-l-dı (I/28.8); oķu-l-ğanda (I/324.25); yar-ıl-dı (I/23.27); bir-il-miş (I/48.3); çıķar-ul-a (I-58/3); bugün-ül-geniñiz (I/23.16); ayr-ul-ası (I/124.15).

3.2.4.3 Dönüşlülük eki

3.2.4.3.1 **-n-, -(I)n-, -(U)n-** : Dönüşlülük ve edilgenlik işleviyle kullanılır: işa-n-uv (I/11.3); sı-n-dur-ur+lar (I/17.1); tekebbürle-n-mesler (I-50/22); kıl-ın-mış (I/24.12); kör-in-eler (I/146.3); süy-ün-ç (I/16.4).

3.2.4.3 İşteşlik eki

3.2.4.3.1 **-ş-, -(I)ş-, -(U)ş-**: İşteşlik anlamı verir. ķat-ış-ķan (I/107.23); kir-iş-mey turğan (I/109.21); tur-uş-an (II/274.14); oķu-ş-urğa (I/125.2); tir-üş-ürler (II/202.27).

3.2.4.4 Olumsuzluk eki

3.2.4.4.1 **-ma-/me-**: Bütün fiillerin olumsuzluğunu yapan bir ektir. bol-ma-ğan (I/10.15); ķorķut-ma (I/12.1); kıl-ma-ñız (I/12.19); kön-dür-me-gil (I/10.18).

4. SÖZCÜK TÜRLERİ

4.1 Zamirler

4.1.1 Şahıs Zamirleri

Eserde I. teklik şahıs zamiri hep m-‘li iken I. çokluk şahıs zamiri ise her zaman b-‘lidir. II. teklik şahıs zamirinin ‘siñi’ şeklinde yönelme hâli ifade eden kullanımı dikkat çekicidir. III. çokluk şahıs zamiri ‘alar’ şeklinin kullanılması Çağatay Türkçesi yani Doğu Türkçesinin özelliklerinden biridir. Eserde yer alan şahıs zamirleri aşağıda tablo hâlinde gösterilmiştir:

ŞAHIS ZAMİRLERİ									
	Yalın	İlgi	Yükleme	Yönelme	Bulunma	Ayrılma	Eşitlik	Yön	Vasıta
min	min	miniñ	mini	miñe/mine	minde	minden			
sin	sin	siniñ	sini	siñe- sine; siñi	sinde	sinden			
o		anıñ	anı			andan			
biz	biz	bizniñ	bizni- bizlerni bizdi	bizge-bizlerge	bizde				
siz	siz	sizniñ	sizni	sizlerge/sizge size	sizde	sizden			
onlar	alar	alarnıñ	alarnı	anarğa/ alarğa		alardan anardan			

4.1.2 İşaret Zamirleri

Eserde kullanılan ‘bu’ işaret zamirinin ‘mu’ şekli de görülür. “bular” kullanımı, Çağatay Türkçesindeki zamir n’sinin kullanılmaması özelliğini göstermektedir. Diğer dikkat çekici örnek ‘muñar’ şeklindedir. “mu+n+garu” şeklinden kısalan bu kullanım da önemlidir. Diğer çekimli şekillerde dikkat çekici farklı bir özellik söz konusu değildir.

İŞARET ZAMİRLERİ									
	Yalın	İlgi	Yükleme	Yönelme	Bulunma	Ayrılma	Eşitlik	Yön	Vasıta
bu mu bul	mu	buniñ muniñ	busı munı	muna muña	munda	mundan muñdan			
o									
bular bunlar munlar	bular	bularnıñ	bularnı	bularğa		bulardan munlardan		buñar muñar	
şu	şol	şuniñ	şunı	şuña	şunda	şundan			
şunar şuñar şular				şularğa					

4.1.3 Soru Zamirleri

Sözlerdeki bazı ses değişimler dışında eski şekillerinden çok farklı kullanışları yoktur.

SORU ZAMİRLERİ									
	Yalın	İlgi	Yükleme	Yönelme	Bulunma	Ayrılma	Eşitlik	Yön	Vasıta
ne ni nime niçe nimerse	ne ni nime niçe nimerse			nige nege					
kim	kim				kimde				
қа қayu қaysı	қaysı(sı) қayu		қaysını	қaysıke қанға	қayda	қaysıdan қaydan			
барқа									

4.1.4 Dönüşlülük Zamirleri

Metnimizde genellikle Doğu Türkçesinin dönüşlülük zamiri olan öz kullanılmıştır. Çok fazla olmasa da Batı Türkçesinin dönüşlülük zamiri 'kendi' şekli de metnimizde yer almaktadır:

DÖNÜŞLÜK ZAMİRLERİ									
	Yalın	İlgi	Yükleme	Yönelme	Bulunma	Ayrılma	Eşitlik	Yön	Vasıta
öz		özimniñ	öziñizni	öz+i+ñe öz+im+e			öziñçe		
özler		özleriniñ		özleri+n+e		özlerinden			
kendü	kendim kendü								

4.1.5 Belirsizlik Zamirleri

En sık kullanılan belirsizlik zamirleri daha çok “tamamı” anlamı bildiren zamirlerdir.

BELİRSİZLİK ZAMİRLERİ									
	Yalın	İlgi	Yükleme	Yönelme	Bulunma	Ayrılma	Eşitlik	Yön	Vasıta
hemme			hemmeñizni						
biri									
nirse									
ba'zılar(ı)									
barçası barçañız			barçañızni barçasını			barçasından			
qayunız qayusı									
barı									
her ikiñiz her ikisi									
ba'zısı									
hemmeñiz		hemmeñizniñ							
hiç kim				hiç kimge					
üçünçisi									

4.2 SIFATLAR

İsimleri çeşitli yönlerden niteleyen sözcüklerdir.

4.2.1 Niteleme Sıfatları: *çın* maqtav (I/10.7); *şunday* âdemler (I/10.13); *toğrı bolğan* yolğa (I/10.13); evvelgi âyetde (I/13.4); *uluğ* cılan (I-35/14); *şundayın* kitâb (I-38/8); *munday* vaqtıni (I-39/2); *soñğı* yarıñsınıñ (I-47/13); *issi* (sular) (I-65/11); *çın* dost (I/229.12); *munday* âdemler (I/257.3); *şunday* âdemler (I/292.22); *qabâhat şıfatlı*

âdemler (I/292.23); *izgü* işler (I/294.2); *munday* âdemler (I/348.19); *rast* sözliler (I/388.18-19); *rast* peygamber (I/397.1); *anday* kişi (I/432.18); *andayın* âdemler (II/154.6-7); *şundayın* âdemler (II/154.8).

4.2.2 Sıfatlarda Karşılaştırma ve Kuvvetlendirme

Sıfatların karşılaştırılması ve kuvvetlendirilmesi için çok eski olan –rak/-rek eki kullanılmaktadır. Ek, kalınlık-incelik ve düzlük-yuvarlaklık uyumuna girmektedir: *hasıs*+rek (I/24.8); *katı*+rağ+ı+n+a (I/31.3); *köp*+reg+i (I/33.20); *yaşrın* + rak (I-34/1); *iñ* töpen (I/371.22); *azrak* (II/11.16); *tip* tiygüz (II/44.27).

4.2.3 Belirtme Sıfatları

4.2.3.1 İşaret Sıfatları

o/allahü te^câlâ (I/10.9); *bu* fâtiha süresi (I/11.1); *bu* süresi (I/ 11.8); *bu* âyet (I/377.27); *o*/allahü te^câlâ (I/296.12); *o*/kişiler (I/292.20); *şo*/kişiler (I/292.19-20); *bu* âdemlerden (I/296.10); *al* fir^c avunniñ (II/256.11).

4.2.3.2 Sayı Sıfatları

4.2.3.2.1 Asıl Sayı Sıfatları

yidi âyet (I/10.6); *üç* uluğ mes[']elege (I/11.1); *iki yüz seksen* âyet (I/11.9); *bu iki* âyetde (I/13.4); *kırk* kiçe (I/22.7); *on iki* çişme (I/23.27); *üç yüz* peygamberni (I/32.18); *miñ* yıl (I/33.29); *iki* bahadır (I/35.24); *illi* vaqt namāznı (I/37.12); *biş* vaqt namāz (I/37.13); *on* derece (I/41.28); *on* nerse (I/48.15).

4.2.3.2.2 Üleştirme Sayı Sıfatları

iki+şer mertebe (I/ 11.8); *on*+ar kişi (I/375.20); *iki*+şer *iki*+şer (I/434.26); *iki*+şer *iki*+şer (I/434.29); *iki*+şer sınıfını (I/445.2).

4.2.3.2.3 Sıra Sayı Sıfatları

üç+ünçi+si (I/11.3); *ikinçi* nerse (I/25.9); *on* birinçiniz (I/432.20); *dörtinçi* (I/436.20); *üçinçi* mertebe (I/438.15).

4.2.3.3 Belirsizlik Sıfatları

her bir çın maqtav (I/10.7); *bütün* âlem (I/11.2); *her bir* kâfir (I/11.25); *hiç* nerse (I/14.12); *az* cemā^c at (I/377.16); *barlı* müselmañları (I/258.7); *barı* kâfileni (I/327.5);

köp cemā' atden (I/377.15); *ķayu* orunda; (I/46.4); *barı* Őeytānlar (I/35.4); *her nindi* hālde (I/355.15); *niķe* mertebe (I/447.1).

4.2.3.4 Soru Sıfatları

ķayu zamān (I/388.17); *ķayu* nerse (I/288.24); *nigi* aķaķıñızdan (I/290.6); *nindi* mescide (I/291.7); *ķayu* dīnde (I/117.8).

4.3 Zarflar

Sözcük çeşitleri iķerisinde fiil ve sıfatları niteleyen sözcükler olarak bilinirler. Fiil ve sıfatları nitelemeleri onları sıfat olabilen sözcüklerden ayırır. Bütün zarflar kendi başlarına iken isim olabilirler. Fakat, her isim zarf olamaz. Metnimizde tespit ettiğimiz zarflar Şunlardır:

4.3.1 Yer Zarfları

*aldan...*kiliñiz (I/85.13); *arttan...* kiliñiz (I/85.13); *kiri* ķaytuv (I-60.5); *kiri* küfrge ķaytdılar (I/127.15); *kiri* birüp (I/87.28); *ķayda* kitmekçi bolasun (II/337.9); *yir üstre* turģan (I/24.5); *astķa* töşeseñ (I/15.15).

4.3.2 Zaman Zarfları

Zaman zarflarının çoğu Türkçedir. Bu bakımdan dikkat çekicidir. *kinet* tartup (I/14.22); *indi* imān kitürdiler (I/16.22-23); *Őoñra* ... çığardı (I/19.4-5); *Şundan Őoñ* ķorķup (I/25.8); nitek *mundan ilk* müsādan Şoralmış boldı (I/43.27); *her ķayķan* icmā' ķılsalar (I-53/1-2), *ķayķan bolur iken* diyüp (I/285.28); *yeñi* tuvģan (I/306.14); *ķaytadan* ŐoęiŐ ķıluvģa (I/329.2); *ķayu zamān* diyü (II/52.29); *indi* ölümni arzü ķılıñız (I/39.12); *aldında (burun)* indürģen (I/113.2); *evvel...* i' tibār ķılına (I/159.27); *burun* ölseler (I/167.6); *indi* eger nikāhlengen (I/169.3); *irte* turģanda (II/98.1); *ķiķeniñ sa'atlerinde* hālbükim alar secde ķılurlar (I/137.18-19); *kündiz* ...ķatl ķıluvımı (I/37.14); *tañda* rüze bolģan (I/69.21); *ilk* ķılģan (II/51.25).

4.3.3 Hāl Zarfları

Üzerinde ğalıŐtıęımız eserde kullanım sıklığı fazla olan sözcük türlerindedir. Tamamını örnek olarak vermemiz mümkün olmadığı iķin birkaç örnek vermek uygun olacaktır.

bir de sizmesler (I/12.22); *niteki* ... kitürdiler (I/12.23); *andalayın* imān keltürgen ādemler (I/36.13); *türlice* ta'rif kılmışlar (I/36.25); *nindi* i' tıkkada bolsunlar (I/119.25); *gürüh gürüh* itüp qobarsaq (I/270.22); *niteki* boldılar (I/295.24); *kızuv tabi'atli* bolğan (I/312.20); *böyle* kıldıñ (II/51.3); *günāhsız* boluvına (II/51.24); *dürist* körmişler (II/52.14); *şiksiz* uşanurlar (II/126.2); *mengü* qaluvçılar mı (II/52.17).

4.3.4 Miktar Zarfları

Fiil veya sıfatı nicelik yönünden niteleyen zarflardır.

kiñ ve köp bolğan (I/23.16); *niçe* (I/95.14); *az – az* (I/484.16); *ni* yavız içmelik boldı (II/10.3); *idi* (II/ 11.16); *köp* bolğan (II/54.7); *bik* güzel (II/57.9); *azğa* şayup (II/169.23); *ni* yahşı bolur.

4.3.5 Tekrar Zarfları

Diğer zarflarda olduğu gibi fiili nitelerler.

yine de hāzret-i müsāğa eytdiler (I/26.14-15); *qaytadan* yaratqanmun (II/134.15); *tekrār* kıla iken (II/213.7).

4.3.6 Soru Zarfları

Soru zarflarının sayısı oldukça azdır. Bunlar genellikle 'ka' ve 'ni/ne' köklerinden türemişlerdir:

niçük yahūdilerniñ ölümni arzū kılmavların (I/33.22); *nitek* mundan ilk müsādan şoralmış boldı (I/43.27); *nige* şoraduk (I/242.14); *niçük* bölemiz (I/325.27); *qayda* tarafından yardım (I/328.10); *qaycan* iner (I/388.17-18); *niçün* minim oğlum helāklikden qutulmadı (I/407.1); *nige* böyle kıldıñ (II/51.3); sizge allah *qaydan* bildiñ (II/142.20).

4.4 Edatlar

Sözcük ve sözcük gruplarından sonra gelip kendilerinden sonraki sözcüklerle anlam ilişkileri kurabilen edatlar, anlamlı değil görevli sözler olarak değerlendirilir. Edatlar, çekim, kuvvetlendirme, olumsuzluk ve soru edatları olarak kullanılmaktadır. Metnimizde en sık kullanılanlar son çekim edatlarıdır.

Kuvvetlendirme (pekiştirme/ ek-edat/ enklitik) edatları da metnimizde bolca karşılatığımız edatlardır. Bu edatlar, isim soylu sözleri kuvvetlendirmek yanında

çekimli fillerden sonra gelerek yüklem anlamını da kuvvetlendirebilmekte hatta bazen bütün cümlenin anlamını da kuvvetlendirmektedirler.

4.4.1 Bağlama Edatları

4.4.1.1 **yā ki**: muhalif olacak *yā ki* oğ öz hālinçe issi de bolur (I-55/29).

4.4.1.2 **hem**: uluğ *hem* küçük günāhlardan (I/35.29); kiçli turğan *hem* ‘ibādet için kayta turğan (I-66/7); beyān *hem* rahmet (I/313.10); zekeriyyā *hem* yaħya (I/461.21).

4.4.1.3 **çünkü**: münāsib tūgildür çünkü ādemiler yaşandığı bolsa (I/11.12); āyeti mensūh *çünkü* bu āyet delālet kıladur (I/43.11).

4.4.1.4 **meger**: aldamāslar *meger* özlerin aldarlar (I/12.13).

4.4.1.5 **ve**: uşançlı *ve* dürist (I/44.23); tışını *ve* içini (I/347.15); ħased *ve* ‘adāvet (I/32.2).

4.4.1.6 **birlen; birle; bilen; ilen; ile**: hārūt *birlen* mārūt (I/35.8); ir *ile* ħatun (I/35.21); ir *birlen* ħatun (I/35.21) tālūt *ile* cālūt isimli iki bahadır (I/35.24); turgüzüv *ile* öltürüvge (I/389.20); ħazret-i meryem *ile* ħazret-i ‘īsānıñ (II/59.29).

4.4.1.7 **yāhūd**: şuğa batıvudan *yāhūd* kavminiñ rencitüvinden (II/225.17).

4.4.1.8 **ki**: rabbiñiz ki sizlerge yirmi ħalk kıldı (I/15.9).

4.4.1.9 **kim**: bes her nerse *kim* fā’idelenüvge (I/17.20).

4.4.1.10 **da**: allahdan ħorħuvçı bolsañ *da* allahdan ħorħuvçı bolmasañ (II/24.9-10)

4.4.1.11 **kirek...kirek**: *kirek* nikāhleri şālihler birlen bolsun *kirek* ħayr şālihler birlen bolsun (I/42.12).

4.4.1.12 **hem de**: ciñil itilmes *hem de* bu kişiler yardım de birilmiş bolmaslar (I/31.6-7).

4.4.1.13 **daħı**: ħuyaş çığışındağı şehirler *daħı* ħuyaş batışındağı şehirler (I/45.28).

4.4.1.14 **likin**: buzuqlıq kıluvçılar ... *likin* bozuqlıkların bir de sizmesler (I/12.22).

4.4.2 Cümle Başı Edatları

4.4.2.1 **yoksa**: *yoksa* bizniñ i’ tıķādımızda feriştelere ... (I/35.28-29).

4.4.2.2 **bes**: *bes* ‘aşığa ‘ibādet kıluvçı *da* ‘āşī bola (II/27.4).

4.4.2.3 **eger de**: *eger de* yirge yakın bolğan bulutlarda (I/14.15).

4.4.2.4 **yeise**: *yeise* münāfiqlarnıñ şıfatı kökden (bulutdan) ħoyulħuçı yağmur kibidür (I/14.1).

4.4.2.5 **yā ki**: kirek nindi meşel bolsun *yā ki māzā* 'id bolur (I/16.21).

4.4.2.6 **hālbükim**: *hālbükim* biz siniñ ceddiñ birlen tesbîh eytürmiz (I/18.3).

4.4.2.7 **ya' nî**: *ya' nî* naşāralar kibi (I/10.17).

4.4.2.8 **mine**: *mine* bu söziñiz birlen öziñizni ilzām kılurlar (I/29.4).

4.4.2.9 **ançak**: *ançak* allah ol nersege bar bol sin diyü eytür (II/26.6).

4.4.2.10 **halānki**: *halānki* süleymān bir sihrçi diyü (I/35.2)

4.4.2.11 **niteki**: *niteki* muñar qāri' a süresi delil tafşil istegen ādem... (I/137.13-14).

4.4.2.12 **çün**: belki tutulgen *çün* kibi havada uçkan bolup körülecek (II/137.13).

4.4.2.13 **tağın**: tağın siz süye turğan hem kilüvi yaqın bolğan ikinçi ni' met bardur (II/385.1).

4.4.3 Son Çekim Edatları:

4.4.3.1 Benzetme Bildirenler

4.4.3.1.1 **kibi**: yehūdiler *kibi* (I/10.16); şoniñ kibi (I/14.7); cil kibi (I/377.6).

4.4.3.1.2 **şekilli**: kāfirleriniñ sözleri *şekilli* "şekilli: gibi" (I/47.5).

4.4.3.1.3 **yaqlı**: anıñ *yaqlı* (II/390.2)

4.4.3.1.4 **tegi**: bu sözleri *tegi* (II/412.28)

4.4.3.2 Sebep Bildirenler

4.4.3.2.1 **üçün**: boluv *üçün* (I/11.3); allāhü te'ālā *üçündür* (I/43.21); itdükleri *üçün* (I/270.26).

4.4.3.2.2 **sebebli**: sihr *sebebli* (I/36.1); islām *sebebli* (I/133.22).

4.4.3.2.3 **dip**: idüvçisi *dip* (I/11.2); imān kitüriniñiz *dip* (I/12.23).

4.4.3.2.4 **diyü**: imān kitürdük *diyü* (I/12.17-18). "diyü" şeklinin hakim olduğı metnimizde bu son çekim edatının diye şekli de kullanılmıştır: anı başqa kimse *diye* boralar (buyuralar olmalı) (II/383.17); işitiñiz *diyü* (I-32/26).

4.4.3.3 Beraberlik Bildirenler

4.4.3.3.1 **birlen, birle, bilen, ilen, ile**: lafzı *ile* (I/13.4); sizniñ *birlen* (I/13.9); totaşdurmaqlık (kismessizlik) *birle* (I/17.15); āhir zamān peygamberi *ilen* (I/31.27); sihr kuvveti *ilen* (I/35.11); bu qadarısı *birlen* (I/41.2); meşakkat ile (I/377.5); inşāf közi ile (I/398.3); qanağı ile (I/413.6).

4.4.3.3.2 **birge**: sizniñ birlen *birge* (I/20.4).

4.4.3.4 Zaman Bildirenler

4.4.3.4.1 **soñ**: ötkenden *soñ* (I/22.10); kılğan *soñ* (I/22.12); andan *soñ* (I/28.12); kitkenden *soñ* (I/32.21).

4.4.3.4.2 **burun**: sinden *burun* (I/11.21); kilmesden *burun* (I/31.24).

4.4.3.5 Yön Bildirenler

4.4.3.5.1 **şarı**: cehennem *şarı* barurğa (I/115.5).

4.4.3.6 Miktar Bildirenler

4.4.3.6.1 **tiyüş**: niçük qorqarğa *tiyüş* şolay qorqıñız (I/134.4).

4.4.3.6.2 **qadar**: bir miñ sigiz yüz sene *qadar* (I/119.25)

4.4.3.6.3 **çen**: tã 'ifege kuvvetleri yitüvçen itüp "-e kadar" (II/385.20)

4.4.3.7 Başkalık Bildirenler.

4.4.3.7.1 **tış**: ' adetden *tış* (I-35/18).

4.4.3.7.2 **başqa**: özinden *başqa* (I/10.8).

4.4.3.7.3 **artuq**: on derece *artuq* (I/41.28).

4.4.3.8 Görelık Bildirenler

4.4.3.8.1 **boyunça**: bilüvleri *boyunça* (I/36.8-9).

4.4.3.8.2 **köre**: ' ālimlerniñ beyānına *köre* (I/37.27).

4.4.3.9 Olumsuzluk Bildirenler

4.4.3.9.1 **tügil**: münāfi' *tügil* (I/17.13).

4.4.4 Kuvvetlendirme Edatları

4.4.4.1 **ğına / gine; kına / kine**: te' ālā *ğinedür* (I/10.17); allah*ğınadır* (I-34/2); qorqıp *kına* (I/190.3); ' azab *kine* (I/272.18); bolay *ğına* haram boluv (I/36.27).

4.4.4.2 **çi**: söylese-çi (I/473); kiçüktürseñ+çi (I/183.11); bolsalar+çı (I/256.8); itseñ+çi (I/345.21); kitürseler+çi (II/4.16); bolsam+çı (II/24.29); bolsañız+çı (II/88.18).

4.4.4.3 **da, de**: te' ālāge *de* (I/12.9); künine *de* (I/12.10); dağı da (I/14.15); eger de (I/14.15); açuvıñızdan *da* (I-74/4); on derece artuq bolğanda *da* (I/41.28).

4.4.4.4 **bolsa 'ise'**: eytilmiş bolsayirde münāfıqlıq ... (I/12.18).

4.4.4.5 **ok/ök**: sã' atden+ök (I/139.27); vaqıtduq (<vaqıtd+ök) (I/304.9); zamānduq (<zamānda+ok) (I/308.17); soñıduq (I/340.20); küninden +ök (I/371.10); başıduq (I/371.10); vaqıtduq (I/373.27); andaq (<anda+o k) (I/488.26); vaqıtduq (I/476.16); oşanda+k (I/488.26); dünyāduq (II/267.15); evvel+ük (II/342.22); ilk +ök (II/362.29); aşar kib+ük (kibi+ök) bolup (II/405.20).

4.4.4.6 hem: başka belâsından *hem* kutqarğan (I/308.4)(de anlamında); tışını ve içini *hem* bilgüçidür (I/347.15-16).

4.4.4.7 çı, çi: pişip yitkençi (II/25.3); eytken *bolsañçı* (II/11.12); müddetke *kiçüktürseñçi* (II/183.2).

4.4.5 Soru Edati

Çağatay Türkçesinde soru edati “mı, mi, mu, mü”dür. Kıpçak Türkçesinde soru edatları farklılıklar arz etmektedir. Günümüz Kazak Türkçesinde bu edat “ma, me; ba, be; pa, pe” iken diğer Kuzey lehçelerinde “mı, mi” veya “mı, mi, mu, mü” olarak karşımıza çıkmaktadır. Üzerinde çalıştığımız eserde bu edat farklı biçimlerde karşımıza çıkmaktadır:

mA, bA, pA ile: köp me (I/94.6; I/78.9); tügil me (I/148.14); boldı ma (I/302.22); sin me kıldıñ (II/55.6).

mI, mU; bI, bU; kıldıñız *mi* (I/79.5); aldı *mu* (I/95.3); bar mu (I/113.24); bar *bi* (II/15.25); bilmeyün *mi* (I/37.7).

4.5 ÜNLEMLER

Metnimizde seslenmeye yönelik ünlemler kullanılmıştır.

ey muḥammed (II/3.10); *eyā* siniñ yimişlerini (I/11.24).

hūd tarafından sizge va^c de kılıngan nerseniñ boluvı *yıraқ! yıraқ!* (II/78.20-21).

eyā allahniñ ‘azābından qorqmaysız mı (II/82.25).

hāy ḥāli yaman mālumda muñsız kılmadı (II/407.2).

4.6 FİİL VE FİİL ÇEKİMLERİ

4.6.1 Zaman Çekimleri

4.6.1.1 Basit Zamanlı Kipler

4.6.1.1.1 Haber Kipleri

4.6.1.1.1.1 Belirli Geçmiş Zaman

I. Teklik Şahıs: Birinci şahıs –dIm, -tım olarak kullanılmaktadır:

qıl-dı+m (I/19.26); indürdim (I/20.3).

II. Teklik Şahıs: Bu zamanın ikinci teklik - dİñ ekiyle yapılır.

bol-dı+ñ (I-36/8); kil-di+ñ (I-37/6). Bir örnekte ünsüz uyumuna girdiği görülmektedir: yırt-tı-ñ mı (II/16.18)

III. Teklik Şahıs: Bu zamanın 3. teklik şahsı hep –dI şeklindedir. Düzlük-yuvarlaklık ve ünsüz uyumuna girmez: qıl-dı (I/138.6); di-di (I/82.5); bir-di (I/139.17).

I. Çokluk Şahıs: Ekin “-duk, -dük” şekli yanında “-dı-mız; -di-miz” şekli de kullanılmaktadır. “-duk, -dük” şekli, Kıpçak Türkçesi eserlerinde de görülen Oğuz Türkçesinin yaygın I. çokluk şahıs çekimidir. Genellikle de bu ek kullanılmaktadır.

birimle-di+miz (II/343.3); boy şuñ-dı+k (I/111.15); hâzırle-di+k (I/9.28); yolıķ-du+k (II/15.18); itür-dük (I/12.8); bir-dük (I-58/29).

II. Teklik Şahıs: Belirli geçmiş zamanın bu şahısındaki ek –dİñIz’dır.

bol-dı+ñız (I/12.22); oyla-dı+ñız (I/12.24); kör-di+ñız (I/143.3); kitür-di+giz mi (II/114.6); kitürül-di+ñız (I/12.24).

III. Çokluk Şahıs: Ekin III. çokluk şahsının yapılışında -dIIAr ekinden yararlanılmıştır. Ekin ünsüzü sedâ bakımından uyum dışıdır:

bol-dı+lar (I-55/13); kıl-dı+lar (I/13.20); zarar it-di+ler (I/13.16); tut-dı+lar (II/6.26).

Olumsuz: kıl-ma-dı (I/138.7); söyle-me-di+m (I/81.28); kitür-me-di+ñ (I/34.17); bir-me-di (I/13.14); kılma-dı+lar (I/13.22); it-me-di-ler (I/13.16).

Soru: eyt-me-di+m mi (I/18.18); kıl-dı+ñ mı (II/3.18)

4.6.1.1.1.2 Öğrenilen Geçmiş Zaman

a. -mış, -miş: Öğrenilen Geçmiş Zaman eki Eski Türkçe’den itibaren değişmeden ‘-mış’ olarak karşımıza çıkmaktadır. Eserde ekin ünlüsü düz-dardır. Bu zaman çekimi eserimizde sadece III. Teklik ve çokluk şahısta karşımıza çıkmıştır:

III. Teklik Kişi: könül-miş+dür (II/5.7).

III. Çokluk Kişi: di-miş+ler (I/14.4); ta’rif kıl-mış+lar (I/36.25).

b. -gan, -gen (dur): Bu ek, Doğu Türkçesi yanında Kıpçak Türkçesinde de yaygın olarak kullanılan bir geçmiş zaman ekidir. Eserde ek sadece III. Teklik şahıs ve II. çokluk şahsın çekiminde kullanılmıştır:

III. Teklik Kişi: ata-ğan (I/11.6); ata-ğandur (I/11.8); tap-қан+sız (II/6.26)

4.6.1.1.1.3 Geniş Zaman

-r; -Ar; -Ir, -Ur: Geniş Zaman çekimi –Ir ekiyle yapılmaktadır. Zamir kökenli eklerle çekimlenmektedir.

I. Teklik Kişi: Zamir kökenli şahıs ekleriyle çekimlenmiş şekiller tesbit edilmiştir. Dudak sesleri sebebiyle şahıs ekinde yuvarlaklaşma mevcuttur.

kis-er+min (I-40/9), kıl-ur+mün (I/398.1); it-er+mün (II/8.7).

II. Teklik Kişi: Zamir kökenli şahıs zamirleri ile kullanılmaktadır.

işit-ür+sin (I-45/2); oyla-r-sen (II/5.9).

III. Teklik Kişi: Bu şahsın çekiminde şahıs eki işareti yoktur.

yemîn it-er (I/76.28); bol-ur (I/136.27); eyt-ür (II/180.16); bir-ür (I/13.11).

I.Çokluk Kişi: Zamir kökenli şahıs ekleriyle kullanılmıştır. Ek, biz şekli yanında ses değişikliği ile –miz olarak da karşımıza çıkmaktadır.

tatut-ur-mız (I/63.21), tırgüz-ür+mız (I/122.27); eylendür-ür+mız (II/5.11); yiber-ür biz (I/308.14); bil-ür biz (I/475.16).

II. Çokluk Kişi: Bu şahıs da zamir kökenli şahıs ekleriyle çekimlenmektedir.

it-er+sız (I/133.27); bol-maz+sız (II/85.8); bil-me+sız (II/89.3).

III. Çokluk Kişi: Ek, -IrlAr şeklinde kullanılmaktadır.

alda-r+lar (I/12.11); oğu-r+lar (I/11.16); al-ur+lar (I/137.7); eyt-ür+ler (I/138.23).

Olumsuz: Ekin olumsuz çekimlerinde farklı kullanımlar görülmektedir. I. Çokluk şahıs olumsuz çekimde zaman ekinin kaybolduğu görülür: Bu Oğuz Türkçesinin bir özelliğidir. ıl-ma-mız < ıl-ma-yız < ıl-maz-mız (II/10.6).

II. teklik şahısta, şahıs eki yuvarlak ünlüdür. Bazı örneklerde de –maz ekindeki ünsüz sedasızlaşarak –mas şeklinde kullanılmıştır. –mas şekli Çağatay Türkçesinin ses özelliklerindedir. almaz-sun (I/397.9); susa-mas+sun (I-46/3); tap-mas-sun (II/5.8).

alda-mas+lar (I/12.13); tekebbür-len-mes+ler (I-50/22); kitür-mes+ler (I/12.1); alda-mas+lar (I/12.13).

Soru: imân kitür-ür+mız mü (I/12.25); yit-er mü (I/47.7).

4.6.1.1.1.4 Şimdiki Zaman

Çağatay Türkçesinin de özelliği olarak şimdiki zaman çekimi ‘–A + -İp turur’ çekimiyle yapılmaktadır. Bu çekim metnimizde çok az kullanılmakta, bunun yerine şimdiki zaman için olduğu kadar geniş zaman ve gelecek zaman anlamı veren yapılarıyla –A eki daha sık kullanılmaktadır.

a. “–A dUr” veya “–A + -İp turur” yapısıyla karşılanan şimdiki (~gelecek, geniş) zaman çekimi metnimizde sadece III. teklik şahısta ve çok az kullanılmıştır:

cevâblaş-a+dur (II/10.26); eyt-e+dür (I/12.9); eytil-e+dür (I/128.3); küt-e+dür (I/98.11); bil-e+dür (I/83.17).

b. -A, -y: Bu ek, Kıpçak Türkçesinde geniş zaman eki işlevi yanında şimdiki zaman ve gelecek zaman işlevini de yerine getiren bir ektir.

I. Teklik Kişi: Bu şahısta çekim az da olsa –A+min/men eki ile, bunun yanında genellikle –A+m şekli kullanılmaktadır. Bazı örneklerde istek anlamının ağırlıkta olduğu dikkat çekmektedir. O örnekler burada değerlendirilmedi, istekle ilgili bölümde ele alındı.

başla-y+mun (II/2.11); sığın-a+mın (II/2.7); ma^ç nāsını münāsib kör-e+m (I/137.6); hoca bola al-ma-y+m < bola al-ma-y-mın (I/220.21); hoca bola al-a+m (I/220.21); dīn üyrete turğan bir kitāb kitür-e+m diyü va^ç de kıldı (I/309.25); bil-mey-m < bil-me-y-min(I-38/8);

II. Teklik Kişi: Bu kullanımda şahıs zamiri kökenli şahıs eki yuvarlak ünlülü olarak kullanılmıştır.

kıl-a+sun (I/132.2); teve sütleri aşı-y+sun (I/132.3).

III. Teklik Kişi: yalğan söylemedim di-y (I/81.28/29); namāz da oqu-y rüze de tut-a (I/84.12);

I.Çokluk Kişi: Ekin düzlük-yuvarlaklık uyumuna giren şekli hiç yoktur. Ekin ünlüleri hep düz-dardır.

^ç ibādet kıl-a-mız (I/ 10.11), yardım iste-y-miz (I/ 10.12).

II. Çokluk Kişi: Ek, ünlüyle biten fiil kök ve gövdelerine –y; ünsüzle bitenlere ise –A olarak ekleşmektedir.

kutul-a+sız (I/25.8); tile-y+sız (I/43.25).

III. Çokluk Kişi: tile-y+ler (I-39/15).

Olumsuzu: Ekin olumsuzunda ünlüden sonra geldiği için ekin daha çok –y şekli kullanılmaktadır: kitüre al-maz+sız (I/16.1); emr kıl-ma-y (I/33.7); kıyt-ma-y biz (I/336.17); uşı-n-may -biz (I/367.20); kıra-ma-y+sun mı (I/117.4) itā^ç at kıl-ma-y (I/84.13); şora-ma-y+mız (I-47/22); aşama-y+dur i-di di-di+ler (I/132.3).

Soru: til+e-y+sız mi (I/43.25)

4.6.1.1.1.5 Gelecek Zaman

İncelediğimiz eserde gelecek zaman ifadesi üç ek yardımıyla yapılmaktadır.

a. –gAy: Bu zaman eki, birleşik çekimlerde kullanılan bir zaman ekidir. Birleşik çekimlerde ele alacağımız eke sadece bir örnek vermek istiyoruz: birgey idiñ “verecektin” (I/144.9).

b. –AçAç: Oğuz Türkçesinin gelecek zaman ekidir. Kıpçak lehçelerinin gramerlerinde bu ek için “kesin gelecek zaman” ibaresi kullanılmaktadır. Bütün şahıslarda çekimi olmasa da bazı şahıslarda kullanıldığı görülmektedir.

I. Teklik Kişi: yarat-açaç-men (I/17.19).

III. Teklik Kişi: tüş-eçek (I/25.8); bir-eçek+dür (I/125.16); körül-eçek (II/137.13); bol-açaç (II/443.24).

III. Çokluk Kişi: öl-ecek-ler-dür (I/52.18).

4.6.1.1.2. Dilek Kipleri

4.6.1.1.2.1 Emir Kipi

İncelediğimiz eserdeki her bir şahıs için emir ekleri şöyledir: I. teklik şahıs için ‘-AyIm’, ‘-eyin; II. teklik şahıs için -GI ve eksiz şekil (∅); III. teklik şahıs için –sUn; I. çokluk şahıs için –AyIK, -yuk; II. çokluk şahıs için –ñIz, -(I)ñIz, -(U)ñız; -GIz, -(I/U)gız; III. çokluk şahıs için –sUnlAr.

I. Teklik Kişi:

şādlandur-ayım (I/93.21); kıl-ayım (I/93.21).

Bir örnekte: nind-eyin (II/15.27).

II. Teklik Kişi:

çıkma (I/139.16); yazgıl (I/236.25); kirit-kil (I/312.26); it-kil (I/500.30); eyt-kil (I/120.2); köndür-gil (I/10.16).

III. Teklik Kişi:

bil-sün (I/142.22); kıl-sun (I/143.23); soraşsun (II/5.19); qarason (II/5.29); sizdirmesün (II/6.3).

I-Çokluk Kişi:

al-ayık (I-35/18); it-eyik (I/113.25); iyer-eyik (I/113.22); kıl-ayık (I/125.2); yaşayık (II/6.19); yasa-yuq (II/48.26)

II. Çokluk Kişi:

aşa-ğız (I/18.28); sora-ğız (I/131.10); eyt-üñiz (I/37.12) bir-iñiz (I/93.1); kuy-uñız (I/295.17); kılma-ğız (I/403.13); kayt-uñız (II/50.3); al-uğız (II/305.17); eyid-iñiz (I/143.12).

III. Çokluk Kişi:

saqlan-sun-lar (I-45/14).

Olumsuzu: iste-me-sin (II/7.29); oyla-ma-yım (II/11.3); köndür-me-gil (I/10.16); kayğurma-gıl (I/435.6); kılma-sun (I/143.23); sökme-ñiz (I/269.26); kuşūr kılma-ñız (I/37.10).

Soru: kıl-ayım mu (I-46/6); iriştir-eyim mü (I-36/25); yaşayuk mı (I/48.25).

4.6.1.1.2.2 İstek Kipi

Genellikle emir ekleri ile kullanılan istek kipi ile ilgili eserimizde çok az örnek vardır. Örnekler genellikle I. teklik şahıs ve III. teklik şahıstaki çekimlerdir.

I.Teklik Şahıs: yalgız bolsa da çığ-a+m diyü yemān itdi (I/150.21); kim mü'min tūgilni bil-e+m diyü (I/152.6); eyt-e-m (II/8.19).

III.Teklik Şahıs: bu teklif bol-a (I/39.23); bol-a (II/7.11); dāhil ol-a dimiş (II/12.15).

4.6.1.1.2.3 Şart Kipi

Eski Türkçe'nin Köktürk döneminde kip eki olarak görülmez. Bu dönemde daha çok zarf-fiil olarak görülen '-sAr' eki, şart işlevini Eski Uygur Türkçesi metinlerinden itibaren kazanmaya başlamıştır. Eserimizde şart kipi çekimi çeşitlilik gösterir. I. teklik/çokluk ve II. teklik/çokluk şahıslarda iyelik kökenli şahıs zamirleriyle çekime girmektedir. III. teklik şahısta şahıs işareti yoktur; III. çokluk şahısta ise, -sA şart ekine -lAr çokluk eki getirilerek bu şahsın şart çekimi gerçekleştirilmiştir:

I.Teklik Şahıs: bol-sa+m+çı (II/24.29); bol-sa+m da (II/11.4).

II.Teklik Şahıs: bol-sa+ñ+çı (II/11.12); çiş-se-ñ (I-36/4); kiçüktür-se+ñ+çı (I/183.11); it-se+ñ+çı (I/345.21); kör-se+ñ (II/4.28).

III.Teklik Şahıs: söy+le-se+çı (I/47.3); yürü-se (I/504.8).

IIÇokluk Şahıs: kıl-sa+ñız (I/139.2); sök-se+ñız (I/269.29); dost tut-sa+ñız (I/118.21).

III.Çokluk Şahıs: bol-sa+lar (I/149.11); bolma-sa+lar (I/149.12); kitür-se+ler+çı (II/4.16).

Olumsuz: üyren-me-se (I/35.18).

4.6.1.1.2.4 Gereklilik Kipi

Eserde, gereklilik çekimi "kirek" sözcüğü kullanılarak yapılmaktadır. Çok az örneği vardır.

bilmek kirek (II/21.9); birürge kirek (I/137.5).

Bir örnekte Anadolu sahasında kullanılan "lāzım" sözcüğü ile gereklilik çekimi yapıldığı görülmektedir: kılmağ lāzım (I/75.2).

4.6.1.2 Birleşik Zamanlı Kipler

4.6.1.2.1 Hikâye Birleşik Zamanlar: Hikâye birleşik zamanı Türk dilinin genelinde olduğu gibi asıl zaman ekinden sonra gelen ir- veya bunun yeni şekli olan i-fiiline getirilen –DI eki ve şahıs ekleri ile yapılır.

4.6.1.2.1.1 Görülen Geçmiş Zamanın Hikâyesi: kıl-dı-(i-)di (I/46.22); bilme-di+m-di (II/348.7); bol-du+ğ I-di (I/16.11); bol-dı+lar i-di (I/19.5).

4.6.1.2.1.2 Geniş Zamanın Hikâyesi: al-ur i-di (I/15.1); bol-ur i-di+ñiz (I/25.21); özgert-ür bol-dı+lar (I/28.19); oku-y+lar i-di (I/20.28).

4.6.1.2.1.3 Şimdiki Zamanın Hikâyesi: yaraydur idi (I/27.11); qaraydur idiñiz (I/23.4); oqu-y-dur i-di (I/121.4); süredür idi (I/27.2).

4.6.1.2.1.4 Gelecek Zamanın Hikâyesi: bir-gey i-diñ (I/144.9); öltür-gey i-diñ (I/155.28); köndür-gey i-diñ (II/10.12).

4.6.1.2.1.5 Şart Kipinin Hikâyesi: kit-ür-se i-di (I-47/26); tile-se I-di (I/14.29); bolma-sa I-di (I/25.20); korğ-sa+lar i-di (I/36.10).

4.6.1.2.1.6 İstek Kipinin Hikâyesi: köndür-gey i-di-ñ (I/10.12); kılğay idiñ (II/23.7); bolğay idi (I/32.3); rızğ+la-n-dur-ğay i-di-ñ (I/49.7-8); qarbul it-key i-di-ñ (I/49.18)

4.6.1.2.1.7 Şart Kipinin Hikâyesi: boğazlasalar idi (I/26.23)

4.6.1.2.2 Rivâyet Birleşik Zamanları

İncelediğimiz eserde rivayet çekimi “iken” ile yapılmaktadır.

4.6.1.2.2.1 Geniş Zamanın Rivâyeti: kilmeyler iken (I/71.8); kil-e+ler (kir-e+ler) iken (I/71.9); aya-y+lar iken (I/71.9).

4.6.1.2.2.2 İstek Kipinin Rivâyeti: kül-e+ler iken (gülerlermiş) (I/53.29); tavâf kıl-a+lar iken (I/58.3); hizmet it-e i-ken (I/69.19); otur-a i-ken (I/119.26); cıyıl-a i-ken (I/122.25).

4.7 FİİLİMSİLER

4.7.1 İsim-Fiil Ekleri

4.7.1.1 -mağ, -mek : kil-mek-den (I/18.13); saqlan-mağ+lığıñız (I/25.16); di-mek (I/14.20); sın-dur-mağ (I-50/17).

4.7.1.2 -ma, -me: aşık-dur-ma (I-45/17), di-me+ge (I/41.3).

4.7.1.3 **-v; -uv; -üv:** alda-v yurtı (I/470.15); cıyuv birlen (I/21.15); bitüröv ihtimālim yok (I/22.17).

4.7.1.4 **-ş, -Iş, -Uş:** şoğ-ış kiyimi (II/171.20); şoğ-ış kölmegini (II/171.21); tamuğğa tiy-üş+li ādemni (II/256.13); infāk kılgurğa tiy-üş idikni (I/79.18).

4.7.1.5 **-sUn üçün:** rızq bolsun üçün (I/15.12); dınlerin qoymasunlar üçün (I/14.27); şāhid bolsun üçün (I/52.26).

4.7.2. Sıfat-Fiil Ekleri

Sıfat-fiil ekleri içerisinde kullanma sıklığı en fazla olan –Gan ve –GuçI’dır.

4.7.2.1 **-ğan, -gen; kıan, -ken :** yoldan az-ğan+larnıñ yolına (I/ 10.18); yardım biriş-ken+iñiz hāde (I/30.23); bil-gen kıavm (I/47.9); siz-gen+leri (I/49.28); kızuq-ğan+ları (I-59/24); rızq+la-n-dur-ğan nerselerden (I/11.17); bilesi kil-gen ādem (I/373.6); şūr ürülgen şoñında (II/137.4); kıararlan-ğan kibi (II/137.13); uç-қан bolıp (II/137.13).

Ekin kullanımında az sayıda olsa da Batı (Oğuz) Türkçesi özelliği taşıyan şekiller de görülmektedir: yurtlandıur-an (I/71.26); turuş-an kimeler (II/274.14).

4.7.2.2 **-miş, -miş:** aṭal-mış müddet (I-47/6); bögül-miş boldılar (I-55/13), itselmiş nersesi (I/130.21).

4.7.2.3 **-açaq, -eçek:** kil-eçek+de (I/43.25); kitir-eçek ādemlerini (I-49/22); bar-açaq orunları (I/198.14); zıkr kıılın-açaq āyetni (II/66.6); tur-açaq orun (II/4.24-25).

4.7.2.4 **-(U) r:** kııl-ur+ğa (I/373.4) **-r:** tol-tur-ur+luq (I/131.20).

4.7.2.5 **-ası,-esi:** bil-esi kilgen ādem (I/373.6); ayrul-ası kil-mey (I/124.15).

4.7.2.6 **-guçı / -güçi; -kıuçı / -küçi:** kıoyul-guçı yağ-mur (I/14.2); küçi yit-küçi bir kışi (I/201.12); rızqlandıur-guçı tügilsiz (I/468.29); yökle-güçi itüp yiberdük (I/469.4); aş-küçi bolup (I/468.2); rencit-küçi ‘azābdur (I/471.14-15).

4.7.2.7 **-mağçı, -mekçi:** bir ḥatunnı al-mağçı bolup (I/165.29); kitmekçi bolasun (II/337.9).

4.7.2.8 **-duq/-dük:** bol-duq+ı (I/11.7); yalğan i-dük+ni (I/129.3).

4.7.2.9 **-gey:** kil-gey zamān (I/31.28).

4.7.3. Zarf-Fiil Ekleri

4.7.3.1 **-a/-e:** yaṭ-a turğan (I/332.26); kııl-a almaslar (I/339.9); bil-e turğan (I/346.19); fehm *ite* almay turğan (I/35.28).

Bazı sözcüklerde ek kalıplaşarak yeni sözcükler türetmiştir: *ıayıt-a+dın* (I-61/9); *kiç-e+niñ* (I/43.16).

4.7.3.2 –p, -ıp/-ıp,-up/üp: *ıste-p* (I/40.22); *ağ-ıp* (I-36/17); *ağ-up bar-up* (I-36/17), *aş-up* (I/468.20); *ıt-üp* (II/189.24).

4.7.3.3 -ğaç/geç, -kaç/keç: *kılın-ğaç* (I-34/13); *yarat-kaç* (I/132.19); *di-geç* (I/184.2); *bilin-geç* (I/245.11); *kir-geç* (II/15.6); *qobarıl-ğaç* (II/391.29); *yit-keç* (I-34/6); *bit-keç* (II/197.15).

4.7.3.4 -may/-mey: *ayur-may* (I-35/26), *bat-may* (I/328.14); *kör-mey* (I/349.22); *fehm ite almay* *turğan* (I/35.28) **5.6.3.5 -y:** *külçe-y turğan* (*küç+le-y-e*) (II/66.7); *süyleşme-y turğanlarımı* (II/66.22); *oqu-y turğan* (I/11.10).

4.7.3.6 -ay/-ey: *biley hesap kılsalar* (*bilerek*) (II/153.15).

4.7.3.7 --arak/-erek: *Batı* (Oğuz) Türkçesi özelliğidir: *di-y-erek* (II/391.14).

4.7.3.8 -ınça/-inçe: -InçA ekinin kullanılması, başındaki –g sesinin düşmesi de Oğuz (Batı) Türkçesi özelliğini düşündürmektedir. *bil-me+y-inçe* (I/63.20); *şarf kılmay-ınça* (I/131.25); *yiberme-y-inçe* (I/373.11).

4.7.3.9 -ğanda/-gende: *qara-ğanda* (I/29.15); *aş-ğanda* (I/124.17).

4.7.3.10 -ğança/-gençe/-qañça/-kençe: *oyla-ğança* (I/29.16); *eyt-kençe* (I/29.26).

4.7.3.11 -ü: *di-y-ü* (I/12.9).

5.BİLDİRME

Eski Türkçe’den beri kullanılan bildirme eki ‘erür’ ve ‘turur’ fiilleri metnimizde de vardır. Metnimizde irür fiilinin ‘i-’ şekli kullanılmıştır. Ayrıca ‘turur’ ve ekleşmiş şekli olan ‘-DUr’ da kullanılmaktadır:

5.1 irür Fiiliyle Yapılan Bildirme Şekli

Metnimizde i- şekli kullanılmaktadır.

senet-i mü’ekkide idi (I/20.18); *kişi idi* (I/22.28); *nerse iken didiler* (I/16.19); *hareketlenür de imesler* (I/19.19); .

“i-” in düştüğü örneklere de rastlamak mümkündür: *böyledi* (II/195.21)

5.2. turur Fiiliyle Yapılan Bildirme Şekli:

münāsib tügil+dür (I/11.12); *bu+dur* (I/13.9); *itüvçiler tügiller+dür* (I/36.2); *andan uluğraq+dur* (I/263.4); *bu quyaş minim rabbim+dür* (I/263.4).

5.3. ir- ve tur- Fiillerinin Düştüğü Bildirme Şekilleri

kıluvçılardan tügil mün (I/263.9); *qādir tügilsün* (I/102.5); *küfr tügil di* (I/35.15); *dürist bolmavına (müsellim) tügilmiz* (I/85.18-19); *aluvçı tügilsiz* (I/105.3);. *qorqıtuvçı*

ğınamun (I/260.18); sin rastsun (I/254.14); sizniñ birlen birgemiz (I/13.9); bolğan nerselerni qıluvçımız (II/3.17).

5.4 Olumsuz Bildirme

İsim cümlelerinde olumsuzluk yapmak için “imes” yanında “tügil” de kullanılmaktadır: eyā allahü te‘ālā imes mi (I/258 10); ol kişiler ıasretlenür de imesler (I/19.9); ğāfil imes (I/28.15); imān kitürüvçi imesler (I/34.21); dürist tügil (I/160.5); lâzım tügil (I/161.2).

SONUÇ - DEĞERLENDİRME

Altın Ordu Devleti'nin yıkılmasından sonra kurulan hanlıklardan biri de Kazan Hanlığı'dır. Kazan Hanlığı toplumunun genel nüfusunu Kıpçaklar ve XIV. asırdan sonra onlara katılan Tatarlar oluşturmaktadır. Bu gün için Tatar adı Altın Ordu halkıdır ve genel anlamda bu ad Kuzey Türkleri anlamında kullanılmaktadır.

Uzun mücadelelerle dolu bir ömre sahip olan Kazan Hanlığı'nın yıkılmasından sonraki iki yüz yılda Tatarlar büyük eziyet ve baskılarla karşı karşıya kalmışlardır. Rus Devleti'nin bütün gayretlerine rağmen asimile olmayan Tatarlar, yenileşme (cedid) hareketi ile millî kültüre büyük önem vermiş, millî ve dinî reformlar yapmış ve Sovyet Devleti içinde bulabildikleri bütün fırsatları kullanarak kimliklerini dil ve edebiyat alanında korumuşlardır.

19. asrın sonlarından itibaren K. Nasirî ve Ş. Mercanî gibi aydınların öncülüğüyle millî kimlik arayışları ve yenileşme hareketi esnasına, geniş halk kitlelerine ulaşabilmek, böylece eğitim-öğretim ve basın faaliyetlerini yaymak amacıyla mahallî unsurlar eski yazı diline yavaş yavaş girmeye başlamış; öncesinde yazı dili olarak Çağatay Türkçesini kullanan Tatarlar 19. yüzyıl sonlarında Kazan Tatar Türkçesi ile yazmaya başlamış ve bugünkü Tatar yazı dilinin temelini atmışlardır. Kazan lehçesinin esas olduğu bu yeni dil, bilhassa 1905 ihtilalinden sonra Çağatay ve Osmanlı unsurlarının ağırlıkta olduğu, eski kitabi dilin yerini almaya başlamıştır.

Kazan'da mektep ve medreselerde din merkezli olarak yapılan eğitim, çocuğun sosyalleşmesini sağlamanın yanında, İslam dininin ahlak ve adabını kazandıracak bir kurum niteliğindedir. İslam dinini koruyup, dinî sorumluluklarını yerine getirmek için mücadele etmeleri Kazan Tatar Türklerinin millet olma bilinci ile dil ve kültürünü korumakta en önemli etken olmuştur.

Kur'an tercümeleri Türk dili tarihinin önemli eserlerindedir. Bu eserler, Kur'an'ın Allah kelamı olması hasebiyle tercümelerinde hiç yorum yapılmamasını sağlamış ve Türk dilinin gelişme devrelerini takip etmek açısından önemli kaynaklar içerisinde yer almıştır. Bu yönüyle üzerinde çalıştığımız "El-İtkan Kur'an Tefsiri" adlı eserdeki yazım, ses ve şekil bilgisi özellikleri şu şekilde değerlendirilebilir:

1. Eserde “a” ünlüsü, Arapça sözcüklerde, başta “آ, ا, ع, ا, ع”, içte “ا, ه”, ve işaretli”, sonda “ا, ي”; Türkçe sözcüklerde ise başta “آ, ا”, içte “ا, ه” ve işaretli”, sonda “ا, ه” ile gösterilmiştir.
2. Eserde “e” ünlüsü, Arapça sözcüklerde, başta “ا”, içte “ا, ه” ve işaretli” olarak, sonda “ه” ile gösterilirken Türkçe sözcüklerde başta “ا, ا, ه”, içte “ا, ه”, sonda “ا, ه” ile gösterilmiştir.
3. Eserde “ı, i” sesleri Arapça sözcüklerde başta “ا, ا, ع, ع, ا, ع”, içte “ا, ع” ve işaretli” olarak”, sonda “ي” ile; Türkçe sözcüklerde başta “ا, ا, ا”, içte “ا” ve işaretli” olarak”, sonda “ي” ile gösterilmiştir.
4. Eserde “o, ö, u, ü” ünlüleri Türkçe sözcüklerde başta “ا, ا, ا, ا, ا”, içte “ا, ا, ا” işaretli” sonda “ا, ا” ile gösterilmiştir.
5. İncelememize konu olan eserde söz başı /t/’nin çoğunlukla korunması eseri Müşterek Orta Asya Türkçesine yaklaştırırken “di-” sözcüğünün /d-/ ile yazılması Batı Türkçesi özelliği olarak dikkat çekmektedir.
6. Söz içi /t/ sesi, bazı örneklerde /-t-/ bazı örneklerde ise /-d-/ şeklinde kullanılmıştır.
7. Eser, ñ>n, g/ğ ayrımında /g/ sesi yönündedir. Bu da Müşterek Orta Asya Türkçesi özelliğini göstermektedir.
8. Metnimizde /s~ş/ yazımında da bir ikilik vardır. Aynı kelimenin hem /s/li hem de /ş/’li şekillerine rastlanmıştır.
9. Metinde /t-/ /t-/’lı örneklerin de sık kullanılması Osmanlı imlasının eser üzerinde etkisi olduğunu göstermektedir.
10. “ĠInA” sözcüğünün yazımında bir birlik olmadığı, kimi zaman kendinden önceki sözcüğe bitişik yazılırken kimi zaman da ayrı yazıldığı gözlenmiştir. Bu, sözcüğün ek veya ek-edat olarak kullanılmasına da örnek teşkil etmektedir.
11. Metinde “eyt-, üçün / için” sözcüklerinin yazımında birinci ve ikinci ciltler farklılık arz etmektedir. Eserin iki cildi arasındaki farklılığın sebebi bilinmemektedir. Bu farklılığın, eserin değişik kişiler tarafından yazıldığı veya gözden geçirildiğini gösterdiği de düşünülebilir.

12. Eser “e/i” kullanılmasında Çağatay Türkçesinin ses özelliklerine uygun olarak /i/ tarafındadır.
13. Ayrıca eserde ünlüler ile ilgili daralma (e-, -e- > ü-, -ü-), incelmeye (a ~ e), genişleme (ı > a), yuvarlaklaşma (-ı- ~ -u-; i- ~ ı- ~ u-; e > ö; i > ü; e > ü), türeme, birleşme, düşme, ünlü uyumları (kalınlık-incelik ve düzlük-yuvarlaklık uyumları) gibi ses olaylarına rastlanmıştır.
14. Eserin Müşterek Orta Asya Türkçesi ile kaleme alındığı konusunda, aşağıdaki tabloda da görülen şu noktalar dikkat çekicidir: Özellikle yapma eklerinde görülen düzlük-yuvarlaklık uyumuna aykırılıklar (-*DUr-*, -*GUz-* vs); görülen geçmiş zaman I. çoğul şahıstaki düzlük- yuvarlaklık uyumuna aykırı kullanımlar (*al-du-ğ*); bazı eklerdeki düzlük-yuvarlaklık uyumuna aykırılıklar (*emir III. şahıs, bildirme, +II, -Up vs.*).
15. “i-” fiilinin “*imes* ve *iken*” şekillerinde kullanılması.
16. Eserin ünlüler bakımından Kıpçak Türkçesiyle ortak olduğu konular da şunlardır: Sözcük sonundaki iki ünlü arasında ünlü türemesi (*boruç, türük*); düzlük--yuvarlaklık uyumunun göz ardı edilmesi (*tört+inçi, öz+niñ, kör-miş vs.*).

ÜNLÜLER			
El-İtikan Kur'an Tefsiri	Batı Türkçesi	Kuzey Türkçesi	Çağatay Türkçesi/ Müsterek Orta Asya Türkçesi
İİYE +IIK: azğun + lık	_____	_____	azğun+lık
FFYE -(I/U)l-: yar - ul -	_____	_____	yar-ul-
İİYE +(I/U)çl): dört + inçi	_____	tört - inçi/inşi	tört + inçi
GGZ: tut - dı al - du + k	_____	_____	tut - dı/tı al - du + k
İİYE + çl: kıl - uv + çı	_____	kıluv+ çı/şı	_____
FİYE -(I)m: öl - im	_____	öl - im	öl - im
Zarf-fiil -Up: añlat - up	_____	_____	añlat - up
FİYE + Uv: sat - uv	_____	sat - uv	_____
FİYE -(U)k+: art - uq	_____	_____	art - uq
İFYE - (U)k -	_____	_____	kiç + ük-
FFYE - (U)k -: kız - uq-	_____	_____	kız - uq-
İyelik Ekleri (III. Tekil Şahıs / I. Çoğul Şahıs / II. Çoğul Şahıs)			
küç + i kıl + ımız/+umuz eytöv + üñiz	_____	küç+i / küş+i / köç+i / küç+ü kıl+ımız / kıl+umuz eytöv+üniz/eytöv+iniz	küç+i kıl+ımız / kıl+umuz _____
Yükleme Hâli Eki: hâlk+nı	_____	hâlk+nı	hâlk+nı
İlgi Hâli Eki: öz+niñ	_____	öz+niñ	öz+niñ
ÖGZ: bol-mış / ol-mış	ol-mış+lar (çok az örnekte)	_____	bol-mış
Sıfat-fiil Eki (-miş): kör-miş	_____	kör-miş	kör-miş
Emir II. Çoğul Şahıs: kitür-üniz oqu-ñiz	_____	_____	kitür-üniz oqu-ñiz
İİYE +II: yük+li küç+lü	_____	cük+li küş+ti (+li/+lü)	yük+li küç+ li
imes / iken	_____	_____	imes / iken
boruç/ türük	_____	borış / borıç türük	_____
şora-	_____	şora-	_____
Düzlük-Yuvarlaklık Uyumu yoktur. tanuğan, izgü	_____	Düzlük - Yuvarlaklık Uyumu çoğunda yoktur.	Düzlük-Yuvarlaklık Uyumu tam değildir.
EKLER			
-DÜr- : siz - dür-	_____	_____	siz - dür -
-Ur- : bit - ür-	_____	_____	bit - ür-
-ĞUz- : tir - güz-	_____	_____	tir - güz-
-DUk+ : it - dük +leri	_____	_____	it - dük +leri
-ĞUçl : töşe - güçi	_____	_____	töşe - güçi
-ĞU : bil - gü + li	_____	_____	bil - gü + li
-Ur : kaytar - ur	_____	_____	kaytar - ur
-Uv : kir - üv	_____	kir - üv	_____
-sÜn : ötme - sün	_____	_____	ötme - sün
-DÜR : bar - dur	_____	_____	bar + dur
-ĞUn : az - gün	_____	_____	az - gün

17. Eserde aşağıdaki tabloda da gösterildiği şekilde ünsüzlerle ilgili ünsüz düşmesi ($-r > \emptyset$; $h > \emptyset$; $y > \emptyset$); ünsüz türemesi (*başta ve sonda /y/ türemesi*); yer değiştirme; ikizleşme, ünsüz uyumu gibi ses olaylarına rastlanmıştır.

18. Eseri Müşterek Orta Asya Türkçesine yaklaştıran özellikler şunlardır: “b-” nin korunması, /g/ sesinin kelime içi ve kelime sonunda ve bazı eklerin başında korunması, /t/ ve /k/ seslerinin kelime başında korunması, “ir-” fiilinin “i-” şeklinin kullanılması.

19. Eseri Kuzey Türk Lehçeleriyle ortaklaştıran noktalar: “b-” sesinin korunması, “-ğ-/-ğ-; -g-/-g-” sesinin “-v-/-v-” sesine değişmesi, “-g-” sesinin “-y-”ye dönüşmesi, birkaç örnekte “ç-” nin “ş-” ye dönüşmesi, en önemlisi de oldukça fazla sözde “y-” sesinin “c-” sesine değiştiği örneklerin bulunması.

20. Eseri Batı Türkçesi ile benzeştiren noktalar ise, “b-” sesinin düşmesi veya “v-” ye dönmesi, “-g-”lerin düşmesidir.

ÜNSÜZLER			
El-İtkan Kur'an Tefsiri	Batı Türkçesi	Kuzey Türkçesi	Çağatay Türkçesi/ Müşterek Orta Asya Türkçesi
bol- / ol-	ol-	bol-	bol-
men/min moyın min-	_____	men	min moyın min-
bir-/vir-	ver-	bêr-	bir-
ağır/avır birev	ağır	avır birev	ağır birev
cıy-/yığ-	yığ-	cıy-	yığ-
Kaṭı	kaṭı (<kaṭıg)	_____	_____
bolğan/bolan/olan	olan	bolğan / bolan	bolğan
(+IIĠ>+II/+IU)	ata+lı	_____	_____
k-/k- kir- kıl-	_____	kir- kıl-	kir- kıl-
ti-/di-	di-/de-	ti-	ti-
tofraḡ/topraḡ	topraḡ	_____	tofraḡ
yıl/cıl	yıl	cıl	yıl
çık-/şık(Çok az örnekte rastlanmıştır.)	çık-	şık-	çık-
i-	i-	_____	i-/ir-

21. Eserde çokluk eki +lAr şekliyle kullanılmış; ancak bir örnekte +der şekline rastlanmıştır. “+der” şekli Kuzey Türkçesi Lehçeleri içerisinde Kazak Türkçesine ait bir ektir. Eseri gözden geçirenlerin Kazak Türkü olduğu ve ekin eserde tek bir örnekte kullanıldığı düşünülürse; bunun düzeltme sırasında gözden geçirenlerce kaydedildiği düşünülebilir.

22. Ek başında /ğ, g/ seslerinin korunması öncelikle Müşterek Orta Asya Türkçesi ve daha sonra da Kuzey Türk Lehçeleri ile ortaklaştıran özelliklerdendir. Ek başında /g/'lerin düştüğü örnekler olsa da eseri Batı Türkçesine yaklaştıran ve karışık dilliliği gösteren bu özellik diğer kullanışa göre daha azdır.

23. Eserde ek sonlarında görülen /g/ düşmesi Batı Türkçesinin olduğu kadar Kuzey Türk Lehçelerinin de özelliklerindedir.

ŞEKİL BİLGİSİ			
İSİM ÇEKİMİ VE HÂL EKLERİ			
El-İtikan Kur'an Tefsiri	Batı Türkçesi	Kuzey Türkçesi	Çağatay Türkçesi/ Müşterek Orta Asya Türkçesi
Çokluk Eki (+IAr/+der): mülk+ler/+der	mülkler	+IAr, (+dAr/+tAr) mülk+der/+ler	+IAr mülk+ler
İyelik Ekleri: Düzlük- yuvarlaklık uyumuna girmeyen örnekler vardır. +(I/U)m +(I/U)ñ +(s)I/U +(I/U)mI/Uz +(I/U)ñIz +IArI	Düzlük- yuvarlaklık uyumu çok az örnek dışında tamdır. +(I/U)m +(I/U)ñ +(s)I/U +(I/U)mI/Uz +(I/U)ñIz +IArI	Düzlük- yuvarlaklık uyumuna girmeyen lehçeler vardır. +(I/U)m +(I/U)ñ +(s)I/U +(I/U)mI/Uz +(I/U)ñIz +IArI	Düzlük- yuvarlaklık uyumu eklerle göre şekillenmektedir. +(I/U)m +(I/U)ñ +(s)I/U +(I/U)mI/Uz +(I/U)ñIz +IArI
Hâl Ekleri İlgi Hâli Eki: +Iñ/+nIñ/+Im	+Im/+Um	+Iñ/+nIñ	+nIñ
Yükleme Hâli Eki: +n;+nI/+dI (Az örnekte rastlanır.); +I	+I +n (Az örnekte bu eke rastlanır.)	+nI/+dI/+tI	+nI/+n
Yönelme Hâli Eki: +ĜA/+ñA/+A	+A	+ĜA	+ĜA/+ñA
Bulunma Hâli Eki: +DA	+DA	+DA	+DA
Ayrılma Hâli Eki: +Dan	+DAn	+DAn	+DAn
Eşitlik Hâli Eki: +çA/+day/+dağ/+dayın	+çA	+DAy	+çA/+DAy/+dağ(+dek)/+dayın(+deyin)
Yön Hâli Eki: +rA/+ñAr/+eri	+eri	-----	+rA
Vâsıta Hâli Eki: birlen/bilen/birle ilen/ile	ile	menen/benen/penen/bilen	birlen / bilen / birle
Berâberlik Hâli Eki: ...+I ...+I	...+I...+I	...+I+I	-----
Âitlik Eki: +ğI/+gi	+ki/+kü	+GI	+GI

24. Eser kullanılan zamirler bakımından genellikle Müşterek Orta Asya Türkçesiyle örtüşmektedir. Batı Türkçesindeki “kendi” zamiri ile Müşterek Orta Asya Türkçesi ve Kuzey Türk Lehçelerinde kullanılan “öz” zamirinin eserde bir arada bulunması da karışık dillilik özelliğinin bir belirtisidir.

ZAMİRLER			
El-İtkan Kur'an Tefsiri	Batı Türkçesi	Kuzey Türkçesi	Çağatay Türkçesi/ Müşterek Orta Asya Türkçesi
Şahıs Zamirleri: min sin a(nîñ) biz siz alar/anar	_____ _____ _____ biz siz _____	_____ _____ a (n...) biz siz alar	min sin a (...) biz siz alar
İşaret Zamirleri: bul/bu/mu şu/şol	bu şu	bu, mu şol/şul	bu, mu şol
Soru Zamirleri: ne/ni kim қа(у(ы)) қа(yu)	ne kim	ne kim қа(ысы/уу)	ni kim қа(ысы/уу)
Dönüşlülük Zamiri: öz/ kendi	kendi	öz	öz

25. Eserde kullanılan sıfatlar Müşterek Orta Asya Türkçesi, Kuzey Türk Lehçeleri ve Batı Türkçesiyle benzeşmektedir. Sıfatların karşılaştırılması ve kuvvetlendirilmesinde “-raq/-rek” eki kullanılmaktadır. Ek kalınlık-incelik ve düzlük-yuvarlaklık uyumuna girmektedir.

26. Eserde kullanılan edatlar içerisinde “birlen, birle, bilen, ilen, ile”nin birlikte kullanılması da eserin karışık dilliğine bir örnektir.

27. Metinde kullanılan “kibi, yaklı, tegi, sarı, tış, çI” gibi son çekim edatları, eseri, Müşterek Orta Asya Türkçesiyle ortaklaştırır.

28. “tiyüş, boyunça” son çekim edatları da eserdeki Kuzey Türk Lehçeleri özelliklerindedir.

29. “ma, bı” gibi soru edatlarının kullanılması eseri Kuzey Türk Lehçelerine yakınlaştırmaktadır.

30. Eseri Müşterek Orta Asya Türkçesiyle ortaklaştıran basit fiil çekimleri aşağıdaki tabloda gösterilmiştir: görülen geçmiş zaman I. çoğul şahıs çekiminin “-dUQ”,

öğrenilen geçmiş zaman “-ĠAn+dur”, gelecek zaman “-ĠAy”, şimdiki zaman “-a /-ıp turur”, gelecek zaman “-ĠAy”, istek “-ĠA”, birleşik zaman çekiminde rivayet eki olarak kullanılan “iken”, bildirme çekiminin olumsuzunda kullanılan “imes” ve “tügil”.

31. Eseri hem Müşterek Orta Asya Türkçesi hem de Kuzey Türk Lehçeleriyle benzer kılan –AyIm I. teklik şahıs, “-ĠII” II. Teklik şahıs, “-AyIK” I. çokluk şahıs emir ekleri her iki lehçe sahası için de örnek olarak verilebilir.

32. Eseri Kuzey Türk Lehçeleriyle ortaklaştıran özellikler: Öğrenilen geçmiş zaman eki “-ĠAn (+dUr)”, şimdiki zaman “-A, -y”, geniş zaman olumsuz “-mAs”.

33. Eser “-mİş” öğrenilen geçmiş zaman ekinin, -az olsa da- “-maz” geniş zaman olumsuz ekinin, “-AcAk” gelecek zaman ve “-AyIm” emir 1. teklik şahıs ekinin kullanılması açısından ele alındığında Batı Türkçesiyle örtüşmektedir.

34. Eserde isim çekiminin olumsuz çekiminde kullanılan “değil”, Batı Türkçesine ait bir özellik sergilemekte ve eserin karışık dilliliğine örnek teşkil etmektedir.

BASİT ZAMAN KIPLERİ			
El-İtkan Kur'an Tefsiri	Batı Türkçesi	Kuzey Türkçesi	Çağatay T./ Müş. O. Asya T.
GGZ (-DI): Üzerinde çalıştığımız eserde GGZ çekiminin yuvarlak şekline (-DU) sadece I. çokluk şahıs çekiminde rastlanmıştır. Batı Türkçesi ve Kuzey Türkçesinde ekin “+DU” lu şekilleri de kullanılmaktadır. Bu açıdan eser Müşterek Orta Asya Türkçesine daha yakındır.			
-DI	-DI/(-DU)	-DI/(-DU)	-DI
ÖGZ: mİş -Ġan + dur	-mİş	-Ġan (+dur)	-mİş -Ġan (+dur)
GZ: -r,-Ar,-I/Ur -mAs -mAz (Bu çekim metinde azdır.)	-r,-Ar,-I/Ur _____ -mAz	-r,-Ar,-I/Ur -mAs _____	-r,-Ar,-I/Ur -mAs _____
ŞZ: -A dUr -A /-İp turur -A, -y	_____ _____ _____	-AdI/-At _____ -A,-y	-A dUr -A /İp turur -A, -y
Gelecek Z: -ĠAy -AçAğ	_____ -AçAğ	-ĠAy -AçşAğ	-ĠAy
Emir Kipi: -AyIn -AyIm Eksiz -ĠII -AyIK, -yUĞ -(I)ñİz,-(U)ñİz,-Ġİz,-I/Uğİz -sUn (IAr)	AyIn _____ Eksiz _____ _____ -I/UnI/Uz -sI/Un+IAr	-AyIn -AyIm Eksiz -ĠII -AyIK -İñİz -sIn+IAr/-sUn+IAr	-AyIn _____ Eksiz -ĠII -AyIK -U/İñİz, -sI/Un+IAr
İstek Kipi: -A	-A	-A	-ĠA
Şart Kipi: -sA	-sA	-sA	-sA

35. Birleşik Zamanlar: Hikâye birleşik zamanı (i-dİ); rivayet birleşik zamanı ise (i-ken) ile yapılmaktadır.

BİRLEŞİK ZAMAN KIPLERİ ÇEKİMİ			
El-İtkan Kur'an Tefsiri	Batı Türkçesi	Kuzey Türkçesi	Çağatay Türkçesi/ Müşterek Orta Asya Türkçesi
Hikaye Birleşik Zaman Çekimi: i-di	i-di	_____	i-di/ir-di
Rivayet Birleşik Zaman Çekimi: i-ken	_____	_____	i-ken

36. Eserimizde bildirme “i-/ DÜr-” ile yapılmaktadır. Eserde olumsuz bildirme “imes” ve “tügil” ile yapılmaktadır.

BİLDİRME			
El-İtkan Kur'an Tefsiri	Batı Türkçesi	Kuzey Türkçesi	Çağatay Türkçesi/ Müşterek Orta Asya Türkçesi
i-	i-	_____	i-
+dÜr	+DÜr (+Dır)	_____	turur
tügil	_____	_____	tügil
degil	degil	_____	_____
imes	_____	emes	İmes

37. Eserde kullanılan “-Üv” isim-fiil eki, Kuzey Türk Lehçelerinde kullanılan eklerdendir. Bu açıdan eser Kuzey Türk Lehçeleriyle yakınlaşmaktadır. “-ĠAn”, “-ĠUÇI” gibi sıfat-fiil eklerinin başındaki “-Ġ” nin korunması Müşterek Orta Asya Türkçesiyle eserimizin ortaklaştığı konulardandır.

38. Eser, Müşterek Orta Asya Türkçesi ağırlıkta olmakla birlikte Kuzey Türk Lehçeleri ve Batı Türkçesi özelliklerini de barındırmaktadır. Bu özellikler şu şekilde özetlenebilir:

a. Eserde, Kuzey Türk Lehçelerinin belirleyici özellikleri olarak “söz başı /b/ nin korunması,

b. “y-“ nin “c-“ ye değişmesi, kelime ve ekte “-Ġ-/Ġ > Ø” ile “-Ġ- / - Ġ> -v- /-v”, -ġ /-g > -y ses olayları,

c. ünsüzler arasında ünlü türemesi (*boruç, türük*) olarak sayılabilir.

39. Eserimizde tesbit ettiğimiz Müşterek Orta Asya Türkçesinin belirleyici özellikleri

a. İlk hecede /i/ sesinin hâkim olması,

b. Söz başı /t/ ve /k/ seslerinin korunması,

c. Eklerdeki ve söz içindeki /Ġ/ sesinin korunması,

- ç. Söz başında /y/ sesinin kullanılması,
 - d. Söz başında /b/ sesinin korunması,
 - e. Bazı eklerdeki (*-up, -ğuz vb.*) düzlük yuvarlaklık uyumunun ısrarla kullanılmaması şeklindedir.
40. a. Söz başında /b/ sesinin düşmesi veya /v/ sesine değişmesi,
- b. Ek başı, söz içi ve sonu /Ġ/ sesinin düşmesi,
- c. Yükleme hâli ekinin “+I” olması gibi ayırt edici özellikler eserde Batı Türkçesinin izlerini göstermektedir. Bu önemli belirleyici özellikler eserin karışık dilliliğini gözler önüne sermektedir.

Üzerinde çalıştığımız metin Çağatay ve Kıpçak edebi dil özellikleri ağırlıkta olmakla birlikte Oğuz Türkçesine ait unsurları da barındırmaktadır. Eser Müsterek Orta Asya Türkçesiyle yazılmış olup ağızların yazı diline geçmeye başladığı döneme ışık tutması yönüyle önemli bir “Karışık Dilli” eserdir.

TÜRKÇE DİNİ TERİMLER

- alda-** (I/12.11) *Ar. münafik*. Münafıklık etmek.
- avışkan** (I/47.18): Doğru yoldan uzaklaşan.
- azdur-** (I/16.27) Yoldan çıkarmak. Kötülüğe sevk etmek.
- azgunluk** (I/13.13)) (I/13.13): Yoldan çıkmak, kötü yola sapmak.
- bar kıluvçı** (I/46.29): *Ar. El-Hālīk; Allah; el-Mübdī*. Yaratan, varlık veren.
- bilgüçi** (I/17.19): *Ar. el-‘alīm*. Her şeyi bilen.
- bilgüçirek** (II/6.21) bkz. bilgüçi.
- bilgülegen çık** (II/394.15): Allah’ın insanoğluna verdiği akıl ve bilgi sınırı.
- birle-** (I/15.5) *Ar. sübhān*. Allah’ın varlığını ve birliğini kabul etmek. Tesbih etmek.
- birliğ** (I/17.11) *Ar. vahdet*. Allah’ın birliği.
- bol-** (I/25.24): *Ar. kun ‘ol’*. Tanrı’nın “*Kün! ‘Ol!’*” emriyle evren yaratılmıştır. Bu, tasavvufta, Tanrı’nın zatına özgü aşk nedeniyle kendisini görmek istemesi, evreni ve insanı yaratması olarak ifade edilir.
- boy şun-** (I/46.17): *Ar. imān-ı icmālī*. İman etmek.
- bozukluk** (I/12.22): *Far. Günah*. Günah.
- bozukluk kıılma** (I/12.19): Kötü yola sapmamak, yoldan çıkmamak, kafir ve münafık olmamak.
- büyük orun** (I/104.3): *Ar. āhīret*. Öbür dünya.
- çın köñiller** (I/11.15): Gerçek müslümanlar. Doğru kalpli olanlar.
- dünyānīñ bütöv vaqtı** (II/426.9): *Ar. kıyāmet*. Kıyamet günü.
- (hiç kimni) ortak kııl-** (II/9.11): *Ar. el-vāhīd*. Eşi ve benzeri olmayan, zâtında tek olan.
- ışan(ular)** (I/11.15): *Ar. i‘tikād*. İnanmak.
- (hikmet) iyesi** (I/18.15): *(ET idi) Ar. el-ḥakīm*. Hikmet sahibi olan, terbiye eden, Allah, Rab, Tanrı.
- izgülik** (I/62.25): *Ar. kayra*. İyilik.
- karanguluk** (I/13.18: *Ar. zulmet, cehl*. Doğru olmayan yol. Zulmet, cahillik.
- kiç-** (II/452.6) *Ar. ‘afv*. Affetmek.
- kimçilik** (II/452.1): Eksiklik, günah.
- kobarılğan kün** (II/24.1): Kıyamet günü. İnsanların tekrar diriltileceği gün.
- kobarıluv** (I/11.15): *Ar. el-muḥyī. Ar. ḥaşere*. Yerinden kaldırmak; toplamak, bir araya getirmek. Öldükten sonra tekrar diriltilmek, haşrolmak.
- kol üstinlik** (II/6.8.): Üstün duruma geçmek. Müslümanların bir derece üstün olması.
- köndürgüçi** (I/11.14): *Ar. er-reşīd*. Doğru yola eriştiren.

köñil avruvları (I/12.16) *Ar. nedm.* Münafık ve kafir olmaktan duyulan vicdan azabı, pişmanlık.

körgüçi (I/44.12) *Ar. el-başîr.* “her şeyi gören, görücü”.

körkem yal (II/3.2) Cennet.

kulaklı bol- (I/14.2) *Ar. müslim.* Müslüman olmak. Doğru yolu bulmak.

kulaksız (I/13.27): *Ar. münafık.* Duymayan. Münafık.

kul boluv (I/46.16): *Ar. ‘abd.* Kul olmak.

küçi yitküçi (I/15.3) *Ar. el-vāliyy; el-ķaviyy.* Kuvvetli, evreni ve evrende olan her şeyi yöneten.

maķtav (I/241.1): *Ar. ĥamd, şenā* ‘1. medih ve övgü, alkış 2. şükür, şükran, teşekkür’.

meñgülik (I/228.12) *Ar. el- bākî.* Varlığının sonu gelmeyen, ebedî.

meñgü bolğan tiriklik (I/149.21) *Ar. el-ĥayy.* Her zaman diri olan, ezeli ve ebedî bir hayat ile diri olan.

muñsız (I/103.13): *Ar. Şamed, Ğanî* Hiç kimseye, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan, herkes ve her şey kendisine muhtaç olan yani Tanrı.

namāz oķu- (I/48.25): Namaz kılmak.

oķ (I/16.2): *Ar. nār, azābü’n-nār.* Cehennem ateşi.

oķ yaķdı (I/713.18): *Ar. da‘ vet.* Doğru yola çağırarak.

öķünç (II/425.8): *Ar. nedm.* Pişmanlık, günah işlemeden duyulan pişmanlık.

öltür- (I/17.13): *Ar. el-mümî.*

özi gine (I/15.19): *Ar. el-vāĥîd.* Zatında tek olan, eşi benzeri olmayan.

rastlavçı (I/386.20): *Ar. er-reşîd.* Doğrularıcı.

saç- (II/4.25): Allah’ın rahmetinden insanlara vermesi.

şınamaķ (II/3.14): Sınamak, denemek, imtihan etmek.

şıyınaçaķ orun (II/9.15): Allāh.

şoĝış kıluv (I/96.10): Allah yolunda mücadele etmek.

şoķır (I/13.27): *Ar. münafık.* Kör. Münafık.

şür üril- (II/430.9): *Ar. ķiyāmet.* Sūra üflenmek, kıyametin kopması.

tamuĝ (I/11.15): *Ar. cehennem.* Cehennem.

tañnı toĝduruvçı (II/450.25): Güneşi doğduran.

taş (I/16.3): *Ar. ma‘būd.* Put.

tilsiz (I/13.27): Konuşmayan. Münafık.

tirük (II/26.8): *Ar. el-ĥayy.* Allah’u te’ala her zaman diridir.

toĝruluk (I/13.14): Doğruluk, doğru yol.

toğrı yol (I/52.22): Tevhid yolu, İslam dini.

töşek (I/77.12): *Ar. cehennem*. Cehennem.

tüziklik kıluvçı (I/12.20): Islah etmek.

uçmağ (I/11.15): *Ar. cennet*. Cennet.

uluğ bolđan (I/251.24) *Ar. el-‘aliyy, el-‘azīm*. Ulu, yüce, üstün olan. Tanrı'nın güzel adlarından.

uluğ kün (II/26.14): *Ar. yevm-i kebīr, yevm-i ‘azīm* Büyük gün. Kıyamet günü.

uluğlammağlık(I/67.27): *Ar. medđ*. Yüceltmek, övmek, senada bulunmak.

uluğ yal (II/400.29): *Ar. cennet*. Cennet yurdu.

ündeme- (II/4.13): İbadet etmek.

ünde- (I/152.23): *Ar. da‘vet*. İslamiyet'e davet etmek, çağırmağ.

yanmağ iyesi ot bolđan (II/435.2): *Ar. cehennem*. Cehennem ehli.

yaratııçı (I/15.18): (< ET. *yarat + ııçı*) *Ar. el-bāri; el-đālık; Allāh*. Yaratıcı, Allah; yoktan var eden, yaratan.

yavızlar (I/17.7): Kötü kişi, günahkar, münafık, vs.

yiberilmiş (I/64.1): (Peygamber) gönderilmek; (kitap) indirilmek.

yokdan bar kııl- (I/15.5): *Ar. el-bāri*. Yaratmağ, yoktan var etmeğ.

yoktan bar it- (II/423.3): *Ar. el-đālık; Allāh; el-Mübdī*. Yaratan, varlık veren.

yüz döndür- (I/50.3): Doğru yoldan ayrılmak, yanlış yola sapmağ.

TEFSİRDE GEÇEN KİŞİ ADLARI

‘**abbas oğlu merdās** (1/190.5): Kahramanlık şiirleriyle tanınan bir sahabedir. Hz.

Muhammed (sav) dört hadis rivayet eden Hz. Abbas bin Merdās, halife Hz. Osman (ra) devrinde vefat etti.

‘**abdu'l-lah** (II/188.23-24): Hz. Muhammed'in Hz. Hatice'den olan oğludur.

‘**abdu'l-lah bin şāmet** (1/229.19): Ubāde ibni Sāmit. Eshāb-ı kirāmdan olup, Ensār'ın büyüklerindedir. Medine'de (m.583) senesinde doğup, Filistin'de 34 (m.654) senesinde vefāt etmiştir.

‘**abdu'l-lah bin selam (ra)** (1/54.28): Eshab-ı kiramandır. Ensarın büyüklerindedir. Hicretten sonra müslüman olmuş ve m.663'te Medine'de vefat etmiştir. Hz. Yusuf soyundan ve Medine'deki Yahudi Beni Kaynuka kabilesindedir.

‘**abdu'l-lah bin ubeyy** (1/ 229.16): Medineli münâfıkların reisi ve Hazrec kabîlesinin ileri gelenlerindedir. İsmi; Abdullah bin Übey bin el-Hâris bin Ubeyd'dir. İbn-i Selûl diye de bilinir. Münâfıklığı gizlemişti. İbn-i Selûl, 630 (H.9) senesinde Medîne'de öldü.

‘**abdu'l-lah ibni mes'ud** (1/136.2): (d.? - ö. 653, Medine). Sahabe ve ilk dönem müfessir, muhaddis ve fakihlerindedir. Abdullah bin Mesud, Kabe'de ilk defa açıktan Kur'an okuyan kişidir. Ömrü boyunca peygamber himayesinde yaşamıştır. Bedir'de Ebu Cehil'i öldürerek Mekkelilere ağır bir darbe vurmuştur. Hicretin 32. veya 33. yılında altmış yaşlarında Osman'ın hilafeti döneminde vefat etmiştir.

‘**abdu'llah oğlu cābir** (1/210.15): Ensār-ı kirāmın büyüklerindedir. Künyesi Ebû Abdullah veya Ebû Abdurrahman'dır. (m. 601) yılında Medine'de doğmuş olup, 77 (m. 694) yılında 95 yaşında Medine'de vefat etmiştir.

‘**abdu'r-rahman bin 'avf** (1/82.8): (590?-32/652). Resûlullah'ın hayatta iken cennetle müjdelediği on sahabeden ve ilk müslümanlardan biridir.

‘**abdü'r-rezzāk** (II/19.8): Hz. Muhammed'in isimlerindedir. Vahşilerde bu ad kullanılır.

‘**abdü'r-rezzāk** (I/374.15): Müsannef adlı eseri vardır. Beyrut 1403.

‘**abdu'l-'uzzâ kızı kuteyle** (II/380.9): Ebû bekir'in hanımı Esmâ'nın annesidir.

abrahe (II/448.7-8): Yemen padişehinin adıdır.

adem aleyhi's-selam (1/18.1): Yaratılmış ilk insan ve ilk peygamber olduğuna inanılır. İnanışa göre Allah O'nu kendine benzer şekilde (Rahman suretinde) yaratmış ve O'na kendi ruhundan üflemiştir.

‘adî oğlu ‘âsım (I/364.10): Ebû Amr Âsım bin Adî b. El-Cedd el-Belevî el-Aclânî. (ö.45/665) Hz. Muhammed’in Mescid-i Dırar’ı ortadan kaldırmak için görevlendirdiği sahabe.

ahmed el-hindî (? – 1717) : Kaynaklarda şeyh olduğundan bahsedilir. (?)

ahmet isimli peygamber (383.13): Peygamberimiz Hz. Muhammet Mustafa’nın(sav) isimlerinden birisidir.

ahtab oğlu huyey (1/153.6): Hz. Muhammed’in Arap olmayan eşlerindedir. Medine Yahudilerinden Nadir Oğulları kabilesi reisi Huyey b. Ahtab, Safiyye binti Huyey’in babasıdır.

a‘işe (1/86.1): bkz. Hz. ‘aişe.

‘ali (26.9): Bkz. Hz. ‘ali

‘amil (1/27.23): Bir kişi adı.

‘ammâr mağîre hâşım (1/179.7): Müşriklerin işkencelerine uğrayan ilk sahabelerdendir. Adı Ammâr, künyesi Ebû Yakazan’dır.

‘ammâr (I/257.21): En tanınmış sahabelerden biridir. İslam peygamberi Hz. Muhammed ile birlikte Mekke’den Medine’ye hicret eden muhacir müslümanlardandır.

âşım oğlu ‘abdu’l-lâh (I/89.24) Zeyd bin Âsım (r.a.)’ın Abdullah ve Habîb isminde iki oğlu vardır. Bunlardan biri olan Abdullah da kardeşi de Bedir Savaşı’na katılır.

âsiye bint muzâhım (II/399.19): Asiye Binti Müzahım, Hazret-i Musa’yı bebekken Nil Irmağından kurtarıp, büyüten, sonra da onun peygamberliğine inanan hanımdır. Asiye Binti Müzahım Firavun’un hanımıdır. Fir’avn, İslamiyetten vazgeçmesi için tehditte bulunur,ona işkence eder. Öldürür.

‘avf oğlu ‘abdu’r-raḥman (I/376.24): Bkz. ḥazret-i ‘abdu’r-raḥman.

‘avf oğlu ‘amru (I/370.13): Hz. Amr, İslamiyet’in ilk yıllarında Müslüman olmuştur. Diğer sahabeler gibi Medine’ye hicret etmiştir. Hendek Savaşı’na katılmıştır. Peygamberimizden birkaç hadis de rivayet eden Hz. Amr, Muâviye’nin (r.a.) hilafeti zamanında vefat etmiştir.

‘avf oğlu ḡanem (I/370.15): Cemîle Binti Abdullah bin Ubey bin Hâris bin Übey bin Mâlik bin Sâlim Ganem bin Avf bin Hazrec bin Habli. Gasîl-ül-Melâike lakabıyla tanınan sahabe Hanzala bin Ebû Âmir’in hanımı. Hz. Cemîle (r.anha), münafıkların başı Abdullah bin Übey bin Selûl’un kızıdır. İslâmiyetin ilk yıllarında müslüman olan kişilerdendir.

‘avf oğlu ḥazret-i ‘abdu’r-raḥman (I/364.3): Bkz. ḥazret-i ‘abdu’r-raḥman.

ayşa (1/98.10): Hz. Davud’un annesi olarak anılmaktadır.

'ayyine bin süfyan (199.15): Tefsir müelliflerinden biridir.

azura oğlu finhas (1/152.25): Önce bolluk içerisinde yaşayan ve yaşadıkları yerlerde halkın en zengini olan Yahudiler, Allah'a isyanları yüzünden darlığa ve sıkıntıya düşmüş ve bu sözü Finhas ibni Azura söylemişler ve ayet (*Bilakis, Allah'ın elleri açıktır, dilediği gibi verir.*) bundan dolayı nazil olmuştur.

bedil (1/244.4): «Temîm-i Dâri ile Adiy b. Hatim Müslüman olmazdan önce hıristiyanlarmış. Ticâret için Şam'a gitmişler. Amr b. Âs'm azâdlısı Bedil (veya Büdeyl) de onlarla berâbermiş. Bedil, Müslümanmış. Şam'a vardıklarında Bedil, hastalanmış. Bütün malını bir kâğıda yazıp ailesine teslim edilmesi için arkadaşlarına teslim etmiş. Arkadaşları onun gümüşlerini çalıp gerisini ailesine vermişler. Aile eşyaların içindeki kağıtta gümüş olduğu anlamış ve Temîm'le Adiy'ye gümüşleri sormuş. Temîm'le Adiy inkâr etmişler. Bunun üzerine mirasçılar, onları Peygamber (S.A.V.)'e götürmüşler. Gümüş kap ellerinde bulununca.biz bunu Bedil'den satın aldık. Fakat isbât edecek beyyînemiz olmadığından söylemedik, demişler. Bu konuda ayet-i kerîme inince, mirasçıların kabilesinden olan Amr b. Âs ile Muttalib b. Ebî Vedâa gelip, o kabın Bedil'e âid olduğuna şahidlik etmiş. Ve kap, mirasçılara verilmiş.

belte'a oğlu hâtib (II/377.25): Hâtib İbn Ebî Belte'a Lahm Kabilesinin Beni Halife koluna mensup bir zattır. Ebû Belte'a'nın oğludur. Aslen Mekkeli değildir. Mukâtebe yaparak hürriyetini satın almış, Mekte'nin fethinde son taksidini ödemiştir. Bedir ve Hudeybiye gazvelerinde hazır bulunmuştur.

benû harîse (1/139.9): Evs kabilesindedir. Savaşta az oldukları için korktuğundan bahsedilen iki kişiden biri olarak adı geçer. (Hazrec'ten Benû Seleme ile Evs kabilesinden Benû Harise.)

benû seleme (1/139.9): Hazrec kabilesindedir. Câbir İbn Abdullah (r.a.)'ın nakledilen bir sözünden anlaşıldığına göre, savaşta az oldukları için korkan iki kişi vardır. Hazrec'ten Benû Seleme ile Evs kabilesinden Benû Harise.

beşir (1/86.2): Revaha oğlu 'Abdu'l-lah'ın kız kardeşinin kocasıdır.

beydâvî (1/247.23) (II/6.24): Kadı Beydavi (dt. ?, Şiraz - öt. 1286 Tebriz), İranlı hukukçu, bilim adamı ve müfessir. Şiraz yakınlarındaki Beyda kasabasında doğmuş ve yetişmiştir. Şiraz'da baş kadı iken kadılığı bırakarak, İslami bilimler üzerinde çalışmaya başlamıştır. Daha sonra Tebriz'e yerleşmiş ve 1286 yılında burada ölmüştür. En büyük ve ünlü çalışması Envaru't Tenzîl ve Esraru't Te'vil (tenzilin nurları ve tevilin esrarları) adlı Kur'an tefsiridir. Türkçe'de ve Türkiye'de Beydavi Tefsiri olarak bilinen bu eser yüzyıllarca medreselerde okutulmuştur.

bilāl (1/100.10): Bilali Habeşi. Ümeyye b. Halef'in kölesidir. Diğer kölelerden farkı müslüman olmasıdır. Hz. Ebubekir döneminin altın sesidir. Hz. Ömer döneminde vefat etmiştir, o eşsiz güzel sesiyle müezzinlerin ustası olarak göç etmiştir.

cābir kıızı ümmü şerik (II/190.25): Ümmü Şerik künyeli Hakîm İbn Cābir'in Kızı Guzeyye Ümmü Şerik. Kureyşlidir. Mekke'de müslüman olmuştur. Künyesi «Ümmü Şerik»'tir. Kureyş kadınlarını İslâm'a davet eder.

cahş kıızı zeyneb (II/188.5): Cahş kıızı Zeynep (r.a) Esdiye kabilesinden, Resulullah'ın (s.a.v) halası, Abdülmuttalib'in kıızı Emine'nin kızıdır.

cebel oğlu dāvud (1/213.18): Eshâb-ı kirâmın büyüklerindedir. Milâdî 605 senesinde Medine'de doğdu. Hicretin 18. (m. 640) yılında Kudüs ile Remle arasındaki Amvas köyünde vefât etti. Onsekiz yaşında iken Müslüman oldu. Hadis-i şerîfle övüldü.

cehḥāş oğlu 'amm (1/216.8/9): Hz. Muhammed'e suikastta bulunmayı (üzerine taş yuvarlayarak öldürmek) kabul eden bir Yahudi'dir. Hz. Muhammed, vahiy yoluyla suikastten kurtulur ve Medine'ye döner.

celāle'd-dīn el-suyūtī ḥazretleri (I/373.16): İslam âlimlerinin en büyüklerindedir. Asıl adı Abdurrahman'dır. Celaleddin lakabı babası tarafından kendisine verilmiştir. Künyesi, Celaleddin Ebü'l-Fazl Abdurrahman bin Kemaleddin Ebi Bekr bin Muhammed el-Huzayri es-Süyutî el-Şafîi şeklindedir.

celās (I/362.14): Celas bin Süveyd. Bir münafıktır.

cemīle (1/87.26): Kays oğlu sābit'in karısıdır.

cemūh oğlu amr (1/79.16): Amr ibnu Cemuh, cahiliye döneminde Yesrib ileri gelenlerinden, Celemeoğullarının efendilerinden, Medine cömertlerinden, karakter sahibi biridir. Çocuklarından sonra İslamiyet'i kabul eder. Uhud savaşında şehit olur.

cünāne oğlu hişām / cünāne oğlu maḳīs (1/189.11): Makis Bin Dababe, kardeşi Hişām'ı Benî Neccar içinde öldürülmüş olarak buldu. Kardeşinin katili bulunamadı. Hz. Peygamber Neccar oğullarına Hişāmın diyetini ödemelerini emretti. Onlar da, Makis'e diyeti ödediler. Ama Makis ondan sonra bir müslümana saldırıp onu öldürdü ve mürted olarak Mekke'ye döndü. Veya ayette bildirilen (*Kim bir mü'mini kasten öldürürse, cezası içinde ebedî olarak kalacağı cehennemdir.*)

daḳyānūs pādīşāh (II/3.24): Ashab-ı Kehf zamanında yaşayan ve putperest olan Rum krallarındandır. Kendi inancı dışındaki inanç sahiplerini öldürten kralın putperest olmaları için mühlet verdiği yedi imanlı genç, kralın bu teklifini kabul etmez ve bir mağaraya saklanırlar. Uykuya dalarlar. Dakyanus (Decius) mağaranın ağzını taşla ördürtür. Onları ölüme terk eder. Gençler 300 veya 309 yıl sonra kendilerine gelirler.

damre oğlu cüdeb (I/191.27): Cüdeb bin Damre, çok zengin ve çok yaşlı ve dört erkek evlat sahibi Mekkeli bir müslümandır. Hicret edememiştir. Allah'a yalvarır. Sonra hicret ettiği öğrenilir.

davud (I/31.10): Davud, İsrailoğullarının kurduğu İsrail Krallığı'nın ikinci kralı (yaklaşık MÖ 1000-MÖ 962) ve Kudüs kentinin kurucusudur. Kur'an'da peygamber olarak zikredilir. Hristiyan inancında İsa'nın Eski Ahit'teki simgelerinden biri sayılır. Kur'an'a göre Zebur, Davud Peygamber'e Allah tarafından indirilmiştir. Dâvud'un adı Kur'an'da 17 yerde geçer. İslâm geleneğinde Dâvud'un sesinin çok güzel olduğu söylenir. "Dâvûdî ses" deymi buradan gelmektedir.

delilhan canaltay (II/1.11): Kazakistan'ın bağımsızlığından sonra Dünya Kazakları Cemiyeti Yönetim Kurulu'na seçilen, Kazakistan'ın bağımsızlığının 10 Yılı Madalyası ile ödüllendirilen Delilhan Canaltay 15 Haziran 1922'de Doğu Türkistan'ın Altay Bölgesi Örmeyti Yaylasında dünyaya geldi. 1940'tan itibaren bu bölgedeki Kazaklar için çalıştı ve onlara liderlik etti. 1949'da Urumçi'deki komünizme karşı alınan karar doğrultusunda, Urumçi'deki bütün görevlerini bırakarak, halkın teşkilatlandırılması ve siyasi mücadelenin güçlendirilmesi için babası Canımhan Hacı'yla birlikte Osman Batur ve Barköl halkının yanında yer aldı. General Peng De Huai askeri saldırısına karşı savaşa katıldı. Devamlı mücadele halinde Tibet üzerinden 1951'de Hindistan'a geçti. 1952'den itibaren Hindistan Hükümeti İçişleri Bakanlığı'na bağlı olarak görev yapmaya başladı. 1960'ta Tayvan'a gitti. 1970'te Türkiye'ye geldi. 2001'de Kazakistan Cumhurbaşkanı Nursultan Nazarbayev tarafından Kazak halkına yaptığı hizmetlerinden dolayı 10. Yıl Madalyası ile taltif edildi. 1992'de Kazakistan Cumhuriyeti'nin Prezidenti Nursultan Nazarbayev'in davetlisi olarak Almatı'da Dünya Kazakları'nın ilk kurultayına iştirak etti. Kurultay'da kurulan Dünya Kazakları Cemiyeti'nin Yönetim Kurulu üyeliğine seçildi. Bu görevi 2002 yılına kadar devam etti. 15 Ocak 2012 yılında İstanbul'da 90 yaşında vefat etti.

ebü 'aķil el-enşarı (I/364.15): Ebü'l-Hüseyn Abdurrahman b. Ömer b. Muhammed b. Seril es-Sûfi (ö. 376/986) X. yüzyıl İslâm dünyasının tanınmış astronomi bilgini. 291'de (903) Rey'de doğdu. 975'te Adudüdevle'nin oğlu Şerefüdevle'nin Bağdat'ı ele geçirmesinden sonra bu şehirde çağdaşları olan âlimlerle birlikte çalışmış ve gözlemlerde bulunmuştur. Astronomide yeni bir dönem başlatmıştır.

ebü 'âmir (I/370.25): Peygamberimiz (a.s.)in Medine'ye hicret ettiği sırada, Medine'de Dubay'a oğullarından Ebu Âmir Rahib Abdi Amr b. Sayfi ve ona uyan bazı adamlar birlikte kalkıp Mekke'ye gittiler. Peygamberimiz (a.s) ona Fâsık adını taktı. Hendek

Savaşları'nda da müşriklerin yanında Peygamberimiz (a.s.)'a karşı savaştı. Mekke fethedilince Taife, Taiflilerin müslüman olduklarını görünce de Şam'a kaçtı ve gurbette yalnız başına öldü.

ebū bekr el-sıddık (1/85.29 – 1/86.1): Abdullah bin Kuhafe bin Kaab et-Teym el-Kureyş, Ebu Bekir es-sıddık. (d. 573 -ö. 23 Ağustos 634). İlk halifedir. Hz. Muhammed'in en iyi dostudur. En yaygın kullanılan lakaplarından olan es-Sıddık (sadık, bağlı, doğrulayıcı) sebebiyle sık sık Ebu Bekir es-Sıddık olarak anılır. Muhammed'in, Ebubekir'in kızı Aişe ile hicret öncesinde Mekke'de evlenmesinden dolayı kayınpederidir. Halifeliği sırasında Kuran'ı mushaf haline getirtmiştir.

ebū cehl (1/188.20): Amr bin Hîşâm veya Ebû Cehîl, (? - 17 Mart 624). Mekke'nin eski liderlerinden biridir. Müslümanlara karşı olan davranışları dolayısıyla tanınır. Müslümanlar arasında daha çok Ebû Cehîl (*Cahilliğin Babası*) takma adıyla bilinir. Abdullah bin Mesud tarafından öldürülür.

ebū cehl oğlu 'ikrime (II/179.22): Ebu Cehil'in oğludur. Babası, müslümanların en azılı düşmanı olan, "Cehaletin babası" anlamına gelen "Ebu Cehil" künyesiyle bilinen bir kişidir. İkrime Bin Ebi Cehil, El Mahzumi diye anılır ki, Kureyş'in sayılı silahşör ve kahramanlarından ve en iyi dövüşen süvarilerindedir.

ebū el-'abbās (II/37.14): Ebū el-'Abbās ' Abd Allāh bin Muhammed bin 'Alī bin el 'Abbās) (d. 721 - ö. 754) Emeviler hanedanının yıkılmasına neden olup Abbasiler devletinin kurulmasıyla 750-754 döneminde ilk Abbasi Halifesi olarak hüküm sürmüştür.

ebū el-ā' ver es-selem (II/179.22): Ebû Süfyan, İkrime b. Ebî Cehil ve Ebu'l-Aver (Amr b. Süfyan) es-Sülemî hakkında bir ayet inmiştir. Bir savaştan sonra Medine'ye gelmiş ve Abdullah b. Ubeyy'de kalmıştır.

ebū el-kāşım (1/216.7): Muktađî veya Ebû'l-Kāşım "el-Muktađî bi-'Emrillāh" (d. 1056 – ö. Şubat 1094) Bağdad Abbâsî Hâlifelerinin yirmiyedincisidir.

ebū el- mansur el-maturîdî (1/35.13): Muhammed bin Mahmud Ebu Mansur al Semerkandî el-Maturidî el-Hanefî. Ehl-i sünnetin itikaddaki iki imamından birincisidir. Hanefî mezhebinden olanların itikad (inanç) imamıdır. Kurucusu olduğu kabul edilen mezhep "Maturidilik" olarak anılır.

ebū el-mirrih (II/37.14): Kaynaklarda adı doktor olarak geçmektedir.

ebū el-velîd (II/37.14): I. Velid, tam adı Ebu'l-Abbas el-Velid Bin Abdülmelik Bin Mervan (d. 668?-ö. 715), Emevilerin altıncı halifesi (705-715). Gençliğinde Bizans'a karşı düzenlenen seferlere katılmıştır. 705 yılında halife olmuştur.

ebū hısm̄e leylā bint ebū hısm̄e (I/377.1): Âmir. Künyesi, Ebû Abdillâh'tır. Mekke'de doğmuş olmalıdır. Baba adı, Rebîa b. Mâlik el-Anzî el-Adevî. Akrabaları, cahiliye döneminde Hz. Ömer'in babası Hattâb'ın evlâtlığıydı ve Âmir b. Hattâb el-Adevî diye anılırdı.

ebū ishak el-razi (1/68.3): Adı, İbrâhîm bin Mûsâ bin Yezîd bin Zâzân et-Teymî'dir. "Sagîr" lakabı ile de meşhûrdur. Büyük hadîs âlimlerindedir. Doğum tarihi belli değildir. 230 (m. 844) tarihi civarında vefat ettiği bildirilmektedir.

ebū leheb (450.6): Kur'an'da ismi anılan şahıslardan biridir Ebu Leheb, Resulullah(s.a.v)'in amcasıdır. Resulullah(s.a.v)'a karşı halkı ve yakın akrabaları kışkırtıcı tavırlar içerisindedir. Ebu Leheb'in had bildirme sevdasının ayyuka çıktığı bir anda Leheb suresi inzal oluverir. Ebu Lehe'in halk içindeki künyesi 'kızıl adam'dır.

ebū mūsā el-eş'ārî (1/230.8): Sahâbedir. Hz. Ali ile Muâviye arasındaki savaşta meşhur "hakem olayı"nda hakemlik yapan Ebû Musa el-Eş'ari, Yemenlidir. Asıl adı Abdullah'tır.

ebū rafi (1/129.3): Ebû Râfi' künyesiyle meşhurdur. Adı tam olarak bilinmemekte olup ona atfen on kadar isim zikredilmektedir. Bunlar arasında en fazla İbrahim ve Eslem adı geçmektedir. Mısır'ın yerlilerinden olan Ebû Râfi', Hz. Peygamberin amcası Abbas'ın kölesidir. Hazreti Abbas'ın hanımı Ümm-i Fadl ile birlikte Bedir Gazvesinden önce müslüman olmuştur.

ebū serh̄ oğlı bolğān su'ud oğlı 'abdu'l-lah (II/266.5): (ebu serh̄ oğlı sa'd oğlı 'abdullah). Eshab-ı kiramın büyüklerinden ve Kuzeybatı Afrika'nın fatihidir. Künyesi Ebu Yahya'dır. Resulullah efendimizle (sas) Medine'ye hicret etti. Vahy katibiydi. Sonra dinden dönerek, müşrik oldu. Mekke'ye geri döndü Abdullah bin Sa'd tövbe ederek, o gün Müslüman oldu.

ebu süfyān (1/144.18): Kureyş kabilesinin ileri gelenlerinden meşhur bir sahâbedir. İsmi Sahr bin Harb'dir. Ebû Süfyān künyesi ile tanınır. Resûlullahın kayınpederidir. (m. 565) senesinde Mekke'de doğmuş, 34 (m. 653) senesinde de Hz. Osman zamanında vefat etmiştir.

ebū tālib (II/231.24): Ebu Talip veya Ebu Talip bin Abdülmuttalip (d.549 ö. 619/23), Ali'nin babası ve Muhammed'in amcasıdır. 619 ya da 623 yılında ölmüştür.

ebū tālib oğlı ca'fer (1/237.4): İslam peygamberi Muhammed'in amcası Ebu Talib'in oğludur. Ali bin Ebu Talib'in kardeşidir. Üveys kızı Esmâ ile evlidir. Mute Muharebesi'nde kumandanlık yapmış, şehit olmuş bir komutandır.

ebū vaḳḳaṣ oğlı sa‘ d (1/238.13): (d.? ö.675), Cennetle müjdelenen on sahabeden biridir. İslam'ı ilk kabul edenlerdendir. İslam uğruna ilk kan akıtan kişi olarak anılır. 675 yılında Medine'de yakınlarındaki Akik vadisinde vefat etti.

el-kurzī (1/129.3): Muhammed b. Kab el-Kurzi. Müfessirlerdendir.

el-kezzāb (II/266.3): Veda Hacc'ından döndükten sonra Rasûlüllah (s.a.v.) hastalanır, bu haberi duyan Müseylemetu'l-Kezzab müslümanlıktan çıkar. Kendisinin, milletine gönderilmiş bir peygamber olduğunu iddia eden bir kişidir.

el-mercānīniñ ḥikmet-i bālīga (II/284.4): Şihâbü'd-din Mercanî. Fıkıh âlimi. 3 Ocak 1818 tarihinde, Kazan'a bağlı Yabınçı köyünde dünyaya geldi. Buhara'da medrese eğitimi aldı. Yeni eğitim sistemini destekler. Mercanî 17 Nisan 1889 tarihinde yetmiş üç yaşındayken vefat etmiştir.

el-mercānīniñ muḳaddemet ü vefiyyeti'il-eslāf (I/373.7): Mercanî'nin bir eseridir.

elyas^c (II/237.9): Kur'an-i Kerîm'de ismi geçen peygamberlerden biri. Hz. Musa (a.s)'dan sonra gelen nesebi Hz. Harun (a.s)'a dayandığı rivayet edilen bir İsrailoğulları Peygamberi.

elyas ‘aḥṭūb oğlı ḥazret-i idrīs (II/237.10): Elyesa' Aleyhisselâmın Soyu: Elyesa' b.Ahtub, b.Adiy, b.Şütlem, b.Efrâim, b.Yûsuf, b.Yâkub, b.İshak, b.İbrahim Aleyhisselâm'dır. Elyesa' (as)nın İlyas Aleyhisselâm'ın amcasının ođlu olduğu da söylenir. İsrailoğullarına peygamber olarak gönderilmiştir.

elyasa (1/31.10): bkz. elyas. (Hz. Elyasa Mumsema) İsrailoğullarına gönderilen peygamberlerdendir.

emrū'l-ḳays (II/224.27): İmrū'l-Kays İbn Hucr [İmrū'l-Kays] (?-540). Cahiliye döneminin meşhur Arap şairlerindendir. Şiirleri Kâbe'nin duvarlarına asılan Muallâka şairleri arasında yer almaktadır.

erkam oğlı zeyd (1/94.5): Hz. Zeyd, küçük yaşta yetim kalmış, Abdullah bin Revâha'nın korumasında büyümüştür. Abdullah bin Revâha İslamiyet'i kabul edince, o da küçük yaşta Müslüman olur. Hicret'in 68. senesinde Kûfe'de vefat etmiştir.

esmä'bint-i ebübekr (II/380.10): Peygamber Efendimiz (s.a.v)'in ilk halifesi Hz. Ebu Bekir'in kızı olan Esmâ binti Ebi Bekir (r.anha), hicretten yirmi yedi yıl önce Mekke'de doğdu. Mü'minlerin annesi Hz. Aişe'den on yaş büyük olup baba bir kardeşirler. İslam'a ilk girenlerden olan Esmâ, (r.anha) Mekke devrinde adını ilk olarak hicret sırasında İslam tarihine yazdırmıştır.

ermiya (1/31.10): İsrailoğullarına gönderilen peygamberlerden biridir. Harun (as) neslindedir.

esvedü'l-‘ansî (II/266.3): Veda Hacc'ından döndükten sonra Rasûlüllah (s.a.v.) hastalanır, bu haber yayılınca, Yemen'de El-Esvedu'l-Ansî ve onunla birlikte Yemâme'de Müseylemetu'l-Kezzab ve Benî Esed'in memleketinde Tuleyha el-Esedî müslümanlıktan çıktılar. Bu üç yalancı, kendilerinin milletlerine gönderilmiş birer peygamber olduklarını iddia ettiler.

eşref oğlu hakim (II/94.21): Ka'b b. Eşref Muhteris Yahudi, meşhur bir şairdir.

eşmoyıl (I/31.10): Harun'un oğludur. Peygamber olduğundan bahsedilir.

eyyüb (II/58.18): Eyyub ya da Eyüp, İbrahim oğlu İshak'ın soyundan gelen, hastalık ve sıkıntılara karşı sabır konusunda örnek gösterilen bir peygamberdir.

eyyüb ‘aleyhümü’s-selâmnîñ beşer ismli oğlu (II/237.12): Hz. Eyyub'un oğludur. Beşer ya da Zülkefil / Zülküf diye bilinir.

ezrakî (II/19.12): Ebü'l-Velîd Muhammed b. Abdillâh b. Ahmed b. Muhammed el-Ezrak (ö. 250/864 [?]) Ahbâru Mekke adlı eseriyle meşhur olan tarihçi. Mekke'de doğdu. Ezrakî diye meşhur olmuştur.

faķūzâ kızı hanne (I/119.23): Ashab-ı Siyer (tarih ilmiyle uğraşanlar)ın dediklerine göre, Zekeriyya ile İmran iki kız kardeşle evlenmişlerdir. Yahya (a.s.)'ın annesi olan Fakuza kızı İşa, Zekeriyya (a.s.)'nın nikâhı altında, Meryem validemizin annesi olan İşa'nın kız kardeşi Fakuza kızı Hanne, İmran'ın nikâhındadır.

fâtıma (I/125.7): Hz. Fatıma (a.s), Hz. Resulullah (s.a.a)'ın Hz. Hatice'den doğan kızıdır. Resulullah (s.a.a)'ın davete başlamasının beşinci yılı, Cemadiy'ul-Ahir ayının 20. cuma günü doğmuştur. Hz. Fatıma (a.s), Hz. Ali'nin eşidir. Hz. Fatıma (a.s) Medine'de vefat etmiştir.

feylesof aristatalis (II/19.11): Aristoteles ya da kısaca Aristo (MÖ 384 – 7 Mart MÖ 322) Antik Yunan filozofu. Platon ile Batı düşüncesinin en önemli iki filozofundan biri sayılır. Fizik, gökbilim, ilk felsefe, zooloji, mantık, siyaset ve biyoloji gibi konularda pek çok eser vermiştir.

fir'avun (I/19.26): Mısır'da, hususan Hazret-i Musa (a.s.) zamanında Allah'a isyan edip ilâhlık davasında bulunan, Musa peygambere inanmayan hükümdardır. II. Ramses olduğu da söylenir. Eski Mısır'daki hükümdarların genel adıdır.

ğanime oğlu şa'lebe (I/367.5): Halid b. Zeyd b. Küleyb b. Sa'lebe b. Abdi Amr b. Avf b. Ganım b. Malik b. Neccar. Sahabedir.

ħabbâb (II/31.26): İslâm ile şereflenen ve İslâm'a girdiği için müşrikler tarafından işkence edilen ilk sahabelerden biri.

ḥabībū'n-neccār (II/213.22): Kıssaya göre, M.S. 40'lı yıllarda (İsa), havarilerinden Yunus (Yuhanna) ve Yahya'yı (Pavlus) Antakya'ya gönderir. Bu iki elçi Antakya'ya girerken koyunlarını otlatan marangoz Habib-i Neccar ile karşılaşır (neccar, marangoz demektir). Neccar, yatalak oğlunun elçiler tarafından iyileştirilmesi üzerine İsa'nın getirdiği dine iman eder. Ancak Antakyalılar elçileri hoş karşılamaz ve onları hapse atarlar. İsa, bunun üzerine Barnabas'ı şehre üçüncü elçi olarak gönderir. Elçilerin tüm çabalarına rağmen halk İsa'nın dinine inanmaz ve onları öldürmeyi planlar. Bunu öğrenen Habib-i Neccar, şehre giderek Antakyalılara "Sizden hiçbir ücret talep etmeden Hakk dinini anlatan bu elçilerin söylediklerine uyun" diye seslenir. İsa'nın elçileri de, Habib-i Neccar da işkence altında şehit olurlar. Bu olay Kur'an'ın Yasin suresinde anlatılmaktadır.

ḥābis oğlu mirdās oğlu 'abbās (I/358.29): Abbas ibn Mirdas, şair kimliği ve kahramanlığı ile tanınmış meşhur olmuş sahabedendir.

hafza / hafsa (II/397.4): Ömer b. Hattab'ın (R.A.) kızıdır. Hafsa, Allah Rasulü ile evlenerek O'nun dördüncü eşi oldu. Evlendiğinde 20-22 yaşlarında genç bir hanımdı. Hafsa, dönemin okuma-yazma bilen ender hanımlarından biriydi, ayrıca hafızdı. Hz. Hafsa Hicrî 45 yılında vefat etmiştir.

ḥakīm kıızı ḥūle (II/190.24): Hz. Hule binti Hakim, Osman İbn Maz'un hanımıdır.

ḥalef oğlu ümmiye (II/9.4): Peygamberimize düşmanlık yapanların başında gelenlerdendir.

ḥalef oğlu ubeyy (II/219.27): Uhud savaşında Hz. Peygamber tarafından öldürülen kafir.

halife altay (II/1.11): Kazakları Türk halkına tanıtmayı amaçlayan yazar. Halife Altay, Kazak Türkleri konusunda ikisi Anadolu Türkçesinde biri Kazak Türkçesinde olmak üzere üç eser yayımladı. İlki 1977 senesinde "Kazaklara ait Şecere" adıyla Anadolu Türkçesinde yayınlandı. Bu küçük eserde Türkiye'de yaşayan bazı Kazak Türklerinin şecereleri yer aldı. İkinci eserinde Altay, göç esnasında şahit olduğu olayları Kazak Türkçesinde manzum olarak kaleme aldı. 1980 yılında "Estelikterim" (Hatıralarım) adıyla İstanbul'da yayınlanan kitap, Türkiye'de Kazak Türkçesinde yayınlanan ilk eser olma özelliğine sahiptir. Yazar, Pakistan ve Hindistan'daki muhaceret günleriyle ilgili değerli bilgiler vermektedir. Üçüncü eseri "Anayurttan Anadolu'ya" adını taşımaktadır. Eser 1981 yılında Ankara'da Kültür Bakanlığı yayınları arasında çıktı. Eserde Kazak Türklerinin örf-adetleri ve Türkiye'ye yapılan göç geniş bir şekilde anlatılmaktadır.

ḥāmân (II/252.24) : Fir'avn'nın veziri.

ḥāmīdiye (II/284.4): Fetāvâ-i Hāmīdiye: Matbaa-i Âmire Kahire 1280.

hârân ismli ƙardaşınıñ oğlı lût (II/56.7): Hz. Lût (a.s) Kur'ân-ı Kerim'de geçen peygamberlerden biridir. Lût (a.s) ile birlikte Hz. İbrahim'in kardeşi Hârân'ın oğludur.

ħarb oğlı süfyân (II/65.27): Ebu Süfyan (d.561-ö.652) Mekke'nin fethi sırasında Müslüman olmuş sahabelerdendir. Tam adı "*Ebu Süfyan Sahr bin Harb bin Ümeyye*"dir. 561 yılında Mekke'de doğdu. Zengin bir aileye mensuptu. Asıl adı Sahr'dır. İslamiyet'e ve Muhammed'e açıkça cephe aldı. 652 yılında Osman'ın hilafeti döneminde Medine'de öldü.

ħariř el-muħârî oğlı ħuveyreř (1/194.3): Peygamberimiz (s.a.v.) henüz Mekke'de iken kendilerine en ağır eziyet ve hakarete bulunan kimselerdendir.

ħariř ƙızı meymüne (II/190.24): Hilal Kabilesindedir. Resulullah'ın (s.a.v) en son evlendiği hanımdır.

ħariř oğlı nazir (II/62.11): Nadir b. Haris, Kureyş müşriklerinin ileri gelenlerinden ve azgınlarındandır. Peygamberimizi (asm) yalanlamış ve incitmiştir.

ħariř oğlı zeyd (II/188.1): Eshâb-ı kirâmın büyüklerinden ve Peygamber efendimizin azadlı kölesi. Tahminen milâdî 575 yılında doğmuştur. Yemenli'dir. Kudâa kabilesine mensûbtur.

ħars oğlı suveyd (1/230.29): Hars, ensârdan bir kimsedir. Mürted olduğuna pişman olunca, Hz. Peygamber'in huzurunda tevbe eder. Hz. Peygamber de onun tevbesini kabul eder.

ħarř oğlı süfyân (I/349.15): Nebî (s.a.v.)'nin amcâzadesidir. İsmi: Muğayra'dır. Câhiliyet zamanında Rasûlüllah'ın aleyhinde bulunmuştur.

harun (1/97.6): Hz. Harûn (a.s), İsrailoğulları peygamberlerinden, Hz. Musa (a.s)'in kardeşidir.

ħatîb oğlı şa'lebe (I/363.5): Bir sahabedir.

hatim oğlı adiyy (1/125.24): O, Medineli olup Hazre kabilesinin Beni Neccar koluna mensuptur. Adiy İbni Hâtim kız kardeşi vesilesiyle müslüman olan sahabelerdendir.

ħattâb oğlı ħâzret-i 'ömer (I/352.20): (581-644) İslam Devleti'nin Ebu Bekir'den sonraki hükümdarı (634-644). Sünni inancına göre dört Raşit Halife'nin (Hulefa-i Raşidin) ikincisidir. . Sahabe ve Aşere-i Mübeşşeredendir. Ömer, Mekke'de Beni Adi kabilesinde doğdu.

havâriyundın şem'un (1/248.1): İsa as.'a az sayıda kişi iman etti ve bunlar nihayetinde on iki kişiye ulaştı ki,bunlara Havariler (havariyun-şakirdler) denilmekte idi. Onlardan şem'un adlı kişi.

havle (II/365.29): Medineli olup Hazrec kabilesine mesup olan Havle Salebe İbn Esrem'in kızıdır.

hazkıl (I/31.10): Firavun sarayında kim olduğunu gizleyerek yaşayan bir mümindir. Hazinedardır.

hazret-i 'abbas (I/349.15): Hz.Peygamber'in amcası. Künyesi Ebu'l-Fazl. Abbas Rasûlullah'tan bir iki yaş büyüktü.

hazret-i 'abbâsnîñ oğlu (II/212.14): Peygamber Efendimiz'in amcalarındandır. Abdülmuttalib'in en küçük oğludur. Abbasi halifeleri, Hazreti Abbas'ın soyundandır.

hazret-i 'abdu'r-raḥman (I/364.8): Eshâb-ı Kirâmın büyüklerinden ve cennetle müjdelenen on kişiden biridir. Künyesi Ebû Muhammed'dir.

hazret-i 'akîl (I/376.23): Ebû Akîl, Allah Resûlü için hayatlarını hiçe sayan, Kur'ân'ın methettiği bir fertti. Ensar'dandı.

hazret-i 'alî (II/8.18): Ali bin Ebu Talib, Peygamber Hz. Muhammed'in yanında büyümüş olan, amcasının oğlu ve damadıdır. Ehli Beyt'ten kabul edilir. Aynı zamanda İslam Devleti'ni 656-661 yılları arasında yönetmiş olan dördüncü sıradaki İslâm halifesidir.

hazret-i 'â'îşe (II/30.26): Allah Resulü Hz. Muhammed (s.a.s.)'e ilk iman eden onun en sadık arkadaşı. Peygamber Efendimizin (asm) hanımı olduğu için "ümmü'l-müminin" ve Hz. Ebubekir (ra)'ın kızı olduğundan "es-Sıddıka" ünvanlarıyla anılan Hz. Aîşe, 614 yılında Mekke'de doğmuştur.

hazret-i âsiye (II/35.26): Kur'an-ı Kerim'de adı övgüyle geçen namlı kadınlardan biri de Hz. Asiyedir. Yaşadığı dönemde Mısır'ın en ünlü kadını ve bu tarihî ülkenin zalim ve kan içici imparatoru Firavun'un eşiydi.

hazret-i cābir (I/193.22) : En çok hadis rivayet eden sahabelerden olan Cabir bin Abdullah (r.a), Hicretten on altı yıl evvel Medine'de doğdu (607). Uhud Savaşı'nda şehit düşen ilk sahabe Abdullah bin Amr bin Harâm'ın oğlu olan Cabir, daha çok Ebu Abdurrahman ve Ebu Muhammed lakaplarıyla tanınır. 697'de ölmüştür.

hazret-i cüveyriye (II/190.17): Hazret-i Cuveyriye bint-i Haris. Müminlerin annesi... Hz.Cuveyriye, Mustalikoğulları kabilesinin başkanı Harris b. Ebi Dirar'ın kızıdır.

hazret-i enes (II/192.8): Ensâr-ı kirâm'ın (Medineli Müslümanların) büyüklerindendir. Künyesi, Ebû Hamza'dır, Lakabı Hâdim-i Resûlullah (a.s.)'tır Hicretten on sene önce doğmuş (m. 612), hicretin 93 senesinde (m. 712) vefat etmiştir.

hazret-i fâtıma (II/30.26): Fatıma bin Muhammed, Fatıma Zehra, Fatimeh El Zehra veya Ez Zehra, İslam peygamberi Muhammed'in kızı, Ali bin Ebu Talib'in eşidir.

Muhammed'in ilk eşi Hatice bint Hüveylid'den olan kızıdır. Muhammed'in soyu, Fatıma ve eşi Ali bin Ebu Talib'in çocukları yoluyla devam etmiştir. Sünni inancına göre 606, Şia'ya göre 614 yılında Mekke'de dünyaya gelmiştir. 632 yılında, Medine'de babasının vefatından 6 ay sonra vefat etmiştir.

hazret-i hadice (II/188.18): Müminlerin annesi... Hz. Hatice, iki cihan serveri, Peygamber Efendimizin, temiz, iffetli, yüce ahlak sahibi hanımlarından ilki, müminlerin annesi.

hazret-i hafşa (II/191.22): Hazret-i Hafsa radiyallahu anhâ Hz. Ömer (r.a)'in kızıdır.

hazret-i hamza (II/184.22): Hz. Peygamber'in amcası, şehitlerin efendisidir. Künyesi; Ebn Ya'la veya Ebû Ammâre; Lakabı; Esedullah (Allah'ın Aslanı)'dır. Babası Abdulmuttalib, annesi Hâle'dir. Hz. Hamza, Peygamberimizin amcalarının en küçüğüdür. Hz. Hamza (r.a) iyi bir avcı, keskin nişancı, Kureyş'in en şerefliilerindendir.

hazret-i hasan (I/164.2): Hz. Peygamber'in en çok sevdiği torunlarından ve Hz. Ali'nin, Hz. Fatıma'dan doğan büyük oğludur. Hulefâ-i Raşidîn'in beşincisi kabul edilir. İmamiyye'ye göre ise 12 imamın ikincisidir. Üçüncü hicrî yılı, Ramazan ayı ortalarında Medine'de doğdu. Hz. Hasan, Hz. Peygamber'in terbiyesinde yetişti. Halifelik de yapmıştır. Hz. Hasan zehirlenmiş ve kırk gün hasta yatmıştır. 2 Nisan 670 günü vefat etmiştir.

hazret-i havvâ (I/218.25): İlk insan ve ilk peygamber Âdem (a.s)'in eşi, beşeriyetin anası ve ilk kadın.

hazret-i hıızır ('aleyhüm'ü-selâm) (II/15.4): Hıdır veya Hızır: Türk ve Ortadoğu mitolojisinde saygı gören, Kur'anın Kehf suresinde de Allah katından kendisine bilgi ve hikmet verildiği ifade edilen bir karakterdir. Kur'anda Musa ile arkadaşlığı anlatılır.

hazret-i. mâriye (ra) (II/397.4): Peygamberimizin İbrahim adındaki oğlunun annesi. Hz. Mâriye, hicretin on altıncı senesinde vefat etmiştir

hazret-i ibn-i mes'ūd (I/373.13): İlk müslümanlardan, muhaddis, fakîh ve müfessir sahâbe. Adı Abdullah, künyesi Abdurrahman'dır.

hazret-i meymüne (II/191.23): Peygamberimizin (as) hanımlarındandır. İsmi daha önce "Birre" iken Resûlullah (a.s.) değiştirerek "Meymüne" yapmıştır. Mekke'de Benî Hilâl kabilesinden idi. Künyesi Ümmülfadl, annesinin ismi Hind binti Avf idi. 53 (m. 671)'de vefât etti.

hazret-i 'oşmân (I/284.9): Osman bin Affân veya Osman ibn Affân, (d. 580 - ö. 17 Temmuz 656). Dört Büyük Halife'den üçüncüsü olan sahabedir. 644 yılından 656'da öldürülmesine kadar, 12 yıl boyunca, halifelik yapmıştır; İslam peygamberi

Muhammed'in damadı da olmuştur. Kuran okurken öldürüldü (656). Bâkî mezarlığına gömüldü. Osman zengindi, vahiy kâtibiydi. Kuran'ı çoğaltmıştır. Lâkabı Nâşîr-ül Kuran'dı.

hâzret-i şafiye (II/190.17): Hazret-i Safiyye ranha. Rasûlullah sav. efendimizin halası... Hazret-i Hamza (r.a.)'ın kızkardeşi... Zübeyr İbni Avvam (r.a.)'ın annesi Elinde kılıcıyla savaşa katılan ilk İslâm kadını.

hâzret-i sâre (II/27.20): Kur'an ve Sünnet'te, imanını, iffetini koruma ve eşine destek olma konularında örnek gösterilen mübarek, fedakâr annelerimizden birisi de Sâre Hatun'dur. Sare Validemiz İbrahim (as)'ın eşi, İshak (as)'ın annesidir. Hz. Sare güzelliğinin yanında; Firavun'a karşı namusunu koruması ve fedakârlıklarıyla bilinir.

hâzret-i sevdâ (II/191.23): Abdullah bin Sebe oğlu Vehbil Rasibi el Hemadani. İbni Sebe (El-Hira) ahalisindedir. O, Sebeiyye'nin fitnelerinin yayılması için uğraşmıştır. Kökü el Hira Yahudilerindedir, müslüman olduğunu ilan etmiştir.

hâzret-i talhâ (II/184.23): İlk îmâna gelenlerden ve aşere-i mübeşşereden. Çok zengin olup bütün malını Allah yolunda dağıttı. Deve Harbinde ok ile şehîd oldu.

hâzret-i ümm-i seleme (II/191.23): Müminlerin annesi. Asıl adı Hind'dir. Oğlu Seleme'den dolayı, Ümmü Seleme diye adlandırılmıştır. Kocası da kendisi de ilk müslümanlardandı.

heynü (II/55.22): Fars Kürtlerinden Heynu adlı bir kişi.

hud (I/114.18): Kur'an'da adı geçen peygamberlerden birisidir. Peygamberlik yaptığı dönemin yaklaşık olarak İ.Ö. 2400 civarında olduğunu belirtilir. İslam'a göre Ad kavmine Allah tarafından uyarıcı olarak gönderilmiştir.

hüveylidü'l-esedî oğlu tuleyhâ (II/182.3): Hz. Hatice'nin babasıdır. Kureyş'in ileri gelenlerinden Huveylid'in Tuleyha ve Selerne adlı iki oğlu vardır.

huzeyfe (I/126.28): Huzeyfe bin Yemân hazretleri, Eshâb-ı kirâm arasında Peygamberimizin sırdaşı olmasıyla meşhurdur.

huzeyme kızı zeyneb (II/190.25): Hz. Muhammed (s.a.v), Hafsa (r.a) validemizden sonraki eşidir.

ibn-i 'abbâs (radiallahü 'anhümâ) (II/284.5): Abdullah bin Abbas; İslam Peygamberi Muhammed'in amcası Abbas bin Abdulmuttalib'in oğlu, tefsir ve fıkıh alanlarında otorite kabul edilen ve çok sayıda hadis rivayet edenler arasında yer alan sahâbedir.

ibn-i keşîr (II/19.12): İbn Kesîr (d. Basra, 1301- ö. 1373, Şam), Suriyeli muhaddis, müfessir ve tarihçi. İbn Kesir, İslam dünyasında kaynak bir eser olan El Bidaye ve'n Nihaye'yi yazmıştır.

ibn-i ümmi mektûm (II/429.5): Hakkında 16 ayet indirilmiştir. Kördür. Rasûlüllah'ın {s.a.v.) müezzini, Hz. Hatice'nin dayısıdır. Mekkeli ve Kureyş'ten olan Abdullah İbn Mektum, Rasûlüllah'la (s.a.v.) akraba idi. İslâm'a ilk girenlerden olmuştur.

ibnü'l-münzir (II/19.8): Hadîs ve fıkıh ilimlerinde müctehid âlimlerden. İsmi, Muhammed bin İbrâhîm bin Münzir en-Nişâbûrî'dir. Künyesi Ebû Bekr'dir. Mekke'de "Şeyh-ül-harem" diye meşhur olmuştur. 242 (m. 856) senesinde İran'ın Nişâbûr şehrinde doğdu. İlim öğrenmek için çok yer gezdi. Mekke'ye yerleşti. Birçok âlimden ilim aldı. Fıkıh ilminde mutlak müctehid idi. Birçok kitap yazdı. 319 (m. 931) senesinde Mekke'de vefat etti.

ibnü'z-zeb'ari (II/60.22): Hz. Muhammed'e karişi çıkanlardandır.

ibrâhim (1/51.1): İslamiyet'e göre bir peygamberdir. İshak ve İsmail'in babası olduğuna; Yahudilerin İshak'ın soyundan geldiğine, İsmail'in ise Arapların atalarından olduğuna inanılır. Kur'an'da peygamber olarak kabul edilir. "Halil / Halilü'r-rahman" adıyla anılır. Ona "Ebu'l-Enbiya" da denilir. Peygamberimizin dedelerindendir.

ibrâhim (II/189.10): Hz. Muhammed'in Hz. Mariye'den olan oğludur. İki yaşında ölmüştür.

ibrâhîm ('aleyhi's-selâm) atası âzer (I/262.12): İbrahim aleyhi's-selamın babası. Bir rivayete göre Âzer Hz. İbrahim'in - amcası olup - Târuh'un ölmesiyle Emile ile evlenip, Hz. İbrahim'in üvey babası olmuştur.

idrîs (II/59.3): İdris, Kur'an'da adı geçen peygamberlerden biri. Kumaşı bulduğu ve yazı yazmayı geliştirdiği söylenir. Eski Yunan mitolojisindeki Hermes'in ve Eski Mısır mitolojisindeki Thot'un Kur'an'daki İdris ile aynı kişi olduğu ve M.Ö. 14.000 civarında yaşadığı iddia edilir.

ilyas (1/31.10): Kur'anda adı geçen peygamberlerdendir. MÖ 9. yy.da yaşamıştır. Kur'an'da üç ayette adı geçer.

imâm ebû yusuf (1/70.24): Hanefî mezhebinin imamı Ebû Hanife'den sonra gelen büyük Hanefî fakihidir. Adı Ya'kub b. İbrahim el-Ensârî'dir. Ya'kub 113/731 yılında Küfe'de doğdu. Yûsuf adlı bir oğlu bulunduğu için Ebû Yûsuf (Yûsuf'un babası) lakabıyla meşhur oldu. Ebû Hanife'nin yardımıyla ilim tahsil etti. Bağdat'a geldi, kadı tayin edildi. Hâdi ve Harun er-Reşid devirlerinde de kadılık yaparak ilk defa "Kâdi Kudât (Kadılar

kadısı-Baş kadı)" ünvanını aldı. On altı yıl kadılıktan sonra, 183/798 yılında vefatı üzerine yerine oğlu Yusuf kadı tayin edildi

imām-ı a'zam (1/70.24): Ebu Hanife; (1/699 (H. 80) - 767'de (Hicri 148) Bağdat). Asıl adı: El-Numân bin Sabit bin El-Numân Zuta'dır. Sünnilikte İmam-ı Âzam unvanıyla da anılır. Hanefî Mezhebi'nin kurucusudur. Künyesi olan Ebu Hanife "Hanif babası" anlamına gelir.

imām ceşşâş (II/57.21): Hanefî mezhebinde, zamanının meşhur hadis, tefsir ve fıkıh âlimi. İsmi, Ahmed bin Ali er-Râzî olup, künyesi Ebû Bekr, meşhur lakabı ise Cessâs (kireççi)'dir. 305 (m. 917) tarihinde Key şehrinde doğdu. 370 (m. 980) senesinde Zilhicce ayında vefat etti.

imām ebū yūsuf (388.15): bkz. imām ebū yusuf.

imām kerhî (II/190.13): Ebu'l-Hasan el-Kerhi, büyük bir hadisçi ve Hanefî fıkıh âlimidir. Künyesi: Ebu'l-Hasan'dır. Kerhi merhum hicri 260 (miladi 874) yılında Kerh'te doğdu; ömrünün büyük kısmını Bağdad da geçirdi ve burada 340 hicri (miladi 952) yılında vefat etti.

imām şâfi'î (II/57.26): İmam-ı Şafii Abu Abdullah Muhammad ibn İdrîs al-Şafi'i (767-820) ünlü İslam hukuku bilgini. Şafii mezhebinin kurucusudur.

imran balaları (1/119.12): Hz. Meryem'in ve Harun'un babası İmran'dır. İmran, Musa Aleyhi's-selâm ile Hânin Aleyhi's-selâmın ve kız kardeşlerinin babasıdır. Bu muhterem zatlara, onların çocuk ve torunlarına (Ali Imrân), bu süreye de Ali Imrân suresi denilmiştir.

imām-ı muhammed (278.2): Hanefî mezhebinin üç büyük imamından biridir. Eserleriyle Hanefiliğin sistemleşmesinde ve yayılmasında etkili olmuştur. Ona ve Ebu Yusuf'a, kendisine Hanefî mezhebinin iki imamı anlamında "İmameyn" denir. Adı Muhammed, künyesi Ebu Abdullah'dır. Irak'a yerleşti. Küçük yaşta Ebu Hanife'nin derslerini takibe başladı. 150/767'de Ebu Hanife'nin ölümü üzerine, fıkıh tahsilini Ebu Yusuf'tan tamamladı.

imām şâfi'î (I/278.2): İmam-ı Şafii Abu Abdullah Muhammad ibn İdrîs al-Şafi'i 767-820) ünlü İslam hukuku bilgini. Şafii mezhebinin kurucusudur.

İsâ (1/24.21): İslam dinine göre kendisine İncil isimli ilahi kitabın indirildiği bir peygamberdir ve mesihdir. Kur'an'da İsa'dan, İsa'nın annesi ve Harun'un kız kardeşi olarak Meryem'den, Meryem'in annesinden, Meryem'in babası olarak İmran'dan bahsedilir. Kur'an'da İsa'nın, Tanrı'nın emri ile mucize olarak doğduğu belirtilir. Çarmıha gerilerek öldürülmüştür. Ruhunun göğe çekildiği söylenir.

ishak (1/51.1): Şam ve Filistin ahalisine gönderilen peygamberlerdendir. İbrahim (a.s)ın ikinci oğludur. İbrahim (a.s), din hükümlerini yaymaya, kavmine nasihat edip, Allah ü Teâlâ'nın emir ve yasaklarını bildirmeye devam etmiştir Filistin'de vefat etmiştir. Filistin'de Halîlü'r-rahmân denilen yerdeki mağaraya defnedilmiştir.

iskender el-rûmî (II/19.3): İskender el-Rumî el- Birgivî. (27 Mart 1523- 21 Eylül 1573) Alim, dilci ve müderris. Tam adı Şeyh Muhyiddin b. Pir Alib. İskender el-Rumî el-Birgivîdir.

ismâ'il (1/51.1): Yemen'den gelip Mekke ve civarına yerleşen Cürhüm kabilesine gönderilen ve Hz. Muhammed (a.s)in dedelerinden olan bir peygamberdir. İsmi Kur'an-ı Kerimde bildirilmiştir. İsmail (a.s), Şam diyarında (Filistin, Suriye) doğmuştur. Hz. İbrahim bir ara bir rüya görür. Bu Yüce Allah'ın bir vahyidir. Ona oğlu İsmail'i kurban etmesini emrolunur. Bunun üzerine 12 yaşlarında bulunan Hz. İsmail'i, Mekke'de Sebir dağının eteğinde تنها bir yere götürür. Allahü Teâlâ rüyasında sadakat göstermesi üzerine ona bir koç ihsan buyurur. İsmail (a.s) böylece kurban edilmekten kurtulur. Kurban bayramını bu vak'a yüzünden ihya edilir. İsmail (a.s) Yemen kabilelerine (Cürhüm kabilesi) ve „Amalika" denilen eski bir kavme peygamber olarak gönderilmiştir. İnsanlara babası Hz. İbrahim'e bildirilen dinin hükümlerini tebliğ etmiş ve daveti 50 yıl sürmüştür. 133 veya 137 yaşlarında iken Mekke'de vefat etmiştir.

isrâfil 'ahm (ğa) (II/44.29): İsrâfil, İslam inançlarına göre dört büyük melekten birisi olan İsrâfilin görevi Sur'a üflemekten ibarettir.

ka'b bin el-şeref (1/20.6): Beni Nadir Yahudilerindendir. Meşhur bir şâirdir. “Hıyanet-i vataniye” suçunu işleyen, müslüman kadınlara dil uzatan kişidir. Nisa suresinde mel'un ilan edilmiştir. Peygamber tarafından idamına karar verilmiştir

ka'betu'l-lah (nîñ) (II/66.29): Kabe. Kabe'nin yapılışı hakkındaki rivayetlere göre, Hz. Adem ile Havva cennetten çıkarıldıkları vakit yeryüzünde Arafat'ta buluşurlar, beraberce batıya doğru yürürler. Kabe'nin bulunduğu yere gelirler. Bu esnada Hz. Adem, bu buluşmaya şükür olmak üzere Rabbine ibadet etmek ister ve cennette iken, etrafında tavaf ederek ibadet ettiği nurdan sütunun tekrar kendisine verilmesini diler. İşte o nurdan sütun orada tecelli eder ve Hz. Adem, onun etrafında tavaf ederek Allah'a ibadet eder. Bu nurdan sütun Hz. Şit zamanında kaybolur, yerine bir taş kalır. Bunun üzerine Hz. Şit, onun yerine taştan onun gibi dört köşe bir bina yapar ve o siyah taş binanın bir köşesine yerleştirir. İşte bugün Hacer'ül-Esved diye bilinen siyah taş odur. Sonra Nuh tufanında bina kumlar altında uzunca bir süre gizli kalır. Hz. İbrahim Allah'ın emri ile Kâbe'nin bulunduğu yere gider. Oğlu İsmail, annesi ile birlikte orada

iskân eder. Sonra İsmail ile beraber Kâbe'nin yerini kazar. Hz. Şit tarafından yapılan binanın temellerini bulur ve o temellerin üzerine bugün mevcut olan Kâbe'yi inşa eder. Ayette “Beytu'l-lah'ın temellerini yükseltiyor” cümlesi bunu ifade eder.”

ķābil birlen hābil (221.9) : Kabil, Âdem ve Havva'nın büyük, Habil ise küçük oğludur. Kabil'in, kardeşi Habil'i öldürdüğüne ve tarihteki ilk katil olduğuna inanılır.

ka' b oğlı 'abdu'l-lāh (I/367.5): Tebük savaşına katılmayan üç sahabeden biridir. Önce tecrit edilir. Sonra ayetle günahı affedilir.

kami'a oğlı 'abdu'l-lāh (1/143.3): Uhud savaşında müslümanlara çok fazla cefa çekirtmiş ve peygamberimizden beddua almış bir müşriktir. Savaş günü ölmüş azılı bir müşriktir. Mus'ab bin Umeyr'i şehit eden kâfirdir. Tam adı Abdullah bin Kami'a'dır.

ķārūn (II/252.24): MÖ 560-546 yılları arasında Lidya ülkesini yöneten Kroisos veya Krezüs (Karun)adlı hükümdardır.

kāsım (II/189.10): Hz. Muhammed'in Hz. Hatice'den olan oğludur.

ķatāde (I/374.15): Ebū Katāde radiyallahu anh Fāris-i Resūlullah. Rasūlullah'ın süvarisi lakabıyla meşhur bir yiđit.

ķays kıızı fāṭıma (1/94.29): Kureyş kabilesinden Kays'ın zeki ve güzel kızıdır. Peygamberimiz tarafından bir köle azatlısının oğlu olan Usame ile evlendirmiştir.

ķays oğlı cedd (I/357.20): Abdullah Bin El-Cedd Bin Kays El-Ensārî. Kaynaklarda Bedir ve Uhud savaşlarına katıldığı zikredilmekte, ancak ölüm tarihi hakkında bilgi verilmemektedir.

ķays oğlı řās (1/133.15): “Rasulullah (s.a.v.)ın buyurduğu: “*Bir kişi, birazcık mal koparabilmek için yalan yere Allah adına yemin ederse, o kendisine gazaplı olduğu halde Allah'a kavuşur.*” ayetinin inmesine gerekçe olan kişilerdendir. Bu âyet bir kuyu yüzünden Eş'as ile davalaşan bir adam hakkında nazil olmuştur.

ķays oğlı sābit (1/87.26): Peygamber efendimizin hatibi olmakla şereflenen zattır. Ensār-ı kirāmdandır. Hazret-i Ebū Bekr zamanında Yemāme Cenginde şehit dūřmüřtür. Hicretten evvel iman etmiştir. Fesahat ve belāgatle çok güzel konuşur, dinleyenleri hayran bırakırmış.

ķayzî oğlı evs (II/182.21): Evs kabilesinden bir kişi. Ali İmran suresinde adı geçer.

ken'an ismli oğlı (II/77.25): Nemrud bin Ken'an. Babasını öldürmüş, çocukluğundan itibaren haydut çetesinin başına geçmiştir. Kurân-ı Kerimde; Allah tarafından kendisine mülk ve zenginlik verildiği için şımararak Rabbi hakkında Hz. İbrahim ile tartışmaya giren hükümdar olarak tarif edilmektedir (Bakara; 258). Çok uzun süre saltanat sürmüş ve ilahlık iddiasında bulunmuştur. Zalim ve cebbar bir hükümdar olarak tarihe

geçmiştir. Kendisini hidayete davet eden Hz. İbrahim'i diri diri ateşe atarak yakmaya çalışmıştır.

(keşşâf) imâm zâhidî (II/30.24): Muhtar bin Mahmud, Hanefî fıkıh âlimlerindedir. İran'da Harezmi'de doğup, 1259 senesinde vefat etti. Havi, Mücteba, Kuduri şerhi kitapları çok kıymetlidir.

kur'an (I/131.15): İslam peygamberi Hz. Muhammed'e, ayetleri Allah tarafından Cebrail meleği aracılığıyla vahiyler şeklinde gönderilen kutsal kitaptır. İlk halife Ebubekir (632-634) zamanında bir araya getirilen Kur'an nüshaları, üçüncü halife Osman bin Affan döneminde çoğaltılarak önemli merkezlere gönderilmiştir. Kur'an ayrıca Furkân-ı Hâkim, Mushâf Şerif, Kelâmullah, Kitâbullah gibi isimlerle de anılır.

kur'ubî (II/19.12): Muhammed bin Ahmed el-Kurtubi, (doğum tarihi VI. Yüzyılın sonları ve VII. Yüzyılın başları olarak tahmin edilmiştir.) Endülüslü ve Arap, muhaddis, müfessir, fakih, dilci ve kıraat alimi.

kuşeyr oğlu mu'attib (II/182.18): Mescid-i Dırrar'ı yıkan sahabelerendir.

lâvî (I/96.23): Yakub (a.s) babasının vefatından sonra Harran'a gider. Dayısının büyük kızı Leya ile evlenir. Bu evlilikten Rabil, Şemun, Lâvi, Yehûda, İsâhar ve Zablûn adlı oğulları ile Dînar isimli kızı doğar.

leyyâ (II/237.1): Hazret-i Eyyübün hatunu, Yakup (a.s.)'ın kızı.

lût (I/131.20): Bugünkü İsrail ile Ürdün sınırı arasındaki topraklarda yaşayan bir kavim olan Lut kavmine gönderilmiş bir peygamberdir. Lut aynı zamanda İbrahim'in akrabasıdır. İbrahim'in peygamberliğini ilk kabul eden kişidir.

mâlik bin ensaf (I/136.3): Kaynaklarda adı "Malik bin Dayf" olarak geçmektedir. "En hayırlı ümmet" ayeti onun gibiler için inmiştir

mâlik bin eşşayf (I/265.13) : bkz. malik bin ensaf

mâlik oğlu enes (I/143.10): Milâdı 613 yıllarında Medine'de doğan ve milâdı 709 (h.90) yılında Basra'da vefat eden Hz. Enes b. Mâlik, ensardandır.

mâlik oğlu ka'b (I/375.25/26): Hz. Ka'b Bin Mâlik (r.anh) Mumsema Kâ'b bin Mâlik, babasının tek oğlu olup hâli vakti yerinde idi. Arabistan'ın ileri gelen şâirlerinden biri idi.

mâlik oğlu sürâka (II/242.2): Peygamberimiz (s.a.v.) Mekke'den Medine'ye hicret ederken, yolda vuku bulan meşhûr hâdisede ismi geçen sahâbîdir. Künyesi Ebû Süfyân'dır. 24 (m. 645) senesinde, Hz. Osman zamanında vefât etmiştir.

mâlik oğlu 'uţbân (I/82.12): Ashab-ı Bedr'dendir. Onun da bulunduğu içki meclisinde yaşanan tatsız olaylar sonrasında içki yasaklanmıştır.

maṭ'ūn ođlu ḥazret-i 'oṣmān (II/237.12): İlk Müslümanlardandır. Künyesi, Ebû Sâib'dir. Hicretin ikinci yılında vefat ettiği rivayet edilir. Abdurrahmân ve Sâib isimlerinde iki ođlu vardır.

mersedü'l-gānevi (1/84.2): Udal ve Kare kabileleri İslamiyet'i kabul eder, dini öğrenmek için kendilerine birini göndermesini Hz. peygambere söylerler. O da altı sahabe adı verir. Onlardan biri Mersed bin Ebi Mersedül Ganevi'dir.

meryem (1/31.11): İsa'nın annesidir. Kur'an'da Meryem suresi de vardır. Meryem adı, yedi surede geçmektedir. İmran'ın kızı, Harun'un kız kardeşidir.

mesîḥ (1/209.10): Kelime anlamı, "kutsal yağ ile ovulmuş, mesh edilerek kutsanmış" demektir. Bazı inanç grupları tarafından "kurtarıcı olarak beklenen kişi" anlamında kullanılmaktadır. Bir kısım İslam âlimleri tarafından Kur'an'da İsa'nın adıyla birlikte anılan ve fazla ayrıntısı verilmeyen *Mesîḥ* sıfatının, diğer İbrahimi dinlerden (Hıristiyanlık ve Musevilik) farklı olarak, beklenen bir kurtarıcıyı değil de, İsa'nın bir lakabını tanımladığına inanılmaktadır.

mes'ūd es-şakîfi ođlu 'urve (II/280.19): Taipli Hz.Urve bin Mes'ud'un, İsa (a.s.) 'a benzediği hakkında hadis vardır. Resulullah efendimiz, Ümeyyeoğullarından üç kimseyi üç kimseye benzetti ve buyurdu ki: Dıhye-i Kelbi Cebrail'e, Urve bin Mes'ud İsa'ya, Abdüluzza bin katan ise Deccal'a benzer.

mes'ūd ođlu ḥazret-i 'abdullāh (1/111.3): En yüce sahabelerden biridir.

mirdās bin nehiyk (II/190.5): Fedek ahalisinden tek başına Müslüman olan kişi.

mu'az bin cebel (1/136.2): Eshâb-ı kirâmın büyüklerindedir. Adı, Muaz bin Cebel bin Amr bin Evs bin Âbid bin Adiy bin Ka'b el-Ensârî'dir. Künyesi Ebû Abdullah'dır. Milâdî 605 senesinde Medine'de doğmuş, hicretin 18. (m. 640) yılında Kudüs ile Remle arasındaki Amvas köyünde vefât etmiştir.

mu'āz oğlu sa'îd (II/185.15): Ömrünün altı yılını Müslüman olarak geçirmesine rağmen peygamberimiz tarafından övgülere layık olan, din için birçok iş yapan bir sahabe.

muğaffil oğlu 'abdu'l-lāh (I/367.5/6): Ravilerdendir.

muğayra bin el- ḥarş (II/407.29): Hz. Muhammed (s.a.v)'in amcazâdesi ve aynı zamanda süt kardeşirir. Cahiliyet zamanında Resullullah'ın aleyhinde bulunmuş, Mekke'nin fethinde İslâm'la şereflenmiştir.

muğire oğlu velid (II/280.19): Ünlü İslam komutanı Halid bin Velid'in babasıdır.

muḥammed (sas.) (1/20.1): Ebu el-Kasım Muhammed bin Abdullah bin Abdulmuttalip bin Haşim (20 Nisan 571, Mekke -8 Haziran 632, Medine) ya da kısaca Muhammed, İslam dininin son peygamberidir. İslam inancına göre kendisine Allah tarafından Kur'an

vahyedilmiştir. Mekke'de doğmuş, 610 yılında peygamberliğini açıklamış ve insanları İslam'a davet etmeye başlamıştır. Kendisine ve yeni din mensuplarına Mekke'de artan baskılar sonucu 622'de Medine'ye hicret etmiş ve burada ilk İslam devletini kurmuştur. 632'de rahatsızlanarak Medine'de vefat etmiştir.

mūsā ‘aleyhi’s-selām (I/22.7): “Ulü'l-azm” denilen altı peygamberden üçüncüsüdür. Ona “kelimullah” da denir. Yakup soyundandır. Harun’un kardeşidir. MÖ 13. yüzyılda halkını Mısır'daki esaretten kurtarmıştır. Musa İslamiyet'e göre kendisine kitap verilen peygamberlerdendir. Kızıldeniz'i mucizevi bir şekilde asasıyla yarararak İsrailoğullarını Mısır'dan çıkarmış, Firavun ve ordusu İsrailoğullarının peşinden gelirken Kızıldeniz'de boğulmuşlardır. Tevrat, Allah tarafından Musa'ya indirilmiş, Sina yarımadasında, Eymen vadisinde, Tur dağında kavmine "on emir" adı altında Allah'ın şeriatını bildirmiştir.

muṭṭalib (I/245.1): Abdülmuttalib Şeybe bin Haşim, Hz. Muhammed'in dedesidir. Künyesi Ebü'l-Haris Abdülmuttalib bin Haşim bin Abdülmenaf bin Kuseyy şeklindedir. Abdülmuttalib'in oğulları; Muhammed'in amcaları olan Haris, Zübeyir, Ebu Talib, Ebu Leheb, Kusem, Dırar, Mukavvim, Hacl, Hamza, Abbas ve babası Abdullah ile birlikte 11 tanedir.

naşr oğlu enes (I/143.10): Milâdı 613 yıllarında Medine'de doğan ve milâdı 709 (h.90) yılında Basra'da vefat eden Hz. Enes b. Mâlik'in kardeşidir.

nażr oğlu enes (II/184.22): (612- 625). On yaşından itibaren Hz. Muhammed'e hizmet eden, en çok hadis rivayet eden sahabedir. Uhud Savaşı'nda şehit olur.

nemrūd (I/35.24): Keldânî kabilesinin hükümdarıdır. Nemrūd, saltanatı büyüyüp de kibre kapılınca heykellerini yaptırarak kavminin kendisine tapmasını isteyen gaddar bir hükümdardır.

nuaym ibni mesud el-eşcāi (I/150.18): Nuaym İbni Mes'ûd radiyallahu anh uyanık, zeki bir genç. O, Hendek harbi esnasında İslâm'la şereflenmiştir. İsmi Nuaym olup Gatafan kabilesindedir. O, Hendek savaşında kendine yeni bir sayfa açmış. Hz. Peygamberin en güvendiği kişilerden biri olmuştur.

nūḥ ‘aleyhi’s-selām (I/276.7): Nuh aleyhisselam, İdris aleyhisselam'dan sonra gelen peygamberdir. Kendilerine «Ulü'l-azm » denilen altı peygamberden ikincisidir. (Bunlar: Hz. Adem, Hz. Nuh, Hz. İbrahim, Hz. Musa, Hz. İsa ve peygamberimiz Muhammed Mustafa (s.a.v.) dir). Bunun nedeni kavminin Nuh tufanı gazabı ile cezalandırılmasındandır. İnsanlar Tufan'dan sonra Nuh (a.s)'ın üç oğlu Sam, Ham ve Yafes'ten türediği için Hz. Nuh'a ikinci Adem de denir. Nuh aleyhisselamin 1000

yaşında vefat ettiği söylenir. Hz. Nuh gemicilerin ve marangozların piri sayılır, çünkü bu işleri Allah'ın ihsanıyla ilk defa o yapmıştır.

nūḥ oğlu sām (II/28.19): Sam, Nuh'un oğullarından birisidir. Nuh peygamberin en büyük oğlu olduğu düşünülmektedir. Sam'ın erkek çocukları Elam, Asur, Aram, Arpakşat ve Lut'tur.

nu' mān bin beşir (II/3.20): Numan ibni Beşir (r.a.) Ensardandır. Halife I. Yezid döneminde Kûfe valiliği yapmıştır. Hz. Peygamberden (a.s.m.) birçok hadis rivayet etmiştir.

nu' mān oğlu katāde (niñ) (I/195.1): Eshâb-ı kiramdandır. Evs kabilesinden ve Ensârın ileri gelenlerindedir. Ebû Ömer, Ebû Abdullah künyeleri vardır. Hazreti Katāde 24 (m. 644) tarihinde 65 yaşında vefat etmiştir. Hazreti Katāde meşhûr hadis âlimlerinden Asım bin Amr bin Katāde'nin dedesidir.

nūn oğlu yuşâ' (I/216.24): Tevrat'a göre Yeşu (Yuşa); İsrailoğulları kavminin on iki sıbtından biri olan Efraim sıbtından Nun adlı birinin oğludur.

'osman (I/103.1): Ashab-ı Kirâm'ın en büyüklerinden, Hz. Peygamberimizin (sas) damadı ve üçüncü halifesidir. 577 senesinde Mekke'de doğmuştur. İlk müslüman olanların beşincisidir. Resûlullahın (sas) kızı Rukıyye ile evlenmiş, o Bedr Savaşı'ndan sonra ölünce Peygamberimizin diğer kızı Ümmü Gülsüm ile nikâhlanmıştır. Bu yüzden O'na iki nûr sahibi manasına "Zinnûreyn" denilmiştir. Hicretin 24. yılı (m.644) Muharrem ayının birinci gününde hilafet makamına gelmiştir. 12 sene hilâfet makamında kalmış, 82 şehit olmuştur.

'ömer (I/69.13): (581-644) İslam Devleti'nin Ebu Bekir'den sonraki (634-644) hükümdarıdır. Dört Raşit Halife'nin (Hulefa-i Raşidin) ikincisidir. Sahabe ve Aşere-i Mübeşşereden'dir. Hz. Ömer, Mekke'de Beni Adi kabilesinde doğmuştur. Peygamberimizi öldürmekle görevlendirilmiş, eve girdiğinde duyduğu Kur'an sesinden etkilenerek Müslüman olmuştur. 1 Kasım 644'te hançerle saldırıya uğramış, üç gün sonra ölmüştür.

rāhib ebû zāmīr (I/370.16): Hz. Muhammed'in düşmanı olan rahip.

rahmiye (II/237.1-2): Yūsuf 'ahmniñ Efrā'im isimli oğlunun kızıdır.

rebī'a oğlu 'ayyāş (I/188.18): Halid bin Velid ve Ebu Cehil'in amcazadesi, aynı zamanda Ebu Cehil'in ana bir kardeşidir. İlk müslüman olan sahabelerdendir. Hz. Ömer'in hilafeti zamanında Şam'da ölmüştür.

revāhā oğlı ‘abdu’l-lāh (1/86.2): İslam peygamberi Hz. Muhammed'in sahabelerindedir. Mute Muharebesi sırasında Hz. Muhammed'in emriyle ordunun başına geçip Bizans'a karşı mücadele vermiş ve şehit olmuş bir komutandır.

sa’d bin ebī vaḳḳās (1/82.13): (d.? ö.675) İslam'ı ilk kabul eden sahabelerindedir. İslam uğruna ilk kan akıtan kişi olarak anılır. 675 yılında Medine yakınlarında vefat etmiştir.

şāfūre (II/37.8): Şu‘ayb (a.s) kızı, Musa (as) eşidir.

şahḥaf ibrahīm (1/153.22): Bir sahaf.

şāliḥ (II/79.4): Sâlih, İslam dininde kutsal sayılan bir peygamberdir. Tevrat'ta Nuh oğlu Sam oğlu Arpakşad oğlu Şilah diye geçen Salih peygambere ve gönderildiği Semud kavmine Kur'an'ın değişik yerlerinde atıflarda bulunulur. Salih, Eber'in yani Kuran'da ki adıyla Hud'un babasıdır. Midraş metinlerinden yola çıkılarak, milattan önce 2800'lü yıllarda yaşadığı tahmin edilmektedir.

sāmiri (II/41.28): Samiri, İslam dini'nin kutsal kitabı Kur'an'da ve Musevilik'in kutsal kitabı Tevrat'ta adı geçen bir şahıstır. Samiri, tahminen Mısır'da doğmuş ve Firavun tarafından köleleştirilmiş İsrailoğulları'na mensup bir kişidir.

şāmit oğlı evs (1/160.8): İlk “zihar vak'ası”⁴, karısı Havle'nin şikayeti üzerine hakkında bu ayetlerin nazil olduğu Evs bin Samit el-Ensari'nin zihar vak'asıdır.

sayfi oğlı malik (1/153.5): Malik ibni Sayf. Yahudilerindedir.

selmān (1/100.9): Eshâb-ı kiramın büyüklerinden ve meşhurlarındandır. Ehl-i beytten sayılmıştır. Müslüman olmadan önceki ismi Mabeḥ'tir. Müslüman olunca, Hz. Peygamberimiz (sas) O'na Selmân ismini vermiştir. İranlı olduğu için de Fârisî denildiğinden Selmân-ı Fârisî olarak meşhûr olmuştur.

semīn oğlı zeyd (1/195.3): Yahudi bir kişidir.

seyyid el-buḥārī (1/129.3): İstanbul'un büyük velilerindedir. Buharalı'dır. Peygamberimizin torunlarındandır. Tasavvuf yolunda yükselmiştir. 1516 (H.922) senesinde vefat etmiştir.

⁴ **zihar**: Fık: Bir kocanın, karısını müebbeden mahremi olan birisinin bakması câiz olmayan bir yerine teşbih etmesi. Meselâ, bir adamın karısına "Sen bana anam gibisin" demesi gibi. Bu halde karısı ona haram olur. İslâmiyet'ten evvel cahiliyet âdetleri olan ve bir nevi boşanma usulü sayılan bu çeşit hareketi İslâmiyet menetmiştir ve zecr için zihar eden kimseye keffaret vaz' olunmuştur.

sinān oğlu suheyb (1/77.13): Hz. Suheyb, Hz. Abdullah bin Cüd'ân'ın azatlı kölesidir. İlk Müslüman olan kişilerdendir. Hz. Suheyb, 73 yaşında, Hicret'in 38. yılında vefat etmiştir.

suryā oğlu 'abdu'l-lāh (1/34.17) : (Zurya). Yahudi alimlerinden biridir.

süheyl (1/100.9): Abdullah Bin Süheyl. Bedir'de babasına karşı savaşan sahabelerdir.

süleymān (1/31.10): (İÖ 970 – 931): Hz. Davud'un oğludur. Büyük bir krallığı vardır. Kuş dili bildiği söylenir.

süveybe (I/374.17): Ebu Leheb'in azat ettiği kölesi.

süveyd ođlu ģaris (1/131.9): Yahudilerin yanında toplanan münafıklardandır. Bunlar; Zevey b. Haris, Cūlas b. Süveyd b. Samid, bir de onun kardeři Haris b. Süveyd'dir.

şa'ya (1/31.10): Hz. şit'in torunlarından. Peygamberdir. Ona 30 suhuf kitap indirilmiştir.

řehābeddin el-ķazāni (II/284.3): bkz. el-mercanî.

şem'un (1/31.10): İsrailoğullarına gönderilen peygamberlerdendir. Peygamberliği kesin değildir.

şerif oğlu aģnes (1/77.22): Aģnes bin Ebi şerif, reis vekili olduğu Zühre oğullarını harpten caydırmaya çalışan kişidir. Böylece Zühre oğullarını büyük bir felaketten kurtarmıştır.

şu'ayyib (1/24.16): Meyden ve Eyke halkına peygamber olarak gönderilmiştir. Hz. İbrahim'in torunlarından Mikail'in oğludur. Annesi Hz. Lut'un kızıdır. Kendisine kitap inmemiştir. Hatiptir.

tabuť ođlu zeyd (1/153.3): Yahudî büyüklerinden Rifaā bin Zeyd bin Tabut. Bu adam, Peygamberimiz (s.a.v.) ve İslāmın azılı düşmanlarından biriydi.

talģa oğlu ģazret-i 'ořmān (1/178.14): Eshāb-ı kirāmdan. Kureyş'in Abdü'd-dār kabilesindedir. M. 662 senesinde Mekke-i Mükerrreme'de vefāt etmiştir.

talūt ile calūt (1/35.24): Tālūt ile Cālūt hādisesi Kur'ân'da bahsedilen bir kıssadır. Tālūt ve Cālūt arasındaki savařı Müslüman olan Tālūt ve ordusu kazanır. Davud, Cālūt'u öldürür.

ubeyy bin ka'b (1/136.2): Kur'ân-ı Kerim'in güzel okunmasında büyük hizmetleri bulunan mümtaz sahabelerden biri Ubey bin Ka'b'dır (r.a.). Peygamberimizin ifadesiyle, "en güzel Kur'ân okuyan" odur.

ubeyriķ oğlu ta'me (1/195.1): Mürtedlerdendir. Hırsızlık yapar. Medine'ye kaçar. Peygamberimize karşı çıkar. Daha sonra tekrar hırsızlık yapınca öldürülür.

'umeyr oğlu mus'ab (1/143.4)

(585-625). Eshâb-ı kirâmın büyüklerindedir. Resûlullah (s.a.v.) tarafından Medine'ye öğretmen olarak gönderilmiştir. 3 (m. 625) senesinde Uhud savaşında kırk yaşlarında iken şehit oldu.

‘**umeyr oğlu sâlim** (I/367.5): Sahabelerdendir.

urya (II/233.27): Hz. Davud'un ordu komutanlarından.

‘**useyd oğlu itâb** (I/182.24): Sahabelerdendir.

‘**uveymir el-eslemî oğlu** (I/186.23): Asıl ismi Hayre Binti Ebî Hadred el-Eslemî'dir. Fakat künyesi olan Ümmü'd-Derdâ ile meşhur olmuştur.

‘**uyeyne oğlu hısn** (I/358.29): Uyeyne bin Hısn, Gatafanların reisidir. Hicretin sekizinci senesinde, Mekke'nin fethinden az önce Medine'ye gelerek Müslüman oldu.

‘**uzeyr** (I/31.10): Yahudilere göre İsrailoğullarına gönderilen peygamberdir. İslamiyet'e göre peygamber olup olmadığı tartışmalıdır.

‘**uzeyr aleyhi's-selâm** (II/268.16 273.7): İsrailoğullarına gönderilen peygamberlerden veya velilerdendir. İsmi; Kur'ân-ı Kerîm'de geçse de peygamber olup olmadığı açıkça bildirilmemiştir.

übey oğlu abdu'l-lâh (I/139.15): Medineli münafıkların reisi ve Hazrec kabilesinin ileri gelenlerindedir. İbn-i Selûl, 630 (H.9) senesinde Medine'de ölmüştür.

ümeyye oğlu ömer (II/216.6) : el-Hasan İbnu Ömer İbni Ümeyye ed-Damrî. Ebu Hüreyre'den söz ve hadisler nakleden kişilerden biridir.

ümmü kühsa (I/160.11): Evs bin samit'in hanımı.

ümmü selleme rağıallahü te'âlâ anhâ (I/170.19): Rasûlullah (s.a.s)'in hanımlarından biridir. Oğlu Seleme'den dolayı, Ümmü Seleme diye tanınmıştır. Hicretin 59. veya 61. yılında vefat etmiştir. Vefat ettiği zaman 84 yaşındaydı.

‘**üzeyr aleyhi's-selâm** (I/351.3): Hârûn -aleyhisselâm'ın neslindedir. Tevrât'ı ezberleyen sayılı kimselerdendir. Yahudilerce “Ezrâ” olarak bilinir. Hazret-i Üzeyr'in peygamber olup olmadığı hususunda Kur'ân-ı Kerîm'de kesin bir bilgi yoktur.

varağa bin nevfâl (I/184.26): Varaka bin Nevfel bir kahin ve âlim idi. O Peygamberimizi (asm) görmeden ve tanımadan evvel de iman etmiş bir arif idi.

velid (II/252.22): Hz. Peygamberin hakkında “ne güzel kul” diye buyurduğu sahabedir. Bkz. velid oğlu hâlid.

velid atası mus'ab (I/21.25): Velid bin Mus'ab ibni Reyyan = Firavun. Kıbtilerdendir. 400 seneden fazla yaşamıştır. Mısır'da olan Musa'nın Firavun'udur.

velid bin el-muğîre (II/403.19): Ünlü İslâm kahramanı ve komutanı Halid bin Velid'in babasıdır.

velid oğlu ħālid(ni) (1/178.27): Hz. Peygamberin, hakkında "ne güzel kul" diye buyurduğu sahabedir. Lakabı Seyfullah (Allah'ın Kılıcı)'tır. Künyesi Ebû Süleyman'dır.

yahuda (1/96.24): Yahuda, İsa'nın on iki havarisinden biridir. Kendisine "İskaryot" da denir. İsa'yı düşmanlarına teslim eden odur.

yahya (1/24.16): Zekeriyya'nın oğludur. İslamiyet'te peygamber olduğu söylenir. İsa'nın doğumunu haber verdiği için Hristiyanlıkta "müjdeci Yahya" olarak anılır.

yaĥyā bin mu' in (II/238.23): Hadis âlimlerindedir.

ya' kub (1/19.24): İbrāhim (a.s) oğlu İshak (a.s)ın oğlu Ya' kub (a.s)'dır. Babası İshak, amcası İsmail, büyükbabası İbrahim'dir. Yusuf'un babasıdır. Yakup'a tanrı tarafından "İsrail" ismi verilmiştir. Yakup'un on iki oğlunun soyundan gelenlere "İsrailoğulları" denir.

yāser oğlu 'ammār (1/178.27): Eshāb-ı kirāmın büyüklerindedir. Milâdî 563 yılında Mekke'de doğmuş, 37 (m. 657) yılında Sıffın şehit düşmüştür. Künyesi Ebû Yekzan'dır.

yehūda ođlu vehb (1/136.3): "En hayırlı ümmet" ayeti, Yahudilerden Malik b. Dayf ve Vehb b. Yahuda'nın sahabeden bazılarına, "Bizim dinimiz, sizin bizi çağırmakta olduğunuz dinden daha hayırlı, biz de sizden daha hayırlıyız." demeleri üzerine nazil olmuştur.

yesār oğlu mu' akkil (1/89.23): Tefsir âlimlerindedir.

yeşcib oğlu sebā (II/198.26): Yemen hükümdarlarından er-Raiş'in atalarından bir kişidir.

yufnā oğlu kālīb (II/216.24): Kālīb b. Yüfenna Aleyhisselâm, Mûsâ Aleyhisselâmın kız kardeşi Meryem'in kocası veya Mûsâ Aleyhisselâmın damadı idi.

yūnūs (1/114.18): Adı Kur'ân'da geçen peygamberlerden biridir. Soyu, Bünyamin vasıtasıyla Ya'kûb (a.s)'a ve onun vasıtasıyla de İbrahim (a.s)'a dayanmaktadır.

yūsuf (1/114.18): Kur'ân'da adı geçen Beni İsrail peygamberlerindedir. Yakub Peygamberin ođludur. Yūsuf (a.s)'un defnedildiđi yer, rivayetlere göre, İbrahim (a.s)'in medfun bulunduđu Kudüs yakınlarında Halilü'r-Rahman kasabasıdır.

yūşā' (1/31.9): İsrailoğullarına gönderilen peygamberlerdendir. Musa (sas)ın yeğeni veya vekilidir. Nuh'un oğludur. Annesi Hz. Musa'nın kız kardeşidir.

zebir oğlu 'abdu'r-rahmān (1/88.17): Rifāa el-Kurazi'nin karısı (Temime el-Kurazîyye) (Radıyallāhü anhümâ)'nin ikinci kocası Abdurrahman bin ez-Zebîr'dir.

zekeriyyā (1/24.16): Kur'ân'da adı geçen peygamberlerden biridir. Soyu Dâvud (a.s)'a dayanmaktadır.

zeyd bin ‘amr ve bin nüfeyl (1/184.26): Künyesi Ebû Aver ve Ebû Sevir idi. Hazret-i Ömer’in hem eniştesi, hem de kayın biraderidir. Akîk’te yetmiş yaşlarında iken vefât etti.

zeyd kızı habîbe sa‘ad (1/171.9) : Ashâbın ileri gelenlerinden Medine’li Sa‘ad bin Rebi, Zeyd’in kızı Habibe ile evli idi. Habibe beyine itâatlı, sözüne saygılı idi.

zeyd oğlu hâriş (1/188.21): (d. 575 ö. 629), Hz. Muhammed’in azatlı kölesi ve evlatlığı olan sahabedir. Kur'an'da ismi anılan tek sahabedir.

zeyd oğlu rifâ‘e (II/230.29)

Rıfâiyye yolunun reisidir. İmâm-ı Mûsâ Kâzım’ın evlâdından olup seyyiddir. Seyyid Ahmed Rıfâî, 1118 (H.512) senesinin Receb ayında bir Perşembe günü doğmuş, 1182 (H.578) senesi Cemâzil-evvel ayının yirmi ikisinde, Perşembe günü ikindi vaktinde, altmış altı yaşında iken vefât etmiştir.

zeyd oğlu ‘ulbe (I/367.6): Ulbe b. Zeyd b. Harise, Allah Resûlünün sahabelerindedir.

zeyd oğlu usâme (1/190.10): Üsame b. Zeyd b. Hârise b. Şurâhîl ashâbın ileri gelenlerinden biridir. Rasûlüllah (s.a.s)’ın azadlı kölesi Zeyd b. Hârise’nin oğludur. Künyesi, Ebû Muhammed’dir.

zeyneb (II/188.23-24): Hz. Muhammed’in Hz. Hatice’den olan kızıdır.

zühre (1/35.10): Güzel kadın. Harut ve Marut’u denemek için gönderiliyor.

zülkarneyn (II/7.27): İslam dininin kutsal kitabı Kur'an'ın Kehf Suresi'nde geçen bir kişidir. Peygamber olup olmadığı tartışmalıdır.

zü’l-küfl ‘ahm (II/237.9)

Anlamı: Nasip, kısmet sahibi demektir. Birçok alim tarafından peygamber olarak kabul edilir.

Melekler

hârût ve mârût (1/35.8): Kur’an’da adı geçen iki melektir.

hâzret-i cebrâ’îl (II/7.12): Cebrail Aleyhi’s-selâm büyük meleklerdendir ve vahiy meleğidir. Onun (Cibril, Ruhü’l-Kudüs, Ruhü’l-emin, Ruh, Resul) olduğu söylenir. Kur’ân-ı Kerîm’de Cibril, Rûhulkudüs, Rûhulemîn, Rûh, Resul, zîkuvve ve Şedidü’l-Kuva şeklinde muhtelif isimlerle kendisinden bahsedilir. Hazret-i Cebrail (as) bütün peygamberlere vahiy getirmiştir. En son Peygamber Efendimiz’e de (asm) vahiy getirmiş ve peygamberlik zincirinin kapanması dolayısıyla, Hazret-i Cebrail’in (as) ‘peygambere vahiy getirme’ görevi sona ermiştir.

İsrâfil (II/248.24): İsrâfil, İslam inançlarına göre dört büyük melekten birisi olan İsrâfilin görevi Sur'a üflemekten ibarettir. Yahudi hıristiyan mitolojisindeki Rafael'in islamdaki karşılığıdır. İsrâfil Kıyamet günü Allah'ın emri ile iki defa Sûr'a üfleyecektir. "Sûr'a üflenince, Allah'ın dilediği bir yana, göklerde olanlar, yerde olanlar hepsi düşüp ölür. Sonra Sûr'a bir defa daha üflenince hemen ayağa kalkıp bakışıp dururlar". İsrâfil'in birinci üflemesi ile yer ve gökteki bütün canlılar ölecek ve dünya hayatı sona erecektir. İkinci defa üflemesiyle de bütün canlılar dirilecek ve ahiret hayatı başlayacaktır. İsrâfil'e Sûr'a üfureceği için Sûr Meleği de denilmiştir.

mikâ' il (I/34.14): Dört büyük melekten biridir. Tabiat olaylarına, insanlara, hayvanlara ve bitkilere, rızka ve yağmura nezaret eden melektir.

zebâni (II/444.5): Cehennem meleği, azâb yapıcı melek.

Yer Adları

‘adn (II/250.26): Cennet'in en güzel yerlerinden biri."Adn" sözlükte yerleşmek, bir yerde iskân etmek anlamına gelir. Adncenneti, peygamberlere, siddîklara, şehidlere mahsus, içinde gözlerin hiç görmediği, insanın hatırından geçmeyen muazzam güzelliklerin bulunduğu muhteşem Cennet'in adıdır.

afrika (II/19.21): Afrika, dünyanın en büyük ve en fazla nüfus yoğunluğuna sahip ikinci kıtasıdır. Kıtada 54 adet diplomatik olarak tanınmış egemen devlet, dokuz bölge ve 3 adet de sınırlı tanınmış devlet bulunur. 7. yy'ın başlarında Hilafet önce Mısır'a girdi ve ardından da Kuzey Afrika'ya yayıldı. Kısa dönemde, yerel Berberi kabileleri Müslüman Arap kabileleriyle bütünleştirdiler. Emeviler'in başkenti olan Şam 8. yy'da düşünce, İslami merkez Akdeniz'de kayarak Kuzey Afrika'daki Kayravan'a geçmiştir.

‘amalika (I/96.11): "Amâlîka" kavmi Akdeniz sahilinde, Mısır ile Filistin arasında yaşayan bir millettir. Amâlîka kavminin kralı Câlut'tur.

antâkiye (II/17.7): Yermuk Savaşı'ndan sonra Ubeyd'e bin Cerrah komutasındaki İslam orduları 638 yılında Antakya'yı fethetmişti. Böylece Anadolu'nun kapıları İslam ordularının önüne açılmış oldu. Ebu Ubeyd'e kısa zamanda Antakya'yı imar edip İslam orduların gaza üssü haline dönüştürmüştür.

‘arafat (I/75.25): Mekke'den 25 km. uzaklıkta olan dağdır. Mekke'nin güney doğusuna düşer. 454 metre yüksekliğindedir. Hz. Muhammed, ölümünden (Miladi 632) önce veda konuşmasını on binlerce kişiye bu dağda yapmıştır. Adem ile Havva'nın cennetten indirildikten sonra buldukları yere "Arafat", buldukları güne "arefe" denilmiştir.

arż-ı muqaddes (II/220.6): Temiz ve kutsal toprak, yer, bölge demektir. Beyti Makdis'in bulunduğu yerdir.

aşhâb-ı kehf (II/29.17): Mağara arkadaşları manasına gelen, Ashab-ı Kehf efsanesinden Kur'an'da Kehf Suresi'nin 9 ile 26. ayetleri arasında bahsedilir. 25. ayette "300 yıl kalıp 9 yıl arttırdılar" cümlesiyle verilir. Ashâb-ı Kehf kıssasının özünü uzun süre mağarada uyuyup yeniden uyanma olayı oluşturur.

asya kıt'ası (II/56.10): Asya, Avrupa'nın doğusunda, Büyük Okyanus'un batısında, Okyanusya'nın kuzeyinde ve Arktik Okyanus'un güneyinde bulunan kıtadır.

azerbeycân tağları (II/20.18): Azerbaycan'ın dağları; Büyük Kafkas Sıradağları (4.000-5.000 m.) içinde yer alan Bazardüzü (4.466 m), Şahdağ (4.243 m), Pazaryurdu (4.126 m), Tufan (4.191 m), Yarıdağ (4.116 m), Ragdan (4.020 m) dağları, Küçük Kafkas Sıradağları içinde yer alan Kapıcık (3.906 m.), Gazangeldağ (3.829 m), Biçenek Aşırımı (2.346 m), Karabağ Volkanik Yaylasında yer alan Delidağı (3.616 m), Murovdağ silsilesinde yer alan Kamışdağ (3.724 m), Hinal dağı (3.367 m), Kepez (3.066 m), Zengezur Sıradağları içinde yer alan Büyük Işıklı (3.550 m), Talış Sıradağları silsilesinde yer alan Kömürköy (2.493 m.) ve Kızıurdu (2.433 m) dağlardır.

babil (1/35.7): Mezapotamya'da, Babil dağının etrafında MÖ 1894'te kurulmuş bir şehirdir. İmparatorluk Sümer ve Akad topraklarını kapsar. Merkezi bugünkü Irak'ın el-Hilla kasabası üzerindedir.

ba'lbek (II/228.15): Lübnan 'daki Balbek şehri. 20 metreden daha büyük taşlarında kullanıldığı bu antik şehir Roma İmparatorluğu'ndan da eskidir. Hatta Sümerlilerin bilgilerine göre o zamanlar burası antik bir şehirdir.

benu selime mescidi (1/53.7): Mescid-i kibleteyn. Medine'nin kuzeybatısında Vebere Haresi denen mevkide bulunan mescid. İlk adı içinde yerleşik olan kabile dolayısıyla "Beni İsrail Mescidi"dir.

beyt-i harâm (II/67.4): Kâbe-i Muazzama'nın etrafının bir ismi. Kâfirlerin yaklaşımları men' edildiği, onlara haram olduğu için bu isimle alınır. (bk: Kâbe)

beytü'l-mukaddes (1/23.14): İslamiyette'ki üç mukaddes mescitten biri olan Kudüs'teki mescittir. Müslümanların ilk Kabesidir. Buna beytü'l-mukaddes (mukaddes ev), Kudüs Camii ve Mescid-i Aksa da denilir. En uzak mescid demektir.

cehennem (II/29.4): Cehennem; İslam dininde, ahiretteki bir azap yeridir.

dârü'n-nedve (meşveret yurtı) (II/206.26): Dar'un Nedve; şu anda hanefî makamının yanında kapısı mescid tarafına bakan, toplanmak için yapılmış bir yerdir. Oraya ancak Kureyş kabilesine mensup insanlar girerlerdi. Onların da 40 yaşını doldurma şartı vardı.

“Dar’un Nedve Kusay b. Kilab’ın evidir. Kureyşli müşrikler, tüm işlerini Dar’un Nedve’de görüşürlermiş.

efsüs (II/7.22): Ashab-ı Kehf olayının kahramanı olan gençler “Efsus” şehrinde yaşıyorlardı. Dünya üzerinde halen “Ashab-ı Kehf olayı bizim ülkemizde yaşandı Efsus bizim kentimizdir. “ diyerek mucizevî olayı sahiplenen 33 kent var. Tarsus, Afşin ve İzmir Efes de bunların arasındadır.

ehl-i hayber (II/225.13) : Hicaz’da Medine-Suriye yolu üzerinde bulunan eski bir ticaret ve ziraat merkezi. Büyük bir Yahûdî şehri idi. Yedi kalesi vardı.

erihâ (1/23.14): Dünyadaki ilk yerleşim yeri, ilk şehir olarak kabul edilir. Çölle çevrelenmiş bir vahadır. Şam’da, Lut Gölü’nün 8 kilometre kuzeyindedir.

filistin (1/96.11): Filistin, Doğu Akdeniz’de ve Orta Doğu’da, İsrail topraklarının tamamı ile Gazze Şeridi ve Batı Şeria gibi toprakları kapsayan bölgedir. Bazı kaynaklar Ürdün’ü de bu topraklara dâhil ederler. Filistin, Kutsal Topraklar olarak bilinir.

firdevs ucmağ (II/75.25): “*Hakîkaten îmân edip de iyi amel ve harekette bulunanlar (var ya), onların konakları da Firdevs Cenneti’dir. (Kehf sûresi: 107)*” Cennet’te yukarıya doğru birbirlerinin üstünde bulunmak sûretiyle yüz derece ve mertebe vardır. Genişlikleri de çok fazladır. Firdevs, makam bakımından en âlâsıdır.

haşr (II/217.24): İslam inancına göre bütün canlıların yeniden diriltilerek mahşerde, hesap vermek üzere toplanmasıdır.

hâviye (II/286.8): Münafıkların cezalandırılacağı cehennem tabakalarından birisi olduğuna inanılır.

hind (II/77.22): Hintler, Hintliler ya da Hindistanlılar, *geniş anlamda* etnik vurgu yapmayan Hindistan vatandaşları, *dar anlamda* ise anadili Hintçe olan etnik gruptur.

hirâ tağı (II/222.5) : Hira Dağı (Cebel-i Nur) Mekke’de bulunmaktadır. Peygamber Efendimize Allah tarafından peygamberlik görevinin verildiği dağdır.

irem şehri (II/438.18): Kuran’da anlatılan İrem şehri. Ad toplumunun yaşadığı çok güzel, yüksek sütunlarla inşa edilmiş şehir.

ka’be (1/132.18): Ka’be, Mekke’de bulunan yaklaşık olarak küp şeklinde bir ibadethanedir. İslam dininin ilk ve en kutsal mekânı kabul edilir. Bu yapının etrafında Mescid-i Haram bulunur. Kuran’da Ka’be’nin İbrahim ve oğlu İsmail tarafından inşa edilmiş olduğu belirtilir. M. Ö. 800’de inşa edildiği tahmin edilmektedir. Köşelerden her birinin ayrı ismi vardır: Doğu köşesine "Hacerü'l-Esved" veya "Şarki", kuzey köşesine "Iraki" , batı köşesine "Şami" ve güney köşesine "Yemani" denir.

kazan (II/1.7): Kazan, Tataristan’ın başkentidir.

kıble (II/24.24): Kible Kâbe'nin arsasıdır. Deniz ve kuyu diplerinde, yüksek dağlarda ve uçaklarda, bu cihete doğru namaz kılınır.

kûfe mescidi (II/77.22): Hz. Ali (as), Kufe'ye hicret ederek Kufe' yi İslam başkenti yapmıştır. Burada Kufe Mescidini yaptırmış, hutbeler vermiş ve mübarek ramazan ayında bir suikast sonucu sabah namazında şehit edilmiştir. Yeryüzünde dört büyük kutsal mescit vardır bunlar Mescid-i Nebi, Mescid'ül Haram, Mescid'ül Aksa ve Kufe Mescididir.

mecmu' el- bahreyn (II/15.16): İki denizin kavuşum yeri. Rivayetlere göre bir gün Hz. Mûsâ, İsrâiloğulları arasında vaaz ederken ona kendisinden daha hikmet ve ilim sahibi kimsenin olup olmadığı sorulmuştu. Hz. Musâ: "Hayır, yoktur!" diye cevap verince Cenâb-ı Hak bir vahiyle Hz. Mûsâ'yâ Mecme'u'l-Bahreyn'de (iki denizin kavuşum yerinde) kullarından salih bir kul olan el-Hadir (Hızır)'ın kendisinden daha âlim olduğunu bildirdi. Musa, Hz. Hızır'ı bulur. Bundan sonra Hz. Mûsâ'nın Hızır ile Kehf Sûresi 66–82. âyetlerinde anlatılan yolculuğu başladı.

medine (I/112.23); **medîne-i münevvere** (II/222.28): Suudi Arabistan'da Mekke'nin kuzeyinde yer alan şehridir. Eski adı Yesrib'dir. Medine'ye, Medirra, Medirke, Meddiyne, Mezzine de denmiştir.

mekke (I/84.1): Suudi Arabistan'da Mekke Bölgesi'nin yönetim merkezi olan şehir. Mekke, Arap Yarımadası'nın batısında bulunan eski Hicaz bölgesinde ve Kızıldeniz'in doğusunda yer alır. İslam dininin peygamberi Muhammed burada doğmuş, kutsal kitabı Kur'an burada indirilmeye başlanmış ve Beytullah denilen Kabe de yine bu şehirde yer almaktadır.

mescîd-i dırâr (I/371.4): Peygamber efendimiz zamanında münafıkların, fitne ve fesat yuvası ve silah deposu olarak kullandıkları ve Kubâ denilen yerde yaptıkları bir mescittir.

mescîd-i harâm (I/74.20): Kâbe'nin de içinde bulunduğu alanı çevreleyen büyük mescide Mescid-i Haram denilmektedir. Hürmetli Mescid anlamına gelen bu ifade Kur'an'da 16 ayette yer almaktadır.

mescîd kubâ (I/370.14): Hz. Peygamber (s.a.s.)'in Hicret esnâsında binâ ettiği ve iende ashabıyla birlikte namaz kıldığı, İslâm'da inşa edilmiş ilk mescid.

mışır (I/96.11): Resmi adıyla “Mısır Arap Cumhuriyeti”. Mısır cumhuriyetle yönetilen bir Arap ülkesidir. Başkenti Kahire'dir. Kuzey Afrika'nın nüfusu en büyük olan ülkesidir.

müna (I/76.20): İslam inancına göre Mekke'de şeytanın olduğuna inanılan yerdir.

müzdelife (1/76.2): Arafat ile Minâ arasında kalan, Adem aleyhi's-selamla Havva validemizin yeryüzünde ilk buluştukları yerdir. Haccın vaciplerinden Müzdelife vakfesi burada yapılır.

necrân (II/7.6): Necran Bölgesi, Suudi Arabistan'ın 13 yönetim bölgesinden birisidir. Ülkenin güneyinde Yemen sınırında yer alan bölgenin yönetim merkezi bölgeye adını veren tarihi Necran şehridir.

nîl deryâsı (II/36.13): Nil nehri, dünyanın en uzun nehridir (6.650 km). Üç ana kolu vardır: Beyaz Nil Nehri, Mavi Nil Nehri ve Atbera Nehri.

rûm diñgizleri (II/15.4): Doğuda Faris ile batıda Rum denizlerinin kesiştiği yere Mecmau'l-Bahrayn denilir. İki denizin birleştiği yer.

şafa ile merve (1/58.69) : Safa Tepesi Mescidi Haram'ın kuzeydoğusunda Ebukubeys Dağı'nın eteğindedir. Merve Tepesi ise Harem-i Şerif'in kuzeybatısındadır.

sînâ' (II/76.22): Sina Yarımadası, Mısır'da yer alan, kuzeyde Akdeniz'le ve güneyde Kızıldeniz'le çevrili üçgen şekilli yarımadadır. Yüzölçümü yaklaşık 60.000 km² dir.

(sodom) kırye (II/56.20): Sodom ve Gomora, Eski Ahit'in Tekvin Kitabı'nda sözü edilen kentlerdir. İsrail'de, Lut Gölü'nün güneydoğusundaki el-Lisan Yarımadası'nın güneyinde sığ suların altında kaldıkları tahmin edilmektedir.

stânbül (II/1.10): Marmara Bölgesi'nde, Türkiye'nin en büyük ili olan İstanbul'un doğusunda Kocaeli, güneyinde Bursa ve Marmara Denizi, batısında Tekirdağ, kuzeybatısında Kırklareli, kuzeyinde de Karadeniz bulunmaktadır. Kuzey-güney doğrultusunda uzanarak Karadeniz ile Marmara'yı birleştiren İstanbul Boğazı, aynı zamanda Asya ile Avrupa'yı da iki köprü ile birleştirmektedir.

şâm (I/27.19): Şam, (Arapça'da Dimeşk ya da Eş-şam, Farsça'da Demeshgeh) Suriye'nin başkentidir. Dünya tarihindeki ilk cinayet olan Kabil ile Habil olayının Şam'ın kuzeyindeki Kasyun Dağı'nda gerçekleştiğine inanılır.

ţamuğ (II/263.24): bkz. cehennem.

ţarsūs (II/6.29): Ashab-ı Kehf olayının kahramanı olan gençler “Efsus” şehrinde yaşıyorlardı. Dünya üzerinde halen “Ashab-ı Kehf olayı bizim ülkemizde yaşandı diyen şehirlerden biri de Tarsus'tur. Afşin ve İzmir Efes de bunların arasındadır. Tarsus'un kuzeybatısında Encilüs (veya Bencilüs) adıyla bilinen dağda Kuran'daki tarife uygun bir mağara vardır. İslam bilginlerinden Taberi, kitabı Tarih-ülÜmem'de, Ashab-ı Kehf Mağarası'nın Tarsus'taki Bencilüs dağında olduğunu yazmıştır. Müfessir Fahreddin Razi, “Bu yere Efsus denilse de, buradan kasıt Tarsus'tur; zira Efsus, Tarsus'un başka

bir adıdır.” diyor. Kadı Beyzavi, Neseî, Celaleyn ve Tıbyan, Elmalılı, Ö. Nasuhi Bilmen de aynı kanattadırlar.

tebük (1/103.2) (ceyşü'l – usra.): Kuzeybatı Arap Yarımadası'nda Suudi Arabistan'ın Tebük Bölgesi'nin bir ana şehridir. Diğer isimleri: Tabük, Tabouk, Tebuk, Gabouk, Tebük, Hz. Muhammed zamanında Medine'nin 14 konak kuzeyinde, Medine ile Şam'ın ortasında bir kasabadır.

tih sahrâsı (1/23.8): Sina çölü. Afrika kıtası ile Arabistan yarımadası arasındaki Sina yarımadasında bulunan çöl.

tur (1/100.10): (*Musa Dağı, Harea dağı*). Arap yarımadası ile Mısır arasında bir yarımada'nın adıdır. Sina dağı da denir.

ubar şehri (438.18): Ad kavminin yaşadığı yerdir. Kalıntıları bulunan çok eski bir şehirdir. Bu nedenle bu kayıp şehir “Kumların Atlantisi Ubar” olarak tanımlanmıştır.

ucmaḥ (II/29.14): Cennet, sık ağaçlarıyla zemini örtülü bahçe anlamına gelir. Kaynaklar, Firdevs, Adn, Naîm, Daru'I-Huld, Me'vâ, Daru's-Selâm ve İlliyyûn adında yedi cennetten bahseder.

ufa (II/1.8) : Ufa, Başkurdistan'ın başkenti ve en büyük şehridir. 1574 yılında bu şehir bir kale ile kurulmuştur.

ümmü ḥubey (II/191.22-23): Bir kasaba.

yemen (II/448.19): Resulullah zamanında İslama geçen yerlerden biridir. Yemen resmi adı ile Yemen Cumhuriyeti. Orta Doğu'da, Umman Denizi, Aden Körfezi ve Kızıldeniz kıyısında, Umman'ın batısında Suudi Arabistan'ın güneyinde yer alan bir ülke. Başkenti San'a'dır.

Kabile / Kavim Adları

‘ād (II/14.25): Âd Kavmi, İslam dininin kutsal kitabı Kur'an'da geçen eski bir Arap kabilesidir. Herhangi bir millet ile kesin bir biçimde ilişkilendirilememektedir. Kur'an'da kendilerine Hûd'un peygamber olarak gönderildiğinden bahsedilir. Yaşadıkları yer Ahkâf olarak bilinir. Âd kavminden Kur'an'da yüksek binalar inşa eden, her yüksek konuma anıtlar diken ve bu yaptıkları işin kendilerini ölümsüz kılacağını zanneden bir kavim olarak bahsedilir.

benî ḥārîse (II/183.5): 1. Beni Haris, Hz. Muhammed zamanındaki Arap kabilelerden biridir.; 2. Mustarah Mescidi. Beni Hârise mescidi de denen bu noktada Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) Uhud savaşından dönerken istirahat buyurmuşlardır.

benī isrā'il (1/97.3): Yahudiler, Yakub aleyhi's-selamın on iki oğlundan türemiştir. Hazret-i Yakub'un adı İsrail olduğu için, bunlara Beni İsrail, yani İsrailoğulları denilmiştir.

benū kilâb (II/188.17): (Benî Kilâb b. Rebîa) Büyük bir Arap kabilesidir. Kilâb b. Rebîa'nın soyu Adnan'a dayanır.

benī sakîfe (1/108.1): Resulullah'ın (s.a.a) vefatından sonra ensar, Benî Sâide Sakifesi'nde toplanmıştır. Muhacirlerden bir grup da onlara katılmış, böylece Resulullah'ın (s.a.a) akrabalarından başka onun cenazesinin yanında hiç kimse kalmamıştır.

benū el-nazîr (1/64.21): Kesin olarak Yahudi olduğu bilinen Arap kabilelerindendir. Medine Yasrib'de al-Kâhinân'ın bir alt koludur.

benū fehr (1/189.12): Bir kabile adıdır.

benū karize (1/64.21): Yahudi olduğu bilinen Arap kabilelerindendir.

benū melih (II/60.22): Huzaa kabilesinin bir koludur. Cinlere taptıkları belirtilmiştir.

benū nazîr (II/229.2): Peygamber (s.a.a), Yahudilerin seçkin kabilesi Beni Nazir'i sürgün edince Beni Nazir kabilesi, Hayber bölgesine yerleşmiştir.

benū neccâr kabîlesi (1/189.12): Hz. Muhammed zamanındaki Arap kabilelerden biridir. Medine Sözleşmesinin 31. maddesinde, kendileri için, Yahudi, "bir ulus" ve Müslümanların müttefiki olarak söz edilir.

benū zafer kabîlesi (II/195.7): Medine ehlerinden Benî Zafer kabilesi içerisinde olduğundan Benî Zafer mescidi denilmiştir.

cüheyne (1/193.23): Cüheyne kabilesi İslam'a girdikten sonra Peygamber Efendimiz (s.a.v) onların başına İslamın da atanan ilk kumandanı olan Abdullah b. Cahş el Esadi'yi atamıştır.

dağyanus kavmi (II/4.22): bkz. Dakyanus padişah

evs kabilesi (1/133.14): Medine'de ensarı teşkil eden Kahtânî asıllı iki Arap kabilesinden biridir.

gatafan kabilesi (1/157.23): Adnânîler'e mensup bir Arap kabilesidir. Kabilenin soyu Adnan'a ulaşır

hazrec kabilesi (1/133.14): İslamiyet'ten önce adı 'Yesrib' olan Medine şehrinde yaşayan kabilelerden biridir. Evs kabilesi ile savaşmışlardır.

hūd 'ahm kavmi (II/69.24): bkz. hūd 'ahm(nı)

hūd 'ahm (II/78.7): Hūd, Kur'an'da adı geçen peygamberlerden birisidir. Eski Antlaşma'da adı Eber olarak geçen peygamber ile Hūd peygamberin aynı kişi oldukları

tahmin ediliyor. Bazı İslam kaynakları Hûd peygamberin 150 sene ömür sürdüğü ve peygamberlik yaptığı dönemin yaklaşık olarak İ.Ö. 2400 civarında olduğunu belirtir.

ken'aniler (II/216.17): Enoş'un oğlu ve İncil'e göre, tufandan önce gelen on peygamberden dördüncüsüdür. Dinî inançlara göre Kenan, Nuh peygamberin oğlu veya torunudur.

kıbtîlar (II/37.15): Mısır'da hüküm süren Fir'avn, Kıbtîleri yıldızlara ve putlara taptırdı. Kıbtîler, Yâkûb aleyhisselâmın oğullarının neslinden gelen İsrâiloğullarını hakir ve hor gördüler, en ağır işlerde çalıştırdılar. Kızıldeniz'den mucize olarak on iki yol açılıp mü'minler karşıya geçti. Fir'avn ve askerleri geçerken deniz kapandı. Fir'avn ve Kıbtîler boğuldu.

kureyş (I/448.16): İslam dininin peygamberi Muhammed'in mensup olduğu Arap kabilesidir. Mekke'nin hakim (en güçlü) kabilesi idi. İslam peygamberinin kabilesi olmakla beraber aynı zamanda Müslümanların en çok savaştığı kabiledir.

kureyşliler (1/108.1): İslam'ın gelişinden önce Mekke yönetimini elinde tutan ve Hz. Peygamberin de mensubu olduğu kabiledir. Hz. Muhammed (s.a.s)'in İslâmiyet'i tebliğ ettiği sıralarda Mekke'deki topluluğun tek cediti kabul edilen Kureyş'in asıl adının "Fihri", yahut "Nadri" olduğu söylenir.

kusay bin kilab (II/448.16): (Zeyd) Abdülmuttalib'in atası ve Muhammed'in beşinci göbekten atasıdır. Kusay Mekke'nin en güçlü adamıdır. Kabe'yi restore ettirmiştir.

mu'tezile (II/284.20): İslam dininde bir itikadi mezhep. Mu'tezile, kelime olarak "ayrılanlar, uzaklaşanlar, bir tarafa çekilenler" anlamına gelir.

nesr-i humeyr kabilesi (II/411.25): San'a şehrinin batısında Humeyr semtinde yaşayan kabilenin adıdır.

nüh kavmi (II/56.27): bkz. nüh.

şalebî oğulları (II/180.13): Gatafan kabilesine mensup bir grup. Müslüman değillerdir.

şâlih 'ahm kavmi (II/69.24): bkz. şâlih.

semûd kavmi (II/69.25): Semûd, İslam mitolojisinde Sâlih peygamberin gönderilmiş olduğu kavmin adıdır.

şî'a (II/284.20): Şîilik veya Şiâ, İslâm dini mezheplerinden birisidir. Şiû İslâm ya da Şiû Mezhebi olarak adlandırıldığı da olur.

yesâr (II/223.5): XIII- İbn Yesar Mezhebi: Muâviye b. Ubeydullah b. Yesâr (v. 170/786); soyu Taberistan'dan, Halife Mehdî'nin önce kâtibi, sonra veziri olmuştur.

Diğer Adlar

‘**acemler** (II/232.5): Acem, Arapların kendileri haricindeki yabancılar için kullandığı bu sözcük, genel olarak Acem kelimesinin anlamı ne zaman ve kim tarafından kullandığına bağlıdır. "Acem" sözcüğünün Arapça asıl anlamı "dil bilmeyen"dir.

‘**arab tili** (II/33.9): Arapça, Hami-Sami Dilleri Ailesi'nin Sami koluna mensup bir dildir. Arap Yarımadası ve Kuzey Afrika'da halkın çoğunluğunca, İran ve Türkiye'de ise Arap azınlıklarca kullanılan diller Arapça'nın lehçeleridir. Standart Arapça olarak kabul edilen dil Kur'an'ın dilidir.

bedr sığışı (I/115.4): Bedir Savaşı, Miladi 14 Mart 624, Hicri 17 Ramazan 2 cuma günü Mekke'nin Kureyş'li müşrikleri ile Müslümanların ilk savaşı olarak kabul edilir.

dārū'n-nedve (meşveret yurtı) (II/206.26): Dar'un Nedve; şu anda Hanefî makamının yanında kapısı mescid tarafına bakan, toplanmak için yapılmış bir yerdir. Kureyşliler tüm kararlarını orada alırlardı.

efrā'im sıbtı (I/216.24) : Hz. Yusuf'un boyu. Yusuf boyu Manasse ve Efraim olarak iki ayrı boy ismi ile beyan edilmektedir.

el-tefsirātü'l- ahmediye (II/31.2): Müellifi: Ahmet künyesi şeyh Ciyun b. Ebi'l-Sait b. Abdullah b. Abdurazzak b. el-Hasen el-Hanefî el-Malikî (1130/1718). 1196/1782 senesinde yazılmıştır. 418 sayfadır.

el-tefsirāt-ı hamdiye (II/58.4): Hüseyin Cisrî (1845-1909) Trablusşam'da doğdu. On sekiz yaşına kadar Trablus'ta dinî ilimler okudu. Daha sonra felsefe ve teknik bilimlerle ilgilendi. II. Abdülhamid, Risale-i Hamîdiyye'nin Türkçeye tercüme edilip neşredilmesi emrini verdi. Ayrıca, Hüseyin Cisrî'den mekteplerde okutulmak üzere bir akait kitabı telif etmesini istedi.

ensar (I/133.14): Arapçada "yardım edenler, yardımcıları" demektir. Sıfat olarak, "herkesi seven, herkese yardım eden" demektir. Terim olarak, Hicret olayı ile bir topluluğa kimlik olarak terimleşmiştir. İslam tarihinde Mekke'den Medine'ye göç eden Muhacirlere yardım eden, Medineli Müslümanlara Ensar denmiş; Kur'an'da Yaratıcı tarafından bu topluluğa işaret edilmiştir.

hacc (I/73.5): Hac, dinî sebeplerle, genellikle dinî önemi olan mekân ve yerlere yapılan ziyaret ve gezidir. Hac aynı zamanda İslam dinindeki dinî bir ziyaret barındıran hac ibadetinin özel ismidir.

“**hakkü'l-ma'rife**” (II/9.4): Oruç, imsak ve iftar konusunda Şihabüddin Mercanî'nin tarafından kaleme alınmış bir eserdir.

hanefi mezhebi (II/68.10): Hanefi mezhebi, İslam dininin sünnî fıkıh mezheplerinden biridir. Hanefilerin itikatta mezhepleri ise Maturidiliktir. İsmi kurucusu Ebû Hanife'den ((699-767)Numan bin Sabit) alır. Türkiye, Balkanlar, Türkistan, Afganistan, Mısır, Suriye, Ürdün, Hindistan ve Pakistan'da yaygındır.

hendek soğuşu (I/79.10): 31 Mart 627 tarihinde gerçekleşmiştir. Mekkeli müşriklerle müslümanlar arasındaki üçüncü ve son muharebedir.

hicret (II/247.5): Hicret, Muhammed ve diğer müslümanların baskılardan kaçmak için 622'de Mekke'den Medine'ye göç etmelerine verilen isimdir. Bu göçün sonucunda Medine'de bir İslam Devleti kurulmuştur.

hudeybiye (I/73.2) : Hudeybiye Antlaşması ya da Hudeybiye Barışı. 628 martında Medineli müslümanlarla Mekkeli müşrikler arasında yapılan barış antlaşmasıdır. Bu antlaşma ile Mekkeliler İslam Devletini hukuken tanımışlardır.

huneyn soğuşu (I/349.13): Şevval, 8. H/630 M. Mekke'nin fethinden sonra Müslümanlarla Havazın Müşrikleri arasında meydana gelen savaş.

hurma (II/430.1): Acve1, Cennet meyvelerindedir.

İblis (II/13.6): İblis, İslamiyet'te ne olduğu ile ilgili pek çok görüş vardır. İblis hakkında Kur'an'da birçok ayet mevcuttur. Özellikle şu üç görüş üzerinde durulur; 1) İblis, bir melek idi. Bu görüşte meleklerin cin adlı cenneti koruyan bir kabilesine mensup olduğu görüşü hâkimdir. Melekler ve cinler gözükmez. Bu yüzden melekler de, cinler sınıfına dâhildir. “O, cinlerdendi.” denilmiştir. 2) İblis ateşten yaratılmış olan cin şeytanlarındandı ve onların ilk atasıydı. 3) O, meleklerdendi, ama sonra şeytana dönüştürüldü.

İbn-i abbas kırâ'atı (II/284.7): Peygamber Efendimiz (asm) “İmamı olan kişi için, imamının kıraati kendisinin de kıraatidir.” buyurmuştur. Bu sebeple Hazret-i Ali (ra), Abdullah ibni Abbas (ra), Abdullah ibni Mes'ûd (ra), Abdullah ibni Ömer (ra) gibi fakih sahabeler başta olmak üzere Hanefî, Hanbelî ve Mâlikî mezheplerinde imam Fatiha Sûresini ve zamm-ı sûreyi açıktan okurken cemaatin okuması mekruhtur.

İncil (I/51.7): “Kitab-ı mukaddes”. Matta, Markos, Luka ve Yuhanna tarafından kaleme alınmıştır. Hristiyanların kutsal kitabıdır.

kadaklar (II/233.3): Çivi. Mıh.

kadir kicesi (I/124.17): Kur'an'ın vahiy yoluyla İslam peygamberi Hz. Muhammed'e gönderilmeye başlandığı gecedir. Kadir gecesinin hangi gece olduğu kesin olarak bilinmemekle birlikte, Ramazan'ın yirmi yedinci gününün gecesinde olma ihtimali yüksektir.

kehf iyeleri (II/4.5) **aşhâb-ı kehf.**: Efsus (Efes) şehrinde yaşayan ve Ashab-ı Kehf denilen gençler, sarayda görevlilerdir. (Yemliha, Mekselina ve Mislina, Mernuş, Debernuş ve Şazenuş). İmparator putperesttir. Gençlerin putperest olmadığını öğrenir. Gençler tehdit edilince şehre yakın bir dağ yönüne kaçarlar. Yolda Kefeştetayyuş adlı bir çoban ve köpeği Kıtmir de onlara katılır. Dağda bir mağaraya girer, dua ederler. Kral, kaçtıklarını haber alır, mağaranın ağzını onları öldürmek maksadıyla kapatır. Gençler ölmez, yüzyıllar boyunca uyurlar. İlahi bir şekilde -Kehf suresine göre 309 yıl sonra - uyandırılırlar. Onlar geçen zamanın farkında değillerdir. Şehre gidince (Yemliha) birçok değişiklik olduğunu görür. Geçen zamanın farkına varır. Zamanın hükümdarı gençlerin dinindedir. Başlarından geçenleri hükümdara anlatır. Daha sonra gidip arkadaşlarına haber verir. Daha sonra tekrar hepsi uykuya dalarlar.

küdrat helvâsı (II/41.11): Kuran'da ve eski Ahit'de adı geçen yiyecek. Men, menn, manna ve manana da denir.

kütb-i semaviye (II/278.1): Semavî kitaplar. Bu kitaplara “ilahî kitaplar” veya “kütb-i münezzele” de denir.

levhü'l-mahfûz (II/38.9): Levh-i Mahfûz, Arapça'da *korunmuş levha* anlamına gelir. İnsanların başlarına gelecek şeyleri de ihtiva ettiği için *Kader kitabı* da denir.

lût kavmi (II/406.6): Kuran-ı Kerim'de ismi bildirilen peygamberlerden olan Lût (a.s.)'ın ona inananlarla birlikte Nemrut'un memleketinden hicret edip Şam'a geldikten sonra Lut Gölü yanındaki Sedum şehri halkına peygamber olarak gönderildiği kavimdir.

medyen ehli (II/37.4): bkz. medine.

merh birlen 'afar ağaçı (II/220.10): Arabistan'da yemyeşil olmasına rağmen birbirine sürtülünce ateş çıkaran iki ağaçtır.

naşârî (II/6.27): bkz. neseralar (ga).

naşûriye (II/284.24): Hz. İsa'ya Allah'ın oğludur diyen fırka.

nesârâlar (1/201.3): Hristiyanlar. Nasraniler. Hz. İsa Peygamber'in dininden olan kimse, İsevi, Nasrani. Hristiyanlarla ilgili, Hristiyanlara özgü olan.

nesr (II/411.25): Himyerlilerden Zülkela'a ait idi. Bu putların isimleri aslında Nûh kavmindeki sâlih kimselere âitti. Bunlar vefât ettikten sonra haklarındaki bilgi unutuldu ve câhil halk bu putlara tapınmaya başladı.

rûmlar (II/44.17): Rum, Doğu Roma (Bizans) İmparatorluğu sınırları içinde yaşamış ve Roma yurttaşı haklarına sahip olmuş kişi. Tarihte Doğu Roma İmparatorluğu'nu oluşturan 6. yüzyıl'a kadar Latince konuşan ve 6. yüzyıl'dan sonra Yunanca konuşan kimselere Müslüman ülkelerde Rum denirdi.

şahabe / şahabe(ler) (1/73.3.): İslam peygamberi Muhammed'i görmüş, onunla konuşmuş, arkadaşlık etmiş ve ona inanmış Müslümanlara verilen isimdir.

semüd kavmi (II/440.21): Hz. Salih'in peygamber olarak gönderildiği, Kuzey Arabistan'da yaşayan kavimdir. Semüd kavmi, Ad kavminden sonra ve Hz. İbrahim'den önce gelen bir kavimdir.

suffe ehli (1/106.15): Ashâb-ı Suffe, suffe halkı demektir. Suffe sözlükte "sofa, revak, üzeri örtülü geniş ve yüksek yer" gibi anlamlara gelir. Medine'de bulunan Mescid-i Nebî etrafındaki odalara "suffe" denmiştir. Hz. Peygamber mescidine bitişik bu odalarda ikamet ederek ilim ve ibadetle meşgul olan sahabelere, Ashab-ı Suffe veya Ehl-i Suffe denir.

sūr (II/417.18): Kıyamet kopacağı zaman, dört büyük melekten biri olan, İsrail aleyhi's-selamın üfleyeceği boru.

şuvâ' (II/411.25): Deniz kıyısında Huzeyllilere ait bir puttur.

şâfi'î mezhebi (II/57.19): bkz. hazret-i şâfi'î

şehr-i harâm (II/67.4): Haram ayları. (Bak: Eşhür-ül hurum)

şeytân (II/34.14): Şeytan, birçok din ve mitolojide, insanları kötülüğe teşvik ettiğine inanılan, adaletsizliğin ve tüm kötülüklerin kaynağı kabul edilen varlık. İblis sözcüğü de çoğu zaman Şeytan ile aynı anlamda kullanılır.

talkan soğuşu (1/150.24): Seyhun ve Ceyhun nehirleri arasında bulunan bölge tarihi ipek yolu üzerindedir. Bu bölgede, Buhara, Semerkant, Talkan, Baykent gibi şehirlerde Türk beylikleri yaşamışlardır. Arapların (Kuteybe başkanlığında) saldırılarına maruz kalırlar. Kuteybe bütün Türkleri öldürtür. Çocukları esir alır ve şehri yağmalar. Kuteybe, her Türk başına para vaad edince Araplar bütün Türkleri kılıçtan geçirir ve kadınlarla kızlara tecavüz ederler. Arapların Türklere yaptıkları katliamların en büyüğü olarak tarihe geçen bir olaydır Kuteybe'nin ordusu, diğerlerine örnek olsun diye 40 bin kişiyi kılıçtan geçirerek ağaçlara asmıştır.

tebük soğuşu (I/365.4): Hz. Peygamber'in Hicretin dokuzuncu yılında, Şam'da toplanan kırk bin kişilik Bizans ordusuna karşı çarpıştığı savaş.

temettü' haccı (1/74.22): Kişi, ülkesinden umre niyeti ile ihrama girer ve umreyi tamamladıktan sonra ihramdan çıkar. Sonra da hac için Mekke'den ihrama girer. Umre ile hac arasındaki elbise giyme, koku sürme, hanımı ile birlikte olma gibi ihram yasakları olmadığı için temettü' (faydalanma) denilmiştir.

tevbe-i naşûh (II/398.15): Tevbe-i nasûh, Kur'ân'a ait bir kavramdır. Ciddî, halis ve safi olarak, hulûs-u kalp ile sırf günahların bağışlanmasını dileyerek sırf Allah rızası için yapılan tevbe demektir.

tevḥîd (II/280.12): Birlemek. Allah'tan başka ilah olmadığına inanmak.

tevrât (I/58.15) “Musa'nın Beş Kitabı” olarak da bilinir. Orijinal olarak İbranice yazılmıştır. Tanrı tarafından Musa'ya indirildiğine inanılan beş kitaptan oluşur. İslam dininde Museviliğin kutsal kitabının Tevrat olduğu görüşü egemen olmuştur. Oysa Tevrat, Musevi Kutsal Kitabını (Tanah) oluşturan 39 kutsal metnin sadece ilk beşinden ibarettir.

'ubūdiyyet maḳamı (II/220.24): Ubudiyet; genel manada kulluk ve itaat demektir. İbadetle ubudiyet arasında ince bir fark vardır. İbadet, Allah'ın emirlerini yapmak ve nehiyelerinden kaçmaktır. Ubudiyet ise, Allah'tan gelen her şeye razı olmak ve kabullenmek anlamına gelir.

uḥud soĝıŝı (I/146.17): Hicret'in üçüncü yılında Uhud dağı civarında müşriklerle yapılan savaştır. Savaş, 11 Şevval 3 (27 Mart 625) günü başlamış, sonuçta Müslümanlar galip gelmişlerdir.

'umre ḥaccı (I/73.2): Umre, müslümanların Kâbe'yi hac mevsimi dışında ziyaret etmelerine denir. Umre *ziyaret* demektir. Fıkhî tanımı şöyledir: Hac gibi bir zamana bağlı olmadan ihrama girerek Kabe'yi tavaf, say etmek, tıraş olmaktır.

vedd (II/411.25): “Nûh -aleyhisselâm-'ın kavminde mevcut olan, sonradan Araplara intikâl eden, Dûmetu'l-Cendel'de Kelb kabilesine âit putun adıdır.

yaĝûs (II/411.25): Yeĝûs adındaki put Murâd kabilesine âitti. Sonra Benû Gutayf'ın oldu, Sebe'ye yakın Curf isimli mevkideydi.

ya'ḳûbiye mezhebi (II/7.7): Hz. İsa'nın ulûhiyetine inanan Seyyit adında biri ve ona tabi olanlardır.

ya'ûḳ (II/411.25): İkrime, Katade ve Ata'nın görüşüne göre (Yemen'deki bir yer olan) Belha denilen yerde Hemdanlılara ait puttur. Ye'ûk, Sebelilerden Kehlan adındaki birisine ait idi. Sonra oğullarından biri diğerinden miras almıştır, Büyüklük sırasına göre miras alına alına sonunda Hemdanlıların eline geçmiştir.

yāfes (II/20.21 / 20.22): Yafes, İncil'de Nuh'un oğullarından biridir. Arapça eserlerde ismi, Yafes bin Nuh (Nuh'un oğlu) diye geçmektedir.

zāhir (II/189.10): Allah'ın isimlerindedir. Görünen, varlığında hiç şüphe olmayan, varlığı her şeyden aşikar olan.

zencebîl ḫabî'atli selsebil isimli çişme (II/422.14): Cennet pınarının adıdır.

zeytin yığacı(II/430.1): Birçok hastalığa da iyi gelen Kur'an'da adı geçen bir bitkidir.

zül-hicce (438.14): Ayların on ikincisi ve hürmetli aylar (eşhürü'l-hurum)'ın ikincisi. Kurban bayramının da bulunduğu Zülhicce ayı, mübarek ayların en mühimleri arasında yer almaktadır.

KAYNAKÇA

- Akar Ali (2006). *Türk Dili Tarihi*, Ötüken Neşriyat, İstanbul.
- Alkaya Ercan(2001). “*Tatar Türkçesindeki Dil ve Söz ile İlgili Atasözleri Üzerine Bir Değerlendirme*”, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, C.11, S. 2, Elazığ, s.55-76.
- Alkaya Ercan (2002). “*Tatar Türklerinin Kullandığı Türkçe Kişi Adları Üzerine Bir Değerlendirme*”, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, C. 11, S.1, Elazığ, ss.129.
- Alkaya Ercan(2008). *Sibiryaya Tatar Türkleri ve Dilleri*, Turkish Studies, Ankara.
- Alkaya Ercan(2008). “*Sibiryaya Tatar Türkçesindeki Uzun Ünlüler Üzerine Bir Değerlendirme*”, Turkish Studies, Ankara.
- Alkaya Ercan (2008). “*Sibiryaya Tatar Türkçesi*”, Turkish Studies Publication, Ankara.
- Argunşah Mustafa (2010). “*Harezm Dönemi Metinlerinde e/i Sorunu*”, Dil Araştırmaları Uluslar Arası Hakemli Dergi, S. 6, Ankara, s. 47.60.
- Ata Aysun (2004). *Türkçe İlk Kur'an Tercümesi Karahanlı Türkçesi*, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Ateş Süleyman, *Kur'an-ı Kerim Tefsiri, S. I-VI, ...*
- Banguoğlu Tahsin (2000). *Türkçenin Grameri*, Ankara.
- Bilgegil Kaya (1984). *Türkçe Dil Bilgisi*, Dergah Yayınları, İstanbul.
- Bedir Ahmet (2010). *Tevhid'in Yurdu Kur'an-ı Kerim Atlası*, Kaynak Yayınları, S. I-II, İstanbul.
- Biray Nergis (2008). “*Kazak Türkçesinde De- Fiilinin Kullanılışı Üzerine*”, Prof. Dr. Ahmet Bican Ercilasun Armağanı, Akçağ Yay., Ankara, s. 394-424..
- Biray Nergis (2008). “*Kazak Türkçesinde Sınırlandırma İşlevli Dil Birlikleri Üzerine: gana, qana, teg, aq*”, Modern Türklük Araştırmaları Dergisi, Aralık, C. 5, S. 8, s. 48.83.
- Buran Ahmet, Alkaya Ercan (2004). *Çağdaş Türk Lehçeleri*, Akçağ Yayınları, Ankara.
- Caferoğlu Ahmet (1968). *Eski Uygur Türkçesi Sözlüğü*, İstanbul: TDK.
- Caferoğlu Ahmet (1971). “*Türkçemizdeki -ğıl ve -gil Emir Eki*”, TDAY, s.1-10.
- Caferoğlu Ahmet (1984), *Türk Dili Tarihi I-II*, İstanbul.
- Caferoğlu Ahmet (1988). *Türk Kavimleri*, Enderun Kitabevi, İstanbul.
- Caferoğlu Ahmet (2000). *Türk Dili Tarihi*, İstanbul.
- Canpolat Mustafa (1967), “*Behcetü'l- hadā'ik'in Dili Üzerine*”, TDAY- Belleten, Ankara: TDK, s. 165-175.
- Demirbilek Salih (2008). “*Tegi Edatı ve Türevleri*”, Uluslar arası Sosyal Araştırmalar Dergisi, Volume 1/2.
- Dilçin Cem (1983). *Yeni Tarama Sözlüğü*, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Eckmann Janos (1996). *Harezm, Kıpçak ve Çağatay Türkçesi Üzerine Araştırmalar*, TDK Yayınları, Ankara.
- Eckmann Janos (1988). *Çağatayca El Kitabı*, Çeviren: Günay Karaağaç, Edebiyat Fakültesi Yayınevi, İstanbul.
- Ediskun Haydar (1999). *Türk Dilbilgisi*, İstanbul.
- Eker Süer (2006). “*Ekstra Küçük Bir Dil Olarak Romanya “Tatar Türkçesi”*”, Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi, C.23, S.2, Ankara, , ss. 85-100.
- Eker Süer (2006). “*Kutadgu Bilig’de (teñri ‘azze ve celle ögdisin ayur) Türkçe İslami Terimlerin Kaynakları Üzerine*”, Bilig, Sayı 38, s. 103.122.
- Ercilasun Ahmet Bican (1991). *Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Sözlüğü*, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara.
- Ercilasun Ahmet Bican (Mayıs, 1995); “*Kaşgarlı Mahmud’da -sa / -se Eki*”, Türk Dili, Sayı:521.
- Ercilasun Ahmet Bican (2007). *Türk Lehçeleri Grameri*, Akçağ Yay., Ankara.

- Ercilasun Ahmet Bican (2007). *Türkçede Benzerlik Bildiren +m Fonemi*, Dil Araştırmaları Uluslar Arası Hakemli Dergi, 1/1, Ankara, s. 9-20.
- Ercilasun Ahmet Bican (2008). *La Enklitiği ve Türkçede Bir "Pekiştirme Enklitiği" Teorisi*, Dil Araştırmaları Uluslar Arası Hakemli Dergi, S. 2, Ankara, s. 35.56.
- Ercilasun Ahmet Bican (2009). *Türk Dili Tarihi*, Akçağ Yay., Ankara,
- Eren Hasan (1999), *Türk Dilinin Etimolojik Sözlüğü*, Ankara.
- Ergin Muharrem (1998). *Türk Dil Bilgisi*, Bayrak Basım, İstanbul.
- Ergöneç Akbaba Dilek (2009). *Noğay Türkçesi Grameri (Ses ve Şekil Bilgisi)*, Grafiker Yayınları, Ankara.
- Ersoylu Halil (1981), "*Kutadgu Bilig'de Kur'an-ı Kerim Ayetlerinden İlhamlar*", Türk Dünyası Araştırmaları 15.
- Ertane Baydar Arzu S. (2009). "*Kırım Tatar Türkçesi Edebi Dilinde Fiil- Tamlayıcı İlişisine Dair*", A.Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi, S. 40, Erzurum.
- Ganiyev Fuat (1997). *Tatarca-Törekçe Sözlük (Tatarca- Türkçe Sözlük)*, İnsan Neşriyatı, Kazan- Meskeü.
- Gencan Tahir Nejat (1979). *Dilbilgisi*, TDK Yayınları, Ankara.
- Hatipoğlu Vecihe (1972). *Türkçenin Söz Dizimi*, TDK, Ankara.
- Hazar Mehmet (2011). "*Çağatay Türkçesinde Oğuzca Özellikler ve Benzerlikler*", The Journal of Academic Social Science Studies, Volume 4/1.
- İnan Abdülkadir (1953). "*XIII-XV. Yüzyıllarda Mısır'da Oğuz Türkmen ve Kıpçak Lehçeleri ve "Halis Türkçe"*", TDAY-Belleten, Ankara: TDK, s. 53-71.
- İnan Abdülkadir (1960). "*Kur'an'ın Eski Türkçe ve Osmanlıca Çevirileri Üzerine Notlar*", TDAY, s. 79-94.
- İnan Abdülkadir (1998), "*Şeybanlı Özbekler Çağına Ait Bir Çağatayca Kur'an Tefsiri*", *Makaleler ve İncelemeler*", II. Cilt, Ankara: TTK, s. 137-140.
- İpek Birol (?), "*Türk Dilinde Vasıta Hali*", Türkiyat Araştırmaları Dergisi, s. 63.97.
- Karahan Leyla (1999). *Türkçede Söz Dizimi*, Akçağ Yay., 6. Baskı, Ankara.
- Karahan Leyla (2007). "*Sonra, Önce*" *Kelimelerini Edat Kategorisi İçindeki Durumu*", Dil Araştırmaları Uluslar Arası Hakemli Dergi, 1/1, Ankara.
- Karahan Leyla (2011). *Türk Dili Üzerine İncelemeler*, Akçağ Yay, Ankara, 2011.
- Karamanlıoğlu Ali Fehmi (1994), *Kıpçak Türkçesi Grameri*, Ankara TDK Yay..
- Karaörs İsmail vd, (2010). *Dini Kavramlar Sözlüğü, Diyanet İşleri Başkanlığı*, Ankara.
- Kasapoğlu Çengel Hülya (2005). *Kırgız Türkçesi Grameri Ses ve Şekil Bilgisi*, Akçağ Yayınları, Ankara
- Koç Kenan vd, (2003). *Kazak Türkçesi Türkiye Türkçesi Sözlüğü*, Akçağ Yay., Ankara.
- Koç Kenan, Doğan Oğuz (2004). *Kazak Türkçesi Grameri*, Gazi Kitapevi, Ankara.
- Koçoğlu Vildan (2008). "*Tuva Türklerinin Kullandıkları Alfabeler ve Bazı İmla Özellikleri*", Turkish Studies, Ankara.
- Korkmaz Zeynep (1991), "*Eski Türk Yazı Dilinden Yeni Yazı Dillerine Geçiş Devri ve Özellikleri*", TDAY- Belleten, Ankara: TDK, ss. 55-64.
- Korkmaz Zeynep (2003). *Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi)*, TDK, Ankara.
- Mahmutova L. T., vd. (1977), *Tatar Tilinin Anlatmalı Sözlüğü*, Cilt I-II-III, Tataristan Kitap Neşriyatı, Kazan.
- Nalbant Mehmet Vefa (2009). *Karışık Dilli Kur'an Tefsiri- Çağatay, Oğuz ve Kıpçak Lehçeleriyle*, Bilge Oğuz, İstanbul.
- Nalbant Mehmet Vefa (2003), "*-DUK Eki ve Divānū Lūgati't Türk'te -DUK Ekli Görülen Geçmiş Zaman Çekimi*", (M Canpolat Armağanı).
- Ölker Perihan (Güz/2008), "*Beylikler Dönemi Bir Mülk Suresi (Tebāreke) Tefsiri Üzerinde Dil İncelemesi*", Türkiyat Araştırmaları Dergisi, Sayı 24, s. 165-176.
- Öner Mustafa (1998). *Bugünkü Kıpçak Türkçesi*, TDK Yay.:703, Ankara,

- Öner Mustafa (Eylül/2007). “*Türkçede –prak Zarf-Fiili*”, Modern Türklük Araştırmaları Dergisi, C. 4, S. 3,
- Öner Mustafa (2009). *Kazan-Tatar Türkçesi Sözlüğü*, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara,
- Önler Zafer (2009). “*Karahanlı Dönemi Metinlerinde İnançla İlgili Türkçe Terimler*”, Uludağ Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi, S. 16, Bursa.
- Önler Zafer (2009). “*Karahanlı Dönemi Metinlerinde İnançla İlgili Türkçe Terimler*”, Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi, 10/16, 187-197.
- Özkan Nevzat (2008). “*Kırım Tatar Türkçesinin Yayılma Alanları*”, Turkish Studies, Ankara.
- Özkan-Nalbant Bilge (2011). *Çağatay Türkçesiyle Şerhü’r-Risale Fi’t-Tasavvuf (İnceleme-Metin-Dizin)*, Bilgeoğuz Yayınları, İstanbul, 2011.
- Sağol Gülden (1997). “*Kur’an’ın Türkçe Tercüme ve Tefsirleri Üzerinde Yapılan Çalışmalar*”, Marmara Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türklük Araştırmaları Dergisi 8 (Mehmet Akalın Armağanı), İstanbul, s. 379-396.
- Sağol, Gülden (1999). *An- Linear Translation of The Qur’an into Khwarazm Turkish*, Part: I-IV, Harvard Universty.
- Sami Şemseddin (1989). *Kāmus-ı Türki*, İstanbul, (3.Baskı).
- Shakhmayev Sergey (1994). *Tatar-English/English-Tatar Dictionary*, Hippocrene Boks, New York.
- Steingass F. (1970). *Persian-English Dictionary*, Librairie Du Liban, Beirut.
- Sürücü İbrahim (2006). *Kur’an’da Geçen Yer Adları*, Yüksek Lisans Tezi, Van.
- Şahin Erdal (2003). “*Kazan Tatar Türklerinin Latin Alfabeti Mücadelesi*”, Türk Dünyası Tarih Kültür Dergisi, S. 199, Temmuz, İstanbul, s. 42.45.
- Şahin Erdal (2007). “*Stalin Dönemi Siyasetinin Kazan Tatar Türkleri Kültürüne Etkileri*”, *Stalin ve Türk Dünyası*, Kaknüs Yayınları, İstanbul.
- Şahin Erdal (2009). “*Tatar Türkçesinde uk/ük Kuvvetlendirme Edatı*, Türk Dünyası Araştırmaları”, Sayı 180, Haziran.
- Taş İbrahim (2010). “*Şeybâniler Dönemi Çağatayca Kur’an Tefsiri’nin Sözvarlığı Üzerine Notlar*”, International Journal of Central Asian Studies Volume 14, Bilecik.
- Taş İbrahim (2001). *Çağatayca Kur’an Tefsiri (Giriş- Metin- Dizin)* Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.
- Tarama Sözlüğü (1974-1988), 1-VIII, TDK Yay., Ankara.
- Tatarça Törekçe Süzlek (?). Gesil, www.gajil.20m.com.
- Taymas Abdullah Battal (1998). *Kazan Türkçesinde Atasözleri ve Deyimler (Açıklamalar-Düşünceler- Sözlük- Örnekler-Bir Ek*, TDK Yayınları, Ankara.
- Tekin Şinasi (1973-1974), “*1343 Tarihli Bir Eski Anadolu Türkçesi Metni ve Türk Dili Tarihinde ‘olga bolga’ Sorunu*”, TDAY- Belleten, Ankara: TDK, ss. 59-157.
- Tekin Talat (1994), “*Türk Dillerinde Ökseste y- Türemesi, Türk Dilleri Araştırmaları 4*”, Ankara, s. 51.66.
- Tekin Talat (1995), *Türk Dillerinde Birincil Uzun Ünlüler*, Ankara: Simurg.
- Tekin Talat (2003), *Orhun Türkçesi Grameri*, Türk Dili Araştırmaları Dizisi-9, İstanbul.
- Tekin Talat, ÖLMEZ Mehmet (2003). *Türk Dilleri - Giriş*, Yıldız Dil ve Edebiyat 2, İstanbul.
- Topaloğlu Ahmet (1976-1978). *XV. yy Başlarında Yapılmış Satır Arası Kur’an Tercümesi Cilt I: Giriş ve Metin, Cilt II: Sözlük*, İstanbul.
- Turhan-Aslan Selda (2006). *Tatar Türkçesi – Remzi Veliyev-Fasiga – (İnceleme-Metin-Sözlük)*, (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi), Elazığ.
- Türk Dil Kurumu (2005), *Türkçe Sözlük*, 10. Baskı, Ankara.
- Usta Halil İbrahim (2011). *Orta Asya Kur’an Tefsiri (Metin-Tıpkıbasım)*, Poyrazofset, Ankara.
- Uyansoy-Hillhouse Ayşe (2006). *Karışık Dilli Kur’an Çevirisi (1A-37A)*, (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi), İstanbul.

- Uzun Murat (2007). *Kazan-Tatar Türkçesinde Birleşik Fiiller*, (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi), Karadeniz Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Ünlü Suat (2007). “*İlk Türkçe Kur’an Tercümelerine Göre Esmā-i Hüsnā*”, Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, cilt 16, S: 2, s. 215-285.
- Ünlü Suat (2011). “*İlk Türkçe Kur’an Tercümelerinde Uhrevi Yer Adları*”, Turkish Studies 6/2 Spring, s. 985-1032.
- Ünlü Suat (2012). *Doğu ve Batı Türkçesi Kur’an Tercümelere Sözlüğü*, Eğitim Yayınevi, Konya.
- Üşenmez Emek (2006). “*Türkçe İlk Kur’an Tercümesi ve Tercümedeki İslami Terimlerin Türkçe Karşılıkları Üzerine*”, Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi 1, s. 89-99.
- Yılmaz Hasan (2003). *Kur’an Kelime ve İfadelerini Anlamada Kavram Tefsiri ve Semantik Analiz Yöntemi*, (Basılmamış Doktora Tezi), Erzurum.
- Yılmaz Hikmet (1998). *Kuzey(Kıpçak) Grubu Türk Şivelerinde Zarf-Fiiller*, (Basılmamış Doktora Tezi), Kayseri.
- Yusupov Ferit (2011). “*Tatar Şivelerinde Şimdiki Zaman Biçimleri*”, Turkish Studies.
- Yüksel Zühal (1997). “*Kırım Tatarcasında Geniş Zaman İfadesi Veren Sıfat-Fiiller*”, Emel Dergisi, Ankara, S. 222.
- Yüksel Zühal (2005). *Kırım Tatar Türkçesi Grameri Ses ve Şekil Bilgisi*, Ankara.
- Yüksel Zühal (Güz, 2006), “*Kırım Türkçesinde “(-Dı)” Ekinin Kalıplaşması*”, Türkiyat Araştırmaları Dergisi, Sayı 20, s. 49-59.
- Yüksel Zühal (Güz, 2006), “*Kırım Tatarcasında “Dep” Yapısı ve İşlevleri*”, Türkiyat Araştırmaları Dergisi, Sayı 20, s. 37-47.
- Zülfikar Hamza (1974). “*Çağatayca Bir Kuran Tefsiri*”, *Türkoloji Dergisi*, VI/1, s. 153-195.
- Zülfikar Hamza (1974). *Çağatayca Bir Kuran Tefsiri, Dilbilgisi İncelemesi-Metin-Dizin*, Basılmamış Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

- 1 kūrān tefsīri kazaran tilinde
- 2 el-ıtķān
- 3 el-cild el-evvel
- 4 fī
- 5 tercemetü'l kūrān
- 6 ufa gübirnasi menzile uyazı yahşıbay karyesinde (imām ve müderris
- 7 şeyhü'l-islām bin esdu'l-lah el-ħamīdī)niñ ħidmet-i kalemıyesındındır.
- 8 maṭbu'at-ı kerīmi kazaranda
- 9 kend muşārıflerıyle 1911 sene
- 10 bol "el-ıtķān" el-ıtķān atı kūrān tefsiri 1911-cılında kazaran khalasında
- 11 başılgan eken. ekinşi ret 1984-cılı ofset edismen arķılı sitanbul khalasında
- 12 başıldı. düzeltip bastırđan ħālifā altay karap şıķķan delilķan canaltay
- 13 Bu "el-ıtķān" adlı tefsir 1911'de Kazaran şehrinde
- 14 kazaran şivesi ile basılmş olup, ikinci defa 1984'te ofset
- 15 usulüyle İstanbul'da basılmıştır.
- 16 Basıldığından bu yana yetmiş yıl geķmiş ce aynı zamanda elden ele çok okunmuş olduğundan, kağıdı oldukça yıpranmış, bazı yazıları silinmeye başılamıştır.
- 17 Asıl nüshasından filimi çekildikten sonra, uzun zaman
- 18 Çalışılarak tashih edilmiştir.
- 19 Tashih ederek bastıran : Halife Altay
- 20 Gözden geķiren: Delilhan Canaltay
- 21 ADRES: Kazaran kenti Altay Sokak No:2
- 22 Güneşli Bakırköy İstanbul
- 23 TÜRKİYE

0.1 tüşinikter

0.2 qadırli oqırmandar! bul tefsir “el-itkân” el itkân qazan qalasında, qazan tilinde basılğanına

0.3 cetpis cıldan aşqan. eri qoldan- qolğa ötip köp oqulğandıqtan qa‘ āzı meh yılınşa tözip sözderi,

0.4 eripteri esirese nökteleri öşe bastalğan eken.

0.5 1- alğaşkı köne nusqasınan süreti alıngannan keyin bër cılğa caqın şoğıldanılıp öşken

0.6 sözderi, eripteri cana nökteleri arnavlı qalam siyā arqılı qaytadan cazılıp düzeltilüvge

0.7 tırsıldı eriyne sonda da keybir öşken cerleriniñ bolınuvı mümkün.

0.8 2- sol kezde qalıptaşqan tomarlıqtı emle bolmağandıqtan, key sözder tözilişe cazılğan¹ onday

0.9 onday sözder köptese söylemniñ oşandaq oqımına qaray oqıtıluvğa boladı.

0.10 3- oqıtıluvğa oñaylıq bolturuşın keybir sözderge davıstı dıbıstar nemese eripterdiñ astını-

0.11 üstine dıbıstıq belgiler qoyıldı.

0.12 4- al mağnā caylı- birli carım artıq sözder öşirilip kem qalğan sözder cazıldı mısalı:

0.13 5- birinşi nusqanıñ 14-bette 1- colındağı “iyeleri” iyeleri, 282- bette. 2-

0.14 colı. 471- bette 2- colındağı cana ekinşi nusqanıñ 24- bette 64- colındağı “el-işbāt”

0.15 işbāt degen cana 16- bette 25- colındağı “körkem yüzli” degen sözder öşirildi.

0.16 6-berinşi nusqanıñ 173. bette, 27- colı. 39. bette, 22. colındağı “qızıl qomırşka”

0.17 degen sözderdiñ astı sızılıp canına “tözeñ” degen sözder cazıldı.

0.18 7- ekinşi nusqanıñ 39. bette 11. colındağı “vaqtinde” vāqtında degen sözdiñ astı

0.19 sızılıp üstine (ölüm kelmevden burın) söz cazıldı.

0.20 8- 42- bette 1- coldıñ basındağı “öyine gired” degen söz öşirilip ornına (üzüm, yonca)

0.21 degen sözder cazıldı.

0.22 9- birinşi nusqanıñ 272 – bette 28- colındağı (hazret-i ‘abdu’l-lah rağiallah-ü ‘anh) degen söylemniñ

0.23 astı sızılıp, caqşa işine (!) lep belgisi qoyıldı.

0.24 10-426- bette 22- coldağı alğaşkı nusqasında basılmay qalıp qoyğan “” degen söz

0.25 cana 414- bette 8- coldağı “ve resāletehü” degen sözdegi qalıp qoyğan “r” erpi cazıldı.

¹ Eserde (جارتلار) yazılmış. Baskı hatası olmalı.

- 0.26 11- yerde oqırmandarğa kömek etüv maqsatınan qazan tilindegi keybir temrindermen töl
- 0.27 ayırmaşılıqtarına baylanıstı kısıqa bir sözdikşe berildi.

H. Altay

sözdikçe

aşamak nicev	şetle: sügmes
aқта ¹ -nāqatra ¹ nāqatra ¹	şuñar: solarga
āgāh oluñız: sāk bolıñız	şundayın: şunday
añar: olarma	şarıq- sarıq koyı
ala-alğay: aladı	şarı- sarı: taman
alğaç: almaymız	men-menim:sübüt
ilk-ilk: alğaş	qabızmaq: ot tamızuv
izgü-ezgü: caqsı	qayçan: qaşan
añçaq: tek qana	qayu : qayı
evrilmek: evrilmek: aynaluv	qarışmaq: qarısı kelüv
oşanmaq-oşanmaq: senüv	qabāhat-qabahāt: caman
oşandaq-oşandaq: osanday	qıçqırmaq: şaqıruv
bola, bolğay: boladı	qıçqırçmaq: talasuv
bolğamız: bolmaymız	koştan: bastamaq
bolışmaq: bolsunuv	gürüh: top
biline, bilgey: biledi	mātūr: sulu
bilgeç: bilgende	niçek: qalayşa
tiley: tileydi	yaqtı: carıq
tutaşmaq: qosuluv	yalkın: carqıravıq
tiresi: aynalası	yavız: caman
çıkmay: şıqbaydı	yoğmaq: coğatuv
çoqraq: soqır	yirmek: bozuv
	yüz döndürmek: bet bozuv
	yolup almaq: qutqaruv

2

- 2.1 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm
- 2.2 zātı vehmleriniñ işāretindin pāk bolup şıfatları ‘aḳllarınıñ ve fehmleriniñ idrākındin muḳaddes bolup ulūhiyyet birlen her
- 2.3 mevcüddin ilk muttasıf bolup idi ve sermedī bolğan şıfat birlen her mevcüddin şoñ bāḳī bolğan allahü te‘ālāge ḥamd
- 2.4 şoñra hem bütün maḥlūḳatınıñ vucūdına alehi'l gā'ıye bolğan ve bütün ‘ālemniñ nūrı olan resül-i ekrem ve benī muḥterem
- 2.5 şall'allahü te‘ālā ‘aleyhi ve sellemge hem şaḥābe ve tābi‘inge şalavat ve selām şoñra hicret nebevidin miñ üç yüz yigirmi
- 2.6 dörünçü seneniñ rabı‘ü'l- āḥirlerinde ḳurān-ı kerīm ma‘naların tercemege şurū‘ ḳıldım allah tebārik ve te‘ālā
- 2.7 tamām itmegen müyesser itse idi eşnā-yı tercemege kendimdin şādir bolğan taḳşirātımı ‘afv ḳılğay idi
- 2.8 hem bu ‘amelimi āḥiret ‘amelleri cümlesindin ḳılıp meşübāt-ı uḥreviye birlen heşāb ḳılğay idi maḥz-ı dünyā ‘amellerindin gene
- 2.9 ḳılmağay idi ḥaḳḳ sübhāne ve te‘ālādın hulūş ḳalbimdin şoradıkım nerse bodır ey barı, te‘ālā ḳurān ‘azimiñni
- 2.10 taḥfif ḳıluvçılardan ḳılmağay idiñ eger de ma‘naların ḥaḫā añlağan bolsam elbette bu ḥiḫām-ı beşeriyetimiñ
- 2.11 muḳtezāsından oldıḳı üçün ‘afv-u ḡufrān içinde boluvını ötinemen allah tebārik ve te‘ālāniñ (مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ)
- 2.12 (الرُّطْبُ وَالْأَبَاسُ الْأَقْيَابُ) digen ḳolına ḳarağanda digen ḳolı ile (مِنْ شَيْءٍ) ḳurāndan her bir nerseni
- 2.13 çığaruv mümkün ḫattā ba‘zı ‘ālimler ḳurāndan hey’et –i hendese nücüm tıb ‘ilmlerin çığarğanlar hem ‘ulūmı ‘arabiyeniñ
- 2.14 köbisini ḳurāndan çığarğanlar hem ba‘zı ‘ālimler resül-i ekrem ve benī muḥterem efendimiz muḫammed şall'allahü
- 2.15 te‘ālā ‘aleyhi ve sellemniñ altmış üç yıl dünyāda ‘ömr kiçirdiklerdin münāfikün süresindegi (وَكَانَ يُؤَخِّرُ اللَّهُ نَفْسًا)

- 2.16 (أَدْجَاءُ أَجْلَاهَا) āyet-i şerīfesindin çılganlar monîñ keyfiyeti çönki münāfikūn sūresi altmış üç sūreniñ
- 2.17 başı allahü te'ālā bu münāfikūn sūresi şöñde tegābun sūresini indirdi. bes resül'allahniñ dünyādan fağdı
- 2.18 ya'nī yoklığı sebebli göya tegābun hāşıl boldı dağı qurānda resül'allahdan rivāyet qılınğan hadīşni taşdıq
- 2.19 bar niteki resül'allah
(أَذَا بَلَّغْتُمْ مَنِّي حَدِيثَ فَأَعْرَضُوهُ عَنِّي كَتَابَ اللَّهِ تَعَالَى فَإِنْ وَافَقَهُ فَأَقْبَلُوهُ وَالْأَفْرَدُوهُ) didi
- 2.20 zāhir 'ibāretleri ve işāretleri birlen qurānı şāmil bolğan nerseler yididir evvelgisi ötkendigi kışşalar ikinçisi
- 2.21 kileçekdegi va'ad bolğan haberler üçünçisi kileçekdegi va'id bolğan haberler dörtinçisi meşeller bişinçisi va'azler
- 2.22 altunçısı emr bolğan aḥkām-ı şer'ıye yidinçisi nehy bolğan aḥkām-ı şerı'ye ama ötkendegi kışşalar 'ālem, kökler ve yirler ve yir
- 2.23 astında bolğan nerseler hem ādemler, cinler yaratılıvından hem ādemleriñ törli dīn ve milletlerge ayruluvlarından hem
- 2.24 ādem 'aleyhi's-selāmniñ yaratılıvından başka peygamberlerge qadar bolğan kışşalar meşelā allahü te'ālā qurānda peygamberleriñi kışşa kıldı
- 2.25 ba'zısını ismleri ile ba'zısını ismsiz gene ismleri birlen kışşa qılınğan peygamberler idrīs nūḥ hūd şāliḥ lūṭ
- 2.26 ibrahīm ismā'il ishāq ya'qūb yūsuf yūşā' şu'ayyib mūsā hārūn elyesā' ilyās yunus 'üzeyr dāvud süleymān
- 2.27 eyyūb zekeriyyā yāhyā² 'īsā muḥammed 'aleyhi's-selām isimsizleri eşmoyil şem'ūn ḥıẓr ḥazkīl peygamberlerden başqalar aşḥābū'
- 2.28 r-ress kavm tabi' ye'cūc ve me'cūc aşḥābū'l-ḥudūd 'ād şemūd qabileleri ḥatunlardan meryem zeliḥā belkīs fir'avun
- 2.29 ḥatunı ḥazret-i asiye imrāetü nūḥ imrāetü'l-lūṭ feriştelerdin cebrā'il mikā'il hārūt mārūt ra'd berq hāzin cehennem bolğan

3

² Metinde (يَا يَحْيَى) yazılmış.

- 3.1 mālīk қа'īd irlerdin nemrūd şeddād calūt ba't naşr fir'avun hāmān қарūn āzir 'ümrān beşerī hārūn bel'am
- 3.2 bā'ūr hābīl қābīl loқmān zū'l-қarneyn hem zeyd ebū leheb hem şāhābeler kāfirler münāfīkler resūl'allah birlen cidāl
- 3.3 қилувçılar ve şoğış қилувçılar hem aḥvāl nebī 'aleyhi's-selām hem resūl'allahniñ mu'cizeleri bolar hemmesi ötkendegi
- 3.4 қишşalar ama kileçekдеги ҳаберler ādem balasiniñ ölüvi hem ölüv reviši ölgen şoñında bolğan işleri қабр ҳālleri
- 3.5 қабрде болған şevāb 'azāb қiyāmet 'alāmetleri meşelā deccāl ye'cūc me'cūc üç törli şūr ҳesāb cennet tamuğ
- 3.6 cennetde болған ni'metler tamuğда болған 'azāblar daḥi ḥavz-ı mizān şefā'at şirāt bolar hemmesi kileçekдеги ҳаберler
- 3.7 ama meşeller şariḥā meşel lafzı ile zıkr қilinganları bar (كَمَلَّ اللهُ اسْتَوْفَعْنَا) kibi daḥi şariḥā zıkr
- 3.8 қилинмағанları bar ḥayrū'l-umur evsathā meşel kibi allahü te'ālāniñ (لَا فَارُضَ وَلَا تَكْرَهَانَ بَيْنَ ذَلِكَ) digen қолındın
- 3.9 biline daḥi (وَالَّذِينَ إِذَا أَتَفَعُوا لَمْ يَسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا) digen қолındın biline hem (وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ)
- 3.10 (عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهُمَا كُلِّ الْبَسِطِ) digen қолındın biline hem (وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافْتَهُمَا) digen қолındın biline ama
- 3.11 va'azler қurānda көп çönki қurāniñ sevқ-i va'az üçün 'ulūm-ı қurāniñ iñ uluğsı aḥkām-ı şer' iye aḥkām-ı şer' iye
- 3.12 ҳақında kilgen āyetler cem'ī biş yüz қадар (1 sūre-i fātiḥa) ta'yīn-i mesā'ildin ḥālī (2 baқara sūresinde)
- 3.13 müsā'ildin көп āyet bar (birinçisi) eşyāda aşl ibāḥat boluvçılıқ (ikinçisi) namāzniñ hem zekātniñ hem namāzda
- 3.14 rükū'niñ farzlıғında hem cemā'at namāziniñ vācibliginde (üçünçisi) қurānnı neshniñ düristliginde (dörtinçisi)
- 3.15 mescidlerini yimirüvniñ ḥarāmlıғında (bişinçisi) қiblede mensūḥ болған nersedede (altunçısı) atamligine kirgen balanıñ
- 3.16 ataniñ zararına azād boluvında (yidinçisi) peygamberlerniñ günāhdan ma'şūm boluvında kāfirlerniñ imām bolmavında
- 3.17 (sikizinçisi) beytu'l-lahniñ ḥükmlerinde hem emān boluvında (toқızınçısı) ecma'īniñ ḥüccet boluvında (onunçısı)

- 3.18 ka'bege yönelüvniñ farz boluvında (on birinçisi) şehidlerniñ faziletlerinde hem kabrde ehl-i kavmni ni' metlendirüvni
- 3.19 işbâtda (on ikinçisi) şafâ birlen merve arasında yürüvde (on üçünçisi) aşav harâm bolğan nerseniñ ba'zısında
- 3.20 (on dörünçisi) imân-ı mufâşşilde hem islâmniñ hükmlerinde (on bişinçisi) kışâşniñ vâcib boluvında hem kışâş
- 3.21 dan 'afvda (on altunçisi) vaşiyetde (on yidinçisi) rüzeniñ vâcib boluvında hem keyfiyyetinde hem rüzeniñ fidye birlen
- 3.22 şeyh-i fâniden tüşüvinde hem kazâ birlen avıruv birlen misâfirdin koşuvında hem du'â'nıñ kabûl boluvında hem rüzeniñ çiginde
- 3.23 hem i'tikâfda ve tayynıñ harâm boluvında (on sikizinçisi) harâm mâlnı aluvda hem aşavda (on toqızınçisi) hacda bolğan
- 3.24 câhiliyyet zamânındağı ba'zı 'âdetlerni nesh kıluvda hem kıtâl mes'eleleriniñ ba'zısında (yigirminçisi) farz hac birlen
- 3.25 nafile hacda hem bolardan ihşarnı beyânda (yigirmi birinçisi) temettü' hacnı beyânda (yigirmi ikinçisi) hacnıñ vaqtıni hem
- 3.26 şartlarını 'arefe birlen müzdelife tavında toqtavnı beyânda (yigirmi üçünçisi) teşriğ-i tekbîrilerinde hem taşlar atuvda
- 3.27 (yigirmi dörünçisi) hamr hem ötüş oyunınıñ harâmlığında hem zekevet nafaçasını hem yetimlerni işlâhıni beyânda (yigirmi
- 3.28 bişinçisi) mü'min irler birlen mü'mine hatunlarınıñ müşrik irler birlen müşrike hatunlarınıñ nikâhlarınıñ
- 3.29 harâmlığında (yigirmi altunçisi) hayz vaqtinde yakınlık kıluvniñ harâm boluvında (yigirmi yidinçisi) günâh birlen yemîn
- 3.30 itmevde hem yemînni köp kılmavda hem yemînlerniñ ba'zısında mu'âheze bolup ba'zısında mu'âheze bolmavda (yigirmi
- 3.31 sikizinçisi) ilânı beyânda (yigirmi toqızınçisi) talâk kılınğan hatunniñ 'iddetinde hem talâkda rücu'nı beyânda
- 3.32 hem talâk rücu'nı hem hula'nı hem talâk muğalazanı beyânda hem 'iddetniñ ötüvni 'iddet şöñında nikâhıni beyânda
- 3.33 (yigirmi toqızınçisi) rezâ'nı hem rezâ' müddetini beyânda hem imçek imizüvçi hatun birlen anağa nafağa hem kisveniñ vücûbın
- 3.34 beyânda (otuzınçisi) iri ölgen hatunniñ 'iddetin beyânda (otuz birinçisi) 'iddet içindegi hatunı

4

- 4.1 aluvnı kināye birlen añlatuvnıñ düristligini beyānda hem ‘iddet ötmesdin borun nikāhdın ıyuvnı beyānda
- 4.2 (otuz ikinçisi) duḥūldın ḳabl ṭalāḳ ḳılıngan ḥatunğa mihr hem meta‘anıñ vācib boluvın hem vācib bolmavın
- 4.3 beyānda (otuz üçünçü) biş vaḳt namāznıñ farzlıgında daḥi namāzda ḳıyāmetiñ farzlıgında namāzda ḳorḳuv
- 4.4 vaḳtinde ḳiblege yönelüvniñ farziyyetiniñ sāḳiṭ boluvında (otuz dördünçü) ‘iddet şaḳlay torğan ḥatunlarnıñ
- 4.5 nafaḳaleri tora torğan orınları ḥaḳında (otuz bişinçisi) vebādan ve ṭā‘ūndan ḳaçmav ḥaḳında (otuz altınçısı)
- 4.6 allahü te‘ālānı birlev hem allahü te‘ālānıñ şıfatları ḥaḳında (otuz yidinçisi) sevdā zekevātı hem ‘öşrler ḥaḳında hem nafaḳanıñ
- 4.7 faḳiletlerinde hem ‘amelniñ fiḳhge kirüvi ḥaḳında (otuz sigizinçü) nafaḳa ya‘nı mālñı allahü te‘ālā yolında şarf ḳıluv
- 4.8 hem nafaḳanı zāhir ve yaşrın ḳıluv ḥaḳında (otuz toḳızınçü) rubā ḥarāmlıgı ḥaḳında (ḳırğınçü) dīnde rubā ḥaḳında
- 4.9 hem faḳır ādemdin borçını kiçiktirüv ḥaḳında (ḳırḳ birinçü) selem beyy‘i hem beyy‘-i selemni yazuv hem şāhid torğızuv
- 4.10 hem şāhid torğızuvnıñ keyfiyyeti ḥaḳında hem şatuvğa şāhid ḳoyuv hem borçnı yazuvçı bolmağanda rehin ḳoyuvnıñ
- 4.11 vācib boluvı ḥaḳında (ḳırḳ ikinçü) günāhlarnı ‘azm ḳıluvniñ maḡfūr bolmavı ḥaḳında (ḳırḳ üçünçü) ṭāḳatde
- 4.12 bolmağan nerse birlen teklif ḳılmav ḥaḳında hem ḥaṭā’ birlen nisyānda mu’āhezeniñ yoḳlıgı ḥaḳında (3 al-i ‘imrān
- 4.13 süresinde) mes’eleler (birinçü) muḥkem birlen müteşābbihni beyānda (ikinçü) ādemni feriştelere özerine tafzıl
- 4.14 ḥaḳında (dördünçü) beytu’l-lahniñ emīn boluvı hem küçi yitken kişige ḥacnıñ farz boluvı ḥaḳında (bişinçü) emr
- 4.15 ma‘rūf birlen nehy ‘ani’l-münkerniñ farz boluvı ḥaḳında (altınçü) icmā‘nıñ ḥüccet boluvı ḥaḳında daḥi mü’min
- 4.16 bendeniñ uluḡ günāhlar sebebli imāñdan çıḳmavı ḥaḳında (yidinçü) ‘ilm öyretüv hem ḥaber-i vāḥidniñ ḥüccet boluvı

- 4.17 hakkında (4 nisâ' sûresinde) mes'eleler (birinçi) dört hatun aluvniñ düristligi hakkında dañi hatunlar arasını
- 4.18 tigiz totuv hakkında (ikinçi) hatunlarğa mihr birüv hakkında hem hatunniñ irge özin hibe kıluvı hakkında (üçünçi)
- 4.19 veliniñ oğlına mālını birmevi sefihlerge kiçkinelerge mālını birmev hakkında (dörtinçi cāhiliyyet zamānındağı mīrās
- 4.20 mes'elelerinden ba'zısını nesh hakkında (bişinçi) terekeden biz az nerse vāriş bolmağan yetimlerde miskinlerde dañi
- 4.21 qarābet iyeleri yine birüvni nesh beyānında (altunçi) farz iyeleri arasında māl-ı metrükede taqsīm hakkında (yidinçi)
- 4.22 zinā hadlerinden nesh kıılınğan nerseler hakkında (sikizinçi) hāl-i bā'isdegi imānniñ hem tevbeniñ maqbūl bolmavı hakkında
- 4.23 (toqızınçi) nikāhdagi cāhiliyyet zamānındağı ba'zı 'ādetlerni nesh hakkında (onunçi) nikāh harām bolğan hatunlar
- 4.24 hakkında (on birinçi) nikāh helāl bolğan hatunlar hakkında hem mihrniñ vācib boluvında hem mihrni artdıruvniñ düristliginde
- 4.25 (on ikinçi) āzād hatun alurğa kudret bolmağanda kenizekni nikāhletüvniñ düristliginde hem ammeni nikāhletüvniñ
- 4.26 harāce ruşsatına toktavı hakkında dañi ammeler zinālarının hadleri hakkında (on üçünçi) bey'-i ta'ātinin düristligi
- 4.27 hakkında (ol üçünçi) muvālāt velāsı hakkında (on dörtinçi) hatun birlen irniñ hem on törli kişi birlen
- 4.28 hatunniñ şöbet kıluvı hakkında (on bişinçi) haqlarını beyānında (on altunçi) isriklilik hem cünüblik hālinde
- 4.29 namāz oquvniñ harām boluvı hakkında hem yetim hakkında (on yidinçi) küfrniñ yarlıқанmavı hakkında (on sikizinçi)
- 4.30 haqlıq özre emānetlerni ötev hakkında oluv ülü'l-emrge itā'atniñ vācib boluvı hakkında (on toqızınçi) şoğışka çıguvniñ
- 4.31 beyānında (yigirminçi) selām kaytaruvniñ farzlığı hakkında (yigirmi birinçi) haṭā'-i katlini hem haṭā'-i katilde diyetniñ
- 4.32 ve kefaretniñ vācib boluvını beyānında (yigirmi ikinçi) qaşda katilde kefaretniñ yoklığı hakkında (yigirmi üçünçi)
- 4.33 yalgız şehādet kelimesi birlen katliniñ harām boluvında (yigirmi dörtinçi) hicretniñ vācib boluvında (yigirmi bişinçi)

- 5.1 hicretniñ fażiletlerinde (yigirmi altunçı) misāfir üçün namāznı kışır kıluvda (yigirmi yidinçı) şoğış vaqtinde
- 5.2 qorqıv namazı haqında (yigirmi sikizinçı) avruv ādemniñ namāzı haqında (yigirmi toqızınçı) resūl ekrem üçün
- 5.3 ictihādniñ düristliginde dağı kelām nefsinin haqq boluvı haqında (otuzınçı) icma'niñ hüccet-i kaţ' iyye boluvında (otuz
- 5.4 birinçı) ğatunniñ nöbetini kündeş ğatunına hibe kıluvında (otuz ikinçı) ğatunlar arasını tigizlevde (otuz
- 5.5 üçünçı) ğalq özerine güvāhlıknı ötevde dağı güvāhlıknıñ yaqın qardeşlerniñ hem ata ve analarınıñ zararına
- 5.6 düristliginde (otuz dörtinçı) kāfirler üçün mü'minler özerine velāyet yoqlıqda (otuz bişinçı) her bir dinde
- 5.7 ribāniñ ğarām boluvında (otuz altınçı) farzlarını bölüvde (5 mā'ide süresi) munda hem mes'eleler bar.
- 5.8 (birinçı) dört ayaklı ba'zı ğayvānlarnıñ ğelāl boluvında iħrām ğālinde av avlavniñ ğarām boluvında dağı
- 5.9 şe'ā'irü'l-lāhniñ allahniñ ve hedāniñ ğürmetinde (ikinci) aşav ğarām bolğan nersede (üçünçı) av avlav haqında (dörtinçisi)
- 5.10 ğayvān boğazlavçı ādemniñ ğālını beyānda hem mü'mine birlen kitābiyeni nikāhniñ düristligi haqında (bişinçisi) tħāretniñ
- 5.11 ğusulniñ teyemmümnin farzları haqında (altunçısı) yol kisüv haqında (yidinçisi) orlav haqında (sikizinçı) kişi
- 5.12 öltirüvde hem a'zā' telef itüvde bolğan qaşāş haqında (toqızınçısı) az 'amelniñ namāznı bozmavı haqında (onunçısı)
- 5.13 ādānniñ meşrū' boluvı haqında (on birinçisi) yemīn kefāreti haqında (on ikinçisi) ğamr birlen ütüş oyunu
- 5.14 haqında (on üçünçisi) iħrām ğālinde av avlavniñ ğarām boluvı haqında hem moniñ kefāretini beyānda (on dörtinçisi)
- 5.15 iħrām ğālinde deryā kiyigin avlavniñ ğelāl boluvı haqında (on bişinçisi) hedyniñ hem qalā'idniñ meşrū' boluvı
- 5.16 haqında (on altunçısı) muṭlaqnı muqayyedge ğamlniñ dürist bolmavı haqında (on yidinçisi) cāhiliyyetde aşav ğarām
- 5.17 kılınğan ba'zı ğayvānlarnı aşavniñ ğarām boluvını neşğ haqında (baħire,sā'ibe, vaşile, ğām) kibiler (on sikizinçisi)

- 5.18 şāhid torġızuvnı hem da‘ vānı hem şāhidni yemīn itdirüvni hem mudde‘i aleyhni yemīn itdirüvni beyānda (6 en‘ām
- 5.19 süresi) bu sürede bolġan mes‘eleler (birinçisi) bid‘at meclisine hāzir bolmav haqında (ikinçisi) boġazlanġan
- 5.20 hayvānnı aşav haqında (üçünçisi) hayvān boġazlaġan vaqtde ismu‘l-lahni zikr kıluv haqında (dörtinçisi) cāhiliyyet
- 5.21 zamānında māl bölüvde ba‘zı ‘ādetlerni nesh haqında (bişinçisi) cāhiliyyet zamānında bolġan ikinçi bir ‘ādetni
- 5.22 nesh haqında (altunçisi) boġazlanġan hayvān içindin çıġġan ölik balanıñ ġarām boluvı haqında (yidinçisi)
- 5.23 igünler hem başqa yimişler zekātı haqında (sikizinçisi) ba‘zı helāl nerseler birlen ġarām bolġan nerseler haqında (tokızınçı)
- 5.24 aşav ġarām bolġan nerse haqında (onunçisi) yitmiş üç firqadın birisi firqa-i nāciye haqında bolup qalġan
- 5.25 yitmiş ikisiniñ firqa-ı hālge boluvı haqında (on birinçisi) kıyāmet ‘alāmetlerini beyānda daġı kıyaş nıñ
- 5.26 maġribdin çıġuvı haqında (7 a‘raf süresi) bu sürede bolġan mes‘eleler (birinçisi) namāzġa kıyām haqında
- 5.27 hem namāzda kıblege yönelüv haqında hem namāznı mescidde ötev haqında (ikinçisi) namāzda ‘avret örtüvniñ farz boluvı
- 5.28 haqında (üçünçisi) a‘rafniñ aġvālinde hem haqıqatinde (dörtinçisi) livātaniñ ġarāmlıġı haqında (bişinçisi)
- 5.29 allahü te‘ālāniñ ‘azābındın emīn boluvniñ küfr boluvı haqında (altunçisi) tabi‘at –ı selīme ġabış körgen nerselerni
- 5.30 ġarām kıluv haqında hem birdin ya‘nī ümmet-ı muġammed (şallallahü ‘aleyh ve sellem)din dīni aġırlıqları kimitüv haqında (yidinçisi)
- 5.31 mişākniñ haqlıġı haqında (sigizinçisi) imāmġa uyuvġan³ ādemniñ imām artında kıra‘at oġumavı haqında (8 infāl
- 5.32 süresi) bu sürede bolġan mes‘eleler (birinçisi) enfāl ya‘nī ġanā‘im haqında (ikinçisi) şuvniñ pāk ve pākılavçı
- 5.33 boluvı haqında (üçünçisi) şoġışdan kaçmav haqında daġı şoġışda aldav haqında (dörtinçisi) emānetge

³ «ابو بوعان» burada uyġan olması gerekir.

5.34 hıyānet kılmav hakkında hem ğanīmet mālında hıyānet kılmav hakkında (bişinçisi) mürted kaytadan müselmān bolğan taqdirde

6

6.1 kalğan ‘ibādetlerni każā kıluvniñ sākiť boluvı hakkında (altınçısı) ğanīmet mällarını bölüv hakkında (yidinçi) zemmīniñ

6.2 ‘ahdin bozuvı hakkında (sigizinçi) ať birlen hem oq birlen şoğış kıluv hem şoğışdan sulh kıluv hakkında

6.3 (toqızınçısı) dīnde muĥālif bolğan ādemler müselmānlar kağarı iķi ülüşgine bolğan muĥāliflerdin kaçmay

6.4 şoğış kıluv hakkında (onunçı) esīrler ve maqtüller beyānında (on birinçisi) hicret sebebli mīrās aluşuvdan

6.5 nesh kılınğan nerse hakkında (9 berā’at sūresi) bu sūrede bolğan mes’eleler (birinçisi) dīnde muĥālif bolğan

6.6 ādemlerni küfrdin tevbe itkenlerine kađar hem namāz oqup rūze totqanlarına kađar katlniñ vācib boluvı hakkında

6.7 (ikinçisi) īmān istev mes’elesinde (üçünçisi) zemmīniñ ‘ahdin bozuvı hakkında (dörtinçisi) mescidler ‘imāret

6.8 kıluvniñ müselmānlarğa hāş bolup kāfirler üçün cā’iz bolmavı hakkında (bişinçisi) mescid-i harāmğa farz

6.9 hacc üçün de hem nefel hacc üçün de kāfirge kirüvniñ cā’iz bomavı hakkında (altunçısı) cizyeniñ meşrū‘ boluvı

6.10 hakkında (yidinçisi) altun ve kümiş zekevetleri hakkında (sikizinçisi) şer‘ī bolğan yılınıñ aylar birlen i‘tibār

6.11 kıluvında (toqızınçısı) barça müselmānlarğa şoğış kıluvniñ vācib boluvında (onunçısı) zekevet muşarrıfları hakkında

6.12 on birinçisi) şerī‘atni ğorlavniñ küfr boluvı hakkında (on ikinçisi) kāfir özerine hiçbir ĥālde cenāze

6.13 namāzniñ dürist bolmavında (on üçünçisi) za‘īfler özerine şoğışka çığuvniñ vācib bolmavında (on dörtinçisi)

6.14 müselmānlardan zekevet aluv hem müselmānlarğa du‘ā hakkında (on bişinçisi) mescid-ı dırār hem taqvālıķ hem şuv birlen

- 6.15 istincā'nıñ fazîleti hakkında (on altıncı) zikir totuvnıñ tahâretni şındırmavı hakkında (on yidinci) ğanîmet
- 6.16 mālına müsteħaķ boluvda şoĝıŝda yardım kılĝan ādemniñ şoĝıŝ kıluvçı ādem kibi boluvı hakkında (on sigizinci)
- 6.17 haber-i vāħdniñ 'amelni mūcib boluvı hem za'iflerge şoĝıŝqa çıĝuvnıñ vācib bolmavı hakkında (10 nass sūresi)
- 6.18 bu sūrede bir mes'ele mescidü'l-beytniñ fazîleti hakkında (11 hūd sūresi) bu sūrede bir mes'ele biş vaķt namāznıñ
- 6.19 vaķtları hakkında (12 yūsuf sūresi) bu sūrede bolĝan mes'eleler (birinci) āzād bendeni şatuvnıñ bātı
- 6.20 boluvı hakkında (ikinci) kefâletni şartqa baĝlavnıñ dürist boluvı hem kefâletniñ za'im lafzı birlen mün'aķid
- 6.21 boluvı hakkında (üçüncü) ta'āmnı şavt birlen ölçep şatuvnıñ düristligi hem bezā'atniñ düristligi hakkında
- 6.22 (13 ra'd sūresi) bu sūrede mes'ele yok (14 ibrahîm sūresi) bu sūrede a'zāb-ı ķabrni işbāt mes'eleleri
- 6.23 bar (15 hicr sūresi) bu sūrede mes'ele yok (16 neml sūresi) bu sūrede bolĝan mes'eleler (birinci)
- 6.24 dört ayaklı hayvānlarnıñ fā'ideleri hakkında (ikinci) atnıñ kaçarnıñ işekniñ harām boluvı hakkında
- 6.25 (üçüncü) balıķ itiniñ helāl boluvı hakkında hem incüge ħall-i ıtlāķ kılınuv hakkında (dörtüncü) sekr
- 6.26 (ħurma şaĝındısı) içüv hakkında (bişinci) merķūk (kıl) hakkında (altıncı) şüf (şarıķ yöni hem şa'ar (kıl))
- 6.27 ve bir (teve yöni) hakkında (yidinci) isti'ādeniñ müsteħabligi hakkında (sigizinci) ikrāh ħālinde küfr kelimesiniñ
- 6.28 düristligi hakkında (18 benū isrā'ıl sūresi) bu sūrede bolĝan mes'eleler (birinci) mi'rāc hakkında (ikinci)
- 6.29 ķışāşnıñ meşrū' boluvı hakkında (üçüncü) belāĝatniñ ħaddi hakkında (dörtüncü) namāznıñ vaķtları hem teheccüd
- 6.30 namāzı hakkında (bişinci) ķırā'atde ceħr birlen ihfā' hakkında (altıncı) tekbir-i tahrîme hakkında (18 kehf
- 6.31 sūresi) bu sūrede bolĝan mes'eleler (birinci) vekâletniñ meşrū' boluvı hakkında (ikinci) ķıyāmet 'alāmetlerindin
- 6.32 ye'cūc ve me'cūcniñ çıĝuvı hakkında (19 meryem sūresi) bu sūrede şırātınıñ ħaķlıĝı hakkında bir mes'ele bar

6.33 (20 Ƨāhā sūresi) bu sūrede bolġan mes'eleler (birinçisi) namāznı Ƨazā Ƨıluv Ƨaġında (ikinçisi) namāznıñ

6.34 vaġtları Ƨaġında (21 enbiyā' sūresi) munda bolġan mes'eleler (birinçisi) bir burhan-ı tevġid Ƨaġında (ikinçisi)

7

7.1 feriştelerniñ ġünāhdan ma'sūm boluvları Ƨaġında (üçünçisi) müctehidniñ ba'z vaġt işābet itip ba'z vaġt Ƨaġā' Ƨıluvu

7.2 Ƨaġında (22 ħacc sūresi) bu sūrede bolġan mes'eleler (birinçisi) mekke yortların şatuvniñ dürist bolmavı Ƨaġında

7.3 (ikinçisi) ħacc Ƨaġında hem hedyleri boġazlav ve hedyleri aşav Ƨaġında hem tükleri kiterüv hem nezrge vefā Ƨıluv

7.4 hem Ƨavāf ziyāret Ƨaġında (üçünçisi) hedyleriñ 'aybdın selāmet boluvı Ƨaġında (dörtinçisi) teveleri

7.5 boġazlav hem alardan aşav Ƨaġında (23 mü'minün sūresi) bu sūrede (yomırġanı ġaşblap alġan Ƨişi

7.6 yomırġanı ġına töler gerçi ġāşibniñ Ƨolında yomırġadan bala Ƨıksada şol Ƨaġda bir mes'ele (24 nūr sūresi)

7.7 bu sūrede bolġan mes'eleler (birinçisi) zinā Ƨaġında (ikinçisi) zināçınıñ 'afife Ƨatun birlen 'afif irniñ zināçı

7.8 Ƨatun birlen nikāġlanuvınıñ ħarām boluvı Ƨaġında (üçünçisi) zinā birlen zinādan pāk ādamni söġüvniñ ħaddini

7.9 beyānda (dörtinçisi) li'ān ħaddi Ƨaġında (bişinçisi) yāġ Ƨişiniñ öyine kirgende izn şorav Ƨaġında (altunçısı)

7.10 yāġ ādamlerdin hem muġarremlerdin irler birlen Ƨatunniñ 'avretleri Ƨaġında (yidinçisi) Ƨullarnıñ nikāġı Ƨaġında (sıkizinçisi)

7.11 mekātib Ƨaġında (toġızınçısı) kenizeklerni zināġa küçilüvniñ ħarām boluvı Ƨaġında (onunçısı) Ƨullarnıñ ve balalarnıñ

7.12 ħācelerine kirgende izn şoravları Ƨaġında (on birinçisi) za'if Ƨatunlarġa ziyetni izġārniñ ħarām boluvı

7.13 Ƨaġında (on ikinçisi) şarāb ve Ƨa'ām mes'eleleriniñ ba'zısında (on üçünçisi) emrniñ vucüb üçün boluvında

7.14 (25 furġān sūresi) bu sūrede mes'eleler (birinçisi) şonıñ pāklavçı boluvı Ƨaġında (ikinçisi) virdni Ƨazā'

- 7.15 kıluv hakkında (26 şu' rā' süresi) bu sürede bolğan mes'eleler (birinçisi) namāzda fārsiçe kırā'atnıñ düristliginde
- 7.16 (iğinçisi) şı'irniñ düristligi birlen dürist tögilliki hakkında (27 nemi süresi) bu sürede dabbetü'l-arz
- 7.17 çıgıvı hakkında bir mes'ele (28 kashaş süresi) bu sürede bir mes'ele koy kütüv birlen mihrniñ dürist boluv mes'elesi
- 7.18 (29 'ankebüt süresi) bu süre mes'eledin hālī (30 rüm süresi) bu sürede bolğan mes'eleler (birinçisi)
- 7.19 müsellemler birlen harbī arasında 'uqud-ı fāsideniñ düristligi hakkında (ikinçisi) biş vaqt namāz hakkında (üçünçisi)
- 7.20 muharrem kardeşlerniñ nafaqaları hakkında (31 lokmān süresi) bu sürede bolğan mes'eleler (birinçisi) tağanniniñ
- 7.21 haram boluvı hakkında (iğinçisi) küfr birlen günāh hakkında ata ve anağa itā'at dürist tögillik hakkında (üçünçü)
- 7.22 biş törli gıybeti allahü te'ālādin başkanıñ bilmevi hakkında (32 ilmü's-secde süresi)bu sürede bir mes'ele bende
- 7.23 üçün tiyışli bolğan nerse birüv allahü te'ālā özerine vācib tögillik hem yavızlık allahü te'ālāniñ tilevinde
- 7.24 boluvçılıq hakkında (33 ahzāb süresi) bu sürede bolğan mes'eleler (birinçisi) bir ir hatunni ana birlen
- 7.25 muzāhere kılsa ol hatunniñ ana bolup evrilmevi minim oğlum dip da'vā kılingan balanıñ haqıkat oğıl
- 7.26 bolmavı hakkında (ikinçisi) zū'l-erhām hāmniñ terekege müsteħak boluvı hakkında (üçünçisi) talāk ihtiyārına
- 7.27 birilgen hatunniñ irni ihtiyār kıluvı vaqtinde talāk bolmavı hakkında (dörtinçisi) resül allahniñ hatunniñ
- 7.28 başka hatunlardan artuqlığı hakkında (bişinçisi) emrniñ vucüb üçün boluvı daħi ihtiyārniñ bitüvi
- 7.29 āzād kıluv hem oğıllıqğa alingān ādemniñ aluvçığa hatunniñ helāl boluvı hakkında (altınçısı) resül allahniñ
- 7.30 soñğı peygamber boluvı hakkında (yidinçisi) ve tayy kılinmağan hatunğa talāk kılingan şüretde 'iddet vācib
- 7.31 bolmavı hakkında (sıkizinçisi) mihrler birlen hatunlarniñ helāl boluvı hem kardeşlerdin nikāhleri helāl bolğan hatunlar
- 7.32 hakkında hem nikāhniñ hibe lafzı birlen mün'aqid boluvı hem mihrniñ şeri'ā muqadder boluvı hakkında (tokızinçisi) hatunlarniñ

7.33 yağ âdemlerdin kaçup mahremelerdin kaçmav mes'eleleri hakkında (onunçısı) mü'minlerge resül allahğa şalavât itüvniñ vâcib

7.34 boluvı hakkında (34-35 sebe hem fâtır süresi) ikisinde hem mes'ele yok (36 yâsîn süresi) haşr hakkında bir

8

8.1 mes'ele bar (37 el-şâffât süresi) bu sürede bir mes'ele bir kişi balasını boğazlav birlen nezr eytse koy boğazlav

8.2 lâzım bolur. (38 şâd süresi) bir mes'ele rukû'niñ tilâvet secdesiniñ maqâmına kâ'im boluvı hakkında (39 zümer süresi)

8.3 munda iki mes'ele (birinçisi) izgülik allahü te'âlâge marazî yavızlık allahü te'âlâge marazî tögillik hakkında (ikinci)

8.4 şür hakkında hem ba's hakkında vezn-i a'mâl hakkında (40 mü'min süresi) munda bir mes'ele 'azâb-ı kabrni işbât hakkında

8.5 (41 ha mim es-secde süresi) munda mes'ele yok (42 şürâ süresi) munda iki mes'ele (birinçisi) cinâyetler

8.6 tölevi hakkında (ikinci) vahyniñ kısımleri hakkında (43 zuhruf süresi) munda mes'ele 'isâ 'aleyhi's-selâmnıñ

8.7 inüviniñ kıyâmet 'alâmetlerindin boluvı hakkında (ikinci) mes'ele şehâdetniñ rükni 'ilm boluv hakkında (44 duhân süresi)

8.8 munda bir mes'ele duhânnıñ kıyâmet 'alâmetlerindin boluvı hakkında (45 câsiye süresi) munda mes'ele yok (46 ihkâf

8.9 süresi) munda bolğan mes'eleler (birinçisi) rızâ'nıñ müddetiniñ iki yıl yarum boluvı hakkında (ikinci) cinniñ

8.10 imânınıñ fâ'idesi günâhdan yarlıqav bolup cennetge kirüv bolmav hakkında (47 muhammed 'aleyhi's-selâm

8.11 süresi) munda kıtâl hakkında bir âyet bar (48 fetğ süresi) munda bolğan mes'eleler (birinçisi) 'arab

8.12 müşriklerindin islâmdın başqa nerse maqbül bolmav hakkında (ikinci) za'iflerge kıtâl vâcib bolmav hakkında (üçünçisi)

8.13 mekkeniñ qahr birlen meftüh boluvı hakkında (dörtinçisi) muhaşşır hadisiniñ boğazlı torğan ornı harâm boluvı hakkında

- 8.14 (bişinçisi) ‘umrede tüklerini kiterüv şartı boluv hakkında (altunçısı) şahâbelerniñ faziletinde (49 hicret süresi)
- 8.15 munda bolğan mes’eleler (birinçisi) ‘ıyd namâzıdın borun kurbân boğazlavdan nehyi hakkında hem yevm-i şekk
- 8.16 rûzesindin nehy hakkında (ikinçisi) fâsiķniñ haberiniñ hükmi tevķif boluv hakkında (üçünçisi) haķķ imâmdan
- 8.17 baş tartķan kişini katlı vâcib boluv hakkında (50 kâf süresi) munda hem mes’ele yok (51 zâriyât süresi)
- 8.18 munda imân birlen islâmniñ bir boluvı hakkında bir mes’ele bar (52 tûr süresi) munda mü’min balalarınıñ
- 8.19 atalarına iyerüvi hakkında bir mes’ele bar (53 necm süresi) munda mes’ele yok (54 kamer süresi) munda
- 8.20 şuvda nöbetleşüv hakkında bir mes’ele bar (55 er-raħman süresi) munda hurma birlen rummân fâkihedin bolmavı hakkında
- 8.21 bir mes’ele bar (56 vâķı’ a süresi) munda rukû’ ve secde tesbîhi hakkında hem cennet kişige kurân totmav hakkında bir âyet
- 8.22 bar (57 hadîd süresi) munda bir mes’ele yok (58 mücâdele süresi) munda zihâr kefâreti hakkında üç âyet bar (59
- 8.23 haşr süresi) munda bolğan mes’eleler (birinçisi) kıyâsnıñ hüccet boluvı hakkında (ikinçisi) kâfirlerniñ yortların hedm
- 8.24 ve ağaçların kisüvniñ dürist boluvı hakkında (üçünçisi) ğanîmet mâlnı boluv hakkında (60 mümteħine süresi) munda bolğan
- 8.25 mes’eleler zemmiğe vaşiyetniñ dürist boluvı hakkında (ikinçisi) kâfirlerniñ hatunlarınıñ mü’minlerge mü’minlerniñ hatun
- 8.26 larınıñ kâfirlerge hicret kılıvı hakkında iki mensüh âyet bar (üçünçisi) hatunlarınıñ bi’at birüvi hakkında bir âyet
- 8.27 bar (61 şaff süresi) munda mes’ele yok (62 cem’i süresi) munda bir âyet bar cem’i namâzını işbât hem ezân
- 8.28 vaķtinde bey’ning merâm boluvı hakkında (63 münâfiķün süresi) munda bir âyet bar (eşhed lafzınıñ imân şıģasındın
- 8.29 boluvı hakkında (64 teğâbün süresi) munda mes’ele yok (65 talâķ süresi) munda bolğan mes’eleler (birinçisi)
- 8.30 talâķ bedi’i hakkında hem muṭallaķanıñ irniñ öyindin çıķmavı hakkında hem eşhâdfe ‘adâlet vâcib boluv hakkında
- 8.31 (ikinçisi) şaģireniñ hamele hem âyсениñ ‘iddeti hakkında (üçünçisi) talâķ kılğan hatunlarınıñ nafaķa ve ‘iddeti

8.32 hem balasını imizüvi hakkında (66 taḥrīm sūresi) munda bir āyet bar ḥelāl̄ni ḥarām itüvniñ yemīn boluvı hakkında

8.33 (67 mülk) (68 nūn)(69 ḥāḳḳa) (70 mu‘āric) bolarda mes’ele yoḳ (71 nūḥ sūresi) munda istisḳa’ namāzı

8.34 niñ keyfiyeti hakkında bir mes’ele bar (72 cin sūresi) munda bir āyet bar mescide dünyā sözi yaramav hakkında

9

9.1 (73 müzzemmil sūresi) munda ikinçisi evvelgisini nesh kılğan kıyām-ı leyl hakkında iḳi āyet bar (74 müddeṣṣir

9.2 sūresi) munda iki mes’ele (birinçisi) namāzda tekbīr-i taḥrīme hem kiyim pāk boluv hakkında (ikiniçisi) mü’minlerge

9.3 ṣefā‘atniñ dürist boluvı hakkında (75 kıyāmet sūresi) munda iki mes’ele (birinçisi beyānnı te’ḥīrniñ

9.4 dürist boluvı hakkında (ikiniçisi) mü’minlerge allahü te‘ālāniñ nūr-ı tecellisini körüv dürist boluv hakkında

9.5 (76 insān sūresi) – (77 mürselāt sūresi- (78 nebe’ sūresi)- (79 el-nāzi‘āt sūresi)-

9.6 (80 ‘abese sūresi)- (81 tekvīr sūresi)- (82 el-infiṭār sūresi) – (83 muṭaffifin sūresi) –

9.7 (84 inṣiḳāk sūresi) – (85 burūc sūresi)- (86 el-ṭāriḳ sūresi)- (87 el-‘alā

9.8 sūresi) – (88 ḡāṣiye sūresi) – (89 fecr sūresi) – (90 beled sūresi) -)- 91 ṣems

9.9 sūresi) – (92 leyl sūresi) – (93 duḥā sūresi- (94 inṣirāḥ sūresi)- (95 tīn

9.10 sūresi)- 96 ‘alaḳ sūresi)- (97 ḳader sūresi)- (98 beyyine sūresi)- (99 zelzelet

9.11 sūresi) – (100 ‘ādiyāt sūresi) – (101 ḳāri‘a sūresi) – (102 tekāṣūr sūresi) – (103

9.12 ‘aṣr sūresi) – (104 hümeze sūresi)- (105 fil sūresi (106 ḳureyṣ sūresi)- (107 era eyte

9.13 sūresi) – (108 kevser sūresi) – (109 kāfirūn sūresi)- (110 naṣr sūresi) –

9.14 (111 mesd sūresi)- (112 iḥlāṣ sūresi)- (113 felāḳ sūresi)- (114 nās sūresi)

9.15 hiç birsinde mes’ele yoḳ meger inṣiḳāk sūresinde tilāvet secdesi hakkında bir āyet bar daḣi ‘ala

9.16 sūresinde taḥrīmeniñ namāzdın ḥāric boluvı hakkında bir āyet bar kevṣer sūresinde

9.17 kevṣeriniñ ḥaḳlıḳına hem ḳurbān vācib boluvı hakkında āyetler bar bu mes’elelerniñ

9.18 tafşilâ-i beyâni inşâ 'allah her kıyusunda

9.19 tiyüşli ornında kilür.

9.20 ih̄târ:

9.21 bu tefsîrde “ صلعم ” digen söz (صلى الله عليه وسلم) digen söz ornına kıyuldu ...
“ م ” ...

9.22 (عليه السلام -هم عليهم السلام) ornına kıyulur.

9.23 sözlerdin östide, ötürside, sukûnıda; teşdîdide bolmağan harflerni ast ile oқulur,

9.24 hareket ornlarında.

I / 10

10.1 kurān tefsiri qazan tilinde

10.2 el-itkān

10.3 fī

10.4 tercümetü'l kurān

10.5 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

10.6 fātiḥa sūresi mekkede ingen yidi āyet

10.7 (اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ) her bir çın maqtav allahü te'ālāge ginedür ammā allahü te'ālādan başqalarda bolğan maqtav

10.8 zāhirī ginedür ve ol zāhirī maqtavniñ merci'si de allahü te'ālādur (رَبِّ الْعَالَمِينَ *) özinden başqa

10.9 her bir bar bolğan nerselerni terbiye itüvçidür ol allahü te'ālā ādemlerni ve ḥayvānlarını ve nebātātını

10.10 (الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ *) izgülikge ve raḥmetge ehl bolğan kişige izgülik ve raḥmet iyesidür

10.11 (اِيَّاكَ تَعْبُدُ) cezā' (қыيامet) köniñiñ ḥocasıdur (اِيَّاكَ تَعْبُدُ) siñe ğına 'ibādet kılamız

10.12 (اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ) daḥi sinden gine yardım isteymiz (وَايَّاكَ تَسْتَعِيْنُ)

köndürgey idiñ

10.13 bizlerni toĝrı bolğan yolğa (صِرَاطَ النَّبِيِّنَ) şunday ādemler yolına köndürgey idiñ

10.14 (اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ) ol ādemler özerine en'ām ve iḥsān kıldıñ sin mundan murād

peygamberlerniñ ümmetlerge

10.15 körsetken yolu (غَيْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ) alar özerine açulanmış bolmağan ādemler yolu

10.16 üzerine ya'nī yahūdler kibi allahü te'ālāniñ açuvına tiyişli bolğan ādemler yolına köndürmegil

10.17 (وَلَا الضَّالِّينَ *) daḥi azĝun bolmağan ādemlerniñ yolına köndürgil ya'nī naşārālar kibi toĝrı

10.18 yoldan azĝanlarınıñ yolına köndürmegil (āmīn) qabül kılgay idiñ * fātiḥa soñı āmīn diyüv

senetdür

I / 11

11.1 (fā'ide) bu fātiha sūresi dīn-i islāmniñ esāsı bolğan üç uluğ mes'elege işāretdür birisi : allahü te'ālā

11.2 bütün 'ālemniñ māliki ve terbiye idüvçisi dip ma'rifet kıluv ikinçisi- kıyāmet küniñ hem kıyāmetde yaşşılıq

11.3 ve yamānılıqqa cezā' boluvına ışanuv üçünçisi- dünyā ve āhıretde sa'adet iyesi boluv üçün hem toğrı yolı

11.4 tapuv üçün allahü te'ālāge yalbaruvniñ kifāye kıluvu (bes hidāyet üçün müşāyiğge tapşırılmaq zarūr

11.5 digen kişilerniñ sözleri lağv bir bir söz bolurğa kirek) dīn-i islāmniñ esāsı bolğan üç uluğ mes'eleniñ kıskalıq

11.6 üzere beyānı bu sūredim¹ bolğanlığı üçün bu sūreni resül ekrem (أمُّ الْقُرْآنِ) qurān anası diyüp atağan

11.7 ve bu sūre qurānniñ başında bolduğı üçün (فَازِحَةُ الْكِتَابِ) qurān başı diyü atağan ve bu sūre yidi āyet

11.8 bolup farz namāzda ikişer mertebe oqulğanlığı üçün (سَمِعَ الْمَنَانِي) ikişer oqula turğan dip atağandır*

¹ "sūreden" olmalı.

11.9 2nci süre * bakara süresi medîne de ingen iki yüz seksen âyet *

11.10 (ذَٰلِكَ الْكِتَابُ) bu sözinden murād bolğan ma‘nāsını allahü te‘âlâ özi gine biledür (ذَٰلِكَ الْكِتَابُ) bu muḥammed (ṣallallahü te‘âlâ

11.11 ‘aleyh ve sellem) okuy turğan kitāb-ı qurān (لَا رَيْبَ فِيهِ) bu kitābda hiç şey¹ yoqdur ya‘nî bu kitābıñ allahü te‘âlâdan

11.12 boluvında hiç kimge şik kıluvğa münāsib tügildür çünki âdemiler yaşandıǵı bolsa, anı başkalar da yaşay

11.13 alurlar idi (لَا رَيْبَ فِيهِ) bu kitāb allahü te‘âlâniñ emrlerin tutup ve nehylerinden saqlanğan âdemlerni

11.14 toǵrılıǵğa ve yaǵşılıǵğa köndürgüçidür (الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ) müttakiler şunday âdemlerdür özlerinden ğā’ib

11.15 bolğan nerselerge çın köñillerinden ısanurlar (meşelâ ölgenniñ şoñında qabrlerden qobarıluvğa ve uçmağ ve tamuğ ve başqa

11.16 kıyāmet ḥāllerine (وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ الصَّلَاةَ) daǵı müttakiler şol âdemlerdür namāznı qā’im kıılurlar ya‘nî namāz oqurlar

11.17 (وَمَا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ) daǵı müttakiler şol âdemlerdür biz alarğa rızqlandıruğan nerselerden allahü te‘âlâ yolına

11.18 ittifağ ve şarfı kıılurlar ya‘nî biz birgen mālını islām dîniniñ alğa baruvına sebep bolğan orunlarğa millet fā’idesine

11.19 şarf kıılurlar mekteb ve medrese ve mescid ve cem‘iyyet-i ḥayriye-i islāmiye kibilerge (وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ) daǵı müttakiler şol

11.20 âdemlerdür çın köñillerinden ısanurlar (بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ) saña indürülgen nersege (qurānğa) (وَمَا نُزِّلَ مِنْ قَبْلِكَ) daǵı

11.21 ısanurlar sinden burun bolğan peygamberlerge indürilgen nerselerge (tevrāt, incil ve zebür ve bulardan başqa bolğan

11.22 kütb-i semāviyelerge (وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ) daǵı müttakiler şol âdemlerdür alar aḥiret bolaçaqını şiksiz bilürler

¹ “şek” olmalı.

11.23 (أُولَئِكَ) bu şıfatlar birlen şıfatlanmış ādemler (عَلَىٰ هٰؤُلَاءِ مِنْ رَبِّهِمْ) rablerinden bolğan hidāyet üzerindedür (وَأُولَئِكَ)

11.24 dağı bu şıfatlar birlen şıfatlanmış ādemler (هُمُ الْمَغْلُوبُونَ) alardur dünyā ve āhıret sa‘ ādetine irişüvçiler (أَنَّ الَّذِينَ)

11.25 (كَفَرُوا) dürüstlikde şunday ādemler kāfir boldılar (her bir kāfir murād yā ki hāş kāfirler ebū leheb, ebū cehl, velīd bin

11.26 muğire kibiler (سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ) ol kāfirler üzerine berāberdür (أَنذَرْتَهُمْ) kirek añlatup qorquşsun alarnı (أَمْ لَمْ تُنذِرْتَهُمْ)

I / 12

12.1 yeise añlatup qorquşmasun alarnı (لَا يُؤْمِنُونَ) imān kitürmesler ol kāfirler (عَقِبَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ) allahü te‘ālā

12.2 qāfirlerniñ köñilleri üzerine perdeledi bes alarnıñ köñillerine izgülik kirmes (وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ) dağı ol

12.3 kāfirlerniñ işitüv orunları (kulaqları) üzerine perdeledi şuniñ üçün haqını işitüv birlen fā’idelenmesler

12.4 (وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ) dağı ol kāfirlerniñ közleri üzerinde perde bolğuçudur şuniñ üçün haqını körmesler

12.5 (hatm-i şaffetin allahü te‘ālāge isnād kıluv bu kāfirlerniñ köñillerinde bolğan hatmniñ cebeli ikenligini bildürtüv

12.6 üçün (وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ) dağı ol kāfirler üçün rencitküçi uluğ ‘azāb bolğuçudur (allahü te‘ālā

12.7 münāfiqlar haqında zıkr qılınacaq āyetni indürdi (وَمِنَ النَّاسِ) ādemler cümlesinden (mün) şol kişiler (يَقُولُ)

12.8 eytürler (أَمَّا بِاللَّهِ) allahü te‘ālāge imān kitürdük (وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ) dağı āhıret künine imān kitürdük

12.9 diyü (وَمَا لَهُمْ بِمُؤْمِنِينَ) allahü te‘älā münâfiqlarınñ sözlerin red kıluv eytedür hâlbükim ol münâfiqlar allahü te‘älāge de

12.10 hem âhîret künine de köñillerinden imân kitürüvçi tügiller diyü (يُغَادِعُونَ اللَّهَ) münâfiqlar köñillerinde bolğan

12.11 nerseniñ hilâfını bildürüv sebebli allahü te‘älāge aldarlar aldap imân kitürdük dip eytürler (وَالَّذِينَ آمَنُوا)

12.12 dağı imân kitürgen kişilerge aldarlar (وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ) münâfiqlar allahü te‘älā hem mü`minlerni

12.13 aldamaslar meger özlerin aldarlar çünki aldavlarınñ günâhsı özlerine bolur (وَمَا يَشْعُرُونَ)

12.14 ammâ ol münâfiqlar aldavlarınñ zararınıñ üzlerine kıyuvın sizmesler de (فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ) münâfiqlarınñ

12.15 köñillerinde münâfiqlık ve şik avruvı bardur (فَرَأَاهُمْ اللَّهُ مَرَضًا) bes allahü te‘älā kıurânını indürüvi sebebli

12.16 münâfiqlarınñ köñil avruvlarını artdurdı (وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) dağı ol münâfiqlar üçün rencitküçi

12.17 kıatı ‘azâb bardur (بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ) ol nerseni münâfiqlar yalğanlar boldılar ya‘nî imân kitürdük

12.18 diyü yalğan söylevleri sebebli (وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ) ve her kıaçan münâfiqlarğa eytilmiş bolsa (لَا تُنْفَسُوا فِي الْأَرْضِ)

12.19 yirde münâfiqlık ve imândan kıyuv sebebli bozuklık kıılmañız diyü (قَالُوا) eytürler cevâbda münâfiqlar (أَتَمَانَعُونَ)

12.20 (مُضِلِّعُونَ) budur başka tügildür biz yirde tüzüklik kıluvçımız diyü ya‘nî halkını ıslâh kılamız diyürler

12.21 (إِلَّا) allahü te‘älā münâfiqlarınñ sözlerin red kıluv eytedür âgâh oluñız (أَنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ) düristlikde

12.22 alardur bozuklık kıluvçılar (وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ) likin bozuklıkların bir de sizmesler (وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ)

12.23 (كَمَا آمَنَ النَّاسُ) ve her kaçan münâfiqlarğa imân kitürünüz dip eytilse (آمَنُوا) niteki âdemler imân

12.24 kitürdiler ya'nî muḥammed (şallallahü te'âlâ 'aleyh ve sellem) niñ şaḥâbeleri imân kitürgen kibi imân kitürünüz

12.25 dip eytilse (قَالُوا آمَنُوا) münâfiqlar eytürler eyâ biz imân kitürürmiz mü (كَمَا آمَنَ السَّعْيَاءُ) niteki nādānlar

12.26 imân kitürdi ya'nî biz nādān şaḥâbeler imân kitürgen kibi imân kitürürmiz mü dip eytürler (الآ)

12.27 allahü te'âlâ münâfiqlarınıñ sözlerini red kıilup eytedür āgāh oluñız (انهم هم السَّعْيَاءُ) düristlikde

12.28 münâfiqlar özleridür nādānlar (وَلَسَكُنْ لَآيَعْلَمُونَ) likin özleriniñ nādānlıklarınıñ bilmesler

I / 13

13.1 (fā'ide) mü'minlerniñ ḥaqlıqda bolup münâfiqlarınıñ bātıllıqda boluvına muḥtāc bolup istidlālge fikrge muḥtāc bolup

13.2 hem mü'minlerniñ ḥaqlıqda bolup münâfiqlarınıñ bātıllıqda boluvı emr-i dīn bolğanlıqı üçün allahü te'âlâ bu âyetde

13.3 'ilm lafzı ile kitürdi ammā nifāk hem nifāk içinde bolğan fitne ve fesād 'âdetke mebnî bolğan dünyāvî emr

13.4 bolğanlıqı üçün evvelgi âyetde şu'ūr lafzı ile kitürdi yine de bu iki âyetde tekrîr yok çünki evvelgi

13.5 âyet münâfiqlarınıñ mezheblerin hem nifāklarınıñ ma'nāsını beyān ammā bu âyet münâfiqlarınıñ mü'minler ile mu'āmele

13.6 keyfiyyetlerin beyān (وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا) ve her kaçan münâfiqlar imân kitürgen âdemlerge yoluşalar

13.7 (وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ) ve her kaçan münâfiqlar (قَالُوا آمَنَّا) münâfiqlar imân kitürdük biz dip eytürler

13.8 mü'minlerden avlaqda bolup özleriniñ şeytānlarına kaytsalar ya'nî baş münâfiqlar yanına barsalar

13.9 (قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ) münāfiqlar başlarına eytürler biz dinde sizniñ birlen birgemiz (إِنَّمَا نَعْنُ مَسْتَهْزِؤُنَ ط) budur

13.10 başka tügildür biz zāhirde imān bildürüv sebebli mü'minlerni ħorlavçımız diyü (اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ) allahü te'ālā

13/11 ol münāfiqlarnı ħorlav ya'nī münāfiqlarnıñ mü'minlerni ħorlavı berāberinde münāfiqlarğa cezā' birür (وَيَمْلِكُهُمْ)

13.12 (يَعْمَهُونَ ج) (فِي طَغْيَانِهِمْ) dağı münāfiqlarğa küfr sebebli çikden ötüvlerinde mühlet birür ħayrān bolğanları

13.13 (اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهَدَى) bu münāfiqlar şunday ādemlerdür (أُولَئِكَ الْفٰئِنَ) hālde azğunluqını

13.14 toğrılıq berāberinde şatup aldılar ya'nī almaşdurdılar (فَمَا رَبَعَتْ تِجَارَتُهُمْ) bes münāfiqlarnıñ

13.15 şatuvları ve aluvları fā'ide birmedi ya'nī münāfiqlar toğrılıq berāberinde azğunluqını şatup aluv

13.16 (وَمَا كَانُوا مُهْتَبِينَ ج) sevdālarında fā'ide itmediler zarar itdiler dağı münāfiqlar bu sevdālarında

13.17 (مَثَلُهُمْ) toğrılıqğa ya'nī ticāret yolına könülüvçi bolmadılar münāfiqlarnıñ nifāqda bolğan şıfatları

13.18 (كَمَثَلِ الْآبَى) şol ādemniñ şıfatı kibidür (اسْتَوْقَتَ نَارًا) ol ādem qarāngulıqda oğ yaqdı (فَلَمَّا أَضَاعَتْ)

13.19 (مِنَّا حَوْلَهُ) bes oğ, oğ yağuvçı ādemniñ tiresinde bolğan nerselerni yaqıturtқан, nūrlandurğan zamānda

13.20 (ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ) allahü te'ālā bu oğ yağuvçılarnıñ oğlarınıñ nūrın yiberdi ya'nī söndürdi

13.21 (وَتَرَكُوهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ) dağı oğ yağuvçılarnı qarāngulıqlarda qoydı (qaldurdı) (لَا يُبْصِرُونَ ج) tirelerinde

13.22 bolğan nerseni körmegenleri hālde (şunıñ kibi münāfiqlarda nūr kibi bolğan imān kelimesini zāhirde eytüv sebebli

13.23 imān kitürdiler dünyāda her qayçan ölseler qarāngulıq kibi bolğan küfr sebebli ħavf hem 'azāb kilür

13.24 (صَمِيمٌ) münāfıklar hāknı tiyüşinçe işitüvden çoçraqlardur (فَيْسَكُمُ) hākk sözlerni söylevden tilsizlerdür (عَمِي) hākk

13.25 yolnı körüvden şoçırlardur (فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ) bes münāfıklar nifāklarından ve azğunlıklarından

13.26 kaytmaslar (kulağdan maqşūd hāknı işitüv tilden maqşūd hāknı söylev közden maqşūd hāknı körüv bolğanlıqdan

13.27 münāfıklarda bu maqşūdlar bolmağanlıqdan allahü te'ālā münāfıqlarnı kulaqsız tilsiz şoçır didi niteki şî'irde kilgen

13.28 صَدِّمٌ إِذَا سَعَىٰ غَيْرًا ذَكَرْتُ بِهِ * وَأَنْ ذَكَرْتُ بِسُوءِ عَمَلِهِمْ أُذِنُوا

13.29 mażmünü her kayçan min izğulikni zıkr kılsam alar işitseler çoçraq bolalar ve eger alar aldında yavızlıqnı

I / 14

14.1 zıkr kılsam kulaqlı bolalar (أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ) yeise münāfıqlarnıñ şıfatı kökden (buluğdan)

14.2 koyulğuçı yağmur kibidür (فِيهِ ظُلُمَاتٌ) ol buluğda qarāngulıqlar bolğuçıdur (وَرَعْدٌ) dağı

14.3 ra' id ya' nı kök güldürev bolğuçıdur bulutqa mü'ekkil bolğan ferişte yā ki anıñ tavişı dimişler (وَبَرْقٍ)

14.4 yalturağuçı yaşenler bolğuçıdur müfessirler ferişteniñ buluğ kavlay turğan kamçısı dimişler (يَبْمَلُونَ)

14.5 (أَصَابَهُمْ فِي أَذَانِهِمْ) ol yağmur iyeleri barmakların ya' nı barmak başların kulaqlarında kıılurlar

14.6 (مِنَ الصَّوَاعِقِ) kök güldürevden qorquv üçün (حَتَّىٰ الْمَوْتِ) kök güldürevden qorquv ölümden

14.7 şaqlanuv üçün şunıñ kibi münāfıklarda (ammā hey'et-i erbābınıñ beyānına köre ra' id berq böyle

14.8 oladur havāda buluğlar hāşıl olduqında ağır olduqında ağır buluğlar yiñil buluğlarnı kışup tołkunlanurlar

14.9 diñizlerden bahār bolğan ayurulğanda kehribā (iliktirik)lanmış buluñlar ÷olğunlanup ve hareketlenüp

14.10 ikinci buluñlar ile kehribā almaşdururlar evveldegi havāda bolğan kehribāda bu buluñlarğa қоşulur

14.11 bu kehribāların ba‘zısı dāfi‘a bazısı cāzibe bolup kehribā kuvvetlenür hem bu üç körşi ÷abaqanıñ kehribāları

14.12 bir cinsden bolsa birisi ikinçisini def‘ kıılır ÷olğun ve hareket kuvvetlenür başqa hiç nerse bolmas eger

14.13 bu üç ÷abaqanıñ kehribāları cinsde türlü bolsa ya‘nı birisi dāfi‘a ikinçisi cāzibe bolsa bu kehribālar

14.14 birisi ikinçisini tartup birleşirge ÷ıruşurlar hem birleşirler aralarında bolğan hevānı yağup oñ ve gürüldi

14.15 çığarurlar şol hālde körülgen oñka berk andan işitilgen tavışka ra‘id diyürler eger de yirge

14.16 yakın bolğan buluñlarda bolğan kehribā cāzibe bolsa şol kehribā yuvaş havā’ vāsıtası birlen yirdegi

14.17 nerselerge te’sir iter hem alarnı kehribālandurur bu yirge yakın bolğan buluñnıñ cāzibe bolğan kehribāsı

14.18 yirdegi nerselernıñ cāzibe bolğan kehribāsını yirge yiberür dāfi‘a bolğan kehribāsını özine tartur yirdegi

14.19 cismlernıñ hem kehribāları tartuvda bolurlar şol vaqıtde buluñdan bir kısım kehribā ayrulup yirde bolğan cismlernıñ

14.20 kehribāsı ile berleşir de şol cismni telef kıılır yaşen şokdı dimek şol bolur
(وَاللَّهُ عَمِيٓطٌ بِالْكَافِرِينَ ۝۱۰۰)

14.21 allahü te‘ālā kāfirlernı ‘ilm ve kudret yüzinden çulğap alğuçıdur (يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطُفُ) yaşen yakın bolur (يَخْطُفُ)

14.22 (أَنْصَارُهُمْ) yağmur iyeleriniñ közlerin kinet tartup alurğa (كَلِمَاتٍ أَنْصَارُهُمْ) kayu gına zamān yaşen yaqturşa

14.23 yağmur iyelerine (مُسَوِّفِيهِ) ol yaqtılıqda yürürler (وَأَنْظَامٍ عَلَيْهِمْ) ve her kayçan yağmur iyelerine қarangılıқ

14.24 bolsa (قَامِرَاتٍ) toқtarlar ve orunlarında қарарланurlar şunıñ kibi münāfiқlar da her kayçan қurān nāzil olsa

14.25 qurānda zulmetge oħsağan küfrni ra'idge oħsağan küfr üzerine va' idni berqğa oħsağan zāhir

14.26 delillerni zıkr bar bes münāfiqlar qurānnı işitkeç barmaqların qulaqlarına tıgarlar qurān işitkeç imānga

14.27 meyl itüp dınlerin qoymasunlar üçün münāfiqlarınñ öz dınlerini qoyuvları özleri qaşında mevt

14.28 hükminde hem qurānda özleri yaratқан nerselerini işitseler qulaq şalurlar yaratmağan nerselerini

14.29 işitseler toqtarlar (وَالْوَسَاءُ لِلَّهِ) ve eger allahü te'ālā tilese idi (لَتَهْبُ بِسَمْعِهِمْ) münāfiqlarınñ zāhir bolğan

I / 15

15.1 işitüv iyesi bolğan qıvvelerini alur idi niteki ma'nevı qıvve-i sāmi'alerin aldı (وَأَبْصَارَهُمْ) dağı

15.2 zāhir bolğan közlerini ya'nı körüv qıvvelerini alur idi niteki ma'nevı bolğan qıvve-i bāşirelerini

15.3 aldı (إِنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te'ālā (عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) her nerse üzerine küçi yitküçidür

15.4 (يَا أَيُّهَا النَّاسُ) ey ādemler murād ehl-i mekke (اعْبُدُوا رَبَّكُمْ) rabbiñizge 'ibādet qılıñız ya'nı rabbiñizni

15.5 birleñiz (الَّذِي خَلَقَكُمْ) şunday rabbiñiz ki sizni yoqdan bar qıldı (وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ)

15.6 dağı sizden burun bolğan ādemlerni yoqdan bar qıldı (لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ) sizniñ 'ibādet sebebli allahü

15.7 te'ālāniñ 'azābından şaqlanmaqlıqıñız üçün لعل aslda tercı üçün ya'nı bir nerseni ümıd itüv üçün

15.8 likin kelāmu'llahda لعل taħkık ma'nāsında yā ki ta'lil üçün bolğan (key) ma'nāsında (الَّذِي) şunday

15.9 rabbiñiz ki (جَعَلَكُمْ الْأَرْضَ) sizlerge yirni halk kıldı (فَرَاشًا) töşelgen hâlde (وَالسَّمَاءَ بِنَاءً)

15.10 ve kökni töpe bolğan hâlde halk kıldı (وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً) ve dağı yoğarı buluğdan sizge

15.11 şu indürdi (فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ) bes ol şu sebebli türlü yimişlerden çığardı (رَزَقْنَاكُمْ) sizge

15.12 rızq bolsun üçün (fā'ide) bu āyetde yirni farāş itüp yaratdı digen sözden yirniñ şekli musatṭah

15.13 bolup ve kerı tügillik bilinmey çünki farāş boluvından musatṭah boluvı lāzım tügil belki ādemler başqa nerse

15.14 lerni astqa töşegenleri kibi yirde alar astına töşelgenlikden allahü te'ālā farāş didi kirek musatṭah

15.15 ve kirek kiri bolsun niteki kirüvi el-şekl bolğan yaşduqñı astqa töşeseñ farāş bola yine de allahü te'ālā

15.16 bu āyetde yimişlerniñ çığuvına şu sebep bolup hem yimişlerniñ maddesi şudan bolğanlığı üçün öziniñ

15.17 kudreti ve tilevi birlen çıqğan yirmişlerniñ çığuvına şunu sebep kıldı (فَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ انْدَادًا) bes 'ibādetde

15.18 allahü te'ālāge şerikler kıılmañız (وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ*) ve hālbükim sizilesiz her nerseni yaratquçı allahü te'ālā

15.19 özi gine ikenlikni elbette ma'būd bolğan nerse hālik bolurğa kirek allahü te'ālādan başqa hiç hālik yok

15.20 (وَأَنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ) ve eger siz şikde bolsañız (مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا) bizniñ bendemiz (muḥammed şallallahü

15.21 te'ālā 'aleyh ve sellem)ge indürgen nersemizden ya'nī qulumız muḥammed (şallallahü te'ālā 'aleyh ve sellem)ge indürgen

15.22 qurāñniñ allahü te'ālādan boluvında şik kılsañız (فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ) bes biz indürgen qurāñniñ

15.23 meşelinden bir süre kitüriniñiz ya'nī nazmniñ körkemliginde faşāhat-i belāgatde qurāñ süresi

15.24 kibi bolğan bir süre kitüriniñiz meşelā iñ azı üç āyet (وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ) dağı şahidleriñizni

15.25 ya'nî ma'bûdleriñizni ündeñiz (مَنْ دُونَ اللَّهِ) allahü te'âlâdan başqadan bolğan şahidleriñizni (أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ)

15.26 eger qurānı muḥammed (şallallahü te'âlā 'aleyh ve sellem) özinden çığardı allahü te'âlâdan indürilmedi digen söziñizde

15.27 rast bolsañız ya'nî siz de muḥammed (şallallahü te'âlā 'aleyh ve sellem) kibi faşih 'arablersiz (süre diyü qurāndan

15.28 bir kıt'a bolup evvelî ve āhîrî bolup aql üç āyet bolğan nersege eytilür) (فَأَنْ لَّمْ تَفْعَلُوا) bes eger bu işni

15.29 kılasañız ya'nî biz indürgen qurāndan bir süreniñ meşeli de kitüre almasañız (وَلَنْ تَفْعَلُوا)

I / 16

16.1 ve elbette bu işni kıla almazsız ya'nî qurānda bolğan süreniñ meşeli bolğan bir şözni de kitüre almazsız (فَاتَّقُوا)

16.2 (وَقُودَهَا النَّاسَ وَالْحِجَارَةَ) bes şunday otdan qorqıñız (النَّارَ الَّتِي) ol otnı yağa turğan nersesi

16.3 imān kitürmegen ādemlerdür hem taşlardur ya'nî kāfirlerniñ ma'bûd bolğan taş şanemleridür (أَعْدَتُ)

16.4 (وَبَشِّرِ النَّبِينَ) ol otnı kāfirlerge hāzirlenmiş boldı (لِلْكَافِرِينَ) ve süyünç bir sin ey muḥammed (şallallahü

16.5 te'âlā 'aleyh ve sellem) şunday ādemler (آمَنُوا) ol ādemler imān kitürdiler ya'nî islām dīniniñ haqlıgına

16.6 (أَنْ لَّهُمْ جَنَّاتُ) çin köñillerinden işandılar (وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ) dağı izgü işleri kıldılar bu revişçe

16.7 süyünç bir düristlikde imān kitürüp ve izgü işler işlegen ādemlerge baqçalar bardur (تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا)

16.8 (الأنهار) ol baqçalarınñ astlarından yılğalar ağar ya' nî yılğalardığı şularnñ ağıvını şuğa isnād kılmay

16.9 yılğağa isnād kıluv mecāz boladur (كَلِمَاتُ رِزْقِهَا) қayu ğına zamān baqçalardan rızqlanmış (ta' āmlanmış) bolsalar

16.10 (من ثمره) baqçanıñ bir yimişinden (رِزْقًا) rızqnı (قَالُوا) rızqlanğan ādemler eytürler (هنا) bu rızqlanğan

16.11 ta' ām nerse ya' nî (الَّذِي) şunday ta' āmdur (رِزْقًا مِنْ قَبْلُ) bu ta' āmnı mundan ilk rızqlanmış bolduq idi

16.12 ya' nî ucmağnñ yimişleri birisi birisinde oğşay ma' nāsında yā ki min қabliden murād dünyāda ma' nāsında bu vaqt ucmağ

16.13 yimişi dünyā yimişiniñ cinsinden ma' nāsında bola (وَأْتُوا بِهِ) dağı birilmiş boldıñız siz ol rızqnı (مُتَشَابِهًا)

16.14 ba' zısı ba' zısına tösde oğşagan ħälde gerçi ta' āmleri başqa bolsa da (وَلَهُمْ فِيهَا) dağı ucmağ ehlleri

16.15 üçün ucmağda bolğaçıdur (أَزْوَاجٍ مُطَهَّرَةٍ) ħatunlarğa ħaş bolğan ħayz-ı istihāza kibi nerselerden

16.16 hem ta' bī' i ħācetlerden ve eşekī ħulqlardan pāk bolğan ħatunlar (وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) dağı ucmağ ehlleri

16.17 ucmağda meñgü қalğuçıldur.

16.18 allahü te' ālā (وَأَنْ يَسْأَلَهُمُ النَّبِيَّ) āyetinde çibin birlen (كَيْتَلَّ الْعَنْكَبُوتُ) āyetinde ürmeküç birlen mişāl

16.19 kürsetkeç yehüdler bu ħasış nerselerini zıkrden allah (te' ālā) niñ murādı nerse iken didiler şundan

16.20 şoñ allahü te' ālā yehüdlerni redd kıluv zıkr kılınaçaқ āyetni indürdi (أَنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَجِيبُ) düristlikde allahü te' ālā

16.21 oyalmas (أَنْ يَضْرِبَ مِثْلًا) meşel kıлмақdan (مَا) kirek nindi meşel bolsun yā ki māzā' id bolur (بِعَوَضَةٍ)

16.22 **فَمَا فَوْقَهَا**) çibinni dağı çibinden üstün ve uluğ bolğan nerseni **(فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا)** indi şunday ādemler

16.23 īmān kitürdiler **(فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ)** bes īmān kitürgen ādemler bilürler düristlikde bu meşel şābitdür

16.24 **(مِن رَّبِّهِمْ)** rablerinden bu **(وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا)** ve ammā şunday ādemler **(كَفَرُوا)** kāfir boldılar **(فَيَقُولُونَ)** bes

16.25 kāfir bolğan ādemler eytürler **(مَاذَا ارَادَ اللَّهُ)** ni nerse tiledi allahü te‘ālā **(بِمَثَلٍ)** bu meşel birlen **(مَثَلًا)** meşel yüzünden

16.26 ya‘nī bu meşelden nindi fā’ide bar didiler (allahü te‘ālā cevābda eytedür **(يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا)**) bu meşel birlen allahü te‘ālā

16.27 kāfirlerden köp ādemni azdurur **(وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا)** dağı bu meşel birlen mü’minlerden köp ādemni haqqılıqğa

16.28 köndürür **(وَمَا يَضِلُّ بِهِ)** dağı allahü te‘ālā bu meşel birlen haqqılıqdan azdurmas **(الْأَلْفَاقِينَ الَّذِينَ)** meger şunday

I / 17

17.1 yavız ādemlerni azdurur **(يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ)** ol yavız ādemler allahü te‘ālāniñ ‘ahdin şındururlar ve bozarlar

17.2 (ya‘nī muḥammed şallallahü ‘aleyh ve sellemge īmān kitürmek ‘ahdin **(مَنْ بَعْدَ مِيثَاقِهِ)**) ol ‘ahdni yavızlar

17.3 üzerine allahü te‘ālāniñ mü’ekkid ve muḥkem kıluvı şoñından ya‘nī ol ‘ahdni qabül kıluvını üstlerine alğanları

17.4 şoñında bozarlar **(وَيَقْطَعُونَ)** dağı yavızlar kiserler **(مَا)** şol nerseni **(أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوَصَّلَ)** ol nerseni

17.5 totaşdurmaqlıq (kismezsizlik) birle allahü te‘ālā buyurdı ya‘nī ol nerse muḥammed ‘aleyhi’s-selāmge īmān dağı

17.6 kardeşlikdür yavızlar muḥammed ‘aleyhi’s-selāme ĩmān kitürmediler hem mü’minler birlen dustlık yibini kisdiler

17.7 (وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ) daḫı ol yavızlar yirde günāh kıluv hem ḫalknı resül allahğa ĩmān kitürüvden

17.8 tıyuv sebebli bozuqluḫ kıluv boldılar² (أُولَئِكَ) bu şıfatlar birlen şıfatlangan yavızlar (yahūdler) (هُمْ)

17.9 (الْمَأْسُورِينَ) alardur zarar itüvçiler çünki bu yavızlar ‘ahdni bozuv birlen ‘ahdge ve fānı vaşl birlen kaç‘ini

17.10 tüzüklük birlen bozuqlıḫnı almaşdırdılar ve meḅgülik oḫka kirüvni üstlerine aldılar (كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ)

17.11 ey mekke ehli niçük siz allahnı inkār itesiz birligine deliller kâ’im bolgannıñ şoñında (وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا) ve ḫālbükim

17.12 siz ölükler boldıñız ya‘nı aḫalarıñıznıñ arḫalarındaḡı nuḫfeler (فَأَحْيَاكُمْ) bes tirgüzdi allahü te‘ālā sizni

17.13 dünyāda (ثُمَّ بَيَّنَّاكُمْ) muniñ şoñında öltürür allahü te‘ālā sizni (ثُمَّ يَعِيدُكُمْ) muniñ şoñında kıyāmetde yine tirgüzir

17.14 allahü te‘ālā sizni (ثُمَّ الْيَوْمَ نَرْجِعُهُمْ) muniñ şoñında ya‘nı kıyāmetde tirilgen şoñında allahü te‘ālāge kaytarılmuş

17.15 bolursız hem allahü te‘ālā dünyāda kılgan ‘amelleriñiz berāberinde cezā birür (هُوَ النَّبِيُّ) ol allah (te‘ālā) şunday

17.16 zātdur (خُلِقَ لَكُمْ) sizniñ fā’ideñiz üçün yaratdı (مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا) yirde bolgan nerselerniñ

17.17 barçasını (ثُمَّ أَسْرَىٰ إِلَى السَّمَاءِ) muniñ şoñında ya‘nı yirni yaratқан şoñında kökge kaçdı kıldı

17.18 (فَسَوَّاهُنَّ سَمَوَاتٍ) bes köklerni allahü te‘ālā yidi kök itüp evirdi (وَهُوَ) daḫı ol allahü te‘ālā

² Metinde “l” sesi iki kez yazılmış. Yazım yanlış olmalı.

17.19 (بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) her bir nerseni bilgüçüdür (fâ'ide) allahü te'âlâniñ bu (خلق لكم ما فى الارض جميعا) âyetinden

17.20 bilinedür eşyâda aşl ibâhat boluvçılık çünki bu âyetde lâm-ı intifâ' için bes her nerse kim fâ'idelenüvge

17.21 şâlih bolup 'aqla zararlı boluvı bilinmese bu nerse mübâh bolup her kimge bu nerseni tenâvül dürist ammâ

17.22 eşyâda aşl mübâhlık boluv zinâ-ı hımr kibilerniñ harâmlığına boluvına, kişi mâlnı aşavniñ harâmlığı da boluvına,

17.23 aşl itı aşavniñ mekrüh tahrimi boluvına, maçı surı kibilerniñ mekrüh tenzîhi boluvına münâfi tûgil

17.24 çünki bularniñ her birisiniñ harâmlığı delil-i kaṭ'î birlen mekrühligi delil-i zannî birlen şâbit eşyâda

17.25 aşl ibâhat bolmak hilâfına delil bolmağan şeyler de bola eger bu âyetge bahş kılsañ bu revişçe âyet

17.26 delâlet kıladur yirmiñ kökden muḳaddim yaratıluvına ve hâlengi allahü te'âlâ (والارض بعد ذلك دميها) digen

17.27 diyü cevâb birürmiz bu âyetde sümme kelimesi vaḳtde terâhî için bolmay faşda terâhî için bolur yâ ki

17.28 (والارض بعد ذلك دميها) digende ba'd-ı ma' ma'nâsında bolur (وَإِذَا قَالَ رَبُّكَ) ey muḳammed şol vaḳtne isiñe

17.29 tüşir rabbiñ eytdi (لِلْمَلَائِكَةِ) feriştelerge (أَنْ يَجْعَلَ فِي الْأَرْضِ) düristlikde min yirde yaraçaḳmun

I / 18

18.1 (خَلْقًا) hükmlerimni yürütüvde özime kâ'im maḳâm bolğan kişini ya'nî âdem ('aleyhi's-selâm)nı (فَالْوَالِدِينَ) feriştelere

18.2 eytdiler (أَنْ يَجْعَلَ فِيهَا) eyâ yirde yaraṭursun mı (مَنْ يَفْسُدْ فِيهَا) yirde bozuḳlık kıla turğan âdemni (وَيُسْفِكُ)

- 18.3 (وَنَعْنُ نَسَبَ بَعْدَ نَسَبِكَ) dağı qanlar töge turğan ādemni (وَالسَّمَاءِ) ve hālbükim biz siniñ ceddiñ birlen tesbîh
- 18.4 eytürmiz (وَنُقُتْسُ لَكَ ط) ve dağı sini cenābıña münāsib bolmağan nerselerden pāklerimiz (قَالَ) allahü te‘ālā feriştelerge
- 18.5 eytdi (أَنِّي أَعْلَمُ) düristlikde min bilemün (مَالَا تَعْلَمُونَ*) siz bilmegen nerselerini ya‘nī yirde ādemni ħalīfe
- 18.6 itüvde bolğan ħikmet ve maşlaĥatnı min bilemün siz bilmeysiz (وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا) dağı allahü te‘ālā ādem
- 18.7 (‘aleyhi’s-selām)ge bildürdi her bir ma‘nāğa delālet kıla turğan lafzlarını ya‘nī her bir ma‘nāğa delālet kıla
- 18.8 turğan lafznı bilüvni ādem ‘aleyhi’s-selāmniñ köñline şaldı (ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ) muniñ şoñında
- 18.9 ya‘nī ādem ‘aleyhi’s-selāmge bildürgen şoñında allahü te‘ālā ol ma‘nāğa delālet kıla turğan lafzlarınıñ müsmīlerini
- 18.10 feriştelerge ‘arz kıldı ya‘nī körsetdi (فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ) bes allahü te‘ālā eytdi bu
- 18.11 nerseleriniñ ismleri birlen miñe ħaber biriñiz (أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ*) eger ħalīfe bolurğa ādemge qarağanda
- 18.12 biz tiyüşlirek digen söziñizde rastlardan bolsañız (فَالْوَا) feriştelere eytdiler (سُبْحَانَكَ) pāklaymız sini
- 18.13 saña söz birlen qarşı kilmekten (لَا أَعْلَمُ لَهَا) bizge hiç nerseni bilüv yok (أَلَا مَا عَلَّمْتَنَا ع) meger sin
- 18.14 bildürgen nerseni bilüv gine bar (أَنْتَ أَنْتَ) düristlikde sin (الْعَلِيمُ الْمَكِيمُ*) her nerseni bilgüçisün
- 18.15 ve ħikmet iyesisün (قَالَ يَا آدَمُ) allahü te‘ālā eytdi ey ādem (أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ ع) feriştelerge her bir ma‘nāğa
- 18.16 delālet kıla turğan lafzlarınıñ müsmīleri birlen ħaber bir diyü (فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ) bes ādem ‘aleyhi’s-
- 18.17 selām feriştelerge her bir ma‘nāğa delālet kıla turğan ismleriniñ müsmīleri birlen ħaber birgen zamānda (قَالَ) allahü

18.18 te‘ālā feriştelere ŧelte revişinŧe eytdi (أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ) eyā min sizge eytmedim mi (أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ) düristlikde min bilemün

18.19 (وَأَعْلَمُ) köklerniñ ve yirlerniñ ğayb bolğan nerselerini (وَأَعْلَمُ) dağı bilemün (مَا)

18.20 ŧol nerseni (تُبَيِّنُونَ) zāhir kılursız siz ol nerseni (وَمَا) dağı ŧol nerseni bilemün (كُفْتُمْ) boldıñız

18.21 siz (تَكْتُمُونَ) ol nerseni yaŧurur boldıñız (وَأَدْعُوا لِلْمَلَائِكَةِ) dağı ey muĥammed ŧol vağtni isiñe tüŧür

18.22 eytdük biz feriştelere (أَسْجُدُوا لِآدَمَ) ādemge secde kılunız ya‘nī ğürmetlep ve uluğlap ādemge bğüliñiz diyü

18.23 (ammā ‘ibādet ŧariĳinŧe secde allahü te‘ālāge ħāŧ) (فَسَجَّجُوا الْإِبْلِيسَ) bes feriştelere secde kıldılar

18.24 meger iblis secde kılmadı (إِنِّي) iblis secde kıluvdan baŧ tartdı (وَأَسْتَكْبَرُ) dağı tekebbürlendi

18.25 (وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ) dağı iblis ‘alemu’llahda kāfirlerden boldı (iblis feriştelere arasında bir cin

18.26 bolup ma‘mür bolduğından (تَغْلِبَا إِلَّا إِبْلِيسَ) digende istiŧnānı muttaŧıl kılurğa mümkin yā ki istiŧnā‘ münħaŧi‘

18.27 bolur (وَقُلْنَا يَا آدَمُ) dağı allahü te‘ālā eyte eytdük bizdi ey ādem (أَسْكَنْ) tur (أَنْتَ وَزَوْجُكَ) sin hem

18.28 ğatunıñ ğavvā‘ (الْجَنَّةِ) ucmağda tur (وَكَلَامِنَا) dağı cennetden ya‘nī yimiŧlerinden aŧağız (رَغْمًا) köp

I / 19

19.1 ve kiñ bolup aŧav birlen (حَيْثُ شِئْتُمَا) cennetden tilegen urnuğuzdan (وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ) dağı

19.2 bu ağaçқа yakın bolmañız ya' nī bu ağaçdan aşamağız bu ağaçnı buğday yā ki yüzim ağaçı digenler (فَكُونُوا)

19.3 (مَنْ الظَّالِمِينَ *) bes eger bu ağaçdan aşasañız her ikiñiz zulm ve günāh kıluvçılardan bolursız (فَأَزَلَّهُمَا)

19.4 (الشَّيْطَانُ عَنْهَا) bes ādem birlen ḥavvā'ı nı iblis cennetden taydurdı (فَأَخْرَجَهُمَا) şöıra ādem birlen ḥavvā'ı nı

19.5 şeytān çığardı (مِمَّا) şol ni' metlerden (كُلَّ مَا فِيهَا) ol ni' metde ādem birlen ḥavvā'ı boldılar idi (وَقَلْنَا) dağı

19.6 eytdük bizdi allahü te'ālā (أَهْبَطُوا) yirge tüşiñiz cennetden (بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ عَصَوٰۤا) sizniñ ba' zıñız ba' zıñıza

19.7 düşmāndur (وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ) ve sizniñ üçün yirde qaralana turğan orun bardur (وَمَتَاعٌ)

19.8 dağı fā'idelene turğan nerseler bardur (إِلَىٰ حِينٍ *) ecel vaqtine kadar (فَقَلَّمَا آدَمُ مِنْ رَبِّهِ) bes qabūl

19.9 itüp rabbinden ādem aldı ve öğrendi (كَلِمَاتٍ) sözlerni ya' nī allahü te'ālā ādem 'aleyhi's-selāmge şol sözlerni

19.10 ilhām kıldı ol sözler bulardur (رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا) yā ki (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ)

19.11 (وَتَعَالَىٰ جَدِّكَ لِإِدَالَةِ الْأَنْتِ ظَلَمْتُ نَفْسِي فَأَغْفِرْ لِي أَنَّهُ لَا يَغْفِرُ التَّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ) ḥāzret-i ibn-i 'abbās bu söz diyü

19.12 rivāyet kıla ādem 'aleyhi's-selām eytdi (يَا رَبِّ أَلَمْ تَخْلُقْنِي بِيَدِكَ قَالَ بَلَىٰ قَالَ يَا رَبِّ أَلَمْ تَنْفَخْ فِي الرُّوحِ مِنْ)

رُوحِكَ قَالَ بَلَىٰ قَالَ يَا رَبِّ أَلَمْ تَسْبِقْ رَحْمَتَكَ غَضَبِكَ قَالَ بَلَىٰ قَالَ أَلَمْ تَسْكُنِّي جَنَّتَكَ قَالَ بَلَىٰ قَالَ يَا رَبِّ أَنْ تُبْتُ

19.14 (وَأَصْبَحْتُ أَرَاغِبِي أَنْتَ إِلَىٰ الْجَنَّةِ قَالَ نَعَمْ) bes allahü te'ālā ādem 'aleyhi's-selāmge kaytdı ya' nī

19.15 tevbesini qabul itdi (أَزَلَهُ) düristlikde allahü te'älâ (هُوَ الْقَوَابُ الرَّحِيمُ) ol gınadur tevbelerni qabul itüvçi

19.16 ve bendelerine rahmet kıluvçı (قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا مَمْعًا) eytdük bizdi allahü te'älâ cennetden hemmeñiz de tüşügüz (فَأَنزَلْنَا)

19.17 (يَأْتِيَنَّكُمْ عَمِّي) bes eger sizge miñden kilse (هُدًى) köndürgüçi ya'ni qurân dağı resül (فَوَن تَبِعَ هُدًى) bes kimdür

19.18 minim köndürgüçi qurânıma dağı resülime iyerse ya'ni imân kitürse (فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ) bes ol âdemler

19.19 üzerine qorquv yoqdur (وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ) dağı ol kişiler hasretlenür de imesler (bu orunda iki şartqa

19.20 bir cevâb bolğan ya'ni ikinci şart cevâbı birlen evvelgi şartqa cevâb أَحْسَنَتْ

19.21 (وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا) dağı şunday âdemler kâfir boldılar (وَالَّذِينَ كَفَرُوا) kibi (الَّذِينَ) bizniñ âyetlerimizni

19.22 yalğanğa tutdılar (أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ) bu kâfir bolup âyetlerimizni yalğanğa tutqan âdemler oğ

19.23 iyeleridür (يَأْتِيَنَّكُمْ عَمِّي) alar oğda qaluvçılardur (يَأْتِيَنَّكُمْ عَمِّي) ey ya'qubniñ balaları isrâ'ilden

19.24 murâd ibrahîm 'aleyhi's-selâm oğlı bolğan işhâk 'aleyhi's-selâmniñ oğlı ya'qub 'aleyhi's-selâmdur isrâ'il 'abdu'l-lah

19.25 yâ ki şafvetu'l-lah ma'nâsında (أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي) minim şunday ni'metimni isiñizge tüşürüñiz (أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ)

19.26 ol ni'met birlen sizge en'âm kıldım ya'ni atalarıñızğa fir'avundan hem anıñ 'azâbından deryâğa başuvdan

19.27 qutqaruv hem buzavnı ma'büd tutuv günâhsından 'afv kibiler (وَأَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ) dağı minim 'ahdime ya'ni muħammed

19.28 (سَلَامٌ عَلَىٰ آلِهِمْ وَبَرَكَاتٌ عَلَيْهِمْ) ge imânğa vefâ kıluñız (أَوْفَ بِعَهْدِكُمْ) min sizniñ 'ahdiñizge vefâ kılurmun ya'ni

I / 20

20.1 eger muḥammed (ṣallallahü ‘aleyh ve sellem) ge kitürseñiz cennetge kiritüv birlen sevāb birürmün (وَآيَاتٍ فَآرَهُمْ هَبُونِ ۝)

20.2 daḥı ‘ahdge vefā’ kıluvını qoyuvda minden gine qorqıñız (وَأْمُرُوا) daḥı imān kitüriñiz (بِمَا) şol nersege

20.3 (أَنْزَلْتُ) indürdim min ol nerseni ya‘nī qurānğa (مُصَدِّقًا) rastlavçı bolğan ḥâlde ol min indürgen

20.4 nerse (qurān) (لِمَا مَعَكُمْ) sizniñ birlen birge bolğan nerseni ya‘nī tevrātını çünki qurān tevrātge

20.5 tevḥīdde nübuvvetde muvāfiq (وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرِينَ) daḥı min indürgen nerseni inkār kıluvçınıñ evvelgisi

20.6 bolmañız bu āyetde ḥiṭāb yahüdlerge ka‘b bin el-şeref kibi yahüdlerniñ re‘isi bolğan ādemler ḥaḳında nāzil

20.7 bolğan (وَلَا تَشْفَعُوا بِنَايَاتٍ) daḥı minim āyetlerim birlen almaşdurmañız (نُحْمًا قَلِيلًا) az aqçeni ya‘nī qurān

20.8 āyetlerine imān birlen dūnyā ülüşni alışdurmañız (وَآيَاتٍ فَاتَّقُونِ ۝) daḥı imān ve ḥaḳğa iyerüv sebebli

20.9 minden gine qorqıñız (وَلَا تَلْبَسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ) daḥı ḥaḳnı bāṭıl birlen qatnaşdurmañız (وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ) daḥı

20.10 muḥammed ‘aleyhi’s-selāmnıñ şıfatı ḥaḳında boluvda ḥaḳnı yaşurmañız (وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝) ḥālbükim siz ol ḥaḳnı bilürsiz

20.11 (وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ) daḥı namāz oquñız (وَأَتُوا الزَّكَاةَ) daḥı zekāt biriñiz (وَأَرْكَسُوا مَعَ الرَّاٰكِعِينَ ۝) daḥı rukū‘

20.12 kıluvçılar birle birge rukū‘ kıluñız “fā’ide” allahü te‘ālāniñ bu āyetinde namāznıñ ve zekevetniñ farzlığına cemā‘at

- 20.13 namāzınıñ vācib boluvına delīl bar bu āyetde ehl-i kitābқа namāz oқuv birlen zekāt birüv birlen namāzda
- 20.14 rukū^ç қилuv birlen emr қıldı emr-i vucüb üçün hāşıl-ı kelām allahü te^çālā ehl-i kitābқа müselmānlarға iyerüv
- 20.15 birlen emr itdi müselmānlar okuy turğan namāznı oқuñız hem zekātı müselmānlarça biriñiz hem
- 20.16 müselmānlar kibi namāzda rukū^ç қилuñız didi ba^çzılar bu āyet cemā^çat birlen oқuvğa emr digenler namāzdan
- 20.17 rukū^ç birlen ta^çbīr қılınған digenler bu vaқtde ma^çnāsı boladur namāz oқuvçılar birlen birge namāz oқuñız
- 20.18 digen ma^çnāda likin bu vaқt cemā^çat namāzınıñ vācib boluvı lāzım bola bizniñ mezhebde senet-i mü^çekkide idi
- 20.19 vācibde mendübdā mübāhede tügil idi likin bu revişçe cevāb birürge mümkin bu āyetde emr-i vucüb üçün bolsa da
- 20.20 cemā^çat namāzı vācibge yaқın bolған senet bir şeyniñ қarıbine şol şeyniñ һükmi birdür yā ki bu revişçe eytürmiz
- 20.21 emr-i nedb üçün bolur nebd üçün boluv cemā^çat namāzınıñ senet boluvın nefy қılmay çünki senet-i nedb
- 20.22 efrādinden bir ferd bolur yā ki bu revişçe eytürmiz āyet cemā^çatniñ vācib boluvına delālet қılса da likin cemā^çat
- 20.23 imāmğa muktedīge тоқтағанлығы üçün қудret-i bi^çl-ğayr bola қудret-i bi^çl-ğayr mu^çteber tügil hem қудret-i bi^çl-ğayr birlen
- 20.24 bende мүкellef tügil bes қудret-i bi^çl-ğayr birlen bendeniñ мүкellef bolmavı zāhir kitābnı terk қılınur likin
- 20.25 cum^ça namāzı birlen baһş kilse cum^ça namāzında cemā^çat farz vü hālāneki özi ğayrge тоқтағанлығы üçün қудret-i
- 20.26 bi^çl-ğayr bola likin cum^ça namāzından cevāb biremiz cum^ça namāzınıñ mün^çaқıd boluvı cemā^çat müteһaққıқ bolğanıñ
- 20.27 şoñında bes cum^ça namāzında cemā^çat қудret-i bi^çl-ğayr bolmay imām zāhidī eyte yahūdler evvel namāznı yalgız
- 20.28 yalgız okuyar idi bes allahü te^çālā yahūdlerge müselmānlar birlen birge oқuñız diyü emr қıldı bes āyet biş
- 20.29 vaқt namāzda cemā^çatniñ vācib boluvına delālet қıladur cum^ça namāzında cemā^çatniñ farz boluvı (**اذا تودى**)

I / 21

21.1 (لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا) ayeti birlen şābit k̄āzī bu āyet birlen temessük kıladur k̄āfirleriñ ‘ibādetni iddi’ a

21.2 birlen muḥāṭāb ve mükellef boluvlarına ammā bizniñ mezhebde k̄āfirler imān ve mu‘āmelāt hem ‘uḳūbāt hem ‘ibādāt birlen

21.3 mükellef bolalar āḥiretde mu’āḥeze ḥükminde gine yahūdleriñ ‘ālimleri müselmān bolğan yaqın qardeşlerine muḥammed (şalla

21.4 İlahü te‘ālā ‘aleyh ve sellemniñ) dīninde şābit boluñız anıñ dīni ḥaḳḳ diğeç allahü te‘ālā yahūdleriñ ‘ālimleri ḥaḳında

21.5 zıkr kılınaçaḳ āyetni indürdi (اتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ) eyā ādemlerge izgülik (imān) birlen қоşasız mı

21.6 (وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ) ammā öziñizni unutasız mı (وَأَنْتُمْ تَقْلُونَ الْكِتَابَ) ḥālbükim siz kitāb (tevrātı okuysız

21.7 (أَفَلَا تَتَعْقِلُونَ) eyā işiñizniñ yavızlıgını bilmeysiz mi? ya‘nī ‘aḳlğa şalup қaramaysız mı? ya‘nī kişiğe izgülik

21.8 birlen emr kılğaç ol izgülik elbette öziñizge de lāzım öziñizni onutuv elbette ‘aḳılsızlıqdan çünki

21.9 ‘aḳıllı kişi öz fā’idesini bilmek kirek (وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ) daḫı işleriñizge şabr birlen yardım isteñiz

21.10 (وَالصَّلَاةِ) daḫı namāz birlen yardım isteñiz (وَأَنْهَاكَ كَبِيرَةً) daḫı düristlikde namāz uluğ ve ağırdu (الْأَعْلَى)

21.11 (الْحَاشِيِينَ) meger allahü te‘ālādan қorқuvçı ṭā’atde қарар tapқuvçı kişilerge gine uluğ ve ağır tügildür

21.12 (الَّذِينَ) şunday kişilerdür allahü te‘ālādan қorқuvçı ṭā’atde қарар tapқuvçı ādemler (يُظُنُّونَ) şiksiz

21.13 bilürler alar (أَنْهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ) düristlikde alar rablerine yolıḳğuvçılardur diyü ya‘nī özleriñiñ kıyāmet

21.14 küninde allahü te'ālāge yolıkuvlarnı yaqına bilgen ādemlerge namāz uluğ ve ağır bolmas (وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ*)

21.15 dağı şol ādemlerge namāz ağır bolmas şiksiz bilürler düristlikde alar rablerine kaytuvçılardur

21.16 (أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي) miñim şunday ni' metlerimni isiñizge tüşürñiz (يَأْتِي إِسْرَائِيلَ) ey ya' qūbniñ balaları

21.17 (وَأَنِّي) dağı ol ni' metler birlen sizniñ üzeriñizge en'am kıldım (أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ) düristlikde min (فَضَّلْتُكُمْ)

21.18 (وَأَنفَرُوا يَوْمًا) dağı şunday sizni şol zamānda bar bolğan ādemler üzerine artuğ kıldım (عَلَى الْعَالَمِينَ) dağı şunday

21.19 künden qorqımız (لَا تَجْزِي نَفْسٌ) hiç bir nefis ülüş almas (عَنْ نَفْسٍ) ikinçisi bir nefsdan (شَيْئًا) hiç

21.20 nerseni (وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةً) dağı hiç bir nefsdan yardım qabül kıılınmas (وَلَا يُؤْتِي مِنْهَا عَنَلًا) dağı hiç

21.21 bir nefsdan fedā' (يَا'Nİ ÖZİ ORNINA İKİNCİ ĀDEMNI) alınmas (وَلَا هُمْ يَنْصُرُونَ) dağı ādemler yardım de

21.22 birilmiş bolmaslar ya' nī allahü te'ālāniñ 'azābından tıyılmış bolmaslar (وَأَذْ نَجَّيْنَاكُمْ) ey ya' qūb balaları

21.23 dağı şol vaqtıni isiñizge tüşürñiz biz sizni qutqarduğ ya' nī analarıñızni (مَنْ آلَ فِرْعَوْنَ) fir'avunniñ

21.24 dīnine iyergen kişilerden mışırni mālİK bolğan kıbılār pādīşāhsınıñ her birine fir'avun diyler ma'rūf

21.25 fir'avunniñ ismi velīd atası muş'ab dört yüz yıldan artıq 'ömr sürmiş digenler (يَسُومُوا نَفْسَهُمْ سَوْمًا)

21.26 (الْعَذَابِ) fir'avun dīnine iyergen ādemler sizge 'azābniñ yavızını ve qatısını tatutqanları hālde qutqarduğ

21.27 (وَيَسْتَعْتَبُونَ نِسَاءَكُمْ) dağı hātun kızlarıñızni (يَلْبَعُونَ أَبْنَاءَكُمْ) ir balalarıñızni boğazlar boldılar

21.28 kaldurur boldılar fir'avunniñ kâhinleriniñ ba'zısı benî isrâ'ilde bir bala tovaçaq siniñ mülkiñ ve pâdişahlığın

I / 22

22.1 şol bala sebebli qolıñdan kiteçek dip haber birgeç fir'avun şol eşekiligini kıldı (وَإِنِّي ذَالِكُمُ) dağı

22.2 sizniñ bu 'azābnı tatuvıñızda yâ ki fir'avun ittibā'ından kütuluviñız da bolğuçudur (بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ) rabbiñizden

22.3 uluğ ibtilā' yâ ki uluğ en'ām (وَإِذْ) dağı ey ya'qūb balaları şol vaqtni isiñizge tüşürüñiz (فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ)

22.4 sizniñ sebebli diñigizni ayurduq (فَأَنجَيْنَاكُمْ) bes sizni kütqarduk (وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ) dağı fir'avunge

22.5 iyergen ādemlerni hem fir'avunni şuğa baqurduq (وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ) hālbükim siz alarnıñ şuğa batduqni

22.6 qararsız fir'avun helāk bolgannıñ soñında benü isrâ'ıl mışırge kirgeç 'amel kılurğa hiç kitābları bolmağaç

22.7 allahü te'ālā mūsā 'aleyhi's-selāmge tevrāt indürmek birlen va'de kıldı kırk kiçe miķāt ta'yīn kıldı ya'nī

22.8 zü'l-ka'deniñ kāmili zü'l-ħiccenıñ onusı şunu beyān kılup allahü te'ālā zıkr kılınaçaq āyetni indürdi (وَإِذْ)

22.9 dağı şol vaqtni isiñizge tüşürügiz (وَعَلَّمْنَا مُوسَى) mūsā ('aleyhi's-selām)ge va'de kılduk (أَرْبَعِينَ لَيْلَةً) kırk

22.10 kiçeni ya'nī kırk kiçe ötkenden soñ tevrāt indüremiz diyü (ثُمَّ أَنجَيْنَا الْعَجَلَ) muniñ soñında buzavnı

22.11 ma'būd tutdıñız (مِنْ بَعْدِهِ) mūsā soñından ya'nī mūsā 'ahm allahü te'ālāniñ va'de kılgan ornına kitüvinden

22.12 soñ (وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ) hālbükim siz buzavnı ma'būd tutuvıñız sebebli zālimlersiz çünki ol 'ibādetni ornından

- 22.13 başkağa koyuv bola (ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ) muniñ soñında sizlerden günāhlarıñızni ‘afv kılduq (مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ) buzavni
- 22.14 ma‘būd tutqandan soñ (لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) bizniñ şol qadar uluğ günāhdan ‘afv ni‘ metimizge şükr kıluviñiz üçün
- 22.15 (وَأَذَى) dağı şol vaqtıni isiñizge tüşürñiz (آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ) müsāğa kitāb (tevrāt) birdük
- 22.16 (وَالْفُرْقَانَ) ya‘nī haqıq birlen bātil arasını ayurğuçı (tevrāt) nı birdük (لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ) sizniñ
- 22.17 azğunlıqdan toğrılığa könilüviñiz üçün (وَأَذَى) dağı bu vaqtıni isiñizge tüşürñiz (قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ) müsā (‘ahm)
- 22.18 öziñizni buzavğa ‘ibādet kıluvçı qavmine eytdi (يَا قَوْمِ) ey qavmim (أَنْتُمْ ظَلِمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ) düristlikde siz
- 22.19 öziñizge zulm ve cebr kıldıñız (بِاتِّخَادِكُمُ الْعَجَلِ) buzavni ma‘būd tutuviñiz sebebli (فَقُتِبُوا إِلَىٰ بَارئْتِكُمْ) bes öziñizni
- 22.20 yaratqıçı allahğa qaytuñız buzavğa ‘ibādetni taşlañız (فَأَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ) bes öziñizni öltürñiz yā ki
- 22.21 ba‘zıñız ba‘zıñızni öltürsün yā ki buzavğa ‘ibādet kıлмаğanlarıñız buzavğa ‘ibādet kılganlarıñızni
- 22.22 öltürsün ma‘nāsında (ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ) sizniñ bu işiñiz ya‘nī tevbeñiz öziñizni öziñiz öltürñiz sizniñ üçün
- 22.23 izgüdür (عَنْ بَارئْتِكُمْ) sizni yaratqıçı allahü te‘ālā huzūrında (yitmiş miñ maqtül boldı) dimişler (فَتَابَ)
- 22.24 (عَلَيْكُمْ) bes allahü te‘ālā sizniñ öziñizge siz allahü te‘ālāge qaytmasdan burun qaytdı ya‘nī tevbeñizni qabül
- 22.25 itdi (أَنَّ) düristlikde allahü te‘ālā (هُوَ) ol allahü te‘ālā (الْعَوَابُ الرَّحِيمُ) tevbelerni qabül itüvçi ve bendelerge

22.26 raḥmet kıluvçıdur (رَحْمَةً) daḡı ey ya'küb balaları şol vaḡtne isiñizge tüşürüniz (فَلْتُمِ) eytdiñiz siz ya'nī

22.27 buzavğa 'ibādetden allahü te'ālāge 'özr ötinürge müsā ('ahm) birlen çıḡıp allahü te'ālāniñ sözini işitkeniñiz

22.28 zamānda eytüvçiler yitmiş kişi yā ki on miñ kişi idi dimişler (يَا مُوسَىٰ إِنَّ نُؤْمِنُ لَكَ) ey müsā

I / 23

23.1 saña imān kitürmeymiz ya'nī siniñ ma'būdīña çın köñlimizden ışanmaybiz (هَتَّىٰ تَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً) allahü te'ālāni

23.2 āşikāre ya'nī köz birlen körmeyinçe diyü (فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ) bes sizni taviş tutdı şā' iḡa ölim ma'nāsında

23.3 yā ki kök tarafından oḡ kilüp yandurdı dimişler bu taviş birlen köz birlen allahü te'ālāni körüvni şorav

23.4 çılar helāk bolğan (وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ) ḡālbūkim siz qaraydur idiñiz öziñizge ingen nersen (ثُمَّ يَعْنِئُكُمْ)

23.5 muniñ şoñında tirgüzdük biz sizni (مَنْ يَعْبُدُكُمْ) ölüvüñizden şoñ (لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) bizniñ ni'metimizge

23.6 şükr kıluviñiz üçün (وَوَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْعَمَامَ) daḡı sizniñ üzeriñizge "tīh" şahrāsında kıyaş

23.7 issiliginden şaḡlar üçün buluḡni kölege kılduḡ (وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ) daḡı sizniñ

23.8 üzeriñizge turunçbīn (kıdret ḡelvāsı) indürdük tīh şahrāsında benū isrā'ılge kıyaş çıḡıvdan kıyaş

23.9 batuvğa ḡadar her ādemge bir şā' ḡadar ḡara kibi turunçbīn ingen (وَالسَّائِيءِ) daḡı yelve kıuşı

23.10 indürdük (كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ) biz rızḡlandıruḡan nerseleriñ ḡoş bolğanlarından aşıñız (وَمَا)

23.11 (ظَلَمُونَا) benū isrā'īl küfrān ni'et kıluv sebebli zulum kıldılar likin bizge zulum kılmadılar (وَلَكِنْ كَانُوا)

23.12 (أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ) likin özlerine zulum ve cebr kıluv boldılar çünkü zulmlarınıñ zararı özlerine

23.13 kaytur (وَأَذِّ) dağı şol vaqtı isinizge tüşürünüz (قُلْنَا ادْخُلُوا) benū isrā'ılge "tîh" şahrāsinden çıkkannıñ

23.14 şoñında eytdük kırıñiz diyü (هَذِهِ الْقَرْيَةُ) bu qaryege beytü'l-muqaddeske yā ki şām qaryelerinden bolğan "erihā"

23.15 digen qaryege (فَكَلُوا مِنْهَا) bes bu qaryeden ya'nī ta'amından aşañız (حَيْثُ شِئْتُمْ) tilegen ornuñızdan

23.16 kiñ ve köp bolğan hâlde (وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا) dağı qaryeniñ işigine bögülgeniñiz hâlde kırıñiz (رَغَدًا)

23.17 (وَقُولُوا حِطَّةٌ) dağı eytävünüñiz bizniñ şorağan nersemiz bizniñ hañalarımızıñ tüşürmekdür diyü (تَغْفِرْ لَكُمْ غُطَايَاكُمْ)

23.18 sizniñ hañalarınıñızni yarlıqarmız (وَسَلِّمُوا إِلَى الْمُحْسِنِينَ) dağı izgülik kıluvçılarga şevābnı artdurumuz

23.19 (غَيْرِ النَّبِيِّ) şol sözge başqa (قَوْلًا) bes zālim bolğan ādemler almaşdırdı (فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا)

23.20 birlen (قِيلَ لَهُمْ) ol sözni alarğa eytilmiş boldı ya'nī tevbe hem istiğfār birlen dünyā 'arzlarından nefsleri

23.21 tilegen nersenı almaşdırdılar (فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا) bes zālim bolğan ādemlerge indürdük (رَجْزًا)

23.22 (مِنَ السَّمَاءِ) kökden muqadder bolğan 'azābnı (بِمَا) şol nerse sebebli (كَانُوا) boldılar ol zālimler (يُفْسِقُونَ)

23.23 boy şonuvdan çığar boldılar ya'nī bozuqlıkları sebebli indürdük 'azābnı (وَأَذِ اسْتَسْقَى مُوسَى)

23.24 dağı şol vaqtıni isiñizge tüşürüñiz mūsā (‘ahm) şugaruvnı istedi (لَقَوْمِهِ) öziniñ qavmi için

23.25 ya‘nī “ūh” şahrāsında hazret-i mūsāniñ qavmi gāyet şuşadılar hazret-i mūsā allahü te‘ālādan qavmi

23.26 için şu şoradı (فَقُلْنَا اضْرِبْ) bes eytdük biz de allahü te‘ālā eyte ey mūsā şoq diye (بِعَصَاكَ) tayağıñ

23.27 birlen (الْحَجَرِطَ) taşnı (فَأَنْفَجَرْتُمْ مِنْهُ) bes taşdan yarıldı (اثْنَا عَشْرَةَ عَيْنًا) on iki çişme isbāt şanınça

23.28 (فَعَلَّمَهُمْ كَلِمَاتٍ) taħkik her bir ādem (sebat) bildi (مَشْرُوبِهِمْ) öziniñ aça turğan ornını (كُلُوا وَأَشْرَبُوا مِنْ) (كُلُوا وَأَشْرَبُوا مِنْ)

I / 24

24.1 (رَزَقَ اللَّهُ) allahü te‘ālā eyte eytdük bizde aşañız ve içiñiz allahü te‘ālāniñ rızqından (وَلَا تَعْمُرُوا فِي الْأَرْضِ) dağı yirde

24.2 yürimeñiz (مُفْسِدِينَ) bozuqlıq qılğanıñız hālde (وَأَذَى) dağı şol vaqtıni isiñizge tüşürüñiz (وَأَذَى) eytdiñiz siz

24.3 (يَا مُوسَى) ey mūsā (لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامِ وَاحِدٍ) bir ta‘ām üzerine ya‘nī kudret helvāsı ile yelve kuşu üzerine

24.4 şabırlıq kıla almaymız (فَادْعُ لِنَارِكَ) bes bizniñ için rabbiñe du‘ā’ kıl (يُخْرِجْ لَنَا) rabbiñ bizge çıgarsun (سَوَاءً)

24.5 (تُنَبِّتُ الْأَرْضُ) yir üstre turğan nerselerden (مَنْ بَقَلَهَا) yirniñ yaşılçelerinden kebeste qarpuz kişer

24.6 kibilerden (وَقَشَائِمًا) dağı yirniñ kıyarından(1) (وَفُومَهَا) dağı yirniñ buğdayından qavm-ı şüm kibi şarmısaq ma‘nāsında

24.7 bolsa da barı (وَعَلَسُوا) dağı yirniñ yavmıǵından (وَبَصَلَّاهَا) dağı yirniñ şoǵanından (فَال) mūsā ʿahm qavmine

24.8 eytdi (أَتَسْتَبْدِلُونَ النَّارَ هُوَ أَذَىٰ) elle töpen ve Һasırek bolǵan nerseni almaşasız mı? ednādan murād benū

24.9 isrāʿilniñ istegen nerseleri (yaʿnī şol yaşıłçe aşıqları bolmaǵan nesnelerni) (بِالنَّارِ هُوَ خَيْرٌ) izgü ve şerif

24.10 bolǵan nerse birlen yaʿnī ƣudret Һelvası birlen yelve ƣuşı birlen (أَهْبَطُوا مِصْرًا) şehrlerden bolǵan bir şehrge tüşüñiz

24.11 (فَأَن لَّكُمْ مَسْأَلَةٌ) ƣünkü sizniñ üçün bolǵuƣıdur şoraǵan nerseleriñiz (وَضُرِبَتْ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَةُ) dağı

24.12 benū isrāʿil üzerine Һorlıƣ ve Һaƣāret ƣılınmış boldı (وَالسَّكَنَةُ) dağı faƣırlık eşeri ƣılınmış boldı

24.13 (وَبَاؤُوا بَغْضًا مِنَ اللَّهِ ط) dağı allahü teʿālāden bolǵan açuv birlen kiri ƣaytdılar (ذَلِكَ) bu zillet ve faƣırlık

24.14 eşeri hem açuv (بِآيَاتِهِمْ) oşbunıñ sebeblidür düristlikde isrāʿil balaları (كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ)

24.15 allahü teʿālāniñ āyetlerini inkār ƣılur boldılar (وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ط) dağı Һaƣdan başƣa peyǵamberlerni

24.16 öltürür boldılar yahūdler şuʿayyib hem zekeriyyā hem yaħyā ʿahmlarnı (ذَلِكَ) bu allahü teʿālāniñ āyetlerine inkār

24.17 birlen peyǵamberlerni öltürüvleri yā ki zillet ve miskinnet de boluvları (بِنَاعِمُوا) benū isrāʿil minim emrime

24.18 ƣarşuları sebeblidür yaʿnī boy şunmadılar (وَكَانُوا يَعْتَدُونَ*) türlü günāhlarǵa kirişüvleri sebebli

24.19 emrimden ötküçi boldılar (أَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا) düristlikde şunday ādemler imān kitürdiler alar

24.20 ya' nî tilleri birlen gine imān körsetdiler kışkası münāfıqlar (وَالَّذِينَ هَادُوا) dağı şunday ädemler

24.21 yahūdī boldılar (وَالنَّصَارَى) dağı naşārālar (naşārī diyü ħazret-i 'isā ümmetin tesmiye itüv ħazret-i 'isāge

24.22 yardım itdükleri üçündür (وَالصَّابِئِينَ) dağı yahūd birlen naşārā dīninden köçüp feriştelege tapınuvçılar

24.23 (مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ) bu münāfıqlardan yehūd ve naşārī ve şabilerden allahü te'ālāge çın köñil birlen imān kitürgen kişiler

24.24 (وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) dağı āĥiret künine çın köñillerinden imān kitürgen kişiler (وَعَمَلِ الصَّالِحِينَ) dağı izgü

24.25 işlerni işlegen kişiler (فَلَمَّا أَجْرَهُمْ) bes bu kişilerge 'amelleriniñ yalı ve şevābı bolğuçıdur (عَنْهُمْ)

24.26 rableri qaşında (وَالْآخِرِينَ عَلَيْهِمْ) dağı bu dört kişige qorqu da yoğdur (وَالَّذِينَ يَحْمِلُونَ) dağı

24.27 1)kıssa bizniñ yurtdağı kıyār tügil belki ikinçi türli peşrevī de mümkin issi yirde bola turğan kıyar kibi bir öziñçe nesnedür

24.28 ammā bizniñ kıyar digenimiz 'arabça (kıyar)dur ş. h.

I / 25

25.1 bu dört türli kişi ĥasretlenürde imesdür ya' nî çın köñillerinden imān kitürgenniñ soñında bularğa

25.2 evvelgi küfrleri zarar itmes (وَأَذَى) dağı şol vaqtıni isiñizge tüşürüñiz ey ya' küb balaları ya' nî yehüdler

25.3 (أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ) sizniñ muĥkem 'ahdiñizni alduğ tevrātda bolğan nerseni qabül itüv birlen (وَرَفَعْنَا)

25.4 (فَوْقَكُمْ الطُّورَ) dağı sizniñ üstiñizde tur tağın köterdüğ (ĥazret-i müsā benū isrā' ilge tevrāt-ı şerīf

- 25.5 yazılğan elvāḥ (taḫta) larını alup kilgeç tevrātda yazılğan ağır işlerni ve meşakḫatli teklīflerni
- 25.6 körgeç yahūdler tevrātını ḫabūl itüvden baş tardılar şunıñ soñında ḫāzret-i cebrā'ıl allahü te'ālāniñ emri
- 25.7 boyınça ṭur taḡını şorup benü isrā'ılınıñ başları üstüne köterdi ḫāzret-i mūsā ḫavmine eytdi ḫabūl
- 25.8 itseñiz ḫutulasız vālā üstiñizge bu taḡ tüşeçek didi şundan soñ ḫorḫup tevrāt-ı şerīfni ḫabūl
- 25.9 itdiler ṭur diyüp 'arab tilinde bir nerseniñ ikinçi bir nerse miḫdārında anıñ ḫaddiñçe boluvına hem ikinçi nerse
- 25.10 arasın ayuruvçı nersege eytile, ḫadar hem miḫdār ma'nalarında bir nerse ikinçisi ile bir revişde boluvlarına da
- 25.11 eytiledür bes **ورفعنا فوقكم الطور** da ḫayu ma'nası muvāfiḫ kürilse şunı alınur meselā iki nerse arasında ayurma boluvını
- 25.12 alsaq (**ورفعنا فوقكم الطور**) niñ ma'nası bolur ey benü isrā'ıl biz sizniñ üstüñizge ḫaḫḫ ile bāṭılını ayura
- 25.13 turḡan nerseni köterdük. ya'nī kitāb yiberdük. ş. ḫ. (**خُتُّوا مَا آتَيْنَاكُمْ**) allahü te'ālā eytedür benü
- 25.14 isrā'ılge eytdük bizniñ sizge birgen nersemizni (tevrātını) tutuñız (**بِقُوَّةٍ**) ḫuvvet ve cihed birlen (**وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ**)
- 25.15 daḫı tevrātda bolḡan nerseni zikr ḫıluñız ya'nī köñilde şaḫlañız ve ders itüp oḫuñız unuṭmañız ve ḡāfil
- 25.16 bolmañız (**لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ***) dünyāda helāk boluvdan aḫiretde 'azābdan şaḫlanmaḫlıḡıñız üçün ve ḫutalmalıḡıñız
- 25.17 üçün* taḫvālik - ḫişi üzin ḫararḡa töşüvden şaḫlamak ma'nasında (**نَمَّ قَوْلِيَتِمَّ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ**) muniñ
- 25.18 soñında tevrātını ḫabūl itkenden soñ 'ahdden hem 'ahdge vefā' ḫıluvdan yüz döndürdiñiz (**فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ**)
- 25.19 (**عَلَيْكُمْ**) indi eger de allahü te'ālānin sizniñ üzeriñizge 'azābnı kiçiktürüv birlen ve tevbege muvaffaḫ ḫıluvı

25.20 birlen fazlı bolmasa idi (وَرَحْمَتُهُ) dağı allahü te‘ālāniñ raḥmeti bolmasa idi (لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ)

25.21 bir de şiksiz zarar itüvçilerden ve ‘azāb içinde helāk boluvçılardan bolur idiñiz (وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ)

25.22 ve taḥkik şol ādemlerni bildiñiz (اعْتَبَرُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ) şenbe küninde balık avlav sebebli sizlerden allah

25.23 allahü te‘ālāniñ çiginden ötdiler ya‘nī ol kişilerni siz bildiñiz (فَقُلْنَا لَهُمْ) bes şenbe balık avlav sebebli

25.24 allahü te‘ālāniñ çiginden ötken ādemlerge eytdük (كُونُوا) boluñız (قِرْدَةً خَاسِئِينَ*) serilmiş bolğan meymunler

25.25 (فَجَعَلْنَاهَا) bes kıldıq biz şüretleri maymunga eylengen benü isrā’iñi (فَكَلَّالِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا) aldlarında

25.26 bolğan nerselerge ya‘nī ümmetlerge ‘ibret kıldıq (وَمَا خَلْفَهَا) dağı artlarında bolğan nersege ya‘nī ümmetlerge

25.27 ‘ibret kıldıq (وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ*) dağı benü isrā’iñiñ şenbe kün balık avlavdan tıyuvçı izgülerine

25.28 va‘az kıldıq. baqara kışşası: (benü isrā’ilde bir qart bay kişi bolğan ölgeç bu qartdan mīrāş

25.29 alur üçün qartnıñ şalbī oğlını qartnıñ ir qardeşiniñ oğlları (ibni’l-lāh) ler ammā oğlığa ibn ‘amm

I / 26

26.1 bolalar) öltürüp şehriñiñ qabqası yanına itüp taşlağanlar munıñ soñında bu maqtül oğlınıñ velileri

26.2 maqtülniñ diyetini ezeli başlağanlar şundan soñ allahü te‘ālā benü isrā’ilge boğazlağız maqtülge

26.3 şıgırnıñ ba‘zısı birle çarb itüñiz maqtül tirilir de qatil kim ikenni eytür digen) (وَأَدَّ قَالِ مُوسَى لِقَوْمِهِ)

26.4 ey benū isrā' il şol vaqtni isiñizge tüşürüñiz müsā öziniñ qavmine eytdi (أَنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ) düristlikde

26.5 allahü te'ālā sizge qoşadur (أَنْ تَتَّبِعُوا بَقْرَةَ) sizniñ şıgır boğazlavıñız birlen (قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُؤًا) hāzret-i

26.6 müsāniñ qavmi eytdiler eyā bizni maşhara tuta sin mi ya'nī bizni hōrlaysun mi diyü (قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ) hāzret-i

26.7 müsā eytdi allahü te'ālāge şıgınamun (أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ) nādānlar cümlesinden bolmaqlıgımdan çünki

26.8 kişini hōrlap söylemek nādānlıqdan (bu orunda kināye yolınça istihzā'ğa mini nisbet birüvüñiz üçün

26.9 siz nādānlar digen söz bola (قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ) hāzret-i müsāniñ qavmi eytdiler bizniñ üçün rabbiñe

26.10 du'ā' qıl (يُبَيِّنُ لَنَا مَا هِيَ) rabbiñ bizge beyān qılır ol şıgır nerse ikenlikni ya'nī ol şıgırniñ hāli

26.11 ve şıfatı nerse (قَالَ أَنَّهُ يَقُولُ) hāzret-i müsā eytdi qavmine düristlikde allahü te'ālā eytedür (أَنهَابَقْرَةَ)

26.12 düristlikde ol şıgır şunday şıgırdur (لَأَفَارِضَ وَلَا بَكْرَ) bik qartda bolmağuçı ve bik yaşda

26.13 bolmağuçı (عَوَانَ بَيْنَ ذَلِكَ) bu qart birlen yaş arasında yarşı ve ortaça boluvçı (فَأَفْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ)

26.14 bes emr qılınmış bolğan nerseni qılıñız (قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ) hāzret-i müsāniñ qavmi yine de hāzret-i

26.15 müsāğa eytdiler rabbiñe bizniñ üçün du'ā' qıl (يُبَيِّنُ لَنَا مَا لَوْ نَهَا) rabbiñ bizge beyān qılır ol şıgırniñ

26.16 tüsi neydi tūs ikençiligin (قَالَ) hāzret-i müsā eytdi (أَنَّهُ يَقُولُ) düristlikde allahü te'ālā eytedür

26.17 (أَنهَابَقْرَةَ صَفْرًا) düristlikde ol şıgır şarı tūsdegi şıgırdur (فَاتَّعَ لَوْنَهَا) tüsi bik şāf şarıdur

26.18 (تَسْرُ النَّاطِرِينَ) körkemligi için qarağan âdemleri şādlandırur şarı tūs köñlini şādlandırğanlığı

26.19 üçün de hazret-i ‘alī şarı başmaq kiygen kişiniñ qayğusı az bolur degül
(مَنْ لَبَسَ نَعْلًا صَفْرًا قَلَّ)

26.20 (قَالُوا ادْعِ لَنَا رَبَّكَ) hazret-i mūsā qavmi hazret-i mūsāğa yine de eytdiler bizniñ
üçün rabbiñe du‘ā’ kıl

26.21 (يُبَيِّنُ لَنَا مَا هِيَ) rabbiñ bizge ol şıgırın nerse ikenligini beyān qılır ya‘nī ol şıgır kırdā
aşap yürüy turğan

26.22 şıgır mı yā ki hıdmet ite turğan şıgır mı benū isrā’īl eger de allahü te‘ālā şıgır
boğazlağız dip qoşquçda

26.23 boğazlasalar idi özleri üçün yiñgil bolaçaq idi özleri qatılıqñı istegen şayın allahü te‘ālā

26.24 qatılıqñı artırdı şuniñ üçün de resül eger kimde kim dīnde qatılıqñı istese ol kişiğe
allahü te‘ālā dīniñ

26.25 qatı ve ağır qılır didi (أَنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهُ عَلَيْنَا) düristlikde bu revişdegi şıgırlar bizde köp
boluvı sebebli

26.26 bu şıgır bizge bilimsiz ve şübhelı boldı (وَأَنَا أَنْ شَاءَ اللَّهُ) dağı düristlikde biz eger allahü
te‘ālā tilese (لَهُمْ قُلُوبٌ)

26.27 boğazlavı maqşūd bolğan şıgırğa köñülmüş bolurmız resül ekrem eyte eger de benū
isrā’īl (inşa’allah)

26.28 diyü istiñnā’ qılğan bolmasalar idi kıyāmetge qadar beyān qılınmağan bolur idi (قَالَ)
hazret-i

I / 27

27.1 mūsā qavmine eytdi (أَنَّهُ يَقُولُ) düristlikde allahü te‘ālā eytedür (أَنَّهَا بَقْرَةٌ) düristlikde
ol boğazlav birlen

27.2 emr qılınğan şıgır şunday şıgırdur (لَا ذَلُولَ) bayuqğan bolmas (تُثْمِرُ الْأَرْضَ) yirmi süredür
idi ol zelül

- 27.3 ya' nī yirni sürüp yapuġġan ve bayuġġan bolmasun (وَلَا تَسْتَيْجِرُ الْخَرْتُ) daġı iginlik šuġara turġan da bolmasun
- 27.4 ya' nī iginni šuġaruv sebebli yapuġġan ve bayuġġan bolmasun ġāşıl šaban süre turġan ve iginni šuġara
- 27.5 turġan yapuġ ve arıġ šıġır bolmasun boġazlav birlen emr kılınġan šıġır šunday šıġırdur (مَسَامَةٌ) ol
- 27.6 šıġır 'ayblerden selāmet bolsun (الْأَشْيَاءُ فِيهَا ط) šarılıġdan baška tūs ġatušġan bolmas ol šıġırda ya' nī 'alāmetler
- 27.7 bolmasun (قَالُوا الْآنَ جِئْتُ بِالْحَقِّ ط) ġazret-i mūsānıñ ġavmi eytdiler ġāzir ġaġnı kitürdiñ ya' nī šıġırnıñ
- 27.8 šıfatınıñ ġaġıġatni bildürdiñ (فَتَبَيَّرُهَا) bes šıġırnı boġazladılar (وَمَا كَادُوا) daġı yaġın bolmadılar
- 27.9 (يَفْعَلُونَ ط) emr kılınġan nerselerini ġılurġa ya' nī su'āllerni ve 'ilellenüvleri bitmeyinġe suhūlet birlen
- 27.10 ġılmadılar belki mażbaġar(?) ve 'āciz bolup ġına ġıldılar munday šıġırnıñ šemeni ġıymet bolġanlıġı üçün
- 27.11 resūl ekrem eyte eger de benū isrā'ıl bir de šorašmay ġına bir šıġırnı ötüp šoyġanlar bolsa yaraydur idi
- 27.12 likin özlerine šorav sebebli ġatılıġ ġıldılar da allahü te'ālā alarġa ġatılıġ ġıldıdı (baġara iyesi) benū isrā'ilde
- 27.13 bir šeyġ šālīġ bolġan anıñ özine cemā'atine ya' nī ata ve anasına izġülik ġıluvġı bir oġlı bolġan bu ġartnıñ
- 27.14 bir buzavı bar iken ol buzavnı ormanga itilgen hem eytken "ey rabbim oġlum üçün bu buzavnı saña
- 27.15 vedī'at ġılamun" diyü bu buzavnı šol yetim bala birlen anası oġlatup ösdürgendür bu buzav bik körkem
- 27.16 ve simiz šıġır bolġan bu buzavnı benū isrā'ıl ġırġ yıl izlegen šoñında tirsi tolı altunġa šatup alġanlar
- 27.17 (bu orunda bir šübhe bar allahü te'ālā benū isrā'ılge evvel muġlak šıġır boġazlav birlen emr ġıldı munıñ šoñında
- 27.18 bu šıġır muġayyed bolup evrildi ya' nī tüsü šıfatı birlen ve ġāş tüsde ve ġāş šıfatda boldı benū isrā'ıl muġayyed bolġan

27.19 şığırnı boğazladılar bes allahü te‘ālāniñ evvelgi emrine imtişāl tapılmay likin cevāb birürmiz bu taqyīdü’l-muṭlaḳ

27.20 bola ḥükmi-i muṭlaḳ baḳaradan baḳara-ı maḥşūşage köçdi bes bu muṭlaḳnı ḳābl el-fi‘ il nesh bola ol dürist yā ki eytürmiz

27.21 ḥiṭāb mübhem bolğanlıḳı üçün muṭlaḳ şığırnı da mütenāvil bes şığırnı boğazlav ḥiṭāb ḥükmi birlen taḥşīşden

27.22 ḳabl-i vāḳı‘a bolḡanda ḥiṭābḳa imtişāl boladur idi şunıñ kibi taḥşīşden şoñda ḥiṭābḳa imtişāl bola* (وَأَذَقْتُمُ) *

27.23 (نَفْسًا) daḡı isiñizge tüşürüñiz şol vaḳtnı öltürdiñiz siz bir nefsnı (‘āmīl ismli ādemni) (فَأَدَا رَأْتُمْ فِيهَا ط)

27.24 bes ol maḳtül bolḡan nefsnıñ şā’ında iḥtilāf ḳılışdıñız ve da‘vālaşdıñız (وَاللَّهُ يُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ع)

27.25 allahü te‘ālā sizniñ yaşırgen nerseleriñizni çıḡarḡuçıdur. ya‘nī maḳtülniñ emrini allahü te‘ālā bildürüvçidür

27.26 (فَقَلَّمَا اضْرِبُوهُ) bes eytdük biz alarḡa maḳtülge ḍarb ḳılıñız (بِبَعْضِهَا ج) şığırnıñ ba‘zısı birle bes maḳtülge

27.27 şığırnıñ tili birle ḍarb ḳıldılar yeise oñ buṭı birlen yeise ḳuyruḳ söyegi birlen bes maḳtül tirildi

27.28 hem mini anam birlen bir toḡan ḳardeşlerimniñ oḡılları öltürdi didi hem özi şol sözden şoñ meyyit

27.29 bolup evrildi bu ibn-i ‘ammlarnı tutup ḳışaş üçün öltürdiler resül ekremniñ (لَا يَرِثُ الْقَاتِلُ بَعْدَ صَاحِبِ)

I / 28

28.1 (البقرة) didügi bu ḥuşūşdadur (كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى) oşandaḳ ya‘nī şāḥib el baḳara bolḡan ādemni tirgüzgen

28.2 kibi allahü te‘ālā ölüklerni de tirgüzür ḳıyāmet küñinde (وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ) daḡı sizge ‘alāmetlerini körsetür (لَعَلَّكُمْ)

28.3 (تَمَعْلُونَ) sizniñ ‘aql birlen fikr kıluv bilüvüñiz için bes ‘aql birlen fikr kıluv qarasañız ‘aql-ı muqtezāsınça

28.4 ‘amel kılursız ya‘nī bu ölgen ādemni tirgüzürge küçi yitken zāt her bir ölgen ādemni tirgüzürge küçi

28.5 yiter (allahü te‘ālāniñ benū isrā’ilge şıgır boğazlav birlen emr kıluvında başka hayvānı boğazlav birlen emr kılmavında

28.6 hikmet şol çünki benū isrā’il buzavğa ‘ibādet kıldılar bes alarnıñ ma‘būdlerin haqāret kıluv için

28.7 hem şıgırniñ ma‘būd bolurğa şalāhiyyeti yoqlıgını bildürüv için şıgır boğazlav birlen emr kıldı (ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ)

28.8 munıñ şoñında ey yehūdler sizniñ köñilleriñiz qaraldı (مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ) köñlimiñ neçkerüvine ve yomşaruvına delālet

28.9 kıla turğan āyetlerni mūsā (‘ahm) kitürgen şoñında (فَوَيْ كَالْحِجَارَةِ) bes қаtıлықда ol köñiller taşlar

28.10 kibidür (وَأَشَدُّ قَسْوَةً) yeise qaralık yüzinden taşlardan da қаtırաқдур (وَأَنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ) çünki

28.11 taşlar cümlesinden bardur (لَمَّا يَفْجُرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ) alardan yılğalar yarulup şu ağa turğanları

28.12 (وَأَنَّ مِنْهَا) dağı taşlar cümlesinden bardur (لَمَّا يَشَقُّ) yarulup da (فَيَخْرُجُ مِنْهَا الْمَاءُ) andan şoñ ol taşdan

28.13 şu çığa turğanları (وَأَنَّ مِنْهَا) dağı taşlar cümlesinden bardur (لَمَّا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ) allahü te‘ālāden

28.14 qorquvdan tağ töpelerinden tüşe turğanları (وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ) sizniñ işlegen nerseleriñizden

28.15 allahü te‘ālā gāfil imes her işiñizni bilüp turır, şulay bolsa allahü te‘ālāden oyalta turğan işlerni

28.16 kıılmañız! (اَفْتَقَطْتُمْ) ey muħammed hem şahābeler elle siz ümīd itesiz mi? (أَنْ يَوْمُوا السَّكْمَ) sizge alarnıñ

28.17 imān kitürüvlerni (وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ) ve taħkik alardan ya‘nī mīkātde mūsā ‘ahm birlen

- 28.18 birge bolğan ādemlerden bir t̄a'ife allahü te'ālāniñ sözini işitür boldılar (ثم يعرفونه) muniñ soñında allahü
- 28.19 te'ālāni sözini özgerdür boldılar niteki resül allahniñ şıfatını hem recm āyetini özgerkenler idi
- 28.20 (من بعد ما عقلوه) allahü te'ālāniñ sözini 'aqleri ile bilgenleri soñında ya'ni şübhesiz allahü te'ālāniñ
- 28.21 sözi ikenni (وهم يعلمون) hālbükim alar özleriniñ yalğançı ve iftirāçı ikenliklerini bilürler
- 28.22 (وإذا لقوا الذين آمنوا) her қayқан resül allah zamānındağı yahüdlerniñ münāfıqları imān kitürgen ādemlerge
- 28.23 yolıqsalar (فألوا أمطاً) biz imān kitürdük dip eytürler (وإذا خلا بعضهم إلى بعض) қayқан münāfıq bolmağan
- 28.24 yahüdlerniñ ba'zısı avlaқ da bolsa münāfıq bolğan ba'zısı birle ya'ni қaytsa (فألوا) yahüdlerniñ münāfıq
- 28.25 bolmağan re'isleri münāfıq bolğanlarına eytürler (أنتئونهم بما فتح الله عليكم) eyā allahü te'ālā sizniñ
- 28.26 üzeriñizge açқан nerse birlen ya'ni tevrātda beyān қılıңған muḥammed şal'amniñ şıfatı birlen muḥammed şal'amniñ
- 28.27 şahābelerine söyleşesiz mi siz (اليعاجوكم به عند ربكم) muḥammed şal'amniñ şahābeleriniñ delil қоymaқlıқları
- 28.28 üçün allahü te'ālāni kitābında bizge indürgen nerse birlen ya'ni muḥammed şal'amniñ şahābeleri eytürler tevrātда

I / 29

- 29.1 muḥammed şal'amniñ peygamberligi zıkr қılıңған bolğan ni üçün imān kitürmeysiz diyü * bir vaktde medīne ehline
- 29.2 yehüdlер eytkenler resül allahğa iyerüv ḥaқında müşāvere vaқtinde muḥammed şal'amge imān kitürüñiz ol ḥaққ peygamber
- 29.3 diyü muniñ soñında birisi ikinçisine şelte қılıңғaları üçün muḥammed şal'amniñ şahābelerine bu sözni

- 29.4 söyletsiz mine bu söziñiz birlen öziñizni ilzām kılurlar digenler (أَفَلَا تَعْقِلُونَ) eyā bilmeytsiz mi allahü te‘ālā
- 29.5 tevrātda indürgen nerseni aşhāb-ı muḥammed şal‘amge eytüvniñ zararınızğa delil idüğini ya‘nī alar eytürler
- 29.6 öziñiz ḥaqq peygamber boluvı birlen i‘tirāf kılasız alay bolğaç ni üçün imān kitürmeytsiz diyü (أَلَا)
- 29.7 eyā yehüdler bilmeyler mi (أَنْ اللَّهَ يَعْلَمُ) düristlikde allahü te‘ālā biledür (مَائِسِرُونَ) yehüdlerniñ yaşrın kılgan
- 29.8 nerselerin (وَمَا يَعْلَمُونَ) daḥı yehüdlerniñ āşikāre kılgan nerselerini (وَمَنْهُمْ أَمِيُونَ) daḥı yehüdler cümlesinden bar
- 29.9 ümmīler (لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ) ol ümmīler kitābnı (tevrātını) bilmesler (أَلَا أَمِنَى) meger ‘ālemlerinden işitken
- 29.10 yalğanlarını ğına bilürler ya‘nī ‘ālimleriniñ özlerinden çıgarup yazğan türli ve yalğan sözlerni gine işitüp
- 29.11 bilürler bu āyetde istiṣnā’-ı münkaṭi‘ bola (وَأَنْ هُمْ) daḥı imes ol ümmīler (الْأَبْطُنُونَ) meger gümāngına kılurlar yaqına
- 29.12 bilmesler (فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ) bes ni helāketdür ve ‘azābdur şunday yehüdlerge alar özgertilgen
- 29.13 kitābnı yazarlar (بِأَيْدِيهِمْ) öz kıolları birlen (ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ) munıñ soñında bu kitāb allahü te‘ālā
- 29.14 ḥuzūrından indürilgendür diyürler (لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا) bu tarıķ yalğan eytüvleriniñ sebebi yazğan
- 29.15 nerseleri birlen az şemenni ya‘nī az ğına dünyā ‘avzını almaşduruv üçün (şemen-i qalil, allahniñ kelāmına karşığanda
- 29.16 yoķğa şanala turğan aķçe dimek az şemenden murād ba‘zılar oylağança şom ḥesābı az digen söz tügil belki
- 29.17 bütün dünyā şemeni de az ismindedir. (فَوَيْلٌ لَهُمْ) bes özgertüp yazğuçılarga ni helāket ve ‘azābdur (مَا كَتَبْتُ)

29.18 (وَدَّيْلَ لَهُمْ) kolları yazgan nerselerden ya' nî özgerüv için (أَيْدِيَهُمْ) dağı ni helâket ve 'azâbdur

29.19 (وَقَالُوا) dağı yehüdler eytdiler (لَنْ تَمْسَنَا) kesb kılgan nerselerinden ya' nî rüşvetlerden (مِمَّا يَكْسِبُونَ ط)

29.20 (الْأَيَّامَ مَعْتُودَةً ط) barı şanalmış künler gine bizlerni oğ tutmaz ya' nî bizge oğ irişmes (النَّارِ)

29.21 tutar ya' nî buzavğa 'ibâdet kılgan künler qadarı kırq kün gine 'azâb bolur didiler (hâzret-i mücâhid eyte

29.22 yehüdler eytelerdi dünyânîñ müddeti yidi miñ yıl her bir miñ yıl ornına bir kün 'azâb kılinamız bes bizniñ 'azâb

29.23 kılinuvımızniñ müddeti yidi kün gine bola diyü (قُلْ) eyt sin ey muhammed (şal'am) yehüdlerge (أَتَعْنَتُمْ عَنِ اللَّهِ)

29.24 (عَهْتُمْ) eyâ siz allahü te'âlâ huzûrında va'de aldıñız mı? bu miqdâr gana 'azâb kılinuvğa (فَلَنْ يُخَافِيَ اللَّهُ عَهْتَهُ) eger

29.25 allahü te'âlâ huzûrında va'de alğan bolsañız elbette allahü te'âlâ va'desine hilâflık kılmaz (أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ)

29.26 (مَالًا تَعْلَمُونَ ط) yeise allahü te'âlâge öziñizden gine eytesiz mi? bilmegen nersegizni (بَلَىٰ) yok iş siz eytkençe tügil

29.27 belki sizni oğ meñgü tutar (لَنْ تَمْسَنَا النَّارُ بَلَىٰ) digende (لَنْ) soñındağı nerseni işbât (مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً)

29.28 bir kişi yavızlıknı kesb itse (وَأَمَّا طَبَّ بِنَهْ خَطِيئَتُهُ) hem ol kişini hañalıqları çulğap alsa (فَأَوْلِكَ) bes

I / 30

30.1 bu şıfatlı kişiler (أَصْحَابُ النَّارِ) oğ iyeleridür (هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) hem ol şıfatlı kişiler oğda

30.2 (tamugda) meñgü ƷalƷuƷılardur (وَالَّذِينَ) daƷı ŷunday ādemler (آمَنُوا) īmān kitürdiler (وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ)

30.3 daƷı izgü işler Ʒıldılar (أرسلناك أصحاب الجنة) bu ŷıfatlı ādemler ucmaƷı iyeleridür (هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ*) bu ŷıfatlı

30.4 ādemler ucmaƷıda meñgü ƷalƷuƷılardur (وَأَذَانَنَا) daƷı ŷol vaƷtını isiñizge tüŷiriñiz alduƷ biz tevrātda (مِيثَاقًا)

30.5 (بَنِي إِسْرَائِيلَ) ya‘Ʒüb ‘ahmnıñ balalarınıñ ‘ahdlerini (لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ) daƷı eytdük biz isrā’ıl balalarına

30.6 ‘ibādet Ʒılmañız barı allahü te‘ālāge gine ‘ibādet Ʒılıñız diyü bu orunda aƷbār-ı nehy ma‘nāsında (وَبِالَّذِينَ أَحْسَنَ آتَا)

30.7 ve analarınıñza izgülik ƷılmaƷ birle izgülik Ʒılıguz dip eytdük (وَدَى الْفَرَى) daƷı yaƷtıllıƷı iyesi Ʒardeŷler

30.8 iñizge izgülik Ʒılıguz dip eytdük (وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ) daƷı yetimlerde hem miskinlerde izgülik Ʒılıguz

30.9 dip eytdük (وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا) daƷı ādemlerge körkem sözni eytüñiz diyü eytdük ya‘nī izgü iş birlen

30.10 buyurup ve yavız işden tıyuv muħammed ŷal‘am haƷında rastlıƷ kibi (وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ) daƷı namāz oƷuñız dip eytdük

30.11 (وَأَتُوا الزَّكَاةَ) daƷı zekātını biriñiz dip eytdük (ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ) muniñ ŷoñında siz ‘ahdge vefā Ʒılıvdan baŷ tartdıñız

30.12 (الْأَقْلِيَّةَ مِنْكُمْ) meger sizlerden az ķına Ʒiŷi baŷ tartmadı ya‘nī müselmān bolƷanlarğa (وَأَنْتُمْ مُعْرِضُونَ*)

30.13 ķālbükim siz ‘ahdge vefā Ʒılıvdan a‘rāz ƷılıvƷılsız (وَأَذَانَنَا مِيثَاقًا) daƷı ŷol vaƷtını isiñizge

30.14 tüŷiriñiz biz sizniñ ya‘nī isrā’ıl balalarınıñ ‘ahdlerin alduƷ (لَا تُسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ) eytdük biz

30.15 ba‘zıñız ba‘zıñız öltüröv sebebli Ʒanlaruñız ağızmassız ya‘nī ağızmañız diyü bu orunda hem aƷbār-ı nehy

30.16 ma' nāsında (وَلَا تُخْرَجُونَ أَنْفُسَكُمْ) dağı özleriñizni ya' nī ba' zīñız ba' zīñızni çığarmañız (مِنْ دِيَارِكُمْ)

30.17 yurtlarıñızdan (ثُمَّ أَلَّزَمْتُمْ) muniñ şöñında 'ahd birlen ikrār kıldıñız ya' nī mişākñı qabül kıldıñız

30.18 (وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ) ħālbükim siz öziñizge şāhidlersiz yeise ey yehūdlersiz ötkendegilerigizniñ 'ahd birlen

30.19 ikrārına şāhidlarsız (ثُمَّ أَنْتُمْ) muniñ şöñında siz (هُؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ) siz şunday yehūdlersiz

30.20 özlerigizni öltüresiz ya' nī ba' zīñız ba' zīñızni öltüresiz kişi öltüröv kışāş üçün öltürövçiniñ özin

30.21 öltürövge sebep bolğanga köre allahü te'ālā kişi öltürövni özin özi öltüröv dip ta'bir itdük (وَتُخْرَجُونَ)

30.22 dağı çığarasız (فَرِيقًا مِنْكُمْ) öziñizden bolğan bir ta'ifeni (مِنْ دِيَارِهِمْ) yurtlarından (تُظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ)

30.23 alar üzerine yardım birişkeniñiz ħālide (بِالْإِيمَانِ وَالْعُرْوَانِ) günāh ve zūlm birlen (وَأَنْ يَأْتُواكُمْ أُسْرَى) ve eger

30.24 sizge esīrler kilse (تُفَادُوهُمْ) ol esīrlerni māl birlen fidyellersiz ya' nī māl birlen şatup alursız

30.25 ya' nī kıtqarırsız (وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ) ammā alarnı ya' nī ol ta'ifeni yurtlarından çığarmaq sizniñ

30.26 üzeriñizge ħarām idi (أَفْتَوْمُنَّ بِنُكْحِ الْكِتَابِ) eyā siz kitāb (tevrāt)niñ ba' zīsına ya' nī

30.27 fedāğa imān kitürüp de (وَتُكْفَرُونَ بِبَعْضِ) dağı ba' zīsını inkār itesiz mi? ya' nī cihādniñ ħarām

30.28 boluvını dağı çığaruvnı kıoyuvnı hem yardımni kıoyuvnı (فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ) sizlerden oşbu işni

I / 31

31.1 kıluvçılarnıñ cezāsı imes ya'nī kitābnıñ ba'zısına imān kitürüp ba'zısını inkār kıluvçılarnıñ (الأخزي)

31.2 (في الحَيَاة الدُّنْيَا) meger ol kişige cezā' bolur dünyā tirükliginde rüsvālıq (وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ) indi kıyāmet

31.3 küninde (يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ) 'azābnıñ қаtıрағına қайтарılmış bolurlar alar (وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ)

31.4 allahü te'ālā sizniñ işlegen nerseleriñizden gāfil tügildür (أُولَٰئِكَ الَّذِينَ) bular şunday kişilerdür

31.5 (اشْتَرَوْا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا) dünyā tirükliginini almaşdurdılar (بِالْآخِرَةِ) āhıret birlen ya'nī dünyāni āhıret

31.6 üzerine ihtiyār kıldılar (فَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ الْعَذَابُ) şol sebebden bu kişilerden 'azābnı ciñil itilmes

31.7 (وَاللَّهُمَّ يَنْصُرُونَ) hem de bu kişiler yardım de birilmiş bolmaslar (وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ) ve taḥkik

31.8 mūsā 'ahmge kitāb (tevrāt) birdük (وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ) daḥı mūsā 'ahm şoñından ibertdük biz (بالرُّسُلِ)

31.9 resüllerni ya'nī mūsā 'ahm şoñından birisiniñ izine birisin iyertüp resüller yiberdük ya'nī yūşā'

31.10 eşmoyil şem'un dāvud süleymān şa'yā ermiyā 'uzeyr ḥazkıl ilyās elyasa' 'aleyhi's-selām kibiler (وَأَتَيْنَا)

31.11 (عِيسَىٰ بْنِ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ) daḥı meryem oğlı ḥazret-i 'isāğa zāhir mu'cizeler birdük ölüklemini tirgüzmek

31.12 analarından közsiz toğanlarını közli itmek ala tenlilerini selāmetlendürmek kibi (fā'ide) 'isā 'ibriçe

31.13 (عيسى بن مريم البينات) digen söz meryem خادمه digen söz (إيشوع) dağı 'isā ('ahm)nı muqaddes bolğan

31.14 rūh (cebrā'īl 'ahm) birlen kuvvetledük (أفكلما جاءكم) ey yehüdler eyā qayu ğina zamān kilse sizge

31.15 ilçi bolğan peygamber (بما لا تهوى أنفسكم) nefsiñiz arzu qılmağan ve yaratmağan nerse birlen (رسول)

31.16 ya'nī haqlıq birlen kilse (استكبرتم) şol resülge iyerüvden tekebbürlik qıldıñız mu ve imān kitürüvden

31.17 baş tartdıñız mu ya'nī tarıq qıluv tiyüş bolmay (فقرىما كتبتم) indi resüllerden bir tā'ifeni yalganga

31.18 şaydıñız ('isā ve muḥammed 'ahm) ler kibi (وقرىماتتولون) ve bir tā'ifesini öltürür boldıñız zekeriyyā ve yaḥyā ('ahm)ler

31.19 kibi (وقالوا) yehüdler peygamberlerine ḥorlap eytdiler (قلوبنا غلقت) bizniñ köñillerimiz perdelengendür siniñ

31.20 eytken söziñni añlamaymız (بل لعنهم الله) allahü te'ālā eyte yoq köñilleri perdeli tügil likin allah (te'ālā)

31.21 yehüdlerge la'net qıldı (بكفرهم) küfrleri sebebli (فقليل ما يؤمنون) bes az ğina imān kitürüv birlen imān

31.22 kitürürler (ولما جاءهم كتاب من عند الله) dağı yehüdlerge allahü te'ālā ḥuzürından kitāb (ḡurān) kilgen

31.23 zamānda (مصطفى ليا معهم) ol ḡurān yehüdler birlen birge bolğan nersenı (tevrātı) taşdıq qıluvçı

31.24 ve rastlavçıdur (وكانوا من قبل) dağı yehüdler ḡurān kilmesden burun boldılar (يستفتعون على النبي)

31.25 (كفروا) kāfir ya'nī müşrik bolğan ādemlerniñ zararı üzerine yardım ister boldılar ve eytür boldılar

31.26 (اللَّهُمَّ انصُرْنَا بِنَبِيِّ آخِرِ الزَّمَانِ الْمُنْعُوتِ فِي الْقُرْآنِ) diyü ya'ni ey allah tevrâtda şıfatı beyân itilgen âhir

31.27 zamân peygamberi ilen bizlerge yardım bir ma'nâsında (فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا) bes yehüdlerniñ tanuğan nerseleri

31.28 (ya'ni muhammed şal'am) yehüdlerge kilgey zamânda (كُفِرُوا بِهِ) şıfatını tanuğan zâtlarını inkâr itdiler (ya'ni

I / 32

32.1 yehüdler muhammed (şal'am)nıñ tevrâtda şıfatın ve âhir zamân peygamberi idüğini bildiler likin resül allah peygamber

32.2 bolğanniñ soñında hased ve 'adâvet üçün peygamberligini inkâr itdiler (فَلَعَنَ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ) bes allahü

32.3 te'âlâniñ la'neti kâfirler üzerine bolğay idi (بِشَيْءٍ اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ) ni yamandur şol nerse anıñ birle

32.4 özleriniñ ülüşlerin almaşdurdılar ya'ni ol nerse berâberinde üzleriniñ âhiretten bolaçaq ülüşlerin

32.5 şatdılar bu orunda iştirâ'-ı bey' ma'nâsında (أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ) ol yamân nerse allahü te'âlâ indürgen nerseni

32.6 (kurânı) inkâr kıluvlarıdır ya'ni nefsleriniñ ülüşlerin küfr berâberinde şatdılar bu söz maşşûş-ı bi-elzem

32.7 bola (بَغْيًا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ) allahü te'âlâniñ indürüvine hased üçün şatdılar (مَنْ فَضَّلَهُ) öziniñ fazlından

32.8 ya'ni vahyden (عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ) kullarından tilegen bendesi (muhammed 'ahm) üzerine indürüvine

32.9 (فَبَاؤُوا بِغْضِ عَلِيٍّ غَضَبًا) bes bolar açuv üzerine açuv birlen kaytdılar evvelgi açuv almaşdurıp tevrâtnı

32.10 zâ'i' itüvleri ikinci açuv resül allahniñ peygamberligin inkâr kıluvları (وَاللَّكَافِرِينَ فِي عَذَابٍ مُهِينٍ) dağı kâfirler

32.11 üçün bolğuçudur ħorlağuçı ‘azāb (وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا نَزَّلَ اللَّهُ) her kaçan ol yehüdlere allahü te‘ālā

32.12 indürgen nerselerge imān kitürüñiz diyülse (قَالُوا نؤمنُ بِمَا نَزَّلَ عَلَيْنَا) özimizge iñdürülgen nerse üzerine

32.13 imān kitüremiz ya‘nī tevrātke (وَيَكْفُرُونَ بِبَارِئِهِ) ħālbükim tevrātdan başkanı inkār kıllalar ya‘nī ħurānı

32.14 (وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ) ammā ol ħurān yehüdler birlen birge bolğan nerseni (tevrātı) taşdıķ kıluvçı

32.15 ħakk bolğan nersedür. (قُلْ) eyt sin ey muħammed yehüdlere (فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ) alay bolğaç ni üçün

32.15 allahü te‘ālāniñ muħammed ‘amdan ilk bolğan peygamberlerin öltüresiz ya‘nī tevrātke ışanğaç (فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ)

32.16 eger de tevrātge imān kitürüvçilerden bolsañız ya‘nī öziñiz tevrātge imān kitürgenligini da‘vā

32.17 kılasız ħālbükim tevrāt sizni peygamberlerni öltürüvden tıydı bes peygamberlerni öltürüñiz tevrātge imān

32.18 kitürmegenligiñizge delālet kıladur (yehüdlerniñ beytü’l-muħaddesde bir künde üç yüz peygamberni öltürüvlerini rivāyet

32.19 kılıñan)(وَقَالَ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ) ve taħķik mūsā (‘ahm) sizge zāhir bolğan mu‘icizeni kitürdi ya‘nī

32.20 toķız türli mu‘cizeni kitürdi beyānı kilür (ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ) munıñ soñında mūsā (‘ahm) tūr tağına

32.21 miķātke kitkenden soñ buzavnı teñir tutdıñız (وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ) ħālbükim siz buzavnı ma‘būd tıtuvuñız sebebli zālimlersiz

32.22 çünkü ‘ibādetni tiyüşli ormandan başķa orunda kıldıñız (وَإِذَا حَتَّ بُرُوقُكُمْ) şol vaķtni isiñizge tüşürüñiz ey

32.23 isrā’il balaları biz sizniñ ‘ahdiñizni alduķ tevrātda bolğan nerse birlen ‘amel kıluv üzerine (وَرَفَعْنَا)

32.24 (فَوَقَّكُمْ الطَّوْرَ ج) dağı sizniñ üstüñizde tūr tağını köterdik ya' nī tevrātıñı qabūl itüvden baş tartduķuñız vaķtde

32.25 (هَبُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ) dağı sizge eytdük biz sizge birgen nerseni (tevrātıñı) kuvvet birlen tutuñız (وَأَسْمِعُوا ط)

32.26 dağı biz sizge birgen tevrātde emr qılınğan nerselerni qabūl itüp işitiñiz diyü (قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا) benū

32.27 isrā'ıl eytdiler sözügüznı işitdik ve qoşqan işiñe günāhlı bolduķ ya' nī boy şunmaduķ diyü ya' nī allahü

32.28 te'ālā qabūl itüv işitüvi birlen işitüvüñiz diyü emr qılınğan idi benū isrā'ıl semā' qabūl birlen işitmediler

I / 33

33.1 şunıñ üçün 'āşī boldılar (وَأَشْرَبُوا) dağı kiritilmiş ve qatışdurulmiş boldı (فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلُ) benū

33.2 isrā'ılınıñ köñillerine buzav baħşini (بِكُفْرِهِمْ) küfrleri sebebli (قُلْ) eyt sin ey muħammed benū isrā'ılge

33.3 (بِشَيْءٍ مَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيْمَانِكُمْ) ni yaman nersedür, şol nerse, ol nerse birlen sizge tevrātke imāniñiz buyurur

33.4 çünki tevrātde buzavğa 'ibādet yoķ (أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ) eger siz imān kitürüvçi birilseñiz tevrātke

33.5 buzavğa 'ibādet birlen emrni benū isrā'ılınıñ imānıñı benū isrā'ılge izāfe qıluv teheķķüm ħorlav ğına boladur ħazret-i

33.6 şu' ayyib qavminiñ ħazret-i şu' ayyibke (أَصَلُّوا لَكُمْ نَامِرًا) digen sözleri ħāşıl ma' nāsı sizniñ atalarıñız tevrātke imān

33.7 kitürüvçiler tügil çünki tevrātke imān buzavğa 'ibādet birlen emr qılmay hem siz öziñiz de tevrātke imān

33.8 kitürüvçiler tügil çünki siz muħammed şal'amnı yalğanğa tutasız tevrātke imān muħammed şal'amnı yalğanğa

33.9 tutuv birlen emr kılmay (قُلْ) eyt sin ey muḥammed benū isrā'ılge
 (أَنْ كُنْتُمْ لِسَكُمُ النَّارُ الْآمِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ)

33.10 (مَالِئَةً) eger de allahü te'ālā kıāşında āḫıret yurtı (cennet) sizge gine ataqlanğan bolsa
 (مَنْ دُونَ النَّاسِ)

33.11 sizden başqa ādemlerni qaldurup ya'nī yehūdler ucmaḫge yehūdler gine kire başqa
 ādemler kirmey diyü oyladılar

33.12 eger de siz ze'am kıılınğança ucmaḫ yehūdlerge gine ḫāş bolsa (مَنْ دُونَ النَّاسِ) indi
 ölümni arzu kıılñız

33.13 (أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) eger bu söziñizde rast bolsañız çünki bir kışı öziniñ cennet ehlinden
 boluvını

33.14 şiksiz bilse elbette cennetke tiz barırğa aşıḫur ölümnden aşlā qorqmas belki ölümni
 qadrli qonaq

33.15 kütken kibi küter niteki dünyāda cennet birlen süyünç birilgen on şaḫābeden her birisi
 ölümni arzu

33.16 kııldılar (وَلَنْ يَتَمَتَّوهُ أَبَدًا) ammā yehūdler meñgü ölümni arzu kıılmaslar ve istemesler
 (بِمَا قَلَّمْتُمْ أَيْدِيَهُمْ)

33.17 qolları ilk kıılğan nerse sebebli ya'nī küfrlerini hem otqa kirüvlerini tiyüş ite turğan
 nerseler

33.18 sebebli, meşelā muḥammed 'ahmniñ peyḫamberlikini her qurānnı inkār kııluvları hem
 tevrātını özgertüvleri kibi

33.19 fā'ide selāmet bolup 'amel itüvçi qul insānge muḫtass bolup hem insaniñ qudreti
 'umūmiyesine qural bolup

33.20 insanniñ fā'ideleriniñ köpregi qol vāşıtası birlen bolğanlıkı üçün nefsdan qol birlen
 ta'bır

33.21 kıılındı hem qudretten de qol birlen ta'bır kıılına (eger eytseñ ölümni arzu kıılup qalb
 'ameli qalb 'ameline

33.22 hiç kim tüşine almay bes niçük yehūdleriñ ölümni arzu kıılmavların resül allah bilgen
 diyü cevābda

33.23 eytürmiz temennā kıılup 'ameli tügil belki til 'ameli (وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ) allahü te'ālā
 zālimlerni bilgüçidür

33.24 bu sözde yehüdlere qorqıtuv bar (وَلْتَجِدْنَهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِمْ) ey muhammed sin ol yehüdlerni

33.25 dünyā tüzüklüğine ādemlerniñ iñ ħarīş hem qavmsızraqı taparsun (مَنْ النَّاسِ أَشْرُكُوا) hem kıyāmet boluvnı

33.26 inkār itüvçi müşriklerden de ħarīşraq taparsun ya‘nī kıyāmetni inkār itüvçi müşrikler āĥiret tirükligi

33.27 yoq dip yalgız dünyā tirükligini bildükleri üçün alarnıñ dünyā tirükligine ħırşlıqları bik qaı

33.28 ammā yehüdlerniñ dünyā tirükligine ħırşlıkı müşriklerden de qaıraq bes bu sözde yehüdlere uluğ tevbiħ bola

33.29 (يَوْمَ أَهْلَهُمُ الرَّبُّ يَوْمَ الْآخِرَةِ) ol müşriklerniñ ba‘zısı öziniñ miñ yıl ‘ömr ile ‘ömrlenmegini arzu

I / 34

34.1 qılur (قُلُوبَهُمْ) maşdariyyedür (وَمَا هُوَ بِمُحْزَنٍ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ) uzun ‘ömr sürmekligi ol kişini

34.2 oı ‘azābından yıraq qıluvçı ħalāş qıluvçı imes (وَاللَّهُ بِصَيْرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ) allahü te‘ālā ol yehüdlerniñ

34.3 ya‘nī işlegen işlerni bilgüçidür hem de aniñ berāberinde cezā’ birgüçidür zuryā oğlı ‘abdu’l-lah

34.4 resül allahdan feriştelerden vaħy birlen saña kim kile diyü şoradı resül allah cebrā’ıl (‘ahm)

34.5 didi yehüdlar ey ‘abdu’l-lah cebrā’ıl bizniñ düşmānımız ol ‘azāb birlen kile eger de vaħy birlen mikā’ıl

34.6 kilse imān kitürür idük ol yaħşılıq kitüre didiler allahü te‘ālā şuniñ ħaıında zıkr kıılmaçaq āyetni iñdürdi

34.7 (قُلْ) eyt sin ey muhammed yehüdlerge (مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلْجَبْرِيلِ) bir kişi cebrā’ılge düşmān bolsa bes açuvundan

34.8 helāk bolsun (فَأَنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ) çünki ol cebrā’ıl ‘ahm qurānı ey muhammed siniñ köñliñ

- 34.9 üzerine indürdi (بِإِذْنِ اللَّهِ) allahü te‘ālāniñ izni ve emri birlen (مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ) öziniñ aldında
- 34.10 bolğan nerselerni (ya‘nī kütb-i semāviyeni) rastlağucı ol qurān (وَهَدَىٰ وَبَشَّرِ لِلْمُؤْمِنِينَ) dağı
- 34.11 mü‘minlerni azgunlıqdan köndürgüçi ve ucmağ birlen süyünç bolğan hâlde indürdi (مَنْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَمَلَائِكَتَهُ)
- 34.12 (وَرُسُلَهُ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ) bir kişi allahğa, hem feriştelere hem resüllerine hem de cebrā‘il ile mīkā‘il
- 34.13 ge düşmān bolsa indi allah tebārik ve te‘ālāniñ feriştelerni zıkr kılğanniñ şoñında qaytadan cebrā‘il
- 34.14 birlen mīkā‘il ‘ahmlarnı eytüvi cebrā‘il birlen mīkā‘il gūya feriştelerden ikinçi cins ikençilikge
- 34.15 tenbiye üçün çünki vaşfda teğayyürni zātında teğayyür menziline tenzil kılına (فَإِنَّ اللَّهَ عِنْدَ الْكَافِرِينَ) çünki
- 34.16 allahü te‘ālā kâfirlerge düşmāndur (وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ) taḥkik ey muḥammed saña indürdük biz zāhir
- 34.17 bolğan āyetlerni şuryā oğlı ‘abdu‘llāhniñ resülallāhğa bizge hiç nerse kitürmediñ digen sözini redd (وَمَا
- 34.18 (يُكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ) ol āyetlerni inkār itmes barı kāmil yavızlar ğına inkār iter (أَوْ كَلِمَاتٍ عَاهَدُوا بِهَا)
- 34.19 āyetlerni inkār kıldılarsa dağı her zamān peygamberge imān üzerine ‘ahd birlen allahü te‘ālāge ‘ahd kılsalar
- 34.20 (يُكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ) ol ‘ahdni yehüdlerden bir tã‘ife taşlar ve bozar boldılar (بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ)
- 34.21 belki yehüdlerniñ köpisi tevrātke imān kitürüvçi imesler (ḥāşıl ma‘nāsı) qurān āyetlerini inkār
- 34.22 kılmaz meger yavızlar ğına inkār kılar dağı köp meretebe ‘ahdlerini bozğan ādemler inkār kılarlar
- 34.23 (وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا عَمِلُوا) ol yehüdlerge allahü te‘ālā tarafından alarnıñ kıllarında

34.24 bolğan tevrātı allahü te‘ālāden boluvın rastlap kilüvçi resül kilse
(نَبِّدُوا رَبِّي مِنَ الَّذِينَ آتَوْا الْكِتَابَ)

34.25 (كِتَابَ اللَّهِ) kitāb-ı tevrāt birilgen ādemlerden bir tã’ifesi allahü te‘ālāniñ kitābında taşlar
boldılar (وَرَأَوْهُمْ) (وَرَأَوْهُمْ)

34.26 arqaları tışına ya‘nī tevrāt birlen ‘amel itmediler ya‘nī kâfirler resül allahı inkâr
itüvleri sebebli

34.27 tevrātı inkâr itüvçiler ve arıka taşlağıcı bolalar (كَانَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ) eytürsün yehüdler
tevrātıñ allahü

34.28 te‘ālāniñ kitābı idüğini bilmeyler dip (وَاتَّبَعُوا) dağı yehüdler iyerdiler allahü te‘ālāniñ
kitābını qoyğan

34.29 şonında (مَاتَلُوا الشَّيَاطِينَ) şeytānlar okuy turğan nersege (عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ) süleymān
‘ahmniñ

I / 35

35.1 niñ³ ‘ahdi üzerinde ya‘nī sihr kitāblarına iyerdiler yehüdler öz aralarında söylediler
qarağız muhammed şal‘amge

35.2 peygamberler arasında süleymān ‘ahmni zıkr kıla ve ħalānki süleymān bir sihrçi diyü
allahü te‘ālā süleymān ‘ahmni

35.3 pāklap yehüdlerni redd kılup zıkr kılınaçaq āyetni indürdi (وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ) süleymān
hiç de

35.4 kâfir bolmadı ya‘nī sihr işni işlemedi (وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا) barı şeytānlar kâfir

35.5 boldılar sihr işin işlev sebebli (يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السَّحْرَ) ādemlerge sihr üyretkenleri ħalde
kâfir boldılar

35.6 (وَمَا أَنْزَلَ عَلَىٰ آلِكَانِ بَابِلَ) dağı bābil şehrinde iki mülkge indürülgen nerselerni
ya‘nī sihrni

³ Burada yer alan ilgi hali eki olan “-niñ” fazladan yazılmış olmalı.

35.7 üyretkenleri hâlde bâbil sevâd-ı ‘ırağda bir şehriñ ismi (هَارُوتُ وَمَارُوتُ) ol mülklerniñ ismleri

35.8 birisi hārūt ikinçisi mārūtdur (fā’ide) hārūt birlen mārūt iki ferişte allahü te’ālā alarnı âdemlerge

35.9 sihr üyretüv üçün bâbil şehrine indürdi âdemlerni imtiḥān üçün (ammā hārūt birlen mārūt iki

35.10 âdem bolup nefis arzularına mağlūb boluvları sebebli zühre ismli ḥatunniñ nāmūsına tiyüp ol

35.11 yükli bolğaç küfr iş kıldılar zühre alardın üyrenen sihr kuvveti ilen kökge aşdı digen

35.12 sözler bar da yehūdler iftirāsı ve muḥteri‘leridür) hārūt birlen mārūtda ‘ilmiyyet ve ‘aceme/hecme sebepleri bolduđı

35.13 üçün ğayr-ı münşariflerdür (sihr ḥaqında ebū el mansūr el -maturidī eyte sihr muṭlağ küfr dip ḥukm itmek

35.14 ḥaṭā’ belki sihrniñ ḥaқиkatni tikşirüv tiyüş eger de sihrde imānniñ şartına lâzım bolğan nerseni redd

35.15 bolsa küfr vālā küfr tügildi hem sihr ‘ilmini işlegen kişiniñ tevbesi maḥbūl tügil digen sözde

35.16 ḥaṭā’ çünki fir‘avun sāḥirleriniñ tevbesi maḥbūl bolğan (وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ) dađı hārūt birlen mārūt

35.17 hiç kimge sihr üyretmesler (حَتَّى يَقُولَا) sihr üyretürge tilegen âdemge naşihat kılup eytkenlerine kadar

35.18 (أَنَّمَا جَعَلْنَاهُ فِتْنَةً) budur başqa tügildür biz fitnemiz ya‘nī allahü te’ālā bizni âdemlerni imtiḥān üçün yiberdi

35.19 kimde kim sihr üyrense kāfir bola kim de kim üyrenmese mü’min bola diyü (فَلَا تَكْفُرْ) bes sihr üyrenüv sebebli kāfir bolmas

35.20 diyü eytürler (فَيُعَلِّمُونَ مَثَلَهُمْ) bes hārūt birlen mārūtdan üyrenürler (مَا يُفَرِّقُونَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ)

35.21 ol sihr birle ir ile ḥatun arasını ayurur қадrlı sihrni üyrenürler ya‘nī ir birlen ḥatunniñ birisini

35.22 hārūt ile mārūt: bizniñ ḥaḥş rivāyetinde melekeyn lâmnıñ fetḥasıyla oқulsa da, başqa қarılardan melekeyn

- 35.23 lāmniñ kesresiyle oquvçılar bar, lāmniñ kesresiyle oqułǵanda bu iki mülk - ya' nī iki pādişāh bolalar
- 35.24 bābil şehrinde nemrūd tuvǵan yirde) bolǵanlar, nitek qurānda ʔālūt ile cālūt ismli iki bahādur kimseni
- 35.25 yād itilgen, bu ismlerde şol ʔālūt ismleri veznlerinde (fā' ūl) veznindedür, hārūt ile mārūt
- 35.26 ba' zı qarılar oquvı üzere “alāl'l-melikeyn“ bābiliñ iki pādişāhlarına bildürülgen sihr, ol pādişāh
- 35.27 lardan birisi hārūt birisi mārūt ismlidür. bular haqīm bolup, ādemiler tüşinmey turǵan, alar fehm
- 35.28 ite almay turǵan sırlı işler qılǵanlardır. ni nerseniñ sebebi haqīqati ma' lūm bolmasa anı sihr diyler. yoksa
- 35.29 bizniñ i' tiqādımızda feriştelər uluǵ hem kiçik günāhlardan pākıldur. zühre' ile feriştelərni zinā itdiler
- 35.30 digenge qaraǵanda, ba' zı qarılarça melekeyn oquv tiyüşdür. bulay oquv qurānga muhālif tügil resm-i haṭṭ hem
- 35.31 şıyduradur. ammā feriştelərniñ (لَا يَعْصُونَ اللَّهَ) şıfatları, qurānda zıkr itilgen melekeyn fetħa ile oqulsa ol
- 35.32 āyetke qarşu boladur. tefsir qaḍı ile şafvetü'l-irfān ismli tefsirlerde işāret bardur.

I / 36

- 36.1 ikinçisine dūşmān qılurluq qadar sihr üyretürler (وَمَا لَهُمْ بِضَارِّينَ بِهِ) daḥı sihrçiler sihr sebebli zarar
- 36.2 itüvçiler tügillerdür (مَنْ أَحَبَّ) hiç bir kişige (الْأَبَادِنَ لِلَّهِ) meger allahniñ izni ve tilevi birlen gine zarar
- 36.3 iterler (وَلْيَتَعَلَّمُوا مَا يُضُرُّهُمْ) daḥı sihr üyrenüvçiler üyrenirler özlerine zarar ite turǵan nerseni
- 36.4 ya' nī sihrni (لَا يَنْفَعُهُمْ) daḥı ol nerse (sihr) özlerine fā'ide birmes (وَلَقَدْ عَلَّمُوا) allahü te' ālā
- 36.5 qasem qılup eyte taḥkik yehūdler bildiler (لَمَنْ اشْتَرَاهُ) şeytānlar oquy turǵan sihrni allahü te' ālāniñ

- 36.6 kitāb birlen almaşdurğan kişini (مَالَهُ) yokdur ol kişiğe (فِي الْآخِرَةِ) āhıretde (مِنْ خَلْقٍ) ülüşden
- 36.7 (شُرُوا بِهِ أَنْفُسِهِمْ) dağı şol nerseni ya‘nī sihr hem küfr yavız boldı (وَلَيْسَ مِنْهَا) ol nerse berāberinde özleriniñ
- 36.8 āhıretdegi ülüşlerini şatdılar (أَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ) eger bu işleriniñ qabāhatlığını bilseler hem bilüvleri
- 36.9 boyınça ‘amel kılsalar (وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا) ve eger yehūdler qurānga dağı muħammed ‘ahmge imān kitürseler idi
- 36.10 (لَهُمْ فِيهِ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ) dağı allahü te‘ālāniñ ‘azābından qorqsalar idi (لَهُمْ فِيهِ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ) elbette allahü te‘ālā huzūrından
- 36.11 bolğan şevāb (خَيْرٍ) izgürekdür āhıretdegi ülüşlerin küfr hem sihr berāberine şatuvlardan (أَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ)
- 36.12 eger allahü te‘ālāniñ şevābınıñ özleriniñ qılğan işlerinden izgürek ikenin bilseler (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ)
- 36.13 (لَا تَقُولُوا رَاعِنَا) ey andalayın imān kitürgen ādemler (لَا تَقُولُوا رَاعِنَا) peygamberge rā‘nā dip eytmeñiz (müselmānlar
- 36.14 evvelde resül allahğa rā‘nā digenler ya‘nī resül allah ‘ilmden bir söz söylese yā resül allah bizge aqran
- 36.15 raq ve uzunraq söyle biz söylegen nerseñni yaqşıraq fehm qılurmız diyü bu sözni müselmānlardan
- 36.16 yehūdler işitkenler yehūdler arasında rā‘nā digen söz sögüv ornında eytile turğan söz iken (aħmaq
- 36.17 ma‘nāsında) şundan şoñ yehūdler resül allahğa rā‘nā dip eytkenler hem aralarında söyleyler iken biz muħammed
- 36.18 şal‘amnı sögemiz ol bilmey diyü şundan şoñ allahü te‘ālā müselmānlarını “rā‘nā” digen sözden tıyğan
- 36.19 bu söz orunına başqa söz eytiñiz digen (وَقُولُوا انظُرْنَا) dağı resül allahğa “rā‘nā” digen söz ornına
- 36.20 “unzurnā” dip eytiñiz ya‘nī bizge qara yā ki bizge mühlet bir sin söylegen nerseni yādımızğa alayıq ma‘nāsında

36.21 (وَالْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ) dağı öziñizge emr kılingan nerseni işitiñiz (وَالسَّعِيرِينَ) dağı kâfirler (yehūdler)

36.22 (مَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا) kâfir bolğan ādemler yaratmaslar (أَهْلًا) için rencitküçi ‘azāb bolğuçudur

36.23 (وَالْمُشْرِكِينَ) dağı müşrikler yaratmaslar (الْكِتَابَ) kitāb ehlerinden ya‘nī yehūdlerden (أَنْ يَنْزِلَ عَلَيْكُمْ)

36.24 (مَنْ هُوَ مِنْ رَبِّكُمْ) rabbiñızdan bolğan izgülik (وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ) sizniñ üzeriñizge indürilmiş boluvnı

36.25 sihr mes‘elesi, sihrni ‘ālimlerimiz türlüçe ta‘rīf kılmışlar, likin alarnıñ ta‘rīflerinde bir de şerī‘ atke zararlı

36.26 şifat yok, köp ‘ulemā bu aşl sihrni bilüvde zarar yok . ammā anı bilüp de şuniñ ile kişiğe zarar kıluv haram

36.27 diyler. bolayğına haram boluv mübāh nerselerde de belki vāciblerni de haram kıluv meşelā birev ‘ilm-i ıbnı bilüp düşmānlarını

36.28 devā kılgan bolup alarnı ağıulap öltürüvni tilese, ya başka ‘ilmni bilüp de halknı ħorlav, şerī‘ atni taħfif üçün

36.29 bolsa bu da haramdur. yoksa aşl sihr ‘ilmi haram tügildür. ‘ilmniñ haramı yokdur.

I / 37

37.1 (مَنْ يَشَاءُ) allahü te‘ālā öziniñ raħmetine (peygamberlikge) tilegen kişisini ħaslar (وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ)

37.2 allahü te‘ālā uluğ fażl ve raħmet iyesidür islām dīninde bolmağan kişiler resül allahğa nesħ

37.3 ħaħında ta‘n kıldılar muħammed şal‘am şaħābelerine bir iş birlen emr kıla da muniñ soñında bu işden ıtyup

37.4 ħilāfı birlen emr kıla diyü allahü te‘ālā şuniñ üçün de nesħ ħaħında beyān kıluv āyetni indürgen

37.5 (أَوْ تُنَسِّهَا) āyetden nesrni nesh kılsaq (مَنْ نَسَخَ مِنْ آيَةٍ) yeise bir āyetni untdursaq (نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا)

37.6 ol āyetden izgürek ve halk için fâ'idelirek āyetni kitürürmiz (أَوْ مِثْلَهَا) yeise ol āyetniñ meşelni kitürürmiz

37.7 (أَنَّ اللَّهَ) eyā bilmeyün mi ey muḥammed (أَلَمْ تَعْلَمِ) düristlikde allahü te'ālā (قُلْ يَرُّ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ) her bir nerse üzerine

37.8 küci yitküçidür fâ'ide: neshniñ luğat ma'nası tebdil (almaşdurmak) şer'atde bizniñ vehmlerimizde hemişe

37.9 boluvı kararlanğan hükmi-i şer'iniñ intihāsı bes nesh bizniñ ḥaḳımızda tebdil hükmi bolsa da şari' ḥaḳında hükmiñ

37.10 müddetiniñ intihāsından 'ibāret nesh bizniñ ḳaşda dört türli 1 neshü'l- kitāb bi'l-kitāb 2 neshü'l kitāb

37.11 bi's-senet 3 neshü'l-senet bi's-senet 4 neshü's-senet bi'l-kitāb yine de nāsiḥniñ mensūḥden ḥayr bolğanı bar hem nāsiḥniñ

37.12 mensūḥniñ meşeli bolğanı bar nāsiḥniñ mensūḥden ḥayr bolğanı illi vaḳt namāzı biş vaḳt namāz

37.13 birlen nesh kibi hem hicret birlen mīrāşnı ḳarābet birlen mīrāş birlen nesh ḳıluv kibi hem ḳiçde şavmnı

37.14 kündiz şavm birlen nesh kibi hem şoğış vaḳtinde bir ḳişiniñ on ḳişini ḳatlı ḳıluvını bu ḳişiniñ iki ḳişini

37.15 ḳatlı ḳıluvı birlen nesh kibi nāsiḥ mensūḥniñ meşeli bolğanı beytü'l-muḳaddesni ka'be birlen nesh kibi daḥı nesh

37.16 bedel birlen bolğan kibi bedelsiz de bola bedelsiz bolğan nesh mucādele süresinde allahü te'ālāniñ (فَقَاتِلُوا بَيْنَ)

37.17 (أَحَلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ) digen hem baḳara süresinde (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُنُوا عَلَىٰ صَلَاتِكُمْ حَقَّ حَقِّهَا إِذْ يُذَكَّرُكُمْ) digen ḳılı yine de kitābden (ḳurānden)

37.18 bolğan mensūḥ dört türli birisi tilāveti de hükmi de mensūḥ bolğanı bar. nitki ḥazret-i 'ā'işeniñ (عَشْرًا)

37.19 (رَضِيعَاتٌ مَعْلُومَاتٌ يَهْرَمْنَ) digen ḳılı tilāveti de hükmi de mensūḥ ikinçi tilāveti mensūḥ bolur

37.20 hükmi mensūḥ bolmas (اللَّهُ تَعَالَىٰ نَفْسُ الشَّيْخِ وَالشَّيْخَةُ إِذَا زَنِيَا فَرَجَمُوهُمَا نِكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ)

37.21 həzret-i ʿömer eyte bu āyetni resül allah zamānında okuydur idük eger həlqniñ həzret-i ʿömer qurānğa özi

37.22 artdurdı diyü ihtimālī bolmasa idi qurānğa ilhāk qılır idim dimiş üçünçisi hükmi mensüh

37.23 bolur tilāveti mensüh bolmas kāfirün süresi kibi dörünçisi hükmdə bolğan vaşfi gına mensüh

37.24 bolğanı bar niteki təhāret āyeti mutlakā iki ayaqni yuvmaqni tiler çitekke meşh haqında qılgen

37.25 meşhūr hədiş çitek kiygen vaqtiñde meşh qıluvni muqtezā hāşıl bu kısım-ı mutlakni taqayyüd hem ziyāde

37.26 ʿale'n-nāş bola bizniñ qaşda bu nesh * āyetni insāniñ ma'nāsı āyetniñ hıfzınıñ köñillerden kitüvi

37.27 bes esnā'da mensühni unutuv şart neshde mensühni unutuv şart tügil ba'zı ʿālemlerñiñ beyānına köre

37.28 qurānda tilāveti mensüh bolmay hükmleri mensüh bolğan āyetler evvelgisi ʿafv hem safh (yüz döndürüv)

37.29 zıkr qılınğan āyetler (وَمَا عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ) hem (لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ) kibiler yeise başlap cihād

I / 38

38.1 qıluvdan nehy qılınğan āyetler (وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ) bular hemmesi qıtāl birle emr qılınğan

38.2 āyetler birlen mensühler baqara. süresinde mensüh āyetler allahü te'ālāniñ (فَإِذَا تَوَلَّوْا فَمِنْ وَجْهِ اللَّهِ) digen

38.3 qulı bu āyetniñ zāhirī delālet qıludur ka'bege teveccühniñ şart bolmavına bu āyet qıble āyeti ile mensüh

38.4 diyimiz ya'nī allahü te'ālāniñ (فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ) āyeti ile likin bu iki āyetni nāsih

38.5 mensüh dimey ikisi birlen de ʿamel mümkin çünki evvelgi āyet qarañğı kiçde qıble ma'lüm bolmağanda

38.6 bolur ya'nī naħrı mes'elesine işare bolur yā ki hayvānğa atılğan hāldə nefel namāzı haqında bolur

38.7 çünki hayvānga atlangan hālde nefel namāzı okulsa hayvān qayda yönelse şunda yönelüp namāz okuv

38.8 dürist dağı allahü te‘ālāniñ (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ فِي الْقَتْلِ وَالْحَرْ وَالْعَبْدِ بِالْعَبْدِ)

38.9 (وَالْأَنْثَى بِالْأُنْثَى) āyeti mensūh çünki bu āyet delālet qıladur qulnı öltüröv berāberinde āzād kişini

38.10 öltüröv cā’iz tügillikge dağı ħatunnı öltüröv berāberinde irni öltüröv dürist tügillikge bes bu

38.11 āyet mensūh boladur mā’ide āyeti birlen ya‘nī allahü te‘ālāniñ (وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ)

38.12 āyeti birlen dağı allahü te‘ālāniñ (كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا مَضَىٰ أَمَلُكُمْ الْمَوْتُ أَنْ تَرَكُوا خَيْرًا لِّوَالِدَيْكُمْ)

38.13 (وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ) āyeti mensūh çünki bu āyet delālet qıladur ata ve ana birlen yaqın qardeşlerge

38.14 vaşiyetniñ farzlıgına ve ħalānki bolarğa mīrāşdan başqa nerse cā’iz tügil bes bu āyet mīrāş āyeti

38.15 birlen yā ki resūl allahniñ (الْأَوْلَادِ لَوَارِثًا) ħadīsi birlen mensūh bola likin bu iki āyetni nāsih

38.16 mensūhge ħaml qılmaşqa mümkin çünki ata ve anağa hem yaqın qardeşlerge vaşiyetniñ farzlıgına delālet qılğan

38.18 āyet mücmel bolup mīrāş āyeti mücmelni beyān bolur yā ki ata ve ana kitābiler yā ki qullar bolğanda bolur

38.19 yā ki yaqın qardeş başqa birlen mīrāşden memnū‘ bolğan da bolur eger eytseñ munda vaşiyetniñ düristligi

38.20 gine çığa farzlıgı qaydan ma‘lūm diyü eytürmiz “kütb” niñ ma‘nāsı müsteħablik tarikinçe mektüb boldı

38.21 ma‘nāsında farz bolmas dağı allahü te‘ālāniñ (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ)

38.22 (عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ) āyeti mensūh allahü te‘ālāniñ (أَمَلٌ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفْتُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ)

38.23 āyeti birlen çünki bulardan evvelgi āyet delālet qıla müselmānlarnıñ rūzesi kitābılarnıñ rūzesi şikilli

38.24 ikençilikke ve ħalānki bizniñ rūzemiz tañ toğandan quyaş batqanğa qadar kitābılerniñ rūzesi yassı‘den

38.25 vācib boluvı haqında bolur dağı allahü te‘ālāniñ
(وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِئَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ) āyeti mensūh

38.26 çünki bu āyet delālet kıladur rüzeni iddā’ğa tākāt tuta alğan kişige rüzeni açup her kün üçün

38.27 bir miskīni ta‘āmlanduruv dürist ikenlikke ve hālānki rüzeni iddiā’ğa tākāt tuta alğan ādemniñ fidye birüvi

38.28 dürist tügil bes bu āyet mensūh bola (فَمِنْ شَهْرِكُمْ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ) āyeti ile çünki bu her ramazān ayında

I / 39

39.1 hāzir bolğan kişige rüzeniñ vācib boluvına delālet kıla likin bu evvelgi āyetni mensūh tügil diymiz

39.2 āyetde lā kelimesi muqadder bolur bes bu āyet şeyh fānī mes’lesine delālet kıladur dağı
allahü te‘ālāniñ (وَيَسْأَلُونَكَ

39.3 (مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ) āyeti mensūh çünki bu āyet delālet kıladur her bir hācet-i aşıyeden artıq mālını

39.4 şarfniñ vācib boluvına çünki ‘afv hācet-i aşıyeden artıq māl ve hālānki ondan biriniñ dörtten birini gine

39.5 şarf vācib idi bes bu āyet zekevet āyeti birlen mensūh bola dağı allahü te‘ālāniñ
(وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْكُمْ

39.6 (وَيُنْفِقُونَ مِنْكُمْ) āyeti mensūh çünki bu āyet delālet kıladur

39.7 menkūhelerge vaşiyetniñ vācib boluvına ir ölgen vaqtde dağı sekeniniñ vācib boluvına hem ‘iddetniñ bir

39.8 kāmil yıl vācib boluvına bes vaşiyetniñ vācib boluvı mīrās āyeti birlen mensūh dağı sekeni (teskeni)

39.9 hadişi birlen mensūh bir yıl ‘iddetniñ vucūbı
(وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْكُمْ وَيُنْفِقُونَ مِنْكُمْ وَيُنْفِقُونَ مِنْكُمْ)

39.10 (أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا) āyeti birlen mensūh qurānda her orunda nāsih mensūhden nuzülde hem tilāvetde mu‘aḥḥar

- 39.11 meger iki orunda mu‘aḥḥar bolmay birisi şol orun ikinçisi aḥzāb sūresinde bu nāsiḥ bolğan āyet delālet
- 39.12 qıladur iri ölgen ḥatunniñ ‘iddeti dōrt ayda on kün boluvğa kirek ḥatun ḥāmile bolsun
- 39.13 kirek ḥāmile bolmasun ve ḥalānki ḥāmile bolğanda ‘iddet-i ḥamlin qoyuv idi şuniñ üçün bu āyet özi de
- 39.14 (وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ) āyeti birlen mensūḥ daḡı allahü te‘ālāniñ (وَلَا يَأْتِيَنَّ كَاتِبًا أَنْ يَكْتُبَ)
- 39.15 (وَلَا يَأْتِيَنَّ الشُّهُدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا) digen qulı hem (كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ) digen qulı her ikisi mensūḥ
- 39.16 çünki evvelgi āyet delālet qıladur bay‘-ı sellemde yazuvçığa boruq yazuvınıñ vācib boluvına
- 39.17 ikinçi āyet delālet qıladur şāhidge şehādetni taḥammül vācib boluvğa bes bu āyetler her ikisi (وَلَا يَضَارُّ)
- 39.18 (كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ) āyeti birlen mensūḥ bolalar likin mensūḥ tügil dimege mümkin çünki
- 39.19 evvelgi iki āyet nedb ü istiḥbāb üzerine maḥmül bolalar bir taqḍir her ikisi vucüb üzerine
- 39.20 baḡı de bolsunlar likin ikinçi āyetni ḥaml qılamız şehādetni taḥammül şoñında şehādetni edāğa evvelgi
- 39.21 āyet tar vaqtğa maḥmül bolur daḡı allahü te‘ālāniñ (وَأَنْ تَبَدُّوا مَا لِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تَخْفَوْهُ بِجَانِبِكُمْ بِاللَّهِ)
- 39.22 āyeti mensūḥ çünki bu āyet delālet qıladur bendeniñ her bir köñline tüşken günāḥ birlen ḥesāb
- 39.23 qılınuvına bu teklif (لَا يَكْفُرُ اللَّهُ نَفْسًا أُورْسَهَا) āyeti birlen (بِالْإِطْسَاقِ) bola bes bu āyet
- 39.24 mensūḥ bola ba‘zılar evvelgi āyetni mensūḥ tügil digenler çünki neshū aḥkāmda ğına bola iḡbārda bolmay
- 39.25 bes evvelgi āyetni ḥaml qılamız nefsnıñ kesb qılğan nersesine yaḡız nefske ḥuṭūr qılğan nerse
- 39.26 murād tügil diyimiz yeise küfr ḥaṭırasına ḥaml qılamız ya‘nı küfr nefske ki ḥuṭūr qılsa allahü te‘ālā mu‘āḥeze

39.27 kıla diymiz al-i ‘imrān sūresinde mensūḥ bolğan āyetler allahü te‘ālāniñ
(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ

39.28 (تَقَاتِهِ) diğen āyeti mensūḥ çünki bu āyet delālet kıladur ḥaqq taqṣvālīqniñ vācib boluvına ḥaqq taqṣvālīq

39.29 beşerniñ ṭāqatinden tügil beşerniñ ṭāqatinden bolmağan nerse birlen teklīf maḥāl bes bu āyet teğābün sūresindegi

I / 40

40.1 (فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ) āyeti ile mensūḥ bola likin bu evvelgi āyetni mensūḥ dimeymiz çünki evvelgi

40.2 āyet mücmel bolur ikinçi āyet ḥaqq taqṣvālīqni beyān bolup mücmelni beyān bolur nisā’ sūresinden mensūḥ

40.3 bolğan āyetler allahü te‘ālāniñ (وَأَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ) āyeti

40.4 mensūḥ çünki bu āyet delālet kıladur māl bolğan vaqıtde ḥāzır bolğan ḳardeşlerge yetimlerge miskinlerge

40.5 terekeden bir az nerse birüvniñ vācib boluvına bes bu mīrāş āyeti birlen mensūḥ bola likin eytemiz

40.6 evvelgi āyet mensūḥ tügil likin ādemler ol āyet birlen ‘amelni ḳoyğanlar niteki taqṣvā-i isti’zān

40.7 birlen ‘amel ḳoyulğan idi emr-i nedb üçün mezkūr ḳişilerge terekeden bir az nerse birüv müsteḥab

40.8 diymiz daḥı allahü te‘ālāniñ (وَاللَّاتِ يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نَسَائِكُمْ فَاسْتَشْوِبُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا

40.9 (وَاللَّاتِ يَأْتِينَهَا) āyeti mensūḥ hem (تَمَسَّكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتُوفَىٰهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا

40.10 (مَقْتُلًا فَأَدُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرَضْنَا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا

40.11 ikisi zinā ḥaddinde evvelgi āyet delālet kıladur zināniñ ḥaddi ölgenge ḳadar üyde ḥabs boluvğa

40.12 yeise ikinçisi yol bolğanğa ḳadar daḥı zinā şahidleri dört boluvğa delālet kıladur ikinçi āyet

40.13 delâlet kıladur zinâniñ haddi faqat ezâ' boluvğa islâmniñ başında ikinçi âyet ile 'amel itiledür idi

40.14 şoñra evvelgi âyet ile mensûh boldı bes zinâniñ haddi habs bolup qala habs hakkında bolğan

40.15 evvelgi âyet nür süresindegi (الرَّازِيَةُ وَالرَّازِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ) âyeti ile mensûh

40.16 ammâ zinâda dört şahidniñ vâcib boluvı hakkında hükmi bâkî allahü te'âlâniñ
فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنَ امْنٍ فَاْتَوْهِنَّ

40.17 (أَجْرَهُنَّ فَرِيضَةً) âyeti mensûh çünki bu âyet ibtidâ'-i islâmda meşrû' bolğan meta' hakkında şoñra senet

40.18 birlen mensûh bolğan likin bu âyetni hem mensûh tügil dimege mümkün çünki istimtâ' dan nikâh, ecürden

40.19 mühür murâd bolur dağı allahü te'âlâniñ (وَالَّذِينَ عَقَلَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتَوْهُمْ نَصِيحَتَهُمْ) âyeti mensûh

40.20 imâm şâfi' қаşında ammâ bizniñ қаşда mensûh tügil çünki velâ' aqdi hanefiler қаşında sâbit

40.21 mâ'ide süresinde mensûh bolğan âyetler allahü te'âlâniñ
وَأَنْ جَاؤُكَ فَاذْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضُوا

40.22 (عَنْهُمْ) âyeti mensûhdur diyüvçiler de bar çünki bu âyet delâlet kıladur ehl-i kitâb resûl allahğa hüküm istep

40.23 kilgende resûl allahniñ hüküm kıluv birlen hüküm kılmav arasında muhayyer boluvına bes bu âyet (وَأَنْ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ)

40.24 (بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ) âyeti birlen mensûh bola dağı allahü te'âlâniñ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا تَبِضْرُوا

40.25 (مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَبَيْتُمْ) âyeti mensûh çünki bu âyetniñ evveli emr-i ma'rûfni tirükke delâlet kıla bes âyetniñ

40.26 âhirî bolğan (إِذَا اهْتَبَيْتُمْ) birlen mensûh bola çünki (إِذَا اهْتَبَيْتُمْ) niñ ma'nası emr-i ma'rûf nehy 'ani'l-münker

40.27 birlen haqlıqğa künilseñiz ma'nasında dağı allahü te'âlâniñ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ

40.28 **الْمَوْتُ مِثْلُ الرِّبَا أَوْ أَخْرَانُ مَنْ غَيْرِكُمْ أَنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ**

40.29 **الْمَوْتُ تَحْبَسُونَهُمَا مِنْ بَعَثِ الصَّلَاةِ فَيُقَسِّمَانِ بِاللَّهِ** āyeti mensūh çünkü bu āyet delālet kıladur zemmīniñ

I / 41

41.1 **وَأَشْهَبُوا ذَوَى عُنُقٍ مِنْكُمْ** āyeti ile şehādeti dürist ikençilikge bes bu talāk süresindegi āyeti ile mensūh bola

41.2 dağı şahidni yemīn itdürüvniñ düristligine delālet kıladur bes bu kadarısı birlen mensūh bola likin

41.3 **أَوْ أَخْرَانُ مَنْ غَيْرِكُمْ** mensūh tügil dimege mümkün çünkü din murād zemmī murād bolmas ecānib murād

41.4 bolur oşandağ şahidinden iki vaşī murād bolur dağı en‘ām süresinden mensūh bolğan āyetler allahü

41.5 **وَأَمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَتَّبِعْهُ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ** te‘ālāniñ āyeti mensūh çünkü bu āyet

41.6 kāfirler birlen olçuruvniñ haram boluvına delālet kıladur bes bu āyet **يَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ**

41.7 **مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذَكَرْتُمْ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ** āyeti birlen mensūh bola çünkü bu āyet zikrni vācib ite olçuruvğa

41.8 ruḥşat ite mensūh tügil dimege hem mümkün zālīmīnden mübtedi‘ler murād bolur. dağı allahü te‘ālāniñ

41.9 **وَلَا تَسْبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسْبُوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ** āyeti mensūh **أَنْتُمْ وَمَنْعَبِدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ**

41.10 **أَمْوَاتٍ غَيْرِ أَحْيَاءٍ** āyeti birlen hem **حَصْبِ جَهَنَّمَ** āyeti birlen hem **ضَعْفُ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ** āyeti birlen

41.11 dağı allahü te‘ālāniñ **كُلُّوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ** āyeti mensūh çünkü haqdan murād

41.12 islāmniñ evvelinde vācib bolğan nerse bes bu zekevet āyeti birlen mensūh bola likin bu āyetni hem mensūh

41.13 tügil diymiz haqdan murād yimişler zekevet murād bolur ya' nī ondan bir yā ki ondan birniñ yartısı dağı

41.14 allahü te'ālāniñ (قُلْ لَا أَجِدُ فِيهَا أُوهَىٰ إِلَىٰ مُرْتَمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِثْقَلُ ذَرَّةٍ مِّنْ مَّا كَسَبُوا وَالَّذِينَ هُمْ يُرْتَبُونَ) āyeti mensūh

41.15 (فَأَنَّهُ رَجُسٌ أَوْ فَسَقًا أَهْلٌ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ) āyeti mensūh çünki bu āyet delālet kıladur bu āyetde zikr kılingan nerse

41.16 lerden başkanıñ harām bolmavına bes bu āyet resül ekremniñ (أَنَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَهَىٰ عَنْ أَكْلِ كُلِّ ذِي نَابٍ)

41.17 (مِنَ السَّبْعِ) hadişi birlen mensūh digenler a' rāf süresinden mensūh bolğan āyet allahü te'ālāniñ

41.18 (خُذُوا الْعَفْوَ وَأْمُرُوا بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ) āyeti şāhib-i el-itkān eyte bu āyet 'acibdi

41.19 evvelî hem āhiri mensūh ortası muhkem çünki bu āyet emr-i bi'l-ma'rūfniñ farzlığına delālet kıla bu muhkem

41.20 dağı maldan hācetden artuğın aluvniñ hem kāfirlerden a' rāz kıluvniñ farzlığına delālet kıla bular her

41.21 ikisi mensūh * enfāl süresinden mensūh bolğan āyetler allahü te'ālāniñ (وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ)

41.22 (لِلَّهِ وَالرَّسُولِ) āyeti mensūh eger enfālden gānīmet mälları murād bolup (allahü'r-resül) degi lām temlik

41.23 üçün bolsa çünki bu vaqt (وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَالرَّسُولِ وَالَّذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ)

41.24 (وَالْمَسَاكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ) āyeti birlen mensūh bola eger enfāldan gānīmet mālından tiygen ülüş üzerine

41.25 artdurıp imāmniñ birürge şart itken neresi murād bolsa hem (lillāhi ve'r-resūlīniñ) ma'nāsı gānīmet mālını

41.26 bölüv allah hem resül allah üçündür ma'nāsında bolsa bu vaqt mensūh bolmay muhkem bola dağı allahü te'ālāniñ (أَنَّ)

41.27 (يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مَائَتِينَ وَأَنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مَائَةٌ يَقْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ

41.28 (لَا يَتَّقُونَ) āyeti mensūh çünki bu āyet delālet kıladur kāfirler müselmānlardan on derece artuđ bolğanda da

I / 42

42.1 soğışdan kaçuv ھرarām boluvğa ve ھalānki kāfirler bir derece gine artuğ bolğanda ğına kaçuv ھرarām idi bes

42.2 bu āyet allahü te‘ālāniñ (الآن خَفِيَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ)

42.3 (وَأَنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ) āyeti birlen mensūh dađı allahü te‘ālāniñ

42.4 (أَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ

42.5 (آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَالِكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ) āyeti mensūh çünki bu āyet mīrāşniñ hicret birlen

42.6 boluvına qarābet birlen bolmavına delālet kıla bes bu āyet allahü te‘ālāniñ (وَأُولَٰئِكَ الْأَرْحَامُ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ)

42.7 (فِي كِتَابِ اللَّهِ) āyeti birlen mensūh * nūr sūresinden mensūh bolğan āyetler allahü te‘ālāniñ (الزَّانِي لَا يَنْكِحُ)

42.8 (الزَّانِيَةَ أَوْ مُشْرَكَةً وَالزَّانِيَةَ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ) āyeti mensūh çünki

42.9 bu āyet delālet kıladur zināçı irniñ şāliha ھatun birlen zināçı ھatunniñ şālih ir birlen nikāhlenişüv

42.10 leriniñ ھرarām boluvına bes bu āyet allahü te‘ālāniñ (وَأَنْكَحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَأَمَّاكُمْ)

42.11 āyeti birlen mensūh bola çünki bu āyet velilerge emr bola ھallardan ve kinizeklerden şālihleri nikāhlendirüv

42.12 birlen kirek nikāhleri şālihler birlen bolsun kirek ğayr şālihler birlen bolsun likin evvelgi āyetni

42.13 mensūh tügil diyimiz çünki vākı‘ ada bolğan nerseden ađbār hem nefy bolur dađı allahü te‘ālāniñ (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

- 42.14 (آمَنُوا لَا تَتَنَاهَوُا بِبُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْقُنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا) āyeti mensūh çünkü bu āyet delālet
- 42.15 kıladur yağ kişiniñ üyine izinsiz meñgü kirüvniñ dürist bolmavına oşandağ izn sorav haqında allahü te‘ālāniñ
- 42.16 (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَكَتَ إِيمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ)
- 42.17 (صَلَاةِ الْفَجْرِ وَمِمَّا تَضَعُونَ نِيَابِكُمْ مِنَ الظُّهَيْرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ) āyeti mensūh çünkü bu āyet delālet
- 42.18 kıladur qullarnıñ ve balalarnıñ oç vaqtda hocaları qatına izinsiz kirürge yaramavına likin her ikisi
- 42.19 mensūh tügil diyimiz likin bu iki āyet ile ‘amelde haq müsähele qılğan * qışaş süresinden mensūh
- 42.20 bolğan āyet allahü te‘ālāniñ (عَلَىٰ أَنْ تُؤْجِرُنِي ثَمَانِي مَهَجٍ) āyeti bu āyet hażret-i şu‘ayyibniñ müsā
- 42.21 ‘aleyhi’s-selāmge kızını sigiz yıl yeise on yıl qoy kitüvi berāberine nikāhlevi haqında bes bu āyet delālet
- 42.22 kıladur qızlarnıñ mihrlerini atalarınıñ aluvına özleriniñ almavına şuniñ üçün bu āyet allahü te‘ālāniñ
- 42.23 (وَأْتُوا النِّسَاءَ صَلِفَاتِهِنَّ نَحْلَةً) āyeti ile mensūh çünkü bu āyet delālet kıladur mihrlerniñ hañunlarğa
- 42.24 boluvına – aħzāb süresinden mensūh bolğan āyetlerden allahü te‘ālāniñ (لَا يُجِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدِ)
- 42.25 digen qulı çünkü bu āyet delālet kıladur resül allahğa tokız hañun soñında hañunniñ helāl bolmavına
- 42.26 ve hañanki hażret-i ‘ā’işe (لَا تَحْرُمُ امْرَأَةٌ عَلَى النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ حَتَّىٰ قُبِضَ) digen şuniñ üçün bu āyet
- 42.27 allahü te‘ālāniñ (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أُمَّلْنَاكَ أَرْوَاجَكَ اللَّاتِي أَنْتَ أُجْرُهُنَّ) āyeti birlen mensūh * aħqāf
- 42.28 süresinden mensūh bolğan āyet allahü te‘ālāniñ (قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرَىٰ مَا يَفْعَلُنِي وَلَا تَنْتُمْ)

43.1 āyeti mensūh bu āyet on altı yıldan soñ hudeybiyeni feth yılında allahü te‘ālāniñ
(لِيَغْفَرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَمَّ مِنْ ذَنْبِكَ)

43.2 (وَمَا تَأَخَّرُ) āyeti birlen mensūh bolğan * dağı muḥammed şallallahü te‘ālā ‘aleyh ve sellem sūresinden mensūh bolğan āyet

43.3 allahü te‘ālāniñ (هَتَىٰ إِذَا ائْتَيْنَاهُمْ فَحَسِبُوا الرَّثَائِقَ فَمَا مَنَّا بَعْدَ وَإِنَّا فُلَاءُ) āyeti ḥanefiler
қаşında mensūh

43.4 çünki ḥanefiler қаşında min hem fedā’ dürist tügil belki қатл hem құл itmek kene dürist
bes bu āyet bir berā’at āyeti

43.5 birlen mensūh bola * ḥacerāt sūresinden mensūh bolğan āyet allahü te‘ālāniñ
(أَنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ)

43.6 āyeti mensūh likin bu āyet mensūh tügil gāyesi bu āyet birlen ‘amelde ādemler қушūr ve
mūsāhele itkenler diyimiz *

43.7 mücādele sūresinden mensūh bolğan āyet
(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاهُمْ)

43.8 (صَفَقَةً) āyeti mensūh çünki bu āyet delālet қıladur resūl allahdan söz şorağan vaқtde
sadaқа

43.9 vācib boluvğa bes bu āyet allahü te‘ālāniñ
(ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطَهَّرُ فَأَنْ لَمْ نَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ)

43.10 āyeti birlen mensūh mümteḥine sūresinden mensūh bolğan āyetler birisi allahü te‘ālāniñ
(إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ)

43.11 (مُهَاجِرَاتٍ فَاْمْتَحِنُوهُنَّ) āyeti mensūh çünki bu āyet delālet қıladur kāfirniñ ḥatunı
mü’minlerge hicret

43.12 қılıp barsa mü’minler üzerine ol ḥatunniñ imānnı imtiḥān vācib boluvğa dağı allahü
te‘ālāniñ

43.13 (وَأَتَوْهُمْ مَا أَنْفَقُوا) āyeti mensūh çünki bu āyet delālet қıladur mü’minlerge hicret қılıp
kilgen

43.14 ḥatunniñ kāfir irine şarf қılıған mihrin birüvniñ vācib boluvına bu āyetler siyaқ āyeti
ğanīmet

43.15 āyetleri ile mensūh * müzzemmil sūresinden mensūh bolğan - āyet allahü te‘ālāniñ
(قَمُ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا) āyeti

43.16 mensūh çünki bu āyet delālet kıladur kiçeniñ köpreginde kıyāmniñ hem kırā'atniñ farzlığına bes bu

43.17 (فَأَقْرَأُوا مَا تيسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ) āyeti birlen mensūh bu özi hem biş vaqt namāz birlen mensūh * dehr sūresinde

43.18 mensūh bolğan āyet (وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حَبِّهِ مَسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا) āyeti esirden müşerrek esir murād

43.19 bolsa aña ihsān dürist tügil bes bu āyet mensūh bola likin kāfirlerge ihsān dürist digenler dārü'l-islāmda

43.20 bes bu āyet mensūh bolmay belki muhkem bola her qayu āyetlerniñ ornında yine inşā'allah bir az beyān bolur

43.21 (أَلَمْ تَعْلَمِ) eyā bilmeysün mi? ey muḥammed şallallahü 'aleyh ve sellem hem ümmetiñ (أَنَّ اللَّهَ لَهُ) düristlikde allahü te'ālā üçündür

43.22 (وَمَالِكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ) daḡı (مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) köklerniñ ve yirlerniñ ḡocalığı daḡı sizniñ üçün

43.23 allahdan başqadan yoqdur (مِنْ دُونِي) sizni şaqlay turğan yaḡın (وَلَا تَصِيرُ) daḡı allahniñ 'azābnı tıyuvçı

43.24 yardımçi * yehūdler ey muḥammed şallallahü 'aleyh ve sellem kökden qurānnı bir yolu kitür niteki mūsā tevrātını bir yolu

43.25 kitürdi didiler allahü te'ālā yehūdler ḡaḡında kileçekde zıkr kılınaçaq āyetni indürdi (أَمْ تُرِيدُونَ) eyā tileysiz mi?

43.26 (أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ) resüliñizden (muḥammed 'aleyhi's-selāmden) şoramaqlığıñızni (كَمَا سَأَلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ)

43.27 nitek mundan ilk mūsādan şoralmış boldı ya'ni allahü te'ālāni bizge āşikāre körset diyü (وَمَنْ)

43.28 (فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ) bes taḡkik ol (بِالْإِيمَانِ) imān birlen (يَتَّبِعِل الْكُفْرَ) ve kimdür küfrni almaşur

- 44.1 kişi yolnıñ toğrusundan azdı (وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ) ehl-i kitābdın ya‘nı ‘ālimlerinden köpisi
- 44.2 arzu kıldı (لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ) imān kitürgeniñiz soñından sizni qaytarmaqlıqñı (كُفَّارًا) kâfirler
- 44.3 bolğaniñiz hâlde (حَسَبًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ) özleri qaşından hâşıl bolğan könçilik üçün arzu kıldı
- 44.4 (مَنْ بَعَثَ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ) ol ehl-i kitābnıñ ‘ālimleri üzerine tevrâtda zıkr kılingan şıfatlar hem
- 44.5 mu‘cizeler birlen haqlıq zâhir bolğandan soñ (فَاعْفُوا) bes ol ehl-i kitābdan ‘afv kılıñız ya‘nı
- 44.6 qaldurıñız alarnı (وَأَصْفَحُوا) dağı alardan yüz döndürüñiz (حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ) allahü te‘ālā öziñiñ emr
- 44.7 birlen kilgenge qadar ya‘nı kıtāl birlen yâ ki cizye qoyuv birlen emr kılganga qadar (إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ)
- 44.8 düristlikde allahü te‘ālā her nerse üzerine küçi yitküçidür (وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ) dağı ehl-i kitābdan ‘afv
- 44.9 soñında namāz oquñız (وَأَتُوا الزَّكَاةَ) dağı zekevet biriñiz (وَمَا) dağı şol nerse kim (تَقْتُمُوا أَنْفُسَكُمْ)
- 44.10 ol nerseni öz fâ‘ideñiz üçün ilk qılursız (مِنْ خَيْرٍ) ol nerse izgülikden bolğuçı (تَجَاهِدُوا عَنِ اللَّهِ)
- 44.11 ol nerseni ya‘nı şevābnı allahü te‘ālā hužūrında taparsız (إِنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (بِمَا تَعْمَلُونَ)
- 44.12 sizniñ işlegen nerseñizni (بَصِيرًا) körgüçidür hiç bir vaqt ecrlerini zâ‘i‘ kılmas (وَقَالُوا) dağı
- 44.13 ehl-i kitāb ya‘nı yehüdler hem naşārālar eytdiler (لَنْ يَنْخُلَ الْجَنَّةَ) ucmağqa kirmes (الْأَمِنْ كَأَن هُودًا)

44.14 meger yehūdī bolğan kişige kirür (أَوْنَصَارِي) yeise naşrānī bolğan kişi gine kirür ya' nī yehūdler ucmaḥqa

44.15 yehūdler gine kirür didiler (تِلْكَ اٰمَانِيَهُمْ) oşbu ümīd itken nerseleri hem eytken sözleri bātl

44.16 bolğan nefis arzularıdır (قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ) ey muḥammed ehl-i kitābqa eyt sin ucmaḥqa öziñizniñ gine

44.17 kirüviñizge delil kitüriñiz diyü (اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) eger de bu da'vāñızda rast sözlilerden bolsañız ya' nī cennetke

44.18 kirüvge biz gine ḥāş digen da'vāñızda (بَلَى) siz eytkençe tügil ucmaḥqa ehl-i kitābdan başqalar da kirür

44.19 (مَنْ اسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ) bir kişi yüzini allahü te'ālāge tapşırса ya' nī maḥz allahü te'ālā rızālığı üçüngine şirkden başqa

44.20 allahü te'ālāge buy şunma (وَهُوَ مُحْسِنٌ) ḥālbükim ol kişi 'amelinde izgülik kıluvçı bolsa (فَلَهُ اَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ)

44.21 bes ol kişige rabbisi qarşında 'ameli üzerine va'de kılingan şevābı bolur (وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ) daḥı ol

44.22 kişiler üzerine āḥiretde qorquv yoqdur (وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ) daḥı ol kişiler āḥiretde ḥasretlenüv de imesler

44.23 (لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ) daḥı yehūdler eytdi (وَقَالَتِ الْيَهُودُ) naşārālar uşançlı ve dürist bolğan

44.24 hiç nerse üzerine tügillerdür diyü ḥazret-i 'isānı inkār itdiler (وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ) daḥı naşārālar

44.25 eytdiler (لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ) yehūdler uşançlı ve dürist bolğan hiç nerse üzerine tügillerdür

44.26 diyü ḥazret-i müsānı inkār itdiler (وَهُمْ يَقْتُلُونَ السُّكُتَابَ) ḥālbükim iki tã'ife özlerine indürilgen

44.27 kitābnı ya' nī tevrāt birlen incilni oquylar yehūdlerge indürülgen tevrāt kitābında 'isā 'ahmnı taşdıq

44.28 bar naşārāğa indürülgen incil kitābında mūsā ('ahm)nı taşdik bar ya' nī şulay bola turup bir tã'ife

I / 45

45.1 ikinçisine tã'n kılarlar (كَذَّبَكَ) oşandağ yehüd birlen naşārā tã'ifeleri eytken kibi (قَالَ النَّبِيُّ)

45.2 (لَا يَعْلَمُونَ) bilmegen ādemler eytdiler ya' nī nādān müşrikler (سَمِعَ قَوْلَهُمْ) yehüd birlen naşārāniñ sözi oşşaşını

45.3 ya' nī her bir dīn iyesi uşançlı ve dürist nerse üzerine tügildür diyü (فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ) bes allahü te'ālā

45.4 bu tã' ifeler arasında hükm iter (يَوْمَ الْقِيَامَةِ) kıyāmet küninde (فِيهَا) şol nersede dīn işinde (كَانُوا)

45.5 (فِيهِ) ol nersede boldılar (يَخْتَلِفُونَ) ihtilāf kılar boldılar * müşrikler hudeybiye yılında resül ekremni

45.6 mescid-i harāmğa kirüvden tıyğaç allahü te'ālā zıkr kıılmaçağ āyetni indürdi bu āyetniñ nuzül sebebi hāş

45.7 bolsa da lafzı 'ammdur (وَمَنْ أَظْلَمُ) ve kimdür zālimrağ (مَنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ) allahü te'ālā mescidlerinden

45.8 tıyğan kişiden (أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ) ol mescidlerde allahü te'ālāniñ ismi zıkr kıılınış bolmağdan

45.9 ya' nī bu işden tıyğan kişiden zālimrağ kişi kimdür (وَسَعَى فِي خُرَابِهَا) dağı ol mescidleriñ harāb

45.10 boluvında turuşğan kişiden kimdür zālimrağ ya' nī bu kişiden zālim bolğan hiç kim yoğdur (أَوْلِيكَ)

45.11 bu şıfatlı kişiler (مَا كَانَ لَهُمْ) bu kişilerge lāyık bolmadı (أَنْ يَدْخُلُوهَا) ol mescidlerge kirmeklik

- 45.12 (الْأَخَائِفِينَ) meger qorqğanları hâlde gine kirüvleri lâyıq bolur (لَهُمْ فِي الدُّنْيَا غُرَى) bu şıfatlı kişiler
- 45.13 üçün dünyâda rüsvâlık bolğuçudur maqtûl bolmaq esir bolmaq cizye tölemek kibi (وَلَهُمْ فِي الآخِرَةِ)
- 45.14 dağı bu şıfatlı kişiler üçün âhiretde bolğuçudur (عَذَابٌ عَظِيمٌ) uluğ ‘azâb * bu âyetniñ hâşıl ma‘ nâsı
- 45.15 allahü te‘âlâniñ ismini zıkrden allahü te‘âlâniñ mescidlerini tıyğan kişiden hem allahü te‘âlâniñ mescidleriniñ harâb
- 45.16 boluvına turuşkan kişiden zâlim ve qabâhat kişi aşlâ yoqdur allahü te‘âlâniñ mescidlerine töpençilik ve qorqıuv
- 45.17 birlen gine bu kişilerge kirürge tiyüş qayda ol mescidlerni harâb qılurğa baırıcılık qılıuv yarasun * şol eşekı
- 45.18 ‘amelleriniñ cezâsı üçün de alar dünyâ ve âhiret helâklikdedürler bu âyetniñ delâlet qılğan mes’elesı ve sebeb
- 45.19 nuzûli türlüçe ba‘zılar sebeb nuzûli bu digenler naşârâ pâdişâhlarından taşus ismli pâdişâh beytü’l-
- 45.20 muqaddesni harâb itdi yehüdlerge düşmânlıq üçün hem tevrâtnı yandurup qazûrâtge taşladı ve yehüdlerni
- 45.21 qatlı itüp hatunlarını ve balalarını tutqın itdi dimişler ba‘zılar baht-ı naşr haqında indi digenler baht
- 45.22 naşr-ı mecûsı bir pâdişâh bolğan yehüdlerni birlen aralarında bolğan düşmânlıq üçün naşârâğa i‘ânet üçün
- 45.23 mescidni harâb itdi dimişler ammâ bu âyetden çıqarılgan mes’elelerden birisi şol bu âyet mescidni yimirüv
- 45.24 harâb itüvniñ dürist bolmavına delâlet qıladur hem mescid hâş âdemniñ mülki bolsa da ol mescidde
- 45.25 namâzdan ve ‘ibâdetden tıyuvniñ dürist bolmavına delâlet qıladur ba‘zı ‘âlimler meşelâ imâm zâhidı kibiler
- 45.26 bu âyet birlen allahü te‘âlâniñ (أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ) digen sözi birlen ismniñ müsmîğa başqa bolmavına
- 45.27 istidlâl qılğanlar çünki eger de başqa bolsa gayr allah birlen de zıkr hâşıl bolur idi * (وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ)

45.28 ve ol allahü te'ālā üçündür kuyuş çığışındağı şehirler (وَالْمَغْرِبُ) dağı kuyuş bağışındağı şehirler (قَائِمًا)

I / 46

46.1 (تَوَلُّوا) bes kayu ğına oruĝa yüzleriñizni döndürseñiz (فَتَمَّ وَجْهَ اللَّهِ) bes sol orunda allahü te‘ālāniñ rāzī

46.2 bolĝan kıblesidür bu revişçe ma‘nā birsek bu āyet mensūh bola yā ki nefl namāzına yā ki kıbleniñ bilmesiz

46.3 boluvına ğaml kıluv mensūh tügil dimege de bola eger de (أَيْمَانًا) kelimesini (تَوَلُّوا) fi‘line mef‘ül-i fih

46.4 itsek bu vaqtde mensūh bolmay, çünki bu āyetniñ ma‘nāsı bola kirek kayu orunda yüziñizni kıble tarafına

46.5 yöneldürseñiz ol orunda allahü te‘ālāniñ rızāsı tapılĝan kıble bola ma‘nāsında (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā

46.6 (وَأَسْمِعْ عَلِيمٍ) ol allahü te‘ālāniñ fazlı kiñdür ğalknıñ tedbirini bilgüçidür ibn-i ‘abbās bu āyet kıbleni

46.7 ka‘beden beytü’l-muqaddeske taĥvīl ğaĝında indi resül allah mekkede ka‘bege qarap oĝuydur idi munıñ soñında

46.8 ka‘bege yönelüv birlen emr kılındı bes bu vaqt kâfirler ta‘n kıldılar şunıñ üçün allahü te‘ālā (فَأَيُّهَا تَوَلُّوا)

46.9 (فَتَمَّ وَجْهَ اللَّهِ) didi diydür ya‘nī kıble ka‘bege muĥtaşş tügil kayda yönelseñiz şunda kıble bola ma‘nāsında munıñ

46.10 soñında bu āyet (فَسَوَّلَ لَكُمْ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ) āyeti birlen mensūh boldı ğurānda ol nesh

46.11 kıılınĝan āyet şoldı likin bu āyetni cumhūr-ı ‘ulemā’ mensūh tügil digenler niteki beyāni ötdi ğazret-i

46.12 ‘ömerniñ oĝlı bu āyet misāfirniñ aĥlanĝan ğayvāni üstinde oĝuĝan namāzını maĥmül digen bu āyetde

46.13 vech-i cihet yā ki kıble yā ki rızā’ ma‘nāsında * (وَقَالُوا) daĝı yehüdler hem naşārā ve hem ferişteleri allahü te‘ālāniñ

46.14 kızları diyü ğümān kıluvçılar eytdiler (أَتُخَالَفُوا اللَّهَ وَلِرَأَى) allahü te‘ālā bala tutdı diyü (سَبْعَانَهُ) bala

46.15 tutmağdan pāk boldı allahü te‘ālā (بَلِّغْهُ) belki ol allahü te‘ālā üçündür (مَافِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) köklerde

46.16 ve yirlerde bolğan nerseler ya‘nī her қаyası allahü te‘ālāniñ yaratuv ve қul boluv yüzinden allahü te‘ālāniñ mülkleridür

46.17 mülk boluv tutuvğa münāfi (كُلُّ لَهُ) bulardan her birisi ol allahü te‘ālāge (فَأَنْتُمْ) boy şunuvçılardur bu

46.18 āyet yehüdlerniñ ‘azīr (‘aleyhi’s-selām) allahniñ oğlı digen sözlerini hem naşārālarınıñ ‘isā (‘aleyhi’s-selām)

46.19 allahniñ oğlı digen sözlerini hem ‘arab müşrikleriniñ feriştelar allahniñ kızları digen sözlerini

46.20 redd bola hem allahü te‘ālāni bu şıfatdan tenzih bola (imām zāhidī eyte) sübhān iкi kelimededen mürekkebdi çünki

46.21 ‘arablar bir nersege ‘aceblenseler (سَبِّ) dip eyteler ‘acemler bir nersege ‘aceblenseler (hān) dip eyteler

46.22 allahü te‘ālā mübālağa üçün iкi kelimeni cem‘ kıldıdı bu āyet delālet қılğan mes’ele memlūkiyyetniñ mālik üçün

46.23 velādetke münāfi boluvni şuniñ üçün de fuқahā bu āyet birlen istidlāl қılğanlar bir kişi қul bolğan balasını

46.24 mülklense bala āzād boluvçılıqğa çünki allahü te‘ālā mülkni işbāt sebebli balanı nefy itdi likin meşhūr

46.25 fuқahā’ bu mes’elege resül ekremniñ (وَمَنْ مَلَكَ ذَارِحِمَ مَحْرَمٌ عَتَقَ عَلَيْهِ) digen sözi birlen istidlāl қılğanlar

46.26 likin ihtilāf şunda munda “عتق عليه”si nerse hānefiler қаşında nikāhni hāram ite turğan қarābet birlen mülkniñ ikisi

46.27 عتق ni mülkke izāfe қıluv عله niñ āhırğı cüz’ boluvı üçün çünki hūkm-i عله niñ āhırğı cüz’ine devrān

46.28 қıladılar şāfi’iler қаşında عتق عليه si mülk faқaғ (بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) allahü te‘ālā köklerni ve yirlerni

46.29 bar қıluvçıdır (وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا) ve her қаyқан allahü te‘ālā bir işni yaratuvni tilese (فَأَنبَأَ يَوْمَئِذٍ الْقُرْآنَ) bes budur

I / 47

- 47.1 başka tügildür ol işge (nersege) eytür (نُكِنَ) bol diyü (فَيَكُونُ*) bes bolur ol nerse (وَقَالَ الَّذِينَ) dağı
- 47.2 şunday âdemler eytdi (لَا يَعْلَمُونَ) bilmesler alar ya' nî mekke kâfirleriniñ nādānları resül allahğa
- 47.3 eytdi (أَوَلَمْ نَكَلِّمَهُمُ) allahü te'ālā bizge sin peygamber diyü söyleseçi (أَوْ تَأْتِينَا آيَةً) yeise bizge siniñ
- 47.4 rastlığıña delâlet kıla turğan âyet kilseçi diyü (كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ) oşandağ bu nādān
- 47.5 mekke kâfirlerinden burun bolğan ümmetler de eytdiler (مِثْلَ قَوْلِهِمْ) bu nādān mekke kâfirleriniñ sözleri şekilli
- 47.6 (meşelâ hazret-i müsâ kavmi allahü te'ālā bizge açuğ körset didiler hazret-i 'isâ kavmi rabbiñniñ bizge
- 47.7 kökden mā'ide indürürge küçi yiter mü didiler (تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ) şokırılığda mekkeniñ nādān kâfirleriniñ
- 47.8 köñli birlen evveldegi yavız ümmetleriñ köñilleri birisi birisine oşşağıcı boldı (فَدَبَّ بَيْنَنَا الْأَيَاتُ) taḥkik
- 47.9 âyetleriñ beyān kılduğ (لَقَوْمٍ يُوفِقُونَ*) âyetleriñ âyet idükni şiksiz bilgen kavm üçün (أَنَا أَرْسَلْنَاكَ)
- 47.10 düristlikde biz sini ey muḥammed ḥaqlıq birlen yiberduk (بَشِيرًا) imān kitürgen âdemlerge ucmağ birlen
- 47.11 süyünç birüvçi itüp (وَنَذِيرًا) dağı kitürmegen âdemleriñ cehennem birlen qorqutuvçı itüp (وَلَا تَسْتَكْبِرُ عَنْ) (وَلَا تَسْتَكْبِرُ عَنْ)
- 47.12 (أَصْعَابِ الْجَبِيمِ*) dağı caḥim (tamuğ) iyelerinden şoralmış bolmassun sin ya' nî sin allahü te'ālāniñ emrini
- 47.13 irişdürğenniñ soñında alar ni üçün imān kitürmediler diyü sinden şoralmas (وَلَنْ نَرْضَى عَنْكَ) ve sinden

47.14 elbette rāzī bolmaslar (الْيَهُودُ) yehūdler ya' nī müsāviler (وَالَّذِينَ آمَنُوا) daḥı nāşārālar rāzī bolmaslar ya' nī

47.15 'isāviler (حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ) bu iki tā'ifeniñ milletlerine (dīnlerine) iyergenge kadar (قُلْ) eyt sin alarğa

47.16 ey muḥammed (şallallahü te'ālā 'aleyh ve sellem) (أَن هُدَى اللَّهُ) düristlikde allahü te'ālāniñ islām bolğan hedy (dīni)si

47.17 (هُوَ الْهُدَى) oldur ḥaqlıqğa köndürüv (وَلَكِن تَبِعْتَهُمْ) ve eger sin ey muḥammed bu iki tā'ifeniñ ḥaḳdan

47.18 avişkan nefis arzularına iyerseñ (بَعَثَ اللَّهُ جَاءَكَ) siñe kilgen nerse soñında (مِنَ الْعِلْمِ) vaḥyden

47.19 yeise düristligi ma'lüm bolğan dīnden bolğuçı ol nerse (مَالِكٌ) yoḳdur siñe (مِنَ اللَّهِ) allahden

47.20 (مَنْ وَلَّى) sini şaḳlay turğan yaḳından (وَلَا) daḥı yoḳdur (نَصِيرٍ) 'azābnı yibere turğan yardımçiden

47.21 (الَّذِينَ) şunday ādemler ya' nī ehl-i kitābnıñ imān kitürgenleri (آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ) alarğa biz kitāb birdük

47.22 (يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ) ol kitābnı ḥaḳḳ oḳuvı birlen ya' nī indürülgençe özgertmeyinçe oḳurlar (أُولَٰئِكَ)

47.23 (يُؤْمِنُونَ بِهِ) bu kişiler kitābke imān kitürürler ḥabeşeden ḳaytup imān kitürgen kişiler ḥaḳında ingen

47.24 (وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ) ve kimlerdür kitābnı inkār ḳılurlar (فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ) bes bu kişiler alardur küfrni imān

47.25 birlen almaşduruvları sebebli zarar itüvçiler (بَنِي إِسْرَائِيلَ) ey ya' ḳübniñ balaları (أَذْكُرُوا نِعْمَتِي)

47.26 (الَّتِي) minim şunday ni' metlerimni isiñizge tüşürñiz (أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ) ol ni' metler birlen sizge en'ām ḳıldım

47.27 (وَأَنِّي) dağı düristlikde min (فَضَّلْتُمْ عَلَيَّ الْعَالَمِينَ) sizni şol zamānda bar bolğan ädemler üzerine

47.28 artuq kıldım (وَأَنْتَقُوا يَوْمًا) dağı şunday künden qorqıñız ey isrā'ıl balaları (لَا تَجْرِي نَفْسٌ) bir

I / 48

48.1 nefis muñsız kılmaz ol künde (عَنْ نَفْسٍ) ikinçi bir nefsdan (شَيْئًا) hiç nerseni (وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا)

48.2 dağı hiç bir nefsdan qabül kılmaz ol künde (عَدَلٌ) fedānı (وَلَا تَنْفَعُهَا) dağı hiç bir nefske fā'ide

48.3 birmes ol kün (شَقَاعَةً) yardım (وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ) dağı ol künde ol nefslerge yardım de birilmiş

48.4 bolmaz allahü te'ālā benü isrā'ıl kışşasın başlağan nersesi birlen tamām kıldı (وَأَذَابُ بَنِي إِسْرَائِيلَ) ey muħammed

48.5 şol vaqtni isiñe tüşür ibrahīmni imtiħān kıldı (وَرَبُّهُ) rabbisi (allahü te'ālā) (بِكَلِمَاتٍ) türlü emrler

48.6 birlen ibtilā' meşaqkatlı işler birlen teklif itmek (فَاتَمَّوْنَهُنَّ) bes ibrahīm 'ahm ol emrlerni tamām itdi

48.7 ya'nī ol emrler birlen 'amel itdi (قَالَ) eytdi allahü te'ālā (أَنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا) düristlikde min

48.8 sini ädemlerge imām kıluvçımın (قَالَ رَمَنُ دُرَيْمِي) ibrahīm 'ahm eytdi dağı minim balalarımın da imām kııl

48.9 diyü (قَالَ) eytdi allahü te'ālā cevābda (لَا يَنْتَظِرُ الظَّالِمِينَ) minim 'ahdim nebüvvet yā ki imāmet zālimlerğa

48.10 irişmes diyü ya'nī siniñ balarıñdan zālim bolğanlarını imām kılmaym fā'ide: ibrahīm eb-raħīm

- 48.11 (şefkatli ata) ma' nāsında allahü te' ālāniñ ibrahīm 'ahmnı 'amel kıluv birlen teklif itken kelime (emr)leri
- 48.12 on nerse bişisi başda bişisi tende başda bolğanları 1 saç aldurmak yeise kıskartmaq 2 mıyık
- 48.13 kismek östki irni birlen tigiz itüp 3 şaharetde ağızğa şu almaq 4 burunğa şu almaq 5 misvāk
- 48.14 isti' māl itmek tende bolğanları 1 qoltuq yönlerini yoluqmaq 2 tırmaqlarnı kismek 3 kasıq yünini
- 48.15 kitermek 4 şu birlen isticā' kıılmaq 5 balanı senetke birmek bu on nerse ibrahīm 'ahmge farz boldı
- 48.16 bizge senet resül ekremniñ (عَشْرٌ مِنَ الْفِطْرَةِ) didügi sözi muñar işaretdür bu āyetde bolğan mes'ele
- 48.17 peygamberlerniñ günāhdan ma' şüm boluvı hem kāfirniñ imāmetke lāyık bolmavı eger de āyetde imāmdan murād
- 48.18 pādişāh (bir memleketniñ başı) murād bolsa zālımdan kāfir murād bola kāfir müselmānğa imām boluvğa şālih
- 48.19 tügil eger de imāmdan peygamber murād bolsa zālımdan günāhlı ādem murād bola (çünki her günāh zulm özine
- 48.20 yā ki başkağa bes bu āyet peygamberlerniñ günāhdan ma' şüm boluvına delālet kıla tefsir beydāvī şāhibi
- 48.21 eyte bu āyetde peygamberlerniñ peygamber boluvdan burun uluğ günāhlardan ma' şüm boluvına hem fāsiqniñ
- 48.22 imāmetke şālih bolmavına delālet bardı (وَإِذْ) dağı ey muhammed şol vaqtı beyān kııl (جَعَلْنَا الْبَيْتَ)
- 48.23 beytu'llahı (ka'beni) kılduq biz (مَثَابَةً لِّلنَّاسِ) ādemler üçün şevāb orını yā ki kaytaçaq orun (وَأَمْنًا)
- 48.24 dağı emīnlik orını (وَاتَّخَذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ) dağı ibrahīm başup turğan orundan tutuñız (مُصَلًّى)
- 48.25 namāz oquy turğan orun (bu āyetniñ nuzūline sebab) resül-i ekrem hazret-i 'ömerniñ kolından tutup bu orun
- 48.26 ibrahīm 'aleyhi's-selām başup turğan orun digen hazret-i 'ömer bu orunı namāz oquy turğan orun yaşayuk mı?

48.26 digen resül allah bu orunni namāz oqıy turğan orun yaşav birlen miñe allahü te‘äläden emr kilgeni yoq

48.27 digen bes kıyaş gā’ib bolmasdan burun zıkrı ötken bu āyet nāzil boldı dimişler ‘abdu’l-lah oğlu

48.28 Һazret-i cābir resül ekrem maqām ibrahīm de iki rek‘at namāz oqıdı da artından
(وَاتَّخَذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ)

I / 49

49.1 (وَعَهَدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ) āyetin oqıdıdı (مِصْرَىٰ) dağı ibrahīmge ‘ahd (emr) kılduq biz (وَأَسْمَاءَ) dağı

49.2 isma‘ilge ‘ahd kılduq biz (‘ahm) (أَنْ طَهَّرْنَا بَيْتِي) üyimni (ka‘bemni) pāklañız dip ya‘nı necislerden

49.3 ve şanemlerden ve günāhlardan pāklañız diyü (لِلْمُطَافِقِينَ) ka‘bemde tavāf ve ziyāret kıluvçılar üçün

49.4 (وَالرُّكُوعِ السُّجُودِ) dağı beytü’l-lahda turuvçılar üçün (وَالْعَاكِفِينَ) dağı rukū‘ ve secde kılganları hālda

49.5 namāz oquvçılar üçün, bu āyet mekkeni uluqlav Һaқında hem mekkeniñ emin boluvı Һaқında (وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ)

49.6 dağı şol vaқtni ey muħammed (‘ahm) beyān kııl ibrahīm (‘ahm) eytdi (رَبِّ اجْعَلْ هَذَا) ey rabbim bu orunni

49.7 kılgay idiñ (بَلَدًا آمِنًا) emin bolguçı şehr (وَأَرْزُقْ أَهْلَهُ) dağı bu orun ehlini rızqlandurgay

49.8 idiñ (مِنَ الثَّمَرَاتِ) yimişlerden (مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ) ol orun ehlinden imān kitürgenlerine yimişlerden

49.9 rızqlandurgay idiñ (بِاللَّهِ) allahü te‘älāge imān kitürgenlerine (وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) dağı āhiret künine imān

49.10 kitürgenlerine (قَالَ) eytdi allahü te‘älā (وَمَنْ كَفَرَ) dağı kāfir bolğanlarına da rızqlandururmun Һazret-i

49.11 ibrahîm ümmetni rızqğa kıyâs kıluv kâfirlerge imâmet birilmegen kibi rızq da birilmes diyü zann kıldı

49.12 bes allahü te‘âlâ hazret-i ibrahîmge bu sözi ile tenbih itdi rızq dünyâvî bolğan raḥmet mü’minge de

49.13 kâfirge de ‘amm ammâ imâmet uḥrevî bolğan raḥmet mü’minge gine ḥaş diyü (فَأَمْتَعَهُ قَلِيلًا) bes kâfirni dünyâda

49.14 az müddet fâ’idelendürürmün (ثُمَّ اضْطُرَّهُ إِلَىٰ عُنَابِ النَّارِ) muniñ soñında kâfirni oṭ ‘azâbına küçlermün

49.15 ya‘nî küçlep kiritürmün (وَبُئْسَ الْمَصِيرُ) ve ni yavız boldı evrileçek orun bolğan ‘azâb (وَأَذَىٰ يَرْفَعُ)

49.16 (الْقَوَاعِدُ) daḥı ey muḥammed şol vaḳtni zıkr kııl ibrahîm (‘ahm) köterür boldı (أَبْرَاهِيمَ) nigizlerni

49.17 (مِنَ الْبَيْتِ) beytu’l-lah (ka‘be) den (وَأَسْمِعِيلَ) daḥı isma‘îl (‘ahm) köterür boldı (رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا) ey

49.18 rabbimiz bizden binâmızını ḳabûl itkey idiñ dip eytkenleri ḥâlde (إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ) düristlikde sin

49.19 da‘vâmızını işitküçi niyetimizni bilgüçisün (رَبَّنَا) ey rabbimiz (وَجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ) bizni öziñe boy

49.20 şunuvçılardan ḳılğay idiñ (وَمَنْ دَرَيْتَنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لِّكَ) siñe daḥı bizniñ balalarımızdan öziñe boy

49.21 şunuvçı cemâ‘at ḳılğay idiñ (وَأَرْزُقْنَا مِمَّا سَكَنَّا) daḥı ḥacda ibâdet kııla turğan ornımızını körsetkey

49.22 ve bildürgey idiñ (وَتُبَّ عَلَيْنَا) daḥı bizniñ üzerimizge kimçiliklerimizni ḳabûl itüv birlen ḳaytkay idiñ

49.23 (إِنَّكَ أَنْتَ الْقَوَابُ الرَّحِيمُ) düristlikde sin tevbelerni ḳabûl itküçisün hem de raḥmet kıluvçısın

49.24 (رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ) ey rabbimiz siñe boy şunuvçını bizniñ ümmetimiz içinde yibergey idiñ (رَسُولًا مِنْهُمْ) şol

49.25 ümmetden resûlni allahü te‘älâ hazret-i ibrahîmniñ du‘âsını qabûl itüp muhammed (şal‘am)nı yiberdi şunıñ üçün de

49.26 resûl allah min atam ibrahîmniñ du‘âsı, ‘isâ (‘ahm)niñ büşrâsı hem anamniñ rü‘yâsı didi (يَتَأْوَعَلَيْهِمْ)

49.27 ol resûl ol ümmet üzerine oqur (آيَاتِكَ) siniñ âyetleriñni ya‘nî qurânı (وَيَعْلَمُهُمُ الْكِتَابُ) dağı

49.28 üyretür alarğa kitâbnı (وَالْحِكْمَةَ) dağı hikmetni (وَيُزَكِّيهِمْ) dağı pâklar ol resûl ol ümmetni küfrden (أَنْتَ)

I / 50

50.1 (أَنْتَ الْحَرِيْرُ الْحَكِيْمُ) düristlikde sin gâlibsün hem hikmet iyesisün (وَمَنْ يَرْغَبُ) kim yüz döndürür ya‘nî

50.2 hiç kim döndürmes (عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيْمَ) ibrahîm ‘aleyhi’s-selâmniñ milletinden (الْأَمِنْ سَفَهَ نَفْسَهُ) meger özini allahü

50.3 te‘älâniñ mañlûķı dip bilmegen kişi gine yüz döndürür (وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا) ve tañķıķ biz ibrahîmni

50.4 dünyâda resûllik ve dostlık birlen iñtiyâr kılduķ (وَأَنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِيْنَ) düristlikde ol ibrahîm

50.5 âhiretde izgülerdendir (أَذَقَّ اللَّهُ رَبَّهُ) ey muhammed şol vaķtni beyân kııl ibrahîmge rabbisi eytdi (أَسْلَمَ)

50.6 boy şun hem dîniñni allah üçün şâf kııl diyü (قَالَ) ibrahîm ‘aleyhi’s-selâm cevâbda eytdi (أَسَلَمْتُ)

50.7 (لَرَبِّ الْعَالَمِيْنَ) bütün ‘âlemniñ terbiye idüvçisi bolğan allahü te‘älâge boy şundım diyü (وَوَضَىٰ بِهَا إِبْرَاهِيْمَ)

50.8 dağı ibrāhīm ‘aleyhi’s-selām millet-i islāmiye birlen buyurdu (وَيَعْقُوبُ) balalarına (وَبَيْنَهُ) dağı ya‘kūb balalarına

50.9 millet-i islāmiye birlen buyurdu (يَا بَنِيَّ) ey balalarım (أَنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ) düristlikde allahü te‘ālā sizniñ için

50.10 ihtiyār kıldı (الَّذِينَ) islām dīnini (فَلَا تَمُوتُنَّ) bes ölmessiz (الْأَوَّابِينَ الْمُؤْمِنِينَ) meger ölersiz

50.11 hālbükim siz müselmānlarsız didi ya‘kūb * yehūdler resül allahğa ey muḥammed sin bilmeysün mini ya‘kūb ölgen

50.12 küinde balalarına yehūdlik birlen buyurdu didiler şunu redd kılup allahü te‘ālā kileçekdegi āyetni indürdi

50.13 (أَذْهَبَ يَعْقُوبَ الْهَوْتَ) ya‘kūb ‘aleyhi’s-selāmge ölüm (أَمْ كُنتُمْ شُرَكَاءَ) ey yaḥūdiler elle siz ḥāzırler idiñiz mi

50.14 ḥāzır bolğan vaḳtde ya‘nī siz ya‘kūbniñ ölgen vaḳtinde yanında tügil idiñiz niçük balalarına yehūdlik birlen

50.15 vaşiyet kılduḳını bildiñiz (أَذْهَبَ لَبْنِيَّةَ) şol ölüm ḥāzır bolğan vaḳtde ya‘kūb ‘aleyhi’s-selām balalarına eytdi

50.16 (قَالُوا) eytdiler ya‘kūb ‘aleyhi’s-selāmniñ (وَأَتَعَبُوكُم مِّنْ بَعْدِي) minim şonımdan nersege ‘ibādet kılursız ?

50.17 balaları (نَعْبُدُ إِلَهُكَ يَا أَبَاهُ) siniñ ma‘būdıña dağı siniñ atalarıñniñ ma‘būdına ‘ibādet kılurmız (أَبْرَاهِيمَ)

50.18 (وَأَسْمِعِيلَ وَأَسْحٰقَ) siniñ atalarıñ ibrāhīm dağı isma‘il dağı işḥaḳdur (إِلَهُمَا وَاحِدًا وَنَعْبُدُهُ)

50.19 (مُسْلِمِينَ) siniñ ma‘būdıñ bolğan bir ma‘būdke ‘ibādet kılurmız hālbükim biz ol ma‘būdke boy şunuvçı idük

50.20 isma‘il ‘aleyhi’s-selāmni atalar cümlesinden teḡlībā şanalğan yā ki ‘a.m. ata menziline bolğanğadır niteki resül allah

50.21 (هَٰذَا بَقِيَّةُ آبَائِي) digen hem resül allah ‘ummī ḥāzret-i ‘abbaske (عَمَّ الرَّجُلَ صَفُّوْا بِيهِ) digen (تِلْكَ آهَةٌ)

50.22 uşbu ibrāhīm hem ya‘kūb hem bularıñ balaları şunday cemā‘ atdür (فَخَلَقْنَا لَهَا) taḥḳiḳ bu ümmet için

50.23 ötdi (مَا كَسَبْتُمْ) kesb kılgan nerseleri ya'nî kesb kılgan 'amelleriniñ cezāsı (وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ)

50.24 dağı ey yehūdler sizge de kesb kılgan nerseñiz bolur ya'nî kesb kılgan 'amelleriñizniñ cezāsı

50.25 bolur (وَلَا تَسْأَلُون) dağı ey yehūdler siz şoralmış bolmassız (عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ) alarnıñ işlegen

50.26 işlerinden ya'nî her bir cemā'at öz 'amelinden gine şoralmış bolur başqa kişiniñ 'amelinden şoralmas

50.27 (وَقَالُوا) dağı ehl-i kitāb eytdiler (كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى) yehūd bolıñız yeise naşārā bolıñız

50.28 diyüp (تَهْتَبُوا) eger yehūd yā ki naşārā bolsañız haqq dinge könülürsiz diyü ya'nî yehūdler eytürler

50.29 yehūd bolıñız diyü naşārālar eytürler naşārā bolıñız (قُلْ) eyt sin ey muhammed (بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا)

I / 51

51.1 belki ibrahīm ('ahm) milletine iyerürmiz ol ibrahīm ('ahm) her bir bāṭıl dinden haqq dinge avişkuçıdur (ذَمًّا)

51.2 (كَلِمَةً مِّنَ الْمُشْرِكِينَ) dağı ol ibrahīm şirk katuvçılardan bolmadı (قَوْلًا) eytiñiz ey mü'minler (آمِنًا بِاللَّهِ)

51.3 biz allahü te'ālāge imān kitürdük (وَمَا أَنْزَلْنَا) dağı bizge indürilgen nersege (قُرْآنًا) imān kitürdük (وَمَا أَنْزَلْنَا)

51.4 (إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ) dağı ibrahīm, isma'īl, ishāk, ya'qūb, dağı esbātğa

51.5 indürilgen nersege * esbāt yaqūbniñ balaları on şuhuf gerçi ibrahīm 'ahmge gine indürilgen bolsa da her

51.6 ayusı Şol on Őuuf birlen amel itdükleri üçün her ayusına indürilgen ükminde bola

(وَمَا أَوْتَىٰ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ)

51.7 daı müsā birlen isā (ahm)ge indürilgen nerse (tevrāt birlen incilge) imān kitürdük

(مَا أَوْتَىٰ النَّبِيُّونَ)

51.8 (لَهُمْ رَبُّنَا) hem de rableri tarafından kitāblar birilmiş peygamberlerini kitāblarına imān kitürdük (لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ)

51.9 (أَخْلَسْنَا لَهُمْ) imān kitürüvde ol peygamberlerden hiç birisiniñ arasını ayurmaymız (yanī yehūdler kibi bazı peygamberge

51.10 imān kitürüp bazısını inkār itmeymiz belki küllisine imān kitüremiz (وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ) daı biz ol allaha

51.11 boy Őunuvıalarmız* (فَإِنْ آمَنُوا) eger yehūdler imān kitürmeseler (بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ) siz imān itürgen kibi

51.12 imān kitürseler (فَقَدْ أَهْتَرُوا) bes taı yehūdler alıa könlürler idi (وَأَنْ تَوَلَّوْا) ve eger yehūdler imān

51.13 dan yüz döndürseler (فَأَنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ) ammā ol yehūdler alıa ilāf ılıvda alar ınadur (فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ)

51.14 bes elbette ey muammed allahü teālā siñe ehl-i kitābnıñ aa ilāflıklarını kāfi bolur yanī aa ilāflıklarında

51.15 allah siñe kefil ve zāmin bolur yanī tiyüşli cezālarını birür (دَهُوَ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ) ve ol allahü teālā ehl-i kitāb

51.16 nıñ sözlerini iŐitüvidür köñillerindegi düŐmānlılarını bilüvidür (صِيغَةَ اللَّهِ) allahü teālā bizlerni

51.17 Şunday pāklav birlen pākladı yanī imān birlen ol imān birlen pāklav sizniñ pāklavıñız kibi tügil

51.18 naŐārālar yeñi tuvan balalarını (mamūdiye) birlen atalan Őarı Őua omuralar idi hem bu omuruvnı

51.19 pāklav dip eyteler idi omura a naŐrānī boldı diyü itiād ılılar idi Őunıñ üçün

51.20 allahü teālā müselmānlara eytdi siz allaha imān kitürdük dip eytiñiz hem allahü teālā bizni

51.21 imān birlen pākladı sizniñ şarı şuga çomurup pāklavıñız kibi tügil
(وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً)

51.22 dağı kimdür pāklāv yüzinden allahü te‘ālādan körkemrek ya‘nī hiç kim yoğdur
(وَتَعْنَهُ عَابِدُونَ) dağı

51.23 biz ol allahü te‘ālāge ‘ābidlerimiz ‘ibādetimizde allahü te‘ālāge hiç kimni sizniñ şerik
kılıvıñız kibi

51.24 şerik kılmamız yehūdler müselmānlarğa eytdiler biz kitāb-ı evvel ehli hem bizniñ
kıblemiz sizinkinden evvelrek

51.25 ilkde ‘arabdan peyğamberler bolmadı eger de muğammed peyğamber bolsa ‘arabdan
bolmay bizden bolur idi bes allahü

51.26 te‘ālā qaşında sizden artuğ diyü şunu red kılup allahü te‘ālā zıkr kılınaçağ āyetni
indürdi (هَلْ) eyt sin

51.27 ey muğammed yehūdlerge (اتَّعَابِدُونَا فِي اللَّهِ) eyā bizniñ birlen allahü te‘ālāniñ şā’ında
da‘vā kıluşasız mı (وَهُوَ)

51.28 (رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ) ħālbükim ol allahü te‘ālā bizniñ rabbimiz ve sizniñ rabbiñizdür
(وَلَكِنَّا أَعْمَالُنَا) dağı bizgedür

51.29 öz ‘amellerimiz ya‘nī biz öz ‘amellerimiz berāberinde cezālanurmız (وَلَكِنَّمَا أَعْمَالُنَا)
ve sizgedür öz ‘amelleriñiz

I / 52

52.1 ya‘nī siz öz ‘amelleriñiz berāberinde cezālanursız (وَتَعْنَهُ مُخْلِصُونَ) ħālbükim biz
allahü te‘ālā üçün dīnni

52.2 ve ‘amelni ħāliş ve şāf kılguçımız ve siz ‘amelde allahü te‘ālāge şirk kıtuvçısız muğliş
elbette müşrikden artuğ

52.3 (أَنْ أِبْرَاهِيمَ وَأِسْمَاعِيلَ) düristlikde ibrahīm
dağı isma‘il (أَمْ تَقُولُونَ)

52.4 (وَأَسْحَقَ وَيَعْقُوبَ وَاللَّذِينَ هَدَى اللَّهُ) dağı ishāğ hem ya‘kūb hem ya‘kūbniñ balaları (‘ahm)
(كَانُوا يَهُودًا) yehūdler

52.5 boldılar diyü (أَوْتَصَرِي) yeise naşārālar boldılar diyü (أَوْتَصَرِي) eyt ey muḥammed ehl-i kitābka (أَنْتُمْ أَعَامِم)

52.6 eyā siz mi bilüvçirek (أَمِ اللّٰهُ) yeise allahü te‘ālā mi bilüvçirek ya‘nī elbette allahü te‘ālā bilüvçirekdür (وَمَنْ أَظْلَمُ)

52.7 (مَنْ كَتَمَ شَهَادَةَ عَلَنَهُ مِنَ اللّٰهِ) özi qaşında bolğan güvāhlıknı allahü te‘ālāden yaşirivçiden da kim yavızraq bolur?

52.8 ya‘nī bu kişiden zālīm kimse hiç yoqdur bu kişiler yehūdlerdür çünki allahü te‘ālāniñ ibrahīm ‘ahmnı tevrātda bātil

52.9 dan ḥaḳğa avışuvçı boluvı birlen hem yehūdlik naşārālıqdan bizgüçi boluvı birlen beyān kılgan şehādetni

52.10 yehūdler yaşırdiler (وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ) sizniñ işlegen nerseñizden allahü te‘ālā gāfil tügil (تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ)

52.11 (خَلَّتْ) bu ibrahīm ya‘qūb hem bularnıñ balaları ilkde ötken bir ümmetdür (لَهَا مَا كَسَبَتْ) ol ümmetniñ

52.12 kesb kılgan nerseleri özlerinedür ya‘nī kesb kılgan ‘amelleriniñ cezāsı (وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ) hem sizniñ de

52.13 kesb kılgan nerseleriñiz öziñiz üçündür ya‘nī kesb kılgan ‘amelleriñizniñ cezāsı (وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا)

52.14 (يَعْمَلُونَ) ötkendegi ümmetlerniñ kılgan işlerinden siz cevāb alınmış bolmassız her cemā‘at öz ‘amelinden gine

52.15 şoralur. (birinçi cüz’ tamām) ikinçi cüz’ başı (سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ) ādemlerden nādānları eytürler

52.16 ya‘nī kıbleniñ özgerüvini inkār itüvçi münāfıqlar ve yehūdler hem müşrikler kıble almaşınğaç eytürler (مَا وَالآهِم)

52.17 (عَنْ قِبَلْتَهُمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا) muḥammed ‘aleyhi’s-selāmnı hem mü’minlerni ilkde bolğan kıblelerinden ni nerse döndürdi

52.18 ya‘nī ilkde kıble itüp beytu’l-muḥaddeske namāzda karşı bolalar idi şundan nerse döndürdi ve nık döndiler

52.19 diyü (قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ) eyt sin ey muhammed kıbleniñ özgerüvin inkār itüvçilerge kıyaş çığış

52.20 cihetleri de hem kıyaş batış cihetleri de allahü te‘ālānikidür bes allahü te‘ālā bu cihetlerden kirek kıyasına

52.21 yönelüv birlen emr kılsa da ihtiyārında (يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) ol allahü te‘ālā tilegen kimsesini

52.22 toğrı bolğan yolğa köndürür ya‘nī islām dīnine (رُكِّنَاكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا) ey muhammed ümmeti

52.23 oşandağ sizni izgü ve ‘ādil bolğan ümmet kılduğ nitek toğrı yolğa köndürgen idük sizni ammā

52.24 bolay kıluvımız (اتَّقُوا شُرَكَاءَ عَلَى النَّاسِ) kıyāmet küninde ādemlerge peygamberleriniñ dīnin irişdürüvleri

52.25 üzerine şāhidler boluvıñız üçün (وَيَكُونَنَّ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا) dağı peygamber sizniñ üzeriñizge sizge

52.26 dīnin irişdürüvine şāhid bolsun üçün bu āyet ümmet-i muhammed şallallahü te‘ālā ‘aleyh ve sellemni medđ hağında

52.27 hem bu ümmetniñ ittifākıñıñ hüccet boluvı hağında indi şeyh ebü el-manşür el-maturīdī bu āyet birlen

52.28 icmā‘nıñ hüccet boluvına istidlāl kıla çünki allahü te‘ālā bu ümmetni sözlari mağbül bolurğa tiyüşli boluvnı

I / 53

53.1 mücib bolğan ‘adālet birlen şıfatladı bes her kıyaş ümmet-i muhammed şallallahü te‘ālā ‘aleyhi ve sellem bir şey’ üzerine

53.2 icmā‘ kılsalar hem ol şey’ birlen şehādet birseler ol şeyni qabül itüv lāzım bola (وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي

53.3 (كُنْتَ عَلَيْهَا) sin namāzda tevbe kıla turğan kıbleni kılmaduğ (ol kıbledan murād ka‘be çünki resül allah

53.4 mekkede vağt ka‘bege tevbe kıluv oquydur idi medīnege hicret kılganıñ soñında beytü’l-muqaddeske

53.5 tevbe birlen emr kılındı yehüdlerni ülfetlendürmek için hem on altı ay beytü'l-muqaddeske teveccüh kılıp

53.6 namāz oqudı munıñ soñında kıyadan kıbleni ka'bege eylendürildi) hāşıl ma'nası allahü te'ālāden siñe

53.7 ka'bege yönelmek birlen emr ve siniñ kıbleñni beytü'l-muqaddeske evürmedük
(الْأَلْفَعَامَ) meger evürdük zuhūr

53.8 'ilmi birlen bilüp ayruvımız için (مَنْ يَنْبَغِ الرَّسُولَ) resülge iyergen hem resülni taşdıq kılgan

53.9 kişini (مَنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ) iki ökçesi üzerine eylengen kişiden ya'nı resülge iyergen

53.10 kişi birlen dінде şik kılıp küfrge kıytkan kişini ayurup bilüvimiz için
(وَأَنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً)

53.11 düristlikde kıble işi ādemlerge uluğ ve ağır iş boldı ya'nı kıbleni beytü'l-muqaddesden ka'bege aylanduruv

53.12 (الْأَعْلَى النَّبِينَ هَدَى اللَّهُ) meger allahü te'ālā haqlıqğa köndürgen ādemlerge gine uluğ ve ağır bolmadı (وَمَا)

53.13 (كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ آيَاتِنَاكُمْ) allahü te'ālā sizniñ imānıñızı zā'ic kıluvçı bolmadı (ya'nı imān üzerinde şābit

53.14 boluvıñızı yā ki beytü'l-muqaddeske qarap namāz oquvıñızni) çünki resül allah ka'bege teveccüh kıla başlağaç

53.15 resül allahdan kıble beytü'l-muqaddesden ka'bege aylandurulmasdan evvel ölgen kişiler hālinden şoradılar

53.16 şundan soñ bu āyet indi (إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَّؤُفٌ رَحِيمٌ) düristlikde allahü te'ālā şefkatlidür raħmet

53.17 kıluvçıdur elbette ecrleriñizni zā'ic itmes (قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ) ey muħammed taħkik köremiz

53.18 siniñ köziñniñ kökke döndürilmekligini (فَلَنُدَوِّلِيَنَّكَ) bes döndürürmiz ve eylendürürmiz
sini (قَبْلَةَ)

53.19 (فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ) indi sin yüziñni döndür mescid-i
terzaha

53.20 Һарәм Һарafına (وحيثما كنتم) ve Һayu ğına orunda bolsañız da ey muҺammed ümmeti (فولوا وجوهكم شطره) yüzleriñizni

53.21 meşid-i Һarām Һarafına yönelüriñiz ve döndüriñiz (وَإِنَّ النَّبِينَ أُرْتُوا الْكِتَابَ) düristlikde kitāb birilgen kişileriñ

53.22 şundayları (لِيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ) düristlikde anday ādemler ka‘bege yönelüv rablerinden şābitdür

53.23 diyü bilürler (وَمَا اللَّهُ يَفْضُلُ عَلَيْهَا يَهُودُونَ) allahü te‘ālā yehüdlerniñ Һılğan nerselerinden ğāfil tügildür (ya‘nī

53.24 Һıbleniñ ka‘bege eylenüvin inkārlarından bu āyet ka‘bege yönelüvniñ farz boluvı ҺaҺında

53.25 Һıblle iki türli: birisi meşid-i aҺşā birlen atalğan beytü’l-muҺaddes ikinçisi meşid-i Һarām birlen

53.26 atalğan ka‘be ibrahīm ‘aleyhi’s-selām ka‘beni binā’ ҺılğaҺ Һa‘bege teveccüh Һılup namāz oҺuğan ibrahīm ‘aleyhi’s-selām

53.27 ölgenniñ şoñında başҺa peyğamberlerge de allahü te‘ālā beytü’l-muҺaddeske teveccüh Һılurğa ҺuşҺan resül ekrem peyğamber bolup

53.28 meş‘ūs bolğanniñ şoñında mekkede vaҺt on üç yıl ka‘bege teveccüh Һılup namāz oҺuğan medīnege hicret Һılğanniñ

53.29 şoñında beytü’l- muҺaddeske teveccüh birlen me‘mür bolğaҺ yehüdlar resül allahdan küleler iken hem bizniñ Һıbllemez neşҺ Һılınmadı

I / 54

54.1 muҺammed (şallallahü ‘aleyhi ve sellem) de bizniñ Һıbllemezge teveccüh Һıla didiler şol sebebli resül allah hemişe Һıblle almaşuvni

54.2 kütedür¹ idi resül allah bir vaҺt medīnede hicretten ol altı ay şoñında receb ayınıñ on bişinde döşenbe

54.3 kün benū selime meşidinde öyle namāzını beytü’l-muҺaddeske teveccüh Һılup oҺup turğanda Һazret-i cebrā’ıl zıkr

¹ "köterir" olmalı.

- 54.4 kılmışan āyetni hem anıñ aldındağı ve soñındağı āyetni indürdi hem resül allah öyle namāzınıñ qalğanını
- 54.5 ka'bege teveccüh kılap oqudu şuniñ üçün de benū selleme mescidini (جامع القبليين) diyü ataldı qıbleniñ
- 54.6 ka'bege eylenüv haberini ehl-i qubā işitkeç içinde yüzlerini ka'bege yöneldürdiler resül ekrem
- 54.7 işitkeç ehl-i qubāniñ 'amelini şevāb kördi ehl-i qubā' qışsası birlen de fuqahā' bu mes'elege istidlāl kılmışanlar
- 54.8 ya'nī bir kişi köñil birlen oylap qıbleni yaqına bilmeyinçe namāzğa kirişse namāz içinde qıbleniñni bilse namāznı
- 54.9 bozmay gına qıbleğa eylenür didiler hem taḥvīl qıla qışsası birlen kitābnı senet birlen nesh senetni kitāb
- 54.10 birlen neshniñ cevāzına istidlāl mümkün çünki başda ka'bege teveccüh kitāb birlen şābit bolğan bolsa da
- 54.11 beytü'l-muqaddeske teveccühni vācib itken senet birlen mensüh boldı munıñ soñında senet birlen şābit bolğan
- 54.12 beytü'l-muqaddeske teveccüh "فَوَلَّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ" āyeti birlen mensüh boldı yine de fuqahā qışında qıble
- 54.13 ka'be-i maḥşūşanıñ havā'sı hem 'arşası istināları tügil şuniñ üçün de (allahü te'ālā hıfz eylesün) ka'be
- 54.14 vīrān bolğan taqdırde ka'be cānına qarap namāz oquv dürist hem ka'be üstinde namāznıñ düristligi de
- 54.15 şundandır (وَلَمَنْ آتَيْتَ) ve eger kilseñ sin ey muḥammed (الَّذِينَ آتَوْا الْكِتَابَ) şunday kişilerge kim
- 54.16 alarğa kitāb birilmiş idi ya'nī yehüdler birlen naşārālarğa (بِكُلِّ آيَةٍ) qıbleniñ ka'be boluvı qıbleniñde rast
- 54.17 ikenligiñe delālet kılmışan her bir delil ve 'alāmet birlen (مَنْ يُبْعَثْ قَبْلَكَ) siniñ qıbleñe ehl-i kitāb iyermerler
- 54.18 (وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قَبْلَهُمْ) hem de sin de ehl-i kitābnıñ qıblesine iyergüçi tügilsün (وَمَا بَعْضُهُمْ) dağı ehl-i

54.19 kitābın ba‘zısı imes (بِنَائِهِ) iyergüçi (قِبْلَةَ بَعْضٍ) ba‘zısının kıblesine ya‘nî yehüdler naşārālar kıblesine

54.20 naşārālar yehüdler kıblesine iyermeŋ çünki yehüdler beytü'l-muqaddeske teveccüh kıllalar naşārālar maşrıqğa teveccüh

54.21 kıllalar (وَلَكِنْ اتَّبَعْتَهُمْ) ve eger sin ey muḥammed ehl-i kitābın istegen ve ündegen nerselerine iyerseñ

54.22 (مِنَ الْعِلْمِ) miñe kilgeni şoñında (مِنْ الْعِلْمِ) bilüvden; ya‘nî kıbleniñ ka‘be boluvı hem allahü te‘ālā kışında

54.23 dinniñ islām boluvı siñe zāhir bolğanniñ şoñında (أَنَّكَ إِذَا) düristlikde sin ehl-i kitābın istegen

54.24 ve ündegen nerselerine iyerdüğün vaqtda (لَمَنْ الظَّالِمِينَ) elbette zılm kıluvçılardan sun (bu āyetde tıñlağuvılara)

54.25 luḥf nefis arzusına iyergen kışılere tehdid hem ḥaḳda şābit boluvğa taḥrız bar (الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ)

54.26 şunday kışılere alarğa kitāb birdük biz ya‘nî ehl-i kitāb ‘ālimleri (بِعَرَفُونَهُ) muḥammed şallallahü ‘aleyh ve sellemni

54.27 bilürler tevrātde zıkr kılingān şıfat birlen (كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ) nitekki özleriniñ balalarını bileler idi

54.28 (‘abdu’l-lah bin selām raği allahü te‘ālā anhu eyte) muḥammed şallallahü ‘aleyh ve sellemni kördüküm vaqtda balamnı bildüküm kibi bildim

54.29 hem balamnı bildükümden artuḳ bildim diyü ḥazret-i ‘ömer ‘abdu’l-lah bin selāmge niçük balañdan artuğraḳ bildiñ

I / 55

55.1 didükde min muḥammed şal‘amnıñ ḥaḳḳ peygamber boluvı ḥaḳında aşlā şik kılmaym ammā ḥatunlar ḥaḳında şik kıluv

55.2 mümkin didi (وَأَنْ فَرِيقًا مِنْهُمْ) daḳı düristlikde ehl-i kitābdan ba‘zı bir cemā‘at (لِيَكْفُرُوا بِالْحَقِّ) ḥaḳnı

55.3 (ya‘nī resūl allahniñ ḥaqq peygamber idükni) yaşırler (رَهُمْ يَعْلَمُونَ) ḥālbükim özleri ḥaqqı bilürler

55.4 (الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ) ḥaqlıq rabbiñden şābit bolğan nersedür başkalardan şābit bolğan nerse tügildür (فَلَا)

55.5 (تَكُونَنَّ مِنَ الْمُتَقَرِّبِينَ) bes ḥaqlıqniñ rabbiñden şābit bolğan nerse boluvında şik kıluvçılardan bolma

55.6 (وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ هُوَ مَوَّلِيهَا) her bir ümmet üçün yüzini döndüre turğan kıble bardur (فَاسْتَبِقُوا الْحَيَاتِ)

55.7 şulay bolsa izgüliklerge aşuğınız; ya‘nī dünyā ve āḥiret sa‘ādetine (أَيْنَمَا تَكُونُوا) қayu orunda ğına bolsañız da

55.8 (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ جَمِيعًا) cıyğanı ḥalde barçañızni kiltürür allahü te‘ālā hem ‘amelleriñiz berāberinde ülüş birür

55.9 (أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) düristlikde allahü te‘ālāniñ her nersege küçi yitküçidür (وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ)

55.10 ve қayu ğına orundan seferge çıқsañ da (فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ) döndür sin yüziniñni mescid-i ḥarām

55.11 ṭarafına (وَأَنَّهُ لِلْحَقِّ) dağı düristlikde mescid-i ḥarām ṭarafına yönelüv elbette şābitdür (مِنْ رَبِّكَ) rabbiñden

55.12 (وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ) allahü te‘ālā sizniñ kılgan işleriñizden ğāfil tügildür (وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ)

55.13 ve қayu ğına orundan seferge çıқsañ da (فَوَلِّ وَجْهَكَ) bes yüziniñni döndür sin (شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ)

55.14 mescid-i ḥarām ṭarafına (وَهَيْئَتُهَا كُتُبًا) ve қayu ğına orunda bolsañız da (فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ) bes yüzleriñizni

55.15 mescid-i ḥarām ṭarafına döndüriñiz ve yöneldiriñiz allahü te‘ālāniñ bu sözün tekrār itüvi emr kıbleni te‘kīd

55.16 hem teşdīd üçün çünki bu taḥvīl kıble vāqı‘ası bizniñ şeri‘atımızda neshḥ zāhir bolğan evvelgi vāqı‘a

55.17 bolduğundan fitne hem şübhe maznün bolğan orun bola şol fitneni hem şübheni yiberüv üçün allahü te‘älā

55.18 tekrār zıkr itdi (لَمَّا يَكُونُ لِلنَّاسِ) ya‘nī yüzleriñizni mescid-i harām tarafına yöneldürüviñiz ädemler ya‘nī

55.19 yehüdler üçün bolmasun üçün (عَلَيْكُمْ) sizniñ üzeriñizge (حِجَّةً) delil ve kıçkuruşuv ya‘nī yehüdlerniñ muhammed

55.20 (şallallahü te‘älā ‘aleyh ve sellem) bizniñ dinimizni inkār itse kıblemizge iyere diyü mücādele kıluvları bitsün

55.21 üçün (إِلَّا الَّذِينَ) meger şunday ädemlerge gine (mu‘ānidlerge gine) delil ve kıçkuruşuv bolur (ظَلَمُوا) alar

55.22 zılm kıluvçı boldılar (مِنْهُمْ) ol yehüdlerden ya‘nī yehüdlerden hiç ädemge hüccet bolmasun üçün

55.23 meger haqnı inkār itüvçilerge gine hüccet bolur anıñ üçün bu mu‘ānidler eytürler muhammed (şallallahü te‘älā ‘aleyh

55.24 ve sellem) ka‘bege yönelmedi meger kavminiñ dinine meyl üçün hem kavminiñ şehrin yaratuvı üçün diyürler

55.25 (فَلَا تَخْشَوْهُمْ) bes kıbleñizge ta‘n kıluvda yehüdlerden qorqmañız (وَأَخْشَوْنِي) ve minden qorqıñız (وَلَأَنْتُمْ)

55.26 (نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ) dağı yüzleriñizni mescid-i harāmga döndürüñiz sizniñ üzeriñizge ni‘metimi tamām kıluvım üçün

55.27 ya‘nī ka‘bege köndürmek sebebli (وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ) dağı sizniñ toğrı ve haqç yolğa köñülüviñiz üçün

55.28 şuniñ üçün de resül ekrem (تَمَامُ النِّعْمَةِ دُخُولُ الْجَنَّةِ) “ dimiş ya‘nī ni‘metniñ tamāmı ucmağқа kirüvdür

I / 56

56.1 hażret-i ‘alī “ تَمَامُ النِّعْمَةِ الْمَوْتُ عَلَى الْإِسْلَامِ “ dimiş ya‘nī ni‘metniñ tamāmı islām üzerinde ölüvdür

- 56.2 **كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا**) nitteki sizler için de peygamber yiberdük ya' nî āhîretde sizlerge şevâb birle ni' metimni
- 56.3 tamâm kıluv üçün nitekki dünyâda ni' metimni peygamber yiberüv birlen tamâm kıldım **(مِنْكُمْ)** sizlerden ya' nî
- 56.4 'arablerden bolğan resûlni (ya' nî muḥammed şallallahü te'ālā 'aleyh ve sellemni) **(يَقُولُوا عَلَيْنَا آيَاتُنَا)** ol resûl sizniñ
- 56.5 üzeriñizge bizniñ āyetlerimizni oqur **(وَيُزَكِّيْكُمْ)** daḥı sizni küfr ve yavızlık қараңғılıқlarından pāklar **(وَيُعَلِّمُكُمُ)**
- 56.6 **(الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ)** ve daḥı sizge üyretür qurānnı hem qurānda bolğan ḥikmet ve felsefelerini **(وَيُعَلِّمُكُمُ)** daḥı
- 56.7 üyretür sizge **(مَا)** şol nerselerni **(لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ)** ol nerselerni siz bilür bolmadıñız **(فَاذْكُرُونِي)**
- 56.8 **(اذْكُرْنِمُ)** bes siz mini izgü işler birlen isiñizge tüşüriñiz miñ sizni şevâb birmek birlen zikr kılurmun
- 56.9 **(وَأَشْكُرُوا لِي)** daḥı miñe birgen ni' metlerim berāberinde şükkrāne kılıñız ya' nî her bir birgen ni' metimni tiyüşli
- 56.10 ornına şarf kılıñız **(وَلَا تَكْفُرُونَ)** daḥı miñe birgen ni' metlerim berāberinde küfrān kıılmañız ya' nî
- 56.11 birgen ni' metlerimni orunsız yirge şarf kılıp günāhlı bolmañız **(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا)** ey ançalayın
- 56.12 imān kitürgen ādemler **(اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ)** körkem işlerge şabrılıq hem namāz birlen yardım isteñiz
- 56.13 şabr birlen yardım istev tapula şunıñ üçün çünki şabr ağır işlerge çıdamak her kişi ağırlıqını üstine
- 56.14 alıp körkem işlerni ḥāşıl itüvge kirişse elbette maqşūdına irişmey qalması ammā namāz birlen yardım istev
- 56.15 çünki namāz allahü te'ālā emr kılgança ötelgende her bir yaman işlerden tıyaçaq **(إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ)**

56.16 dürüstlükde allahü te‘âlâ şabrlıq kıluvçılar birlen birgedür ya‘nî alarğa yardım birüveddür (وَلَا تَقْرَبُوا) dağı

56.17 ey mü’minler eytmeñiz (لَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) allahü te‘âlâ rızālığı yolında öltürülgen kişilerge (أَمْوَاتٍ)

56.18 ölüklerdür dip (بَلِّغُوا) belki alar tirüklerdür ölüq tügillerdür (وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ) likin siz alarnıñ tirüklér

56.19 idükni bilmessiz bu āyet bedr şoğışında şehid bolğan on dört şaḥābe ḥaḳında inse de likin millet

56.20 üçün cānını ayamay öltürülgen kişilerden her birini de şāmil bu āyet şehidlerniñ allahü te‘âlā ḥuzūrında

56.21 tirük boluvlarına delālet kıladur şehidlerniñ ni‘metler lezzetini bilürlik ḳadar tiriklikleri naşş ḳaṭ‘i birlen

56.22 şābit hem bu āyet ḳabr ‘azābınıñ ḥaḳlığına da delil bola çünki eger de āyetni zāhirinçe şehidlerge

56.23 ḥāş itsek elbette şehidlerniñ ni‘met lezzetini bilürlik tirük boluvlarına delālet kıla şarāḥat ammā şehidlerden

56.24 başqa müselmānlarnıñ ḳabrde ni‘metlenüvi hem ‘azāb kılınuvı hem kāfirlerniñ ‘azāb kılınuvı başqa āyetlerden

56.25 biline eger de āyetniñ ‘umūmnı i‘tibār kıluv şehidlerni şerāfetleri üçün gine taḥşiş kılınğan

56.26 disek āyetde her bir şālih mü’minniñ ḳabrde tirük bolup ni‘metlenüvine delālet kıla kāfirniñ ‘azāb kılınuvını

56.27 mü’minniñ ni‘metlenüvine kıyās kılına. şehidler dört türli: bir türlisi dūnyā hem āḥiret ḥükminde

56.28 şehid bolur bular zulm birlen yā ki şoğışda tizden cerāḥatlengeçde ölgen kişiler bular yuvılmas

56.29 hem kefenlenmes ḳanları ile cenāze namāzı oḳulup defn kılınurlar ikinçi türlisi ḥükmi-āḥiretde şerāfet

57.1 ve fażilet iyesi bolurlar özlerine dünyā hükmi yürütülmes ya‘nî dünyā hükminde şehîd bolmas yaţup hem

57.2 yanup, binā’ astına alup hem add Őođılganda, istev yolında ve başka allahü te‘ālā rızālđı tapılđan

57.3 yolda ölgen kişiler hem birmen avruvı birlen ölgen kişi hem nifāsdan ölgen atun üçünçi

57.4 türlüsi dünyā hükminde şehîd bolur āiret hükminde şehîd bolmas izgü niyetden başka maqtül bolđan

57.5 kişiler dörtinçisi dünyā hükminde de āiret hükminde de şehîd bolmas aqlığda bolđan imāmdan baş tartuv

57.6 yā ki yol kisüv sebebli öltürölgen kişiler bularnı yuvılmas hem kefenlenmes, cenāze namāzı oulmas hem

57.7 āiretde şehîdler derecesine irişmesler bularđa şehîd demek telef olduğları üçün gine (وَلَنْبَلُوْنَكُمْ) dağı

57.8 sizni ey muammed (şal‘am) ümmeti imtiān ılurmız (بَشَىءٌ مِنَ الْخُرْفِ وَالْجُوعِ) dağı korkudan ve alığdan bir az nerse birlen

57.9 (وَلَنْقُصَ مِنَ الْأَمْوَالِ) dağı mālardan kimitüv birlen (وَالْأَنْفُسِ وَالنَّمَرَاتِ) dağı cānlardan ve yimişlerden kimitüv

57.10 birlen (وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ) dağı şunday şabrlığ ıluvılardđa süyünç bir sin ey muammed (şallallahü

57.11 te‘ālā ‘aleyh ve sellem) (إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ) her ayçan ol şabrlığ ıluvılardđa irişküçi belā’ ve azā

57.12 irişse (فَقَالُوا) eytdiler alar (إِنَّا لِلَّهِ) düristlikde biz memlük boluv ve ul boluv yüzinden allahü te‘ālā üçünmiz

57.13 özi tiledükni bizge ılır (وَأَنَا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) dağı düristlikde biz allahü te‘ālāge aytuvılarmız (her bir

57.14 ādemniñ nefesine oř kilmeğen ve nefsi rāzî bolmağan nersege muşibet diyile ve bu muşibet irişdükte اِنَّا لِلَّهِ

57.15 (وَأَنَا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) “ demek senet bola řunuñ üçün de resül ekrem (مَنْ اسْتَرْجَعَ عَنَّا الْمُصِيبَةَ جَبَّرَ اللَّهُ مَصِيبَتَهُ ۗ ۞)

57.16 وَأَحْسَنُ عُقْبَاهُ وَجَعَلَهُ خَلْفًا صَالِحًا “ dimiş mazmûnı bir kişi nefesine hoş kilmegen nerse erişdükte (إنا لله)

57.17 (وإنا إليه راجعون) dise ya‘nî yalgız tili birlen gine eytmey şol sözi birlen ‘amel itse allahü te‘âlâ

57.18 kayğusından kilgen kimçilikni tolturur ve bu kayğuniñ ‘aķibetini körkem kıılır ve halknı birür (bir

57.19 vaķtde resül allah yana turğan oķı söngeç “إنا لله وإنا إليه راجعون” digen resül allahğa oķ sönüv

57.20 muşibet mi digenler resül allah her bir mü‘minni rencite turğan nerse muşibet dimiş (أولئك) bu şıfatlı

57.21 kişiler (عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ) ol kişilerge rablerinden şefkatler bolğuçıdır (وَرَحْمَةً) daķı raķmet

57.22 bolğuçıdır (وَأُولَئِكَ) daķı bu şıfatlı kişiler (هُمْ أَلِهَةٌ تَكُونُ) alardur tođrılıķğa ve haķlıķğa könülvçiler

57.23 (أَنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ) düristlikde mekke-i mükerrmedegi şafâ birlen merve tağı (مِنْ شُعَائِرِ اللَّهِ) allahü te‘âlâniñ dîniniñ

57.24 ‘alâmetlerindendür (فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ) bes bir kişi beytu’l-lahnı kaşd kılsa ya‘nî farz-ı haç kılsa (أَوْ اعْتَمَرَ)

57.25 yeise beytu’l-lahnı ziyâret kılsa ya‘nî ‘umre haç kılsa (فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ) bes ol kişi üzerine günâh yoķdur

57.26 (وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا) şafâ birlen mervede tavâf kıluvda (أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا) ve bir kişi izgü iş birlen nefl

57.27 ‘amel itse (فَأَنَّ اللَّهَ) bes düristlikde allahü te‘âlâ (شَاكِرٌ عَلِيمٌ) az ‘amel üzerine köp şevâb birüvçüdür

57.28 hem ‘ilmni bilgüçüdür bu âyet farz haç birlen ‘umre haçda şafâ birlen merve arasında şa‘y kıluv haķında indi

I / 58

58.1 şafâ birlen merve mekkede iki tağğa ‘ ilmler şafâ birlen mervede iki şanem bolğan birisi isâf ismli şafâda

58.2 bolğan birisi nâ`ile ismli mervede bolğan cāhiliyyet zamān hūlkı şafâ birlen mervede bu iki şanemni uluğlav

58.3 üçün tavāf kıllalar iken islām kilgenniñ soñında müselmānlar şafâ birlen merve arasında sa’y kıluvni

58.4 uluğ günāhdan şayup muhālefet üçün sa’y kılmadılar şuniñ üçün allahü te’ālā müselmānlarınñ i’ tikādınça

58.5 şafâ birlen mervede tavāf kıluvda günāh yoq diyü haber birdi bu āyetniñ zāhiri şafâ birlen merve arasında

58.6 sa’yınıñ harām bolmavın ve mübāh boluvın ğına bildürse de likin mübāhdan üstün aḥmed bin ḥanbel қаşında bu tavāf

58.7 senet çünki āyetniñ mefhūmı ibāḥat bolsa da resūl allahniñ aşḥāb-ı kirāmniñ fi’ ilī birlen tavāf kıluv tarafı

58.8 kuvvet tavup senet boldı diydür imām mālik imām şāfi’i ḥazretleri bu tavāfni ḥacniñ rükni diğenler çünki

58.9 resūl allah “أَسْعُوا فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى كَتَبَ عَلَيْكُمُ السَّعْيَ” dimiş ya’ nī şafâ birlen mervede sa’y kılvıñız düristlikde

58.10 allahü te’ālā sa’y kıluvni sizge farz kıldı ma’ nāsında imām a’zām bu tavāfni vācibdi çünki resūl allah

58.11 hem aşḥāb-ı kirām hiç bir vaqt bu tavāfni tirük kılmadılar (إِنَّ التَّيْنَ) düristlikde şunday ādemler ya’ nī

58.12 yehūdleriñ ‘ālimleri (بِظَنُّوْنَا مَا أَنْزَلْنَا) biz indürgen nerseni yaşırvürler (مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى) biz

58.13 indürgen nerse muḥammed şallī allahü ‘aleyh ve sellemniñ ḥaqq peygamber boluvına delālet kıla turğan şahidlerden hem islām

58.14 dīnine köndürüvden bolğuçı (مَنْ بَعَثْنَا بَيْنَاهُمُ لِلنَّاسِ) biz ol nerseni (muḥammed şallallahü ‘aleyh ve sellemniñ şıfatı) ‘ālim

58.15 ādemlerge açuq beyān kılğan şoñında (فِي الْكِتَابِ) tevrāt kitābında (أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ) bu allahü te'ālā indürgen

58.16 nerseni yaşırgen kişilerge allah (te'ālā) la'net kılur (وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ) dağı la'net kıluvçılar ya'nī feriştelər

58.17 hem mü'minler la'net kılur (الْأَلْبَانِ) meger şunday kişilerge la'net kılmaslar (تَابُوا) ol kişiler allahü

58.18 te'ālā indürgen nerseni yaşırvüden qaytdılar (وَأَصْلَحُوا) dağı 'amellerni tüzük kıldılar (وَيَسْتَوُوا) dağı

58.19 yaşırgen nerselerin beyān kıldılar (فَأُولَئِكَ) bes bu kişiler ya'nī tevbe itüp işlerin tüzetip

58.20 yaşırgen nerselerini beyān itken kişiler (اتُّوبُ عَلَيْهِمْ) ol kişiler üzerine tevbelerini qabül itüp birlen

58.21 qayturmun (وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ) dağı min tevbelerini qabül itüvçimün ve mü'minlerge rahmetlimün (أَنَّ النَّبِينَ)

58.22 düristlikde şunday kişiler (كَفَرُوا) kāfir boldılar (وَمَاتُوا) dağı öldiler (وَهُمْ كُفَّارٌ) hālbükim alar

58.23 kāfirlerdür (أُولَئِكَ) bu kāfir bolup ölgen kişiler (عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ) ol kişiler üzerine allah (te'ālā)nñ

58.24 la'neti (rahmetinden yırağ kıluvı) bolur (وَالْمَلَائِكَةُ وَالنَّاسُ) dağı feriştelerniñ hem ādemlerniñ la'neti bolur

58.25 hemmesiniñ de (أَجْمَعِينَ) ol la'netde meñgü bolğanları hāde, (لَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ) ol

58.26 kāfir bolup ölgen kişilerden 'azābnı yiñil kılmas (وَلَا هُمْ) dağı ol kāfir bolup ölgen ādemler

58.27 (يُنظَرُونَ) mühlet birilmiş bolmaslar * qureyş kāfirleri ey muḥammed (şal'am) rabbiñni bizge şıfatlap körset diğeç

58.28 allahü te‘ālā zıkr kılnaçaq āyetni indürdi (وَاللَّهُمَّ اللَّهُ وَاجِبٌ) ve sizniñ ma‘būdınız bir ma‘būddur ya‘nī sizniñ țarāfden

58.29 ma‘būd boluvğa müstehaķ bolğan bir ginedür ma‘būd boluvğa şālih bolğan ikinçi şeriki yoķdur (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) hiķbir

I / 59

59.1 ھاķlıķ birlen ma‘būd diyüv ھاđar meger ol allahü te‘ālā ginedür (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) ol allah dūnyāda her bir bendege āħiretde

59.2 özi süygen bendelerge raħmet kılģuıdır müşrikler bu āyetni işitkeç ‘aceblenüp bir bolğan ma‘būd nerse ol

59.3 eger rast eytseñ ol bir bolğan ma‘būdke āyet kitür didiler allahü te‘ālā şundan soñ zıkr kılnaçaq āyetni

59.4 indürdi (أَنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) düristlikde köklerni ve yirlerni yaratıvda bolģuıdır (وَإِخْتِلَافِ)

59.5 (اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ) daħı kiķ birlen kündizniñ birisi soñında birisiniñ kilüvinde bolģuıdır (وَالْفَلَكَ السَّمَاوَاتِ)

59.6 daħı şunday kimeler de paraģodlar da bolģuıdır (تَجْرَى فِي الْبَحْرِ) ol kimeler paraģodlar diñgizde

59.7 yorur (بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ) ādemlerge fā’ ide bire turğan nerseler birlen şatuv mälların ve ādemlerni ve başķa

59.8 nerselerini yüklev kibi (وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ) daħı allahü te‘ālāniñ kökden indürgen nersesinde

59.9 bolģuıdır (مِنْ مَاءٍ) ol kökden allahü te‘ālāniñ indürgen nersesi yağmur şuvından bolģuı (فَأَمَّا)

59.10 (بِهِ الْأَرْضُ) bes ol yağmur şuvı birlen allahü te‘ālā yirni ve yirde öse turğan nerselerini tirģüzdi (بِعَلْمِ رَبِّهَا)

59.11 yir ölgenniñ ya' nî kebikenniñ şoñında (وَوَبَّتْ فِيهَا) dağı ol allahü te' ālā yirde şaçdı ve tartdı (مِنْ كُلِّ)

59.12 (دَابَّةً) her bir yirde yürüy turğan hayvānlardan (وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ) dağı allahü te' ālāniñ cillerni türlü

59.13 taraflarğa döndürüvinde bolğuçdur ya' nî yıllarnı bir vaqt kıble tarafına bir vaqt şimāl tarafına bir vaqt

59.14 kuyaş çığış tarafına bir vaqt kuyaş batış tarafına bir vaqt issi bir vaqt şalkın bir vaqt rahmet birlen bir vaqt

59.15 'azāb birlen bir vaqt yumşaq ve bir vaqt қаtı itüp döndürüvinde bolğuçdur (وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ) dağı allahü

59.16 te' ālāniñ emrine müsahhar ve münkād bolğan bulutnı döndürüvinde bolğuçdur (بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ) kök birlen

59.17 yir arasında bolğan bulutnı (آيَاتٍ) bu işlerde allahü te' ālāniñ barlıgına ve birliğine köp 'alāmetler bolğuçdur

59.18 (لِقَوْمٍ) şunday kavm üçün (يَعْتَلُونَ) 'aql közleri birlen qararlar ol kavm şuniñ üçün de resül ekrem

59.19 « وَيَلْزَمُنْ قَرَأَ هَذِهِ آيَةَ فَجَجِبْنَا » didi ya' nî bu āyetni oqup da tefekkür kılmay gına ağızından atқан

59.20 kişige ökinçdür ve ni hasretdür didi (وَمِنَ النَّاسِ) allahü te' ālāniñ birliğine şunday 'alāmetler bola torup

59.21 ādemlerden bardur (مَنْ يَتَّبِعْهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ) allahü te' ālādan başqadan tutқан kişiler (أَنْدَادًا) şeriklerni ya' nî

59.22 birisi birisine oğşağan şanemlerni ma' būd tutuvçılar bardur (يَعْبُدُونَهُمْ) ol birisi birisine oğşağan

59.23 şanemlerni süyerler (كَعْبَتِ اللَّهِ) allahü te' ālāni süyüvleri kibi (وَالَّذِينَ آمَنُوا) dağı imān kitürgen ādemler

59.24 (أَشْرِكُ بِاللَّهِ) allahü te' ālāni süyüv yüzinden müşriklerniñ ma' būdlerin süyüvlerinden қаtırաқdur (وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ

59.25 (ظَلَمُوا) ve eger şanemlerini ma'bud tutuv sebebli özlerine zulm kılğan müşrikler körseler ya'nî bilseler (أَذ)

59.26 (بِرَدِّ الْعَذَابِ) kıyāmet küninde 'azābnı körgenleri vaqtda (أَنَّ الْقُوَّةَ) düristlikde kuvvet (لِللَّهِ جَمِيعًا)

59.27 bolğan hâlde allahü te'ālā üçündür dip bilseler ya'nî bütün allahü te'ālā üçündür dip bilseler қаtı

59.28 ökinüv birlen ökinürler idi (وَأَنَّ اللَّهَ) dağı düristlikde allahü te'ālā (عَذَابِ الْعَذَابِ) 'azābı қаtı

I / 60

60.1 bolğuçudur (أَتَّبِعُوا) şol vaqtdur 'azābnı körgen vaqtları ol vaqtda bizer ve yıraқ bolur (الَّذِينَ اتَّبَعُوا)

60.2 iyerilmiş bolğan kişiler (مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا) iyergen kişilerden (وَرَأَوْا الْعَذَابَ) hālbükim 'azābnı

60.3 körürler (وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابَ) dağı alar birle dünyāda bolğan dostlıқ sebepleri kisilgen bolur

60.4 (dünyāda dінде ittifāқ hem dinge dā'ī bolğan maқşūdlarda ittifāқ kibi) (وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا) dağı

60.5 iyergen kişiler eytürler (لَرَأَى لَنَا كَرَّةً) eger de bizniñ üçün dünyāğa kiri қaytuv bolsa idi (فَنَتَّبِعُ آلَهُمْ)

60.6 bes dünyāda iyermiş kişilerimizden bizer idük ve yıraқ bolur idük (كَمَا تَبَرَّؤْنَا مِنَّا) nitelike dünyāda

60.7 iyermiş kişilerimiz bir күnde (kıyāmet küninde) bizden bizdiler ve yıraқ boldılar (كَذَلِكَ) oşandaқ

60.8 ya'nî 'azābnıñ қаtılığını hem iyerilmiş kişilerinñ iyergen kişilerden bizüvin körssetken kibi

60.9 (سُرِّيَهُمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ) müşriklerge allahü te'ālā yavız 'amellerin körsetür
(حَسْرَاتٍ عَلَيْهِمْ) ol yavız 'amelleri

60.10 müşrikler üzerine hasretler bolğan hâlde (وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ) dağı ol müşrikler kirgenniñ soñında

60.11 tamuğ oñından çıguvçı tügillerdür (bir türlü kavm özlerine yaǵşı ta'āmlerni ve yaǵşı kiyimlerini harām

60.12 kıldıklarında allahü te'ālā zıkr kılınçaq āyetni indürdi) (يَا أَيُّهَا النَّاسُ) ey
andayın ādemler (كُلُوا مِمَّا

60.13 (فِي الْأَرْضِ) yirde bolğan nerselerniñ ba'zısından añañız (حَلَالًا طَيِّبًا) tabi'at-i selimege hoş
bolğan helāl

60.14 bolğanı hâlde (وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُورَاتِ الشَّيْطَانِ) dağı şeytānniñ ündegen bātil yollarına iyermeñiz
(أَنَّهُ

60.15 (أَكْمُرُكُمْ) düristlikde ol şeytān sizniñ üçün (عَلُو مَدِينٍ) zāhir bolğan düşmāndur
(أَنَّمَا يَأْمُرُكُمْ

60.16 başka tügildür şeytān sizge buyurur (بِالسُّرْعَى وَالْفَعْشَاءِ) yavız ve günāh iş birlen hem
şeri'ā ve 'aqla kabāhat

60.17 bolğan iş birlen (وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ) dağı şeytān sizge buyurur sizniñ allahü te'ālā
üzere eytüviñiz

60.18 birlen (مَا لَا تَعْلَمُونَ) sizniñ bilmegen nerseñizni ya'nī şanemlerni ma'būd tutuv birlen
hem helāl ta'āmlarnı

60.19 ve helāl kiyimlerini harām dimek birlen (müşriklerge qurānga ve başka kütb-i
semāviyege iyerme birlen emr

60.20 kılınğan soñında müşrikler dінде ana babalarına iyerüvge meyl itdiler allahü te'ālā şol
müşrikler haqında zıkr

60.21 kılınçaq āyetni indürdi) (وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ) ve her qayčan müşriklerge eytilmiş bolsa
(اتَّبِعُوا مَا أُنزِلَ اللَّهُ

60.22 allahü te‘ālā indürgen iyeriñiz diyü (قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا) müşrikler eytürler allahü te‘ālā indürgen nersege

60.23 iyermeymiz belki şol nersege iyeremiz (الْقَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا) ol nerse üzerinde atalarımızı tapduq biz

60.24 ya‘nī atalarımız şanemlerge ‘ibādet kıldılar biz de şol şanemlerge ‘ibādet kılamız (أَوْلَاؤُكُمْ كَانُوا آبَاءَهُمْ) atalarına

60.25 iyerürler mi gerçi ataları bolsalar da (لَا يَتَّبِعُونَ شَيْئًا) dīn işinden hiç nerseni bilmes bolsalar da (وَلَا)

60.26 (بِهَتُّونَ) dağı haqlıqğa könülmes bolsalar da bu āyetde işāret bar nazırğa istidlālge küçi yitken

60.27 kişiğe taqlık kılmav tiyüş ikenlikge ammā peygamberler kibi haqlıqda boluvları yakın bolğan kişilerge

60.28 dінде iyerüv bu taqlid tügil belki allahü te‘ālā indürgen nersege iyerüv ve anıñ ile ‘amel itüv bola

60.29 (وَمَثَلُ الْفٰكِرِ) dağı şundayın kişilerni ünde vçiniñ şıfatı (كٰفِرًا) kâfir boldılar alar ya‘nī kâfir

I / 61

61.1 bolğan kişilerniñ hem alarnı hidāyetge ünde gen kişiniñ şıfatı (كَمَثَلِ الْاِنۡسٰنِ) şol kişiniñ şıfatı

61.2 kibidür (يَنْفَعِي) kıçkırur ol kişi (بِهٰنَا) şol nersege ya‘nī hayvānğa (لَا يَسْمَعُ الْاَدۡعٰءَ وَنَدٰءَ) ol nerse

61.3 ya‘nī hayvān işitmes meger öndevni ve tavışnı ğına işitür ya‘nī ey muḥammed siniñ kâfirlerni islām hidāyetine

61.4 ünde vde şıfatıñ tavış ğına işite turğan ma‘nā añlamay turğan koylarğa kıçkırğan kütüvçiniñ

61.5 şıfatı kibidür resül ekrem koy kütüvçi menziline bola kâfirler ma‘nā añlamay turğan koy menziline bolalar

61.6 kıçkırğan tavışı hidāyetge ündegen sözleri bola hāşıl kāfirler qoylar kibi siniñ söziñniñ ma' nāsını

61.7 añlamalar (صَمَّ بِكُمْ عَمَى) ol kāfirler haqñı işitüvden çokraqlardır ve haqñı söylevden tilsizlerdür haqñı

61.8 körüvden şokırlardur (فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ) bes ol kāfirler siniñ va' azıñnı hem dünyā ve āhıret sa' ādetine ündegen

61.9 sözleriñni bilmesler hem ' aqlları birlen oylamaslar (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey ançalayın imān kitürgen

61.10 ādemler (كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ) şol nerselerniñ helāl ve leziz bolğanlarından aşañız (رَزَقْنَاكُمْ) rızqlandurduq

61.11 biz sizge ol nerseni (وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ) dağı şol aşagan ni' metleriñiz berāberinde allahü te' ālāge şükr qılıñız (أَنْ

61.12 (كُنْتُمْ) eger bolsañız siz (أَيَّاهُ) ol allahü te' ālāge (تَسْبُحُونَ) ' ibādet qılır bolsañız (أَنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ)

61.13 budur başqa tügildür harām kıldı allahü te' ālā sizlerge (الْمَيْتَةَ) ölükseni (وَالنَّمَّ) dağı boğaz qanını

61.14 (وَلَكُمْ الْحَنْزِيرَ) dağı doñğız itini (وَمَا) dağı şol hayvānı (أَهْلَ بِهِ) ol hayvānı boğazlandı (لِغَيْرِ اللَّهِ)

61.15 allahü te' ālāden başqa üçün ya' nı ol hayvānı boğazlağanda allahü te' ālāden başqa bolğan şanemlerge tavışnı

61.16 köterildi hāşıl allahü te' ālāniñ ismin kılmay şanemlar ismi zıkr kılındı (فَمَنْ أَضْطَرُّ) bes bir kişi

61.17 ölekse aşarğa yā ki başqa harām bolğan nerseni aşarğa ' āciz ve muhtāc bolsa (غَيْرِ بَأْسٍ) lezzet ve şehvet

61.18 üçün azğunlık başqa hālde aşalsa (وَلَا عَادَ) dağı hācet qadrinden ötmegen hālde aşasa (فَلَا)

61.19 (أَنْتُمْ عَلَيْهِ) bes ol ‘aciz bolup həcet qadar gine aşığan kişiğe günāh yoqdur (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde

61.20 allahü te‘ālā (تَعْفُورٌ رَّحِيمٌ) bu ‘aciz kişiniñ işini yarlıқағuçıdır hem aşarğa ruşşat birüvde şefkat kıluvçıdır

61.21 (bu āyet aşav hārām bolğan ba‘zı nerseler haqında indi allahü te‘ālā helāl ve tabi‘atge mülāyim nerselerni aşav

61.22 birlen hem birgen ni‘metlerine şükr kıluv birlen emr kıldı ve hārām bolğan nerselerni aşavdan tıydı allahü

61.23 te‘ālāniñ bu āyetdegi “ مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ” digen sözi birlen hārāmniñda helāl kibi rızq boluvına

61.24 istidlāl mümkün çünki allahü te‘ālā rızqlarnıñ hoş ve helāl bolğanı aşav birlen emr kıldı mundan biline

61.25 rızqniñ hoş ve helāl bolmağanı da bar ikençilik dağı imām zāhidī eyte bu āyet birlen hārām boluvğa delil

61.26 bolmağanda eşyāda aşl ibāhat boluvğa istidlāl mümkindi meyyite diyü aşav helāl bolğan hayvānlardan

61.27 boğazlanmay ölgen hayvānge eytürler meyyiteni faqat aşav hārām ammā eyelengen şoñında tirisi ile fā’idelenüv

61.28 hem tügi müñizi süyegi siñiri tıyağı birlen fā’idelenüv helāl çünki āyet tenāvülniñ hārām boluvını beyān

61.29 üçün beydāvī iyesi eyte ‘aynge izāfe kılınğan hürmet şol ‘aynda ‘arafda taşarrufniñ hārām boluvını

I / 62

62.1 ifade kıla meger delil birlen hāşlangan nerseniñ gine hārām boluvını ifade kılmaydur dağı boğaz kanı muṭlaq

62.2 hārām kirek nindi hayvāndan bolsun meger bu āyetden ölekse birlen iki qanını resül allahniñ “ أَمَلْتُ ”

62.3 “ لَفَا مَيْتَانِ وَدَمَانِ ” hadişi birlen taşşış kılına ya‘nī resül allah eyte bizge iki meyyite (balık çigirtke)

- 62.4 hem iki ƙan (ciger ƙalaƙ) helāl ƙılındıdı dođıznıñ hiç nersesi birlen fā'idelenüv yaramay meger tügi
- 62.5 (şitinası) birlen tegerge ruşsat itkenler (أَنَّ الدِّينَ) düristlikde şunday ādemler
(يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ)
- 62.6 (الله) allahü te'ālā indürgen nerseni yaşırırlar (مِنَ الْكِتَابِ) tevrāt kitābından ya'nī tevrātta
resül ekremniñ
- 62.7 şıfatı mezkür bolğan āyetlerni yaşırüvçi yehüdler (وَيَشْتَرُونَ بِهِ) dağı yaşırüv birlen
almaşdururlar
- 62.8 (أُولَئِكَ) az aƙçanı ya'nī dünyādan az bolğan 'avzını (مِمَّا قَلِيلًا) bu şıfatlı ādemler
(yehüdler)
- 62.9 (أَلَّا النَّارَ) meger tamuğ oţını aşarlar (مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ)
- 62.10 (يَوْمَ الْقِيَامَةِ) ƙıyāmet küniinde (وَلَا يَكْفُرُ اللَّهُ) dağı alar birlen söyleşmes allahü te'ālā (وَلَا يُزَكِّيهِمْ)
- 62.11 dağı pāklamas ve maƙtalmas allahü te'ālā alarnı (وَاللَّهُمَّ عَذَابَ الْعَذَابِ) dağı alar üçün
rencitüvçi
'azāb bolur
- 62.12 (أُولَئِكَ) bu resül allahniñ tevrātta bolğan şıfatını yaşırüv birlen dünyādan az nerseni
almaşduruvçi ādemler
- 62.13 (يَهْدُونَ) şunday ādemlerdür (أَلَّذِينَ) (اسْتَعْرَضُوا الصَّلَاةَ بِالْهَيْدَى) azğunlıƙını toğrı yolğa
- 62.14 köndürülmek birlen almaşdurdılar (وَالْعَذَابُ بِالْمَغْفِرَةِ) dağı allahü te'ālāniñ 'azābın
yarlıƙavı
birlen almaşdurdılar
- 62.15 (فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ) bes bu şıfatlı ādemlerni (yehüdlerni) nindi nerse oţƙa ƙirite
turgan

‘amelge

62.16 şabrlı ve tüzimli itdi (ذَلِكَ) bu ‘azāb (بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ) uşbunıñ sebeblidür düristlikde

62.17 allahü te‘ālā kitāb (tevrāt) indürdi (بِالْحَقِّ) haqlıq birlen ol yehüdler ol kitābıñ ba‘zısına imān

62.18 kitürdiler ba‘zısını inkār itdiler hem ol kitābda bolğan ba‘zı nerseni (resül allah ni‘metni) yaşirdiler

62.19 bu ‘azāb alarğa şol sebebdendür (وَأَنَّ الَّذِينَ) dağı düristlikde şunday ādemler ya‘nī ehl i kitāb

62.20 (اختلفوا في الكتاب) allahü te‘ālāniñ indürgen kitābında ihtilāf kıldılar ba‘zısını haqq ba‘zısını bāṭıl

62.21 didiler (لَقَدْ شَفَّانَ بَعِيدًا) elbette bu ihtilāf kıluvçılar haqdan yırak bolğan hilāfdadur (ehl-i kitābdan

62.22 yehüdler biz beytü’l-muqaddesniñ mağrib tarafına qarap namāz oquduq ve naşārālar biz beytü’l- muqaddesniñ maşrıq

62.23 tarafına qarap namāz oquduq bizge bu kāmil bolğan izgülik biz bolay oquvumuz sebebli haqq yolğa könülüvçilerden

62.24 bolduq bizge imān kitürmev zarar itmey didiler allahü te‘ālā alarmı redd kıluv zıkr kılnaçaq āyetni

62.25 indürdi (لَيْسَ الْبِرُّ) izgülik tügil (أَنْ تَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ) yüzleriñizni döndürmekiñiz (قَبْلَ الْمَشْرِقِ)

62.26 beytü’l-muqaddesniñ maşrıq tarafına niteki naşārālar (وَالْمَغْرِبِ) dağı beytü’l muqaddesniñ mağrib tarafına niteki

62.27 yehüdler) ya‘nī izgülik ve marazī bolğan iş kıble işine gine kuşır kılnmadı (وَلَكِنَّ الْبِرَّ) likin izgülik

62.28 (مِنْ) şol kişiniñ izgüligüdür (أَمَّنْ بِاللَّهِ) ol kişi allahü te‘âlāge imān kitürdi
(وَالْيَوْمِ الْآخِرِ)

I / 63

63.1 dağı āhîret künine imān kitürdi (وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ) dağı allahü te‘âlāniñ feriştelere
hem indürgen

63.2 kitāblarına imān kitürdi (وَالنَّبِيِّنَ) dağı allahü te‘âlāniñ peygamberlerine imān kitürdi
(وَأَتَى الْمَالَ)

63.3 (عَلَى حَبِّهِ) dağı mālını birdi mālını süymek hāli üzerine ya‘nī süye turup birdi
(دَوَى الْقُرْبَى) yaqınlıq

63.4 iyesi qardeşlerine (وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ) dağı yetimler ve miskinler üzerine birdi
(وَأَبْنِ السَّبِيلِ)

63.5 (وَالسَّائِلِينَ) dağı yol oğllarına (misāfirlerge) dağı ‘aciz bolup şorağuçılarga birdi
(وَفِي الرِّقَابِ)

63.6 dağı quluna hoca tarafından filān mikdār aqçe birseñ āzād bolursun diyü yazuv birilgen
mekātiblerniñ

63.7 qullıqdan moyınlarını çişüv için mükātiblerge birdi (وَأَقَامَ الصَّلَاةَ) dağı şol kişiniñ
izgüligi

63.8 izgülik bolur namāz oqudı (وَأَتَى الزَّكَاةَ) dağı zekevet birdi mundan biline evvelgisi
nefl-i şadaqalar

63.9 boluv yā ki evvelgisinden murād ma‘rūf zekevetni beyān bolup bu sinden zekevetni
birüvni beyān murād bolur

63.10 (وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ) dağı izgülikden ‘ahdlerine vefā qıluvçılarnıñ izgüligidür
(إِذَا عَاهَدُوا) her qayçan

63.11 ‘ahd qılsalar (وَالصَّابِرِينَ) dağı izgülikden şabrılıq qıluvçılarnıñ izgüligini qaşd
qılamun (şabr

63.12 fazîleti başka ‘ameller fazîletinden artuğ bolğanlığı için allahü te‘ālā ‘atf kılmadı belki medh üzerine

63.12 menşüb itdi (فِي الْبُؤْسِ وَالضَّرَّاءِ) mällarda bolğan zarar ve çatılıqlarda dağı cānlarda bolğan zor

63.13 ve çatılıqlarda (وَحَمِينَ الْبُؤْسِ) dağı allahü te‘ālā yolında bolğan şoğış çatılığı vaqtında (أَوْلِيكَ) bu sıfatlar

63.14 birlen şıfatlangan ādemler (الَّذِينَ) şunday ādemlerdür (صَلُّوا) imānlarında rast boldılar hem izgülik

63.15 da‘vāsında haqq boldılar (وَأَوْلِيكَ) dağı bu sıfatlar birlen şıfatlangan ādemler (هُمُ الْمُتَّقُونَ) alardur allahü

63.16 te‘ālāden qorquvçı kişiler bu uzun āyet imān-ı mufaşşal hem aḥkām-ı islām hem izgülik ḥaḳında kildi şunıñ

63.17 üçün de resül allah “مَنْ عَمِلَ بِهَذِهِ الْآيَةِ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ” didi ya‘nī bir kişi bu āyet birlen ‘amel

63.18 itse taḥkik imānı kāmil itdi ma‘nāsında bu āyetde allahü te‘ālā izgülikni altı türlü nerse birlen

63.19 tefsir itdi imān birlen ikinçi māl birüv birlen üçünçi namāz oquv birlen dörtinçi zekevet birüv

63.20 birlen bişinçi va‘dege vefā’ kıluv birlen altınçi şabr birlen imānı biş nerse birlen beyān itdi evvel

63.21 yalgız bolğan allahü te‘ālāge imān birlen allahü te‘ālāniñ birligine imān birlen yehüdler eytkençe ‘azir

63.22 allahniñ oğlı naşārālar eytkençe ‘isā allahniñ oğlı dise imān bolmay ikinçi āḥiret künine imān

63.23 birlen ya‘nī kıyāmet küni hem anda va‘de kılınğan her bir nerse haqq ādemler kıyāmet küninde ḥesāb kılınup

63.24 ‘amelleri berāberinde tiyüşli ülüşler alurlar diyü üçünçi feriştelerge imān birlen ya‘nī her bir ferişte

63.25 allahü te‘ālāniñ maḥlūkı allahü te‘ālāniñ emri birlen hemişe ‘amel kıluvda irlik ve ḥatunlık birlen mevşuf

63.26 bolmaylar diyü ammā kāfirler eytkençe feriştelere allahniñ kızları diyilse yā ki yehüdler kibi ḥazret-i cebrā’ilni

63.27 düşmān körülse bu īmān bolmay dōrtinçi kitāblarğa īmān birlen ya‘nī kitāblarnıñ her birisi allahü te‘ālādan

63.28 peygamberlerge şiksiz indürülmışdür diyü bişinçi peygamberlerge īmān birlen ya‘nī peygamberlerniñ her birisi bendelerge

I / 64

64.1 dīn” dünyā sa‘ādetin üyretüv üçün allahü te‘ālā tarafından yiberilmışdür diyü yehūdler kibi hāzret-i mūsāğa

64.2 īmān kitürüp hāzret-i ‘īsānı inkār itilse naşārālar kibi hāzret-i ‘īsāğa ğına īmān kitürülse bu īmān

64.3 bolmay (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey andalayın īmān kitürgen ādemler (كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقَضَائُ) sizniñ üzeriñizge

64.4 kışāş (artdurmay berāberlik) farz kılındı (فِي الْقُنُطِيِّ) öltürülmişler arasında (الْتَرِيَاةِ) bir āzād

64.5 kişini gine öltürler² āzād kişini öltürüvi sebebli (وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ) dağı kılını öltürler³ kılını öltürüvi sebebli

64.6 (فَمَنْ عَفَىٰ لَهُ) dağı hātunni öltürler⁴ hātunni öltürüv sebebli (وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ) öltürüvçi

64.7 kişi anı ‘afv kılınmış bolsa (بِأَخِيهِ) öltürülmiş qardeşiniñ qanından (شَيْءٍ) ‘afvdın bir nerseni

64.8 ya‘nī kışāşnı terk kılınsa (فَاتَّبَاعَ بِالْمَعْرُوفِ) bes öltürülmiş kişiniñ velisi bolğan ‘afv kıluvçığa

² “öltürürler” olmalı.

³ “öltürürler” olmalı.

⁴ “öltürürler” olmalı.

64.9 öltürüvçige ma' ruf birlen iyeremek tiyüş bolur ya' nî öltürüvçiden istemek

(وَأَذَاتُ إِلَيْهِ بِأَسَانٍ)

64.10 dağı öltürüvçige 'afv kıluvçı üzerine saranlık kılmay körkemlik ve ħusn rızā birlen diyetni birüv tiyüş

64.11 bolur (تَضْمِينٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ) bu 'afv birlen kışāşda zıkr kıılınğan ħüküm (ذَلِكَ) rabbiñizden sizge

64.12 yiñil kıluvdu hem şefkatdür (فَمَنْ أَعْتَدَىٰ بِعَدَاةٍ) bes bir kişi kışāşdan 'afv şöñinde kişi

64.13 öltürüvçige zulm itse ya' nî öltürüvçini öltürse (فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ) bes ol kişiğe rencitküçi

64.14 'azāb bolur (وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حِكْمَةٌ) dağı sizniñ üçün kışāşda tirüklik bolğuçıdır (bu sözde

64.15 şey'ni zıddı ornında kıılınğanlıktan bu söz gāyet feşāhat ve nihāyet belāgatde bola hem bu sözde kışāşnı

64.16 ma' rife ħayatını nekre kıluvda feşāhat ve belāgat bola kışāşda ħayāt boluv revışı çünki ādem kişi öltürgen

64.17 kişiniñ öziniñ öltürülüvini bilse kişi öltürüvden tiyula (يَا أُولَى الْأَلْبَابِ) ey kāmil ve şāf bolğan

64.18 'aql iyeleri (لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ) kışāşdan qorqup kişi öltürüvden şaqlanuvıñız üçün kışāşda

64.19 bolğan nerseni sizge körsetdük ve bildürdük. bu āyet kışāşnıñ vācib boluvı hem kışāşdan 'afvniñ

64.20 cā'iz boluvı ħağında bu āyetniñ nuzūline sebep cāhiliyyet zamānında iği qābile arasında şoğış vāqı'a bolsa

64.21 şoğışda maqtül bolğan ādemler ħağında kışāş vaqtinde benū el nazır qābilesi benū qarīze qābilesinden bir āzād

64.22 kişi ornına iği āzād kişini kul berāberinde āzād kişini ħatun berāberinde irni öltüreler idi allahü te'ālā

- 64.23 bu hükmni harām itüp zikri ötken kışāş āyetni indürdi imām-ı a' zām qaşında hatun kışāş berāberinde
- 64.24 irni kul kışāşı berāberinde āzād kişini öltürmek dürist hem bu āyetden dürist bolmavı çıkmay şunıñ
- 64.25 üçün bu āyet mensüh tügil çünki kışāşnıñ medarı berāberlik bes bir kişi öltürse özini
- 64.26 öltürüledür kirek ir ve kirek hatun kirek āzād ve kirek kul kirek kiçik ve kirek uluğ kirek selāmet ve kirek avruv
- 64.27 bolsun ammā allahü te' ālāniñ āzād kul berāberinde āzādı kul berāberinde kulnı hatun berāberinde hatunı öltürüle
- 64.28 digen sözi cāhiliyet zamānındağı kışāşnı redd üçün çünki cāhiliyet ehli öltürüvçini gine öltürmey
- 64.29 belki kul berāberinde āzād kişini bir āzād kişi berāberinde ikini hatun bir irinde irni öltürgenler bes

I / 65

- 65.1 āyetniñ ma' nāsı bola öltürüvçi kişi āzād kişi bolsa bir āzād kişini gine öltürüñiz ya' nı öltürüvçini gine
- 65.2 eger öltürüvçi hatun bolsa şol hatunı gına öltürüñiz ma' nāsında şunıñ üçün de resül allah **الْمَسْأُورُونَ**“
- 65.3 **تَتَكَفَّرُونَ بِمَنِّهِمْ**) digen ya' nı mü'minlerniñ qanları berāberdür ma' nāsında hem mā'ide süresindegi **“النفس بالنفس”**
- 65.4 āyetine de muvāfık bola **(كُتِبَ عَلَيْكُمْ)** ey mü'minler sizge farz kılındı **(أَدَا حَضْرَاءَ أَحَدِكُمُ الْهَوْتِ)** her qayçan
- 65.5 sizniñ biriñizge ölüm hāzir bolsa **(أَنْ تَرَكَ خَيْرًا)** eger köp mālını qaldursa **(الْوَصِيَّةَ لِلَّذِينَ)**

- 65.6 **وَالْأَقْرَبِينَ** ata ve anağa hem kardeşlerge vaşiyet itüv **(بِالْمَعْرُوفِ)** ‘adālet ve toğrılık birlen ya‘ nī
- 65.7 faķirni ƙaldurup bayğa eytmev birlen hem üçden birden artdur mav birlen **(حَقًّا عَلَى التُّغَيْنِ)** bu vaşiyet
- 65.8 allahdan ƙorƙuvçılarga şābit bolmaƙ birlen şābit boldı **(فَمَنْ بَدَّلَهُ)** bes bir kişi vaşiyetni özgertse
- 65.9 **(بِعَلْمِ مَا سَمِعَهُ)** vaşiyetni işitken soñında **(فَأَنَّمَا أَيْمُهُ)** bes budur başka tügildür bu vaşiyetni özgertüvniñ
- 65.10 günāhsı **(عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ)** vaşiyetni özgertüvçiler üzerine gine bolur vaşiyet itüvçi birlen
- 65.11 fā’idesine vaşiyet itilgen kişiğe bolmas **(أَنَّ اللَّهَ)** düristlikde allahü te‘ālā **(سَمِيعٌ عَلِيمٌ)** vaşiyet itken
- 65.12 ādemniñ sözini işitüvçidür hem vaşiyetni özgertüvçini bilgüçidür **(فَمَنْ خَالَفَ مِنْ مَوْصٍ)** bes bir
- 65.13 kişi vaşiyet itüvçiden ƙorƙsa **(جَنَفًا)** vaşiyetde ĥaṭā ƙıluv birlen ĥaṭādan avışuvından **(أَوْ أَنَّمَا)** yeise
- 65.14 vaşiyetde ĥaṭādan meyl ƙıluvğa ƙaşd ƙıluv günāhlı boluvundan **(فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ)** bes bu kişi vaşiyet itüvçi
- 65.15 birlen fā’idelerine vaşiyet itilgen ata ve ana birlen yaƙın kardeşler arasını tözetse ya‘ nī vaşiyetni
- 65.16 şerī‘ atge muvāfiƙ itüp tözetse **(فَلَا أَيْمَ عَلَيْهِ)** bes bu kişiğe vaşiyetni özgertüvinde günāh yoƙdur çünki
- 65.17 bu bāṭılını ĥaṭāğa eylendüröv bola **(أَنَّ اللَّهَ)** düristlikde allahü te‘ālā **(غُفُورٌ رَحِيمٌ)** vaşiyetni işlāḥ ƙılğan

- 65.18 kişini yarlıkağucu hem anarğa rahmet kıluvçudur bu āyet vaşiyet haqında cāhiliyet zamānında bir türli kavm
- 65.19 riya' üçün malları birlen baylarğave yaq ādemlerge vaşiyet itüp ata ve analarını ve yaqın qardeşlerini
- 65.20 maħrūm itüp alarğa aqlā māl qaldurmadılar allahü te' ālā bizni bu işden tıyup bu āyet birlen bizge ata ve anağa
- 65.21 vaşiyetni farz kıldı bu vaşiyetni ibtidā-ı islāmda farz bolup soñra farzlığı mīrās āyeti birlen yāhūd
- 65.22 لا وصية لوارث، hadīsi birlen mensūh digenler likin bu āyetni mensūh tūgil dimege yol bar niteki
- 65.23 imām zāhidī şulay dimiş imām zahidī eyte bu āyet ata ve anağa her ikisi qul yā ki her ikisi kitābī bolup
- 65.24 vāriş bolmağanda daqı yaqın qardeşler başqa yaqın qardeş boluv sebebli mīrāsdan maħcūb bolup vāriş bolmağanda
- 65.25 bolur bes bu vaqt bularğa vaşiyet dūrist ya' nī bu āyet şeri' ā vāriş bolmağan ata ve ana birlen yaqın qardeşler
- 65.26 haqında bolur çünki islāmniñ baş zuhūri hālinde berāber islām ile müşerref bolup da ata ve anası ve qardeşleri
- 65.27 islāmni qabul kılmadılar iki millet arasında mīrāsni islām qaç kıldı bes haqq ve re'eni ötev üçün
- 65.28 alarğa vaşiyet meşrū' boldı bu vaqt āyetde kitābet farzlıq ma' nāsında bolmay belki istiħbāb ma' nāsında
- 65.29 bola imām faħrū'l-islām eyte bu vaşiyet āyeti mücmeldi ya' nī allahü te' ālā ata ve anağa ve yaqın qardeşlerge evvel icmālā

I / 66

- 66.1 vaşiyetni farz kıldı elbette ādem özine fā'ideli ādemni zararlı ādemden dostnı

düşmândan ayura

66.2 almay köp vaqt özine fâ'ide cihetinden yaqınrağ bolğan kişige az māl birlen vaşiyet itüp zarar

66.3 cihetinden yaqınrağ bolğan kişige köp māl birlen vaşiyet ite bes allahü te'âlâ bu vaşiyetni mîrâş âyeti birlen

66.4 açuğ beyân itüp her qayu vârişniñ ülüşini ta'yîn itüp vaşiyet eytüşiniñ ihtiyârına tapşıruvnı bitürdi

66.5 mücmelni beyân nesh tûgil (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey imân kitürgen âdemler

كُتِبَ عَلَيْكُمْ

66.6 (كَمَا كُتِبَ) niteki rûze farz kılınğan idi (الصِّيَامِ) sizniñ üzeriñizge rûze farz kılındı

عَلَى

66.7 (الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ) sizden ilk bolğan âdemlerge (ümme tlerge) ümme t-i muğammed şallallahü 'aleyh ve sellemniñ rûzesini başqa

66.8 ümme tleriñ rûzesine oğşatuv mücerred rûzeniñ farz boluvında ğına bilgüli künler haqında oğşatuv murâd tûgil çünki

66.9 ötkendegi ümme tlerge ramazân rûzesinden başqa rûzeler de farz bolğan meşelâ âdem 'aleyhi's-selâmge eyyâm-ı

66.10 bîznin ya' nî aynıñ on üçünçi on dörtinçi on bişinçi künleriñ rûzesi farz boldı

66.11 mûsâ 'aleyhi's-selâm qavmine 'aşürâ küniniñ rûzesi farz boldı dağı keyfiyyetde oğşanuv murâd tûgil çünki

66.12 hażret-i meryemniñ rûzesi söyleşmev birlen bolğan başqa qavmleriñ rûzesi yassı'dan başlap aşamav

66.13 birlen bolğan hâşıl bu zâtnı zâtkâ teşbiye bola aş kim, ve şaff haqında teşbîh bolmay

(لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ)

66.14 günâhlardan şaqlanuvuñız üçün çünki rûze nefis arzusını az ite (أَيُّهَا مَعْتَدُونَ) ma'lûm

bolğan

66.15 şan birlen vaqtlanğan künlerni rüze farz kılındı (فَوَإِنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا) bes kimdür

sizlerden avruv

66.16 bolsa (أَوْ عَلَى سَفَرٍ) yeise sefer üzerinde bolsa (فَعَلَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ) bes bu kişiğe başqa

künlerden ‘iddet

66.17 bolur ya‘nī avruv yā ki sefer vaqtinde qalğan rüze künleriniñ şanı qadar başqa künlerde

rüze tutar

66.18 (وَعَلَى الَّذِينَ) dağı şol kişilerge vācib bolur (يُطِيقُونَهُ) rüze tutarğa tākāt tutarlar likin

özrsiz

66.19 iftār kılurlar (فَدْيَةٌ طَعَامٌ مَسْكِينٍ) bir miskinniñ ta‘āmı qadar fidye ya‘nī buğdaydan dört

qadağ

66.20 arpadan sigiz qadağ islāmniñ başında müselmānlarğa rüze farz boldı fidye birlen iftār

dürist

66.21 bolmadı bu müselmānlarğa bik ağır bolğaç fidye birlen iftārğa ruḥṣat birildi bu rüze

birlen

66.22 “fidye arasındığı taḥyīr (فَوَإِنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصِيهُ،” āyeti birlen nesh kılındı

(فَوَإِنْ نَطَرَ خَيْرًا) bes bir

66.23 kişi izgülikde nefl iş kılrsa ya‘nī fidye miqdārına artdursa (فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ) bes ol izgülikde

nefl

66.24 iş kıluv ol kişiğe izgüdür (وَأَنْ تَصُومُوا) dağı ey rüzeğa tākāt tutuvçılar sizniñ rüze

66.25 tutuvıñız (خَيْرٌ لَكُمْ) sizniñ üçün fidyeden izgürekdür (أَنْ كُنْتُمْ نَعَامُونَ) eger siz

rüzeniñ fidyeden

66.26 izgürek idüğini bilseñiz imām zāhidī eyte evvelde yılda bir kün rüze farz kılındı ya‘nī

‘āşūrā

66.27 kün rūzesi munıñ soñında bu ‘āşūrā küniñ rūzesiniñ farzlığı eyyām-ı bi‘zniñ her ayda üç kün

66.28 rūzesi bilen nesh kıldı munıñ soñında her āyda eyyām-ı bi‘zniñ üç kün rūzesi ramazan ayınıñ

66.29 rūzesi birlen nesh kıldı likin rūze tutuvçı ihtiyārlı boldı tilese rūze tutdı tilese iftār

I / 67

67.1 kıluv fıdye birdi munıñ soñında allahü te‘ālā rūze tutuvğa tākāt tutқан ādemler üçün rūze tutuvniñ

67.2 iftār kıluv fıdye birüvden artuq boluvını beyān itdi munıñ soñında şavm birlen fıdye arasında

67.3 bolğan ihtiyār nesh kıldı munıñ soñında kiç birlen kündizniñ rūzesi meşrū‘ boldı halk kıyaş

67.4 batқandan soñ yassı‘ ge қadar gine iftār kılalar idi iқinçi künniñ kıyaşı batқança aşav üçüv cimā‘ kıluv ҳarām

67.5 boldı munıñ soñında kiçniñ rūzesi nesh kıldı soñra tañ tuvğandan kıyaş batқanға қadar

67.6 rūze meşrū‘ bolup қaldı imām zāhidı beyān қılğan nersedен biline ramazān rūzesi bir mertebede gine

67.7 farz kılinmay derece derece farz kıldı rūze ‘ibādetine ‘ādet itüv yiñil bolsun üçün bu orunda

67.8 türlüçe sözler bolsa da bu қadarısı birlen kifāyelendük ba‘zı müfessirler

وعلى الذين يطيقونه فدية طعام..

67.9 «مسكين» āyetinde “لا” kelimesini meḥzūf itüp müṭāla‘ a қılğanlar bu vaқt bu āyet tākatsiz bolğan şeyḥ

67.10 fānī hakkında bola da mensūh bolmay hem hāmile birlen muraza‘a hakkında bola ba‘zılar

“ لا ” kelimesi mahzūf tūgil likin

67.11 “ بطيئون ” iṭāqadan müştak-ı iṭāqanıñ hemzesi selb üçün bes ṭāqatleri meslūb bolğan ādemlerge fidyе

67.12 dürist ma‘nāsında bola mensūh bolmay digenler (شهر رمضان الندى) bu şanalmış künler şunday ramažān ayıdur

67.13 (أنزل فيه القرآن) ol ramažān ayında qurān indürüldi ya‘nī qurānnıñ indürülüvi başlandı yā ki bütün

67.14 qurānnı ramažān ayında levhü’l-mahfūzdan dünyā kögine indürüldi qadir kiçesinde resül ekrem eyte ibrahīm

67.15 ‘aleyhi’s-selāmge on kāğıd kitāb ramažān evvelgi kiçesinde indürüldi Tevrāt ramažānnıñ altınçı kiçesinde

67.16 iñdi incil ramažānnıñ on üçünçı kiçesinde indi qurān ramažānnıñ on dörünçı kiçesinde indi

67.17 diyü (هت الناس) qurān ramažān ayında indürüldi ādemlerni azğunlıq yolından haqq yolğa köndürgüçi bolğan

67.18 hālde (وبيئات من الهدى) dağı azğunlıq yolından haqlıq yolına köndüre turğan nersedен zāhir

67.19 ‘alāmetler bolğan hālde (والفرقان) dağı haqq birlen bāṭıl arasını ayura turğan zāhir ‘alāmetler bolğan hālde

67.20 (فمن شهد منكم الشهر) bes bir kişi sizlerden ramažān ayında hāzır bolsa (فليصمه) bes ol kişi ramažān

67.21 ayınıñ rūzesini tutsun (ومن كان مريضاً) ve bir kişi avruv bolsa (أو على سفر) yeise sefer hāli üzerinde

67.22 bolsa (فَعَلَّةٌ مِنْ أَيَّامِ أُخَرَ) bes ol kişiğe rüze ‘ iddeti ramazān ayında başka künlerden bolur
 يُرِيدُ اللَّهُ

67.23 بِكُمْ الْيُسْرَ) allah (te‘ ālā) sizlerge avrux vaq̄tinde hem misāfir vaq̄tde ifṭār kılıvnu ḥelāl
 kılıvı sebebli yiñillikni

67.24 tiler (وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ الْعُسْرَ) daḥı sizlerge ağırlıqñı tilemes allahü te‘ ālā (وَلَقَدْ كَلَّمْنَا الْعَمَّةَ)
 bilüviñiz üçün

67.25 daḥı avız açğan künlerniñ şanıñı kāmıl kılıvıñız üçün ramazān ayında ḥazir bolğan
 kişiğe rüzeni farz

67.26 itdük avrux ve misāfirge ifṭārñı ḥelāl itüp qaza‘ kılıvnu farz itdük (وَلْتَكْبَرُوا اللَّهَ) daḥı
 allahü te‘ ālāñı

67.27 uluğlamaqlıǵıñız üçün (عَلَى مَا) şol nerse üzerine (هَذَا كُنْتُمْ) köndürdi allahü te‘ ālā
 sizni ol nersege

67.28 ya‘ nī özi rāzī bolğan nersege (وَالْعَلَّامُ تَشْكُرُونَ) daḥı allahü te‘ ālāñıñ ni‘ metlerine şükür
 kılıvıñız üçün

67.29 fā‘ide bu āyetde işāret bar qadir kiçesiniñ ramazān ayında boluvına çünki bu āyetden
 bilindi qurāñniñ

I / 68

68.1 ramazān ayında nāzil boluvı “ اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ “ āyetinde biline qurāñniñ qadir
 kiçesinde nāzil boluvı

68.2 mundan bilindi ki qadir kiçesi ramazān āyında boluv likin ramazāñniñ qayı kiçesinde
 boluvında şübhe qaldı

68.3 köprek ‘ ālimler yigirmi yidinçi kiçesinde boluvına bardılar imām ebū ishāq el-rāzī eyte
 qadir şüresinde

68.4 “ليلة القدر” kelimesi üç mertebe zıkr kılındı “ليلة القدر” kelimesiniñ harfleri toqız harf üç yirde

68.5 toqız yigirmi yidi bola bes qadir kiçesinde ramazānıñ yigirmi yidinçi kiçesinde boladı imām faḥrū'l-islām

68.6 “فَعَدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ” āyeti birlen istidlāl kıladur qazā'nıñ edā'ı vācib bolğan sebep birlen vācib boluvına

68.7 çünki rüzeniñ vācib boluvınıñ sebebi ramazān ayınıñ ḥuzūrı bu ramazān ayınıñ ḥuzūrı avrur birlen

68.8 misāfir ḥaḳında bar likin edā'ınıñ vācib boluvını avrur birlen misāfirden selāmetlik birlen muḳimlik ḥāline

68.9 qadar kiçge şunıñ üçün de avrur birlen misāfirge edā' vācib bolğan sebep birlen qazā' vācib bola eger de

68.10 sebep cedid birlen qazā vācib bolsa avrur birlen misāfirniñ qazası üçün ikinçi ramazānıñ ḥuzūrı

68.11 kirek bolur idi bes şunıñ üçün de “فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ” āyeti ‘āmm misāfir birlen marīzni

68.12 şāmil bu ikisi ḥaḳında ḥiṭāb mevcūd likin ḥiṭābnıñ ḥükmi bolğan vucüb-ı edā gına kiçikken diymiz bes

68.13 sebebden eger nefs-i vucüb alsañ avrur kişi birlen misāfir de avrur birlen sefer ḥālinde mevcūd eger

68.14 vucüb-ı edā'nıñ sebebi bolğan ḥiṭāb alsañ bu sebebde hem ḥükmi bolğan vucüb-ı edā'da avrur birlen

68.15 misāfirden müterāḥi digen baḥş kilmey çünki avrur birlen misāfirde ḥiṭāb mevcūd ḥükmi gine kiçikken diymiz

68.16 (وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي) ve her qayçan ey muḥammed qullarum sinden şorasalar (عَنِّي) minden (فَأَنِّي قَرِيبٌ) bes

68.17 qullarıma eyt sin ey muḥammed düristlikde min yaqınmun (أَجِيبْ دُعَاةَ الدَّاعِ) du'ā kıluvçınıñ du'āsını qabul

68.18 kılırmun (إِذَا دَعَاكَ) her qayçan du'ā kılsa miñe (فَلْيَسْتَجِيبْ رَأَى) bes her qayçan min imānga ve izgülik

68.19 kıluvğa ündesem minim ündevimni qabul itsünler (دَلِيلُ الْمُؤْمِنِينَ) dağı miñe imān kitürsünler (لَعَلَّكُمْ)

68.20 يَرْشُدُونَ dīn ve dünyā sa' ādetlerine könülüvleri üçün bu āyetniñ nuzul sebebinde bu tarīk dimişler bir a' rābī

68.21 resul allahğa bizniñ rabbimiz yırak mı yaqın mı? eger yırak bolsa rabbimizğa nidā kılurmız ve eger yaqın bolsa

68.22 rabbimizge münacāt kılurmız dimiş bu āyet birlen du'ālar da te'sir boluvğa istidlāl kılına çünki bu āyet delālet

68.23 kıludur her qayçan bende hācetleriniñ ötelüvi üçün yāhūd balalarınñ kaytaruluvı üçün allahü te'ālāge

68.24 du'ā' kılrsa du'ā siniñ maqbul boluvına yine de bu āyetde allahü te'ālāniñ yaqın boluvından murād mekānda yaqın

68.25 boluvı tügil belki rahmetiniñ yaqın boluvı yā ki yaqındağı ādem kibi bendeleriniñ hāllerini kāmil boluvından

68.26 kināye bolur (أهل لكم) sizge helāl kılındı (لَيْلَةَ الصِّيَامِ) ruzeniñ kiçinde ya'ni ağız açqaç (الرَّفَثِ)

68.27 (هُنَّ لِبَاسٍ لَكُمْ) hātunlarıñızğa yaqınlıq kıluv (أَلِيَّ نِسَائِكُمْ) ol hātunlar sizge (یرلرge) kiyimdür (وَأَنْتُمْ)

68.28 (لِبَاسٍ لَهُنَّ) ve siz ırler ol hātunlarğa kiyimsiz (عَلَّمَ اللَّهُ) taħkik bildi allahü te'ālā (أَنْتُمْ كُنْتُمْ) düristlikde

68.29 siz boldıñız (نُخَنَّاؤُنَّ أَنْفُسَكُمْ) üzeriñizge hiyānet kılur boldıñız (فَقَابَ عَلَيْكُمْ) bes günāhlerni qabul kıluv

I / 69

69.1 birlen kaytdı allahü te'ālā sizniñ üzeriñizge (وَعَفَا عَنْكُمْ) dağı sizden günāhlariñızni kiçdi allahü te'ālā

- 69.2 (فَالْتَنَ بِأَشْرُوهُنَّ) bes hâzır ya' nî helâl kılingan soñında hatunlarıñızğa yaqınlık kılıñız (وَأَبْتَقُوا) dağı
- 69.3 isteñiz (مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ) allahü te'älâ sizge levhü'l-mahfûzda yazılğan nerseni ya' nî balanı (وَكُلُوا وَأَشْرَبُوا)
- 69.4 ve aşañız dağı içiñiz (حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ) sizge zâhir bolğanğa kadar (الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ) aq yip (مِنَ الْحَيْطِ)
- 69.5 (مِنَ الْفَجْرِ) kara yipden (الْأَسْوَدُ) rast tañdan bolğuçı ol aq yip ammâ kara yipden murâd kiç
- 69.6 (ثُمَّ اتَّوَا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ) muniñ soñında kiçke kadar rûzeni tamâm kılıñız (وَلَا تَبَاشِرُوهُنَّ) dağı siz
- 69.7 hatunlarğa yaqınlık kıılmañız (وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ) hâlbükim siz mescidlerde i' tikâfda turuvçı
- 69.8 idiñiz (تِلْكَ هُدُودُ اللَّهِ) uşbu zıkr kılingan allahü te'älâniñ çiklenmiş hükmleridür (فَلَا تَقْرُبُوهَا) bes
- 69.9 bu çiklerge yaqın bolmañız (كَذَلِكَ) oşandaq ya' nî bu zıkr kılinganlarını beyân kıluvı kibi (يُبَيِّنُ اللَّهُ)
- 69.10 allahü te'älâ beyân kıluv (آيَاتِهِ) äyetlerini (لِلنَّاسِ) ädemlerge (لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ) ädemler allahü te'älâge қоşқан
- 69.11 ve tıyğan işlerinde hilâflık kıluvdan қоrқsunlar üçün ötken ramazândağı şerī' atlerde ramazânda aşav
- 69.12 üçün ve cimâ' kıluv қуяş batқан vaқtden yassı' vaқtine қadar gine helâl bolup yassı' dan soñ bu işler harâm
- 69.13 boldı hem bu hüküm resül allah zamâñına қadar қaldı hattâ hazret-i ' ömer hem başқа şahâbeler nefis arzusınıñ
- 69.14 gâlebesinden ramazânda yassı' dan soñ hatunlarına yaqınlık kıldılar hem hazret-i ' ömer bu işine ökünüp
- 69.15 resül allahğa bu vâkı' asını ikinçi künde söyledi soñra allahü te'älâ bu äyetni indürdi hem kılgan günâhların

- 69.16 yarlıkavından haber birdi hem tañğa kadar aşav içüv hem yaqınlıq kıluvnı helâl itdi meger i' tikâf
- 69.17 vaqtinde vatıdan men' kıldı bes yassı' dan soñ tañğa kadar hatunlarğa yaqınlıq kıluv hazret-i ' ömerniñ
- 69.18 sebebinden boldı ammâ yassı' dan soñ tañğa kadar aşav hem içüvniñ helâl boluvı şırme bin enes sebebli boldı
- 69.19 digenler anıñ kışçası şırme bin enes bik faqır ir bolğan kişige hidmet ite iken şol hidmet yalı
- 69.20 birlen iv cemâ' atleri birlen terbiyelengen bir kiçde ramazânda hidmetden arup qayıtup kiçde aşamay qalğan
- 69.21 şulayda tañda rûze bolğan resül ekrem şırmeni bik keyfsiz çehresi özgergen körgen resül ekrem
- 69.22 şırmeden ni sebebli yüziñde keyfsizlik ' alâmeti biline digen şırme öziniñ arup qayıtup kiçde aşamay
- 69.23 qaluvını söylegen şol sebebli allahü te' alâ tañğa kadar aşav içüvni helâl itüp âyet indürgen yine de
- 69.24 allahü te' alâ bu âyetde kiçniñ qaralğını qara yipge rast tañnı aq yipge teşbih itken
- 69.25 soñra aq yipni rast tañ birlen beyân itken bu beyân kilmesden burun ba' zı şahâbeler
- 69.26 ayaklarına aq yip birle qara yip beylep şol iki yip arası zâhir bolğanga kadar aşaylar
- 69.27 içeler hem cimâ' kılalalar idi allahü te' alâniñ aq yipni beyân kılup “**مِنَ الْجَبْرِ**” digen sözi ingeç
- 69.28 aq yipden tañ qara yipden kiçniñ qaranguluğu murâd ikeni bildiler imâm fahrü'l-islâm eyte allahü te' alâniñ
- 69.29 “**ثُمَّ انْتَهَى الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ**” digen sözinde nehler⁵ ramazan aşav birlen içüvde kefaret boluvğa işâret

I / 70

70.1 bardı çünki allahü te' alâ bu ümmetke ötkendegi ümmetlerge harâm bolğan nerselerini mübâh kıldı evvel cimâ' nı

⁵ “Nehyer” olmalı.

- 70.2 şoñra aşav içüvni zıkr kıldı munıñ şoñında kiçke qadar rüzeni tamām qılıñız didi bes mundan
- 70.3 bilindi rüze aşav içüvden hem cimā^ç dan tıyılıv ikençilik bes niteki cimā^ç birlen kefaret vācib idi
- 70.4 aşav içüv birlen de kefaret vācib bola dañı allahü te^ç ālāniñ bu sözinde şavm ve şālñıñ ħarām boluvına işāret
- 70.5 bar dañı şāhib keşşāf eyte «^{ولا تبشروهن وانتم عاكفون في المساجد}» āyetinde i^ç tikāfñıñ mescidke gine
- 70.6 ħaş boluvına işāret bardı çünki «^{وانتم عاكفون}» cümle-i ħāliyye bola da bes āyetniñ ma^ç nāsı boladur
- 70.7 mescidlerde i^ç tikāf qılıñız ħatunlarğa yaqınlıq qılmağanıñız ħālde niteki «^{أَدَّ عَلَىٰ الْفَأِّ وَأَنْتَ حُرٌّ}» niñ
- 70.8 ma^ç nāsı āzād miñe miñ dirhem birgeniñ ħālde ma^ç nāsında idi eger eytsek bu vaqt i^ç tikāfñıñ
- 70.9 vācib boluvı lāzım ħālbükim i^ç tikāf vācib tügil idi diyü eytürmiz vucüb-ı qaydge qarap bolur ya^ç nı
- 70.10 aşl i^ç tikāf senet bolur i^ç tikāfñıñ mescide boluvı vācib bolur (^{وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالِكُمْ}) mällarıñızñı
- 70.11 biriñizinkin biriñiz aşamañız (^{بَيْنَكُمْ}) aralarıñızda (^{بِالْبَاطِلِ}) bātıł ħariq birlen ya^ç nı allahü te^ç ālā mübāħ
- 70.12 qılmağan ve meşrū^ç bolmağan ħariq birlen orlav ħaşblav aldatup aluv ve başqa şer^ç ā bozuq bolğan
- 70.13 aqđler birlen aluv kibi (^{وَتَدُلُّوا بِهَا إِلَىٰ الْمَتَّامِ}) dañı bu mällarıñıñ ħikmetini ħākimlerge taşlamañız
- 70.14 (^{لَتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ}) ħākimleriñ ħükmi birlen ādemleriñ mällarıñdan bir

bölekni aşamaqıñız

70.15 üçün (بِالْأَنفِ) günāh birlen ya' nī yalğan güvāhlıq ve yalğan yemīnler birlen

(وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ) hālbūkim siz

70.16 öziñizniñ bāṭılıqda ikeniñizni bilürsiz bu āyet başqa kişiniñ mālını aluvniñ hem aşavniñ ḥarām boluvı

70.17 ḥaḳında resūl ekrem da' vā birlen kilgen iki kişiğe eytdi min bende min siz miñe ḥükm üçün

70.18 kilgensiz sizniñ ḥāliñizniñ ḥaḳıqatni min bilmeym iḥtimāl biriñizniñ delili kuvvetlirek bolur min işitkenimçe

70.19 ḥükm kılam eger de min biriñizniñ fā'ideñizge ikinçiñizniñ ḥaḳqı birlen ḥükm kılsam ikinçiñiz ol ḥükm

70.20 kılınğan nerseni almasun aniñ üçün minim zāhirge qarap ḥükm kılınğan nersem ḥaṭā bolğanda oṭ

70.21 kisegi bola didi şundan şoñ her ikisi yıǵladılar ve her birisi minim ḥaḳqım yoldaşıma bolsun

70.22 didiler resūl allah eytdi barıñız dostlaşıñız ḥaḳlarıñızni bölüñiz şoñra biriñizni biriñiz rāzī kılıñız

70.23 diyüv yine de bu āyetde işāret bar ḳadı yalğan şāhid birlen ḥükm kılsa ḥükminiñ zāhirde nāḳız boluvına

70.24 niteki imām ebū yūsuf şulay digen imām-ı a' zām ḳaşında zāhirā ve bāṭınā nāḳız bola mu'āz resūl erkemden

70.25 şoradı ey allahniñ resūli aynıñ kimüvinde hem başda aynıñ aḳ yip kibi niçke bolup zāhir boluvunda

70.26 muniñ şoñında her kün artup on dörtinçi kiçinde kāmil boluvında muniñ şoñında kün şayın az az

70.27 kimüp şoñra bütünley batuvında sebep nerse diyü allahü te'ālā bildi ki ādemleriñ aynıñ kimüviniñ ve kāmil

70.28 boluvınıñ sebebini bilmelerini şuniñ üçün sebebini beyān itmedi şol hıuşuşda zıkr
kılınacaq āyet indi

70.29 (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ) ey muḥammed ādemler sinden yāñi tuvğan aylardan şorarlar
ya' nī artuv ve kimüv

I / 71

71.1 sebeblerinden (قُلْ) eyt sin ey muḥammed cevābda (هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ) yāñi tuvğan
aylar ādemler üçün

71.2 dīn ve dūnyā maşlaḥatlarını bile turğan vaḫtlardur ya' nī yeñi tuvğan aylar birlen
ḫatunlar ʿiddeti,

71.3 ḫaml müddeti, rıza' müddeti, balanı imçekden ayuruv müddeti hem ḫacc vaḫtları hem
ticāret ve zirā' at

71.4 vaḫtları hem dīnleriniñ tölev vaḫtları bilinür çünki evvel ay kiçkine bolup āhir bolgaç
evvel künniñ

71.5 tā'rīḫī kāmīl bolgaç on dörтинчи künniñ tā'rīḫī bütinley gā'ib bolgaç aynıñ tamām
boluvı bilinür

71.6 (وَالْحَجِّ) daḫı ḫacc üçün miḫātdur yeñi tuvğan ay birlen ḫacc vaḫtni bilinür (وَلَيْسَ الْبِرُّ)
daḫı

71.7 izgülik tügil (بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ) sizniñ ivlerge kilüviñizde (kirüviñizde) (مَنْ ظَهَرَ
ivleriniñ

71.8 arḫalarından cāhiliyet zamānında ḫalḫ iḫrām baḫlasalar ivleriniñ işeklerinden kilmeyler
iken belki

71.9 ivleriniñ arḫalarından kileler (kireler) iken işeklerden kilgen kişini fācir dip aḫaylar iken

71.10 allahü te'ālā şunı redd kılup zıkr kılınğan āyetni indürdi (وَلَكِنَّ الْبِرَّ) likin izgülik
(مَنْ اتَّقَى)

71.11 ḫarāmlardan ve şübhelardan şaḫlangan kişiniñ izgülügi (وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا) ve
ivlerge kilüñiz

71.12 (kiriñiz) işeklerinden (وَآتُوا اللَّهَ) dağı allahü te‘ālāden, koşқан ve ıyğan neresinden korkıñız (لَعَلَّكُمْ)

71.13 (تَفْلِحُونَ) dünyā ve āhiret sa‘ādetine irişüviñiz üçün bu āyet cāhiliyet ‘ādetiniñ ba‘zısını nesh hakkında

71.14 (وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) ey mü‘minler allahü te‘ālā yolında allahü te‘ālāniñ sözini üstün kıluv ve dīni ‘aziz kıluv

71.15 üçün şoğış kılıñız (الَّذِينَ) şunday ādemler birlen (يُقَاتِلُونَكُمْ) ol ādemler sizniñ birlen şoğış

71.16 kılurlar (وَلَا تَعْتَدُوا) dağı şoğış kılğanda zulm kılmañız ya‘nī qartlarını ve şabıllarını ve hatunlarını

71.17 ve dīvānelerni ve köteremlerni ve şoqırlarını öltürmeñiz (إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ) düristlikde allahü te‘ālā

71.18 zulm kıluvçılarını süymes (وَأَقْتُلُوهُمْ) dağı öltürñiz dінде muhālif kişilerni (حَيْثُ نَفَقْتَهُمْ) kayu

71.19 orunda tapsañız da ol dінде muhāliflerni (وَأَخْرَجُوهُمْ) dağı dінде muhāliflerni çığarıñız (مِنْ حَيْثُ)

71.20 şol orundan ya‘nī mekkeden (أَخْرَجُوكُمْ) ol dінде muhālifler niteki sizni mekkeden çığardılar (وَالْفَقْنَةَ)

71.21 (أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ) dağı fitne ya‘nī müselmānlarınñ aşl yurtlarından dінде muhāliflerni çığaruvları alarnı

71.22 öltürüvdende qatırağdur (وَلَا تُعَانِدُوهُمْ عِنْدَ الْحُرَامِ) dağı ey mü‘minler dінде muhālifler birlen mescid-i

71.23 hārām (haram) qaşında şoğış kılmañız (مَعَى يُقَاتِلُونَكُمْ فِيهِ) dінде muhālifler başlap mescid-i hārām

71.24 qaşında sizniñ birlen şoğış kılğanlarına qadar (فَإِنْ قَاتَلْتُمُوكُمْ) bes eger dінде muhālifler

71.25 mescid-i Һarām Һaşında sizniñ birlen şoğış Һılısalar (فَاتَّقُواهُمْ) bes siz de ol dінде muҺālifler birlen

71.26 mescid-i Һarām Һuzūrında şoğış Һılıñız (كُنَّا لَكُمْ جَزَاءَ الْكَافِرِينَ) oşandağ ya‘nī öltürüv ve yurtlanduran

71.27 Һığaruv kāfirlerniñ cezāsıdır (فَإِنِ اتَّبَعْتُمْ) bes eger dінде muҺālifler küfrden dağı şoğış Һılıvdan Һıyılısalar

I / 72

72.1 (فَأَنَّ اللَّهَ) bes düristlikde allahü te‘lālā (غُفُورٌ رَّحِيمٌ) alarnı yarlığağucı ve raҺmet Һılığucıdır bu āyet hem

72.2 munıñ soñındağı āyet Һıtāl Һaқında bu zıkr Һılıngan āyetniñ nuzūliniñ sebebi Һudeybiye yılında resūl allah

72.3 medīneden mekkege ‘umre Һaccı üçün kildükde müşrikler resūl allahnı mekkege kirüvden Һıydılar ikinçi yılda Һacc

72.4 Һılmağ üçün üç kün mekkege kirüvge ruҺşat birürge bolup şulğ Һıldılar resūl allah ikinçi yılda

72.5 ‘umre Һaccını ötev üçün müselmānlar birlen mekkege yine bardı müselmānlar müşrikler va‘delerinde turmaslar

72.6 bizni mekkede zū’l-Һa‘de ayında öltürürler dip Һorқdılar hem bu Һarām ayında şoğış Һılıvniñ Һükmi niçük

72.7 bolur dip fikr Һıldılar allahü te‘ālā Һaşında bu şoğış Һarām mı dürist mi diyü şundan soñ allahü te‘ālā zıkr

72.8 Һılıngan āyetni indürdi (وَقَاتِلُوهُمْ) dağı öltüriñiz ol dінде muҺāliflerni (حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ) şirk

72.9 bolmasun üçün (وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ) dağı dін Һalış allah üçün gine bolsun üçün dінде şeytān

72.10 üçün ülüş bolmasun üçün (فَإِنِ اتَّبَعْتُمْ) bes eger müşrikler şirkden Һıyılısalar alarnı öltürmeñiz

72.11 (الْأَعْلَى الظَّالِمِينَ) meger zulm kıluvçılarğa ğına zulm kıluv bolur (فَلَا تُدْرِكُونَ)

72.12 bu āyetniñ zāhirinden ħarbi birlen zımmiñ her ikisini ħatlniñ vācib boluvı fehmlene çünki allahü te'ālā

72.13 ħatlnin intihāsını şirkniñ intikāsi kıldı şirk-i ħarbī birlen zımmiñ her ikisinde bar likin cevāp

72.14 biremiz şirkniñ intifāsından maqşūd şirkniñ kuvvetiniñ intifāsını ehl-i cizyeniñ dīn ħükmleri yürütölmey

72.15 aĥkām-ı islāmge boy şunuvları vaĥtinde şirkniñ kuvveti müntefi bola yā ki fitneden muĥārebe aluv mümkün zımmiler

72.16 ehl-i muĥārebeden tügil * (الشُّهُرُ الْحَرَامُ) şoĝış ħarām bolğan bu yılıñızniñ zü'l-qa' de ayı (بِالشُّهُرِ الْحَرَامِ)

72.17 şoĝış ħarām bolğan aylarnıñ ötken yılı zü'l-qa' de ayları berāberindedür ya'nī müşrikler ötken yılıniñ

72.18 şoĝış ħarām bolğan zü'l-qa' de ayında sizniñ birlen şoĝış kıldılar siz de bu yılıniñ şoĝış ħarām bolğan

72.19 zü'l-qa' de ayında alar birlen şoĝış kılıñız ya'nī alar ötken yıl ħarām ayda sizni öltürgen kibi siz de

72.20 alarnı bu yılıniñ ħarām ayında öltürüñiz (وَالْحُرْمَةُ قِصَاصٌ) daĥı ħürmetlerde ħışās birĝüçidür ya'nī ötken

72.21 yılda müşrikler sizniñ zü'l-qa' de ayıñızniñ ħürmetini yarıtıldı siz bu yılıniñ alarnıñ zü'l-qa' de aylarınıñ

72.22 ħürmetini yarıtıñız (فَسِنِّ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ) bes kimdür sizniñ üzeriñizge zulm kılssa ya'nī kıtāl birlen (فَاعْتَدُوا)

72.23 bes ol kişi üzerine kıtāl birlen zulm (مَقَابِلُهُ) "kılıñız muĥābeleden zulm birlen ta'bir itüvde müşakile

72.24 bar ya'nī zulm şoĥbetde tüşkenligi üçün allahü te'ālā muĥābeleden zulm birlen ta'bir itken (بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى)

72.25 sizge zulm kılğan nerseniñ meşeli birlen (وَأْتُوا اللَّهَ) zulm kılğan kişiden öç aluvda allahü te'ālā (عَلَيْكُمْ)

72.26 helâl kılmagan nersege kirişüvde allahdan qorqıñız (وَأَعْلَمُوا) dahi biliñiz (أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ) düristlikde

72.27 allahü te‘älā özinden qorquvçılar birlen birgedür (وَأَنْفَقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) dağı allahü te‘älāniñ rızalığı tapılğan

I / 73

73.1 yolğa (islâmniñ teraqqiyye’ine sebep bolğan yolğa) mällarıñızni şarf itıñiz (وَلَا تُلْفُوا بِأَيْدِيكُمْ) (1) ve öziñizni

73.2 öz qullarıñız birlen telaşlamañız (إِلَى التَّوَلَّكَ) helâkliğke resül ekrem hudeybiye yılında ‘umre haccınıñ

73.3 qazasını qaşd qılğan zamānda şahābeler ma‘işetleri tar bolup şabrlıq qıluvğa mecālleri qalmağaç baylardan

73.4 şikāyet qıluvğa kirişdiler bes allahü te‘älā baylarğa hitāb qılup zıkr qılınğan āyetni iñdürdi ya‘nī

73.5 ey baylar hacge barurğa qaşd qılğan ādemlerge mällarıñızni şarf qılıñız saranlıq sebebi öziñizni

73.6 helâketge telaşlamañız diyü (وَأَحْسِنُوا) dağı ‘amelleriñizni ve hāqlarıñızni körkem qılıñız yā ki hācīlarğa

73.7 infāk birlen izgülik qılıñız (إِنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘älā (يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ) izgülik qıluvçılarnı

73.8 dost körür allahü te‘älāniñ öziñizni helâketke taşlamañız digen sözi ‘āmm qaşd birlen ādemniñ özini

73.9 oțka taşlavını ve şuğa bațuruvını ve başqaça özini helāk itüvini şāmil bola (وَأَتُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ)

73.10 hālīş allahü te‘älā rızalığı üçün riyā’dan ve başqa kimçiliklerden hālī bolğanıñız hālde farz hem ‘umre haccını

73.11 tamām qılıñız ya‘nī farz-ı hacc birlen ‘umre haccını rekatleri ve şartları ve vācibleri birlen tamām idiñiz farz-ı

73.12 haccañın farz-ı ihrām, vuķūf-ı ‘örge, tavāf-ı ziyāret vācibleri vuķūf-ı müzdelife, şafā birlen merve arasında sa‘y,

73.13 remy-i cimār, tavāf-ı şadr, halk, ‘umre haccañın rükni tavāf, sa‘y; şartı ihrām, hāk eger eytseñ allahü te‘ālāniñ

73.14 bu āyetinde emri vucüb üçün bolsa ‘umre haccañın da vācib boluvı lāzım. eger nedb üçün bolsa farz

73.15 haccañın mendüb boluvı lāzım cevābda eytürmiz emr-i nedb üçün bolur ibtidā-ı islāmda farz-ı hacc birlen

73.16 nefl-i hacc her ikisi mendüb bolur şoñra farz haccañın farzlığı «وَاللّٰهُ عَلَى النَّاسِ حَكُّ الْبَيْتِ» āyeti

73.17 birlen şābit bolur yā ki emr-i nedb üçün bolur mecmū‘asına munşarif bolur ya‘nī farz hacc birlen ‘umre

73.18 haccañı cem‘ kıluv mendüb ma‘nāsında bola yā ki emr-i vucüb üçün bolur farz haccañı da nefl haccañı da şurū‘

73.19 şoñında elbette itmām lāzım yā ki farz-ı hacc bilen nefl haccañı şurū‘-ı mefrūze aħkām-ı mektūbesi birlen

73.20 edā murād bolur. emrden nefl-i ‘umre senet bolsa da aħkāmı farz bolurğa mümkin yā ki eytürmiz hāķiķat

73.21 emr-i taleb; talebniñ mūcibi vucüb-ı qarīnesiz şābit bolur muħtemeli nedb-i qarīne birlen şābit bolur bes

73.22 emr-i haccge müte‘allıķ bolsa vucüb üçün bolur ‘umrege müte‘allıķ bolsa nedb üçün bolur (فَإِنْ أَحْضَرْتُمْ)

73.23 (1) «وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ» öziñizni öziñiz helāklikke şalmañız. allahü te‘ālāniñ bu sözi ile

73.24 her vaķtde bizge ‘amel tiyüşdür şol sebebden bizler her vaķtde özimizni helāk kıla turğan işlerge kirişmey

73.25 kaçuşmay şaķlanurğa tiyüş. meşelā bizniñ tatar qardeşlerimizniñ rūs tilin bilüvden kaçuvları, alarnı dünyāda

73.26 harābılıķğa tüşüvge tartadur. indi anı taşlap özimizni özimiz helāk kılsaķ kıyāmet küninde ‘azābke

73.27 tiyüş bolurmız. hem de millet fā‘idesine bolğan başķa yeñi işlerden tıyulup milletimizni artķa ķaldurup özimizni

73.28 özimiz helāk kılsaķ tağında ‘azābķa teyehhüş bolurmız biz nerse milletimizniñ alğa kitüvine zararlı iken, ol nersenı

73.29 kıluv oşandaq uşbu āyet fermānı boyınça bizni ‘azābka tiyüşli kıluv. ş. h.

I / 74

74.1 bes eger hacc birlen ‘umreni tamām kıluvdan bir sebep birlen tıyılmış bolsañız (فَمَا اسْتَسِيرُوا) bes sizge

74.2 müyesser bolğan nerse lāzım bolur (مِنَ الْهَدْيِ) kıoydan, teveden, şığırdan bolğan hedy ya‘nī mekkege

74.3 hedy yiberürsüz (وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ) dağı başlarıñızññ tüklerini kitermeñiz (حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ) hedy

74.4 irişkenge kadar (مَحَلَّهُ) özini boğazlav vācib bolğan orunğa ya‘nī haramge (فَإِنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا)

74.5 bes sizlerden bir kişi avruv bolsa (أَوْ بِهِ آذَىٰ مِنْ رَأْسِهِ) yeise ol kişi birlen başında rencite turğan

74.6 nersesi bolsa bitler ve cerāhatler kibi bes şol zarūret üçün saçnı kiterse hedy haramge irişmezden

74.7 burun (فَغَفِيَّةً) bes bu kişiğe fidye lāzım bolur (مِنْ صِيَامٍ) üç kün rüzeden bolğuçı ol fidye

74.8 (أَوْ صَاعًا) yeise altı miskinge yigirmi dört kadağ buğday birüvden bolğuçı ol fidye (أَوْ نُسْكَ)

74.9 yeise kıoy boğazlavdan bolğuçı ol fidye (فَأَذِلَّةً لِأَفْئِدَتِكُمْ) bes her kıayçan hacc birlen ‘umreni öteveden

74.10 tıyılıvdan emīn bolsañız ya‘nī tınçlıqda bolsañız (فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ) bes bir kişi ‘umre birlen allahü

74.11 te‘ālāge taqarrüb sebebli fā’idelense (إِلَى الْحَجِّ) farz-ı hacc birlen ihrām bağlağanğa kadar ya‘nī bir kişi farz-ı

74.12 hacc birlen ‘umre haccını emîn bolğan hâlde edâ’ kılsa (فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ) bes bu kişige hedyden

74.13 müyesser bolğan nerse lâzım bolur (فَمَنْ لَمْ يَجِدْ) bes farz-ı hacc birlen ‘umre haccını edâ’ kılgan âdemlerden

74.14 bir kişi hedy tapmasa (فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ) bes bu kişige hacc vaqtinde üç kün rüze tutuv lâzım

74.15 bolur (وَسَبْعَةَ إِذَا رَجَعْتُمْ) dağı yidi kün rüze lâzım bolur her kayçan ivüñizge kaytsañız yâ ki hacc

74.16 ‘amellerinden boşansañız (تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ) bu rüzeler cem‘isi kâmil on kündür allahü te‘âlâniñ bu sözni

74.17 eytüvinden maqşūdı ve aniñ ibāhat üçün kilüvi tevehhüm kıılınmasun üçün niteki
جالس الحسن وابن

74.18 “ سرين ” digende vāv-ı ibāhat üçün bolğan yâ ki ‘arablar hēsābnı yağşı bilmedüklerinden cem‘-i ‘amelni üyretür

74.19 üçün eytken bolur (ذَلِكَ) bu farz-ı hacc birlen ‘umre-i haccı bir yolu edâ birlen temettu‘ kıluv (لَمَنْ)

74.20 şol kişi üçündür (لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ) ol kişiniñ ehli bolmadı (حَاضِرِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ) mescid-i harāmğa

74.21 hāzirler bolmadı ya‘nī mekki bolmağan hem miqātden mekkege yaqın bolğan orunda bolmağan kişilerge ammā

74.22 mekkilerge ehl-i miqātke hem miqātden mekkege yaqın tarafda bolğan âdemlerge temettu‘ haccı yoğ çünki bu kişilerge

74.23 hacc aylarından başka vaqtde de mekkege kilüp ‘umre haccı yiñillik birlen kıluv mümkün ammā āfākiğe mekkede uzun

74.24 müddet turuv mutaşavvır tügil ya‘nī ağır (وَاتَّقُوا اللَّهَ) қоşқан ve тыған işlerinde huşūşā haccda allahdan қорқıñız

74.25 (وَأَعْلَمُوا) dağı biliñız (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (شَيْبُ الْعِقَابِ) ‘azābı қаtı bolğuçıdur bu zıkr kıılınğan

- 74.26 iki āyet hac birlen ‘umreni tamām kıluv hem hac birlen ‘umreden ihşār haqında hem temettu‘ hükmleri haqında hac birlen
- 74.27 ‘umreni birem birem gine bir yılda kılnsa ifrād dip atala eger bir yılda ikisini bir ihrām birlen kılnsa qurān
- 74.28 dip atala iki ihrām birlen bir yılda kılnsa temettu‘ dip atala hem şunār qarap hac ‘amelni kıuvçığa da müfred
- 74.29 qarin mütemetti‘ dip eytile qurān hacı temettü‘den temettü‘ hacı ifrād hacından efḍāl (الحج أشهر معلومات) hac vaqti
- 74.30 ma‘lūm bolğan aylardur ya‘nī şevvāl zū’l-qa‘de zū’l-ħiccenin on küni cem‘i iki ayda on kün eger eytsek

I / 75

- 75.1 hacını iki ayda zū’l-ħiccenin on küni birlen vaqtlavda fā’ide nerse ve hālāniki hacnıñ şartı bolğan ihrāmı
- 75.2 bu vaqtlardan taqḍīm dürist vuqūf-ı ‘örfe bolğan rükni zū’l-ħiccenin tokızında kılmak lāzım tavāf-ı ziyāret
- 75.3 bolğan rükni bu vaqtlardan şoñda kıluv dürist meşelā ‘ıyd küniñden şoñ cevāb birürmiz hacnı iki ayda
- 75.4 on kün birlen vaqtlavınñ fā’idesi hacnıñ hiçbir fi‘liniñ bu vaqtdan ilk boluvınıñ dürist
- 75.5 bolmassızlığı ammā ihrām dürist bolsa da evvelde mekrūh digenler yā ki ihrāmınñ vaktından burun
- 75.6 dürist boluvı hacnıñ ihrāmı namāznıñ niyeti kibi hāric bolğanlığı üçün bes hacnıñ dāħilinde bolğan
- 75.7 hiçbir fi‘lini vaktından burun kıluv dürist bolmay (فَمَنْ قَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ) bes bir kişi ihrām beylev yā ki
- 75.8 şulbiye yā ki hedy sürüv sebebli bu iki ayda on kün içinde özine hacnı farz itse (فَلَا رَفْتُ) bes bu kişi
- 75.9 hatunına yaqınlık kılmasun yā ki eşeki söz söylemesün (وَلَا تُسْرِفُ) daħı şerī‘ at ta‘yīn

kılgan çıklerden

75.10 ötmesün (وَلَا جُنَاحَ) dağı yoldaşları ve hizmetçileri birlen kıçkuruşmasun (فِي الْحَجِّ) hacc künlerinde

75.11 allahü te'ālā hac künlerinde bu üç nerseni mübālağa üçün nehy kaçdı üzerine nefy itdi ammā maqşūd nehydür

75.12 ol maqşūdka qarap ma' nī birildi (وَمَا تَنْفَعُكُمْ فِيهَا مِنْ يَدٍ مِّنْ خَيْرٍ) ve şol nersekim izgülikden işlersiz (يَعْلَمُهُ اللَّهُ)

75.13 şol nerseni allahü te'ālā bilür ecrini zā'i' itmes allahü te'ālā yavızlıqdan tıygannıñ şoñında izgülik

75.14 kıluvğa kızuqıdurdı ya' nī eşekī söz ornına körkem söz isti' māl itiñiz bozuqlıq ornına izgülik ve taqvālıqıñı

75.15 isti' māl itiñiz kıçkuruşuv ornına infāqıñı hem ahlāq-ı cemīleni isti' māl itiñiz

ma' nāsında (وَتَزَوَّدُوا) dağı hacge

75.16 barganda ivüñizden azıq hāzirlep çığıñız kişiden ta'ām şoravdan şaqlanıñız yā ki āhıretiñi üçün azıq

75.17 hāzirleñiz (فَإِنَّ خَيْرَ الرِّزْقِ) bes düristlikde azıqlarıñ izgüsü (التَّقْوَى) kişiden şoravdan

75.18 şaqlana turğan azıqdur ya' nī öziñ hāzirlep alup çıqğan az kadar yā ki āhıret azıqlarıñı

75.19 izgüsü haramdan şaqlanuvdur bu iki mü'tāla' anıñ kaysınıñ şevāb idügi ehl-i 'irfānga yaşrin bolmasa

75.20 kirek yemen ehli hacge azıqsız tevbesiz çıgup mekke ehlini şadaqa şorar sebebli tınçsızlandurğaç allahü te'ālā

75.21 zıkr kılgan āyetni indürmiş (وَأَتَّقُوا بِأُولَى الْأَلْبَابِ) ey 'aql iyeleri minim 'azābımdan qorqıñız

75.22 bir türli qavm töyege aqlanğan kişige hem şatuvçığa hacc yok töyege aqlanğan adem

birlen şatuvçı hācı

75.23 tügil dip gümāñ kıldılar allahü te‘ālā alarnı redd kılup zıkr kıılınacağı āyetni indürdi

(لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ

75.24 sizniñ üzeriñizge günāh yoğdur (إِنْ تَبَتُّوْا فُضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ) hacda şatuv itüv sebebli rabbiñizden rızq isteviñizde

75.25 (فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ) bes her kayçan öziñizni ‘arafātdan yiberseñiz (فَازْكُرُوا اللَّهَ)

bes telbiye ve tehlil

75.26 hem du‘ā birlen allah (te‘ālā) nı zıkr kıılıñız (عِنْدَ الشَّعْرِ الْحَرَامِ) meş‘ar-ı harām (kızeğ tavı)

75.27 huzūrında (وَإِذْ كُرِّهَ) dağı allahü te‘ālāni körkem zıkr birlen zıkr kıılıñız (كَمَا هَذَا كُتْمٌ)

75.28 nitteki allahü te‘ālā sizni hac ‘amellerine körkem bolğan köndürüv birlen köndürdi

(وَإِنْ كُنْتُمْ

75.29 boldıñız (مِنْ قَبْلِهِ) allahü te‘ālāniñ köndürüvinden ilk (لَمِنَ الصَّالِحِينَ) imānnı ve fā‘atni cāhil bolğan

I / 76

76.1 ādemlerden (ثُمَّ أَفِيضُوا) muniñ soñında ey kıreyşler ‘arefeden öziñizni yiberiñiz
(مَنْ هَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ)

76.2 ādemler özlerni yibergen orunlarından ya‘nī sizde başqa ādemler kibi ‘arefeden kıaytıñız müzdelifeden

76.3 kıaytmañız kıreyşler başqa ādemler ‘arefede tokıtağanda müzdelifede tokıtaylar iken bu işleri birlen başqa

76.4 ādemlerge tekebbürleneler iken muniñ soñında kıaytkanda müzdelifeden kıaytalar iken allahü te‘ālā bunı zıkr

76.5 kıılınğan āyet birlen inkār itdi (وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ) dağı allahü te‘ālāden günāhlariñizni yarlıkıavnı isteñiz

76.6 (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (غُفُورٌ رَحِيمٌ) yarlıkıamak istevçileriñ günāhlarını yarlıkıavçıdır hem

76.7 rahmet kııluvçıdır bu zıkr kıılınğan āyet hacniñ vaqtini hem şartlarını hem ‘arefe birlen müzdelifede tokıtavını

76.8 beyānda (فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ) bes her kıayçan hacce ‘ibadetleriñizni öteseñiz
(فَادْكُرُوا اللَّهَ) bes allahü te‘ālānı

76.9 zıkr itiñiz (كَذَكَرْتُمْ آبَاءَكُمْ) atalarıñizni zıkr itüviñiz kibi (أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا) yeise atalarıñizni zıkrden de

76.10 kıatırak bolğan zıkr birlen zıkr kıılınız (فَمَنْ النَّاسُ مَنْ يَقُولُ) bes ādemler cümlesinden bardur şunday

76.11 kışi eytür ol ya‘nī hacge barup da yalgız dünyā ülüşni şoravçılar bardur
(رَبَّنَا آتِنَا فِي النَّبَاِ) ey

76.12 rabbimizge dünyāda ülüşimizni birgey idiñ (وَمَالَهُ فِي الْآخِرَةِ) ve bu dünyā ülüşni gine şorağan kışıge āhıretde

76.13 yokdur (مَنْ خَلَّافَ) ülüşden (وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ) dağı hacge hāzir bolğan kışilerden şunday ādem bar eytür

- 76.14 رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا (ey rabbimiz bizge dünyāda birgey idiñiz (حَسَنَةً) izgülikni (ni' metni) ve selāmetlikni
- 76.15 (وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) dağı āhiretde birgey idiñ izgülikni (sevābnı) (وَفِي الْأَعْرَةِ حَسَنَةً) dağı bizni
- 76.16 (أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ) ve bu revişçe eytüvçi ikinci fırka alar üçün şaqlağay idiñ oğ 'azābından ()
- 76.17 (وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ) dağı allahü te'ālā hesapbnı (مِمَّا كَسَبُوا) ülüş bolğuçıdır kesb kılğan nerselerinden
- 76.18 (وَأَذْكُرُوا اللَّهَ) dağı allahı zikr kılıñız tiz kıluvçıdır bütün halknıñ hesapbnı bik az müddetde tamām iter
- 76.19 (فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ) şanalımış künlerde ya'nī teşriğ künlerinde (emrniñ vucüb üçün boluvına bināen
- 76.20 (فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ) bes bir kişi bu āyetden teşriğ tekbiriniñ vācib boluvı çığa) münādan kaytuvğa
- 76.21 (فَلَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ) bes iki künde aşğa ya'nī taş atқан şöñinda teşriğniñ ikinci küninde kaytsa
- 76.22 (وَمَنْ تَأَخَّرَ) ve bir kişi kaytuvda kiçikse ya'nī üçünçi küñniñde ol kişi üzerine günāh yoğdur
- 76.23 (لَمَنْ اتَّقَى) hacda ihrām sebebli memnū' (فَلَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ) taşnı aşıa ol kişi üzerine günāh yoğdur
- 76.24 (وَأَتَقُوا اللَّهَ) ve her bir işde allahü bolğan nerselerden şaqlanğan kişiğe aşığuvda da kiçigüvde de günāh yoğdur
- 76.25 (وَأَعْمُرُوا) dağı biliñiz (أَنْتُمْ) düristikde siz (إِلَيْهِ تُعْشُرُونَ) ol te'ālāden qorqıñız
- 76.26 (وَمِنَ النَّاسِ مَنْ) dağı ādemler cümlesinden bar şunday ādem (يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) qobarılmış bolursız
- 76.27 (وَيُشْمَبُ اللَّهُ) dahi allahü ol ādemniñ dünyā tirükligi haqında bolğan sözi ey muğammed sini 'aceblendürür

76.28 te'ālānı şāhid kıılır (عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ) köñlinde bolğan nerse üzerine ya'nī allah birlen yemīn iter

I / 77

77.1 (وَهُرَّ الدُّنْيَا) ħālbükim ol kişi siñe ve müselmānlarga ħuşümet kıluvçılarnıñ ve düşmānlarnıñ iñ

77.2 қаtıсıdır bu āyet münāfıqlardan şerīf oğlı aĥnes ĥaqında indi bik açuĥ yüzli söçik yumşaq sözli

77.3 ādem bolup resūl ekremge dostlıĥ körsetip islāmıyet izĥār kılup yürügen sebeб nuzūli ĥāş münāfıĥ

77.4 ĥaqında bolsa da lafzı cemī' münāfıqlarnı şāmil (وَإِذَا تَوَلَّىٰ) ve her қayçan ol münāfıĥ sinden dönse ya'nī

77.5 siniñ yanıñdan kitse (سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ) yirde tıruşup yorur (لِيُفْسِدَ فِيهَا) yirde bozuĥluĥ kıluv

77.6 üçün (وَيَبْلُوكَ الْمَرْثَ وَالنَّسْلَ) daĥı iĥinlerni ve ĥayvānlarnı helāk kıluv üçün nitekki şerīf

77.7 oğlı aĥnes şulay kıldı çünki aĥnes birlen şaĥīf arasında düşmānlıĥ bolğanlıĥı sebebli aĥnes

77.8 şaĥīfniñ kiç birlen iĥinlerini yandurdı ve ĥayvānlarnı helāk itdi (وَاللَّهُ لَا يُعِبُّ الْفُسَادَ) allahü te'ālā

77.9 bozuĥluĥnı süymes ve bozuĥ işke rāzī bolmas (وَإِذَا قِيلَ لَهُ) ve her қayçan münāfıĥğa (aĥnesge)

77.10 eytilse (أَتَىٰ اللَّهَ) bozuĥluĥ kıluvıñda allahdan қorĥ dip (أَخَذَتْهُ الْعُرَّةُ بِالْأَنَامِ) ol münāfıĥnı ĥünāĥğa

77.11 meyl itüvge uluĥluĥ tutar ya'nī ĥamiyyet-i cāhiliyyesi қozĥalup nehy kılınğan ĥünāĥsına kirişir (فَعَسَىٰ جَهَنَّمَ)

77.12 bes ol münāfıĥğa cehennem yiter (وَلَيَبْسُ الْمُهَادُّ) ve ni yavız boldı ol münāfıĥğa ĥāzirlengen töşek

77.13 ya' nî cehennem bir vaktde sinân oğlu şuheybni müşrikler tutup islâm dînini taşla mürted bol diyü

77.14 'azâbladılar hâzret-i şuheyb min indi qart kişi eger müşrik bolup sizniñ birlen birge bolsam da

77.15 sizge fâ'ide kıluırğa kuvvetimden kilmey islâm dîninde bolup müselmânlar birlen birge bolsam da sizge zarar

77.16 kıluırğa kuvvetimden kilmeymün islâm dîninde qalaym mālımni alquzda mini yiberiñiz dip yalbardı müşrikler

77.17 hem qabül itip şuheybni yiberdiler allahü te'ālā hâzret-i şuheyb haqında zıkr kılınaçaq âyetni indürdi

77.18 (مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ) dağı âdemlerden ba'zı (وَمَنْ النَّاسِ) özini şatqan kişi bar ya' nî nefsnı allahü

77.19 te'ālāniñ tã'atinde şarf kılgan kişi (ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ) allahü te'ālāniñ rızalığını istev üçün (وَاللَّهِ)

77.20 ve allahü te'ālā (رَوْفٌ بِالْعِبَادِ) bendelerge şefkat kıluvçıdur (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey andalayın imân

77.21 kitürgen âdemler (أَدْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَافَّةً) barçañız birge bolğanıñız hâlde allahü te'ālāniñ tã'atine kiriñiz bu

77.22 âyetde hıtab ehl-i kitâbdan imân kitürgen âdemlerge çünki ehl-i kitâb imân kitürgen şoñında da

77.23 şenbe künni uluğladılar tüyelerini ve sütlerini haram itdiler allahü te'ālā bu işden nehy itdi ve allahğa boy

77.24 şuñıñız diyü emr itdi (وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ) dağı şeytāniñ vesvese yollarına iyermeñiz

77.25 (أَنَّهُ لَكُمْ) düristlikde ol şeytān sizniñ üçün (عَلُو مَبِينٍ) zāhir bolğan düşmāndur (فَإِنْ زَلَلْتُمْ)

77.26 bes eger allahü te'ālāniñ tã'atine zāhirā ve bāṭnā cümleñiz birge bolğanıñız hâlde kirüvden avıssañız ve azgunluq

77.27 yolna kitseñiz (مَنْ يَكُفِّرْ بِنُكْرِهِ) allahü te'ālāniñ tã'atine kirüvniñ haqq boluvına zāhir bolğan

77.28 deliller sizge kilgenniñ şoñında (فَاعْلَمُوا) bes biliñiz (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (عَزِيزٌ حَكِيمٌ)

77.29 ğālibdür sizni ‘azāb kıluvından hiç kim tıya almas hem işinde hikmet iyesidür hiç kimni haqsız ‘azāb

I / 78

78.1 kılmaz. bir qurān oquvçı ādem bu āyetde “غفورٌ رحيمٌ” ornına “عزیز حکیم” dip oquğan iken

78.2 birde qurān oqumağan ‘arab bedevisi muni işitkende haṭā’ oquysun bu söz allahü te‘ālāniñ sözi bolmas

78.3 allahü te‘ālā hikmet iyesi günāhnı zıkr vaqtinde ğufrānnı zıkr kılmaz bu günāhğa kızuğduruv bola dip qurān

78.4 oquvçıniñ avzını yapқан (هَلْ يَنْظُرُونَ) eyā allahü te‘ālāniñ tā‘atine kirüvden baş tartup şeyṭān

78.5 vesveselerine iyerüvçiler köterilür mi ya‘nī kötmesler (أَلَا أَنْ بَأْنِيَهُمُ اللَّهُ) meger allahü te‘ālāniñ emriniñ

78.6 ve ‘azābınıñ kilüvini köterilür (فِي ظِلِّ مِنَ الْغَمَامِ) aq buluṭdan bolğan kölegelerde (وَالْمَلَائِكَةُ) dağı

78.7 ‘azāb kıluv üçün mü’ekkil bolğan ferişteleleriñ kilüvini köterler (وَأُضَى الْأَمْرَ) alarnı helāk kıluv emri

78.8 tamām kılındı (وَالَى اللَّهُ) dağı allahü te‘ālāge (تُرْجَعُ الْأُمُورُ) işler kıyılmış bolur (سَلَّ بَنَى إِسْرَائِيلَ)

78.9 ey muḥammed ya‘qūbniñ balayını¹ şora (كَمْ آتَيْنَاهُمُ) köp me birdük ol ya‘qūbniñ balalarına (مِنْ آيَةٍ)

¹ “balalarını” olmalı.

78.10 (بَيِّنَةٌ) zāhir bolğan ‘alāmetden. deryā yarılmaq birlen silüvi inmek kibi bular bu ni‘metlerni küfrge

78.11 almaşdurdılar (وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ) ve kimdür allahü te‘ālāniñ ni‘metini küfrge almaşdurur (مَنْ بَدَّلَ مَا جَاءَتْهُ)

78.12 ol ni‘met ol kişige kilgenniñ soñında (فَإِنَّ اللَّهَ) bes düristlikde allahü te‘ālā (شَدِيدُ الْعِقَابِ) ol

78.13 kişige ‘azābı қаtı bolğuçıdur (زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا) kāfir bolğan kişilerge ziynetlenmiş boldı

78.14 (الْحَيَاةَ الدُّنْيَا) dünyā tirükligi (وَيَسْخَرُونَ) dağı ol kāfir bolğan ādemler maşhara qılur boldılar

78.15 (مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا) imān kitürgen ādemlerden (وَالَّذِينَ اتَّقَوْا) dağı şirkden şaqlangan kişilerden

78.16 (فَرَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) kıyāmet küninde ol maşhara qılınmış müselmānlar (şahābeler) maşhara qıluvçı ‘arab

78.17 müşriklerinden üstündür çünki ol maşhara qılınmış faķir müselmānlar (bilāl, ‘ömer, şuheyb) kibiler cennet-i ‘āliyededür

78.18 ammā maşhara qıluvçı müşrikler nār-ı sāfilededür (وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ) ve allahü te‘ālā dünyā ve āhıretde tilegen

78.19 kişisini rızqlandırur (بِغَيْرِ مَسَابٍ) hesābdan başqa ya‘nī dünyā ve āhıretde kiñ rızq birlen rızqlandırur

78.20 (كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً) evvelde ādemler bir ümmet boldı ya‘nī ādem ‘aleyhi’s-selām dan nūḥ ‘aleyhi’s-selāmge kadar

78.21 islām dīni üzerine müttefik boldılar soñra ihtilāf qıldılar ba‘zısı imān kitürdi ba‘zısı islām

78.22 dīnini inkār itdi (فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ) bes allahü te‘ālā peygamberlerni yiberdi (مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ) imān

78.23 kitürgen kişilerge ucmāḥ birlen süyünç birüvçi itüp imān kitürmegen kişilerni cehennem birlen qorqutuvçı

78.24 itip (وَآتَزَلَّ مَعَهُمُ الْكِتَابَ) dağı ol peygamberler birlen birge kitāb iñdürdi (بِالْحَقِّ) haqlık birlen

78.25 (لِيُبَيِّنَ لَكُمْ بَيْنَ النَّاسِ) allahü te'ālāniñ ādemler arasında hüküm kılıvı üçün (فِيمَا) şol nersede (dinde)

78.26 (وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ) ādemler ol nersede ihtilāf kıldılar (اِخْتَلَفُوا فِيهِ) dinde ihtilāf kılmadılar (الْأ)

78.27 (أُرْتُوهُ) meger şunday ādemler ihtilāf kıldılar (الَّذِينَ) ol ādemlerge kitāb birilmiş boldı ol

78.28 kitābge ba'zısı imān kitürdi ba'zısı imān kitürmedi (مَنْ يَهْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ) allahü te'ālāniñ

78.29 birligine delālet kıla turğan zāhir deliller kilgenniñ soñında (بَغْيًا بَيْنَهُمْ) aralarında hased bolğanlığı

I / 79

79.1 üçün ihtilāf kıldılar (فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا) bes imān kitürgen ādemlerni köndürdi allahü te'ālā

79.2 (لِمَا) şol nersege (اِخْتَلَفُوا فِيهِ) ol nersede ihtilāf kıldılar (مِنَ الْحَقِّ) ol nerse haqdan bolğuçı

79.3 ya'nī allahü te'ālā mü'minlerni haqğa köndürdi (بِأَذْنِهِ) öziniñ izni birlen (رَأَى اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ)

79.4 ve allahü te'ālā tilegen kişisini köndürür (إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) toğrı bolğan yolğa (أَمْ حَسِبْتُمْ)

79.5 kıldıñız mı siz ya'nī müselmānlar (أَنْ تَتَّخِذُوا الْجَمَانَ) ucmağğa kirüviñizni (وَلَمَّا يَأْتِكُمْ) hālbükim kilgen

79.6 zamānda sizge (مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ) sizden ilk ötken kişilerin oğşaşı ya'nī kaṭıraḳdağı

79.7 ḫālī (مَسْتَهُمُ الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ) alarnı ya'nī sizden ilk bolğan kişileri faḳīrlık ve avruvlar tutdı

79.8 (وَرُزُلُوا) ve türli belālar birlen silkitdiler ya'nī sizden evvel ötken ādemlerge irişken avrılıḳlar

79.9 kibi avrılıḳlar sizge irişmesden burun ucmaḳka kirüvni oylaysız mı ya'nī oylamañız allahü te'ālā

79.10 bu āyetni ḫendeḳ soğışında mü'minlerge meşakḳat ḳorḳu açlıḳ şalıḳlanuḳ kibi ağırlıḳlar irişkeç alar ḫaḳında

79.11 indürdi (حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ) resül eytkenge ḳadar (وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ) daḫı resül birlen birge imān

79.12 kitürgen ādemler eytkenge ḳadar (مَتَى نُنصِرُ اللَّهَ) allahñı yardemı ḳayu zamān bolur diyü ya'nī şol ḳadar

79.13 ağırlıḳda boldılar ki şabrdan ayurılurğa yaḳın boldılar bes alarğa eytildi (أَلَا) āgāh olıñız (أَنَّ)

79.14 (نُصِرَ اللَّهُ تَرْتِيبًا) düristlikde allahü te'ālāñı yardemı yaḳındur bu āyetden bilindi ki allahü te'ālā ḳaşında bolğan

79.15 sa'ādetke irişüv nefis arzularını ḳoyuv birlen türli ağırlıḳlarğa tözüv birlen gine bola ikençilik

79.16 cemūḫ oḅlı 'amr resül allahdan māldan nerse infāḳ ḳılayıḳ ve kimlerge ḳılayıḳ diyü şorağan

79.17 özi bir māl iyesi ḳart ādem iken allahü te'ālā māldan infāḳ ḳılurğa tiyüş bolğan nerseni hem kimge

79.18 infāḳ ḳılurğa tiyüş idükni beyān idüp zıkr ḳılınacaḳ āyetni indürgen (يَسْأَلُونَكَ) ey muḫammed

79.19 şorarlardan sinden (مَاذَا يُنْفِقُونَ) mällarından ni nerseni allah yolına şarf ḳılurlar ya'nī ni nerse şarf

79.20 ve taşdik kılurmız diyü şorarlur (قُلْ) eyt sin ey muḥammed bu şoravçılarga cevābda
(مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ)

79.21 māldan sizniñ infāk kılğan nerseñiz bu sözinde infāk kılına turğan nersenı zımmen beyān
bar çünki ma' nāsı

79.22 sizniñ māldan infāk kılğan nerseñiz her bir izgülik ma' nāsında ammā şarāḥaten allahü
te'ālā mālını şarf kılına

79.23 turğan ornını ğına beyān itdi çünki maḥşūd muşarrıf (فَلْيَأْتُوا اللَّيْبَانَ) bes sizniñ infāk
kılğan nerseñiz

79.24 ata ve anañızğa bolur (وَالْأَقْرَبِينَ) daḥı yaqın qārdeşleriñizge (وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ)
daḥı yetimlerde

79.25 ve miskinlerge bolur (وَأَذْنَ السَّبِيلِ) daḥı muḥtāc bolğan yol oğlına (misāfirge) bolur
(وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ)

79.26 (خَيْرٍ) ve şol nerse kim izgülikden siz anı kılursız (فَإِنَّ اللَّهَ) bes düristlikde allahü
te'ālā (بِهِ عَلِيمٌ)

79.27 ol nersenı bilgüçidür şevābın zā'i' kılmas bu āyetde zekevetniñ farz boluvına münāfi
bolğan hiç

79.28 nerse yoq şuniñ üçün bu āyetni mensüh dimek aşlā tiyüşli tügil (كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ)
sizniñ

79.29 üzeriñizge şoğış kıluv farz kılındı (وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ) ḥālbükim ol şoğış kıluv sizge ṭabī' i

I / 80

80.1 mekrūhdur (وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا) ve yaqındur ki sizniñ bir sini mekrūh körüviñiz
(yaratmavıñız)

80.2 (وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ) ḥālbükim ol mekrūh körgen nerseñiz sizniñ üçün izgüdür bes siz

80.3 muḥālifler birlen şoğış kıluvnı mekrūh köresiz ve ḥālānki sizge cehādde iki uluğ
sa'ādetniñ

80.4 birisi bar galebe kılop gānīmet aluv yā ki mağlūb bolup maqtūl bolğanda cennet
 وَعَسَى أَنْ

80.5 (وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ) hālbūkim ve yaqındur ki sizniñ tabī'ī bir nerseni yaratuvıñız (تَجِبُوا شَيْئًا) ol nerse sizniñ üçün

80.6 yavızdur meşelā şoğış kılmay tik olıturuvnı yaratasız hālbūkim sizniñ üçün yavız çünki gānīmetden

80.7 şevābdan maħrūm bolasız (وَاللَّهُ يَعْلَمُ) ve allahü te'ālā sizniñ üçün izgü bolğan nerseni biledür (وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ)

80.8 ve siz öziñiz üçün izgü bolğan nerseni bilmesiz (bu āyetden biline ki hükmler rāciħ bolğan maşlaħatlerge

80.9 iyergençilik gerçi biz maşlaħatlerin bilüp bitüre almasaħ da) resūl ekrem bedr şoğışından iki ay muħaddim

80.10 bir kıt'a asker yiberdi bular müşrikler birlen şoğış kıldılar recep ayı tuvğan idi bular cemādiye'l āħireniñ

80.11 āħiri dip oyladılar kıreyşler resūl allahğa ta'n kıldılar muħammed 'aleyhi's-selām her bir başka vaħt kırkup

80.12 yoruy turğan keşide emīn bolğan ħarām āyeti ħelāl itdi didiler allahü te'ālā şol ħuşūşda zıkr kıılmaçaħ

80.13 āyetni indürdi (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ) ey muħammed sinden müşrikler ħarām aydan şorarlار (فَقَالَ فِيهِ)

80.14 ħarām ayda şoğış kıluvdan şorarlار (عَلَّ) eyt sin ey muħammed bu müşriklerge cevābda (فَقَالَ فِيهِ كَبِيرٌ) bu

80.15 ħarām ayda şoğış kıluv günāħ yüzinden uluğdur (وَصَدَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) daħı allahü te'ālā yolından (dīninden)

80.16 tıyuvdur (وَكُفِّرْ بِهِ) daħı allahü te'ālāge küfrlikdür (وَالسَّبْعِ الْحَرَامِ) daħı mescid-i ħarāmdan tıyuvdur ya'nī mekkeden

80.17 bu ħadarlısı elbette dūrist resūl allah yiberen 'asker kıt'a sı yokdur sen de ħaħā kıldılar likin müşrikleriniñ

80.18 hata'sı mundan uluğraq niteki allahü te'älâ eytedür (وَأَخْرَجُ أَهْلَهُ مِنْهُ) mescid-i harâm ehlini mescid-i harâmdan

80.19 çıkaruv ya'nî müşrikleriñ resül allahnı hem başqa mü'minleri mescid-i harâmdan çıkaruvları (أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ)

80.20 allahü te'älâ qaşında 'asker kıt'asını recep başı cemâdiye'l-âhire âhirî diyü zann kılup müşrikler birlen

80.21 hata'lık yüzinden şoğış kıluvlarından allahü te'älâ qaşında uluğraqdur günâhda (وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ) dağı

80.22 fitne ya'nî mescid-i harâm ehlini mescid-i harâmdan çıkaruv dağı şirk harâm ayında müşrikleri öltürüvden de

80.23 günâhda kaçraq ve uluğraqdur (وَلَا يَرَالُونَ) ve kâfirler hemişe bolurlar (يَغَاتِلُونَكُمْ) sizniñ birlen ya'nî

80.24 mü'minler birlen şoğış kılur bolurlar (هَتَىٰ يَرُدُّوكُمُ عَنِ دِينِكُمْ) sizni dîniñizde küfrge kaytaruv üçün bu

80.25 âyetde kâfilerniñ mü'minlerge düşmânlıgıñ devâmına işâret bar (أَنْ اسْتَطَاعُوا) eger sizni dîniñizden

80.26 küfrge kaytaruvğa küçleri yitse likin küçleri yitü yırağ (وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ) ve kimdür sizlerden müşrikler

80.27 dînine kaytur (عَنْ دِينِهِ) öziniñ dîninden ya'nî islâm dîninden (فِيهِت) bes ol islâm dîninden müşrikler

80.28 dînine kaytқан kişi ölür (وَهُوَ كَافِرٌ) hâlbükim ol kişi kâfirdür (فَأُولَٰئِكَ) bes bu islâm dîninden müşrikler

80.29 dînine kaytқан kişiler (حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ) alarnıñ islâm dîninde vaktde kılğan izgü ' amelleri coyıldı

81.1 ve bāṭıl boldı (فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) dünyāda hem ahiretde ya‘nī dünyāda islāmıyet şemereleri āhiretde şevāb

81.2 ları bāṭıl boldı (وَاللَّيْلُ) daḡı bu islām dīninden müşrikler dīnine kaytқан kişiler (أَمْعَابُ النَّارِ) oṭ

81.3 iyeleridür (هُمْ فِيهَا الْبُورُونَ) hem bu islām dīninden müşrikler dīnine çıkğan kişiler başka kāfirler kibi cehennem oṭında

81.4 meṅgü qaluvçılardur resūl ekremniñ soğışqa yibergeñ ‘asker kıt‘ası haqında allahü te‘ālā bu ‘asker kıt‘asınıñ

81.5 günāhdan selāmet boluvları kibi şevāblı da boluvların beyān kıluv zıkr kıılmaçaq āyetni indürdi (إِنَّ الدِّينَ)

81.6 düristlikde imān kitürgeñ ādemler (رَأَى الدِّينَ مَا جُرُوا) daḡı tuvğan yurtlarını taşlap mekkeden

81.7 medīnege hicret kıılğan ādemler (وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) daḡı allahü te‘ālāniñ rızālıḡı tapılğan yolda

81.8 müşrikler birlen soğış kıılğan ādemler (أُولَئِكَ يُرْجُونَ رَحْمَةَ اللَّهِ) bu şıfatda bolğan ādemler allahü te‘ālāniñ

81.9 raḡmetini ümīd iterler (وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) daḡı allahü te‘ālā bu āmmlarınıñ haṭālıḡ birlen işlegen işlerini

81.10 yarlıkaḡuçıdır hem bularḡa raḡmet kııluvçıdır ya‘nī köp şevāb birüvçidür (يَسْأَلُونَكَ) ey muḡammed

81.11 (‘aleyhi’s-selām) sinden şoralar (عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ) ḡamrden daḡı öṭüş oyunından (imām-ı a‘zam

81.12 qaşında ḡamr yözimden kaynatılmayınça yaşalğan içmelik her kayçan özinden özi kaynasa köpgeñ

81.13 aṭşa isritse, imām şāfi‘ī qaşında her bir isritken her bir isritken nerse ḡamr kirek yözim şıḡındısı kirek ḡurma

81.14 şıḡındısı bolsun ammā öṭüş oyunu ‘arabda evvelde bu revişçe bolğan ‘arablar için on kadeḡ

81.15 “oḡ” bolğan yidisinde yazuvlar bolğan için de yoḡ yidisinde bir kadeḡde “ḡaz “ digen yazuv muḡar

81.16 bir ülüş bolğan ikinçisinde “زوام” digen yazuv muñar iki ülüş üçünçisinde “raqīb” digen söz

81.17 muñar üç ülüş dörünçisinde “halīs” digen yazuv muñar dört ülüş bişinçisinde “nāfis” digen

81.18 söz muñar biş ülüş altınçısında “mesīl” digen yazuv muñar altı ülüş yidinçisinde “mu‘allā” digen

81.19 yazuv muñar yidi ülüş qalğan öçüsi: menīh, sefiḥ, va‘d isimlerinde bularğa ülüş yoq bu qadehlerni bir

81.20 boqçağa şalup bir ‘ādil kişiniñ qolına birgenler ‘ādil kişi munı silkitüp turğan her qayusı qolını

81.21 tıgup alğan ülüşli qadehler çıqğan ādemler ülüşlerini alğanlar ülüşsiz qadehler çıqğan ādemler

81.22 hiç nerse almağanlar bu ötüp alğan ülüşlerini faqīrlerge taratqanlar özleri aşamağanlar hem bu

81.23 işleri birlen maqtanuşqanlar (قُل) eyt sin ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) ḥamr birlen ötüş oyunından

81.24 şoravçılarga (فِيهَا أَنْتُمْ كَبِيرٌ) bu ḥamr birlen ötüş oyununda uluğ günāh bar (وَمَنْ أَدْرَأَعُ لِلنَّاسِ) daḥı

81.25 ādemlerge fā’ideler de bardur ḥamr da bolğan işim ādemniñ şerāfetine sebep bolğan ‘aqlınıñ kitüvi ötüş

81.26 oyununda bolğan işim namāzınıñ vaqtından ötüvi mālnıñ hem vaqtınıñ zā’i‘ boluvı ḥazret-i cā‘ ferü’t-tayyār

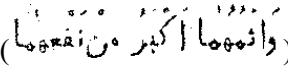
81.27 eyte ‘aqlımnıñ kitüvinden qorqup ḥamr içmedim, zararı da fā’ide de yoqlıǵı ma‘lūm bolduqdan şanemge ‘ibādet

81.28 qılmadım, ḥatunğa ğayretim üçün ziynetlenmedim, yalğançıınıñ ḥor kişi idükni bildigim üçün yalğan söylemedim

81.29 diy ammā ḥamrınıñ fā’idelerinden bedenī bolğan fā’idesi aşnı siñirüv ḥalkī bolğan fā’idesi töbençilikli qıluv

82.1 comarṭ kıluv mālī bolğan fā'idesi ticāret birlen fā'ide itüv ötüş oyunınıñ fā'idesi meşakḳatsiz

mālğa

82.2 irişüv () daḡı ḡamr birlen ötüş oyunınıñ günāhsı fā'idelerinden uluḡraq

82.3 allahü te'ālā ḡurmā ve yözim yimişlerinden isritkeç ve körkem rızḳ yaşaylar digen āyetni

indürgeç müselmānlar

82.4 ḡamr içe başladılar hem ḡamr içüv ḡelāl idi bir az zamān ötkenniñ soñında bir cemā'at şaḡābe

birlen

82.5 ḡazret-i 'ömer resül allahğa barup ḡamr ḡaḡında bizge fetvā bir ḡamr 'aḡlını bitüre ve mālını

kimite didi

82.6 şundan soñ allahü te'ālā ḡamr birlen ötüş oyunında uluḡ günāḡ bar ve bu ikisiniñ ādemlerge

fā'idesi de

82.7 bar digen āyetni indürdi şundan soñ ḡavmniñ bir türlisi ḡamr içüvniñ günāḡ boluv ṭarafını

oylap

82.8 taşladı bir türlisi fā'ide ṭarafını mülāḡaza kıluv hemişe içdi bir vaḡtde 'abdu'r-raḡman bin 'avf

şaḡābe

82.9 lerden bir cemā'at birlen ḡamr içüp tamām keyflenüp yitkeç namāz oḡurğa kirişdi imām bolup

namāzda kāfirün

82.10 süresini oḡuḡanda "lā " kelimelerini ḡaldurup oḡudı şundan soñ allahü te'ālā isrik ḡālīñizde

namāzğa

82.11 yaḡın bolmañız ya'nī namāz oḡumañız digen āyetni indürdi mundan soñra ḡamr içüvni bütünley taşlap

82.12 bitürmediler vaḡtne közetüp kine içkelediler bir vaḡtde mālīk oḡlı 'utbān ismli şaḡābe

şahâbelerden bir

82.13 cemâ'atni hem sa'd bin ebî vaqqâş ziyâfetke da'vet itdi meclisde hamr içdiler isridiler maqtana ve cırlaşa

82.14 başladılar sa'd bin ebî vaqqâşka enşârni horlap bir cüz cırlap yiberdi enşârdan bir keyflisi

torup

82.15 hazret-i sa'd ibn-i ebî vaqqâşka teve yañağı birlen berni kondurup cerâhatledi şundan soñ

hazret-i 'amr

82.16 barup bizge hamr haqında beyân-ı şâfi kıl didi allahü te'âlâ şundan soñ hamrni bütünley harâm

itip “انما الحمر”

82.17 âyetni indürdi allahü te'âlâ evvel hamrni helâl itdi soñra namâz vaqtinde harâm itdi soñra

muṭlak harâm

82.18 itdi içerge 'âdetlengen kişilerge defa'aten taşlav ağır bolmasun üçün allahü te'âlâ tadrîc birlen

harâm itdi

82.19 defa'aten harâm itse ba'zılarğa avır boluv ihtimâli bolur idi (وَيَسْأَلُونَكَ) ey muḥammed

('aleyhi's-selâm) sorarlar

82.20 sinden (مَادَائِنْفَقُونَ) қayu nerseni ya'ni ni қadar şarf қılurlar diyü munı soravçı hem cemûḥ

oğlı 'amr ve

82.21 evvel infâk қılına turğan nerseden şoradı soñra infâk-ı keyfiyetinden şoradı (قُلْ الْعَفْوَ) eyt sin

ey muḥammed

82.22 ('aleyhi's-selâm) cevâbda 'afv қadarını infâk қılıñız ya'ni hâcet-i asliyeden artқanını (كَذَلِكَ)

oşandaқ

82.23 ötkendegi hükmlerni zıkr kılganı kibi (يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ) allahü te‘ālā sizlerge ‘alāmetlerni

beyān kıılır

82.24 (لَمَّا كُم تَتَفَكَّرُونَ) sizniñ fikr kıluvıñız üçün ba‘zı müfessirler bu āyetde ‘afvdan infāk-ı sehl ve

müteyesser bolğan

82.25 nerseni alğanlar resül allahğa berāber ğanīmet mālını bölgende özine tiygen bir altun yumırқа

kitürüp

82.26 yā resül allah bu yumırқanı al minden şadaқа didi resül allah almadı bu ir tekrār al diyü

kıstağaç resül allah

82.27 bu irden yumırқanı açulanup aldı da berüp yiberdi eger bu irnin başına tiyse cerāhatlegen bolur

idi

82.28 şundan şoñ resül allah eytdi ba‘zıñız kilüp bütün mālını taşadduқ itip özi bütünley maħrūm

қala

82.29 bu işni kıılmañız baylıқdan birilgen şadaқа ğına şadaқа bola didi şunıñ üçün de bir ādem

minim mālım

I / 83

83.1 miskīnlerge şadaқа bolsun diyü nezr itse bu nezr zekevet mālına vāqı‘a bola eger bu nezr

eytken kışiniñ zekevet

83.2 mālından başқа mālı bolsa zekevet mālınıñ küllisini taşadduқ kıılır eger zekevet mālından

başқа mālı bolmasa hüner

83.3 birlen ma‘īšet itüvçi ādem bolsa bir künlik rızқ alup қalır artuğını taşadduқ iter ħidmet iyesi

83.4 kişi bolsa bir ayak azuq alup qalor artuğını taşadduğ qılur iğin iyesi bolsa bir yıllıq azuq alup

83.5 qalor artuğını taşadduğ qılur şatuvçı bolsa şatuv mālınıñ qolına irişüvine qadar yiterlik azuq

alup

83.6 qalor artuğını taşadduğ qılur (فِ الدُّنْيَا وَالْآٰخِرَةِ) dünyā ve āhret işlerinde fikr qıluvıñız üçün bes

dünyāñız

83.7 ve ahiretiñiz üçün nerse fā'ıdeli şunı alursız ve nerse zararlı andan şaqlanursız

(وَيَسْأَلُكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ)

83.8 ey muħammed ('aleyhi's-selām) sinden yetimlerden şorarlar allahü te'ālā yetimleriniñ

māllarına yaqın bolmañız hem

83.9 yetimleriniñ māllarını aşagan ādemler içlerine cehennem oğını aşadılar digen āyetni indürgeç

yetimleriniñ

83.10 velileri yetimlerden ayrıldılar hem yetimleriniñ māllarını qaramadılar ve yetimlerge

qatnaşmadılar hem yetimleriniñ

83.11 ta'āmını aşamadılar hattā töşeklerine de oturmadılar şundan soñ yetimleriniñ velileri haqında

allahü te'ālā

83.12 zıkr qılınacaq āyetni indürdi (قُلْ) eyt sin ey muħammed ('aleyhi's-selām) yetimler hālinden

şoravçılarğa

83.13 cevābda (اصْلَاحَ لَهُمْ خَيْرٌ) yetimler üçün işlāh izgüdüdür ya'ni yetimleriniñ māllarını işlāh qılup

83.14 ve metā' larını şaqlav yetimlerge qatışuvnı qoyuvdan ve yetimleriniñ māllarını şaqlavnı

qoyuvdan izgürekdür

83.15 (فَأَخْرَأْتُمْ) ve eger siz veliler yetimlerge qatışsañız (وَأَنْ نُّخَالِطَهُمْ) bes ol yetimler sizniñ dінде

83.16 kardeşinizdür dinde kardeş bolgaç katışuv ve mällarnı ve metâ' larnı şaqlav tiyüş

(وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ)

83.17 ve allahü te'älâ bozuqluq kıluvçını ayurup biledür (مِنَ الْمُصْلِحِ) tözüklük kıluvçıdan ya' nî

allahü te'älâ

83.18 yetimlerde mällarında bozuq niyet birlen katnaşuvçı kişi birlen yetimlerde mällarında izgü

niyet birlen

83.19 katnaşuvçı arasını ayurup biledür bes yetimlerde mällarını şaqlav qaşdı birlen katnaşmız mällarında

83.20 hıyânet kıluv qaşdı birlen katnaşmañız hâşıl yetimlerini mälların velilerge şaqlav farz eger

şaqlamasalar

83.21 günâhlı bolalar hem yetimler mâlı birlen veliler öz mällarını bozuq niyet birlen katışdursalar

yine günâhlı

83.22 bolurlar yetimlerde fâ'ide qaşdı birlen katışdursalar dürist (وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ) ve eger allahü te'älâ

sizni meşakkatke

83.23 tüşürüv tilese (لَا عَنْتُكُمْ) sizni meşakkatke tüşürür idi yetimlerde katnaşuvını mübâh kılmas idi

(إِنَّ

83.24 (اللَّهُ) düristlikde allahü te'älâ (عَزِيزٌ حَكِيمٌ) meşakkatge tüşürüvde küçi yitküçidür hem işinde

hikmet iyesidür

83.25 bendelerini tãkatlerinden artuq birlen küçlemes ibn-i 'abbâs rağiallahü 'anh eyte yetimlerde

katışuvdan murâd

83.26 sin yetimniñ yemişini ve sütini aşarsıñ hem tãbaqından aşarsıñ yetim de siniñ yimişinden

sütiñden tabağıñden

83.27 aşar digen sözdi. allahü te‘ālā müşrik ir hem müşrike ħatunniñ mü‘min ir hem mü‘mine ħatun

arasında

83.28 nikāhleriniñ dürist bolmavı ħaqında zıkr kılınaçaq āyetni indürdi (وَلَا تَنْكُحُوا الْمُشْرِكَاتِ) dağı ey

mü‘min

83.29 irler müşrike ħatunlarını nikāhlenmeñiz (حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا) ol müşrike ħatunlarınıñ imān kitürgenlerine

I / 84

84.1 ħadar bu āyet nuzūline sebep mürşedü’l-ġanevī digen bir bahādır irni resūl ekrem mekkege

yibergen mekkede

84.2 ħalġan müselmānlarını kāfirlerden yaşirip alup çıksun üçün mürşedü’l-ġanevī mekkege yitkeç

cāhiliyet zamānında

84.3 maĥbūbesi bolġan ‘itāqa ismli bir şāhib cemāl ve şāhibü’l-māl ħatun merşedke özini ‘arz

ħılġan ya‘nī

84.4 mini ħatun itüp al digen allahü te‘ālādın ħorħup başda mürşed baş tartsa da soñra resūl allah

ruĥşat

84.5 itse alaçaġını ‘itāqage va‘de itken mürşed medīnege ħaytġıç bu ħışşanı resūl allahğa söylegen

şol ħaqda

84.6 allahü te‘ālā zıkrı ötken āyetni indürgen (وَلَا مَؤْمِنَةٌ) elbette imān birlen müşerreffe bolġan

ħatun (خَيْرٌ)

84.7 (مِنْ مُشْرِكَةٍ) müşrike bolğan ħatundan izgüdüür ya'nī allahü te'ālānıñ ammesi bolğan ħatun

kirek āzād kirek

84.8 kinizek bolsun muṭlaq müşrike ħatundan izgüdüür (her bir ħatun allahü te'ālānıñ ammesi bolduqdan amme

84.9 āzād birlen kinizekden 'amm bola) (وَلَوْ أَعْجَبْتَكُمْ) ħālbükim sizni müşrikeniñ körkemligi

'aceblendürse de

84.10 bu āyetniñ nuzūline sebep revāḥā oğlu ħazret-i 'abdu'l-lah itā'at kıılmağanlığı için bir künni

cāriyesini

84.11 kınadı cāriye resül allahğa barup şikāyet kııldı resül allah ħazret-i 'abdu'l-lahdın cāriyeni kınavınıñ

84.12 sebebinden şoradı ħazret-i 'abdu'l-lah eytdi bu cāriye namāz da oquy rüze de tuta allahü te'ālāge hem resūline

84.13 imān da kitüre likin miñe itā'at kıılmay didi resül allah eytdi munday cāriyeye mü'mine bolğaç

sin

84.14 añarğa izgülik kııl didi ħazret-i 'abdu'l-lah bu cāriyeni āzād kıılup özine nikāhlendi şundan şoñ

84.15 müşrikler ħazret-i 'abdu'l-lahğa ta'n kııla başladılar bir qara cāriye nikāhlendi ve hālānki

filana körkem müşrike

84.16 ħatun 'abdu'l-lahğa baruvnı tileydür idi diyü şol ħuşūşda zıkr kıılınğan āyet indi

(وَلَا تُتَكَهَّرُوا الْمُشْرِكِينَ)

84.17 dağı ey mü'minler müşriklerge müminlerni nikāhlendürmeñiz (حَتَّىٰ يُوْمَنُوا) müşriklerniñ

imān kitürüvlerine qadar

84.18 (وَلَعَلَّكُمْ تُؤْمِنُونَ) elbette mü'min bende (خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ) müşrik irden izgürekdür (وَلَوْ أَعْجَبْتَكُمْ)

hālbükim ol

84.19 müşrikniñ hāli ve cemāli sizni ‘aceblendürse de (أُولَئِكَ يُدْعُونَ إِلَى الْفِتْرِ) müşrik ir birlen

müşrike hatunlar

84.20 cehennem oına ünderler (وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ) ve allahü te‘ālā ucmağka ünder (وَالْمَغْفِرَةَ) dağı

yarlıkavğa ünder

84.21 (بِإِذْنِهِ) öziniñ izni birlen ya‘nī ucmağni ve mağfiretni mūcib bolğan nersege ünder

(وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ)

84.22 dağı allahü te‘ālā āyetlerini ādemlerge beyān kıtur (لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ) ādemler āyetler birlen

va‘azlensün

84.23 ve eşerlensünler üçün allahü te‘ālā hayz vaqtinde yaqınlık kıluvniñ harāmıgını hem hatunniñ

dübirine kilüvniñ

84.24 harām boluvını beyān kılup zıkr kılınaçaq āyetni indürdi (وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ) dağı ey

muğammed

84.25 (‘aleyhi’s-selām) sinden hayz hālinden şorarlar şoravçı dağdāğ oğı şābit digenler hazret-i

resül allahğa

84.26 eytken ey allahü te‘ālāniñ resüli şalkunlık bik kağı kıyimler az hatunlar birlen hayz vaqıtlarında

bir

84.27 töşekde ve bir kıyimde yatsaq dürist bolur mu diyü ‘arablar ol vaqtinde hayz vaqtinde hatunlar

birlen

84.28 birge aşammaylar ve birge içmeyler ve birge turmaylar iken allahü te‘ālā şol huşuşda zıkr

qılınacaq āyetni

84.29 indürdi dağı allahü te‘ālā yehūdler naşārālar kibi hayzda ifrāt-ı tefrītden neyh itdi çünki yehūdler

I / 85

85.1 hayz vaqtinde bütünley hatunlarından nefretde bolalar yüzlerine qaramaylar ve söyleşmeyler

hem birge aşamaylar

85.2 bularnıñ işi tefrīt boldı naşārālar bolsa hayz vaqtinde her işni qılalar hattā vaqıyda qılalar bularnıñ

85.3 işi ifrāt boldı bes allahü te‘ālā mü'minlerge ortaça boluv birlen buyurdı ya‘nī vaqıydan şaqlanıñız ammā

85.4 birge aşıñız ve içiñiz hem bir töşekde yuqlañız diyü (قُلْ هُوَ أَدَّى) ey muhammed hayz hālinden şoravçılarga

85.5 cevābda eyt hayz yaqınlıq qıluvçılarnı hem qılınmışlarnı rencite turğan nerse

(فَاعْتَرَلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَعِيضِ)

85.6 bes hayz vaqtinde hatunlarıñızni cimā‘a qıluvdan ayrılıñız ya‘nī hayz vaqtinde cimā‘a

qılmañız (وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ)

85.7 dağı hatunlarga hayz vaqtinde cimā‘a birlen yaqın bolmañız (حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ) hayzdan pāklengenlerine qadar

85.8 (فَأَذَانُ طَهْرَنَ) bes her qayçan hatunlar hayzdan pāklenseler (فَأَنْتَوْنَهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ) bes

kiliñiz

85.9 (yaqınlıq qılıñız) hatunlarga allahü te‘ālā buyurğan orundan ya‘nī qablinden (إِنَّ اللَّهَ)

düristlikde allahü te‘ālā

- 85.10 (يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ) dağı hayz günāhlarından tevbe itüvçileri dost körür (يُحِبُّ التَّوَّابِينَ) vaqtinde
- 85.11 vatı kıluv hem dübürge kilüv kibi necs işlerden pāklanuvçılarnı dost körür (نَسَأْتُكُمْ حَرَمَاتِ لَكُمْ) hatunlarıñız
- 85.12 igin iğe turğan orunlarıñızdur (فَاعْتُوا حَرَمَاتِكُمْ) bes igin igi turğan ornıñızğa kiliñiz (أَلَيْسَ لَكُمْ)
- 85.13 niçük tileseñiz şulay ya' nī ayak üzere kirek oturğan hālde ve kirek yatğan hālde kirek aldan
- 85.14 ve kirek artdan likin qābline (bu āyetden yehūdleriñ bir kişi hatunına art yağından cimā'a kılisa balaqlı
- 85.15 köz (aḥval) bolur digen sözlerini redd bola) bu āyetden kıyās tarīki birlen livāṭanıñ ḥarām boluvını
- 85.16 çığarğanlar aleh-i müştarekesi izzi naşşda mezkūr bolğan eger eytseñ kıyāsıñıñ şartı naşş bolmaska
- 85.17 kirek livāṭa ḥaḳında naşş bar meşelā allahü te'ālāniñ «أَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ» digen qavli cevābda
- 85.18 eytürmiş kıyās ḥilāfına naşş bolğanda ğına bolmay ammā naşşқа muvāfiq bolğanda kıyāsıñıñ dürist bolmavına (müsellim)
- 85.19 tüğilmiz yā ki eytümüz bu naşş irler birlen livāṭa ḥaḳında ammā hayz vaqtinde qurbāniñ ḥarām boluvına delālet
- 85.20 kılğan āyetden öz hatunı birlen livāṭanıñ ḥarāmlığı kıyās birlen çığarıla ma'nāsında bolur likin munda

85.21 hemİşe baĥş kile izzī ĥayz vaĥtinde vaıynıñ ĥarām boluvına ‘aleh bolsa istiĥāza vaĥtinde hem

vaıy ĥarām

85.22 bolurġa kirek ĥünki izzī ‘alehsi istiĥāzada hem bar likin cevāb biremiz istiĥāza dā’imā bola

turġan

85.23 nerse eger istiĥāza vaĥtinde vaıynıñ ĥürmeti mu‘teber bolsa ĥarc lāzım
«المرج مرفوع في الدين».

idi

85.24 (وَقَسَمُوا لَأنْفُسِكُمْ) daĥı öziñiz üçün cimā‘a vaĥtinde bismi’l-lah eytöv ve izġü bala istev kibi

izġü ‘amelni

85.25 ilk ĥılıñız (وَاتَّقُوا اللهَ) daĥı ġünāĥ ĥılıvda allah(te‘ālā) den ĥorĥıñız (وَأَعْلَمُوا) daĥı biliñiz

(أَتَيْتُمْ مَلَأَهُ)

85.26 düristlikde siz allahü te‘ālāge yolurġuĥılsız (وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ) daĥı ey muĥammed (‘ahm) allahdan ĥorĥġan mü’minlerge

85.27 ucmaĥ birlen süyünĥ bir allahü te‘ālā ġünāĥ üzerene yemīn itmev hem yemīniñ ĥıslarnı

hem yemīnde bolġan

85.28 kefaretni beyān ĥılup zıkr ĥılınaĥaĥ āyetni indürdi (وَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ) daĥı allahü te‘ālāniñ ismin

ĥılmañız

85.29 (عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ) yemīleriñizni ya‘nī yemīn itken nerseleriñizni tıyġuĥı ‘aleh ĥılmañız bu

āyet ebū bekr

86.1 el-şiddik hakkında indi ebū bekr el-şiddik mustah hazret-i ‘ā’işege töhmet kılgaç mustahge

infak kılmam

86.2 diyü yemîn itdi yā ki revāhā oğlu ‘abdu’l-lah hakkında idi ‘abdu’l-lahniñ kızkardeşi birlen

küyevi beşir

86.3 arasında ‘adāvet zāhir bolgaç küyevi beşir birlen ‘abdu’l-lah söyleşmem hem izgülik kılmam

diyü yemîn itdi

86.4 (أَنْ تَبَرُّوا) izgülik kılmassızlıqğa (وَتَقَرُّوا) dağı taqvālık kılmassızlıqğa (وَتَصَالِحُوا بَيْنَ النَّاسِ) dağı

86.5 ādemler arasını tözük kılmassızlıqğa ya‘nī allahü te‘ālāniñ ismini izgülik kılmassızlıq ve

taqvālık

86.6 kılmissızlık ve ıslāh kılmissızlıqğa yemîn itip ‘aleh kılmañız bes mundan bilindi bir gişi

günāh üzerine

86.7 yemîn itse yemîni bozup kefāret birüv lāzım şuniñ üçün de bu āyet ingeç resül allah

‘abdu’l-lahğa

86.8 kızkardeşiñni beşirge qaytar diyü üç mertebe eytdi üçünçisinde eger allahü te‘ālāge kıyāmet

künine imān

86.9 kitürseñ qaytar dip qaydledi yā ki āyetniñ ma‘nāsı nefis yemînleriñizge allahü te‘ālā ismi ‘arz

kıla

86.10 turğan orun kılmañız ma‘nāsında bu vaqtdē köp yemîn itmeñiz ma‘nāsında bola

(رَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) ve allahü te‘ālā

86.11 yemînleriñizni işitüvçi ve niyetleriñizni bilgüçidür (لَا يُؤْخَفُ كُمْ اللّٰهُ) ‘azāb kılmas allahü te‘ālā

(بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ)

86.12 yemînleriñizde boş bolğan yemîn birlen (دَلَّكُمْ يَوْمَ الْاِخْتِامِ) ve likin ‘azāb kıılır sizni

(مَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ)

86.13 köñilleriñiz kesb kılgan nerse birlen (وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) ve allahü te‘ālā yarlıқағуçıdur hem

şefkat kıluvçıdur

86.14 niteki yemîn lağv birlen ‘azāb kılmadı. yemîn üç türlü: birisi yemîn lağv ötkendeği işke haқıdur

diyü

86.15 zann kıluv yemîn itüv ol iş vāqı‘ada haққ bolmas ikinçi yemîn ğamūs қаşdā yalğanlap

ötkendeği

86.16 işke yemîn itüv üçünçisi yemîn-i mün‘aққide kileçekdeği bir işni kıılırmen yā ki kıılmamun

dip yemîñ itüv

86.17 yemîn-i lağvde ‘afvdur yemîn-i ğamūsda uluğ ğünāh bar yemîn-i mün‘aқidede kefaret bu

āyetden biline yemîn-i ğamūsniñ

86.18 kıluv kesb kılgan nersege kirip hūkmi mü’āheze boluv şuniñ üçün de bu āyetdeği mü’āheze ni

aḥiretdeği mü’āheze ni aḥiretdeği mü’āhezege

86.19 ḥaml kılına (لِّلَّذِينَ) şunday irlerge vācib bolur (يَوْمَ لَوْ أَنَّ مِنَ نِسَائِهِمْ) ol irler ḥatunlarından ilā’

86.20 kıılırlar ya‘nī ḥatunlarını cimā‘ kıılmamız diyü yemîn iterler (تُرْبِصُ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ) cimā‘

kıılmay dört

86.21 ay kütüv vācib bolur (فَإِنْ فَأُذُوا) bes dört ay içinde cimā‘ kıluv sebebli yemînlerinden

қaysalar (فَإِنَّ اللَّهَ)

86.22 bes düristlikde allahü te‘ālā (غَفُورٌ رَحِيمٌ) ol irlerni yarlıқағуçı hem alarğa raḥmet kıılғуçıdur

ya‘nī

86.23 eger ilā' müddetinde yemīnlerinden qayıtup kefaret birseler (وَأَنْ عَزَّمُوا الطَّلَاقَ) ve eger dört

ay içinde

86.24 yemīnlerinden qayıtmayınca dört ay ötkençe kötüp talāqı qaşd kılsalar (فَإِنَّ اللَّهَ) bes düristlikde allahü te'ālā

86.25 (سَمِعَ عَلِيمٌ) alarnıñ talāqlarnı işitküçidür hem talāqdan maqşudların bilgüçidür (وَالْمُطَلَّغَاتُ)

86.26 (يُنذِرُ بَعْضٌ) dağı talāq kıılınğan hatunlar āzād ve ha'ize bolup vaṭy kıılınğan bolsalar köterler

(بِأَنْفُسِهِنَّ)

86.27 özlerini ya'nī irge kitmey tururlar (ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ) üç hayz imām-ı a'zam qaşında qorquvdan hayz

murād

86.28 muñar delil resül allahnıñ hadisi "دُعَى الصَّلَاةِ أَيَّامَ أَقْرَانِكَ" ya'nī hayz künleriñde namāzıñnı

qoy dağı

86.29 (طَلَّاقُ الْأَمَةِ تَطْلِيقَتَانِ وَعَبْتُهَا حَيْضَتَانِ) hadisi ya'nī kinizekniñ talāqı iki 'iddeti iki hayz

hayz

I / 87

87.1 körmey turğan hatunniñ 'iddeti kirek āyise kirek şağire bolsun üç ay ammā vaṭy kıılınmağan

muṭallaqage

87.2 'iddet yoq (وَلَا يَجُزُّ لَهَا) dağı talāq kıılınğan hatunlarğa helāl bolmas (أَنْ يَكُنَّ مَخْلُوقَاتِ اللَّهِ فِي أَرْحَامِهِنَّ)

87.3 bala qapçaqlarında allahü te‘älâ yaraqtan nerseni yaşırmekleri ya‘nî balanı yâ ki hayz qanını

(أَنْ كُنَّ)

87.4 (يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) eger ol qatunlar allahü te‘älâge hem âhîret künine îman kitürür bolsalar

87.5 (وَبَعُولَتُهُنَّ) dağı ol qatunların irleri (أُمَّهَاتُهُنَّ) ol qatunlarğa qaytuvğa haqlıraqlardır

87.6 (فِي ذَلِكَ) bu ‘iddet müddetinde bu âyetde talâq-ı raci‘iniñ vaqtını harâm itmevine delil bar

çünkü

87.7 allahü te‘älâ hayz-ı talâq şöñinde da ir dip atadı ya‘nî qatunlarğa talâq ‘iddeti içinde raqlmlerinde

87.8 bala yâ ki qanı zâhir bolsa munı yaşırmeske tiyüş irleriniñ talâqdan qaytuvlarında haqları bolğanlığı

87.9 üçün (أَنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا) eger irler talâqdan qaytuvlarından özleri birlen qatunları arasını

87.10 işlah hem qatunlarğa izgülik qıluvni tileseler zarar itüvni tilemeseler (وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ)

dağı

87.11 qatunların fâ’idesine bolur irler üçün qatunlar zararına bolğan nerseniñ oğşaşı ya‘nî qatunların

87.12 irlerde haqqı bolğan kibi irleriniñ de qatunlarda haqqı bar irleriniñ qatunlarda bolğan haqları

hiqmet

87.13 itüv edebli boluv qarşı söz qaytarmav irniñ şeri‘atke muvâfiq her bir qoşqan işini qıluv ve

irniñ istedigi

87.14 vaqtda ‘özl bolmağanda qarışmav qatunların irlerde bolğan haqları nafaqa kıyimler mihr

aḥkām-ı şerīʿatni

87.15 üyretüv (بِالْمَعْرُوفِ) şerīʿatde maʿrûf bolğan vech birlen (الرِّجَالُ عَلَيْهِمْ دَرَجَةٌ) daḡı irler için

87.16 ḡatunlar üzerinde derece ve ḡaḡda artuḡluk bardur infāk-ı nikāḡ birlen ḡalāḡnı mālİK boluv kibi

(وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ)

87.17 ve allahü teʿālā mülkinde ḡālibdür ve işinde ḡikmet iyesidür. cāhiliyet zamānında ḡalāḡnıñ aḡlā

ḡāʿidesi bolmaḡan

87.18 bir kiḡi ḡatunı on meretebe ḡalāḡ kılsa da rucūʿ mūmkin bolğan ḡalāḡ ʿiddeti ötken vaḡtde

ḡalāḡdan rucūʿ

87.19 ḡılınḡanlarda ḡoñra yine ḡalāḡ kıluv yine rucūʿ itkenler bir vaḡt ḡazret-i ʿāʿişege bir ḡatun

kilüp irinden

87.20 ḡikāyet kılgan irim mini niḡe meretebe ḡalāḡ kıluv niḡe meretebe rucūʿ itdi digen ḡazret-i ʿāʿişe

resūl allahḡa

87.21 söylegen ḡundan ḡoñ allahü teʿālā zıkr kılınaḡaḡ āyetni indürgen hem ḡalāḡ-ı raciʿini māl

berāberinde ḡalāḡnı

87.22 (الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ) ḡaytuv mūmkin bolğan ḡalāḡ “خَلَعْنِي” hem ḡalāḡ-ı muḡalezeni beyān itken

ikidür artıḡ tūgildür

87.23 (فَأَسَأَلَكَ بِمَعْرُوفٍ) bes iki ḡalāḡ ḡoñında şerīʿatde maʿrûf bolğan vech birlen ḡatunı nikāḡda

87.24 tutuvdur (أَوْتَشْرِيحَ بَأْسَانِ) yeise körkem vech birlen ḡatunı yiberüvdür yaʿnī ikiden artuḡ

rucūʿ

87.25 yoḡdur (وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مَا آتَيْتُمُوهُنَّ) daḡı irler sizge ḡelāl bolmas

87.26 birgen nerseleriñizden (mihirden) almağınız (شَيْئًا) hiç nerseni qays oğlı şābit cemīle ismli

ḡatunını

87.27 mihrine bir baqça birüp nikāhengen idi hem cemīleni yaratadur idi likin cemīle qaysını yaratmaduğından

87.28 baqçanı qaysıke kiri birüp özini qaysıdan ḡal^c qılup aldı islāmda evvel vāqı^c a bolğan ḡal^c

I/88

88.1 şol ḡal^c boldı allahü te^c ālā şol ḡağda bu āyetni indürdi (الْأَنْ يَخَافَا) meger irlerniñ ḡatunlarğa

88.2 birgen mihrlerinden aluvı ḡelāl bolur ir birlen ḡatunniñ qorquvları vağtinde (أَنْ لَا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ)

88.3 allahü te^c ālāniñ ḡadlerini ötemessizliklerinden ya^c nī ḡuqūğ-ı zevciyyetni ötemevlerinden (فَإِنْ خَفْتُمْ أَنْ لَا يُقِيمَا)

88.4 (حُدُودَ اللَّهِ) bes eger siz ḡākimler allahü te^c ālāniñ zevciyyetde bolğan ḡadlerini ir birlen ḡatunniñ

88.5 ötemessizlikinden qorqsanıñız (فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا) bes ir birlen ḡatun üzerine günāḡ yoğdur (فِيهَا)

88.6 şol nersede (أَفْتَكْتُمْ بِهِ) ḡatun ol nerse berāberinde özini fidyeledi ya^c nī bölüp aldı murād ḡal^c

88.7 bedeli ya^c nī irge alğan nersesinde ḡatunğa birgen nersesinde günāḡ yoğ (تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ) uşbular

88.8 ya^c nī ḡamr, müyesser, yetim mālları ḡayz, yemānler, iblā³, ḡalāğ, ‘iddet bu mezkūrler allahü te^c ālāniñ ḡadleri

88.9 “çikleri”dür (فَلَا تَعْتَدُوا هَا) bes ol ḡadlerden ötmeñiz (وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ) ve kimlerdür allahü te^c ālāniñ

- 88.10 çiklerinden öterler (فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ) bes bu allahü te‘ālānıñ çiklerinden ötüvçi kişiler alardur
- 88.11 özlerine zulum kıluvçılar (فَإِنْ طَلَّقَهَا) bes eger ir hatunni iki talāk soñında talāk kılsa (فَلَا
- 88.12 (حَتَّى تَنْكَحَ زَوْجًا غَيْرَهُ) bes hatunı ol irge üç talāk soñında helāl bolmas (تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ) üç
- 88.13 talāk kılıngan hatun evvelgi irinden başqa irge nikāhlangenge kadar hem ikinci ir vaṭy kılınganga
- 88.14 kadar āyetden üç talāk birlen talāk kılıngan hatunniñ evvelgi irine nikāhı helāl bolur üçün
- 88.15 ikinci irge faḳaṭ nikāhlenüviniñ kifāye kıluvı çığa ammā ikinci irniñ vaṭy kıluvınıñ şart boluvını
- 88.16 hadiṣ-i ‘asile birlen “زِيَادَةُ عَلَى النَّصِّ” tarīkinçe artdurılatur munıñ kışşası rufā‘a ismli ādem hatunını
- 88.17 üç talāk birlen talāk kılgaç hatun zebīr oğlı ‘abdu’r-raḥmanga nikāhlendi ‘abdu’r-raḥmanı ‘anīn tapdı
- 88.18 bir vaḳt resül allahğa şikāyet kıluv bardı hem resül allahğa eytdi “مَا وَجَدْتُهُ إِلَّا كَهَيْئَةِ تَرْتِي” “diyü
- 88.19 ya‘nī ‘abdu’r-raḥmanıñ ālet-i tenāsülni kıyım çabuvı kibi tapdıım kā’im bolmay didi resül allah evvelgi iriñ
- 88.20 rufā‘āge barasıñ kilemey didi hatun belī kile didi resül allah (لَا خَيْرَ نَدْوَى مِنْ عُسَيْلَةَ وَيَدْوَى”
- 88.21 (هُوَ مِنْ عُسَيْلَتِكَ) didi ya‘nī evvelgi iriñ rufā‘āge ḳayta almaysun sin ‘abdu’r-raḥmandan ‘abdu’r-raḥman
- 88.22 sinden cimā‘ lezzetini tatumayınça ma‘nāsında mundan soñ yine de resül allahğa kildi ‘abdu’r-raḥmandan iş
- 88.23 bi’l-fi‘il boldı diyü resül allah eytdi evvelgi söziñe hilāf bolğan sözde siñe uşanmaym didi munıñ
- 88.24 soñında ebū bekr el-şiddīḳ zamānında ebū bekr el-şiddīḳğa kildi ebū bekr el-şiddīḳ hem ḳabül itmedi munıñ
- 88.25 soñında ḥazret-i ‘ömer zamānında ḥazret-i ‘ömerge kildi ol hem ḳabül itmedi hem ḥazret-i ‘ömer eytdi

88.26 mundan şoñ kilseñ taş birlen berüp yiberürmen hem ötürürmen didi (فَإِنْ طَلَّقَهَا) bes eger ikinci

88.27 ir bu ҳатунни ғалāқ қılsa (فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهَا) bes evelgi ir birlen ҳатун үзере гүнāһ yoқ

88.28 (أَنْ يَتَرَاجَعَا) ikinci irniñ ‘iddeti ötken şoñında nikāһ үзере қayuvlarında (أَنْ طَلَّقَا أَنْ يُغَيِّمَا)

88.29 (هُدُودِ اللَّهِ) eger evvelki ir birlen ikinci irden ayrılған ҳатун allahü te‘ālāniñ zevciyyetde bolған

I / 89

89.1 ҳadlerini ötevelerini zann қılsalar (وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ) ve bu zıkr қılıнған ҳүkmler allahü te‘ālāniñ çikleridür

89.2 (يُبَيِّنُهَا لَكُمْ يَظُنُّ كَيْفَ يُبَيِّنُهَا لَكُمْ يَوْمَ تَعْلَمُونَ) allahü te‘ālā ol çiklerni öziniñ қоşқан ve тыған nerselerini bilgen қaymge beyān

89.3 қılır (وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ) ve her қayқан ҳатунlarını ғалāқ қılsañız (فَبَلِّغْنَ أَجَلَهُنَّ) bes ҳатунлар

89.4 ғалāқларınıñ ‘iddetiniñ аһирине irişseler (فَأَسْكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ) bes ‘iddetleri tamām bolmasdan burun

89.5 ғалāқlarından қaytuv ol ҳатунlarını şerī‘atde ma‘rūf bolған vech birlen tutıñız (أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ)

89.6 yeise ‘iddetleri tolғанça şerī‘atde ma‘rūf bolған vech birlen қaldurıñız ol ҳатунlarını (وَلَا تُسْكِرُوهُنَّ)

89.7 (ضَرَارًا) даһı ғалāқlarından қaytuv birlen ol ҳатунlarını zarar iter үçүн nikāһiñızda tutmañız (لَتُعْتَدُوا)

89.8 uzun ‘iddet sebeбли ҳатунларға zulm қılıvuñız үçүн (وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ) ve kimdür bu işni ya‘nī zarar

89.9 kıluv üçün Һatunlarını nikāҺda tutuvını kıluv (قَفَّ ظَلَمَ نَفْسَهُ) bes taҺkik ol kişi özine zulm kıldı

89.10 (وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ) daҺı allahü te‘ālānıñ āyetlerini tutmañız (هُرُوبًا) Һorlanmış itip ya‘nı

89.11 allahü te‘ālānıñ āyetlerini muҺālefet kıluv sebebli Һor tutmañız belki Һaqq ri‘āye kıluv birlen ri‘āye kılıñız

89.12 (وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ) daҺı allahü te‘ālānıñ sizniñ öziñizge birgen ni‘metni isiñizge tüşürüñüz meşelā

89.13 allahü te‘ālānıñ islām dīnine köndürüvini hem resül allahnıñ nübüvvetini (وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ) daҺı allahü te‘ālānıñ

89.14 sizniñ üzeriñizge indürgen nersesini (مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ) Һurāndan daҺı senetden bolğuçı indürgen

89.15 nersesi (يَعِظُكُمْ بِهِ) allahü te‘ālā indürgen nersesi birlen sizge va‘az kıluv (وَاتَّقُوا اللَّهَ) daҺı Һilāflık

89.16 kıluvda allahdan Һorqıñız (وَأَعْلَمُوا) daҺı biliñız (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (بَلْ شَيْءٌ عَالِيمٌ) her

89.17 bir nerseni bilgüçidür Һalāq ‘iddeti ötkenniñ şöñda nikāҺnı beyān kıluv allahü te‘ālā zikr kılınaçaq

89.18 āyetni iñdürdi (وَأَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ) ve her Һayčan Һatunlarıñıznı Һalāq kılsañız (فَبَلَّغْنِ أَجَلَهُنَّ) bes

89.19 Һatunlar Һalāqlarınıñ müddetlerine irişseler ya‘nı ‘iddetleri ölse bu āyetde bulügdan ‘iddetniñ tamām

89.20 boluvını aluvnıñ sebebi şol çünki bulüg şöñda nikāҺ mezkür nikāҺ ‘iddeti tamām bolmayınça bolmay ammā

89.21 evvelgi āyetde bulügdan ‘iddetniñ āhiri anda çünki anda bulüg şöñda ric‘at zikr kılındı

89.22 ric‘at-ı ‘iddet içinde bola (فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ) bes ey veliler Һatunlarını Һıymañız (أَنْ يَكُنَّ أَرْوَاجَهُنَّ)

89.23 evvelgi irlerine nikāҺlenüvlerinden bu zikr kılıngan āyet yesār oğlu mu‘aqqel şā’inde iñgen mu‘aqqelniñ

89.24 kız kardeşi ‘āşım oğlu ‘abdu’l-lahniñ nikāhında iken ‘abdu’l-lah mu‘aqqelniñ kız kardeşini talāk kılğan bu talāk

89.25 kılğan hatunınıñ ‘iddeti tolğaç ikinci mertebe nikāhlanma küçi bolğan mu‘aqqelniñ vallāh min siñe kız kardeşimni

89.26 ikinci mertebe nikāhlaymaym diyü yemīn itken yā ki “فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ” āyetindegi hitāb irlerge ol vaqıtde

89.27 ma‘nāsı bola ey hatunlarını talāk kılğan irler siz talāk kılğan hatunlarınızıñı ‘iddetleri tolğan

89.28 soñında ikinci irlerge baruvlarından tıymañız ma‘nāsında bola (إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُمْ) irler birlen hatunlar

89.29 aralarında rāzī bolıssalar (بِالْمَعْرُوفِ) şerī‘atde ma‘rūf bolğan vech birlen (ذَلِكَ) uşbu ya‘nī

I / 90

90.1 talāk kılğan hatunlarını irlerine baruvdan tıyuvdan allahü te‘ālāniñ tıyuvı (بُرِعَظَ بِهِ) bu tıyuv birlen

90.2 va‘azlenmiş bolur (مِنْ) şol kişi (كَانَ) boldı (مِنْكُمْ) sizlerden (يُؤْمِنُ) imān kitürür boldı

90.3 (بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) allahü te‘ālāge hem āhıret künine (ذَلِكَ) bu hükmler birlen ‘amel itüv (أَزْكَى لَكُمْ)

90.4 sizniñ üçün fā‘ideli rekdür (وَاطْمَئِنُّوا) dağı sizni günāhleriñizden pāklağucırağdur (وَاللَّهُ يَعْلَمُ) ve allahü te‘ālā

90.5 bu hüküm birlen ‘amel itüvde bolgān fā‘ideni ve pāklikni bilür (وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ) ‘ilmiñiz az bolğanlığı

90.6 üçün siz bilmesiz allahü te‘ālā rızā‘nı nafaqa ve kisveniñ vucübını ve başqa hükmlerni beyān itip zıkr kılınçaq

90.7 āyetni iñdürdi (وَالرَّالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ) analar balalarını imüzürler ya‘nī imüzsünler (حَوْلَيْنِ)

- 90.8 **كاملين**) iki kāmīl yıl anağa balanı imüzüv mendüb iş ammā bala imüzür üçün imçek imüze turğan
- 90.9 ħatunnı icārege aluv atağa vācib meger anağa balasını imüzüv vācib bola eger bala başqa ħatunnıñ
- 90.10 imçegini immese yā ki imçek imüze turğan ħatun (murzi' a) tapılmasa yā ki ata faķır bolup imçek
- 90.11 imize turğan ħatunnı icārege alurğa küçi yitmeze rızā' müddeti imām a' zam qaşında iki yıl yarım
- 90.12 ammā min hem imām şāfi' i qaşında iki yıl imām zefr qaşında üç yıl imām ' azām rızā' müddetiniñ iki yıl yarım
- 90.13 boluvına allahü te' ālāniñ **“ وَفَصَّالَهُ فِي عَامَيْنِ ”** āyeti birlen istidlāl kıla hem
- “ وَحَمَلُهُ وَفَصَّالَهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا ”**
- 90.14 āyeti birlen elbette müddet-i ħamlı altı ay bes rızā' iki yıl yarım bolup qala
(لَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَتِمَّ الرِّضَاعَةَ)
- 90.15 ya' nī bu ħüküm imçek imüzüv müddetini tamām kıluvnu tilegen kişige
(وَعَلَى الْوَالِدِ لَهُ رِزْقُهُنَّ) daĥı anıñ
- 90.16 üçün tuvulmuş kişige ya' nī atağa vācib bolur analarnıñ rızqları (وَكَسْوَتَهُنَّ) daĥı analarnıñ
- 90.17 kiyimleri **بِالْمَعْرُوفِ**) şerī' atde ma' ruf bolğan mikdār birlen isrāfdan ve bik qaşvdan başqa kirek analar
- 90.18 talāķ kılınuv ' iddet içinde bolsun kirek talāķ kılınuv nikāĥ mülkinde bolsun bes bu āyet irge
- 90.19 ħatunnıñ nafaķa ve kisvesiniñ ma' ruf miqdār birlen vucübına delil bola yā ki imçek imüzgen analarğa
- 90.20 nafaķa ve kiske ata üçün vācib bola ma' nāsında bu vaķt talāķ kılınuv ' iddetleri tolğan analar murād bola çünki
- 90.21 talāķ kılınuv ' iddeti tolmağan ananı rızā' üçün icārege alurğa yaramay **(لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا)** hiçbir nefsnı
- 90.22 (ādemni) küçlenmes **(الْأَوْسَعَمَا)** meger taķtay kadar gine küçlenür ya' nī balanıñ anasını balağa hem anasına

- 90.23 infākda tākātinden tış küçlenmes (لَا تُضَارُّ وَاللَّيَّةُ بَوْلَهَا) ana balası sebebli irine zarar kılması
- 90.24 (لَا مَوْلُودَ لَهُ يُولَدُ لَهُ) dağı anıñ üçün tuvulmuş ya' nī ata ħatunına zarar kılması balası sebebli ya' nī ata birlen
- 90.25 anadan her birisi ikinçisi tākātinde bolmağan nerse birlen küçlemes hem birisi ikinçisine zarar da kılması
- 90.26 bes eger ana balasını imüzmeşe ata kuvveti yitüv sebebli imçek imüze turğan ħatunı icārege aluv birlen
- 90.27 zararlanmasa ananı balasını imizüvge köçlenmes (وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ) dağı atadan mīrāş aluvçığa
- 90.28 vācib bolur atağa vācib bolğan kibi ya' nī ata ölse anadan vāriş bolğan kişige analarınıñ nafaqası
- 90.29 kisvesi vācib bolur zıkr kılınğan şartlar birlen eger balanı icra birlen imüzseler icra vārişge vācib

I / 91

- 91.1 bolur (فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا) bes eger ata birlen ana balanı imçekden ayuruvnı tileseleler (عَنْ تَرَاثٍ مِنْهُمَا)
- 91.2 ata birlen anadan bolğan rızālık birlen (وَتَشَاوَرُ) dağı ata birlen anadan şādir bolğan meşveret
- 91.3 (kiñeş) birlen (فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ) bes balanı bu revişçe imçekden ayuruvda ata birlen ana üzerine
- 91.4 günāh yoqdur (وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْقُرُوا أَوْلَادَكُمْ) bes eger siz atalar balalarınıznı analarından başqa
- 91.5 ħatunlardan imüzdürüvni tileseñiz (فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ) bes siz atalar üzerine günāh yoqdur (إِذَا سَأَلْتُمُ)
- 91.6 (مَا آتَيْتُمُ) her ħayçan ol imçek imüzgen ħatunlarğa birürge tilegen nerseñizni tapşursañız ya' nī icareni

91.7 (بِالْمَعْرُوفِ) şer‘ā-ı ma‘rūf bolğan vech birlen ve köñil rızālığı birlen (وَأَنْتُمْ لِلَّهِ) balalar terbiyesinde

91.8 meşrū‘ bolğan nersege hilāflıq kılıvda allahdan qorqıñız (وَأَعْلَمُوا) dağı biliñiz (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā

91.9 (بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا) sizniñ işlegen nerseñizni körgüçidür allahü te‘ālā bu āyetde köp fā’ideli nerseler

91.10 beyān itdi meşelā kiçik balanıñ terbiyesini hem kiçik balanı imüzüvniñ anağa cebsiz gine boluvını balanı ata

91.11 ve ananıñ qarap yağşı terbiye idüvini hem müddet-i rızā’ını hem imçek imüzgen hatunniñ nafaqa ve kisvesiniñ

91.12 balanıñ anasına hem balanıñ yaqınlarına vācib boluvını kirek imçek imüzüvçi balanıñ anası bolsun ve kirek

91.13 yağ hatunni imçek imüzür üçün icārege aluvniñ dürist boluvını allahü te‘ālā iri

91.14 ölgen hatunlarınñ ‘iddetlerini beyān itüp zıkr kılınaçaq āyetni indürdi (وَالنِّبِينَ) dağı şunday irler

91.15 (يَتُوفُونَ مِنْكُمْ) sizlerden ölerler (وَيُنَادُونَ زُرَّاجًا) dağı hatunlarını qaldururlar (يَقْرَبْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ) ol

91.16 irleri ölgen hatunlar özlerini küterler ya‘nī irge kitmey ‘iddet şaqlarler murād şaqlasunlar

91.17 (أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا) dört ayda on kün bu āyet iri ölgen hatunniñ ‘iddeti kirek irinden yükli

91.18 qalsun kirek yüksiz qalsun dört ayda on kün boluvğa delālet kıla ammā allahü te‘ālā “وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ”

91.19 (أَنْ يَضَعَنَّ حَمْلَهُنَّ) āyeti irinden yükli bolğan hatunniñ ‘iddeti yügini qoyuv boluvğa delālet kıla kirek

91.20 iri ölgen bolsun kirek irinden talāq kılınğan bolsun bes iri ölüp de yükli qalğan hatun

91.21 haqında iki āyet müte‘ārız bola şunun üçün de bu āyet bu kadar da gine talāq sūresindegi “وَأُولَاتُ الْأَعْمَالِ”

91.22 (فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ) bes her digenler (أَجَاهُنَّ أَنْ يَضَعَنَّ حَمْلَهُنَّ) āyeti birlen mensūh bola

91.23 ölgen hatunlar ʿiddetleriniñ müddetine irişseler yaʿnî ʿiddetleri bitse (فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ) bes ey veliler

91.24 ve hâkimler hem imâmler sizge günâh yoqdur (فِيهِمَا) şol nersede (فَعَلَنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ) kıldılar hatunlar ol

91.25 nerseni özlerinde yaʿnî ziynetlenüvlerinde hem irge kiterge tilevlerinde (بِالْمَعْرُوفِ) şerîʿ atde maʿrûf bolğan

91.26 vech birlen (وَاللَّهُ) dağı allahü teʿālā (بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ) siz işlegen nerseni haber tutuvçıdır yaʿnî siz

91.27 işlegen nerseniñ zâhirini bilgen kibi bâtınıñı da bilgüçüdür allahü teʿālā ʿiddet şaqlavda bolğan

91.28 hatunñı kināye yolu birlen aluvñı añlatuvñıñ irge düristligini beyân kıluv zıkr kıılınacaq āyetni

91.29 indürdi (وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ) ey hatun aluvñı tilegüçi irler sizge günâh yoqdur (فِيهِمَا) şol nersede

I / 92

92.1 (عَرَضْتُمْ عَلَيْهِنَّ) ol nerse birlen işâret kıldıñız (مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ) ʿiddet içindegi hatunlarıñı nikâhlenüvni

92.2 istevden (meşelâ taʿrîz kıluv şulay bola ʿiddet içindegi hatunğa eytürsiñ bik körkemiñiñ yâ ki

92.3 sin bik izgü hatunsiñ yâ ki sin irge baruvdan baş tartmay turğanıñ yâ ki ʿiddetiñ ötse

92.4 miñe haber bir) demek kibi ammâ açuq min sini alam yâ ki miñe kil demek tiyüş tügil (أَوْ أَكْتَفْتُمْ)

92.5 (فِي أَنْفُسِكُمْ) yeise ol nerseni yaʿnî ʿiddet içindegi hatunñı nikâhlenüvni qaşd kıluvni köñilleriñizde yaşırısiz

92.6 yaʿnî bu işde hem sizge günâh yoq (عَلِمَ اللَّهُ) bildi allahü teʿālā (أَنْتُمْ سَتَكْفُرْنَ) düristlikde siz elbette

92.7 çaresiz ol ‘iddet içindeki hatunları zikr kılursız bes ihtiyârîniñ bolmasa zikr kılıñız
(وَلَكِنْ)

92.8 (لَا تُؤَاعَدُوهُنَّ سِرًّا) likin sizge (cimā‘ge) ol ‘iddet içindeki hatunlarğa va‘de kılışmañsız
ya‘nī min

92.9 cimā‘ge kâdirmün dip eytmeñiz sizden ba‘zılar cimā‘ ba‘zılar nikâh murâd digenler
(الْآنَ تَقُولُوا) ya‘nī

92.10 hiç cimā‘ birlen muvā‘ade kılmañız meger ma‘rûf muvā‘adeni kılıñız ol ma‘rûf
muvā‘ade şol sizniñ ‘iddet

92.11 içindeki hatunlarğa eytüviñizdür (وَلَا تَعْرُضُوا) şeri‘ā-ı ma‘rûf bolğan sözni meşelâ
ta‘rîz-i kināye tariķinçe

92.12 (وَلَا تَعْرُضُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ) dağı ‘iddet içindeki hatunlarğa nikâh ‘ağdiniñ toyunni kışd
kılmañız ya‘nī

92.13 nikâhlenip aluvni kışd kılmañız (حَتَّىٰ يَبَاغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ) kitâb (‘iddet) müddetine
irişkenge kadar ‘iddet

92.14 kitâb birlen farz bolğanlığı için allahü te‘ālâ ‘iddetni kitâb diyü tesmiye kıldı (وَأَعْلَمُوا)
dağı biliñiz

92.15 (يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ) düristlikde allahü te‘ālâ (أَنَّ اللَّهَ) sizniñ köñilleriñizde bolğan
yaramağan nerselerge

92.16 kışd kıluvıñızni bilür (فَأَحْزَنُوا) bes yaramağan nerselerni kışd kıluvda allahdan
şaklanıñız ve kışkıñız

92.17 (عَفْوَرٌ حَلِيمٌ) bir işni kışd kılup da allahdan (أَنَّ اللَّهَ) (وَأَعْلَمُوا) dağı biliñiz

92.18 kışup işlemegen kişini yarlıkıağudır hem şefkatlidür ‘azâb kıluvğa aşukmas allahü
te‘ālâ talâk

92.19 kılunup da mihri tesmiye idilmegen ve cimā‘ idilmegen hatunni talâk kılğan ir haķında
zikr kılınçaķ

92.20 āyetni indürdi (لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ) ey irler sizge günâh yoķdur (إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ) eger
hatunları talâk

- 92.21 kılmañız (مَالِم تَمَسُّوهُنَّ) ol Һatunlarnı cimā' kılmağan müddetde (أَوْ تَغْرَضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً) yeise
- 92.22 ol Һatunlarğa mihrni atamağan müddetde ya'nī cimā' kılmasdan ve mihr atamasdan burun Һatunlarnı
- 92.23 talāk kıluvda sizge günāh yoқdur (وَمَتَّعُوهُنَّ) mezküre bu talāk kılınğan Һatunlarğa fā'idelene turğan
- 92.24 nerselerni biriñiz müt'ada diyü kölmek yavlıқ bürkençikge eytürler (عَلَى الْمَوْسَعِ قَدْرَهُ) tākati bolğan
- 92.25 kişige tākati қadar vācib bolur (وَعَلَى الْمَقْتَدِرِ قَدْرُهُ) ve Һāli tar bolğan kişige Һāli қadar vācib
- 92.26 bolur bu āyetden alup da imām şāfi'ī müt'ada miқdār ta'yin itmedi belki Һākimniñ re'yine müfevvaз didi
- 92.27 niteki resūl allah cimā' dan ilk Һatunni talāk kılınğan enşāriğa başıñdağı bürkeñini müt'a itüp bir
- 92.28 didi imām a'zām қаşında müt'a dır' milҺafe Һumār likin bularnıñ қiymetinde irniñ baylığı ve yarlığı i'tibār
- 92.29 қılına hem āyetni de muñar şarf қılına (مَقَاعًا بِالْمَعْرُوفِ) ya'nī şer'ā-i ma'rūf bolğan fā'idelendürüv birlen

I / 93

- 93.1 fā'idelendüriñiz ya'nī şer'ā-i ma'rūf bolğan müt'a biriñiz (حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ) talāk kılınğan Һatunlarğa
- 93.2 izgülik қılıvçı müselmānlarğa şābit bolğan müt'a birlen fā'idelendüriñiz (وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ) ve eger siz
- 93.3 Һatunlarıñızni talāk kılmañız (مَنْ قَبِلَ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ) ol Һatunlarıñızni cimā' kılmasdan burun (وَقَلْبُ)
- 93.4 (فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً) ve taҺқik ol Һatunlarıñızға mihrni çiklegen bolsañız (فَلْيَصِفْ مَا فَرَضْتُمْ) bes

- 93.5 sizge çiklegen mihrniñizniñ yartısınıñ talāk kılğan hatunlarıñızğa birüv vâcib bolur her vaqıtde (الآن)
- 93.6 (يَعْفُونَ) meger çiklegen mihrniñizniñ yartısınıñ birüv vâcib bolmas talāk kılğan hatunlarıñızniñ ‘afv
- 93.7 kıluvları vaqıtinde ol mihrni (أَوْ يَعْفُوَ أَلْنَى) yeise şol kişiniñ ‘afv kıluvı vaqıtinde ya‘nî tafzilâ bütün
- 93.8 mihrni birüvi vaqıtinde (بِيَدِهِ عَقْدَةُ النِّكَاحِ) ol kişiniñ qolında idi nikāh ‘uqdesi (toynı) ya‘nî
- 93.9 irniñ ‘afv kıluvı vaqıtinde ya‘nî şefkat itüp bütün mihrni birüvi vaqıtinde imām mālik ve imām şāfi‘iler qaşında
- 93.10 āyetniñ ma‘nāsı bu revişçe taqdîr kılğan mihrniñ yartısınıñ cimā‘ dan burun talāk kılınğan hatunğa
- 93.11 irniñ birüvi vâcib bolmay hatun şeyyibe-i bālīga bolup mihrni özi ‘afv itse yā ki hatunniñ mihrini
- 93.12 bākire ğayr-i bālīga bolğanda velileri ‘afv itse ma‘nāsında (وَإِنْ تَعَفُّوا) ve dağı sizniñ ‘afv kıluvıñız ya‘nî
- 93.13 talāk kılğan hatunlarıñ taqdîr kılınğan mihrniñ yartısınıñ ‘afv kıluvı talāk kılğan irlerniñ talāk
- 93.14 kılınğan hatunlarına şefkat taqdîr kılınğan mihrniñ tamāmını birüvi (أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى) allahü te‘ālādan
- 93.15 qorquvniñ hāşıl boluvına yaqınraqdur (وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ) ve aralarıñızda bolğan biriñizniñ
- 93.16 ikinçiñizge şefkat kıluvını unutmañız (إِنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا) sizniñ
- 93.17 işlegen nerseleriñizni körgüçidür ya‘nî irge oylarğa tiyüş bu biçäre talāk kılğan
- 93.18 hatunım nikāhım astında maħbüse boldı hāzır indi minden ayrılıp maħrûme ve me‘yüse boldı bütün mihrin
- 93.19 birüp qayğulı şādlanduraym diyü oşandaq hatunğa oylarğa tiyüş bu biçäre irim ‘azîr
- 93.20 aqçesini şarf itip mini nikāhlandı ve minim birlen nikāhından aşlā fā‘ide körmedi bes irimniñ qayğulı

93.21 köñlini şādlanduraym ve bütün mihrin ‘afv kılaym diyü allahü te‘ālā aḥkām-ı şalavatnıñ ba‘zısını beyān kılup zıkr

93.22 kılınaçaq āyetni indürdi (مَا فَظَرْنَا عَلَى الصَّلَاةِ) namāzlarğa ya‘nī biş namāz üzerine dā’imçilik kılnız

93.23 (وَالصَّلَاةَ الْوَسْطَى) ve bigrekde devām itinız orta namāzğa ya‘nī ikindi namāzına bu şavlet-i vasaḥide

93.24 türlüçe söz bolsa da likin eşaḥ şalat vasaḥiden ikindi namāzı murād çünki ḥazret-i ḥaḥşanıñ

93.25 muşḥafında « وَالصَّلَاةَ الْوَسْطَى صَلَاةَ الْعَصْرِ » dip vākı‘a bolğan hem resül ekrem aḥzāb muḥārebesinde ikindi

93.26 namāzını kuvvet kılgāç « شَكَّلْنَا عَنِ الصَّلَاةِ الْوَسْطَى صَلَاةَ الْعَصْرِ مَلَائِكَةُ اللَّهِ بِيُوتِهِمْ نَارًا » digen ya‘nī şalavat-ı

93.27 vasaḥi bolğan ikindi namāzından şugullendürip qaldurdılar allahü te‘ālā ivlerini oḥ birlen tolturgay idi

93.28 ma‘nāsında yine de resül allah şalat vasaḥini süleymān ‘aleyhi’s-selām meşgül bolup qalğan namāz diyü ta‘rif

93.29 itdi elbette süleymān ‘aleyhi’s-selāmdan kuvvet kılgan namāz ikindi namāzı (ikindi namāzın allahü te‘ālānıñ

I / 94

94.1 ḥāslāb eytüvi ādemlerniñ sevdā ve ma’işet birlen meşgül bolğan vaḥti bolğanlığı üçün) bu āyet

birlen

94.2 biş vaḥt namāznıñ farzlığına istidlāl kılganlar çünki şalavāt-ı cem‘, aḥl-ı cem‘ üç vasaḥi şalavātke

94.3 ma‘ḥūf üçniñ vasaḥisi yok ma‘ḥūf-ı ‘aleyhge ‘aleyhge başqa bolurğa kirek

(وَقَوْمًا لِلَّهِ قَانِقِينَ)

daḥı

94.4 allah rızālığı üçün namāzda ḥurıñız allahü te‘ālānıñ zıkrinden başqadan tik ḥurganıñız ḥalde bu

āyetniñ

94.5 nuzūline sebeb erḳam ođlı zeyd eyte islāmniñ başında her ḳayumuz namāzda söyleşedür idük

hem mescidke

94.6 kirgeç birimiz ikinçimizden köp me oḳudıñ diyü şorupdur idükdi hem bu āyetden namāzda

ḳıyāmniñ hem

94.7 söyleşüvni ḳoyuvniñ farz boluvı çığa hem ḥuzū' age münāfi bolğan şıfatlarını mekrüh boluvı

çığa (فَإِنْ خِفْتُمْ)

94.8 bes eger de düşmāndan yā ki yırtḳaç ḥayvāndan ḳorḳsañız ḳibleğa ḳarap başup oḳuvda

(فَرَجَالًا أَوْ)

94.9 (فَإِذَا أَمِنْتُمْ) bes cayav barğan ḥālleriñizde yā ki atlangan ḥālleriñizde oḳuñız (رُكُوبًا)

her ḳayčan

94.10 ḳorḳuvdan emīn bolsañız (فَإِذْ كُرُوا اللَّهَ) bes allahü te'ālāni zıkr itıñız (كَمَا عَلَّمْتُمْ) allahü

te'ālā sizge üyretkençe

94.11 (وَاللَّيْبِ) dağı (أَلَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ) şol nerseni (مَا) şunday

irler

94.12 (وَيُنزِلُونَ أَزْوَاجًا) ve ḥatunlarını ḳaldururlar (يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ) sizden ölerler (وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ) bes

94.13 ḥatunlarına şol vaşiyet birlen vaşiyet ḳılsunlar ya'nī eytüp ḳaldursunlar (مَقَاعًا إِلَى الْحَوْلِ) bir yıl

94.14 tamāmına ḳadar fā'idelenüv vaşiyeti birlen ya'nī nafaḳa ve kisve birüv birlen (غَيْرَ أَخْرَاجٍ) tura

turğan orunlarından

94.15 çıgarılmağanları ḥālda ya'nī ölerge yaḳın bolğan irler ḥatunları üçün yaḳın ḳardeşlerine

94.16 vaşiyet itüp qaldursunlar ölgenden şoñ kāmīl yıl tolganğa qadar nafaqa ve kisve birürge hem

tura

94.17 turğan orunlarından çıqarmasqa (فَإِنْ خَرَجْنَ) bes eger irleri ölgen hatunlar tura

94.18 turğan orunlarından öz ihtiyārları birlen çıqsalar (فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ) bes ey meyyitniñ

94.19 velileri (yaqın qardeşleri) sizge günāh yoqdur (فِيْمَا فَعَلْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ) ol hatunlarınñ özleri

haqında

94.20 qılğan nerselerinde (مَنْ مَعْرُوفٍ) şer'ā ma'rūf bolğan işden (وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ) ve allahü

te'ālā hilāflıq

94.21 qıluvçıdan oç aluvğa küçi yitküçidür işlegen işinde hikmet iyesisdür islāmniñ başında bu āyet

birlen

94.22 'amel qılğanlar tā'if şehrinden eşref oğlu hakīm ismli ādem bir vaqıtde medīnege kilüp vefāt

bolğan

94.23 hatunı ata ve anası ve balası qalğan resūl ekrem hakīm bin eşrefniñ mālın ata ve anasına hem

balasına

94.24 haşşalarından birgen hatunına hakīmniñ yurtında bir yıl turuv birlen emr ingen hem bir yıllıq

nafaqa birgen

94.25 şoñra bu āyet mensūh bolğan bir yıl 'iddet dōrt ayda on kün 'iddet birlen mensūh bolğan

bir yıllıq

94.26 nafaqa kisve terekeden yitken dōrtten bir yā ki sigizden bir birlen mensūh bolğan

(وَالْمُطَلَّقَاتُ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ)

94.27 dağı talāq qılğan hatunlar üçün şer'ā ma'rūf bolğan miqdār birlen fā'idelenüv bardur ya'nī

talāk

94.28 kıılınğan hatunğa ‘iddet de vaqt nafaqa birüv irge vācibdür kirek talāk rec‘i birlen talāk kıılınsun kirek

94.29 talāk-ı bā’ın birlen kıays kıızı fāṭıma eyte minim irim mini üç mertebe talāk kııldı resül allah

miñe nafaqada sikkeni de

I / 95

95.1 taqdır itmedi diyü bes bu rivāyet qurānğa da imām-ı a‘zam mezhebine de muḥālif bola likin

cevāb biremiz bu ḥadīş

95.2 merdūd diyimiz munı ḥazret-i ‘ömer redd kıılğan bir ḥatun sözi birlen qurān, senet birlen şābit

bolğan

95.3 ḥükmini terk itmeymiz bu ḥatun dürist eyte mi yalğan söyley mi ḥadīşni ḥıfz kııla aldı mu yā ki

95.4 unutdı mu didi (سَمَّا عَلَى الْمُتَّقِينَ) allahü te‘ālāge ḥilāflıq kııluvdan qorqıuçı müselmānlarğa

müt‘a (nafaqa)

95.5 şābit bolmaq birlen şābit boldı (كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ) ötkende zıkr kıılınğan ve beyān itilgen talāk-ı

‘iddet

95.6 ḥükmlerini beyānitken kibi beyān kıılır allah (لَكُمْ) sizge (آيَاتٍ) āyetlerini (لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ)

95.7 sizniñ ‘aqlıñızni şarf kıılıp fikr kııluvıñız üçün allahü te‘ālā vebādan ve tã‘ündan kaçmav

ḥaḳında zıkr

95.8 kıılınçaq āyetni indürdi “dāverdān” qaryesinde vebā’ vāk‘a bolğaç ḥalqñıñ ba‘zısı qaryeden

çığup

95.9 etrāfka kitdiler ba‘zısı ivlerinde qaldılar qaryeden çiqğanları selāmet qaldı qaryede üyelerinde

95.10 qalğanları helāk boldılar şundan şoñ hāq oyladı vebā’ dan qaçuv qutuluvğa sebep iken diyü

şundan

95.11 şoñ köp zamānlar ötdi bir yılda yine de vebā’ zāhir boldı hāq hemmesi “dāverdān“

qaryesinden

95.12 çığup yitdiler niçe miñler ādem idi hattā yitmiş miñ didiler allahü te‘ālā şunu beyān itüp zikr

qılınacaq

95.13 āyetni indürdi (أَلَمْ تَرَ) eyā körmeysün mi ya‘nī qaramaysun mı ey muḥammed (إِلَى النَّيْنِ)

şunday ādemlerge

95.14 (مُرَجُّوهُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ) ol ādemler yurtlarından çiqdılar (وَهُمُ الرُّفَّاءُ) hālbükim ol ādemler niçe miñler idi

95.15 (حَنْزَرَ الْعَوْتِ) vebā’ sebebli ölüvden şaqlanuv üçün (فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ) bes vebā’ sebebli ölüvden

qorqup yurt

95.16 larından çiqğan ādemlerge allahü te‘ālā eytdi (مُوتُوا) öliñiz diyü bes öldiler (ثُمَّ أَمَّا بَعْضُهُمْ) muniñ

şoñında

95.17 alarnı tirgüzdi allahü te‘ālā (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (أَلَمْ يَرْفَعِ الْفُلَ عَلَى الْفُلَانِ) ādemler

üzerine şefkat

95.18 iyetidür (وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ) ve likin ādemlerniñ köpisi (لَا يَشْكُرُونَ) allahü te‘ālāge ni‘metleri berāberinde

95.19 şükr qılmaslar vebā’ vāq‘ a bolğan orunğa kirüvniñ ḥarām boluvı allahü te‘ālā

«وَلَا تَلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ»

95.20 digen sözi birlen şābit bolğan kibi vebā' vāk'a bolğan orundan qaçup çıguvniñ harāmlığı hem

bu

95.21 āyet birlen şābit allahü te'ālā ölümnden qaçup qutuluv mümkin bolmağanlıqni muqadder bolğan

nerseniñ şiksiz irişüvini

95.22 beyān qılğanniñ soñında müselmānlarğa soğış qıluv birlen emr qıldı çünki soğışda ecel yitüp

ölseler

95.23 allahü te'ālā yolında ölüv bola niteki eyte (وَقْتُلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) ey mü'minler allahniñ rızalığı

yolında soğış

95.24 qılıñız (وَأَعْلَمُوا) dağı biliñiz (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te'ālā (سَمِيعٌ عَلِيمٌ) hilāflıq qıluv

soğışdan

95.25 qalğan kişiniñ sözini işitüvçidür ve köñlinde bolğan nersesini bilgüçidür (مَنْ ذَا الَّذِي) eyā bar

mı

95.26 şol şıfatlı kişi (يُقْرِضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا) allahü te'ālāge körkem bolğan boruça birüv birlen

boruça

95.27 birür ya'nī kemāl rızalığı birlen allahü te'ālā yolında mālını şarf qılır (فَيُضَاعَفُهُ لَهُ) bes

allahü te'ālā ol

95.28 kişiğe cezā'sını ülüşler (أَضْعَافًا كَثِيرَةً) köp ülüşler birlen ya'nī on ülüşden yidi yüzge kadar

artdurur

95.29 (وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ) ve allahü te'ālā ba'zı kişiğe rızqni tar qılır ve ba'zı kişiğe kiñ qılır

وَالْيَهُ

I / 96

96.1 ^{تُرْجَعُونَ} (تُرْجَعُونَ) ve ol allahü te‘ālāge kıyāmet küninde kaytarılmış bolursız
(أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَاءِ) eyā i‘tibār kıilup

96.2 kıaramaysun mı ey muħammed meşveret üçün cıyılğan cemā‘atke (مَنْ بَنَى إِسْرَائِيلَ)
ya‘ķūbniñ balalarından

96.3 ^{مَنْ بَعَثَ مُوسَى} (مَنْ بَعَثَ مُوسَى) mūsā (‘aleyhi’s-selām) ölgenniñ soñından (أَذْ قَالُوا) şol vaķt isrā’ıl
balaları

96.4 eytdiler (لَنْبَى لَوْمٌ) özleri üçün bolğan peygamberge şemi‘ün ‘aleyhi’s-selāmge
(أَبَعَثْنَا مَلَكًا) bizniñ

96.5 üçün emір bolur tır (نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) allahü te‘ālā yolında birge şoğış kılurmız
(قَالَ) eytdi

96.6 peygamber ya‘nī şemi‘ün ‘aleyhi’s-selām (هَلْ عَسَيْتُمْ)
(أَنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ) eger

96.7 sizge şoğış kıluv farz kıılınsa (أَنْ لَا تُقَاتِلُوا) şoğış kılmassızlıķğa ya‘nī iş min sizden
kütkençe mi

96.8 min sizni şoğış kıılmaslar kıorķarlar diyü oylaym (قَالُوا وَمَا لَنَا)
bizge

96.9 ni boldı (أَنْ لَا نُقَاتِلَ) şoğış kılmassızlıķğa (فِي سَبِيلِ اللَّهِ) allahü te‘ālā yolında ya‘nī
bizni allahü te‘ālā

96.10 yolında şoğış kıluvdan tıyğan ni nerse bar diyü (وَقَدْ أَخْرَجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا)
taħķiķ biz çıғarılmış

96.11 bolduķ yurtlarımızdan ve balalarımız yanından cālūt daħı ‘amāliķa mışır birlen filistin
arasındağı rüm

- 96.12 diñigizi yanında turalar iken benî isrâ'îlge ğalebe kıluv yurtlarını alğanlar balalarını esîr
- 96.13 itkenler hattâ pâdişâh balalarından dört yüzde kırk balanı esîr itkenler
(فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ)
- 96.14 benî isrâ'îlge şoğış kıluv farz kılınğan zamânda (تَوَلَّوْا) şoğışdan yüz döndürdiler
(إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ)
- 96.15 (meger benî isrâ'ilden az kişi gine yüz döndürmedi ya'nî oç yüzde on üç kişi gine)
(وَاللَّهُ عَلِيمٌ)
- 96.16 (بِالظَّالِمِينَ) ve allahü te'âlâ şoğış kıluvnu kıoyuv sebebli özlerine zılm itüvçilerini
bilgüçidür (وَقَالَ لَهُمْ)
- 96.17 (تَبَيَّنَهُمْ) daĥı isrâ'îl balalarına peyğamberler ya'nî şemi'un 'aleyhi's-selâm eytdi
(إِنَّ اللَّهَ)
- 96.18 te'âlâ (قَدَّبَتْ لَكُمْ طَالُوتَ) taĥkîk sizge tälütüni yiberdi (مَلِكًا) pâdişâh bolğan hâlde
(قَالُوا أَنَّى)
- 96.19 (عَلَيْنَا) isrâ'îl balaları eytdiler niçük tälüt üçün pâdişâhlık bolsun (يَكُونُ لَهُ الْمَلِكُ)
bizniñ
- 96.20 üzerimize (وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمَلِكِ مِنْهُ) hâlbükim biz tälütüden pâdişâh boluvğa ĥaklıraq
ve tiyüşlirekmiz
- 96.21 (وَلَمْ يَبُوتْ سَعَةً مِنَ الْمَالِ) ve hâlbükim tälütke mâldan kiñlik birilmedi ya'nî niçük ol bizge
pâdişâh
- 96.22 bolsun ol faķir kitüvçi tälüt ĥazret-i yūsufniñ bünyāmîn ismli balalarından bünyāmîniñ
balalarında
- 96.23 pâdişâhlıkda peyğamberlikde bolmaĝan peyğamberlik ya'ķüb 'aleyhi's-selāmniñ lâvî
ismli balalarında bolup
- 96.24 pâdişâhlık yahüdâ ismli balalarında bolğan (فَالَى) benî isrâ'îlge peyğamberleri eytdi
(إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهِ)

96.25 dürüstlikde allahü te‘ālā pādişāhlık üçün t̄ālütüni iḥtiyār kıldı (عَلَيْكُمْ) sizniñ üzeriñizge (وَزَادَهُ)

96.26 (فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ) daḥı allahü te‘ālā t̄ālütke faẓiletüni ve kiñlikni artırdı (بَسْطَةً) ilimde ve tende ya‘nı

96.27 uzunlıkda. t̄ālüt benı isrā’il içinde şoğışda ve diyānetde ḥalḳnıñ iñ ālimi ve boyda iñ uzunı bolḡan

96.28 (وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكُهُ مِنْ يَشَاءُ) ve allahü te‘ālā pādişāhlıḳnı tilegen kişisine birür (وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ) ve allahü

I / 97

97.1 te‘ālānıñ faẓlı kiñ bolḡuçıdır hem kimge pādişāhlıḳnı birürge tiyüş idigini bilgüçüdür

(وَقَالَ لَهُمْ)

97.2 (نَبِيِّنَا) daḥı benü isrā’ilge peygamberleri (şemi‘ün ‘aleyhi’s-selām) eytdi (أَنَّ آيَةَ مَلَكِهِ)

dürüstlikde

97.3 t̄ālütüniñ pādişāhlıḡınıñ ‘alāmeti bu sözni şemi‘ün ‘aleyhi’s-selām benü isrā’ilniñ t̄ālütüniñ

pādişāh boluvına

97.4 delil istegeç eytdi (أَنْ يَأْتِيَكُمْ التَّابُوتُ) sizge şandıḳnıñ kilüvüdür (فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ) ol

97.5 şandıḳda rabbiñizden köñilleriñizge qararlanuv bardur (وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَى) daḥı mūsā

(‘aleyhi’s-selām)

97.6 ḳaldurḡan nerseden ḳalḡan nerse bardur (وَأَلْ هَارُونَ) daḥı hārūn (‘aleyhi’s-selām) ḳaldurḡan

nerseden

97.7 alan nerse bardur ya'ni ms 'aleyhi's-selmni' bamaı tabaı hrn 'aleyhi's-selmni'

alması

97.8 munda l-i ms birlen l-i hrndan nefsi-i ms birlen nefsi-i hrn murd, lemni kiritv

s'nlerini uluqlav

97.9 cn gine) (جمله الملائكة) feriteler yklegen hlde kilr ol tbt hzret-i msni' veftı

o'nda

97.10 allahü te'l ol tbtnı kökke kötergen bolan o'na feristeler indrgenler (ان في ذلك لآية لكم)

97.11 düristlikde bu tbtda sizni' cn 'almet bardur (ان كنتم مؤمنين) eger imn kitrvi bolsa'ız

97.12 bu emi'un 'aleyhi's-selmni' ben isr'ilge eytken sözi (فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ) 'amlike

birlen

97.13 oı kıluv cn tlt 'askeri birlen özini' ehrinden ayurulan zamanında hzret-i tlt

97.14 zini' avmine eytdi minim birlen oıa ya yigitleri gine ıksun diyü siksən mi' kii

iyerüp

97.15 ıkdı bik issi vaqt idi bir yapana barup tdiler de hzret-i tltdan allahü te'l bizge yıla

aızsun

97.16 diyü oradılar (قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ) tlt avmine eytdi düristlikde allahü te'l sizni bu

yıla

97.17 birlen imtin kıluvıdır sizlerden it'at kılan adem birlen it'at kılmaan demler zhir

bolsun cn

97.18 (فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ) bes kimdür ol yıla uyundan ier (فَلَيْسَ مِنِّي) bes ol kii mi'ne iyergen

- 97.19 kişilerden tügil (وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمَهُ) ve kimdür ol yılğanıñ şuyundan tatumas (فَأَنَّهُ مَنِّي) bes düristlikde
- 97.20 ol kişi miñe iyergen kişilerdendür (الْأَيُّ) meger içse de miñe iyergen kişilerden bolur (صَوْنٌ)
şol kişi
- 97.21 (أَعْتَرَفَ عُرْفَةً بِيَدِهِ) қолы бирлен bir çomurup aluv бирлен çomurup aldı ya' nī қолы бирлен çomurup
- 97.22 alup içken kişi gine miñe iyergen kişilerden bolur (فَشَرُّ بَوَا مِنْهُ) bes ol yılğanıñ şuyundan
- 97.23 içdiler ve muhālefet kıldılar (الْأَقْلِيلًا مِنْهُمْ) meger tälütñiñ 'askerinden az kişi gine içmedi
ya' nī
- 97.24 üç yüzde on üç kişi gine (فَلَمَّا جَاوَزَهُمْ) bes yılğadan tälüt ötken zamānda (وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ)
- 97.25 dağı imān kitürgen ādemler tälüt бирлен birge ötkenleri zamānda (قَالُوا لَنَا الْيَوْمَ) tälütge
- 97.26 iyergen ādemlerniñ ba'zısı ba'zısına eytdiler bu kün bizniñ üçün tākāt yok (بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ)
'amālika
- 97.27 tã'ifesinden bolğan cālūt ve cālütñiñ 'askeri бирлен şoğış қилuvğa çünki alar köp ve қувvetleri
- 97.28 artuқ didiler (قَالَ الَّذِينَ) tälüt 'askerinden şunday ādemler eytdiler (يُظَنُّونَ) yaқın қилurlar

- 98.1 alar (أَنَّهُمْ مَلَاقُوا اللَّهَ) dürüstlikde alar allahğa yolıķıuııldur diyü ya' nî şehid bolup allahü te'ālāge yolıııuvlarını
- 98.2 yaķına bilgen ādemler eytdiler (كَم مِّن فِتْنَةٍ قَالِمَةً) köp medür az cemā'atden (عَابَتْ فِتْنَةٌ كَبِيرَةً بِأَذْنِ اللَّهِ)
- 98.3 allahü te'ālānıñ izni ve yardemi birlen köp cemā'atge ğālib boldı (وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ) ve allahü te'ālā
- 98.4 şabrlıķ kıluvııılar birlen birgedür (وَلَمَّا بَرُرُوا) zāhir ve yaķın bolğanları zamānda tālüt hem 'askeri
- 98.5 (لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ) cālütge hem cālütüñ 'askerine (قَالُوا) tālüt 'askeri eytdiler (رَبَّنَا أفرغ علينا)
- 98.6 (وَوَيْتَ أَقْدَامِنَا) daķı bizniñ ayaklarımızı ey rabbimiz bizniñ üzerimizge şabrlıķnı koyğay idiñ (صَبْرًا)
- 98.7 şoğışda bezketkey idiñ (وَأَنْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ) daķı bizge yardım birgey idiñ kāfir qavmine ğālib
- 98.8 boluv üzerine (فَهَزَمُوهُمْ بِأَذْنِ اللَّهِ) bes tālüt hem 'askeri cālütüñ hem 'askerini allahü te'ālānıñ izni
- 98.9 ve yardemi birlen şındurdılar ve çindiler (وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ) daķı dāvud cālütüñ öltürdi dāvudüñ cālütüñ
- 98.10 öltürüv kışşası tālütüñ 'askeri içinde altı balası birlen ayşā bar idi dāvud yidinçi balası kiçkine
- 98.11 bolduķından koylar kütedür idi bes allahü te'ālā tālütleriniñ peyğamberine ya' nî şemi'ün 'aleyhi's-selāmge vaķy
- 98.12 kıldı cālütüñ dāvud ötürür diyü bes ol peyğamber dāvudüñ atasından şorap izlep tapdı yolda bargānda
- 98.13 dāvud 'aleyhi's-selāmge oç taş oçradı bizni al bizniñ birlen cālütüñ ötürürsün didiler bes dāvud
- 98.14 bu taşlarını şomķasına şaldı hem şol taşlar birlen cālütge aıup cālütüñ ötürdi muniñ şoñında

98.15 t̄ālūt dāvud (‘aleyhi’s-selām)ğa kızım ciftlendürdi (وَأَنَّهُ اللَّهُ الْمَلِكُ وَالْحَكِيمُ) dağı allahü te‘ālā dāvud ‘aleyhi’s-selāmge

98.16 pādīşāhlık ve peygamberlik birdi dāvud ‘aleyhi’s-selāmdan burun benū isrā’ilden bir kişide de peygamberlik birlen

98.17 pādīşāhlık cıyulğanı yoğ idi (وَعَلَّمَهُ مَا يَشَاءُ) dağı allahü te‘ālā dāvud ‘aleyhi’s-selāmge özi tilegen nerselerden

98.18 üyretti timir kölmekler yaşav ve çoşlar ve hayvānlar birlen söyleşüv kibi (وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ الْبَاطِلَ) eger de

98.19 allahü te‘ālānıñ ādemlerni yiberüvi bolmasa idi (بَعْضُهُمْ بَعْضٍ) ba‘zısını ba‘zısı birlen ya‘nī imān ehli

98.20 birlen küfr ehlini yibermese idi (لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ) yir yüzülür idi ya‘nī küfr ehli müselmānlarğa

98.21 ğālib bolup yirde köp bozuqluğ kılurlar idi (وَلَا يَكُنَّ اللَّهُ) likin allahü te‘ālā (ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ)

98.22 mağlūklar üzerine şefkat iyesisdür (تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ) bu zıkr kılingan nerseler ya‘nī vebā’dan kaçuvçılarnıñ

98.23 kışşası t̄ālūtı allahü te‘ālānıñ pādīşāh itüvi hem t̄abūt kilüv cālūtlarnıñ mağlūb boluvı dāvud

98.24 ‘aleyhi’s-selāmıñ cālūtıñ öltürüvi allahü te‘ālānıñ ‘alāmetleridür (نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ) ey muğammed ol āyetlerni

98.25 siniñ üzeriñe haqlıq birlen oğurmız (وَأَنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ) dağı düristlikde siñ elbette dīn üyretür

98.26 üçün yiberilmiş resülerdensin. ikinçi cüz’ tamām bolup üçünçi cüz’ge şurū‘ idildi

98.27 (تِلْكَ الرُّسُلُ) bu zıkr kılingan resüller ya‘nī ādem (‘aleyhi’s-selām)dan başlap dāvud ‘aleyhi’s-selāmge kadar

98.28 bu sūrede zıkr kılingan resüller (فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ) ol resüllerniñ ba‘zısını ba‘zısını üzerine resüllikden

98.29 başqa bolğan ba‘zı fażiletlerde artuğ kılduğ (مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ) ol peygamberler cümlesinden bar allahü te‘ālā

I / 99

99.1 söyleşken kişi meşelâ müsâ ‘aleyhi’s-selâm hem muḥammed ‘aleyhi’s-selâm çünki allahü

te‘älâ müsâ ‘aleyhi’s-selâm birlen

99.2 tūrda resül allah birlen mi‘râc kiçesinde söyleşdi (وَرَفَعَ بَعْضُهُمْ دَرَجَاتٍ) daḥı ol peygamberlerden

allahü

99.3 te‘älâ ba‘zısını köp derecelerge köterdi resül ekrem kibi allahü te‘älâ ḥâtemü’l-enbiyâ‘ ve

efḍalü’l-enbiyâ’ itdi

99.4 (وَأَتَيْنَا عِيسَىٰ بِنَ مَرْيَمَ) daḥı ḥâzret-i meryem oḡlı ‘isâğa birdük (الْبَيِّنَاتِ) zâhir bolğan mu‘cizelerini

99.5 (وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ) daḥı meryem oḡlı ‘isânı cebrâ’îl birlen yâ ki incîl birlen kuvvetledük (وَلَوْ)

99.6 (شَاءَ اللَّهُ) ve eger allahü te‘älâ bütün ḥalḡnı köndürüvni tilese idi (مَا أَقْتُلُ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ)

peygamberler

99.7 şoñında bolğan âdemler (ümmeṡler) iḡtilâf kılışmaslar idi (مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ) özlerine

99.8 zâhir bolğan âyetler (mu‘cizeler) kilgenden şoñ (وَلَكِنْ اٰخْتَلَفُوا) likin minim tilevim birlen

iḡtilâf

99.9 kıldılar bu revişçe (فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ) bes âdemlerden bar resülgerge îmân kitürgen kişiler

99.10 (مَنْ كَفَرَ) daḥı âdemlerden bar resülgerge îmân kitürmey kâfir bolğan kişiler

(وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتُلُوا)

99.11 ve eger allah bütün halkıni haqğa köndürüvni tilese idi ihtilâf kılmalar idi (وَلَكِنَّ اللَّهَ) ve

likin

99.12 allahü te'ālā (يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ) tilegen nersesini kıılır ya'ne tilegen kişini haqlıqğa fazlı birlen

köndürür

99.13 ve tilegen kişisini 'adlı birlen rüsvây kıılır (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey anday imān kitürgen

ādeler

99.14 (انْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ) biz sizge rızqlandırğan nerseden allah yolına şarf kıılıñız (من قبل أن يأتي يوم)

99.15 şunday kün kilmesden burun (لَا يَبِيعُ فِيهِ) ol künde şatuv yoqdur bes fidyе birüp 'azābdan

99.16 kıutula almassız (وَلَا خُلَّةٌ) dağı fā'ide bire turğan dostlıq da yoqdur (وَلَا شَفَاعَةٌ) dağı allahü

te'ālānıñ

99.17 ruşatından başqa şefā'at kıluv da yoqdur (وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ) dağı kāfirler allahü

te'ālānıñ emrini

99.18 ornından başqağa kıoyuvları sebebli zālimlerdür allahü te'ālā tevḥid hem şaffāt mes'elesinde

āyetü'l-kerimesini

99.19 indürdi (اللَّهُ) her bir körkem şıfatnı cıyğan zāt (لَا إِلَهَ) hiçbir ma'būd-ı bi'l-haq yoqdur

(الْأَمْرُ) meger

99.20 ol her bir körkem şıfatnı cıyğan allahü te'ālā ginedür (الْحَيُّ) tirükdür ol allahü te'ālā
(الْقُدُّوسُ)

halknıñ

99.21 tedbiri birlen hemışe turğuçıdur (لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ) ol allahü te'ālānı ıalğı tutmas (وَلَا نَوْمٌ)
dağı

99.22 yuğu tutmas ya'nı allahü te'ālāde ıalğumağ ve yuqlamağ şıfatı yoğdur
(لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ)

ol allahü te'ālā

99.23 üçün mülkder köklerde bolğan nerseler (وَمَا فِي الْأَرْضِ) dağı yirlerde bolğan nerseler
(مَنْ ذَا الَّذِي)

99.24 kim bardur (يَشْفَعُ عِنْدَهُ) allahü te'ālā ıaşında şefā'at ııla turğan ıişi ya'nı hiç kim
yoğdur
şefā'at

99.25 ııla almas (الْأَبْدَانِ) meger allahü te'ālānıñ izni birlen gine şefā'at ıılır
(يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ)
allahü te'ālā

99.26 ādemlernıñ aldlarında bolğan nerseni bilür (وَمَا خَلْفَهُمْ) dağı ādemlernıñ arılarında
bolğan
nerseni bilür

99.27 (وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ) ve bendeler allahü te'ālā bilgen nerseden hiç nerseni kāmıl
bilmesler

(الْأَيْمَانِ)

99.28 meger allahü te'ālā bilüvlerini tilegen nerseni gine bilürler (وَسِعَ) şıydurdu (كُرْسِيِّهِ)
allahü

te'ālānıñ kürsisi

I / 100

100.1 (السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) köklerni ve yirlerni (وَلَا يُؤَدُّهُ حِفْظُهُمَا) dağı allahü te‘ālāge köklerni şaklav ağır bolmas

100.2 (وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ) ve ol allahü te‘ālā şeriklerden pāk bolğuçudur bu kürsi āyeti allahü te‘ālāni tevḥīdni

100.3 ta‘zimni hem allahü te‘ālāniñ şıfatlarını müşt Emil boluv cihetinden qurān sūreleri ve āyetleri arasında mükerrerem

100.4 ve mu‘azzam bolğan āyet bola şuniñ üçün de resūl allah eytdi bir kişi āyete’l- kürsini her farz namāz şoñında

100.5 oqusa ol kişi ḥāzır ucmaḥqa kirür idi likin ucmaḥqa kirüvden tıyğan nerse ölüm gine diyü hem āyete’l-kürsi

100.6 oquvğa devām itmez meger allahü te‘ālāniñ dostı ğına hem allahü te‘ālāge ‘ibādet kıluvçı ğına devām iter hem bir

100.7 kişi yuqlarğa yatqıç āyete’l-kürsini oqusa allahü te‘ālā bu oquvçığa hem körşilerine emānlik birür didi

100.8 hem resūl ekrem ikinçi ḥadışinde eytdi ādemniñ ḥocası ādem ‘aleyhi’s-selām ‘arabniñ ḥocası min (bu

100.9 sözimni maqtanup eytmeym) fārisilerniñ ḥocası selmān, rūmniñ ḥocası süheyl, ḥabeşilerniñ ḥocası

100.10 bilāl, tağlarniñ ḥocası tūr tağı, künlerniñ ḥocası cum‘a kün, sözlerniñ ḥocası qurān, qurānniñ

100.11 ḥocası baqara sūresi, baqara sūresiniñ ḥocası āyete’l kürsi didi mundan başqa hem āyete’l-kürsiniñ

100.12 fazileti ḥaqqında köp ḥadışler bar (لَا تُكْرَاهُ فِي الْمَدِينِ) dinde küçlev yoq (قَدْ تَمَيَّنَ الرُّشْدَ مِنَ الْغَيِّ) taḥkik

100.13 sa‘ādet-i ebediyyege irişdürgüçi imān şeqāvet sermediyyege irişdürgüçi küfrden zāhir bolğan deliller

100.14 birlen ayurıldı bes her bir ‘aqlı kişiğe sa‘ādet-i ebediyyeni istev üçün imānğa aşığuv ve şeqāvet-i

100.15 sermediyeden kütuluv üçün küfrden şaķlanuv tiyüş (فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ) bes kimdür şeytānġa yā ki

100.16 şanemlerge kāfir bolur ya'ni alarġa 'ibādet kılmas (وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ) daġı allahü te'ālāge imān kitürür (فَقَبَّ)

100.17 (اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى) bes taġķik ol kişi işançlı yip kibi bolġan ġaķlıġġa tutundu (لَا انْفِصَامَ)

100.18 (لَهَا) ol işançlı yipge üzilmek yoķdur (وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) ve allahü te'ālā bendeleriniñ sözlerini işitüvçidür

100.19 ve niyetlerini bilgüçidür (اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا) allahü te'ālā imān kitürgen ādemlerge yardım birüvçidür

100.20 (يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ) allahü te'ālā imān kitürgen ādemleriñ nādānlık ve küfr ġaranġulıķlarından

100.21 imānġa irişdürgüçi hidāyet nürına çıġarır (وَالَّذِينَ كَفَرُوا) ve şunday ādemler kāfir boldılar (أَوْلِيَاؤُهُمْ)

100.22 (الطَّاغُوتِ) kāfir bolġan ādemleriñ yardımçileri azdurguçılardur kirek şeytān ve kirek ādem bolsun

100.23 (يُخْرِجُونَهُمْ مِّنَ النُّورِ) ol azdurguçılar kāfir bolġan ādemleriñ fişratlarında bolġan imān nürından

100.24 çıġarırlar (أَلَى الظُّلُمَاتِ) küfr ġaranġulıķlarına (أَوْلِيَاؤُكَ أَصْحَابُ النَّارِ) bu kāfir bolġan ādemler ve azduruvçı

100.25 bolġanlar tamuġ ehli oġınıñ iyeleridür (هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) alar tamuġ oġında meġġü ġaluvçılardur (أَلَمْ تَرَ)

100.26 ey muġammed eyā bilmediñ mi ve ġaramadıñ mı sin (أَلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ) ibrahim ('alehyi's-selām) ge ġarşı

100.27 delil qoyuŝkan kişige (**فِرَّيْتَهُ**) ibrahîmniñ rabbisi haqında ya'nî rablik da'vâsında bolğan nemrüdge

100.28 (**أَنَا اللَّهُ الذِّكْرُ**) ibrahîmge nemrüdniñ rabbisi haqında mu'âraza qılıvni nemrüdge allahü te'âlâniñ pâdiŝâhlıqını

I / 101

101.1 birüvi üçün ya'nî nemrüdni bu bâtıllı da'vâğa haml qılğan nerse nemrüdge allahü te'âlâniñ

pâdiŝâhlıqını

101.2 birüvi (**أَذُ**) şol vaqt nemrüd ibrahîm 'aleyhi's-selâm birlen qıçquruŝdı (**قَالَ إِبْرَاهِيمُ**)
ibrahîm

'aleyhi's-selâm

101.3 eytdi (**رَبِّيَ الَّذِي**) minim rabbim şunday rabdür (**يَحْيَىٰ وَيُحْيِي**) ölüklerni tirgüzür ve
tirüklerni öltürür

101.4 nemrüd eytdi (**أَنَا أُمِّي وَأُمِّيَّتُ**) minde qatlden 'afv birlen ölüklerni tirgüzem ve
zulm

birlen tirüklerni

101.5 öltürem diyü nemrüd şol vaqt iki irni qaçurdı da birisini öltürdi birsini 'afv qıldı şundan
ŝoñ

101.6 ibrahîm 'aleyhi's-selâm nemrüdniñ fâsid-i mu'âraza sinden yöz döndürüp yaşrın bolğan
miŝâlden zâhir bolğan

101.7 miŝâlge küçdi (**قَالَ إِبْرَاهِيمُ**) ibrahîm ('aleyhi's-selâm) eytdi (**قَالَ اللَّهُ**) bes düristlikde
allahü te'âlâ

101.8 (**قَاتَبَاهَا مِنَ الْمَغْرَبِ**) quyaŝını müŝriqden kitürür qıgarır (**يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ**) bes
sin

101.9 quyaŝını mağribden kitir ya'nî qıgar (**فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرًا**) bes kâfir bolğan kişi ya'nî
nemrüd

ḥayrān boldı

101.10 ve abduradı (وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ) ve allahü te‘ālā zālīm bolğan qavmni
ḥaqlıqğa

köndürmes

101.11 (أَوَكَلْتَنِي) yeise şunday ādemniñ meşelini kördiñ mi ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām)

(مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ) ol

101.12 kişi qarye üzerine ötdi qaryeden beytü’l-muḥaddes murād ya‘nī baḥt-ı naşr ḥarāb
qılğanniñ

şoñında

101.13 ol ötüvçiden ‘üzeyr ‘aleyhi’s-selām murād (وَهِيَ خَارِیةٌ عَلَى عُرُوشِهَا) ol qaryeniñ dīvārları
töpeleri

101.14 üzerine tüşküçi idi (قَالَ) ötüvçi kişi ya‘nī ‘üzeyr ‘aleyhi’s-selām eytdi
(أَنِّي بَعِي هُنَا اللَّهُ)

101.15 allahü te‘ālā bu qaryeni niçük tirgüzür (بِعَنَمَاتِهِمَا) bu qarye ölgenniñ şoñında qaryeden
ehli

murād (فَأَمَاتَهُ)

101.16 (اللَّهُ مِائَةَ سَنَةٍ) bes allahü te‘ālā ‘üzeyr ‘aleyhi’s-selāmni yüz yıl ötürüp tutdı
(ثُمَّ بَعَثَهُ)munıñ

şoñında

101.17 tirgüzdi allahü te‘ālā ‘üzeyr ‘aleyhi’s-selāmni (قَالَ كَيْفَ لَبِئْتُمْ) allahü te‘ālā eytdi köp
me

ölüp turdıñ diyü

101.18 (أَوْبَعَضَ يَوْمًا) yeise bir kün ölüp turdım (قَالَ لَبِئْتُ يَوْمًا) ‘üzeyr ‘aleyhi’s-selām eytdi bir
bir

künniñ

101.19 ba‘zısını ölüp turdım çünki ‘üzeyr ‘aleyhi’s-selām kündizniñ evvelinde yuklaşan idi
yüz

yıldan soñ

101.20 kıyaş batqannıñ soñında tırgüzildi ‘üzeyr ‘aleyhi’s-selām oyladı yuqlağan künniñ kıyaş batqan vaqtı

101.21 diyü evvel bir kün ölüp turdım diyü kıyaşqa kıaramay gına eytdi kıyaşqa kıarasa batmağan

iken şunıñ

101.22 üçün yeise künniñ ba‘zısını ölüp turdım didi (قَالَ بَلْ لَبِثْتُ مِائَةَ عَامٍ) allahü te‘ālā eytdi belki

101.23 yüz yıl ölüp turdıñ (فَانظُرْ إِلَى طُعَامِكَ) bes ta‘āmiña kıara (وَشَرَابِكَ) dağı içmeliğiñe kıara (لَمْ)

101.24 (وَأَنْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ) yüz yıl turup da özgermedi (وَأَنْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ) dağı işekiñe kıara işekiniñ süyekleri

101.25 taralğan ölgen iken (وَلَنْجَعَمَلَكُ) ya‘nī bu işni kılduq siniñ bilüviñ üçün ve sini kıılmaqlıq üçün

101.26 (وَإِنظُرْ إِلَى الْعِظَامِ) ādemlerge ‘alāmet (آيَةَ لِلنَّاسِ) dağı işekniñ süyeklerine kıara (كَيْفَ نُنشِرُهَا)

101.27 niçük tırgüzürmiz ol süyekleri (نَمَّ تَكْسُوها لَمَّا) munıñ soñında ol süyeklerge eyt kıygüzürmiz

(فَلَمَّا)

101.28 (تَبَيَّنَ لَهُ) bes ‘üzeyr ‘aleyhi’s-selāmge allahü te‘ālāniñ her nersege küçi yitüvi zāhir bolğan

zamānda (قَالَ)

101.29 (أَعْلَمُ) ‘üzeyr ‘aleyhi’s-selām eytdi bilemün (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)

her

- 102.1 bir nerse üzerine küçi yitküçidür diyü (وَإِذَا قَالَ إِبْرَاهِيمُ) ey muḥammed şol vaḳtni isiñe tüşür ibrahîm
- 102.2 (‘aleyhi’s-selām) eytdi (رَبِّ أَرْنِي) ey rabbim miñe körset (كَيْفَ نُنشِئُ الْمَوْتَى) ölüklerni niçük tîrgüzesün
- 102.3 şunu körset diyü nemrüd ibrahîm ‘aleyhi’s-selāmge qarşı siniñ rabbiñ ölüklerni tîrgüzse min de ölüklerni
- 102.4 tîrgüzem diğec ibrahîm ‘aleyhi’s-selām allahü te‘ālāniñ ölüklerni tîrgüzüvi tenlerine cānlarını qaytaruv birlen
- 102.5 sin ol tariḳ ölüklerni tîrgüzüvge qādir tügilsün didi nemrüd ibrahîm ‘aleyhi’s-selāmge rabbiñniñ
- 102.6 ölüklerni tîrgüzüvi cānlarını tenlerine qaytaruv birlen bolğanni kördiñ mi diğec ibrahîm ‘aleyhi’s-selām
- 102.7 kördim diye alması şol sebebli ölüklerni allahü te‘ālāniñ tîrgüzüvini köz birlen körür üçün şoradı
- 102.8 (قَالَ أَوْلَمْ تُؤْمِنُوا) allahü te‘ālā eytdi ey ibrahîm eyā minim ölüklerni tîrgüzüvime imān kitürmeysün mi diyü
- 102.9 (قَالَ بَلَىٰ) ibrahîm ‘aleyhi’s-selām belî imān kitürem didi (وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قُلُوبِي) likin köñlim
- 102.10 qararlansun üçün şorayım didi (قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ) allahü te‘ālā eytdi ey ibrahîm (‘aleyhi’s-
- 102.11 selām) quşlardan dörtisini tut (tavıs, eteç, qarğa, kögerçin) diğenler (فَصُرَّهُنَّ إِلَيْكَ) bu
- 102.12 dört kuşnı öziñe qoş ya‘nî şoyup itlerini tırap qanatlarını kisip birge qatışdur (ثُمَّ اجْعَلْ)
- 102.13 muniñ şoñında qıl sin (عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ) öziñniñ yiriñde bolğan her tağ üzerine (مَنْهَنَ) ol quşlardan
- 102.14 (جُرْأَةً) bir kisekni ya‘nî bu quşlarınñ it kiseklerini her türlü tireñdegi tağlarğa tarat
- 102.15 (ثُمَّ ادْعُهُنَّ) muniñ şoñında çağur ol taratılğan kiseklerni ya‘nî allahü te‘ālāniñ izni birlen kiliñiz

102.16 dip eyt (يَا أَيُّهَا سَعْيَا) ol taratılğan kisekler siñe aşığıñan ħâlde kilürler ya' nî tiri ve selâmet

102.17 kuşlar bolup (وَاعْلَمَ) dağı bil sin (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te'älâ (عَزِيزٌ) kuvvetlidür hiç kim 'âciz

102.18 kıla almas (حَكِيمٌ) her bir işlegen işinde uluğ ħikmet iyesisdür şundan soñ ibrahîm 'ahm tavıs

102.19 eteç qarğa kögerçinni tutup boğazladı qanatlarını yoluğdı itlerini turadı her qayusını birge

102.20 koşdı ve her qayusını türli tağlarğa taratdı meger başların özine alup qaldı soñra allahü te'älânîñ

102.21 izni birlen kiliñiz dip kıçkurdı her qayu gisekler üçün birisi birisine koşulup kâmil kuşlar bolup

102.22 kildiler bu kışşadan alup ħaşrniñ eczâ-ı müteferriqanı cem' birlen boluvına barganlar bes ħaşr ecsâd

102.23 taqdirinde ma' dümni i'âde lâzım digen başş kilmey (مَثَلُ الَّذِينَ) şunday âdemlerniñ infâk kıluvlarınıñ

102.24 şıfatı (يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) allahü te'älâ yolında mällarını şarf kılurlar (كَمَثَلِ حَبَّةٍ) alarniñ infâk

102.25 kıluvlarınıñ şıfatı bir orlıq kibidür (أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ) ol orlıq yidi başaq östürdi (فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةٌ)

102.26 (حَبَّةٍ) her bir başağında yüz orlıq bolğuçıdır ösdürüvni orlıqğa isnâd ösdürüvge sebep boluvı üçün

102.27 isnâd mecâzdur (وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ) ve allahü te'älâ tilegen kişisine mundan da artıq şevâb birür (وَاللَّهُ وَاسِعٌ)

102.28 (عَلِيمٌ) ve allahü te'älâ rahmeti kiñ bolğuçıdır hem infâk kıluvçınıñ qaşdını bilgüçidür allahü te'älâ ħazret-i

103.1 ‘osmān birlen ḥazret-i ‘abdu’r-raḥman bin ‘avf ḥaḳında zıkr kılnaçaḳ āyetni indürdi çünki

‘osmān raḍiallahü ‘anh

103.2 tebük şoğışında (ceyşü’l-asrade) cemī‘ nerseleri birlen miñ deve taşadduḳ itdi ‘abdu’r raḥman bin ‘avf

103.3 radiyallahü anh dört miñ dirhem taşadduḳ itdi (الَّذِينَ) şunday ādemler

(يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)

103.4 mällarunı allahü te‘ālānıñ rızālığı tapılğan yolda şarf kıllurlar (ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا) munıñ

şoñında

103.5 allahü te‘ālā yolında şarf kılgan nerselerinde (mällarunda) iyertmesler (ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا)

minnetni hem rencitüvni

103.6 minnet diyü kılgan izgülik birlen izgülik kılgan kişisine zılm itüvge eytürler izzi diyü kılgan

103.7 izgüligi sebebli izgülik kılgan kişiğe eşekī til uzatuvğa eytürler (لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ)

103.8 minnetden ve rencitüvden başqa allahü te‘ālā yolında mällarunı şarf kılgan kişilerge rableri

қаşında ecrieri bolur

103.9 (وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ) dağı bu ādemler üzerine qorquv da yoḳdur (وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ) dağı bu ādemler

ḥasretlenürde

103.10 imesler (قَوْلٌ مَعْرُوفٌ) körkem söz (وَمَغْفِرَةٌ) dağı yarlıkamaḳ ya‘nī şadaḳa şoravçı ādemni körkem söz

103.11 birlen qaytaruv ve artıḳ şorap rencitkende ‘avf itüv (خَيْرٌ مِنْ صَلَاةٍ) şunday şadaḳadan izgürekdür

103.12 (وَاللَّهُ عِنْدِي حَلِيمٌ) ol şadağa şorağucını rencitüv iyerür (يَتَّبِعُهَا أَذَى) ve allahü te'ālā minnet

ve izzī birlen

103.13 infākdan muñsızdur hem minnet ve izzī birlen infāk kıluvçığa 'azābın aşıkdurmavda

şefkatlidür (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

103.14 (لَا تُبْطِلُوهُ صَدَقَاتِكُمْ) ey anday imān kitürgen ādemler (آمَنُوا) birgen şadağalarıñızni bāṭıl kılmañız

103.15 (كَأَنِّي) şadağa birgen kişige minnet kıluv hem anı rencitüv birlen (بِالْمَنِّ وَالْأَدَى) şunday

münāfiknıñ

103.16 bāṭıl kıluvı kibi (يُنْفِقُ مَالَهُ) ol münāfik mālunı allahü te'ālā yolına şarf kılur (رِفَاءَ النَّاسِ)

ādemlerge

103.17 riyā'lanuvçı bolğan hālde ya'nī allahü te'ālā rızālığı için hem āḫiret şevābın ümīd itüv için

infāk

103.18 kılmas (وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) daḫı ol münāfik allahü te'ālāge hem āḫiret künine imān

kitürmes

103.19 (فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ) bes ol riyā' birlen infāk kılğan münāfiknıñ infāk kıluvınıñ şaffeti taş kibidür

103.20 (فَأَصَابَهُ وَايْلٌ) ol taş üzerinde tofrağ bardur (عَلَيْهِ تُرَابٌ) bes ol tigiz tofrağlı taşge iri

103.21 tamçılı yağmur irişdi (فَتَرَكَهُ صَلْتًا) bes ol iri tamçılı yağmur ol tofrağlı tiygüz taşını tofraksız

103.22 kaṭı taş itüp koydı (kaldurdı) (لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا) riyā' birlen infāk kıluvçı ādemler

103.23 kesb kılgan nerselerinden hiç nersege küçleri yitmes ya' nî riyâ' birlen kılgan ' amelleri için

şevâb

103.24 tapa almaslar (وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ) ve allahü te'âlâ kâfir bolgan qavmini izgülikge

ve toğrılıkğa

103.25 köndürmes bu âyetden bilindi infâk kılgan nerse üzerine riyâ'lik itüv hem minnet izzî itüv

münâfıklar

103.26 ve kâfirler şaffetinden ikençilik mü'min kişiğe bu şıfatlardan şaqlanuv tiyüş ikençilik

(وَمَثَلُ الْفٰكِرِ)

103.27 dağı şunday âdemlerniñ infâk kıluvda şaffetleri (يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ) mällarını şarf kılurlar (ابتغاء)

103.28 (مَرْضَاتِ اللّٰهِ) allahü te'âlânıñ rızālıgını istev için (وَتَقْبِيَّتًا مِنْ اَنْفُسِنَا) ve nefslerinden

ba' zısını imân

103.29 üzerinde şābit kıluv için çünkü māl cänniñ qardeşi bes bir kişi mālunı allahü te'âlâ rızālıgı

üçün

I / 104

104.1 şarf kılsa nefsinin ba' zısını imân üzerinde şābit bola ve eger allahü te'âlâ rızālıgı için mālunı

da

104.2 ve cänni da şarf kılsa nefsinin küllisi imân üzerinde şābit bola (كَمَثَلِ جَنَّةٍ مَّرْبُوعَةٍ) allahü te'âlâ

rızālıgı

104.3 için māl infâk kıluvçınıñ şaffeti büyük orundağı baqça şaffeti kibidür (أَصَابَهَا وَايُّهَا) ol

bağçağa

104.4 iri tamçılı yağmur irişdi (فَأَنْتَ أَكَلَهَا ضَعْفَيْنِ) bes ol bağça yemişni iki ülüş birdi (فَإِنْ لَمْ)

104.5 (يُصْبِحُهَا وَأَبَلٌ فَطُرٌّ) bes eger ol bağçağa iri tamçılı yağmur irişmese ve aq tamçılı yağmur

irışdi

104.6 ya' nī allahü te' ālā infāk kıluvçılarınıñ allahü te' ālā rızālığı için infāk kılgan mällarınıñ ecrini

104.7 hiçbir vaqt zā'ic kılmaz gerçi infāk kıluvçılarınıñ mällarınıñ mütefāvit boluvı birlen ecrleri

104.8 mütefāvit bolsa da (وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ) ve allahü te' ālā sizniñ kılgan 'amelleriñizni körgüçidür (أَيُّودًا أَحَدُكُمْ)

104.9 eyā sizniñ biriñiz ister mi (أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ) özi için bağça boluvnı (مَنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ)

104.10 hurmalardan ve yözimlerden (تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ) ol bağçanıñ astından yılığalar aqar ya' nī

şuları

104.11 (لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ) ol bağça iyesi için ol bağçade yemişlerniñ hemmesinden bardur (وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ)

104.12 ve taḥkik şunday bağça iyesine qartlıq irişdi çünkü qartlıq vaqtındağı faqirlik ve muhtāclık

ağırraq

104.13 (وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضَعْفَاءٌ) ve dağı ol qartlıq irişken bağça iyesi için kesbge küçleri yitmegen za'if

104.14 balalar bar (فَأَصَابَهَا أَعْرَابٌ) bes ol bağçağa qatı cil (davıl) irişdi (فِيهِ نَارٌ) ol cilde oğ

104.15 bolğuçidur (فَأَحْرَقَتْ) bes ol oğ bağçanı yandurdu ya' nī zikr kılingan şıfatlı bağçası bolğan

104.16 ādem özi qartlıq sebebli kesbden 'āciz bolup balaları yaş bolğan hâlde bağçasınıñ yanıp kitüv

104.17 hālün ister mi elbette istemes şunıñ kibi riyā' birlen izgü 'ameller qılğan kişi de kıyāmet küninde

104.18 'amelleri hemmesi yoqğa çıqğan bolsa mezkūr baqça iyesi haşretlengen kibi haşretlenür
(كَذَلِكَ)

104.19 oşandaq ya'ni ötkende beyān qılğan kibi (يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ) allahü te'ālā sizlerge āyetlerini beyān

104.20 qılır (لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ) sizniñ ol āyetlerde fikr qıluvıñız üçün allahü te'ālā şatuv mällarınıñ zekevetini

104.21 dağı 'öşr hem ma'ādin haqında zıkr qılınacaq āyetni indürdi (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey anday imān

104.22 kitürgen ādemler (أَنْفَقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ) kesb qılğan nerseleriñizni (mällarıñız)niñ helāl bolğanlarından

104.23 şarf qıluñuz bu āyet şatuv mällarında zekevetniñ vācib boluvına delālet qıla çünki allahü te'ālā kesb qılğan

104.24 nerseleriñ helāl bolğanun şarf qıluv birlen emr qıldı bizniñ kesb qılğan nersemiz elbette şatuv itüvimiz şatuv

104.25 mällarından zekevet birüvniñ tārīķī kıymetleri altun birlen kümişden birisiniñ heşābına meşelā kümişden iki yüz

104.26 dirhemge altundan yikirmi mişkalğa irişse zekevet vācib bola (وَمَا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ) dağı biz

104.27 sizniñ fā'ideñiz üçün yirden çıqargan nerselerimizden şarf qıluñız bu āyetde yirden çıqğan iginlerniñ

104.28 'öşriniñ vācib boluvına hem yirden çıqğan hāzinelardan bişden birini şarf qıluvniñ vācib

boluvına

104.29 delil bar çünki allahü te‘älâ yirden çıķğan nerselerniñ helâl bolğanlarını şarf kılub
birlen buyurdı yirden

I / 105

105.1 çıķğan nerseler iginler yimişler hem hâzinelerni şâmil (وَالَّذِينَ فِي بُيُوتِهِمْ خِزْيَانٌ مِّنْهُ) daķı
mâldan yâ ki yirden

105.2 çıķğan nersededen eşekisini kaçd kılmañız (تَمْتَقُونَ) şarf kılğanıñız hâlde
(وَلَسْتُمْ بِأَخْفِيَهِ) ve hâlbükim

105.3 siz öziñiz hâķlarıñızın alganda eşekini aluvçı tügilsiz bes hâķlarını birgende hem eşekini
birmeñiz

105.4 (أَلَا أَنْ تَعْمَضُوا فِيهِ) meger hâķlarıñızın alganda eşekisini alursız ol hâbişde köz yumğan
vaķtıñızde

105.5 ya‘nî müsâhele kıluvıñız vaķtinde bes niçük öziñiz müsâhele kılub alğan eşekî nersededen
allah hâķnı birürsüz

105.6 (وَأَعْلَمُوا) daķı biliñiz (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘älâ (عَنَى حَمِيلًا) sizniñ şarf
kıluvıñızdan muñsızdur

105.7 ve sizge şarf kıluvıñız berâberinde şevâb birüv birlen maķtalmışdur
(الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ) şeytân sizge

105.8 ittifâķ kılubda faķirlik birlen ķorķıta (ve ‘ıyd kıla) ve eytedür ki ittifâķ kıluvıñızınñ
‘âķibeti muhtâclıķ bolaçaķ

105.9 diyü (وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ) daķı sizge şeytân bozuķ iş birlen buyura ya‘nî saranlıķ birlen
(وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ)

105.10 ve allahü te‘älâ sizge infâķ kılubda va‘de kıludur (مَغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا) özinden bolğan
mağfiretni hem artuķlıķnı

105.11 ya‘nî allahü te‘älâ sizge infâķ kıluvıñızda günâhlarıñızın yarlıķav birlen ve siz ittifâķ
kılğan nerseniñ ornına

105.12 artuğunu birüv birlen va‘de kıla (وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ) ve allahü te‘älâ infâk kılgan kişiğe rahmeti kiñdür hem

105.13 infâk kılgan kişiniñ infâk kılgan nersesini bilgüçidür (بُرُوتِ الْحِكْمَةِ مِنْ يَشَاءُ) allahü te‘älâ çın

105.14 ‘ilmini ve ‘amelini kâmil kıluvnu kıllarından tilegen kişisine birür (وَمَنْ يُؤْتِ الْحِكْمَةَ) ve bir kişiğe çın

105.15 ‘ilm ve ‘amelni kâmil kıluvnu birilse (فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا) bes taħkık ol kişiğe köp izgülik birilmiş

105.16 bolğan bolur allahü te‘älâniñ infâk mes‘eleleri arasında bu âyetni zıkr kıluvı delâlet kıladur baylarğa mālını

105.17 tiyüşli orunğa şarf kıluv vâcib bolğan kibi ‘âlemlerge de ‘ilmni tiyüşli ornına şarf kıluv vâcib

105.18 boluvğa şuniñ üçün de resül ekrem “مَثَلُ عَسَلٍ لَّا يُتَنَفَعُ بِهِ كَمَثَلِ كَنْزٍ لَّا يُنْفَقُ مِنْهُ” digen ya‘nî anıñ

105.19 birlen kişi fâ’idelenmey turğan ‘ilmniñ şıfatı anardan şarf kılinmay turğan māl hazinesiniñ şıfatı kibidür

105.20 ma‘nâsında (وَمَا يَنْكُرُ) zıkr kıılınğan âyetler birlen va‘azlenmes ve fâ’idelenmes (إِلَّا أُولُوا الْأَنْبَابِ) meger

105.21 şâf ‘aql iyeleri gine va‘azlenür ve fâ’idelenür (وَمَا أَنْفَقْتُمْ) ve şol nersekim şarf kılsañız (مِنْ نَفَقَةٍ)

105.22 nafaqadan kirek az ve kirek köp bolsun (أَوْ نَفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ) yeise nezr eytseñiz nezrden kirek

105.23 bir şart birle bolsun ve kirek şartsız bolsun (فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ) bes düristlikde allahü te‘älâ ol infâk

105.24 kılgan yeise nezr eytken nerseñizni bilür hem cezâ birir (وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ) dağı yokdur

105.25 günâhlarda mällarını şarf kılgan ve nezr eytken zâlimler üçün yardım birüvçilerden bes bu âyet

105.26 infâkğa delâlet kıla kirek farz ve kirek nefl bolsun hem günâhlı işde bolmağan nezrge vefâ’

105.27 kıluvniñ vācib boluvına delālet kıla (ان تَبُّوا الصَّالِحَاتِ) eger şadağaları birgende zāhir kılsañız

105.28 (فَنِعْمَالِى) bes ni hoş nerse ol şadağaları zāhir kıluv (وَإِنْ تُخْفَرُهَا) ve eger ol şadağaları birgende

105.29 yaşirseñiz (وَتَوَاتَوْهَا الْفُقَرَاءُ) ve dağı faqırlerge birseñiz (فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ) bes ol yaşirüv sizniñ üçün

I / 106

106.1 izgüdü (وَيَكْفُرْ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ) dağı allahü te‘ālā ürter sizden günāhlardan ba‘zısını (وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ)

106.2 (خَيْرٌ) ve allahü te‘ālā siz ‘amel kılgan nerseniñ zāhirini bilüvi kibi bāıını da bilgüçidür bu āyetde ba‘zı

106.3 müfessirler şadağadan nefl-i şadağa murād digen bes buñar qarağanda saranlıq töhmetini yaşirüv üçün vācib şadağada

106.4 bigrek de zāhir kıluv tiyüş ammā nefl-i şadağada zāhir kıluvdan başqalarıñ da iyerüvini qaşd kılsa izhār

106.5 kıluv artuq (لَيْسَ عَلَيْكَ هَذَا هَمٌّ) ey muğammed ‘aleyhi’s-selām siniñ üzeriñe ādemlerni haqlıqğa köndürüv vācib

106.6 tügil belki siñe haqlıqñı körsetüv körkem işlerge қоşuv ve qabāhat işlerden tıyuv gına vācib (وَلَسَكِنَّ اللَّهَ)

106.7 (يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ) şulayda allah (te‘ālā) tilegen kişisini haqlıqğa köndürür (وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ) ve şol

106.8 nerselim siz izgülikden şarf kılırsız (فَلَا تُنْفُسُكُمْ) bes ol şarf kılgan nerseñiz öziñiz üçündür

106.9 ya‘nī fā’idesi öziñizgedür (وَمَا تُنْفِقُونَ) dağı māl şarf kılmassız ya‘nī şarf kıлмаñız (الْأَبْتِغَاءِ)

- 106.10 (وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ) meger allahniñ rızālığı için şarf kılırsız ya' nî şarf kılıñız (وَجْهَ اللَّهِ) dağı
- 106.11 sizniñ izgülik ittifaq kılgan nerseñiz (يَوْمَ الْيَكْتُمُ) sizge ol izgüligiñizniñ şevābı kāmil birülür
- 106.12 (وَأَنْتُمْ لَا تَظْلَمُونَ) dağı siz izgüligiñizniñ şevābı kimitilüv birlen zulum kılinmış bolmassız (لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ)
- 106.13 şadaqalar şunday faqirlerge bolur (أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) ol faqirler allahü te'ālā yolında ħabs kılındılar
- 106.14 ya' nî özlerini allahü te'ālāniñ yolında cihād kıluvğa ħabs kıldılar (لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ) yirde
- 106.15 seyr kıluvğa küçleri yitmes bu ādemlerni şuffe ehli digenler ya' nî muhācirlerden dört yüz kırk şahābe mescid
- 106.16 kölegesinde tırup bütün vaqtları 'ilm üyretüvge 'ibādet kıluvğa şarf kılgandır hem her bir resül allah
- 106.17 şoğışka yibergen 'asker birlen birge çığalar iken bu āyetde işāret bar bütün vaqtı dīn ve 'ilm üyretüv birlen
- 106.18 meşğül boluv sebebli kesb itüvden 'āciz bolğan 'ālemlerge şadaqa aluvniñ düristligine (يَحْسِبُهُمُ الْجَاهِلُ) bu
- 106.19 özlerini allahü te'ālā yolında ħabs itken faqirlerni ħallerin bilmegeñ kişi ħesāb kılır (أَغْنِيَاءَ)
- 106.20 baylar diyü (مَنْ التَّعَفُّقِ) şadaqa şoravdan şaklanuvları için (تَعْرِفَهُمْ بِسَيِّئَاتِهِمْ) ey muħammed bu faqirlerni
- 106.21 'alāmetleri birlen tanursun ya' nî faqirlik ve za'iflik 'alāmetleri kıyāfetlerinden ma'lüm (لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ)
- 106.22 (وَمَا تَنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ) ādemlerden yödetüp şadaqa şoramaslar (وَمَا تَنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ) ve izgülikden şarf kılsañız (الْمَخَافَةِ)
- 106.23 (فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ) bes düristlikde allahü te'ālā ol izgülikden şarf kılgan nerseñizni bilgüçidür

106.24 ecrin zā'ic itmes * zıkr kılnaçaq āyet ebū bekrü's- şıdıq haqında indi hażret-i ebū bekr kırk

106.25 miñ dīnar allahü te'ālā yolında şarf itdi on miñ dinarnı kiçde ve on miñni kündizde

106.26 yine de on miñni aşıkāre ve on miñni yaşrin (الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ) şunday ādemler mällarnı

106.27 şarf kılurlar (بِالنَّيْلِ وَالنَّهَارِ) kiçde ve kündizde (سِرًّا وَعَلَانِيَةً) yaşrinde ve aşıkārede
قُلُوبَهُمْ

106.28 (أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ) bes ol kişilerge rableri qaşında şarf kıluvları üçün şevābları bolur
وَلَا

106.29 (خَوْفٍ عَلَيْنِهِمْ) ve dağı bu kişilerge qorqu yokdur (وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ) dağı bu kişiler haşretlenür de imesler

I / 107

107.1 ribāniñ haşamlığı hem 'azābı haqında allahü te'ālā zıkr kılnaçaq āyetni indürdi
(الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا)

107.2 şunday ādemler ribā aşarlar (لَا يَقُومُونَ) kıyāmet küninde qabrlerinden qobqanniñ soñında turmaslar

107.3 (الْأَكْمَا يَقْرُمُ النَّدَى) meger tururlar niteki şunday ādem turadur idi (يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ)
ol ādemni

107.4 şeytān şoğar boldı ya'nī kıyāmet küninde qabrlerinden qağılğan ādem kibi tururlar
(مِنَ الْمَسِّ)

107.5 dīvānelıqdan ya'nī ādemler bir ādemniñ 'aqlına zarar kilse cin qağılğan ve şeytān şoğğan diyler ādemlerniñ

107.6 za'mına bināen allahü te'ālā şulay ta'bir itdi (ذَلِكَ) ribā aşavçılarga bu tariq 'azāb
(بِأَنَّهُمْ قَالُوا)

107.7 buniñ sebeblidür düristlikde ribā aşavçılar eytdiler (أَنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلَ الرِّبَا) budur başqa tügildür ribā

107.8 şatuv ve aluv kibidür diyü ya' nī bu 'azāb ribā birlen bey' ni berāber kördükleri üçündür (وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ)

107.9 dağı allahü te'ālā şatuv ve aluvnı helāl itdi (وَحَرَّمَ الرِّبَا) dağı ribānı harām itdi bu āyet bey' birlen

107.10 ribā arasını ayuruv üçün sevq kılındığından ribā birlen bey' arasını ayuruvda naşş bola bey' ni helāl

107.11 itüp ribānı harām itüvde zāhir bola bu maqāmniñ taḥkīkī bey' dip māl birlen mālın almaşduruvğa eytile ribā

107.12 luğatde artıqlık ma'nāsında şatuv ve aluv fā'ide ve artıqlık üçün meşrū' boldı bes bu ribā mücmel bola

107.13 resūl ekremniñ
الْحَنْظَلَةُ بِالْحَنْظَلَةِ وَالشَّعِيرَ بِالشَّعِيرِ وَالتَّمْرَ بِالتَّمْرِ وَالْمَلْحَ بِالمَلْحِ وَالْقَهْبَ بِالقَهْبِ،

107.14 digen ḥadīsi beyān bola bu altı nersede artıqlıqniñ
وَالْفِضَّةَ بِالْفِضَّةِ مِثْلًا بِمِثْلِ رِبَا بِيَدٍ وَالْفِضْلُ رِبَا

107.15 ribā boluvı ḥadīş birlen bilindi bu altı nerseden başqalarda ğına şübhe qaldı bes bu altı nersede

107.16 ribānıñ harām boluvınıñ 'alehsini oyladı 'aleh elbette cins birlen qaderniñ bir boluvı bes bu bes 'aleh tapılğan

107.17 nerselerde ribā harām diyü ḥükm itemiz (فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ) bes bir kişiğe rabbisinden ribānıñ harām

107.18 boluvı ḥaqqında va'az kilse (فَأَنْتَمِي) bes bu kişi ribā aşavdan tıyılса (فَلَهُ مَا سَافَى) bes ol kişiğe

107.19 ribā harām bolmasdan burun alğan nersesi bolur ya' nī ol kişiden qaytarup alınmas (وَأَمْرًا إِلَى)

107.20 (اللَّهِ) ve ol kişiniñ 'afvda işi allahü te'ālāgedür (وَمِنْ عَادٍ) ve bir kişi ribā harām bolğanniñ şoñında

107.21 ribā aşavğa helāl diyü kiri qaytsa (فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ) bes bu kişiler cehennem oḡınıñ iyeleridür

107.22 (يَمْحَقُ اللَّهُ الرَّبِّبَا) ol kişiler cehennem oğında meñgü qaluvçılardur (هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) allahü te‘ālā ribā sebebli

107.23 mālññ bereketini yiberir hem ribā qatışqan mālñ helāk qılır (وَيُرِي الصَّدَقَاتِ) dağı şadaqalarını artdurur

107.24 ya‘nī şadaqa çıqarılgan mālñ artdurur (وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ) ve allahü te‘ālā dürist körmes (كُلُّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ) her bir

107.25 ribā aşav sebebli uluğ küfrān kıluvçını hem ribā aşav birlen günāhlı bolğan kişini (إِنَّ النَّبِينَ آمَنُوا)

107.26 düristlikde şunday ādemler imān kitürdiler (وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) dağı izgü işlerni qıldılar (وَأَقَامُوا)

107.27 (لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ) ol ādemler (وَأَتُوا الزَّكَاةَ) dağı zekātñı birdiler (الصَّلَاةَ) dağı namāznı ötediler

107.28 üçün rableri qaşında şevābları bolğuçıdur (وَلَا غُرْفَ عَلَيْهِمْ) dağı ol kişiler üzerine qorqu yoqdur.

I / 108

108.1 (وَالَهُمْ يُعْرَضُونَ) dağı ol ādemler qasretlenür de imesler benī şaqifniñ qureyšlerden benū muğayyire kabilesinde

108.2 alaçaqları bolğan tölev va‘desi yitkeç alaçaq mālñı da hem ribāsını da istegenler şol haqda

allahü

108.3 te‘ālā zıkr qılınçaq āyetni indürdi (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ آمِنُوا) ey anday imān kitürgen ādemler

108.4 (اتَّقُوا اللَّهَ) allahdan qorqıñız (وَدُّرُوا بِأَبْقَى) boruq tölegende ādemlerge şart qılınğan nerseden

qalğanını

108.5 koyuñız (مِنَ الرِّبَا) ribādan bolğuçıdur ya' nī alaçaq boruçuñıznı ğına alıñız ribāsını almañız

أَنْ كُنْتُمْ

108.6 (مُؤْمِنِينَ) eger siz kāmīl īmān birlen īmān kitirüvçi bolsañız (فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا) bes eger bu emr

108.7 kılıngan nerseni (ya' nī ribānı qalduruvnı) kıılmasañız (فَادُّنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ) bes allahdan hem

108.8 allahñın resülinden bolgan ħarbni (şoğışnı) biliñız ya' nī siz allahü te' ālā aşavdan tıygan ribānı

aluvıñız

108.9 sebebli allahü te' ālāge hem resül allahğa qarşı şoğış kıluv birlen kâ'im bolasız şunıñ üçün de

ribā aşavçığa

108.10 kıyāmet küninde şoğışka barurğa quralıñnı al diyü eytilmiş bolur iken bu āyet ingeç benü

şakīf allahü te' ālā

108.11 hem resül allah birlen muĥārebe kıla turğan bizniñ qolımız yoq didi ħarb allahdan oĥ ħarb

resülden kılıç

108.12 murād (وَإِنْ تُبْتُمْ) ve eger siz ribā aşavdan tevbe itseñiz (فَلَكُمْ رُؤْسُ أَمْوَالِكُمْ) bes sizge

māllarıñıznıñ

108.13 başları bolur ya' nī birgeniñiz qadarnı alursız (لَا تَنْظَلُوا) boruçlı ādemlerge boruçdan artuqñı

108.14 istev birlen zulm kılmassız (وَلَا تَنْظَلُوا) hem boruç qadarından kimitilüv birlen öziñiz de

zulm kıılınmassız

108.15 (وَأَنْ كَانَ ذُو عَسْرَةٍ) ve eger boruçlı kişi fairlik ve ağırlık iyesi bolsa
(فَلْيَنْظُرْ إِلَىٰ مِيسِرَةٍ) bes

108.16 alaağı bar kişilerge boruçlı kiřiniñ baylık vatine adar mühlet birv lzımdur bu yet
hem

ben şaif

108.17 haında indi çunki ben şaifler ben muayyireden rib aluvdan tevbe itke aş
dnlerini bik

aşıdurup

108.18 ve orutup şoradılar (وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ) dağı sizniñ boruçnı şadaa ıluviñiz
sizniñ

n

108.19 izgü işdür ya' n boruçlı adem fair bolup kitkende boruından bütünley birp 'afv itv
izgü

108.20 işdür (أَنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ) eger siz alaanı kivde bolğan izgülikni bilseñiz bu yet
boruçça

108.21 birüvde rib aluvniñ haramlığı haında hem boruçnı boruçlı adem fair bolğanda

kiiktrvniñ tiyüşli

108.22 boluvı haında hem fair medynniñ boruından bizv ve 'afv itv haında

(وَأْتَفَوْا يَوْمًا) dağı

şunday künden

108.23 orıñız (نُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ) ol künde allahü te'lge aytarılmış bolursız
(نَمَّ تَسْوَفَىٰ كُلِّ نَفْسٍ)

108.24 muniñ řoñında her nefsg kmil birilmiş bolur (مَا كَسَبَتْ) kesb ılğan nersesiniñ cezsı

(وَهُمْ)

108.25 (لَا يُظْلَمُونَ) dağı her nefis izgülikni kimitüv y ki yavızlını artduruv birlen zlm
kılınmış

bolmaslar

108.26 (إِذَا تَدَايَعْتُمْ بَيْنَكُمْ) her ey anday imān kitürgen ādemler (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) her kayčan

108.27 ba' zîñız ba' zîñızğa boruçqa birüv birlen mu' āmele qılışsañız (إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى) ma' lüm bolğan müddetge

108.28 kadar (فَأَكْتَبُوا) bes ol boruçnı yazıñız bu āyetniñ zāhiri her bir dîni şāmil ba' zılar

108.29 selem murād digenler allahü te' ālā ribānı haram itdi de selemni mübāh itdi digenler selem

diyü bir şeyni

I / 109

109.1 şatuvçıña boruç boluv üzerine şatuv şerī' atde mu' teber bolğan şartlar birlen şatılmış nerse

مسلم.

109.2 (بِالسَّلَامِ) bola şatup aluvçı "مسلم اليه" bola şatuvçı "رأس مال" bola şemen "فيه" "رب السلام"

bola

109.3 (بِالْعَدْلِ) togrılıq birlen (وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبًا) dağı sizniñ arañızda yazuvçı yazsun ya' nî

yazuvçı

109.4 ādem ' adālet birlen muttaşif bolğan kişi bolurğa kirek arturmay kimitmey yazsun üçün

(وَلَا يَأْبُ كَاتِبًا)

109.5 (كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ) allahü te' ālā (أَنْ يَكْتُبَ) dağı yazuvçı ādem yazuvdan baş tartmasun üyretken

revişçe

109.6 (عَلَيْهِ الْحَقُّ) yazsun (وَلِيْمَلِ الْاَدْنَى) dağı şunday kişi yazsun ya' nı ta' bİr itsün (فَلْيَكْتَبْ) ol kişi

109.7 üzerinde idi hađđ ya' nı boruç ya' nı boruç iyesi kişi yazsun yazuvđı kişi gerđi mu' āemele kıluvđı

109.8 müte' ākđıdandan bařđa üçünđi kişi bolsa da yazuv ve 'ibāret iyesi boruçlı ādem bolurđa kirek

(وَلْيَتَّقِ)

109.9 (اللَّهُ رَبُّهُ) dağı yazuvđı kişi yā ki 'ibāret iyesi kişi rabbisinden kırkısun (وَلَا يَبْخَسُ مِنْهُ شَيْئًا)

haçda

109.10 hiç nerseni kimitmesün (فَإِنْ كَانَ) bes eger bolsa (لَنْ يَكُنَّ عَلَيْهِ الْحَقُّ) anıñ üzerinde hađđ bolđan

kişi

109.11 ya' nı medyün (سَفِيهَا) za' if 'ağlı (أَوْضَعِيهَا) yeise za' if bolsa ya' nı şabı yā ki artuğ kıart

109.12 bolsa (أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَمْلَأَهُ) yeise hađđ anıñ üzerinde bolđan medyün yazuvđa küçi yitmes

bolsa

109.13 (فَلْيَمْلَأْ وَلِيَّهُ بِالْعَدْلِ) bes ol medyün velisi yazsun toğrılığ birlen (وَأَسْتَشْهَدُوا شُهَدَاءَ مِنْ)

109.14 (رِجَالِكُمْ) ve dın üzerine irleriñizden řehādet bire turđan iki řāhid isteñiz (فَإِنْ لَمْ يَكُنَّا رِجُلَيْنِ)

109.15 bes eger iki řāhid irler bolmasalar (فَرَجُلٌ وَأَمْرَأَتَانِ) bes bir ir iki şatun řehādet birsünler

109.16 (مَنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ) řāhidlerden siz rāzı bolđan kıřilerden ya' nı 'adāletleri ma' lūm bolđan

109.17 āđemlerden allahü te' ālā dın 'ağdini yazuv birlen emr bolđan kibi dın 'ağdine řāhid kıoyuv

birlen de emr

109.18 kıldı şoñra şāhidni ikige böldi birisi şol şāhid iki ir bolurğa kirek ikinçisi şol iki ir

109.19 bolmağanda berāber iki ħatun bolurğa kirek didi ve iki ħatunni şehādetde berāber ornına ħesāb

itdi

109.20 iki ħatunniñ yoldaşı berāber bolsa mundan bilindi ki ir bolmağanda iki ħatunniñ şehādetde

berāber ornına

109.21 turmavları bes faqať dört ħatunniñ şehādeti iki ir şehādeti ornına turmay meger irler kirişmey

turğan işde bir

109.22 ħatunniñ şehādeti yite meşelā bākirelik bala toğduruv ħatunlarda bolğan ‘aybler kibi

ķışāşlardan ħadlerden başqa

109.23 nerselerde bir ir birlen bolğanda iki ħatunniñ şehādeti maķbūl ammā zināda dört irniñ şehādeti

109.24 kirek yine de bu āyetden şehādetde islām ve ‘adālet şart boluv bilindi hem āyetden şehādet

lafzınıñ hem

109.25 āzādliķ ve bāliġlikni de işbāt mümkin çünki recl diyü belāġatke irişken irge eytile

“من رجالكم”niñ

109.26 izāfesinden āzādliķni işbāt mümkin (أَنْ تَضَلَّ أَحَدَاهُمَا) ya‘nī şehādetde iki ħatunni bir ir maķāmına

109.27 turġuzuldı iki ħatunniñ birisiniñ şehādetini unutmaķlıġı üçün
(فَتُنَكَّرُ أَحَدَاهُمَا الْآخَرَى) bes

109.28 şehādetni unutқан bir ħatunğa ikinçi ħatun isine tōşirir ya‘nī bir ħatun şehādetni unutқanda

ikınçisi

- 110.1 isine tüşürsün üçün (وَلَا يَأْبُ الشُّهَدَاءُ) dağı şahidler şehadetni ötevden baş şartmaslar
- 110.2 (إِذَا مَا دُعُوا) her kayçan şehadetni ötev için çağırılmış bolsalar (وَلَا تَسْأَمُوا أَنْ تَكْتُوبُوهُ)
- 110.3 dağı ey boruç birlen mu‘āmele kıluvçılar boruçnı yazuvıñızdan yalkavlık kıılmañız
- 110.4 (صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا) kirek ol boruç kiçkine (az) bolsun ve kirek uluğ (köp bolsun)
- 110.5 (ذَلِكَمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ) boruçlı ādem ikrār kılgan vaqtñiñ yitüvine kadar (إِلَىٰ أَجَلِهِ) sizniñ boruçnı
- 110.6 yazuvıñız allahü te‘ālā huzürında ‘adāletlirekdür ya‘nī toğrı işdür (وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ) dağı güvāhlıknı ötevge
- 110.7 yardım birüvçirekdür (وَأَدْنَىٰ أَنْ لَا تُرْتَابُوا) dağı şahid hem hākım dağı haqq iyesi için şik kılmassızlıkğa
- 110.8 yakınraqdur (أَلَّا) meger boruçnı yazmassız (أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً) meger ol mu‘āmeleniñ hāzır bolğan
- 110.9 ticāret boluvı vaqtinde (تَدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ) ol ticāretni arañızda idāre kılursız ya‘nī kıoldan kıolğa
- 110.10 birip sevdā kılursız (فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ) bes sizniñ üzeriñizge günāh yoқdur (أَلَّا تَكْتُوبُوهَا) ol hāzır
- 110.12 bolğan ticāretni yazmaviñızda ya‘nī şatılmış nerse birlen şemen şol ‘aқd meclisinde kıabz kılsalar bu ‘aқdde
- 110.13 bolğan haқnı yazuv hācet tügil (وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ) dağı şahid turğuziñız her kayçan şatuv ve aluv
- 110.14 itseñiz çünki şahid torğuzuv nizā‘nı yiberir (وَلَا يُضَارُّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ) dağı boruç birlen mu‘āmele
- 110.15 kıluvçılarga yazuvçı hem şahid zarar itmes kilmev birlen yā ki yazuvnı yā ki güvāhlıknı özgertüv birlen

110.16 (وَأَنْ تَقْعَلُوا) ve eger zarar itüvni kılsañız (فَأَنَّهُ فُسْرُقٌ بِكُمْ) bes düristlikde zarar itüv allahü te'ālānıñ

110.17 tã'atinden çığuvdur sizge haqq tügildür (وَأَنْتُقِرَا اللَّهَ) muhãlefet kıluvda allahü te'ālādan korkıñız (وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهَ)

110.18 dağı allahü te'ālā fã'ideli hükmlerni üyretür sizge (وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) ve allahü te'ālā her nerseni bilgüçidür

110.19 (وَأَنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ) ve eger siz boruç birlen mu'ãmele kıluvçılar seferde bolsañız (وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا) dağı

110.20 yazuvçını tapmasañız yã ki kãğıd ve çara tapmasañız (فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ) bes sizge vãcib bolıv alınmıv

110.21 rehn ya'ñi dın berãberinde bir nerseni rehne çoyarsız ya'ñi yazuvçı bolğanda uşançalıç üçün dınnı yazuv

110.22 tiyüş eger yazuvçı bolmasa dın berãberinde bir nerseni rehn çoyarsız (فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا) bes eger

110.23 dın birlen mu'ãmelede ba'zıñızğa emın bolsa ya'ñi uşansa ya'ñi boruçça şatuvçı boruçça aluvçığa

110.24 uşansa (فَلْيُؤَدِّ الْعَسَىٰ) bes şol kişi ötesün (أَوْ تُؤَدَّ) emın kılındı ya'ñi medyün birsün (إِمَانَتَهُ)

110.25 emãnetni ya'ñi boruçını (وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ) dağı boruçını ötevde rabbisi bolğın allahü te'ālādan çorçsun

110.26 (وَمَنْ يَكْتُمِبْهَا) ve kimdür güvãhlıçını yaşirse (وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ) dağı ey şãhidler güvãhlıçını yaşirmeñiz

110.27 (فَأَنَّهُ آتَمٌ قَلْبُهُ) bes düristlikde ol güvãhlıçını yaşirüvçi kişiniñ köñli günãhlı boluvçudur yaşirmek

110.28 köñilde bolğın şıfat bolğınlığı üçün günãhni köñilge isnãd kılındı (وَاللَّهُ بِمَا نَعْمَلُونَ عَلِيمٌ) ve allahü te'ālā

110.29 sizniñ işlegen nerseleriñizni bilgüçidür (لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ) allahü te‘älâ için mülkdür köklerde

110.30 ve yirlerde bolğan nerseler (وَأَنْ تَبُدُّوهُمَا فِي أَنْفُسِكُمْ) ve eger köñilleriñizde bolğan nerseniñizni zâhir kılsañız

I / 111

111.1 (يُحَاسِبُكُمْ بِهِ اللَّهُ) yeise yaşirseñiz (أَوْ تَخْفَوْهُ) ol nirse birlen hesap kıılır allahü te‘älâ sizni (فَيَغْفِرُ لِمَنْ)

111.2 (وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ) bes tilegen kişisini yarlıqar allahü te‘älâ (بِشَاءٍ) ve tilegen kişisini ‘azâb kıılır allahü te‘älâ

111.3 (وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ve allahü te‘älâ her nirse üzerine küçi yitküçidür bu âyetde nefste bolğan nerseden

111.4 nefsnîñ i‘tikâd kıılıp ve kıılırga qaşd kılgan günâhları murâd yâ ki küfr hañırası murâd-ı mücerred

111.5 nefste huñur kılgan nirse murâd tügil hâşıl-ı kelâm küfrini ‘azm kıılıv küfr qaşddan başqa ğına günâhniñ

111.6 köñilge huñur kıılıvı ‘afv şuniñ üçün de resül ekrem (أَنَّ اللَّهَ عَفَا عَنْ أُمَّتِي مَا هَدَيْتُ بِهِ أَنْفُسَهُمْ مَا لَمْ تَعْمَلْ..)

111.7 (أَوْ تَتَكَلَّمُ بِهِ) digen ya‘nî allahü te‘älâ ümmetiniñ köñillerine tüşken nerselerinden ‘afv kııldı köñilge tüşken

111.8 nerselerini kıılmağan müddetde yâ ki köñilge tüşken nerseleri birlen söyleşmegenlikleri müddetde (أَمَّا الرَّسُولُ)

111.9 resül (muhammed ‘aleyhi’s-selâm) imân kitürdi (بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ) özine rabbisinden indüirilgen nersege

111.10 (وَالْمُؤْمِنُونَ) dağı mü’minler imân kitürdi (كُلُّ آمَنٍ) resül birlen mü’minlerden her birisi imân kitürdi (بِاللَّهِ)

111.11 (وَمَلَائِكَتَهُ) allahü te‘ālāge hem allahü te‘ālānıñ feriştelere (وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ) dağı allahü te‘ālānıñ kitāblarına hem

111.12 allahü te‘ālānıñ resüllerine (لَا تَفَرَّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ) eytkenleri hâlde imān kitürdiler imān kitürüvde

111.13 allahü te‘ālānıñ resüllerinden hiç birisiniñ arasını ayurmamız dip ya‘nī birisine imān kitürüp ikinçisini

111.14 inkār itmimiz belki küllisine berāber imān kitürdiler (وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا) dağı imān kitürgen ādemler

111.15 eytdiler emriñni qabūl itdük ve emriñe boy şuñduq diyü (غُفِرَ لَكُمْ رَبَّنَا) ey rabbimiz günāhlarımızı yarlıqavıñnı

111.16 şoraymız (وَالْيَكِّ الْبَصِيرُ) dağı ölgenniñ şoñında qaytuv siniñ sarıdur (لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا) allahü te‘ālā

111.17 hiçbir nefsnı küçlemes (الْأَوْسَعُهَا) meger řāqati şıydurğan qadar birlen gine küçler (لَمَّا نَاكَسَبَتْ) nefsnıñ

111.18 fā’idesinedür izgülikden kesb qılğan nersesi (وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ) dağı nefsnıñ zararınadır

111.19 yavızlıqdan kesb qılğan nersesi (رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا) ey rabbimiz bizni ‘azāb birlen tutma (أَنْ نَسِيْنَا أَوْ أَخْطَاْنَا)

111.20 eger unutsaq yā ki řařā qılsaş ya‘nī řevāb bolğan işni unutup yā ki şaşalış birlen qaldursaq

111.21 bu āyetni resül ekremniñ (رُفِعَ عَنْ أُمَّتِي الْخَطَاةُ وَالنَّسِيَانُ وَمَا اسْتَكْبَرُوا عَلَيْهِمْ) digen şadışı qıvvetli ya‘nī ümmetimden

111.22 şaşalış unutup hem irksizlev birlen qılğan nerseniñ günāhsı köterildi (رَبَّنَا وَلَا تَجْعَلْ عَلَيْنَا مَثَلًا) ey rabbimiz

111.23 bizniñ üzerimize ağırılıqları yüklegey idiñ (كَمَا هُمْ لِقَوْمِهِمْ مِنَ الْقَابِلِينَ) niteki bizden burun ümmetlerge

111.24 ol ağırılıqları yüklemediñ sin benū isrā’ ilge allahü te‘ālā köp ağır işler birlen qoşqan meşelā tevbede şatlı-i nefsi

111.25 necāset tiygen ornını kisüv tevlikde illi namāz zekātda mālñiñ dörtten birini birüv kibiler (رَبَّنَا)

111.26 (مَا أَطَاقُوا لَنَا بِهِ) ey rabbimiz bizge yüklemegey idiñ (وَأَنْحَمْنَا) nerseni ya‘nī

111.27 ādemniñ tākati yitmeslik işlerni (وَأَعْفُ عَنَّا) dağı bizlerden günāhlarımızı kiçkey idiñ (وَأَغْفِرْ لَنَا)

111.28 dağı bizlerniñ günāhlarımızı ve ‘ayblerimizni ürtkey idiñ (وَأَرْحَمْنَا) dağı bizge rahmet kılğay idiñ (أَنْتَ)

I / 112

112.1 (فَأَنْصُرْنَا) sin bizniñ hocamızsıñ (مَوْلَانَا) bes bizge yardım birgey idiñ (عَلَى الْكَافِرِينَ)

112.2 kâfirler qavmi üzerine gâlib boluvğa * baqara süresiniñ āhirinde bolğan iki āyetni oquv haqında

111.3 kilgen hadīs-i şaḥiḥler: mes‘ūd oğlı ḥazret-i ‘abdu’l-lah resül allahdan köçire resül allah

112.4 eytdidi “ مَنْ قَرَأَ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةِ كَفْتَانٍ ” diyü ya‘nī bir kişi bir kiçde baqara süresiniñ

112.5 āhirinden iki āyetni oğusa ol kişige bu iki āyet kifāye qılur ma‘nāsında yine de mes‘ūd oğlı

112.6 ḥazret-i ‘abdu’l-lahdan köçirile resül allah eytdi dey (أَنْزَلَ اللَّهُ آيَتَيْنِ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ كَتَبَهُمَا الرَّحْمَنُ بِيَمِينِهِ)

112.7 “ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ الْخَلْقَ بِالْفِي سَنَةٍ مِنْ قَرَأَهَا بَعْدَ الْعِشَاءِ الْأَخِيرَةِ أَجْرَتَاهُ عَنْ قِيَامِ اللَّيْلِ ” diyü ma‘nāsı allahü te‘ālā

112.8 baqara süresiniñ āhirinde bolğan iki āyetni cennet ḥazīnelerinden indürdi ḥalqñı yaratmasdan iki

112.9 miñ yıl burun bu iki āyetni qudret qolı birlen allahü te‘ālā yazdı kimde kim yassı soñında bu iki āyetni

112.10 oğusa ol kişiğe kifāye kıılır kiç oyağ turuvdan muñsız bolur ma‘nāsında yine de mes‘ūd oğlı Һazret-i

112.11 ‘abdu’l-lahdan köçirile Һazret-i ‘abdu’l-lah eyte resül allah eytdi dey
 أَوْتَيْتُ خَوَاتِمَ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ مِنْ،

112.12 كَثُرَ الْعَرْشُ لَمْ يُوْتَهُ نَبِيٌّ قَبْلِي “ diyü ma‘nāsı miñe ‘arş Һazīnesinden baқara süresiniñ āħiriniñ Һātimesi

112.13 birildi minden burun peyğamberlerge bunı birilmedi ma‘nāsında yine de mes‘ūd oğlı Һazret-i ‘abdu’l-lahdan

112.14 köçirile Һazret-i ‘abdu’l-lah eyte resül allah eytdi dey
 إِنَّ اللَّهَ عَتَمَ الْبَقْرَةَ بِآيَتَيْنِ أُعْطَانِيَهُمَا مِنْ كَثْرَةِ النَّبِيِّ،

112.15 تَحْتَ عَرْشِهِ فَتَعَالَوْهُمْ وَعَلَمُورَهُمْ نَسَاؤُكُمْ فَانَهَا صَلَوةٌ وَقُرْآنٌ وَدُعَاءٌ “ diyü ma‘nāsı allahü te‘ālā baқara süresini

112.16 iki āyet birlen tamām kııldı bu iki āyetni miñe ‘arş astında bolğan Һazīnesinden birdi bes bu iki

112.17 āyetni öziñizde üyreniñiz hem Һatunlarıñızğa da üyretiñiz bes düristlikde bu iki āyet şalavatdur hem kırā’atdur

112.18 hem du’adur ma‘nāsında yine de mes‘ūd oğlı Һazret-i ‘abdu’l-lahdan köçirildi Һazret-i ‘abdu’l-lah eyte resül allah

112.19 eytdi dey “الْآيَتَانِ آمَنَ الرَّسُولُ أَخْرَ الْبَقْرَةَ لِاتَّقِرَانَ فِي دَارٍ ثَلَاثًا فَيَقْرُبُهَا شَيْطَانٌ،” diyü ma‘nāsı baқara

112.20 süresiniñ āħiri bolğan iki āyetni ya‘nī āmene‘r-resülünü bir yurtda üçer mertebe oқulsa ol yurtğa

112.21 şeytān yaқın bolmas ma‘nāsında bu Һadişlerge қарағанда āmenü‘r-resülünü yassı‘ şoñında oқuv bik tiyüş

112.22 bola baқara süresiniñ tercemesi tamām boldı.

I / 112 DEVAMI

112.23 3nçi sūre * āl-i ‘imrān şūresi medīnede ingen iki yüz āyet*

112.24 bismi’l-lahi’r-raḥmani’r-raḥīm

112.25 (الْحَمْدُ) bu sözinden murād bolğan ma‘nāsını allahü te‘ālā özi bilür (الله) her bir körkem şıfatnı cıyğan

112.26 zāt (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ma‘būd-ı bi’l-ḥaḳḳ yoḳ meger her bir körkem şıfatnı cıyğan allahü te‘ālā gine (الْحَمْدُ الْقَدِيمُ) ol

112.27 allahü te‘ālā hemişe tirükdür hem dā’imā ḥalḳ tedbiri birlen ḳā’im bolḡuçıdır resül ekrem eyte allahü te‘ālānıñ

112.28 uluḡ bolğan ismi üç sūrede diyü birisi baḡara sūresinde “اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ” ikinçisi āl-i ‘imrān

112.29 sūresinde “اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ” üçinçisi ṭaha sūresinde “نَزَّلَ عَلَيْكَ” وَعَدَّتِ الْوَهْدَةَ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ”

I / 113

113.1 (الْكِتَابَ بَلَّغْنَا) ey muḡammed (aleyhi’s-selām) siñe allah (te‘ālā) kitābnı (ḳurānnı) ḥaḳlıḳ birlen indürdi (مُصْتَقَانَا)

113.2 (بَيْنَ يَدَيْهِ) ol kitāb öziniñ aldında (burun) indürgen kitāblarnı rastlavçı bolğan ḥâlde

113.3 (وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ مِنْ قَبْلِ) daḡı ḳurān indürmesden burun ol allahü te‘ālā tevrātını hem incilni

113.4 indürdi (هُدًى لِلنَّاسِ) bu kitāblar ādemlerni azḡunlıḳdan toḡrılıḡa köndürḡüçi bolğanları ḥâlde

113.5 (وَ أَنْزَلَ الْفُرْقَانَ) dağı haqq birlen bātil arasını ayırğıuçı bolğan kitāblar indürdi furqandan

113.6 kütbü'l-hiyyeniñ cinsi murād (أَنَّ الدُّنْيَا) düristlikde şunday ādemler (كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ) allahü te'ālāniñ

113.7 āyetlerini inkār itdiler (لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ) allahü te'ālāniñ indürgen āyetlerini inkār itken kişilerge

113.8 inkār itüvleri sebebli қаtı 'azāb bolur (وَاللَّهُ عَزِيزٌ) ve allahü te'ālā küçlidür 'azāb kıluvdan amı hiç kim

113.9 tıya almas (ذُرِّ النَّعَامِ) günāh kılğan kişige қаtı 'azāb iyesisdür (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te'ālā (لَا يَخْفَى)

113.10 (عَلَيْهِمْ شُرُكُوتُهُمْ) ol allahü te'ālā üzerine hiç nerse yaşrin bolmas (فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ) yirde hem kökde

113.11 (هُوَ الَّذِي) ol allahü te'ālā şunday allahdur (يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ) sizni analarıñızniñ

113.12 bala қапçaқlarında niçük tilese şulay şüretler ya'nī türli şüretler birlen şüretler қayusını ir ve қayusını

113.13 ҳatun ve қayusını aқ ve қayusını қара itüp (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) ma'būd-ı bi'l-ḥaqq yoқdur meger ol allahü te'ālā ginedür

113.14 (الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) ol allahü te'ālā her işde küçlidür ve ḥikmet iyesisdür. allahü te'ālā muḥkem birlen müteşābihniñ

113.15 ḥükmlerini beyān қılıp zıkr қılıнаçaқ āyetni indürdi (هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ) ol allahü te'ālā

113.16 şunday allahdur ey muḥammed siñe қurānnı indürdi (مِنْهُ آيَاتٌ مُّكْرَمَاتٌ) ol қurān cümlesinden bardur

113.17 delāletleri zāhir bolup 'ibāretleri muḥkem bolğan āyetler (هُنَّ أُمَّ الْكِتَابِ) delāletleri zāhir bolup

113.18 ‘ibāretleri muhkem bolğan āyetler qurānıñ aşlıdur (وَأَخْرَجْنَا مُتَشَابِهَاتٍ) dağı qurān cümlesinden ikinçi

113.19 āyetler bardur murādları zāhir bolmağan türli ma‘nānı ihtimāl tutқан āyetler. bu āyetniñ nuzūline

113.20 sebep şol allahü te‘ālānıñ “الْم” digen sözi ingeç yehüdler “ebced” harfleri birle ma‘nā birdiler “elif”

113.21 den bir murād “lām” dan utuz murād “mīm”den kırk murād bes ümmetü’l-muhammed “‘aleyhi’s-selām”nıñ beķā’ müddeti yitmiş bir yıl

113.22 qalğan andan şoñ biteçek bes niçük biz bu dinge iyereyik didiler resül ekrem yehüdlerniñ bu sözinden

113.23 küldi bes yehüdler mundan başqa da munday söz bar mı didiler resül ekrem “الْبص” bar didi yehüdler

113.24 busı köprek yüzde yitmiş bir bola didiler yine de yehüdler mundan başqa da munday söz bar mı didiler

113.25 resül ekrem “الْم” bar didi bes yehüdler bizge işni şübhelı kıldıñ biz qayusı birlen ‘amel iteyik didiler

113.26 şundan şoñ allahü te‘ālā bu āyetni indürdi (فَأَمَّا الَّذِينَ) bes ammā anday ādemler (فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ) alarnıñ

113.27 köñillerinde haqdan avışuv bardur (فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ) bes anday ādemler qurāndan müteşābih bolğanına

113.28 iyerirler muhkem bolğanı birlen ‘amel qılmaslar (أَبْنَعَاءَ الْفِتْنَةِ) ādemlerni dınlerinden fitnelendürüvni ve azdıruvni

113.29 istev üçün (وَأَبْنَعَاءَ تَأْوِيلِهِ) dağı qurānıñ müteşābih bolğanıñ te’vılını istev üçün (وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ)

114.1 (الْأَلِهَاتِ) (2) ve ħālbükim qurānıñ müteşābih bolğanıñ te'vīlini bilmes meger allahü te'ālā gine bilür (وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ)

114.2 'ilmde kāmīl ve şābit bolğan ādemler (يَتَّقُونَ) eytürler (أَشْتَابِهِ) qurāndan müteşābih bolğanına imān kitürdük

114.3 (كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا) ħüküm birlen müteşābihden her birisi rabbimiz qaşından indürülmüşdür (وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا)

114.4 (أَدُلُّوا الْأَبْيَابَ) daħı va'azlenmes meger 'aql iyileri gine va'azlenür (رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا) daħı 'ilmde

114.5 kāmīl ve şābit bolğan ādemler eytürler ey rabbimiz köñillerimizni ħaqq yoldan avışdurmağay

114.6 idiñ (بَعْدَ أَزْهَابِنَا) köñillerimizni ħaqq yolğa köndürgeniñ soñında (وَهَبْ لَنَا) daħı bizge hibe kılğay

114.7 idiñ (وَن لَدُنْكَ) öz ħuzürıñdan (رَحْمَةً) raħmetni (أَنْتَ الرَّؤُوفُ) düristlikde sin hibe kıluvçı

114.8 sin eger eytseñ bu āyet qurānıñ ba'zısıñ muħkem bolup ba'zısıñ müteşābih boluvına delālet kıla «الْكِتَابِ»

114.9 «أَهَكَمَ آيَاتِهِ» āyeti, qurānıñ küllisiniñ muħkem boluvına delālet kıla (اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ)

114.10 «كُنَابًا مُتَشَابِهًا مَعَانِي» āyeti qurānıñ küllisiniñ müteşābih boluvına delālet kıla bes bu āyetler arasını niçük

114.11 taṭbıķ kılına diyü cevābda eytürmiz aħkamet āyetiniñ ma'nası qurānıñ āyetleri ma'nasınıñ bozuqlığından

114.12 lafzlarıñın za'ifliginden muħkem kılındı ma'nasında «كُنَابًا مُتَشَابِهًا» niñ ma'nası ma'nasınıñ düristliginde

114.13 lafzıñın körkemliginde ba'zısı ba'zısına oħşaşı ma'nasında muħkem birlen müteşābihniñ ma'nasında türlüçe söylegenler

114.14 lakin biz birer ma' nāsını zıkr birlen kifāyelenemiz muḥkem şol andan murād bolğan nerse ma' lūm bolur müteşābih

114.15 şol anı bilüvge ṭarīḳ bolmas maḳta' āt ḳurāniyeden müteşābih bolğan nerseler yigirmi tuḳız a' rāf sūresinde

114.16 (المص ١) ra'd sūresinde (المريم ٢) meryem sūresinde (كهيعص ٣) neml sūresinde (طس ٤) bişinçi

114.17 (ص ٥) altınçısı (عسق ٦) yidinçisi (ن ٧) sigizinçisi (ف ٨) toḳızınçısı (طه ٩) onunçısı (يس ١٠)

114.18 şu' rā' birlen ḳışaş sūresinde iki (طس ١٢) daḳı yūnus hūd yūsuf ibrahīm ḥicr sūrelerinde biş

114.19 (الر ١٧) daḳı baḳara āl-i 'imrān 'ankebūt rūm loḳmān secde sūrelerinde altı (الم ٢٣) daḳı mü'min

114.20 secde şāniye zuḥruf duḥān cāsiye aḥḳāf sūrelerinde altı (م ٢٩) ammā müteşābihātadan şıfat āyetleri

114.21 «كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ» hem «ولتصنع على عيني» «الردن على العرش استوى» ve bunıñ kibilerdür müteḳaddimūn

114.22 müteşābihātke imān kitürüp ma' nāsını bilüvni allahü te'ālāge tapşırğanlar ammā müte'ahḥirūn her ḳayusını te'vīl

114.23 ḳılğanlar (رَبَّنَا أَنْتَ جَامِعُ النَّاسِ) ey rabbimiz düristlikde sin ādemlerni cıyḡuçısun (لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ)

114.24 şunday künniñ ḥesābı üçün ol künde şik yoḳdur (أَنَّ اللَّهَ لَا يُغْنِيُ الْمِعَادَ) düristlikde allahü te'ālā

114.25 va' delerge ḥilāflıḳ ḳılmas ammā fāsiḳlarğa ḳılğan va' ad 'adem 'afv birlen meşrūt niteki tevbe ḳılmav

114.26 birlen meşrūt idi (أَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا) düristlikde şunday ādemler kāfir boldılar (لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ)

114.27 kâfir bolğan âdemlerden yibermes (أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ) mälları dağı balaları yibermes (مِنَ اللَّهِ) allahü

114.28 te‘älâniñ ‘azābından (شَيْئًا) hiç nerseni (وَأُولَئِكَ) dağı bu kâfir bolğan âdemler (هُمْ وَفُؤَادُ النَّارِ) alardür

114.29 tamuğniñ oğunları (كَتَابِ آلِ فِرْعَوْنَ) haqni yalganga şayuvda bu kâfirlerniñ ‘âdeti fir‘avun qavminiñ ‘âdeti

114.30 2) ba‘zılar (إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ) ge қоşup oқuğanlar ol çaqda qurāndağı sözlerden ma‘naları bilinmey turğan sözler bulmay iki

114.31 çin ‘âlimler her birisinde bile dimek bola.ş. h.

I / 115

115.1 kibidür (وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ) dağı fir‘avun qavminden burun bolğan âdemlerniñ ‘âdetleri kibidür (فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ)

115.2 alarniñ ‘âdetleri şol boldı bizniñ âyetlerimizni yalganga şaydılar (وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ) bes allahü te‘älā

115.3 alarnı günāhları sebebli ‘azāb birlen tutdı (سُفُلًا) ve allahü te‘älā ‘azābı qağı bolğuçıdır

115.4 ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) kâfir bolğan âdemlerge eyt ya‘nı mekke müşriklerine (سُفُلًا) bedr şoğışında

115.5 elbette ciñilmiş bolursız (وَتَحْشُرُونَهُنَّ إِلَىٰ جَهَنَّمَ) dağı kıyāmet küninde cehennem şarı barurğa qabrleriñizden qobarılmış

115.6 bolursız (وَبِئْسَ الْمِهَادُ) ve ni yavız boldı ol cehennem bolğan töşek yā ki müşrikleriñ özleri

üçün

115.7 hâzırlegen nerseleri (فَكَانَ لَكُمْ) taħkik ey kureyşler sizniñ üçün boldı (آيَةً) ‘alâmet ve ‘ibret

115.8 (فِي فَسَّتَيْنِ التَّعَنَّا) bedr şoğışında şoğışur üçün qara qarşu yolıķǵan iki fırqada
(فَمَثَلٌ تَقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)

115.9 iki fırqanıñ birisi allahü te‘âlâ yolında şoğış kılur murâd resül allah hem aşhâb-ı kirâm
(وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ)

115.10 ve ikinci fırqa kâfirlerdür (يَرَوْنَهُمْ مَّغْلِبِينَ رَأَى الْعَيْنَ) kâfirler müselmânları köz körüvinde özleri qadar

115.11 iki ülüş körürler vâkı‘ ada müşrikler bir miñ qadar bolǵanlar mü‘minler üç yüzde on üç gine bolǵan

115.12 (وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ) ve allahü te‘âlâ öziñiñ yardım birüvi birlen qıuvvetli kılur (مَنْ يَشَاءُ)
tilegen kişilerin

115.13 (أَنَّ فِي ذَلِكَ) düristlikde az halkıñı müşrikler közine köp itüp kürsetüvde bolǵuıdır
(لَعِبْرَةٌ لِّأُولِي)

115.14 (الْأَبْصَارِ) köz iyelerine ‘ibret ya‘nî körgen kişilerge yâ ki fikr ve başiret iyelerine
(زُيِّنَ لِلنَّاسِ)

115.15 âdemlerge ziynetli kılındı (حُبُّ الشَّهَوَاتِ) nefis arzu kılǵan nerselerni süyüv
(مِنَ النَّسَاءِ وَالْبَنِينَ)

115.16 nefis arzu kılǵan nerseler hatunlardan ve balalardan bolǵuı (وَالْعَفَاظِيرَ الْمُعَنْطَرَةَ) daħı cıyılǵan köp

115.17 mallardan bolǵuı (مِنَ النَّهَبِ وَالْفِضَّةِ) altundan ve kümişden (وَالْعَجَلِ الْمَسُومَةِ) daħı mâtür ‘alâmetler

115.18 birlen ‘alâmetlengen aıdan bolǵuı (وَالْأَنْعَامِ) daħı dört ayaklı hayvânlardan bolǵuı teve şıǵır

115.19 şarık keçe kibiler (وَالْحَرثُ) dağı iginlerden bolğuçı (ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) bu zıkr kılnğan nerseler

115.20 dünyā tirükliginde fā'idelene turğan nerselerdür (وَاللَّهُ عِنْدَهُ) ve allahü te'ālāniñ huzürındadır (مُسْنُ الْمَاءِ)

115.21 kıytaçaq orunniñ körkemi ya'nī cennet (قُلْ أُوذِيكُمْ بِظُورٍ مِنْ ذِكْمٍ) eyt sin ey muhammed ('aleyhi's-selām) min

115.22 sizge zıkr kılnğan nefsleriñiz tilegen nersedende izgürek bolğan nerse birlen haber bireym mi (لِلَّذِينَ)

115.23 şunday ādemler üçün bolğuçıdır (اتَّقُوا) ol ādemler şirkden kırkdılar ve şaklandılar (عَمَلِهِمْ)

115.24 rableri kışında bolğuçıdır (بِمَنَاتٍ) baqçaler (بِمَنَاتٍ) ol baqçalerniñ astından yılğalar ağar

115.25 ol baqçalarda meñgü kılğanları hāde (وَأَزْوَاجٍ مُطَهَّرَةٍ) dağı hayz-ı nifās kibi şeylerden (خَالِدِينَ فِيهَا)

115.26 pāk kılnmış hatunlar bolğuçıdır (وَرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ) dağı allahü te'ālādan kör rızalıklar bolğuçıdır

115.27 ve allahü te'ālā bendelerni 'amelleri birlen bilgüçidür her kıyusına münāsib cezālerni (وَاللَّهُ بِصِعْرٍ بِالْعِبَادِ)

115.28 birür (الَّذِينَ يَقُولُونَ) şunday ādemlerdür ol müttakiler eytürler (رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا) ey rabbimiz düristlikde

I / 116

116.1 biz imān kitürdük (فَأَقْرُدْنَا دُنُوبَنَا) bes bizniñ günāhlarımızı yarlıқағay idiñ (وَقَفْنَا عَنَابِ النَّارِ)

116.2 dağı bizni oğ ‘azabından şaklağay idiñ (الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ) ‘ibādet ağırlıklarında şabr

116.3 kıluvçılardur alar hem imānlarında rast bolğuçılardur alar (وَالْعَانَتِينَ وَالْمُنْفَتِينَ) dağı allahü te‘ālāge

116.4 boy şunuvçılardur hem allahü te‘ālā yolında mällarnı şarf kıluvçılardur (وَالْمُسْتَفْرِينَ بِالْأَسْحَارِ)

116.5 dağı sihr vaqtlarında günāhlarından yarlıkavnı istevçilerdür (شَوَكَ اللَّهُ) allahü te‘ālā güvāhlık birdi

116.6 ya‘nī deliler ve āyetler birlen öziniñ birligini beyān kıldı allahü te‘ālā (أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) düristlikde iş

116.7 bolaydır hiçbir ma‘būd-ı bi’l-ħaqq yoğ meger allahü te‘ālā ginedür (وَالْمَلَائِكَةَ) dağı ferişterler güvāhlık birdiler

116.8 ya‘nī allahü te‘ālāniñ birligi birlen iqrār kıldılar (وَادُلُّوا الْعِلْمَ) dağı ‘ilm iyeleri güvāhlık birdiler

116.9 ya‘nī allahü te‘ālāniñ birligine imān kitürdiler (فَأَتَمَّا بِالْقِسْطِ) toğrılığ birlen turğuçı bolğan ħālde

116.10 allahü te‘ālā güvāhlık birdi (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) ma‘būd-ı bi’l-ħaqq yoğ meger allahü te‘ālā gine (الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) mülkinde

116.11 ğālibdür ve işinde ħikmet iyesisdür (أَنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامَ) düristlikde allahü te‘ālā qaşında mağbül dīn, islāmdur

116.12 ya‘nī islām dīnidür (وَمَا اخْتَلَفَ الدِّينَ) şunday ādemler iğtilāf kılmadı islām dīni ħağında (أَوْفُوا)

116.13 (الْكِتَابِ) ol ādemlerge kitāb birildi ya‘nī yehūdler ve naşārālar (الْأَ) meger iğtilāf kıldı (مِنْ بَعْدِ)

116.14 (بَقِيَا بَيْنَهُمْ) alarğa islām dīniniñ haqlıgını bilüv kilgenniñ soñında (مَاجَاءَهُمُ الْعَلَمُ) aralarında hased

116.15 kıluv üçün ihtilāf kıldı (وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ) ve kimdür allahü te‘ālāniñ āyetlerini inkār kılsa (فَإِنَّ)

116.16 (فَإِنْ حَاجُّوكَ) bes düristikde allahü te‘ālā tiz hesāb kıluvçıdur (اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ) bes eger dīn haqlında

116.17 siniñ birlen ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) müşrikler kıçkuruşsalar (فَقُلْ) bes eyt sin (أَسَلَّمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ) ḥālīş

116.18 allahü te‘ālā üçün nefsimni boy şunuvçı itdim (وَمَنْ تَبِعَنِي) daḥı miñe iyergen ādemler ḥālīş allahü te‘ālāge

116.19 boy şundılar (وَقُلْ لِلَّذِينَ) daḥı ey muḥammed eyt sin şunday ādemlerge (أَوْتُوا الْكِتَابَ) ol ādemlerge

116.20 kitāb birildi (وَالْأَمِينِ) daḥı oquv yazuv bilmey turğan mekke müşriklerine eyt (أَسَلَّمْتُمْ) eyā delīlni

116.21 ravşān kılganım soñında allahğa boy şundiñız mı ya‘nī müselmān boldıñız mı yā ki hemişe küfriñizde kıaldıñız mı

116.22 diyü (فَإِنْ أَسَلَّمُوا) bes eger müselmān bolsalar (فَقَدْ اهْتَكَبُوا) bes taḥkik azgunlıqdan haqlıqğa köndiler

116.23 (وَأَنْ تَوَلَّوْا) ve eger müselmān boluvdan yüz döndürseler (فَإِنَّهَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ) bes sin ḥasretlenme çünki

116.24 barı siniñ üzeriñe dīnini irişdürüv gine vācibdür alarnıñ müselmān bolmavları siñe zarar birmey (وَاللَّهُ بَصِيرٌ)

116.25 (أَنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ) ve allahü te‘ālā bendelerini ‘amelleri birlen bilgüçidür (بِالْعِبَادِ) düristikde şunday

116.26 ādemler inkār iterler (بَيِّنَاتُ اللَّهِ) allahü te‘ālāniñ āyetlerini (وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ حَقِّ) dağı hağdan başqa

116.27 peygamberlerni ötürürler (وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ) dağı şunday ādemlerni ötürürler (يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ) ol ādemler

116.28 toğrılık birlen buyururlar (مِنَ النَّاسِ) ādemlerden (فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ) bes munday yavız ādemlerge

I / 117

117.1 rencitüvçi ‘azāb birlen süyünç (haber) bir (أُولَئِكَ) bu kabāhat şıfatlı ādemler (الَّذِينَ) şunday ādemlerdür

117.2 (حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ) alarniñ ‘amelleri bātıı boldı (فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) dünyāda hem ağıretde (وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ)

117.3 dağı bu ādemler üçün yardım birüvçilerden yoğdur ya‘nī ‘azāblarını yiberüvde bularğa yardımçiler yoğdur (الَّذِينَ)

117.4 (تَرَّ) eyā қaramaysun mı ey muğammed (‘aleyhi’s-selām) (إِلَى الَّذِينَ) şunday ādemlerge (أَوْتُوا نَصِيحًا مِنَ الْكِتَابِ)

117.5 alarğa kitābdan ülüş birildi ya‘nī tevrātını (يُدْعُونَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ) ol kitābdan ülüş

117.6 birligen ādemler (yehūdler) allahü te‘ālāniñ kitābına ündelmiş bolurlar ya‘nī tevrātge ündelmiş

117.7 bolurlar (لِيَجْعَلَ بَيْنَهُمْ) tevrāt ol yehūdler arasında ħākim bolsun üçün resül ekrem yehüdlerniñ

117.8 medreselerine kirgeç ‘ömer oğı nu‘aym zeyd oğı ħariş resül allahğa sin қayu dінде didiler resül allah

117.9 ibrahîm (‘aleyhi’s-selâm) dîninde didi bu ikisi ibrahîm yehūdî bolğan didiler resûl ekrem

117.10 tevrâtke kiliñiz tevrât sizniñ birlen bizniñ aramızda didi bu ikisi tevrât birlen ‘amelden hem yüz

117.11 döndürdiler allahü te‘âlâ şol huşuşda zıkr kılnaçaq âyetin indürdi (لَمْ يَتَوَلَّ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ) muniñ şoñında

117.12 yehüdlerden bir cemâ‘at ya‘nî ‘âlimleri ve başları yüz döndürdi ya‘nî allahniñ kitâbı birlen ‘amel kıluvğa

117.13 kilmedi (وَهُمْ مُّعْرِضُونَ) hâlbükim ol yüz döndürgen cemâ‘at hemîşe yüz döndürüvçilerdür ya‘nî

117.14 alarnıñ ‘âdeti hemîşe yüz döndürüvdür (ذَلِكَ) yehüdlerden bu cemâ‘atniñ kitâb allahdan yüz döndürüvi

117.15 (لَنْ نَسْأَلَ النَّارَ) bizni o‘t ‘azâbı (بِأَنَّهُمْ قَالُوا) bunıñ sebeblidür düristlikde bu cemâ‘at eytdiler

117.16 tutmas (إِلَّا آيَاتًا مَّعْتُودَاتٍ) meger şanalmış az künler gine ya‘nî bizge yidi kün gine yâ ki kırk

117.17 kün gine ‘azâb bolur diyü (وَعَرَّهْمُ فِي دِينِهِمْ) dağı yehüdlerni gurûrlandurdi dînlerinde ya‘nî ümidlendürdi

117.18 (مَا كَانُوا يَفْقَهُونَ) iftirâ kılgan nerseleri ya‘nî allahü te‘âlâge biz allahniñ dostları bizni ‘azâb kılmaz

117.19 meger andan mundan gına ‘azâb kıılır dip yalğanlavları (فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْنَا لَهُمُ لَيُّومٍ) bes bu iftirâ

117.20 kıluvçılarnıñ hâli niçük bolur biz alarnı şunday künde cıysaq (لَارْتَبَ فِيهِ) ol künniñ boluvında

117.21 şik yokdur (وَوَفَّيْتُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ) her nefske kesb kılgan ‘ameliniñ cezâsı birilmiş bolsa

117.22 (وَهُمْ لَا يُظَالَمُونَ) hem ol nefsler yavızlıkların artduruv ve izgüliklerin kimitüv birlen zulm kıılınmış

117.23 bolmaslar bu āyet delālet kıladur mü'minniñ 'ameli bāṭıl bolmavğa hem mü'minniñ tamuğda meñgü kıalmavına

117.24 çünkü imān ve 'amelniñ cezāsını aluv elbette tamuğda vaqtda hem tamuğğa kirmesden burun da bolmay belki

117.25 tamuğdan kıutulğaç bola (قُلْ اللَّهُمَّ) eyt sin ey muḥammed ('aleyhi's-selām) ey allah (مَلِكُ الْمَلِكِ) ey mülkni

117.26 mülklenüvçi ya'nī mālikniñ mülkinde taşarruf kıluvı kibi taşarruf kıluvçı (تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ) ey mülkniñ taşarruf kıluvı kibi taşarruf kıluvçı

117.27 ḥalkıñdan tilegen kişige ḥocalıķını birürsiñ (وَتَنْزِعُ الْمُنَّكَ مِنْ تَشَاءُ) daḥı ḥalkıñdan tilegen kişiden

117.28 ḥocalıķını şorursiñ (وَتَعَزُّ مِنْ تَشَاءُ) daḥı tilegen kişiniñ dünyāda ve aḥiretde 'azīz ve ḥürmetli

117.29 kılırsiñ (وَتُؤْتِلُ مِنْ تَشَاءُ) ve tilegen kişiniñ dünyāda ve aḥiretde ḥor kılırsiñ (بِيَدِكَ الْخَيْرُ) siniñ

I / 118

118.1 kıudretiñdedür izgülik * allahü te'ālāniñ kıudretinde izgülik bolğan kibi yavızlıķ da bar şulay

bolsa da

118.2 izgülikni gine zıkr kıldı çünkü izgülik bi'z-zāt allahü te'ālāniñ tilegen nersesi ammā yavızlıķ

118.3 bi'l-'arz gine tilegen nersesi çünkü kül bolğan izgülikni içine almağan cüzī' bolğan yavızlıķ

yok

118.4 yā ki ḥayrını gine zıkr kıluv kelām-ı ḥayrde bolğanlıķ için yā ki ḥiṭābda edeb şaķlav için

bolur

118.5 (أَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) düristlikde sin her nerse üzerine küçüñ yitküçidür

(تُولَجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ)

118.6 kiçni kündizge kiritürsiñ sin ya'nī kiçniñ sâ'atlerinden kimitürsiñ ve kündizniñ sâ'atlerin

118.7 artdurursiñ (تُولَجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ) kündizni kiçke kiritürsiñ sin ya'nī kündizniñ sâ'atlerinden

118.8 kimitürsiñ ve kiçniñ sâ'atlerin artdurursiñ (وَتُفْرَجُ الْحَيُّ مِنَ الْمَيِّتِ) dağı tirükni ölükten çıkarursiñ

118.9 ya'nī cānlı nerselerni cānsız mādelerinden yā ki mü'minni kāfirden çıkarırsiñ (toğdurursiñ)

(وَتُفْرَجُ الْمَيِّتُ)

118.10 (مِنَ الْعَيِّ) dağı ölüknı tirükden çıkarursiñ ya'nī nuḡfeni cānlı ādemden yā ki kāfirni mü'minden çıkarırsiñ

118.11 (وَتَرْزُقُ مِنْ نَشَاءٍ بِغَيْرِ حِسَابٍ) (toğdurursiñ) dağı tilegen kişiniñni ḥesābsız rızqlandırursız

(لَا يَتَّخِذُ)

118.12 (الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ) mü'minler kāfirlerni vāliler ve dost ādemler itüp tutmasun

(مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ)

118.13 mü'minlerni baş ve dost itüp tutuvdan başqa allahü te'ālā mü'minlerni dostlık yā ki kardeşlik

üçün

118.14 kāfirlerni müselmān bolmasdan burun velī ve dost tutuvdan nehy itdi (وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ) ve

kimdür bu

118.15 işni kılar ya'nī kāfirlerni velī tutar (فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ) bes ol kişi allahü te'ālāniñ dīninden

hiç

118.16 nersede tügildür (الْأَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتُوا) meger kāfirlerge zāhirā til birlen dostlığını bildüröv

dürist bolur

118.17 kāfirlerden qorquv vācib bolğan işde qorqmaqlıqıñız vaqtinde niteki hazret-i ʿisā

«كُنْ وَسَطًا وَأَمْسِ جَانِبَيْهِ»

118.18 digen yaʿnī zāhirde ornada yür bātında çitde bol (يَعْتَرِكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ) dağı allahü teʿālā sizni

öziniñ

118.19 zātından qorqutur (وَأَلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ) dağı allahü teʿālāgedür qaytaçaq orun (قُلْ) eyt sin ey

muḥammed

118.20 (ʿaleyhiʿs-selām) müʾminlerge (أَنْ تَتَّقُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ) eger siz kökreleriñizde bolğan

nerseni yaşirseñiz (أَوْ تَجَسَّوْهُ)

118.21 yeise zāhir qılsañız yaʿnī kāfirleriñi dost tutsañız kirek zāhirde dost tutuvıñız kirek bātında gine

118.22 dost tutuñız (يَعْلَمُهُ اللَّهُ) allahü teʿālā köñilleriñizde bolğan nerseni bilür

(وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ) dağı allahü

118.23 teʿālā köklerde bolğan nerselerni bilür (وَمَا فِي الْأَرْضِ) dağı yirlerde bolğan nerselerni bilür

(وَاللَّهُ عَلِيمٌ)

118.24 (كُلُّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ve allahü teʿālā her bir nerse üzerine küçi yitküçidür bes eger allahü teʿālā

tıyğan nerseden

118.25 tıyılmasañız sizni ʿazāb qılurğa da küçi yiter (يَوْمَ) şol küñni isiñe tüşür ey muḥammed (ʿaleyhiʿs-selām)

118.26 (مَا عَمِلْتُمْ مِنْ خَيْرٍ) her bir nefis tapar (تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ) izgülikden ‘amel kılgan nersesini (مُحْضَرًا)

hâzır

118.27 kılinmış (وَمَا عَمَلَتْ مِنْ سُوءٍ) dağı yavızlıqdan ‘amel kılgan nersesini hâzır kılinmış tapar (تَوَدُّ)

hâlbükim

118.28 her nefis arzu kıılır (لَوْ أَنَّ بَيْنَهُمَا وَبَيْنَهُ) eger özi birlen bu kün arasında bolsa idi (أَمْ أَبْعَادًا) bik

I / 119

119.1 yırağ mesāfe diyü (وَيَحْضُرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ) dağı allahü te‘ālā sizni öziñiñ zātından qorqutur (وَاللَّهُ رُؤُفٌ بِالْعِبَادِ)

119.2 ve allahü te‘ālā bendelerge şefkat kıluvçıdır yehüdler biz allahniñ dostları digenniñ soñında allahü te‘ālā red kıilup

119.3 zıkr kıılınacaq āyetni indürdi (قُلْ إِنْ كُنْتُمْ) eyt sin ey muħammed (‘aleyhi’s-selām) eger siz bolsañız

119.4 (تُحِبُّونَ اللَّهَ) allahni dost tutar bolsañız (فَاتَّبِعُونِي) bes miñe iyeriñiz (يُحِبُّبِكُمْ اللَّهُ) eger miñe iyerseñiz allahü

119.5 te‘ālā sizni dost kürür bes bir kişi allahğa muħabbetni da‘vā kılsa resül allahğa muħālif bolsa bu kişi muħabbetinde

119.6 yalğançı bola (وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ) dağı sizniñ günāhlarıñızni yarlıqar (وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) ve allahü te‘ālā haqıkat

119.7 muħabbet tutқан kişileriñ günāhsını yarlıqavçıdır ve añar şefkat kıluvçıdır (قُلْ) eyt sin ey muħammed

119.8 muhabbet da‘vāsında bolğan yehüdlerge (أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ) allahğa hem resül allahğa itā‘ at kılıñız (فَإِنْ تَوَلَّوْا)

119.9 bes eger itā‘atden yüz döndürseler (فَإِنَّ اللَّهَ) bes düristlikde allahü te‘ālā (لَا يُعِبُّ الْكَافِرِينَ) kâfirlerini

119.10 süymes (أَنَّ اللَّهَ اصْطَفَى) düristlikde allahü te‘ālā ihtiyār kıldı (آدَمَ وَنُوحًا) ādem ve nūh (‘aleyhi’s-selām) nı

119.11 (وَأَلَّابْرَاهِيمَ وَأَلَّعَمْرَانَ) dağı ibrahīm ‘aleyhi’s-selāmniñ balalarını ya‘nī ismā‘il ve ishāq hem bularnıñ

119.12 balalarını (‘ahm) hem ‘ümrān balalarını ya‘nī mūsā ve hārūn ‘aleyhi’s-selāmni (عَالَى الْعَالَمِينَ) bütün şol zamānnıñ

119.13 bar bolğan kişileri üzerine (ذُرِّيَّةً) ibrahīm birlen ‘ümrānnıñ balalarını artuq kıldı (بَعْضَهَا مِنْ بَعْضٍ)

119.14 ol zürriyetniñ ba‘zısı ba‘zısının balasındandır (وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) ve allahü te‘ālā ādemleriniñ sözlerini

119.15 işitüvçi ve hällerini bilgüçidür bes sözi dürist ve hāli tüzik bolğanlarını ihtiyār kıldı allahü

119.16 te‘ālā bu āyetde ādem hem nūh ‘ahmniñ hem āl-i ibrahīm birlen āl-i ‘imrānnıñ bütün ‘ālem üzerine artuq

119.17 boluvını açık beyān itdi ādem birlen nuh peygamber ammā āl-i ibrahīm birlen āl-i ‘imrāndan kendü

119.18 özlerini alsañ ibrahīm ‘aleyhi’s-selām peygamber ‘ümrān peygamber tügil eger zürriyetlerini alsañ ba‘z

119.19 balaları peygamber ba‘zısı peygamber tügil niçük bolsa da bu āyetden ādemniñ kirek peygamber bolsun ve kirek

119.20 bolmasun feriştelerden artuqlığı biline çünki bu āyetden ba‘z ādemleriniñ bütün ‘ālemden artuq boluvı

119.21 bilindi feriştelere ‘ālem cümlesinden dağı bu āyetden kâfirleriniñ aralarında nikāhlarınıñ cā’iz boluvı biline

119.22 kirek nindi i‘tiķādda bolsunlar (إِذْ قَالَتْ امْرَأَتُ عِمْرَانَ) ey muħammed şol vaķtni zīkr
ķıl ‘īsāniñ

119.23 ebisi bolğan meryemniñ anası bolğan māşān oĝlı ‘imrān ĥatunı eytdi ya‘nī fākūzā kıızı
ħanne bu

119.24 ‘imrān māşān oĝlı yine yaşher oĝlı bolğan ‘imrān bar aniñ mūsā birlen hārūn ‘ahmdan
uluĝ

119.25 bolğan meryem isimli kıızı bolğan iki ‘imrān arası bir miñ sigiz yüz sene ķadar fākūzā
kıızı ĥanne

119.26 bala tapmay turğan ĥatun bolğan bir vaķtde aĝaç kölegesinde otura iken bir ķuşniñ
balasına ta‘ām

119.27 aşatķanı körüp köñli bala arzu ķılğan ve eytken ey allah minim üzerimde siñe nezr bar
eger de miñe

119.28 bir bala birseñ ol balanı min beytü’l-muķaddeske şadaķa ķılur idim digen alar
zamānında bu nezr meşrū‘

119.29 iken likin ir balalar birlen gine meşrū bolğan¹ şundan şoñ ĥazret-i ĥanne yüklı bolğan
رَبِّ انِّي

I / 120

120.1 (مَأْتِي نَظْمِي) ey rabbim min siniñ üçün nezr eytdim (تَنَزَّيْتُ لَكَ) ķurşaĝımda bolğan
nerse (balanı)

120.2 (فَتَقَبَّلَ مِنِّي) bes nezr eytkil
balamni minden ķabul (مُحَمَّدًا) beytü’l-muķaddes ĥidmetine āzād bolğan ĥālde

120.3 it (أَنَّكَ أَنْتَ) düristlikde sin (السَّمِيعُ الْعَلِيمُ) minim sözimi işitüvçi ve niyetimni
bilgüçisün

120.4 (فَلَمَّا وَضَعَتْهَا) bes ĥanne ķurşaĝındaĝı balasını ķoyğan (tapķan) zamānda
قَالَتْ رَبِّ انِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَى

¹ “meşrū‘ bolğan” olmalı.

120.5 hanne eytdi ey rabbim min qurşaqımdağı balamnı kız itüp qoydım (tapdım)

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ

120.6 ve allahü te'ālā hannenin qoyğan balasını bilüvçirekdür (وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنثَى) hanne istegen ir bala hannege

120.7 hibe qılınğan kız bala kibi tügildür (وَأَنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ) dağı min bu kız balamnı meryem dip ismledim

120.8 (meryem alar tilinçe 'ibadet qıluvçı ma'nasında bolğan) ism-i müsemmisine muvâfık bolsun üçün şulay

120.9 atağan (وَأَنِّي أَعِيدُهَا بِكَ) dağı düristlikde min bu kız balamnı siñe şıyındıramun (وَذُرِّيَّتَهَا) dağı

120.10 bu kızımın balalarını siñe şıyındıramun (مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) allahın rahmetinden sürilmiş şeytandan

120.11 (فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ) bes ol hanne kızını hâzret-i meryemni rabbisi körkem qabül itüv birlen qabül itdi

120.12 (وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا) dağı ol hanne kızını meryemni rabbisi körkem östürüv birlen östürdi ya' nī allahü

120.13 te'ālā hâzret-i meryemni kız bala turup beytü'l-muqaddes hidmetine ir bala ornına qabül itdi

120.14 hem her hâlde körkem itüp terbiye qıldı hanne hâzret-i meryemni toğdurğaç bir çöprekge

120.15 urap mescidke köterüp barup 'âlemler aldına koydı hem nezr eytilmiş bala şol didi her

120.16 qayusı terbiye qılurğa kızuqdılar çünki mäsân balaları benü isrâ'îlnin baş âdemleri ve pâdişâhları

120.17 idi hâzret-i meryemni de pâdişâh kızından bolduğı üçün her qayusı terbiye qılurğa kızuqdı hâzret-i zekeriyyâ

120.18 meryemnin terbiyesi miñe tiyüş çünki meryemnin anası hanne birlen bir toğma qardeş i şâ' minim huzürımda

120.19 didi halk rāzī bolmadılar qırğa şalamız didiler cem'î yigirmi yidi âdem idi bir yılğa yanına bardılar

120.20 kimniñ qalemi şuğa batmasa meryemni ol terbiye qılır didiler qalemlerini şuğa taşladılar her qayusınıñ

120.21 qalemi batdı meger qazret-i zekeriyyāniñ qalemi batmadı bes qazret-i meryemge kefil boluv qazret-i zekeriyyāğa

120.22 tidi (وَكُفِّلَهَا زَكَرِيَّا) dağı rabbisi qazret-i meryemni qazret-i zekeriyyāğa qoşdı ya'nı qazret-i zekeriyyāni

120.23 qazret-i meryemni terbiye itüv üçün kefil itdi (كَلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ) qayu ğına zamān qazret-i

120.24 zekeriyyā qazret-i meryemge mihrāb (qardağ)qa kirse (qazret-i zekeriyyā qazret-i meryem üçün mescidde bir qardağ

120.25 binā' qılğan iken (وَجَدَ عَنْهَا رِزْقًا) qazret-i meryem hużurında rızq tapar boldı (قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنِّي

120.26 لَكَ هَذَا) qazret-i zekeriyyā eytdi ey meryem siñe bu rızq qaydan kile diyü (قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ) qazret-i

120.27 meryem eytdi bu rızq allahü te'ālā hużurından kile diyü (أِنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te'ālā (يَرْزُقُكَ مِنْ يَسَاءٍ)

120.28 (بِغَيْرِ حِسَابٍ) tilegen kişisini qesābdan başqa rızqlandırur ya'nı kiñ rızq birlen (هَذَاكَ دَعَا زَكَرِيَّا)

120.29 (قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ) şol vaqtde zekeriyyā 'aleyhi's-selām rabbisine du'ā qıldı (رَبِّهِ) qazret-i zekeriyyā eytdi

I / 121

121.1 ey rabbim öz hużurından miñe hibe qıl (ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً) hoş ve izğü bolğan balanı niteki hibe qıldıñ

121.2 diyü (إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ) düristlikde sin du'āni işitüvçi ve qabül itüvçisün (فَخَادَتُهُ الْمَلَائِكَةُ) bes

121.3 həzret-i zekeriyyāğa fəriştələr cinsindən həzret-i cebrā'īl nidā kıldı (وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ) həlbükim

121.4 həzret-i zekeriyyā ayak üzere başup mihrābda namāz oquydur idi (إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَىٰ) ey zekeriyyā

121.5 allahü te'ālā siñe yaħyā isimli ir bala birlen süyünç bire (حُصَّتْ قَوْلًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ) allahü te'ālādan bolğan sözni

121.6 ya'nī 'īsā 'aleyhi's-selāmni taşdıq qılıvçı bolğan həlde həzret-i 'īsāge «كَلِمَةَ اللَّهِ» allahü te'ālāniñ

121.7 bolsun digen sözi birlengine atasız boluvı üçün (وَسَيِّئًا وَحَصُرًا) daħı hoca hem hatunlardan

121.8 tıyılmış bolğan həlde (وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ) daħı izgülerden tuvğan peygamber bolğan həlde (قَالَ رَبِّ) (قَالَ رَبِّ)

121.9 həzret-i zekeriyyā eytdi ey rabbim (أَتَىٰ بِكُونِ لِي غُلَامًا) minim üçün niçük ir bala bolsun (وَقَدْ بَلَغَنِي الْكِبَرُ)

121.10 həlbükim taħkik miñe yaş uloğlığı (qartlıq) irişdi (وَأَمْرَأَتِي عَاقِرٌ) daħı hatunım bala tapuvdan

121.11 kisilgüçidür bu vaqt hatunı siksen yaşında bolğan (قَالَ كَذَلِكَ) allahü te'ālā eytdi uşandaq

121.12 ya'nī kart ir bilen bala tapmay turğan hatundan bala toğdurğan kibi allahü te'ālā (يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ)

121.13 tilegen 'acib nerselerini qılır (قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً) həzret-i zekeriyyā eytdi ey rabbim minim

121.14 üçün hatunıniñ yükli idikni bile turğan 'alāmet qıl diyü (قَالَ آيَتِكَ) allahü te'ālā eytdi siñ

121.15 hatunıniñ yükli boluvıniñ bilüviñe 'alāmet (إِنَّ لَكُمْ مِنَ النَّاسِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ) ädemlerge üç kün

121.16 söyleşmessizlikiñdür (أَلَا رَمَّآ) meger işāret birlen gine söyleşürsün ya‘nī ñol yā ki baş yā ki köz yā ki

121.17 kaç birlen gine işāret kılup söyleşürsün allahü te‘ālā zekeriyyā ‘aleyhi’s-selāmı hāşşaten ādemler birle söyleşüvden

121.18 gine tıydı allahü te‘ālānıñ zikri üçün hem allahü te‘ālānıñ bir uluğ en‘āmınıñ şükriñ ötev üçün müddet

121.19 şāf bolup kıalsun üçün (وَأَذْكُرُّ رَبَّكَ كَثِيرًا) dağı rabbiñni ey zekeriyyā köp zıkr kıl (وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ)

121.20 ve dağı rabbiñe tesbıh eyt ya‘nī namāz oqu kiçde ya‘nī kündizniñ āhirinde (وَأَذْكُرُّكَ) dağı irtede ya‘nī kündizniñ

121.21 evvelinde (وَأَذْقَالَتِ الْمَلَائِكَةُ) dağı ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) şol vaqtıni zıkr kıl ferışteler eytdi (يَا مَرْيَمُ) ey

121.22 meryem (أَنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ) düristlikde allahü te‘ālā sini ihtiyār kıldı (وَطَهَّرَكِ) dağı sini irlerniñ tıtuvtından

121.23 pāk kıldı (وَأَصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ) dağı sini bütün ‘ālemniñ ḥatunları üzerine ihtiyār kıldı

121.24 (يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ) ey meryem rabbiñe hemışe boy şun (وَأَسْجُدِي) dağı secde kıl (وَأَرْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ)

121.25 dağı rukū‘ kıluvçılar birlen birge rukū‘ kıl ya‘nī namāz oquvçılar birlen birge namāz oqu bu āyetde secdeni

121.26 rukū‘ge taqdım itüv şerı‘atlerinde şulay bolduğı üçün yā ki vāv-ı muṭlağ cem‘ üçün tertıbke delālet kılmay

121.27 ikinçilikge tenbih üçün (ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ) bu zıkr kılgan kışşalar ğayb ḥaberlerdendür (نُوحِيهِ)

121.28 (إِلَيْكَ) ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) bu ğayb ḥaberni siñe vaḥy kılamız ya‘nī vaḥy birlen bildüremiz

121.29 (وَمَا كُنْتَ لِنَيْبِهِمْ) ḥālbükim sin ol benū isrā’ıl ḥuzūrında bolmadıñ (أَذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ) ol

I / 122

122.1 benū isrā'îlîniñ tevrât yaza turğan qalemlerin yılğağa (şuğa) taşlağanları vaqıtde

(أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ)

122.2 qalemlerin şuğa taşladılar meryemge qayusı kefil boluvçılıq bilinsün üçün

(وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ)

122.3 dağı sin ey muħammed benū isrā'îl ħuzūrında bolmadıñ (أَذْيَحْضَوْنَ) meryemni terbiye kıluvda da'vā kılışuvları

122.4 vaqıtinde (أَذْقَالَتِ الْمَلَائِكَةُ) ey muħammed şol vaqıtne zıkr kııl feriştelev cinsinden

cebrā'îl eytdi (يَا مَرْيَمُ)

122.5 ey meryem (أَنَّ اللَّهَ يَبْشُرُكَ) düristlikde allahü te'ālā siñe süyünç birür (يَا مَرْيَمُ) özinden şādir bolğan

122.6 söz (bala) birlen (أَنَّ اللَّهَ يَبْشُرُكَ) ol balanıñ laqab ismi mesihdür aşında mesihdür mübārek ma'nāsında

122.7 (عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ) 'ilm ismi meryem oğı 'īsādur (رُحْمًا فِي السَّنْيَا وَالْآخِرَةِ) dünyāda ve āħiretde mertebe

122.8 iyesi bolğan ħālede ol kelime 'īsā 'aleyhi's-selāmıñ dünyāda mertebe iyesi boluvı peyğamber boluvı birlen

122.9 (ذَمِّنَ الْمُؤْمِنِينَ) dağı allahü te'ālāge yaqın kıılınmışlardan bolğanı ħālede (ذِكْرِكُمْ النَّاسَ فِي الْمَهْمِ) dağı 'īsā

122.10 'aleyhi's-selām ādemlerge sözin sözler boluvı bişikde bala bolğan ħālinde (ذِكْرًا) dağı yaş cigit

122.11 bolğan ħālinde (وَمِنَ الصَّالِحِينَ) dağı izgülerden bolğanı ħālede (قَالَ رَبِّ) ħāzret-i meryem eytdi ey rabbim

122.12 (أَنْ يَكُونَ لِي وَلَدًا) minim üçün niçük bala bolsun (وَلَمْ يَهْتَمِسْ بِبَشَرٍ) ħālbükim mini ādem çiftlenüv birle tutmadı

122.13 (قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ) eytdi cebrā'îl uşandaq ya' nî atasız bala toğdurğan kibi allahü te'ālā
(يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ)

122.14 tilegen nersesini yaratur (إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا) her qayçan bir işni hūkm itse ya' nî bir nerseni yaratuwnı

122.15 tilese (فَأَنَّمَا يَقُولُ لَهُ) bes budur başqa tūgildür ol nersege eytür (كُنْ) bol sin

122.16 diyü (فَيَكُونُ) bes ol nerse bolur (وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ) dağı allahü te'ālā 'isā
(‘aleyhi’s-

122.17 selām)ge üyretür yazuvnı hāzret-i 'isā öziniñ zamānında birinçi mertebe körkem haḫlı kimse bolğan

122.18 dağı ḫelāl birlen ḫarāmı beyān qıluvı üyretür (وَالتَّوْرَةَ وَالانجِيلَ) dağı tevrātı hem incilni üyretür

122.19 (وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ) dağı isrā'îlniñ balalarına resül itüp yiberilmiş boldım min dip eytür

122.20 (أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بآيَةٍ) düristlikde min sizge özimniñ rastlıǵıma delālet qılğan 'alāmetni kitürdim (مِنْ رَبِّكُمْ)

122.21 rabbiñizden (أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ) düristlikde min sizniñ üçün balçuqdan şüretlerimün (كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ)

122.22 quş şüreti kibi (فَأَنْفُخُ فِيهِ) bes quş şüreti kibi şüretke evirürimün (فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ)

122.23 bes ol quş şüreti kibi şüret allahü te'ālāniñ izni birlen quş bolur (وَأُورِي الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ)

122.24 dağı allahü te'ālāniñ izni birlen anadan közsiz tuvğanlarını közli qılurmun dağı ala tenlilerini selāmet

122.25 lendürürimün köp vaqtde hāzret-i 'isāğa miñlep avruv cıyıla iken kilürge qıvvetleri bolğanları özleri

122.26 kilgen kilürge qıvvetleri bolmaǵanıma hāzret-i 'isā özi barğan (وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ) dağı allahü

122.27 te'ālāniñ izni birlen ölüklerni tırgüzürimün (وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ) dağı sizge aşay turğan nerseleriñiz birlen

122.28 haber birürmün (وَمَا تَدْعُونَ فِي بُيُوتِكُمْ) dağı ivleriñizde aşar üçün şaklap qoyğan nerseleriñizden haber birürmün

I / 123

123.1 (أَنَّ فِي ذَلِكَ) düristlikde bu zıkr qılınğan nerseler de bolğuçıdır (أَنَّ فِي ذَلِكَ) sizge ‘alāmet (أَنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ)

123.2 eger siz imān kitürüvçi bolsañız (وَصَلَّاتًا) dağı rastlavçı bolğan hālde kildim (لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ) özimniñ

123.3 aldımda bolğan nerseni özimden burun nerseni (مِنَ التَّوْرَةِ) tevrātdan (وَلَا حِلَّ لَكُمْ) dağı

123.4 rabbiñizden sizge kildim sizge helāl qıluvım üçün (بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ) sizniñ üzeriñizge haram qılınğan

123.5 nerseniñ ba‘zısını ya‘nī mūsā ‘aleyhi’s-selāmniñ şerī‘atinde haram qılınğan iç māyi balıq ve deve iti kibi nerselerni

123.6 hem şenbe kün ‘amelni helāl qılurmun (وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ) dağı sizge rabbiñizden ‘alāmetni kitürdim (فَاتَّقُوا)

123.7 (اللَّهُ وَالطَّيْعُونَ) bes hilāflıq qıluvda allahdan qorqıñız hem miñe iṭā‘at qılıñız (أَنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ) düristlikde

123.8 allahü te‘ālā minim de ve siziñ de rabbiñizdür (فَاعْبُدُوهُ) bes rabbiñizğa ‘ibādet qılıñız (هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ) bu minim sizge

123.9 emr qılınğan nerseni toğrı yoldur şulay bolsa da qavmi hażret-i ‘isāni yalğanğa tutdılar imān

123.10 kitürmediler (فَلَمَّا أَحْسَسَّ عِبَسِي مِنْهُمْ الْكُفْرَ) benū isrā’ilden ‘isā (‘aleyhi’s-selām) küfrni bilgen zamānda (هَالِ مَنْ)

123.11 (أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ) Һазрет-и ʿisā allahğa şıyınğan Һалде kimdür minim yardımçilerim didi yaʿnī allahü teʿālānıñ dīnine

123.12 yardım birüvim üçün miñe yardım birüvçiler kimdür didi (قَالَ الْخَوَارِجُونَ) Һавāriler eytdi yaʿnī Һазрет-и

123.13 ʿisāğa evvel imān kitürgen on iki ādem (نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ) biz allahü teʿālānıñ dīnine yardım

123.14 birüvçilerimiz (آمَنَّا بِاللَّهِ) allahğa imān kitürdük (وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ) daҺı ey ʿisā şāhid

123.15 bolsun düristikde biz boy şunuvcılarımız (رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ) ey rabbimiz sin indürgen

123.16 nersege (incilge) imān kitürdük (وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ) daҺı resülge (Һазрет-и ʿisāğa) iyerdük (فَاكْتَبْنَا

123.17 مَعَ الشَّاهِدِينَ) bes bizni ve müdāniyyetge güvāhlık birüvçiler birlen yazğay idiñ (وَمَكَّرُوا) daҺı benū isrāʿīlniñ

123.18 kāfirleri mekr ve Һile kıldılar yaʿnī Һазрет-и ʿisānı öltürüvni ve aşuvni tilegen vaқtlarında (مَكَّرَ اللَّهُ

123.19 daҺı allahü teʿālā Һазрет-и ʿisānı kökke köterüvi birlen mekr kıldı (وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ) ve allahü teʿālā

123.20 mekr kıluvçılarnıñ izgüregidür kişige žaramı tarta turğan Һile maʿnāsı birlen mekrni allahü teʿālāge

123.21 isnād-ı izdivāc ve muқābele yolu birlen gine bes allahü teʿālā mekr kıldı ve mekr kıluvçılarnıñ izgüreginiñ

123.22 maʿnāsı allahü teʿālānıñ mekriniñ cezāsını birdi ve mekr berāberinde cezā birüvçilerniñ izgüsi ve қuvvetlisi

123.23 maʿnāsında bola (إِنذَالَ اللَّهُ) ve şol vakti yād it sin ey muҺammed eytdi allah (يَا عِيسَى) ey ʿisā ʿaleyhiʿs-selām

123.24 (أَنْ مَتَوَقَّيْكَ) düristikde min siniñ eceliñni kāmil kıluvçımun ve muқadder eceliñne қadar kiçüktürürmün yaʿnī

123.25 benū isrāʿīl (yehūdleriñ) öltürüvinden sini şaqlarmun (وَرَأْفَعُكَ إِلَىٰ) dağı sini özime köterüvçimün

123.26 yaʿnī ferişterler qararlana turğan orunğa (وَمُطَهِّرُكَ) dağı pāklavçımın sini (مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا)

123.27 kāfir bolğan ādemleriñ zulminden (وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ) dağı siñe iyergen ādemleriñ kıluvçımın

123.28 (فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا) kāfir bolğan ādemleriñ üstinde (إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ) kıyāmet künine kadar bu āyetde

123.29 hażret-i ʿisāniñ nübuvvetine imān kitürgen müselmān ve naşārāları hażret-i ʿisāniñ nübuvvetini inkār kıluvçı

I / 124

124.1 yehüdlerge her vaqit gālib boluvına işāret bar yehüdleriñ mağlūb boluvlarıñ hikmeti açuq zāhir

124.2 bolur idi eger de naşārālar hażret-i ʿisāniñ nübuvvetine imān kitürüp ulūhiyyetni iʿtikād kılmasalar

124.3 (فَأَمْكُرُ بَيْنَكُمْ فِيمَا) bes miñe (لَمْ أَلَمْ أَرْجِعْكُمْ) munıñ soñında qaytaçaq orniñız miñedür

124.4 soñında sizniñ arañızda şol nersede (dinde) hükm kılurımın (كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ) ol nersede ihtilāf

124.5 kılur boldıñız (فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا) bes şunday ādemler kāfir boldılar hażret-i ʿisāğa (فَاعْتَبِهِمْ)

124.6 (فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) bes ol kāfir bolğan ādemleriñ qatı ʿazāb birlen kılurımın (عَذَابًا شَدِيدًا)

124.7 dünyada hem āhiretde (وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ) dağı ħazret-i ʿisāniñ peygamber boluvını inkār itüvçilerge

124.8 yardım birüvçilerden yoğdur (وَأَمَّا الَّذِينَ (آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) dağı şunday ādemler ħazret-i ʿisāniñ

124.9 peygamber boluvına imān kitürdiler hem izgü ʿameller kıldılar (فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ) bes ol ādemlerniñ

124.10 ʿamelleriniñ cezāsını kāmil birürmiz (وَاللَّهُ لَیُعَبِّ الظَّالِمِينَ) ve allahü teʿālā kişige cebr kıluvçılarnı dost

124.11 körmes (ذَلِكَ) bu ħazret-i ʿisā ħađında zıkr kılınğan ħaberler (نَتَلَوُهَا عَلَيْكَ) ol ħaberlerni muĥammed ʿaleyhi's-selām

124.12 siñe okurmız (مِنَ الْآيَاتِ) ħađđ peygamber boluviña delālet kılgan ʿalāmetler bolğan ħālde çünki bu ħaberler ğaybden

124.13 ħaber , ğaybden ħaberni vaĥy birlen peygamber gine bile (وَالذِّكْرُ الْحَكِيمِ) dağı ħüküm iyesi bolğan zıkr

124.14 (ħurān) bolğanı ħālde yaĥūdler ħazret-i ʿisāni öltürüvni qaşđ kılgaç allahü teʿālā bir buluđ yiberüp

124.15 ħazret-i ʿisāni yuġarı köterdi anası ħazret-i meryem oġlından ayrulası kilmey yıġlap yapışsa da

124.16 bolmadı ħazret-i ʿisā anasına eytdi şabr it kıyāmet küniñde allahü teʿālā ikimizni cıyar şunda körüşürmiz

124.17 didi beytü'l muĥaddes de ħadir kicesinde bolğan bu vāĥ'a ħazret-i ʿisā yuġarı aşġanda otuz üç yaşıñda

124.18 bolğan anası ħazret-i ʿisādan şoñ altmış altı yıl yaşagen kıyamet yağın bolduğda ħazret-i ʿisāniñ

124.19 yirge tüşüp resül allah şerî'ati ile 'amel itüvi hadîşlerde mezkûrdur
(أَنْ مَثَلُ عَيْسَى عَنْكَ اللَّهُ)

124.20 düristlikde allahü te'ālā huzûrında hâzret-i 'isânîñ 'acîb ve ğarîb bolğan şâ'nı
(كَمَثَلِ آدَمَ) hâzret-i

124.21 âdemniñ 'acîb ve ğarîb bolğan şâ'nı kibidür (هَلَّاهُ مِنْ تُرَابٍ) allahü te'ālā âdemni
(qalbni) tofrağdan

124.22 yaratdı (نُمُ قَالَ لَهُ كُنْ) munıñ soñında allahü te'ālā âdem ('aleyhi's-selām) ge bar bol
sin didi (فَيَكُونُ) ol âdem (فَيَكُونُ)

124.23 bolur boldı bu söz ötkendeği hâlini hikâyet (الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ) 'isânîñ emri rabbiñizden
rastdur (فَلَا)

124.24 (تَكُنْ مِنَ الْمُتَّقِينَ) bes ey muħammed 'isânîñ emrinde şik qıluvçılardan bolma
(فَمَنْ هَاجَكَ فِيهِ) bes

124.25 ey muħammed naşārâdan bir kişi 'isâ hâqında siniñ birlen cidāl (nizā') qılışsa
(مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَهُ مِنَ الْعِلْمِ)

124.26 şiksiz bilüvni lâzım itken delillerden siñe kilgenniñ soñında (فَقُلْ تَعَالَوْا) bes ey
muħammed ('aleyhi's-selām) eyt

124.27 sin ol qıçquruşuvçı naşārâlarğa kiliñiz (نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ) çaqururımız bizniñ
oğllarımıznı ve sizniñ

124.28 oğllarıñıznı (وَأَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ) dağı bizniñ hâatunlarımıznı ve sizniñ hâatunlarıñıznı
(وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ)

124.29 dağı bizniñ nefslerimiz ve sizniñ nefsleriñizni (نُمُ تَبْتَهَلُ) munıñ soñında bizlerden
qaysımız yalğançı şunar

I / 125

125.1 la'net kılmamız (فَنَجْعَلُ لَعْنَةَ اللَّهِ) bes allahü te'ālāniñ la'netni kılmamız (عَلَى الْكَاذِبِينَ) bizlerden yalğançılar

125.2 üzerine resül ekrem naşārāları la'net oquşırğa çağurğaç naşārālar bizge mühlet bir fikr kılayıq didiler

125.3 resül allahdan halvet orunda bolğaç aralarında toğrı fikr iyesi bolğan 'ākīb ismli ādemge eytdiler

125.4 sin ni fikr biresin la'net oquşırğa barayıq mu diyü 'ākīb eytdi muħammed 'aleyhi's-selāmniñ peygamberligin bilesiz

125.5 yoldaşniñ 'isā 'aleyhi's-selām hakkında hem sizge açuk beyān kıldı eger la'net kılsañız helāk bolursız diyü

125.6 şöıra naşārālar resül allahğa kitdiler resül allah ħazret-i hüseyini kötergen ħazret-i ħasanniñ kolından tutқан

125.7 ħazret-i fāḫima resül allah artında artında kilürge çıkğanlar idi naşārālarğa

125.8 (esķaf) ar ħayrileri(?) eytdi min şunday yüzli ādemler körem eger allah te'ālādan tağrı ornından yiberüvni

125.9 şorap du'ā kılsalar tağrı yiberecekler didi la'net okuşañız helāk bolursız didi şundan şöñ naşārālar

125.10 resül allahniñ peygamberligini şiksiz bildiler hem resül allahğa iki yüz kızıl ħulle otuz timir kölmek cizye birdiler

125.11 (أَنَّ هُنَا) düristlikde bu 'isā birlen meryem kışşası (لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ) elbette bu kışşa ħaķķ bolğan kışşalardur

125.12 (وَمَا مِنْ آيَةٍ إِلَّا اللَّهُ) hiç ma' būd-ı bi'l-ħaķķdan yoķ meger allahü te'ālā ginedür (وَأَنَّ اللَّهَ) dađı düristlikde allahü te'ālā

125.13 (لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) elbette ol allahü te'ālā gālibdür hem işinde ħikmet iyesisdür ya'nī allahü te'ālāge ħudret-i tāmede

125.14 ve hikmet-i bālīgada berāber bolğan zāt yoqdur bes ulūhiyyetde hem allahü te‘ālāge şerik bolğan zāt yoqdur

125.15 (فَأَن تَوَلَّوْا) bes eger imān kitürüvden kitāb ehli yüz döndürseler (فَأَنَّ اللَّهَ) bes düristlikde allahü te‘ālā

125.16 (فَل) eyt sin ey (فَأَنَّ اللَّهَ) dīnni bozuvçılarnı bilgüçidür tiyüşli cezālarını bireçekdür

125.17 muhammed ‘aleyhi’s-selām (يَا أَهْلَ الْكِتَابِ) ey kitāb ehli ya‘nī yehūdler ve naşārālar (تَعَالَوْا) kiliñiz (إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ)

125.18 (بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ) bizniñ ve sizniñ arañızda beraber bolğan sözge ya‘nī peygamber hem allahü te‘ālā indürgen kitāblar

125.19 ihtilāflı bolmağan sözge (الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ) ol beraber bolğan söz budur ‘ibādet kılmassızlıgımızdur meger

125.20 allahü te‘ālāge ‘ibādet kılurmız (وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا) dağı allahü te‘ālāge hiç nerseni şerik kaçmassızlıgımızdur

125.21 (وَلَا يَتَّخِذُ بَعْضُهُم بَعْضًا) dağı ba‘zımızniñ ba‘zımıznı tutmassızlıgıdır (أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ) allahü te‘ālādan

125.22 başka rabler (terbiye itüvçiler) itüp ya‘nī yehūdler kibi hazret-i ‘üzeyrni allahniñ oğlu dimessizlikdür

125.23 naşārālar kibi hazret-i ‘isānı allahniñ oğlu dimessizlikdür hem ‘ālemlerge özlerinden gine çıgarup bir nerseni

125.24 helāl ve bir nerseni harām itüvlerinde itā‘at kılmassızlıqdur hātem oğlu ‘adiyyden din rivāyet kılına hātem oğlu

125.25 ‘adiyy ey allahniñ resüli biz ihbāрге (‘ālemlerge) ‘ibādet kılmaduğ diğec resül allah eytdi sizge ‘ālemler

125.26 ba‘zı nerseni helāl ve ba‘zı nerseni harām itüp siz alar sözi birlen ‘amel itmediñiz mü diyü hātem oğlu

125.27 ‘adiyy eytdi belī ‘amel itdük resül allah eytdi ‘älemleriñizniñ özlerinden gine çıgarup bir nerseni helāl

125.28 ve bir nerseni harām digen sözleri birlen ‘amel itüñiz alarğa ‘ibādet kıluv allahğa şirk kaçuv bola didi (فَإِنْ تَوَلَّوْا)

125.29 bes eger kitāb ehli allahü te‘ālānı birlevden yüz döndürseler (فَقُولُوا أَشْهَدُوا) bes ey mü’minler siz alarğa

I / 126

126.1 eytiñiz şahid bolıñız (بِأَنَّكُمْ) düristlikde biz müselmānlarmız ya‘nī allahü te‘ālānı birlevçilerimiz diyü

126.2 allahü te‘ālā bu kışşada ehl-i kitābnı aqrınlıq birlen haqlıqğa köndürüvde mübālağa kıldı evvel hażret-i ‘isānıñ

126.3 hāllerini beyān itdi dağı hażret-i ‘isāğa ulūhiyyetni münāfi bolğan şıfatlarınıñ ‘arız boluvını

126.4 beyān itdi şoñra ehl-i kitābnıñ şübhelerini yibere turğan nerseni zıkr itdi ehl-i kitābnıñ haqını

126.5 bile turup inkār kıluvları sābit bulğaç la‘net oquşırğa da‘vet itdi ehl-i kitābdan bu işden de

126.6 a‘rāz kıluv biraz itā‘at körsetüvleri şoñında yine de ‘isā ‘aleyhi’s-selām hem incil hem başka peygamberler

126.7 ve başka kitāblar ittifāk bolğan nersege da‘vet itdi bularnıñ hiç birisiniñ fa’ide birmevi ma‘lūm bolğaç

126.8 müselmānlarğa biz allahnı birlevçilerimiz siz ehl-i kitāb şahid boluñız demek birlen emr itdi yehūdler ve naşārālar

126.9 ibrahīm ‘aleyhi’s-selām haqında nızā‘ kılıdılar yehūdler ibrahīm ‘aleyhi’s-selām yehūdī didiler naşārālar ibrahīm

126.10 ‘aleyhi’s-selām naşrānī didiler hem bu nizā‘lerini resūl allahğa mürāfa‘a kıldılar şol
hıaçda allahü te‘ālā zıkr

126.11 kılınaçak āyetni indürdi (يَا أَهْلَ الْكِتَابِ) ey kitāb ehli ya‘nī yehūdler ve naşārālar
(أَلَمْ تَحْجُوا فِي آبِرَاهِيمَ)

126.12 ni üçün ibrahīm hıaçında nizā‘ kılışasız (وَمَا أَنْزَلْنَا الْقُرْآنَ وَالْإِنجِيلَ) tevrāt hem incil
indürilmedi

126.13 (الْأَنْبِيَاءُ) meger ibrahīm ‘aleyhi’s-selām şoñından indürildi ya‘nī yehūdlik
hıazret-i müsāğa tevrāt

126.14 inüv birlen naşārālık hıazret-i ‘isāğa incil inüv birlen hıadiş boldı; ibrahīm ‘aleyhi’s-
selām

126.15 müsā ‘aleyhi’s-selāmdan miñ yıl muqaddem ‘isā ‘aleyhi’s-selāmdan iki min yıl
muqaddem bes niçük ibrahīm

126.16 yehūdī yā ki naşrānī bolsun (أَفَلَا تَعْقِلُونَ) eyā bilmeysiz mi söziñizniñ bātl idükni
(هَذَا أَنْتُمْ) agāh

126.17 olıñız (هَؤُلَاءِ) ey uşbu ehl-i kitāb (حَاجَجْتُمْ فِيهَا) şol nersede da‘vā kılışdıñız ve hüccet
koyuşdıñız

126.18 nizā‘ kıldıñız (لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ) ol nerseni sizniñ üçün bilüv bolğuçıdur ya‘nī ‘isā hıaçında
hem

126.19 biz ‘isā birlen müsāniñ dīninde diyü oyladıñız (فَلَمْ تَحْجُوا فِيهَا) bes şol nersede ni
üçün da‘vā

126.20 kılışasız (لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ) ol nerseni sizniñ üçün bilüv yoқdur ya‘nī ibrahīm yehūdī
yā ki naşrānī

126.21 boldı diyü da‘vā kılışasız (وَاللَّهُ يَعْلَمُ) ve allahü te‘ālā ibrahīmniñ şā’nını biledür
(وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ)

126.22 ve siz bilmeyiniz (مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا) ibrahîm yehūdî bolmadı (وَلَا نَصْرَانِيًّا) dağı naşrânî de bolmadı

126.23 (وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا) ve likin ibrahîm bâtil i'tikâdlardan avışkuçı hem allahü te'âlâge boy şunuvçı

126.24 boldı (وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ) dağı ibrahîm allahğa şirk katuvçılardan bolmadı (أَنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ)

126.25 düristlikde ibrahîmge âdemîlerniñ yaqınrağı (لِلنَّبِيِّنَ) şunday âdemlerdür (اتَّبِعُوهُ) ibrahîmge iyerdiler

126.26 (وَهَذَا النَّبِيُّ) dağı bu peygamberdür ya'nî muhammed 'aleyhi's-selâmdür ibrahîmge âdemîlerniñ yaqınrağı (وَالنَّبِيِّنَ آمَنُوا)

126.27 dağı bu peygamberge (muhammed 'aleyhi's-selâmge) imân kitürgen âdemlerdür (وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ) ve allahü te'âlâ mü'minlerge

126.28 yardım birüvçidür yehüdler hazret-i huzeyfe dağı hazret-i 'ummâr hem hazret-i mu'âznı yehüdlükke ündegenleri

I / 127

127.1 zamânda allahü te'âlâ zikr kılnaçak âyetni indürdi (وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ) kitâb ehlinden (yehüdlerden)

127.2 bir cemâ'at istedi ve arzu kıldı (لَرِيضًا لَكُمْ) sizni islâm dîninden küfrge azdıruvnı (وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ)

127.3 ol cemâ'at azdurmaslar meger özlerin azdururlar ya'nî azdururğa tırışuvlarınıñ günâhsı özlerine

127.4 bolur (وَمَا يَشْعُرُونَ) dağı ol cemā'at azdururğa ıtırışuvlarınıñ günāhsınıñ özlerine boluvın bilmesler

127.5 (يَا أَهْلَ الْكِتَابِ) ey kitāb ehli ya' nī yehūdler ve naşārālar (لَمْ تَكْفُرُوا بِاللَّهِ) ni üçün allahü

127.6 te'ālāniñ āyetlerin inkār itesiz ya' nī tevrāt hem incilniñ muħammed ('aleyhi's-selām)nıñ peygamber boluvına delālet

127.7 kılğan āyetlerin (وَأَنْتُمْ تَشْكُرُونَ) ħālbükim siz ol āyetlerniñ allahü te'ālāniñ āyetleri boluvına şehādet

127.8 biresiz hem allahü te'ālā āyetleri idikni bilesiz (يَا أَهْلَ الْكِتَابِ) ey kitāb ehli (لَمْ تَلْبِسُوا)

127.9 (دَتَّكُمْ وَنَ الْهَقِّ) ni üçün ħağnı bātııl birlen ħaşıtırasız (بِالْبَاطِلِ)

127.10 dağı ħağnı ya' nī resül allahniñ peygamberlikin yaşıresiz (وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ) ħālbükim ol ħağnı

127.11 siz bilesiz (وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ) dağı kitāb ehlinden bir cemā'at eytdi (آمَنُوا بِالنَّبِيِّ)

127.12 (عَلَى النَّبِيِّ آمَنُوا) şunday nersege imān kitüriniñ ol nerseni indürilmiş boldı (أُنزِلَ) imān

127.13 kitürgen ādemler üzerine ya' nī ħurānğa (وَجَاءَ الْمُهَاجِرَاتُ) kündizniñ evvelinde (وَأَكْفُرُوا آخِرَهُ) dağı ħurānnı

127.14 inkār kıluvıñız kündizniñ āħirinde (لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ) mü'minler dīnlerinden ħaytsunlar üçün ya' nī mü'minler

127.15 oylarlar kitāb ehli özleri 'ālim bola turup islām dīnine kirgenniñ soñında kiri küfrge ħaytdılar

127.16 elbette bu qayıtları islām dīniniñ bātilanı üçün diyü (دَلَالًا تُوْمِنُوا) dağı kitāb ehli eytdiler

127.17 ba'zısı ba'zısına ikrār qılmañız (أَلَا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ) meger dīniñizge iyergen kişiğe gine ikrār qılıñız

127.18 (قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ) eyt sin ey muḥammed ('aleyhi's-selām) kitāb ehline düristlikde ḥaqlıqğa köndürüv (هُدَىٰ اللَّهِ) allahü

127.19 te'ālāniñ ḥaqlıqğa köndürüvidür (bu cümle-i mu'terize bolğan cümledür (أَنْ يُّؤْتِيَ أَحَدًا) bir kişiğe de birilmiş

127.20 boluvı birlen ikrār qılmañız (هَلْ مَا أُوْتِيتُمْ) sizge birilgen nerseniñ oḥşaşını meger dīniñizge

127.21 iyergen kişiğe gine ikrār qılıñız (أَوْ يُجَاهِدُكُمْ عَنْ رَبِّكُمْ) yā ki rabbiñiz ḥuzūrında kıyāmet küninde mü'minlerniñ

127.22 sizge gālib boluvı birlen ikrār qılmañız meger dīniñizge iyergen kişiğe gine ikrār qılıñız müselmānlarğa

127.23 fāş qılmañız vālā alarniñ imānda şebātları artur (قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ) eyt sin ey muḥammed ('aleyhi's-selām)

127.24 yehüdlerge düristlikde fazl ya'nī hidāyet allahü te'ālāniñ ḳudretindedür (يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ) ol fazlını allahü te'ālā

127.25 tilegen kişiğine birür (اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ) ve allahü te'ālā fazlı kiñ bolğuçıdır hem fazlına ehl bolğan

127.26 kişiğini bilgüçıdır (يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ) allahü te'ālā raḥmetine tilegen kişiğine ḥāşlar (وَاللَّهُ)

127.27 (ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ) ve allahü te'ālā uluğ fazl iyesisdür (وَمَنْ أَهْلَ الْكِتَابِ) kitāb ehli cümlesinden bardur

127.28 (أَنْ تَأْمَنَهُ بِقَطْرٍ) şol kişi (مَتَّ) eger sin anı köp māl birlen emīn kılsañ ya‘nī anarğa köp

I / 128

128.1 mālını vedī‘ atke qoysañ (لَا يُوَدُّهُ إِلَيْكَ) ol köp mālını siñe öter ya‘nī birür ‘abdu’l-lah bin selāmge bir

128.2 qarışı birmeñ iki yüz uqbe altun emānetke qoydı hem ‘abdu’l-lah bin selām hıyānet kılmay iddi’ā kıldı

128.3 (oquya) diyü kırk dirhem ağırlığına eytiledür (وَمِنْهُمْ مَنْ) dañı ehl-i kitābdan şol kişi bar (أَنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ)

128.4 eger sin anı bir altun birlen emīn kılsañ ya‘nī bir altun emānetge qoysañ (لَا يُوَدُّهُ إِلَيْكَ) ol bir

128.5 altunı siñe ötemes ya‘nī birmes hıyānet kıılır (إِلَّا) meger öter (مَادَدْتِ عَلَيْهِ فَأَتَمَّا) ol kişi

128.6 üzerinde turğaniñ hālde ya‘nī hemişe şorap ayrıлмаğaniñ hālde eger ayrılсаñ inkār kıılır ka‘b

128.7 bin eşref kibi bir qureyşī bir altun emānetke qoyğan iken inkār itken (ذَلِكَ) bu emānetni ötemevleri

128.8 (بِأَنَّهُمْ قَالُوا) buniñ sebeblidür düristlikde ehl-i kitāb eytdiler (لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأَمِينِ سَبِيلٌ) bizniñ

128.9 üzerimizde ehl-i kitābdan bolmağan ‘arablar üçün de yol yoқdur ya‘nī ehl-i kitābdan hem bizniñ dīn ehlimizden

128.10 bolmağan kişiler şā’ında bizge şelte yoқdur çünki ehl-i kitāb dīnlerine muhālif kişiğe zulm kıluvıñı helālge

128.11 şaydılar hem helâl boluvını allahü te‘âlâge isnâd kıldılar (وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ) dağı bu da‘vileri

128.12 birlen allahü te‘âlâge yalğannı eytür boldılar (وَهُمْ يَعْلَمُونَ) hâlbükim ol ehl-i kitâb özleriniñ yalğaçı

128.13 ikenlerini bilürler (بَلَىٰ) belî ehl-i kitâb üzerine ehl-i kitâbdan bolmağan ‘arablar şâ’ında yol ya‘nî

128.14 şelte bar (مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ) bir kişi va‘desine vefa’ kılsa ya‘nî va‘de kılgan nersesini ötese (وَأَتَىٰ)

128.15 dağı allahü te‘âlâdan qorqsa (فَأَنَّ اللَّهَ) bes düristlikde allahü te‘âlâ (يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ) allahdan qorquvçılarnı

128.16 dost körür (أَنَّ الَّذِينَ) düristlikde şunday âdemler (يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ) allahü te‘âlânıñ va‘desi birlen

128.17 almaşdururlar (وَأَيْمَانِهِمْ) dağı yemînleri birlen almaşdururlar (ثُمَّ تَأْتِيهِمْ) az aqçeni ya‘nî dünyânıñ az

128.18 nersesini (أُولَٰئِكَ لِأَخْلَاقٍ لَهُمْ) bu şıfatlı âdemler alarğa ülüş yoqdur (فِي الْآخِرَةِ) âhıretde (وَلَا يَكْفُرُوا بِاللَّهِ)

128.19 dağı alar birlen allahü te‘âlâ söyleşmes (وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ) dağı allahü te‘âlâ alarğa qaramas (يَوْمَ الْقِيَامَةِ)

128.20 kıyâmet küninde (وَلَا يُزَكِّيهِمْ) dağı allahü te‘âlâ alarnı pâklamas (رَلَهُمْ عَذَابَ الْيَوْمِ) dağı alar üçün

128.21 rencitküçi ‘azâb bolğuçıdır bu zıkr kılingan âyetni yehüdlerniñ ‘âlimleri haqında indi digenler

128.22 yehüdlerniñ ‘âlimleri tevrâtnı özgerkenler hem resül allahniñ tevrâtda zıkr kılingan şıfatlarnı almaşkanlar

128.23 hem emānet hükmlerini almaşkanlar bu hizmetleri beraberinde rüşvet alğanlar (وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفُرُيقًا) dağı düristlikde

128.24 yehüdler cümlesinden şunday cemā' at bardur (وَلَوْ أَنَّ آلَسَنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ) tillerini kitāb okuv birlen (erürler)

128.25 ya'ni kitābnı özgerdürler recm āyetni hem resül allah şıfatnı özgerdürleri kibi (لَتَحْسِبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ)

128.26 özgerdürken nerselerini sizniñ kitābdan dip hesāb kıluvıñız üçün ya'ni tevrātdan dip (وَمَا هُوَ)

128.27 (مِنَ الْكِتَابِ) hālbükim yehüdlerniñ özgerdürken nersesi kitābdan (tevrātdan) tügil (وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ)

128.28 (عِنْدَ اللَّهِ) dağı yehüdler özgerdürken nerselerini allahü te'ālā huzūrından diyü eydürler (وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدَ اللَّهِ)

I / 129

129.1 hālbükim yehüdlerniñ özgerdürken nersesi allahü te'ālā huzūrından tügil (وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ) dağı yehüdler

129.2 allahü te'ālā üzerine yalgannı eydürler (وَهُمْ يَعْلَمُونَ) hālbükim ol yehüdler ol allahü te'ālā üzerine eytken

129.3 nerseleriniñ yalgan idükni bilürler ebū rāfi' el qarzī birlen seyyid el-buhāri digen kişi resül allahğa eytdiler ey

129.4 muḥammed sin bizniñ öziñe 'ibādet kıluv öziñni rabb itüp tutuvımızın tileysün mi diyü resül allah eytdi ma'āzallah

129.5 (allahğa şıyınamun) allahğa başkanıñ ma'bud boluvından hem allahdan başqağa 'ibādet birlen emr kıluvdan

129.6 allahü te'ālā mini ma' būd itüp yibermedi hem ma' būd boluv birlen emr de kılmadı şol haqq da allahü te'ālā zıkr

129.7 kıılmaçaq āyetni indürdi (مَا كَانَ لِبَشَرٍ) ādem üçün münāsib bolmadı (أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ) allahü

129.8 te'ālāniñ ol ādemge kitāb birüvi (وَالْحِكْمَ وَالنُّبُوَّةَ) dağı hikmet hem peygamberlik birüvi (ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ)

129.9 muniñ soñında ādemlerge eytüvi münāsib bolmadı (كُونُوا عِبَادًا لِي) miñe qullar bolıñız (مَنْ دُونَ اللَّهِ)

129.10 allahdan başqa ya'nī allahü te'ālāge kul bolmay miñe kul bolıñız diyü (وَلَٰكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّنَ) likin kitāb

129.11 hikmet ve peygamberlik birilgen kişi eytür 'ilmī birlen 'amel kıluvçılardan bolıñız (بِهَا) şol nerse

129.12 sebebli (كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ) siz kitābnı üyretür boldıñız (وَبِهَا) dağı şol nerse sebebli (كُنْتُمْ)

129.13 boldıñız siz (تَتَدْرَسُونَ) ders eytür boldıñız ya'nī mu'allim ve müderris boluvıñız sebebli 'ālim 'āmillerden boldıñız

129.14 çünkü 'ilm üyretüvniñ ve 'ilm üyrenüvniñ fa'idesi i'tikād üçün haqq bolğan nersenı ve 'amel üçün izgü

129.15 bolğan nersenı bilüvdür (وَالْأَيَّامُ مَرْكُومٌ) dağı ādem üçün sizge buyuruvı münāsib bolmadı (bu orunda لا kelimesi

129.16 "مَا كَانَ لِبَشَرٍ" digendegi mānā-i fihni te'kid üçün artdurıldı (أَنْ تَتَّعَبُوا الْمَلَائِكَةَ) sizniñ feriştelernı

129.17 tutuviñiz birlen (وَالنَّبِيِّنَ) dağı peygamberlerni tutuviñiz birlen (أَرْبَابًا) rabbiñiz itüp nite ki sābi'ün feriştelerni

129.18 yehüdler 'üzeyrni naşārālar 'īsāni rabb tutdılar (أَيُّكُمْ بِالْكَفْرِ) eyā peygamber bolğan ādem sizge

129.19 küfr birlen buyurur mı (بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ) siz müselmānlar bolğanniñ soñında elbette buyurmas ma' nāsında

129.20 (وَأَذَانًا لِلَّهِ) şol vaqtni zıkr qıl sin ey muħammed ('aleyhi's-selām) alday allahü te'ālā (مِينَاقِ النَّبِيِّنَ) peygamberlerniñ

129.21 'ahdini (لِمَا أَنْتُمْ بِمُرْسِلِينَ) şol nerse üçün kim ol nerseni birdük sizge (مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ) kitābdan hem

129.22 hikmetden bolğuçı ol nerse (ثُمَّ جَاءَكُمْ) munıñ soñında kildi sizge (رَسُولٍ مُّصَدِّقٍ) rastlavçı resül

129.23 ya'nī muħammed 'aleyhi's-selām (لِمَا أَعْمَعْتُمْ) sizniñ birlen bolğan nerseni ya'nī kitābnı hem hikmetni (لَتُرَوَّنَّ مِنْهُ) eger siz

129.24 ol resülge irişseñiz añar imān kitürürsiz (وَلْتَنْصُرُنَّهُ) dağı añar yardım birürsiz (قَالَ أَقْرَبْتُمْ)

129.25 allahü te'ālā eytdi eyā bu resül birlen ikrār qıldıñız mu (وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي) dağı uşbu işiñiz

129.26 üzerine 'ahdimni qabül qıldıñız mu diyü (فَالْوَا أَقْرَبْنَا) peygamberler eytdiler ikrār qıldıq biz (قَالَ)

129.27 (فَأَشْمَعُوا) allahü te'ālā eytdi ey ferişteler peygamberlerniñ ikrārına şahid bolıñız yā ki ba' zıñız ba' zıñızge

129.28 şahid bolıñız ma' nāsında (وَإِنَّا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ) dağı min sizniñ birlen birge şehādet

I / 130

130.1 birüvçilerdenmün (فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ) bes bir kişi bu mişāq soñında yüz döndürse (فَأُولَئِكَ)

130.2 (هُمُ الْفَاسِقُونَ) bes bu kişiler alardur yavızlar ve allahniñ tã' atinden çıguvçılar bu āyetden

130.3 şarāhaten resül ekremniñ başka peygamberlerden artuq boluvı çığa çünki bütün peygamberlerniñ bizniñ peygamberimizge

130.4 imān hem bizniñ peygamberimiz birlen ikrārı elbette başka peygamberlerden bizniñ peygamberimizniñ artuqlığı için ammā

130.5 siz ümmetniñ izgüsi boldıñız digen ayetden resül allahniñ başka peygamberlerden artuq boluvı bilinse de

130.6 eltiz ammā gine biline çünki ümmetniñ izgü boluvına matbū'aları bolğan peygamberniñ izgü ve artuq boluvı

130.7 lāzımgine bola şarīh bolmay (أَفَتُغَيِّرُ دِينَ اللَّهِ) eyā allahü (te'ālā)niñ dīnine başkanı (وَلَهُ) isterler mü (يَبْتَغُونَ)

130.8 hālbükim allahü te'ālāge boy şundı (مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) köklerde ve yirlerde bolğan nerseler

130.9 (طَوَّعًا وَكَرْهًا) ihtiyār birlen ve özinden inşāf birlen hem ihtiyārsız kılıç birlen (وَالْيَهُ يُرْجَعُونَ) dağı ol

130.10 allahü te'ālāge qaytarılmış bolurlar (قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ) ey muḥammed ('aleyhi's-selām) eyt sin allahü te'ālāge imān

130.11 kitürdük (وَمَا أَنْزَلْنَا) dağı bizniñ üzerimizge indürülgen nersege (ķurāniña) imān kitürdük

130.12 (وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ) dağı ibrahīm (‘aleyhi’s-selām) ge indürülgen nersege (on saħifge) imān

130.13 kitürdük (وَأَسْمَاءُ) dağı ismā‘il (‘aleyhi’s-selām) birlen ishāķ (‘aleyhi’s-selām) ge indürülgen

130.14 nersege imān kitürdük (وَالْأَسْبَاطُ) dağı ya‘ķüb (‘aleyhi’s-selām)ge dağı ya‘ķüb ‘aleyhi’s-selāmniñ

130.15 balalarına indürülgen nersege imān kitürdük (وَمَا آتَيْنَا مُوسَىٰ) dağı mūsā (‘aleyhi’s-selām)

130.16 birlen ‘īsā (‘aleyhi’s-selām)ge birilgen nersege ya‘nī tevrāt birlen incilge imān kitürdük (وَالنَّبِيِّنَ)

130.17 (مِنْ رَبِّهِمْ) dağı peygamberlerge rablerinden birilgen nersege imān kitürdük (لَا نَفَرِقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ)

130.18 peygamberlerden hiç birisiniñ arasını imānda ayurmamız ya‘nī ba‘zısını taşdıķ itüp ba‘zısını tekzīb

130.19 itmimiz (وَتَسَعَّنَ لَهُ مَسَامِدُونَ) dağı biz ol allahü te‘ālāge boy şunuvcılarımız ve ‘ibādetde ihlāşlılarımız diyü

130.20 (وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا) ve kimdür dīn yüzinden islāmge başkanı istese (فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ) bes ol

130.21 kişiden istelmiş nersesi ķabül ķılınmas ya‘nī allahü te‘ālā huzūrında maķbül bolğan dīn islām dīnidür

130.22 ve başka dīn maķbül tügildür (وَهُوَ مِنَ الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ) ve ol islāmdan başka dīni istegüçi kişi

130.23 āhirette zarar itüvçilerdendir ya'ni ol kişiniñ istevinde fā'ide yoqdur bu āyet imān birlen islāmniñ

130.24 bir boluvına delālet kıla çünki imān istegen kişiden elbette maqbül bolurğa kirek imān-ı islāmge başqa

130.25 bolgaç islāmge başqa bolğan dīn istevçiden maqbül bolmağaç bes imānda istevçiden maqbül bolmaşqa

130.26 kirek (كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا) niçük allahü te'ālā şunday qavmni haqlıqğa köndürsün (كُفِّرُوا بَعَدَ إِيمَانِهِمْ)

130.27 ol qavm mü'min bolğanları şoñında kāfir boldılar ya'ni mürted boldılar (وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ)

130.28 hālbükim resül (muḥammed 'aleyhi's-selām) haqq peygamber diyü güvāhlık birdiler (وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ) dağı ol qavmge muḥammed

130.29 ('aleyhi's-selām)niñ haqq peygamber boluvına delālet kıla turğan şahidler kildi ya'ni qurān ve mu'cizeler (وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ)

I / 131

131.1 (أُولَئِكَ) islām şoñında kāfir bolğan (الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ) ve allahü te'ālā zulm kıluvçılarnı haqlıqğa köndürmes

131.2 ādemler (جَزَاءَهُمْ) alarnıñ cezāları (أَنَّ عَابِدِي) düristikde islām şoñında kāfir bolğan ādemlerge

131.3 bolguçıUr (لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ) allahü te'ālāniñ dağı feriştelerniñ dağı ādemlerniñ la'neti

(الْجَمْعِينَ)

131.4 barçasınıñ da (خَالِدِينَ فِيهَا) ol la' netde meñgü qalğanları hâlde (لَا يَخْفَىٰ عَنْهُمْ الْعَذَابُ) islām şoñında

131.5 kâfir bolğan âdemlerden 'azābnı ciñil qılınmış bolmas (وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ) dağı alar mühlet de birilmiş

131.6 imesler (إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا) meger şunday mürtedlerge la' net bolmas alar mürtedliklerinden qaytdılar (نُورٌ)

131.7 (بَعْدَ ذَلِكَ) uşbu işlerinden şoñ (وَأَصْلَحُوا) dağı bozğan nerselerini işlâh qıldılar (فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ)

131.8 (رَحِيمٌ) bes düristlikde allahü te'ālā ol mürtedlerniñ tevbe sebebli günāhlarını yarlıқағуçıdır hem alarğa

131.9 raħmet qıluvçıdır bu āyetni seveyd oğlı hāriş haqında indürildi digenler mürted boluvına ökingen şoñında

131.10 tevbe itsem maqbül bolur mı diyü qavmine resül allahdan sorağız diyü emr qılğan idi qavmi resül allahdan

131.11 şorağanlar hem zıkr qılınaçaq āyet ingeç hāriş medinege qaytup tevbe itdi allahü te'ālā yehūdler haqında

131.12 zıkr qılınaçaq āyetni indürdi (إِنَّ النَّبِينَ) düristlikde şunday âdemler (كُفَرُوا بِبَعْدِ آيَاتِهِمْ) imānları

131.13 şoñında kâfir boldılar (ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا) munıñ şoñında küfrini arturdılar yehūdler hażret-i

131.14 'isāge kâfir bolğanlar dağı müsā 'aleyhi's-selāmge hem tevrātke imān şoñında incilge inkār itkenler şoñra

131.15 muħammed 'aleyhi's-selāmge hem qurānğa inkār qılğanlar (لَنْ نَقْبَلَ تَوْبَتِهِمْ) elbette bularnıñ tevbelerini qabül qılınmas

131.16 (وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ) dağı bu şıfatlı ādemler azgunlardır ve haqq yoldan adaşkanlardır (أَنَّ الدِّينَ)

131.17 düristlikde şunday ādemler (كُفُّرًا) kāfir boldılar (وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا) dağı öldiler hālbükim alar

131.18 kāfirlerdür ya‘nī kāfir bolğan hāllerinde öldiler (فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ) bes kāfir bolup ölgen ādemlerniñ

131.19 hiç birisinden elbette qabul qılınmas (مَلَأَ الْأَرْضَ زُخْرًا) altun yüzinden yirni toltururlıq mikdār (وَالْوَرَى)

131.20 (أَفْتَقَدْتُمْ بِهِ) eger yir tolusı altun birlen lüt ‘azābından özini fidyelese de ya‘nī dünyāda yir tolusı

131.21 altun allahü te‘ālā yolında şarf itse ve āhıret ‘azābından özini fidyelese de ya‘nī qutqarmaqçı bolsa qabul

131.22 itilmes (أُولَٰئِكَ) bu küfr üzerinde ölgen ādemler (لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) alar üçün rencitküçi ‘azāb

131.23 bardur (وَمَالَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ) dağı bu küfr üzerinde ölgen ādemlerge ‘azābnı yibere turğan yademeçilerden yoqdur

131.24 3 inçi cüz’ tamām bolup 4 inçige şurū‘ idildi (لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ) izgülikniñ kāmiline irişmessiz (مَتَى)

131.25 (وَمَا تَنْفَعُوهَا مِنْ شَيْءٍ) yaratqan nerseñizden şarf qılmayınça (تَنْفَعُوهَا مَا تَعْبُدُونَ) qayu gına bolsa da yaratqan

131.26 nerseñizden şarf qılsañız (فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ) bes düristlikde allahü te‘ālā ol nersenı bilgüçidür (كُلِّ الطَّعَامِ)

131.27 كُنْ حَلَالًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ) ta ‘āmnîñ her birisi isrâ’îl balalarına helâl boldı
(الْأَمَّا حَرَّمَ إِسْرَائِيلَ عَلَيَّ)

131.28 (نفسه) meger ya‘küb (‘aleyhi’s-selām) özine harām kılgan nerse gine helâl bolmadı meşelâ teve itleri ve teve

I / 132

132.1 sütleri kibi (سَنُقَبِّلُ أَنْ تَنْزَلَ التَّوْرَةَ) tevrât indürülmiş bolmasdan burun bu âyetniñ inüvine sebep

132.2 şol yehüdler resül allahğa eytdiler sin öziñ ibrahîm milletinden diyü da‘vâ kılasun ve hâlbükim teve itleri

132.3 ve teve sütleri aşaysun ibrahîm (‘aleyhi’s-selām) teve itleri ve teve sütleri aşamaydur idi didiler yehüdlerni

132.4 redd kıluv üçün allahü te‘ālā zıkr kılingan âyetni indürdi ya‘nî ibrahîmge teve itleri ve sütleri helâl idi

132.5 meger ya‘küb ‘aleyhi’s-selām “ırku’n-nisâ” digen avrur arız bolğaç selâmetlensem teve iti ve teve süti aşamas

132.6 idim diyü nezr eytdi (قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ) bes ey muhammed (‘aleyhi’s-selām) yehüdlerge eyt tevrâtı kitürniñiz

132.7 (فَاتْلُوهَا) bes tevrâtı oquñız (أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) eger siz ibrahîm (‘aleyhi’s-selām)ge teve itleri ve sütleri

132.8 harām boldı digen söziñizde rast sözlilerden bolsañız resül allah yehüdlerge bu sözni eytkeç yehüdler

132.9 hayrân boldılar hem tevrâtı kitürmediler (فَمَنْ أَفْتَرَى) bes bir kişi iftirâ’ kılsa (عَلَى اللَّهِ)
allahü te‘ālā üzerine

132.10 (الْكُذْبُ) yalgannı (مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ) delil zāhir bolgannıñ soñında nitekim yehüdler ibrahîm ‘aleyhi’s-selāmge

132.11 teve iti ve süti haram boldı diyü allahü te‘ālāge iftirā’ qıldılar (فَأَذَاءُكَ) bes iftirā’ qıluvçılar (هُمْ)

132.12 (الظَّالِمُونَ) alardır zālimler ya‘nī haqdan bātilge ötüvçiler (قُلْ صَدَقَ اللَّهُ) eyt sin ey muhammed (‘aleyhi’s-selām)

132.13 yehüdlerge allahü te‘ālā rast eytdi (فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ) bes ibrahîm (‘aleyhi’s-selām)niñ milletine iyeriñiz (حَنِيفًا)

132.14 bātil bolğan dīnlerden avışқан hālde ol ibrahîm (وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ) dağı ol ibrahîm allahğa

132.15 şirk qatuvçılardan bolmadı *yehüdlerniñ müselmānlarğa bizniñ qiblemiz “beytü’l-muqaddes” sizniñ qibleñizden

132.16 (ka‘beden) ilk bolğan didüklerini redd qılıp allahü te‘ālā zıkr qılınacaq āyetni indürdi (أَنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ)

132.17 (دُضِعَ لِلنَّاسِ) dürüstlikde ādemlerge ‘ibādet üçün yirde qoyulğan üyniñ evvelgi (لَلَّذِي بَنَى)

mekkede

132.18 bolğan ivdür (ka‘bedür) resül allahdan yirde evvel ādemlerge ‘ibādet üçün qoyulğan üy qayısı diyü

132.19 şoraduklarında mescid-i haram soñra beytü’l-muqaddes digen araları niçe yıl digeç kırk yıl digen

132.20 (مُبَارَكًا) bereket iyesi bolğan hālde ol üy (وَهَدَىٰ لِلْعَالَمِينَ) dağı bütün ‘ālemni haqlıqğa

132.21 köndürgüçi bolğan hâlde ol üy (فيه آيات بيّنات) ol üyde (mescid-i haramda) zâhir bolğan

132.22 ‘alâmetler bardur (مقام إبراهيم) ol ‘alâmetler cümlesinden ibrahîm (‘aleyhi’s-selâm)niñ başup turğan ornıdur

132.23 ya‘nî beytu’l-lahda allahü te‘âlâniñ kudretine delâlet kıla turğan zâhir ‘alâmetler bardur quşlarnıñ beytu’l-lah kubbesine

132.24 qonmavı hem haremde yaratqaç hayvânlarınıñ kiyüklerniñ cânına qaşd kılmavı hem maqâm-ı ibrahîm kibiler (ومن)

132.25 (دخله كُن آمناً) ve kimdür beytu’l-lahğa kirse emîn bolur ya‘nî kıyâmet küniñ ‘azâbından qutulur niteki

132.26 resül allah “ مَنْ مَاتَ فِي أَحَدِ الْحَرَمَيْنِ بُعِثَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ آمِنًا ” didi ma‘nâsı bir kişi iki haremniñ birisinde ölse

132.27 kıyâmet küniñde ‘azâbdan emîn bolup qobarılmış bolur ma‘nâsında yâ ki bir kişi beytu’l-lahğa câhiliyyet zamânında

132.28 kirse öltürülüvden ve talanuvdan emîn bolur islâmiyyet zamânında kirse hadlerden ve kışâşlardan emîn bolur ma‘nâsında

132.29 (حج البيت) ademler üzerine allahü te‘âlâ rızalıǵı üçün vâcibdür (ولله على الناس) beytu’l-lahni ziyâret

I / 133

133.1 üçün qaşd kıluv (من) şol kişiğe vâcibdür (استطاع إليه سبيلاً) yol yüzinden allahni ziyâret üçün

133.2 qaşd kıluvğa küçi yitdi ya‘nî hacge barup qayturlıq harâcatge (ومن كفر) ve bir kişi allahü te‘âlâ farz

133.3 kılğan hacnıñ farzlığını inkār itse (فَإِنَّ اللَّهَ) bes düristlikde allahü te‘ālā (عَنْ عَنِ الْعَالَمِينَ) bütün ‘ālemden

133.4 muñsızdur (قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ) ey muħammed (‘aleyhi’s-selām) kitāb ehline eyt sin ey kitāb ehli (لَمْ تَكْفُرُوا)

133.5 (بِآيَاتِ اللَّهِ) ni üçün allahü (te‘ālā)nıñ āyetlerini inkār itesiz ya‘nī muħammed (‘aleyhi’s-selām)nıñ da‘vā kılğan

133.6 neresinde rast boluvına delālet kılınğan ‘alāmetlerni inkār itesiz kitāb ehliniñ āyetlerini bilüvi artuğraq

133.7 bolğanlıķı üçün küfrleri de qabıhrek bola şunıñ üçün allahü te‘ālā hıtabını ehl-i kitābqa taħşış kıldı

133.8 ehl-i kitāb tevrāt birlen incilge imān kitürüvlerini da‘vā kılsalar da likin haqıķat de alar tevrāt

133.9 birlen incilni münkirler (وَاللَّهُ شَهِيدٌ) ve allahü te‘ālā şahiddür (عَلَى مَا تَعْمَلُونَ) sizniñ kılğan nerseñiz üzerine

133.10 (لَمْ تَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) ey muħammed kitāb ehline eyt sin ey kitāb ehli (قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ) ni üçün

133.11 allahniñ yolından (dīninden) tıyasız (مَنْ آمَنَ) imān kitürgen ādemlerni (تَبِعُونَهَا عَوَجًا) allahü te‘ālānıñ

133.12 haqk bolğan dīninde qañğırlıķ istegeniñiz hālde (وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ) hālbükim siz şahidler (‘ālimler) siz haqk

133.13 dīn islām dīni ikençilikni (وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ) allahü te‘ālā gāfil imes (عَمَّا تَعْمَلُونَ) sizniñ ‘amel kılğan

133.14 nerseñizden bir vaqtda enşārden evs birlen hazrec kabilesinden bir cemā‘at bir orunğa cıyuluşup

- 133.15 söyleşüp turalar idi bu cemā'at yanından yehūdlerden kıys oğlu şās ütüp barganda bularnıñ
- 133.16 cem'iyetlerini kördi hem müselmānlarnıñ bu revişçe ülfetlenüvine ve söyleşüvine açuvı kildi yehūdlerden
- 133.17 bir yigitke bar bularğa bi'āş künini zıkr kıl diyü koşdı ya'nī evs birlen hazrec kabilesiniñ muhārebe
- 133.18 kılğan künini ol muhārebede evsler gālib bolğan iken bu yehūdī yigit şās koşkança bu cemā'atke
- 133.19 bi'āş künini zıkr kıldı bu cemā'atnıñ cāhiliyyet zamānındağı cemiyetleri kozğalup aralarında nizā' kopdı
- 133.20 kılıç, kılıç! şoğışamız diyü kışkuruşdılar bu tavış resül allahğa irişdi resül allah naşāradan muhācirlerden bir
- 133.21 az halk birlen bu cemā'at yanına bardı ve eytdi min sizniñ arañızda bolğanım hālde cāhiliyyet zamānı
- 133.22 çağırasız mı? islām sebebli allahü te'ālā sizni hürmetledi köñilleriñizni ülfetlendürdi didi bu cemā'at bildiler
- 133.23 bu nizā' ve kışkuruş şeytān vesvesesinden iken diyü bes kılıçlarını taşlap birisi birisine kuçaklap
- 133.24 yığlaşdılar şol haqda allahü te'ālā zıkr kılınacak āyetni indürdi (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ آمِنُوا) ey andalayın
- 133.25 imān kitürgen ādemler (أَنْ تُطِيعُوا) eger iyerseñiz ve boy şunsañız (فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ)
- 133.26 kitāb birilgen ādemlerden bir cemā'atge (يُرَدُّكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ) sizni imāniñız soñında kiri kaytarurlar
- 133.27 (وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ) kāfir bolğanlarıñız hālde (كَاذِبِينَ) ve niçük inkār itersiz ya'nī sizge inkār kaydan

133.28 kilür (وَأَنْتُمْ) hālbükim siz (تُنزِلُ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ) sizniñ üzeriñizge allahü te‘ālāniñ āyetleri oqulmış

133.29 bolur (وَفِيكُمْ رَسُولُهُ) dağı sizniñ içiñizde (arañızda) allahniñ resüli bar (muḥammed ‘aleyhi’s-selām) ol

I / 134

134.1 sizni hemişe va‘azli ve ğafletden oyğata şübheleriñizni yibere (وَمَنْ يَعْصِمْ بِاللَّهِ) ve kimdür allah (te‘ālā)ge

134.2 ya‘nī dīnine tutunur (فَقَفَّ هُنَّ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) bes taḥkik ol kişini toğrı yolğa köndürülmiş

134.3 boldı (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey anday imān kitürgen ādemler (اتَّقُوا اللَّهَ) allahdan ğilāflık kıluvda

134.4 qorqıñız (حَقِّقُوا نَفْسَهُ) haqq qorquvı birlen ya‘nī allahü te‘ālādan niçük qorqarğa tiyüş şulay qorqıñız (دَلِيلًا)

134.5 (وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ) hālbükim siz müselmānlarsız (أَلَا) meger öliñiz (تَمُوتُونَ) dağı ölmeñiz ya‘nī islām ğālinde

134.7 başqa ğāl üzerinde ölüm irişken vaqtde (وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا) dağı ey mü’minler cıylğanıñız ğālde

134.8 allahniñ yipine (dīnine) yapışıñız (وَلَا تَفْرُقُوا) dağı ayrılışmañız (وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ) dağı sizniñ üzeriñizge

134.7 bolğan allahü te‘ālāniñ ni‘metini isiñizge tüşüriñiz (أَذْكُرْتُمْ أَغْنَاءَ) cāhiliyyet zamānında biriñizge biriñiz düşmānlar

134.8 boldıñız (فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ) bes islām sebebli allahü te‘ālā köñilleriñiz arasını ülfetlendürdi (فَأَصْبَحْتُمْ

134.9 بِيَدِهِمْ) bes allahü te‘ālānıñ islām ni‘meti sebebli tañğa kirdiñiz ya‘nı evrildiñiz (أَخْوَانًا) dīnde qardeşler

134.10 bolup, bu āyetniñ mażmūnı birlen ‘amel itsek dūnyāda birinçi müterakkī ve gālib millet bolur idük (وَكُنْتُمْ

134.11 عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ) dañı islām dīni kilmesden burun tamuğdan bolğan çuqurnıñ şarafı üzerinde

134.12 boldıñız şol hālde ölseñiz cehennem çuqurına tüşer idiñiz (فَأَنْقَلَبْتُمْ مِنْهَا) bes allahü te‘ālā islām sebebli

134.13 tamuğ çuqurından qutqardı sizni (كَذَلِكَ) uşandaq ya‘nı zıkr qılınğan nerselerni beyān qılğan kibi

134.14 (لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ) sizniñ toğrı yolğa (يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ) allahü te‘ālā sizge ‘alāmetlerini beyān qılır

134.15 könilüviñiz üçün şer‘ā-ı ma‘rūf bolğan nerse birlen emr ve şer‘ā-ı münker bolğan nerseden nehy hāqında allahü te‘ālā

134.16 zıkr qılmaçaq āyetni indürdi (وَلَقَدْ كُنْتُمْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ) sizlerden bir cemā‘at bolsun (يَسْعَوْنَ إِلَى الْخَيْرِ) ol

134.17 cemā‘at izkūlikge ünderler (وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ) dañı şer‘ā-ı ma‘rūf bolğan nerse birlen buyurlar

134.18 (وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ) dañı şer‘ā-ı kabāhāt bolğan işden tıyarlar bes allahü te‘ālānıñ bolsun digen emrinden

134.19 emr-i bi‘l-ma‘rūf ve nehy-i ‘ani‘l-münkerniñ farz boluvı çığa çünki emr-i vücūb üçün ammā farz-ı kifāye boluvı

- 134.20 sizlerden digen sözinden ya' nî (منكم دن) çığa çünki “من” teb'iz için bes āyetniñ ma' nāsı bola
- 134.21 sizlerden ba' zîñiz ādemlerni şeri' atke muvāfık bolğan körkem işlerge ündey turğan hem şer' i ve ' aql körkem
- 134.22 köre turğan işler birlen emr kıla turğan hem şer' i ve ' aql-ı kabîhke şāyi turğan işlerden tıya turğan
- 134.23 cemā' at bolsun ma' nāsında ma' ruf diyü kitābқа ve senetke muvāfık bolğan işke, münker diyü kitābқа ve senetke
- 134.24 muhālif bolğan eske eytürler farz diyü şübhesiz delil-i kat' i birlen s̄abit bolğan işke eytürler
- 134.25 farz-ı kifāye diyü bir meclisde yā ki bir şehrde ya ki bir maḥlede ḥalkñıñ ba' zısı kılsa küllisiniñ üstinden tüşer
- 134.26 küllisi kılsa küllisine şevāb bolur hiç birisi kılmasa küllisi günāhlı bolur meclis i' tibār kılınğanı selām
- 134.27 qaytaruv ve töçkeren kişige cevāb birüv kibi maḥle ve şehr i' tibār kılınğanı cenāze namāzı kibi hem emr-i bi'l-ma' ruf
- 134.28 nehy-i ' ani' l münker ḥaḳında ebū sa' id el ḥudrīden ḥadīṣ rivāyet kılına resūl allah eytdidey مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا

I / 135

- 135.1 فَلْيُغَيِّرْهُ بَيْتَهُ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبَلْسَانَهُ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ وَذَلِكَ أَضْعُفُ الْأَيْمَانِ diyü ma' nāsı sizlerden
- 135.2 biriñiz şer' a ve' aqlğa ḥilāf bolğan işni körse kuvvetinden kilse ḳolı birlen özgertsün eger ḳolı
- 135.3 birlen özgertürge küçi yitmese tili birlen özgertsün eger tili birlen özgertürge küçi yitmese

135.4 könlü birlen özgersün ya' nî könlinden mekrüh körsün ve bu könlinden gine özgersün imānınıñ

135.5 za' ifregidür (أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) ve bu izgülikge ünevçiler ma'ruf birlen emr kıluvçılar hem

135.6 münkerden nehy itüvçiler alardur kemāl sa' ādetke irişüvçiler resül allahdan ādemlerniñ izgüsü kim diyü

135.7 şoralduqda ma'ruf birlen emr kıluvçı münkerden nehy kıluvçı allahü te' ālādan qorquvçı ve qardeşleri birlen

135.8 dost turuvçı didi (وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ) dağı ey müselmānlar siz şunday ādemler kibi bolmañız

135.9 (تَفَرَّقُوا وَأَخْتَلَفُوا) ol ādemler allahü te' ālānı birlevde hem āhıret ve kıyāmet hāllerinde ayruluşdılar ve ihtilāf

135.10 kıldılar bu ādemlerden yehüdler naşārālar murād (مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ) ol ādemlerge ittifaqı vācib

135.11 itken ve haqñı beyān itken zāhir deliller kilgenniñ şoñında ya' nî yehüdlerge naşārālarğa allahü te' ālānı

135.12 birlevde hem āhıret ve kıyāmet hāllerinde ittifaq bolvñı vācib itken deliller kilse de iftirāq ve ihtilāf itdiler

135.13 bu āyetde nehy kılingān teferruqdan uşulde teferruq murād-ı furu' da tügil çünki resül allah «أَخْتَلَفُ أُمَّتِي رَحْمَةً»

135.14 diymiş ya' nî ümmetimniñ dīniniñ furu'larında ihtilāfları rahmetdür hem «مَنْ أَجْتَمَعَتْ فَأَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ وَمَنْ أَخْطَأَ»

135.15 «فَلَهُ أَجْرٌ وَاحِدٌ» digen ya' nî müctehid tırışuvı sebebli haqğa toğrı kilse tırışuvı üçün bir sevāb haqğa

135.16 toğrı kilüvi üçün ikinci sevāb ve eger müctehid tırışuvı sebebli haqğa toğrı kilmese tırışuvı

135.17 berāberinde hemiſe bir ſevāb bolur (وَأُولَٰئِكَ) bu allahü te‘ālānı birlevde hem āhîret ve kıyāmet hāllerinde ihtilāf

135.18 kıluvçılar (لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ) alarğa uluğ ‘azāb bardur (يَوْمَ) ſol künde uluğ ‘azāb bardur (تَبَيَّنَ)

135.19 (وَجُوهَهُمْ) ba‘zı ādemlerniñ (مُؤْمِنِينَ) yüzleri aq bolur (وَتَسْوَدُ وُجُوهُهُمْ) dağı ba‘zı ādemlerniñ (كَاذِبِينَ) (kā‘firler)

135.20 yüzleri qara bolur (فَأَمَّا الَّذِينَ أَسْوَدَتْ وُجُوهُهُمْ) ammā ſunday ādemler alarnıñ yüzleri qara boldı bes

135.21 bularnı tamuğğa taſlanmıſ bolur hem bularğa ſelte qılup eytilmiſ bolur (أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ)

135.22 eyā mīsāq küninde imān kitürgeñiñiz ſoñında kāfir boldıñız mu (فَتَذُقُوا الْعَذَابَ) bes eger mīsāq

135.23 küninde imān kitürgeñiñiz ſoñında kāfir bolsañız tatuñız ‘azābnı (بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ) kāfir

135.24 boluvıñız sebebli (وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ) ammā ſunday ādemler alarnıñ yüzleri aq boldı

135.25 (فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ) bes yüzleri aq bolğan ādemler allahü te‘ālānıñ raḥmetindedür ya‘nı cennetdedür

135.26 (هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) ol yüzleri aq bolğan ādemler allahnıñ raḥmetinde meñgü qaluvçılardur (تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ)

135.27 bu va‘de hem va‘id āyetleri allahnıñ āyetleridür (نَذَرْنَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ) ol āyetlerni ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) siniñ

135.28 üzeriñe ḥaqlıq birlen oqurımız (وَمَا اللَّهُ) dağı imes allahü te‘ālā (يُرِيدُ ظُلْمًا) cebrni tilevçi

135.29 (لِلْعَالَمِينَ) ‘ameller üzerine ya‘nî hiçbir maḥlūḳğa (وَاللَّهُ) daḥı allah için mülkdür
مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا

I / 136

136.1 (وَاللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورُ) daḥı allahü te‘ālāge işleri kaytarılmış
köklerde ve yirlerde bolğan nerseler (فِي الْأَرْضِ)

136.2 bolur ve her bir işke tiyüşli cezāsını birür ‘abdu’l-lah ibn-i mes‘ūdge ubey bin ka‘bge
mu‘āz bin cebelge yehūdlerden

136.3 mālīk bin ensaf birlen yehūdā oḡlı vehb eytdiler biz sizden artuḳmız ve bizniñ dīnimiz
sizniñ dīniñizden

136.4 izgü diyü şol haḳda allahü te‘ālā zıkr ḳılınacak āyetni indürdi (سَكُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ) ey
muḥammed (‘aleyhi’s-selām) ümmeti

136.5 siz allahniñ ‘ilminde şunday ümmetniñ izgüregi boldıñız (أَخْرَجْتُ لِلنَّاسِ) ol ümmetni
ādemler için

136.6 zāhir ḳılındı (تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ) şer‘ā-ı ma‘rūf bolğan nerseler birlen buyurursız ya‘nî
īmān ve başḳa

136.7 yaḥşı işler birlen (وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ) daḥı şer‘ā-ı ḳabīḥ bolğan nerseden tıyarsız ya‘nî
küfr ve başḳa

136.8 ḳabāḥat işlerden (وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ) daḥı allahü te‘ālāge imānda hemişe bolursız allahü
te‘ālāge imān mü’min bih

136.9 niñ küllisine imānnı içine ala bes bu āyet delālet ḳıladur ümmet-i muḥammed şal‘amnıñ
her bir ümmetden izgü

136.10 boluvına elbette ümmetniñ izgü boluvı dінде kāmīl boluvları için dінде kāmīl
boluvları matbū‘aları bolğan

136.11 peygamberleriniň başka peygamberlerden artuq boluvından bes ümmetniň izgü boluvına matbû' aları bolğan

136.12 peygambeniň efdälü'l-enbiyā' boluvı lāzım bola hem bu āyetden emr-i bi'l-ma' rūfniň farzlığı biline hem ümmet-i muḥammed

136.13 şal'amniň icmā'sınıň hüccet boluvı biline çünki lāmniň istiğrāk üçün boluvına karşıanda bu āyet

136.14 ümmet-i muḥammed 'aleyhi's-selāmniň her bir ma' rūf birlen emr kıluvçı bolup her bir kabīhden nehy kıluvçı boluvın

136.15 tili eger bātılgā ittifāk kılsalar ümmet-i muḥammedniň her bir ma' rūf birlen emr kıluv ve her bir kabīhden

136.16 nehy itüvçi bolmavı lāzım (وَلَوْ أَمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ) eger kitāb ehli tiyüşinçe imān kitürseler idi

136.17 (لَكُنْ خَيْرًا لَّهُمْ) bu imān ehl-i kitāb üçün izgü bolur idi (مَنْ هُوَ الْمُؤْمِنُونَ) ehl-i kitābdan imān

136.18 kitürgenleri de bar selām oğlu 'abdu'l-lah hem anıñ yoldaşları kibi (وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ) dağı ehl-i

136.19 kitābniň köpregi yavızlardur küfrde şābitlerdür (لَنْ يَضُرُّكُمْ) ey müselmānlar yehūdler sizge

136.20 hiç nerse birlen zarar kılmalar (إِلَّا آذَى) meger til birlen rencitüv birlen gine bir az zarar kılırlar (وَأَنْ)

136.21 (يُقَاتِلُوكُمْ) ve eger sizniň birlen yehūdler şoğış kılsalar (يُولُوكُمُ الْأَدْبَارُ) ma'lūm bolğanları ḥālde

136.22 sizge artları döndürürler (ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ) muniň şoñında yardım birilmiş bolmaslar

136.23 (ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ النَّالَةُ) yehūdler üzerine ḥorlık şoğılmış boldı (أَيْنَمَا تُفْعَلُوا) қауу orunda

136.24 bolsalar da kirek nindi memleketde tursunlar alarğa hemişe zillet niteki bu āyetniñ mazmūnı hemişe

136.25 yehūdler haqında tapılmaqdadur (إِلَّا بِعَبْلِ مِنَ اللَّهِ) meger yehūdlerge zillet mażrüb bolmas allahü te'ālāden bolğan yip

136.26 sebebli (وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ) dağı ādemlerden bolğan yip sebebli allahniñ yipinden murād özlerine birilgen

136.27 tevrāt yā ki allahniñ zemmesi cebl-i nāsdan murād cizye ya' nī yehūdlerge her bir hālde zillet ve haqāret bolur

136.28 idi meger zillet ve haqāretten çıqdılar dīnlerinde şābit boluvları birlen yā ki islām yirinde bolğanda cizye

136.29 tölevleri birlen bu hablden niçe türli ma' nā alurğa mümkün idāre-i meşrūta ve дума kibi nerseler almağa

I / 137

137.1 mümkün her kim bu āyetni fikri yitkençe müṭāla'a kılsun ve eger ba'zı müfessirler ma' nā birgençe gine eytsek bu

137.2 āyetniñ mazmūnı yehūdler haqında hāzır tapıluvı bir az müşkil bolur çünki yehūdler gāyet müteraqqī hem alarda

137.3 bolğan zillet müselmānlarda bolğan zilletden niçe mertebe kim hāşıl-ı kelām bu āyetde zilletden naşārālarınñ

137.4 rū-siyehdegi yehūdleri talavı kibi şeyni alurğa mümkün likin «أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا» ge bu vaqt rū-siyehniñ kayu

137.5 yirinde tursalar da dip ma' nā birirge kirek çünki başka memleketlerde tamām hürriyet birlen turğan yehūdlerge

137.6 bar haqīkat ma' nāsını allahü te'ālā bilür likin kendim böyle ma' nāsını münāsib körem ya' nī yehūdler gāyet evşāl

137.7 halk bolduklarından kayu memleketde olsalar da haķāret astında alurlar idi lakin dīnlerinde Őebātları

137.8 ve ittifāķları sebebli hem huķūķ-ı insāniye muķāfazaları olan erbāb-ı mu‘ārif sāyesinde haķāretten necāt

137.9 tapdılar (2) (وَبَاؤُوا بَغْضَبَ مِنَ اللَّهِ) daķı yehūdler allahü te‘ālādan bolģan aķuv birlen aytdılar (وَضْرَبَتْ)

137.10 (عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ) daķı yehūdler űzerine faķīr Őamān boluv hem bay bolup da faķīrlikten orkuv ŐoģılmıŐ

137.11 boldı (ذَلِكَ) yehūdlerge zillet ve faķīrlilik mađrūb boluv hem allahnıñ aķuvı birlen aytuvları (بِأَنَّهُمْ كَانُوا)

137.12 bunıñ sebeblidūr dūristikde yehūdler boldılar (يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ) allahü te‘ālānıñ āyetlerini inkār

137.13 ılur boldılar (وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ) daķı haķdan baŐķa peyģamberlerni űltūrūr boldılar (ذَلِكَ)

137.14 bu yehūdlerniñ kāfir boluvı hem peyģamberlerni űltürüvi (يَمًا) Őol nerse sebeblidūr (عَصَوًا) gūnāhlı boldılar

137.15 ya‘nī gūnāhlı boluvları sebeblidūr (وَكَانُوا يَعْتَدُونَ) daķı helālden ĥarāmģa űter boldılar ya‘nī ĥelālhi

137.16 taşlap ĥarāmı ılur boldılar (لَيْسُوا سَوَاءً) ehl-i kitāb hemmesi beraber imesler (مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةً)

137.17 (يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ) kitāb ehlinden toğrı ve haķlıķda Őābit bolģan bir cemā‘at bar (قَائِمَةً) ol cemā‘at

137.18 allahü te‘ālānıñ āyetlerini okurlar (أَنَاءَ اللَّيْلِ) kiķeniñ sa‘atlerinde (وَهُمْ يَسْجُدُونَ) ĥālbūkim alar secde

137.19 kılurlar ya' nî yassı' namāznı oqurlar çünki kitāb ehli yassı' namāznı oqumas bolğanlar

(يُؤْمِنُونَ)

137.20 (بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) kitāb ehli allahü te'ālāge dağı aḥiret künine imān kitürürler

(وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ)

137.21 dağı şer'ān yaḥşı bolğan iş birlen buyururlar (وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ) dağı şer'ā kabāḥat bolğan işden

137.22 ıyarlar (وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ) dağı izgüliklerge aşığurlar (وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ) ehl-i kitābdan

137.23 bu şıfatda bolğan cemā'at izgülerdendir (وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ) ve şol nerse kim izgülikden

137.24 anı ehl-i kitābdan bolğan cemā'at kılur (فَلَنْ يُكْفَرُوهُ) bes alarğa ol izgülikniñ şevābı yoq

137.25 kılınmış bolmas şevābnı kāmil itüv şükr birlen atalğan kibi şevābnı za'i' itüv kimitüvde küfr birlen atala

137.26 (وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّعِنِينَ) ve allahü te'ālā özinden qorquvçılarnı bilgüçüdür (إِنَّ النَّبِينَ كَفَرُوا) düristlikde

137.27 şunday ādemler kāfir boldılar (لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ) ol kāfir bolğan ādemlerden muñsız kılmas (أَمْ وَاللَّهِ)

137.28 (وَلَا أَوْلَادُهُمْ) mälları dağı balaları (مِنَ اللَّهِ) allahü te'ālādan (شَيْئًا) 'azābdan hiç nerseni muñsız kılmas

137.29 yevropanıñ ba'zı orunda zilletde bolmavları bir de āyetke muḥālif tügil çünki ol yirlerde ve ḥablun mine'n-nāsdır. ş.h.

138.1 ya'nî yibermes (وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ) ve bu kāfir bolğan ādemler ot iyeleridür (هُم فِيهَا خَالِدُونَ) hem alar

138.2 otda meñgü qaluvçılardur (مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) bu dünyā tirükliginde kāfirlerniñ ittifāq

138.3 qılğan nerseleriniñ şıfatı (كَمَثَلِ رِيحٍ) cil kibidür (فِيهَا صَعْرٌ) ol cilde qaçı şalkunlık bardur

138.4 ol qaçı şalkunlık iyesi bolğan cil şunday qavmniñ iginine irişdi (أَصَابَتْ حَرَّتَ قَوْمٍ) (ظَلُّوا)

138.5 ol qavm küfr ve günāh sebebli nefslerine zılm itdiler (فَأَهْلَكَتْهُ) bes ol qaçı şalkunlık iyesi (أَنْفُسُهُمْ)

138.6 bolğan cil küfr ve günāh sebebli nefslerine zılm qılğan qavmniñ iginini helāk qıldı (وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ) iginlerini

138.7 helāk itüv sebebli ol qavmge allahü te'ālā zılm qılmadı (وَلَسَكُنْ أَنْفُسُهُمْ يَظَاهَرُونَ) ve likin ol qavm özleriniñ

138.8 küfrleri sebebli özlerine zılm qıldılar (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey anday imān kitürgen ādemler

138.9 (لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً) eç sırdeş itüp tutmañız (مِنْ دُونِكُمْ) öziñizden başqadan ya'nî dінде kardeş

138.10 bolmağan kişilerni dost tutup eç sırrıñızni söylemeñiz (لَا يَأْتِيَنَّكُمْ خَبَالًا) bozuqlıqda sizniñ haqqıñızda

138.11 kimçilik qılmaslar ya'nî sizge zarar kitüre turğan nersede taqatlerini şarf qıluvda kimçilik

138.12 kılmaslar (وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ) ve sizge kaçtı zararını istediler (قَدْ بَدَأَ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاحِهِمْ) tahkik dīniñizde

138.13 hilāf kişilerinñ ağırlarından ya'nī sözlerinden düşmānlık zāhir boldı (وَمَا تَخْفَىٰ صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ) daħı

138.14 kökrekleri yaşırgen nerse uluğraqdur ya'nī kökreklerinde yaşırgen düşmānlıkları sözlerinden

138.15 zāhir bolğan düşmānlıklarından uluğraqdur (قَدِيمًا لَكُمْ الْآيَاتِ) tahkik ihlāsniñ vācib boluvına

138.16 hem mü'minler birlen dost bolup muhālifler birlen düşmān boluvğa delālet kılğan āyetlerni sizge beyān kılduğ

138.17 (أَنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ) eger beyān kılğan nerseni 'aqlıñız birlen añlap bilseñiz (هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءُ) āgāh olıñız

138.18 siz ey mü'minler ya'nī ehl-i kitābniñ münāfıqlarnı dost tutuvda haṭā' kıluvçı mü'minler (نَحِبُونَهُمْ) siz

138.19 kardeşlikleri ve dostlıqları üçün ehl-i kitābdan bolğan münāfıqlarnı dost körürsüz (وَلَا يُحِبُّونَكُمْ)

138.20 daħı ehl-i kitābdan bolğan münāfıqlar dīnde sizge muhālif bolğanlıqları üçün sizni dost

138.21 körmesler (وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ) daħı siz allahü te'ālā indürgen kitābniñ küllisine imān kitürürsüz alar

138.22 sizniñ kitābıñızğa imān kitürmesler (وَإِذَا التُّرُكُومُ) ve her kaççı ehl-i kitābdan bolğan münāfıqlar sizge

138.23 yolıksalar (قَالُوا آمَنَّا) imān kitürdüğ biz diyü eytürler (وَإِذَا خَلَّوْا) ve her kaççı sizden avlağ

138.24 orunda bolsalar (عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ) açuvdan sizniñ üzeriñizge barmağ başlarını tişlerler

138.25 (قُلْ مُؤْمِنُوا بِغَيْظِكُمْ) eyt sin ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) açuvıñız birlen öliñiz ya‘nī ölgeniñizge kadar

138.26 açuvda qalıñız (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (عَلَيْهِمْ بُدَاتِ الْمُنُورِ) kökrek iyelerini bilgüçidür

138.27 ya‘nī münāfiqlarnıñ kökrelerinde yaşırgen düşmānlıqlarnı bilgüçidür
(أَنْ تَمْسَسَكُمْ جَسَدُهُمْ نَسْوَهُمْ)

138.28 eger sizge izgülik irişse ol izgülik ehl-i kitābdan bolğan münāfiqlarnı ḥasretlendürür
(وَأَنْ تُصَبِّحَكُمْ)

I / 139

139.1 (يُضْرَكُوا بِهَا) ve eger sizge yavızlıq irişse (سَيِّئَةٌ) ol sizge irişken yavızlıq sebebli şādlanurlar ol

139.2 münāfiqlar (وَأَنْ تُصْبِرُوا) ve eger siz ehl-i kitābdan bolğan münāfiqlarnıñ düşmānlığına şabr kılsañız (وَتَتَّقُوا)

139.3 daḥı alarnı dost tutuvda allahdan qorqıñız (لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا) alarnıñ mekrleri sizge hiç

139.4 nerse zarar itmes (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (بِمَا يَمْهَلُونَ تُبْطِطُ) münāfiqlarnıñ qılğan ‘amellerini

139.5 kāmil bilgüçidür (وَأَشْفَقْتُمْ) ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) şol vaqtıni isiñe tüşür irtte birlen çıqdıñ sin

139.6 (مِنْ أَهْلِكَ) ehliñden ya‘nī ḥazret-i ‘ā’işe radiallahü te‘ālā ‘anhā hücrelerinden (تَبَوُّوا الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ) mü’minlerni

139.7 türli orunlarğa indürgeniñ hâlde (لَلْمُتَالِ) şoğış kıluv üçün (وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) ve allahü te‘ālā sözleriñizni

139.8 işitküçidür ve niyetleriñizni bilgüçidür (أَذْهَمْتُ طَائِفَتَانِ مَقَامٍ) şol vaqtde kim sizden iki türli cemā‘at

139.9 (hazrec kabilesinden benū seleme üves kabilesinden benū hāriṣe) kaşd kıldı (أَنْ تَفْشَلَا) korqmaqlıqlarını

139.10 ve za‘ifelenmekliklerini ya‘nī bu iki cemā‘atniñ köñillerine korqu tüşüp kitdi (وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا) ve allahü te‘ālā

139.11 bu iki cemā‘atke yardım birüvçidür ya‘nī köñillerine tüşken korqu haşresinden şaklavçıdır (وَعَلَى اللَّهِ)

139.12 dağı allahü te‘ālā üzerine (فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ) mü’minler işlerini tapşırısunlar bu zıkr kılingan āyet uḥud

139.13 şoğışı haqında bu şoğışda müşrikler üç miñ kadar bolup şaḥābeler bir miñ kadar bolgan müşrikler uḥud

139.14 tağına hicretten üçünçü yılda on ikinci şevvâlde çeharşenbe kün kilgenler resül allah şaḥābelerini hem ebī

139.15 oğı ‘abdu’l-lāhni meşveretke çağırğan ebī oğı ‘abdu’l-lāh hem enşārdan bir azı ey allahniñ resūli bu şoğışqa

139.16 sin çıkma digenler ba‘zılar çığarğa kıstağanlar āhirinde resül allah çıkğan hem cerāḥatlngen müselmānlar mağlūb

139.17 bolğanlar (وَلَقَدْ فَتَنَّا كُتَيْبَ بْنَ لُخَيْمٍ) ve taḥkik sizge allahü te‘ālā yardım birdi (بِبَدْرِ) bedr şoğışında mekke birlen medīne

139.18 arasında bolgan bir şudur bedr isimli ādemniñ mülkinde bolğanlıqdan ol şunu bedr diyü atalğan (وَأَنْتُمْ)

139.19 (فَاتَّقُوا اللَّهَ) hālbükim siz azlığıñız sebebli ħorlar ya' nī za' ifler idiñiz (أَذَلَّةً) bes şoğışda resül allah

139.20 birlen birge şābit boluvda allahdan ħorqıñız (لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) allahü te'ālāñıñ ni'etine şükr kıluvıñız üçün

139.21 (تَقُولُ اللَّهُ وَمَنِينَ) ey muĥammed ('aleyhi's-selām) şol vaqtini bedr vaĥ'asında allahü te'ālā sizge yardım birdi (أَذَلَّةً)

139.22 sin mü'minlerge eytür boldıñ (أَنْ يَكْفِيَكُمْ) eyā yitmes mi sizge (أَنْ يَمُدَّكُمْ رَبُّكُمْ) rabbiñizniñ sizge yardım

139.23 birüvi (بِمِائَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ) feriştelerden üç miñ ferişte birlen (مُفْرَلِينَ) ol feriştelere indürülmüş

139.24 bolġanları hālde allahü te'ālā bedr şoğışında evvel bir miñ ferişte indürüp mü'minlerge yardım kıldı şoñra üç

139.25 miñ indürdi şoñra biş miñ indürdi (بِلَى) belī üç miñ ferişte birlen allahü te'ālāñıñ yardım birüvi yiter

139.26 (أَنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا) eger mü'minler şoğışqa şabrılıĥ kılsalar daĥı resül allah emrine ĥilāflıĥ kıluvda allahü te'ālādan

139.27 ħorqsalar (وَيَأْتُوَكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَمًّا) müşrikler sizge bu tiz vaqtlerinden kilürler ya' nī şol sâ' atdenök

139.28 kilürler (يُمِدُّكُمْ رَبُّكُمْ) ey mü'minler sizge rabbiñiz yardım birür (بِمِائَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ) feriştelerden

140.1 biş miñ ferişte birlen (مُسَوِّمِينَ) ‘alâmetlengenleri hâlde ol feriştelər (وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ) dağı allahü te‘âlâ sizge

140.2 feriştelər birlen yardım birüvni kılmadı (الْأَبْشُرَى لَكُمْ) meger sizniñ üçün süyünç kıldı (وَلَتَطْمَئِنَّ)

140.3 (قُلُوبِكُمْ بِهِ) dağı bu feriştelər birlen yardım birüvni kılmadı meger bu yardım birüv birlen köñilleriñiz karar

140.4 tapsun üçün kıldı (وَمَا الْفَضْرُ) yardım itmes (الْأَمْنُ عِنْدَ اللَّهِ) meger allahü te‘âlâ huzürındandır (الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ)

140.5 ol allahü te‘âlâ yardım birüvde gâlibdür hem hikmet iyesidür (لِيَقْطَعَ طَرَفًا) allahü te‘âlâ bedr şoğışında yardım

140.6 birdi mü’minlerge bir tã’ifeni kismeklik ve helâk kılmaklıq üçün (مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا) kâfir bolğan âdemlerden

140.7 (أَوْ يَكْتُمُهُمْ) yeise kâfir bolğan âdemlerni yüz töpen yiberüv üçün ya‘nî rüsvây kıluv üçün (فَيَنْقَلِبُوا)

140.8 (خَائِبِينَ) bes müşrikler rüsvây bolsalar maşşüdlarına irişüvden ümidlerini kiskenleri hâlde

140.9 yurtlarına kiri qayturlar (لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ) siniñ irkiñde işden hiç nerse yoq (أَدُّ)

140.10 (يَتُوبَ عَلَيْهِمْ) yeise allahü te‘âlâ bedr şoğışında mü’minlerge yardım birdi müşrikler üzerine müselmân bolsalar

140.11 küfrden tevbelerini qabül itüv birlen qaytuv üçün (يَتُوبَ عَلَيْهِمْ) yeise müşriklerni ‘azâb kıluv üçün eger

140.12 küfrlerinde şâbit bolsalar ya‘nî allahü te‘âlâ müşriklerniñ işine mâlikdür tilese helâk kıluv tilese rüsvây

140.13 kılur tilese müselmān bolğan şüretde tevbelerini qabul kılur tilese ‘azāb kılur küfrlerinde devām itseler

140.14 (فَانَّهُمْ ظَالِمُونَ) bes düristlikde müşrikler şirkleri sebebli zulm kıluvçılardur (وَاللَّهُ) dağı allah üçün

140.15 mülkdür (مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ) köklerde ve yirlerde bolğan nerseler (يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ) tilegen

140.16 kişini yarlıqar allahü te‘ālā (وَيَعْتَبُ مَن يَشَاءُ) ve tilegen kişisini ‘azāb kılur (وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ)

140.17 ve allahü te‘ālā bendelerini yarlıqağuşı ve alarğa raḥmet itüvçidür (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey anday imān

140.18 kitürgen ādemler (لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا) ribā aşamañız (أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً) kat kat artduruv birlen artdurğanıñız

140.19 ḥalde ḥalk müddetke qadar ribā alğaçda yine de müddet içinde ribā da artdurğanlar ya‘nī müddetni artdurğan

140.20 şayın ribāsını da artdurğanlar (وَاتَّقُوا اللَّهَ) ribā aşavda allahdan qorqıñız (لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ) sa‘ādetke

140.21 irişüviñiz üçün (وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي) şunday otdan şaq bolıñız (أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ) ḥazırlenmiş

140.22 boldı ol kāfirler üçün (وَاطَّعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ) dağı ribānı ḥarām itüvde allahü te‘ālāge hem resül ‘aleyhi’s-

140.23 selāmğa itā‘at kılıñız (لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ) raḥmet kılınmış boluvıñız üçün bu āyetniñ ‘ibāretinden ribānıñ

140.24 ḥarām boluvı biline ammā işāretinden uluğ günāh sebebli mü`min bendeniñ imāndan çıkmavı biline çünki ribā uluğ

140.25 günāh şulay bola turup allahü te‘ālā ribā aşamañız diyü mü’minlerge hiṭāb kıldı bes bilindi ki ribā aşav

140.26 birlen imān hemişe bākī boluvçılıq dağı mü’minge günāhniñ zararlı boluvına delālet kıla çünki allahü

140.27 te‘ālā ribā aşavdan şaqlanmasañız oṭqa kirürsiz diyü va‘id kıldı imām-ı ā‘zam ḥazretleri bu āyetni qurānda

140.28 iñ qorqınçlı āyet digen yine de bu āyetden māzī siğāsından nārniñ ḥāzır maḥlūk boluvı çığa

140.29 (وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ) dağı rabbiñizden bolğan yarlıkavğa aşuğıñız (وَجَمَلَةً) dağı şunday ucmaḥqa

I / 141

141.1 aşuğıñız (عَرْضًا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) ol ucmaḥniñ kinligi köklernin ve yirlerniñ kiñligi kibidür

141.2 (أَعَدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ) ol ucmaḥni allahü te‘ālādan günāh kıluvda qorquvçılar üçün ḥazırlenmiş boldı bu

141.3 āyet ucmaḥniñ ḥāzır maḥlūk boluvına delālet kıla eger tamuğ kāfirler üçün ḥazırlense ucmaḥ takvā

141.4 kişiler üçün ḥazırlense günāhlı mü’minler qayda bolur diyseñ cevābda eytürmiz cennetniñ bi‘z-zāt ḥazırlenüvi

141.5 müttakīler üçün gine bolur uşandaq cehennemniñ bi‘z-zat ḥazırlenüvi kāfirler üçün gine bolur likin günāhlı

141.6 mü’minler günāhları qadar kāfirlerge teb‘ā-i tamuğqa kirüp yanarlar şoñra mü’minlerge teb‘ā-i imānları beraberinde

141.7 ucmaḥqa kirürler yā ki her bir mü’minni müttakī diyürmiz çünki müttakīniñ ma‘nāsı şirkden ve günāhdan şaqlanuvçı

141.8 ma' nāsında bolmayınca faqat şirkden şaqlanuvçı ma' nāsında bolur

(الَّذِينَ يَنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ) müttakiler

141.9 şunday ādemlerdür baylıq hālinde de ve faqirlik hālinde de infāq kılurlar ya' nī kullarından kilgen qadar

141.10 kirek az ve kirek köp allahü te'ālā yolında şarf kılurlar (وَالكَاطِبِينَ الْعِظَىٰ) dağı müttakiler açuvnı içlerine

141.11 yotuvçılardür ya' nī açuv mücibinçe iş kılmaslar (وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ) dağı müttakiler rencitken ādemlerden

141.12 afv kıluvçılardur (وَاللَّهُ يَعْجِبُ الْحَسَنِينَ) ve allahü te'ālā izgülik kılucılarını dost körür (وَالَّذِينَ إِذَا

141.13 (فَعَلُوا فَاغَشَتْهُ) dağı şunday ādemler her qayçan fāhiş işni (meşelā zinānı) kılsalar (أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ)

141.14 yeise özlerine zulm kılsalar meşelā harām hatunnı o bu kibi iş kılsalar (ذَكَرُوا اللَّهَ) allahü te'ālānıñ

141.15 va' idni iske tüşürürler (فَأَسْتَغْفِرُوا لِنُذُوبِهِمْ) bes günāhları üçün yarlıkamaq isterler (وَمَنْ يَغْفِرْ)

141.16 (الذُّنُوبِ) ve kimdür günāhlarnı yarlıqar ya' nī hiç kim yarlıkamas (إِلَّا اللَّهُ) meger allahü te'ālā gine yarlıqar (وَمَنْ يَغْفِرْ)

141.17 (يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا) dağı kılğan işlerine devām itmediler (وَهُمْ يَعْلَمُونَ) hālbükim özleri kılğan

141.18 işlerin günāh ikenni bilürler (أُولَٰئِكَ جَزَاءُ هُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ) bu şıfatlı ādemler alarnıñ cezāları

- 141.19 rablerinden yarlıkavdur (وَجَنَّاتٍ) dağı ucmāhlardur (نَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ) ol ucmāhlarnıñ astından
- 141.20 yılğalar ağar (خَالِدِينَ فِيهَا) ol ucmāhlarda meñgü qalğanları hāde (وَنَعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ) ni hoş
- 141.21 körkem boldı ‘amel qıluvçılarnıñ ecri (قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ) taḥkik sizden burun ötdi (سِنِينَ)
- 141.22 ötkendeği ümmetlerde bolğan senetler (وَأَقْصَى الْأَرْضِ) bes yirde seyr qılıñız (فَانظُرُوا) bes
- 141.23 i‘tibār qılup qarañız ya‘nī evveldeği ümmetlerniñ hāllerini biliñiz (كَيْفَ كَانَتْ) niçük boldı (عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ)
- 141.24 peygamberlerni yalğanga tutqan ādemlerniñ şoñğı hāli bu āyetde coğrafiyege işāret bar çünki allahü te‘ālā
- 141.25 ‘ibādetke hem günāhdan tevbege ğufrān ve cennet birlen va‘de qıldı da tā‘at qıluvğa ve günāhdan tevbege bā‘iş
- 141.26 bolğan nerseni zıkr qıldı ol peygamber birlen birge muḥālifler birlen köp rablerine ‘ibādet qıluvçı ‘alimler
- 141.27 ya‘nī qurūn-ı māziyeniñ hāllerini te‘mil itüvde elbette qurūn-ı māziyeniñ hāllerini bilüv üçün bütün vech-i
- 141.28 arzını maddi seyr birlen emr-i murād tügil belki ma‘nevī seyr birlen emr-i murād qurūn-ı māziyeniñ hāllerini
- 141.29 bilüvde ma‘nevī seyr elbette coğrafiya fenni birlen hāşıl bola hem kuvvetinden qılgen kişige maddi seyr de kirek

142.1 çünki müşâhede eşeri yine de kuvvetlerek hem semâ‘ eşerinden artuğrak niteki bir şâ‘ir eytken

142.2 «أَنَّ أَثَارَنَا تَدُلُّ عَلَيْنَا * فَانظُرُوا بَعْدَنَا إِلَى الْآثَارِ» diyü ya‘nî bizniñ eşerlerimiz bizniñ kim ikenligimizge

142.3 delâlet kıılır bes biz ölgenniñ şoñında eşerimizge qarañız ma‘nâsında hem coğrafiyege işâret bola

142.4 allahü te‘âlânıñ «أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ» äyeti ma‘nâsı eyâ âdemler

142.5 yirde seyr kıılmadılar mu eger yirde seyr kılsalar özlerinden ilk bolğan qavmniñ şoñğı hâlleri niçük

142.6 bolğannı i‘tibâr kıılıp qararlar idi ve bilürler idi hem resül allahniñ «سِيَاحَةُ أُمَّةٍ فِي الْجِهَادِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ»

142.7 hadişinde coğrafiyege işâret bar ya‘nî ümmetimniñ seyâhat kıluvı allahü te‘âlâ yolında şoğış kıluv kibidür

142.8 coğrafiye diyü yirniñ hâllerini (meşelâ iqlimlerni tağlarını yılğalarını yapanlarını sularnı) hem yirde

142.9 turuvçılarnıñ hâllerini (tillerin ‘âdetlerin dînler’in tabi‘atlerin hâkkların ‘amellerin rızkların

142.10 dağı ol yirde bolğan hayvânlarını ağaçlarını çukurlarnı havâlarını issilik ve şalkunlıklarını)

142.11 bilüvge eytüler (هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ) bu zıkr kıılınğan nerseler âdemlerge beyândur (وَهَدَىٰ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ) dağı

142.12 şirkden şaklanuvçı âdemlerni haqlıqğa köndürgüçidür hem alarğa va‘azdür (وَلَا تَعْرَنُوا) ey

142.13 müselmânlar müşrikler birlen şoğış kıluvdan za‘iflenmeñiz hem alardan irişken nersege hasretlenmeñiz

142.14 (وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ) hālbūkim siz alardan üstünsüz çünkü siz hāklıkdasız ve cihād kıluvıñız hāliş allahü te‘ālā

142.15 rızālığı üçündür ve maqtūlleriniñ ucmağdadur müşrikler bāıllıkdadır alarnıñ cihādı şeytān üçündür

142.16 ve maqtūlleri cehennemdedür (أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ) eger siz çın imān kitürgen bolsañız müşriklerden kırqmañız

142.17 ya‘nī za‘iflenmeñiz ve hasretlenmeñiz (أَنْ يَمْسَسَكُمْ قَرَحٌ) eger sizge ey müselmānlar uħud şoğışında mecrūħ

142.18 boluv kibi kırılık irişse (فَقَدَمَسَ الْقَوْمَ قَرَحٌ مِثْلَهُ) bedr şoğışında müşrikler kırmine sizge irişken kırılıkıñıñ

142.19 meşeli bolğan kırılık irişdi (وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نَدَاوُهَا بَيْنَ النَّاسِ) ve bu künlerni ādemler arasında döndürürmiz

142.20 ya‘nī künlerde bolğan nuşret ve gālibliklerini ādemler arasında döndürürmiz ba‘zı vaqt bir cemā‘ atke

142.21 bolur nuşret ve gāliblik ve ba‘zı vaqt ikinci cemā‘ atke bolur (وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا) va‘azlensünler

142.22 üçün daħı allahü te‘ālā zūhūr ilmi birlen imān kitürgen ādemlerni bilsün üçün döndürürmiz (وَيَتَذَكَّرَ مِنْكُمْ)

142.23 (شُهَدَاءٌ) daħı sizlerden şehīdler tutsun üçün uħud şehīdleri murād (وَاللَّهُ لَا يُعِبُّ الظَّالِمِينَ) ve allahü te‘ālā

142.24 zūlm kıluvçılarnı dost körmes (وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا) daħı allah (te‘ālā) imān kitürgen

142.25 ādemlerni günāhlarından pāklasun üçün (وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ) daħı kāfirlerni helāk itüv üçün (أَمْ حَسِبْتُمْ)

142.26 (أَنْ تَدْعُوا الْجَنَّةَ) eyā ucmaḥқа kirüviñizni ḥesāb qıldıñız mu ey mü'minler (وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ)

142.27 allahü te'ālā ayurup bilmegen zamānda (الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ) sizlerden cihād qılğan ādemlerni

142.28 (وَيَعْلَمِ الصَّابِرِينَ) daḥı şoğışda şabırlıq qıluvçı ādemlerni ya'nī şoğış qılıñız hem şoğışda şabırlıq

142.29 qılıñız allahü te'ālāge 'ilm-i zuhūr birlen ma'lūm bulmay turup ucmaḥқа kirüvni ḥesāb qılmañız ma'nāsında

I / 143

143.1 (وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَسْتَوُونَ الْمَوْتَ) ve taḥkik siz ey mü'minler şoğışda şehid bolup ölüvni arzu qıldıñız (مِنْ)

143.2 (فَقَدْ رَأَيْتُمْوه) bes taḥkik şoğışni müşāhadet kördiñiz (قَبْلَ أَنْ تَلْقَوْه)

143.3 (وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ) ḥālbükim siz qararsız ya'nī tamām köz birlen kördiñiz ḳamī'e oğlu 'abdu'l-lāh resūl allahğa

143.4 taş birlen bergeç resūl allahñiñ tişi şındı ve yüzi cerāḥatlendi 'umeyr oğlu mus'ab resūl allahñi ḳamī'e

143.5 oğlu 'abdu'l-lah cerāḥalegeç ḳamī'e oğlu 'abdu'l-lahñi öltürdi ḳamī'e oğlu 'abdu'l-lah muḥammed ('aleyhi's-selām)nı

143.6 öltürdim diyü bildi hem birev kıçqurdu muḥammed ('aleyhi's-selām) öltürüldi diyü resūl allahñiñ öltürülüp ḥaberi ḥalk

143.7 arasında fāş boldı resūl allah ey allahñiñ ḳulları miñe kiliñiz! diyü kıçqurdu oñuzlap şahābe kildiler

143.8 alanları taraldılar res l allah ni  c n maql b boldi niz diyü elte kıldı a beler biz sini maqt l

143.9 diyü bildük uni n  c n kiri ikd k didiler m n fıqlar mu mmed (  aleyhi's-sel m) maqt l bolsa iski d ni nizge

143.10 kiri aytup ardeleri nizge oulı nız didiler m lik oqlı enesni n ata bir toqma ardei naqr oqlı

143.11 enes eytdi ey avm-i mu mmed (  aleyhi's-sel m) maqt l bolsa rabbisi tirükdür res l allah  lgenni n o nında

143.12 d ny da tir k bolup ni ılmaqı bolasız eyide niz oıı nız didi hem ılını baqlap oıup maqt l

143.13 boldı radiallahü   anı ol ada allahü te   l  zıkr ılınacaq  yetni indirdi (  mu mmed) imes mu mmed (  aleyhi's-sel m)

143.14 (  mu mmed) meger evvelgi resüller kibi bir res ld r (  mu mmed) takik mu mmed (  aleyhi's-sel m)dan

143.15 ilk res ller ötdi (  mu mmed) indi eger mu mmed (  aleyhi's-sel m)  lse y  ki  lt rilsen (

143.16 (  mu mmed) o kieleri niz üzerine eylen rsiz mi ya  n  isl m d ninden küfrge d nersiz mi ya  n  mu mmed (  aleyhi's-sel m)

143.17  lse sizge anı d ni alır niteki ni adar peyamberler  ldi de d nleri aldı (  mu mmed)

143.18 (  mu mmed) ve kimlerdür iki  kesi üzerine eylenür ya  n  isl mdan küfrge kiri döner (  mu mmed)

143.19 (  mu mmed) bes ol kii allahü te   l ge hi nerseni zarar itmes (  mu mmed) allahü te   l  isl m

143.20 ni meti üzerine  kr ıluvılarga elbette cez  birür allahü te   l  oıqa kızudurup eytdi (  mu mmed)

143.21 (أَنْ تَمُوتَ) hiçbir nefske ölmek bolmadı (إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ) meger allahü te‘ālāniñ izni birlen gine ölmek boldı

143.22 ya‘nī herbir nefske allahü te‘ālāniñ ‘ilminde ve qazāsında ma‘lūm bolğan eceld bar şol ecelden hiçbir nefis

143.23 ilk de ölmek ve şoñğa da qalması bes kerek şoğış qılsun ve qılmasun bendeniñ ecelsiz ölüv ihtimāli

143.24 yok (كُنْتُ أَبَا مُحَمَّدٍ) allahü te‘ālā ölümni mūkit bolğan yazuv birlen yazdı hiçbir şol vaqıtden alda

143.25 hem şoñğa qaluv ihtimāli yok (وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا) ve kimdür dünyā şevābını tiler (نُؤْتَهُ مِنْهَا) ol kişige

143.26 dünyādan ülüş biremiz ya‘nī dünyā şevābından (وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ) ve kimdür āhiret şevābından tiler (نُؤْتَهُ مِنْهَا)

143.27 ol kişige āhiretden (şevābından) birürmiz (وَسَيَجْزِي الشَّاكِرِينَ) ni‘metu’llahğa şükr kıluvçılarga

143.28 elbette cezā’ (ülüş) birürmiz (وَكَايْتُمْ أَنْ تُبِىَ) ve köp medür peygamberden (فَاتْلُ مَعَهُ رَبِّيُونَ كَثِيرٌ)

143.29 ol peygamber birlen birge muhālifler birlen köp rablerine ‘ibadet kıluvçı ‘ameller şoğış kıldı (فَمَا وَهَدُوا)

I / 144

144.1 bes ol cemā‘at za‘iflenmediler ya‘nī qorqmadılar (لَمَّا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) allahü te‘ālāniñ yolında

144.2 özlerine irişken nerse üçün ya‘nī matbū‘ bolğan peygamberleri öltürilgenlik üçün yā ki

- 144.3 aralarından ba‘zısı öltürilgenliği için (وَمَا ضَعُفُوا) dağı düşmāndan qorqub dīnde hem
- 144.4 za‘iflenmediler (وَمَا اسْتَكْبَرُوا) dağı düşmānğa iyilmediler belki hemīşe şalābetlerinde boldılar (وَاللَّهُ
- 144.5 (بِعِبِّ الصَّابِرِينَ) ve allahü te‘ālā şabrılıq qıluvçılarnı dost körür (وَمَا كَانُوا قَوْلَهُمْ) dağı ol ‘ibādet
- 144.6 qıluvçı ‘ālim cemā‘atniñ sözi bolmadı (أَلَا أَنْ قَالُوا) meger eytüvleri boldı (رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا) ey rabbimiz
- 144.7 bizni yarlıqağay idiñ (ذُنُوبَنَا) günāhlarımıznı (وَأَسْرَفْنَا فِي أُمْرِنَا) dağı işimizde bolğan isrāfımıznı
- 144.8 (وَأَنْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ) dağı şoğışda ayaklarımıznı berkitkey idiñ (وَتَبَّتْ أقدامَنَا) dağı kāfir
- 144.9 qavm üzerine bizge yardım birgey idin diyü ya‘nī şundan başqa söz eytmediler (فَأَنبَاهَهُمُ اللَّهُ ذُرَابَ الدُّنْيَا)
- 144.10 bes allahü te‘ālā alarğa dünyā şevābın birdi (وَحُسْنِ ثَوَابِ الْآخِرَةِ) dağı āhıret şevābının körkemin birdi
- 144.11 (وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ) ve allahü te‘ālā izgülik qıluvçılarnı dost körür (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey
- 144.12 anday imān kitürgen ādemler (أَنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا) eger kāfir bolğan ādemlerge boy şunsañız
- 144.13 (يُرُدُّوكُمُ عَلَىٰ آغَابِكُمْ) sizni ökçeleriñiz üzerine qaytarurlar ya‘nī imāndan küfrge qaytarurlar
- 144.14 (بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ) bes öziñizge zarar itüvçi bolğan hālīñizde qaytursız (فَتَقَاتَبُوا خَاسِرِينَ) belki

144.15 allahü te‘ālā sizge yardım birüvçidür sizge allahdan başkanıñ yardami kirekmes
(وَهُرْ خَيْرُ النَّاصِرِينَ)

144.16 ve ol allahü te‘ālā yardım birüvçileriniñ izgüsidür (سَمَّاعِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا) kāfir
bolğan ādemleriniñ

144.17 köñillerine taşlarmız (الرَّغَبَ) korquvni ya‘nī allahü te‘ālā uñud şoğışında kāfirleriniñ
köñline korqu taşladı

144.18 hiç sebepsiz şoğışnı koydılar ebū süfyān resül allahğa ey muħammed kileçek sine de
bedrde şoğış kılurmız

144.19 didi resül allah inşā’allah didi (بِمَا اشْرَكُوا بِاللَّهِ) allahü te‘ālāge şirk atuvları sebebli (مَا) şol nerser

144.20 şirk atuvları sebebli (لَمْ يَنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا) ol nerseniñ ma‘būd boluvı birlen allahü te‘ālā
delil

144.21 indürmedi ya‘nī allahü te‘ālāge müşriklerniñ ‘ibādetde şanemlerni şerik kıluvçıları
sebebli (وَمَا وَهُمْ النَّارُ)

144.22 ve ol kāfirleriniñ baraak orunları tamuğdur (وَبَشِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ) ve ni ve yavuz boldı
zālimleriniñ

144.23 baraak ornı (وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ) ve taħkik allahü te‘ālā va‘desini rast kıldı ya‘nī
allahü te‘ālā

144.24 müselmānlarğa yardım birüv birlen kılğan va‘desini rast kıldı (أَذْ) şol vatde
(نَجَسُوهُمْ بِأَذْنِهِ) siz

144.25 ey mü’minler allahü te‘ālāniñ izni birlen kāfirlerini öltürür boldıñız (حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ)
hattā kim her açan

144.26 siz şoğış kıluvdan za‘iflendiñiz ve kordıñız (وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ) dağı muħammed
‘aleyhi’s-selāmniñ emrinde nizā‘

144.27 kılışdıñız ya‘nī nizā‘laşup resül allahğa oşan orunda şābit bolmay köñilleriñiz
ğanimet mālına kitdi

144.28 atuvçılardan ba'zıları toktay turğan ornımız bu tügil didiler ba'zıları resül allah emrine hilâflık

I / 145

145.1 kılmaymız didiler emrleri resül allah koşқан orunda ondan kim âdem birlen şābit boldı kalğanları

145.2 ğanīmet malunı alurğa kaçdılar (وَعَصَيْتُمْ) dağı muḥammed (‘aleyhi’s-selām)nıñ emrine günāhlı boldıñız

145.3 (مَنْ يَنْفَعُ مَا أَرَايَكُمْ) allahü (te‘ālā) sizge körsetkenniñ soñında (مَنْ أَحِبُّونَ) sizniñ söygen nerseñizni ya‘nī

145.4 yardımni ya‘nī şol sebebler üçün allahü te‘ālā sizden yardımni men‘ kıldı ve bu işlerge kadar nuşret birlen

145.5 va‘desinde rast boldı (مَنْ يَرْيَبُ الدُّنْيَا) sizlerden dünyā fā’idesini tilegeniñiz bar ğanīmet mālına

145.6 kızuğup resül allah koşқан orunda toktavni kıoyuvçılar kibi (وَمَنْ يَرْيَبُ الْآخِرَةَ) ve sizden bar

145.7 āḥiret şevābnı tilegeniñiz resül allah koşқан orunda şābit boluvçılar kibi (ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ) muniñ

145.8 soñında allahü te‘ālā sizni kāfirlerden döndürdi ya‘nī sizge yardımni kıoydı da mağlūb boldıñız (لِيَبْتَلِيَكُمْ)

145.9 sizni imtihān kıluv üçün ya‘nī sizlerden iḥlāşlılarıñız iḥlāşsızlarıñızdan ayrılısun üçün (وَلَقَدْ)

145.10 (عَفَا عَنْكُمْ) ve taḥkik sizden allahü te‘ālā kimçilikleriñizni afv kıldı (وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ) ve allahü te‘ālā

145.11 mü'minler üzerine şefkat iyesidür (أَدِّ) şol vaqtıni yardımni sizden döndürdi allahü te'âlâ (تُصْعَبُونَ) siz

145.12 yirde kaçup yırağ barur boldıñız (وَلَا تَلْتَمُونَ عَلَى أَحَدٍ) dağı hiç kim üzerine ittifâk kılmas boldıñız

145.13 (وَالرَّسُولُ يَدْعُرُكُمْ فِي أَخْرَاكُمْ) hâlbükim peygamber sizni artıñızda ünde ydür ya'nî miñe kiliñiz ey allahniñ

145.14 kulları mine kiliñiz ey allahniñ kulları min allahniñ resüli mini hürmetlegen âdem ucmağğa kirür diyü

145.15 (غَمَابِعْمَ) bes peygamberiñizden kaçuvıñız sebebli rabbiñiz sizni cezâ'ladı (فَأْتَابَكُمْ) birisi birisine tutaş bolğan

145.16 kayğu birlen yâ ki resül allahğa hilâflık kıluv sebebli tutқан kayğu sebebli sizni de allahü te'âlâ kayğu birlen

145.17 cezâ'ladı (لَكَيْلًا تَعْرُضُونَ) allahü te'âlâ sizden kuşüriñizni 'avf itdi kayğurmassızlığıñız üçün (عَلَى مَا)

145.18 şol nerse üzerine (فَأْتَكُمْ) ötdi sizden ol nerse (وَلَا مَا أَصَابَكُمْ) dağı sizge irişken nerse

145.19 üzerine kayğurmassızlığıñız üçün ötken nersedен ğâlib boluv ve ğanîmet mâlı murâd irişken nersedен

145.20 maqtül boluv ve mecrüh boluv murâd (وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ) ve allahü te'âlâ sizniñ kılğan 'ameliñizniñ zâhirini

145.21 bilüvi kibi bātımnı da bilüvçidür (نُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ) munıñ şoñında ey mü'minler sizge allahü te'âlâ indürdi

145.22 (مَنْ يَعْصِ الْأَمْرَ) kayğu şoñından (أَمْنَةً) tınçlıqnı (نُعَامًا) yoqumsıravnı ya'nî sizge tınçlıqnı indürdi de

145.23 sizni yuku tutdı (يَغْشَى طَائِفَةً مِنْكُمْ) yuğu sizlerden bir cemâ'atni (ya'nî haqq mü'minlerni) ürter

145.24 boldı (وَمَا أَتَيْنَاهُمْ إِلَّا أَنفُسَهُمْ) ve bir cemā'at (ya' nī münāfiqlar) alarnı nefsleri qayğuğa tüşürdi

145.25 ya' nī mü'minlerge tınçlıq kilüv birlen münāfiqlarğa ħasret tüşdi yuklay almadılar (بِظُنُونٍ بِاللَّهِ غَيْرِ الْحَقِّ)

145.26 allahü te'ālāge ħaqq bolmağan zānnı zānn kılğanları ħālde (ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ) ya' nī cāhiliyyet zamānındağı milletlerge

145.27 ħāşş bolğan zānnı ya' nī muħammed ('aleyhi's-selām)ge allahü te'ālā tarafından yardım birilmes diyü zānn kıldılar (يَقُولُونَ)

145.28 münāfiqlar resül allahğa eytür boldılar (هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ) eyā bizge allahü te'ālā qoşqan ve va' de kılğan

145.29 nerseden ya' nī yardemden bir nerse bar mı diyü (قُلْ إِنْ الْأَمْرُ كَانَ لِلَّهِ) eyt sin ey muħammed ('aleyhi's-selām) münāfiqlarğa

I / 146

146.1 cevābda düristlikde işniñ küllisi allahü te'ālā üçündür ya' nī ħaqqıqat gālib boluv allahü te'ālāge hem allahü te'ālāniñ

146.2 dostlarınadır (يَخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ) münāfiqlar köñillerinde yaşirgenleri ħālde eytürler (مَا لَا يُبْعَثُونَ لَكَ)

146.3 siñe zāhir kılmağan nerselerini ya' nī siñe zāhirde allahdan yardım istegen kibi körineler ammā bātında

146.4 yardımını inkār kılalar (بِقَوْلِهِمْ) münāfiqlar içlerinden hem ħalvetde eytürler (لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ)

146.5 eger bizge yardım emrinden bir nerse bolsa idi (مَا قَتَلْنَا هَهُنَا) bu orunda biz öltürilmiş bolmas idük

146.6 diyü (قُلْ) eyt sin ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) münāfıqlarğa (لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ) eger siz şoğışqa çıqmay ivleriñizde

146.7 bolsañız idi (لِيُرِزَ الَّذِينَ) şunday ādemler çığar idi (كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ) ol kişilerge öltürülmiş

146.8 boluv levhü’l-maḥfūzda yazılmış boldı (إِلَىٰ مُضَاجِعِهِمْ) öltürülgen vaqtda yığlay² turğan orunlarına çığar

146.9 idi medīnede turuv fa’ide itmes idi hem öltürüvden hiç birisi qutulmas idi çünki taqdirden

146.10 şaklanuv birlen qutuluv yoqdur (وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُورِكُمْ) ya’ni allahü te’ālā bu işni qıldı sizniñ

146.11 kökrekleriñizde bolğan nerseni (ihlāşnı) imtiḥān qılmak üçün (وَلِيُخَصَّ مَا فِي قُلُوبِكُمْ) daḡı köñilleriñizde

146.12 bolğan nerseni şeytān vesveselerinden pāk qıluv üçün (وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ) ve allahü te’ālā kökrek

146.13 iyelerini bilgüçidür ya’ni köñillerde bolğan nerseni bilgüçidür (أَنَّ الَّذِينَ) düristlikde şunday

146.14 ādemler (تَوَلَّوْا مِنْكُمْ) sizlerden şoğış qıluvda yüz döndürdiler (يَوْمَ التَّقِيَا الْجَمْعَانِ) iki cemā’at ya’ni

146.15 müselmānlar cemā’ati birlen kāfirler cemā’ati qara qarşı yoluxğan künde (أَنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ)

budur başqa

146.16 tügildür sizlerden ol cemā’atni şeytān zilletge tüşürdi (بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا) kesb qılğan nerseleriniñ

² “yığlay” olmalı.

146.17 ba' zısı sebebli ya' nî resül allah hoşkan orunda toqtamay hilâflık kıluvları birlen ya' nî uḥud şoğışında

146.18 ve müselmânların mağlûb boluvı şeytânın zillet ve haṭâğa tüşürüvi birlen gine (وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ) ve taḥkîk

146.19 allahü te'âlâ ol cemâ' atden günâhlarnı 'afv itdi (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te'âlâ (عَفُورٌ حَلِيمٌ)

146.20 günâhlarnı yarlıkağuçdur hem mü'minlerge şefkat kıluvçdır (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey anday imân kitürgen

146.21 âdemler (لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا) kâfir bolğan âdemler kibi bolmañız ya' nî münâfıklar kibi bolmañız (وَقَالُوا)

146.22 (أِذَا ضُرِبُوا فِي الْأَرْضِ) ve ol münâfıklar kardeşlerine eytdiler (لَاخْوَانِهِمْ) her kayçan kardeşleri yirde

146.23 seyr kılsalar ticâret üçün yâ ki başka nerse üçün (أَوْ كَانُوا غُرَى) kardeşleri şoğış kıluvçı

146.24 bolsalar (أَوْ كَانُوا عَنَابًا) eger kardeşlerimiz bizniñ hużurımızda bolsalar idi (مَامَاتُوا وَمَاتُوا) ölmegen

146.25 bolurlar idi daḥı öltürülmege bolurlar idi diyü (لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ) bu sözni eytdiler allahü te'âlânıñ

146.26 bu sözni 'âkıbetinde kıluvı üçün (حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ) münâfıkların köñillerinde ḥasret (وَاللَّهُ يُعَى وَيُؤْتِ)

146.27 ve allahü te'âlâ ölüklerni tirgüzür tirüklerni öltürür ya' nî tirgüzüvde ve öltürüvde te'sîr itüvçi allahü te'âlâ ginedür

146.28 üvde boluvniñ ve seferde boluvniñ tirgüzüvde ve öltürüvde te'sîri yoqdur çünki allahü te'âlâ misâfirni de şoğış

I / 147

147.1 kıluvçını da tırgüze ammā üyde turuvçını da ve şoğışmay turğan kişini de öltüre

(وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ)

147.2 ve allahü te‘ālā siz ‘amel kılğan nerseni körgüçidür (وَلَسْنُ قُنَلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) ve eger siz allahü te‘ālā

147.3 yolında şoğışda öltürülmiş bolsañız (أَوْمِتُّم) yā ki ölseñiz (لِمَغْفِرَةٍ مِنَ اللَّهِ) elbette allahdan bolğan

147.4 günāhlarnı yarlıqav (وَرَحْمَةً) dağı allahdan bolğan raḥmet (خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ) alarnıñ dünyāda cıyğan

147.5 nerselerinden izgürekdür (وَلَسْنُ مِتُّمُا وَقُنَلْتُمْ) ve eger siz ölseñiz yā ki şoğışda öltürülmiş bolsañız

147.6 (لَا إِلَى اللَّهِ تُعْشِرُونَ) elbette ma‘būdıñız bolğan allahü te‘ālā tarafına qobarılmış bolursız (فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ)

147.7 bes allahü te‘ālādan bolğan raḥmet birlen (لَسْنَا لَهُمْ) ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām uḥud şoğışında emriñe ḥilāflıq

147.8 kıluvçılarğa yumşak boldıñ ya‘nī ḥalkıñnı yumşak kıldıñ (وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِبْتَ الْعَلْب) ve eger sin

147.9 yavız ḥalklı қаtı köñilli bolsañ idi (لَا تَفْضُوا مِنْ حَوْلِكَ) alar siñin tireñden taralurlar idi

147.10 yanıñda hiç kim qalmas idi (فَأَعْفُ عَنْهُمْ) biz uḥud şoğışında emriñe ḥilāflıq kıluvçılardan öz ḥaḳıñda

147.11 bolğan ḳuşūrlarıñ ‘afv kıl (وَأَسْتَغْفِرْ لَهُمْ) dağı allahü te‘ālā üçün bolğan kimçiliklerinde alar üçün

147.12 yarlıkamağ iste (وَشَاوَرَهُمْ فِي الْأَمْرِ) kiñeş tiyüş bolğan işde şahābelerge kiñeş qıl (فَأَذَاعَزَمَتْ)

147.13 bes her qayčan kiñeş soñında bir işni bi'l-fi' il işlevni qaşd qılsañ (فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ) bes işiñni allahü

147.14 te'ālā üzeri tapşır (أَنَّ اللَّهَ يُعِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ) düristlikde allahü te'ālā işlerin özine tapşuruvçılarnı

147.15 dost körür (أَنْ يَنْصُرَكُمْ اللَّهُ) ey mü'minler allahü te'ālā sizge yardım birse niteki bedr şoğışında yardım

147.16 birdi (فَلَا غَالِبَ لَكُمْ) bes sizge üstün boluvçı hiç kim yoğdur (وَإِنْ يَخُذْكُمْ) ve eger allahü te'ālā

147.17 sizni rüsvay qılsa niteki uğud şoğışında rüsvāy qıldı (فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ) bes allahü

147.18 te'ālā rüsvāy qılğandan sizge yardım birüvçı kim bardur ya'nī hiç kim yoğdur (وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلْ)

147.19 (الْمُؤْمِنُونَ) dağı allahü te'ālā üzerine mü'minler işlerin tapşursunlar ħamrāniñ qaṭīfesi (çigüli qaftanı)

147.20 bedr şoğışında yoğalğaç münāfiqlar şāyed resül allah alğandur didiler şol ħuşuşda allahü te'ālā zikr

147.21 qılınçaq āyetni indürdi (وَمَا كَانَ لِلنَّبِيِّ أَنْ يَغْلُ) peygamber bolğan kişige ħanīmetde ħiyānet qıluv dürist

147.22 bolmadı çünki peygamberlik ħiyānetke münāfi (وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ) ve kimdür ħanīmet mālında ħiyānet qılur

147.23 ħiyānet qılğan nersesi birlen kilür (يَوْمَ الْقِيَامَةِ) kıyāmet küninde (ثُمَّ نُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ) muniñ soñında

147.24 her nefske kâmil birilmiş bolur (مَا كَسَبَتْ) kesb kılgan nersesinin cezâ'sı (وَهُمْ لَا يُظَاهَرُونَ) hâlbükim

147.25 nefsler zılm kıılınmaslar ya' nî tã'at iyesi bolgan nefslerniñ şevâbı kıimitilmes günâh iyesi bolgan

147.26 nefslerniñ 'azâbı artdurulmas (أَفَن اتَّبَعَ رِضْوَانُ اللَّهِ) eyâ allahü te'âlâniñ rızâlıgına iyergen kişi (كَوْنٍ)

147.27 (بَاءً بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ) allahü te'âlâdan açuvğa tiyüşli bolgan nerse birlen kıaytuvçı şikli mü elbette alay tügil

147.28 (وَمَا أُولَٰئِكَ يَتْلُونَ) dağı ol allahü te'âlâdan açuvğa tiyüşli bolgan nerse birlen kıaytuvçı kıişiniñ baraçak

I / 148

148.1 orni cehennemdür (وَبَشِّرِ الْمَصِيرِ) ve ni yavız evrileçek orundur ol cehennem (هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ) alar

148.2 ya' nî allahü te'âlâniñ rızâlıgına iyergen âdemler birlen allahü te'âlâniñ açuvına tiyüşli bolgan âdemler şevâbda

148.3 'ikâbda türlü derecelerdür ya' nî dereceler türlü bolgan kibi alar da türlüdür (وَاللَّهُ بِصِيرِهَا يَعْلَمُونَ)

148.4 ve allahü te'âlâ alarnın işlegen nerselerin körgüçidür (لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ) taḥkîk allahü te'âlâ en'âm kııldı

148.5 (بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ) şol vaḳtde en'âm kııldı (عَلَى الْمُؤْمِنِينَ) allahü te'âlâ

148.6 mü'minlerge özleri cinsinden peygamber yiberdi (يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ) ol resül mü'minler üzerine allahü te'ālānıñ

148.7 āyetlerin oqur (وَيُزَكِّيهِمْ) dağı mü'minlerni yavız i'tikādlardan yavız 'amellerden pākklar

148.8 (وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ) dağı mü'minlerge kitāb hem hikmet üyretür
(وَأَنْ كَانُوا مِنْ)

148.9 (لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ) düristlikde ol mü'minler resül allah kilmesden burun bolsalar da (قَبْلُ) zāhir bolğan

148.10 azğunlıqda (أُولَئِكَ أَصَابَتْكُم مُّصِيبَةٌ) sizge irišküçi qaygu irişken zamānda uğud soğışında ya'nī yitmiş

148.11 ādemniñ maqtül boluvı (قَدْ أَصَبْتُمْ مَثَلَيْهَا) ol irišküçiniñ iki ülüşine irişdiñiz bedr soğışında

148.12 ya'nī müselmānlarga uğud soğışında yitmiş ādemniñ maqtül boluvı muşibeti irişken haynde bedr soğışında

148.13 müşriklerge muniñ iki ülüşü irişdi çünki bedr soğışında müselmānlar yitmiş müşrikni öltürdiler

148.14 ve yitmişni esir itdiler (قُلْتُمْ أَنِّي هُنَا) bu öltürülmüş boluv bizge qaydan kildi diyüp eytdiñiz tügil me

148.15 ya'nī bizge allahü te'ālā yardım birüv birlen va'de kılğan idi bes niçük bizge maqtül boluv irişdi (قُلْ هُوَ)

148.16 (مَنْ عِنْدَ أَنْفُسِكُمْ) eyt sin ey muğammed 'aleyhi's-selām ol maqtül boluvniñ sebebi öz hužurıñızdan ya'nī öziñizden

148.17 diyü çünki öziñiz minim emrime hilāflıq kılmağ birlen meşrūt idi diyü (أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) düristlikde

148.18 allahü te‘ālā her nerse üzerine küçi yitküvçidür (وَمَا أَصَابَكُمْ) ve şol nerse kim sizge irişdi uħud

148.19 şoğışında (يَوْمَ التَّقَىٰ الْجَمْعَانِ) iki cemā‘at karşı yoluğın vaħtde ya‘nī müselmānlar cemā‘ati birlen

148.20 kāfirler cemā‘ati (فَبِإِذْنِ اللَّهِ) biz sizge bu künde irişken nerse allahü te‘ālānıñ izni birlendür (وَلِيَعْلَمَ)

148.21 (وَالْمُؤْمِنِينَ) daħı allahü te‘ālā çın mü‘minlerni bilsün üçün (وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا) daħı münāfıklık kılğın

148.22 ādemlerni bilsün üçün ya‘nī ħaħk mü‘minler birlen münāfıklar ayrulsun üçün mü‘minlerniñ imānı

148.23 ve münāfıklarınıñ küfri zāhir bolsun üçün (وَقِيلَ لَهُمْ) şoğışdan döngenleri şoñında münāfıklargā

148.24 eytildi (أَوْادْفَعُوا) kiliñiz allahü te‘ālā yolında şoğış kılıñız (وَقَالُوا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) yeise kāfirlerni

148.25 bizden yiberiñiz diyü (قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قَاتِلًا) münāfıklar eytdiler eger biz şoğış birlen atalmış bolurğā yarağın

148.26 nersenı bilsek idi (لَا تَتَّبِعْنَا كُفْرًا) sizge şoğışda iyerür idük likin sizniñ kılğın işiñiz şoğış birlen

148.27 atalmış bolğın nerse tügil belki cān telef itüv gine diyü yā ki ma‘nāsı eger biz kōrkem şoğışabilsek

148.28 sizge iyerür idük likin kōrkem şoğışabilmeymiz ma‘nāsında (هَلْ لَكُمْ يَوْمَئِذٍ) bu künde ol münāfıklar küfr

149.1 üçün (أَقْرَبُ) yakınrağdur (مُنَافِقِينَ) ol münāfıqlardan (لِلْإِيمَانِ) imān üçün yakın boluvdan ya' nī

149.2 münāfıqlar uğud şoğışı kününde küfr ehline özlerinden yardım birüv yüzünden ehli- imānğa yardım birüvden

149.3 yakınrağdur çünki şoğışda müselmān ' askerini ayuruvları sebebli az itüvleri müşrikleri kuvvetlevdür

149.4 bu künden burun münāfıqlar düşmānlıqların bildürmegenge köre allahü te'ālā bu künde küfrge yakınrağlar

149.5 didi (يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ) ol münāfıqlar ağızları birlen eytürler (مَالِيَسَ فِي قُلُوبِهِمْ) köñillerinde

149.6 bolmağan nerseni (وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ) ve allahü te'ālā münāfıqlarınñ yaşirgen nerselerini bilgüçirekdür

149.7 ya' nī allahü te'ālā tafşilā bilür siz qarinelere birlen icmālā bilürsüz (أَلَّذِينَ قَالُوا لَوْلَا أَرْسَلْنَا إِلَيْنَا رَسُولًا) şunday ādemlerdür

149.8 ol münāfıqlar kardeşlerine eytürler ya' nī uğud şoğışında öltürülgen kardeşlerine (وَقَاتِلُوا) hālbükim

149.9 özleri şoğışdan oloturup qaldılar ya' nī şoğışğa barmay qalğanları hāle eytürler

149.10 (لَوْ أَطَاعُونَا) eger uğud şoğışında öltürülgen kardeşlerimiz şoğışdan qaluvda bizge boy şunğan

149.11 bolsalar idi ya' nī bizniñ kibi barmay qalğan bolsalar idi (مَا قَاتَلُوا) öltürülmiş

149.12 bolmasalar idi (قُلْ) eyt sin ey muğammed bu tarıq eytävçi münāfıqlarğa (فَادْرُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ)

149.13 öziñizden ölüvni yiberiñiz (أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) eger siz öltürülmiş boluv tağdır qılınğan kişiden öltürülmiş

149.14 boluvnı yiberüvde rast bolsañız ya'ni şoğışqa barmay aluv ına lvni yibermey nki lvniñ sebepleri

149.15 kp nitteki şoğış ıluv elketge sebep bolup şoğışqa barmay kaluv elketden utuluva sebep boladur

149.16 idi şunıñ kibi şoğış ıluv elketden utuluva sebep bolup şoğışqa barmay aluv elketke sebep bola alur

149.17 uud şehidleri aında allahü te'l zıkr ılınacak yetni indürdi (وَلَا تَحْسَبَنَّ) ey muammed ('aleyhi's-selm) esb

149.18 ılma sin (الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) allahü te'l yolında ltrlmış bolan demlerni (أَمْوَاتًا) lklerdr

149.19 dip (بَلْ أَحْيَاءٌ) lkler tügildür alar belki tirklerdr (عِنْدَ رَبِّهِمْ) rableri uzrında (يَرْزُقُونَ)

149.20 rızlandurulmış bolurlar (فَرَحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ) allahü te'lniñ rametinden ve şefatinden zlerine

149.21 birgen nersesi birlen şdlanganları lde ya'ni ol fazl şehidlik hem meñg bolan tiriklikge irişüv

149.22 ve allahü te'lge yaın boluv hem ucma ni' metleri kibi (وَيَسْتَبْشِرُونَ) daı şehidler syn birürler (بِالَّذِينَ كَفَرُوا)

149.23 (يَلْتَقُوا بِهِمْ) zlerine tutaşmaan demlerge ya'ni şoğışda bulup da ltrlmış bolmaan mü'min ardeşlerine

149.24 (مِنْ خَلْفِهِمْ) zlerinin zamnında y ki mertebede artlarında bolan demlerden (الْأَخْرَفَ عَلَيْهِمْ) şoğışda bolup da

149.25 ltrlmegen demlerge oru yodur diyü (وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ) daı ol demler iretde asretlenr de imesler

149.26 diyü ya' nî şehidlerge āhîret hâlleri zâhir bolğaç hem özleriniñ artlarında tutaşmay
qalğan mü'min

149.27 kardeşleriniñ hâli zâhir bolğaç özlerine zâhir bolğan nerse birlen süyünç birürler
يُسْتَبْشِرُونَ بِذَمِّهِمْ

149.28 (مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ) dağı şehidler süyünç birürler allahü te'ālādan bolğan ni' met birlen hem
fazl birlen (وَأَنَّ اللَّهَ)

149.29 dağı düristlikde allahü te'ālā (لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ) mü'minlerniñ ecrini zā'i' itmes
ya' nî allahü te'ālāniñ

I / 150

150.1 mü'minlerniñ ecrini zā'i' itmevi birlen süyünç birürler ebü süfyān hem yoldaşları uhud
şoğışından

150.2 döngenleri zamānda rūhā' digen orunğa irişkeç bik ökinişdiler hem kiri uhudke qayturğa
qaşd

150.3 kıldılar resül allahğa bularniñ ökünüv haberleri irişdi bes resül allah ebü süfyānlarnı
qorqutuvni hem özinden

150.4 ve aşhābından kuvvet körsetüvni tiledi hem ebü süfyān isteви boyınça resül allah
şahābelerini çığarğa da' vet

150.5 itdi hem yekşenbe kün yitmiş kişi birlen medīneden çıqdılar medīneden sikiz mil
mesāfede bolğan “حمرًا”

150.6 “الأسد” digen orunğa irişdiler şahābeler içinde mecrūhlar da bar idi allahü te'ālā
müşriklerniñ köñillerine

150.7 qorqu tüşürdi müşrikler şoğışmay kitdiler allahü te'ālā şunı beyān itüp zikr kılnaçak
āyetni indürdi

150.8 (الَّذِينَ) şunday âdemler (اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ) allahü te‘âlânın hem resül allahniñ şoğışka çığarğa ündevini

150.9 kabül itdiler (مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ) özlere uhud şoğışında cerāhatlenüv irişkeniñ şoñında (الَّذِينَ)

150.10 (أَحْسَلُوا مِنْهُمْ) alardan resül allahğa boy şunuv sebebli izgülik kılğanlarına (وَأَنْتَقُوا) dağı resül allahğa

150.11 hilāflık kıluvdan şaklanganlarına bolğuçudur (أَجْرٌ عَظِيمٌ) uluğ şevāb ebü süfyān uhud şoğışından kıytup

150.12 kitken zamānda resül allahğa kıçkurdı ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) bizniñ şoğış üçün va‘ demiz kilecek yılınıñ

150.13 bedr mevsiminde didi resül allah inşā`allah şulay bolur didi kileçek yıl irişkeç ebü süfyān yoldaşları

150.14 birlen şoğışka diyü çıkdı allahü te‘âlā ebü süfyāniñ köñline qorqu tüşürdi fikrini kiri kıytuvğa qarār birdi

150.15 kıytup barganda ebü süfyānğa mes‘ūd el-eşca‘i oğlı nu‘aym yoluqdı mekkege ‘umre hacga kilgen iken ebü

150.16 süfyān nu‘aymge eytdi ey nu‘aym min muḥammedke bedr mevsiminde şoğışka çığarğa va‘ de kılğan idim likin fikrim

150.17 münqalib boldı kıytamun didi sin medīnege bar da alarnı şoğışka çığuvdan şuğüllendür siñe on teve

150.18 didi nu‘aym ibn-i mes‘ūd el-eşca‘i medīnege bardı müselmānlar hemmesi hazırlengenler şoğışka çığarğa

150.19 dertlenüp turalar nu‘aym müselmānlarğa eytdi şoğışmaççı bolasız mı sizniñ birlen şoğışka ehl-i mekke

150.20 hazırlengenlerimin itüp eytem sizden hiç biriñiz mekke müşriklerinden kıtula almaslar didi resül ekrem

150.21 bu sözni işitkeç bir âdem çıkmasa da yalnız bolsa da çığam diyü yemîn itdi bes resûl allah yitmiş altı

150.22 asker birlen çıqdı her қayusı ḥasbinā'llahu ve ni' mel-vekīl diyü çığup kitdiler bedrge barup sigiz kiç

150.23 turdılar yanlarında şatuv mâlları bar idi anı şatup köp fa'ide itdiler selâmet medînege қaytup

150.24 kitdiler şoğış bolmadı ebū süfyān mekkege қaytdı mekke ḥalkı bu şoğışnı «جيش السويق» talқан şoğışı diyü

150.25 atadılar hem şoğışқа çıkğan âdemlerge talқан aşar üçün gine çıqdıñız didiler allahü te'âlā şunı beyān itüp zıkr

150.26 қılıнаçaқ âyetni indürdi (التَّيْنِ) şunday âdemlerdür allahü te'âlānıñ hem resûlu'llahnıñ şoğışқа üdevini қabül itken

150.27 âdemler (فَاللَّهُمَّ النَّاسُ) ol âdemlerge mes'ūd el-eşca'ī oğlı nu'aym digen âdem eytdi (أَنَّ النَّاسَ) düristlikde

150.28 âdemler ya'nī ebū süfyān hem yoldaşları (فَسَجِدُوا لِلَّهِ) taḥḳīḳ sizniñ birlen şoğış üçün cıyıldılar (فَأَشْرَوْهُمْ)

150.29 bes қorқıñız siz ol cıyılğan âdemlerden şoğışқа çıkmañız diyü (فَرَادَهُمْ أَيْمَانًا) bes mes'ūd oğlı nu'aymniñ bu sözi

I / 151

151.1 şaḥābelerge imānnı artdurdı (وَقَالُوا) daḥı şaḥābeler eytdiler (مُسْتَبَدًا لِلَّهِ) bizge allahü te'âlā yitküçi başқа hiç kim

151.2 kirekmeý (نَعْمَ الْوَكِيلَ) dağı ni hoş işler tapşırılmış bolğan zāt allahü te‘ālā
(فَاتَّخَذُوا بِذِمَّةِ اللَّهِ)

151.3 bes şahābeler bedr şoğışından allahü te‘ālānıñ ni‘ meti birlen qaytdılar ya‘nī selāmetlik
birlen (وَفَضَّلَ) dağı

151.4 artuqlıq birlen ya‘nī şatuvlarında fa‘ide itüp qaytdılar (لَمْ يَمَسَّهُمْ سُرٌّ) şahābelerni
yavızlıq

151.5 tutmadı bedr vaq‘asında ya‘nī aşla düşmāndan zarar irişmedi (وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ) dağı
şahābeler

151.6 allahü te‘ālānıñ dünyā ve āhiretniñ sa‘ādetine irişüvniñ sebebi bolğan rızālıǵına iyerdiler
(وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ)

151.7 ve allahü te‘ālā uluđ fażl ve merĥamet iyesisdür (أِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ) budur başqa
tügildür sizge ebū

151.8 süfyān hem yoldaşları şoğış üçün cıyıldılar diyüvçü nu‘aym bin mes‘ūd şeytāndur
(يَخْرَفُ أَوْلِيَاءَهُ)

151.9 öziniñ dostlarını ya‘nī münāfıqlarnı qorqutur (فَلَا تَخَافُوهُمْ) bes şeytān bolğan nu‘aym
bin mes‘ūdniñ

151.10 dostları bolğan münāfıqlardan qorqmañız (وَخَافُونَ) minden gine qorqıñız
(أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ) eger siz

151.11 çın imān kitürüvçı bolsañız yā ki bu āyetniñ ma‘nāsını şeytān bolğan nu‘aym bin
mes‘ūd sizni

151.12 öziniñ dostları ebū süfyān hem aşhābından qorqutur siz alardan qorqmañız ma‘nāsında
(وَلَا

151.13 (بِعَزَّتِكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ) ey muĥammed (‘aleyhi’s-selām) sini
ĥasretlendürmesün şunday ādemler

151.14 alar küfrge aşuğurlar (أَنَّهُمْ لَن يُضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا) düristlikde ol küfrge aşuğuçi ādemler ya' nī

151.15 şoğışka çıkmay ƙalğan münāfıƙlar allahü te'ālāge hiç nerseni zarar ite almaslar (يُرِيْتُ اللَّهَ) tiler

151.16 allahü te'ālā (أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ) ol münāfıƙlarğa ƙılmassızlıƙğa (حَطًّا فِي الْأَمْرَةِ) āhiretde ülüşni ya' nī cennetni

151.17 ya' nī münāfıƙlarğa allahü te'ālā āhiretde ülüş tilemevi üçün münāfıƙlar küfrge aşuğdılar (وَلَهُمْ)

151.18 (أَنَّ النَّبِينَ اشْتَرَوْا) ol münāfıƙlarğa uluğ 'azāb bolğuçudur (عَذَابٌ عَظِيمٌ) düristlikde şunday kimseler

151.19 almaşturdılar (بِالْإِيمَانِ) küfrni (الْكُفْرِ) imān beraberine (لَن يُضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا) bular allahğa hem zarar

151.20 itmesler (وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) barı alarnıñ özlerine rencitküçi 'azāb bolur (وَلَا يَحْسَبَنَّ النَّبِينَ كُفْرًا)

151.21 dağı hesap ƙılmasun şunday ādemler alar kāfir boldılar (أَتَمَّا نُهَلَى لَهُمْ) ol kāfir bolğan ādemlerge

151.22 bizniñ mühlet birüvimiz (خَيْرٌ لَّا نَنْفُسُهُمْ) özlerine izgüdür diyü (أَتَمَّا نُهَلَى لَهُمْ) budur başƙa tügildür

151.23 kāfirlerge mühlet birüvimiz (لِيَزِدُوا إِثْمًا) günāhını artdursunlar üçün (وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّبِينٌ) dağı kāfirler

151.24 üçün horlağuçi 'azāb bolğuçudur (مَا كَانَ اللَّهُ) allahü te'ālā bolmadı (لِيَتَرَ الْمُؤْمِنِينَ) mü'minlerni ƙalduruv

151.25 bolmadı (عَلَىٰ مَا) şol nerse üzerine (أَنْتُمْ عَلَيْهِ) ey ādemler siz ol nerse üzerinde idiñiz ya' nī şāf

151.26 mü'minler birlen münāfiqlarnı ayurmayınça kaçnaşdurup kaldıruv bolmadı (هَئِذَا بُعِثَ الْجَبِّتُ مِنَ الطَّبِيبِ)

151.27 habiṣ nerse ya' nī münāfiq ayrılson hoş ve şāfdan ya' nī mü'minden (وَمَا كَانَ اللَّهُ) dağı allahü te'ālā bolmadı

151.28 (وَلَكِنَّ اللَّهَ يُجِيبُكَ مِنْ رُسُلِهِ) gayb üzerine sizni tüşündürüv üçün (لِيُطَّلِعَ عَلَيْكَ الْغَيْبِ) likin allah

I / 152

152.1 resüllerinden ğaybke muṭṭalı' boluv (tüşünüv) üçün ihtiyār kıılır (مَنْ يَشَاءُ) tilegen ādemni (فَآمَنُوا بِاللَّهِ)

152.2 (وَرُسُلِهِ) bes allahü te'ālāge hem allahü te'ālāniñ resüllerine imān kitüriñiz bu zıkr kıılınğan āyetniñ inüvine

152.3 sebep şoldur kāfirler eytdiler eger muḥammed (‘aleyhi's-selām) haqq peyğamber bolsa bizge bizlerden kaçumuz kāfir bolur şundan

152.4 haber birsün didiler yine de resül allah eytdi miñe ümmetimni körsetildi hem kaçusı mü'min ve kaçusı mü'min

152.5 tügil şunu bildürüldi diyü şundan şoñ münāfiqlar eytdiler muḥammed (‘aleyhi's-selām) üyli iken min kim mü'min

152.6 ve kim mü'min tügilni bilem diyü hālbū kim biz özi birlen birge yorımız bizni bilmey diyü bes bu āyetniñ ma'nāsı

152.7 bolasız allahü te'ālāge hem resüllerine imān kitüriñiz her ğaybni bilüv allahü te'ālāge hāş ammā resüller allahü te'ālā

152.8 bildürgen gayblerni gine bileler diyü ma' nāsında (وَأَنْ تَوَدُّوا أَنْ تُقْبَلُوا) ve eger siz allahü te'ālāge hem resüllerine haqīkat

152.9 imān kitürseñiz hem münāfiqlardan şaqlañsañız (فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ) bes sizge ulug şevāb bolur (وَلَا يَحْسِبَنَّ)

152.10 hesāb kılmasun (الَّذِينَ) şunday ādemler (يَبْتَغُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ) allahü te'ālā alarğa fazlından birgen

152.11 nerse birlen saranlık kılurlar ya'nī allahü te'ālā birgen mālññ zekātını birmesler (هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ) alarnıñ

152.12 saranlığı alarğa izgüdür diyü hesāb kılma (بَلْ هُوَ شُرَكَاءُ) izgü tügil belki alarnıñ saranlığı alarğa

152.13 yavızlıqdur (سَيُطَوَّقُونَ) moyınlarında kāmēt kibi kılınmış bolur (مَا يَخْلُوا بِهِ) anıñ birlen saranlık kılğan

152.14 nerselerni (يَوْمَ الْقِيَامَةِ) kıyāmet küninde şunıñ üçün de resül allah zekeveti birilmegen mālñ kıyāmet küninde iyesiniñ moynında

152.15 yılan kılınmış bolur ya'nī kāmēt kibi bolup moynına yılan itüp uralmış bolur digen (وَلِلَّهِ مِيرَاتُ السَّمَاوَاتِ)

152.16 (وَالْأَرْضِ) dağı allahü te'ālā üçündür köklerniñ ve yirlerniñ mırāsı dağı kökde ve yirde bolğan nerselerniñ

152.17 mırāşı hāşıl her kayusı allahü te'ālāññ mülki şulay bolgaç zekevet birmevçilerge ni boldı allahü te'ālāññ

152.18 mālı birlen saranlık kılup allahü te'ālāññ mülkinde şarf kılmaylar (قَوْلَ الَّذِينَ) ve allahü te'ālā

152.19 sizniñ kılğan ' amelleriñizniñ zāhirini hem bātınını bilgüçidür (لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ) taḥkik işitdi allahü te'ālā

152.20 (قَوْلَ الَّذِينَ) şunday âdemlerniñ sözini (قَالُوا) eytdiler alar (أَنَّ اللَّهَ فَفَيْرٌ) düristlikde allahü te‘ālā

152.21 yarlıdır (وَنَعْنُ أَغْنِيَاءُ) dağı biz baylarmız diyü allahü te‘ālā körkem bolğan qarz birlen kim allahğa qarz bire

152.22 diğec yehüdler allahü te‘ālā bay bolsa boruçka aqçe şoramas idi didiler resül ekrem ebü bekr el-şiddik

152.23 birlen kinka balalarından bir yehüdke islāmge ündep hem namāz oqurğa ve zekāt birürge hem allahü te‘ālāge qarz

152.24 hasene birlen qarz birirge ündep haţ yazğaç yehüdlerneden ‘azūrā oğlı finhās digen âdem allah yarlı

152.25 iken boruçka aqçe şorağan digen ebü bekr el-şiddik finhāsniñ yüzine şoğğan eger de aramızda zemmelik ‘ahdi

152.26 bolmasa idi moyniñni şoğup şındurur idim digen finhās ebü bekr el-şiddikdan resül allahğa barup

152.27 şikāyet kılğan hem özinin eytken sözini inkār itken allahü te‘ālā şunu beyān itüp zikr kılınğan āyetni indürdi

152.28 (سَنُكْتَبُ مَا قَالُوا) yehüdlerniñ eytken sözlerini elbette yazarmız ‘amel defterlerine (وَقَتْلَهُمُ الْاَنْبِيَاءَ بَغْيًا)

152.29 (حَقِّ) dağı yehüdlerniñ hağdan başqa peygamberlerni ötürüvin yazarmız (وَنَقُولُ) dağı yehüdlerge eytürmiz

I / 153

153.1 (دُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيْتِ) yandurğuçı tamuğniñ ‘azābını tatuñız diyü eytürmiz (ذَلِكَ) yehüdlerge bu ‘azāb

153.2 ﴿بِمَا قَدَّمْتُمْ أَبَدِيكُمْ﴾ ey yehūdler qullarıñız ilk qılğan nerse sebeblidür. ‘amelniñ köpisi qul birlen

153.3 qılınduğından allahü te‘ālā ādemden qul birlen ta‘bīr itken ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ dağı düristlikde allahü te‘ālā ﴿أَيْسَ﴾

153.4 ﴿الَّذِينَ قَالُوا﴾ şunday ādemler eytdiler bu eytüvçiler ﴿بِظُلْمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ qullarına cebr itüvçi tügildür

153.5 eşret oğlu qa‘b şayfī oğlu mālik yehūdā oğlu vehb tabut oğlu zeyd ‘āzūrā’ oğlu finhas

153.6 aḥṭab oğlu ḥuyey ﴿أَنَّ اللَّهَ عَاهِدًا لِّبَيْنَا﴾ düristlikte allahü te‘ālā tevrātda bizge ‘ahd qıldı ya‘nī emr qıldı

153.7 ﴿حَتَّىٰ يَأْتَيْنَا بُرْبَانِ﴾ şunday qurbān ﴿أَنَّ لَا نُؤْمِنُ لِرَسُولٍ﴾ resülge imān kitürmessizligimiz birlen

153.8 birlen ol resül bizlerge kilgenge kadar ﴿تَأْكُلُهُ النَّارُ﴾ ol qurbānnı oṭ aşar diyü ya‘nī benū isrā’ ilge

153.9 ḥāş bolğan mu‘cizeni resül qılmasa añar imān kitürmeske allahü te‘ālā tevrātda bizge emr itdi didiler

153.10 ya‘nī benū isrā’ ilde bir kişi qurbān çalsa peygamber bolğan ādem şunda du‘ā qıla iken de kökden bir oṭ

153.11 tüşüp qurbānnı yandıra iken diyü yehūdler iftirā’ qılalar çünki semāvī oṭnıñ qurbānnı yanduruvi

153.12 mu‘cize bolğanlığı üçün gine imānnı mūcib bola bes bu mu‘cize birlen başqa mu‘cizeler beraber her bir peygamberge

153.13 bir türli mu‘cize birilmegen ﴿قُلْ﴾ eyt sin ey muḥammed bu yehūdlerge ﴿فَلَنَجْأَنَّكُمْ رُسُلًا مِن قَبْلِي﴾ taḥkīk

153.14 mindür ilk sizge peygamberler kitürdi (بِالْبَيِّنَاتِ) peygamber boluvlarına delâlet kıla turğan zāhir mu‘cizeler

153.15 (فَلَمْ قُلْتُمُوهُمْ) dağı siz eytken mu‘cizelerini kitürdi (وَبِالَّذِي قُلْتُمْ) bes ni üçün ol

153.16 resüllerni öltürdiñiz imān kitürmediñiz (أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) eger siz bu söziñizde rast sözlilerden

153.17 bolsañız ya‘nī zekeriyyā hem yaḥya ‘aleyhi’s-selāmler taşdıqñı vācib itken ni kadar mu‘cizeler birlen hem siz

153.18 eytken mu‘cizeler birlen kildiler eger imānı vācib itken nerse siz eytken mu‘cize bolsa ni üçün

153.19 zekeriyyā (‘aleyhi’s-selām) birle yaḥya (‘aleyhi’s-selām)nı öltürdiñiz nīk imān kitürmediñiz (فَأَنْ كُنتُمْ بَوَاقٍ) bes eger

153.20 ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) yehūdler sini yalğanğa tutsalar (فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ) taḥkīk sinden ilk de

153.21 ni kadar resüller yalğanğa tutuldı (جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ) ol resüllerde zāhir bolğan mu‘cizelerini kitürgenler idi

153.22 (وَالزُّبُرِ) dağı hüküm gine beyān kıla turğan kitāblarını kitürgenler idi şaḥḥaf ibrāhīm kibi (وَالْكِتَابِ)

153.23 (المُنِيرِ) dağı nūrlandırğuçı kitābnı kitürgenler idi tevrāt incil kibi ol peygamberler de şabr

153.24 itdiler sin de şabr it ma‘nāsında bu sözde resül allahnı ḳavminiñ hem yehūdleriñ yalğanğa tutuvından

153.25 tesliye bola (كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ) her bir nefis ölümni tatuvçıdur bu sözde peygamberlerni taşdıq

153.26 kıluvçılara va' d yalğanga tutuvçılara va' id bula (وَأَنَّمَا نُؤَفِّرُكُمْ) budur başqa tügildür ecrleriñiz

153.27 kāmil birilmiş bolursız (يَوْمَ الْقِيَامَةِ) kıyāmet küninde ya'nī kıyāmet küninde 'amelleriñizniñ ecrleri kāmil

153.28 birilür kirek yavız 'amel ve kirek izgü 'amel bolsun (فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ) bes bir kişini tamuğ oğından

I / 154

154.1 yırağ kıılmsa (وَأَدْخَلَ الْجَنَّةَ) dağı ucmağka kiritilse (فَقَلَّ فَازَ) bes tağkık ol kişi meñgülik sa' ādetke

154.2 irişdi (وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا) dağı dünyā tirükligi imes (الْأَمْطَاحِ الْغُرُورِ) meger alday turğan bāıl

154.3 bolğan hem az vaqt ğina fa'idelene turğan nersedür (لَقَبَلُونِ فِي أَمْوَالِكُمْ) mällariñızda imtiḥān kıılınmış bolursız

154.4 şarf kıluv birlen tekellüf kıılınuv birlen hem mällarğa irişken āfetler birlen (وَأَنفُسِكُمْ) dağı cānlariñızda

154.5 imtiḥān kıılınmış bolursız allah yolında şoğış kıluv öltürülmüş boluv mecrūḥ ve esir boluv birlen

154.6 (وَلَتَسْمِعَنَّ مِنَ الَّذِينَ) dağı şunday ādemlerden işitürsüz (أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ) ol ādemlerge

154.7 sizden ilk kitāb birilmiş boldı ya'nī yehūdlerden naşārālardan (وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا) dağı müşrik

154.8 bolğan ādemlerden işitürsüz (أَذَى كَثِيرًا) til birlen köp rencitüvni kāfirleriñ resül allahnu ḥorlavı islām

154.9 dīninde ta‘n kılıvları kibi (وَأَنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا) ve eger siz ey mü‘minler muḥāliflerniñ rencitüvine şabr

154.10 itseñiz hem allahü te‘ālāge ḥilāflık kılıvdan şaqlansañız (فَإِنَّ ذَلِكَ) çünki düristlikde şabrlık birlen

154.11 şaqlanuv (مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ) işlerniñ şābit boluvı vācib bolğanlarındandır (وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ) ey muḥammed şol

154.12 vaḫtni beyān kıl allahü (te‘ālā) aldı (مِيثَاقَ النَّبِيِّ) şunday ādemlerniñ ‘ahdini (أَوْتُوا الْكِتَابَ)

154.13 ol ādemlerge kitāb birilmiş boldı ya‘nī ehl-i kitābnıñ ‘amellerinden ‘ahdlerini aldı (لَتُبَيِّنَهُنَّ)

154.14 (لِلنَّاسِ) kitābnı ādemlerge beyān kılursız (وَلَا تَكْتُمُونَهُ) daḫı ol kitābnı yaşirmessiz diyü

154.15 (وَأَشْرَوْا بِهِ نَمَانًا قَلِيلًا) bes ol ‘ahdini arḫalarınıñ artına taşladılar (فَقَبِلُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ)

154.16 daḫı ol ‘ahd birlen az şemenni ya‘nī dünyādan az ‘avzını almaşdurdılar (فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ) bes

154.17 ni yavız boldı alarnıñ özleri üçün ihtiyār kılup almaşdurgan nerseleri bu āyet ‘ilmini üyretüv

154.18 ḫaḫında hem bu āyet delālet kıludur ‘ālemlerge ādemlerge ḫaḫnı beyān itüvniñ vācib boluvına hem ḫaḫnı yaşirmevniñ

154.19 vācib boluvına delil bar ya‘nī ‘ālemlerge ḫaḫğa tiyüşli nerselerini üyretüv vācib buzuk ‘arz üçün

154.20 baylarını re‘āya kılıv köñilleri ḫoş bulsun üçün alardan şerī‘atni yaşirüv yā ki özine bir fā‘ide

154.21 üçün yā ki özinden zararını yiberüv üçün ḫaḫnı yaşirüv ašlā dürist tügil şunıñ üçün de resül allah

- 154.22 “ehl bolğan ādemden ‘ilm üyretüvni yaşirgen kişini otdan bolğan cügen birlen cügenlep ‘azāb kıılınur”
- 154.23 digen yine de hāzret-i ‘alī eytedür “allahü te‘ālā bu āyetde ‘ālemlerden ‘ilm üyretüv üzerine ‘ahd aldı ammā nādān
- 154.24 lardan ‘ilm üyretüv üzerine ‘ahd almadı” diyü dağı bu āyet haber ve ahdiniñ ‘amel hāqında delil boluvına delālet
- 154.25 kıla gerçi bizniñ qaşda ‘ilm hāqında haber ve ahd hücet bolmasa da eger eytseñ haber-i vāhid-i ‘ilm hāqında hücet bolmağan
- 154.26 ‘amel hāqında hem hücet bolmay çünki ‘ilmsiz ‘amel mümkin tügil nite ki allahü te‘ālā “وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ”
- 154.27 digen ya‘nī bilmegen nersege iyerme ma‘nāsında cevābda eytürmiz hiçbir vecheden bilmegen nersege iyerme
- 154.28 ma‘nāsında çünki āyetde nekre siyāk nefide tüşken selb-i küllini ifāde kıla haber ve ahdke hiçbir vecheden ma‘lüm
- 154.29 bolmağan nerse dīp bolmay yā ki i‘tikādde bolur bu āyet elbette i‘tikād hāqında haber ve ahd yitmey yā ki zinā kibi birlen

I / 155

- 155.1 sevgü birlen hem yalğan şahid boluv hāqında bularda hem haber ve ahd yitmey (لَا تَحْسِبَنَّ النَّبِيْنَ) ey muḥammed
- 155.2 (‘aleyhi’s-selām) şunday ādemlerni ḥesāb kıılma (يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا) ol ādemler kıılğan işleri birlen şādlanurlar
- 155.3 ya‘nī ādemlerni azdıruv ve hāqını yaşirüv kibi işleri birlen (وَيُحِبُّونَ أَنْ يُعَذِّبُوا) dağı maqtalmış
- 155.4 boluvlarını yaraturlar (بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا) kıılmağan nerseleri birlen kıılmağan nerseleri ‘ahdke vefā kııluv

155.5 h aklık a iyerüv ve d uristden haber bir v kibiler (فَلَا تَحْسَبُوهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ) bes ey muhammed (‘aleyhi’s-sel m)

155.6 ol  demlerni ‘az bdan  utula turğan orunda diyü hes b  ılma (وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) ve ol  demlerge

155.7 rencitküci ‘az b bardur bu  yetni  n z line sebep res l allah bir va tde yehüdlerden tevr tda bolğan bir

155.8 nerseden  oradı yehüdler res l allahğa tevr tda bolğan nersenin hil fı birlen haber birdiler hem res l allahnı

155.9 u andurduk diyü bildiler bu i lerine  adlandılar şunu bey n  ılıp zikr  ılın an  yet indi (وَلِلَّهِ)

155.10 (مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) allahü te‘  al  u c nd r k klerni  ve yirlerni  mülki (وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ve allahü

155.11 te‘  al  her bir nerse üzerine k ci yitk ci (أَنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) düristlikde köklerni

155.12 ve yirlerni yara uvda bol u ıdur (وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ) dağı ki  birlen k ndizni  türlü boluvında bol u ıdur

155.13 ya‘ n  kil v kit v artuv kim v birlen türlü boluvında bol u ıdur (لَأَبَاتِ لَأُولَىٰ الْأَلْبَابِ)  af ‘aql iyeleri

155.14  c n allahü te‘  al ni  barlı ına ve birligine  udretini  hem ‘ilmini  k milligine ‘al metler (الَّذِينَ)

155.15  unday  demlerd r ol  af ‘aql iyeleri (يَتَذَكَّرُونَ اللَّهَ) allahü te‘  al ni zikr  ılırlar (قِيَامًا) ayak

155.16  zere bolğanları h lde (وَقَعُودًا) dağı ol ur anları h lde (وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ) dağı c nları

155.17  zerine yat anları h lde ya‘ n  her h lde allahü te‘  al ni zikr  ılırlar (وَيَتَفَكَّرُونَ فِي)

- 155.18 خَاقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) dağı allahü te‘ālānîñ köklerni ve yirlerni yaratuvında fikr kılurlar
- 155.19 ya‘nî i‘tibār birlen istidlāl birlen fikr kılurlar şunîñ üçün de resül allah “tefekkür kibi uluğ ‘ibādet yok”
- 155.20 digen (رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا) ey rabbimiz biz fikr kılğan nerseni ‘abeş bolğan hâlde yaratmadıñ diyü
- 155.21 eytkenleri hâlde fikr kılurlar (سُبْحَانَكَ) ‘abeş iş kılmağdan sini pāklaymız (فَقِنَا عَبْدَ النَّارِ) bes
- 155.22 bizni oğ ‘azābından şaqlağay idiñ (رَبَّنَا) ey rabbimiz (أَنْتَكَ مَنْ تَدْعُلُ النَّارَ) düristlikde şol kişini
- 155.23 oğka meñgülikge kiritsün (فَقَاتَ أَخْرَجْتَهُ) bes taḥkîk ol kişini ħor kıldıñ sin (وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ)
- 155.24 (أَنْصَارٍ) dağı zulum kıluvçılar üçün hiç yardım birüvçiler yoğdur (رَبَّنَا أَنْتَ) ey rabbimiz düristlikde
- 155.25 biz (سَمِعْنَا مَقَادِيًا) nidā kıluvçını işitdük (يُنَادِي لِلْإِيمَانِ) ādemlerni imānga ündeydür (أَنْ آمَنُوا بِرَبِّكُمْ)
- 155.26 rabbiñizge imān kitüriñiz diyü (فَأَمَّا رَبَّنَا) bes ey rabbimiz siñe imān kitürdük (فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا) indi bizniñ
- 155.27 günāhlarımızı yarlıkağay idiñ (وَكَفَّرْنَا عَنْ سَيِّئَاتِنَا) dağı bizlerden günāhlarımızı ürtkey idiñ (وَتَوَفَّنَا مَعَ)
- 155.28 (الْأَبْرَارِ) dağı bizni izgüler birlen birge öltürgey idiñ (رَبَّنَا وَأَنْتَ) ey rabbimiz dağı bizge birgey idiñ

I / 156

156.1 (مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ) peygamberleriñe va‘de qılğan nerseni ya‘nī peygamberleriñni taşdıq qıluv üzerine va‘de

156.2 qılğan nerseñni (وَلَا تُغْنِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ) dağı kıyāmet küninde bizni rüsvāy qılmağay idiñ (أَنَّكَ لَا تَخْلُقُ)

156.3 (الْمِيعَادِ) düristlikde sin va‘delerge hilāflıq qılmaysun eşerlerde kilgen bir kişiğe bir belā’

156.4 yoluğduğda uşbu biş rabbenānı oğusa allahü te‘ālā ol kişini qutqarur (فَأَسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ) rableri bu ādemlerniñ

156.5 du‘āların qabül itdi (أَنِّي لَا أُضِيعُ) düristlikde min zā’i‘ qılmamun dip eytür allahü te‘ālā (عَمَلٍ عَامِلٍ)

156.6 (مِنْ ذِكْرٍ أَوْ أَمْرٍ) sizlerden ‘amel qıluvçınıñ ‘amelini kirek ‘amel qıluvçı irden bolsun ve kirek

156.7 hātundan bolsun (بَعْضِكُمْ مِنْ بَعْضٍ) sizniñ ba‘zıñız ba‘zıñızdandur çünki ir hātundan hātun irden yā ki

156.8 yardım ve dінде ba‘zıñız ba‘zıñızdandur (فَالَّذِينَ هَاجَرُوا) indi şunday ādemler mekkeden medīnege hicret qıldılar

156.9 (وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ) dağı yurtlarından çıkarıldılar (وَأُودُوا فِي سُبُلِي) dağı minim yolımda rencitilmiş

156.10 boldılar (وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا) dağı kāfirleriñi öltürdiler hem özleri de kāfirler tarafından öltürüldiler

156.11 (لَا تَكْفُرْنَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ) elbette ol hicret kılgan ādemlerden ve yavızlıkların ürtermiz (وَلَا تَدْخُلْنَهُمْ) dağı

156.12 alarnı kiritürmiz (جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ) astlarından yılğalar (şular) ağa turğan bakçalargā

156.13 (نُوبًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ) allahü te‘ālā huzūrından bolğan şevāb birlen şevāblandurur alarnı allahü te‘ālā (وَاللَّهُ) dağı

156.1 (عِنْدَهُ حَسَنُ التَّوَابِ) ol allahü te‘ālāniñ huzūrındadır şevābniñ körkemi (لَا يَغْرِبُكَ) ey muħammed

156.15 (تَغْلِبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ) (‘aleyhi’s-selām) sini gurūrlundurmasun ya‘nī aldamasun kāfir bolğan ādemlerniñ

156.16 türlü şehirlerde kesb ve ticāret birlen taşarruf kıluvları bu āyetde zāhirde hıṭāb resūl allahğa

156.17 bolsa da likin ümmetlerge hıṭāb-ı maḳşūd çünki hıṭāb-ı mu‘ayyenge bolup ğayrını irāde kıluv cā’iz

156.18 bu āyetniñ nüzūline sebep mü`minlerniñ ba‘zısı kāfirlerni kiñlikde ve yaḫşı tirüklikde

156.19 körkeç eytdiler allahü te‘ālāniñ düşmānları ni qadar yaḫşı yaşamaqda biz ise açlıqdan

156.20 ve faḳırlıktan helāk olmaqdamız diyü (مَتَاعٌ قَلِيلٌ) bu türlü şehirlerde kesb ve ticāret birlen taşarruf itüv az

156.21 müddet fa’idelene turğan nersedür (نَمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ) āhirinde imānsız bolğan ādemlerniñ baraçak orni cehennemdür

156.22 (وَبَشِّرِ الْمُبَادِلِ) ve ni yavız boldı imānsız bolğan ādemlerniñ özleri üçün hāzırlegen nerseleri

156.23 (لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا رَبَّهُمْ) likin şunday ādemler rablerine hılāflıq kıluvda şaḳlandılar (لَهُمْ جَنَّاتٌ) ol

156.24 ādemler için ucmağlar bardur (تَجْرَى مِنْ تَعْتَمًا الْأَنْهَارُ) ol ucmağlarınñ astlarından yılğalar

156.25 (şular) ağar (خَالِبِينَ فِيهَا) ol ucmağlarda meñgü qalğanları hâlde (نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ) allahü te‘ālā

156.26 huzürından hazırnenmiş bolğan hâlde ol ucmağlar (وَمَا عِنْدَ اللَّهِ) dağı allahü te‘ālā huzürında bolğan

156.27 nerse (فَيُرَى الْأَنْهَارُ) izgüler için imānsızlar taşarruf qılğan nerselerden izgürekdür allahü te‘ālā ‘abdu’l-lah

156.28 bin selām haqında hem anıñ yoldaşları haqında zıkr qılınacaq āyetni indürdi (وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ) dağı

I / 157

157.1 kitāb ehli cümlesinden (yehüdlerden) bardur (لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ) allahü te‘ālāge imān kitürgen ādemler (وَمَا

157.2 وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْنَا) dağı sizge (ümmet-i muğammed ‘aleyhi’s-selāmge) indürülgen nersege (qurānga) imān kitürgen ādemler

157.3 (وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْنَا) dağı özlerine (yehüdlerge) indürülgen nersege (tevrātge) imān kitürgen ādemler (خَاشِعِينَ

157.4 (لِلَّهِ) allahü te‘ālāge töbençilik qılğanları hâlde imān kitürgen ādemler (لَا يَشْتُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ) allah (te‘ālā)mñ

157.5 āyetleri birlen almaşdurmaslar (نَسَمًا قَلِيلًا) az aqçeni ya‘nī dünyānıñ az bolğan nersesini (أُولَئِكَ) ehl-i

157.6 kitābdan bu şıfatda bolğan ādemler (لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ) alar üçün rableri qaşında ecrleri bardur

157.7 (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) düristlikde allahü te‘ālā ḥesābını tiz kıluvçıdur (أَنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ) ey anday

157.8 imān kitürgen ādemler (اصْبِرُوا) ağırlıqlarğa ve ‘ameller meşakḳatine çıdañız (وَاصْبِرُوا) daḥı allahü te‘ālānıñ

157.9 düşmānlarına cihād ağırlıqlarına çıdav sebebli gālīb bolıñız (وَرَأَبْطُوا) daḥı tenleriñizni ve aḥlarıñizni

157.10 şoğışnı kütkeniñiz ḥâlde serḥad (çik) lerge beyleñiz ve öziñizni ‘ibādetke beyleñiz (وَاتَّقُوا اللَّهَ) daḥı her

157.11 ḥâlde allahü te‘ālādan qorqıñız (لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ) meñgü bolğan sa‘ādetke irişüviñiz üçün al-i ‘imrān süresiniñ

157.12 tercemesi tamām boldı.

157.13 4 inçi sūre * nisā' sūresi medīnede ingen yüz de yitmiş altı āyet *

157.14 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

157.15 (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ) ay andayın ādemler rabbiñizden her hâlde qorqıñız
(الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ)

157.16 şunday rabbiñizğa ol sizni bir nefesden (ādem 'aleyhi's-selāmdan) yaratdı
(وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا)

157.17 ādemden ḥatunni (ḥavva' raḍiallahü anhümānı) yaratdı (وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً) daḥı
atamız ādem 'aleyhi's-selām

157.18 birlen anamız ḥavva'dan köp irlerni ve köp ḥatunlarını seçdı ve taratdı (وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي)

157.19 daḥı şunday allahdan qorqıñız (تَسَاءَلُونَ بِهِ) ol allah birlen ba'ziñiz ba'ziñizden
şoraşursız ya'nī bi'l-lah

157.20 sinden şoraymun diyüp eytürsiz (وَالرَّحْمَانِ) daḥı raḥmlerden şaqlanıñız ya'nī qardeşlikni
kisüvden

157.21 (إِنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te'ālā (كُنْ عَلَيْكُمْ رَبِّيبًا) sizniñ üzeriñizge hemişe tüşingüçi
hem sizni

157.22 şaqlavçı boldı (وَأَنْتُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّذِينَ آمَنُوا) atasız bolğan yetimlerde mällarını biriñiz

157.23 her qayçan belāgatge irişseler gātafān qabilesinden bir ir de özi birlen bir toğma
qardeşiniñ

157.24 yetim oğlınıñ köp malı bolğan iken bu yetim bala atası birlen bir toğma qardeşinden
mālını taleb

157.25 qılğan bu ir birmegen şoñra bu āyet ingeç bu ir allahğa hem resūline boy şunduq uluğ
günāhdan

157.26 allahğa şıgınamız diyü yetimniñ mālını birgen (وَلَا تَتَّبِعُوا الْخَبِيثَاتِ بِالطُّبِيِّ) daḥı ḥarāmni
helāl birlen

157.27 almaşdurmañız ya'nī yetimler mālından ḥarām bolğan nerseni öz mällariñizden helāl
bolğan nerse birlen

157.28 almaşdurmañız ya'nī yetimlerde öz malıñızdan naçarnı birüp alarnıñ yaḥşı mällarını
alup qalmañız

- 158.1 (وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ) dağı yetimleriniñ mällarını öz mällarınıız birlen birge qoşup aşamañız
- 158.2 (كُنْ حُرِيًّا كَبِيرًا) düristlikde yetim mälını aşav (أَنَّهُ) uluğ günāh boldı (وَأَنْ خِفْتُمْ الْإِتْسَابَ فِي الْيَتَامَىٰ)
- 158.3 eger de Һatunlarınñ yetimlerin de alarını çiftlengen şüretde ‘adllemevden qorqsañız hem zinādan qorqsañız
- 158.4 (فَاتَّكِرُوا مَا طَآبَ لَكُمْ مِنَ التَّلَآءِ) bes yetimlerden başqa Һatunlardan sizniñ üçün köñliñizge hoş
- 158.5 ve Һeläl bolğanlarını nikāҺlanıñız zināğa yaqın barmañız yā ki ma‘nāsı yetimlerin mälları Һaқında zulm qıluvdan
- 158.6 qorqsañız bes Һatunların köp qıluvdan da qorqıñız çünki Һatunların köp qıluvda da zulm bar
- 158.7 ‘adllevge küçüñiz yitken қadar gine alıñız meşelā dörtke çaқlı andan artdurmañız ma‘nāsında yā ki ma‘nāsı
- 158.8 azād Һatunlardan kiçkinelerde rağbet az bolğanlığı üçün iştihā-ı za‘if bolğanlığı öçün ‘aқı
- 158.9 kim bolğanlığı üçün ‘adllemevden qorqsañız bes belāğatke irişken Һatunlar alıñız alarınıñ rağbeti de
- 158.10 iştihāsı da ‘aқlı da kāmil bolur ma‘nāsında her қaysı ma‘nāge münāsib nüzül sebebi de bar münāsib bolğan
- 158.11 sebab-i nüzüller ‘arablar yetimler Һaқında bolğan āyet ingeç yetimleriniñ mällarından şaқlanganlar zinādan
- 158.12 şaқlanmağanlar yā ki nüzül sebebi bir ir māl ve cemāl iyesi yetim қız tapsa ol yetimeni nikāҺlı iken
- 158.13 bir bir irde elle ni қadar yetimler cıyılğan yā ki sebab-i nüzül ‘arablar zulmden qorқup yetimleriniñ mällarına
- 158.14 velī boluvdan qorққанlar Һatunların elle ni қadarlı köp qıluvdan qorқmağanlar gerçi zulm ortaқ bolsa da
- 158.15 (مَنْ يُّؤْتِ وَيُؤْتِ وَيُؤْتِ وَيُؤْتِ) ikişerni dağı üçerni dağı dörterni nikāҺlanıñız bes bu āyet bir irge dört
- 158.16 Һatun aluvniñ düristligine delālet қıladur kirek āzād Һatunlar ve kirek kinizekler bolsun (فَأَنْ خِفْتُمْ أَنْ لَّا)
- 158.17 (تَعَدَّلُوا) bes eger Һatunlar arasında ‘adllik қılmavdan qorқsañız (فَوَاحِشَةً) bes birni gine nikāҺlanıñız

158.18 (أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ) yā ki oñ qollarıñız mülklengen nerseni ya' nī kinizekleriñizni nikāhlanıñız (ذَلِكَ أَدْنَىٰ)

158.19 (أَنْ لَا تَعُولُوا) bu bir gine hatun aluv yā ki kinizek birlen gine kifāyelenüv dörtini nikāhılda bolğan zılm

158.20 kibi zılm kılmassızlıqğa yaqınraqdur bes bu āyet hatunlar arasında 'adāletniñ farz boluvına delālet

158.21 kıla kirek kart hatun ve kirek yaş hatun, kirek bākire ve kirek seyyibe, kirek müslime ve kirek kitābiye

158.22 bolsun bu 'adālet kiyimde, nafaqada, ivde tutuvda, kiç yuqlavda ammā muḥabbet-i maqđūr-ı beşer bolmağanlıqdan muḥabbetde

158.23 'adālet farz tügil hem cimā' muḥabbetke mevķūf bolğanlığı üçün cimā' da hem 'adālet farz tügil hem seferde

158.24 'adālet farz tügil istegen hatunı ile sefer kıluv dürist likin qarı'a şaluv artıraq (وَأُذِرُوا الْمَسَاكِينَ)

158.25 (صَدَقَانُونَ نِحْلَةً) dañı hatunlarğa hoş köñil ve kemāl rızalıq birlen mihrlerini biriñiz (فَأَنْ طَبِينَ لَكُمْ عَنْ)

158.26 (شَيْءٍ مِنْهُ) bes eger hatunlar mihrden bir nersedən sizge hoş bolsalar (نَفْسًا) nefis yüzinden ya' nī eger

158.27 hatunlarıñız sizge hoş köñil ile mihrlerini hibe kılsalar (فَكُلُّوهُنَّ مِيرَاثًا) bes ol hatunlarıñız hibe kılgan

158.28 mihrini ümmeñiz dünyāda istelmiş bolmağanıñız hālde āñiretde günāhsız bolğanıñız hālde aşlda henī' birlen

158.29 murrī' ta' āmniñ boğazdan yiñil ötüvi ma' nāsında bu āyet irniñ hatunğa mihrini birüvi ḥağında hem

I / 159

159.1 hatunniñ irge mihrini hibe kıluvi ḥağında bu zıkr kılgan āyetniñ inüvine sebep evvelde irlerden ba' zısı

159.2 hatunına birgen va' de kılgan nersesinden qaytarup aluvnı günāhğa şaydılar hatun hibe kılgan şüretde

159.3 günāh bolmavını allahü te' ālā beyān itdi (وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ) ey veliler qoliñızda bolğan mällarıñızni

159.4 ‘aklı ornaşmağan âdemlerge birmeñiz ya‘nî safiyeleriniñ taşarrufiñizde bolğan mällarını birmeñiz zāyi‘ kılurlar

159.5 (الَّذِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا) şunday mällarnı birmeñizge allahü te‘ālā sizniñ üçün ol mällarnı kıyām cinsinden

159.6 kıldı ya‘nî ol mällar birlen turğuçı bola turğan nerse cinsinden kıldı ya‘nî öz mällariñiz tenleriñizniñ

159.7 ve cānlarıñizniñ turuvına sebep idi safiyeler mālı da şol cinsden yā ki bu āyetniñ ma‘nāsı māl qadrini bilmey

159.8 turğan âdemlerge ya‘nî hatunlarıñızğa ve balalarıñızğa mällarıñızni birmeñiz bu āyet delālet kıladur kiçkine balağa hem

159.9 mālını orunsızğa şarf kıla turğan safiyege velileriñ mālda taşarrufda ihtiyār birüvleri dürist tügillikge

159.10 belki velilerge bularıñ mällarını şaklavniñ vācib boluvına aşarlık ve kiyimlik kadar gine birüv tiyüş

159.11 ikenlikge hem veliğe özi üçün kiçkine bala birlen safiyeniñ mälları birlen fā‘idelenüv yaramay meger faķir

159.12 bolğanda zarüret kadar gine aşav dürist bola şabî-i bālig bolğaç ‘aqlğa oturğanlığı ma‘lüm bolğaç iki

159.13 şāhid aldında veliğe şabîniñ mālın tapşıruvı lāzım bolur ammā safiyege ašlā mālı birilmes (وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا)

159.14 (وَأَكْسُوهُمْ) safiyelerini ol mällardan rızklandurıñız hem kiyim kiygüziñiz (وَأَكْسُوهُمْ) dağı

159.15 safiyelerge mällarnı şorağanda şer‘ā ve ‘akla ma‘rūf bolğan söz eytiñiz ya‘nî eger māl qadrini bilseñiz

159.16 ‘aqlğa ötürseñiz mällarıñızni öz qulıñızğa birürmiz dip (وَأَبْتَأُوا الْيَتَامَى) dağı ey veliler bālig

159.17 bolmasdan burun yetimlerni dінде ve māl şaklavda hāllerini tikşirüp imtiḥān kılıñız (مَتَىٰ إِذَا بَلَغُوا)

159.18 (النِّكَاحِ) tā kim her қайқан yetimler nikāḥge irişseler ya‘nî ihtilām birlen yā kī baş birlen belāgat çigine

159.19 irişseler (فَإِنِ اتَّخَذْتُم مِّنْهُمْ رُّشَدًا) bes eger siz veliler yetimlerden ‘aқdğa oturuвçılıқni ya‘nî dінlerinde

159.20 ve mällarında şalâhı körseñiz (فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ) bes yetimlere mällarını biriñiz (وَلَا تَأْكُلُوهَا)

159.21 dağı ey veliler yetimlerini mällarını aşamañız (اسْرَافًا وَبِنَارٍ أَنْ يَكْبُرُوا) israf bolğan hâlde hem

159.22 yetimlerini uluğ boluvlarına aşuğğanıñız hâlde ya' nî yetimlerini mällarını aşamañız yetimler

159.23 uluğ bolurlar da mällarını özlerine tapşırub lâzım bolur tizrek aşap qalayık dip * belâgatniñ

159.24 'alâmet birlen bolğan çigi ir balada ihtilâm ihbâl-i inzâl birlen kız bala da hayz cebl-i ihtilâm birlen

159.25 bu 'alâmetler bolmağanda imâm-ı a' zam qaşında ir bala on sigiz yaşında kız bala on yidi yaşda bâliğ bola

159.26 imâm şâfi'î imâm ebū yūsuf imâm muḥammed qaşında hem imâm-ı a' zamdan bir rivâyetde ir bala da kız bala da

159.27 on biş yaşda bâliğ bolalar belâgatni evvel 'alâmet birlen i' tibâr qılına 'alâmet bolmasa yaş birlen i' tibâr

159.28 qılına (وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا) ve kimdür velilerden bay bolsa (فَلْيَسْتَعْفِفْ) bes yetim mälını aşavdan şaklansun

159.29 (وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا) ve kimdür velilerden barlı bolsa (فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ) bes şer'ā ma' ruf bolğan kadar

I / 160

160.1 birlen yetimniñ malından aşasun ya' nî hâceti kadar ve hîdmet yalı kadar allahü te' ālāniñ bay veliğe yetim

160.2 mälını aşavdan şaklansun ve faqir veliğe yetim mälını ma' ruf kadar aşasun diyüvi veliniñ yetim malında

160.3 haqqı barlığını bildüre resül allahdan berâber şoradı minim terbiyemde bir yetim bar mälından aşasam dürist

160.4 bolur mu diyü resül allah israf itmeyinçe gine aşasañ dürist bolur didi hem anıñ malını aşap öz

160.5 mälını şaklasañ dürist tügil didi (فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ) bes her qayқан ey veliler siz

- 160.6 yetimlerini mällarını özlerine birseñiz (فَأَشْهِدُوا عَلَيْنَمْ) bes ol yetimler üzerine şahid koyıñız
- 160.6 ya' nî sizniñ mällarını birgenligiñizge ve yetimlerini alğanlığına şahid koyıñız (وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا) hesāb
- 160.7 kıluvçı boluv yüzinden allahü te'ālā yiter cāhiliyyet zamānında hatun birlen kiçkine balalarğa mīrāş birmegenler
- 160.8 hem şol hūkm-i islām zamānında da bir azğa qadar barğan bir vaqt şāmit oğlu evs digen ādem vefāt
- 160.9 bolup köp mālı qalğan ve anlardan hatunı hem üç kıızı qalğan cāhiliyyet zamānınıñ iski hūkmi boyınça
- 160.10 evsniñ ata bir toğma qardeşiniñ iki oğlu bütün mālını alğanlar hatunına ve kıızlarına hiç nerse birmegenler
- 160.11 evsniñ hatun (ümmü kühsa¹) resül allahğa kilüp bu vāq'ānı söylegen hem evsniñ atası birlen bir toğma
- 160.12 qardeşleriniñ oğlarından şikāyet kılğan resül allah hātunğa eytken bar üyüne qayıp tur allahü te'ālā
- 160.13 āyet indürgenge qadar şabr it digen allahü te'ālā zıkr kılınacaq āyetni indürgen maẓmūnı şol mīrāş
- 160.14 kâ'idesi cāhiliyyet zamān halkı eytkençe tügil belki irlerge ata ve anası qaldurğan mālдан hem yakın
- 160.15 qardeşleri qaldurğan mālдан ülüş bar şuniñ kibi hatunlarğa da ata ve anası ve yakın qardeşleri
- 160.16 qaldurğan mālдан ülüş bar ma'nāsında şoñra resül allah evsniñ atası birlen bir toğma ir qardeşlerine
- 160.17 kişi yiberdi eyt evsniñ mālında taşarruf kılmasunlar çünki allahü te'ālā mīrāşdan hatunlarğa da ülüş
- 160.18 kıldı likin köp mü ülüş tigenligini hazırge ta'yin kılmadı ta'yin āyeti ingeç resül allah evsniñ
- 160.19 mālından hatunına sikizden birni * iki kızğa üçden iki ülüşni dağı atası birlen bir toğma ir
- 160.20 qardeşiniñ iki oğlına qalğanını birdi (لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ) irler üçün ülüş bardur (مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ)

¹ “kühsa” olmalı.

- 160.21 (وَاللِّسَاءِ نَصِيبٌ) ata ve ana ve yakın kardeşler kaldırgan nersedan (māldan) (وَالْأَقْرَبُونَ) dağı hatunlar üçün
- 160.22 ülüş bardur (مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانُ وَالْأَقْرَبُونَ) ata ve ana ve yakın kardeşler kaldırgan nersedan (māldan) (مِمَّا تَرَكَ) ol kaldıgdan az bolğanından (أَوْ كَثُرَ) yeise köp de bolğanından (تُصِيبًا مَّفْرُوضًا) ol ülüş farz
- 160.24 bolmuş ülüş bolğan hâlde (وَأِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ) ve her kayçan mîrâş boluvğa ya' nî vaqtine
- 160.25 vâriş bolmağan yaqınlıq iyesi kardeşler hâzır bolsalar (وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ) dağı yetimler
- 160.26 hem miskînler hâzır bolsalar (فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ) bes bölünmiş māldan vâriş bolmağan yaqın kardeşlerge
- 160.27 hem yetim ve miskînlerge köñillerin hoş kıluv üçün bir az nerse biriñiz (وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا) dağı
- 160.28 bularğa şer'â-ı ma'rûf bolğan sözni eytiñiz ya' nî alarğa du'â kılıñız hem birgen nersemiz az nerse

I / 161

- 161.1 diyiñiz bu âyet mensûh tügil belki âdemler bu âyet birlen 'amelde yalkavlık itkenler ba' zılar mensûh
- 161.2 diseler de iltifât kıluv lâzım tügil (وَلْيَخْشَ الَّذِينَ) dağı şunday vaşiler (epikünler) yetimler işinde
- 161.3 allahdan qorqsunlar (أَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ) eger özleri artından ya' nî özleri ölgenden soñ
- 161.4 qaldursalar (ذُرِّيَّةً ضِعَافًا) za'if "kiçkine" balaların (خَافُوا عَلَيْهِمْ) ol kiçkine balaları üzerine zâ'îf
- 161.5 boluvdan qorqalar idi (فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ) bes allahdan qorqsunlar yetimler işinde de (وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا)
- 161.6 dağı yetimlerde haqq bolğan sözni eysünler ya' nî vaşiler ölerge yaqınlaşsalar balalarınıñ faqîr

161.7 ve helāk boluvından qorqalar idi hem balalarına şefkat ve kerkem edebli boluv kibi sözler eyteler idi

161.8 şuniñ kibi yetimlerde de eysünler hem yetimlerini de öz balaları kibi körsünler (أَنَّ النَّبِيْنَ) düristlikde

161.9 şunday ädemler (يَا كُفْرًا أَمْوَالِ الْيَتَامَىٰ ظَلْمًا) zālim bolğanları hâlde yetimleriniñ mälların aşarlar

161.10 (وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا) içlerine oğ aşarlar (يَا كُفْرًا فِي بَطُونِهِمْ نَارًا) budur başqa tügildür (أَتَمًّا) dağı

161.11 kızdurulmuş oğka tiz kirekler allahü te‘ālā balanıñ ata ve anadan alğan mīrāşnı beyān itüp zikr kılınacaq

161.12 āyetni indürdi (فِي أَوْلَادِكُمْ) allahü te‘ālā vaşiyet ve ‘ahd kılur sizge (يُوصِيكُمُ اللَّهُ) balalarığızniñ mīrāşı

161.13 haqında (لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ) ir balağa bolur iki kız balanıñ ülüşi kibi ya‘nī iki

161.14 kızniñ ülüşi bir ir balanıñ ülüşi qadardur (فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ) bes eger balalar ikiden

161.15 üstün bolğan hatunlar bolsalar (فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ) bes ol iki bolğan kızlarğa hem

161.16 ikiden üstün bolğan kızlarğa meyyit qaldurğan nerseniñ üçden iki ülüşi bolur (وَأَنْ

161.17 (فَلَهَا النِّصْفُ) ve eger kız bala bir gine bolsa (كَأَنَّتْ وَاحِدَةً) bes ol bir kızğa meyyit qaldurğan nerseniñ

161.18 yarşısı bolur yine allahü te‘ālā ata ve ananıñ baladan alaçak mīrāşnı beyān kılup zikr kılınacaq āyetni

161.19 indürdi (وَالْأَبَوَيْنِ) dağı meyyitniñ ata ve anası üçün (لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّلْسُ مَا تَرَكَ) ata anadan

161.20 her birisine meyyit qaldurğan mālniñ altıdan birsi bolur (أَنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ) eger de meyyit üçün bala bolsa

161.21 kirek ir ve kirek kız bolsun meger ata kız bala birlen qalganda şahib-i farz bolup altıdan birni ala

161.22 farz iyelerinden qalganın ‘aşaba bolup ala (فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ) bes eger meyyitniñ ir balası da

161.23 kız balası da bolmasa (دَرَّتْهُ أَبْوَاءٌ) dağı meyyitden faqat ata ve anası ğına mīrās alsa (فَلَا مَهَ النَّثُّ) bes

161.24 meyyitniñ anasına qaldurğan mālından üçden birsi bolur qalğanı atasına bolur meyyitniñ vārişi yalgız ata

161.25 ana ğına bolgaç ananıñ naşibin ta'yīn itilgeç qalğanı atağa boluvçılıq ma'lūm bola şuniñ

161.26 üçün allahü te'ālā atanıñ bala bolmağandağı ülüşni beyān itmedi (فَإِنْ كُنْ لَهُ أُخُوَّةٌ) bes

161.27 eger meyyit üçün qardeşler bolsa kirek iki ve kirek ikiden artuq bolsun (mīrās vaşiyet

161.28 bābında cem'niñ azı iki) kirek irlar ve kirek kızlar bolsun (فَلَا مَهَ السُّنْسُ) bes meyyitniñ

161.29 anasına altıdan bir bolur bu ayetden bilindi ir yā ki kız qardeşlerden ikevi

I / 162

162.1 gerçi ana birlen birge qalganda mīrās almasalar da ananı üçden birden altıdan birge köçireler

162.2 ikençilik (مَنْ بَعْدَ وَصِيَّةٍ) vārişlerge bu ülüşler bolur vaşiyetin yürütkeniniñ soñında (يُوصَى بِهَا)

162.3 ol vaşiyet birlen vaşiyet eytken bolur meyyit (أَوْ دَبِينِ) yeise meyyitniñ boruçnı ötekenniñ soñında

162.4 ya'nī meyyitniñ qalğan mālını bülüvden burun ol buruçlarını öterke kirek soñra vaşiyetni yürütürge

162.5 kirek andan soñ ğına māl bölünür vaşiyet mīrāşqa müşābeh bolduqdan allahü te'ālā hūkmde soñ bolğan vaşiyetni

162.6 zikrde ilk kıldı (أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ) sizniñ atalarıñız ve oğullarıñız (لَا تَسْرُونَ) bilmessiz siz (أَيُّهُمْ)

162.7 atalarıñız ve oğullarıñızdan qayusı (أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا) fā'ide yüzinden qayusı sizge yaqınraq ya'nī meyyitden

162.8 qalğan mālını bülüvde allahü te'ālā hikmet ve maşlahatın bilüp özi taqdir itdi eger terekeni bölüvni beyānsız ğına

162.9 sizge tapşırsa idi siz atalarıñız ve oğullarıñızniñ qaysınıñ fā'idede yaqın bolup zārarda yırak boluvını

162.10 yâ ki kirisinçe zârarda yaqın bolup fâ'idede yırağ boluvını bilmes idiñiz bes hikmetni tikşirmey

162.11 ve fâ'ideni ri'āye kılmay ğına bolup mālını zā'î' iter idiñiz (فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ) allahü te'ālā sizge mīrāşnı

162.12 farz itdi özinden farz itmek birlen (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te'ālā (كَانَ عَلَيْنَا حَكِيمًا) mīrāşnı

162.13 beyānda maşlağatın bilür boldı hem hikmet iyesi boldı dağı allahü te'ālā irlerniñ ğatunlardan ve ğatunlarnıñ

162.14 irlerden mīrāş alğan nerselerin beyān kılup zıkr kılnıñmış āyetni indürdi
(وَلَكُمْ نَصْفُ مَا تَرَكَمُ)

162.15 (أَزْوَاجِكُمْ) siz irlerge ğatunlarıñız ğaldurğan nerseniñ (mālınıñ) yarţısı bolur
(أَنْ لَمْ يَكُنْ لَهِنَّ وَلَدٌ)

162.16 eger de ğatunlarıñıznıñ balası bolmasa kirek ir ve kirek kız bala bolsun
(فَإِنْ كَانَتْ لَهُنَّ وَلَدٌ) bes eger

162.17 ğatunlarıñıznıñ balası bolsa kirek ir ve kirek kız bala bolsun (فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ) bes siz irlerge

162.18 ğatunlarıñız ğaldurğan nerseden dört ülüşden bir ülüş bolur (مِنْ بَعْضِ وَصِيَّةٍ) siz irlerge bu mīrāş

162.19 bolur vaşiyetni yürütkenen ya'ne öteğenden soñ (يُوصِيْنَ بِهَا) ğatunlarıñız ol vaşiyet birlen vaşiyet

162.20 eytürler (أَوْلَادِيْنَ) yeise ğatunlarıñıznıñ boruçını öteğenden (töleğenden) soñ
(وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ)

162.21 ve siz irlen ğaldurğan nerseden ğatunlarıñızğa dörtten bir bolur (أَنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ) eger siz

162.22 irlen üçün bala bolmasa kirek ir ve kirek kız bala bolsun (فَإِنْ كَانَتْ لَكُمْ وَلَدٌ) bes eger siz

162.23 irlen üçün bala bolsa kirek ir ve kirek kız bala bolsun (فَلَهُنَّ الثُّلُثُ مِمَّا تَرَكَتُمْ) bes siz irlen

- 162.24 ƷaldurƷan nerseden ol ƷatunlarınıƷa sigizden bir bolur (**مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ**) vaŷiyyetni yürütkenen ŷoñ
- 162.25 (**نُوصُونَ بِهَا**) ol vaŷiyyet birlen vaŷiyyet eytürsiz siz irler (**أَوْذِينَ**) yeise siz irleriniñ boruƷını
- 162.26 öteƷenden ŷoñ daƷı allahü te‘ ālā atası da balası da bolmaƷan irden hem Ʒatundan mīrāŷ aluvnı
- 162.27 beyān itüp zıkr ƷılımaƷak āyetni indürdi (**وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ**) ve eƷer anardan mīrāŷ
- 162.28 aluna turƷan ir bolsa (**كَلَالَةً**) atasız ve balasız ādem (**أَوْامْرَأَةٍ**) yeise anardan mīrāŷ aluna
- 162.29 turƷan Ʒatun atasız ve balasız kiŷi bolsa (**دَلَّهَ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ**) daƷı ol anardan mīrāŷ alınmıŷ

I / 163

- 163.1 kiŷi üçün ana Ʒarafından ir yā ki Ʒız Ʒardeŷ bolsa ya‘ nī meyyit birlen ana bir ata baŷƷa bolƷan
- 163.2 ir yā ki Ʒız Ʒardeŷler Ʒalsa (**فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّبُسُ**) bes ir Ʒardeŷ birlen Ʒız Ʒardeŷden
- 163.3 her birisine meyyit ƷaldurƷan nerseniñ altıdan birisi bolur (**فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ**) bes eƷer
- 163.4 ana bir ata baŷƷa bolƷan ir ve Ʒız Ʒardeŷler birden köprek bolsalar (**فَهُمْ شُرَكَاءٌ فِي الثُّلُثِ**)
- 163.5 bes ol ana bir ata baŷƷa bolƷan Ʒardeŷler üçden birde ortaƷlardur irleri ve Ʒızları beraberdür
- 163.6 (**مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ**) ana bir ata baŷƷa bolƷan Ʒardeŷlerge bu mīrāŷ bolur meyyitniñ vaŷiyyetni yürütkenen ŷoñ
- 163.7 (**يُوصَى بِهَا**) ol vaŷiyyet birlen vaŷiyyet eytilmiŷ bolur (**أَوْذِينَ**) yeise meyyitniñ boruƷını öteƷenden
- 163.8 ŷoñ (**غَيْرِ مَضَارٍّ**) vaŷiyyet eytüvƷi vaŷiyyet eytür vāriŷlerge zarar itüvƷi bolmaƷanı ħālde (**وَصِيَّةٍ مِّنَ**)
- 163.9 (**اللَّهِ**) allahü te‘ ālādan bolƷan vaŷiyyet birlen vaŷiyyet eytkeni ħālde ya‘ nī üçden birden artdurmayınƷa (**وَاللَّهِ**)

163.10 (عَلِيمٌ حَلِيمٌ) ve allahü te‘ālā vārişlerge zarar itüp vaşiyet eytävçini bilävçidür hem añar şefkat itävçidür

163.11 (تِلْكَ حُمُودُ اللَّهِ) ‘azābını aşıkdur mavda bular ya‘nī yetimler emri vaşiyetler mirāşlar allahü te‘ālānıñ çikleridür

163.12 (وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ) ya‘nī ötäv dürist bolmağan çikler kibi çiklengen şeri‘atleridür ve kimdür allahü te‘ālāge

163.13 hem resūline itā‘at kıılır (يُنْزِلُهُ جَنَّاتٍ) allahü te‘ālā ol kişini ucmağlarğa kiritür (تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا)

163.14 (الْأَنْهَارِ) ol ucmağlarınıñ astlarından yılğalar (şular) ağar (خَالِدِينَ فِيهَا) ol ucmağlarda

163.15 meñgü qalğanları hâlde (وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ) ve ol ucmağğa kiräv uluğ sa‘ādetge irişüvdür (وَمَنْ)

163.16 (يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ) ve kimdür allahü te‘ālāge hem resūline itā‘at kıılmay günāhlı bolur (وَيَتَعَلَّ حَمُودَهُ) dağı

163.17 allahü te‘ālānıñ çiklerinden öter (يُنْزِلُهُ نَارًا) allahü te‘ālā ol kişini oğka kiritür (خَالِدًا فِيهَا) ol oğda

163.18 meñgü qalğanı hâlde (وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ) dağı ol kişige ħorlağuvı ‘azāb bolur (وَاللَّاتِي يَأْتِينَ)

163.19 (الْفَاحِشَةَ مِنْ نَسَائِكُمْ) sizniñ ħatunlarıñızdan şunday ħatunlar zinā’ kıılırlar (فَأَسْتَشْهَدُوا عَلَيْهِنَّ)

163.20 bes ol ħatunlar üzerine ya‘nī zinā’ kıılıvlarına şahid qoyıñız (أَرْبَعَةٌ مِنْكُمْ) sizler (irler)den

163.21 dört şahidni (فَإِنْ شَهِدُوا) bes eger ol ħatunlarınıñ zinā’ kıılıvı birlen dört ir güvāhlık birseler

163.22 (فَأَمْسَكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ) bes ol ħatunlarını üylerde habs kıılıp tutıñız ya‘nī üylerini ħatunlarğa

163.23 türme kıılıñız (حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ) ol Һatunlarını ölüm ferişteleri öltürgenge қadar
(أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ

163.24 yeise allahü te‘ālā ol Һatunlarğa meşrū‘ bolğan yol қılığanға қadar Һabsden
қutқara turған

163.25 Һadd yeise zinādan muñsız қıla turған nikāҺ kibi (وَاللَّذَانِ) daҺı şunday iki ādem
(يَأْتِيَانَهَا مِنْكُمْ)

163.26 sizlerden fāҺişege ya‘nī zināğa kilürler (فَأَذُوهُمَا) bes evvel şelte қилув бирлен
rencitiñiz ya‘nī allahdan

163.27 oyalmadıñız mı ve allahdan қorқmadıñız mı diyü (فَإِنْ نَابَا وَأَصْلَحَا) bes eger bu zinā
қилувçı ādemler ya‘nī

163.28 ir бирлен Һatun tevbe itse ve işlerini түзük қılsalar (فَاعْرَضُوا عَنْهُمَا) bes bu zināçı ir
бирлен

I / 164

164.1 Һatundan yüz döndürіñiz ya‘nī şelte қилув бирлен rencitüvni қoyıñız (إِنَّ اللَّهَ كَانَ)
düristlikte allahü te‘ālā

164.2 boldı (تَوَاتَبَا رَحِيمًا) tevbelerni қabül itüvçı hem tevbe қılığan ādemge raҺmet қилувçı
Һazret-i Һasan eyte

164.3 zināniñ evvel Һaddi ezā boldı şoñra Һabs boldı şoñra celd yā ki recm boldı diyü * zināğa
dört

164.4 şāhid iқāmet қилув öz Һālinçe bāқi ammā zinā қилувçı Һatunlarını ölgenge қadar yā ki
ikinci yol

164.5 meşrū‘ bolğanға қadar üylerde Һabs қилув celd бирлен yā ki recm бирлен mensūҺ digenler
likin allahü

164.6 te‘ālā zinā қилувçı Һatunlarını Һabs қилувniñ Һükmini ikinci yol meşrū‘ қилув бирлен
vaқtladı bes

164.7 nūr süresindegi “الزانية والزاني فاجلدوا كل واحد منهما” āyeti beyān hem tefsir bola nesh
bolmay қünki

164.8 muvaққatni beyān nesh tügil yā ki “وَاللَّاتِي” āyeti faқat Һatunlar zināsı Һaқında bolur
“وَاللَّذَانِ” āyeti

- 164.9 livāta hakkında bolur nūr sūresindeki “الزانية والرائي” āyeti ir birlen ʔatunniñ ikisi hakkında bolur
- 164.10 be'is hālindeki imāniñ maqbūl bolmavı hakkında allahü te'ālā zıkr kılınaçaq āyetni indürdi (أَنَا التَّوْبَةُ)
- 164.11 budur başqa tügildür tevbeniñ maqbūl boluvı (عَلَى اللَّهِ) allahü te'ālā üzerine (لِلَّذِينَ) şunday ādemler
- 164.12 üçündür (يَعْمَلُونَ السَّرَّاءَ بِجَهْلَةٍ) ol ādemler yavızlıqni nādānlıq sebebli kılırlar çünki günāhqa kirişüv
- 164.13 elbette nādānlıqdan (ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ) muniñ şoñında günāh kılganniñ şoñında tiz zamāndan tevbe kılırlar
- 164.14 ya' nī ölüm kilmesden burun çünki resül allah “allahü te'ālā bendeniñ tevbesini ğargara hāliline yitmegende qabūl
- 164.15 kıılır” digen tirüklik vaqti az bolğanlığı üçün allahü te'ālā yakın dip atagan yā ki günāhniñ muḥabbeti
- 164.16 köñilge siñişmesden burun ma'nāsında (فَادَلَمْتَكَ) bes bu günāh kılıp da tiz zamān tevbe itken
- 164.17 ādemler (يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ) allahü te'ālā ol ādemler üzerine tevbelerini qabūl kıluv birlen qaytur (وَكَانَ اللَّهُ)
- 164.18 daḡı allahü te'ālā hemişe boldı (عَلِيمًا حَكِيمًا) tevbe kıluvçılarıñ ihlāşlarını bilgüçi hem tevbe
- 164.19 kılgan kişini 'azāb kılmavda ḡikmet iyesi boldı (وَأَيُّسْتُ التَّوْبَةَ) tevbeniñ qabūl boluvı yoqdur
- 164.20 (لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ) şunday ādemler üçün alar yavızlıqlarıñ kılırlar (حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمْ)
- 164.21 (قَالَ إِنِّي تَابْتُ الْآنَ) mīn (الْمَوْتُ) tā kim ol yavızlıq kıluvçılarıñ birisine ölüm ḡāzır bolsa mīn ḡāzır zamān
- 164.22 tevbe itdim dip eytür ya' nī ölüm qorğunçlarını körgeç gine tevbe iter (وَلَا الَّذِينَ) daḡı şunday

- 164.23 ādemlerge tevbe yoǵdur (يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارًا) ol ādemler ölerler ħalbükim özleri kâfirlerdür ya'ni āĥiretde
- 164.24 'azābnı körgenniñ soñında tevbe iterler alarnıñ tevbeleri maǵbül tügil allahü te'ālā ölüm vaǵtine ǵadar
- 164.25 tevbeni kiçüktürgen fāsıǵlar birlen tevbesiz ölgen kâfirler arasını berāber ǵıldı ya'ni ölüm vaǵtinde
- 164.26 ǵılınǵan tevbe birlen tevbesiz ölüm arasında farǵ yoǵ ma'nāsında (أُولَئِكَ) bu tevbeni ölüm vaǵtine ǵadar
- 164.27 kiçüktürgen ādemler birlen tevbesiz ölgen ādemler (أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا) ol ādemlerge rencitküçi
- 164.28 'azābnı ħāzırledük allahü te'ālā bu iki āyetde 'azābnı körmesden burun iĥtiyār ħālinde tevbe ǵılǵan
- 164.29 ādemniñ tevbesini ǵabül ǵıluv birlen 'azābnı körgenniñ soñında iĥtiyārsız ħālde tevbe itken ādemniñ

I / 165

- 165.1 tevbesini ǵabül ǵılmav birlen açıǵ beyān itdi kirek tevbesiz ölgen kişi günāhlı mü'min bolsun
- 165.2 ve kirek imānsız ādem bolsun be'is ħālindegi imān bala cimā' maǵbül tügil be'is ħālindegi tevbe
- 165.3 allahü te'ālāniñ tilevinde ve iĥtiyārında tilese imān-ı şerāfeti üçün ǵabül ǵılır tilese tevbesinde kimçilik
- 165.4 bolǵanlıǵı üçün ǵabül ǵılmas imān-ı be'is diyü ħāzırlardan hiç kimge işitilmegen imānǵa eytürler
- 165.5 bes bu āyetke bināen fir'avunniñ ħāll-i ħarǵdaǵı imānı maǵbül bolmay çünki ħarǵ ħāli be'is ħāli bola cāhiliyyet zamānında
- 165.6 bir ir vefāt bolsa ħatunı daǵı bu ħatundan başǵa ħatundan bolǵan oǵlı ǵalsa hem yaǵın ir ǵardeşleri
- 165.7 ǵalsa bu ir ölgen vaǵtde ügey oǵul yā ki başǵa yaǵın ir ǵardeşleri bu ħatunǵa kiyimlerini taşlaylar
- 165.8 iken hem bu ħatunǵa min tiyüşli dip eyteler iken tileseler küçlep bu ħatunı evvelgi mihr beraberine
- 165.9 nikāĥlanalar iken tileseler mihr alup ikinçi kişiǵe nikāĥlaylar iken tileseler ħatunı bir ǵayda yibermey

- 165.10 habs kılıp turalar iken irinden alğan mīrāşı birlen özini bolup alsun üçün eger de hatun
- 165.11 kiyim taşlanmasdan burun öz ehline qayıtup kitse iriniñ mīrāşından bütüñley maħrūm iteler iken
- 165.12 bu hūkm bu qays isimli ādem ölgenge qadar cārī bolğan bir vaqt bu qays ölgeç bu qaysnıñ hatunı
- 165.13 hatunıñ ügey oğlu mücerred kiyim taşlav birlen taşarrufına kiritdi bu qaysnıñ hatunı kişi resūl allahğa
- 165.14 bu işden şikāyet kıldı şundan soñ resūl allahğa allahü te‘ālā zıkr kılınaçaq āyetni indürdi (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
- 165.15 (لَا يَحِلُّ لَكُمْ) ey imān kitürgen ādemler (أَمَنُوا) sizge helāl bolmas (أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ كَرَاهًا)
- 165.16 küçlegeniz hālde hatutun²larını mīrāş yolınça ihtiyārınızğa aluvınız (وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ) daħı ol
- 165.17 hatunlarını ikinci kişige nikāhlanuvlarından tıyuvınız helāl bolmas (لَتَنْهَبُوا بَعْضَ مَا أُتِيَ بِهِنَّ) ol
- 165.18 hatunlarıñızğa birgen nerseñizniñ ba‘zısını yibermegiñiz üçün ya‘nī öziñiz birgen mihrini alup
- 165.19 qalır üçün hiçbir vaqtde hatunlarıñızni ikinci kişilerge nikāhlanuvından tıyuv helāl bolmas (الْأ) meger
- 165.20 helāl bolur (أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ) hatunlarıñızniñ zāhir bolğan bozuq işini kitürüvleri vaqtinde
- 165.21 meşelā zināçı boluv nāşize boluv kibi ya‘nī eger hatunlarıñız zināçı yā ki nāşize bolsa bu vaqtde birgen
- 165.22 mihriniñizni alup qalır üçün ikinci irge nikāhlanuvdan tıyuv helāl bolur hem irge hatunından hal‘ ya‘nī
- 165.23 mihrini beraberinde talāq kıluvını şorav dürist bolur (وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ) şeri‘ā-ı ma‘rūf bolğan
- 165.24 nerse birlen hatunlarıñız birlen şoħbet kılıñız nafaqa körkem söz kibi (فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ) indi eger

² “Hatunlarını” olmalı.

165.25 ھاٲunlarıñıznı ھاٲkılarının naçarlığı uęün yā ki řabāھاٲlikleri uęün mekrūh kōrseñiz řabr iteñiz

165.26 ayurup yibermeñiz (فَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا) bes yađındur ki sizniñ bir nerseni mekrūh kōrūviñiz ya‘nī

165.27 yaratmavıñız (وَيَجْعَلُ اللَّهُ فِيهِ) dađı allahū te‘ālānıñ ol nersede kıluvı yađındur (خَيْرًا كَثِيرًا) kōp izgūlikni

165.28 ya‘nī siz bir nerseni mekrūh kōrürsüz ol nersede kōp izgūlik bolur cāhiliyyet zamānında bir ir kōrkem

165.29 ve māl iyesi bir ھاٲunnnı almağı bolup evvelđi ھاٲunnnı ayurmağı bolsa evvelđi ھاٲunına zinā birlen

I / 166

166.1 tōhmet kıla iken birgen mihrini alup şalup evvelđi ھاٲunnnı ھاٲ kıluv uğün hem ikinci cemāl

166.2 ve māl iyesi ھاٲunnnı alur uęün allahū te‘ālā bu işden nehy itüp zıkr kılınaçağ āyetni indürdi (وَأَنَّ)

166.3 (مَكَانَ زَوْجٍ) ikinci ھاٲun (أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ) ve eger siz irler bir ھاٲunnnı almaşđuruvnnı tileseñiz

166.4 ornına ya‘nī bir ھاٲunnnı řalāđ kıluv ikinci ھاٲunnnı nikāhlenūvnnı tileseñiz (وَأَتَيْتُم مِّنْهُنَّ قَطْرًا)

166.5 dağı ol ھاٲunlarıñ birisine kōp māl birgen bolsañız (فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا) bes ol kōp mālđan

166.6 hiç nerse almañız ya‘nī az mālđa ve kōp mālđa almañız çünki sizniñ aluvıñız mücerred zinā birlen

166.7 tōhmet uęün (أَتَاخُذُونَهُ) eyā alursız mı ol mālnnı (بِهَقَانًا وَإِنَّمَا بَيْنَا) iftirā ve gūnāh bolđan ھاٲde (وَكَيْفَ)

166.8 (تَأْخُذُونَهُ) ve niçük alursız siz ol ھاٲunlarıñıznıñ birisine birgen mālıñıznı (وَقَدْ أَفْضَىٰ بِعَضِّكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ)

166.9 ve hālbūkim sizniñ ba‘zıñız ba‘zıñızge ulaşdı ya‘nī ھاٲvet kıldı ya‘nī mihr-i ‘alehsi bolđan cimā‘nı kıldı

- 166.10 (وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا) dağı hālbükim Һatunlarıñız sizden ağır ve ışançlı bolğan ‘ahdni aldılar
- 166.11 ya‘nī körkem şohbet Һaqqı aldı allahü te‘ālā āzād irge nikāҺlanuv Һarām bolğan Һatunları beyān qılıp
- 166.12 zıkr qılınaçaq āyetni indürdi (وَلَا تُنكحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ) dağı ey mü‘min irler atalarıñız nikāҺlengen
- 166.13 nerseler (Һatunları) nikāҺlenmeñiz (مِنَ النِّسَاءِ) Һatunlardan ya‘nī nikāҺlenseñiz ‘azābğa tiyüşli
- 166.14 bolursız (إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ) likin ötkende bolğan nerse aniñ birlen siz ‘azāb qılmassız ya‘nī cāhiliyyet
- 166.15 zamānında bolğan atalarıñ Һatunları nikāҺlanuvnı Һarām itüvden burun bolğanlığı üçün afv ma‘nāsında
- 166.16 (أَنَّهُ كَانَ فِئَافِئَةً وَمَقَاتًا) düristlikde atalarıñız nikāҺlengen Һatunları nikāҺlenüv allahü te‘ālā Һuzūrında zinā
- 166.17 boldı hem açuvlanmış iş boldı (وَسَاءَ سَبِيلًا) dağı bu iş ‘ādet ve yol boluv yüzinden yavız boldı
- 166.18 (وَبَنَاتِكُمْ) dağı sizge analarıñıznı nikāҺlenüv Һarām qılındı (هُرْمَتٌ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتِكُمْ) kızlarıñıznı nikāҺlenüv
- 166.19 Һarām qılındı (وَأَخَوَاتِكُمْ) dağı öziñiz birlen bir toğma kız Һardeřleriñizni nikāҺlenüv Һarām qılındı (وَعَمَّاتِكُمْ)
- 166.20 dağı atalarıñız birlen bir toğma kız Һardeřleriñizni nikāҺlenüv Һarām qılındı (وَأَخَالَاتِكُمْ) dağı analarıñız birlen
- 166.21 bir toğma kız Һardeřleriñizni nikāҺlenüv Һarām qılındı (وَبَنَاتُ الْأَخِ) dağı öziñiz birlen birlen bir toğma bolğan
- 166.22 ir Һardeřleriñizniñ kızlarını nikāҺlenüv Һarām qılındı (وَبَنَاتُ الْأُمَّتِ) dağı öziñiz birlen bir toğma bolğan
- 166.23 kız Һardeřleriñizniñ kızlarınıñ nikāҺı Һarām qılındı (وَأُمَّهَاتِكُمُ اللَّاتِي) dağı şunday atalarıñızniñ nikāҺı

- 166.24 ḥarām kılındı (**أَرْضَعْتَكُمْ**) ol analar sizni imçek imizdiler imām-ı a‘zam қаşında iki yaş yarım
- 166.25 içinde bir mertebe şoruv birlen rızā‘ hükmi sâbit bola çünki allahü te‘âlā az birlen köp arasını ayurmadı
- 166.26 (**وَأَخَوَاتِكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ**) daḥı imçek imüv cihetinden bolğan kız kardeşleriñizniñ nikāhı sizge ḥarām kılındı
- 166.27 (**وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ**) daḥı sizge ḥatunlarıñızniñ analarını nikāhlenüv ḥarām kılındı (**وَرَبَائِبُكُمُ اللَّائِي**)
- 166.28 daḥı şunday ḥatunlarıñ iyerüp kilgen kızlarıñ nikāhı sizge ḥarām kılındı (**فِي مَهْرِكُمْ**) sizniñ
- 166.29 terbiyeñizedür ol iyerüp kilgen kızlar ya‘nī ‘ānide şulay bola ma‘nāsında vāḳ‘anı beyān üçün gine

I / 167

- 167.1 bolğan (**مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّائِي**) ol iyerüp kilgen kızlarıñ nikāhı ḥarām bolur ol kızlar şunday
- 167.2 ḥatunlarıñızdan bolsalar (**دَخَلْتُمْ بِهِنَّ**) ol ḥatunlarıñızğa duḥül itdiñiz ya‘nī alarnı vaṭy kıldıñız
- 167.3 (**دَخَلْتُمْ بِهِنَّ**) ol ḥatunlarıñızğa vaṭy kılgan (**فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا**) bes eger siz irler bolmasañız
- 167.4 bolmasañız belki nikāhıngengine bolsañız (**فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ**) bes sizniñ üzeriñizge ol ḥatunlarıñızniñ
- 167.5 kızlarıñ nikāhlenüvde günāh yoḳdur her қаyқан ol ḥatunlarıñızni ayurup yiberseñiz yā ki vaṭydan
- 167.6 burun ölseler (**وَمَلَائِكَةُ التَّبَيِّنِ**) daḥı şunday oğullarıñızniñ ḥatunlarıñ nikāhlenüv sizge
- 167.7 ḥarām kılındı (**مِنْ أَصْلَابِكُمْ**) ol oğullar sizniñ arқalarıñızdandır ya‘nī öz noḳtalarıñız sebebli vücüdke
- 167.8 kilgenlerden oğul itüp kine alınğan tügillerdür çünki mütebennī ya‘nī oğullıḳğa alınğan kişiniñ

167.9  atunnu aluv d rist niteki res l allah zeyd  al k kılğandan  on ıatunnu nik hlendi ve h l nki zeyd

167.10 res l allahnı  gullı ğ  alı  an  demi idi (وَأَنْزَجُوا بَيْنَ الْأَخْتَيْنِ) da  ı nik hda iki kız  uvğan

167.11 arasını cıyuvı  ız h r m kılındı (الْأُمَّاتُ سَلْفٌ) lakin c hiliyyet zam nında  ı  tken nerse  afv ya  n  c hiliyyet

167.12 zam nında iki kız  uvğannı nik hlengenler anası  afv (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te    l  (كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا)

167.13 hemı  e yarlı a  u  ı hem ra  met kıluv  ı boldı. nik hı h r m bolğan  atunlar barusı neseb cihetinden

167.14 bolğanları yidi: 1 ( mmeh t), 2 (ben t), 3 (a  v t), 4 ( amm t), 5 (h l t), 6 (ben t-1  h), 7 (ben t-1 u  t)*

167.15  mmeh t ta  tına her bir ana  ız ni  adar yo  arı a  sa da hem ana  arafından bolğanları da kire* ben t her

167.16 bir kızını   amil kızını   kızlarını da hem o  lunı   kızlarını da *   a  v t hem her bir kız  arde  ini   amil

167.17 kirek ata ve ana bir bolsun kirek ata bir ana ba  ka bolsun kirek ana bir ata ba  ka bolsun *

167.18  amm t hem her bir ata birlen bir to  ma kız  arde  lerini   amil kirek ana birlen bir ata ve bir anadan

167.19 bolsunlar kirek ata bir ana ba  ka ve kirek ana bir ata ba  ka bolsunlar * h l t hem ben t-1  h ben t-1

167.20 u  t da her  ayusı  amm-1 rız    cihetinden h r m bolğanlar da yidi çunki allahü te    l  im  ek imz v  ini ana

167.21 menziline  oydı bes kızını u  t menziline bola mura  a  anı   u  tı razı   age bola mura  a  anı   iri razı   age ata

167.22 bola mura  a  anı   irini   u  tı razı   age a.m.e bola mura  a  anı   anası ru  a   age cedde(?) bola res l allah neseb cihetinden

167.23 h r m bolğan nerse ru  a   a cihetinden de h r m didi bes ru  a   a h r m bolğan  atunlarda yidi deymiz lakin

167.24 bu h di  den bir az  atunlar m ste  ni bola me  el  ru  a   a kız  arde  ini   hem ir  arde  ini   anası hem

167.25 ru  a     ebisi  amm ru  a   anın anası h let-i ru  a   aiyyeni   anası bular ru  a   ada h l l nesebde h l l t gil *

167.26 muşāheret-i ḥarām bolğan ḥātunlar: lümmeḥātü'l-nisā', 2 rabā'ib,3 ḥalā'ilü'l-ebnā', 4 ḥalā'ilü'l-ebā. muşāhere

167.27 ḥelāl vaṭyde bolğan kibi zināda hem bola (dörtinçi cüz' niñ tercemesi tamām boldı)

167.28 (وَالْمُعْصَمَاتُ مِنَ النِّسَاءِ) daḥı ḥatunlardan irli ḥatunlar sizge ḥarām qılındı
(أَلَا مَا مَكَتُ أَبَائِكُمْ)

167.29 meger irli ḥatunlardan oñ qullarıñız mülklengen nerse ḥarām bolmas ya'ni irleri darı-ḥarbde bolğan

168

168.1 ḥatunlarını soğış vaḳtinde esīre itüp alınsa ol ḥatunlarını vaṭy qıluv ḥelāl bolur evvelgi irlerinden

168.2 nikāḥleri esīrlilik sebebli münḳaṭı' bola (كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ) allahü te'ālā bu ḥatunlarını ḥarām qıluvını sizge

168.3 yazmaqlığı birlen yazdı (وَأَمَلْ لَكُمْ مَا دَرَأَ ذَلِكَ) daḥı sizge ḥarām qılınğan ḥatunlardan başqaları

168.4 ḥelāl qılındı (أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ) sizge ḥarām bolğan ḥatunlar birlen ḥelāl bolğan ḥatunlarını allahü te'ālā

168.5 beyān qıldı sizñiñ mällarıñız birlen ḥatunlarını istemegiñiz üçün (مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَاقِمِينَ) çiftlengeniz

168.6 ḥalde ve zinā qıluvçı bolmağanız ḥalde eger de çiftlenmey zinā qıluv yürüseñiz mällarıñız zā'i' bolur öziñiz

168.7 fakīr bolursız bes dünyā ve āḥiretde ḥarāb bolursız bu āyet delālet qıladur nikāḥ mihrsiz bolmay ikenlikge

168.8 hem atalmağan şüretde de mihr vācib ikenlikge daḥı māl bolmağan nerse mihr boluvğa yaramavğa hem bik

168.9 az nerseniz mihr boluvı yaramavına hem bu āyetde allahü te'ālā ḥatunlarını istevni mālğa tutaşdı

168.10 çünki بِأَمْوَالِكُمْ digende بِالصَّاقِ üçün bes bu āyet delālet qıladur nefis nikāḥ 'aḳdi birlen

168.11 mihrniñ vācib boluvına vaṭydan başqa (فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِمَّنْ) bes şol nerse kim anañ birlen

168.12 hatunlardan fā'idelendiñiz yā ki hatunlardan şol hatun kim ol hatun birlen fā'idelendiñiz ya' nī

168.13 ol hatunni cimā' kıldıñız bu vaqt mā "من" ma' nāsında bola (فَاتِرَهُنَّ أَجْرَهُنَّ) bes ol fā'idelengen

168.14 hatunlarğa ecrlerin (mihrlerin) biriñiz (فَرِيضَةً) farzlanmış bolğan hâlde ol mihrler (وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ)

168.15 dağı siz irler üzerine günāh yoqdur (فِيهَا) şol nersede (تَرْضَايْتُمْ بِهِ) siz hatunlarıñız birlen ol

168.16 nersede rāzı bolışdıñız ya' nī mihri tüşürüvde yā ki artduruvda (مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ) farz bolmış

168.17 mihirden şoñ (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te'ālā (كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا) maşlaḡatlarını bilgüçi bolur hem

168.18 meşrū' kılgan hükmlerinde hikmet iyesi boldı (وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا) ve kimdür sizlerden

168.19 baylıq yüzinde küçi yitmes (أَنْ يَفْخَ الْهَوَاسَاتُ الْهُؤَمَّنَاتُ) mü'mine bolğan āzad hatunlarını nikāhlenüvge

168.20 (فَمَنْ هِيَ مَلَكَتْ أَيْمَانَكُمْ) bes sizniñ oñ qullarıñız mülklenen nersede nikāhlensün (مَنْ قَدَّيَاتِكُمُ الْهُؤَمَّنَاتُ)

168.21 mü'mine bolğan kinizekleriñizden ya' nī eger de baylıqıñız bolmav sebebli āzad bolğan mü'minlerni nikāhlanuvğa

168.22 küçiñiz yitmese kinizek bolğan mü'minelerni nikāhlaniñız kitābiye bolğan kinizekni imām-ı a' zam qaşında

168.23 nikāhlanuv dürist bes āyetde imān birlen kaydlev istiḡbāb üçün gine bola (وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ) ve allahü

168.24 te'ālā sizniñ imāniñızni bilgüçirekdür bu āyet delālet kıladur kinizekleriñ imānlarıniñ

168.25 zāhiri maḡbūl boluvğa hem imānniñ taşdıḡ bi'l-ḡalb bolup til 'ameli bolmavına çünki mesmū' bolğan

168.26 imānnı her kim bile (بِمَعْضُومٍ مِنْ بَعْضٍ) sizniñ ba'zıñız ba'zıñızdan bir kisekdür ya' nī her қаууñız ādem

168.27 balası siz kinizeklerni ciftlenüvden ħorlanmañız (فَأَنْتُمْ مَرْهُونٌ بِأَهْلِهِنَّ) bes kinizeklerni nikāħlanıñız

168.28 ħ'ācelerniñ izni birlen (وَالرَّهْنُ أَمْوَالٌ مُّوَدَّعَةٌ بِرَهْنٍ يُعْرَفُ) daħı kinizeklerde mihrlerin biriñiz ma' rūf kadar

168.29 birlen ya' nī şaranlıq kılmayınça ve kimitmeyinçe (فَمُحْصَنَاتٌ بِغَيْرِ مُسَافَهَاتٍ) ol kinizekler 'afifeler

I / 169

169.1 hem zinā kılmaıçılar bolğanları ħālde (وَلَا مُتَعَدَاتُ أَعْدَانٍ) daħı zinācı dostlar (süyerkeler)

169.2 tutqucı bolmağanları ħālde (فَأَذَا أَمْصَنَ) bes her kayçan ol kinizekler nikāħlenmiş bolsalar

169.3 (فَإِنْ أَنْيَنَ بِفَاحِشَةٍ) indi eger nikāħlengen soñında fāħişelikni kiltürseler ya' nī zinā kılınsalar (فَعَالِيُونَ)

169.4 (نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ) bes kinizeklerde āzad ħatunlarğa bolğan nerseniñ yarısı bolur

169.5 (مِنَ الْعَذَابِ) 'azābdan ya' nī ħadden bu āyet delālet kılıdur kinizeklerniñ zinā ħadleri illi celd boluvğa

169.6 recm nıflanmağanlıqdan zinā kılğan kinizeklerde recm bolmaıvğa (ذَلِكَ) bu baylıq bolmağanda kinizeklerni

169.7 nikāħlenüv (لَمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ) sizlerden zinādan qorqğan kişiler üçündür (وَأَنْ نَصْبِرُوا) daħı sizniñ

169.8 zinādan şaqlanganıñız ħālde kinizeklerni nikāħlenüvden şabr itüñiz (وَأَنْ نَصْبِرُوا) sizniñ üçün izgüdür

169.9 (وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) ve allahü te'ālā şabrlıq kıluvçını yarlıkağuvçudur hem kinizeklerni nikāħlenüvge ruşşat birüvde

169.10 raħmet kıluvçıdır (يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ) allahü te'ālā sizge beyān kıluvnı tileydür ya' nī dininiñ meşrū'

169.11 bolğan nerselerni hem sizniñ üçün fā'ideli nerselerni beyān kıluvnı tileydür (وَيَهَيِّئْكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ

169.12 (قَبَّأْتُمْ) dağı sizni öziñizden burun bolđan âdemlerniñ (peygamberlerniñ ve izgülerniñ) yollarına köndürüvni

169.13 tileydür (وَيَتُوبُ عَلَيْكُمْ) dağı sizniñ üzeriñizge qayıtvni tileydür ya‘nî günâhlarıñızni yarlıqavni (وَاللَّهُ

169.14 (عَلِيمٌ حَكِيمٌ) ve allahü te‘âlâ bendelerine fâ‘ideli bolđan nerselerni bilgüçidür hem bendelerge meşrû‘ kılđan

169.15 neresinde hikmet iyesidür (وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ) ve allahü te‘âlâ sizniñ üzeriñizge tevbelerini qabûl

169.16 itüv birlen qayıtvni tileydür (وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهْوَاتِ) dağı nefis arzularına iyergen âdemler

169.17 tileydür (أَنْ تَمِيلُوا مِيلًا عَظِيمًا) sizniñ ĥađdan uluğ avışuv birlen avıřuvıñızni (يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّقَ عَنْكُمْ)

169.18 allahü te‘âlâ sizlerden yiñil kıluvni tileydür řuniñ üçün de sizge yiñil bolđan şeri‘at birdi (وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ

169.19 ضَعِيفًا) ve bende za‘if yaratılmış boldı ya‘nî nefis arzularından şabr ite almas hem ‘ibâdet meřaķķatlerine çıday

169.20 almas üstlerine ibn-i ‘abbâs eyte nisâ’ sûresinde sigiz âyet bu ümmet üçün kıyaş toğup batķan nerselerniñ

169.21 küllisinden artuğdur üçisi zıkr kılındı ya‘nî “yerîd” birlen bařlanđan âyetler dörtinçi uluğ

169.22 günâhlardan řaķlansañız kiçük günâhlarıñızni ‘afv kıluvmun digen âyet bişinçisi allahü te‘âlâ şirkni

169.23 yarlıqamay andan bařķa her bir günâhlarıni yarlıqay digen âyet altınçısı allahü te‘âlâ bendelerge kızıl ķurmıřķa

169.24 ķadar da zılm kılmay digen âyet yidinçisi bir kişi yavızlık kılsa şol kıldan yavızlıkı beraberinde cezâ kılınur

169.25 digen âyet sikizinçisi allahü te‘âlâ sizni ‘azâb kıluv birlen ni kıluv digen âyet diyü (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

169.26 ey anday imân kitürgen âdemler (لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ) aralarıñızda mâllarıñızni bâtıllık

- 169.27 birlen aşamañız (أَلَا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ) likin aşav helâl bolur mällarnıñ sirlerden
- 169.28 rızâlık birlen şadır bolğan şatuv malları boluvı vaqıtnde allahü te‘âlâ bizni şer‘a körkemge şaymağan tarîk
- 169.29 birlen mällarnı aşavdan nehy itdi urlap aşav hıyānet birlen aşav ğasb birlen aşav hem ribā tarîki

I / 170

- 170.1 birlen aşav kibilerden suñra iki tarāfdan rızâlık birlen bolğan nerseni aşavnı dürist kürdi bu āyet
- 170.2 delālet kıladur bey-i‘ ta‘āñniñ dürist boluvına dağı bey-i‘ mevķūfniñ dürist boluvına her kaçan rızâlık
- 170.3 tapılsa (وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ) dağı özleriñizni öltürmeñiz yā ki öz cinsiñizden bolğan mü‘minlerni
- 170.4 öltürmeñiz çünki mü‘minler bir nefis kibi (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘âlâ (كَانَ) boldı (بِأَنِّكُمْ) sizge
- 170.5 (وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ) raħmet kıluvçı (رَحِيمًا) ve kimdür bu işni ya‘nī özin yā ki öz cinsini öltürvni
- 170.6 kıılır (عُدْوَانًا وَظُلْمًا) helâlden ħarāmğa ötken ħâlde hem zulm kılgan ħâlde (فَسَوْفَ نُصَلِّيهِ نَارًا) bez tiz
- 170.7 ol kişini oğka kiritürmiz (وَكَانَ ذَلِكَ) dağı bu oğka kiritüv boldı (عَلَى اللَّهِ) allahü te‘âlâ üzerine (بَسِيرًا)
- 170.8 yiñil (أَنْ تَجْتَنِبُوا كِبَاءَ رِمَا) eger şol günāĥlarnıñ uluğlarından şağlansañız (تَنْهَوْنَ عَنْهُ) ol
- 170.9 günāĥlardan tıyılmış bolursız siz (تُكْفَرُ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ) sizden kiçgine günāĥlarıñızni ürtermiz (وَنُفَخْنَاكُمْ)
- 170.10 (مُتَمَلِّئًا كَرِيمًا) dağı sizni ucmağka ħürmetlep kiritüv birlen kiritürmiz (وَلَا تَقْتُلُوا) dağı arzu kıılmañız

170.11 siz (حَمَا) şol nerseni (فَضْلُ اللَّهِ بِهِ) allahü te‘ālā ol nerse birlen artuq kıldı
(بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ) ba‘ zıñızını

170.12 ba‘ zıñız üzerine ya‘nī ba‘ zıñızın ba‘ zıñızdan mālda ve mertebede artuqlığı üçün
ba‘ zıñızda bolğan nerseni

170.13 istemeñiz çünki ħased kıluvğa ve düşmānlıqğa hem allahü te‘ālānıñ kısmetine rāzı
bolmavğa bā‘ iş bolur

170.14 (مِمَّا اكْتَسَبُوا) irler üçün ülüş bardur (لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ) kesb kılgan nerselerinden
(وَاللِّسَاءِ نَصِيبٌ)

170.15 dağı ħatunlar üçün ülüş bardur (مِمَّا اكْتَسَبْنَ) özleri kesb kılgan nerselerinden ya‘nī
irlerden

170.16 ve ħatunlardan her birisi üçün kesb kılgan nerseleri sebebli ülüş ve fazl bardur bes
fazlını ‘amel birlen

170.17 allahdan şorañız ħased birlen temennī birlen şoramañız (وَأَسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ) dağı
allahnıñ fazlından şorañız

170.18 (كُلُّ شَيْءٍ عَلَيْنَا) düristlikde allahü te‘ālā (أَنَّ اللَّهَ) her nerseni bilgüçi boldı bu
āyetniñ nüzūline

170.19 sebep ümmü selleme rağıallahü te‘ālā ‘anhā eytdi ey allahnıñ resūli irler şoğış kılalalar
biz şoğış kıla almaymız

170.20 hem bizge mīrāşda yarşı ülüşgine birle kāşki ir bolsaq idi diyü (وَلِكُلِّ جَعَلْنَا) ir birlen
ħatundan

170.21 her birisini kılduk biz (مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ) mīrāş aluvçılar (مَوَالِي) ata ve ana
hem yakın ħardeşler

170.22 ħaldurğan nersedən (وَالَّذِينَ) dağı şunday ādemler (عَقَدْتُمْ أَيْمَانَكُمْ) yemīnleriñiz ‘ağd
kıldı ol ādemlerge

170.23 ya‘nī yardım ve mīrāş üzerine ‘ahd itüp yemīn itken ādemleriñiz (فَأَتَوْهُمْ نَصِيبَهُمْ) bes
alargā

170.24 ülüşlerini biriñiz ya‘nī altıdan birni mundan muvālāt ‘ağdi murād muvālāt ‘ağdi
meşrū‘ hem ‘ağd-i

170.25 muvālāt birlen mīrāş şābit munıñ şüreti şol her ħayçan bir ‘arabī bolmağan dağı āzād
kılgan da bolmağan

170.26 hem vārişi bolmağan ir yā ki ḥatun müselmān bolsa ikinci kişige eytür min sini velī kıldım

170.27 cināyet kılsam ‘aql tölersün ölsem mīrās alursun diyü eytilmiş kişi qabūl itdim dise bu muvālāt

170.28 ‘aḳdi bola hem eytken kişi cināyet kılsa ‘aql töley ölse mīrās ala (إِنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā

170.29 (كَانَ) boldı (عَلَى كُلِّ شَيْءٍ) her bir nerse üzerine (شَهِيدًا) tüşingüçi boldı (الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى)

I / 171

171.1 (النِّسَاء) irler ḥatunlar üzerine yahşı işler birlen buyurğanları ḥalde ve yaman işlerden tıyğanları

171.2 ḥâlde turğuçıldur vālīniñ ra‘iyyelerine turuvları kibi (بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ) allahü te‘ālāniñ artuq

171.3 kıluvı sebebli (بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ) irler birlen ḥatunlardan ba‘zısını ba‘zısı üzerine ya‘nī irlerini

171.4 ḥatunlar üzerine ‘aqlniñ kāmil boluvı birlen daḥı ḥüsn-i tedbīr birlen ‘ibādet kuvveti birlen artuq kıluvı

171.5 sebebli şunıñ üçün de irlerde artuq ḥāşiyetler bar peygamber boluv velī boluv şu‘āiru’llahıñ ötev

171.6 ḥükm meclislerinde şāhid boluv cihād cum‘a vācib boluv mīrāsda ülüş artuq boluv kibiler (وَيَمَّا)

171.7 (أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ) daḥı irler ḥatunlarğa mällarından infāḳ kıluvları sebebli nafaqa mihr birüv kibi

171.8 ya‘nī infāḳ sebebli irler ḥatunlar üzerine turğuçıldur bu āyetniñ nüzūline sebep enşārdan

171.9 rabi‘ oğlu sa‘adniñ ḥatunı zeyd kıızı ḥabībe sa‘adke itā‘at kılmavı sebebli sa‘ad-ı ḥabībeniñ yüzine

171.10 şoḳdı ḥabībeniñ anası kızın alup resūl allahğa barup şikāyet kıldı resūl allah kışāş birlen

171.11 ya‘nī sa‘adniñ de yüzine ḥabībeniñ şoḳuvı birlen ḥükm itdi şundan şoñ bu āyet indi ya‘nī irler

171.12 Һатунларға ирклилер ирниң бир соғувı sebебли Һатунға қıшāş tiymey ma‘nāsında şundan soñ resūl allah

171.13 eytdi biz de emr қıldıқ allah te‘ālā de emr қıldı allah te‘ālā emr қılған nerse izgü diyü bes resūl allah

171.14 қıшāşnı rif қıldı (فَالصَّالِحَاتُ) bes izgü Һатунлар (قِسَانَاتٌ) irlerine boy şunuvçılardur

171.15 (مَانَظَاتٌ لِلْغَيْبِ) irleri gā’ib bolғanda özlerine şaқlav vācib bolған nerselerni şaқlavçılardur

171.16 (بِمَا حَفِظَ اللَّهُ) allahü te‘ālānıñ ol Һатунlarını şaқlavvı birlen (وَاللَّاتِ) dağı şunday Һатунлар

171.17 (تَخَافُونَ نُشُورَهُنَّ) ol Һатунlarınıñ öziñizge itā‘at қıluvdan baş tartuvlarından қорқасız (فَعَطَّرَهُنَّ)

171.18 bes ol Һатунlarını va‘az қılıñız (وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَامِعِ) dağı ol Һатунlarını yaта турған

171.19 orunlarda қuyıñız ya‘nı birge yaтmañız (وَأَضْرِبُوهُنَّ) bulay da bolmasa ol Һатунlarını cerāҺatlemey gine

171.20 soғıñız allahü te‘ālā irlerine boy şunmağan Һатунlarını evvel va‘az қıluv birlen soñra bir az soғuv birlen

171.21 emr қıldı (فَإِنْ أَطَعْتَكُمْ) bes eger bu üç türlü işni қılғанnıñ soñıda Һатунlarıñız sizge itā‘at

171.22 қılsalar (فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِمْ سَبِيلًا) bes ol Һатунlarıñız üzerine yol istemeñiz ya‘nı şelte қılmañız

171.23 rencitmeñiz hem alardan ötkende şādir bolған işni yoқ һükminde қılıñız (إِنَّ اللَّهَ) дүристликде allahü te‘ālā

171.24 (كُنْ عَلِيًّا كَبِيرًا) üstün ve uluғ boldı ya‘nı allahü te‘ālānıñ қудreti sizniñ Һатунlarıñızға bolған қудretiñizden

171.25 üstündür bes allahdan қорқıñız Һатунlarıñıznı rencitmeñiz (وَأَنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا) ve eger siz ey һākimler

171.26 ve veliler ir birlen Һатун arasндаğı дүшmānlıқдан қорқсаñız (فَاتَّبِعُوا عَكُمْ مِنْ أَهْلِ) bes ir ehlinden

171.27 һүкүmetge hem işlāҺқа şālih bolған bir irni yiberiñiz (وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا) dağı Һатун ehlinden

171.28 hükümetge ve ıslāhqa şālih bolğan bir irni yiberiñiz çünki yakın qardeşler hälleriñ yaşrinlerini de

171.29 bilür hem yakın qardeşlerge ir birlen hatunniñ nefsleri de qarār tapar bes ir birlen hatun qalblerinde

I / 172

172.1 bolğan dostlık ve düşmānlıqni şöhet ve firqatni izhār qılurlar (أَنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا) eger hükümetke

172.2 şālih bolğan tarafında kilgen iki ir, birlen hatun arasını tüzük qıluvni tileseler

172.3 (يُرِيقُ اللَّهُ بَيْنَهُمَا) allahü te‘ālā ir birlen hatun arasına ittifaqni tüşürür ya‘nī tarafın cıyılğan hükümetke

172.4 şālih bolğan iki ir, ir birlen hatun arasını ıslāh qıluvni tilese niyetleri izgü

172.5 bolsa allahü te‘ālā bu iki irniñ ırışuvı sebebli ir birlen hatun arasına ülfet vifāk tüşürür

172.6 hem köñillerine dostlık ittifaq tüşürür (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (كَانَ عَلَيَا خَبِيرًا) hemişe

172.7 bu hikmet üçün kilgen iki irniñ niyetlerini bilgüçidür hem ir birlen hatundan qayısı

172.8 zālīm ikenlikden haber tutuvçidur (وَأَعْبُدُوا اللَّهَ) allahü te‘ālāge gine ‘ibādet qılıñız (وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا)

172.9 dağı allahü te‘ālāge ‘ibādetde hiç nerseni şerik qılmañız (رَبِّ الرَّالْبَيْنِ أَحْسَانًا) dağı ata ve anağa izgülik

172.10 qıluv birlen izgülik qılıñız (رَبَّنِي الْقُرْبَى) dağı yaqınlıq iyesi bolğan qardeşlerge izgülik qılıñız

172.11 (وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ) dağı yetimlerde ve miskinlerde izgülik qılıñız (وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَى) dağı yurtı

172.12 yaqın bolğan kişige yā ki qardeş bolğan körşige izgülik qılıñız (وَالْجَارِ الْجَنْبِ) dağı yurtı

172.13 yırağ bolğan körşige yā ki qardeşligi bolmağan körşige izgülik qılıñız (وَالصَّابِغِ بِالْجَنْبِ)

dağı

172.14 körkem işde yoldaş bolğan kişige izgülik qılıñız ‘ilm istevde şerik bolğan ādemler yā ki hünerde

- 172.15 yā ki zevciyetde yā ki seferde yoldaş bolğan ādemler kibi (وَابْنِ السَّبِيلِ) dağı yol oğluna ya‘ nī misāfirge
- 172.16 yā ki qonaqğa izgülik qılıñız (وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ) dağı oñ qollarıñız mülklengen nerselerge ya‘ nī
- 172.17 qollarğa ve kinizeklerge hem hizmetçilerge izgülik qılıñız (إِنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ ālā (لَا يُعَبُّ) dost
- 172.18 körmes (مَنْ كَانَ مُعْتَالًا فَتُورًا) bu zıkr qılınğan ādemlerge tekebbürlik körsetüvçi hem maqtañguçı bolğan
- 172.19 ādemni bu āyetde allahü te‘ ālā türlü haqlarını beyān itdi evvel rubūbiyyet hem ‘ubudiyyet haqqını beyān itdi
- 172.20 ikinçi ata ve ana haqlarını beyān itdi üçinçi yakınlar haqqını beyān itdi kirek nesepe yakın bolsun
- 172.21 ve kirek dostluq cihetinden yakın bolsun dörtninçi yetimler ve miskinler haqqını beyān itdi bişinçi körşiler
- 172.22 haqqını beyān itdi ve kirek yurtınıñ yaqınlığı cihetindengine körşi bolsun ve kirek yortınıñ yaqınlığı cihetinden de
- 172.23 hem neseb ve dīn cihetinden de körşi bolsun kirek yurtı yıraқ bolğan körşi bolsun yā ki bir de yaqınlığı
- 172.24 bolmağan körşi bolsun resūl allah körşiler üç türlü digen birinçisiniñ üç haqqı bar körşilik
- 172.25 haqqı qardeşlik haqqı islāmiyyet haqqı ikinçisiniñ iki haqqı bar körşilik haqqı islāmiyyet haqqı üçünçisiniñ
- 172.26 bir haqqı bar körşilik gine haqqı altınçı hatun haqqını hem her bir işde yoldaş bolğan ādemniñ haqqın
- 172.27 beyān itdi yidinçi misāfir yā ki qonaq haqqını beyān itdi sigizinçi qollar ve kinizekler haqqını beyān itdi
- 172.28 ‘ubūdiyyet haqqı dört va‘ delerge vefā qılıuy, allahü te‘ ālāniñ birgen nersesine rāzı boluv, allahü te‘ ālāniñ
- 172.29 çiklegen şerī‘ at çiklerin şaqlav hem allahü te‘ ālānıñ birmegen nersesine şabr itüv ata ve ananıñ haqlarını

- 173.1 tirük hâllerinde alarnı terbiye itüv söyleşken olтурған ve barganda edebli boluv şerī‘ atke muvāfıķ bolğan
- 173.2 her işde itā‘ at kıluv ölgen hâllerinde rahmet birlen istiğfār birlen du‘ā kıluv қарdeşleriniñ һаққı yolуққанда
- 173.3 selām birüv köñilden düşmānlıķnı küñçilikni yiberüv ağıyārniñ düşmānlıķı vaқtinde yaқlav yetimlerniñ
- 173.4 miskīnlerniñ һақlarını alarğa şefkat kıluv hem alarnı tilençilikden muñsız kıluv alarğa zulm қаşd қılған
- 173.5 ādemden zulmni yiberüv mällarnı aşamav körşiniñ һаққı һиçbir vaқt añar zarar itmessizlik ziyāfet
- 173.6 vaқtinde қaldurmassızlık қayғu vaқtinde yardım itmeklik bir izgü işde yoldaş bolğan ādemniñ һаққı
- 173.7 eger һatun bolsa nafaқа kiyim turaçak orun birüv şerī‘ at һükmlerin hem edeblerin üyretüv ornına köre
- 173.8 ğayret ve seyāһat körsetüv eger yoldaşdan her bir işde yoldaş murād bolsa anıñ һаққı yardım itüşüv
- 173.9 ‘aybnı zıkr қılmav қuşürini ‘afv itüv tirük hālinde izgülik birlen du‘ā қılup ölgeç istiğfār
- 173.10 kıluv misāfirniñ yā ki қonaқniñ һаққı ачуқ yüz birlen қарşı aluv hem aşatuv ve içirtüv қullarnıñ ve kinizekler
- 173.11 ve һidmetçileriniñ һақları sükmessizlik ve қınamassızlık küçleri yitmegen işke қоşmassızlık öziñ
- 173.12 ашаған nerseni aşatuv öziñ kiygen kiyimini kiygüzüv һāşıl alarnı da öziñ kibi һаққ allah diyü bilüv
- 173.13 (الَّذِينَ يَبْغُلُونَ) şunday ādemlerdür tekebbürlik қıluvçı ve maқтанuvçı ādemler alar özlerine vācib bolğan
- 173.14 nerseni birüv birlen saranlıқ қılurlar (وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُغْلِ) daһı ādemlerge şaranlıқ birlen buyururlar
- 173.15 (وَيُكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ) daһı allahü te‘ālāniñ fazlından özlerine birgen nerseni baylıқnı hem
- 173.16 ‘ilmini yaşırirler bes bu şıfatlı ādemler her bir türlü şeltege tiyüşlilerdür (وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ) daһı
- 173.17 allahü te‘ālā ni‘metine kāfir bolğan ādemler üçün һazırledük biz (عَنْ أَبِي مُوسَى) һorlaғuçı ‘azābnı (وَالَّذِينَ)

173.18 dağı tekebbürlük kıluvçı ve maqtanuvçı âdemler şunday âdemlerdür (بِنْفَقُونَ أَمْوَالَهُمْ) mällarnı şarf

173.19 kılurlar (رِثَاءَ النَّاسِ) âdemlerge riyâlık kıluv için ya'ni maqtanuv için (وَلَا يُؤْمَدُونَ بِأَلَّهِ وَبِأَنْفُسِهِمْ)

173.20 (وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قُرْبَانًا) dağı allahü te'âlâge hem âhîret künine imân kitürmesler (الْآخِرِ) ve kimdür

173.21 ol kişiğe şeytân yoldaş bolur ya'ni şeytân çoşuvı boyınça 'amel kıluv (فَسَاءَ قَرِينًا) bes yoldaş

173.22 boluv yüzinden ni yavız boldı şeytân ya'ni bularnı sarañlıkğa ve riyâğa yüklegen nerse şeytândur (وَمَا ذَا)

173.23 (عَلَيْهِمْ) bu sarañlık kıluvçı ve riyâlanuvçılarga nindi zarar bar ya'ni hiç zarar yok (لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ)

173.24 eger allahü te'âlâge imân kitürseler (وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) dağı âhîret künine imân kitürseler (وَأَنْفَقُوا مِمَّا)

173.25 (رَزَقَهُمُ اللَّهُ) dağı allahü te'âlâ özlerine rızqlandurğan nersedede riyâsız gına şarf itseler (وَكَانَ اللَّهُ)

173.26 allahü te'âlâ boldı (بِهِمْ) bu sarañlık ve riyâ' kıluvçılarnı (عَلَيْهَا) bilgüçi bes 'amelleri beraberinde tiyüşli

173.27 cezânı birür (إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ) düristlikde allahü te'âlâ bendelerge zulm kılmaz (مَنْعَالِ ذَرَّةٍ) (kiçkine kızıl

173.28 kurmıska) ağırlığı kadar da ya'ni ecrlerini kimitmes ve 'azâblarını artdurmas (وَأَنْ تَكُ حَسْبَةً) ve eger

173.29 kurmıska(tüzeñ) ağırlığı nerse izgülik bolsa (يُضَاعَفُهَا) ol izgüligini artdurur (وَيُؤْتِ مِنْ)

174.1 (أَجْرًا عَظِيمًا) uluğ şevābnı (لَمَّا تَدَّ) dağı öz huzūrından birür ol az izgülik iyesine (فَكَيْفَ)

174.2 (أَإِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ) bes yehūdlerden ve başkalardan bu kāfirlerniñ hāli niçük bolur her kayçañ

174.3 her bir ümmetden şāhid kitürsek ya' nī şol ümmetniñ peygamberini kitürsek ol peygamber bu ümmetniñ i' tiqādlarınıñ

174.4 bozuğ boluvı birlen ve 'amellerinin qabih boluvı birlen güvāhlıq birse (وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ) dağı ey

174.5 muḥammed ('aleyhi's-selām) sini uşbu ümmetiñ üzerine kitürsek (شَهِيدًا) şāhid itüp sin imān kitürgen

174.6 ādemlerge imān birlen hem kāfir bolğan ādemlerge küfr birlen hem münāfiqlarğa nifāk birlen güvāhlıq birseñ şol

174.7 (يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ) bu vaqt yehüdden ve başkalardan bu kāfirlerniñ hāli niçük bolur şāhidlerni kitürgen

174.8 (وَعَصُوا الرَّسُولَ) ol ādemler kāfir boldılar (كَفَرُوا) künde şunday ādemler arzu qılurlar dağı

174.9 (لَوْ تَسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ) eger kömilmiş resülge güvāhlı boldılar ya' nī boy şunmadılar bolsalar idi de

174.10 alar birlen birini tigizlenmiş bolsa idi diyü ya' nī kāşki yirge kömülüp tofrağ bolsağ idi diyü

174.11 (وَلَا يَكْفُرُونَ اللَّهَ حُدُبًا) arzu qılurlar dağı allahü te'ālādan sözni yaşirmesler ya' nī yaşirürge küçleri

174.12 yitmes çünki a' zāları şehādet birür allahü te'ālā isrik hem cünüb hālde namāz oquvniñ harāmlığını hem

174.13 (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) teyemmüniñ farzlığını beyān itüp zıkr qılınçağ āyetni indürdi anday imān

174.14 (وَأَنْتُمْ سُكَارَى) kitürgen ādemler (لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ) namāzğa yaqın bolmañız siz isriksiz

174.15 (هَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ) ni eytken nerseniñizni bilgeniñizge qadar bu āyetniñ inüvine sebep ḥamr mübāḥ

- 174.16 bolğan vaqtda ‘avf oğlu ‘abdu’r-raḥman ta‘ām ve şarāb ḥāzırlep aṣḥāb-ı kirāmdan bir cemā‘atni ziyāfetke
- 174.17 ündedi aşadılar hem ḥamr içdiler tamām keyflendiler aḥşām namāzı yitdi aralarından birevini imām itüp
- 174.18 aḥşāmni oqurğa kirişdiler imāmları kāfirūn sūresini “لا” kelimelerin qaldurup «اعبث ما تعبدون»،
- 174.19 diyü oqudı ya‘nī isriklik sebebli dört orunda “لا” kelimesini qaldurdı soñra allahü te‘ālā isrik ḥālde
- 174.20 namāz uqıvudan nehy itüp zıkr qılınğan āyetni indürdi bes bu āyetden bilindi isrikniñ mürted boluvı
- 174.21 mürtedlik tügil ikençilik çünki kāfirūn sūresini “لا” kelimelerini qaldurup oquv elbette küfr ḥālbükim
- 174.22 bu imāmniñ küfri birlen ḥüküm qılınmadı belki allahü te‘ālā imān ismi birlen ḥiṭāb itdi hem resül allah
- 174.23 bu imām birlen ḥatunı arasını ayuruv birlen de buyurmadı hem imān yañartuv birlen de buyurmadı hem āyetde
- 174.24 isriklikden ğaflet isrikligi hem yuqu isrikligi aluv da mümkün (وَلَا جُنُبًا) dağı cünüb (ğusülsiz)
- 174.25 ḥālde namāzğa yaqın bolmañız (الْأَعَابِرِ سَبِيلًا) meger yol ötküçü bolğanınız ḥālde cünüb ḥālde namāzğa
- 174.26 yaqın bolıñız ya‘nī cünüblükniñ hiç ḥālde namāzğa yaqın bolmañız meger sefer ḥālde yaqın bolıñız eger
- 174.27 ğusl qılurğa şu tapmasañız ve teyemmüm şoqsañız (مَتَى تَتَسَلَّمُوا) ya‘nī cünüb ḥālde namāzğa yaqın bolmañız
- 174.28 ğusl qılğanıñızğa qadar eger bu āyetde namāzdan namāz oquy turğan orun murād bolsa ol vaqt ma‘nāsı
- 174.29 boladur cünüb ḥālde mescidke barmañız meger ötüp kitüvçi bolğan ḥālde gine baruv dürist bolur ma‘nāsında

175.1 (وَأَنْ كُنْتُمْ مَرْضَى) ve eger siz avruvlar bolsañız (أَوْ عَلَى سَفَرٍ) yeise seferde bolsañız (أَوْ جَاءَ أَحَدٌ)

175.2 (مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ) yeise sizlerden biriñiz h̄acet ötey turğan orundan kilseñiz ya‘nī tahāretiñizni

175.3 şındursañız (أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ) yeise hatunlarını cimā‘ kılsañız (فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً) bes eger şu tapmasañız

175.4 ya‘nī şunu isti‘mālge küçiñiz yitmese kirek şu bola turup kirek şu yoqlıqdan çünki isti‘mālge

175.5 k̄udret bolmağan nerse yoq h̄ükminde bola (فَتَجِدُوا صَعِيدًا طَيِّبًا) bes pāk bir cinsine teyemmüm şoğıñız

175.6 (فَأَسْخُوا بِوُجُوهِكُمْ) ya‘nī teyemmümüni şol revişçe şoğıñız yüzleriñizni sürtiñiz (وَأَيْدِيكُمْ) dağı

175.7 kollarıñızni sürtiñiz tirsekleri birlen (إِنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (كَانَ) boldı (عَفُورًا غُفُورًا)

175.8 ruşşat birüv sebebli ‘avf kıluvçı hem kimçiliklerini yarlıkağıçı „وَأَنْ كُنْتُمْ مَرْضَى“ āyeti benü muştalık

175.9 şoğışında indi islām ‘askeri bu şoğışda kiç birlen şusız yirge barup tüşdiler tañ vaqtinde maqşūdları

175.10 ol orundan köçüv idi şol vaqt h̄azret-i ‘ā’işeniñ moyınçağı yoğaldı şol sebebli bu orunda uzaq

175.11 turdılar şahābelerniñ ba‘zısı cünüb ve ba‘zısı tahāretsiz boldılar hem resül allahğa bu h̄alden şikāyet

175.12 kıldılar şundan şoñ allahü te‘ālā yiñillik üçün teyemmüm h̄ükmi beyān itken āyetni indürdi (الْمُتَرِّ)

175.13 eyā ‘ilmiñ irişmedi mü (إِلَى النَّبِيِّنَ) şunday ādemlerge (أَدْرُتُوا نَصِيحًا مِنَ الْكُتُبِ) ol ādemlerge

175.14 kitābdan ülüş birildi ya‘nī tevrāt ‘ilminden bir az ülüş birildi murād yehūdilerniñ ‘ālimleri (بِشْتُرُونَ)

175.15 (ذُبُرِيُمْدُونَ أَنْ تَضَلُّوا السَّبِيلَ) azğunlığını hidāyet birlen almaşurlar (الضَّلَالَةَ) dağı sizni ya' nī mü'minlerni

175.16 haqq yoldan azduruvni tilerler (وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْمَالِكُمْ) ve allahü te'ālā sizniñ düşmānlarıñızni sizden yigrek de

175.17 bilgüçirekdür (وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا) dağı allahü te'ālā sizni şaqlavçı boluv yüzinden yiter (وَكَفَى بِاللَّهِ)

175.18 (نَصِيرًا) dağı allahü te'ālā sizge yardım birüv yüzinden yite bes siz allahü te'ālāge gine tayanıñız hem allahü te'ālāniñ

175.19 gine yardemi birlen kifāyeleniñiz (مَنْ الْأَنْبِيَاءِ هَادُوا) yehūd bolğan ādemlerden şunday kavm bardur (يُحَرِّفُونَ)

175.20 (الْكَلِمَ عَنْ وَوَأَضَعَهُ) tevrāt sözlerini orunlarından döndürürler ya' nī allahü te'ālā qoyğan orunlarından

175.21 tevrāt sözlerini alup anıñ ornına ikinci sözler qoyarlar (وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا) dağı peygamber

175.22 'aleyhi's-selāmge eytürler söziñni işitdük ve hoşқан işiñe itā'at kılmaduk (وَأَسْمِعْ غَيْرِ مَسْمُوعٍ) dağı bizniñ

175.23 sözimizni işit hālbükim sin işitilmiş ve qabül kılnmış tügilsün diyü eytürler yā ki işitsün

175.24 muvāfiq bolğan cevābnı işitmegeniñ hālde (وَرَاعِنَا) dağı bizge qarasun siniñ birlen söyleşürmiz diyü

175.25 eytürler (وَطَعْنَا فِي التَّيْنِ) tilleri birlen haqñı bātilğa özgertkenleri hālde (لَيَّا بِالْأَسْمَاءِ) dağı

175.26 islām dininde ta'n ve istihzā' qılğanları hālde eytürler ya' nī özleri arasında sügüşüv ornında

175.27 isti' māl kılına turğan «رَاعِنَا» digen sözni «انظُرْنَا» digen söz ornına aralarında hem mekrüh körüp

175.28 eytile turğan «وَأَسْمِعْ غَيْرِ مَسْمُوعٍ» digen sözni «وَأَسْمِعْ لَأَسْمِعْتُمْ» digen söz ornına eytürler (وَلَوْ أَنَّهُمْ)

I / 176

- 176.1 (قَالُوا) ve eger ol yehüdlerniñ ‘ālimler eytseler idi (سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا) söziñni işitdük ve koşkan
- 176.2 işiñe boy şunduğ diyü (سَمِعْنَا وَتَسْمِعُنَا) digen sözleri ornına (دَأَسَمْعُ) dağı yalgız işitsün diyüv gine
- 176.3 (رَاعِنَا) ni koşmay eyteler idi (وَأَنْظُرْنَا) dağı bizge qarason diyü eytseler idi (غَيْرِ مَسْمُوعٍ)
- 176.4 digen sözleri ornına (لَكِنْ غَيْرِ الْقَوْمِ) yehüdlerniñ ‘alimleri üçün elbette izgürek bolur idi
- 176.5 (وَأَقْوَمَ) dağı toğırtağ bolur idi (وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ) likin küfrleri sebebli la‘ net kıldı
- 176.6 allahü te‘ālā ol yehüdlerge (فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا) bes yehüdlar imān kitürmesler meger alardan az kişi
- 176.7 gine imān kitürürler yā ki az imān kitürüv birlen gine imān kitürirler ya‘nī resüllerniñ ba‘ zısına imān
- 176.8 kitürüp ba‘ zısını inkār iterler az imān mağbül tügil (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ) ey andayın ādemler
- 176.9 (آمَنُوا) ol ādemlerge kitāb birilmiş boldı ya‘nī ey ehl-i kitāb (أوتُوا الْكِتَابَ)
- 176.10 (مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ) ol qurān biz indürgen nersege (qurānğa) imān kitürniñiz (بِمَا نَزَّلْنَا)
- 176.11 sizniñ birlen birge bolğan nerseni rastlavçı bolğan hālde ya‘nī tevrātı (مَنْ قَبَّلَ أَنْ نَطْمَسَ وَجْهَهَا)
- 176.12 yüzlerni ya‘nī yüzlerde bolğan köz burun qaşlarını cuymasdan burun (فَنَزَّلْنَا عَلَيَّ آدْبَارَهَا)
- 176.13 bes ol yüzde bolğan nerselerni cuyğanımız soñında yüzlerni artları şüretine qaytarurmız ya‘nī
- 176.14 cilkeler kibi kılıurmız (أَوْ لَعَلَّكُمْ) yeise la‘ net kıluvımızdan ilk ol yüzlerge ya‘nī maymun
- 176.15 şüretlerine almaşduruvımızdan ilk (كُلَّمَا مَضَى السَّبْتِ) niteki şenbe kün iyelerini la‘ net kılduğ
- 176.16 ya‘nī şüretlerini maymun şüretine almaşdurduğ şenbe kün iyelerinden şenbe küni balıq avlavçılar

- 176.17 murād (وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا) dağı allahü te‘ālānıñ hükm itken işi kılınmış boldı (أَنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ)
- 176.18 düristlikde allahü te‘ālā yarlıqamas (أَنْ يُشْرَكَ بِهِ) özine şirket katılmış boluvnı ya‘nı şirkni (وَيُفْقَرُ)
- 176.19 (لَنْ يُشَاقَّ) yarlıqavnı (مَادُونَ ذَلِكَ) dağı şirkden başqa bolğan günāhlarnı yarlıqar tilegen kişi üçün
- 176.20 (قَعَدَ افْتَرَىٰ إِنَّمَا عَظِيمًا) bes taḥkik (وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ) allahü te‘ālāge uluğ
- 176.21 günāhnı iftirā’ kıldı ya‘nı uluğ günāhına kirişdi bu āyet delālet kılatur tevbeden başqa şirkniñ
- 176.22 yarlıqanmavına ammā şirkden başqa günāhlar allahü te‘ālānıñ tilevine toqtay eger tilese allahü te‘ālā şirkden
- 176.23 başqa bolğan günāhlarnı yarlıqay tilese ol günāhlar beraberinde ‘azāb kıla ammā tevbe birlen şirkde hem uluğ
- 176.24 ve kiçük günāhlar da elbette yarlıqana (أَلَمْ تَرَ) eyā qaramadıñ mı sin ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) (إِلَى الَّذِينَ) şunday
- 176.25 ādemlerge ya‘nı ehl-i kitābқа (يُرْكَبُونَ أَنفُسَهُمْ) özlerini maḥtarlar ve pākırlar ya‘nı biz allahniñ
- 176.26 oğulları ve dostları diyürler (بَلِ اللَّهُ يَرْكَبِي مِنْ يَشَاءُ) belki allahü te‘ālā tilegen kişisine pākırlar
- 176.27 ve maḥtar ya‘nı ehl-i kitābniñ özlerini pākılavına i‘tibār yok belki allahü te‘ālānıñ pākılavına i‘tibār
- 176.28 (وَلَا يُظْلَمُونَ قَتِيلًا) özlerini maḥtağan kişilerni ‘azāb kılınur likin alar ḥurma tişiniñ yarığında
- 176.29 bolğan yip kadar da zulum kılmaslar ya‘nı ašlā zulum kılmaslar (أَنْظُرَ) qara sin ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) ehl-i

I / 177

177.1 kitābқа (كَيْفَ يَقْفَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ) niçük allahü te‘ālā üzerine yalğannı iftirā’ kılalar

177.2 ya‘nı biz allahniñ oğulları ve dostları dip bātıl gümān kılalar (وَكُفَىٰ بِهِ إِنَّمَا مُبِينًا) ve bu

- 177.3 allahü te‘älāge iftiraları zāhir günāh boluv yüzinden yiter yehūdler şanemlarğa ‘ibādet kıluv allah kaçında
- 177.4 muḥammed şallallahü ‘aleyh ve sellem ündegen nersedən izgürek didiler şol haqda allahü te‘älā zıkr kıılmaçaq
- 177.5 āyetni indürdi (أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ) eyā ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām şunday ādemlerge ‘ilmiñ irişmedi mü (أوتوا)
- 177.6 (يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ) ol ādemlerge kitābdan ülüş birildi ya‘nī yehūdlerge (نَصَبًا مِنَ الْكِتَابِ)
- 177.7 (وَالطَّاغُوتِ) şanemlarğa daḡı bātil bolğan nerselerge ya‘nī şeytānğa imān kitürürler (وَيَقُولُونَ)
- 177.8 daḡı eytürler (لِلَّذِينَ كَفَرُوا) kāfir bolğan ādemlerge (هؤلاء) bu şanemlar ve şeytānlar (أهدى)
- 177.9 toḡrıraqlardır (مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا) muḥammed ‘aleyhi’s-selāmğa imān kitürgen ādemlerden (سبيلاً) yol ve dīn
- 177.10 yüzinden (أُولَئِكَ) bu şıfatda bolğan yehūdler (الَّذِينَ) şunday ādemlerdür (لَعَنَهُمُ اللَّهُ) la‘net kıldı
- 177.11 allahü te‘älā alarğa (وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ) ve kimdür ol kişige allahü te‘älā la‘net kılsa (فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا) bes ol
- 177.12 kişige yardım birüvçi tapmassuñ sin (أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ) eyā ol yehūdler üçün pādişāhlıqdan
- 177.13 ülüş bar mı elbette yoq (فَأَذَا لَابِئُوتُونَ النَّاسَ تَغْيِيرًا) bes pādişāhlıqdan ülüş bolğan vaqtdə de ādemlerge
- 177.14 ḡurma tişinde bolğan tişük qadarı da yardım birmesler idi bes faqir bolğanda nerse birsünler yehūdlerniñ
- 177.15 ḡāyet şaranlıqlarından kināye (أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ) yeise ādemlerden ḡased kılılar mı ya‘nī resūl allahdan
- 177.16 hem şaḡābelerinden yā ki bütün ādemden (عَلَى مَا) şol nerse üzerine ḡased kılılar mı (أَنَا هُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ)

177.17 allahü te‘älā ol nerseni âdemlerge fazlından ve maḥż-ı raḥmetinden birdi ol nersedən peyğamberlik, kitāb, yardım

177.18 hem peyğambeniñ ‘arablerden boluvı murād (فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ) bes eger allahü te‘älā fazlinden birgen

177.19 nerse üçün âdemlerden küncilik kılsalar ibrahîm balalarına da birdük (الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ) tevrâtnı

177.20 ve peyğamberlikni meşelâ müsâ ‘aleyhi’s-selâmge ve ḥâlânki alardan ḥased kılmaylar (وَأَتَيْنَاهُمُ مَّلَكًا عَظِيمًا) daḥı

177.21 ibrahîm balalarına uluḡ mülkni birdük meşelâ yūsuf, dāvut hem süleymân ‘aleyhi’s selâmlerge (فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ)

177.22 bes yehūdlerden muḥammed ‘aleyhi’s-selâmge imân kitürgenleri de bar (وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّقَهُ) daḥı yehūdlerden muḥammed

177.23 ‘aleyhi’s-selâmge imân kitürüvden yüz döndürgenleri de bar (وَكُفِيَ بِهِمْ سَعِيرًا) imân kitürmegenlerge kızdurulmuş

177.24 oḡ boluv yüzinden cehennem yiter (إِنَّ الَّذِينَ) düristlikde şunday âdemler (كَفَرُوا بِآيَاتِنَا) bizniñ âyetlerimizni

177.25 inkâr itdiler (سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا) tiz alarnı oḡқа kiritürmiz (كُلَّمَا نَضَجَتْ جُلُودُهُمْ) ḡayu ḡına zamân

177.26 tirileri kuvrılssa (بَلَلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا) ol tirilerini başqa tiriler birlen almaşdururmız (لِيَذُوقُوا)

177.27 (الْعَذَابَ) ‘azābnı hemişe tatsunlar üçün (إِنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘älā (كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا) tilegen

177.28 nersesinde ḡālīb boldı hem ‘azāb kıluvında ḥikmet iyesi boldı (وَالَّذِينَ) daḥı şunday âdemler

I / 178

178.1 (سَمِعُوا لَهُمْ جَنَاتٍ) (وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) imân kitürdiler (آمَنُوا) daḥı izḡü işlerni kıldılar (سَمِعُوا لَهُمْ جَنَاتٍ) tizden

- 178.2 ol ādemleri şunday ucmağlarğa kiritürmiz (تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ) ol ucmağların astından
- 178.3 yılğalar “şular” ağar (خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا) ol ucmağlarda meñgü qalğanları hâlde
(لَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ
- 178.4 (مَطْوَرَةٌ) imān kitürüp izgü ‘amel qılğan ādemler üçün ol ucmağlarda hatunlarğa hāş bolğan
- 178.5 qazūrātlardan hem insānnıñ tabī‘i bolğan hācetlerinden pāk qılınmış hatunlar bardur
(وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا)
- 178.6 dağı ol imān kitürüp izgü ‘amel qılğan ādemleri hemişe bolğan kölegege kiritürmiz
(إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ
- 178.7 düristlikde allahü te‘ālā sizge qoşadur (أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا) emānetleri ehline tapşırub birlen bu āyet
- 178.8 haqlıq vechesi üzerine emānetni ötev haqında * bu āyetniñ nuzūline sebep feth-i mekke küninde ka‘beniñ hidmetçisi
- 178.9 bolğan talğa oğlı ‘oşmān ka‘be işigini bikledi hem resül allahniñ kirüvi üçün eçkiçini birüvden baş
- 178.10 tarttı resül allah ikenni bilgen bolsam birür idim didi munıñ soñında hażret-i ‘alī talğa oğlı hażret-i
- 178.11 ‘oşmānnıñ qolından qolunı qışup açub eçkiçini aldı resül allah ka‘bege kirüp iki rek‘at namāz oqudı
- 178.12 resül allah ka‘beden çıqğaç hażret-i ‘abbas eçkiçini şoradı allahü te‘ālā bu āyetni indürdi ya‘nī emānetni
- 178.13 ehline biriñiz kimden aldıñ eçkiçini şol kişiğe bir diyü şundan soñ resül allah eçkiçini hażret-i ‘alīge
- 178.14 talğa oğlı hażret-i ‘oşmānğa bir diyü qoşdı hem hażret-i ‘oşmān müselmān boldı islāmına sebep şol boldı
- 178.15 resül allah ka‘beniñ hıdmeti talğa oğlı ‘oşmānnıñ evlādında bolsun diyü du‘a’ qıldı munıñ nuzul sebebi
- 178.16 haş bolsa da likin i‘tibār lafzınıñ ‘āmm boluvına lafzı ‘ām her bir emānetni şāmil *
(وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ)
- 178.17 ve her qayçan ādemler arasında hüküm qılsañız (أَنْ تَعْلَمُوا بِالْعَدْلِ) sizge toğrılıq ve haqlıq birlen hüküm

- 178.18 kılurğa qoşadur allahü te'älâ bu âyet delâlet kıludur her bir hâkimniñ 'âdil boluvınıñ vâcip boluvına kirek
- 178.19 müfti kirek imâm bolsun kirek qağı kirek hâkim bolsun dağı her vecheden 'âdil boluv tiyüşlikge delâlet
- 178.20 kıludur kirek da'vâda bolsun ve kirek şâhidlerde ve kirek yeminde bolsun kirek öltürüvde ve kirek qaravda
- 178.21 ve kirek söyleşüvde bolsun kirek yağ kişi haqında ve kirek qardeşleri ve kirek özi haqında bolsun (إِنَّ اللَّهَ)
- 178.22 (نِعْمًا يُعْظُمُكُمْ بِهِ) düristlikde ni hoş nersedür allahü te'älâ sizni anıñ birlen va'az kılğan nerse
- 178.23 (إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا) düristlikde allahü te'älâ sözleriñizni işitüvçi hem hükleriñiz hem emânetler haqında
- 178.24 kılğan işleriñizni körgüçi boldı (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey imân kitürgen âdemler (أَطِيعُوا اللَّهَ)
- 178.25 allahğa boy şunuñız (وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ) dağı resülge boy şunuñız (وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ) dağı öziñizden
- 178.26 iş iyelerine ya'nî hâkimlerge boy şunuñız bu âyetniñ nuzüline sebeb şol bir vaqtda resül allah velid
- 178.27 oğlı hâlidni bir qadar 'asker birlen bir qabile birlen şoğı kılurğa yiberdi yâser oğlı 'ammâr 'asker
- 178.28 içinde idi velid oğlı hâlid rağiallahü 'anhaniñ kilüvini kürgeç mezkür qabile bütünley qaçdılar
- 178.29 meger aralarından bir ir müselmân bolup qaçmay qaldı hem yâser oğlı 'ammârniñ hücre sine kirdi hem bu

I / 179

- 179.1 ir eytdi min müselmân boldım mine islâmım fâ'ide birür mi didi 'ammâr belî birür didi ikinci künni
- 179.2 bu irni 'asker başı bolğan emir ya'nî hazret-i hâlid tutdı mälni hem aldı 'ammâr bu irni koy
- 179.3 min muñar aman birdim didi hâlid eytdi min emir bola turup minim ruşsatımdan başqa niçük amân biresüñ

- 179.4 didi ‘ammār şulay birem min didi da‘vāleşdiler resūl allahğa kitdiler resūl allah ‘ammārniñ amānnı dūrist
- 179.5 kōrdi bu irni yiberdi hem ‘ammārge eytdi ikinçi vaqt emīrniñ emrinden başqa hiç kimge amān birme
- 179.6 didi ‘ammār birlen ḥālid resūl allah ḥuzūrında kıçkuruşdılar ‘ammār ḥālidke kaṭı söz eytdi ḥālid resūl allahğa
- 179.7 bu ḳuldan mini ḳuṭḳar aldında ḥakāret ḳıldurma didi (‘ammār mağire ḥāşimniñ mevlası bolğan)
- 179.8 eger siniñ ḥürmetin bolmasa idi min ‘ammārge filān sözler eytür idim didi resūl allah ey ḥālid ‘ammārdan
- 179.9 tiliñni ṭıy bir kişi ‘ammārni sükse ol kişiğe allahü te‘ālā açuvlanur ve bir kişi ‘ammārge la‘net ḳılsa
- 179.10 ol kişiğe allahü te‘ālā la‘net ḳılır didi şundan şoñ ‘ammār turup kitdi artından ḥālid iyerüp
- 179.11 kitdi hem kiyiminden tutup ‘ammārdan rızālıḳ istedi şoñra allahü te‘ālā ḥükm iyelerine iṭā‘ at ḳılıñız diyü
- 179.12 zıkr ḳılıñan āyetni indürdi ulü’l-emrden murād a‘mm kirek imām bolsun ve kirek emīr bolsun
- 179.13 ve kirek pādişāh bolsun kirek ḥākim ve kirek ‘ālim ve kirek müctehid bolsun ve kirek ḳadı ve kirek müfti
- 179.14 bolsun (فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ) bes eger siz hem ḥükm iyeleri nizā‘ ḳılışsañız (فَإِنْ) dīn işlerinden bir işde
- 179.15 (فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ) bes ol işni allahü te‘ālāge ḳaytarıñız ya‘nī ḳurānğa (وَالرَّسُولِ) daḥı resūlge ḳaytarıñız
- 179.16 ya‘nī tirük vaqtinde özine vefātı şoñında senetine ya‘nī muḥtelif-i fiḥ bolğan ḥükmini ḳıyās ṭarīḳi birlen kitāb
- 179.17 birlen senetke ḳaytarıñız bu āyet delālet ḳıladur aḥkāmniñ üç türli boluvına birisi zāhir kitāb birlen şābit
- 179.18 bolğan ḥükmler, ikinçi zāhir senet birlen şābit bolğan ḥükmler, üçünçisi kitāb birlen senetke ḳıyās
- 179.19 ṭarīḳi birlen redd ḳıluv birlen şābit bolğan ḥükmler (أَنْ كُنْتُمْ تُوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) eger siz allahü
- 179.20 te‘ālāge hem āḥiret künine imān kitürür bolsañız (ذَلِكَ خَيْرٌ) bu muḥtelif-i fiḥ bolğan ḥükmi allahü te‘ālāge

179.21 hem resül allahğa ya‘nî qurân birlen senetge kaytaruv siznin üçün izgüdür

(وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا) dağı ‘āqibet

179.22 yüzinden körkemrekdür yā ki te‘vîl yüzinden sizniñ te‘viliñizden körkemrekdür bir vaqtda bir münāfıq

179.23 birlen yahūdî bir iş huşuşında da‘vā kıılışdılar yehūdî hüküm üçün resül allahğa barayıq didi münāfıq

179.24 eşref oğlu ka‘bge barayıq didi āhirinde resül allahğa kitdiler resül allah yehūdî fā‘idesine hüküm itdi

179.25 münāfıq rāzı bolmadı hazret-i ‘ömer kitdiler hazret-i ‘ömerge barğaç yehūdî resül allahniñ öz fā‘idesine

179.26 hüküm itüp de münāfıqniñ rāzı bolmasını söyledi hazret-i ‘ömer münāfıqdan rāzı bolmaviñ dürist mi didi

179.27 münāfıq belî dürist didi hazret-i ‘ömer orniñızda turıñız hāzır çıgam diyü kirüp kitdi hem kıılıçnı alup

179.28 çıgup münāfıqniñ moynını çavup üzdi resül allah hükmine rāzı bolmağan kişiğe şulay hüküm kılam didi

179.29 şundan şoñ allahü te‘ālā zıkr kıılmaçaq āyetni indürdi hem hazret-i cebra‘il ‘ömer haqq birlen bātıl arasını

I / 180

180.1 ayurdı didi şuniñ üçün de hazret-i ‘ömerni “fārūq” diyü ataldı (الْفَارُوقُ) ey muḥammed ‘ilmiñ irişmedi mü

180.2 (أَلَى الْمُنِيفِينَ) şunday ādemlerge (münāfıqlarğa) (يَزِيدُونَ) bātıl gümān kıılırlar alar (أَنَّهُمْ آمِنُوا) düristlikde

180.3 alar imān kitürdiler diyü (بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ) sine indürülgen nersege (وَمَا نُزِّلَ مِنْ قَبْلِكَ) dağı

180.4 sinden burun bolğan peygamberlerge indürülgen nersege (يُرِيدُونَ أَنْ يُتَعَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ) artuq

180.5 azğan kişiğe hüküm kılduruvğa baruvnı tilegenleri hâlde bātıl gümān kıılırlar ya‘nî eşref oğlu

180.6 ka‘bke (وَقَدْ أَمَرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ) hālbükim alar artuq azğan eşref oğlu ka‘bnı inkār kıluv birlen

- 180.7 anı dost tutmav birlen buyurulmuş boluvıdır (وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضَلَّهُمْ) dağı şeytân alarnı
- 180.8 haqlıktan azduruvnı tiley (فَلَا بُعِيدًا) yırağ ve uzağ bolğan azduruv birlen (وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ) ve her kayçan
- 180.9 ol münāfıqlarğa eytilmiş bolsa (تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ) allahü te‘ālā indürgen nersege (kürānğa) hüküm
- 180.10 üçün kiliñiz diyü (وَالَى الرَّسُولِ) dağı resülge kiliñiz diyü (رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ) münāfıqlarnı körürsün
- 180.11 sin (يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا) yüz döndürmek birlen sinden (muḥammed ‘aleyhi’s-selāmdan) yüz döndürürler (فَكَيْفَ)
- 180.12 (إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ) bes niçük bolur ol münāfıqlarnıñ hāli her kayçan alarğa irişküçi ‘azāb irişse
- 180.13 niteki ḥazret-i ‘ömer irişdürdi (بِمَا قَسَمْتَ لِيَنِيهِمْ) kulları ilk kılgan ‘amel sebebli ya‘nī resül allahdan
- 180.14 başqağa hüküm kıldururğa baruv sebebli (نَمَّ جَائِذُكَ) muniñ soñında (ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām) sine kilürler
- 180.15 münāfıqlardan maqtülniñ iyeleri qan taleb kılıp (بِعَلْفُونَ بِاللَّهِ) allahü te‘ālā birlen yemīn itkenleri hālde
- 180.16 (أَلَا أَحْسَنَاتًا وَتَوْفِيقًا) biz sinden başqağa hüküm üçün baruvımızdan tilemedük (أَنْ أَرَدْنَا) meger izgülik
- 180.17 ya‘nī şulḥ dağı tevfiğ ya‘nī ülfet tiledük diyü ya‘nī biz siniñ hükmiñe rāzı bolmağanlıktan sinden
- 180.18 başqağa hüküm üçün barmaduk meger iki hışım arasını körkem bolğan vech birlen ayursun hem
- 180.19 ülfetlendürsün diyü barduk (أُولَئِكَ) bu münāfıqlar (الَّذِينَ) şunday münāfıqlardur (يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ) ol
- 180.20 münāfıqlarnıñ köñillerinde bolğan nerseni ya‘nī nifāqlarını ve yalğan yemīn itüvlerini allahü te‘ālā bilür
- 180.21 (فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ) bes ol münāfıqlardan yüz döndür ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) (وَعَظَمِهِمْ) dağı til birlen va‘az

180.22 kıl ol münāfıqları (وَقُلْ لَهُمْ) dağı ol münāfıqlarğa eyt (فِي أَنْفُسِهِمْ) özlerine yaşringine (قُولَا بِالْغَا)

180.23 eşerli bolğan sözni (وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ) dağı biz hiç resülde yibermedük (الْأَلِيْطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ)

180.24 meger allahü te‘ālāniñ izni birlen boy şunulmuş bolsun üçün yiberdük ya‘nī resülde yiberüvden maqşūd

180.25 itā‘āt kılmaq üçün bes kimde kim resülge itā‘āt kılmasa ve anıñ hükmine rāzı bolmasa ol kişi

180.26 resülde resülligini qabül kılmağan bola mü‘min bolmay anı katl dürist bola qanı boş bola ma‘nāsında

180.27 (وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ) eger ol münāfıqlar nifāq sebebli yā ki artuq azğan eşref oğı ka‘bge

180.28 hükme baruvni tilev sebebli özlerine zulm kılğanları zamānda (جَاءَكَ) tevbe kılğanları hāde siñe kilseler

I / 181

181.1 idi (فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ) bes allah te‘ālādan günāhları üçün ihlāş birlen yarlıkamaq isteseler idi

181.2 (وَأَسْتَغْفِرَ لَهُمُ الرَّسُولُ) dağı ol münāfıqlar üçün resülde yarlıkamaq isteseler idi (لَوْ جَاءُوا اللَّهَ) elbette

181.3 ol münāfıqlar allahü te‘ālāni taparlar idi (تَوَابًا رَحِيمًا) tevbelerini qabül itüvçi hem raḥmet kıluvçı

181.4 (فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ) bes rabbiñ birlen qasem itüp eytemün ol münāfıqlar imān kitürüvçi bolmaslar

181.5 * lā kelimesi qasem ma‘nāsını te‘kīd üçün artdurulğan” (حَتَّى يُعْذِرَكَ فِيمَا جُرَّ بِئِهِمْ) aralarında ihtilāflı

181.6 bolğan hükme sini (resül allahni) hākim itkenlerine qadar (نُمُّ لَا يَجِبُ وَالْفِي أَنْفُسِهِمْ مَرَجًا) muniñ şoñında

181.7 özlerinde tarlık ve şik tapmağanlarına kadar (مَمْلُؤَاتٍ) sin hüküm kılğan nersedən (وَيُسَلِّتُوا نَسْلِيَمًا)

181.8 dağı sine kāmīl boy şunuv birlen boy şunğanlarına kadar ya' nī şol şıfatlar tapılmay turup münāfıqlar

181.9 mü'min bolmaslar (وَلَوْ أَنَا كُنَّا عَلَيْهِمْ) ve eger biz ol münāfıqlar üzerine yazsağ ve emr itsek (أَنِ اقْتُلُوا)

181.10 öziñizni öltürñiz dip ya' nī şoğışka çığıñız dip (أُرَاخْرَجُوا مِن دِيَارِكُمْ) yā ki yurtıñızdan

181.11 çığıñız ya' nī hicret kılıñız dip (مَفْعَلُوهُ) münāfıqlar bu biz қоşқан işlerini kılmaslar (الْأَقْلِيلَ مِنْهُمْ)

181.12 meger münāfıqlardan azıgına kılur ya' nī ihlāşlılarıgına (وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا) ve eger münāfıqlar kılсалar idi

181.13 şol nerseni (يُوعِظُونَ بِهِ) ol nerse birlen va' az kılınurlar ya' nī resül allahğa itā' at kıluvnı (لَكُنَّ غَيْرًا)

181.14 elbette ol münāfıqlar üçün izgü bolur idi (وَأَمَّا تَنْبِيئًا) dağı imānlarını haqlav yüzinden қатрақ

181.15 bolur idi (وَإِذَا لَاتَيْنَاهُمْ) ve bu vaқtde ya' nī imānlarında şābit boluvları vaқtde münāfıqlarğa birür idük (مِن)

181.16 öz huzurımızdan (أَجْرًا عَظِيمًا) uluğ sevābnı (وَلَهُمْ بِنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا) dağı ol münāfıqlarnı

181.17 toğrı yolğa köndürür idük (وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ) ve kimdür allahü te'ālāge hem resül allahğa boy şunsa

181.18 bes bu şıfatda bolğan boy şunuvçı ādemler (مَعَ النَّبِيِّنَ) şunday ādemler birlen birgedür (أَنعَمَ)

181.19 allahü te'ālā ol ādemlerge en'ām kıldı (مِنَ النَّبِيِّنَ وَالصَّادِقِينَ) allahü te'ālā en'ām kılğan kişiler

181.20 peygamberden dağı şiddetkilerden bolğucu (وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ) dağı şehidlerden hem izgü ādemlerden bolğucu

181.21 (وَمَسَّنُ أُولَآئِكَ رَفِيقًا) ve bu ādemler yoldaş boluv yüzinden ‘aceb körkem boldı (ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ)

181.22 bu ādemler birlen birge boluv allahü te‘ālādan fazl ve mahz-ı raħmetdür (وَكُفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا) tã‘at kılğan ādemniñ

181.23 şevābnı bilüv yüzinden allahü te‘ālā yiter ya‘nī başkanıñ boluvı ħācet tügil (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey imān

181.24 kitürgen ādemler (خُذُوا خَيْرَكُمُ) şaqlana turğan nerseñizni tutıñız ya‘nī ğafletden oyanıñız düşmānlar

181.25 birlen şoğışka ħazirleniñiz (فَانقُرُوا تِبْيَاتًا) bes türlü yağğa taralğan cemā‘atler bolğanıñız ħālede şoğışka

181.26 çığıñız (أَوْ نَقُرُوا جَمِيعًا) yeise cıyılğan ħālede çığıñız bu āyetniñ zāhiri şoğışka çığuvğa delālet kılğan

181.27 kibi ‘ilm istevge çığuvğa hem delālet kıla hem her izgü işke aşığuvğa delālet kıla (وَأَن مِّنْكُمْ لَمَنَّ) dağı

I / 182

182.1 düristlikde siz müselmān ‘askerlerinden şol kişiler bardur (لِيَبْطِئَنَّ) şoğışka çığuvdan avırayurlar teħallüf

182.2 kılurlar ya‘nī münāfıqlar bardur (وَأَن أَصَابَتْكُم مُّصِيبَةٌ) bes eger sizge irişküci ‘uķūbet irişse ya‘nī

182.3 şoğışda maqtül ve mağlub boluv kibi ‘azāb irişse (قَالَ قَبَأْتَنَّهُمُ اللَّهُ عَلَيَّ) şoğışka çığuvdan teħallüf itken

182.4 münāfıq eytür taħkik mine allahü te‘ālā en‘ām kıldı (أَذَلَمْتُكُمْ أَمْ لَمْ يُؤْتِكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ) şol vaķtde mine allahü te‘ālā en‘ām

182.5 kıldı şoğışka çıkğan ādemler birlen birge ħazir bolmadım eger alar birlen birge bolğan bolsam idi

- 182.6 alarğa irişken nerse mine de irişken bolur idi diyü (رَلُّنْ أَصَابِكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ) ve eger sizge
- 182.7 şoğışda allahnıñ fazlından irişse ya' nî gālib bolsañız şeşrlerni alsañız gānīmetler alsañız (لَيَقُولَنَّ)
- 182.8 elbette ol şoğışdan teħallūf kılğan münāfık eytür (كَأَن لَّمْ تَكُنْ) göyā ki bolmadı (بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ) sizniñ
- 182.9 arañız birlen ol münāfık arasında (مُودَّةً) dostlık ve tanışlık (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا كُنْتُمْ مَعَهُمْ) kāşki şoğış
- 182.10 kıluvçı müselmānlar birlen birge bolsam idi (فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا) bes gānīmetden uluğ ülüşke irişken
- 182.11 bolur idim diyüp eytür (فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) bes allah (te'ālā) yolında şoğış kıl sun (الَّذِينَ)
- 182.12 şunday ādemler (بَشَرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ) dünyā tirükligini āhiret beraberinde şatarlar ya' nî āhiretni ihtiyār
- 182.13 kıluvçılar (وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) ve kimdür allahü te'ālā yolında şoğış kılur (فَيَقْتُلْ أَوْ يَغْلِبْ) bes öltürülmiş
- 182.14 bolsun şoğışda yeise özi gālib bolsun ya' nî kirek cinsün ve kirek ciñilsün (فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا)
- 182.15 bes tizden ol kişige uluğ şevāb birürmiz (وَمَا لَكُمْ) ve ni boldı sizge (لَا تَقَاتِلُونَ) şoğış kılmaңыз
- 182.16 (وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ) dağı irlerden ve ħatunlardan (فِي سَبِيلِ اللَّهِ) allahü te'ālā yolında
- 182.17 za'if kılınğan ādemlerni kütķaruv yolında (وَالْوَالِدَانَ) dağı balalardan za'if kılınğan ādemlerni kütķaruv
- 182.18 yolında mustaza' flardan mekkede müselmān bolup da hicretten müşrikler men' kılınğan ādemler murād (الَّذِينَ)

182.19 رَبَّنَا أَخْرِجْنَا (ey rabbimiz za'if kılingan ādemler şunday ādemlerdür eytürler) (يَقُولُونَ) çığargay idiñ

182.20 bizni (مِنْهُمْ الْقَرْيَةَ الظَّالِمِ أَهْلِهَا) ehl-i zālim bolğan bu qaryeden ya'nī mekkeden (وَأَجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ)

182.21 dañı öz huzūrından bizge kılgay idiñ (وَلِيًّا) işimizde taşarruf kıluvçını (وَأَجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا)

182.22 dañı öz huzūrından bizge yardım birüvçini kılgay idin allahü te'ālā du'ālalarını qabül itdi ba'zısı

182.23 fetḥ-i mekkeden burun çığup müşrikler zulminden qutuldılar ba'zısı fetḥ-i mekke soñında müşrikler zulminden

182.24 qutuldılar çünki mekeni fetḥ soñında resül allah useyd uğıl 'itābnı mekkege baş itüp koydı ol

182.25 zālimlerden cebr kıldurmadı (الَّذِينَ آمَنُوا) şunday ādemler imān kitürdiler (يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)

182.26 allahü te'ālā yolında ve rızalığını istevde şoğış kıurlar (وَالَّذِينَ كَفَرُوا) ve şunday ādemler kāfir boldılar

182.27 (يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاعُونَ) şeytān yolında şoğış kıurlar (فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ) bes şeytān

182.28 dīnine yardımçi bolğan ādemler birlen şoğış kılıñız ey mü'minler (أَنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا) düristlikde

I / 183

183.1 şeytānñ hilesi za'if boldı (أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ) ey muḥammed ('aleyhi's-selām) 'ilmiñ irişmedi mü şunday

183.2 ādemlerge (فِيهِمْ لَهُمْ) ol ādemlerge eytilmiş boldı (كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ) qollarıñızın kāfirler birlen şoğış

183.3 kıluvdan tıyıñız ya'nī şaḥābelerden bir cemā'at müşrikler rencitkenligi üçün şoğış kıluvını istediler

- 183.4 şol vaqt alarğa şoğış kıluvdan qolıñızni tıyıñız dip eytildi (وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ) dağı namāz oquñız
- 183.5 (فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ) dağı zekevet biriñiz dip (وَأَتُوا الزَّكَاةَ) bes şoğışni istegen ādemlerge
- 183.6 şoğış kıluvni farz kılınğan zamānda (أَدَا فَرِيْقٌ مِنْهُمْ) şol vaqt şoğış kıluvni istegen ādemlerden
- 183.7 bir cemā'at (يَخْشَوْنَ النَّاسَ) ādemlerden ya'ni kāfirlerden qorqar boldılar ya'ni kāfirleriñ öltürüv sebebli
- 183.8 'azāb kıluvlarından (كَخَشِيَةِ اللَّهِ) allahü te'ālādan qorquvları kibi ya'ni allahü te'ālāniñ 'azābından
- 183.9 qorquvları kibi (أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً) yeise allahü te'ālādan qorquvdan da qatırax qorquv birlen (وَقَالُوا) dağı
- 183.10 eytdiler bu cemā'at (رَبَّنَا لِمَ كُنْتُ عَلَيْنَا الْقِتَالُ) ey rabbimiz bizniñ üzerimizge ni üçün şoğışni farz
- 183.11 kıldıñ (لَوْلَا آخِرُنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ) bizni yaqın bolğan müddetke kiçüktürseñçi ya'ni bizge mühlet birseñ
- 183.12 töşekde yatup öler idük diyü (فَلَمَّا مَتَاعَ الدُّنْيَا قَلِيلًا) ey muħammed ('aleyhi's-selām) bu cemā'atke eyt dünyāniñ
- 183.13 fā'idelene turğan nersesi az (وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ) allahniñ 'azābından qorqğan kişi üçün āhıret
- 183.14 ya'ni cennet izgürekdür (وَلَا تُظَاهَمُونَ فَتِيلًا) bes muqadder bolğan eceliñizden yā ki 'ameliñizniñ
- 183.15 şevābından ħurma tişinde bolğan yarık qadarı da ya'ni az ğına da kimitüv birlen zulm kılınmış bolmassız (أَيُّنَا)
- 183.16 (فَكُونُوا) qayı orunda bolsañız da ya'ni kirek şoğışda ve kirek töşekde bolıñız (يُنَادِرُكُمْ الْمَوْتُ) sizge ölüm irişür
- 183.17 ya'ni kaçup qıtula almassız (وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيَّةٍ) egerçe büyük ve uzun saraylarda bolsañız da

- 183.18 (وَأَنْ تُصِيبَهُمْ حَسَنَةٌ) ve eger yehūdlerge izgülik irişse ya' nî māl ve devlet kibi nerseler
 يَقُولُوا هُنَّ مِنْ (عِنْدَ اللَّهِ) bu izgülik allahü te'ālā huzürından dip eytürler (وَأَنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ) ve eger
 yehūdlerge yavızlık
- 183.20 irişse açlık vebā' kibi nerseler kilse (يَقُولُوا هُنَّ مِنْ عِنْدِكَ) yehūdler eytürler bu yavızlık
 ey
- 183.21 muhammed ('aleyhi's-selām) siniñ huzürından ya' nî siniñ şomluğundan diyü
 (قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ) ey muhammed 'aleyhi's-selām
- 183.22 yehūdlerge eyt sin izgülik ve yavızlıqdan her birisi allahü te'ālā huzürından diyü
 (فَمَا لَهُمْ بِالْقَوْمِ) bes
- 183.23 bu yehūdî kavmine boldı (لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثَنَا) özlerine va'az kıla turğan Qurān
 sözini añlarğa
- 183.24 yakın bolmaslar (مَا أَصَابَكَ) ey ādem sine irişken nerse (مِنْ حَسَنَةٍ) izgü işden
 (فَمِنْ أَلَلَّهِ) bes ol
- 183.25 nerse allahü te'ālādandur fazl yüzinden (وَمَا أَصَابَكَ) dağı şol nerse kim ey ādem
 irişdi siñe (مِنْ سَيِّئَةٍ) yavız
- 183.26 işden (فَمِنْ نَفْسِكَ) bes öziñdendür ya' nî ol yavızlıqniñ kilüvine öziñ sebebsiñ
 (وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا)
- 183.27 dağı ey muhammed ('aleyhi's-selām) biz sini dīn üyretüvçi bolğan ilçi itüp yiberdük
 (وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا) dağı
- 183.28 resül boluviña şahid boluv yözinden allahü te'ālā yiter siñe (مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ) kimdür
 resülge boy şunsa (فَقَتَّ)

I / 184

- 184.1 (أَطَاعَ اللَّهَ) bes taħkik ol kişi allah (te'ālā)ge boy şundı resül ekrem bir kişi mini dost
 körse

- 184.2 taḥkīk allahü te‘ālānı dost kördi ve bir kişi miñe itā‘at kılsa taḥkīk allahü te‘ālāge itā‘at kıldı dıgeç
- 184.3 yehūdler muḥammed (‘aleyhi’s-selām) özi şirkden tıyadur idi ḥālānki özini rab tutuv birlen emr kıldı bu şirk
- 184.4 didiler allahü te‘ālā şol ḥaḳda zıkr kıılınğan āyetni indürdi (مَنْ تَوَكَّلَ) ve kimdür muḥammed (‘aleyhi’s-selām)ge itā‘atden
- 184.5 yüz döndürse (فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا) bes biz sini ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) ādemler üzerine ‘amellerini
- 184.6 şaḳlavçı itüp yibermedük (وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ) daḫı münāfıḳlar her ḳayçan sin emr kılsañ bizniñ işimiz itā‘at
- 184.7 kıluv diyürler (فَإِذَا بَرِزُوا مِنْ عِنْدِكَ) bes her ḳayçan ol münāfıḳlar siniñ ḥuzūrından çıqsalar (بَيْتًا)
- 184.8 (غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ) münāfıḳlardan bir cemā‘at kiçde tedbır kılır ve özgertür (طَائِفَةٌ مِنْهُمْ) sin eytken
- 184.9 sözden başkanı (وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ) ve allahü te‘ālā ol münāfıḳlarınñ kiç birlen tedbır kıılınğan ve özgertken
- 184.10 nerselerini yazar (فَاعْرُضْ عَنْهُمْ) bes ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) münāfıḳlardan yüz döndür (وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ)
- 184.11 daḫı allahü te‘ālā üzerine işiñni tapşır (وَكَفَى بِاللَّهِ وَكَيْلًا) daḫı allahü te‘ālā iş tapşırılmuş boluv yüzinden
- 184.12 yiter başka ademge ḫayanuv lāzım tügil (أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ) eyā ḳurānı hem ḳur‘ānda bolınğan ma‘nālerni
- 184.13 münāfıḳlar oylamay mu (وَلَوْ كُنَّ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ) eger de ḳurān allahü te‘ālāge başka bolınğan ādem ḥuzūrından
- 184.14 bolsa idi (لَوْجَمُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا) ḳurānda köp iḫtilāfı taparlar idi ya‘nī nazımları türlüç
- 184.15 bolur idi ba‘zısı feşāḫatlı ve ba‘zısı feşāḫatsız hem ma‘nāları birisi birisine mu‘ārız bolur idi (وَأَذًا)

184.16 (أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ) ve her kaççan müselmānların za'iflerine kilse (جَاءَهُمْ) emīnlikden yā ki qorquvdan

184.17 bir iş ya' nī emīnlikni yā ki qorquvni mūcib bolğan resūl allahğa hāşıl bolğan sirlerden bir sir kilse

184.18 (أَذَاعُوا بِهِ) ol işni fāş qılurlar bularnıñ fāş qıluvlarından zarar kilür boldı (وَلَوْ رَدُّهُ إِلَى الرَّسُولِ)

184.19 eger bu işni resūlge qaytarsalar idi (وَأَلَىٰ أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ) dağı özlerinden hūkm iyelerine qaytarsalar

184.20 idi ya' nī resūl allah yā ki erbāb-ı başiret bolğan aşhāb-ı ra'inā qaytarsalar idi (لَعَلَّهُمْ أَلْتَيْنِ يَسْتَنْبِطُونَهُ)

184.21 (مَلَهُمْ) elbette bu işni şunday ādemler bilürler idi alar ol işni resūl allahdan hem aşhābdan çıgarurlar

184.22 ya' nī ol işniñ tedbīrini tecrūbe ve fikr birlen bilürler idi ol iş fāş qılurğa yaray mı yā ki yoq mı

184.23 ikençiligini eger resūl allah hem aşhāb-ı ra'inā qaytarsalar (وَأُولَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ) eger sizniñ

184.24 üzeriñizge resūl yiberüv birlen dağı kitāblar indirüv birlen allahü te'ālāniñ fazlı ve raḥmeti bolmasa idi

184.25 (لَا تَبِعْتُمُ الشَّيْطَانَ) küfr ve azğunlık sebebli şeytānğa iyerür idiñiz (الْأَقْلِيَاءَ) meger sizlerden az ğına

184.26 ādem 'aqlınıñ kuvveti sebebli şeytānğa iyerme idi zeyd bin 'amr ve bin nüfeyl kibi hem varaqa bin nevfal kibi

184.27 (فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) bes ey muḥammed ('aleyhi's-selām) allah yolında şoğış qıl sin (لَا تُكَلِّفُ الْإِنْفَسَ) küçlenmiş

184.28 bolmassun sin meger öz işin birlengine küçlenmiş bolursuñ ya' nī siñe başqa ādemlerniñ muḥālefet qılup

I / 185

185.1 şoğışqa çıkmay qaluvları zarar birme hiç birisi çıkmasa da yalğızıñçaq çünki siñe yardım birüvçi

185.2 allahü te‘älā ‘asker tügil bedr-i şuğrā şoğışına çığargā resül allah halknı da‘vet itkeç ba‘zıları çığuvnı mekrüh

185.3 kördi şundan şoñ allahü te‘älā bu āyetni indürdi resül allah hiç kimge yalbarmadı şoğışka çıkdı

185.4 yanında faқаt yitmiş ādem idi (وَحَرَضَ الْمُؤْمِنِينَ) dağı mü’minlerni şoğışka kızdur çünki siniñ şā’nıñ

185.5 kızduruv ğına (عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِيَ) allahü te‘älānıñ tıymaqlığı yaқındur (بَأْسِ الَّذِينَ كَفَرُوا) kāfir bolğan ādemlerniñ

185.6 қаtıлқларını ve даrlarını hem allahü te‘älā şol таріқ қıldı көñіllerіне қорқу түşürді şoğışmay қуреys

185.7 kāfirleri қайтup kitdiler (وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا) ve allahü te‘älā қаtıлқ ve zarar yüzіnden қуреyslerden қаtırաқdur

185.8 (مَنْ يَشْفَعُ شَفَاعَةً حَسَنَةً) dağı ‘azāb қılıv yüzіnden қуреyslerden қаtırաқdur (وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا) kimdür

185.9 izgü şefā‘at birlen şefā‘at қılısa ya‘nī ol şefā‘at sebebli mü’minniñ haққını ri‘āye қılıv mü’minden yavızlıқını

185.10 yiberür ve añar izgülikni tartur (يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا) ol şefā‘atden ol kişige ülüş bolur ya‘nī

185.11 ol şefā‘atniñ şevābından (وَمَنْ يَشْفَعُ شَفَاعَةً سَيِّئَةً) ve kimdür yavuz şefā‘at birlen şefā‘at қılısa ya‘nī

185.12 hařām bolğan nerse birlen şefā‘at қılısa (يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا) ol kişige yavız şefā‘atden ülüş bolur

185.13 ya‘nī yavız şefā‘atniñ ğünāhsından (وَكَانَ اللَّهُ) dağı boldı allahü te‘älā (عَلَى كُلِّ شَيْءٍ) her bir nerse üzerine

185.14 küçi yitküçi boldı (وَإِذَا حُيِّئْتُمْ بِهِمْ) ve her қаyқан sizge selām birlen selām birilmiş bolsa (مُقَيَّمًا)

185.15 bes ol selāmdan көrkemrek bolğan selām birlen selām қаytarıñız (فَعَبُّوا بِأَحْسَنِ مِنْهَا) (أَوْرُدُوهَا) yā ki

185.16 ol selāmın mislini қаytarıñız ya‘nī her қаyқан sizge selām birilse “‘aleykümü’s-selām” diyilse siz hem cevāb

185.17 qaytarınız lakin cevāb qaytaruvda ihtiyārlaysız birgen qadar qaytaruv birlen kōrkem itüp qaytaruv arasında

185.18 bu āyet selām qaytaruvniñ farz boluvına delālet qıla ammā selām birüv senet selāmni mişli birlen qaytaruv

185.19 “ve ‘aleykümü’s-selām” demek kōrkemrek itüp qaytaruv “ve ‘aleykümü’s-selāmü ve rahmetü’l-lah ve berekātü” demek selāmni

185.20 qaytarğanda hem tayyibü’l-qa’ bolğanlığı üçün hem zararğa du‘ā’ qıluv fehmlenmesün üçün havāş arasında

185.21 “es-selāmü ‘aleyküm” diyüp almaq kōrkemrek bir vaqtda bir ir resül allahğa kilüp “es-selāmü ‘aleyk” didi

185.22 resül allah “ve aleykümü’s-selām” diyü qaytardı ikinçi ir kilüp “es-selāmü ‘aleyk ve rahmetü’llah” didi resül allah

185.23 “ve ‘aleyhümü’s-selām ve rahmetü’l-lah ve berekäte” diyü qaytardı ikinçi ir kilüp “es-selāmü ‘aleyk ve rahmetü’l-lah ve berakäte”

185.25 didi resül allah şol revişçe artdurmayğına qaytardı bu ir ey allahniñ resüli cevābını kimitdiñ allahü te‘ālāniñ

185.26 sözi qayda qaldı diyü āyetni oqıdı resül allah eytdi sin miñe artuqni qaldurmadiñ ya‘nı her

185.26 nerseniñ müntehāsı bar selāmniñ müntehāsı ve berekäte didi çünki bu tarıq selāmda maqlübniñ her qısmı

185.27 bar zarardan selāmetlik fā’ideniñ huşülü hem fā’ideniñ şebātı (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (كَانَ) boldı

185.28 (عَلَى كُلِّ شَيْءٍ) her bir nerse üzerine (حَسِيبًا) hesāb qıluvçı (اللَّهُ) her bir kōrkem şıfatını cıyğan zāt

185.29 (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) ma‘būd-ı bi’l-ħaqq yok meger allahü te‘ālā ginedür (لَيَجْعَلَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ) elbette allah (te‘ālā)

I / 186

186.1 sizni qabrleriñizden qobarup qıyāmet kün şarı cıyar ya‘nı qıyāmet künine irişdürür (لَا رَبَّ فِئِدِهِ)

186.2 ol künniñ boluvında ašlā şik yoƣdur (وَمَنْ أَضَلُّ مِّنَ اللَّهِ حَبِيبَتَا) ve kimdür allahü te‘ālādan söz yüzinden

186.3 rastraƣ ya‘nī hiç kim yoƣdur (فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئْتَيْنِ) bes sizge münāfiƣlar işi haƣında ni boldı

186.4 iki fırƣage ayrıldıñız ve ni üçün münāfiƣlarınñ küfrine infāk ƣılmadıñız münāfiƣlardan bir ƣavm resül

186.5 allahdan şahrāğa ƣıƣarğa ruħşat şoradılar medineniñ havāsı avır diyü resül allah izn birdi medineden

186.6 birer merhale kitkeç müşriklerge tutaşdılar şundan şoñ müslümānlar arasına ihtilāf tüşdi ƣaysı

186.7 bular kāfir ƣatl iteyik didiler ve ƣaysı bular müselmānlar afv iteyik didiler (وَاللَّهُ أَرْكَسُهُمْ بِمَا كَسَبُوا)

186.8 ve allahü te‘ālā ol münāfiƣlarını kesb ƣılƣan nerseleri sebebli ƣāfirler hūkmine ƣaytardı (أَتْرِيُونَ أَنْ)

186.9 (تَهْتُوا مِنْ أَضَلَّ اللَّهُ) ey müselmānlar eyā siz allahü te‘ālā haƣlıƣdan azdurƣan ādemlerni haƣlıƣğa köndürüvni

186.10 tileysiz mi (وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ) ve kimdür ol ƣişini allahü te‘ālā haƣdan azdursa (فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا) bes ey

186.11 muħammed (‘aleyhi’s-selām) ol ƣişi üçün hidāyetke yol tapmazsañ (وَدُّوا لَوْ تُكْفُرُونَ) münāfiƣlar sizniñ kāfir

186.12 boluviñizni arzu ƣıldılar (كَمَا كَفَرُوا) niteki özleri kāfir boldılar ya‘nī özleriniñ küfri kibi

186.13 sizniñ de küfriñizni istediler (فَتَكُونُونَ سَوَاءً) bes münāfiƣlar birlen azƣunlıƣda beraber bolursız (فَلَا تَتَّخِذُوا)

186.14 (مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ) bes münāfiƣlardan veliler ve dostlar tutmañız gerçi zāhir de imān izħār ƣılsalar da (حَتَّىٰ)

186.15 (يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) imānlarını taħƣıƣ ƣıla turƣan hicret birlen allahü te‘ālā yolında hicret ƣılƣanlarına

186.16 ƣadar ya‘nī dūnyā ‘arzı üçün bolmayınƣa allahü te‘ālā hem resül allah üçün bolƣan hicret sebebli şiksiz

186.17 imānları ma‘lūm bolğanga kadar (فَإِنْ تَوَلَّوْا) bes eger hicret birlen zāhir bolğan imāndan yüz

186.18 döndürseler (فَتَوَلَّوْهُمْ) bes tutuñız ol münāfiqlarnı (وَأَقْبَلُوهُمْ مِيثَاقًا وَوَعْدًا لَهُمْ) dağı öltürüñiz ol

186.19 münāfiqlarnı kayu ğına orunda tapşañız da (وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ) dağı münāfiqlardan tutmañız (وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا)

186.20 velī itüp hem yardım birüvçi itüp çünki alar sizniñ bāñında düşmānlarıñızdur yardım itüv ihtimālleri

186.21 yoq (أَلَا الَّذِينَ) meger şunday ādemlerni tutmañız ve öltürmeñiz (يَصُلُّونَ إِلَى قَوْمٍ) ol ādemler tutaşurlar

186.22 ve şıyınurlar şunday kavmge (بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقًا) sizniñ birlen ol kavm arasında ‘ahd bardur bu kavmden

186.23 eslemeyün murād çünki resül allah mekkege çıkğan vaqtinde ‘uveymir el-eslemī oğlu helälge hem añar şıyınğan

186.24 ādemlerge zarar kılmav birle va‘de kılışdı (أَوْجَأُوا كُفْرًا) yā ki şunday ādemlerni tutmañız ve öltürmeñiz

186.25 alar sizge kildiler (مَصْرَتًا صُدُّوهُمْ) kökreleri tar bolğan hālde (أَنْ يُفَانِلُوكُمْ) sizniñ birlen

186.26 şoğış kıluvdan (أَوْ يُفَانِلُوكُمْ قَوْمَهُمْ) yā ki özlerine iyergen kavmleriniñ sizniñ birlen şoğış kıluvdan

186.27 kökreleri tar bolğan hālde bulardan benū medlec kavmi murād alar resül allahğa şoğış kıluvdan

186.28 tıyılğanları hālde kildiler (وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ) ve eger allahü te‘ālā tilese idi (لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ) alarnıñ

I / 187

187.1 qalblerini qutlı kıluv sebebli sizniñ üzeriñizge ihtiyārlı kıluv idi (فَلَقَاتَاوْكُمْ) bes sizniñ birlen

187.2 şoğış kıluvlar idi (فَإِنْ اعْتَرَفْتُمْ) bes eger alar sizden ayrılısalar (فَلَمْ يُفَانِلُوكُمْ) bes sizniñ

- 187.3 birlen şoğış kılmalar (ذَالِقُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامُ) bes eger sizge boy şunuvni taşlasalar (فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ)
- 187.4 bes sizniñ üçün kılmadı allahü te‘alā (عَلَيْهِمْ) alar üzerine (سَبِيلًا) tutarğa ve şoğış kıluırğa
- 187.5 yolnı ya‘nī sizge alarnı tutuvğa ve öltürüvge izn kılmadı (سَجَّوْنُ آخِرِينَ) siz ey mü‘minler tiz
- 187.6 ikinçi qavmni taparsız (يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَتَ اللَّهِ فِيمَا بَدَّلَهُمْ) sizni emīn kıluvni tilerler (وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ) dağı
- 187.7 özleriniñ qavmlerini de emīn kıluvni tilerler bulardan esed ve ğatafān qabilesi murād bular medīnege kilüp
- 187.8 resül allahğa emīn izhār kıldılar medīneden qaytqaç kāfir boldılar (كَلِمًا رُدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ) qayu ğına
- 187.9 zamān bularnı fitnege ve şirkge qaytarılmış ya‘nī ündelmiş bolsa (أُرْكُسُوا فِيهَا) fitnege tüşilmiş
- 187.10 boldılar (فَإِنْ لَمْ يَعْنَزُوا لَكُمْ) bes eger alar sizden ayrılmasalar (وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ) dağı sizge boy şunuvni
- 187.11 taşlamasalar (وَيَكْفُرُوا بِآيَاتِهِمْ) dağı sizniñ birlen şoğış kıluvdan qullarını tıymasalar (فَغَضِبْنَاهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ)
- 187.12 bes alarnı tutıñız ve öltürüñız (هَيْبَتِنَا عَلَىٰ قَوْمِهِمْ) alarnı qayu ğına orunda tapsañız da (وَأُولَٰئِكَ) ve bu şıfatda
- 187.13 bolğan ādemler ya‘nī sizge inqıyāvni taşlamağan hem siznin birlen şoğış kıluvdan qullarını tıyamağan ādemler
- 187.14 (جَعَلْنَا لَكُمْ) sizniñ üçün kılduq (عَلَيْهِمْ) ol ādemler üzerine (سُلْطَانًا مُّبِينًا) zāhir bolğan hücetni ya‘nī
- 187.15 alarnı esir itüp tutuvğa hem öltürüvge zāhir delil kılduq çünki alarnıñ düşmānlıqları zāhir küfrleri
- 187.16 yaqındur (وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ) hiçbir mü‘minge dürist bolmadı (أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا) mü‘minni öltürüv (إِلَّا خَطَاً)

187.17 meger haṭā' hālinde gine öltüröv dürist boldı * fuḫaha ḫatlini bişge bölgenler : birisi ḫatli-i 'amd ikinçisi ḫatli-i

187.18 şibh-i 'amed üçünçisi ḫatli-i haṭā' dörtingisi haṭā' ornında yürüy turğan ḫatli bişinçisi ḫatli-i bi's-sebeb * ḫatli-i

187.19 'amd şol ḫaşda ötken ḫural birlen yā ki başqa ötken nerse birlen öltüröv * ḫatli-i şibh-i 'amd ötken

187.20 bolmağan nerse birlen ḫaşda öltüröv meşelā tayaḫ birlen şoḡup yā ki ḫamçı yā ki zor taş birlen şoḡup *

187.21 haṭā'-i ḫatli iki türli: birisi ḫaşdda haṭā' meşelā kiyük diyü ḫann ḫılıp bir ādemni atıp öltüröv ikinçisi

187.22 fi'ilde haṭā' meşelā kiyükge dip atar da yañlış ādemge barup tiyer * haṭā'-i ḫatli ornında yürüy turğan

187.23 ḫatli şol yuklağan ādem ikinçi ādem üstine yığılup tüşüp öltüröv kibi * sebeb birlen ḫatli öz mülkenden

187.24 başqa orunğa taş ḫoyar yā ki ḫuyu ḫazurda bir ādem taşqa berilüp yā ki kuyuğa tüşüp öler (مَنْ قَتَلَ)

187.25 (فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةً) ve bir kişi mü'minni haṭālıḫ birlen öltürse (مُؤْمِنًا خَطَاً) bes öltürövçi ādemge bir

187.26 mü'min ḫul āzād itüv vācib bolur (وَدِيَّةٌ مَسْلُومَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ) daḫı öltürölmiş ḫişiniñ ehline tapşırılmış bolğan

187.27 diyet vācib bolur ya'ni öltürövçige öltürövine kefaret bolsun üçün bir mü'min ḫul āzād itüv vācib

187.28 bolur daḫı öltürövçiniñ 'āḫilesine öltürölmiş ādemniñ vārişlerine diyet birüv vācib bolur (الآن بصدقاتها)

187.29 meger diyet vācib bolmas öltürölmiş ḫişiniñ ehl-i diyetni şadaḫa ḫılıvları ya'ni afv itüvleri vaḫtinde

I / 188

188.1 bes bu vaḫt ḫul āzād itüv gine vācib bolur diyet imām-ı a'zam ḫaşında üç türli mālдан bola altundan

188.2 ve kümişden ve deveden altundan miñ dīnār kümişden on miñ dirhem deveden yüz deve bir yaş ḫolup ötken

- 188.3 yigirmi irkek deve (ibn-i muḥāz) bir yaş ʔolup  tken yigirmi orgaı deve (بنت مخاض) iki yaş
- 188.4 ʔolup  tken yigirmi deve (بنت لبون)   yaş ʔolup  tken yigirmi deve (بنت جلاء) dört yaş
- 188.5 ʔolup  tken yigirmi deve (بنت حقة)  lt r lmif kiifiniif terekesinden miraf alġan her kiifige d nden
- 188.6 birile d nni   yılda  tep bit r v vafib (فَأَنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوِّكُمْ) bes eger  lt r lmif adem sizge
- 188.7 d fman bolġan  avmden bolsa (وَهُوَ مُؤْمِنٌ) h lb kim  lt r lmif adem mü'min bolsa ya' n  maġt l harbi
- 188.8 bolup dar-ı harbde im n kit rġen bolup, dar-ı isl mge hicret  ılmaġan bolur Şunı bir m selm n
- 188.9 haalıġ birlen öltürse (فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةً) bes  lt r vige bir m 'min  ılına az d it v vafib bolur
- 188.10 amm  diyet vafib bolmas (وَأَنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ) ve eger  lt r lmif kiif Şunday  avmden bolsa (بَيْنَكُمْ)
- 188.11 (وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ) sizniif birlen ol  avm arasında 'ahd bolsa ya' n  maġt l daġı bolsa (بَيْنَكُمْ)
- 188.12 (أَلَىٰ أَهْلِهِ) bes maġt lniif ehline tapŐırlmif diyet bolur ya' n  katliniif 'akilesi diyet birür (وَتَحْرِيْرٌ)
- 188.13 (رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ) daġı  lt r vige mü'min bolġan bir  ul az d it v vafib bolur (فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ) bes bir
- 188.14 kiif ya' n  ha   lt r vi  ulnı tapmasa (فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ) bes ʔutaŐdan iki ay
- 188.15 r ze tutuv vafib bolur (تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ) bu kefarete meŐr  boldı allahü te' aladan tevbe bolġan h lde
- 188.16 ya' n  allahü te' al  ha   lt r vige raġmet itüp bu kefaretni meŐr   ıldı (وَكَانَ اللَّهُ) daġı boldı allahü

- 188.17 te‘ālā (عَلِيًّا حَكِيمًا) kuşkan nersesini bilüvçi hem kuşkan işinde hikmet iyesi bu āyetniñ nuzūline
- 188.18 sebeb rebī‘a oğlu ‘ayyāş hicretten qabl-i mekkede imān kitürdi likin qavminden imān kitürgenligini
- 188.19 yaşırdı bir künni hicretten şoñ mekkeden qaçup medīnege çıǵup kitdi likin anasınıñ bik yalbaruvı
- 188.20 sebebli ana bir toǵma qardeşleri ebū cehl birlen hāriş artından barup mekkege kiri qaytardılar
- 188.21 ayaklarını ve kullarını beylediler hem ğāyet issi orunǵa quydılar ‘ayyāşge zeyd oǵlı hāriş üçiredi.
- 188.22 mürted bolurǵa kızdurdı ‘ayyāş mürted bolǵaç zeyd oǵlı hārişni öltüröv birlen va‘id kıldı
- 188.23 şoñra rebī‘a oǵlı ‘ayyāş medīnege hicret kılup imānnı tecdīd itdi hem zeyd oǵlı hāriş de medīnege
- 188.24 hicret kılup resūl allahǵa imān kitürgen idi ‘ayyāş hārişniñ müselmān bolǵanını bilmedi hārişni
- 188.25 va‘desi buyınça öltürdi şoñra zeyd oǵlı hārişniñ müselmān bolǵanını bildi öltürüvine bik
- 188.26 ökündi resūl allahǵa hālını beyān itdi bes ‘ayyāş haqında allahü te‘ālā kefaretni hem diyetni beyān
- 188.27 kılup zıkr kılungan āyetni indürdi (وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمَدًا) ve kimdür mü‘minni qaşd kılgan
- 188.28 hālde öltürse (فَجِرَاؤُهُ جَهَنَّمَ) bes ol öltürövçi kişiniñ cezāsı cehennemdür (خَالِدًا فِيهَا) ol cehennemde
- 188.29 meñgü qalǵanı hālde (وَعَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ) daǵı ol kişi üzerine açulandı allahü te‘ālā (وَأَعْتَبَهُ) daǵı ol kişiğe

I / 189

- 189.1 la‘net kıldı allahü te‘ālā (وَأَعْتَبَهُ عَنْ آتَابَا عَظِيمًا) daǵı allahü te‘ālā ol kişiğe uluǵ ‘azābnı hazirledi bu āyet
- 189.2 birlen imām-ı a‘zam qaşd birlen qatilde kefaretniñ vācib bolmavına istidlāl kıladur çünki allahü te‘ālā qaşd birlen

- 189.3 atlniñ bütün cezā`sını cehennem kıldı bes bu naşnıñ işāreti birlen cehennemden başqa bolğan kefaretniñ
- 189.4 vācib bolmavı bilindi ammā kışāş öltürv işiniñ cezā`sı tgil belki öltrlmiş maħalniñ cezā`sı
- 189.5 şunıñ üçün kışāş vācib yine de bu āyetden aşdā işi öltürgen ādemniñ kāfir boluvı ıkmay
- 189.6 çünki hükm-i mştaka müte`allik bolsa şol hkmge me`ħaz-i iştikā `alh bolura kirek bes āyetniñ
- 189.7 ma`nāsı boladur m`minni mü`min bolğanlıı üçün öltürse ma`nāsında elbette m`minni mü`min bolğanlıı üçün
- 189.8 öltrv şiksiz küfr yā ki öltrmiz cehennemde meñg boluvdan uzak turuv murād bolur çünki
- 189.9 hldnı meqs-i tavil ma`nāsında isti`māl şā`i` urānda ayu ğına orunda kffār cezāsı haında bolğan hld
- 189.10 lafzı ebedā lafzına maqrn ammā uluĝ günāh ılğan mü`min haında bolğan cezā`da hld lafzı ebedā lafzına maqrn
- 189.11 tgil bu āyetniñ nuzline sebep cünāne oĝlı maıs öziniñ ardeşi cünāne oĝlı hişāmnı ben neccār
- 189.12 abilesi içinde maqtl tapaç resl allaha haber birdi resl allah ben neccār abilesine ben fehrden bir
- 189.13 ilçi yiberdi ve eytdi eger hişāmnı öltürgen ādemni bilseñiz öltürüvçini cünāne oĝlı maıske
- 189.14 yiberiñiz kışāş alsun üçün ve eger öltürüvçini bilmeseniz yemān şoñında diyet yiberiñiz diyü ben
- 189.15 neccār abilesi kemāl rızālı birlen biz öltrmedk hem öltürüvçini bilmedük diyü yemān itdükleri
- 189.16 şoñında maısge yüz deve diyet birdiler maıs birlen ben fehrden bolğan ilçi medīnege aytura
- 189.17 ıkdılar yolda aytanda maısniñ köñline vesvese tüşdi sin ardeşiñni öltürgen ādemni öltrmediñ
- 189.18 bu sine bik uluĝ elbette şiksiz siniñ ardeşiñni müselmān ādem öltürdi nefis ornına nefis bolur
- 189.19 yañındaĝı ben fehrden bolğan ilçini öltr diyet ziñe bolur diyü hem maıs bu vesvesege iyerüp ben
- 189.20 fehrden bolğan ilçini öltürdi hem mürted boldı (islāmda evvel mürted şol boldı) hem maıs özini

189.21 maḳtab bir űi'ir oḳudı resül allahġa bu haber iűitilgeç bik ḳayġurdı allahü te'älā űol maḳis haḳında zıkr

189.22 ḳılınġan äyetni indürdi (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey imän kitürgen ädemler (إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) eger

189.23 allahü te'älā yolında űoġıű ḳıluv üçün seyr ḳılsañız (فَتَبَيَّنُوا) bes iűniñ beyänını isteñiz aűuḳmañız

189.24 (لَسَنُ أَلْفَى إِلَيْكُمْ السَّلَامُ) daġı eytmeñiz (وَلَا تَتَوَلَّوْا) sizge boy űunuvnı taűlaġan kiűiġe (أَلَسْتُمْ مُؤْمِنًا)

189.25 sin mü'min tüġilsün diyü (تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) bu söziñiz birlen dünyä tirükligiñiñ maḳűudını

189.26 istegeniñiz ġälde ya'nī mälını ve ġanīmetni (فَعَمَلَكُمُ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً) bes allahü te'älā ġuzürında köp

189.27 ġanīmetler bardur allahü te'älā ġuzürında bolġan ġanīmetler islām izhār ḳılıġan irni öltürüvden sizni muñsız

189.28 ḳılur (كُنَّا لَكُمْ كُتُبًا مِّن قَبْلُ) öziñizde mundan ilk űulay boldıñız ya'nī islāmge evvel kirgen vaḳtiñizde

189.29 űehädetniñ iki kelimesini eytüviñiz sebebli ḳanlarıñız ve mallarıñız maḳfuz boldı köñliñizde bolġan nerseni

I / 190

190.1 tikűirilmedi (لَسَنُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ) bes allahü te'älā sizniñ üzeriñizge en'am ḳıldı ya'nī imän birlen dінде

190.2 istiḳāmet birlen űöhret tapdıñız (فَتَبَيَّنُوا) bes iűniñ beyänını isteñiz öltürüvge aűuḳmañız ya'nī allahü te'älā

190.3 öz haḳḳıñızda niçük ḳıldı islāmge kirüvçiler haḳında da űulay ḳılıñız ḳorḳup ḳına imän kitüre diyü öltürüvge

190.4 aűuḳmañız (يَا تَعْمَلُونَ) sizniñ iűlegen nerseleriñizni (كُلَّ) düristlikde allahü te'älā (أَنَّ اللَّهَ) boldı

- 190.5 (ذُبِيرًا) zāhirini ve bāṭını bilgüçi bu āyetniñ nuzūline sebep nehiyk oğlu mirdās müselmān boldı
- 190.6 kavminden hiç kim müselmān bolmadı resül allahniñ ‘askeri mirdās kavmi birlen şoğış kıldılar mirdāsniñ
- 190.7 kavmi hemmesi kaçdılar mirdās öziniñ müselmān bolmavına tayanıp kaçmay qaldı mirdās aṭlı ‘askerini
- 190.8 körgeç koylarını tağ başına qavladı özi de tağğa aşdı ‘askerler kilüp yitkeç tekbir eytdiler
- 190.9 mirdās da tekbir eytüp tağdan tüşdi hem (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ) didi mirdāsni
- 190.10 bu şehādetine qaramay zeyd oğlu usāme öltürdi qoylarını sürüp alıp kitdi resül allahğa bu vāq‘adan
- 190.11 haber birdiler resül allah bik qayğurdı mirdāsni qoylarını alur üçün öltürdiñiz mi didi hem allahü
- 190.12 te‘ālāniñ zikri ötken āyetni oqudı (لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) mü’minlerden şoğışdan
- 190.13 olṭurup barmay qaluvçılar beraber bolmas (غَيْرَ أُولَى الضَّرِّ) zarar iyesinde başka barmay qaluvçılar
- 190.14 beraber bolmas ya‘nī şoğışқа çığuvğa qudreti yitmeslik kişilerden başka barmay qaluvçılar beraber bolmas
- 190.15 (وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) daḥı allahü te‘ālā yolında şoğış qaluvçılar beraber bolmas (بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ)
- 190.16 mälları ve cānları birlen şoğış qaluvçılar ya‘nī allahü te‘ālā yolında mālını ve cānını ayamay cihād
- 190.17 qılğan ādemler birlen ‘özrsiz şoğışқа çıqmay tik yaṭuvçı ādemler berāber bolmas (فَضَّلَ اللَّهُ)
- 190.18 kıldı allahü te‘ālā (الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ) mälları ve cānları birlen şoğış qaluvçılarını
- 190.19 (الْحَسَنَى) şoğışdan ‘alehsiz teḥallüf qaluvçılar üzerine (دَرَجَةً) derece yüzinden (وَكَلَّأَ عَدْلًا)
- 190.20 (الْحَسَنَى) şoğış qaluvçılar birlen şoğışdan teḥallüf qaluvçılardan her birisine i‘tiqādları körkem ve niyetleri

190.21 dürist bolğanlığı için körkem şevābın va‘de kıldı ya‘nī ucmaħnı ammā ayurma şevābniñ artuvın

190.22 tiley turğan ‘ameliniñ artuvında ğına (وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ) daħı şoğış kıluvçılarnı artuq kıldı

190.23 allahü te‘ālā (عَلَى الْقَائِدِينَ) şoğışka çıkmay oturup qaluvçılar üzerine (أَجْرًا عَظِيمًا) uluğ ecr

190.24 birüv birlen (دَرَجَاتٍ مِّنْهُ) allahü te‘ālādan köp dereceler birlen artuq kıldı (وَمَنْقَرَةً وَرَحْمَةً)

190.25 daħı yarlıqamaq hem raħmet kılamak birlen artuq kıldı (وَكَانَ اللَّهُ) daħı boldı allahü te‘ālā (غَفُورًا رَحِيمًا)

190.26 günāhlarnı yarlıqağuçı ve şevāb birüv birlen raħmet kıluvçı (إِنَّ الْإِنسَانَ) düristlikde şunday ādemler

190.27 (تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ) ol ādemlerniñ cānlarını ölüm feriştesi hem anıñ yardımçileri alurlar (ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ)

190.28 ol ādemler nefslerine zulm kılganları ğālde (فَالْوَأْفِيهِمْ كُنْتُمْ) feriştelar ol ādemlerge şelte kıluv eytdiler

190.29 dīniñizniñ işinden qayı şeyde boldıñız diyü (فَالْوَأ كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ) ol ādemler i‘tizār kıluv

I / 191

191.1 eytdiler biz yirde dīn tutuvdan ‘ācizler bolduq (فَالْوَأ) feriştelar bu kişilerniñ sözlerini yalğanga

191.2 tutup eytdiler (أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً) eyā allahü te‘ālāniñ yiri kiñ bolmadı mu elbette kiñ boldı

191.3 (فَقَوْمًا جُرُوا فِيهَا) bes yirde hicret kılursız niteki muħācirler mekkeden medīnege hicret kıldılar (فَأُولَئِكَ)

191.4 bes bu ādemler (مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ) alarnıñ baraçak ornı cehennemdür (وَسَاءَتْ مَصِيرًا) evrileçek orun

191.5 boluv yüzinden ni yavız boldı ol cehennem bu āyet hicretni koyuvğa va‘id bola islāmniñ başında hicret muṭlaq

191.6 vācib bolğan kirek dīnni kāmīl tutuvğa küçi yitsün ve kirek yitmesün ammā bu zamānda zālīmlerniñ zulmi

191.7 sebebli özi turğan orunda dīnni vācib bolğan revişçe tutuvğa qüdrēt bolmağanda elbette hicret şābit

191.8 ve tiyüş niteki bu āyetden bilindi hem resūlimiz « مِنْ فَرِّ بَدِيهِ مِنْ أَرْضِ إِلَى أَرْضٍ وَأَنْ كَانَ شَبْرًا مِنَ الْأَرْضِ »

191.9 « اسْتَوْجَبْتَ لَهُ الْجَنَّةَ وَكَانَ رَفِيقُ أَبِيهِ إِبْرَاهِيمَ وَنَبِيِّهِ مُحَمَّدَ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ » dimiş ma‘nāsı bir kişi

191.10 dīninde (qışınqılıq) sebebli bir yirden ikinçi yirge qaçsa gerçi qaçqan yiri turğan yirinden bir gine qarış

191.11 bolsa da (ya‘nī yırağraq kitse bigrek yağşı) ol kişiğe ucmağ vācib bolur hem ucmāhda atası

191.12 ibrahīm ‘aleyhi’s-selāmge peyğamberi muḥammed ‘aleyhi’s-selāmge yoldaş bolur ma‘nāsında (mundan artuq sa‘ādet

191.13 bolur mı) medīnege hicret qılğan müselmānlar mekkede qalğan dīn qardeşlerimiz helāk boldı diğec allahü te‘ālā

191.14 istiṣnā’ qılıp zıkr qılınacaq āyetni indürdi (الْمُسْتَضْعَفِينَ) meger bu cehennem birlen va‘idke tiyüşli bolmas

191.15 maqşūdları hicret yolıda hicretten ‘āciz bolğan ādemler (مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ) irlerden hem

191.16 ḥatunlardan ve balalardan (لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً) faqirlikleri üçün mekkeden çığuvğa hilege küçleri yitmes

191.17 (وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا) dağı yol yüzinden toğrılığa könile almaslar ya‘nī mekkeden medīnege hicret qıla turğan

191.18 yolnı bilmesler ya‘nī şol şıfatda bolğan ādemler gine hicret qılmav sebebli cehennem birlen va‘idke müsteḥaq

191.19 bolmaslar (فَأُولَئِكَ) bes bu şıfatda bolğan hicretten ‘āciz bolğan ādemler (عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُو عَنْهُمْ)

191.20 allahü te‘ālāniñ ol ādemlerni ‘afv qıluvı yaqındur (وَكَانَ اللَّهُ) dağı allahü te‘ālā boldı (عَفْوًا غُفُورًا) kuşūrlarnı

- 191.21 ‘afv kıluvçı ve günāhlarnı yarlıkavçı (وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) ve kimdür allahü te‘ālā yolında hicret kılsa
- 191.22 (يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مَرًا عَمَّا كَثِيرًا وَسَعَةً) ol kişi yirde köp hicret kıla turğan orunni hem rızqda
- 191.23 kiñlikni tapar (وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ) ve kimdür üyünden çıgar (مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ) allahü te‘ālā
- 191.24 hem resül allah қоşқан orunğa hicret kılgan hālde (ثُمَّ يُنْفِرْكَ الْمَوْتُ) munıñ soñında bu kişiğe ölüm
- 191.25 irişür ya‘nī irişse (فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ) bes tañkık ol kişiniñ hicret kıluvınıñ sevābı allahü te‘ālā
- 191.26 üzerine şābit bolur (وَكُنَّ اللَّهُ) dañı boldı allahü te‘ālā (غَفُورًا رَحِيمًا) günāhlarnı yarlıkavçı ve raħmet
- 191.27 kıluvçı bu zıkr kılnğan āyet damre oğlı cüdep haqında indi hażret-i cüdebni balaları serirge
- 191.28 yüklediler özi avrur idi medīnege hicret kıluvğa çıgup kitdi yolda barganda “لَتُعَلِّمُنَّ” digen
- 191.29 orunğa yitkeç hāli avır idi hem oñ qolnı şol qolı üzerine şogup ey allah bu qolım siniñ üçün

I / 192

- 192.1 ve bu qolım resülin üçün resüliniñ bi‘at birgen nerse üzerine siñe bi‘at biremün diyü cān teslīm
- 192.2 kıldı şāhib keşşāf ile medārniñ şāhibi eyte her bir hicret ‘ilm istev üçün yeise haçc kıluv üçün
- 192.3 yā ki cihād kıluv üçün yā ki helāl rızq istev üçün bolsa allahü te‘ālā hem resül allah rızālığı üçün
- 192.4 hicret bola diyü allahü te‘ālā bu āyetde hicretniñ faziletini beyān itdi (وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ) ve her қayçan
- 192.5 yirde sefer kılsañız (فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ) bes sizge günāh yoқdur (أَنْ تَقُصُّوا مِنَ الصَّلَاةِ) namāzdan қısқа

192.6 kılup oquvıñızda ya' nî dört rek'atlı namāznı iki rek'at itüp oquvıñızda
(أَنْ فَتَنُمْ أَنْ يُفْتَنَكُمُ النَّبِيُّ)

192.7 (كَفَرُوا) eger kâfir bolğan âdemlerniñ fitnelenüvinden qorqsañız (أَنَّ الْكَافِرِينَ) düristlikde
kâfirler (كُنُوا لَكُمْ)

192.8 (عَدُوا مَبِينًا) sizniñ üçün zâhir düşmân boldılar bu âyetden her bir namāznıñ rek'atlarını
qısr kılup fehmlense de

192.9 likin icmā' birlen dört rek'atlı namāzğa taḥşiş kılına ammā üç rek'atlı hem iki rek'atlı
namāz öz hâlinçe

192.10 qala imām-ı a'zam qaşında qısr sâbit bolğan sefer müddetiniñ iñ azı deve seyri birlen
hem cayavlı âdemniñ

192.11 seyri birlen üç kiçe ve kündüzlük mesâfe bu seyrde hem ortaça seyr mu'teber seyr
kılupçıñıñ bik tiz

192.12 yâ ki bik aqran seyri mu'teber tügil eger de bir âdem üç kün seyr kılurılıq mesâfeni bir
künde seyr qılsa

192.13 hemişe qısr qıla yâ ki bir tevlik seyr kılına turğan mesâfeni üç tevlik seyr qılsa hemişe
qısr qılmay

192.14 şuda cil ortaça bolğan kimeniñ seyri i'tibâr kılına tağda hem özine münâsib seyr i'tibâr
kılına

192.15 âyetde allahü te'âlâniñ qısr kıluvda günâh yoq dimegi ḥalq namāznı tamâm kılup
oquvğa 'âdet itkenge köre

192.16 namāznı qısr kıluvda köñillerine günâh boluv iḥtimâli ḥuṭur kılup qarîb boldıqdan
allahü te'âlâ köñillerini

192.17 hoş kılup üçün günâh yoq diyü ta'bîr itdi ḥâsıl âyetni allahü te'âlâ muḥâtablar
i'tiḳâdınça sürdi bes

192.18 her dört rek'atlı namāznı qısr vâcib bola seferde kirek küffârdan emînlik bolsun ve
kirek bolmasun

192.19 ammā eger qorqsañız digen qayd muḥâtablarınñ ḥâlleriniñ gâlibi i'tibârı birlen
ḥâllerine muvâfıq bolğan

192.20 qayd-ı vifâkı bola yâ ki bu âyetde namāznı qısrdan zât namāznı da (meşelâ rek'atnı ve
secdeni) daḥı ḥâl

192.21 namāznı da (meşelâ kırâ'atnı rukû' ve secdelerni taḥfif kılup) qısr murâd bolur bu iki
qısr elbette ḥavf vaqtinde

192.22 bolmaq birlen meşrûṭ (وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ) ve her qaycan sin ey muḥammed ('aleyhi's-
selâm) qavmiñ içinde bolsañ düşmândan

192.23 **قَامَتْ لَهُمُ الصَّلَاةُ** (فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ) bes kavmiñ için namāz ötesen ya' nī kavmiñ birlen birge imām bolup namāz

192.24 oқuvni tileseñ (**فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ**) bes kavmiñden bir cemā' at tursun (**مَعَكَ**) siniñ birlen birge ya' nī

192.25 kavmiñni iki firqage ayur bir firqası siniñ birlen birge namāz oқusun ikinçisi düşmān şarı

192.26 kitsün (**وَلْيَأْخُذُوا بِحَبْلِهِمْ**) dağı düşmān şarı kitken firqa qurallarnı alsunlar (**فَإِذَا سَجَدُوا**)

192.27 bes her qayçan siniñ birlen birge bolğan firqa secde qılsalar ya' nī evvelgi rek' atnı iki secde birlen

192.28 qaydeseler (**فَلْيَكُونُوا مِنْ دُرِّكُمْ**) bes bu bir rek' atnı tamām oқuğan firqa sizniñ tışınıñdan bolsunlar

192.29 ya' nī düşmān şarı kitsünler (**وَلْتَأْتِنَا طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا**) bes düşmān şarı bolğan namāz

192.30 2) bu āyet misāfirge dört rek' atlı namāzlarnı ihtiyārınça oқuvni bildüre. ya' nī tilese dört rek' at oқuy tilese iki gine iki gine

192.31 vācib boluvğa delāleti yoқ f. b

I / 193

193.1 oқumağan ikinçi cemā' at kilsün (**فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ**) bes ol ikinçi cemā' at siniñ birlen ikinçi

193.2 rek' atnı oқusunlar (**وَلْيَأْخُذُوا حَبْلَهُمْ وَأَسَاجِدَهُمْ**) dağı düşmān şarı bolğan bir rek' at oқup kitken

193.3 firqa düşmāndan şaqlana turğan nerselerini hem qurallarnı alsunlar allahü te' ālā bu iki t̄ā' ifeniñ

193.4 qalğan rek' atlarımı ni revişçe oқuvların tafşil itmedi imām-ı a' zam qaşında munıñ revişini imām her iki

193.5 firqa birlen birer rek' at oқuğaç özi gine selām birür çünki imāmniñ namāzı tamām evvelgi firqa kilüp ikinçi

193.6 rek' atnı yalğız yalğız qırā' atsız gine tamām qılurlar çünki lā-ħaqlar tamām itkeç düşmān şarı kiterler ikinçi

193.7 fırça kilüp yalgız yalgız ikinci rek'atnı kırā'at birlen tamām kılurlar çünki bular mesbūklar mesbūknıñ hükmi

193.8 kırā'at birlen tamām itüv niteki lâ-hağknıñ hükmi kırā'atsız tamām itüv idi ammā eger muķim bolsalar dört rek'at

193.9 namāznıñ evvelgi iki rek'atnı imām evvelgi tã'ife birlen oķur soñğı iki rek'atnı iki tã'ife birlen oķur

193.10 ammā üç rek'atlı namāzda imām evvelgi fırça birlen iki rek'at oķur ikinci fırça birlen bir rek'at oķur

193.11 bu namāzğa fuķahā' havf namāzı digenler (وَدَّالَّذِينَ كَفَرُوا) kāfir bolğan ādemler arzu kıldı (لَوْ نَغْفِرُونَ)

193.12 (عَنْ أَسَاحَتِكُمْ وَأَمْنَعَتِكُمْ) sizniñ namāzğa kirişkeç qurallarıñızdan ve fā'idelene turğan nerseleriñizden gāfil

193.13 boluvıñıznı (فَبِمَا لَكُمْ مِنْهُ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ) bes eger siz qurallarıñızdan ve fā'idelene turğan nerseleriñizden

193.14 gāfil bolsañız alar sizniñ üzeriñizge bir avışuv birlen avışurlar ya'nı bir qatılıq kıluv birlen qatılıq

193.15 kılurlar hāşıl sizni bir yolu birden kilüp başup alurlar bes namāz oķuğanda hem qurallarıñıznı

193.16 hem metā'alarıñıznı qoymañız munıñ soñında allahü te'ālā avruv ve yağmur hālinde qurallarını qoyuvğa ruḥşat

193.17 itüp zıkr kılınaçaq āyetni indürdi (وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ) ey müselmānlar sizniñ üzeriñizge zarar yoķdur

193.18 (مَنْ مَطَرَ) eger sizniñ birlen rencite turğan nerse bolsa (أَنْ كَانَ بِكُمْ أَدَى) yağmurdan bolğuçı ol

193.19 rencite turğan nerse (أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى) yā ki avruvlar bolsañız (أَنْ تَضَعُوا أَسَاحَتَكُمْ) qurallarıñıznı

193.20 qoyuvda zarar yoķdur (وَأَخَذُوا حَنْدَرَكُمْ) dağı de şaqlana turğan nerseleriñizni aluvıñız meşelā timir kölmeķ kibi

193.21 nerseleriñizni (أَنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ) düristlikde allahü te'ālā kāfirlerge ḥazirledi (عَنْ أَبَا مَيْمُونَةَ) ḥorlavçı

- 193.22 ‘azābnı havf namāzı haqındagi āyetniñ nuzūline imām zāhidī eyte hāzret-i cābirden rivāyet kıluv hāzret-i
- 193.23 cābir eyte biz resūl allah birlen birge cūheyneden bolğan bir qavm birlen şoğış kılduq cūheyneler bik qaı
- 193.24 şoğış kıluv birlen şoğış kıldılar biz öyle namāzı oquğanıñ şoñında müşrikler eytdiler eger biz
- 193.25 namāz oquğan hāllerinde bir yolu hücüm itken bolsaq müselmānlarnı tutup alğan bolur idük biz aralarında
- 193.26 namāz oquğança ihtiyār birüp haṭā’ kılduq dip ökündiler aralarından ba’zısı eytdi şabr itiñiz
- 193.27 alarnıñ yine de atalarından ve balalarından süyükli namāzları bar “murādları ikindi namāzı” şol namāznı
- 193.28 oquğan vaqıtlarında gāflet kılmışa kirek diyü şundan şoñ resūl allah aşhāb birlen ikindi namāzını
- 193.29 oquırğa qaşd kılgāç allahü te‘ālā havf namāzı haqındagi āyetni indürdi yine de hāzret-i cābir «وَدَّالَّذِينَ كَفَرُوا»

I / 194

- 194.1 āyetiniñ nuzūl sebebinde eyte resūl allah bir şoğışda düşmānlarğa gālib bolup māllarını gānīmet itüp bala,
- 194.2 ve hātularnı esir itüp alup düşmānlardan emīn bolup qazā’-ı hācet üçün yalgızı gına bir çuqurğa bardı
- 194.3 düşmānlar tarafından bir bahādır ya‘nī hāriş el-muḥārī oğlu huveyreş muḥammed (şallallahü ‘aleyh ve sellem) ‘askerinden
- 194.4 ayrılıp yıraç orunda yalgızığına ṭabī‘ī hācetin ötep oṭura diyü haber birildi hāriş oğlu huveyres
- 194.5 islām ‘askerinden yaşrinüp kılıçın kınından çıgarup tağdan yaşrinüp gine tüşdi hem resūl allah başı toğrısına
- 194.6 kinetgine kilüp toqtadı hem eytdi ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) bu ḥaynda minden sini kim şaqlay aladur
- 194.7 diyüp resūl allah allahü te‘ālā şaqlay didi hem ey rabbim huveyreşni tilegen nerseñ birlen minden tıy diyü du‘ā’
- 194.8 kıldı huveyreş resūl allahğa kılıç birlen şoğuvnı qaşd kılgān idi yüzine yığıluv kılıçı qolından tüşüp

194.9 kitdi resül allah kılıcını aldı hem ey hüveyreş sini hâzir minden kim şaklay didi hüveyreş hiç kimni

194.10 tapmaym bu haynde didi resül allah allahğa hem minim peygamberliğime şehâdet bir didi hüveyreş şehâdet birmeym

194.11 likin siniñ birlen ‘ ömrim boyunca özimde şoğış kılmışka hem siñe düşmân bolup şoğış kıla turğan

194.12 kişiğe yardım kılmışka şehât birem didi şundan şoñ resül allah hüveyreşniñ kılıcını birdi hem hüveyreş

194.13 ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) sin minden izgü ikensiñ didi resül ekrem belī mine sinden izgü boluvçılıq

194.14 lā’iḳ didi hem resül allah şahābelerge qaytup bu kışşanı söyledi şundan şoñ allahü te‘ālā şaklana turğan

194.15 nerseni hem şoğışa turğan quralnı yanıñızdan ayurmañız diyü āyet indürdi
(فَإِذَا قُضِيَتْمُ الصَّلَاةُ) bes

194.16 her qayçan namāznı öteseniñiz ya‘nī namāznı ötep boşansañız (فَادْكُرُوا اللَّهَ) bes allahü te‘ālānı teḥayyül

194.17 ve tesbīḥ birlen zıkr kılıñız (قِيَامًا وَقُعُودًا) ayak üzere bolğanıñız hem oturğanıñız hâlde
(وَعَلَى

194.18 (جُنُوبِكُمْ) daḡı yanlarıñız üzerine yatqanıñız hâlde ya‘nī her hâlde zıkr kılıñız
(فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ)

194.19 bes her qayçan qarār tapsañız ya‘nī köñilleriñiz qorkudan qarār tapsa (فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا) bes namāznı bütün

194.20 ḡaqları birlen kāmīl itüp oquñız (أَنَّ الصَّلَاةَ) düristlikde namāz (كَانَتْ) boldı
(عَلَى الْمُؤْمِنِينَ)

194.21 üzerine (كَتَابًا مَوْقُوتًا) vaqtları çiklenmiş bolğan farz (وَلَا تَمْنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَرَمِ) kāfir qavmni

194.22 şoğış kıluv üçün istevde za‘īf bolmañız (أَنْ تَكُونُوا تَالِمُونَ) eger cerāḡat rencitüvi birlen rencür

194.23 bolsañız da (فَأَتَاهُمُ بِالْمُؤْمِنِ كَمَا تَالِمُونَ) çünki düristlikde kāfirlerde cerāḡat rencitüvi birlen rencürler nitteki

194.24 siz rencidür idiñiz (وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ) dañı siz şoğış kıluvıñız sebebli allahü te‘älâdan kâfirler

194.25 ümîd itmegen nerseni ümîd itersiz ya‘nî şoğışnıñ zararı mü‘minler tâ‘ifesi birlen kâfirler tâ‘ifesi

194.26 arasında ortak hem siz şoğış kıluvıñız birlen islâm dînini üstün kıluv hem şevâbğa müsteħaķ boluv sebebli

194.27 düşmânlarıñız ümîd itmegen nerseni allahü te‘älâdan ümîd itersiz şulay bolğaç sizge bigrek şoğışķa

194.28 فَارْغَبُوا إِلَى اللَّهِ şabr itüv tiyüş bu âyet bedr şağırnı şoğışında ingen (وَكَانَ اللَّهُ) dañı hemîşe boldı

194.29 allahü te‘älâ (عَلِيمًا حَكِيمًا) sizniñ ‘amelleriñizni ve köñilleriñizde bolğan nerseni bilgüçi hem sizge қоşқан

I / 195

195.1 ve tıyğan işinde ħikmet iyesi bir vaķtde benü zâferden ubeyriķ oğlı ta‘me körşisi nu‘mân oğlı kâtâdeniñ

195.2 ön şavtna қоyğan kölmegini oğurladı külmekniñ tişüğinden ön saçılup bardı yehüdîlerden semîn

195.3 oğlı zeydniñ yurtına kölmekni yaşirdi ta‘meden kölmekni izlediler tapa almadılar ubeyriķ oğlı

195.4 ta‘me min almadım hem alğan âdemni bilmedim diyü yemîn itdi ta‘meni yiberdiler önniñ izi boyınça izlediler

195.5 önniñ izi semîn oğlı zeyd isimli yehüdî üyiniñ toğrısında bitken bes bu yehüdîni tutdılar min

195.6 ta‘meden aldım didi hem bu yehüdke ta‘meniñ birgenligine yehüdîlerden köp âdemler şâhid boldılar benü zâfer

195.7 kâbîlesi eyide resül allahğa baramız didiler hem resül allahdan ta‘me üçün cidâl kıluvıñı şoradılar ve ala bizniñ

195.8 ta‘me helâk bola ve rüsvey bola yehüdî ‘aybsız kâla diyü resül allah ta‘me yaķlavıñı kâşd kıldı şol ħaķda allahü te‘älâ

195.9 zıkr kılınaçaķ âyetni indürdi (إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ) ey muħammed (‘ahm) düristlikde biz siñe kitâbnı

- 195.10 (qurānı) indürdük (بِالْحَقِّ) haqlıq birlen (لَتُعْظَمَ بَيْنَ النَّاسِ) ādemler arasında hūkm kıluvıñ üçün
- 195.11 (بِمَا أَرَادَ اللَّهُ) allah (te‘ālā) siñe körsetken (bildürgen) nerse birlen (وَلَا تُكُنْ لِلْغَائِبِينَ خَصِيمًا) hıyānet
- 195.12 kıluvçılar üçün huşūmet kıluvçı bolma ya‘nī benū zafer üçün yehūdī birlen cidāl kılma (وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ)
- 195.13 dağı yehūdīge qaşd kılğan nerseñ üçün allahü te‘ālāden yarlıqavnı iste (إِنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā
- 195.14 (كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا) yarlıqamaq istegen ādemni yarlıqavçı hem añar raħmet kıluvçı boldı (وَلَا تُجَادِلْ)
- 195.15 (يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ) ol ādemler (عَنِ النَّبِيِّ) dağı şunday ādemler tarafından cidāl kılma ol ādemler özlerine özleri
- 195.16 hıyānet kılurlar ya‘nī hıyānet kıluvlarınıñ zararı özlerine qaytur mundan murād ta‘me hem anıñ
- 195.17 paklavçı ādemleri (إِنَّ اللَّهَ لَأَيُّبٌ) düristlikde allah dost körmes (مَنْ كَانَ خَوَاتِمًا أَيْمًا) köp hıyānet
- 195.18 kıluvçı ve köp günāh kıluvçı bolğan kişini ta‘me köp hıyānet ve köp günāh kılğan (يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ)
- 195.19 oyalup ve qorqup ādemlerden yaşırlar (وَلَا يَسْتَغْفِرُونَ مِنَ اللَّهِ) ve allahü te‘ālāden yaşırmesler (وَهُوَ مَعَهُمْ)
- 195.20 hālbükim ol allah (te‘ālā) alar birlen birgedür ya‘nī alarnıñ yanındağı ādem kibi hāllerini bilgüçidür
- 195.21 (أَنْدُ بَيْتُونَ) şol vaqtda kiç birlen yaşrin tedbīr kılurlar (مَالًا يَرْضَى) allahü te‘ālā rāzı bolmağan nerseni
- 195.22 (مِنَ الْقَوْلِ) sözden ya‘nī kiç birlen ta‘me semīn oğlı zeyd yurtına kölmekni yaşıreym de anı
- 195.23 oğrı dip bilsünler mini bilmesünler diyü tedbīr itdi hem orlamadım diyü yalğan yemīn itdi

- 195.24 (وَكَانَ اللَّهُ) dağı hemîşe boldı allahü te‘ālā (بِمَا يَعْمَلُونَ) ol ta‘ melerniñ işlegen nerselerini (مُحِيطًا)
- 195.25 bilüv yüzinden çulğap aluvçı ya‘nī kāmīl bilüvçı (هَا أَنْتُمْ) āgāh olıñız siz (هُؤُلَاءِ) ey anday ta‘ me kavmi
- 195.26 (جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ) ta‘ melerden cidāl kıldıñız (فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) dünyā tirükliginde ya‘nī dünyā tirükliginde öz tarafıñıznı
- 195.27 yaqlap yehüdige huşümet kıldıñız (فَوَن يُجَادِلُ اللَّهُ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) bes ta‘ me hem kavmi tarafından
- 195.28 kıyāmet küninde ‘azāb birlen tutqanda allah (te‘ālā)ge kim huşümet kıılır (أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا)
- 195.29 yeise ta‘ me hem kavmi üzerine ‘azāb irişdükte alarğa kim vekīl bolur ya‘nī kim ‘azābden alarnı

I / 196

- 196.1 şaqlar ya‘nī hiç kim cidāl kıılışmas kim alardan ‘azābını şaqlay almas (وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا) kimdür
- 196.2 yavızlıknı kıılsa (أَوْ يَظْلِمَ نَفْسَهُ) yā ki özine cebr kıılsa (ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) muniñ şoñında allah (te‘ālā)den
- 196.3 yarlıkamağ istese (يُجِبُ اللَّهُ) tapar allahü te‘ālānı (غَفُورًا رَحِيمًا) günāhlarnı yarlıkavçı hem raḥmet kııluvçı
- 196.4 bu āyetde ta‘meni hem kavmini tevbe itüvge kızduruv bola (وَمَنْ يَكْسِبْ آثِمًا) ve kimdür günāhnı kesb kıılsa
- 196.5 (فَأَنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ) bes budur başka tügildür ol kişi günāhnı öziniñ zararına kesb kıılır
- 196.6 (وَكَانَ اللَّهُ) dağı hemîşe boldı allahü te‘ālā (عَلَيْهَا حُكْمًا) her nerseni bilgüçi ve her işde hikmet iyesi
- 196.7 (وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً) ve kimdür kiçkine günāhnı kesb kıılır (أَوْ آثِمًا) yeise uluğ günāhnı kesb
- 196.8 kıılsa (ثُمَّ يَزِمُ بِهِ بَرِيًّا) muniñ şoñında ol günāh birlen aṭar ol günāhdan bizgüçi kişini

- 196.9 niteki ta‘meni özi kılğan sürağa günāhsını yehūdīge ağdı (فَقَدْ أَحْتَمَلَ بُهْمَانَا) bes bu kiři
- 196.10 bu işi sebebli taħķik kişiye yalgannı tağuv günāhsını yükledi (وَأَنَا مُبِينًا) dağı öziniñ kesbi sebebli
- 196.11 zāhir bolğan günāhnı yükledi (وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ) ey muħammed (‘ahm) eger de yehūdī ħaķında qařd
- 196.12 kılğan nerseñ ħaķında vaħy birlen bildüröv sebebli allah (te‘ālā)nıñ siñe fażlı ve raħmeti bolmasa idi
- 196.13 (لَوَمْتُمْ طَائِفَةً مِنْهُمْ) benū zaferden bir cemā‘at qařd kılğan idi (أَنْ يُضْلُوكَ) ħaķlıķ birlen ħükim itüvden
- 196.14 sini azduruvğa (وَمَا يُضْلُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ) benū zaferden ol cemā‘at azdurmaslar meger özlerini azdururlar
- 196.15 çünki sin ħaķdan meyl itmediñ köñliñe tüşken nerse işniñ zāhirine qarap kına boldı hem azduruvğa
- 196.16 ırıřuvlarınıñ günāhsı benū zaferlerniñ özlerinedür (وَمَا يَضُرُّوكَ مِنْ شَيْءٍ) alar hiç nerse sine zarar ite
- 196.17 almaslar (وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ) dağı siniñ üzeriñe indürdi allahü te‘ālā (الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ) ħurānnı hem
- 196.18 ħurānda bolğan ħükmlerni (وَعَلَيْكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ) dağı vaħy birlen siñe bilmegen nerseleriñizni bildürdi
- 196.19 (وَكُنْ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا) dağı allahü te‘ālānıñ siñ üzeriñe fażlı uluğ boldı (لَا تُبْرِي فِي كُتَيْبٍ)
- 196.20 (الْأَمْنِ أَمْرٌ بِصِدْقَةٍ) ādemlerniñ sır sözlerinden köpisinde izgülik yoķ (مَنْ نَجَّوْهُمْ) meger izgülik yolğa
- 196.21 řadaķa biröv birlen emr kılğan ādemniñ sır sözinde gine izgülik bar (أَوْ مَعْرُوفٍ) yeise izgü iş
- 196.22 birlen buyurğan ādemniñ sır sözinde gine izgülik bar (أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ) yā ki ādemler arasını
- 196.23 tüzük kıluv birlen buyurğan ādemniñ sır sözinde gine izgülik bar (وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ) ve kimdür bu işler birlen

196.23 buyuruvnu kıılır (أَبْتَعَاءُ مَرْضَاتِ اللَّهِ) allah te‘ālānıñ rızālıgını istev üçün (فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ) bes tiz

196.24 birürmiz ol buyuruvçı kişige (أَمْرًا عَظِيمًا) ulug şevābnı bu āyetde «الدَّالُّ عَلَى الْخَيْرِ كَفَاعِلُهُ» hadişine

196.25 işāret bar eger de bu üç türlü iş birlen buyuruvçı ādemge ulug ecr bolsa kıluvçısına bigrekde

196.26 köp ecr bolur (وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ) ve kimdür resülge hilāflık kılsa (مَنْ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ)

196.27 ol kişige hidāyet ve haqlık zāhir bolğandan soñ (وَيَتَّبِعْ خَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ) dağı mü’minler iyergen

196.28 2) bu şadaqa lafzı (şadāqat) ma‘nāsında bolup dostlık ile buyurğan kimse dimek boluv bik muvāfiğdur. ş. ħ.

I / 197

197.1 yoldan başqağa iyerse ya‘nī mü’minler ‘amelinden yā ki i‘tikādından başqa ‘amelde yā ki başqa i‘tikādda bolsa

197.2 (تُوَلَّهُ مَا نَوَلَّى) ol kişini süygen nersesini irkli kılırmız (ya‘nī mürtedlik küfrlik azğunlıkğa)

197.3 (وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ) dağı ol kişini cehennemge kiritürmiz (وَسَاءَتْ مَصِيرًا) ol cehennem evrileçek orun boluv yüzinden

197.4 ni ‘aceb yavız boldı bu āyet delālet kıladur icmā‘nıñ kitāb birlen senet kibi hüccet-i қағ‘ıye boluvına çünki

197.5 allahü te‘ālā mü’minlerniñ ‘amel yā ki i‘tikād yolından başqa bolğan yolına iyerüvni resül allahğa hilāflık kıluv

197.6 kibi kıluv her ikisini bir cezāda ortak itdi hem bu cezā her birisine bi’l-istiqlāl bola dağı bu āyet delālet

197.7 kıladur icmā‘ğa hilāflık kıluvniñ ħarām boluvına çünki allahü te‘ālā resül allahğa muĥālefet kıluvğa hem mü’minler

197.8 yolından başqa yolğa iyerüvge қағ‘ı va‘idni müteretteb itdi bu muĥālefetniñ ħarām boluvı elbette her birisine

- 197.9 bolurğa kirek çünki façağ birisine gine bolurğa yaramay çünki hamr içüv hem ikmek aşav haddini mücib bola
- 197.10 dimek dürist tügil hem mecmū‘age yaramay çünki resül allahğa hilâflık kıluv harām kirek ol muḥālefetge başqa
- 197.11 nerse koşulsun ve kirek koşulmasun bes resül allahğa muḥālefetde hem mü‘minler iyergen yolğa muḥālefetde her
- 197.12 birisi harām bola mü‘minler iyergen yoldan başqağa iyerüv harām bolsa mü‘minler yolına iyerüv vācib bola
- 197.13 (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ) özine şirket kılınmış boluvnu yarlıkamas (وَيَغْفِرُ)
- 197.14 (لَمَنْ يَشَاءُ) tilegen kişi sengen (مَا دُونَ ذَلِكَ) ve şirkden başqa bolğan günāhnı yarlıkar * bu āyetniñ
- 197.15 nuzūline sebep bir vaqtda bir qart resül allahğa kilüp eytdi ey allahniñ resüli min günāhlarğa çomğan
- 197.16 qartmun likin min allahü te‘ālāni tanuğan zamāndan birli hiç şirk kılğanım yok daḥı min allahü te‘ālāge
- 197.17 imān kitürdim allahü te‘ālādan başqa hiç kimni dost ve ḥoca tutmadım allahü te‘ālāge batırçılıq kılup
- 197.18 günāh kılmadım ve hiçbir vaqt kaçup allahü te‘ālāni ‘azāb kıluvdan ‘āciz kılamın diyü oylamadım min ḥāzir
- 197.19 kılğan işlerime ökündim ve tevbe kıldım minim allahü te‘ālā ḥuzūrında ḥālim niçük bolur didi (وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ)
- 197.20 ve kimdür allahğa şirk kılrsa (فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا) bes taḥkik ol kişi ḥaqlıqdan yırağ bolğan azuv
- 197.21 birlen azdı (أَنْ يَنْعَمُونَ مِنْ دُونِهِ) müşrikler allahü te‘ālādan başqağa ‘ibādet kılmaslar (إِلَّا أَنَا) meger mu‘niş
- 197.22 bolğan şanemlerge gine ‘ibādet kılurlar ya‘nī “لَنْ عَزَىٰ مَلَأَتْ” kibilerge bularnıñ mu‘niş boluvları ismleri
- 197.23 i‘tibarı birlen (وَأَنْ يَنْعَمُونَ) daḥı müşrikler ‘ibādet kılmaslar (إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا) meger allahü te‘ālāniñ
- 197.24 tā‘atinden çıkğan şeytānğa (لَعْنَةُ اللَّهِ) la‘net kıldı ol şeytānğa allahü te‘ālā ya‘nī raḥmetinden yırağ kıldı

197.25 (وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ) dağı şeytān eytdi elbette min siniñ qollarıñdan tutarmun
(نَصِيبًا مَفْرُوضًا)

197.26 maqtūc bolğan ülüşni ya'ni özime çiklenüp birilgen ülüşni (وَلَا ضَلَّوهُمْ) dağı elbette
qollaruñni

197.27 haqq yoldan azdururmin (وَلَا مَلِيئُهُمْ) dağı qollaruña bāṭıl bolğan maqsūdlarıni ümīd
itdürürmün dağı

197.28 köñillerine bāṭıl bolğan ümīdlerni taşlarmun kıyāmet hem 'azāblarıniñ bolmavı kibilerni
(وَلَا مَرْنَهُمْ)

I / 198

198.1 dağı qollarıña bāṭıl bolğan işler birlen buyururmin (فَلْيَبْتَئِكُنَّ آدَانِ الْأَنْعَامِ) bes qollarıñ
dört ayaqlı

198.2 hayvānlarıniñ qulaqlarıni kiserler ya'ni allahü te'ālā helāl itken nerselerni harām kıluv
üçün yehūdler

198.3 ba'zısı hayvānlarıniñ qulaqlarıni yarğanlar (وَلَا مَرْنَهُمْ) dağı qollarıña bāṭıl işler birlen
buyururmin

198.4 (فَلْيُغَيِّرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ) bes allahü te'ālā halkın özgerürler ya'ni allahü te'ālā hulq kılgan
şüretinden ba'zı

198.5 hayvānlarıni özgerürler ya'ni ba'zısıniñ közini çıgarurlar qollarıni peçterürler bularıniñ
beyāni öz

198.6 orunlarında inşā'allah kilür (وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا) ve kimdür şeytānıni boy şunulmuş
itüp

198.7 tutar (مَنْ دُونَ اللَّهِ) allahü te'ālāge başqadan ya'ni allahü te'ālāni boy şunulmuş tutuvdan
başqa (فَقُلْ خَيْرًا)

198.8 (خَيْرًا إِنَّا مُبِينًا) bes taḥkīk ol kişi zāhir zarar itüp birlen zarar itdi çünki bu kişi cennetde
bolğan ornını

198.9 cehennemde bolğan orun birlen almaşduruvı sebebli sermāyesini zā'iç kıldı
(يَعْلَمُهُمْ وَيَمْنِيهِمْ) şeytān

198.10 ādemlerge özi vefā kıla almay turğan nerse birlen va‘de kıılır dağı irişüv mümkün bolmağan nerselerni

198.11 ümüd kııldurur (وَمَا يَعْلَمُهُمُ الشَّيْطَانُ) ādemlerge şeytān va‘de kıılmas (الْأَعْرُورَ) meger bātılnı gine va‘de

198.12 kıılır ya‘nī zararlı nersede fā‘ide izhār kıılır bu va‘desi köñillerge bātııl hātıralarnı şaluv birlen bolur

198.13 yā ki öziniñ dostlarınıñ tilleri birlen bolur (أُولَئِكَ مَا وَآهَمُ جَهَنَّمَ) bu şıfatda bolğan ādemler

198.14 alarnıñ baraçaq orunları cehennemdür (وَلَا يَجْبُونَ عَنْهَا عِقَابًا) dağı ol şıfatda bolğan ādemler

198.15 cehennemden kııtula turğan ve qaça turğan orun tapmaslar (وَالَّذِينَ آمَنُوا) ve şunday ādemler imān

198.16 kıitürdiler (وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) dağı izgü işler kııldılar (سَلَفَهُمْ جَنَاتٍ) ol ādemlerni şunday

198.17 ucmāhlarğa tiz kiritürmiz (تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ) ol ucmāhlar astından yılğalar ağar (خَالِدِينَ)

198.18 (فِيهَا أَبْنَاءٌ) ol ucmāhlarda meñgü qalğanları hāde (وَعَبَّ اللَّهُ حَقًّا) allahü te‘ālāge imān kıitürüp de izgü

198.19 ‘amel kıılğan kişilerge ucmāh birlen va‘de kııldı hem va‘desini haqlamaq birlen haqladı (وَمَنْ أَضَلُّ)

198.20 (وَمَنْ أَضَلُّ) ve kimdür söz yüzinden allahü te‘ālādan rastraq ya‘nī hiç kim yoqdur ehli birisi birisine

198.21 maqtanışdılar ehl-i kitāb eytdi bizniñ peygamberimiz sizniñ peygamberiñizden ilk hem bizniñ kitābımız sizniñ

198.22 kitābıñızdan ilk bes biz sizge qarağanda allahü te‘ālāge yaqınraq biz diyü mü‘minler eytdiler sizge qarağanda

198.23 biz allahü te‘ālāge yaqınraqmız çünki peygamberimiz peygamberlerniñ in şoñğısı hem bizniñ qurānımız özinden

198.24 ilk bolğan kitāblarğa hākim diyü allahü te‘ālā şol haqda zıkr kıılınacaq āyetni indürdi (لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ)

198.25 ey müselmānlar allahü te‘ālāniñ va‘de kılğan şevābına irişüv sizniñ ümīd itken nerseleriñiz birlen tügil (وَالَّذِينَ)

198.26 (أَمَانَى أَهْلِ الْكِتَابِ) dağı ehl-i kitābniñ ümīd itken nerseleri birlen de tügil belki allahü te‘ālā va‘de kılğan

198.27 şevābka irişüv imān hem izgü ‘amel birlen (مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا) kimdür yavızlıqni kılur (بِجَزَاءِ) ol

198.28 yavızlıq birlen cezālanmış bolur kirek dünyāda ve kirek āhiretde bolsun bu āyet ingeç ebū bekr el-siddīk

198.29 ey allahniñ resūli bu cezālanuvdan kim qutulur didi resūl allah eytdi ey ebū bekr sin dünyāda qayğırmaysun mı

I / 199

199.1 avırmaysun mı ve sine ağırlıklar irişmey mü diyü ebū bekr el-şiddīk belī bular hemmesi de bar didi resūl allah

199.2 eytdi dünyāda bolğan cezāsı şol didi (وَلَا يَجْتَلِيْهُ) dağı ol kişi özi üçün tapmas (مَنْ دُونَ اللَّهِ)

199.3 allahü te‘ālādan başkadan (وَلِيًّا) özine şaklay turğan velīni (وَلَا تُصَيِّرْهَا) dağı özinden cezāni yiberüvde

199.4 yardımçini (وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ) ve kimdür izgü işlerden kılur (مَنْ ذَكَرَ آوَانِي) irden yā ki

199.5 hatundan (وَهُوَ مُؤْمِنٌ) hālbükim ol kişi mü’min idi ya‘nī mü’min boluv şartı birlen (فَأَوْلِيَّتِكَ) bes

199.6 izgü işler kılup da mü’min bolğan ādemler (يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ) ucmağka kirürler (وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا) dağı hurma

199.7 tişinde bolğan yarıq qadarı da (murād az ğına da) şevāblarnı kimitüv birlen zulm kılınmaslar (وَمِنْ أَحْسَنَ)

199.8 (دِينًا) ve kimdür dīn yüzinden körkemrek (مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ) yüzini allahü te‘ālāge tapşırğan

- 199.9 kişiden ya' nî nefsiñi allahü te'äläge hâliş kıluv başkanı (رَبِّ) diyü bilmegen kişiden ya' nî bu kişiden
- 199.10 dīnde hiç körkem kişi yokdur (وَهُوَ أَحْسَنُ) dağı ol kişi izgü işler kıluvçudur (وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ)
- 199.11 dağı ibrahīm ('aleyhi's-selām) milletine iyerdi ol kişi (حَنِيفًا) ol ibrahīm bātil dīnlerden haqq dinge
- 199.12 avışkan hâlde (وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا) dağı allahü te'älā ibrahīm ('aleyhi's-selām)nı özine dost tutdı
- 199.13 (وَاللَّهُ) dağı maḥlūk boluv ve memlūk boluv yüzinden allahü te'älā üçündür (مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ) köklerde
- 199.14 ve yirlerde bolğan nerseler (وَكَانَ اللَّهُ) dağı allahü te'älā hemişe boldı (بِكُلِّ شَيْءٍ) her bir nerseni (مُحِيطًا)
- 199.15 'ilmi ve kudreti birlen çulğap aluvçı 'ayyine(?) bin huşayn bir vaqtda resül allahğa kilüp ey muḥammed ('aleyhi's-selām)
- 199.16 sin meyyitniñ kızına terekeden mālınıñ yartısınıñ hem kız qardeşine yartısınıñ biresün ve hālāniki biz şoğışka çığa
- 199.17 turğan ādemlerge gine mīrāş biredür idük diyü resül allah allahü te'älā miñe şol ʔariq birlen emr kıldı
- 199.18 didi şol haqda allahü te'älā zıkr kılınaçaq āyetni indürdi (وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ) ey muḥammed ('aleyhi's-selām)
- 199.19 ḥatunlarınñ mīrāşı haqında sinden fetvā şorarlar (قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ) ey muḥammed ('aleyhi's-selām) şoravçılarga
- 199.20 cevābın eyt ḥatunlar mīrāşı haqında allahü te'älā sizge fetvā biredür (وَمَا يُبَلِّغُكُمْ فِي السِّتَابِ)
- 199.21 dağı qurānda sizniñ üzeriñizge oqulmuş bolğan nerse fetvā biredür (فِي بَقَايِ النِّسَاءِ اللَّاتِي) şunday
- 199.22 yetīme ḥatunlar haqında (لَا تَزُولُوهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ) siz ol ḥatunlarga birmessiz alar üçün farz kılınğan

- 199.23 nerseni ya' nī mīrāşnı (وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكُحُوهُنَّ) dağı ol yetīme  atunlarını nık hlarına kıızığasız
- 199.24 ya' nī  atun it p aluvđa  unki yetimelerini  velileri yetimeler k rkem bolđanda nık h itüp aluvđa
- 199.25 kıızığanlar (وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّثْدَانِ) dağı balalardan za'if ve kı uk bolđanlarında oğulmış nerse
- 199.26 fetv  birür çunki 'arablar  atunlarđa m r ş birmed kleri kibi kı kine balalarđa da m r ş birmegenler (وَأَنْ
- 199.27 تَقُولُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ) dağı yetimler  c n 'adllik birlen turmağlığınığ çağında ođulđan nerse fetv  birür
- 199.28 (وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ) ve şol nersede izgülikden siz anı kıılırsız (فَإِنَّ اللَّهَ) bes düristlikde allahü te' l 

I / 200

- 200.1 (كَانَ بَدَ عَلَيْهِمَا) ol nerseni bilgüci boldı bir iki  atunlı ir bir  atunrı şal k kıılvrnı tiledi
- 200.2  atun ma'ışet tarlığı  c n balalar terbiyesini  ağırlığı  c n irinden ayrılvrđa r zi bolmadı
- 200.3 hem irine eytdi mini ayurma öz n betimni ikinci  atunrına hiba kııldım diyü şol  uşuşda allahü te' l 
- 200.4 zıkr kıılınacağ  yetni indürdi (وَأَنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا) ve eger bir  atun irinden  orşsa
- 200.5 (أَوْ اعْرَاضًا) irini  bu  atun birlen şoğbetden tekebb rlen vinden yeise bu  atun birlen olşuruşvndan
- 200.6 ve s yleş vnden yüz d nd r vinden (فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا) bes bu ir birlen  atun üzerine g n h ve zarar yokđur (أَنْ
- 200.7 يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا) ir birlen  atunrıni   zlerini  aralarını řulđ kıılvr birlen tüzük kıılvrda meşel  irini 
- 200.8 bir  atunrı ayurvrı hem  atunrıni  öz nöbetini k ndeşine hibe kıılvrı üzerine (وَالصُّلْحُ خَيْرٌ) ve řulđ

- 200.9 kılıv izgüdür (وَأَمْضَرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّعْبَ) nefslerge artuq saranlıknı hazır kılındı bes hatunniñ iriniñ
- 200.10 özinden yüz döndürüvi birlen hem öziniñ haqında kimçilik kılıvı birlen nefsi comartlanmas
- 200.11 oşandaq irniñ de hatunni yaratmağan şüretde hatunni hatun itüp tutuv birlen hem hatunniñ
- 200.12 haqqını ötev birlen nefsi comartlanmas (وَأَنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا) ve eger siz irler hatunlar birlen şöbet
- 200.13 kılıvda izgülik kılısañız hem hatunlardan yüz döndürüvde allahdan qorqsañız (فَأَنَّ اللَّهَ كَانُ) bes
- 200.14 düristlikde allahü te'ālā hemişe boldı (بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا) siz kılığan nerseni tışını ve içini bilgüçi
- 200.15 (وَلَنْ نُسْطِيعُوا أَنْ نَعْمَلُوا بَيْنَ النَّسَاءِ) ey köp hatunlar iyesi hatunlarıñız arasını allahü te'ālā
- 200.16 qoşkan revişçe 'adllevge küçiniñiz yitmes (وَلَوْ حَرَصْتُمْ) ve egerçe hatunlarıñız arasını tigiz tutuvğa
- 200.17 tırışañız da (فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ) bes hatunlarıñızdan birisine bütün avışuv birlen avışmañız ya' nī köñil
- 200.18 meylinde tigizli almasañız fi'1 meylinde tigizleñiz köñil meylinde muhabbet-i cimā' murād meyl-i fi'1 den nafaqa kisve
- 200.19 sikkene bitütüt murād (فَتَنَزَّوْهَا كَالْمُعَلَّةِ) bes eger köñil birlen de fi'1 birlen de meyl kılısañız hatunlarıñızniñ
- 200.20 birisine bes ol köñil birlen de fi'1 birlen de yüz döndürgen hatunniñizni beylenmiş nerse kibi itüp
- 200.21 qaldurursız ya' nī ni iri yoq ve ni muqlaqa tügil ya' nī bu irinden fā'ide körmey ikinçi irge bara almay
- 200.22 bes bu āyetden bilindi mümkün qadar hatunlar arasında 'adllik vācib boluvçılık hem resül ekrem bir kişiniñ
- 200.23 iki hatunı bolup birisine artuq meylitse kıyāmet küninde allahü te'ālā huzūrına bir yağına avışup çalış
- 200.24 bolup barur didi (وَأَنْ تَصْلَحُوا وَتَتَّقُوا) ve eger hatunlarıñız haqında bozuq işleriñizni tüzetseñiz

200.25 ve kileçek zamānda bu bozuk işleri kılıvda allahü te'ālādan qorqsañız (فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ) bes düristlikde allahü te'ālā

200.26 hemişe boldı (عَفُورًا رَحِيمًا) ötkendegi günāhlarıñızni yarlıqavcı hem raḥmet kılıvçı (وَأَنْ يَتَفَرَّقَا)

200.27 ve eger ir birlen ḥatun ayruluşsalar ya'nī aralarında ṭalāk vāq'ı bolsa (يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ) ir

200.28 birlen ḥatundan her birisini allahü te'ālā öziniñ baylığundan ve rızqından ve qüdreten muñsız kılur (وَكَانَ اللَّهُ)

200.29 daḥı allahü te'ālā hemişe boldı (وَأَسْمَاءُ حَمِيمًا) rızqı kiñ ve ḥikmet iyesi (وَاللَّهُ) daḥı maḥlūk ve memlūk

I / 201

201.1 boluv yüzinden allahü te'ālā üçündür (مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ) köklerde ve yirlerde bolğan nerseler

201.2 (وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ) ve taḥqıq şunday ādemlerge buyurduq (أَتُوا الْكِتَابَ) ol ādemlerge kitāb birildi

201.3 (وَأَيُّكُمْ) sizden burun ya'nī yehūdilerge ve nesārālarğa (مَنْ قَبِلْتُمْ) daḥı sizge buyurdı (أَنْ أَتُّوا)

201.4 (وَأَنْ تَتَّخِذُوا) ḥilāflıq kılıvda allahü te'ālādan qorqıñız diyü (وَاللَّهُ) ve eger min buyurğan nerseni inkār

201.5 qılsañız (فَإِنَّ اللَّهَ) bes düristlikde allahü te'ālā üçündür (مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ) köklerde

201.6 ve yirlerde bolğan nerseler bes siz allahü te'ālā qoşqan nerseni inkār kılıvıñız birlen hiç nerse allahü te'ālāge

201.7 zarar qıla almaysız niteki şükrāne kılıvıñız birlen fā'ide kılmay idiñiz (وَكَانَ اللَّهُ) daḥı allah (te'ālā) hemişe

201.8 boldı (غُلِيًّا حَمِيمًا) ḥalkdan muñsız vaḥd-i zātında maḥtalmış (وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ) daḥı

- 201.9 allahü te‘ālā üçündür köklerde ve yirlerde bolğan nerseler (وَكْفَىٰ بِاللَّهِ وَكَيْلًا) işlerni tapşırılmış boluv
- 201.10 yüzinden allahü te‘ālā kifāye kıılır (أَنْ يَشَاءَ يُنْهَبِكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ) ey anday ādemler eger allahü te‘ālā
- 201.11 tilese sizni yiberür de (وَبَاتَ بِأَخْرَبٍ) dağı ikinci qavmini kitürür (وَكُنَّ اللَّهُ) dağı allahü te‘ālā boldı
- 201.12 (عَلَىٰ ذَلِكَ) oşbu bar kıluvğa da ve yoq kıluvğa da (قَدِيرًا) küçi yitküçi (مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا) (فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ)
- 201.13 bir kişi dünyā şevābını tilese meşelā cihād kılup ğanīmet mālını tilev kibi (فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ)
- 201.14 bes allahü te‘ālā qaşında dünyā hem āhīret şevābı bardur (وَكُنَّ اللَّهُ) dağı allahü te‘ālā boldı (سَنِيعًا بِصِيرًا)
- 201.15 sözlerni işitüvçi ve işlerni körgüçi (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey anday īmān kitürgen ādemler
- 201.16 (كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ) ‘adllik birlen turğuçılar bolıñız ya‘nī ‘adāletni turğızuvda tırısuvcı bolıñız
- 201.17 ve zılm kıılmañız (شُهَدَاءَ لِلَّهِ) haqlıq birlen allahü te‘ālā üçün güvāhlıq birüvçi bolğanıñız hālde (وَلَوْ عَلَىٰ)
- 201.18 (أَوْ أَلْوَالِدَيْنِ) yeise ata ve anañız zararına gerçi ol güvāhlıq birüviñiz öz zararınızğa bolsa da (أَنْفُسِكُمْ)
- 201.19 bolsa da (وَالْأَقْرَبِينَ) dağı yaqın qardeşleriñiz zararına bolsa da (أَنْ يَكُنَّ غَنِيًّا) eger zararına güvāhlıq
- 201.20 birilmiş kişi bay bolsa (أَوْ فَقِيرًا) yeise faqīr bolsa (فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا) bes allahü te‘ālāge bay birlen
- 201.21 faqīrge qaravda ve raħmet kıluvda yaqınraqdur ya‘nī bay zararına güvāhlıq birürge tiyüş bolğanda baynıñ
- 201.22 rızālığını istev üçün güvāhlıq birüvden tırılmañız ve faqīr zararına güvāhlıq birürge tiyüş bolğanda
- 201.23 faqīrge şefkat üçün güvāhlıq birüvden tırılmañız * bu āyetniñ nuzūline sebep bir vaqıtde enşārdan bir ir

- 201.24 resül allahğa ey resül allah minim atamniñ bir kişiğe birecegi bar min atamniñ zararına şahidmün likin
- 201.25 atamniñ faqırligine köre şefkat üçün şehadetni izhâr kıluvdan qorqamun didi resül allah eytdi
- 201.26 allahü te‘älâ baylıq ve faqırlık üçün güvâhlıknı koyuvdan men‘ kıldı kirek ol güvâhlık öziñizniñ ve kirek
- 201.27 ata ve anañzıniñ ve kirek yaqın qardeşleriñiznin zararına bolsun öz zararına güvâhlıkdan özine ikrâr
- 201.28 murâd bu âyet delâlet kıladur ikrâr mes‘elesiniñ meşrû‘ boluvına hem ata ve ananıñ zararına ikrârniñ
- 201.29 dürist boluvına amâ bu kişileriñ fâ‘idelerine ikrâr dürist tügil dağı bu âyet şehadetde ‘adâletniñ

I / 202

- 202.1 vâcib boluvına delâlet kıla (فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ) bes nefis arzusına iyermeñiz (أَنْ تَعْتَدُوا)
- 202.2 haqdan avışmaqlıqıñız üçün (وَأَنْ تَكُونُوا) ve eger haqlıqğa şahid boluvdan tilleriñizni döndürseñiz
- 202.3 (أَوْ تُعْرَضُوا) yeise güvâhlıknı ötevden yüzleriñizni döndürseñiz (فَأَنَّ اللَّهَ كَانَ) bes düristlikde
- 202.4 allahü te‘älâ boldı (بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا) siznin kılgan ‘ameliñizni zâhirini ve bâtınnı bilür boldı
- 202.5 (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey anday imân kitürgen âdemler (آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ) allahü te‘älâge hem resüline
- 202.6 imân kitüriñiz (وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَيَّ رَسُولَهُ) dağı allahü te‘älâniñ resüline indürgen kitâbına imân
- 202.7 kitüriñiz (وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ) dağı mundan ilk allahü te‘älâ indürgen kitâbқа imân kitüriñiz
- 202.8 ya‘nî şol imâniñızda dâ‘im ve şâbit bolıñız yâ ki tiliñiz birlen imân kitürgen kibi köñliñiz birlen de imân
- 202.9 kitüriñiz yâ ki her bir kitâbnı ve her bir resülni ‘âmm kılgan imân birlen imân kitüriñiz ma‘nâsında evvelgi

- 202.10 kitābdan kurān ikinçisinden cins kitāb murād bu āyetde hitāb müselmānlarğa yā ki münāfiqlarğa yā ki ehl-i
- 202.11 kitābnıñ imān kitürgenlerine üçünçi ihtimālni resül allahdan rivāyet kıılınğan nerse kuvvetlendüredür çünki
- 202.12 resül allahdan rivāyet kıılına selām oğlu hazret-i ‘abdu’llah hem yoldaşları resül allahğa eytdiler biz siñe
- 202.13 hem siniñ Qurānıña hem müsāğa hem anıñ tevrātına dağı ‘üzeyr (‘aleyhi’s-selām)ge imān kitüremiz başqaların inkār
- 202.14 itemiz diyü (وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ) ve kimdür allahü te‘ālāge küfr hem anıñ ferişterini inkār kılsa (وَكُتِبَ لَهُ) ve kimdür allahü te‘ālānıñ kitāblarına hem allahü te‘ālānıñ resüllerine dağı āhret künine
- 202.15 (وَرَسُولَهُ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ) dağı allahü te‘ālānıñ kitāblarına hem allahü te‘ālānıñ resüllerine dağı āhret künine
- 202.16 inkār kılsa (فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا) bes taḥkik ol kişi ḥaḳdan yıraḳ bolğan azuv birlen azdı (أَنَّ)
- 202.17 (الَّذِينَ آمَنُوا) düristlikde şunday ādemler imān kitürdiler ya‘nī yehūdler evvel müsā ‘aleyhi’s-selāmğa imān kitürdiler
- 202.18 (ثُمَّ كَفَرُوا) munıñ şunında buzavğa ‘ibādet kıılğan vaḳtlerinde kāfir boldılar (ثُمَّ آمَنُوا) munıñ şunında
- 202.19 yine müsā ‘aleyhi’s-selāmge müsā ‘aleyhi’s-selām miḳātdan ḳaytḳanıñ soñında imān kitürdiler (ثُمَّ كَفَرُوا) munıñ
- 202.20 soñında ‘isā ‘aleyhi’s-selāmı inkār kııldılar (ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا) munıñ soñında muḥammed ‘aleyhi’s-selāmı inkār
- 202.21 kıluvları sebebli küfrni arturdılar hem şol küfrlerinde tevbe itmeyinçe devām itdiler (أَلَمْ يَكُنِ اللَّهُ) allahü te‘ālā
- 202.22 tilevçi bolmadı (لِيَغْفِرَ لَهُمْ) anday ādemleri yarlıḳavnı (وَالَّذِينَ) dağı tilevçi bolmadı (لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا) anday
- 202.23 ādemleri ḥaḳḳ yolğa köndirüvni çünki munday ādemlerniñ köñilleri küfr birlen örtülgeni üçün ve közleri ḥaḳnı

202.24 körüvden şokır bolğanlığı için küfrden tevbe itüp imān üzerinde şābit boluvları yırak

(بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ)

202.25 ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām münāfıqlarğa süyünç haber bir (بَانَ لَهُمْ عَذَابُ الْيَمِينِ)

buniñ birlen haber bir ki düristlikde

202.26 münāfıqlar üçün rencitküçi ‘azāb bardur (النَّابِئِينَ) şunday ādemler

(يَتَّبِعُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ) kāfirleri

202.27 dostlar tutarlar (مَنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ) mü’minleri dost tutuvdan başqa

(أَيَّتَعْتُونَ عَنْهُمْ الْعُرُقَ) eya kāfirler

202.28 qaşında uluğlıqnı isterler mi ya‘nī istemesünler alar qaşında uluğlıq tapa almaslar

(فَإِنَّ الْعُرُقَةَ لِلَّهِ جَمِيعًا)

I / 203

203.1 bes düristlikde uluğlıq barçası da allahü te‘ālā üçündür bes allahü te‘ālā hürmetli kılğan kişi gine

203.2 uluğ ve hürmetli bolur (وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ) ve taḥkik sizniñ üzeriñizge indürdi (فِي الْكِتَابِ)

203.3 (أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ) düristlikde siz her qaşan allah (te‘ālā)niñ āyetlerini işitseñiz (يُكْفَرُ بِهَا)

203.4 (وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا) ol āyetleri inkār kılınmış bolğan hâlde daḥı ol āyetleri ḥorlanmış bolğan hâlde

203.5 işitseñiz (فَلَا تَقْعُوبُوا مَعَهُمْ) bes bu qurān āyetleri inkār itüvçiler ve ḥorlavçılar birlen birge olṭurmañız

203.6 (مَنْ يَبْغُضُوا فِي حَدِيثِ غَيْرِهِ) inkār birlen ḥorlavdan başqa sözge çomğanlarına qadar (أَنْكُمْ إِذَا)

203.7 (مَعَهُمْ) düristlikde siz qurān āyetleri inkār itüvçi ve ḥorlavçı ādemler birlen birge olṭurğanıñız vaqtda

203.8 günāhda inkār itüvçi ve ḥorlavçılar kibisiz çünki siz bulardan yüz döndürüvge qādirsiz yā ki küfrde

203.9 alar işini şorap körüp ve rāzı bolup olırsañız bu āyetde günāhğa rāzı boluvniñ günāh boluvına

203.10 ve küfrge rāzı boluvniñ küfr boluvına işāret hem delālet bar (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ)

203.11 (جَمِيعًا) cehennemde (فِي جَهَنَّمَ) münāfiqlarnı hem kāfirlerni cıyğuçıdır (وَالْكَافِرِينَ) barçasında (الَّذِينَ)

203.12 (بِقُرْبُصُونَكُمْ) münāfiqlar şunday ādemlerdür sizge bir nerseniñ tüşüvini köterler (فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ)

203.13 (مِنَ اللَّهِ) bes eger sizniñ üçün allahü te‘ālādan yardım bolsa ya‘nī şoğışda gālib bolup gānīmet malı

203.14 (قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ) alsañız münāfiqlar eytürler eyā biz siznin birlen birge bolmadıq mı bes bizge de

203.15 (وَأَنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ) gānīmet mālından ülüş biriñiz diyü ve eger şoğışdan kāfirler üçün ülüş

203.16 (قَالُوا أَلَمْ نَسْتَجُودْ عَلَيْكُمْ) bolsa ya‘nī kāfirler gālib bolsalar münāfiqlar kāfirlerge eytürler eyā biz

203.17 sizniñ üzeriñizge gālib bolmadıq mı ya‘nī sizniñ birlen şoğış qılurğa qüdretimiz bola turup sizni

203.18 (وَنَنْعَمُ عَلَيْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) qaldurduq diyü dağı sizni mü‘minlerden tıymadıq mı ya‘nī mü‘minlerniñ sizge gālib

203.19 (فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) boluvlarından nifāḫ ve hīle sebebli tıyduq bes allahü te‘ālā kıyāmet küninde sizniñ

203.20 (ذَلَّنَّ يَجْعَلُ اللَّهُ) arañızda hüküm qılır (ذَلَّنَّ يَجْعَلُ اللَّهُ) dağı elbette qılmas allahü te‘ālā dünyāda (لِلْكَافِرِينَ) kāfirler üçün

203.21 (عَلَى الْمُؤْمِنِينَ) mü‘minler üzerine (سَبِيلًا) yol ya‘nī muḥabbet eger bu tarīḫ ma‘nā birsek bu āyetde kāfirniñ

203.22 müselmān üzerine güvāhlıgıniñ dürist bolmavı biline çünki kāfirniñ mü‘minge şehādetinde kāfirniñ mü‘minge

203.23 velāyeti bola dağı bu āyet kāfirniñ mü'minniñ nikāhına velī bolurğa yaramavına hem kāfirniñ mü'minden mīrās

203.24 almavına delālet kıla oşandaq müslimde kāfirden mīrās almavğa delālet kıla
(انَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ)

203.25 düristlikde münāfiqlar allahü te'ālāni aldarlar ya'nī özlerinden ħarbīlik cezāsını yiberüv üçün bāṭınlarında

203.26 bolğan nerseniñ zāhirlerinde ħelāqın bildürürler (وَهُوَ خَادِعُهُمْ) ħālbükim allahü te'ālā münāfiqlarınıñ aldavları

203.27 üzerine cezā' birüvçidür bes allahü te'ālā münāfiqlarınıñ nifāklarını öziñiñ peygamberine vaḥy birlen bildürüp

203.28 münāfiqlarını rüsvāy kılar (وَأَذِا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ) ve her qayčan münāfiqlar namāz oqurğa tursalar (قَامُوا)

203.29 (كَسَالَى) yalkav ve ağır ṭabī'atli bolğanları ħālde tururlar (بِرَأْوُنَ النَّاسِ) ādemlerge riyā' kılurlar

I / 204

204.1 mü'minler dip bilsünler üçün (وَلَا يَتَذَكَّرُونَ اللَّهَ) dağı allahü te'ālāni zıkr kılmalar (الْأَقْلِيَا) meger

204.2 az ğına zıkr kılurlar ya'nī kişi aldında ğına (مُتَّبِعِينَ بَيْنَ ذَلِكَ) imān birlen küfr arasında tereddüdde

204.3 ve ħayrānda bolğanları ħālde riyā' kılurlar (لَا إِلَى سُوْلَاءٍ) mü'minlerge de mensüb bolmaslar ol vaq̄tde mü'min

204.4 bolurlar idi (وَلَا إِلَى هَسْوَالَاءٍ) dağı kāfirlerge de mensüb bolmaslar ol vaq̄tde kāfir bolurlar idi

204.5 (فَلَنْ نَجِدَ لَهُ سَبِيْلًا) bes ol kişini (وَمَنْ يَضِللِ اللَّهُ) ħaqlıqğa

204.6 köndürüvge yol tapmassın (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey anday imān kitürgen ādemler (لَا تَذَخَّرُوا)

- 204.7 (مَنْ دُونَ الْمُؤْمِنِينَ) mü'minlerni dost tutmañız (الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ) kâfirlerni dostlar tutmañız
tutuvdan başqa
- 204.8 çünkü bu iş münâfiqlar işidür (أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ) allahü te'âlâni kıluvni tileysiz mi
(عَلَيْكُمْ)
- 204.9 sizniñ üzeriñizge ya'ni nifâkıñızğa (سُلْطَانًا مُّبِينًا) zâhir bolğan hüccet çünkü kâfirlerni
dost tutuv
- 204.10 nifâqğa delâlet kıla (أَنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ) düristlikde münâfiqlar töpengi
kañdadur (مَنْ النَّارِ)
- 204.11 oñdan (وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ) dañı münâfiqlar üçün tapmassañ sin (نَصِيرًا) 'azâbdan ıyuvda
yardemçini
- 204.12 (إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا) meger şunday münâfiqlar oñdan töpengi kañında bolmas alar
nifâqlarından tevbe kıldılar
- 204.13 (وَأَعْتَصَمُوا بِاللَّهِ) dañı nifâk hâlinde bozğan hâllerini tözetdiler (وَأَصْلَحُوا) dañı allahü
te'âlâniñ dînine
- 204.14 ıtutundılar (وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ) dañı dînlerini allahü te'âlâ üçün şâf kıldılar ya'ni
'ibâdetlerinden allahü
- 204.15 te'âlâniñ rızâlığını ğına isterler (فَأَرَأَيْتَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ) bes münâfiqlardan bu şıfatda
bolğanlar mü'minler
- 204.16 birlen birgedir (وَسَوْفَ يُوْتُ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ) ve tiz allah (te'âlâ) mü'minlerge birür
(أَجْرًا عَظِيمًا) uluğ şevâbni
- 204.17 (مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدَابِكُمْ) sizni 'azâb kıluv birlen ni kıluv allahü te'âlâ ya'ni sizni
'azâb kıluvda allahü te'âlâge
- 204.18 ni fâ'ide bar 'azâb kılmavda ni zarar bar (أَنْ شَكَرْتُمْ وَأَمَّنْتُمْ) eger allahü te'âlâniñ
ni' metlerine şükr kılsañız dañı
- 204.19 allahü te'âlâge imân kitürseñiz (وَكَانَ اللَّهُ) dañı boldı allahü te'âlâ (شَاكِرًا عَلِيمًا)
bendelerniñ az'amelleri beraberinde
- 204.20 köp şevâb birüvçi boldı hem bendelerniñ şükr birlen imân haqlarnı bilüvçi boldı bişinçi
cüz' tamâm altınçı

- 204.21 cüz' başı (لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوَرِ) allahü te'ālā yavızlık birlen kıçkuruwnı süymes (مِنَ الْقَوْلِ) sözden
- 204.22 bolğan yavızlık birlen (الْأَمِّنَ ظَلَمَ) meger cebr kılınmış kişiniñ cebr kıluvçığa yavız du'ā birlen kıçkuruwnı
- 204.23 süyer ya'nī cebr kıluvçıniñ cebrinden haber birgende kıçkuruwnı * bu äyetniñ nuzūli ziyāfet haqında bir kavmge
- 204.24 bir konaq kilse ol konaqni körkem ziyāfet kılmaslar bu konaq mazlūm bola muñar şikāyet kıluv dürist
- 204.25 (وَكَانَ اللَّهُ) dağı boldı allahü te'ālā (سَمِيعًا عَلِيمًا) zulum kılınmış ādemniñ sözini işitüvçi ve zulum kıluvçıını
- 204.26 bilüvçi (أَنْ تَبَيَّنُوا خَيْرًا) eger izgülikni bildürseñiz (أَوْ تَخْفَرَهُ) yeise izgülikni bildürmey yaşirseñiz
- 204.27 (أَوْ تَعْفَرُ عَنْ سُوءٍ) yā ki yavızlıqdan (zulmden) 'afv itseñiz (فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ) bes düristlikde allahü te'ālā
- 204.28 boldı (عَفْوًا قَلِيلًا) günāhlarnı afv kıluvçı hem oç aluvğa ve 'azāb kıluvğa küçi yitküçi (أَنَّ الَّذِينَ)

I / 205

- 205.1 düristlikde şunday ādemler (يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ) allahü te'ālāni hem resüllerini inkār kılurlar (وَيُرِيدُونَ)
- 205.2 (أَنْ يَفْرُقُوا) dağı imānda ayuruwnı tilerler (بَيْنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ) allahü te'ālā birlen resülleri arasını ya'nī allahü te'ālāge
- 205.3 imān kitürelere ve peygamberlerni inkār iteler (وَيَقُولُونَ نُوْمَنٌ بِبَعْضٍ) dağı eytürler peygamberlerniñ ba'zısına
- 205.4 imān kitüremiz (وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ) dağı peygamberlerniñ ba'zısını inkār itemiz (وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ)

- 205.5 **سَبِيلًا** (سَبِيلًا) dağı ĩmān birlen küfr arasında yaşavnı tilerler (ذَلِكَ) birlen küfr
- 205.6 arasında vāsıta yok bes allahü te‘ālāge ĩmān peygamberlerge ĩmāndan başka tamām bolmay hem peygamberlerniñ ba‘zısına
- 205.7 ĩmān küllisine ĩmāndan başka tamām bolmay (أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا) bu revişde ayurup ĩmān kitürvçiler
- 205.8 haqq kāfirlerdür ve bu ĩmānga i‘tibār yoqdur (وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ) dağı kāfirler üçün hažirledük biz (عَذَابًا)
- 205.9 horlağıuçı ‘azābnı (وَأَلْسِينُ) dağı şunday ādemler (آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ) allahü te‘ālāge hem anıñ
- 205.10 resüllerine ĩmān kitürdiler (وَلَمْ يَفِرُّوا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ) dağı ĩmānda allahü te‘ālā hem peygamberlerden hiç
- 205.11 birisiniñ arasını ayurmadılar belki küllisine ĩmān kitürdiler (أُولَئِكَ) bu revişçe ĩmān kitürgen ādemler
- 205.12 (سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُم) bu revişçe ĩmān kitürgen ādemlerge allah (te‘ālā) tiz ecrlerini birür (وَكَانَ)
- 205.13 (اللَّهُ غُفُورًا رَحِيمًا) dağı allahü te‘ālā mü’minlerniñ günāhlarnı yarlıkağıuçı boldı hem izgüliklerini artduruv
- 205.14 sebebli raħmet kıluvçı boldı. yehūdilerin ‘ālimleri resül allahğa müsā ‘aleyhi’s-selām tevrātını bir yolu kitürgen
- 205.15 kibi sinde qurānnı bir yolu kitür eger rast peygamber bolsañ didiler şol huşuşda allahü te‘ālā zıkr
- 205.16 kılınaçaq āyetni indürdi (بِسْأَلِكَ أَهْلَ الْكِتَابِ) ey muħammed (‘aleyhi’s-selām) kitāb ehli (yehūdiler) şorar
- 205.17 sinden (كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ) ehl-i kitāb üzerine siniñ indürviñni (أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ) kökden kitābnı
- 205.18 ya‘nī qurānnı bir yolu kökden kitürvni eger sin öziñden yehüdlerniñ bu şoravlarını uluğğa şaysañ
- 205.19 (فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى) bes taħkik ol yehūdiler müsādan şoradılar (أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ) sinden şorağan

205.20 nerseden de uluğrağını ḥazret-i mūsādan şoravçı resül allah zamânındağı yehüdlerniñ ataları bolsa da likin

205.21 resül allah zamânındağı yehüdler atalarınıñ mezhebinde bolğanlıqları üçün şoravnı resül allah zamânındağı

205.22 yehüdlerge isnād kııldı (فَقَالُوا) bes yehüdler eytdiler ḥazret-i mūsāğa (أَرْنَا اللَّهَ جُورَةً) bizge allah

205.23 (te'ālā)nı āşikāre körset ya' nī közimiz birlen köreyik didiler (فَأَخَذْتَهُمُ الصَّاعِقَةُ) bes bu yehüdlerni

205.24 kök tarafından kilgen bir oğ tutdı ya' nī helāk kııldı (بِظُلْمِهِمْ) yehüdlerniñ zulmi sebebli ya' nī

205.25 mümkin bolmağan nerseni şoravları sebebli (ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ) muniñ şoñında yehüdler buzavnı ma' būd

205.26 tutdılar (مَنْ يَعْلَمُ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ) yehüdlerge allahü te'ālāniñ birliğine zāhir bolğan deliller kilgenniñ şoñında

205.27 (فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ) bes yehüdlerni bu uluğ günāhlarından 'afv kılduğ 'azāb kılmaduğ (وَأْتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا)

205.28 (مُؤَيَّنًا) dağı mūsā ('aleyhi's-selām)ğa zāhir bolğan ḥüccetni birdük ḥaqq peygamber idigine delālet kıla turğan (وَرَفَعْنَا)

I / 206

206.1 (فَوَلَّوْنَاهُمُ الطُّورَ) dağı ol yehüdlerniñ üstlerine tūr tağın köterdük (مُؤَيَّنًا) özleriniñ 'ahdleri

206.2 sebebli ya' nī yehüdler tevrātı kabül itüvden baş tartqaç allahü te'ālā üstlerine tūr tağın köterdi tevrātı

206.3 kabül (yā tevrātı yükletdi) ma'nāsında kıılmağanda üstlerine tüşürüv birlen qorqıtdı (وَقُلْنَا لَهُمْ)

206.4 üzerine yehüdlerge eytdük biz (أَدْخَلُوا الْبَابَ سُجَّدًا) qaryeniñ qabqasına bügilgeniñiz ḥālde kiriñiz (وَقُلْنَا لَهُمْ)

- 206.5 dağı yehūdlerge dāvud tiley üzerine eytdük biz (لَا تَعُدُّوا فِي السَّبْتِ) şenbe kün balık tutuv sebebli
- 206.6 helâl bolmağan nersege ötmeñiz diyü (وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا) dağı yehūdlerden şenbe kün balık
- 206.7 tutmav üzerine ağır ‘ahd alduğ ya‘nī yehūdler ey allah söziñni işitdük ve qabul itdük didiler (فَبِمَا
- 206.8 (نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ) bes yehūdleriñ ‘ahdlerini yimirüvleri ve bozuvları sebebli (وَكُفَرْتُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ) dağı
- 206.9 allahü te‘ālāniñ āyetlerini inkār itüvleri sebebli (وَقَتَلْتُمُ النَّبِيَّاءَ بَغِيرَ حَقِّ) dağı haqdan başka peygamberlerini
- 206.10 öltürüvleri sebebli (وَقَوْلُهُمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ) dağı yehūdleriñ resül allahğa bizniñ köñillerimiz ‘ilm şavtları
- 206.11 siniñ va‘zıñni şaqlay almay digen sözleri sebebli ya‘nī şol sebebler üçün yehūdlerge kılurğa
- 206.12 tiyüş bolğan işlerimizni kıldığ (بَلْ طَمَعِ اللَّهُ عَلَيْهِمْ) yehūdleriñ köñilleri ‘ilm şavtları tügil belki
- 206.13 allahü te‘ālā yehūdleriñ köñilleri üzerine tab‘i kıldı ya‘nī perdeledi (بِكُفْرِهِمْ) küfrleri sebebli şuniñ
- 206.14 üçün resül allahniñ va‘zını işitmeyler (فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا) bes yehūdleri imān kitürmesler meger
- 206.15 az ğınası imān kitürürler (وَبِكُفْرِهِمْ) dağı ‘isā ‘aleyhi’s-selāmni inkār kıluvları sebepleri allahü te‘ālā
- 206.16 yehūdleriñ köñillerine tab‘i kıldı (وَقَوْلُهُمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ) dağı hażret-i meryemge eytüvleri sebebli köñillerine
- 206.17 mührledi (بِهِنَّ آتَا عَظِيمًا) uluğ iftirāmı ya‘nī (الْمِيَادَ بِاللَّهِ) zināğa nisbetni (وَقَوْلُهُمْ) dağı eytüvleri
- 206.18 sebebli allahü te‘ālā köñillerine mührledi (إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَىٰ بْنَ مَرْيَمَ) düristlikde biz meryem oğlu

- 206.19 ʿīsānı öltürdük (رَسُولَ اللَّهِ) allah (teʿālā)nıñ resüli bolğan ʿīsānı ħazret-i ʿīsānı allahnıñ
- 206.20 resüli diyü eytövlari ħorlav üçün (وَمَا قَالُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ) yehüdler ʿīsānı öltürmediler de hem aşmadılar da
- 206.21 (وَمَا قَالُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ) likin yehüdler üçün öltürölmüş ve aşılmış kişini ʿisāğa oĥşatıldı yehüdlerden
- 206.22 bir qavm ħazret-i ʿīsānı hem anası ħazret-i meryemni sökdiler ve ħaqāretlediler ħazret-i ʿisā hem anası
- 206.23 ħazret-i meryem bu qavmge yavız duʿāʾ kıldılar allahü teʿālā bu qavmnıñ şüretlerini maymün hem ħınzır
- 206.24 şüretine almaşdırdı bes yehüdler ħazret-i ʿīsānı öltürövgе infāk kıldılar allahü teʿālā ħazret-i
- 206.25 ʿisāğa kökge kötereçeginden yehüdlernıñ öltürmevlerinden ħaber birdi şundan soñ
- 206.26 ħazret-i ʿisā şahābelerine eytdi qayunız özine minim şüretimniñ taşlanmış boluvına hem min diyü yehüdler
- 206.27 tarafından öltürölüp aşduruluvğa soñra ucmaĥka kirövge rāzı bolur didi şahābelerinden
- 206.28 bir ir turup min rāzı bolamun didi bes allahü teʿālā bu irni ħazret-i ʿisā şüretinde

I / 207

- 207.1 kıldı bes yehüdler ħazret-i ʿisā dip bu irni öltürdiler hem aşdılar munda başqaça da rivāyetler bar
- 207.2 (وَأَنَّ النَّاسَ اخْتَلَفُوا فِيهِ) daĥı düristlikde şunday ādemler ʿisā ĥaqında iĥtilāf kıldılar (لَقَدْ شَكَّ مِنْهُ)
- 207.3 elbette anlar ʿisādan şikdedür çünki baʿzısı eytdi ʿisā yalğançı idi ĥaqq anı öltürdük ve baʿzısı
- 207.4 eger bu öltürölgen ādem ʿisā bolsa yoldaşımız qayda didiler baʿzıları bu öltürölgen ādemniñ yüzi
- 207.5 ʿisā yüzi teni yoldaşımıznıñ teni didiler ħazret-i ʿisānıñ kökge aşuvını bilgenleri ʿisānıñ
- 207.6 ādemlik (nāsütiyyet) ciheti öltüröldi allahlıq (ulūhiyyet) ciheti kökge aşdı didiler (مَا لِيَوْمَ بِهِ مِنْ عِلْمٍ)
- 207.7 ʿisā ĥaqında iĥtilāf kıluvçı ādemler üçün ʿisānıñ öltürölövinini bilöv yoqđur (أَلَا اتَّبَعَ الظَّنُّ)
- meğer

- 207.8 gümānga iyerüvdür (وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا) ‘īsānı şiksiz öltürmediler (بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ) belki allahü te‘ālā ‘īsānı
- 207.9 köterdi (إِلَيْهِ) özi tilegen orunğa (وَوَكَّنَ اللَّهُ) dağı allahü te‘ālā boldı (عَزِيزًا مُّكِيمًا) tilegen
- 207.10 nersesinde gālib ve ‘īsā hakkında tedbīr kılğan nersesinde hikmet iyesi (وَأَنْ مِنْ أَهْلِ السُّكُوتِ) dağı
- 207.11 kitāb ehlerinden ya‘nī yehūdler ve naşārälardan hiç kim yoğdur (إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ) meger boldı ise (‘īsā ‘aleyhi’s-
- 207.12 selām)ge imān kitürür (فَبِئْسَ مَوْزَنًا) şol kitābı kişi ölmesinden burun gerçi cān birgen hālinde bolsa da
- 207.13 yā ki ‘īsā ölmesden burun (وَبِئْسَ مَوْزَنًا) dağı kıyāmet küninde (يَكُونُ عَلَيْهِمْ شُهِيدًا) ‘īsā ol
- 207.14 ehl-i kitāb üzerine şāhid bolur ya‘nī yehūdleriñ yalğanga tutuvlarına naşārälarniñ allahniñ oğı
- 207.15 diyüvlerine (فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا) bes yehūd bolğan ādemlerden bolğan uluğ zulum sebebli (هَرَمْنَا)
- 207.16 ol yehūdler üzerine haram kıldığ biz (طَيِّبَاتٍ أَحَلَّتْ لَهُمْ) yehūdlerge helāl kılınğan hoş bolğan
- 207.17 nerselerini (وَبِضْمَتِهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) dağı yehūdleriñ allahü te‘ālāniñ yolundan ya‘nī dīninden tıyuvları
- 207.18 sebebli (كَثِيرًا) köp ādemni (وَأَخْنَعَهُمُ الرَّبُّوَال) dağı yehūdleriñ ribā aşavları sebebli (وَقَدْ)
- 207.19 (وَأَكْلَهُمْ أَمْوَالَهُمُ الْبَاطِلِ) ve tağkīğ ol yehūdler ribā aşavdan tıyılmış boldılar (نُهُوا عَنْهُ) dağı
- 207.20 ādemleriñ mällarnı bātılığ (rüşvet) birlen aşavları sebebli (رَأَعَيْنَا لِلْكَافِرِينَ) dağı kāfirler üçün
- 207.21 hāzirledük biz (مِنْهُمْ عَنَابًا أَلِيمًا) rencitküçi ‘azābnı ya‘nī yehūdleriñ bu qabāhatlikleri sebebli alarğa

207.22 helâl bolğan nerselerni ħarām kılduħ hem alarġa rencitküçi ‘azābnı ħazirledük bu helâl bolğan nerselerden

207.23 yehüdlerge ħarām kılınġan nerselerni beyān en‘ām sūresinde kilür (لَكِن الرَّاغِبُونَ فِي الْعَالَمِ) likin ‘ilmde

207.24 ayakları berkitilgen ādemler ya‘nī çın ‘ālimler (مَنْفُوتٌ) ol yehüdlerden (وَالْمُؤْمِنُونَ) enşār ve muhācirlerden

207.25 bolğan mü’minler (يُؤْمِنُونَ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ) siñe indürülgen nersege (ħurānġa) imān kitürürler (وَمَا

207.26 أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ) daġı sinden burun indürülgen nersege ya‘nī semāvī kitāblarġa imān kitürürler

207.27 (وَالْمُتَّبِعِينَ الصَّلَاةَ) daġı namāz oġuvçılarġa ya‘nī peyġamberlerge imān kitürürler (وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ)

207.28 daġı zekevet birüvçiler (دَالِمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) daġı allahü te‘ālāge hem āġiret künine imān

I / 208

208.1 kitürüvçiler (أُولَئِكَ) bu şıfatda bolğan ādemler (سُلُوفٌ لَهُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ) bu şıfatda bolğan ādemlerge uluġ

208.2 şevāb birürmiz (إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ) düristlikde biz siñe ey muġammed (‘aleyhi’s-selām) vaġy kılduġ (كَمَا أَوْحَيْنَا

208.3 (وَالذِّبْنَ مِنْ بَعْدِهِ) daġı niteki biz nūġ (‘aleyhi’s-selām)ge vaġy kılgan idük (إِلَى نُوحٍ) nitek nūġ

208.4 şoñındaġı peyġamberlerge vaġy kılduġ (وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ) daġı nitek vaġy kılduġ ibrāhīm

208.5 hem isma‘il ‘aleyhimü’s-selāmge (وَأَسْحَقَ وَيَعْقُوبَ) daġı ishāġ hem ya‘ġüb ‘aleyhimü’s-selāmge vaġy kılduġ

208.6 (وَالْأَسْبَاطَ) daġı ya‘ġübniñ balalarına vaġy kılduġ (وَعِيسَى وَإِیُّوبَ) daġı ‘isā hem eyyüb ‘aleyhimü’s-selāmge

- 208.7 vaḥy kılduḡ (وَيُؤْتِسِرَ هَارُونَ وَسُلَيْمَانَ) daḡı yūnus hem hārūn hem sūleymān ‘aleyhimü’s-selāmge vaḥy kılduḡ
- 208.8 (وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زُبُورًا) daḡı dāvudḡa zebūrni birdük (رُسُلًا) daḡı resüllerge vaḥy kılduḡ
قَدْ قَصَصْنَا لَهُمْ
- 208.9 (عَلَيْكَ) taḡḡıḡ ol resüllerni siniñ üzeriñe beyān kılduḡ (مِنْ قَبْلُ) mundan ilk
رُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ
- 208.10 (عَلَيْكَ) daḡı şunday resüllerge vaḥy kılduḡ ol resüllerni siñe beyān kılmaduḡ
وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا
- 208.11 daḡı allahü te‘ālā mūsā birlen söyleşmek birlen söyleşdi (رُسُلًا) resüllerni yiberdük
(مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ)
- 208.12 süyünç birüvçı ve ḡorḡıtıvçı bolḡanları ḡâlde (لَعَلَّ يَكُونَ لِلنَّاسِ) ādemler üçün
bolmasun üçün
- 208.13 (عَلَى اللَّهِ) allahü te‘ālā üzerine (حُجَّةَ بَعْدَ الرُّسُلِ) resüller şoñında delil ya‘nī eger
allahü te‘ālā resüller
- 208.14 yibermese bendeler eytürler idi eger bizge resüller yibergen bolsañ idi ol resüller bizge
tenbīh
- 208.15 kılurlar idi hem bilmegen nersemizni üyretürler idi dip eytmesünler üçün allahü te‘ālā
resüller yiberdi
- 208.16 (وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا) daḡı allahü te‘ālā tilegen nersesinde ḡālib ve peygamber
yiberüvinde tedbīr iyesi
- 208.17 boldı (لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ) likin allahü te‘ālā güvāhlıḡ birür (بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ) siñe
indürgen neresi
- 208.18 birlen ya‘nī ḡurān birlen (أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ) allahü te‘ālā siñe indürgen neresini ‘ilmi
birlen indürdi
- 208.19 (وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ) daḡı feriştelər siniñ peygamberligiñ birlen güvāhlıḡ birürler
(وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا)
- 208.20 daḡı siniñ peygamber boluviña şāhid boluv yüzinden allahü te‘ālā yiter (إِنَّ التَّيِّنِينَ)
düristlikde şunday ādemler

- 208.21 (كُفِرُوا) kâfir boldılar (وَضَلُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) dağı allahü te‘âlânîñ yolından (dîninden) tıydılar
- 208.22 (قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا) taḥkîk ol âdemler ḥaḳdan yıraḳ bolğan azuv birlen azdılar (أَنَّ الدِّينَ)
- 208.23 düristlikde şunday âdemler (كُفِرُوا وَظَلَمُوا) muḥammed ‘aleyhi’s-selâmniñ peyğamberlikni inkâr itdiler hem âdemlerge
- 208.24 zulum itdiler ya‘nî allahü te‘âlânîñ dînine kirüvden ḥaḳnı tıydılar (لَمْ يَكُنِ اللَّهُ) allahü te‘âlâ elle güci bolmadı
- 208.25 (لِيَغْفِرَ لَهُمْ) alarnı yarlıqavnı (وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا) dağı alarnı ḥaḳḳ yolğa köndürüvni tilegüci bolmadı
- 208.26 (خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا) ol cehennemde meñgü ḳalğanları (الْأَطْرَافِ جَهَنَّمَ)
- 208.27 ḥâlde (وَكَانَ ذَلِكَ) dağı bu cehennem yolına köndürüv boldı (عَلَى اللَّهِ) allahü te‘âlâ üzerine (بِيسِيرًا) yiñil
- 208.28 boldı (يَا أَيُّهَا النَّاسُ) ey anday âdemler (قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ) taḥkîk rabbiñizden

I / 209

- 209.1 ḥaḳlıḳ birlen sizge resül kildi (فَأَمَلُوا خَيْرًا لَكُمْ) bes ol resülge öziñiz üçün izgü bolğan
- 209.2 îmân birlen îmân kitüriñiz (وَأَنْ تَكْفُرُوا) ve eger siz ol resülni inkâr itseñiz (عَانَ اللَّهُ) çünki
- 209.3 allahü te‘âlâ üçündür (مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) köklerde ve yirlerde bolğan nerseler ya‘nî siz
- 209.4 ol resülni inkâr itseñiz sizniñ inkâr itüviñizden allahü te‘âlâge zarar yoḳ niteki sizniñ ol resülge
- 209.5 îmân kitürüviñizden allahü te‘âlâge fâ‘ide yoḳ idi (وَكَانَ اللَّهُ) dağı boldı allahü te‘âlâ (عَلَيْهَا كُتِبَ)

209.6 ādemlerin hallerini bilgüçi hem ādemlerge tedbîr kılgan nersesinde hikmet iyesi
(يَا أَهْلَ الْكِتَابِ)

209.7 ey kitāb ehli ya‘nî naşārālar ve yehūdler (لَا تَغَارُوا فِي دِينِكُمْ) dīniñizde allahü te‘ālā ta‘yîn
itken çikden

209.8 ötmeñiz (وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ) dağı allahü te‘ālā üzerine eytmeñiz (الْأَلْفَى) meger haqñı
ğına eytiñiz

209.9 ya‘nî allahü te‘ālānı yoldaş tutmaqdan ve bala tutmaqdan pāklañız
(أَنَا الْمَسِيحُ عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ) budur

209.10 başka tügildür atasız maḥlūḳ bolğan mesīḥ meryem oğlu ‘isādur (رَسُولُ اللَّهِ) allahü
te‘ālānıñ resūlidür

209.11 (وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ) dağı allahü te‘ālānıñ ḥazret-i meryemge taşlağan ve irişdürgen
bol sin digen

209.12 sözidür (وَرُوحٌ مِنْهُ) dağı allahü te‘ālādan şādîr bolğan cān iyesidür (فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ)
bes allahü

209.13 te‘ālāge hem resūllerine imān kitüriniz (وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً) ilahlar üçdür allah, mesīḥ,
meryemdür dip eytmeñiz

209.14 naşārālar ilah üç digenler ebb, ibn, rūḥü’l-ḳuddūs abdan zātını ibnden ‘ilmini rūḥü’l-
ḳuddūsden ḥayātını

209.15 irāde kılganlar (انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ) allahñı üç dimekden öziñiz için izgü bolğan tıyıluv
birlen

209.16 tıyılıñız (أِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ) budur başka tügildür allah bir gine ma‘būddur ya‘nî allah
bi’z-zāt birdür hiç

209.17 ta‘addud yoḳdur (سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ) allahü te‘ālānı pāklaymın ol allahü te‘ālā
üçün bala bolmaqdan

209.18 (لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ) ol allahü te‘ālā üçündür köklerde hem yirlerde bolğan
nerseler (وَكَيْفَى)

209.19 (بِاللَّهِ وَكَيْلًا) iş tapşırılmış boluv yüzinden allahü te‘ālā yiter ya‘nî başka ādemge işni
tapşıruv kirekmes

209.20 necrān qābilesi resūl allahğa ni için bizniñ şāḥibimizni ḥorlaysun didiler resūl allah
şāḥibiñiz kim didi

209.21 necrān kabīlesi ‘isā didiler resūl allah min niçük itüp ‘isā ‘aleyhi’s-selāmnı ħorlaym didi allahnıñ ħulu

209.22 hem resūli dip ħorlaysun didiler resūl allah allahnıñ ħulu dimek ‘ārilik ve ħorlık tügil didi necrān

209.23 kabīlesi belī ħorlık şol didiler şundan şoñ allahü te‘ālā zıkr ħılmaçak āyetni indürdi

(لَنْ يَسْتَكْفُرَ)

209.24 (أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ) mesih baş tartmas ‘ārikenmes (لَا الْمَلَائِكَةُ)

209.25 (الْمَعْرُوبُونَ) dağı allahü te‘ālāge yakın bolğan feriştelere de ħul bolmağdan baş tartmaslar ve ‘ārikenmesler

209.26 bu āyetden feriştelerniñ peygamberlerden artuğ boluvı çıkmay çünki bu āyet mesihka hem feriştelere ‘ibādet

209.27 ħıluvçılarnı redd ħıluv üçün ma‘tūfıñ ma‘tūf-ı ‘āliyyeden derecede bülend boluvı

lāzım tügil niteki وَأَصْبَحَ الْأَمِيرُ

209.28 (وَمَنْ يَسْتَكْفُرْ عَنْ عِبَادَتِهِ) dimek dürist (لَا يَخَالِفُهُ رَئِيسٌ وَلَا مَرُؤُسٌ) ve kimdür allahü te‘ālānıñ ‘ibādetinden

I / 210

210.1 baş tartur ve ‘ārikenir (وَيَسْتَكْفِرُ) dağı uluğlanur (فَسَيَعْلَمُهُمْ إِلَهِهِ جَمِيعًا) ol allahü te‘ālānıñ ‘ibādetinden

210.2 ‘ārikenen ve uluğlangan ādemlerni allahü te‘ālā özi şarı tizden ħobarur da tiyüşli cezālarını birür

210.3 (وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) dağı izgü işlerni (فَأَمَّا النَّبِينَ) ammā şunday ādemler (أَمَنُوا) imān kitürdiler

210.4 işlediler (فَيُرَفِّقُهُمْ أَجْرَهُمْ) bes allahü te‘ālā öz ādemlerge eçlerini kāmil birür (وَيُرِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ)

210.5 dağı allahü te‘ālā ol ādemlerge fazlından artdurur (وَأَمَّا النَّبِينَ) ammā şunday ādemler (اسْتَكْفَرُوا وَاسْتَكْبَرُوا)

210.6 allahniñ ‘ibâdetinden baş tartaylar dağı tekebbürlendiler (فَعَبَّوْا عَنَابَا الْيَمَانِ) bes allahü te‘älâ ol âdemlerge

210.7 rencitküçi ‘azâb birlen ‘azâb kıılır (وَلَا يَجُودُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ) dağı ol âdemler özleri üçün

210.8 allahdan başqadan tabmaslar (وَلَيْبًا وَلَا نَصِيرًا) dostnı hem ‘azâbnı yiberüvde yardımçini (بَا أَيِّهَا النَّاسُ)

210.9 ey anday âdemler (قَدْ جَاءَكُمْ بَرَاهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ) taḥkik sizge rabbiñizden delil kildi ya‘nı ‘aqlı

210.10 deliller ve nakli şahidler sizge hiç allahü te‘älânı bilmevde ‘özü yok yâ ki bir hândan resül allah murâd (وَأَنْزَلْنَا)

210.11 (فَأَمَّا الَّذِينَ) amâ şunday âdemler (الَّذِينَ نَزَّلْنَا نُورًا مُبِينًا) dağı sizge zâhir bolğan nür indürdük ya‘nı qurân

210.12 (وَأَعْتَصَمُوا بِهِ) dağı allahğa tutundılar yâ ki qurânğa (آمَنُوا بِاللَّهِ)

210.13 (فَسَيُنْزِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ) bes kiritür allahü te‘älâ alarnı özinden bolğan raḥmetke ya‘nı cennetke (وَفَضْلٍ)

210.14 dağı raḥmetine artuḥ bolğan izgülikke (وَيُهَيِّئُ لَهُمُ الْبِرَّ) dağı alarnı ködürür allahü te‘älâ özine

210.15 yâ ki öziniñ yolına (صِرَاطَ مُسْتَقِيمًا) ol yol toḡrı yol bolğan hâlde ‘abdu’llah oḡlı câbir bir

210.16 vaḳtde avırğaç resül allah hâlini şorarğa bardı ‘abdu’l-lah oḡlı câbir eytdi min kelâlemün ya‘nı atam da

210.17 balam da yok mâlimda ni kılaym diyü şundan soñ allahü te‘älâ zikr kılınaçaḳ âyetni indürdi aḥkâmdan iñ

210.18 soñ ingen âyet şol boldı (يَسْتَفْتُونَكَ) ey muḥammed (‘aleyhi’s-selâm) sinden kelâle ḥaḳında fetvâ şorarlar ya‘nı

210.19 atası da balası da bolmağan âdemniñ mâlı ḥaḳında bilimsiz bolğan nerseni beyân kıluvni şorarlar (قُلِ اللَّهُ)

- 210.20 **يَقْتَبِكُمْ فِي الْكَلَالَةِ** eyt sin kelâle hakkında allahü te‘âlâ sizge fetva birür ya‘nî beyân iter **ان امرؤ**
- 210.21 **وَلَهُ أُخْتٌ** dağı **لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ** ol irniñ balası bolmasa **هَلْكَ** eger de bir ir helâk bolsa ol
- 210.22 irniñ kız qardeşi bolsa **فَلَهَا نَصْفُ مَا تَرَكَ** ol kız qardeşke ol irniñ qaldurğan mālınıñ yarıtı
- 210.23 **ان لم يكن لها ولدٌ** eger ol **وهو يرثها** bolur dağı ol ir kız qardeşinden mīrāş alur
- 210.24 qardeşi üçün bala bolmasa **فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ** bes eger kız qardeşler ikev bolsalar **فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ**
- 210.25 bes iki kız qardeşke üç ülüşden iki ülüş bolur **مِمَّا تَرَكَ** qardeşlik sebebli mīrāş aluvçı
- 210.26 ādemniñ qaldurğan mālından **وَأَنْ كَانُوا اخْوَةً** ve eger qardeşlik sebebli mīrāş aluvçılar qardeşler
- 210.27 bolsalar kirek ir qardeş ve kirek kız qardeş bolsunlar **رَجَالًا وَنِسَاءً** ir qardeş yâ ki kız qardeşler
- 210.28 bolsalar **فَلِلَّذِينَ كَرِهُوا امْتِزَاجَهُمْ ثُلُثُ مَا تَرَكَ** bes ir qardeşke bolur iki kız qardeşke bolğan miqdār **يَبِينُ**

I / 211

- 211.1 **اللَّهُ لَكُمْ** allahü te‘âlâ sizge beyân qılır **أَنْ تَضَلُّوا** şā’niñizdan bolğan azmaqlığıñızni saqlanuvıñız üçün
- 211.2 **وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ** ve allahü te‘âlâ her nerseni bilgüçidür. nisâ’ süresiniñ tercemesi tamâm boldı.

211.3 * bişinçi sūre ma'ide sūresi medīnede ingen yüzde yigirmi üç āyet *

211.4 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

211.5 (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey anday imān kitürgen ādemler (أَوْفُوا بِالْعُقُودِ) va' deleriñizge vefā' kılñız

211.6 (أَهْلَتْ لَكُمْ بِهِمُ الْآثَامَ) sizge dört ayaqlı ḥayvānlarıñ 'aqlı bolmağanları ḥelāl kılındı
بِهِمُ،

211.7 en'āmge izāfe beyān üçün" imām zāhidī eyte 'ahd üç türli birisi allahü te'ālānıñ bendeler birlen 'ahdi

211.8 emrler nehyler kibi ikinçisi bendelerniñ allahü te'ālā birlen 'ahdi nezrler yemīnler kibi üçünçisi bendelerniñ

211.9 aralarındağı 'ahdleri diyü behīmetü'l-en'āmdan teve şıgır şarıq kibi ḥayvānlar murād
(الْأَمْثَلُ يُغْلَى عَلَيْكُمْ)

211.10 meger ḥelāl kılınmadı sizniñ üzeriñizge ḥarāmılgı oqulğan nerseler doñğız kibiler
(غَيْرَ مَعْلَى الْمَيْدِ) dört

211.11 ayaqlı ḥayvānlar sizge ḥelāl kılındı avnı ḥelālge şayguçı bolmağanıñız ḥālde
(وَأَنْتُمْ حُرْمٌ) ḥālbükim

211.12 siz iḥrām bağlağuçıarsız ya'ni meger iḥrām bağlağanıñız ḥālde yapan kiyikleri ḥelāl bolmas
(أَنَّ اللَّهَ)

211.13 (يَنْعَكُمُ مَا يُرِيدُ) düristlikde allahü te'ālā tilegen nersesi birlen ḥüküm kılur yavızlıq birlen meşhūr bolğan

211.14 ḥanīfe oğlı şerīḥ bir vaqtde resül allahğa kilüp ey muḥammed ('aleyhi's-selām) sin ḥalknı nersege da'vet

211.15 itesün didi resül allah özimniñ peygamberlikimni taşdıq kıluv birlen rabbime imān kitürüv birlen da'vet

211.16 kılām hem siñe de bu ikisi birlen emr kılām didi şerīḥ kavmim birlen meşveret kılāym fetvā birseler söziñni

211.17 ḳabül kılurmun didi medīneden çıqğaç dört ayaqlı ḥayvānlarıñı sürdi mällarıñı şanadı hem mälları

211.18 birlen mekkege kitdi şerīḥ kilmesden burun resül allah şaḥābelerge eytüp qoydı bu kün bir ir

211.19 kilür şeytān tili birlen söyleşür kāfir bolup kirür aldavçı bolup çığar diyü şundan soñ resül

- 211.20 allah «عام النضيه» de şahâbeler birlen mekkege yöneldi şerîhni kördiler hayvânlarını ‘alâmetlegen mekkege
- 211.21 hüdâ itüp alup bara şerîhni tanuv diyler mâllarnı kiri qaytaruvnı qaşd qıldılar şol haqda allahü
- 211.22 te‘ālā zıkr qılınacaq âyetni indürdi (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey anday imân kitürgen âdemler (لَا تَعْلُوا)
- 211.23 (شُعَائِرَ اللَّهِ) allahü te‘ālânıñ şu‘â’iriniñ hürmetin helâl qılmañız ya‘nî bozmañız şu‘â’irden hacc ‘amellerini
- 211.24 ötey turğan orunlar murād (وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ) dağı harām ayınıñ hürmetin helâl qılmañız ya‘nî
- 211.25 soğış qılmañız (وَلَا الْهَدْيَ) dağı hüdâlarınñ hürmetin helâl qılmañız (وَلَا الْغَلَائِمَ) dağı kulâdelerniñ
- 211.26 hürmetin helâl qılmañız yâ ki kulâde iyesi bolğan hüdâlarınñ hürmetini helâl qılmañız “hüdânı ‘alâmetlendürilgen
- 211.27 nerselerge kulâde diyler” (وَلَا آمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ) dağı beyt-i harāmı ziyâretni qaşd qıluvçılarnıñ hürmetni
- 211.28 helâl qılmañız ya‘nî şerîhni hem añar iyergen âdemlerni öltürmeñiz (2) hem alarğa ve hiç bir nerselerine
-
- 211.29 2) munıñ kibi resül allahnıñ tişsiz işlerin körsetken âyetler qurânınıñ allahdan boluvın körsetüvçi delillerdür. ş.h.

I / 212

- 212.1 tiymeñiz (يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ) rablerinden şevâbnı istegenleri hâlde yâ ki ticâret sebebli rızqnı istegenleri
- 212.2 hâlde (وَرِضْوَانًا) dağı rızâlıqnı ya‘nî hacnı istegenleri hâlde ya‘nî bu şıfatdağı âdemlerge bu hâllerinde
- 212.3 tiymeñiz gerçi başqa vaqtda tiymek dürist bolsa da (وَأَدَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا) bes her qayçan iħrâmdan çıgup
- 212.4 helâl bolsañız av avlañız ya‘nî sizge av avlavnı harām qıldım iħrâm bağlağan hâliñizde ammâ her qayçan

212.5 ihrāmdan çıksanız av avlañız ma' nāsında bu emr hazır şöñında bolğanlığı için ibāhat için bola (وَلَا)

212.6 (بِجْرَمِكُمْ شَأْنٌ قَوْمٍ) dağı sizni şunday qavmniñ qatı açuvı yüklemesün (أَنْ صَلُّوْكُمْ مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ)

212.7 mescid-i harāmdan sizni tıymaqları için (أَنْ تَعْتَدُوا) sizniñ oç aluvıñızğa yüklemesün hudeybiye yılında

212.8 resül ekremni hem başka şahābelerni müşrikler 'umre haccından men' kılğanlar (وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبُرِّ وَالْقَوَى)

212.9 dağı izgülik ve taqvālık üzerine yardım itniñiz (وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ) dağı günāh ve zulm üzerine

212.10 yardım itmeñiz (وَاتَّقُوا اللَّهَ) dağı allahü te'ālāniñ 'azābından şaklanıñız (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te'ālā

212.11 (شَدِيدِ الْعِقَابِ) 'azābı qatı bolğuçıdır bu āyetni ba'zı müfessirler mensūh diseler de likin mensūh bolmaska

212.12 kirek çünkü ma'ide süresi nuzülde in āhırğı süre neshni ihtimāl tutmay nitki resül ekrem eyte

212.13 ma'ide süresi nuzülde qurāniñ in şöñısı ol süre helāl kılğan nerseni helāl dip biliñiz ve ol

212.14 süre harām kılğan nerseni harām dip biliñiz diyü hazret-i 'abbāsnıñ oğı eyte müselmānlar da müşrikler de

212.15 beytu'l-lah da hacc kılalar idi allahü te'ālā müselmānlarını beytu'l-lahda hacc kıluvdan hiç kimni men' kılmañız diyü

212.16 nehy itdi diyü (حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ) sizniñ üzeriñizge ölekse aşav harām kılındı (وَالْبُهْمِ) dağı

212.17 qan aşav harām kılındı (وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ) dağı doñğız iti aşav harām kılındı (2) (وَمَا) dağı şunday

212.18 hayvānnı aşav harām kılındı (أَهْلٌ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ) ol hayvānnı boğazlağanda allahdan başka için tavış

212.19 köterilmiş boldı ya'nī allahdan başkanıñ ismi zikr kılındı (وَالْمُتَغَنَّقَةُ) dağı bovlup ölgen hayvānnı

212.20 aşavnı ḥarām kılındı (وَالْمَوْقُودَةُ) daḥı bir nersege berilüp ölgen ḥayvānnı aşavnı ḥarām kılındı (وَالْمُتْرَدِيَّةُ)

212.21 daḥı bir orundan yığılup tüşüp ölgen ḥayvānnı aşavnı ḥarām kılındı (وَالنَّطِيعَةُ) daḥı süzişüp ölgen

212.22 ḥayvānnı aşavnı ḥarām kılındı (وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ) daḥı yırtkıç ḥayvān aşagan ḥayvānnı aşavnı ḥarām

212.23 kılındı ya' nı yırtkıç ḥayvān cerāḥatlev sebebli ölse (أَلَا مَا ذَكَّيْتُمْ) meger bu biş türlü ḥayvāndan sizniñ

212.24 boğazlağan ḥayvānıñız ḥarām kılınmadı ya' nı cānı çıķganğa kadar irişüp boğazlasañız ḥarām bolmas (وَمَا)

212.25 daḥı şol ḥayvānnı aşav ḥarām kılındı (دُبِعَ عَلَى النَّصْبِ) ol ḥayvānnı boğazlandı ka' be tioresinde

212.26 qadap qalğan taşlar üzerinde cāhiliyyet zamanında ' arablar ka' be tioresinde qoyulğan taşlar üstinde ḥayvānnı

212.27 boğazlaylar hem ol taşlarını uluğlaylar hem bu işlerini ' ibādet şayaylar iken allahü te' ālā islām zamanında

212.28 bu işden nehy itdi yā ki nişabdan şanemler murād bu vaqıtde (عَلَى لَامِ) ma' nāsında bolur (وَأَنْ تَسْتَفْسِرُوا)

212.29 1) qāşıtā-i devā emri ibāḥat üçün (أَعْلَلَكُمْ الطَّيَابَاتِ) āyetiniñ qarānesi ile hazır şoñında bolduğundan tügil muşahḥiḥi. f.b.

212.30 2) doñgız iti ḥarām boluv anıñ itinde ādem balasını helāk ite turğan (أَفْيِسْتِ) ve aq kırtlar bardur. ş.ḥ.

I / 213

213.1 (بِالْأَزْلَامِ) daḥı sizniñ ' alāmetli oqlar birlen bir işde ḥükm isteviñiz ḥarām kılındı cāhiliyyet zamanında ' arāblardan

213.2 birisi seferge yā ki şoğışqa çıķmaqçı yā ki ḥātun almaqçı bolsa üç türlü qadeḥden ḥükm istey iken

- 213.3 ol kadehlerden birisine “أَمْرِي رَبِّي” dip ikinçisine “نَهَانِي رَبِّي” dip üçünçisine “غفل” dip yazılğan
- 213.4 bola iken şol kadehleri bir nersege şalup silke de eger “ emrni rabbi” dip yazılğan çıkşa şol
- 213.5 işke kirişe iken eger de “nihānī rabbi” dip yazılğan çıkşa ol işden tıyıla iken eger “غفل” dip
- 213.6 yazılğan çıkşa kaytadan “emrini rabbi” yā ki “nihānī rabbi” dip yazılğanı çıkğanga kadar bu işni tekrār
- 213.7 kıla iken islām zamanında allahü te‘ālā bu işden tıyğan (ذَلِكُمْ فَسَقْتُمْ) sizniñ bu hükmini kadehlerden ¹ isteviñiz
- 213.8 allahü te‘ālānıñ t̄a‘atinden çıguvdur hem ğayb ‘ilmine kirişüvdür bu āyet astına kāhinler ve müneccimler de kiredür (الْيَوْمَ)
- 213.9 (يَسْأَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ) bu künde ya‘nī hāzırgi künde kāfir bolğan ādemler ümīd kisdi
- 213.10 sizniñ dīniñizden ya‘nī sizin dīniñizni bāṭıl kıluvdan (فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي) bes kāfirlerden qorqmañız
- 213.11 minden gine qorqıñız (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ) bu hāzırgi künde sizniñ üçün kāmīl kıldım
- 213.12 dīniñizni (وَأَنْمَتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي) dağı sizniñ üzeriñizge ni‘metimni tamām kıldım (وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ)
- 213.13 ve sizniñ üçün islāmge rāzı boldım ya‘nī islāmni ihtiyār kıldım (دِينًا) dīn yüzinden (فَمِنْ اضْطُرِّ)
- 213.14 (فِي مَحْمَصَةٍ) bes bir kişi ‘āciz bolup açlıq hālinde mezkūr hārāmlardan birisini aşavğa ihtiyārsız bolsa
- 213.15 (غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِأَنَّهُمْ) günāhğa avışquçı bolmağan hālde ya‘nī lezzetlenüv üçün aşamasa dağı zarūret

¹ Kadeh,ok ma‘nāsında

- 213.16 kadarından artuğ aşamasa (فَأَنَّ اللَّهَ) bes dürüstlikde allahü te'âlâ (غَفُورٌ رَحِيمٌ) bu kişini
- 213.17 yarlıkağuçıdur hem ruḥşat birüvinde şefkat kıluvçıdur * allahü te'âlânîñ muḥarremâtını beyân itken âyeti
- 213.18 ingeç ḥâtem oğlı 'adiy birlen cebel oğlı dâvud resül allahğa eytdiler ey allahniñ resüli
- 213.19 biz itsiz orunlarda turamız bizge hiçbir tarîk ile it ḥâşıl itüv mümkün tügil meger etler birlen
- 213.20 kuşlar birlen avlap ḥâşıl itsek gine mümkün ve köp vaqtde avlangan kiyikge irişmey qalamız
- 213.21 et telef itken bola ve ba'zı vaqt selâmet ḥâlinde irişüp boğazlaymız ve bu avlağan ḥayvânlarımızniñ
- 213.22 iti birlen konaqlar şaylaymız bu işimiz bizge niçük bolur didiler şol ḥuşuşda allahü te'âlâ zikr kılınaçaq
- 213.23 âyetni indürdi (يَسْأَلُونَكَ) ey muḥammed ('aleyhi's-selâm) âdemler sinden şorarlar (مَاذَا أَعْلَلْتُمْ) âdemlerge ta'âmdan
- 213.24 qayu nerse ḥelâl kılındı diyü (قُلْ أَعْلَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ) ey muḥammed âdemlerge eyt sin sizge selâmet tabi' atler
- 213.25 eşekîge şaymağan nerseler ḥelâl kılındı (وَمَا) daḥı şol ḥayvânniñ avlağan kiyigi ḥelâl kılındı
- 213.26 (مَكْتَبِينَ) avlarğa üyretdiñiz siz alarnı (مِنَ الْجَوَارِحِ) cerâhatlevçi ḥayvânlardan (عَلَّمْتُمْ) ol ḥayvânlarnı
- 213.27 avlarğa iyertkeniñiz ḥâlde (فَعَلَّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ) ol ḥayvânlarnı avlarğa üyretürsiz allahü te'âlâ
- 213.28 sizge üyretken nerseden ya'nî ḥileler ve edeb tarîqlerni üyretürsiz (فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ) bes
- 213.29 üyretken ḥayvânlar sizniñ üzeriñizge tutqan kiyiklerden añañız (وَأَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ) daḥı üyretken

2) qadeḥ- oq ma' nâsında.

- 214.1 Һayvānıñız Ƴzerine allahnıñ ismini zıkr itıñiz (وَأَتَّقُوا اللَّهَ) allahnıñ Ƴıyǵanından Ƴyılıñız
 أَنَّ اللَّهَ
- 214.2 (سَرِيعُ الْحِسَابِ) dƳristlikde allahü te‘ālā Ƴatı Һesāb iyesi zāt ya‘nı Ƴyretken Һayvānlarıñıznı
 avlarǵa
- 214.3 yibergende bismi‘l-lah itƳp yiberiñiz ya‘nı Ƴyretken Һayvānıñız sizniñ Ƴzeriñizge tutǵan
 nerse Ƴzerine allahnıñ
- 214.4 ismini zıkr itıñiz ya‘nı tirƳk Һālinde irişseñiz bismi‘l-lah eytƳp boǵazlaǵız * bu āyetden
 biline cerāhatlevçi
- 214.5 Һayvānnı yiberƳp de ol Һayvānnıñ tutǵan kiyiginiñ Һelāl boluvı ƳcƳn kƳp şartlar kirek
 ikençilik
- 214.6 evvel ol Һayvān mƳselmānıñkı yā ki mƳselmān ҺƳkminde bolǵan kitābıñkı bolurǵa kirek
 ikençilik ikinci
- 214.7 ol Һayvān Ƴyretilgen Һayvān bolurǵa kirek ikençilik ƳcƳnçi ol Һayvānnıñ avlaǵan
 kiyigini
- 214.8 cerāhatlevi kirek ikençilik dƳrtinçi ol Һayvānnı yibergen vaqtde allahnıñ ismini zıkr
 Ƴıluvı
- 214.9 kirek ikençilik bişinçi eger de avlangan Һayvānǵa tirƳk Һālinde irişe boǵazlav kirek
 ikençilik eger de
- 214.10 bu şartlarıñ birisi Ƴalsa da Һelāl bolmay (الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ) Һazırgi kƳnde
 sizge Ƴabı‘at-ı
- 214.11 selıme iyeleri Һelālge şayǵan nerseler Һelāl Ƴıluvı (وَطَعَامُ النَّبِيِّ) dağı şunday
 ādemlerniñ Ƴa‘āmi
- 214.12 ya‘nı boǵazlaǵan Һayvānları (أُوتُوا الْكِتَابَ) ol ādemlerge kitāb birildi ya‘nı yehūd ve
 naşārālarınkı
- 214.13 (وَطَعَامُكُمْ هَلْ لَكُمْ) sizge ҺelāldƳr (هَلْ لَكُمْ) dağı sizniñ Ƴa‘āmiñız ya‘nı boǵazlaǵan
 Һayvānıñız (هَلْ لَهُمْ)
- 214.14 kitābılarǵa ҺelāldƳr bu āyetden bilindi boǵazlavçı ādem mƳselmān yā ki kitābı bolurǵa
 kirek
- 214.15 ikençilik ammā venniniñ mecƳsiniñ mƳrtedniñ boǵazlaǵan Һayvānıñ Һelāl bolmavı
 bilindi ammā
- 214.16 boǵazlavçı ādemniñ ir boluvı şart tƳgil Һatunnıñ boǵazlaǵan Һayvānı da Һelāl dağı
 tesmiyeni

214.17 bilürlik dīvāne ādemniñ (boğazlı bilse) boğazlağan hayvānı da helāl
(وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ)

214.18 dağı mü'mine Һatunlardan āzād bolğanlarınıñ nikāhları helāl (وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ)
dağı

214.19 şunday ādemlerden āzād Һatunlarınıñ nikāhları helāl (أَوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ) ol
ādemlerge

214.20 sizden ilk kitāb birilmiş boldı ya' nī yehūdilerniñ ve naşārālarınıñ āzād Һatunlarınıñ

214.21 nikāhı helāl āzādlık birlen Һaydlev istiҺbāb üçün gine çünki emeniñ nikāhı da helāl
اِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ

214.22 (مُحْصَنِينَ غَيْرَ مُسَافِعِينَ) her Һayçan ol āzād Һatunlarınıñ mihrlerini birseñiz (أَجُورَهُنَّ)
ya' nī sizge

214.23 bu Һatunlarınıñ nikāhı helāl boldı zinādan şaқlanuvçı bolğanıñız ve zinā Һıluvçı
bolmağanıñız Һāilde

214.24 (وَلَا تُتَّخَذُ أُمَّتَانِ) dağı dostlar (süyergeler) tutkuçı bolmağanıñız Һāilde ehl-i kitāb
allahü te'ālā bizniñ

214.25 dīnimizge rāzı bolmasa mü'minlerge bizniñ Һatunlarımıznı nikāhlanuvnı hem bizniñ
boğazlağan Һayvānımıznı

214.26 aşavnı dürist itmes idi didiler allahü te'ālā ehl-i kitāb birlen müşrikler arasında ahkām-ı
āҺiretde ayurma

214.27 barlıqnı beyān Һıluv zıkr Һılınçaқ āyetni indürdi (وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ) ve kimdür
şerā'ı-i islāmge

214.28 imānnı inkār Һılsa (فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ) bes taҺķıķ ol kişiniñ 'ameli bātıl bolur
وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ

I / 215

215.1 (مِنَ الْخَاسِرِينَ) dağı ol kişi āҺiretde imān birlen küfrini almaşduruvı sebebli uluğ zarar
itüvçilerdendür

215.2 (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey anday imān kitürgen ādemler (أِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ) her Һayçan
namāzğa

- 215.3 tururğa tileseñiz ve tahâretsiz bolsañiz (فَاغْسُوا وُجُوهَكُمْ) bes yüzleriñizni yuvıgız (وَأَيْدِيكُمْ إِلَىٰ)
- 215.4 (وَأَمْسِعُوا بُرُوسَكُمْ) dağı tirsekleriñiz birlen qollarıñız yuvıgız (وَالْمَرَافِقَ) dağı başlarıñızğa mesh
- 215.5 qılıñız (وَأَرْجُلَكُمْ إِلَىٰ الْكَعْبَيْنِ) dağı topuqlarıñız birlen ayaqlarıñızni yuvıgız allahü te‘âlâ bu âyetde
- 215.6 tahâretniñ dört farzını beyân itdi çünki emr kıldı emr-i vucüb üçün (وَأَنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا)
- 215.7 ve eger siz cünüb bolsañız bes paqlarıñız ya‘ nî ğusl qılıñız (وَأَنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ) ve eger siz avruv bolsañız
- 215.8 (أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ) yeise sizniñ biriñiz (أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ) yeise sefer ğâli üzerinde bolsañız
- 215.9 ħâcet ötey turğan orundan ħâcetin ötep kilse ya‘ nî tahâretni şındursa (أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ) yâ ki
- 215.10 ħatunlarını cimâ‘ kılsañız (فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً) bes eger ğusl kıluırğa yâ ki tahâret alurğa şü tabmasañız
- 215.11 (فَأَمْسِعُوا بُرُوسَكُمْ) bes pâk yir cinsine teyemmüm şoğıñız (فَفِيهِمْ رُغَصٌ طَيِّبَةٌ) bes teyemmüm şokğanda
- 215.12 yüzleriñizge mesh qılıñız (وَأَيْدِيكُمْ) dağı qollarıñızğa mesh qılıñız (مِنْهُ) ol pâk yir cinsinden (مَا
- 215.13 (لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ) sizniñ üzeriñizge meşaqkatni (يُرِيدُ اللَّهُ) kıluvni (وَلَكِنْ يُرِيدُ
- 215.14 (وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ) dağı sizniñ üzeriñizge ni‘metni tamâm (لِيُطَهِّرَكُمْ
- 215.15 (وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ) sizniñ şükrâne kıluviñız üçün (لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) dağı allah

- 215.16 (te‘ālā)nıñ sizniñ üzeriñizde bolğan ni‘metni zıkr kılıñız (وَمِيثَاقَهُ الْنَّبِيُّ) dağı şunday ‘ahdini
- 215.17 zıkr kılıñız (وَأَنْفَكُمْ بِهِ) allahü te‘ālā ol ‘ahd birlen ‘ahd kıldı sizge (إِذْ قُلْتُمْ) şol vaqt siz
- 215.18 eytdiñiz ya‘nī müselmānlardan resül allahğa bī‘at birdükleri vaqtde alğan ‘ahdni (سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا) söziñni
- 215.19 işitdik ve boy şunduq diyüp (وَاتَّقُوا اللَّهَ) ni‘metni unutulda ve ‘ahdini bozuvda allahdan şaqlanıñız (أَنَّ اللَّهَ)
- 215.20 düristlikde allahü te‘ālā (عَلِيمٌ بِنَاتِ السُّورِ) kökreki iyelerini ya‘nī kökreki yaşrın nerselerini
- 215.21 bilgüçidür (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey anday imān kitürgen ādemler (كُونُوا قَوْمًا يَتَّقُونَ اللَّهَ) allahü te‘ālānıñ
- 215.22 haqları birlen turğuçı bolıñız (شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ) ‘adllik birlen şahidler bolıñız (وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ)
- 215.23 müşrik kavminiñ çağı düşmānlığı yüklemesün sizni (عَلَىٰ أَنْ لَا تَعْدِلُوا) müşrik kavminde ‘adllik
- 215.24 kılmassızlıqğa (اعْتَدُوا) dost ve düşmān haqında ‘ādil bolıñız (هُوَ أَقْرَبُ لِلْقَوِيِّ) ‘adllik allahü te‘ālādan
- 215.25 korkuvğa yaqınraqdur (وَاتَّقُوا اللَّهَ) ‘adllikni qoyuvda allahdan şaqlanıñız (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā
- 215.26 (خَيْرٌ لِّمَا تَعْمَلُونَ) sizniñ qılğan işiñizniñ tışın ve için bilgüçidür (وَعَدَّ اللَّهُ) va‘de kıldı allahü te‘ālā
- 215.27 (الَّذِينَ) şunday ādemlerge (آمَنُوا) alar imān kitürdiler (وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) dağı izgü işler
- 215.28 işlediler (لَهُمْ مَغْفِرَةٌ) imān kitürüp de izgü ‘amel qılğan ādemler üçün allahniñ yarlıqavı bardur (وَأَجْرٌ)

- 216.1 (كُفُّوا) dağı şunday ādemler (وَالَّذِينَ) dağı uluğ şevāb bardur ya‘nī ucmāh (عَظِيمٌ) dağı kāfir boldılar
- 216.2 (أُولَٰئِكَ أَصْعَابُ الْجَحِيمِ) bu ādemler ceħim (وَكُنتُمْ بآيَاتِنَا) dağı bizniñ āyetlerimizi yalğanga tutdılar
- 216.3 ey anday imān kitürgen ādemler (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) şamuğiniñ iyeleridür (اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ)
- 216.4 (عَلَيْكُمْ) allahü te‘ālāniñ sizniñ üzeriñizge bolğan ni‘metini isiñizge tüşürniñiz * resül-i ekrem hulefā²-i erba‘a
- 216.5 birlen benü qarīzege boruçqa aqçe şorarğa kildi qarzğa aqçe şoravınıñ sebebi iki müselmānı
- 216.6 müşrik diyüp hesāb itüp haşalıq birlen ümeyye oğı ‘ömer öltürgen idi şol iki müselmānıñ diyeti
- 216.7 üçün qarzğa aqçe şoradı benü qarīza ey ebū el-kāşım otur sin ziyāfet kılayık şoıra qarzğa aqçe
- 216.8 birürmiz didiler resül ekremni oturtdılar maqşudları resül allahı öltürüv idi ceħhāş oğı
- 216.9 ‘amru resül allah üstine uluğ taş tüşürüvni qaşd kıldı allahü te‘ālā ‘amrunıñ qolını tutdı hażret-i
- 216.10 cebrā‘il tüşüp resül allahğa bu vāqı‘ādan haşber birdi resül allah şundan şoñ benü qarīzalardan çıgup
- 216.11 kitdi şol haqda allahü te‘ālā zıkr kılınaçaq āyetni indürdi (أَذْهَبَهُمْ قَوْمٌ) allahü te‘ālāniñ şol vaqtdağı
- 216.12 ni‘metini isiñizge tüşürniñiz bir qavm ya‘nī benü qarīzalar qaşd kıldılar (أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ) sizge
- 216.13 öltürüv birlen qollarını töşevni (فَكْفٍ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ) bes allahü te‘ālā sizlerden ol qavmniñ kollarını
- 216.14 tıydı alarıñ zararlarını sizden qaytaruvni (وَاتَّقُوا اللَّهَ) dağı allahdan qorqıñız (وَعَلَى اللَّهِ) dağı
- 216.15 allahü te‘ālā üzerine (فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ) mü‘minler işlerini tapşursunlar * benü isrā‘il fir‘avundan qutulup
- 216.16 mışırda qararlanganları zamanda allahü te‘ālā arz-ı şāmdan bolğan erihā’ şehrine sefer kıluv birlen emr kıldı

- 216.17 ol vaktde erihā'da ken'aniler turalar idi hem allahü te'ālā eytdi benū isrā' ilge min sizge erihā' şehrini
- 216.18 qararlana turğan orun hem tura turğan yurt kıldım mışırdan çıgup erihā'ğa barıñız didi hem erihāda
- 216.19 bolğan ken'aniler birlen şoğış kılıñız min sizge yardım birüvçimün didi hazret-i müsā her bir sebatdan
- 216.20 allahü te'ālā қоşқан nersege vefā' kılıvlarına kefil aldı hem benū isrā'ılden şahidler alup erihā'ğa seyr
- 216.21 kıldı ken'an yirine yaqınlaşkaç şahidlerni haber tikşirüp kiliñiz likin ken'an qavmi birlen söyleşmeñiz
- 216.22 diyüp yiberdi bu ken'an qavminiñ hāllerini tikşirürge kitken naqibleri ken'anilerni uluğ tenli ve bik kuvvetli
- 216.23 ādem tabuvları sebebli qorqup hemmesi qaçdılar hem kiri qaytdılar qavmlerine ken'anilerniñ hāllerini
- 216.24 söylediler meger yehūdā sıbtından yufnā oğlu kālib efrā'im² sıbtından nūn oğlu yuşā' qaçmay qaldı
- 216.25 allahü te'ālā şol huşuşda zıkr kılınacaq āyetni indürdi (وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ) taħkik aldı allahü te'ālā
- 216.26 (وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ) dağı (مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ) ya'qub ('aleyhi's-selām)niñ balalarınıñ 'ahdini (وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ) dağı ya'qub balalarından
- 216.27 yiberdük biz (أَنْتَى عَشْرَ نَقِيْبًا) on iki tikşirüvçi şahidni (وَقَالَ اللَّهُ) dağı benū isrā' ilge eytdi
- 216.28 allahü te'ālā (أَنْتَى مَعَكُمْ) düristlikde min yardım birüvde sizniñ birlen birgemün diyüp (لَسْنَا أَتَمُّمُ الصَّلَاةَ)

I / 217

- 217.1 eger namāz okusañız (وَأَتَمُّمُ الزُّكْرَةَ) dağı zekevet birseñiz (وَأَتَمُّمُ بَرُّسُلَى) dağı resüllerime imān
- 217.2 kitürseñiz (دَعَّرْتَهُمْ) dağı resüllerime yardım birseñiz (وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا) dağı allahü te'ālāge

² efrā'im hazret-i yūsufniñ oğlınıñ ismidir.

- 217.3 körkem boruçqa birüv birlen boruçqa birseñiz ya' nî allah yolında mällarınıznı şarf kılsañız (لَا كُفْرَانَ)
- 217.4 (وَلَا ذَمَّ لَكُمْ جَنَاتٍ) sizlerden yavızlıqlarınıznı ürtermün (عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ) dañı sizni şunday ucmāhlarga
- 217.5 kiritürmün (تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ) ol ucmāhlarnıñ astındın yılğalar (şular) ağar (فَمِنْ كُفْرٍ)
- 217.6 (فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ) sizden (مِنْكُمْ) bes bir kişi bu 'ahd şoñında kâfir bolsa (بَعْدَ ذَلِكَ) bes tañkık
- 217.7 ol kişi yolınıñ toğrısından adaşdı (فَبِمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ) benü isrā'ılınıñ 'ahdlerin bozuvları sebebli
- 217.8 (لَعْنَاهُمْ) alarnı raħmetimden yırağ kılduk hem şüretlerini almaşdurduk (وَجَعَلْنَا لِقُلُوبِهِمْ قَاسِيَةً) dañı köñillerini
- 217.9 äyetlerden qorqmay turğan qara ve qaçı kılduk (يُعْرِفُونَ الْكَلِمَةَ عَنْ مَوَاضِعِهِ) tevrätde muħammed ('aleyhi's-selām)nıñ
- 217.10 şıfatı haqında bolğan sözlerni orunlarından döndürür boldılar ya' nî allahü te'älā qoyğan orunlarından
- 217.11 (ذُكِّرُوا بِهِ) şol nersedende bolğan ülüşlerini (وَنَسُوا حَظًّا) dañı ülüşlerini untdılar ol nerse birlen
- 217.12 buyurulmış boldılar idi ya' nî tevrätde resül allahğa iyerüv birlen buyurulmış bolğan ülüşlerini untdılar
- 217.13 (وَلَا تَرَالُ تَطَّلِعُ) dañı ey muħammed ('aleyhi's-selām) hemişe tüşünür bolursun (عَلَى خَائِفَةٍ مِنْهُمْ) benü isrā'ılden
- 217.14 hıyānetke ya' nî alarnıñ 'ädetlerindendür hıyānet (إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ) meger benü isrā'ılınıñ azından ğına hıyānetke
- 217.15 tüşüngüçi bolmassun ya' nî imān kitürgenleri gine hıyānet kılmasslar (فَاعْفُ عَنْهُمْ) bes benü isrā'ılden
- 217.16 eger tevbe itüp imān kitürseler 'afv it (وَأَصْفَحْ) dañı ötkendeği işlerinden yüz döndür (أَنَّ اللَّهَ)

217.17 **بِعِبِّ الْمُتَّبِعِينَ** (دۈرستلىكده allahü te‘älā‘afv kıluv birlen izgülik kıluvçılarnı dost köredür **وَمِنَ الَّذِينَ**)

217.18 **أَنَا نَصَارَى** (داہی şunday âdemlerden alar eytdiler) biz naşārâlarımız diyü **أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ** biz

217.19 naşārâlar digen âdemlerden ‘ahdlerini alduq ya‘nî biz naşārâ diyüp da‘vâ kıluvçılardan **فَنَسُوا حَظًّا**)

217.20 bes ol naşārâlık da‘vâsında bolğan âdemler ülüşlerini unutdılar **(مِمَّا)** şol nerseden bolğan ülüşlerini

217.21 **ذُكِّرُوا بِهِ** (ol nerse birlen buyuruldu) ya‘nî incilde muhammed ‘aleyhi’s-selâmgê iyerüv birlen buyurulmuş boluvlarını

217.22 unutdılar **فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ** bes naşārâlık da‘vâsında bolğan âdemler arasında düşmânlıknı

217.23 hem de açulanuşvını lâzım itdük **(إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ)** kıyâmet künine kadar şuniñ üçün naşārâlık da‘vâsında

217.24 bolğan âdemler naştüriye ya‘kübiye melekâniyege ayrıldılar **(وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ)** ve tiz ol naşārâlık da‘vâsında

217.25 bolğan âdemlerge allahü te‘älâ haber birür **(بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ)** naşārâlık da‘vâsında bolğan âdemlerniñ kılgan

217.26 nerseleri sebebli ya‘nî cezâ’ hem ‘azâb birlen tiz haber birür allahü te‘älâ **(بِأَهْلِ الْكِتَابِ)** ey kitâb ehli

217.27 ya‘nî yehüdler ve naşārâlar **(فَدُجِبَاءَ كَيْفَ رَسُولِنَا)** taħkik kıldı sizge ilçimiz ya‘nî muhammed ‘aleyhi’s-selâm **(يُبَيِّنُ لَكُمْ)**

217.28 **كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ** (مِمَّا) şol nerseden **(كثيراً)** sizge köpini beyân kıluv **(مِمَّا)** şol nerseden **(كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ)** tevrât birlen incil

- 218.1 kitābından siz ol nerseni yaşırür boldıñız ya' nī yehūdler tevrātdan recm āyetni hem resūl allahnıñ şıfatnı
- 218.2 beyān itken āyetni yaşirdiler nasārālar Һazret-i 'isānıñ āhir zamanda aҺmed isimli peygamberniñ kilüvi birlen
- 218.3 süyünç birüvini incilden yaşirdiler resūl allahnıñ başqa kitāb semāviyede ismi aҺmed bolğan (وَيَعْفُوا)
- 218.4 (عَنْ كَثِيرٍ) daҺı siz yaşirgen nerseniñ köpisinden Һaber birmey afv qılır boldı (قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ)
- 218.5 ey kitāb ehli taҺkik sizge allahdan şik ve azgunlık Һaranguliklarımı bitüre turğan nūr qıldı ya' nī muҺammed
- 218.6 'aleyhi 's-selām (وَكِتَابٌ مُبِينٌ) daҺı mu'cize boluvı zāhir bolğan kitāb ya' nī Һurān kildi (يَوْمَ بِهِ اللَّهُ) ol
- 218.7 kitāb birlen köndürür allahü te'ālā (مَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ) öziniñ rızalığına iyergen kişini ya' nī imān kitürgen
- 218.8 kişini (سُبُلَ السَّلَامِ) 'azābdan selāmet bola turğan yollarga (وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ) daҺı
- 218.9 ol kitāb birlen allahü te'ālā ādemlerni küfr Һaranguliklarından imān nūrına Һıgarur (بِإِذْنِهِ) öziniñ izni
- 218.10 ve tilevi birlen (وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) daҺı allahü te'ālā ol kitāb birlen ҺaҺk yoldan azğan ādemlerni
- 218.11 toğrı bolğan yolğa köndürür (لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ) taҺkik şunday ādemler kāfir boldı (قَالُوا) ol ādemler
- 218.12 eytdiler (أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ بْنُ مَرْيَمَ) düristlikde allah meryem oğlı mesihdür ya' nī 'isādur diyü
- 218.13 ya' nī nasārānıñ ya' Һubiye digen firҺası Һazret-i 'isānı allah digenler (قُلْ) eyt sin ey muҺammed meryem
- 218.14 oğlı 'isānı allah diyüçilerge (فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا) bes allahdan bir nerseni kim mülklenür ya' nī
- 218.15 allahü te'ālānıñ Һudretinden ve irādesinden bir nerseni kim mülklenür ya' nī hiç kim mülklenmes (إِنْ أَرَادَ أَنْ يَمْلِكَ)

- 218.16 (وَأَمَّهُ) eger de allahü te‘ālā meryem oğlu mesîhni helāk itüvni tilese (الْمَسِيحُ بْنُ مَرْيَمَ) dağı mesîhniñ
- 218.17 (وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا) anası Һazret-i meryemni helāk itüvni tilese dağı yirde bolğan ädemlerniñ
- 218.18 barçasını helāk itüvni tilese elbette hiç kim allahü te‘ālāni tilegen nersesinden tıyuvçı bolmas bes
- 218.19 niçük ‘isā allah bolsun (وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) allahü te‘ālā üçündür köklerniñ ve yirlerniñ mülki
- 218.20 (وَمَا بَيْنَهُمَا) dağı kökler birlen yirler arasında bolğan nerseleriniñ mülki (يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ) allahü te‘ālā
- 218.21 tilegen nersesini yaratır (وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ve allahü te‘ālā her bir nerse üzerine küçi yitküçidür
- 218.22 ya‘nī allahü te‘ālā her bir nersege muṭlak küçi yite aşılız da yaraṭa niteki köklerni ve yirlerni yaraṭdı
- 218.23 aşıldan da yaraṭa niteki kökler ve yirler arasında bolğan nerselerni yaraṭdı cinsī bolmağan aşıldan
- 218.24 hem yaraṭa niteki ādem ‘aleyhi’s-selāmnı ve köp Һayvānlarnı yaraṭdı hem cinsī bolğan aşıldan da yaraṭa
- 218.25 yalğız irden gine de yaraṭa niteki Һazret-i Һavvānı yaraṭdı ve yalğız Һatundan ğına da yaraṭa niteki ‘isā
- 218.26 ‘aleyhi’s-selāmnı yaraṭdı ata birlen ananıñ ikisinden hem yaraṭa niteki başqa ādemlerni yaraṭdı (وَقَالَتْ)
- 218.27 (نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ) dağı yehūdler hem naşārālar eytdi (الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى) biz allahniñ oğılları
- 218.28 ve dostlarımız ya‘nī allahniñ oğlu bolğan ‘üzeyr birlen ‘isāge iyergen ādemlerimiz diyü (قُلْ) eyt sin
- 218.29 ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām bu revişçe eytüşçi yehūdler birlen naşārālarğa (فَلَمْ يَعْبُدْكُمُ بَنُو بَنِيكُمْ) bes siz allahniñ

219.1 oğulları ve dostları bolsañız ni üçün allahü te‘ālā sizni günahñız sebebli ‘azāb kıla ve hālenki ata

219.2 balasını ve dostını ‘azāb kılmaydur idi (بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلِقُ) siz allahñın oğulları ve dostları

219.3 tügilsiz belki allahü te‘ālā yaratқан ādemler cümlesinden bolğan ādemsiz (يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ) allahü te‘ālā

219.4 sizlerden tilegen kişisini yarlıkar ya‘nī imān kitürgeniñizni (وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ) ve tilegen

219.5 kişisini ‘azāb kıılır ya‘nī imān kitürmegeniñizni diyüp (وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) dağı

219.6 allahü te‘ālā üçündür köklerniñ ve yirlerniñ mülki (وَمَا بَيْنَهُمَا) dağı kökler birlen yirler arasında

219.7 bolğan nerselerniñ mülki (وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) dağı ol allahü te‘ālāgedür evrileçek ve kaytaçak orun

219.8 (يَا أَهْلَ الْكِتَابِ) ey kitāb ehli ya‘nī yehūdler ve naşārālar (فَتَجَاءُكُمْ رَسُولُنَا) tağkık sizge ilçimiz muḥammed

219.9 ‘aleyhi’s-selām kildi (يُبَيِّنُ لَكُمْ) sizge islām dīnini beyān kıılır (عَلَىٰ فِتْرَةٍ مِنَ الرَّسُولِ) peygamberlerden kisilgen

219.10 vaqtdе kildi sizge ḥazret-i ‘isā birlen resūl allahñın peygamber boluvı arasında biş yüz toqsan toqız yıl

219.11 miqdārı bolğan zamañga fetret ve cāhiliyyet zamañı deyley (أَنْ تَقُولُوا) sizniñ eytüviñiz mekrūh bolğanlıkı üçün

219.12 kildi (مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ) bizge ucmāḥ birlen süyünç birüvçi ve tamuğdan qorkıtuvçi hiç kim kilmedi

219.13 diyüp ya‘nī eger kilgen bolsa imān kitürür idük diyü ‘özü isteviñizni bitürüv üçün kildi (فَقُلْ)

219.14 (جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ) bes bizge kilmedi diyü i‘tizār kıılmañız tağkık sizge ucmāḥ birlen süyünç

219.15 birüvçi ve tamuğdan qorkutuvçi kildi (وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) allahü te‘ālā her bir nerse üzerine

- 219.16 küçi yitküçidür (وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ) ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) şol zamannı zıkr kııl ol zamanda mūsā
- 219.17 ‘aleyhi’s-selām) qavmine eytdi (يَا قَوْمِ) ey qavmim (أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ) sizniñ üzeriñizge bolğan allah (te‘ālā)nıñ
- 219.18 ni‘metini isiñizge tüşürniñiz (أُذْ) şol vaqtde bolğan ni‘metini (جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ) sizniñ içiñizde peygamberler
- 219.19 kıldı ol peygamberler sizni haqq yolğa köndürdiler ve ol peygamberler sebebli şerāfet tabdıñız benū isrā’ilde
- 219.20 yiberilgen qadar peygamber hiç bir ümmetke yiberilmegen (وَجَعَلَكُمْ مَلُوكًا) dağı sizlerni ya‘nī sizniñ
- 219.21 içiñizde pādişāhlar kıldı ya‘nī fir‘avun şoñında peygamberler köpeydiği kibi benū isrā’il içinde
- 219.22 pādişāhlar da köpeydi (وَأَتَاكُمْ) dağı allah te‘ālā sizge birdi (مَا) şol nerseni (لَمْ يَأْتِ أَحَدًا)
- 219.23 (مِنَ الْعَالَمِينَ) ol nerseni bütün ‘ālemden hiç kimge birilmedi ya‘nī sizni deryā yarup fir‘avundan qutqardı
- 219.24 hem sizni “tīh” şahrāsında buluñ birlen kölegeledi hem sizge kökden “men” hem “selvā” indürdi
- 219.25 (يَا قَوْمِ) ey qavmim (أَدْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ) muqaddes bolğan yirge kiriñiz ya‘nī peygamberlerniñ qarargāhı
- 219.26 olğan ve müselmānlarınıñ meskeni bolğan beytü’l-muqaddes yirine kiriñiz (الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ) şunday
- 219.27 muqaddes bolğan yir kim allah te‘ālā ol yirni sizge turaçaq orun itüp levḥü’l-maḥfūzda yazdı (وَلَا)
- 219.28 (تُرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ) dağı artlarıñız üzerine ken‘ān cebābirelerinden qorqup qaytmañız benū isrā’il
- 219.29 naqīblerden ya‘nī ken‘ān cebābireleriniñ ḥāllerini tikşirürge bargan ādemlerden cebābirelerniñ ḥāllerini

220.1 işitüp yığladılar kâşki mışırda ölgen bolsaqçı didiler hem hażret-i mūsāğa mışırğa bizniñ birlen birge

220.2 qayt öziñni reʿis itermiz didiler (فَتَقَلَّبُوا خَاسِرِينَ) bes eger cebābireden qorqup kiri qaytsañız

220.3 zarar itkeniñiz hâlde yaʿnî dünyā ve āhiret şevābından maħrūm bolğaniñız hâlde kiri qaytursız (قَالُوا)

220.4 (بِأَسْوَى) kenʿān cebābiresiniñ hāllerini tikşirüp qaytuvçılar eytdiler ey mūsā (أَنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ)

220.5 düristlikde arz-ı muqaddesde ʿād kavminden qalğan uzun ve kuvvetli ādemler bar bizniñ alarğa qarşı tururğa

220.6 küçimiz yiterlik tügil (وَأَنَّا لَنْ نَنصَلَهُمَا) düristlikde biz arz-ı muqaddesege kirmeymiz (سَنَى يَخْرُجُوا مِنْهَا)

220.7 kenʿān cebābiresi arz-ı muqaddeseden çıqğanga qadar (فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا) bes eger kenʿān cebābiresi arz-ı

220.8 muqaddeseden çıqsalar (فَأَنَّا دَاخِلُونَ) bes biz arz-ı muqaddesege kirgüçilerimiz diyüp (قَالَ رَجُلَانِ) cebābire

220.9 hālini tikşirürge barğan naqıblerden iki ir eytdi yaʿnî yehūdā sıbından bolğan yufnā oğlu kālib

220.10 birlen yūsuf ʿahm oğlu bolğan efrāʾim sıbından nūn oğlu yuşaʿ (مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ) allahü teʿālādan

220.11 qorka turğan ādemlerden (أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا) allahü teʿālā ol iki ir üzerine imān hem sebāt birlen

220.12 enʿām kıldı (ادْمُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ) kenʿān cebābiresi üzerine qaryeleriniñ qabqasından kiriñiz alardan

220.13 qorkmañız alarnıñ gevdeleri zor bolsa da yürekleri yoq diyüp eytdiler (فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانكُمُ الْغَالِبُونَ)

220.14 bes her qayçan siz alarnıñ qabqalarından kirseñiz ol vaqtdе siz gālib bolursız (وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا)

220.15 daħı allahü teʿālā üzerine işleriñizni tabşırıñız (أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ) eger siz allahü teʿālāge imān kitürüvçi

- 220.16 va' desiniñ rastlığını taşdıq kıluvçı bolsañız (قَالُوا يَا مُوسَىٰ) mūsā 'aleyhi's-selāmniñ kavmi eytdiler
- 220.17 ey mūsā (أَنَا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا) arz-ı muqaddesege biz mengü kirmeymiz (مَا دَامُوا فِيهَا) ken' ān cebābiresi ol
- 220.18 arz-ı muqaddesede bolğanları müddetde (فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ) bes sin özin bar hem rabbın barsun (فَقَاتِلَا)
- 220.19 bes rabbın birlen ikiñiz cebābire birlen şoğış qılıñız (أَنَا هُمَا قَاعِدُونَ) düristlikde biz bu orunda
- 220.20 şoğışka barmay oturup turuvçılarımız diyü (قَالَ رَبِّ) hażret-i mūsā eytdi ey rabbim (إِنِّي لَا أَمْلِكُ)
- 220.21 düristlikde min hoca bola almaym (الْأَنْفُسَىٰ وَأَخَىٰ) meger özime dağı kardeşim hārūnga hoca bola alam
- 220.22 hażret-i mūsā kavminden ümid kisgeç şikāyet bu sözni eytdi uşançlı kişisi kardeşi hārūn da mezkūr
- 220.23 iki ir gine qaldı ol iki irge de tamām uşanup bite almadı (فَأَفَرَّقَ بَيْنَنَا) bes bizniñ aramıznı
- 220.24 ayur (وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ) dağı itā' atden çığuvçı kavm arasını ayur ya' nī her qayumızğa tiyüşinçe
- 220.25 hüküm it (قَالَ) allahü te'ālā eytdi (فَأَنبَأَ مُرْمَةً عَلَيْهِمْ) bes düristlikde arz-ı muqaddese benü isrā'īl
- 220.26 üzerine harām kılınmışdur ya' nī günāhları sebebli arz-ı muqaddesege kire almaslar hem arz-ı muqaddeseni
- 220.27 mālİK de bola almaslar (أَرْبَعِينَ سَنَةً) kırk yıl (يَتَّبِعُونَ فِي الْأَرْضِ) yirde hayrān bolup yorurlar
- 220.28 (فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ) bes ey mūsā bozuklık kıluvçı kavm üzerine yavız du'ā' kıluvıña kayğurma
- 220.29 şundan şoñ benü isrā'īl tih şahrāsında altı fersah (yitmiş iki miñ adum) mesāfeni kırk yıl

- 221.1 seyr kıldılar seyrleri her künini irteden kiçke qadar boldı ni qadar kün boyı seyr kılsalar da kiç
- 221.2 birlen hemişe irtel birlen köçken orunlarında boldılar kündiz quyaşdan buluq kölegelep kiç birlen
- 221.3 nūr-ı zāhir bolup yaqıı birür boldı aşığan ta‘āmları men birlen selvā bolup özleri yüklegen
- 221.4 taşlarından şu çıęup şol şu şarābları boldı mūsā ‘aleyhi’s-selām birlen hārūn ‘aleyhi’s-selāmda birge
- 221.5 tih şahrāsında bolsalar da alaręa hiç bir meşaqkat ve ağırlıq bolmadı her ikisi tih şahrāsında vefāt boldılar
- 221.6 hāzret-i hārūndan mūsā ‘aleyhi’s-selām altı yıl şoñ vefāt boldı munıñ şoñında yūşā ‘aleyhi’s-selām
- 221.7 üç aydan şoñ erihānı fetih itdi naķiblerden kālil birlen yūşā‘ dan başqası kinet öldiler
- 221.8 (وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ) ey muhammed (‘aleyhi’s-selām) ehl-i kitāb üzerine ādemniñ iki oęlınıñ haberini
- 221.9 oğuv ya‘ nī qābil birlen hābil haberini allahü te‘ālā ādem ‘aleyhi’s-selāmge bir qurşaqda tuvęan kıız balasını ikinçi
- 221.10 qurşaqda tuvęan ir balasına çiftlendürüv birlen vahy kıldı qābil birlen birge tuvęan kıız bala “iqlimā” körkemrek
- 221.11 boldukdan hābilge birüvge rāzī bolmadı qābil açulandı ādem ‘aleyhi’s-selām qābil birlen hābilge ikinizde
- 221.12 qurbān çalığız qaysıñızniñ qurbānı maķbül olsa iqlimā añar bolur didi her ikisi qurbān boğazladılar
- 221.13 hābilniñ qurbānını kökden oğ tüşüp yandurdu ol vaqt qurbān maķbül boluvniñ ‘alāmeti şol idi
- 221.14 şundan şoñ qābilniñ bigrek açuvı artdı (بِالْحَقِّ) haķlıq birlen oğuv (أَذُقْرَبًا قُرْبَانًا) şol vaqtdağı
- 221.15 haberlerini oğuv ādemniñ iki oğlı allahü te‘ālāge yaqın boluna turęan nerse birlen yaqınlıq kıldılar ya‘ nī
- 221.16 qurbān çaldılar (فَتَقَبَّلَ مِنْ أُمَّهُمَا) bes ol qurbānını iki oęlınıñ birisinden qabül kılandı (وَلَمْ يَقْبَلْ)
- 221.17 (فَقَالَ لَا تَتْلُونَكَ) qurbānı qabül kılinmağanı (مِنَ الْآخِرِ) ve ikinçisinden qabül kılinmadı ya‘ nī qābil qurbānı qabül

221.18 kılinganı ya' nī hābılge eytdi min sini öltürürmün qābılge hābıl ni üçün mini öltüresün didi

221.19 kābıl allahü te'ālā siniñ qurbanıñnı qabül itdi şunun üçün öltürem didi (قَالَ) hābıl eytdi (أَنَا)

221.20 (يَتَّقِبُّ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ) budur başqa tügildür qurbānı allahü te'ālā hilāflık qıluvda özinden şaqlanuvçılardan

221.21 qabül qılır ammā sin allahü te'ālāge hilāflık qıldıñ ve hükmine rāzı bolmadıñ (لَسُنَّ بَسَطْتُ إِلَيَّ) eger sin

221.22 mine töşeseñ (يَدِّكَ) qolıñnı (لَتَقْتُلَنِي) mini öltürmegin üçün (مَا أَنَا بِبَاسٍ يَدِي) min qolımnı

221.23 töşegüçi tügilmün (إِلَيْكَ) siñe (لَأَقْتُلَكَ) sini öltürmekim üçün (أَنِّي) düristlikde min (أَخَافُ اللَّهَ)

221.24 (رَبِّ الْعَالَمِينَ) bütün 'ālemni terbiye itüvçi bolğan allahdan qorqamun (أَنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ) düristlikde

221.25 min siniñ qaytuviñnı tileymün (بِأَنفِي وَأَنْفِكَ) özümniñ hem siniñ günāhıñ birlen ya' nī min siñe boy

221.26 şunamun şuniñ üçün eger de min siñe öltüröv birlen qolımnı töşesem siniñ minim günāhımnı yükleviñni

221.27 tilev üçün eger sin miñe öltüröv birlen qolıñnı töşeseñ öziñniñ günāhıñnı yükleviñni tilev üçün

221.28 (فَتَكُونَنَّ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ) bes eger sin mini öltürseñ oğ iyelerinden bolursun bes şuniñ üçün

221.29 min siñi öltüröv sebebi birlen sini öltüröv günāhsı birlen qaytuvnı tilemeym ol vaqt min oğ iyelerinden

I / 222

222.1 bolur idim (وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ) ve bu oğ cebr qıluvçılarnıñ cezāsıdur (فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ) bes qābılge

- 222.2 nefsi ziynetli ve yiñil iş kıldı (تَمَلَّ أَخِيهِ) kardeşi hābīlni öltürüvni (فَعْتَلَهُ) bes kardeşi hābīlni
- 222.3 öltürdi (فَأَصْبَحَ مِنَ النَّاسِرِينَ) bes kâbīl dünyā ve āhīret cihetinden zarar itüvçilerden bolup tañğa
- 222.4 kirdi (evrildi) çünkü kâbīl ‘ömri boyunca sürülmüş ve kaygulu bolup yorıdı kâbīlniñ hābīlni
- 222.5 öltürüvi hīrā tağında hābīlniñ yigirmi yaşında vaqtinde boldı dimişler kâbīl hābīlni öltürgen şoñında
- 222.6 yirde evvelgi meyyit bolğanlığı için ni kılgıya bilmey hayrān bolup yorıdı (فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا) bes
- 222.7 allahü te‘ālā karğa yiberdi (يَبْعَثُ فِي الْأَرْضِ) ol karğa yirge burnu birlen hem ayağı birlen kazur boldı
- 222.8 hem tofrağını ölgen karğa üzerine saçar boldı (لِيُرِيَهُ) allahü te‘ālā karğanı yiberdi kâbīlge körsetür
- 222.9 için (كَيْفَ يُؤَارِي سَوْأَةَ أَخِيهِ) ol karğa kardeşi bolğan karğanıñ öleksesini niçük örtür kâbīl
- 222.10 hābīlniñ defni hakkında hayrān bolup yorigeç allahü te‘ālā iki karğa yiberdi bu karğalar soğışdılar da
- 222.11 birisi ikinçisini öltürdi bes öltürgen karğa burnı hem ayağı birlen yirmi kazup çukur yaşap
- 222.12 defn kıldı (قَالَ يَا وَيْلَتَى) kâbīl eytdi ey minim helâklikim (أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ)
- 222.13 eyā min bu karğa kibi bolmaqdan da ‘aciz boldım mu (فَأُؤَارِي سَوْأَةَ أَخِي) bes kardeşimniñ öleksesini
- 222.14 ve ‘avretni yaşırürmün (فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ) bes kâbīl kardeşini öltürüvine ökinüvçilerden bolup
- 222.15 tañğa kirdi ve ökindi çünkü kayda koyarğa bilmeyinçe abdurap bir yıl köterüp yorıdı hem
- 222.16 kardeşini öltürüvi sebebli tüsi karğağa eylendi (مَنْ أَجَلُ ذَلِكَ) bu kâbīl kılgan iş için de (كَتَبْنَا

222.17 (عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ) benū isrāʾīl üzerine yazduḡ ve ḡükm itdük biz (أَنَّهُ) düristlikde şaʾn
(مَنْ قَتَلَ)

222.18 (بِغَيْرِ نَفْسٍ) bir kişi kişi öltürse (نَفْسًا) kıřāşnı vācib ite turġan kişi öltürvniñ başqa
(أَوْ فَسَادًا)

222.19 (فِي الْأَرْضِ) yā ki yirde şirk kibi ve yol kisüv kibi bozuḡlıḡ kıluvdan başqa
(فَكَانُوا كَذَلِكِ النَّاسِ جُمُعَةً)

222.20 bes göyā ki ol kişi bütün ādemni öltürdi çünki bir ādemni öltürv birlen bütün ādemni
öltürv

222.21 allahü teʿālāniñ açuvmı tartuvda berāber (وَمِنْ أُمَّيَاهَا) ve bir kişi bir kişini tirgizse
yaʿnī tirük şaluvına

222.22 sebep bolsa kıřāşdan afv kıluv öltürvden tıyluv yāʿki helāk ite turġan sebeblerden
ķutķaruv kibi

222.23 (فَكَانُوا أَدْيَا النَّاسِ جُمُعَةً) bes göyā ki ol kişi bütün kişini tirgüzdi yaʿnī bütün kiřiniñ tirük
şaluvına

222.24 sebep boldı (وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا) ve taḡķiķ benū isrāʾīlge resüllerimiz kildi (بِالْبَيِّنَاتِ)
zāhir bolġan

222.25 muʿcizeler birlen (لَهُمْ أَنْ كَثِيرًا مِّنْهُمْ) munıñ řoñında benū isrāʾīlden köpisi (بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ)
peyġamberlerimiz kilgenniñ

222.26 řoñında (فِي الْأَرْضِ لَمَسْرُوفُونَ) yirde kişi öltürv birlen isrāf kıluvçılardur yol kisüv
mesʿelesinde

222.27 allahü teʿālā zıkr kılınaçaķ āyetni indürdi bu zıkr kılınaçaķ āyetniñ nuzūline sebep řol
ʿurnadan bir şavm

222.28 hicretten altınçı yılda medīne-i münevverge kilüp islām birlen müşerref bolduġları
řoñında medīne

222.29 havāsı tabiʿatlerine muvāfiķ bolmaġanlıġı üçün medīnede turuvnı yaratmadılar hem
tabiʿatleri

I / 223

223.1 özgerdi tüsleri řarġaydı ķurřaķları köpdi uluġlandı resül allah bu şavmge medīneden
çıġup

- 223.2 teveler kaçına barup teve sütleri ve teve bevleri içerge koşdı bu orniyun(?) kavmi resül allah eytkençe teve
- 223.3 sütleri ve teve bevleri içdiler hem selâmetlendiler soñra irtidâd itüp on biş teve oğırlap öz
- 223.4 yurtlarına kıytup kitdiler resül allah bular artından öziniñ mevlâsı (azâd kılgan kulı) bolğan
- 223.5 yesârını bir niçe âdemler birlen birge yiberdi arınyun(?) kavmi yesârge gâlib bolup yesârınıñ iki ayağını
- 223.6 ve iki kolını kisüp şehid itdiler munıñ soñında resül allah hazret-i câbirni bir kavm birlen birge yiberdi
- 223.7 bes arınyun(?) tutup resül allahğa kitürdiler resül allah bu arınyun(?) kavminiñ kollarını ve ayaklarını
- 223.8 kisdı ve aşdırdı allahü te‘âlâ şol haqda zıkr kılınaçaq âyetni indürdi (أَنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ)
- budur başqa
- 223.9 tügildür şunday âdemlerniñ cezâ’sı (بُعَارِبُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ) ol âdemler allah hem allahniñ resüli birlen
- 223.10 şoğış kılurlar ya‘nî allahü te‘âlânıñ hem resül allahniñ dostları birlen şoğış kılurlar (وَيَسْعَوْنَ)
- 223.11 (أَن يَتَّقُوا) dağı yirde bozuqlıq üçün yorurlar (فِي الْأَرْضِ فَسَادًا) alarnıñ cezâsı öltürülmiş boluvlarıdır
- 223.12 (أَوْ تَقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ) yeise aşılmış boluvlarıdır (أَوْ يُصَلَّبُوا) yeise kollarınıñ ve ayaklarınıñ
- 223.13 kisilmiş boluvıdır (مِنْ خَلْفٍ) hilâfdan ya‘nî oñ kolları şol ayakları kisilmiş bolur (أَوْ)
- 223.14 (يَنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ) yeise yirden nefy kılınuvlarıdır ya‘nî habs kılınuvlarıdır yâ ki bir şehrden ikinçi
- 223.15 şehrge yiberilmiş boluvlarıdır allahü te‘âlâ bu âyetde yol kisüvniñ cezâsında dört nerse beyân itdi hemmesi
- 223.16 “o” kelimesi birlen bu “o” kelimesi bizniñ kaçda bil ma‘nâsında çünki bu cezâlar muhârebege muqâbele tarıki
- 223.17 birlen zıkr kılındı muhârebeniñ nev‘ileri ‘âdetde ma‘lûm çünki muhârebe faqat korqutuv birlen gine bola yâ ki faqat

223.18 mālunı ʔalap aluv birlen gine bola yā ki faʕaʕ ʔltüröv birlen gine bola yā ki ʔltüröv ve māl aluvnıñ ikisi

223.19 birlen bola bes cezā nev‘ ileri muḥārebe nev‘ ilerine muḳābil bola bes āyetniñ ma‘ nāsı bola yol kisüvçilerinıñ

223.20 cezāsı faʕaʕ ʔltüröv bola eger ʔzleri faʕaʕ ʔltürseler ʔltürövde aşuvda bola eger ʔzleri ʔltürseler de

223.21 ve mālını da ʔalap alsalar ḥilāf yaḳdan ḳollarını ve ayaḳlarını kisüv bola eger faʕaʕ mālını talap alsalar

223.22 ḥabs ḳılınur yā ki bir şehrden ikinçi şehrge yiberöv bola eger faʕaʕ ḳorḳutsalar (ذَلِكَ) zıkr ḳılınğan cezā’

223.23 (وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ) daḥı yol kisüvçiler için dünyāda rüsvālıḳdur (أَلَمْ خَزَىٰ فِي الدُّنْيَا) daḥı yol kisüvçiler

223.24 için āḫiretde bardur (عَذَابٌ عَظِيمٌ) uluḡ ‘azāb (أَلَّا الَّذِينَ) meger dünyāda rüsvālıḳ āḫiretde uluḡ

223.25 ‘azāb bolmas şunday ādemlerge (تَابِرُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تُقْبَلُوا عَلَيْهِمْ) yol kisüvçiler üzerine sizniñ

223.26 küç yitküçi boluvıñızdan ilk alar tevbe itdiler ya‘ nı ol ādemler māl almasdan burun bu işlerinden

223.27 tevbe ḳıldılar ammā yol kisüvçiler ḳişi ʔltürseler yā ki māl ʔalap alsalar yā ki cerāḥatleseler

223.28 bu vaḳtde iḫtiyār veliler de tileseler ‘afv ḳılurlar ve tileseler ḳişāş alurlar (فَاعْلَمُوا) bes biliñiz (أَنَّ)

223.29 (اللَّهُ) düristlikde allahü te‘ālā (عَفْوٌ رَحِيمٌ) tevbe ḳılınğan ādemlerni yarlıḳaḡuḳdur hem alarḡa raḥmet

I / 224

224.1 itküçidür ya‘ nı tevbe ḳıluv sebebli ḥudūd allah sāḳit bolur ammā ḥuḳūḳ-ı ‘ibād sāḳit bolmas digen ba‘ zılar

224.2 ammā hidāye iyesi bu istiḫnā’ge binā’ tevbe şoñında bu cināyetde ḥadd yoḳ digen (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey anday

- 224.3 imān kitürgen ādemler (اتَّقُوا اللَّهَ) allahniñ ‘azābından şaqlanıñız (وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الرِّسَالَةَ) dağı allahü te‘ālā
- 224.4 yaqın boluvğa sebeb bolğan izgü işlerni kıluv birlen allahü te‘ālāge yaqın boluvni isteñiz (وَجَاهِدُوا فِي)
- 224.5 (سَبِيلِ) dağı allahü te‘ālā yolında cihād kılıñız (لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ) sa‘ādet-i ebediyege irişüviñiz üçün (إِنَّ الدِّينَ)
- 224.6 (كَفَرُوا) düristlikde şunday ādemler kāfir boldılar (لَوْ أَنَّ لَهُمْ) eger de kāfir bolğan ādemler üçün
- 224.7 (وَمِثْلَهُ مَعَهُ) bolsa (مِثْلَ الْأَرْضِ جَمِيعًا) yerde bolğan nerseniñ küllisi (وَمِثْلَهُ مَعَهُ) dağı yerde bolğan nerse birlen birge
- 224.8 meşeli bolsa ya‘nī yine şol kadar nerse alarnıñ mülki bolsa (لِيَقْتَنُوا بِهِ) ol miqdār nerse birlen özlerini
- 224.9 colup aluvları üçün (مَنْ عَذَابَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ) kıyāmet küniñiñ ‘azābından (مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ) kāfir bolğan
- 224.10 ādemlerden özlerine fidye üçün ol miqdār nerseni qabul kıılınmas (وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) dağı ol kāfirlerge
- 224.11 hemişe rencitküçi ‘azāb bolur (يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ) kāfir bolğan ādemler tamuğ otıñdan
- 224.12 çıguvni tilerler (وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا) ol kāfirler tamuğ otıñdan çıguvçı tügillerdür (وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِمٌ)
- 224.13 dağı ol kāfirler üçün hemişe bolguçı ‘azāb bardur allahü te‘ālā orlav mes‘elesinde zıkr kıılmaçaq
- 224.14 āyetni indürdi bu sürqa āyetiniñ nuzūline sebeb şol ubeyriq oğı ta‘me haqında nāzil boldı digenler
- 224.15 anıñ kışşası ötdi (وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ) orlavçı irniñ ve orlavçı hatunniñ hükmi (فَانطَعُرُوا)
- 224.16 (أَيْدِيَهُمَا) bes orlavçı ir birlen orlavçı hatunniñ kollarını kisiñiz ya‘nī on kollarını
- 224.17 sürqanıñ rükni yaşrin aluv şartı kişi mülkinde bolğan şaqlanğan mālını aluv nişābı altun tenekenin
- 224.18 dörtten birini ya‘nī on dirhemni aluv eger sarıq evvel meretebe orlasa oñ kolını bileziginden kisilür

224.19 ikinci merteye oğurlasa soñ ayağını kisilür üçüncü merteye oğurlasa kisilmes belki tevbe itkenine kadar

224.20 habske yabılır (مَرَّ بِهَا كَسْبًا) kisüp kılğan nerseleri berāberinde cezā' birüv üçün kollarnı kisilür

224.21 (وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ) ve (تَكْلًا مِنَ اللَّهِ) allahü te'ālā tarafından 'azāb üçün kolları kisülür (وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ) ve allahü te'ālā hüküm kılğan

224.22 nersesinde gālibdür hem hikmet iyesidür (فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ) bes bir kişi orlav sebebli haber itüvi

224.23 soñından orlavdan tevbe itse (وَأَصْلِحَ) dañı orlağan nersesini iyesine kaytarup birüv sebebli işini

224.24 tüzük kılsa (فَإِنَّ اللَّهَ) bes düristlikde allahü te'ālā (يَتُوبُ عَلَيْهِ) ol oğurlavından tevbe itken kişi

224.25 üzerine tevbesini kabül kıluv birlen kaytur (إِنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te'ālā (غَفُورٌ رَحِيمٌ) oğurlağan ādemniñ

224.26 günāhsını yarlıkağuvçudur hem añağa rahmet kıluvçudur (أَلَمْ تَعْلَمَ) ey muħammed ('aleyhi's-selām) eyā bilmeyün mi sin

224.27 (أَلَمْ تَعْلَمَ) düristlikde allahü te'ālā (أَلَمْ تَعْلَمَ) ol allahü te'ālā üçündür köklerniñ ve yirlerniñ

224.28 mülki (يَعْتَبُ مِنْ يَشَاءُ) allahü te'ālā tilegen ādemni 'azāb kıluv (وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ) dañı tilegen

224.29 ādemni yarlıkar (وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ve allahü te'ālā her bir nese üzerine küçi yitküçidür (يَا أَيُّهَا)

I / 225

225.1 (لَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يَسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ) ey anday peygamber (الرَّسُولُ) sini küfrge aşıguvçı ādemlerniñ

225.2 işi hasretlendürmesün (مِنَ الَّذِينَ) şunday ādemlerden (münāfıqlardan) (قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ)

- 225.3 birlen imān kitürdük dip eytdiler (وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ) hālbükim köñilleri imān kitürmedi (وَمِنْ)
- 225.4 (سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ) dağı şunday ādemlerden (هَادُوا) alar yehūd boldılar (الَّذِينَ) bu münāfıklar birlen
- 225.5 yehūdler yalğan sözni qabül itüp işitüvçilerdür (سَمَاعُونَ لِقَوْمِ آخَرِينَ) dağı ol münāfıklar birlen
- 225.6 yehūdler ikinci yehūd qavmi üçün sinden işitüvçilerdür (لَمْ يَأْتُواكَ) ol yehūdler ikinci qavm 'inād
- 225.7 üçün siñe kilmediler ya'ni siniñ meclisiñde hāzır bolmadılar (يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ) ol
- 225.8 yehūdler tevrāt sözlerini allahü te'ālā qoyğan orunlarından şoñ avişdururlar (يَقُولُونَ) hem ol yehūdler
- 225.9 eytürler (أَنْ أُوتِيْتُمْ هَذَا) eger allahü te'ālā qoyğan orunlarından avişdurulğan sözler sizge birilmiş bolsa
- 225.10 (وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ) ve eger allahü te'ālā bes tutuvıñız ol avişdurulmuşni hen anıñ birlen 'amel itiñiz (فَخُفِّوْهُ)
- 225.11 qoyğan orunlarından döndürülmüş bolmağan sözler sizge birilmese belki muḥammed ('aleyhi's-selām) anıñ hilāfi
- 225.12 birlen sizge fetvā birse (فَاذْخُرُوا) bes ol muḥammed ('aleyhi's-selām) fetvā birgen sözden şaqlanıñız ya'ni
- 225.13 ol söz birlen 'amel qılmañız * bu āyetniñ nuzūline sebep şol: bir vaqıtde ehl-i ḥayberden bir şerīf birlen
- 225.14 şerīfe zinā qıldılar her ikisi muḥşan idiler bularnı taş birlen atıp öltürüvni mekrüh kördiler
- 225.15 şundan şoñ bu şerīf birlen şerīfeni ehl-i ḥayber özlerinden bir qavm birlen benū qarīzağa yiberdiler benū
- 225.16 qarīzalar resül allahdan fetvā sorasunlar üçün hem ehl-i ḥayber benū qarīzağa eytdiler eger de muḥammed
- 225.17 'aleyhi's-selām yüz mertebe şoğuv birlen hem yüzlerini qarağa boyap yurtu birlen buyursa qabül itiñiz eger de
- 225.18 taş birlen atdurup öltürüvni buyursa qabül qılmañız didiler resül allah benū qarīzağa bu şerīf birlen

- 225.19 şerîfeni recm birlen emr itdi recmden baş tartdılar resûl allah süreyyâ oğlu yehūdiler ‘ālimini özi
- 225.20 birlen yehūdler arasında hâkim kıldı resûl allah süreyyâ oğluna eytdi mūsâ üçün deryānı yarğan hem
- 225.21 sizge haqq ik bāṭılını ayurğuçı tevrātını birgen hem sizni qutqarup fir‘ avunnu ğarq itken ma‘būd-ı
- 225.22 bi’l-haqq bolğan allahnı haber biremün siñe tevrāt kitābında muḥşan bolğan ādemge recmni tabasun mı didi
- 225.23 şureyyâ oğlu belī tabam didi yehūdler birden şureyyâ oğluna hücum itdiler şureyyâ oğlu ‘azāb itüvden
- 225.24 qorqup eytdim didi şundan şoñ resûl allah mescid qayusı aldında şerif birlen şerîfeni taş birlen
- 225.25 atup öltürüvge emr itdi hem şolay itdiler (وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ) ve kimdür allahü te‘ālā ol kişini
- 225.26 rüsvāy itüvni ve azdıruvni tilese (فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ) bes ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) ol kişi üçün mālİK bola
- 225.27 almassuñ (مِنَ اللَّهِ) allahdan (شَيْئًا) fitneni yibere turgan hiç nerseni (أَوْلِيَاكَ) bu yehūdler (الَّذِينَ)
- 225.28 şunday ādemlerdür (لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَظْهَرَ قُلُوبَهُمْ) allahü te‘ālā ol yehūdleriniñ köñillerini küfrden pāklavni
- 225.29 tilemedi (وَلَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ) ol yehūdler üçün dünyāda rüsvālıkdur. (وَلَهُمْ فِي الْأَمْرِ عَذَابٌ عَظِيمٌ) daḥı

I / 226

- 226.1 ol yehūdler üçün āḥiretde uluĝ ‘azāb bardur (سَمَاعُونَ لِّلْكَتَابِ) ol yehūdler yalĝannı qabūl itüp
- 226.2 iştikūçilerdür (أَكْأَلُونَ لِّلْسُعْتِ) ḥarām aşavçılardur (فَإِنْ جَاءُوكَ) bes eger ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) ḥükme
- 226.3 üçün yehūdler siñe kilseler (فَاعْسِكُمْ بَيْنَهُمْ) bes yehūdler arasında ḥükme it (أَوْ أَعْرَضَ عَنْهُمْ) yā ki

226.4 hüküm itmeyinçe yehūdlerden yüz döndür resūl ekremge ehl-i kitāb hüküm için kilgende resūl allahnıñ hüküm

226.5 kıluv birlen a' rāz kıluv arasında bu āyetden ihtiyārlı boluvı biline (وَأَنْ تَعْرَضَ عَنْهُمْ) ve eger sin ey

226.6 muḥammed ('aleyhi 's-selām) hüküm itmeyinçe yehūdlerdien yüz döndürseñ (فَلَنْ يَضُرُّكَ شَيْئًا) bes yehūdler siñe hiç

226.7 nerse zarar ite almaslar allahü te'ālā sini alarnıñ zararından şaqlar (وَأَنْ مَكَتَ) ve eger sin yehūdler

226.8 arasında hüküm itseñ (فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ) bes yehūdler arasında 'adllik birlen hüküm it (أَنَّ اللَّهَ)

226.9 (يُحِبُّ الْمُنَافِقِينَ) düristlikde allahü te'ālā hükümde 'adllik kıluvçılarnı dost köredür (وَكَيْفَ يَعْبُدُكَ)

226.10 ve niçük yehūdler sini imān kitürmey turup hüküm kıluvçı kılurlar (وَعَنْهُمْ التَّوْرَةُ) ḥālbükim yehūdler

226.11 qaşında tevrāt bar (فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ) ol tevrātde allahü te'ālānıñ hükmi de bar ol hükmler içinde recm-i

226.12 muḥşan da bar (ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ) munıñ soñında sini ḥākim kılğandan soñ özleriniñ qaşında

226.13 bolğan kitāblarına muvāfiq kılğan hükminden niçük yüz döndüreler ya' nı bu ḥālleri 'acebdür (وَمَا أَوْلَىٰكَ)

226.14 (بِالْمُؤْمِنِينَ) ve bu yehūdler özleriniñ kitāblarına imān kitürüvçi tügillerdür çünki eger özleriniñ

226.15 kitāblarına imān kitürseler kitāblarına muvāfiq bolğan hükmden baş tartmaslar idi (أَنَا أَنْزَلْنَا الْقُرْآنَ)

226.16 düristlikde biz tevrātı indürdük (فِيهَا هُدًى وَنُورٌ) ol tevrātde ḥāklıqğa köndürüv hem bilimsiz hükmlerni

226.17 açuq kıla turğan nūr bardur (بِحُكْمِهَا النَّبِيُّنَ) ol tevrāt birlen benū isrā' il peygamberleri hüküm

- 226.18 kılur boldılar (الَّذِينَ آمَنُوا) şunday peygamberler hüküm kılur boldılar alar allahğa boy şundılar
- 226.19 (وَالرَّبَّانِيُّونَ) dağı benü isrâ'îlniñ (لِلَّذِينَ هَادُوا) yehüd bolğan ädemlerge hüküm kılur boldılar
- 226.20 zâhidleri hüküm kılur boldılar (وَالْأَخْيَارُ) dağı benü isrâ'îlniñ 'âlimleri hüküm kılur
- 226.21 boldılar (بِمَا اسْتَحْفَظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ) allahü te'âlâniñ kitâbından şaqlanmış bolğan nerseleri
- 226.22 birlen hüküm kılur boldılar ya'nî alarğa allahü te'âlâniñ kitâbını şaqlav birlen zâ'îf kılma
- 226.23 ve özgermev birlen emr kıluvı sebebli hüküm kılur boldılar (وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ) dağı benü isrâ'îl
- 226.24 peygamberleri hem zâhidleri ve 'âlimleri ol kitâb üzerine şâhidler ya'nî özgerilmesün diyü tikşirüvçiler
- 226.25 boldılar (فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ) bes ey hâkimler hüküm itüvde ädemlerden korqmañız (وَأَخْشَوْنَ) ve minden gine
- 226.26 korqıñız (وَلَا تَحْزَنُوا بِلَايَاتِ) dağı minim indürgen hüküm-i âyetlerim birlen almaşdurmañız (فَمَا قَلِيلًا) dünyâniñ
- 226.27 az bolğan aqçesini ya'nî rüşvet birlen hüküm kılmañız köp aqçe berâberinde allahü te'âlâniñ âyetlerini
- 226.28 almaşduruvniñ düristligi bilinmey ya'nî dünyâ neresi hadd-i zâtında az ma'nâsında izâfe birlen kirek az ve kirek

I / 227

- 227.1 köp bolsun (وَمَنْ لَّمْ يَعْصِمْ) ve bir kişi hüküm kılmasa (بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ) allahü te'âlâ indürgen nerse birlen
- 227.2 (فَأُولَئِكَ) bes allahü te'âlâ indürgen nerse birlen ğorğa şayup hüküm kılmağçı ädemler (هُمُ الْكَافِرُونَ)
- 227.3 alardur kâfirler ya'nî allahü te'âlâ indürgen âyetlerini inkâr itüvçiler allahü te'âlâ kışâş mes'elesi ğağında

- 227.4 zıkr kılınaçaq āyetni indürdi (وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ) yehüdler üzerine yazduq ve farz kılduq (فِيمَا) tevrātda
- 227.5 (أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ) düristlikde nefis nefis berāberinde öltürölmiş bolur ya' nī bir kişi kişi öltürse
- 227.6 özini öltürölür bes bu āyet delālet kıladur bir müselmān zemmīnī öltürse müselmānnı öltürölüvge oşandaq
- 227.7 ir kişi ħatunnı öltürse irni öltürölüvge hem āzād kişi ħulnı öltürse āzād kişini öltürölüvge (وَالْعَيْنَ)
- 227.8 (بِالْعَيْنِ) daħı közni çığarılmış bolur köz berāberinde (وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ) daħı burunnı kisilmiş bolur burun
- 227.9 berāberinde (وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ) daħı qulaqnnı kisilmiş bolur qulaq berāberinde (وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ) daħı tişni
- 227.10 şoralmış bolur tiş berāberinde (وَالجُرُوحَ قِصَاصًا) daħı cerāħatler kışāş iyesisdür eger kışāş mümkin
- 227.11 bolsa eger mümāsilni i' tibār müşkil bolduqdan kışāş mümkin bolmasa ħukūmet 'adli vācib bolur * bu āyet birlen
- 227.12 bizniñ şerī'atimizde kışāş mes'elesine istidlālñiñ fā'idesi şol çünki allahü te'ālā bu āyetde mūsā 'aleyhi's-selāmge
- 227.13 hem qavmine meşrū' bolğan nerseden ħaber birdi indi bizden burun bolğan peygamberlerniñ şerī'atni
- 227.14 allahü te'ālā yā ki resül allah inkārsız ğına beyān kılsa bizge ol şerī'at birlen 'amel kıluv lāzım bola bu orun da
- 227.15 allahü te'ālā mūsā 'aleyhi's-selāmñiñ şerī'atinden inkārsız bizge ħaber birdi (فَمَنْ تَصَدَّقْ بِهِ) bes bir kişi kışāşnı
- 227.16 şadaqa kılsa ya' nī kışāş alınurğa tiyüş bolğan ādemden kışāşnı 'afv itse (فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ) bes
- 227.17 bu taşdiq taşdiq kıluvçınıñ günāhsını ürtküçidür ya' nī kışāşnı 'afv kıluvı sebebli 'afv kıluvçınıñ
- 227.18 günāhsı yarlıqanur (وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ) ve bir kişi ħüküm itmese kirek kışāşda ve kirek başqa işde bolsun

227.19 (فَأَرْسَلْنَاكَ هُمْ الظَّالِمُونَ) bes allahü te'älâ indürgen nerse birlen (بِمَا أَنْزَلْنَا اللَّهُ) allahü te'älâ indürgen nerse birlen

227.20 (وَوَقَّعْنَا عَلَى أَنْفِهِمْ) dağı peygamberlerniñ eşerleri üzerine hüküm kılmavçılar alardur cebr itüvçiler

227.21 iyertdük biz ya'nî peygamberler artından iyertdük (بِعِيسَى بْنِ مَرْيَمَ) meryem oğlu 'isânı (مُصَدِّقًا لَهَا)

227.22 (مِنَ التَّوْرَةِ) özi aldında bolğan nerseni taşdıq kıluvçı bolğan hâlde ol 'isâ (بَيْنَ يَدَيْهِ)

227.23 öziniñ aldında bolğan nerse tevrâtdan bolğuçı (وَأَتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ) dağı 'isâğa incil birdük (فِيهِ هُدًى)

227.24 (وَنُورٍ) ol incilde haqlıqğa köndürüv hem şübhelı nerselernı açuq kıla turğan nür şâbit bolğan hâlde (وَمُصَدِّقًا)

227.25 dağı ol incil taşdıq kıluvçı bolğan hâlde (لَهَا بَيْنَ يَدَيْهِ) öziniñ aldında bolğan nerseni (مِنَ)

227.26 (وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ) öziniñ aldında bolğan nerse tevrâtdan bolğuçı (التَّوْرَةِ) dağı incilde

227.27 hidâyet hem va'az bolğuçıdur allahdan qorquvçılar üçün (وَلِيَعْلَمَ أَهْلُ الْإِنجِيلِ) dağı incil ehl-i hüküm

227.28 kılsun (بِمَا أَنْزَلْنَا اللَّهُ فِيهِ) allahü te'älâ incilde indürgen nerse birlen (وَمِن لَّمْ يَعْصِكُمْ) ve kimdür hüküm

227.29 kılmasa (بِمَا أَنْزَلْنَا اللَّهُ) allahü te'älâ indürgen nerse birlen (فَأَرْسَلْنَاكَ) bes bu allahü te'älâ indürgen nerse

I / 228

228.1 birle hüküm kıлмаğan âdemler (هُمُ الْفَاسِقُونَ) alardur allahü te'älâniñ tâ'atinden çıguvçılar allahü te'älâ özi

228.2 indürgen nerse birlen hüküm kıлмаğan âdemlernı kâfir hem zâlim hem fâsiq dip atadı bes hüküm itmevden

228.3 inkār murād bolur elbette allahü te‘ālā indürgen nerseni inkār itüvçi kâfir de zālîm de fâsiğ de bola çünki

228.4 muṭlağ zālîm birlen muṭlağ fâsiğ elbette kâfir bola yâ ki allahü te‘ālā indürgen nerse birlen hûkm itmegen kişi

228.5 allahü te‘ālānıñ ni‘metini inkār itüvçi hûkminde cebr itüvçi işinde allahü te‘ālānıñ fâ‘atinden çığuvçı ma‘nāsında

228.6 bolur (بِالْحَقِّ) dağı ey muḥammed siñe kitāb (قُرْآن) indürdük (وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ) hağlığ birlen

228.7 (لَمَّا بَيْنَ يَدَيْهِ) öziñiñ aldında bolğan nerseni rastlavçı bolğan hâlde ol kitāb (مُصَدِّقًا)

228.8 (وَمِمَّا عَلَيْنَا عَلَيْهِ) dağı öziñiñ aldında bolğan nerse semāvî kitāblardan bolğuvçı (مِنَ الْكِتَابِ) başğa

228.9 semāvî kitāblar üzerine şahid bolğan hâlde (فَأَمَّاكُمْ بِيَوْمِهِمْ) bes ehl-i kitāb arasında hûkm it sin

228.10 ey muḥammed (بِمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ) allahü te‘ālā indürgen nerse birlen (وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ) dağı ehl-i kitābnıñ nefis

228.11 arzularına iyerme (عَمَّا جَاءَكَ) öziñe kilgen nerseden avışuv birlen (مِنَ الْحَقِّ) öziñe kilgen nerse

228.12 hağdan bolğuvçı (لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ) ey ādemler sizlerden her biriñiz için kılduğ (شُرْعَةً) meñgülik

228.13 tirüklükge sebep bolğan şerī‘at (وَمِنْهَا جَاءَ) dağı dінде rüşān bolğan tarīğ (وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ) ve eger

228.14 allahü te‘ālā tilese idi (لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً) sizni dінде müttefik bolğan bir ümmet kıldur idi (وَلَكِنْ)

228.15 (فِي مَا آتَاكُمْ) sizge birgen nersesinde ya‘nī (لِيَبْلُوَكُمْ)

228.16 sizge birgen türlü şerī‘atlerinde şunıñ için sizni muhtelif bolğan ümmet kıldı (فَأَسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ)

228.17 bes izgü işlerge āşuğıñız (إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا) cıyılğanıñız hâlde baraçak orniñız allahü te‘ālāgedür

228.18 (كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ) şol nerse birlen (بِمَا) şol nerse birlen (قِيَفَبْتُمْ كُمْ) bes allahü te'älâ sizge haber birür ol nersede

228.19 (وَأَن آَحْكُم بَيْنَهُم) iħtilâf kıılır boldıñız (وَأَن آَحْكُم بَيْنَهُم) daħı kitābnı ey muħammed ('aleyhi's-selām) biz siñe indürdük ehl-i

228.20 (بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ) kitāb arasında ħüküm kııl diyü birlen (بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ) allahü te'älâ indürgen nerse birlen (وَلَا تَتَّبِعُوا)

228.21 (أَهْرَاءَهُمْ) daħı ħüküm itüvde ehl-i kitābnıñ nefsleri arzu kıılğan nersede iyeresün (وَأَحْذَرَهُمْ)

228.22 (أَن يَفْتَنُوكَ) daħı ehl-i kitābnıñ siñi fitnege tüşürüvinden ya'nî döndürüvinden şaqlansun (عَنْ)

228.23 (بَعْضُ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ) allahü te'älânıñ siñe indürgen nersesiniñ ba'zısından (فَسَانُ تَوَلَّوْا) bes

228.24 (أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ) eger ehl-i kitāb ħükmden yüz döndürse (فَاعْلَمُوا) bes bilsün (أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ) budur başqa tügildür

228.25 (أَن يَصِيْبَهُمْ بَعْضُ ذُنُوبِهِمْ) allahü te'älâ tiler (أَن يَصِيْبَهُمْ بَعْضُ ذُنُوبِهِمْ) ehl-i kitābқа günāhlarıñıñ ba'zısı sebebli 'azāb birlen

228.26 (وَأَنَّ كَثِيرًا مِنَ الْإِنْسَانِ) irişüvi ya'nî 'azāb kııluvını (وَأَنَّ كَثِيرًا مِنَ الْإِنْسَانِ) daħı düristlikde ādemlerden köpisi (لَفَاسِقُونَ)

228.27 (أَفْهَكُمْ الْجَاهِلِيَّةَ يَبْغُونَ) elbette allahü te'älânıñ tã'atinden çııuvçılardur (أَفْهَكُمْ الْجَاهِلِيَّةَ يَبْغُونَ) eyā bu yehūd cāhiliyyet milletiniñ ħükmini

228.28 (أَفْهَكُمْ الْجَاهِلِيَّةَ يَبْغُونَ) isterler mi bu āyetniñ nuzūline sebep şol yehūdlerden benū qarīza kabilesi arasında öltürüşüv vāq'a boldı

I / 229

229.1 resül allahğa ħükümge kildiler benū qarızalar eytdiler benū nazır bizniñ qardeşimiz dīnimiz bir kitābımız bir

229.2 eger de benū nazīrden bir ādem bizden bir ādemni öltürse bizge yitmiş vesk (bir vesk altmış şā^c her

229.3 şā^c sikiz kadak) hurma birsünler eger bizden bir ādem benū nazīrdeñ bir ādemni öltürse bizden yüz kırk

229.4 vesk hurmā alsunlar didi resūl allah eytdi qanlar berāber benū nazīr qanı birlen benū qarīza qanı

229.5 arasında ayurma yoq diyüp hūkm itemün didi benū nazīrler resūl allahğa açuvlandılar biz siniñ hūkmiñe

229.6 rāzī tügil sin bizge düşmān didiler (وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا) hūkm yüzinden allahü te^cālādan kimdür

229.7 körkemrek ya^cnī hiç kim yıraç (لَقَوْمٌ يُوفُونَ) şiksiz işanuvçı qavm üçün (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا)

229.8 ey anday imān kitürgen ādemler (لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى) yehūdleriñ dağı naşārālarıñ tutmañız

229.9 (أَوْلِيَاءُ) çin dostlar itüp (بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ) yehūdleriñ naşārālarıñ ba^czısı dīnleri küfr

229.10 boluvda bir bolğanlıqı üçün sizniñ hilāfıñızda ba^czısına dostlardur çünki küfr-i millet vāhıde öz aralarında

229.11 ni qadar düşmān bolsalar da sizniñ hilāfıñızğa kilgende dost boluşurlar iki muhālifniñ üçünçü

229.12 nersede ittifaqları cā^ziz (وَمَنْ يَتَّخِذْهُم مِّنكُمْ) ey mü^zminler sizlerden kimdür yehūd ve naşārālarıñ çin dost

229.13 tutsa (فَأَنَّهُ مَلِئٌ) bes düristlikde ol kişi yehūdler ve naşārālar cümlesindendür (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü

229.14 te^cālā (لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ) zulm qıluvçı qavmni haqlıqğa köndürmes (فَتَرَى الَّذِينَ) bes ey muhammed

229.15 ‘aleyhi^s-selām sin şunday ādemleriñ körürsün (فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ) ol ādemleriñ köñillerinde za^cif i^ctiqād

229.16 bardur ya^cnī münāfıqlarıñ körürsün ‘abdu^l-lah bin übey kibi (يُسَارِعُونَ فِيهِمْ) yehūd ve naşārālarğa ya^cnī alarğa

229.17 dost bolurğa aşugurlar (وَيَقُولُونَ نَحْنُ) eytürler ol münâfıklar biz qorqamız
(أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ) bizge

229.18 zaman dâ'irelerinden bir dâ'ire irişüvinden ya' nî biz özimizge bir nâcâr hâliniñ
irişüvinden qorqamız ya' nî biz

229.19 za' iflenüvimizde devlet kâfirlerge köçer dip 'abdu'l-lah bin şâmet bir vaqtda resül
allahğa eytdi ey

229.20 resül allah minim yehüdlerden köp dostlarım bar hâzır min alarnıñ dostlıqından
bizemün diyü şol vaqt

229.21 'abdu'l-lah bin ubeyy eytdi min irmün zamanniñ eylenüp kitüvinden qorqam alarnıñ
da kirek vaqti bolmağay

229.22 idi min alarnıñ dostlıqından bizmeym didi (فَعَسَىٰ لِلَّهِ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ) bes yaqındur ki
allahü te'âlâ

229.23 resüline dînni üstün qıluvnı hem yardemni kitürmeki (أَوْ أَمْرًا مِنْ عِنْدِهِ) yeise özi
qaşından bir iş

229.24 ni kitürmeki ya' nî münâfıklarını rüsvây qılmağı (فَيُضَيِّعُوا) bes bu münâfıklar tañga
kirürler ya' nî

229.25 evrilürler (عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنفُسِهِمْ) köñillerinde yaşırgen nerseleri ya' nî şik ve nifâqları
üzerine

229.26 ökingenleri hâlde (وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا) dağı allahü te'âlâ münâfıklarını
rüsvây qılğan ve perdelerini

229.27 yırtqanniñ soñında imân kitürgen âdemlerniñ ba' zısı ba' zısına eytürler (أَهْوَىٰ الْأَهْلَ) eyâ bu
âdemler mi

229.28 (جَهَنَّمَ آيَاتِهِمْ) şunday âdemlerdür ki allah birlen qasem itdiler (الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ)
yemînlerinin gâyesi

229.29 birlen (أَنَّهُمْ لَمَعَكُمْ) düristlikde ol münâfıklar elbette siz mü'minler birlen birgemiz
diyü yemîn iterler ya' nî

I / 230

230.1 yemînlerinin gâyesi birlen allahü te'âlâ birlen biz sizniñ birlen birge diyü yemîn itken
âdemler bular mı dip

- 230.2 eytürler (مَبْطُتٌ أَعْمَالُهُمْ) münâfîqlarınñ nifâk sebebli izgü ‘amelleri bâtıl boldı (فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ)
- 230.3 bes münâfîklar dünyâda zarar itüvçi bolup ve rüsvây bolup evrildiler (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا)
- ey anday
- 230.4 imân kitürgen âdemler (مَنْ يَرْزُقْكُمْ عَنْ دِينِهِ) sizlerden kimdür dininden kiri küfrge qaytur
- 230.5 (يَوْمَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ) bes allahü te‘älâ tiz kitürür şunday qavmni (يَوْمَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ) ol qavmni allahü te‘älâ
- 230.6 dost körür hem ol qavm allahü te‘älânı dost körürler allahü te‘älâ ve vuqu‘ sını bilgen nerse birlen bolmasından
- 230.7 burun haber birdi resül allah vefât bolğannıñ şoñında ‘arabdan bir niçe cemâ‘ at mürted boldılar allahü te‘älâ
- 230.8 dost körgen qavmden hâlifeler murâd hem resül allah bu âyet ingeç ebü müsâ el-eş‘ârîge işâret kıldı
- 230.9 (أَعْرَضَ عَلَى الْكَافِرِينَ) ol qavm mü‘minlerge şefqatlilerdür (1) kâfirler üzerine qatıldur (أَذَلَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ)
- 230.10 (يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) ol qavm allahü te‘älâ yolında şoğış qılurlar (وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ) dağı şelte
- 230.11 qıluvçınıñ şeltesinden qorqmaslar (ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ) bu zıkr qılınğan şıfatlar allahınıñ fazlıdur (يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ)
- 230.12 allahü te‘älâ ol fazlını tilegen kişisine birür (وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ) ve allahü te‘älânıñ fazlı kiñdür fazlına ehl bolğan
- 230.13 âdemni bilgüçidür allahü te‘älânıñ yehüdlerni naşārâlarını dost tutmañız digen âyeti ingeç müselmânlar
- 230.14 kâfirlerden bizdiler hem benü qarîza ve benü nazîrada müselmânlardan bizdiler hem hiçbir müselmân birlen söyleşmeske
- 230.15 ve oltuırışmaşka yemîn itdiler şundan şoñ ‘abdu’l-lah bin selâm hem anıñ yoldaşları resül allahğa eytdiler
- 230.16 ey allahınıñ resülü bizniñ yakınlarımız bizden bizdiler ve biznin çura turğan orunlarımız alar arasında idi

230.17 bizge bu iş ağır boldı diyü şol haqda allahü te‘älâ zıkr kıılınacaq âyetni indürdi
(أَنَا وَلِيكُمْ)

230.18 tügildür sizniñ dostıñız (اللَّهُ وَرَسُولُهُ) allahü te‘älâ hem anıñ resülidür (وَالَّذِينَ آمَنُوا)
dağı imân kitürgen

230.19 âdemlerdür ya‘nî kâfirler sizden bizse sizge ni zarar (الَّذِينَ) şunday imân kitürgen
âdemlerdür (يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ)

230.20 alar namâz oqurlar (وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ) dağı zekât birürler (وَهُمْ رَاكِعُونَ) hâlbükim alar
rukû‘ kııluvçılardur

230.21 ya‘nî namâzda rukû‘ kıılğan hâllerinde zekât birürler * bu âyet hâzret-i ‘alî haqında indi
digenler hâzret-i ‘aliden

230.22 rukû‘da hâlde bir şadaqa şoravçı şadaqa şoradı hâzret-i ‘alî az ğına ‘amel birlen
yüzigini şalup

230.23 birdi bes bu âyet delâlet kıladur namâzda hâlde şadaqa birüvniñ düristligine hem az
‘amelniñ namâznı bozmavına

230.24 yâ ki “وَهُمْ رَاكِعُونَ”niñ ma‘nâsı hâlbükim alar nefl-i ‘ibâdetde kııluvçılardur ma‘nâsında
ya‘nî farz namâznı

230.25 ve farz zekâtını edâ’ kıılurlar hem namâz oquğanda zekât birgende nefl-i ‘ibâdetni de
kıılurlar bes bu vaqtda

230.26 bu âyet delâlet kıladur zekât ismi nefl-i şadaqağa da vâq‘a boluvğa hem az ‘amelniñ
namâzda mübâh boluvına (وَمَنْ)

230.27 (وَالَّذِينَ آمَنُوا) dağı imân kitürgen
(يَنُودِلُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ) ve kimdür allahü te‘älânı hem resülni dost tutsa

230.28 âdemlerni dost tutsa (فَأَنْ هَزَبُ اللَّهِ) bes düristlikde allahü te‘älânıñ hizbî ya‘nî dînine
yardem birüvçileri

230.29 (هُمْ الْغَالِبُونَ) alardur ğâlibler (küçliler) zeyd oğlu rifâ‘e hars oğlu suveyd evvel islâm

230.30 1) bu âyetniñ delâleti ile mü‘min şıfatı mü‘minke özin kibi körsetüp kâfirge uluğ
boluvçılığ biline zamanımızda ise her kim

230.31 öziniñ baş buluvın süydükünden birisi ikinçisiniñ zararına söylevden hiç tartmaylar.

- 231.1 izhār kılıp yorıdılar da şöıra münāfiķ boldılar müselmānlardan bir niķe irler bu iki münāfiķnı dost
- 231.2 körüp yorıylar idi allahü te‘ālā şol işden ıyup zıkr kılınaçaķ āyetni indürdi
(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا)
- 231.3 ey anday imān kitürgen ādemler (لَا تَتَّخِذُوا الدِّينَ) şunday ādemlerni tutmañız
(اتَّخِذُوا دِينَكُمْ)
- 231.4 ol ādemler sizniñ dīniñizni maşhara ve oyun itüp tutdılar (مِنَ الدِّينِ) şunday ādemlerdendür
(هَزُورًا وَلَعِبًا)
- 231.5 ol sizniñ dīniñizni maşhara ve oyun itüp tutuvçılar (أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ) ol ādemlerge sizden ilk
- 231.6 kitāb birildi ya‘nī ħor tutķan ehl-i kitāb tutmañız (وَالْكَافِرَ) daķı müşrik bolģan kāfirlerni tutmañız
- 231.7 (أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ) eger siz (وَأَتَمُّوا اللَّهَ) ıyģan neresinde allahdan ķorķıñız (أَوْلِيَاءَ) dostlar itüp
- 231.8 ħaķķ mü‘min bolsañız (وَأِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ) her ķayķan namāzģa nidā kılsañız ya‘nī ezān eytseñiz
- 231.9 (اتَّخِذُوا هُزُورًا وَلَعِبًا) ol nidānı hem namāznı maşhara tutarlar niteki medīnede bir naşrāni mü‘ezzin
- 231.10 «اشهد أن محمدًا رسول الله» diģeķ allahü te‘ālā ol yalģançımı yandursa idi dip eytdi şundan şöñ
- 231.11 şol naşrāni bir kiķede ehl-i beyti yuklaģaç ķolına oķ alup hidmetçisi yanına kirdi oķnıñ oķķunları
- 231.12 ivge öķüp tüşüp naşrānini de ehl-i beytni de yandurdu (ذَلِكَ) bu iş ya‘nī bularnıñ ezānnı hem namāznı
- 231.13 maşhara ve oyun tutuvları (بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْعَلُونَ) şuniñ sebeblidür düristlikde bu ezānnı hem namāznı maşhara
- 231.14 ve oyun tutuvçılar ‘aķlları bolmaģan ķavmdür ya‘nī fikr kılmavları sebebli göyā ‘aķlları yok kibidür
- 231.15 bu āyet delālet kıladur ezānnıñ naşş kitāb birlen meşrū‘ bolmavına hem fażiletine delālet kıladur (قُلْ يَا أَهْلَ)

- 231.16 (الْكِتَابِ) eyt sin ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) ey kitāb ehli ya‘nī yehūdler ve naşārālar (هَلْ تَنْفَعُونَ مَثًا)
- 231.17 bizden hiç nerseni inkār kılmaysız (إِلَّا أَنْ آمَنَّا) meger bizniñ imān kitürüvimizni inkār itesiz (بِاللَّهِ)
- 231.18 allahü te‘ālāge imān kitürüvimizni (وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْنَا) daḥı bizniñ üzerimizge indürilgen nersege (ḳurānğa)
- 231.19 imān kitürüvimizni (وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ) daḥı bizden burun başqa peygamberlerge indürülgen nersege
- 231.20 (kitāb-ı semāviyege) imān kitürüvimizni (وَأَنْ أَكْفَرُكُمْ فَاسْتَوْنُ) daḥı düristlikde sizniñ köpiñiz allahü
- 231.21 te‘ālāniñ ḫā‘atinden çıġuvçılar siz bu āyetniñ nuzūline sebep bir vaḫtde yehūdler resūl allahdan ey muḥammed sin
- 231.22 nersege imān kitüresün dip şoradılar resūl allah allahü te‘ālāge hem özime indürülgen ḳurānğa hem başqa
- 231.23 peygamberlerge özlerine hem kitāblarına imān kitürem didi ‘isā ‘aleyhi’s-selāmge imān kitürem diġeç
- 231.24 yehūdler sizniñ dīniñizden yavız dīn yoġ iken didiler (قُلْ هَلْ أَنْبَأُكُمْ بِشَرِّ مِنْ ذَلِكَ) ey muḥammed (‘aleyhi’s-
- 231.25 selām) eyt sin ehl-i kitābğa eyā min sizge siz inkār kıla turğan nerseden de yavızraq bolğan nerse
- 231.26 birlen ḫaber bireym mü (مُتَّوْبَةً عَلَيْهِ اللَّهُ) allahü te‘ālā ḫuzūrında şābit bolğan izġü cezā yüzinden (مِنْ) şol
- 231.27 kişidür allahü te‘ālā ḫuzūrında şābit bolğan izġü cezā yüzinden siz inkār itken nerseden de yavızraq
- 231.28 bolğan nerse (لَعَلَّهُ اللَّهُ) la‘net kıldı allahü te‘ālā ol kişige (ya‘nī raḫmetinden yıraġ kıldı)
- 231.29 (وَعُصِبَ عَلَيْهِ) daḥı allahü te‘ālā ol kişige açuvlandı (وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفَرْدَةَ وَالْحَنَازِيرَ) daḥı alardan

- 232.1 maymunlar hem doňgızlar kıldı (yaratdı) ya' nî ba' zısını maymun şüretine almaşdırdı alar yehüdlerden
- 232.2 şenbe kün balık avlavçılar (aşhâbü'l-sebat) ba' zısını doňgız şüretine almaşdırdı alar 'isâ ('aleyhi's-
- 232.3 selâm)niñ ma'idesini inkâr itüvçiler (وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ) dağı şeytānga 'ibâdet kıldı (أُولَئِكَ) bu la'net
- 232.4 kıılınmışlar (نُسِرُوا مَكَانًا) orun yüzinden yavızraqlardur (وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ) dağı yolniñ
- 232.5 toğrısından azğuçıraqlardur (وَأَذَا جَاؤُكُمْ) ve her kaççan yehüdlerden münâfıklar kilse siñe (قَالُوا إِنَّمَا)
- 232.6 biz imân kitürdük diyü eytürler (وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ) ve taħkik ol münâfik yehüdler siñe küfr birlen kirdiler
- 232.7 (وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ) hâlbükim ol münâfik yehüdiler şol küfr birlen siniñ yanıñdan çıqdılar ya' nî siniñ
- 232.8 meclisiñden hiç fâ'idelenmediler (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) ve allahü te'âlâ bilgüçirek (مِنَّا) şol nerseni (كَانُوا يَكْتُمُونَ)
- 232.9 ol nerseni münâfik yehüdler yaşirür boldılar ya' nî küfrni (وَنَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ) dağı yehüdlerden köpisini
- 232.10 körürsüñ sin ey muħammed (يُسَارِعُونَ فِي الْإِنْمِ) alar günâhğa aşuğurlar (وَالْعُدْوَانَ) dağı zulumğa aşuğurlar
- 232.11 (وَأَكْثُهُمُ السُّعْتُ) dağı ħarâm aşavlarına aşuğurlar (لَبِئْسَ مَا) ni yavız boldı şol nerse (كَانُوا يَعْمَلُونَ)
- 232.12 ol nerseni yehüdler kıılır boldılar (لَوْلَا يَنْهَاهُمْ) tıysacı ol yehüdlerni (الرَّبَّانِيُونَ) zâhidleri (وَالْأَحْبَابُ)
- 232.13 dağı 'amelleri (عَنْ قَوْلِهِمُ الْأَثْمِ) ol yehüdlerniñ günâh (yalğan) bolğan sözlerinden (وَأَكْثُهُمُ السُّعْتُ)
- 232.14 dağı ħarâm aşavlarından ya' nî yehüdlerni zâhidleri ve 'âlimleri bu işlerinden tıysalar idi yahşı iş

- 232.15 bolur idi lakin tıymadılar (لَبِئْسَ) ni yavız boldı (مَا) şol nerse (كَانُوا يَصْنَعُونَ) ol nerseni
- 232.16 yehüdlerniñ ve zâhidleri ve ʿâlimleri kıldılar ihtisâbnı koyuv günâh kılıvdan yamanraq bolğanga köre allahü teʿâlâ
- 232.17 muṭlaḡ yehüdlər işinde ʿamel, zâhid ve ʿâlimleri işinde şunʿi ʿibâretni kitürdi çünki şunʿi bir nerseni tamâm
- 232.18 fikrlep işlev (وَقَالَتِ الْيَهُودُ) daḡı yehüdlər eytdi (يَدُ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ) allahü teʿâlânıñ kolu bağlanmışdur
- 232.19 yaʿnî rızq birüvden tıyılmışdur (عَلَّتْ أَيْدِيهِمْ) yehüdlerniñ kolları izgü işlerden bağlanmış boldı
- 232.20 (وَلَعْنُوا بِنَا قَالُوا) daḡı yehüdlerge eytken nerseleri (sözleri) sebebli laʿnet kılındı (بَلْ يَرَاهُ)
- 232.21 (مَبْسُوطَتَانِ) belki allahü teʿâlânıñ iki kolu töşelmişdür yaʿnî yehüdlər eytkençe allahü teʿâlâ (وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ) tügildür
- 232.22 belki kâmil comarṭdur (بَلِّغْ كَيْفَ بَشَاءُ) tilegençe ittifaḡ kılur allahü teʿâlâ (وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ)
- 232.23 yehüdlerden köpisine elbette artdurur (مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ) rabbiñden siñe indürülgen nerse yaʿnî ḡurân
- 232.24 (وَالْتَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ) daḡı azğunlıḡnı ve küfrlikni artdurur (طُغْيَانًا وَكُفْرًا) yehüdlər
- 232.25 ve nasārâlar arasına taşladuḡ düşmânlıḡnı ve açuvlanışuvnı (إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ) kıyâmet künine ḡadar bes yehüd birlen
- 232.26 naşârânıñ ḡalbleri ve sözleri muvâfiḡ boluv ihtimâlî yoḡ (كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْغُرَبِ) ḡayu ḡına zaman yehüdlər
- 232.27 resül allah birlen şoḡış kılıv üçün oṡ yaḡsalar yaʿnî resül birlen şoḡış kılıvını tileseler (أَطْمَاءَهَا)
- 232.28 (وَيَسْفُونَ فِي الْأَرْضِ مُسَادًا) ol oṡnı söndürür allahü teʿâlâ yaʿnî ḡaytarur allahü teʿâlâ (اللَّهُ) daḡı yehüdlər

232.29 yirde bozukluk için tırışurlar (وَاللَّهُ لَا يُعِبُّ الْمُتَسَلِّينَ) ve allahü te‘ālā bozukluk kıluvçılarını dost

I / 233

233.1 körmes (وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا) eger kitāb ehli muḥammed (‘aleyhi’s-selām)ge imān kitürseler idi (وَاتَّقُوا)

233.2 daḥı küfrden şaqlansalar idi (لَكُفْرْنَا عَنْهُمْ) elbette ehl-i kitābdan ürter idi (سَيِّئَاتِهِمْ) yavızlıklarını

233.3 (وَلَا دَخَلْنَا لَهُمْ جَنَاتِ النَّعِيمِ) daḥı ehl-i kitābnı ni‘ metler ucmāḥlarına kiritür idük (وَلَوْ أَنَّهُمْ) eger düristlikde

233.4 ehl-i kitāb (أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ) tevrāt birlen incilni turğuzsalar idi ya‘nī tevrāt birlen incilniñ

233.5 hükmlerin hem resül allahniñ ni‘ metni öteseler idi yaşırmeseler idi (وَمَا أَنْزَلْنَا لَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ) daḥı

233.6 rablerinden özlerine indürülmüş bolğan nerseni ya‘nī başka kütb-i uluhyeni ötemeseler idi ya‘nī her kayusı

233.7 birlen ‘amel itseler idi (لَا تَكُونُوا مِنْ قَوْمِهِمْ) başları üstünden yimişler aşarlar idi (وَمَنْ نَعْتِ أَرْجُلَهُمْ)

233.8 daḥı ayakları astından ikinler aşarlar idi ya‘nī rızıkları kiñ bolur idi bu āyet delālet

233.9 kıludur allahü te‘ālāniñ tā‘ati birlen ‘amel itüvniñ ya‘nī rızık tabuv bābında allahü te‘ālā қоşқанча ‘amel kıluv

233.10 rızqınıñ kiñeyüvine sebep boluvğa (مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِفَةٌ) ehl-i kitābdan bardur ‘ādil bolğan ümmet ya‘nī

233.11 resül allahğa imān kitürgen (وَكَيْفَ يُؤْمِنُ مِنْهُمْ) daḥı ehl-i kitābdan köpisi (سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ) ol ehl-i

233.12 kitābdan köpisiniñ işlegen işleri yavız boldı (يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ) ey anday peygamber (بَلِّغْ مَا أَنْزَلْنَا)

233.13 (الْيَكُ مِنْ رَبِّكَ) rabbiñden öziñe indürülgen nerseniñ hemmesini hiç kimden қорқmayınча irişdür

- 233.14 (فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ) ve eger öziñe indürülgen nerseniñ hemmesini iriştürmeseñ (وَأَنْ لَّمْ تَفْعَلْ) bes
- 233.15 allahniñ yibergen nersesiniñ hiç birisini iriştürmegen bolursuñ çünki ba'zısını iriştürmev küllisini iriştürmev
- 233.16 kibidür niteki erkān şalvetniñ ba'zısını qalduruv küllisini qalduruv kibi idi (وَاللَّهُ يَعْصُكَ مِنَ النَّاسِ)
- 233.17 ve allahü te'ālā siniñ cāniñni dūşmāndan şaqlağuçıdır (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te'ālā (لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ)
- 233.18 kāfir bolğan qavmni haqlıqğa köndürmes (قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ) eyt sin ey muḥammed ('aleyhi's-selām) ey kitāb
- 233.19 ehli (لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ) siz hiç nerse ya'nī hiç bir dīn üzerinde tügilsiz (حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ)
- 233.20 tevrātı hem incilni kâ'im qılğanıñızğa qadar (وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ) daḥı rabbiñizden sizge indürülgen
- 233.21 nerseni (kütb-i semāviyeni kâ'im qılğanıñızğa qadar bularnı kâ'im qıluv cümlesinden resül allahğa imānda bar
- 233.22 çünki kütb-i uluhiyeniñ küllisi resül allahğa imān birlen buyuradur (وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ) ehl-i kitābdan
- 233.23 köpisine artdurur (مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ) rabbiñden siñe indürülgen nerse (qurān) (طُغْيَانًا وَكُفْرًا)
- 233.24 azğunlıqni ve küfrlikni artdurur (فَلَا تَأْسُ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ) bes ey muḥammed ('aleyhi's-selām) kāfir qavmi
- 233.25 üzerine azğunlıqları ve küfrlikleri artqanlığı için qayğurma (أَنَّ النَّبِينَ آمَنُوا) düristlikde şunday ādemler
- 233.26 imān kitürdiler (وَالَّذِينَ هَادُوا) daḥı şunday ādemler yehūd boldılar (وَالصَّابِقُونَ) daḥı quyaşka
- 233.27 'ibādet qıluvçılar yā ki feriştelerni benatu'llah diyüvçiler (وَالنَّصَارَى) daḥı naşārālar (مَنْ آمَنَ) bu
- 233.28 tā'ifelerden imān kitürgen ādemler (بِاللَّهِ) allahü te'ālāge (وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) daḥı āḥiret künine (وَعَمَلِ صَالِحًا)

I / 234

- 234.1 dağı izgü ‘amel kılğan ādemler (بَلَا خَوْفٍ عَلَيْهِمْ) bes bu t̄ā’ifelerden imān kitürüp de izgü ‘amel
- 234.2 kılğanlarına qorku yoqdur (وَلَا لَهُمْ يَعْزُبُونَ) dağı bu t̄ā’ifelerden imān kitürüp de izgü ‘amel kılğanları
- 234.3 ḥasretlenür de imesler (لَقَدْ أَعْتَدْنَا مِثْقَالَ حَبِّ الْاِسْرَائِيلَ) taḥkik benī isrā’īl balalarınıñ ‘ahdin
- 234.4 alduq (وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ الرُّسُلَ) dağı isrā’īl balalarına resüller (peygamberler) yiberdük (كَمَا جَاءَهُمْ)
- 234.5 ḳayu ğına zaman isrā’īl balalarına ilçi (peygamber) kilse (بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ) nefsleri arzu
- 234.6 kılmağan ve istemegen nerse birlen (فَرِيقًا كَتَبُوا) peygamberlerden bir cemā’atni yalğanğa tutdılar
- 234.7 (وَفَرِيقًا يَفْتَلُونَ) dağı peygamberlerden bir cemā’atni öltürür boldılar (وَحَسِبُوا أَن لَّا تَكُونُ فِتْنَةً)
- 234.8 dağı isrā’īl balaları fitne bolmassızlıqını ḥesāb kıldılar ya’ nī peygamberlerni öltürüvleri sebebli
- 234.9 özlerine belā ve ‘azāb irişmevni ḥesāb kıldılar (فَعَمُوا وَصَمُوا) bes isrā’īl balaları ḥaḳnı körüvden
- 234.10 şoḳır ve ḥaḳnı işitüvden çoḳraḳ boldılar (ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ) muniñ şoñında isrā’īl balaları
- 234.11 küfrlerinden tevbe itdiler de bes allahü te‘ālā alarğa tevbelerin ḳabül itüv birlen ḳaytdı (ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا)
- 234.12 muniñ şoñında yine de ḥaḳnı körüvden şoḳır ve ḥaḳnı işitüvden çoḳraḳ boldılar (كَثِيرٌ مِنْهُمْ) isrā’īl
- 234.13 balalarından köpisi (وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ) ve allahü te‘ālā isrā’īl balalarınıñ kılğan işlerini körgüçidür

- 234.14 (لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ) taḥkik şunday âdemler kâfir boldılar (قَالُوا) eytdiler alar ya'ni naşârâlar (أَنَّ)
- 234.15 (اللَّهُ هُوَ الْمَسِيحُ بْنُ مَرْيَمَ) düristlikde allahü te'âlâ meryem oğlu mesihdür ('isâdur) diyü (وَقَالَ الْمَسِيحُ)
- 234.16 daḥı mesih ya'ni 'isâ 'aleyhi's-selâm eytdi (يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ) ey isrâ'îl balaları (اعْبُدُوا اللَّهَ) allahü te'âlâge
- 234.17 'ibâdet kılnız (رَبِّ وَرَبِّكُمْ) ol allahü te'âlâ minim ve sizniñ rabbiñizdür (أَنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ) düristlikde
- 234.18 şâ'n kimdür allahğa 'ibâdetde şirk qaşa (فَفَكَ حَرَمَ اللَّهِ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ) bes taḥkik ol kişige allahü te'âlâ
- 234.19 ucmâhını ḥarâm kıılır (وَمَا ذَاكَ الْمُنَارَ) ve ol kişiniñ baraçaq ornı tamuğdur (وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ)
- 234.20 daḥı zılm kıluvçılar üçün tamuğdan qutqara turğan yardımçiler hiç yoğdur (لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ) taḥkik
- 234.21 şunday âdemler kâfir boldı (قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ) ol âdemler allahü te'âlâ üçiniñ üçünçisidür
- 234.22 didiler ya'ni naşârâdan naşûriye ve merķûsiye allah üç ilahniñ üçünçisi didiler ikisinden murâd 'isâ
- 234.23 birlen anası (وَمَا مِنْ إِلَهٍ) yoğdur hiç ḥaqq ma'būd (إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ) meger bir ḥaqq ma'būd bardur (وَأَنَّ)
- 234.24 (لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ) eger de naşârâdan bu ṭâ'ife eytken nerselerinden (teşliyyeşden) ṭıylmasalar (لَيَمَسَّنَّ)
- 234.25 (الَّذِينَ كَفَرُوا) kâfir bolğan âdemlerni elbette tutar (عَذَابَهُمْ) naşârâniñ bu revişçe eytüşçilerinden (عَذَابٌ)
- 234.26 (أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ) rencitküçi 'azâb tutar (الْيَمِّ) eyâ naşârâlar bu yavız i' tiğâdlarından ve bozuğ

234.27 sözlərindən allahü te‘älāge qaytmaslar mı (وَيَسْتَعْتَفُونَ) dağı allahü te‘älāni birlev sebebli allahü te‘älādan yarlıqamaq

234.28 istemesler mi (اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) ve allahü te‘älā eger tevbe kılsalar alarnı yarlıqagaüçdür
مَا الْمَسِيحُ بَنُ

I / 235

235.1 مَرْيَمُ الْأَرْسُولُ meryem oğı mesīḥ (‘isā) imes meger dīn üyretür üçün allahü te‘älāniñ yiberger

235.2 ilçisidür (فَخَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ) taḥkīk ‘isādan burun resüller ya‘nī dīn üyretür üçün allahü

235.3 te‘älāniñ yiberger ilçileri ötdi eger allahü te‘älā ‘isā ‘aleyhi’s-selām qolında ölüklerni tirgüzse taḥkīk

235.4 müsā ‘aleyhi’s-selām qolında ḥayaqni tirgüzdi ve yalan kıldı ve eger ‘isāni atasız ḥulk itse ādem ‘aleyhi’s

235.5 selāmnı atasız ve anasız ḥulk itdi (وَأُمُّهُ صَبِيحَةٌ) dağı ‘isāniñ anası rastlıqğa lāzım bolğuçı ḥatundur

235.6 başqa rastlıqğa lāzım bolğan ḥatunlar kibi yā ki başqa peygamberlerni taḥdīk kıluvçı ḥatunlar kibi

235.7 peygamberlerni taḥdīk kıluvçı ḥatundur (كَأَنَّا يَأْتِيَنَّكَ السَّمَاءُ) başqa ādemler kibi ‘isā hem anası ta‘ām

235.8 aşar boldılar bu şıfatda bolğan ādemlerniñ ilah boluv iḥtimālī niçük bolsun
(أَنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ)

235.9 ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) i‘tibār kıluv qara niçük naşārālarğa özimniñ bir lokma delālet kıla turğan āyetlerni

235.10 beyān kılurmun (نَمْ أَنْظُرْ أَنِّي بَوَفُوكُونَ) muniñ soñında yine i‘tibār kıluv qara niçük ol naşārālar ḥaḡnı

235.11 işitüvden döndürülmüş bolurlar (قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) eyt sin ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) naşārālarğa

235.12 elle siz allahdan başqağa ‘ibādet kılasız mu (مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ) sizniñ üçün mülklenmegen nersege

- 235.13 (ضَرًّا وَلَا نَفْعًا) zararını dağı fâ'ideni ya'nî 'isāğa 'ibadet kılasız mı hālbükim 'isā sizniñ için hadd-i
- 235.14 zātında zararını da fâ'ideni de mālīk bola almay meger allahü te'ālāniñ mülklendürüvi birlen gine mālīk bola (وَاللَّهُ)
- 235.15 (هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ) ve allahü te'ālā sözlerni işitküçi ve i'tikādlarnı bilgüçüdür (قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ) ey muḥammed
- 235.16 (alayhi's-selām) eyt sin ey kitāb ehli (لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ) dīniñizde çikden ötmeñiz (غَيْرَ الْحَقِّ) haḳdan
- 235.17 başka bolğan ötöv birlen ya'nî bāṭıl bolğan ötöv birlen niteki naşārālar ḥazret-i 'isāni mertebesinden
- 235.18 artuḳ ulūhiyyet mertebesine köterdiler yehūdler mertebesinden kim bolğan mertebege tüşürdiler bühtān itdiler
- 235.19 (فَضَلُّوا مِنْ قَبْلِ) dağı şunday ḳavmniñ nefis arzularına iyermeñiz (وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ) taḳḳīḳ ol ḳavm
- 235.20 sizden ilk azdılar (رَضَلُّوا كَثِيرًا) dağı köp kişini azdurdılar da (وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ) dağı yolniñ
- 235.21 toḡrısından azdılar ya'nî öziñizniñ aldıñızda ötken ḳavmlerniñ nefsleri arzu ḳılğan bozuḳ
- 235.22 işlerine ve yaman i'timādlarına iyermeñiz (لَعْنُ الَّذِينَ كَفَرُوا) kāfir bolğan ādemlerge la'net ḳılındı
- 235.23 (عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ) dāvud ('aleyhi's-selām) tiley üzerine (مَنْ بَلَى إِسْرَائِيلَ) (وَعِيسَى بْنِ)
- 235.24 (مَرْيَمَ) dağı meryem oḡlı 'isā tiley üzerine ya'nî allahü te'ālā tevrāt birlen incilde la'net ḳıldı
- 235.25 (وَكَانُوا يَعْتَدُونَ) bu la'net isrā'īl balalarına günāh ḳılıvları sebeblidür (ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا) dağı zulm ḳılıvçı
- 235.26 boluvları sebeblidür (كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ) benū isrā'īl münkerden birisin birisi ṭıymas boldılar

235.27 (فَعَلَوْهُ) kıldılar ol münkerni ya' nî benü isrâ'îlniñ ba' zısı ba' zısını bir kılgan qabāhat işni qaytadan

235.28 kıluvdan tıyılmas boldılar (لَبِئْسَ) ni yavız boldı (مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ) ol benü isrâ'îlniñ kılgan

235.29 işleri (تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ) ey muḥammed (‘aleyhi ’s-selām) ehl-i kitābdan köpisini ya' nî münāfiqlarını körür mü

I / 236

236.1 (يَقُولُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا) kāfir bolğan ādemlerni dost tutarlar (لَبِئْسَ) ni yavız boldı (مَا فَعَلْتُمْ)

236.2 (لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ) ehl-i kitābniñ nefsleri özleri üçün ilk kılgan nerse ya' nî āhiretleri üçün hazırlegen

236.3 ‘amelleri ni yavız boldı (أَنْ سَخَطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ) ehl-i kitāb üzerine allahü te‘ālāniñ açulanıvıdır kāfirlerni

236.4 dost tutuvları sebebli hazırlegen ‘amelleri (وَقِيَ الْعَذَابَ هُمْ خَالِدُونَ) daḥı ‘azābda ol ehl-i kitāb

236.5 meñgü qaluvçılardur ya' nî kāfirlerni dost tutuvları sebebli özleri üçün hazırlegen ‘amelleri ‘azābda

236.6 meñgü qaluvdur (وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ) daḥı eger ehl-i kitābdan bolğan münāfiqlar allahü te‘ālāge

236.7 daḥı peygamberge ḥaqq imān kitürür bolsalar idi (وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ) daḥı peygamberge indürülgen nersege

236.8 ḥaqq imān kitürür bolsalar idi (مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ) kāfirlerni dost tutmaslar idi (لَٰكِنُّ)

236.9 (كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسْتَوُوا) likin ehl-i kitāb münāfiqlarından köpisi yavızlardur ve nifāqlarında şābitlerdür (لَتَجَنَّ

236.10 (أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً) düşmānlıq yüzinden ādemlerniñ iñ qatısı tabarsañ sin ey muḥammed (لَتَلَبَّسَنَّ) ‘aleyhi ’s-selām

- 236.11 (وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا) yehüdlerni (الْيَهُودَ) imān kitürgen ādemlerge (أَمْثَرًا) dağı müşrik bolğan ādemlerni
- 236.12 tabarsañ sin (وَلَنْجَمَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً) dağı dostlık yüzinden ādemlerniñ yaqınrağını tabarsañ sin
- 236.13 (الَّذِينَ) şunday ādemlerni tabarsañ (لِلَّذِينَ آمَنُوا) (قَالُوا إِنَّا نَصَارَى)
- 236.14 ol ādemler eytdiler düristlikde biz naşārālarımız diyü (ذَلِكَ) bu biz naşārā digen ādemlerniñ imān kitürgen
- 236.15 ādemlerge dostlık yüzinden ādemlerniñ yaqınrağı boluvı (بِأَنَّ مِنْهُمْ) şunıñ sebeblidür düristlikde biz
- 236.16 naşārā digen ādemler cümlesinden bardur (وَرُهْبَانًا) ‘ābidler (فَتَسِيدِينَ) dağı ‘ābidler (وَأَنَّهُمْ) dağı düristlikde
- 236.17 ol biz naşārā digen ādemler (لَا يَسْتَكْبِرُونَ) tekebbürlik kılmaslar ya‘nī tekebbürlik kılmaqları sebeblidür
- 236.18 “altınçı cüz’niñ tercemesi tamām boldı” (وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ) ve her kayçan biz
- 236.19 naşārā diyüvçiler resülge indürülgen nerseni (قُرْآنًا) işitseler (تَسْمَعُونَ) körürseñ sin alarnı ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām
- 236.20 (ثُمَّ عَرَفُوا) şol nerseden ki (أَعْيَنَهُمْ تَفْيِضُ مِنَ الدَّنْعِ) közleri yaşnı kıyar ya‘nī yaşnı ağızur (ثُمَّ عَرَفُوا) şol nerseden ki tanudılar
- 236.21 ol nerseni (مِنَ الْحَقِّ) ol nerse ḥağdan bolğuçı ya‘nī ḥağnı tanuğanları üçün resül ekrem
- 236.22 necāşilerge yāsīn süresini oğduğda necāşiler yığladılar hem müselmān boldılar (يَقْرَأُونَ رَبَّنَا آمَنَّا) eytürler
- 236.23 ol biz naşārālar diyüvçiler ey rabbimiz biz muḥammed (şallallahü ‘aleyh ve sellem)ge imān kitürdük (فَأَكْتَبْنَا)
- 236.24 (مَعَ الشَّاهِدِينَ) bes bizni muḥammed ‘aleyhi’s-selāmniñ ḥağğ peygamber boluvı birlen güvāhlıq birüvçiler birlen birge
- 236.25 yazğıl (وَمَا لَنَا) ve ni boldı bizge (لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ) allahü te‘ālāge imān kitürmeyimiz (وَمَا جَاءَنَا) dağı bizge

236.26 kilgen nersege imān kitürmeymiz (مِنَ الْحَقِّ) bizge kilgen nerse haqdan bolguçı (ya' nī Qurāndan) ya' nī bizge

236.27 imān kitürüvden hiç tıyguçı nerse yok (نَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا) hālbūkī rabbimizniñ ucmaḥka kiritüvini

236.28 tama' kılamız (مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ) izgü kavmler ile birge (فَأَنبَأَهُمُ اللَّهُ) bes allahü te'ālā bu tariq eytüvçileri

236.29 şevābladı (بِمَا قَالُوا) eytken nerseleri sebebli (جَنَّتَات) ucmaḥlar birlen (تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ)

I / 237

237.1 ol ucmaḥlarınñ astlarından yılgalar (şular) aḡar (خَالِدِينَ فِيهَا) ol ucmāḥlarda meḡgü qalğanları

237.2 hālde (وَذَلِكَ جَزَاءُ الْوَعْسِينَ) ve bu ucmaḥ imān sebebli izgü 'amel kılgan ādemler üçündür bu zıkr

237.3 kılınğan āyet necāşi hem necāşiniñ yoldaşları haqında indi resül ekrem necāşilerge Qurān birlen

237.4 ebū ḡalib oḡlı ca' ferni yiberdi muhācirler necāşiler birlen idi hem necāşileriñ zāhidleri ve 'ālimleri

237.5 cıyıldılar ḡazret-i ca' fer Qurāndan meryem süresini okudı her qayusı yıḡladılar ve imān kitürdiler

237.6 (وَأَلْدِينِ كَفَرُوا) daḡı şunday ādemler kāfir boldılar (وَكُتُبُوا بآيَاتِنَا) daḡı bizniñ āyetlerimizi

237.7 tekzib itdiler (أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَعِيمِ) bu ādemler ceḡim tamuḡınıñ iyeleridür (بِأَيِّمَا أَلْدِينِ آمَنُوا)

237.8 ey anday imān kitürgen ādemler (لَا تُهْرَمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ) allahü te'ālā sizge ḡelāl kılgan

237.9 nerseleriñ ḡoş bolğanlarını ḡarām kıılmañız (وَلَا تَعْتَدُوا) daḡı allahü te'ālā қоşқан işden ötmeñiz

- 237.10 (أَنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ) dürüstlikde allahü te‘ālā hoşkan işinden ötken kişileri dost körmes
- 237.11 resül ekrem bir künni şahâbelerge kıyâmetni şıfatlap körsetdi hem kıyâmet birlen şahâbelerni bik qorqutdı
- 237.12 şundan şoñ şahâbeler taraluşup ma‘ün oğlu hazret-i ‘oşmänniñ üyine cıyıldılar hemişe kündüz
- 237.13 rüze totup kiç oyağ turup ‘ibâdet kıluvğa töşekde yuqlamaşka it aşamaşka hatunlarğa
- 237.14 yaqınlıq kılamaşka hâşıl dünyanı bütünley taşlap âhıretke gine iqbâl kıluvğa ittifaq kıldılar bu ittifaq
- 237.15 haberi resül allahğa irişdi resül allah eytdi min sizge bu tarıq hoşkanım yok nefsiñizniñ sizde
- 237.16 haqqı bar ba‘zı künlerde rüze tutıñız ba‘zı künlerde iftar kılıñız ba‘zı kiçlerde oyağ turıñız ba‘zısında
- 237.17 yuqulañız min vaqti ile oyağ da turam vaqti ile yuqulaym da rüze de tutam iftar da kılam it de aşaym
- 237.18 didi şol huşuşda allahü te‘ālā zıkr kılınaçaq âyetni indürdi (وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ) dağı allahü te‘ālā
- 237.19 sizge rızqlandırgan nersedem aşanıñız (حَلَالًا طَيِّبًا) helâl ve hoş bolğannı (وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي) dağı şunday
- 237.20 allahdan qorkıñız (أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ) siz ol allahğa imân kitürüvçi siz * yemîn kefareti haqında allahü te‘ālā
- 237.21 zıkr kılınaçaq âyetni indürdi (لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ) allahü te‘ālā‘azâb kılmaz sizni (بِالَّذِي أَيْمَنْتُمْ)
- 237.22 yemînleriñizde qaşdsız boş bolğan yemîn sebebli (ذَلِكَ يُوَاخِذُكُمْ) likin ‘azâb kılmaz allahü te‘ālā (بِهِ)
- 237.23 şol nerse sebebli (عَقَبْتُمْ الْأَيْمَانَ) yemînleriñizni beylediñiz siz ol nerge ya‘nî qaşd birlen yemîn itdiñiz
- 237.24 ya‘nî kileçekde bir işni kılmamun yâ ki kılmamun diyü yemîn iter de yemîninde tura almas (فَكَفَّارَتُهُ)
- 237.25 bes bozğan şüretde bu yemînniñ kefareti ya‘nî ‘azâbnı ürtküçi ----- (أَطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ) on miskîni

237.26 ta‘āmlandırurvdur (مِنْ أَوْسَطِ مَا) şol nerseniñ ortaçasından (تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ) ol nerseden üy

237.27 cemā‘atiñizni ta‘āmlandırursız (أَوْسَوْتَهُمْ) yeise on miskiñge kiyim kiygüzüvdür (أَوْ تَعْرِبُ رَقَبَةً) yā ki

237.28 kul āzād itüvdür (فَمَنْ لَّهُمْ رِجَالٌ) indi eger bir kişi bu zıkr kılingan nerselerden hiç birsini tabmasa

237.29 meşelā ta‘āmlandıruvge yā ki kiyim kiygüzüvge yā ki kul āzād itüvge küçi yitmese (فَصِيَامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ) bes

I / 238

238.1 üç kün rüze tutuvdur (ذَلِكَ كُفَّارَةٌ لِّإِيمَانِكُمْ) bu zıkr kılingan dört türli nerse yeminiñizge kefaretdür

238.2 (أَوْ أَحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ) her kayçan yeminiñ itseñiz ve yeminiñizni bozsañız (أَوْ أَحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ) ammā yeminiñizni şaklañız

238.3 (كُنَّا كَذِبًا) bu beyān kılgan kibi (يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ آيَاتِهِ) allahü te‘ālā sizge āyetlerini beyān kıılır (لَعَلَّكُمْ)

238.4 (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) sizniñ şükr kıluviñiz için (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey anday imān kitürgen ādemler (أَنَّمَا الْحَمْدُ)

238.5 (وَالْمَيْسِرُ) budur başka tügildür çiy yüzim şuvından yaşalgan (2) içmelik dağı ötüş oyunu (وَالْأَنْصَابُ)

238.6 (وَالْأَزْلَامُ) dağı ‘ibādet için kıyulgan şanemler dağı hükm istev için ta‘yiniñ idilgen kadehler (oklar)

238.7 (فَأْتِنْبُوهُ) şeytān ‘amelindendür (مَنْ مَلَ السَّيْطَانَ) necsdür (رَجَسٌ) ‘amelinden bolgan

238.8 necsden şaklanıñız (لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ) dünyā ve āhıret sa‘ādetine irişüviñiz için * allahü te‘ālāniñ (وَمِنْ ثَمَرَاتٍ)

- 238.9 «النَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا» digen sözünden hamrınñ muṭlaq ḥelāl boluvı fehmlene çünki
- 238.10 ma‘ nāsı siz mü‘minler hurma ve yüzüm yemişlerinden içmelik ve körkem rızq yaşarsız munıñ soñında allahü te‘ālānıñ
- 238.11 «قُلْ فِيهِمَا أَتَمَّ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ» digen sözünden içmelikniñ günāhlı iş boluvı biline munıñ soñında allahü
- 238.12 te‘ālānıñ «لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنتُمْ سُكَارَى» digen kolından faqat namāz oquğan vaqıtde hamrınñ ḥarām boluvı biline
- 238.13 mezkūr āyetden muṭlaq ḥarām boluvı biline ebū vaḳkaş oğlı su‘ad eyte dört türlü āyetniñ inüvine min
- 238.14 sebep boldım alar minim ḥaḳqımda indürüldidi evvelgisi şol bedr soğışı küniñde bir kılıç tabdım resül allahğa
- 238.15 eytdim miñe nefl itüp bir diyü resül allah alğan ornıña qoy didi resül allahdan üç mertebe şoradım munıñ
- 238.16 soñında allahü te‘ālānıñ «بَسَّالْوَنِكَ عَنِ الْإِنْفَالِ» digen kolı indi ikinçisi şol bir vaqıtde avırdım resül
- 238.17 allahdan bir kişige vaşiyet eytöv ḥaḳında tekrār şoradım bes allahü te‘ālānıñ
كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُهُمْ،
- 238.18 «الْمَوْتِ» āyeti indi üçünçisi anam miñe islāmım soñında küfrini ‘arz itdi yoğısa sinden rāzī
- 238.19 tügilmün didi bes allahü te‘ālānıñ «وَصَالِحِيهَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا» āyeti indi dörünçisi enşārdan
- 238.20 bir ir ta‘ām yaşap bizni ziyāfetke üñdedi ziyāfetke kildük aşadük ḥamr içdük isridük kıçkuruşduk
- 238.21 şundan soñ «إِنهَا الْخَمْرُ» āyeti indi bu āyetden ḥamr birlen ötüş oyunınıñ kıt‘ā boluvı biline
- 238.22 imām-ı a‘zam ḳaşında ḥamr diyüp yüzimden yaşalğan içmelikge eytile eger de ḳaynasa ve isritküçi bolup
- 238.23 evrilse köpigini aşsa ammā «كُلُّ مَسْكُورٍ فَهْرٌ» ḥadışni yaḳyā bin mu‘in maṭ‘ün digen bes her bir isritken
- 238.24 nersege ḥaḳıḳat ḥamr itlāḳ kılınmay ve diger hamrınñ ḥarāmlığı ḳaṭ‘ī başqa isritkiçlerniñ ḥarāmlığı zanrı

238.25 yine de imām-ı a'zam hıdır boluv üçün köpikni a'vıvı şart itken imām ebü yüsuf birlen imām muhammed köpikni

238.26 a'vıvı şart itmegenler belki isritküci bolup evrilüvni gine şart itkenler yine bizniñ qarda hımrniñ

238.27 hıramlığı zātı üçün isritkenligi üçün tügil hem necāseti de qat'ı digenler
(أَنَا بَرِيدُ الشَّيْطَانِ)

238.28 budur başqa tügildür şeytān tiler (أَنَّ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ الْعِبَادَةَ وَالْبَغْضَاءَ) sizniñ arañızda düşmānlıqni ve a'vıvı

238.29 tüşürüvni (فِي الْحَمْرِ وَالْمَيْسِرِ) hımr dağı ötüş oyunında (وَيُضَدُّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ) dağı şeytān hımr birlen

2) aqlını çığara turgan isritkiç

I / 239

239.1 ötüş oyunında sizni allahniñ zikrinden tıyuvni tiley (وَعَنِ الصَّلَاةِ) dağı namāzdan tıyuvni tiley (قَوْلٍ)

239.2 (أَنْتُمْ مَمْنُونُونَ) bes eyā siz hımr içüv birlen ötüş oyunu oynavdan tıyılmış imessiz mi ya'nı

239.3 tıyılıñız beyāndan maqşüd haber birlen ötüş oyunu bolğanlıqı üçün allahü te'ālā bu ikisini qaytadan

239.4 ayurup beyān itdi ammā evvelde dörtisini birge zıkr kıluvı hıram boluvda ve yavız kişi boluvda berāber

239.5 bolğanlıqları üçün gine (وَأَطِيعُوا اللَّهَ) dağı allahü te'ālāge emrlerinde ve nehylerinde boy şunuñız (وَأَطِيعُوا)

239.6 (الرَّسُولَ) dağı emrlerinde ve nehylerinde resülge muhammed 'aleyhi's-selāmge boy şunuñız (وَأَحْسِنُوا) dağı allahğa hem

239.7 resülge hilāflıq kıluvdan şaklanıñız (فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ) bes eger allahü te'ālāge hem resül allahğa boy şunuñızdan yüz

239.8 döndürseñiz (فَاعْلَمُوا) bes biliñiz (أَنَّهَا عَلَى رَسُولِنَا) budur başqa tügildür bizniñ resülimiz üzerine

239.9 vācib bolur (الْبَلَاغُ الْبَيِّنُ) zāhir bolğan irişdürüv ya‘nī vaḥy kılnğan nerselerni ümmetke irişdürüv gine

239.10 vācib sizniñ itā‘at kılmavıñızda añar zarar yoqdur (لَيْسَ عَلَى النَّبِيِّ) şunday ādemlerge yoqdur

239.11 (آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) ol ādemler imān kitürdiler daḥı izgü ‘ameller kıldılar (مُنَاحٍ فِيمَا طَعِمُوا)

239.12 aşığan nerselerinde günāh yoqdur (إِذَا مَا اتَّقَرَأَ) her kıyçan ḥarāmdan şaqlansalar (وَأَمُّرًا وَعَمَلًا الصَّالِحَاتِ)

239.13 daḥī imān ve izgü ‘amel üzerinde bolsalar (ثُمَّ اتَّقُوا وَأَمُّرًا) muniñ şoniñda ḥarāmdan şaqlansalar hem

239.14 ḥarāmniñ ḥarāmlığına imān kitürseler (ثُمَّ اتَّقُوا وَأَحْسِنُوا) muniñ şoniñda ḥarāmdan şaqlanuvlarında hemişe

239.15 bolsalar hem ‘amelni izgü kılsalar (وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ) ve allahü te‘ālā ‘amelni izgü kıluvçılarını dost

239.16 körür bu āyetniñ nuzūline sebep şol ḥamr ḥarām kılnğanıñ şoniñda şaḥābeler eytdiler ey allahniñ resūli

239.17 bizniñ ḥamr içken ḥālde ve ötüş oyunu oynagan ḥālde ölgen kardeşlerimizniñ ḥāli niçük bolur diyüp

239.18 şol ḥuşūşda allahü te‘ālā zıkr kılnğan āyetni indürdi allahü te‘ālāniñ bu āyetde taqvālıqnı kat kat eytüvi

239.19 üç vaqt i‘tibarı birlen yā ki üç ḥāl i‘tibarı birlen bolur ya‘nī ādemge özinde hem özi

239.20 birlen ādemler arasında hem özi birlen allahü te‘ālā arasında taqvālıqnı isti‘māl kıluv tiyüş yā ki

239.21 kat kat eytüvi üç mertebe i‘tibarı birlen bolur ya‘nī mebdē’i vasaṭ muntēhī i‘tibarı birlen yā ki

239.22 şaqlana turğan nerse i‘tibarı birlen bolur ya‘nī bendege ḥarāmdan şaqlanuv kirek ‘azābdan kırquv üçün

239.23 şübheden şaqlanuv kirek ḥarāmğa tüşüvden kırquv üçün ba‘zı mübāḥlardan şaqlanuv kirek nefsi ḥasīlikden

239.24 şaqlanuv üçün (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey anday imān kitürgen ādemler (لِيُبَدَلَنَكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيِّئِ)

239.25 allahü te‘ālā sizni avdan bir nerse birlen şınar (تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاكُم) ol avğa sizniñ qollarıñız

239.26 ve süngüleriñiz irişür boldı bu āyet ħudeybiye şoğışı yılında indi allahü te‘ālā müselmānları av birlen ibtilā’

239.27 itdi şol qadar av köp boldı ħattā qol birlen tutıp ve süngü birlen sançup alurğa qüdetleri yitdi

239.28 müselmānlar iħrām bağlağanlar idi (لِيَعْلَمَ اللَّهُ) allahü te‘ālāniñ ayurup bilüvi üçün (مَنْ يَخَافُهُ بِالْحَقِيقَةِ)

239.29 allahü te‘ālādan ğaybde kim qorqar ya‘nī kuvvet imān sebebli allahniñ ‘azābından qorqğan ādem birlen imānniñ

I / 240

240.1 za‘ifligi sebebli allahü te‘ālāniñ ‘azābından qorqmağan ādem ayrılson üçün ibtilā’ itdi ya‘nī allahdan

240.2 qorkuvçılar avdan şaqlandılar qorqmağanları şaqlanmadılar (فَمَنْ أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ) bes bir kişi

240.3 av birlen ibtilā’ şoñında zulm itse ya‘nī avlasa (فَلَهُ عَذَابُ الْبِيمِ) bes ol kişiğe rencitküçi ‘azāb bolur

240.4 (لَا تَقْتُلُوا الصَّيْتَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ) ey anday imān kitürgen ādemler (بِأَيِّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) kiyikni öltürmeñiz

240.5 iħrām bağlağanıñız ħâlde (وَمَنْ قَتَلَ مَثَمًا مِّنْهُمْ) ve kimdür sizlerden kiyikni qaşd birlen öltürse (فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا

240.6 قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ) bes ol öltürüvçi kişiğe dört ayaqlı ħayvāndan öltürgen nersesiniñ kıymetde

240.7 meşeliniñ cezāsı bolur ya‘nī kiyikniñ kıymetini töler avlağan orunda kıymetni ta‘yīn kılinur eger de

240.8 kıymeti hedy şemenine yiterlik bolsa öltürüvçi kişi iħtiyārlı bolur kiyik kıymeti qadar kıymetli hedy

240.9 alup boğazlar yā ki ta‘ām alup miskīnlerge dört qadağ buğdaydan yā ki sigiz qadağ arpadan

- 240.10 ʔaʕāmlandırur tilese her miskīn ʔaʕāmi miqḏārına bir kün rūze tutar (يَعْتَمِدُ بِهِ ذَوَا عَنَدَلٍ) bu meşel birlen
- 240.11 ʕadālet iyesi iki kişi ḥükm kıılır (مِنْكُمْ) siz müselmānlardan (هَدْيًا بِالْعَسْكَبَةِ) kaʕbege irişküçi
- 240.12 hedy bolġan ḥālde ol meşel yaʕnī ol hedyni ḥarāmġa iletüp boġazlap ḥarām miskīnlerine tařadduġ kıılır
- 240.13 (أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاكِينٍ) yā ki öltürüvçiġe miskīnleri ʔaʕāmlandıra turġan kefāret tiyüş bolur
- 240.14 yaʕnī her miskīnge buġdaydan yarḫı saʕ arpadan bir saʕ birür (أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا) yeise ol
- 240.15 öltürüvçiġe ʔaʕāmnıñ meşeli bolġan rūze tiyüş bolur yaʕnī her miskīniñ ʔaʕāmi berāberinde bir kün
- 240.16 rūze tutar (لِيُنْفِقَ وَيَالَ أَمْرَهُ) öltürüvçiġe cezā yā ki rūze vācib bolur kıılġan işiniñ
- 240.17 günāhsını tatsun üçün (عَمَّا اللَّهُ عَمَّا سَأَى) allahü teʕālā bendeleriniñ ötkende kıılġan
- 240.18 nerselerinden ʕafv kııldı yaʕnī ḥarām kıılınuvından burun kiyikni öltürüv günāhlarnı (وَمِنْ عَادٍ) ve bir kişi
- 240.19 ḥarām kıılınġan řoñında kiyik öltürüvge kiri kıaytsa yaʕnī taġım öltürse (فَيَذَرْتُمْ اللَّهُ مِنْهُ) bes allahü teʕālā bu kıışiden
- 240.20 cezā birlen öç alur (وَاللَّهُ عَزِيزٌ) ve allahü teʕālā ḥükmlerni lāzım itüvinde ġālībdür (ذُؤَانِ تَقَامٍ) günāhġa devām itken
- 240.21 kıışiden öç aluv iyetidür bu āyet iḥrām ḥālinde av avlavniñ ḥarāmlıġını beyānda bu āyetde şayddan her bir
- 240.22 vaḫřī ḥayvān murād kirek iti aşalmış bolsun ve kirek bolmasun meġer tişlek et kıarġa çayan tilgen
- 240.23 sıçġan resül allahnın
- خُمْسٌ مِّنَ الْفَوَاسِقِ يُقْتَلْنَ فِي الْحَلِّ وَالْحَرَمِ الْحِدَاةُ وَالْغُرَابُ وَالْعَقْرَبُ وَالْفَارَةُ وَالْكَبُ،
- 240.24 (الْعَقْرَبُ) digen ḥadıři birlen bu ḥükmden çıġarılġan yaʕnī biş türlü nerse yavızlardan ḥalde³ hem ḥarāmda
- 240.25 öltürmek dürist yaʕnī tilgen çayan kıarġa sıçġan tişlek etni allahü teʕālā iḥrām baġlaġan ādemge

³ “helālde” olmalı.

240.26 deryā kiyikiniñ helāl bolup yapan kiyikiniñ harām boluvı haqında zıkr qılınacaq āyetni indürdi

240.27 (أَهْلُ لَكُمُ صَيْدِ الْبَحْرِ) sizge deryāda bolğan kiyikler helāl qılındı ya' nı şadağına tirüklük ite turğan

240.28 kiyikler kirek itlerni aşalsun ve kirek aşalmasun (وَطَعَامُهُ) dağı deryā kiyikiniñ iti

240.29 aşala turğanınıñ ta'āmi helāl qılındı ya' nı envā'i balıqdan yaşalğan ta'āmlar (مَنَاءًا لَكُمْ وَالسِّيْرَةَ)

I / 241

241.1 sizge deryā kiyikleri helāl qılındı sizge hem seyr qıluvçılarğa fā'ide bolsun üçün ya' nı misāfir bolmağanlarıñız

241.2 qaqlamayınça aşap misāfirleriñiz qaqlap aşap fā'idelenürsüz (وَحُرْمَ عَلَيْكُمْ صَيْدِ الْبَحْرِ) dağı sizge yapan

241.3 kiyikleri harām qılındı (مَا دُمْتُمْ حُرْمًا) iħrāmlı bolğanıñız müddetde (وَاتَّقُوا اللَّهَ) dağı iħrāmlı hālde av

241.4 avlavda allahdan qorqıñız (الَّذِي إِلَيْهِ تَعْتَدُونَ) şunday allahğa ol allah şarı kobarılmış bolursız yine de

241.5 allahü te'ālā haddiniñ hem qalā'idiniñ meşrū' boluvı haqında zıkr qılınacaq āyetni indürdi (جَعَلَ اللَّهُ) evürdi

241.6 allahü te'ālā (الْكُعبَةُ الْبَيْتِ الْحَرَامِ) beytü'l-harām bolğan qa'beni (قِيَامًا لِلنَّاسِ) ādemlerge turaçaq nerse itüp

241.7 ya' nı ādemleriñ dīn ve dünyā işleriniñ maşlaħatlarını turğuzuvğa sebep itüp evürdi (وَالشَّهْرَ الْحَرَامِ) dağı

241.8 harām ayında ya' nı hacc ötele turğan zü'l-hicce aynı ādemleriñ dīn ve dünyā işlerini turğuzuvına sebep itüp

241.9 evürdi (وَالْهَدْيَ وَالْقِلَاعِدَ) dağı mekkege köndürüle turğan qurbānlıqñı hem hedy boluvı bilinsün üçün

241.10 moynına yip beylengen tevelerni ādemleriñ dīn ve dünyā maşlaħatlarını turğuzuvına (ötevgе) sebep itüp evürdi

- 241.11 (ذَلِكَ) bu ka'beni âdemleriñ dîn ve dünyâ maşlahatlarını ötevge sebep itüp evürüv (لَتَعْلَمُوا) bendeler
- 241.12 bilsünler üçün (أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ) düristlikde allahü te'âlâ biledür (مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ) köklerde
- 241.13 ve yirlerde bolğan nerselerini (وَأَنَّ اللَّهَ) dağı bilsünler üçün düristlikde allahü te'âlâ (بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) her bir
- 241.14 nerseni bilgüçüdür hedy türli boladur te'avvuc' hedysi müt'a hem qurân ihşâr hem cinâyet hedyleri hedy
- 241.15 diyüp qoyğa sağırga tevege itlâk kıılınadur (اعْلَمُوا) biliñiz (أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ) düristlikde allahü te'âlâ
- 241.16 'azâbı qatı bolğuçudur (وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ) dağı düristlikde allahü te'âlâ günâhlarnı yarlıқаğuçudur
- 241.17 hem raħmet kıluvçudur bu âyetde allahü te'âlâ ħarâm kılğan nersege devâm itüvçilerge va'ad hem va'id bar
- 241.18 (مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ) resül üzerine vâcib bolmas meger allahü te'âlâ emr kılğan nerseni irişdürüv gine
- 241.19 vâcib bolur (وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ) ve allahü te'âlâ sizniñ zâhir kılğan nerseniñni de biledür (وَمَا تَكْتُمُونَ)
- 241.20 dağı sizniñ yaşırgen nerseniñni de biledür (قُلْ لَا يَسْمَعُوا السَّمْعَ وَالطَّيِّبُ) eyt sin ey muħammed ('aleyhi's-
- 241.21 selâm) qabâħat nerse birlen körkem nerse berâber bolmas diyüp ya'ni allahü te'âlâ ħuzûrında hiç bir qabâħat
- 241.22 kirek âdem kirek 'amel ve kirek mâl bolsun yaħşı birlen berâber bolmas ol yaħşı kirek kişi ve kirek
- 241.23 'amel ve kirek mâl bolsun (وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْحَبِيثِ) gerçi sini qabâħat nerseniñ köpligi 'aceblendürse de
- 241.24 çünkü köplikke azlıqğa i'tibâr yoқ belki yaħşılıqğa ve naçarlıqğa i'tibâr az bolup maқtavlı bolğan nerse
- 241.25 köp bolup ħorlanmış bolğan nerseden izgürek bu âyetde ħitâb her bir i'tibâr iyesine çünkü

241.26 hitāb-ı mu'ayyenge bolup ğayr-i mu'ayyenni irāde kıluv dūrist
(فَاتَّعُوا اللَّهَ بِأُولَى الْأَلْبَابِ) bes yahşı nerseni

241.27 ihtiyār da gerçi az bolsa da yaman nersedən şaqlanuvda gerçi köp bolsa da ey şāf 'aql iyeleri allahdan qorqıñız

241.28 (لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ) dünyā ve āhıret sa'ādetine irişüviñiz üçün muṭlaqnı muḳayyedke ḫamlniñ bāṭıl boluvı ḫaḳında

241.29 allahü te'ālāniñ zıkr kılınaçaq āyeti vārid boldı (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey anday imān kitürgen ādemler

I / 242

242.1 (لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ) şeylerden şoramañız * bu āyetniñ inüvine sebeb iki türli beyān itilgen birisi

242.2 şol allahü te'ālā «رَبِّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ» āyeti ingeç mālik oğlu sürāqa ey allahniñ resūli her

242.3 yılda ḫacc kıluv farz mı diyü şoradı resūl allah yüz döndürdi cevāb birmedi sürāqa üç mertebe şoradı

242.4 resūl allah yoḳ her yıl farz tügil didi eger de ni'am disem her yıl ḫacc kıluv farz bolur idi her yıl

242.5 ḫacc kıluv farz bolsa küçiñiz yitmes idi ḳaldurur idiñiz de günāhlı bolur idiniz bes min sizni ḳaldurğan

242.6 kibi siz de mini ḳaldurıñız şoramañız didi ikinçisi şol resūl allah ḫalḳniñ fā'idesiz sözni köp şoravından

242.7 açuvı kilüp bir künde ḫuṭbe oḳuydur idi şol vaḳtde eytdi min hiç nersedən şoralmış bolmam meger

242.8 boldım ise cevāb biremün diyü şol vaḳt bir ir min kıyāmetde ḳayu orunda bolurmun diyü şoradı resūl allah

242.9 tamuḡda bolursun didi ikinçisi minim atam kim didi resūl allah ḫuzāka didi bu ādem huzākadān başkanı atam

242.10 diyü da'vā kıladur idi (إِنْ تَبَدَّلَكُمْ تَسْوَأَكُمْ) eger sizge şorağan nerseñiz zāhir kılınsa ḳayḡuḡa şalur

242.11 sizni hem sizge meşakḳat bolur (وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا) ve eger şeylerden şorasañız (حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ) ḳurān

- 242.12 indürülmüş bolğan vaqıtde (تَبَدَّلَكُمْ) sizge şorağan nerseñiz zāhir kılmur da siz kayğurursız ya' nī şeylerden
- 242.13 şoramañız çünki vaħy zamanında şorasañız sizge zāhir kılmur da şorağan nerseñiz öziñizge ağır bolur
- 242.14 nige şoraduk iken diyüp ökinürsüz (عَفَا اللَّهُ عَنْهَا) ol şeylerden allahü te'ālā 'afv kıldı ya' nī allahü te'ālā
- 242.15 tekli'f itmegen nerselerden şoramañız yā ki allahü te'ālā evvelde şorağan nerseleriñizden 'afv kıldı kaytadan
- 242.16 munday şoravnı kıılmañız ma'nāsında (وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ) ve allahü te'ālā ötken günahlarnı yarlıkağuçıdur hem
- 242.17 rahmet kıluvçıdur (فَمَسَّأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ) sizden ilk taħkik bir mes'eleden bir qavm şoradı (ثُمَّ أَصْبَحُوا
- 242.18 بِهَا كَافِرِينَ) şorağan şoñında bu mes'ele sebebli kāfir bolup evrildiler * ya' nī benū isrā'ıl peygamberlerinden
- 242.19 köp nerselerde fetvā şoradılar peygamberler emr itkeç şorağan nerseleri birlen 'amel itmediler de helāk
- 242.20 boldılar bu āyet ingeç şahābeler kireksiz nerselerini şoravdan tıyıldılar zarūr nerselerini gine şoradılar
- 242.21 bu āyet birlen muṭlaqñı muḳayyedge ḥamlniñ bāṭıl boluvına istidlāl kılına çünki muṭlaqñı kaydlavdan şorav kayğunı
- 242.22 ve ağırılıqñı vācib itse bes muṭlaqñı kaydlav bigrekde kayğunı ve ağırılıqñı vācib ite * cāhiliyet 'ādetlerini
- 242.23 bitürüv ḥaḳında allahü te'ālā zikr kıılmaçaḳ āyetni indürdi cāhiliyet zaman ḥalḳı teve eger de biş bala toğdursa
- 242.24 bişinçisi irkek bolsa bu teveniñ iki kıulağına yarup aṭlanmay hem boğazlamaylar idi özini baḥire
- 242.25 dip aṭaylar idi daḥı cāhiyyet zaman ḥalḳı eyteler idi eger de bu seferimden kaytsam yā ki bu avruvımdan
- 242.26 tirilesem ana tevem sā'ibe bolsun diyü ya'nī özine fā'idelenüvni ḥarām itüp itini aşamayınça ve sütüni içmeyinçe
- 242.27 hem aṭlanmayınça ölgençe kıalduralar idi özine sā'ibe diyü ism bireler idi daḥı şāriḳ eger de yidi
- 242.28 bala toğdursa yidinçi balası teke bolsa munıñ itini irler gine aşaydur idi eger şavmlıḳ bolsa şāriḳler arasına

242.29yibereler idi hem vaşile (irişküçi) diyü ism bireler idi dağı ata hayvänniñ şalbından (nuţfesinden) on

I / 243

243.1 bala tuvsı arķası bükreydi indi diyü aţlanmay ve yük tartdurmay ölgençe ķalduralar idi hem “hām” diyü

243.2 ism bireler idi bu ķabāhat ‘ādetleri islāmniñ evveline ķadar kildi munıñ soñında allahü te‘ālā bu cāhiyyet

243.3 ‘ādetlerini nesh itüp zıkr kılınacak āyetni indürdi (مَا جَعَلَ اللَّهُ) meşrū‘ kılmadı hem emr kılmadı allahü

243.4 te‘ālā (سِنٌ بِعَيْرَةٍ) biş bala toğdurup da bişinçi balası irkek bolup iki ķulağı yarılğan teveni (وَلَا

243.5 (سَائِبَةٍ) dağı nezr eytilgen ana teveni (وَلَا وَصِيْلَةٍ) dağı yidi mertebe bala tabķan şarıķnı (وَلَا حَامٍ) dağı

243.6 şalbından on bala dünyāğa kilgen ata hayvänni ya‘nī bu işlerni meşrū‘ kılmadı hem bu işler birlen emr de

243.7 kılmadı (وَلَسَكِنَّ النَّبِيْنَ كَفَرُوا) likin kāfir bolğan ādemler (يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ) allahü te‘ālā üzerine

243.8 bu hayvānlarnı ħarām ķıluvni nisbet birüvde allahü te‘ālāge yalğannı iftirā ķılalar ya‘nī yoķ ve yalğan sözni

243.9 eyteler bes siz müselmānlar bu cāhiyyet zamanından ķalğan ‘ādetlerinde kāfirlerni taşdıķ ķılmañız hem alar

243.10 sözi birlen ‘amel ķılmañız (وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ) ve kāfirlerniñ köpisi ħarām birlen ħelālni bilmesler ya‘nī

243.11 nādānları ammā ‘amelleri iftirā ķılurlar ya‘nī baş bolğanları allahü te‘ālāge yalğannı eytürler ‘avāmı aşla

243.12 bilmesler (وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ) ve her ķayčan ol kāfirlerge eytilse (تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ) allahü te‘ālā indürgen

243.13 nersege (kitābke) kiliñiz diyüp (رَأَى الرَّسُولَ) dağı resülge muĥammed (‘aleyhi’s-selām) ge kiliñiz diyüp (قَالُوا)

- 243.14 (حَسْبُنَا مَا) eytür boldılar bizge şol nerse (dīn) yite (وَجَدْنَا عَلَيْهِ آيَاتِنَا) ol nerse (dīn) üzerinde biz
- 243.15 atalarımızı tabduķ bizge başka dīn kirek tūgil diyü (أَدْرَأَكُنَّ آبَاؤُهُمْ) gerçi ataları bolsalar da yiter mi
- 243.16 (لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا) hiç nerseni bilmes bolsalar da (وَلَا يَهْتَبُونَ) dağı haķķ yolğa könülmes bolsalar da ya' nī
- 243.17 cāhiliyyet kāfirlerine ataları bolğan dīn yiter mi gerçi ataları nādān ve bāṭılıķda bolsalar da elbette yitmey
- 243.18 çünki dīnde ālim bolup haķlıķda bolğan ādemge gine iyerüv dürist bu āyet cāhiliyyet zamanından ķalğan kāfirlerniñ
- 243.19 'aķllarınıñ kim bolup delīlsiz gine atalarına iyerüvlerini beyān bola hem āyetde işāret bar yalgız ĥüsn-ü zānn
- 243.20 birlen gine delīlsiz kişige iyerüvniñ dürist bolmavına mürīdleriniñ ve 'avām ĥalķınıñ işanlarğa ve imāmlarğa ni eytdiler
- 243.21 şunu farz bolup alarınıñ ķurān ĥadişlerden birni de bilmevlerini fehlemey iyerüvleri kibi (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا)
- 243.22 ey anday imān kitürgen ādemler (عَلَيْكُمْ أَنْفُسِكُمْ) sizge lāzım bolsun öziñizni şaķlamak ve işlāĥ itmek
- 243.23 (لَا يُضِرُّكُمْ مِنْ ضَلٍّ) azğan ādemniñ azğınlıķı sizge zarar itmes (أَذِلَّ اهْتَبَيْتُمْ) her ķayçan öziñiz haķlıķğa
- 243.24 könüleñiz mü'minler kāfirlerniñ küfrlerine ĥasretlenüp imān kitürüvlerin arzu itdükleri şoñında zikr
- 243.25 ķılınğan āyet ingen (إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا) cıyılğanıñız ĥāle ķaytaçak ornıñız allahü te'ālāgedür
- 243.26 (كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ) ol nerseni 'amel ķılur (بِمَا) şol nerse birlen (فَيُنَبِّئُكُمْ) bes ĥaber birür allahü te'ālā sizge
- 243.27 boldıñız bu āyetde bir ādemniñ günāhsı birlen ikinçi ādemniñ mu'āĥaza ķılınmavına tenbiye bar allahü te'ālā şāhid
- 243.28 ķoyuv hem da'vā şāhidni yemīn itdürüv hem da'vā ķıluvçı birlen zararına da'vā ķılınğan ādem haķında
- 243.29 zikr ķılınmaçak āyetni indürdi hem zikr ķılınmaçak āyetniñ nuzūline sebep şol bir vaķtde āş oğlı

I / 244

244.1 ‘amrūniñ mevlāsı bolğan bedil şāmğa sevdāge barurğa çıqdı yoldaşları naşārādan ‘adiyy birlen

244.2 temīm idi bedil yolda avırdı hem vasiyyet yazuvın yazdı yanında bolğan her bir neresini yazdı

244.3 yazuvın sevdā mālı arasına taşladı yoldaşlarına eytmedi barı bu metā‘ımnı ölse ehl-i beytime kaytarup

244.4 birürsiz dip ‘adiyy birlen temimge vasiyyet kıldı hem ikisini bu işke şahid kıldı bedil vefāt boldı bu iki

244.5 naşrāni yoldaşları bedil ölgeç bedilniñ mālını tikşirdiler hem malı arasından üç miskāl ağırlığında

244.6 altun birlen naqışlengen kümiş şavt tabdılar bu şāvtnı yaşirdiler şāmdan medinege kaytgaç bedilniñ mālını

244.7 ehl-i beytime birdiler ehl-i beyti mālın açup qarap bedilniñ vasiyyet yazuvını tabdılar vasiyyetde mezkūr kümiş

244.7 şāvtda yazılğan idi bedilniñ yakınlarından iki ādem ‘adiyy birlen temimden şāvtnı soradılar ‘adiyy birlen

244.8 temim biz bedilden alğan nersenı ehl-i beytime tabşirdi biz de başka nerse yok didiler bedil malundan bir az

244.9 nerse şatdı mu didiler bu iki naşrāni hiç nerse şatmadı uzak vaqt avırdı medinege kaytqanda gına

244.10 öldi öz hācetine şarf kıldı didiler bu bedilniñ yakınları biz mālı arasında bir yazu tabduq anda kümiş

244.11 şāvtda yazılğan biz ol şāvtnı tabmaymız didiler bes naşrāniler biz bilmeymiz diyü inkār itdiler nizā‘ qobdı

244.12 resül allahğa hükme bardılar şol huşuşda allahü te‘ālā zıkr kılınacaq āyetni indürdi

(يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ آمُرُوا)

244.13 ey anday imān kitürgen ādemler (شُمَادَةٌ بَيْنَكُمْ) vasiyyetde sizniñ arañızda farz bolğan şehādet ya‘nı

244.14 şahid koyuv (أَإِذَا مَضَىٰ أَمْرُكُمُ الْمَوْتُ) her kayçan sizniñ biriñizge ölüm hāzır bolsa (مِثْلَ الْوَصِيَّةِ) vasiyyet

244.15 vaqtinde ölüm hāzır bolsa (أَتِنَانُ ذَوَاعِدِلْ مِنْكُمْ) sizniñ yakınlarıñızdan yā ki siz müselmānlardan ‘adālet iyesi

- 244.16 bolğan iki irniñ şehādetidür (أَدَّأَخْرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ) yā ki sizniñ yaqınlarıñızğa başqadan yā ki siz
- 244.17 müselmānlarğa başqadan iki kişiniñ şehādetidür (أَنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ) eger siz yirde seyr (sefer)
- 244.18 kılsañız (فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ) bes sizge ölüm kayğusı irişse ya'nī ölseñiz
تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ
- 244.19 (الصَّلَاةِ) bes siz iki şāhidni ikindi namāzı şoñında ħabs kılırsız ya'nī toqtatarsız
(فَيَقْسَمَانِ بِاللَّهِ)
- 244.19 bes iki şāhid allah birlen qasem iterler (أَنْ أَرْتَبْتُمْ) eger şāhidlerniñ uşançlı boluvında şik kılsañız
- 244.20 (لَأَنْشْتَرِي بِهِ نَفْسًا) kasem berāberinde dūnyā semenni almaşdurmaymız dip eytürler
ya'nī şāhidler māl üçün yalğandan
- 244.21 yemīn itmeymiz diyü eytürler (وَلَوْ كُنَّ ذَافِرًا بِي) gerçi fā'idesine yemīn itilmiş yaqınlıq
iyesi bolsa da ya'nī
- 244.22 qardeşimiz bolsa da (وَلَأَنْتُمْ شَهَادَةُ اللَّهِ) dağı allahü te'ālāniñ şehādetini yaşırmeymiz
ya'nī allahü te'ālāniñ uluğlav
- 244.23 birlen emr kılgan şehādetni yaşırmeymiz (أَنَا إِذَا لَمِنَ الْأَمِينِ) düristlikde şehādetni
yaşırdüğimiz vaqtda elbette biz günāhlı
- 244.24 ādemlerdenmiz diyüp eytürler bu āyet ingenden şoñ resül allah ikindi namāzını okudı
da 'adiyy birlen temīmni
- 244.25 qaçurdı minber aldında (بِاللَّهِ لَمْ نَخُنْ بِشَيْءٍ مِمَّا دَفَعُ إِلَيْنَا الْيَمِينَ) ve bu yemīn itdürdi
ya'nī biz ölgen ādem
- 244.26 özimize birgen nersedan hiç nersege ħıyānet kılmadıq ma'nāsında bes bu 'adiyy
birlen temīm yemīn itkeç
- 244.27resül allah bularnı yiberdi bir az zamandan şoñ mezkūr kümiş şavt bular qolında zāhir
boldı bazarda şatup

- 245.1 turalar idi bu haber bedilniñ iki yakın qardeşi muṭṭalib birlen ‘ömerge irişdi muṭṭalib birlen ‘ömer
- 245.2 ‘adiyy birlen temīmge eytdiler siz bedilnin hiç neresi bizde yok diyü yemīn itdiñiz tügil me diyü
- 245.3 belī yemīn itdük biz bedildiñ şatup alğan idük likin şāhidimiz yok idi siz şāhid taleb
- 245.4 kılursız diyü qorkduk şuniñ üçün inkār itdük didiler bes bu vāk‘ānı yine de resūl allahğa beyān
- 245.5 itdiler şundan soñ zıkr kılınacaq āyet indi (فَإِنْ عَثُرَ) bes eger tüşinilmiş bolsa (عَلَى)
- 245.6 buniñ üzerine (أَنْهَمَا اسْتَعْتَقَا أَنْهَمَا) düristlikde iki şāhid günāhnı vācib ite turğan nersege tiyüşli
- 245.7 boldılar ya‘nī iki şāhidniñ hıyāneti yā ki güvāhlık birüvde yalğanlavı zāhir bolsa (فَأَشْرَانِ يَقْرُمَانِ)
- 245.8 (مَنْ الثَّانِي) bes evvelgi iki şāhid ornına tura turğan ikinçi iki şāhid tiyüş bolur (مَقَامَهُمَا)
- 245.9 şunday ādemlerden (اسْتَعْتَقَ عَلَيْهِمُ الْآرْتِيَانِ) şāhid bolur üçün vārişler üzerine haqlıraq boldı
- 245.10 ol iki şāhid ya‘nī alar üzerine cināyet kılınğan ehl-i meyyitden bolur ikinçi iki şāhid ya‘nī
- 245.11 evvelgi iki naşrānī şāhidlerniñ kollarında bedilniñ şavtı zāhir boluv sebebli hıyānetleri bilingeç
- 245.12 bedilnin vārişlerinden iki şāhid bolsun çünki evvelgi iki şāhid bedilniñ şavtını şatup aluvnı
- 245.13 da‘vā kıluvları sebebli müdde‘ī bolup evrildiler ya‘nī muṭṭalib birlen ‘ömer şāhid bolsun (فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ)
- 245.14 bes ikinçi iki şāhid allah birlen qasem iterler (كشهادتنا أحق من شهادتهما) bizniñ güvāhlığımız (yemīnimiz)
- 245.15 qabūl itüvge alarnıñ günāhlıklarından (yemīnlerinden) haqlıraqdur (وَمَا اعْتَدَيْنَا) dağı biz şehādetimizde.
- 245.16 (yemīnimizde) şerī‘at çiginden ötmedük (إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ) düristlikde biz eger yalğandan yemīn
- 245.17 itsek elbette zulm kıluvçılardanmız diyü bu orunda yemīni ikige gine kuşr kıluv meyyitniñ vārişleri

245.18 iki gine bolğanga köre bolur vālā her vāriş inkār itdükden her қayusına yemīn tiyüş bu āyet ingeç

245.19 bedīlniñ vārişleri muṭṭalib birlen ‘ömer ayak üzere turup yemīn eytdiler resūl allah bedīlnin şavtnı

245.20 vārişleri olan muṭṭalib birlen ‘ömerge birdi eger de bu āyetde şehādetden yemīn murād bolsa nizā‘ yoқ

245.21 eger ḥaқıķī ma‘ nāsı murād bolsa eger «أَوْ آخِرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ» den meyyitniñ yaқın ve yıraқ

245.22 қарdeşleri murād bolsa bu vaқtde hem nizā‘ yoқ eger «مَلِكُمْ» den müselmānlar murād bolup «أَوْ آخِرَانِ»

245.23 «مِنْ غَيْرِكُمْ» den ehl-i zemme murād bolsa bu āyet mensūḥ bola çünki zemminiñ müselmānga şehādeti maқbūl tügil

245.24 digenler oşandaқ «فَيْقْسِيَانِ» den murād vaşilerni yemīn itdürüv bolsa bu āyet mensūḥ bolmay

245.25 şāhidlerni yemīn itdürüv murād bolsa mensūḥ bola çünki şāhidni yemīn itdürülmey digenler allahü a‘ lem

245.26 (ذَلِكَ) bu zıkr қılıngan ḥükm ya‘ nī yemīni şāhidlerge қaytaruv (أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ) şāhidlerniñ

245.27 şehādetni kitürüvine yaқınraqdur (عَلَىٰ وَجْهَيْهَا) şehādetniñ tiyüşli bolğan vechesi üzerine (أَوْ يَخَافُوا)

245.28 (أَنْ تَرُدُّ آيَاتِنَا) yā ki şāhidlerniñ yemīnleriniñ қaytarılmış boluvından қorқuvlarına yaқınraqdur (بَعَثَ)

245.29 (آيَاتِنَاهُمْ) şāhidlerniñ yemiñleri soñında ya‘ nī evvelgi şāhidler yemīn itkenden soñ ikinçi şāhidlerden

I / 246

246.1 yemīn itdürülse evvelgi şāhidler yalğanlıқlarının zāhir boluvı sebebli rüsvāy bolurlar (وَاتَّقُوا اللَّهَ)

246.2 hıyānet ve yalğan yemīn itüvde allahdan şaqlanıñız (وَاسْمَعُوا) dağı allahü te‘ālānıñ қоşқан nersesini

246.3 qabül qılıp işitüv birlen işitiñiz (وَاللَّهُ لَا يُهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ) ve allahü te‘ālā öziñiñ ta‘atinden çığıuvçı

246.4 qavmni haqq yolğa köndürmes ya‘nī hıyānetde ve yalğan yemīnde allahdan şaqlanmasānız hem allahü te‘ālānıñ

246.5 қоşқан nersesini qabül qılıp işitmeseñiz allahü te‘ālānıñ ta‘atinden çığıuvçı bolasız allahü te‘ālā öziñiñ

246.6 ta‘atinden çığıuvçı qavmni haqq yolğa köndürmes (بِزْمٍ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ) ey muħammed şol künni beyān qıl

246.7 (allah) te‘ālā ol künde peygamberlerni cıyar ya‘nī kıyāmet künni (فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ) bes allah peygamberlerni

246.8 qavmlerini şelte qılıp eytür allahni birlevge ündegen vaqtde qayı nersede qabül qılındıñız (فَالْوَالِدَاتُ يُغْنِيَنَّ عَنْكِ كُنُفَهُنَّ وَالَّذِينَ يُؤْتِينَ بِكُفْرَانِهِمْ أُجْرَهُمْ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ)

246.9 peygamberler eytürler bizge sin bilgen nerseni bilüv yoq (إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ) düristlikde sin gayblerni

246.10 bilgüçisüñ (إِذْ قَالَ اللَّهُ) ey muħammed (‘aleyhi's-selām) şol vaqtne beyān qıl ol vaqtde allahü te‘ālā eytdi (يَا عِيسَىٰ)

246.11 ey meryem oğı ‘isā (إِذْ كُرِّرْنَا عَلَيْكَ) siniñ üzeriñe bolğan ni‘metimni isiñe tüşür (وَعَلَىٰ)

246.12 (إِذْ آتَيْنَكَ بُرُوحَ الْفُلِّ) dağı siniñ anañ üzerine bolğan ni‘metni isiñe tüşür (وَالَّتِي) şol vaqtde

246.13 bolğan ni‘metimni zıkr qıl sini rūhü'l-ğuddüs (cebrā‘il ‘aleyhi's-selām) birlen kuvvetledim (نُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهَادِ كَهَاتَا)

246.14 ādemlerge söyleşür boldıñ bişikde vaqtinde dağı yigit vaqtinde (otuz yaşından ötken irge kehl hatunğa kehle

246.15 diyürler) ya‘nī bişikdegi bala vaqtinde söyleşüviñ birlen yigit vaqtinde söyleşüviñ berāber boldı mundan maqşūd

246.16 ‘aqlınıñ kemālinde hem söyleşüvde bala hālini kuhūlet hāliline tutaşduruv

(وَإِذَا عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ) dağı şok vaqtdağı

246.17 ni‘metimni isiñe tüşür siñe kitāb (yazuv) üyretdim (وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ) dağı

hikmet hem tevrāt

246.18 ve incil üyrettim (وَأَدْتَعَلُّنِي مِنَ الطَّيْرِ) dağı şol vaqtdağı ni‘metimni isiñe tüşür

balçıqdan şüretlendürür

246.19 boldıñ (كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ) kuş şüreti kibi (بِأَذْنِي) minim iznim birlen (فَتَنْفَعُ فِيهَا) bes ol

şüretke ürür boldıñ

246.20 (فَتَكُونُ طَيْرًا بِأَذْنِي) bes ol şüret minim iznim ve tilevim birlen kuş bolur boldı

(وَتَبْرَأُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ)

246.21 (بِأَذْنِي) dağı minim tilevim birlen közsiz toğmaları ve ala tenlileri selāmetlendürür

boldıñ (وَإِذَا)

246.22 (تُخْرِجُ النَّوَى بِأَذْنِي) dağı şol vaqtdağı ni‘metimni beyān kılğan ölüklerni tırgüzüp

qabrlerinden

246.23 çıgarur boldıñ (وَإِذَا كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَدَاكَ) dağı şol vaqtdağı ni‘metimni isiñe

tüşür

246.24 isra’ıl balaları (yehüdlerni) öltürürge qaşd kıluvlarında sinden tıydım ya‘nı

öltürtmedim (أَذْنِي) şol

246.25 vaqtda öltürüvden tıydım (جَسْتُهُمْ بِالْبَيْتَاتِ) isra’ıl balalarına zāhir bolğan mu‘cizeler

kitürdiñ sin (فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَتَّعْتُمُ)

(أَنْ هَذَا الْأَسْرَمِيُّ)

246.27 sin kitürgen nerse tügildür meger zāhir şi‘irdür diyü (وَإِذَا أَرْمَعْتُ إِلَى الْمَوَارِيثِ) dağı

şol vaqtdağı

246.28 ni‘metimni isiñe tüşür havārilerğa (benü isra’ılınıñ havāşına) siniñ tiliñ üzeriñe vağy

kıldım (أَنْ)

246.29 (فَالرَّوَابِطُ وَالْمَوَارِثُ) miñe hem resūlime īmān kitüriñiz diyü (أَمْؤَابِ أَوْ مَوَارِثُ) havāriler eytdiler ey rabbimiz

I / 247

247.1sine hem resūliñ ‘isāğa īmān kitürdük şahid bolsun (بِأَنَّا مُسْلِمُونَ) düristlikde biz boy sunuvçılarımız

247.2diyü (أَذَقَالِ الْمَوَارِثُونَ) ey muḥammed ‘aleyhi's-selām şol vaḫtni beyān qılğan havāriler eytdiler (يَا عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ)

247.3 ey meryem oğlu ‘isā (هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ) eyā rabbiñniñ küçi yiter mi ya‘nī qılır mı (أَنْ يَنْزِلَ عَلَيْنَا)

247.4 (مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ) bizniñ üzerimizge kökden mā’ide (ta‘amlı aş yavlıq) ya‘nī içine ta‘ām koyılğan nerse

247.5 indürüvge (قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ) ḫazret-i ‘isā havārilerge eytdi munıñ kibi nersenı şoravda allahdan qorqıñız

247.6 (أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ) eger siz allahü te‘ālāniñ ḫudretiniñ ḫamil boluvına ve minim peyğamber boluvına īmān kitürüvçi

247.7bolsañız (فَالرَّوَابِطُ وَالْمَوَارِثُ) havāriler eytdiler ol mā’ideden aşavımızni tileymiz (وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا)

247.8daḫı allahü te‘ālāniñ ḫudretiniñ kāmıllıkni köz birlen körüp köñıllerimizniñ ḫararlanuvını tileymiz (وَنَعْلَمُ)

247.9 (أَنْ قَصَصْنَا) daḫı peyğamberlikni da‘vā qıluvda taḫḫik siniñ rast eytken boluvını bilüvimizni tileymiz

247.10 (وَتَكُونُ عَلَيْهِمَا مِنَ الشَّاهِدِينَ) daḫı mā’ide üzerine şahidler cümlesinden boluvını tileymiz eger bizden şehadet

247.11 isteseñ yā ki köz birlen müşāhede qıluvçılardan boluvını tileymiz ya‘nī şol sebebler üçün kökden allahü

- 247.12 te‘ālāniñ mā’ide indürüvini tileymiz (قَالَ عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ) meryem oğlu ‘isā
‘aleyhi’sselām eytdi (اللَّهُمَّ)
- 247.13 رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا (ey allah ve ey rabbimiz bizniñ üzerimizge indürgey idiñ
(مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ) kökden mā’ideni
- 247.14 تَكُونُ لَنَا عِيدًا (ol mā’ide bizge şadlık bolur idi ya‘nī mā’ide ingen kün bizge şadlık
küni bolur
- 247.15 idi (لأولنا وآخرنا) bizniñ evvelgilerimiz ve soñğılarımız üçün mā’ide yekşenbe kün
indi digenler
- 247.16 şuniñ üçün naşaralar yekşenbe künni bayram itüp tutalar (وَأَيَّةَ مِنْكَ) dağı sinden bir
‘alāmet
- 247.17 bolur idi (وَأَرْزُقْنَا) dağı mā’ideden bizni rızqlandırğay idiñ (وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ) dağı
- 247.18 sin rızqlandıruvçılarniñ iñ izgüsüsün (قَالَ اللَّهُ) allahü te‘ālā ḥazret-i ‘isāniñ du‘āsını
- 247.19 qabül itüp eytdi (إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ) düristlikde min mā’ideni sizge indürgüçimün
(فَمَنْ يَكْفُرْ)
- 247.20 (بَعْدَ مِنْكُمْ) kimdür sizlerden mā’ide indürgen soñında kâfir bolsa ya‘nī minim birlikimni
ve ‘isāniñ ḥaqq
- 247.21 peygamberlikni inkār itse (فَأَنِّي أَعَذِّبُهُ عَذَابًا) bes düristlikde min ol kişini şunday ‘azāb
birlen
- 247.22 ‘azāb kılmamun (لَأُعَذِّبَهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ) ol ‘azāb birlen bütün ‘alemden hiç birevni
‘azāb kılmamun
- 247.23 ya‘nī meşeli bolmağan қаtı ‘azāb birlen ‘azāb kılmamun *beydāvi rivāyetine köre
mā’ide kışşası şol
- 247.24 revişçe allahü te‘ālā kökden iki bulut arasında kızıl aş yavlık indürdi ḥavāriler karap
turalar idi
- 247.25 tamām köz aldlarında şunday ḥazret-i ‘isā yıgladı hem allah mā’ideni bizge raḥmet kıl
‘azāb kılma
- 247.26 ve bizni şükr kıluvçılardan kıl didi hem mā’ide ingeç turup ḥahāret alup namāz okudı
ve mā’ideni açdı

247.27 **بِسْمِ اللَّهِ هَيْرَ الرَّازِقِينَ** diyü oqudu mā'ide şundan 'ibāret boldı bu kuvurğan balıq tekne ve kılçıkları

247.28 ašlā yoq idi balıqñ başı üçün de töz kıyruğı üçün de sizge tiresinde turmadan başka her türlü

247.29 yaşılcıler balıq yanında biş kömeç birisinde zeytün ikinçisinde bal öçinçisinde şarı māi dörtinçisinde

I / 248

248.1 peynir (sır) bişinçisinde kuvurğan it havāriyundan şem'un hazret-i 'isādan ey rūh allah bu dünyā

248.2 ta'amından mı āhiret ta'amından mı diyü şoradı hazret-i 'isā hiç kıyusından tügil bu ta'amnı kemāl

248.3 kudretinden allahü te'ālā özi hulk itdi şorağan nerseñizni aşıñız hem şükrāne kılıñız allahü te'ālā ni' metini

248.4 artdurur didi havāriiler hazret-i 'isāğa eytdiler ey rūh allah eger de bu mā'ide 'alāmetinden bizge

248.5 ikinçi 'alāmet körsetseñ idi didiler hazret-i 'isā ey balıq allahñ izni birlen tirük bol didi

248.6 balıq silkindi ve tibrendi⁴ munñ şoñında ey balıq evveldegi hālīñe kayıñ didi balıq kuvurulğan balıq

248.7 boldı maqşūd tamām bolğaç mā'ide kök tarafına oçdı mā'ide oçqannıñ ikinçi küñinde havāriiler itā' atden

248.8 baş tartup günāhlı boldılar allahü te'ālā şüretlerini doñğız ve maymün şüretine almaşdurdı ba'zılar

248.9 mā'ideden ma'rifetlerniñ haqıķileri murād digenler çünki ta'am bedenge azuq bolğanı kibi haqıķi ma'arifde

248.10 rūhğa azuq bola havāriiler haqā'ikğa vuşulni istegen bolur özleri haqā'ikğa irişüvge hazırligi

248.12 bolmağan bolurlar hazret-i 'isā eytken bolur eger imānnı hāşıl kılgan bolsañız taqvālıqñı da

248.13 isti'māl kılıñız şundan şoñ haqā'ik ma'arifke tünürsiz diyü (وَإِذْ قَالَ اللَّهُ) dağı ey muḥammed 'aleyhi's-selām

⁴ Bu satırda satır başında yer alan dört kelime metinde silik çıktığı için bu kelimelerin okunuşunda hata bulunabilir.

248.14 şol vaqtni zıkr kılğan allahü te‘ālā eytdi (يَا عِيسَىٰ بْنِ مَرْيَمَ) ey meryem oğlı ‘isā
(أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ)

248.15 sin mi ādemlerge eytdiñ (اتَّخَذُونِي وَأُمَّي) mini hem anamnı tutuñız
(الْمَيِّنَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) allahğa

248.16 başqa iki ilah itüp diyü allahü te‘ālā bu sözi birlen kāfirlerge şelte kılادur
(قَالَ سُبْحَانَكَ)

248.17 hāzret-i ‘isā eytdi ey allah sini kāmil pāklay birlen pāklaymun (مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ) miñe
münāsib bolmas

248.17 eytüv (مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ) miñe eytüv haqq bolmağan sözni (أَنْ كُنْتُ قُلْتُهُ) eger min özimni
ve anamnı ma‘būd

248.18 tutuñız diyü eytken bolsam (فَقَبَّ عَلِمْتُهُ) bes taḥkīk sin ol sözimni bilesüñ
(نَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي) minim

248.19 nefsimde yaşrin bolğan nerseni bilesüñ (وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ) daḥı siniñ nefsiñde yaşrin
bolğan nerseni

248.20 min bilmeym bu āyetde nefsdan zāt-ı murād yā ki evvelgi nefis şöḥbetinde tüşkenligi
üçün zātından nefis

248.21 lafzı birlen müşākele üçün zıkr ve ta‘bīr itilgen (أَنْتَ أَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ) düristlikde sin
gayblerni

248.22 bilgüçisüñ (مَا قُلْتُ لَهُمْ) ādemlerge min eytmedim (إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ) meger sin eytüv
birlen emr kılğan

248.23 nerseni gine eytdim (أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ) minim de siziñ de terbiye itüvçiniñ
bolğan allahü te‘ālāge ‘ibadet

248.24 kılıñız didim (وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا) daḥı ādemler üzerine şāhid boldım ya‘nī ādemlerniñ
kılğan işleri

248.25 üzerine (مَا دُمْتُ فِيهِمْ) ādemler içinde tirük bolğan müddetimde (فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي) bes
mini kökge köterüv

248.26 birlen öltürgeniñ (yirden alğanıñ) zamanda (كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ) ādemler üzerine sin şaqlavçı

248.27 bolursuñ ya' nī hällerin tikşirüvçi bolursuñ (وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ) dañı sin her bir nerse

248.28 üzerine tüşüngüçisüñ ve her nerseni bilgüçisüñ (أَنْ تُعَذِّبَهُمْ) eger sin ādemlerni 'azāb kılsañ

248.29 (فَأَنْتُمْ عِبَادُكَ) bes düristlikde ol ādemler siniñ kullarıñdır ve sin hocasuñ öz mülkinde

I / 249

249.1 tilese ni kıılır (وَأَنْ تَغْفِرَ لَهُمْ) ve eger sin ādemlerni yarlıkasañ (فَأَنْتَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) bes düristlikde

249.2 sin işiñde küçlisüñ ve hikmet iyesisüñ eger günāhlı bendelerni 'azāb kılsañ 'adliñ yarlıkasañ

249.3 fazlıñdır (قَالَ اللَّهُ) eytdi allahü te'ālā (هَذَا يَوْمٌ) bu kıyāmet küni şunday kündür (يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ)

249.4 bu künde dünyāda rast toğrı bolğan ādemlerniñ rastlığı ve toğrılığı fā'ide birür (لَهُمْ جُمُوعٌ) dünyāda

249.5 rast ve toğrı bolğan ādemlerge ucmāñlar bardur (نَجْرَى مِنْ نَعْتِهَا الْأَنْهَارُ) ol ucmāñlarnıñ astından

249.6 yılğalar (şular) ağar (عَالِدِينَ فِيهَا أَبْدًا) ol ucmāñda meñgü qalğanları hñalde (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) allahü

249.7 te'ālā ol ucmāñ ehli bolğan ādemlerden rāzī boldı (وَرَضُوا عَنْهُ) ol ucmāñ ehli bolğan ādemler

249.8 allahü te'ālādan rāzī boldılar (ذَلِكَ الْقَرُورُ الْعَظِيمُ) bu ucmāñ birlen şevāb uluğ bolğan meñgülik sa' ādetdür

249.9 (لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) allah üçündür köklerniñ ve yirlerniñ mülki (وَمَا فِيهِنَّ) dañı köklerde ve yirlerde

249.10 bolğan nerseniñ mülki (وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَلْبِيرٌ)⁵

249.11 mā'ide süresiniñ tercemesi tamām boldı

⁵ Bu bölüm metinde silik olduğu için okunamamıştır.

249.12 * altunçı sūre en'ām sūresi altı āyetden başkası mekkede ingen cem'î yüzde altmış biş āyet

249.13 bismi'l-lāhir raḥmani'r-raḥīm

249.14 (خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ) her bir maḳtav şunday allahü te'ālāge bolḡay idi (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي) ol allahü te'ālā

249.15 köklerni ve yirlerni yaratdı (وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ) daḡı qarāḡulıqlarnı ve nūrnu yaratdı yā ki

249.16 azḡunlık birlen toḡrılıḡnı yaratdı (ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا) munıñ şoñında kāfir bolḡan ādemler (بِرَبِّهِمْ يَعْتُلُونَ)

249.17 rablerine 'ibādetde başqa nerselerni berāber kıılır boldılar (هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ) ol allahü te'ālā

249.18 şunday allahdur ki sizni balçıḡdan yaratdı ya'nı sizni yaratıvnu balçıḡdan başladı çünki balçıḡ

249.19 evvelgi madde daḡı evvelgi maḡlūḡ bolḡan atamız ādem 'aleyhi's-selām balçıḡdan yaratıldı (ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا) munıñ şoñında

249.20 siznin üçün ölim müddeti ḡükm indi (وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عَلَيْهِ) daḡı allahü te'ālā ḡuzūrında atalmış ma'lūm bolḡan

249.21 kıyāmet eceli bardur (ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ) munıñ şoñında siz kıyāmet kün ḡabrlerinden ḡobarılıvda şik kıılırsız

249.22 (وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) ve ol allahü te'ālā köklerde ve yirlerde 'ibādetge müsteḡāḡ bolḡan allahdur

249.23 (يَعْلَمُ سَرَائِمَ وَجْهِكُمْ) ol allahü te'ālā sizniñ arañızda yaşrun söyleşken nerseñizni hem kıçḡurup söyleşken

249.24 nerseñizni bilür (وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ) daḡı sizniñ kesb kıılḡan nerseñizni bilür kirek kesb kıılḡan

249.25 nerseñiz izḡü bolsun ve kirek yavız bolsun (وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ) mekke ehline ḡiçbir āyet kılmes (مِنْ آيَاتٍ)

249.26 (كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ) ol āyetden yüz döndürüvçi (الآ) meḡer kildi ise (رَبِّهِمْ)

249.27 boldılar (فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ) bes taḥkik mekke ehli ḥaḩnı (ḩurānnı) yalġanġa tutdılar
(لَمَّا جَاءَهُمْ)

249.28 ḩaḩḩ (ḩurān) ol mekke ehline kilgen zamānda (فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُنَا) bes mekke ehline ṣol
nerseniñ

I / 250

250.1 ḩaberleri tiz kilür (كُلُّوَابِهِ يَسْتَهْزِؤْنَ) ol nerseni ḩorlar boldılar ya‘nī özlerini dünyāda ve
āḩiretde

250.2 ‘azāb ingen vaḩtde ḩorlaġan nerseleri zāḩir bolur (أَلَمْ يَرَوْا) eyā mekke ehli körmediler
mi (كَمْ أَهْلَكْنَا)

250.3 ol mekke ehinden burun zaman ehinden köp mi helāk itdük
(مَكَانَهُمْ فِي الْأَرْضِ)

250.4 mekke ehinden burun bolġan zamān ehlini yerde ḩararlandurduġ ya‘nī birdük
(مَالِكُمْ تُمْكِنُ لَكُمْ) sizge

250.5 (ehl-i mekkege) ḩararlandurmaġan ya‘nī birmegen nerseni ya‘nī sizge birmegen māl ve
beden ḩuvvetni alarġa

250.6 birdük (وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مَنَّارًا) daḩı ehl-i mekkeden burun bolġan zamān ehli
üzerine kökni

250.7 (yaġmurnı) tutaşdan yiberdük (وَجَعَلْنَا الْإِنَّمَارَ) daḩı yılġalarını ḩılduġ (نَجْرِي مِنْ أَجْنَعِهِمْ)
ol mekke ehinden

250.8 burun bolġan zamān ehliniñ astından aġar ḩılduġ ya‘nī ṣol ḩadar baylıġda ve raḩatda
yaşadılar (فَأَهْلَكْنَا هُمْ)

250.9 bes alarnı günāḩları sebebli helāk ḩılduġ mālarnı sebebli helāketden ḩutula
almadılar (وَأَنْشَأْنَا)

250.10 (وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ) ikinçi zamān ḩalknı (قَرْنًا آخَرِينَ) daḩı alar ṣoñından yaratduġ (مِنْ بَعْدِهِمْ)
ve eger

250.11 ey muḥammed (‘aleyhi's-selām) siniñ üzerine indürsek (كُتِبَ فِي قُرْطَاسٍ) kâğıdige yazılğan nerseni (قَلَمُ سَوْءٍ بَأَيْدِيهِمْ)

250.12 bes ol kâğıdını qolları birlen tutşalar (لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا) elbette kâfir bolğan âdemler eytürler (أَنْتَ)

250.13 (هَذَا إِلَّا سَعِيرٌ مُّبِينٌ) tügildür bu kâğıdige yazılğan nerse meger zâhir sihrdür diyü (وَقَالُوا) dağı eytdiler

250.14 (لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهِ مَلَكًا) muḥammed ‘aleyhi's-selām üzerine bu peygamber diyü bizge söyleşe turğan ferişte indürülseçi

250.15 diyü (وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَاكًا) ve eger ferişte indürsek (لَقُضِيَ الْأَمْرُ) alarnıñ helāk boluv işlerni ötelmış bolur

250.16 idi çünki allahü te‘ālā bir qavmge ferişte yiberdi ise ol qavmge helāklik tutaşdı (ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ) munıñ

250.17 şöñde mühlet birilmiş bolmaslar idi (وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا) ve eger alarğa indürülmişni ferişte kılsaq

250.18 (وَلَلْبَسْتَنَا عَلَيْهِمْ) ol ferişteni ir şüretinde kılar idük (لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا) dağı alar üzerine şübhelı kılar

250.19 idük (مَا يَلْبَسُونَ) özleri şübhelengen nerseni ya‘nı özlerinden ayuruv müşekkel bolur idi bes eytürler

250.20 idi bu imes meger bizniñ kibi âdem diyü (وَلَقَدْ اسْتَهْرَأَ بُرْسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ) ve taḥkik ey muḥammed ‘aleyhi's-selām sinden

250.21 burun resüllerni ħorlanmış boldı (فَعَانَ بِالَّذِينَ سَخَرُوا مِنْهُمْ) bes resüllerden maşhara kılgan âdemlerge

250.22 indi (مَا) şol nerseniñ cezāsı (كَأَنَّهُمْ بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ) ol nerse birlen peygamberlerni ħorlar boldılar

250.23 (فَلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ) eyt sin ey muḥammed ‘aleyhi's-selām ol âdemlerge yirde seyr kılıñız (ثُمَّ أَنْظِرُوا) munıñ

250.24 şöñde i‘tibār kılup qarañız (كَيْفَ كُنَّ عَاقِبَةُ الْمُكْتَبِينَ) peygamberlerni yalğanğa tutuvçılarnıñ şöñgi

250.25 hâli niçük bolur (قُلْ لِمَنْ) eyt sin ey muḥammed (‘aleyhi's-selām) kim üçündür
(مَافِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) köklerde

250.26 ve yirlerde bolğan nerseler (قُلْ اللَّهُ) eyt sin ey muḥammed köklerde ve yirlerde bolğan
nerseler allahü te‘ālā için

250.27 mülkdür (كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ) özine allahü te‘ālā raḥmetni yazdı ya‘nī raḥmet
kılıvni iltizām itdi

250.28 (لَا رَيْبَ فِيهِ) ol kıyāmet küni şarı elbette sizni cıyar (لِيُعْطِيَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ) ol kıyāmet
kününde

250.29 şik yoğdur (الَّذِينَ مَسَسُوا أَنفُسَهُمْ) şunday ādemler özlerine zarar ittiler ya‘nī imān
fiṭrilerini

I / 251

251.1 ve selāmet ‘ağllarını zā‘i‘ itüvlerni sebebli sermāyelerini başqa çığardılar
(فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ) bes re‘is māl

251.2 bolğan imān fiṭrini zā‘i‘ itüv sebebli özlerine zarar itüvçiler mü‘min bolmaslar
(وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ)

251.3 (وَالنَّهَارِ) daḥı allahü te‘ālā üçündür kiçde ve kündizde qararlangan nerse
(وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ) ve ol allahü te‘ālā

251.4 sözlerni işitküçidür hem niyetlerni bilgüçidür (قُلْ أَعْبُدُوا اللَّهَ أَدْعُوهُ) eyt sin ey
muḥammed ‘aleyhi's-selām

251.5 eyā allahdan başkanı yademçi tutaym mu elbette tutmaym (فَأُطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) ol
allahü te‘ālā köklerni

251.6 ve yirlerni yaratuvçudur (وَهُوَ يُطْعِمُهُمْ وَلَا يُطْعَمُ) ve ol allahü te‘ālā ādemlerni
ṭa‘āmlandırur ve özi ṭa‘āmlanmış

251.7 bolmas (قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ) eyt sin ey muḥammed (‘aleyhi's-selām) min
bolmağlıkım birlen buyurılmış boldım

251.8 (أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ) boy şungan ādemniñ evvelgisi bolmaqlıqım birlen (وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ) dağı miñe

251.9 müşriklerden bolma sin diyü eytildi (قُلْ إِنِّي أَخَافُ) eyt sin ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām düristlikde min qorqamun

251.10 (إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي) eger rabbime günāhlı bolsam ya‘nī boy şunmasam (عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ) uluğ künniñ ‘azābından

251.11 qorqamun diyü (مَنْ يَصْرِفُ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ) kimdür ol kişiden kıyāmet küniñde ‘azābnı döndürülmiş bolsa

251.12 (وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ) bu (فَقَفَّ رَحْمَةً) bes taḥkik ol kişige allahü te‘ālā raḥmet kıldı ‘azābnıñ döndürülmiş

251.13 boluvı yā ki raḥmet zāhir qılınuv sa‘ādetdür (وَأَنْ يَمْسَسَكَ اللَّهُ بِضُرٍّ) ve eger allahü te‘ālā sini avruv ve faqirlik

251.14 kibi zararlı nerse birlen tutsa (فَلَا كَاشِفَ لَهُ) bes ol zararlı nersenı açuvçı yoqdur ya‘nī bitürüvçi, yoqdur

251.15 (وَأَنْ يَمَسَّكَ بِخَيْرٍ) meger açuvçı ol allahü te‘ālā ginedür (الْأَهْوَى) ve eger allahü te‘ālā sini baylıq ve selāmetlik

251.16 kibi izgü nerse birlen tutsa (فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) bes ol allahü te‘ālā her nerse üzerine küçi

251.17 yitküçidür (وَهُوَ الْغَايُ نُورٌ فَوْقَ عِبَادِهِ) ve ol allahü te‘ālā qulları üstinde qudreti birlen gālib boluvçıdır

251.18 (وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَبِيرُ) ve ol allahü te‘ālā işinde ḥikmet iyesidür hem bendeleriniñ ḥālleriniñ tışını ve içini

251.19 bilgüçidür * qureyşler bir vaqte resül allahğa eytdiler ey muḥammed biz yahūd ve naşārā ‘ulemāsından şoraduğ siniñ

251.20 peygamber boluvıñ ḥaқında tevrāt birlen incilde bar mı diyü bizge aniñ peygamber boluvı ḥaқında tevrāt birlen

251.21 incilde hiç nerse yoq didiler indi siniñ peygamber boluvıñ birlen bizge kim güvāhlıq birür didiler allahü te‘ālā

251.22 şol huşuşda zıkr kılnaçaq āyetni indürdi (قُلْ أَى شَىءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً) eyt sin ey muḥammed (‘aleyhi's-

251.23 selām) ḳureyšlerge güvāhlıq birüv yüzinden ḳayu nerse uluğraḳ (قُلْ اللَّهُ) eyt ey muḥammed (‘aleyhi's-selām)

251.24 güvāhlıq birüv yüzinden iñ uluğ bolğan şey’ allahü te‘ālādur (شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ) ol allahü te‘ālā minim birlen

251.25 sizniñ arañızda şāhiddür (وَأَوْحَىٰ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ) daḳı miñe bu ḳurān vaḳy kılnıdı (لَأُنذِرَكُمْ بِهِ)

251.26 ol ḳurān birlen sizni ḳorkutmaḳım üçün (وَمَنْ بَلَغَ) daḳı ḳurān aniñ üzerine irişken ādemlerni

251.27 ve cinlerni ḳorkutmaḳım üçün bu āyet delālet kıladur ḳurān ḳükmlerni ḳurān ingen vaḳtde bar bolğan ādemler

251.28 birlen ḳurān ingenden soñ bar bolğan ādemlerden ‘āmm boluvına hem ḳurān aḳkāmi irişmeḡen ḳişiniñ

251.29 mu’āheze kılmavına delālet kıladur (أَتُنْكُمُ اللَّعْنَةَ) eyā siz mi güvāhlıq biresiz (أَنْ مَعَ اللَّهِ الْعَمَّةُ)

I / 252

252.1 (أُخْرَى) düristlikde allahü te‘ālā ikinçi ma‘būdlar bar diyü (قُلْ لَا أُشْرِكُ) eyt sin ey muḥammed

252.2 müşriklerge min siz güvāhlıq birgen nerse birlen güvāhlıq birmeym diyü (قُلْ أَنَا هُوَ اللَّهُ وَاحِدٌ) eyt

252.3 sin ey muḥammed ‘aleyhi's-selām müşriklerge budur başḳa tügildür allahü te‘ālā bir gine bolğan ma‘būddur başḳa ma‘būdnıñ

252.4 boluv ihtimāli yoḳdur (وَأَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ) daḳı düristlikde min siz allāga şerik kılgan nerselerden

252.5 (şanemlerden) bizgüçimün (الَّذِينَ اتَّيَمَّاهُمُ الْكِتَابَ) şunday ādemler alarğa biz kitāb birdük ya‘nı

- 252.6 yahūdler ve naşārālar (يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ) alar muḥammed (‘aleyhi's-selām)nıñ peygamber boluvını bilürler
- 252.7 niteki özleriniñ oğullarını bileler idi (الَّذِينَ حَسَرُوا أَنْفُسَهُمْ) ehl-i kitābdan hem müşriklerden şunday
- 252.8 ādemler özlerine zarar itdiler (فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ) bes imān kesb ite turğan nerselerini zā'î' itüv
- 252.9 sebebli özlerine zarar itüvçiler mü'min bolmaslar (وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ) dağı şol kişiden kimdür zālimrek
- 252.10 (أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كُتُبًا) ol kişi allahü te'ālā üzerine yalğannı iftirā kıldı (أَوْ كُتُبًا بَيِّنَاتٍ) yeise
- 252.11 allahü te'ālānıñ āyetlerini ya'nī kūrānı yalğanga tutdı bu kişiden zālimrek kişi bar mı ya'nī bu türli
- 252.12 kişiden zālim bolğan hiç kim yokdur (أَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ) düristlikde şā'n zālimler sa'ādetke irişmesler
- 252.13 (وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا) ey muḥammed şol künni beyān kııl ādemlerniñ barçasını kabrlerinden qobarurmız (نُمُّ نَقُولُ)
- 252.14 (لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا) kabrlerinden qobarğandan soñ 'ibādetde allahğa şerik kaçқан kişilerge eytürmiz
- 252.15 (الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ) 'ibādetde allahğa şerik itken ma'būdlarıñız qayda diyüp şunday
- 252.16 şeriklerdür alar siz alarnı 'ibādetde allahğa şerikler diyü bātil gümān kıldıñız (نَمُّ لَمْ نَكُنْ فِتْنَتَهُمْ) munıñ
- 252.17 soñında müşriklerniñ küfri ya'nī küfrleriniñ 'ākıbeti bolmadı (إِلَّا أَنْ قَالُوا) meger eytövlere boldı
- 252.18 (مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ) biz (وَاللَّهُ رَبِّنَا) rabbimiz bolğan allahü te'ālā birlen qasem itüp eytemiz 'ibādetde allahğa şerik
- 252.19 qatuvçılardan bolmadıq diyü (أَنْظُرْ كَيْفَ كَتَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ) ey muḥammed 'aleyhi's-selām i'tibār kıılup qara

252.20 ol müşrikler niçük özlerine yalğanladılar ya'nî biz müşrik tügil diyü
(وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ) dağı

252.21 müşriklerden iftirâ kılgan nerseleri (şerikler) gâ'ib boldı * bir vaqtd ebu süfyân dağı
velid hem nazır

252.22 dağı 'atebe hem şiybe birlen ebü cehl hem başkalar birge cıyuluşıp resül allahniñ qurân
oquğanı tıñlap

252.23 turdılar nazırğa eytdiler muhammed (şallallahü te'ālā aleyh sellem) nese eyte diyü nazır
eytdi nese eytkenni

252.24 hiç bilmeym likin tilini silkite min sizge söylegen kibi ötken ümmetlerniñ za'if
hikâyetlerini eyte

252.25 didi ebü süfyân eytdi min muhammed 'aleyhi's-selâmniñ eytken nersesini haqq diyü
bilem didi ebü cehl qayda ol

252.26 haqq boluv didi şol huşuşda allahü te'ālā zıkr kılnaçak âyetni indürdi
(وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ)

252.27 müşrikler cümlesinden ba'zısı qurân oquğan vaqtiñde ey muhammed 'aleyhi's-selâm
siniñ söziñe kulak şalurlar

252.28 ya'nî işitürler (وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً) dağı biz ol müşriklerniñ köñilleri üzerinde perdeler
kılduq

252.29 siniñ söziñni (qurânı) ol müşriklerniñ añlavları mekrüh bolğanlıqı üçün
(وَفِي آذَانِهِمْ)

I / 253

253.1 (وَقَرَأَ) dağı ol müşriklerniñ kulaklarında qurânı işitüvden ağırlıq (çoqraqlıq) kıldı
(وَأَنْ يَرَوْا كَلِمًا)

253.2 (آيَةً) ve eger ol müşrikler siniñ haqq peygamber boluviña delâlet kıla turğan her bir
'alâmetlerni körseler de

253.3 (لَا يُؤْمِنُوا بِهَا) ol 'alâmetlerge uşanmaslar (عَتَىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ) tā kim ol müşrikler siñe
kilseler

253.4 siniñ birlen cidāl ve nizā' kılışurlar ya'nî kıçkuruşurlar (يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا) kāfir
bolğan âdemler

- 253.5 eytürler (أَنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ) tügildür bu qurān meger evvelgilerniñ yalğanlağan
- 253.6 nerseleridür diyü (وَهُمْ يَفْتَنُونَ عَنْهُ) ol kāfirler ādemlerni qurāndan tıyārlar (وَيَتْلُونَ عَنْهُ)
- 253.7 dağı özleri de qurāndan yırağ bolurlar (وَأَنْ يَهْلِكُونَ الْأَنْفُسُ) kāfirler bu işleri birlen hiç kimni
- 253.8 helāk qılmaslar meger özlerini helāk qılurlar (وَمَا يَشْعُرُونَ) likin özlerini özleri helāk qılğanlıklarını
- 253.9 bilmesler (وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يُقْفَرُونَ عَلَى النَّارِ) ey muḥammed (‘aleyhi's-selām) eger sin kāfirlerni cehennem oṭı sarı toqtalmış
- 253.10 bolğan vaqıtde körseñ idi elbette uluğ helāklik işini körür idiñ (فَقَامُوا يَا لَيْتَنَّا نَرُؤُهُ) bes şol vaqıtde
- 253.11 kāfirler eytürler kākşi biz dünyāğa kiri qaytarılmış bolsağ idi (وَلَا نُكْتَبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا) dağı
- 253.12 rabbimizniñ āyetlerini yalğanğa tutmağan bolsağ idi (وَنُكْرُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) dağı islām dīnine imān
- 253.13 kitürüvçilerden bolsağ idi diyü arzu qılup eytürler (بَلْ بَدَأَهُمْ) kāfirlerniñ dünyāğa qaytuvnı
- 253.14 arzu qıluvları imān kitürür üçün tügil çünki alar meñgüde imān kitüreçekler tügil belki alarnıñ dünyāğa
- 253.15 kirü qaytuvnı arzu qıluvları şunıñ üçün ol kāfirlerge zāhir boldı (مَا كَانُوا يُغْفَرُونَ مِنْ قَبْلُ)
- 253.16 muñdan ilk yaşırgen nerseleri ya‘nī nifāqları yā ki ‘amelleriniñ qabāhatleri (وَلَوْ رُدُّوا) ve eger
- 253.17 ol kāfirlerni dünyāğa kirü qaytarılssa (لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ) elbette ol kāfirler añardan tıyılmış nersege
- 253.18 ya‘nī küfrge qabāhat ‘amellerge kirü qayturlar (وَأَنَّهُمْ لَكَادِبُونَ) dağı ol kāfirler qılğan va‘delerinde
- 253.19 yalğançılardur (وَقَالُوا) dağı ba‘şni inkār itüvçiler eytdiler (أَنْ هِيَ الْحَيَوَاتُ النَّبِيَا) imes tiriklik
- 253.20 meger dünyāda tirik boluvımızdur başqa tiriklik yoğdur ve āhıretde tirileçek tügilmiz diyü (وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ) dağı

253.21 biz kıyāmet küninde qobarılmışlardan tügilmiz diyü (وَلَوْ تَرَىٰ) eger körseñ sin ey muhammed (‘aleyhi's-selām) ba‘şni

253.22 inkār itüvçileri (أَذُوْقُوا عَلٰى رَبِّهِمْ) rableri huzurunda toqtalmış bolğanları vaqtda (قَالَ أَلَيْسَ)

253.23 (هٰذَا بِالْمَقِي) allahü te‘ālā ferışteler tiley üzerine ba‘şni inkār itüvçi kâfirlerge şelte qılup eytür eyā bu ba‘ş

253.24 haqq tügil mi diyü (قَالُوا بَلَىٰ) ba‘şni inkār itüvçiler eytürler belî ba‘ş haqq diyü (وَرَبَّنَا) rabbimiz birlen

253.25 qasem itüp eytemiz ba‘ş haqq diyürler (قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ) allahü te‘ālā eytür ey ba‘şni inkār itüvçiler

253.26 tamuğ ‘azābnı tatuñız (بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ) şol nerse sebebli ki ol nerseni inkār qılur boldıñız ya‘nî

253.27 küfriñiz sebebli tatuñız ma‘nāsında (قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ) taḥkik şunday ādemler özlerine uluğ zarar itdi

253.28 (كُتِبُوا بِإِغْوَاءِ اللَّهِ) ol ādemler allahğa yoluğuvnı yalğanga tutdılar (حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً)

I / 254

254.1 tā kim allahğa yoluğuvnı yalğanga tutuvçılarğa kıyāmet kinet kilse (قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا) eytürler alar ey

254.2 bizniñ qayğumuz (عَلَىٰ مَا فُرُطْنَا فِيهَا) dünyā tirikliginde kimçilik qıluvımız üzerine (وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ)

254.3 dağı allahü te‘ālāge yoluğuvnı inkār itüvçiler günāhlarını yüklerler (عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ) arqaları üzerine

254.4 (الْأَسْمَاءُ مَا يَزُرُونَ) agāh oliñız alarnıñ arqalarına yüklegen nerseleri (günāhları) ni yavız boldı

254.5 (وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا) dağı dünyā tirikligi tügildür (الْأَلْعَبُّ وَلَهُ) meger üyrendüriv fā'idesiz işdür (وَالدُّنْيَا)

254.6 (الْآخِرَةُ) dağı āhiret yurtı (خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُتَّقُونَ) şirkden şaklanuvçılar üçün izgüdür (أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ)

254.7 eyā dünyā birlen āhiretten қayusınıñ izgü ikenni 'aqlıñız birlen oylap қaramaysız mı eger de

254.8 қараşaңыз билür idiñiz (فَدَنَعَلَّمَ) таһқік билемиз (أَنَّهُ) дүристликде şā'n (لِيَعْرَفَنَّكَ الَّذِي يَقُولُونَ) siniñ

254.9 ҳақında кәфирлерниñ eytken сөзleri sini ҳасретлөдүре (فَأَنَّهُمْ لَا يُكْتَبُ عَلَيْكَ) инди дүристликде кәфирлер ҳақіқатде

254.10 sini yalğanğa tutmaylar (وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ) likin зұлм қилувçılar (بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْعَلُونَ) allahü te'ālāniñ

254.11 āyetlerini inkār iteler yalğanğa tutalar ya'nī sini yalğanğa tutuvları ҳақіқатде allahü te'ālāğa қayta

254.12 çünki sin allahniñ mu'cizeler birlen rastлаған peygamberisün bes alar allahü te'ālāni yalğanğa tutalar

254.13 aniñ üçün peygamberlerini yalğanğa tutuv fi'l-һақіқат peygamberlerini yiberüvçini yalğanğa tutuvdur niteki

254.14 ebū cehl resül allahğa biz sini yalğançı dimeymiz sin rastsun likin allahü te'ālā һузürından kitürgen

254.15 nerseni yalğan dimiş (وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ) ve таһқік sinden burun болған resüller de yalğanğa

254.16 tutıldı bu sözde resül allahniñ köñlini cuvativ bola (فَصَبِرُوا) bes sinden burun болған resüller

254.17 şabrлық қıldılar (عَلَىٰ مَا كُنتُمْ بِهَا) yalğanğa tutulған nerseleri üzerine (وَأُدُّوا) dağı yalğanğa

254.18 tutuv sebebli rencitülmiş boluvları üzerine (حَتَّىٰ آتَاهُمْ نَصْرُنَا) biznin ol peygamberge қавmlerini helāk

254.19 қилув birlen yardımimiz kilgenge қadar (وَلَا يُبَدَّلُ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ) dağı allahü te'ālāniñ сөзlerini almaşduruvçı

254.20 hiç kim yokdur (وَلَقَدْجَاءَكَ مِنْ نَبَاهِ الْمُرْسَلِينَ) ey muḥammed ‘aleyhi's-selām taḥkik siñe resülleriñ haberlerinden ba‘zısı

254.21 kildi (وَأَنْ كَانَ كَبْرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ) ey muḥammed ‘aleyhi's-selām düristlikde siniñ üzeriñe ḳavmiñniñ sine imān

254.22 kitürüvden yüz döndürüvleri uluğ ve ağır bolsa da (فَإِنْ اسْتَطَعْتَ) bes eger sin ey muḥammed ‘aleyhi's-selām küçiñ

254.23 yitküçi bolsañ (أَنْ تَبْتَغَىٰ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ) yir içine kire turğan tişik istevege (أَوْ سَلْمًا فِي السَّمَاءِ)

254.24 yā ki kökge minerge başkiç istevege (فَقَاتِلْهُمْ بِيَايَةٍ) bes ḳavmiñe yir astından ve kök astından ‘alāmet

254.25 kiltürür idük likin küçiñ yitmey ma‘nāsında bu āyetden resül allahniñ ḳavmiñniñ imānına beyān

254.26 maḳşüd (وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْهُدَىٰ) ve eger allahü te‘ālā tilese idi bütün ḳavmiñni hidāyet ve ḥaḳlıq

254.27 üzerine cıyar idi ve hemmesi siñe imān kitürür idi likin allahü te‘ālā ḳavmiñniñ küfrini imān

254.28 üzerine ihtiyār kıluvlarını bildi şuniñ üçün hidāyet ve ḥaḳlıq üzerine hemmesini cıymadı (فَلَا)

254.29 (تَكُونُونَ مِنَ الْغَافِلِينَ) bes ey muḥammed ‘aleyhi's-selām sin bütün ḳavmiñni hidāyet ve ḥaḳlıq üzerine cıymavniñ ḥikmetini

I / 255

255.1 bilmey turğan ādemlerden bolma (أَنْمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ) budur başka tügildür siniñ islām dīnine

255.2 ündeviñni ḳabül iter siniñ söziñni çın köñilleri birlen eytken ādemler gine (وَالَّذِينَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ)

255.3 daḫı ölükler (kāfirler) allahü te‘ālā alarını kıyāmet küniñde ḳabrlerinden ḳobarur alar şol vaḳtde siniñ ḥaḳq

255.4 dinge ündegeniñni bilürler likin ol vaqt imānları fā'ide birnes (ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ) muniñ şoniñda

255.5 cezā üçün allahü te'ālāge kaytarılmış bolurlar bes şol vaqtde siniñ söziñni qabül itip işitürler

255.6 likin iş öter (وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ) dağı qureyş kâfirleriniñ başları eytdiler muḥammed ('aleyhi's-

255.7 selām) üzerine başqa peygamberler üzerine indürülgen mu'cizeler kibi mu'cize indürülmüş bolsaçı diyü ya'nī

255.8 mekke kâfirleri şafā tağını altun it mekke yirini kiñ it mekke yirlerinde şular ağız demek kibi

255.9 mu'cizeler resül allahdan istediler (مَنْ رَبُّهُ) rabbisinden (قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ) ey muḥammed ('aleyhi's-selām) mekke kâfirlerine

255.10 cevābda eyt düristlikde allahü te'ālāniñ küçi yitküçidür (عَلَىٰ أَنْ يُنَزَّلَ آيَةٌ) siz şorağan mu'cizelerden bolğan

255.11 mu'cizeni indürüv üzerine (وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ) likin mekke kâfirleriniñ köpisi allahü te'ālāniñ

255.12 şorağan mu'cizelerini indürüvge küçi yitküçi ikenni bilmesler (وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ)

255.13 yürüy hiçbir cān iyesi yoqdur (وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ) dağı iki qanatı birlen havada uça turğan

255.14 hiç bir kuş yokdur (إِلَّا أُمَّةٌ أَمْنَالِكُمْ) meger boldı ise alar da sizniñ kibi ḥālleri şaqlanmış rızq

255.15 ve ecelleri çiklenmiş ümmetlerdür hem sizniñ kibidür yaratuluvda ve ölüvde ve qobarıluvda ve müdeyyerge muḥtāc boluvda

255.16 (مَا فَرَقْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ) levḥü'l-maḥfūzda bendeler üçün ḥācet bolğan hiç nerseni yazuvda kimlik

255.17 qılmağuq ya'nī ḥācet bolğan hiç nerseni yazmay qaldurmağuq (ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُعْشَرُونَ) muniñ şoniñda

255.18 bütün ümmet rableri şarı qobarılmış bolurlar hemmesi arasında ḥāqlıq birlen ḥükm qılınur hiç bir maḥlūq

255.19 dünyāda bolğan ḥāqqnı almay qaldurmas ḥattā dünyāda vaqt süzüşüp mügizi şıngan ḥayvān mügizni ḥayvāndan

255.20 haqqını alur ibn-i ‘abbās hazretleri «مشرها موتها» demiş ya‘nī hayvānların haşrı ölüvleridür (وَالَّذِينَ)

255.21 (كَتَبُوا بآيَاتِنَا) şunday ādemler bizniñ kemāl ‘ilmimizge ve kudretimizniñ uluğ boluvına delālet kıla turğan

255.22 āyetlerimizni yalğanga tutdılar (صَمُّوْكُمْ فِي الظُّلُمَاتِ) alar haqqını iştüvden çoqraqlardur ve haqq sözni

255.23 söylevden tilsizlerdür hem küfr ve nādānlıq qarāngulıqlarında çoğanlardur (مَنْ يَشَأْ اللَّهُ يُضِلَّهُ) kimnidür

255.24 kim allahü te‘ālā haqq yoldan azduruvni tilese ol kişini azdurur (وَمَنْ يَشَأْ يُجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ)

255.25 ve kimnidür allahü te‘ālā haqlıqğa köndürüvni tilese ol kişini toğrı ve haqq bolğan yol üzerinde kıılır

255.26 (قُلْ أَرَأَيْتُمْ كَيْفَ يَكْفُرُونَ) ey muħammed (‘aleyhi’s-selām) eyt sin allahü te‘ālāge ‘ibādetni koyuvçı kāfirlerge eyā siz bilesiz mi

255.27 iş sizge eytilgençe mi eger bilseñiz öz qaşnızda bolğan nerse birlen mine haber biriñiz (قُلْ أَرَأَيْتُمْ كَيْفَ يَكْفُرُونَ)

255.28 eger sizge dünyāda allahniñ ‘azābı kilse (أَدْرَأَيْتُمْ السَّاعَةَ) yeise sizge kıyāmet kilse (أَغْيِرُ اللَّهُ تَدْعُونَ) eyā ‘azābnı

255.29 yiberüvde allahdan başkanı ündersiz mi elbette ündemessiz (أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) eger şanemler ma‘būd digen

I / 256

256.1 söziñizde rastlar bolsañız ya‘nī bu sözleriñizde rast sözlilerden bolsañız allahğa başkanı ‘azābıñızni

256.2 yiberüvde ündeñiz (بَلْ أَيْتَابُ تَلْعُونُ) allahğa başkanı ündemessiz belki allahni ündersiz (فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ)

256.3 bes allahü te‘ālā açuvğa ündegen nersenizni açar (أَنْ شَاءَ) eger açuvni tilese ya‘nī allahü te‘ālā ‘azābıñızni

- 256.4 yiberür (وَتَقَسَّوْنَ مَا تُشْرِكُونَ) dağı allahğa şerik kılgan nerseleriñizni (bâtil ma' bûdlarıñızni) unutursız
- 256.5 (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ) ve taħkik sinden ilk bolğan ümmetlerge resüller yiberdük ol resüllerni
- 256.6 yalğanğa tutdılar (فَأَخَذْنَاھُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ) bes ol ümmetlerni faķirlik ve avruv ve başqa āfetler birlen
- 256.7 tutduķ ya'nī açlıklar ve avruvlar ve balalar yiberdük (لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ) rablerine yalbarsunlar üçün
- 256.8 ve boy şunsunlar üçün (فَلَوْلَا إِذْجَاءَهُمْ بِأَسْنَانَتَضَرَّعُوا) rablerine yalbarğan bolsalarçı ya'nī yalbarmadılar
- 256.9 (وَزَيْنٌ لَّهُمُ الشَّيْطَانُ) likin ol evvelgi ümmetlerniñ köñilleri qara boldı (وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ) dağı
- 256.10 şeytān alarğa ziynetledi ya'nī mātūr itüp körsetti (مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) alarnıñ kılgan yavız kabāhat
- 256.11 'amellerin (فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ) bes ol evveldegi ümmetler va'az kılingan nerseni unutķanları zamānda
- 256.12 (فَتَعَنَّا عَلَيْهِمُ الْبُيُوتَ كُلَّ شَيْءٍ) bes ol evvelgi ümmetler üzerene her bir nerseniñ işiklerin açduķ ya'nī
- 256.13 alarnı imtiħān üçün türlü ni' metler birlen ni' metlendürdük (حَتَّىٰ إِذَا فَرُّوْا بِمَآؤُتِنَا) tā kim ol evvelgi
- 256.14 ümmetler özlerine birilmiş bolğan ni' metler sebebli şādlanganları zamānda (أَخَذْنَاھُمْ بِعُقَّةٍ) kinet alarnı
- 256.15 'azāb birlen tutduķ (فَإِذْأَهُمْ مُبْأَسُونَ) bes şol vaķtde alar ĥasretlenüvçi ve ümīd kisüvçi boldılar
- 256.16 (فَقَطَّعَ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ) şunday qavmniñ āħirleri kisilmiş boldı (ظَلَمُوا) ol qavm zulum kıldılar
- 256.17 ya'nī zulum kılgan qavmniñ āħirleri helāk boldı hiç kim qalmadı (وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) her bir maķtavlı
- 256.18 şıfat bütün 'ālemni terbiye itüvçi allahü te'ālāgedür bu ĥamd kāfirleri allahü te'ālāniñ helāk kılıvı üzerene

256.19 çünkü kâfirlerniñ helâk boluvı yir ehlin yavız i' tiqâdlardan ve bozuq ' amellerden şaqlav boluv cihetinden hamd

256.20 itilmiş bolurğa lâ'ik bolğan uluğ ni' met bola (قُلْ أَرَأَيْتُمْ) eyt sin ey muḥammed mekke müşriklerine haber biriñiz miñe

256.21 (إِنْ أَعَدَّ اللَّهُ سَمْعَكُمْ) eger allahü te'ālā işite turğan kulaqıñızni alsa (وَأَبْصَارَكُمْ) daḥı köre turğan köziñizni alsa şoqır

256.22 kılrsa (وَضَعَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ) daḥı köñilleriñiz üzerine perdelese hiç nerse bilmes bolsañız (مَنْ أَلَهَ غَيْرُ اللَّهِ) allahğa başqa

256.23 nindi ma' bûd (يَأْتِيكُمْ بِهِ) allahü te'ālā alğan nersenı ya' nî kuvve'-i sâmi' a ve kuvve'-i bâşire ve kuvve'-i ' âqılını sizge kitürür ve birür

256.24 elbette bu nerselernı bire turğan allahdan başqa ma' bûd yoq (أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَّرَفُ الْآيَاتِ) ey muḥammed (' aleyhi's-selâm)

256.25 i'tibâr kılup qara biz niçük birlikge delâlet kıla turğan âyetlernı qat qat beyân kılamız (ثُمَّ هُمْ يَصِلُونَ)

256.26 biz birlikge delâlet kıla turğan âyetlernı beyân kılganıñ şoñında ol müşrikler âyetlerimizden yüz döndüreler

256.27 (قُلْ أَرَأَيْتُمْ) ey muḥammed (' aleyhi's-selâm) eyt sin mekke müşriklerine miñe haber biriñiz

256.28 eger de sizge allahniñ ' azâbı kinet kilse (أَوْجُهَةٌ) yeise âşikâre körünüp kilse (هَلْ يُهْمَاكَ) açuv

256.29 helâkligi birlen helâk bolur mı ya' nî helâk bolmas (الْأَلْمُومُ الظَّالِمُونَ) meger zulum kıluvçı helâk bolur

I / 257

257.1 (وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ) biz ilçilernı (peygamberlernı) yibermeymiz (الْمُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ) meger ucmaḥ birlen

257.2 süyünç birüvçi ve tamuğdan qorquvçı hâlde yiberemiz (فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ) beş bir kişi imân

257.3 kitürse ve şer‘ā özine vācib bolğan nerseni tüzük kılsa (فَلَاخَوْفٌ عَلَيْهِمْ) bes munday ādemler üzerine

257.4 ‘azābdan qorquv yoqdur (وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ) dağı munday ādemler şevābnıñ ötüvi birlen hasretlenüvçi de tügillerdür

257.5 (وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا) dağı şunday ādemler bizniñ āyetlerimizi yalğanga tutdılar (يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ)

257.6 ol ādemlerni ‘azāb tutar (بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ) allahniñ tā‘atinden çığuvları sebebli (قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ)

257.7 ey muḥammed ‘aleyhi's-selām eyt sin mekke müşriklerine min eytmeym sizge (عَلَيْ غُرَاتِنُ اللَّهِ) minim qaşımında allahü te‘ālāniñ

257.8 hazineleleri bar diyüp (وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ) dağı min gaybni bilemün dip de eytmeym (وَلَا أَقُولُ لَكُمْ أَنِّي مَلَكَ)

257.9 dağı min sizge eytmeym düristlikde min feriştemün dip (أَنْ أَتَّبِعُ) iyermeymün min (أَلَا مَا يُرْمَى إِلَيَّ)

257.10 meger özime vaḥy kıılınğan nersege gine iyeremün allahü te‘ālā resül ekremni ulūhiyyet ve feriştelik da‘vāsından

257.11 pāk kııldı peygamberlikni da‘vāsı birlen emr kııldı (قُلْ هَلْ يَسْتَوِي) eyt sin ey muḥammed mekke müşriklerine

257.12 eyā berāber bolur mı (الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ) şokır ādem dağı közli ādem ya‘nī şokır hükminde bolğan haqq

257.13 yoldan adaşқан ādem birlen közli hükminde bolğan haqq yoldan bara turğan ādem berāber bolur mı elbette

257.14 bular berāber bolmaslar (أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ) eyā fikr kıılup qaramaymız mı eger fikr kıılup qarasañız haqq yolğa

257.15 könlür idiñiz (وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ) ey muḥammed ‘aleyhi's-selām öziñe vaḥy kıılınğan nerse (qurān) birlen

257.16 şunday ādemlerni qorqut sin alar qorqarlar (أَنْ يَحْشُرُوا إِلَى رَبِّهِمْ) rableri şarı qobarılmış boluvdan

257.17 ya'nî imân kitürüp de 'amelde kimçilik kılğan mü'minlerni yâ ki haşmi i'tikâd kıluvçılarnı qorqut

257.18 (لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ) rableri şarı qobarılmış boluvdan qorkuvçılar üçün rablerinden başqa yokdur

257.19 (وَكَيْ لَا شَفِيعَ) 'azâbdan qutqaruvda yardım birüvçi hem şefâ'at kıluvçı (لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ) tıyılğan

257.20 nerselerinden şaklansunlar üçün * bir vaqtda qureyşler resül allahğa eytdiler ey (muhammed 'aleyhi's-selâm) yanıñdan

257.21 bu kullarnı qavlap yiberüv kirek idi ya'nî 'ammâr suheyb habbâb selmân (raği allahü 'anhüm)ler kibi faqîr

257.22 müselmânların yanıñdan qavlap çığaruv kirek idi eger bularnı yanıñdan qavlap çığarsañ bizniñ

257.23 birlen meclisdeş bolur idiñ bu yârlı müselmânlar birlen olıturuşuvdan 'arılenemiz didiler resül ekrem

257.24 min mü'minlerni meclisimden qavlamaym didi qureyşler alay bolsa bizge ayırım meclis yaşa alar birle birge

257.25 olıturmamız yanlarından naçar isler kile didiler bizden soñ yanıñda olıturtursun didiler resül allah yarar

257.26 didi şol huşuşda allahü te'âlâ zıkr qılınacaq âyetni indürdi (وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى الَّذِينَ) dağı ey muhammed 'aleyhi's-selâm

257.27 şunday âdemlerni sürme ya'nî yanıñdan qavlama (يَدْعُونَ رَبَّهُمْ) ol âdemler rablerine du'â ('ibâdet)

257.28 kılurlar (بِالْعَتَّةِ وَالْعِشِيِّ) irtede dağı kiçde (يُرِيدُونَ وَجْهَهُ) 'ibâdet birlen allahü te'âlânıñ rızalığını

I / 258

258.1 tilegenleri hâlde (مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابٍ مِنْ شَيْءٍ) ol âdemlerniñ hesâbından siniñ üzeriñde hiç nerse

258.2 yokdur (وَمَا مِنْ حِسَابٍ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ) dağı siniñ hesâbından alar üzerinde hiç nerse yokdur ya'nî

258.3 ol ādemlerniñ imānlarınıñ hesābı şiniñ üzeriñde tügildür (فَطْرُدُّهُمْ فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ) bes

258.4 sin ol rablerine hemişe du‘āda bolğan ādemlerni (kureyslerniñ imānlarına tama‘ kıluv) ötinüvleri

258.5 boyunca sürseñ de cebr kıluvçılardan bolursun (وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ) oşandaq dünyāda ādemlerniñ

258.6 halleriniñ türli boluvı birlen ibtidā‘ kılğan kibi ādemlerniñ ba‘zısını ba‘zısı birlen dīn işinde hem

258.7 ibtidā‘ kılduq şuniñ üçün barlı müselmañlarını imānda ilk boluvları sebebli kureys başlarına ilk

258.8 kılduq (لِيَعْبُدُوا) eytsünler üçün baylar ve şerifler ve er’isler (أَهْوَاءَهُمْ مِنَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا) eyā

258.9 bu yarlılar ve za‘ifler mi bizniñ aramızdan allahü te‘ālā alarğa en‘ām kılğan ādemler diyü ya‘nī şuniñ

258.10 üçün şerifni za‘ifler birlen baynı yarlı birlen imtiḥān kılduq (الْيَسِئَ اللَّهُ) eyā allahü te‘ālā imes mi

258.11 (وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ) zıkr kıluvçılarnı bilüvçi elbette bilgüçidür (بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ) ve her kıyçan

258.12 siñe kilse şunday ādemler (يُؤْمِنُونَ بآيَاتِنَا) ol ādemler allahü te‘ālāniñ āyetlerine imān kitürler

258.13 (خَقَلَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ) bes bu ādemlerge eyt sizniñ üzeriñizge selām bolsun (كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ)

258.14 (الرَّحْمَةَ) rabbiñiz özine imān kitürgen ādemlerge raḥmet kıluvını ḥükm itdi diyü (أَنَّهُ) düristlikde şā’n

258.15 (مِنْ عَمَلٍ مِنْكُمْ سَرِيًّا) kimdür siz mü’minlerden yavız iş kılsa (بِجَاهِلَةٍ) günāhğa zararını iyerüvini bilmegeni

258.16 ḥālde (كُلُّ نَابٍ مِنْ بَعْدِهِ) muniñ soñında yavız iş kılgandan soñ tevbe kılsa ya‘nī bu işinden ökinip

258.17 kıytsa (وَأَصْلِحْ) daḥı tevbesini şāf kılsa (فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) bes düristlikde rabbiñiz ol yavız işiñizni

258.18 yarlıkağuçıdır hem sizge raḥmet kılğuçıdır (وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ) ve bu açuk beyān kıldığımız kibi

258.19 āyetlerni ayurup beyān kılurumuz ḥaḳlıḳ zāhir bolsun üçün (وَكَتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ) daḫı

258.20 yavızlarınñ yolları zāhir bolsun üçün bes siz ol yoldan şaḳlanursız (قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ)

258.21 eyt sin ey muḥammed (‘aleyhi's-selām) müşriklerge düristlikde min tıyılmış boldım (أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ)

258.22 nerselerge ‘ibādet kıluvımdan (تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) allahdan başka nerselerge ‘ibādet kılursız

258.23 siz ya‘nī siz ‘ibādet kılğan nerselerge ‘ibādet kıluvdan tıyılmış boldım min (قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ)

258.24 eyt sin ey muḥammed (‘aleyhi's-selām) min sizniñ yavız nefleriñiz arzu kılğan nersege iyermeym

258.25 (قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا) sizniñ yavız nefleriñiz arzu kılğan nersege iyergenim vaḳtde taḳḳıḳ ḥaḳḳ yoldan

258.26 azsam kirek (وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكِبِينَ) daḫı min ḥaḳḳ yolğa könülüvçilerden bolmasam kirek (قُلْ إِنِّي)

258.27 (عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّي) ey muḥammed (‘aleyhi's-selām) mekke müşriklerine eyt sin min rabbimden bolğan beyān üzerindemün

258.28 ya‘nī rabbimni tanuvdan yaḳın üzerindemün (وَكَذَّبْتُمْ بِهِ) ve siz rabbimni yalganga tutdıñız ya‘nī ‘ibādetde

I / 259

259.1 şerik işbāt kıldıñız (مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ) siz anı aşuḳdurğan nerse minim ḳaşımda tügildür ya‘nī

259.2 müşrikler resül allah ‘azāb inüv birlen ḳorḳıtğan zamānda resül allahnı ḥorlap ey muḥammed (‘aleyhi's-selām) alay bolsa

259.3 ḳorḳutğan nerseñni kiltür kökden taş yavdur bizge yā ki başka rencitküçi ‘azāb indür didiler

259.4 (ان المكنم الله) ‘azābnı aşuqduruvda ve kiçüktürüvde hüküm yoqdur meger allahü te‘ālā üçündür (يُقْضَى الْحَقُّ)

259.5 allahü te‘ālā haqını beyān qılır (وهو خير الفاصلين) dağı ol allahü te‘ālā hüküm qıluvçılarınıñ izgüregidür

259.6 özi hüküm qılır (قل لو أن عندى) eyt sin ey muhammed (‘aleyhi's-selām) mekke müşriklerine eger minim qaşımında bolsa

259.7 idi (ما تستعجلون به) siz anı aşuqdurğan nerse (‘azāb) (لُغْضَى الْأَمْرِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ) minim birlen sizniñ arañızda

259.8 iş hüküm qılınur idi ya‘nī sizni rabbime düşmānlıqıñız üçün şol şorağan hāliñizde helāk qılır idim

259.9 (وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ) ve allahü te‘ālā zılm qıluvçılarını bilgüçirekdür ya‘nī ‘azāb qıluv iş allahü te‘ālāniki

259.10 kimni hāzır ‘azāb qılurğa tiyüş ve kimge mühlet birürge tiyüş özi bilür ma‘nāsında (وعنده مفاتيح الغيب)

259.11 ve ol allahü te‘ālā huzūrındadır gayb hāzīneleri (لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ) gayb hāzīnelerini hiç kim bilmes meger

259.12 ol allahü te‘ālā gine bilür (وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ) dağı ol allahü te‘ālā qurı yirde ve diñgizlerde bolğan

259.13 nerselerni bilür (وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ) dağı hiçbir yafraq ağaçından üzilip tüşmes (الْأَيُّ يَعْلَمُهَا) meger

259.14 tüşdi ise ol yafraqını allahü te‘ālā bilür (وَالْحَمْبَةُ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ) dağı yirniñ qarāngulıqlarında hiç

259.15 orlıq yoqdur boldı ise allahü te‘ālā anı bilür (وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابَسٌ) dağı hiçbir ösmey turğan

259.16 qurı nerse ve öse turğan yuvaş nerse yoqdur meger boldı ise allahü te‘ālā bilür (الْأَيُّ كِتَابٌ مُبِينٌ) meger

259.17 bu nerseler boldı ise zāhir bolğan kitābdadır ya‘nī levhü'l-mahfūzda yazılğandır ya‘nī bu mezgurlardan her birisini

259.18 allahü te‘älā bilür hem bu nerselerden her birisi levhü'l-maḥfûzda yazılığandır yâ ki zâhir bolğan kitâbdan ilmu‘llâh

259.19 irâde kıluvda mümkin ya‘nî bu mezkûrlardan her birisi allahniñ ‘ilmindedür

(وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ بِاللَّيْلِ) ve ol allahü te‘älā

259.20 şunday allahdur sizni kiçde öltürür ya‘nî yuqulatur (وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ) daḥı kündizde kesb kılgan

259.21 nerseniñni bilür (ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ) muniñ şoniñda kündizde allahü te‘älā sizni qobarur ya‘nî yuqunızdan oyğatur

259.22 (لِيُقَضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى) atalmış bolğan tiriklik eceli ölgenge kadar ötelmiş bolsun üçün ya‘nî

259.23 bendeleriniñ eceleri tamâmlıq şıfatın alsunlar üçün (ثُمَّ إِلَيْهِمْ رُجُوعٌ) muniñ şoniñda ölüm sebebli kaytaçaq

259.24 orniñiz allahü te‘älâgedür (ثُمَّ يَرْجِعْكُمْ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تَعْمَلُونَ) muniñ şoniñda allahü te‘älā sizge ḥaber birür sizniñ

259.25 kılgan ‘amelleriñiz birlen (وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ) ve ol allahü te‘älā qulları üstinde gâlibdür (وَيُرْسِلْ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً)

259.26 daḥı ol allah sizniñ üzeriñizge ‘amelleriñizni şaqlay turğan yazguçı feriştelerni yiberür (حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ)

259.27 (أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ) tā kim sizniñ biriñiz üzerine ölüm kilse (ثُمَّ نَرْسِلْنَا) ol âdemni ilçilerimiz öltürür

259.28 ya‘nî anıñ cânın ölüm feriştesi hem anıñ cân aluvda yadmeçileri cânını alur (وَهُمْ لَا يُفْرطُونَ) ve ol

259.29 cân aluvçı feriştelere yalqavlıq ve kiçüktürüv birlen cân almavda kimçilik kılmalar (ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ) muniñ

I / 260

260.1 şoniñda bendeler allahü te‘älâge qaytarılmış bolurlar (وَعَلَاهُمُ الْحَقُّ) ol allahü te‘älā bendeleriniñ ḥaqq ḥocalarıdır

260.2 (الْأَلَهُ الْمُتَكَبِّرُ) agāh olınız bendeler kıyāmet küninde hüküm itüv allahü te‘ālā için ginedür
(هُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ)

260.3 allahü te‘ālā hesāb kıluvçılarnıñ tizregidür (قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ) ey muḥammed mekke ehline eyt sizni kim kütqarur

260.4 (تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً) ol allahü te‘ālāge
(مَنْ ظَلَمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ)

260.5 du‘ā kılursız yalbarğanıñız (kıçqurğanıñız) ḥālde hem yaşrın ḥālde (لَمَنْ أَجَانَا مِنْ هُنَا) daḥı eytürsüz bu

260.6 қarangulıqlardan bizni kütqarsañ idi (لَنُكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ) elbette şükr kıluvçılardan bolur idük

260.7 diyüp (قُلْ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا) ey muḥammed (‘aleyhi's-selām) eyt sin mekke ehline kırı yirmiñ ve diñigizniñ қarangulıqlarından

260.8 allahü te‘ālā kütqarur (وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ) daḥı mundan başqa bolğan her bir қayğudan allahü te‘ālā kütqarur

260.9 (ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ) muniñ soñında yine de şirkge қaytursız ‘ahdiñizde turmassız diyü
(قُلْ هُوَ الْقَادِرُ) eyt

260.10 muḥammed (‘aleyhi's-selām) mekke ehline ol allahü te‘ālā küçi yitküçidür
(عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ)

260.11 (أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيْعًا) yeise ayak astıñızdan ‘azābnı
(عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ) üstiñizden ‘azābnı yiberüvge

260.12 yiberüvge niteki firāvunrı şuğa baḥırdı қārūnnı yirden yutdurdı (أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيْعًا) yeise sizge türli

260.13 firқalarını kaḥıştururğa bes arañızda şoğışlar қopar idi (وَيَلْبَسُكُمْ بَأْسٌ بَعْضٌ) daḥı türli

260.14 firқalardan sizniñ ba‘zıñızğa ba‘zıñızınñ zararın tanutuvğa küçi yitküçidür
(أَنْظُرْ كَيْفَ نُنْصِرُ الْآبَاتِ)

260.15 ey muḥammed (‘aleyhi's-selām) iḥtiyār kılup қaranaçaq ‘alāmetlerni қat қat beyān kılurmız (لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ) ādemler bilsünler

260.16 üçün (وَكُنْتُ بِهِ قَوْلِكَ) ey muḥammed (‘aleyhi's-selām) qurānı sınıñ qavmiñ yalğanga tutdı (وَهُوَ الْحَقُّ) ḥālbūkim ol

260.17 qurān ḥaqq idi (قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ) eyt sin ey muḥammed *‘aleyhi's-selām* qavmiñe min sizniñ üzeriñizge iş tapşırılmış

260.18 kişi tügilmün belki min sizni qorqıtuvçı ğınamun iş tapşırılmış zāt allahü te‘ālādur diyüp (لِكُلِّ نَبَأٍ مُسْتَقَرٌّ) her

260.19 bir ḥaber üçün qararlana turğan vāq‘a bola turğan vaqt bar bes ‘azāb birlen ḥaberniñde vāq‘a bola turğan

260.20 vaḳti bolur (وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ) ve tiz ol ḥaberni vāq‘a bolğan vaḳtinde bilürsiz *bid‘at meclisine ḥāzır bolmav ḥaḳında

260.21 allahü te‘ālā zıkr kılınaçak āyetni indürdi (وَأَذَارُ آيَاتِ الَّذِينَ) ey muḥammed ‘aleyhi's-selām her qayçan şunday ādemlerni

260.22 körseñ (يُغْرَضُونَ فِي آيَاتِنَا) bizniñ āyetlerimizde (qurān āyetlerinde) ḥorlav ve ta‘n birlen çomarlar niteki qureyşler

260.23 meclislerinde şol tarıq kıldılar (فَاعْرَضَ عَلَيْهِمْ) bes ey muḥammed ‘aleyhi's-selām munday ādemlerden yüz döndür ve alar birle

260.24 birge olurma (هُنَّ يُغْرَضُونَ فِي مَدِينَةٍ غَيْرِهِ) qurānga başqa ḥadışge (sözge) çomğanlarına kadar ikinçi

260.25 sözge kirişseler birge oltur (وَأَمَّا يُنْسِيكَ الشَّيْطَانُ) ve eger sini şeytān vesvesesi birlen şugullendürüp

260.26 qurān āyetlerinde ta‘n kılup söyleşüvçiler birlen olтуруşuvdan allahü te‘ālāniñ tıyuvını unutdursa (فَلَا تَقْعُدُوا)

260.27 (بَعْدَ الذِّكْرِ) bes allahü te‘ālāniñ tıyuvını isiñe tüşürgeñiñ soñında olurma (مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ)

260.28 özlerine cebr itüvçi zālim qavm birlen birge (وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ) şirkden şaqlangan ādemlerge yoḳdur

- 261.1 (مِنْ حَسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ) qurān āyetlerine çomuvçılarnıñ hesābından hiç nerse; allahü te'ālā qurān āyetlerine ta'n
- 261.2 birlen çomuvçılar birlen olтуруşuvdan tıygaç müselmānlar resül allahğa eytdiler alay bolgaç biz mescid-i
- 261.3 harāmda niçük olтурayıq ve niçük tavāf kılayık alar hemişe qurān āyetlerinde ta'n diyü şundan
- 261.4 şoñ allahü te'ālā ruḥşat itüp zıkr kıılınğan āyetni indürdi ya'nī öziñiz şaqlansañız alarnıñ günāhlarınıñ
- 261.5 hesābları sizge tügil diyüp (ذَكَرْتُمْ) likin sizge vācib bolur alarga zıkr ve va'az kıluv (لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ)
- 261.6 va'az sebebli qurān āyetlerinde ta'n kıluv söyleşüvçiler bu işlerinden şaqlansunlar üçün bu āyetde zālim
- 261.7 kavımden mübtedi' ve fāsiq ve kāfir murād (ذُرِّ الَّذِينَ) ey muḥammed 'aleyhi's-selām şunday ādemlerni koy (اتَّخَذُوا دِينَهُمْ)
- 261.8 (لَعِبًا وَلَهْوًا) ol ādemler dınlarnı oyun ve fā'idesiz nerse itüp tutdılar (وَعَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا) dağı
- 261.9 alarnı dünyā tirikligi aldadı (وَذَكَرْتُمْ) dağı qurān birlen va'az kııl (أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ) nefsinıñ
- 261.10 kesb kıılğan nersesi sebebli hilākatge tapşırılmış boluvından korkuv üçün (لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ) nefsgе
- 261.11 allahdan başqa yoqdur (وَلَا شَافِعَ) 'azābnı yiberüvde fā'ide birüvçi hem şefā'at kıluvçı (وَأَنْ تَعْدَلَ كُلًّا)
- 261.12 (عَسَلٌ) ve eger sin ol nefsinı her bir fedā birlen fıdyelesen (لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا) nefsdен fedānı alınmas ya'nī
- 261.13 ol nefsnı hiçbir nerse birlen cehennemden culup aluv mümkün bolmas (أُولَئِكَ الَّذِينَ) bu dınlarnı üçün
- 261.14 ve fā'idesiz nerse itüp tutuvçılar şunday ādemlerdür (أَبْسَلُوا بِمَا كَسَبُوا) kesb kıılğan nerseleri sebebli ya'nī

261.15 bozuk i'tikādları ve yavız 'amelleri sebebi 'azābğa tapşırılmış boldılar
(لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ) bu şıfatlı

261.16 ādemler üçün gāyet kızdurulmuş şudan içmelik bardur (دَعَابُ الْيَمِّ) dağı rencitküçi
'azāb bardur (بِمَا

261.17 (قُلْ اَتَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) ey muḥammed ('aleyhi's-selām)
atalarının dīnlerine sini

261.18 ündegen mekke müşriklerine eyt eyā biz allahdan başkağa 'ibādet kılayıķ mu
(مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا) özimizge fā'idede

261.19 hem zārarda birmey turğan nersege ya'nī zarar ve fā'ideden hiç birisine kıdreti
bolmağan nersege (وَنُرْدُ عَلَى

261.20 (أَعْتَابِنَا) dağı ökçelerimiz üzerine ya'nī şirkge kiri kıyatarılmış bolayıķ mı
(يَعْنِ إِذْ هَدَانَا اللَّهُ) allahü te'ālā

261.21 bizlerni küfrden kıtķarup islāmğa köndürgenniñ şoniñda (كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ)
şeytānlar alup kıtūp

261.22 adaşdurğan ādem şikli (فِي الْأَرْضِ) yirde (مِيزَانَ) kıyay orunğa barurğa bilmeyinçe
abdırağanı hālde ol

261.23 ādem (لَهُ أَصْعَابٌ يَنْعُرُهُ إِلَى الْوَهْدَى) ol şeytānlar adaşdurğan ḥayrān bolğan ādem üçün
toğrı yolğa

261.24 ündey turğan yoldaşlar bardur (اِنْتِنَا) ol yoldaşlar ol adaşķan ve abdırağanı ādemge
bizniñ yanımızğa

261.25 kil dip eytürler bu ādem cevāb birmes ve kilmes bu söz ba'zı ādemlerniñ cinler ve
şeytānlar ādemni

261.26 alup kıtūp adaşduralar digen sözine ve i'tikādına binā' bolur *ḥāşıl yoldan adaşup
kıyda barurğa

261.27 bilmeyinçe abdırıp turğan kışıge islām yolından adaşup şeytān yollarına iyergen ādemni
teşbih kılınğan

261.28 müselmānlar bu islām yolından adaşķan ādemni islām yolına çağırup turalar bu ādem
müselmānlarğa iltifāt itmey

261.29 (قُلْ اِنَّ هُدَى اللَّهِ) ey 'aleyh-i muḥammedü's-selām müşriklerge eyt sin düristlikde
allahü te'ālāniñ bendeleri üçün ravşān

I / 262

262.1 kılğan yolu ve meşrūc kılğan dīni (هُوَ الْبُرْهَانُ) ol yol ve ol dīn tođrı yoldur ve nūrdur (ve haqq dīndür)

262.2 başqaları azğunlıqdur (وَأْمُرْنَا لِنُسَامَ رَبِّ الْعَالَمِينَ) dağı biz bütün ‘ālemniñ terbiye itüvçisi bolğan

262.3 allahü te‘ālāge itā‘at kıluvımız birlen buyurılmış bolduğ (وَأَنَّ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ) dağı namāz oquñız diyü buyurılmış

262.4 bolduğ (وَأَتَّقُوهُ) dağı allahü te‘ālādan qorqıñız diyü buyurılmış bolduğ dip eyt (وَهُوَ الْبُرْهَانُ) ol allahü

262.5 te‘ālā şunday allahdur (الَيْهِ تُحْشَرُونَ) ol allahü te‘ālā şarı qobarılmış bolursız (وَهُوَ الْبُرْهَانُ) ve ol allahü

262.6 te‘ālā şunday allahdur (خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ) köklerni ve yirlerni yaratdı (بِالْحَقِّ) haqlıq birlen (وَيَوْمَ)

262.7 (يَقُولُ كُنْ) ey muħammed ‘aleyhi’s-selām şol künni beyān kıl ol künde allahü te‘ālā bir nersege bol sin diyür de

262.8 (قَوْلَهُ الْحَقُّ) bes ol nerse bolur (وَاللَّهُ الْمَلِكُ) allahü te‘ālāniñ sözi şiksiz haqqdur (فَيَكُونُ) dağı allahü te‘ālā

262.9 üçündür ĥocalıq (يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ) şūrğa ürilgen künde ya‘nī kıyāmet küninde (عَالَمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ)

262.10 ol allahü te‘ālā gā’ibni dağı ĥāzırını bilgüçidür (وَهُوَ الْكَلِيمُ الْحَبِيرُ) ve ol allahü te‘ālā her bir işinde ĥikmet

262.11 iyesisdür hem her bir bendeniñ kılğan işiniñ tışını ve içini bilgüçidür (وَأَذَّ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ آزَرَ)

262.12 ey muħammed (‘aleyhi’s-elām) şol vaqtıni beyān kıl kayçañ ibrahīm (‘aleyhi’s-selām) atası āzirge eytdi (أَتَذَّخَّرُ)

262.13 (إِنِّي أُرَاكَ وَقَوْمَكَ) ey atam eyā sin şanemlerni ma‘būdlar tutasuñ mı (أَصْنَامًا آلِهَةً) düristlikde min ey atam

262.14 (فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ) şanemlerni ma‘būd tutuvları sini dağı siniñ iyergen kavmiñni bilemün sebebli zāhir

262.15 (وَكُنَّا لَكَ) azğunlıkda diyü (وَكُنَّا لَكَ) dağı oşandağ ya‘nī ibrahīm ‘aleyhi's-selāme atasınıñ hem atasına iyergen kavminiñ

262.16 (نُرَىٰ إِبْرَاهِيمَ) ibrahīmge körsetürmiz haqq yoldan adaşkanlıklarını körsetken kibi (مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ)

262.17 (وَالْأَرْضِ) köklerniñ ve yirlerniñ mülklerini yā ki ‘aca’ibni ibrahīm (‘aleyhi's-selām) köklerniñ ve yirlerniñ mülklerini

262.18 (وَلَيَكُونَنَّ مِنَ الْمُوقِنِينَ) dağı körüv sebebli bizniñ birliğimizge istidlāl kılsun üçün bizniñ birliğimizi

262.19 (فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ) şiksiz bilüvçilerden bolsun üçün bes ibrahīm (‘aleyhi's-selām)ge kiç qarangulanğan

262.20 (قَالَ هَذَا رَبِّي) ibrahīm (‘aleyhi's-selām) yuldızni kördi (رَأَىٰ كَوْكَبًا) ibrahīm ‘aleyhi's-selām bu yuldız minim rabbim

262.21 didi ibrahīm ‘aleyhi's-selāmniñ atası kavmi birlen şanemlerğa kıyaşğa ayğa yuldızlarğa ‘ibādet kıllalar idi

262.22 şuniñ üçün alarnıñ dīnde haṭā kıluvlarına tenbīh itüp fikr ve delīl ṭariķine alarnı köndürüvni tilep bu nerselerniñ

262.23 (فَلَمَّا أَفَلَ) ma‘būd bolurğa yaramavlarını bildürdi bes yuldız gā’ib bolğan zamānda (فَالِ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ)

262.24 ibrahīm ‘aleyhi's-selām min gā’ib boluvçılarnı süymeymün didi çünki bir orundan ikinci orunğa köçüv hem

262.25 gā’ib boluv yokdan bar boluvni bildüre ilah bolğan zāt hemīşe bar bolurğa kırek

262.26 (قَالَ هَذَا رَبِّي) ibrahīm ‘aleyhi's-selām aynıñ kılkup barğannı körgen zamānda (قَالَ هَذَا رَبِّي) ibrahīm ‘aleyhi's-selām bu ay

262.27 minim rabbim didi (فَلَمَّا أَفَلَّ قَالَ) bes ay gâ'ib bolğan zamānda ibrahīm 'aleyhi's-selām eytdi (لَسْنَا لَكَ بِمُهَيَّبِينَ رَبِّي)

262.28 eger rabbim mini haqq yolğa köndürme (لَا كُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ) elbette min haqdan azğuçı kavmlerden

262.29 bolurmun diyüp ya'ni ayda yıldız kibi bir halden ikinci hâlge özgere turğan nerse iken elbette bu şıfat

I / 263

263.1 ilah boluvğa münāfi diyüp öziniñ 'acizligini bildürüp haqğa irişüvde rabbinden yardım istedi hem ayğa 'ibādet

263.2 kıluvçılarnıñ haqq yoldan adaşkan boluvını bildürdi (فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً) soñra ibrahīm 'aleyhi's-selām qıyaşnı

263.3 çığup barğan vaktinde körgen zamānda (قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا الْكَبِيرُ) ibrahīm ('aleyhi's-selām) eytdi bu qıyaş minim

263.4 rabbimdür ve bu qıyaş yıldız birlen andan uluğraqdur diyü (فَلَمَّا أَفَلَّتْ) bes qıyaş gâ'ib bolğan zamānda

263.5 ibrahīm 'aleyhi's-selām eytdi (يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ) ey kavmim düristlikde min bizgüçimün (مِمَّا تُشْرِكُونَ) sizniñ allahğa

263.6 şerik kılğan nerseleriñizden ya'ni yokdan bar bolup bar kıluvçığa muhtāc bolğan nerselerden (إِنِّي وَجْهَةٌ)

263.7 (وَجْهِي) ibrahīm 'aleyhi's-selām eytdi düristlikde min yüzümni döndürdim ve yöneldürdim (لَلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ)

263.8 köklerni ve yirlerni yaratқан allahü te'ālāge (حَنِيفًا) bātil dinden haqq dinge avışқанım hālde (وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ)

263.9 dağı min allahğa şerik kıluvçılardan tügilmün (وَمَا جَاءَهُمْ قَوْمُهُ) dağı ibrahīm 'aleyhi's-selāmge allahü te'ālānı birlev haqında kavmi

263.10 da'vā kıılışdı (قَالَ أَنْعَا جُرْتِي فِي اللَّهِ) ibrahīm 'aleyhi's-selām eytdi eyā minim birlen allahı birlevde da'vā kıılışasız mı

263.11 (وَقَدْ هَمَانِي) ve taḥkik mini allahü te'ālā özini birlevge köndürdi (وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ) daḥı min

263.12 sizniñ allahğa 'ibādetde şerik kılgan nerseleriñizden (ma'būdlarıñızdan) kırqmaym çünkü alarnıñ özleriniñ gine

263.13 fa'ide kıılurğa ve zarar kıılurğa da kudretleri yokdur (إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا) meger kırqamun rabbimniñ sizniñ

263.14 ma'būdlarıñız cihetinden bir mekrüh nerseni irişdürüvni tilevi vaqtında ğına ibrahīm 'aleyhi's-selāmniñ kavmi ibrahīm

263.15 'aleyhi's-selāmni ma'būdları cihetinden 'azāb irişür diyüp kırqutdılar şuniñ üçün bu sözni eytdi dimişler

263.16 (وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا) rabbim her nerseni bilüv yüzinden şaydurdı (çulğap aldı) (أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ) eyā bu

263.17 ma'būdlarıñızniñ zararğa ve fā'idege küçleri yitmegenliklerini i'tibār kılıp kıramaysız mı eger i'tibār kılıp

263.18 kıarasañız kıādir birlen 'ācizni ayurur idiñiz de kıādir bolğan allahğa 'ibādet kıılır idiñiz 'āciz bolğan

263.19 şanemlerge 'ibādet kıılmas idiñiz (وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ) ve niçük min siz 'ibādetde allahğa şerik kılgan

263.20 'aciz nerselerden kırqaym (وَلَا تَعَاوَنَ) ve siz her nersege kıādir bolğan allahdan kırqmaysız (أَنْتُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ)

263.21 düristlikde siz allahğa 'ibādetde şerik-i işbāt kıldıñız (مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ عَلَيْكُمْ) şol nerseni şerik kıldıñız

263.22 ol nerseğe 'ibādet birlen sizniñ üzeriñizge allahü te'ālā indürmedi (سُلْطَانًا) delilni (فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ)

263.23 (أَمْ قِبَالِ الْأَمْنِ) bes iki cemā'atniñ (allahı 'ibādetde birlevçi cemā'at birlen allahğa 'ibādetde şerik-i işbāt

263.24 kııluvçı cemā'atniñ) kıayusı emin boluvğa (kıırkımaska) tiyüşlirek ya'nī siz mi yā ki biz

mi elbette biz

263.25 qorqmaska tiyuşli (**اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ**) eger siz kim emin boluvğa tiyuşli ikenligini bilseñiz (**الَّذِينَ**)

263.26 (**وَلَمْ يَلْبَسُوا اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ**) şunday ademler iman kiturdiler (**وَلَمْ يَلْبَسُوا اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ**) dağı imanlarını zulm birlen

263.27 qatışdırmadılar (**الَّذِينَ**) bu iman kiturup de imanlarını zulm birlen qatışdırmağan ademler (**لَهُمُ الْاٰمَنُ**) bu ademler

263.28 üçündür ‘azābdan emin boluv (**وَهُمْ مُّهْتَدُونَ**) bu ademler toğrı yolğa könilmişlerdür bu āyet ingen şoniñda

263.29 şahāberge keyfsizlik hāşıl boldı resul allahğa eytdiler bizniñ qayumuz nevsine zulm qılmağanımız bar her qayumuz

I / 264

264.1 nevsimizge zulm qılamız diyup resul allah eytdi bu āyetniñ ma‘nāsı siz zann qılğança tügil belki loqmān ‘aleyhi's-

264.2 selāmnıñ oğlına ey oğlım allahğa şirk qılma şirk uluğ zulm didügi kibidür elbette allahğa iman tügil allahniñ

264.3 barlığını taşdıq qılup da bu taqđıqğa şirkni qatnaşdıruv ya‘nı zulmden şirk murād didi

(**وَتِلْكَ**)

264.4 (**مُجْتَبَا**) ve bu ibrahimniñ qavmine körsetken delili bizniñ delilimizdür ya‘nı yulduzlar ve ay ve quyaşniñ ma‘būd

264.5 bolurğa yaramavlarıniñ delili ya‘nı gā‘ib boluvları bizniñ birligimizge delildür (**اَتَيْنَاهَا اِبْرَاهِيْمَ**) bu hüccetni

264.6 biz ibrahimge birdük (**عَلَى قَوْمِهِ**) ibrahimniñ qavmi üzerine bolğan delilimizdür (**نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّسَبِكَ**)

264.7 tilegen kişini biz ‘ilmde ve hıketde köp derecelerge köterürmiz (**اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ**) düristlikde siniñ

264.8 rabbiñ derecelerge köterüvde hıket iyesidür ve kimni köterürge tiyüş idüğini

bilgüçidür (وَهَبْنَا لَهُ)

264.9 (أَسْعَافٍ وَيَعْقُوبَ) dağı ibrahîmge biz işâkıni hem işâkıniñ oğı ya'kübni hibe kılduğ
(كُلًّا هَدَيْنَا)

264.10 işâk birlen ya'kübden her birisini haqq yolğa köndürdük (وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ) dağı
ibrahîmden ilk

264.11 nūḥ 'aleyhi's-selâmni haqq yolğa köndürdük (وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمْ) dağı nūḥniñ balalarından
haqq yolğa köndürdük (دَاوُدَ)

264.12 (وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ) dāvud hem süleymān hem eyyūb 'aleyhi's-selâmni
(وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ) dağı yūsuf hem mūsā

264.13 hem hārūn ('aleyhi's-selām)ni (وَكُنَّا نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ) ve oşandağ ya'nī ibrahîmniñ
derecelelerin köterüv

264.14 birlen cezālağanımız kibi izgülik kıluvçıları cezālarımız (وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ) dağı
zekeriyā

264.15 hem yaḥya yine 'isā hem ilyās ('aleyhi's-selām)ni (كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ) bulardan her birisi
kāmil izgü ademlerdendür

264.16 (وَأِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُونُسَ وَلُوطًا) dağı isma' il hem ilyas' hem yūnus hem lūṭ 'aleyhimü's-
selāmni (وَكُلًّا فَضَّلْنَا)

264.17 (عَلَى الْعَالَمِينَ) bulardan her birisini öz zamānlarındağı ādemler üzerine peygamberlik
sebebli artuğ kılduğ

264.18 (وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَأَخْرَانِهِمْ) dağı bu peygamberleriñ atalarından hem balalarından ve
kardeşlerinden ba'zısını

264.19 artuğ kılduğ (وَأَجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) dağı alarını ḥalk arasında iḥtiyār
kılduğ hem

264.20 toğrı ve haqq bolğan yolğa köndürdük (ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ) bu zıkr kılingan ādemler
köndürilgen allahniñ

264.21 haqq bolğan dīnidür (يَهْتَدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ) bu haqq dīnge qullarından tilegen

âdemni köndürür

264.22 allahü te‘âlâ (وَلَوْ أَشْرَكُوا) ve eger bu zıkr kılingan âdemler (peygamberler) mertebeleri büyük bola turup allahğa

264.23 ‘ibâdetge şirket yaşasalar (لَحَبَطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) bu âdemlerden ‘amel kılgan nerseleri hemmesi bâtil

264.24 bolur (أُولَئِكَ الَّذِينَ) bu zıkr kılingan peygamberler şunday âdemlerdür (آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالذِّكْرَ)

264.25 bu âdemlerge kitâb hem hikmet hem peygamberlik birdük (فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ) bes eger de bu kıreyşiler

264.26 bu kitâb hem hikmet hem peygamberligini inkâr itseler (فَقَنْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا) bes taḥkik bu kitâb hem hikmet

264.27 hem peygamberlikni ri‘āye kıluvni şunday kavmge tapşurduḡ (لَيَسُوا بِهَا كَافِرِينَ) ol kavm bu kitâb

264.28 hem hikmet hem peygamberlikni inkâr itüvçi tügildür ol kavm ya‘nî peygamberler hem alarğa iyergen âdemlerge

264.29 tapşurduḡ (أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ) bu zıkr kılingan âdemler (peygamberler) şunday âdemlerdür

I / 265

265.1 allahü te‘âlâ alarnı ḥaḡḡ yolğa köndürdi (فَبِهِمْ أَقْنَبَهُمْ) bes ey muḡammed ‘aleyhi’s-selâm bu zıkr kılingan peygamberlerniñ

265.2 tevḥid ve uşul dınlerine iyer (قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا) ey muḡammed ‘aleyhi’s-selâm eyt sin kāfirlerge kıurân üyretüv

265.3 üzerine sizden yal şoramaym (أَنْ هُوَ إِلَّا ذَكْرَى لِلْعَالَمِينَ) kıurân tügildür meger bütün ‘âlemge va‘azdür

265.4 (وَمَا قَسَرُوا لِلَّهِ حَقَّ قَسْرِهِ) yehüdler allah (te‘âlâ)nı ḥaḡḡ tanuv birlen tanımadılar ve ḥaḡḡ uluḡlav birlen

265.5 uluḡlamadılar (أَذَقُوا) şol vaḡtde allahü te‘âlânı ḥaḡḡ tanuv birlen tanımadılar yehüdler

resül allahğa eytdiler

265.6 (مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ) allahü te‘älā âdem üzerine hiç nerse indürmedi ya‘nî uluğ ni‘metden bolğan

265.7 vaħyini hem allahü te‘älāniñ peygamberlerini yiberüvini inkār itdiler şuniñ üçün allahü te‘älāni ħaqq tanuv birlen

265.8 tanımadılar (قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي نَزَّلَ اللَّهُ عَلَيْهِ رَسُولَهُ) ey muħammed (‘aleyhi's-selām) yehüdlerge eyt şunday kitābnı kim indürdi

265.9 (جَاءَهُ مُوسَىٰ) ol kitābnı mūsā (‘aleyhi's-selām) kitürdi ya‘nî tevrätni kim indürdi diyü (نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ)

265.10 ol kitāb nūr hem âdemlerni ħaqq yolğa köndürgüçi bolğan ħâlde (تَجْعَلُونَهُ قُرْآنًا يَتْلُونَهَا) ol kitābnı

265.11 kâğıdlarda kılırsız siz ya‘nî kisek kisek kâğıdlarga yazarsız da ol yazılğan kâğıdlarnı zāhir kılırsız

265.12 (وَتُحْمُونَ كَثِيرًا) ve köpsini yaşırsız ya‘nî muħammed şallallahü te‘älā ‘aleyh ve sellemniñ na‘ti bolğanlarını

265.13 mālİK bin eşşayf diğen kişige resül allah tevrätni mūsā (‘aleyhi's-selām)ğa indürgen allah birlen ħasem kılıp

265.14 eytemün siñe tevrätde allahü te‘älā simiz ‘âlemge açuvlana diğen sözni tapasuñ mı didi şayf oğlı mālİK belī

265.15 tapam didi şundan şoñ resül allah alay bolsa sin simiz ‘âlem allahü te‘älā siñe açuvlana iken didi

265.16 şundan şoñ şayf oğlı mālİK resül allaha açuvlanup allahü te‘älā âdemge hiç nerse indürmedi didi

265.17 (وَعَلَّمْتُمَا) ħayy ey yehüdler siz ħurān birlen muħammed (‘aleyhi's-selām) tiley üzerine şol nerseni üyretilmiş boldıñız

265.18 (لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ) ol nerseni siz de daħı atalarñız da bilmediñiz (قُلِ اللَّهُ) ey muħammed (‘aleyhi's-selām)

265.19 eyt sin yehüdlerge mūsā (‘aleyhi's-selām) sizge kitürgen kitābnı allah indürdi diyü (ثُمَّ دَرَّاهُمْ فِي غَوٰضِهِمْ لِيَلْبِغُوهُنَّ)

265.20 munıñ şoñında ol yehüdlerni bāıılıqlarında oynaganları ħâlde ħaldur (وَهٰذَا كِتٰبٌ) ve bu ħurān şunday

265.21 kitābdur (مصدق الذي بين يديه) fā'idesi köpdür (مبارك) indürdük biz ol kitābnı (أنزلناه) öziniñ

265.22 aldında bolğan kitābnı (tevrātın yā ki her bir kütb-i semāviyeni) rastlavçıdur (ولتُنذَرِ أُمُّ الْقُرَىٰ)

265.23 bu qurānnı indürdük bereket üçün dağı siniñ bu qurān birlen avıllarnıñ anası bolğan mekke halkını

265.24 qorqutuvıñ üçün (ومن حولها) dağı avıllarnıñ anası bolğan mekke tiresinde bolğan ādemlerni (maşrıq

265.25 ve mağrib ehlini) qorqutuvıñ üçün (وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ) dağı şunday ādemler āhıret künine imān

265.26 kitürürler (يُؤْمِنُونَ بِهِ) āhıret künine imān kitürgen ādemler qurānğa imān kitürürler (وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ)

265.27 (بِحَافِظَتِهِمْ) dağı āhıret künine imān kitürgen ādemler namāzlarına devām iterler çünki āhıret künine imān

265.28 kitürgen kişi şoñğı hālinden qorqa hemişe qorkuv bu ādemni peygamberge hem qurānğa imān kitürgenine kadar

265.29 fikrde bala fikrli fikrli 'āqıbetinde haqlıqğa irişe (ومن الظالمين) ve kimdür zālimrek (مَنْ أَفْذَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا)

I / 266

266.1 allahü te'ālāge yalgannı iftirā' kılğan (toğğan) ādemden ya'nı bu ādemden zālimrek hiç kim yoqdur ya'nı

266.2 min peygambermün allahü te'ālā mini peygamber itip yiberdi dip iftirā kıluvçıdan hiç zālim kişi yoq müseylimetü'l-

266.3 el-kezzāb, esvedü'l-'ansī kibiler (أَوْ قَالَ أَدْحَىٰ إِلَى) yeise eytdi ol kişi miñe allahü te'ālādan vahy kılındı diyü

266.4 (وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ) hālbükim ol kişige hiç nerse vahy kılınmadı ya'nı bu kişiden zālimrek kim bar elbette

266.5 hiç kim yoq resül allahniñ yazuvçısı bolğan ebū serh oğlı bolğan su'ud oğlı 'abdu'l-lah kibi allahü te'ālāniñ

266.6 ”ثم انشأناهم خلقاً آخر“ āyeti ingeç ”وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ“ te‘ālāniñ

266.7 ādemni tafzīl kıluvından ‘acebilenüp ”فتبارك الله أحسن الخالقين“ didi resül allah eytdi şol tarıķ bar

266.8 inüvni hem siniñ eytkeniñçe didi bes ‘abdu'l-lah şıkge tüşdi didi hem eger muħammed ‘aleyhi's-selām rast sözli

266.9 bolsa añar vaħy kılınğan kibi miñe de vaħy kılındı didi ve eger yaĺğançı bolsa ol eytken kibi min de فتبارك الله

266.10 ”أحسن الخالقين“ diyü eytdim didi (وَمَنْ) daħı şol kişiden zālimrek kişi kimdür قال سأنزل مثلكم

266.11 ما أنزل الله ol kişi eytdi allahü te‘ālā indürgen kitāb kibi min de indürürmün diyü ya‘nī eger tilesek

266.12 bizde muħammed (şallallahü aleyh ve sellem) kibi eytürmiz diyüvçiler (وَلَوْ تَرَى) eger körseñ idi sin ey muħammed (‘aleyhi's-

266.13 selām) (أَنْ) şol vaķtni (الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ) zūlm kıluvçılar ölümniñ kaťılıklarındadır (وَأَلْبِاسُهُمْ أَسْطُورًا)

266.14 daħı feriştelere kollarını zālimlemiñ cānlarını alurğa töşegüçilerdür (أَيُّدِيَهُمْ) (أَخْرَجُوا أَنْفُسَكُمْ)

266.15 cānlarıñızni öziñiz çıǵarıñız diyü zālimlerge eytürler (الْيَوْمَ نَجْزِي عَذَابَ الْهَوْنِ) bu künde ya‘nī ölgen

266.16 künde ‘azābniñ ħorlavlı bolğanı birlen cezālanmış bolursız (بَمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ) allahü te‘ālāge eytür

266.17 boluviñız sebebli (غَيْرَ الْحَقِّ) ħaķdan başķa sözni (وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ) daħı allahü te‘ālāniñ

266.18 āyetlerinden tekebbürlik kılur boluviñız sebebli ya‘nī sizge ħorlavçı ‘azāb allahü te‘ālāge yaĺǵanı eytüviñiz

266.19 sebebli daħı ħurān āyetlerine imān kitürüvden tekebbürlik kıluvıñız sebebidür (وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَى)

266.20 ve taḥkīk bizge māllarıñızdan ve balalarıñızdan ve başqa dünyāda vaqt mālik bolğan nerseleriñizden yalğız bolğaniñiz

266.21 hālde kildiñiz (كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ) nitteki evvel mertebede sizni yalğız itip yaratқан idük ya‘nī

266.22 evvel yaratılıvda ni revişde idiñiz şol revişde kildiñiz (kilürsiz) ya‘nī baş ve ten ve ayaklarıñız

266.23 yalañgaç hālde ya‘nī kıyāmet küninde allahü te‘ālā ḥuzūrına şol revişçe barılaçaқ (وَتَرَكْتُمْ مَاخَوَّلْنَاكُمْ)

266.24 dağı biz sizge birgen māllarnı qaldurdıñız (وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ) arqalarıñızniñ tışına ya‘nī hiç nerse alup

266.25 kilmediñiz (وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ) dağı müşriklerge eytürler allahü te‘ālā ḥuzūrına barğaç sizniñ birlen

266.26 birge körmeymiz (شُفَعَاءُكُمْ النَّبِيِّينَ زَعَمْتُمْ) şunday şefā‘at qıluvçılarıñızni siz alarnı gümān qıldıñız

266.27 (أَنْتُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ) düristlikde alar sizniñ ‘ibādetiñizge müsteḥaq boluvda allahğa şeriklerdür diyü

266.28 ya‘nī müşrikler dünyāda vaqtdе şanemlerğa ‘ibādet qıldılar kıyāmet kün şefā‘at qılsunlar üçün

266.29 allahü te‘ālā şuniñ üçün de bu āyet birlen müşriklerge şelte qıldı (لَعَنَ تَطَلَعُ بَيْنَكُمْ) taḥkīk sizniñ

I / 267

267.1 arañızda taralışuv vāqı‘a boldı (وَضَلَّ عَنْكُمْ) dağı sizden gā‘ib boldı (مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ) sizniñ

267.2 kıyāmet küninde şefā‘atçiler diyü gümān qılğan nerseleriñiz ya‘nī şanemleriñiz (أَنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْغُبِّ وَالنَّوَىٰ)

267.3 düristlikde allahü te‘ālā başaqdan orlıqni ḥurmā ağaçından tışini yarguçıdur (يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ)

267.4 tirikni ölükdən çıxarur allahü te‘ālā cānlı nerseni cānsızdan çıxarur ādemni nuţfeden
 kuşnı yumırkadan

267.5 ölenlerni orlıqdan çıxaruv kibi öse turğan nersege de hayy dip eytiledür
 (وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْمَمْتِ)

267.6 dağı ölüknı tirikden çıxaruvçı ya‘nı cānsıznı cānlıdan çıxaruvçıdur nuţfe birlen
 yumırkanı ādem birlen

267.7 kuşdan hem orlıknı ölenden çıxaruv kibi (ذَلِكُمْ اللَّهُ) oşbu orlıq birlen tişini yaruvçı
 dağı tirikni

267.8 ölükdən ölüknı tirikden çıxaruvçı ‘ibādet kılurğa tiyüşli bolğan sizniñ allahıñızdur
 (فَأَنِّي تُؤفِكُونُ)

267.9 bes niçük ol allahniñ ‘ibādetinden ğayrge döndürilmiş bolasız (فَالْيُ الْأَسْبَاحِ) kiçniñ
 karangulıgından

267.10 tañnı yarguçı ol allahü te‘ālā (وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا) dağı ol allahü te‘ālā kiçni halknın
 kündizgi

267.11 meşakkatden qararlana turğan ornı kıldı (وَالشَّمْسُ وَالنَّجْمُ حُسْبَانًا) dağı kuyaşnı ve aynı
 vaqtlar üçün

267.12 hesāb kıldı (ذَلِكَ) bu kuyaş birlen aynı hesāb kıluv ya‘nı bilgüli hesāb birlen seyr
 kılduruv

267.13 (تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ) kuyaş birlen bilgüli hesāb birlen seyr kılduruvda ğālib bolğan hem
 kuyaş

267.14 birlen aynıñ tedbirini bilgüçi bolğan allahniñ taqdüridür (وَهَرَّ النَّدَى) ve ol allahü te‘ālā
 şunday

267.15 allah (te‘ālā) dur (جَعَلَ لَكُمْ النُّجُومَ) sizniñ üçün yulduzlarnı kıldı (لَنَمْتَدُّوا بِهَا) ol
 yulduzlar birlen

267.16 toğrı yolğa könülüviñiz üçün (فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ) qurı yir ve dıñgiz karangulıqlarında
 bes mundan

267.17 bilinedür qurı yirde ve suda adaşmayınça yorur üçün yulduzlar birlen istidlāl tārīkini
 bildüre turğan ‘ilmni

267.18 üyretüv tiyüş ikenligi (فَدَفَّعْنَا الْأَبَاتِ) taħkık biz āyetlerni ayurup beyān itdük

(لَقَوْمٍ يَعْلَمُونَ)

267.19 bile turğan kavm için çünkü bile turğan kavm gine fâ'idelenecek (وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ) ve ol allahü te'ālā

267.20 şunday allahdur ki sizni yaratdı (مِنْ نَفْسٍ وَأَعْمَلَةٍ) bir nefsdan ya'ni adem 'aleyhi's-selāmdan (فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ)

267.21 bes sizniñ için analar kuruşında kararlına turğan orun bardur ve atalar arqasında şaqlana turğan orun

267.22 bardur yā ki sizniñ için yir üstinde kararlına turğan orun bardur ve yir astında şaqlana turğan

267.23 orun bardur (كَذَلِكَ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ) taḥkik āyetlerni ayurup beyān kıldı (لَقَوْمٍ يَعْلَمُونَ) añlay turğan kavm

267.24 için çünkü añlamay turğan kavmge ni kadar beyān kılınsa da fâ'idelenüv ihtimāleri yoqdur (وَهُوَ الَّذِي) ve ol

267.25 allahü te'ālā şunday allahdur (أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً) kökden (buluğdan) şu indürdi (فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ نَبَاتٍ كُلِّ شَيْءٍ)

267.26 bes ol şu birlen her bir öse turğan 'ālemni çığardı bu sözden maqşüd bir şu birlen şugarılğan türli

267.27 öse turğan nerselerni ösdürüvde kemāl qudretni izhār (فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا) bes öse turğan nerseden

267.28 yeşil nerse çığardı (يُخْرِجُ مِنْهُ مَبْأُتًا كَثِيرًا) ol yeşil nerseden birisi birisine atılğan orlıklar

267.29 (başaklar) çığarurmız (وَمِنَ النَّخْلِ مِنَ طَلْعِهَا) dağı hurmā ağaçındandır ya'ni hurmā ağaçınıñ evvel zāhir bolğan

I / 268

268.1 çeçek boqçasından ḥāşıldur (فَتَدْوَانُ دَانِيَةً) birisi birisine yakın bolğan hurma şalkımları (hurmā butaqları)

268.2 (وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ) dağı şu birlen çığardı biz yüzimlerden bolğan baqçalarnı

(وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ)

268.3 dağı şu birlen çığarduğ zeytün ağaçını dağı rummān (anar) nı (مُشْتَبِهًا وَتَغْيِيرًا مُتَّسِبًا) zeytün birlen

268.4 rummāndan her birisiniñ ba'zısı ba'zısına miqdārda tūsde ve temde oğşağanı hālde ba'zısı oğşamağan

268.5 hālde (أَنْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ) bulardan her birisiniñ yimişine i'tibār birlen qarañız her qayçan

268.6 yimişini çığarsa (وَيَبِّعُهُ) dağı yimişiniñ pişüvine ve kemāletge irişüvine i'tibār kıluv qarañız (أَنْ)

268.7 (فِي ذَلِكَكُمْ) düristlikde sizniñ rabbiñizniñ bu zıkr kıılınğan işlerinde bolğuçudur (لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ)

268.8 hikmet iyesi bolğan ve her nersege qüdretili bolğan allahniñ barlıgına ve birligine deliller bolğuçudur imān

268.9 kitürgen qavm için çünki türlü cinslerniñ ve türlü nev'ilerniñ bir aşıdan (şudan) hādiş boluvı

268.10 hem bularniñ bir hālden ikinçi hālge köçüvleri elbette her birem biremni ayurup bile turğan yoqdan

268.11 bar kıluvçı birlen bolurğa kirek ol yoqdan bar kıluvçı elbette allahü te'ālā hem ol allahü te'ālāniñ tilevinçe

268.12 kıılınğan işinden tıya turğan tiñdeşi bolmasğa kirek (وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ) dağı müşrikler allahü te'ālāge

268.12 yaşrın bolğan şerikler kııldılar ya'nī feriştelege 'ibādet kııldılar hem alarnı allahniñ kıızları didiler

268.13 yā ki şeytānlarnı şerikler kııldılar ma'nāsında çünki müşrikler allahü te'ālāge 'ibādet kıılınğan kibi şeytānlarğa da

268.14 'ibādet kııldılar (وَمَخْلُوقِهِمْ) ve hāleniki allahü te'ālā taħkik ol şeriklerni yoqdan bar kııldı yoqdan bar

268.15 bolğan nerse niçük allahü te'ālāge 'ibādetde şerik bolsun (وَمَحْرُوقًا لَهُ) dağı allahü te'ālāge müşrikler iftirā

- 268.16 kıldılar (بَنِينَ وَبَنَاتٍ) ir balalarını ve kız balalarını ya'nî yehüdler 'azîr 'aleyhi's-selâmni naşârâlar 'isâ
- 268.17 'aleyhi's-selâmni allahniñ oğlı didiler 'arablar feriştelerni allahniñ kıızı didiler (بَغْيِرْ عِلْمٍ) eytken
- 268.18 nerseleriniñ haqîkatini bilüvden başqa (سَبْعَانَهُ) allahü te'ālāni kāmil pākļav birlen pākļaymun (وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ)
- 268.19 dağı allahü te'ālā müşrikler şıfatlağan nersedən bülend ve pāk boldı yā'nî şerik ve bala bolmaqdan (بَدِيعُ السَّمَوَاتِ)
- 268.20 (وَالْأَرْضِ) ötkende oğşaşı boluvdan başqa allahü te'ālā köklerni ve yirlerni yoğdan bar kıluvçıdır (أَنِّي)
- 268.21 (بِكُونِ لَهُ وَلَدٌ) niçük ve kıydan allahü te'ālāge bala bolsun (وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً) hālbükim allahü te'ālāge yoldaş
- 268.22 (hatun) bolmadı (وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ) dağı allahü te'ālā her nerseni yaratdı (وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) ve ol allahü
- 268.23 te'ālā her nerseni bilgüçidür bu āyetde allahü te'ālādan balanı nefyge bir niçe vechden istidlāl mümkin evvelgi
- 268.24 vech şol allahü te'ālā köklerniñ ve yirlerniñ mübde'î kökler ve yirler bala toğdurmaq birlen mevşüf bolğan nerse
- 268.25 cinsinden (mümkinātdan) bola torup bala toğduruvdan münezzeher bes allahü te'ālā bala toğduruv birlen mevşüf bolğan
- 268.26 nerse cinsinden bolmağanlığı için bigrekde bala toğdurmaqdan münezzeher bola ikinci vech 'aqlınıñ hükmine binā'en
- 268.27 bala bir cinsden ir birlen hatundan hāşıl bola ve allah bir nerse birlen cinsdeş bolmaqdan bülend üçünçi
- 268.28 vech bala atağa tiñ bola ve hāleniki allahü te'ālāge tiñ bolğan hiç nerse yoğ çünkü allahü te'ālāge başqa

nerseni öğrenmeyinçe bile allahğa

269.2 başka nerseler zātları için gine hiç nerseni bilmeyler (ذَلِكُمْ اللَّهُ) ütkendegi sıfatlar birlen mevşūf

269.3 bolğan zāt sizniñ ma' būdñız bolğan allah (رَبُّكُمْ) sizniñ rabbiñizdür (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) hiç ma' būd-ı bi'l-ħaqq yokdur

269.4 meger allahü te'ālā ginedür (خالق كل شيء) her nerseni yaratquçıdır ol allahü te'ālā (فَاعْبُدُوهُ) bes ol allahü

269.5 te'ālāge 'ibādet kılıñız (وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ) ve ol allahü te'ālā her nerse üzerine vekildür ya' nī her

269.6 nerseniñ taşarrufı allahü te'ālāge tapşırılmışdur (لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ) ve ol allahü te'ālānı her köz körmes (وَهُوَ)

269.7 (يُدْرِكُ الْأَبْصَارُ) ve ħālbükim ol allahü te'ālā her közni körür (وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ) ve ol allahü te'ālā öziniñ

269.8 dostlarına şefkatlidür ve hem dostlarıñıñ tışlarını ve içlerini bilgüçidür (قَدْ جَاءَكُمْ بِصَافِرٍ مِنْ رَبِّكُمْ)

269.9 taħkik sizge rabbiñizden köñliniñ köre turğan nūrları kildi (فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ) bes bir kişi köñil

269.10 nūrı birlen ħaқnı körse hem ħaқğa imān kitürse özi üçündür ya' nī fā'idesi özinedür (وَمَنْ عَمِيَ)

269.11 (فَعَلَيْهَا) dağı bir kişi köñil nūrı birlen ħaқnı körüvden şoқır bolsa ve ħaқğa imān kitürmese bes

269.12 zararı özinedür (وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ) ve min sizniñ üzeriñizge қарavlıçı tügilmün ya' nī sizniñ

269.13 'amelleriñizni ve işlegen işleriñizni şaklaғuçı tügilmün belki min sizni қorқıtuvçı gınamun sizni 'amelleriñiz

269.14 ve işlegen işleriñizni şaklaғuçı allahü te'ālādur dip eyt bu söz resül allah tiley üzerine kilgen söz

269.15 (وَكُنَّا نَصْرُفُ الْآيَاتِ) oşandaқ ya' nī siñe oқuğan kibi āyetlerni döndürürmiz (beyān kılurmız) alarğa

269.16 (وَلْيَقُولُوا دَرَسَتْ) kāfirler işleriniñ sonında eytürler kitâb ehline bu âyetlerni oğudıñ zıkr
 kıldıñ diyü (وَلْيَبَيِّنَنَّ)

269.17 (لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ) dağı biz qurānı beyān qılurmız bile turğan qavm üçün çünki beyān
 birlen fā'idelenüvçi elbette 'ālim

269.18 qavm ginedür (اتَّبِعْ مَا أوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ) rabbiñden öziñe vaħy qılınğan nersege iyer ya'nı
 qurānğa (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)

269.19 ma'būd bi'l-ħaqq yokdur meger ol rabbiñ ginedür (وَأَعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ) dağı
 müşriklerden yüz döndür (وَلَوْ

269.20 (شَاءَ اللَّهُ) ve eger allah (te'ālā) müşriklerniñ özini birlevini ve özine şerik qılmavlarını
 tilese idi

(مَا أَشْرَكُوا)

269.21 müşrikler 'ibādetde allahğa şirket qılmaslar idi (وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا) ey muħammed
 ('aleyhi'sselām) biz sini

269.22 müşrikler üzerine ('amellerine) şaqlağuçı qılmağu (وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ) dağı sin
 müşrikler üzerine

269.23 vekil tügilsün ya'nı müşriklerniñ işi sine tapşırılmış tügildür resül ekrem müşriklerniñ
 üzerine

269.24 ta'n qılğaç müşrikler resül allahğa eytdiler bizniñ ma'būdlarımızıñ söğüvden tıyılusun
 mı yā ki öziñniñ

269.25 ma'būdiñni biz de sögemiz mi diyü şol ħuşuşda allahü te'ālā zıkr qılınacaq âyetni
 indürdi (وَلَا تُسَبِّحُوا الَّذِينَ)

269.26 şunday ādemlerni (ma'būdlarını) sökmeñiz (يَتَّبِعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) ol ādem allahdan başkanı
 ünderler

269.27 ya'nı allahdan başqağa 'ibādet qılurlar ya'nı allahdan başqağa 'ibādet qıluvçı
 müşriklerniñ ma'būdlarını

269.28 sökmeñiz (فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ) bes ol allahdan başqağa 'ibādet qıluvçılar
 ħağdan bātılge

269.29 ötkenleri ħalde allahıñ bilüvden başqa allahıñ sögerler ya'nı siz alarnıñ ma'būdlarını
 sökseñiz alar da

I / 270

270.1 sizniñ ma' būdñızını sögerler (كَذَلِكَ زِينًا لِّلْآئِمَّةِ عَلَيْهِمُ) oşandaq ya' nī müşriklerge sanemlerge 'ibādetni

270.2 ziynetlengen kibi her bir ümmet üçün ' amellerini ziynetledük kirek izgü ' amel ve kirek yavız ' amel bolsun

270.3 (تُمْ إِلَى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ) muniñ şoñında āhiretde her bir ümmetniñ qaytaçak ornı rableri şarıdur (فِيئْتِيهِمْ).

270.4 (بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) bes rableri her bir ümmetniñ ' amel qılğan nerseleri birlen özlerine haber birür (وَأَقْسَمُوا).

270.5 (بِاللَّهِ جَعَلَ آيَاتِهِمْ) müşrikler allah birlen qasem itdiler yem'inleriniñ gāyesi birlen (لَسُنَّ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ) eger

270.6 ol müşriklerge şorağan āyetlerinden bolğan āyet (mu' cize) kilse (لَيُؤْمِنَنَّ بِهَا) ol āyetke (mu' cizege)

270.7 imān kitürürler ya' nī şulay yem'in iterler bir vaqtde müşriklerden ba' zısı resül allahğa eytdiler mūsā (' aleyhi's-selām)

270.8 tayağı birlen taşqa şoqğaç taşdan on iki çişme çıkdı ve ' isā ölüklerni tirgüze idi diyü eytesün

270.9 alay bolsa sin de bizge mu' cize körset biz de siñe imān kitürürmiz mine şafā tağnı altun yaşa ba' zı ölüklirimizni

270.10 tirgüz de alar sin haqq peygamber diyü güvāhlıq birsünler hem bizge feriştelerni körset sin haqq resül dip

270.11 şehādet birsünler diyü (قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ) eyt sin ey muḥammed (' aleyhi's-selām) bu müşriklerge budur başqa tügildür

270.12 mu' cizeler allahü te' ālā ḥuzūrındadır minim qudretimde ve irādemde tügildür tilese allahü te' ālā özi izhār qılır (وَمَا يُشْعُرُكُمْ)

270.13 dağı bilmeysiz siz mü'minler alarnıñ imānlarını yoqğa tama' kılasız (أَنَّهُ إِذَا جَاءَتْ) düristlikde ol müşrikler

270.14 şorağan mu‘cizeler her kayçañ kilse (لَا يُؤْمِنُونَ) ol müşrikler imān kitürmesler
 وَتَقَلَّبُ أَفْسَانُهُمْ

270.15 (وَأَبْصَارُهُمْ) dağı siz bilmeysiz biz ol müşriklerniñ köñillerini ve közlerini haqdan
 eylendürürmiz şuniñ üçün

270.16 haqñı körmesler de işitmesler de (كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ) niteki indürülgen āyetlerge
 evvel mertebede imān

270.17 kitürmediler şuniñ kibi hāzırda imān kitürmesler (وَقَدَّرَهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ) ol
 müşrikleri

270.18 azğunlıklarında hayrān bolğanları hālde qaldururımız (yidinçi pāre tercemesi tamām
 boldı)

270.19 (وَأَرْسَلْنَا) ve eger düristlikde biz (نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ) ol müşrikler üzerine feriştelerni
 indürsek feriştelər

270.20 siniñ haqğ peygamber boluvın birlen güvāhlıq birseler (وَكَلَّمَهمُ الْمَوْتَى) dağı ol
 müşriklerge ölükler tirilip

270.21 söyleşseler ya‘nī ölükler de siniñ haqğ peygamber boluvın birlen güvāhlıq birseler
 (وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا)

270.22 dağı müşrikler üzerine her nerseni gürūh gürūh itip qobarsaq (cıysaq) her kayusı siniñ
 haqğ peygamber

270.23 boluvıñ birlen güvāhlıq birseler (مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا) alar hiç hālde imān kitürür
 bolmadılar (bolmaslar)

270.24 (أَلَا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ) meger allahü te‘ālā alarnıñ imānlarını tilevi hālinde gine imān kitürürler
 وَأَلَسْنَا أَكْثَرَهُمْ

270.25 (يَجَاهِلُونَ) likin ol müşriklerniñ köpisi bilmesler ya‘nī şorağan mu‘cizeleri kilse de imān
 kitürmesler

270.26 belki bilmegen nerselerine yemīn iterler bilmegen nerselerine yemīn itdükleri üçün
 nādānlardur çünki

270.27 özleriniñ imān kitürmegenliklerini bilmeyler (كَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا) ve oşandağ
 ya‘nī siñe

270.28 düşmān kılduğımız kibi her bir peygamberge de düşmān kılduğ (شَیَاطِینَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ) ādem ve cin

I / 271

271.1 şeytānlarını düşmān kılduğ ya' nī ādemniñ yavızlarını ve cinniñ yavızlarını
(بُومَى بَعْضَهُمْ إِلَى بَعْضٍ)

271.2 ādem birlen cinniñ yavızlarından her birisinden ba' zısı ba' zısına vesvese kıılır ya' nī köñil şalur

271.3 (وَأَوْشَاءَ رَبُّكَ) aldard üçün (عُرُورًا) sözniñ bātılnı (زُخْرُفَ الْقَوْلِ) düşmānlarınıñ

271.4 imānlarını tilese idi (مَا فَعَلُوهُ) peygamberlerge düşmānlıķnı kıılmaslar idi
(فَنَدَّرَهُمْ وَمَا يَفْقَرُونَ)

271.5 bes müşriklerini özlerinde hem iftirā kıılğan nerselerinde kavī sin ey muħammed
(وَلِتَصْفَىٰ آلِيهِ) sözniñ bātıllarını köñilge

271.6 taşlarlar aldav üçün dağı ol bātıı sözge meyl itsün (avışsun) üçün (أَفْتَدَهُ النَّبِينَ لِأَيُّومِنَؤُنَّ)

271.7 imān kıtürmegen ādemleriniñ köñilleri (بِالْآخِرَةِ) ağiret künine (وَلِيَرْضَوْهُ) dağı bu bātıı sözge

271.8 rāzı bolsunlar üçün (وَلِيَتَّقِرُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ) dağı günāhlardan kesb kııla turğan nerselerini

271.9 kesb kıılıvları üçün ya' nī şol sebebler üçün ol ādem birlen cinniñ yavızları ba' zısı ba' zısına

271.10 sözniñ yalğan boyav birlen boyalğan bātılnı vesvese kıılırlar ya' nī köñillerine taşlarlar
(أَفْغِيرَ اللَّهُ)

271.11 (أَبْتَقَىٰ حَكْمًا) ey muħammed ('aleyhi's-selām) müşriklerge eyt eyā min özim birlen sizniñ arañızda allahdan başķa ĥükm

271.12 kıılıvķını isteymün mü elbette istemem (وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ) ĥālbükim ol allahü te' ālā

271.13 sizge kitāb indürdi ya' nī mu' cize bolğan ĥurānnı indürdi (مُفْصَلًا) ol kitābda ĥaķķ birlen

bāṭıl

271.14 ayrılmış bolğan hâlde (وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ) daḡı şunday âdemler biz alarğa kitâb birdük

271.15 ya‘nî yehûdler ve naşârâlar (يَعْلَمُونَ) bilürler (أَنَّهُ مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ) düristlikde ol qurân siniñ

271.16 rabbinden haqlıq birlen indürülmişdür diyü (فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُكْفِرِينَ) bes ey muḡammed ‘aleyhi's-selâm ehl-i kitâbniñ

271.17 qurânniñ rabbinden indürülmiş boluvını bilüvlerinde şik kıluvçılardan bolma (وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ) daḡı

271.18 rabbiñniñ sözi tamâm boldı ya‘nî rabbiñniñ haberleri ve hükmleri ve va‘idleri gâyesinde irişdi (صِدْقًا)

271.19 haberlerde ve va‘idlerde rastlıq yüzinden (وَعَدْلًا) daḡı hükmlerde ‘adllık yüzinden (لَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِهِ)

271.20 rabbiñniñ sözlerini almaşduruvçı yoḡdur ya‘nî rabbiñniñ sözlerini rastraḡ va‘adlirek bolğan söz

271.21 birlen hiç kim almaşdura almas (وَهُرَّ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ) ve ol allahü te‘âlâ bendeleriniñ sözlerini işitküçi

271.22 ve niyetlerini bilgüçidür (وَأَنْ تُطْعَمَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ) ve eger sin ey muḡammed ‘aleyhi's-selâm yirde bolğan âdemleriñ

271.23 köprek bolğanına boy şunsañ ya‘nî kâfirlerge yâ ki nādānlarğa (يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) ol yirde

271.24 köp bolğan âdemler sini allahniñ haḡḡ bolğan dīninden adaşdururlar (أَنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ) ol yirde

271.25 köp bolğan âdemler (kâfirler yâ ki nādānlar) iyeremesler meger gümānga ğına iyerürler ya‘nî atalarımız haqlıqda

271.26 boldı diyüp gümān kıılurlar (وَأَنْ هُمْ الْأَبْخَرُ صَوْنٌ) hiç nerse tügildür ol yirde köp bolğan âdemler

271.27 meger yalğanlavçılardur ya‘nî allahü te‘âlāge bala işbāt kıluvda hem şanemlerge ‘ibâdet kıluvda daḡı allahü te‘âlā

271.28 həlāl qılğan ba'zı hayvānlarnı hərəm qıluvda yalğançılardur alar (أَنْ رَبِّكَ) düristlikde
siniñ rabbiñ (هُوَ)

271.29 (أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ) ol rabbiñ öziniñ haqq yolından kim azar anı bilgüçirekdür
(هُوَ أَعْلَمُ)

I / 272

272.1 (بِالْمُهْتَدِينَ) ve ol allahü te'ālā toğrı yolğa könilmişlerni de bilgüçirekdür allahü te'ālā
hayvān boğazlağanda

272.2 aşav həlāl bolsun üçün ism-i allahnı zikriñi şart boluvı haqqında zikr qılınacaq āyetni
indürdi (فَكَلَّمَا)

272.3 bes aşañız ey mü'minler (مِنَ) şol hayvāndan (ذَكَرَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ) ol hayvānnı boğazlav
üzerine

272.4 allahnıñ ismi zikr qılındı (أَنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ) eger de allahü te'ālānıñ āyetlerine
imān kitürüvçiler

272.5 bolsañız ya'nı eger siz mü'min bolsañız allahnıñ ismi zikr qılınup boğazlangan
hayvāndan ğına aşañız

272.6 ama allahnıñ isminden başqa nerseniñ ismi zikr qılınğan nerseden yā ki ecel yitip' ölgen
hayvāndan

272.7 aşamañız (وَمَا لَكُمْ إِلَّا أَنْ تَكَلَّمُوا) sizniñ üçün aşaviñizde nindi ğaraž bar (مِنَ) şol
hayvāndan

272.8 (ذَكَرَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ) ol hayvānnı boğazlav üzerine allahnıñ ismi zikr qılındı
(وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ) hālbükim

272.9 taħkiğ sizniñ üçün ayurup beyān itdi allahü te'ālā (مَا حُرِّمَ عَلَيْكُمْ) sizniñ üzeriñizge
hərəm qılğan

272.10 nersesini hərəm qılmağan nersesinden (إِلَّا) ya'nı allahü te'ālā sizge her hālede hərəm
bolğan nerseni ayurup

272.11 beyān itdi meger beyān itmesi (مَا اضْطُرَرْتُمْ إِلَيْهِ) sizge hərəm qılınğan nerseden anı
aşarğa iħtiyārsız bolğan

272.12 nerseni ya‘nī ‘ ölekseni ol hem sizge żarūret vaķtinde ħelāl bu āyetden bilinedür ‘ ölekse aşavniñ ħarāmlığı

272.13 küçlenmiş kişi birlen aşarğa iħtiyārsız bolğan kişiden bütünley tüşüvçilik řunıñ üçün de birevni ölekse

272.14 aşarğa küçlense yā ki birev açlıķdan ölekse aşarğa muztarr bolsa aşamay ölse günāhlı bola çünki

272.15 bu āyetde «الْمَا اضْطُرَرْتُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ» din istiřnā-i müsteřnāniñ ħükmi müsteřnā minege başķa bolurğa kirek

272.16 řunıñ üçün ħürmet bütünley sākıř boladur ammā küçlengen vaķtde küfr kelimesini eytöv ħaķında hem «الْأَ»

272.17 «مَنْ أَكْرَهُ» birlen istiřnā bolsa da likin ħürmetden istiřnā bolmağanlıķı üçün belki ħaķab ve ‘azābdan

272.18 istiřnā bolğanlıķı üçün ħürmet sākıř bolmay belki ħaķab birlen ‘azab kine sākıř bola «وَأَنْ كُنْتُمْ لَيُّسَلُونَ»

272.19 «بَاهُوا أَنفُسَهُمْ» daĥı düristlikde köp ādem özlerini ħaramlıķdan nefis arzuları sebebli azdururlar ya‘nī

272.20 harāmni ħelāl ve ħelālni ħarām itüvleri sebebli «بِغَيْرِ عِلْمٍ» ħarāmni ve ħelālni bilüvden başķa «أَنْ رَبَّكَ»

272.21 düristlikde siniñ rabbiñ «هُوَ» ol rabbiñ «أَعْلَمُ بِالْمُعْتَمِرِينَ» ħaķdan bāılga ħelālden ħarāmğa ötüvçilerini

272.22 bilgüçirekdür «وَدَرُّوا ظَاهِرَ الْأَنْفِ وَبِاطِنَهُ» ey ādemler günāhniñ zāhir bolğanını da ve yaşrin bolğanını da

272.23 ħoyıñız «أَنَّ النَّبِينَ» düristlikde şunday ādemler «يَكْسِبُونَ الْأَنْفِ» günāhni kesb ħılurlar «سَيُجْرُونَ بِمَا»

272.24 elbette şol nerse birlen ‘ülüşlenmiş bolurlar «كَانُوا يَفْتَرُونَ» ol nerseni kesb ħılır boldılar bir vaķtde

272.25 kāfirler resül allahdan şoradılar her ħaycan ħoy eceli yitüp āfetsiz gine ölse anı kim öltüre dip

272.26 resül allah eytdi allahü te‘ālā öltüre dip bu cevābnı işitken kāfirler resül allahğa ‘aceb siniñ söziñ yırķıç

272.27 ħayvān helāk itken kiyikni aşav ħelāl bolsun da ħiç bir vāřıřasız allahü te‘ālā öltürgen

hayvānı aşav

272.28 helāl bolmasun imes diyü eytdiler kâfirlerden bu sözni işitkeç müselmānların da köñillerine şübhe tüşdi

272.29 şol haqda allahü te'ālā zıkr kılnaçaq āyetni indürdi müselmānların şübhelerini yiberüv üçün (وَلَاتَأْكُلُوا)

I / 273

273.1 ey müselmānlar aşamañız (مِمَّا) şol hayvāndan (لَمْ يَذْكُرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ) ol hayvānı boğazlav üzerine

273.2 allahnıñ ismi zıkr kılnmadı (وَأَنَّهُ لَفَسِقٌ) dañı düristlikde boğazlağanda allahnıñ ismi zıkr kılnmağan

273.3 hayvānı aşav allahnıñ tã'atinden çığuvdur ya'ni günāhdur kirek eceli yitüp ölsün kirek bismi'l-lahsız

273.4 boğazlansun ve kirek boğazlağanda allahdan başqa nerseniñ ismi zıkr kılnsun hiç birisini aşamañız

273.5 meger allahü te'ālānıñ ismi zıkr kılnup boğazlangan hayvānı ğına añañız bu āyetniñ zāhiri delālet kıladur

273.6 ismu'llahnı zıkrden başqa boğazlangan hayvānıñ mutlaq harām boluvına kirek tesmiye kaşda qaldurulsun

273.7 ve kirek unuñulup qaldurulsun likin hanefiler qaşında bismi'l-lah unuñulup qalsa bu hayvānı aşav helāl

273.8 çünki allahü te'ālā «لَا تَتُؤَاخِذْنَا أَنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا» didi hem resūlimiz «تَسْمِيَةِ الْمُؤْمِنِ فِي قَلْبِهِ» didi

273.9 (إِلَى أَوْلِيَانِهِمْ) dañı düristlikde şeytānlar vesvese kılurlar (وَأَنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُؤْمِنُونَ)

273.10 dostlarına (kâfirlerge) (لِيُجَادِلُوكُمْ) siz müselmānlar birlen kıçquruşsunlar üçün ol kâfirler ya'ni kâfirler

273.11 şeytān vesvesesi boyunça müselmānlarğa eytürler siz öziñiz hem cerāhat kıluvçı hayvānlarıñız öltürgen

273.12 nerseni aşaysız ammā allahü te'ālā öltürgen nerseni aşamaysız diyü (وَأَنْ أَطَعْتُمُوهُمْ) ve eger siz müselmānlar

273.13 harām nerseni helāl kıluvda kâfirlerge iyerseñiz (أَنْتُمْ لَمُشْرِكُونَ) düristlikde siz

müselmānlar müşriklersiz

273.14 çünkü allahğa itā' atni koyup başkağa itā' at kılğan kişi elbette müşrikdir (أَوْ مِنْ كَانُ مَيْتًا) eyā ölü

273.15 bolğan ādem ya' nī azğunlıkda bolğan ādem (فَأَحْيَيْنَاهُ) bes tirgüzdük biz anı ya' nī haqlıqğa köndürdük

273.16 ve azğunlıqdan kütqarduk (وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا) dağı ol kişi üçün nūr yaratduk (يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ)

273.17 ādemler içinde ol nūr birlen yorur ya' nī ol ādemde deliller ve āyetler nūrı yaratduk ol deliller ve āyetler

273.18 birlen oylarda haqq birlen bātılnı haqlıqda bolğan ādem birlen bātıllıkda bolğan ādemni ayurur ya' nī

273.19 şol şıfatlı kişi (كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ) şol kişi ol kişiniñ şıfatı qarangılıklarda boluvçılıqdur

273.20 (لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا) ol qarangılıklardan çıguvçı tügildür ya' nī küfr ve nādānlık qarangılıqında hemışedür

273.21 elbette evvelgi ādem soñğı ādem kibi tügildür (كَذَلِكَ زَيْنٌ لِلْكَافِرِينَ) oşandağ ya' nī mü'minlerge

273.22 imānları ziyetlengen kibi kāfirlerge de ziyetlenmiş boldı (مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) 'amel kılğan nerseleri

273.23 (وَكَذَلِكَ) dağı oşandağ ya' nī mekkede kılduğımız kibi (جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ) her bir qaryede kılduk biz

273.24 (لِيُكْفُرُوا فِيهَا) şol qaryeniñ yavızları bolğan uluğları (أَكْبَرُ جُجْرَمِيهَا) şol qaryede imāndan

273.25 halknı tıyuv birlen mekr (hīle) kılsunlar üçün (وَمَا يُكْفُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ) ol qaryeniñ uluğları

273.26 mekr kılmaslar meger özlerine mekr kılurlar ya' nī mekrleriniñ zararı özlerine gine bolur (وَمَا يَشْعُرُونَ)

273.27 mekrleriniñ zararı özlerine boluvına bilmesler * ebū cehl bir vaqıtde eytdi 'abd-ı menāf balalarına

273.28 şerefde tıyğuzlık kılduk biz meydānda aldan kilgen aţlar kibük bolup evrilgeç bizden

vaḥy kıılınğan

273.29 peygamber bar diyüp eyteler biz ve allah ol peygamberge rāzī bolmaymız añar vaḥy kıilgen kibi bizge de vaḥy

I / 274

274.1 kigenge kadar diyü şol ḥaḳ da allahü te‘ālā zıkr kıılınçaḳ āyetni indürdi
(وَإِذَا جَاءَهُمْ آيَةٌ)

274.2 kıureyş kâfirlerine muḥammed ‘aleyhi’s-selâmnıñ rastlığına delâlet kııla turğan āyet kilse
(قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ)

274.3 kâfirleri eytürler biz imân kıitürmeymiz bu āyetke (حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ) bizge birilmiş bolğanğa kadar (مِثْلَ مَا أُوتِيَ)

274.4 (رَسُولُ اللَّهِ) allahnıñ resüllerine birilmiş bolğan nerseniñ oḥşaşı ya‘nī peygamberlik hem vaḥy çünki bizniñ

274.5 muḥammedden mālımız köp ve başımız uluğ didiler (اللَّهُ أَعْلَمُ) allah sizden bilgüçirekdür (حَيْثُ يُجْعَلُ رِسَالَتُهُ)

274.6 resülligini kııla turğan ornını ya‘nī allahü te‘ālā kimni resül iterge tiyüş ikenligini sizden artuđraḳ

274.7 biledür (سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا) tiz irişür şunday ādemlerge alar yavızlık kııldılar ve tekebbürlendiler (صَغَارًا)

274.8 (عَذَابٍ شَدِيدٍ) ḥorlıḳ ve kimçilik irişür kıyāmet küninde allah ḥuzürında (عَذَابِ اللَّهِ) daḫı kıaḫı ‘azāb tiz

274.9 irişür (بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ) imāndan kııyuv birlen mekr ve ḥile kııluvları sebebli (فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ)

274.10 kimdür tiler allahü te‘ālā ol kıışini ḥaḳlıḳğa köndürüvni (يُشْرَحُ صَفْرَهُ لِلْإِسْلَامِ) ol kıışiniñ kökregini

274.11 islām üçün rüşān kıılır ya‘nī kökregine kiñ kıılır ve köñlin nürlandurur niteki resül allah
اِذَا دَخَلَ،

274.12 (النُّورُ فِي الْقَابِ انْشَرَحَ وَأَنْفَسَخَ) didi ya‘nī köñilge nür kirse köñil rüşānlanur ve kiñeyür bu

nūr

274.13 kirüvniñ ‘alāmeti nerse diyü resül allahdan şoralduqda meñgülik yurtқа қайтmaq aldav yurtından yıraқ

274.14 bolmaq ölümgе hāzirlenmek diği (وَمَنْ يردُّ أَنْ يُضَلَّهُ) ve kimdür ol kişini allahü te‘ālā haққ yoldan

274.15 azduruvni tilese (يَجْعَلُ صَدْرَهُ ضَيْقًا حَرَجًا) ol kişiniñ kökregin bik қаtı țar қилur haқni қабул

274.16 itüvden bütünley yıraқ bolur bes ol kişiniñ kökregine (köñline) imān ve başqa izgülikler kirmes

274.17 (كَانَمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ) imān birlen teklif itilse göyā ki kökke aşuv birlen teklif itilgen kibi bolur

274.18 (كَذَلِكَ) oşandak ya‘nī allahü te‘ālā azdurğan ādemniñ kökregi ve köñli haқni қабул itüvden țar ve yıraқ

274.19 қилған kibi (يَجْعَلُ اللَّهُ الرَّجْسَ) ‘azābnı ve rüsvālıqnı қилur allahü te‘ālā (عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ) imān kitürmegen

274.20 ādemler üzerine (وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ) ve bu қurān kitürgen beyān rabbiñniñ yoludur (مُسْتَقِيمًا) toғrı bolған

274.21 hālde ol yol (فَلَمَّا فَصَلْنَا الْآيَاتِ) tağkık biz āyetlerni ayurup beyān itdük (لِقَوْمٍ يَتَذَكَّرُونَ) va‘azlene

274.22 ve eşerlene turğan қavm üçün bes eger āyetler birlen va‘azlenseler bilürler düristlikde her nersege küçi

274.23 yitküçi allahü te‘ālādur dağı her bir yoқdan bar bolған nerse allahü te‘ālāniñ қаzāsı yaraťuvı birlendür

274.24 dağı allahü te‘ālā bendelerniñ hāllerin bilgüçidür hem işinde hikmet iyesidür ādemlerge қилған işinde ‘ādildür

274.25 diyü (لَهُمْ ذُرِّيَّتٌ سَلَامٌ) ol қurān āyetleri birlen va‘azlenüvçi ādemler üçün bolur selāmetlik yurtı ucmağ

274.26 (وَهُوَ وَلِيُّهُمْ) ve ol rableri ol va‘azlenüvçileriniñ yardımçileridür (عِنْدَ رَبِّهِمْ)

274.27 (بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) ‘amel қилған nerseleri sebebli bolur ol selāmetlik yurtı bolған ucmağ

وَيَوْمَ
(وَيَوْمَ)

274.28 (يَعْتَسِرُونَ مِنْهُمَا) dağı ey muḥammed (‘aleyhi's-selām) şol künni isiñe tüşür allahü te‘ālā ol künde ādem birlen cüz’den

274.29 her birisini cıyılğanları hâlde qobarur (يَا عَتَسِرَ الْجَنِّ) ey cinler (şeytānlar) gürüşsü
فَدَا اسْتَكْفَرْتُمْ

I / 275

275.1 (مِنَ الْإِنْسِ) taḥkik ādemleri azduruvdan (azduruvnı) köp kıldıñız
(وَقَالَ أَوْلِيَاءَهُمْ مِنَ الْإِنْسِ) dağı

275.2 ādemlerden şeytānlarıñ dostları ya‘nī şeytānlarğa iṭā‘at kıluvçılar eytdi
(رَبَّنَا اسْتَمِعْ بَعْضَنَا بَعْضًا)

275.3 ey rabbimiz bizniñ ba‘zımız ba‘zımız birlen fā‘idelendi ya‘nī cin ādem birlen ādem cin birlen fā‘idelendi çünki

275.4 şeytān ādemni nefis arzularına delālet kıla ammā cinniñ ādem birlen fā‘idelenüvi çünki ādemler şeytānğa iṭā‘at kıla

275.5 (وَبَلَّغْنَا) dağı irişdük biz (أَجَلْنَا النَّاسَ) şunday ādemlerge (أَجَلَّتْ لَنَا) ol ecelni bizge müddetlediñ ya‘nī

275.6 ba‘şke irişdük bu söz ādemleriñ şeytānğa iṭā‘at kıluv birlen nefis arzularına iyerüv birlen hem ba‘şni

275.7 inkār birlen ḥasretlenüp ikrārı bola (قَالَ النَّارُ مَتَّوَاكُمْ) allahü te‘ālā eytdi oṭ siznin baraçak ornıñızdur

275.8 (خَالِدِينَ فِيهَا) ol oṭda meñgü qalğanıñız hâlde (أَلَا مَشَاءَ اللَّهِ) meger oṭda meñgü qalmassız allahü te‘ālāniñ

275.9 oṭ ‘azābından zemherir (şalkunlık) ‘azābına köçürüvni tilegen vaqtda gına
(أَنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ) düristlikde

275.10 siniñ rabbiñ işinde ḥikmet iyesisdür hem ādem birlen cinniñ ‘amellerini ve ḥallerini bilgüçidür (وَكَذَلِكَ)

275.11 (فَوَلَّى) ādem birlen cinniñ günāhlılarını bazısı birlen fā‘idelenüdüki kibi irkli

qılurmız (بَعْضُ)

275.12 (بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ) kesb qılğan nerseleri
zulum qıluvçılarnıñ ba'zısını ba'zısına (الظَّالِمِينَ بَعْضًا)

275.13 (يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ) ey cinler ve ādemler gürühsı
sebebli (küfrleri ve günāhları) (أَلَمْ يَأْتِكُمْ)

275.14 (رُسُلٌ مِنْكُمْ) eyā sizlerden sizge resüller kilmedi mü resüller faqat ādemden gine bolsa
da likin ādem birlen

275.15 hitābda cem' qılınduqdan bu söz dürist bola niteki «يَخْرُجُ مِنْهَا الدُّوَابُّ وَالرَّجَانُ» demek

275.16 dürist idi ve hālāniki mercān tozlı şulı dingizden gine taqlı şulı dingizden çıqmay yā ki
cinlerden

275.17 özlerine mey'üş bolğan resüller bolur (يَقْصُرْنَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي) ol resüller sizge minim
āyetlerimni qışşa

275.18 (بِئْسَ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ) dağı sizni bu küniñizge (kıyāmet
küniñizge) yoluquvdan (بِئْسَ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا)

275.19 qorquturlar (فَالْوَالِدَاتُ يُرْجَوْنَ الْغُرْفَاتِ أُنْفُسَهُنَّ يَرْجُوْنَ) ādemler ve cinler eytdiler (eytürler) özimizniñ
zararımızğa günāh

275.20 birlen güvāhlıq birdük (biremiz) diyü bu söz ādemlerden ve cinlerden küfr birlen hem
'azābqa tiyüşli boluv

275.21 birlen ikrār bola (وَعَدْنَاهُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا) ve ol ādemlerni ve cinlerni dünyā tirikligi aldadı
(وَشَهِدُوا عَلَيَّ)

275.22 (أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ) dağı ādemler ve cinler özleriniñ zararlarına güvāhlıq birdiler
düristlikde

275.23 ādemler ve cinler kāfirler boldılar diyü özleriniñ zararlarına güvāhlıq birdiler allahü
te'ālā bu āyetde ādemlerni

275.24 ve cinlerni fikrleriniñ yavız boluvı re'yleriniñ yavız bolup re'yleriniñ haqā boluvı
üzerine

275.25 qorladı (ذَلِكَ) bu resüllerni yiberüv (أَلَمْ يَكُنْ رَبُّكَ) düristlikde rabbiñ bolmadı
(مُهْلِكِ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ)

275.26 özlerinden şādir bolğan zulm sebebli hiçbir qarye ehlin helāk itüvçi (وَأَهْلُوا غَائِلُونَ) ve

hālbükim

275.27 ol qarye ehli gāfillerdür ya‘nī alarğa dinni beyān kıla turğan peygamberler yiberilmedi
ya‘nī allahü te‘ālā

275.28 peygamber yiberüp dinni beyān kılmayınça zımleri sebebli gine hiçbir qarye ehline

helāk itmedi (وَلِكُلِّ

275.29 (دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمِلُوا) ‘ağıllı ādemlerden (mükelleflerden) her birisi üçün ‘amel kılgan
nerselerinden dereceler

I / 276

276.1 bardur (وَسَارِبُكَ بِغَافِلٍ) ey muḥammed (‘aleyhi's-selām) siniñ rabbiñ gāfil imes

(عَمَّا يَعْمَلُونَ) mükelliflerniñ ‘amel kılgan

276.2 nerselerinden (وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ) ve siniñ rabbiñ bendelerden hem ‘ibādetlerinden
muñsızdur hem bendelerge

276.3 raḥmet iyesidür ya‘nī rabbiniñ bendelerge peygamber yiberüvi öz fā’idesi üçün
tügildür belki sizge

276.4 merḥamet üçündür (أَنْ يَشَاءَ يَنْهَبِكُمْ) eger tilese allahü te‘ālā ey günāhlı ādemler sizni

yiberür (وَيَسْتَخْلِفُ

276.5 (مَنْ بَعْدَكُمْ) dağı sizniñ soñniñızdan orniñızğa koyar (مَا يَشَاءُ) tilegen ḥalkından
tilegen nerselerini

276.6 (ādemlerni) (كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ) niteki sizni sizniñ şifātiniñızda bolmağan
ikinci kavm

276.7 balalarından yaratdı ya‘nī nūḥ ‘aleyhi's-selām kimesiniñ ehlinden (أَنْ مَا تُوَعِّدُونَ لَاتِ)
ey günāhlı ādemler

276.8 düristlikde sizge va‘de kılgan nerse (kıyāmet hem aḥvāli) elbette şiksiz kilgüçidür
(وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ)

276.9 ve siz minim ‘azābımdan ‘āciz kıluvçı tügilsiz (قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ) ey
muḥammed (‘aleyhi's-selām) kavmiñe eyt

276.10 ey kavmim t̄aqtalrniñ gāyesi üzerine ‘amel kılgıñız ya‘nī bar kuvvetiñiz ile ‘amel itiñiz
(أَتَىٰ عَامِلًا) düristlikde

276.11 min bar kuvvetim üzerine ‘amel itüvçimün (فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ) bes tiz bilürsiz siz (مَنْ) şol kişini (تَكُونُ لَهُ)

276.12 (عاقبة النار) ol kişiğe yurtñıñ soñı bolur ya‘nī ahiret yurtında maqtalmış bolğan soñğı yurt

276.13 kimge bolur şunu tiz bilürsiz bizge bolur mı yā ki sizge mi (أَنْتُمْ) düristlikde aş’n (لَا يُفَاعِحُ الظَّالِمُونَ)

276.14 zulm kıluvçılar sa‘ādetke irişmesler cāhiliyyet ‘ādetleriniñ ba‘zısını nesh itüp allahü te‘ālā zıkr kılınçaq

276.15 āyetni indürdi ol ‘ādet şol cāhiliyyet ehli iginden ve hayvān balalarından ba‘zısını allahü te‘ālāge

276.16 ataylar iken bazısını şanemlarğa allahü te‘ālāge dip aţalğanından konaqlar ve mişkīnlerni terbiye kılalar iken

276.17 şanemlarğa dip aţalğanı puthāne şaqçılarına bireler iken hem şanemler hużūrında şanemlarğa aţalğan

276.18 hayvānnı boğazlaylar iken eger de allahü te‘ālāge dip bilgülegen nerse yaǵşıraq ve ösküçirek bolsa

276.19 bunı allahü te‘ālā bay dip yine de şanemlarğa diyü ta‘yīn iteler iken eger de şanemlarğa diyü ta‘yīn itken nerse

276.20 yaǵşıraq ve ösküçirek bolsa ol nerseni şanemlarğa kalduralar iken şanemlarğa muhabbetleri artuq

276.21 bolğanlıķı üçün hem şanemlernı allahğa ihtiyār kılduqları üçün (وَجَعَلُوا اللَّهَ) cāhiliyyet kāfirleri allah

276.22 üçün kıldılar (مِمَّا ذَرَأَ) allahü te‘ālā yaratқан nerseden (مِنَ الْحَرِّ وَالْأَنْعَامِ) iginden ve dört ayaklı

276.23 hayvānlardan (نَصِيْبًا) ülüş kıldılar (فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرَعْمِهِمْ) bes ol kāfirler özleriniñ bātil gümānları

276.24 birlen eytdiler bu ülüşi allah üçündür (وَهَذَا لَشُرَكَائِنَا) ve bu ülüşi bizniñ (allahniñ) şeriklerine (şanemlarğa)

276.25 diyü (فَمَا كَانَ لَشُرَكَائِهِمْ) bes allahniñ şeriklerine dip i‘tikād kılğan nerselerine bolğan nerse (ülüş)

276.26 (فَلَا يَصُلُّ إِلَى اللَّهِ) bes ol nerse allahü te‘ālāge irişmes (وَمَا كَانَ لِلَّهِ) dağı allah üçün bolğan

nerse (ülüş)

276.27 (فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ) bes ol allah için bolğan nerse allahniñ şerikleri dip i' tikād kılğan nerselerine

276.28 irişür (سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ) cāhiliyyet kāfirleriniñ hükm kılğan nerselerini yavız boldı (وَكُنَّا لَكَ) dağı

276.29 oşandaq igin birlen dört ayaklı mālını ülüşlevini ziynetlegen kibi (زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ)

I / 277

277.1 müşriklerden köpisine ziynetledi (قَتَلَ أَوْلَادَهُمْ) balalarını öltürüvni (شُرَكَائِهِمْ) müşrikleriniñ allahniñ

277.2 şerikleri dip i' tikād kılğan nerseleri balalarını öltürüvden kızlarını esir boluvdan ve faķir boluvdan

277.3 qorqıv üçün öltürüv murād bolsa şeriklerden şeytānlar murād bola eger balalarını öltürüvden ma' būdleri

277.4 üçün balalarını qurbān itüp boğazlav murād bolsa şeriklerden şanemler murād bola (لِيُرَدُّوهُمْ) müşriklerden

277.5 köpisine şerikleri balalarını öltürüvni ziynetlevi müşriklerini küfr sebebli helāk itüv üçün (وَلِيَلْبَسُوا)

277.6 (عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ) dağı müşrikler üzerine dinlerini qatnaşduruv üçün ya' nī ' ismā' il ' aleyhi's-selām dīni üzerinde

277.7 bolğan nerseni (balaları qurbān itüvni) yā ki ' amel itüv vācib bolmağan nerseni qatnaşduruv üçün

277.8 (وَأَوْشَاءَ اللَّهِ) ve eger allahü te' ālā tilese idi (مَا فَعَّأُوهُ) müşrikler özleri üçün ziynetlengen nerseni

277.9 kılmaslar idi yā ki şerikler ziynetlevni kılmaslar idi (فَنُرْهِمُ وَمَا يَفْتَرُونَ) bes ey muḥammed ' aleyhi's-selām

277.10 müşriklerini hem iftirā kılğan nerselerini koy (وَقَالُوا) dağı müşrik kāfirler eytdiler (هَذِهِ أَنْعَامٌ) bular

277.11 şanemler üçün bolğan dört ayaqlı hayvānlardur (وَحَرْتٌ) dağı şanemler üçün bolğan iginlerdür

277.12 (حَجْرٌ) harāmlardur bular (لَا يَطْمَعُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ) bu hayvānlar birlen iginlerni ta‘āmlanmas meger biz

277.13 tilegen ādemler gine ta‘āmlanur ya‘nī şanemler hıdmetçileri dağı irler gine hatunlarğa ta‘āmlanuv dürist tügildür

277.14 (بِرْغَمِهِمْ) özleriniñ bāṭıl gümānları boyınça şulaydur bu hüküm (وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ طُورُهَا) dağı bular

277.15 arqalarına atlanuv ve yük koyuv harām kıılınğan hayvānlardur murādları bahıreler sā’ibeler hāmlar (وَأَنْعَامٌ)

277.16 dağı bular şunday dört ayaqlı hayvānlardur (لَا يَنْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا) bu hayvānlar üzerine

277.17 boğazlağanda allahnıñ ismini zıkr kıılmaslar belki şanemler ismini gine zıkr kıılurlar (أَفْتِرَاءٌ عَلَيْهِ) müşrikler

277.18 hayvānlarını üçke böldiler allahü te‘ālāge iftirā’ kıılınğanları hālde ya‘nī müşrikler hayvānlarını üçke

277.19 böldiler bir kısmı birlen fā’idelenüv harām meger şanem hādımelerini hem irlerge gine, fā’idelenüv dürist bir kısmı

277.20 şol ol hayvānlarğa atlanuv ve yük şaluv dürist tügil ve bir kısmı şol ol hayvānlarını boğazlağanda

277.21 allah ismi zıkr kıılınmayınça şanemler ismi gine zıkr kıılınur bu işlerini iftirā’ kıılıp allahü te‘ālāge nisbet

277.22 birdiler (سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْقَرُونَ) müşriklerge allahü te‘ālāge iftirā’ kıılınğan nerseleri sebebli tiz ülüş

277.23 birür allahü te‘ālā şol yavız ‘ādetni horlap zıkr kıılınğan āyetni indürdi hāşıl allahü te‘ālā helāl

277.24 kıılınmış ve harām kıılınmış mes’elelerini zıkr itdi helālni harām itüvçi ve harāmni helāl itüvçi kāfirlerini

277.25 red kıılıv üçün tefsirāt-ı aḥmediye iyesi eyte bu bid‘at ‘ādetlerniñ köpisi hāzırde bizniñ halk arasında

277.26 bar diyü meşelā şeyṭānlarğa ve cinlerge nezr eytöv kibi hem ba‘zı ādem balalarına nezr eytilgen

277.27 hayvāndan aşavnı özine harām itüv kibi dağı allahü te‘ālā boğazlanğan hayvān

qurşağındağı ölgen balanıñ

277.28 ħarām boluvı ħaķında zıkr qılınacaķ āyetni indürdi ħayvānnı boğazlağaç qurşaqından çıķğan bala cānlı bolsa

277.29 boğazlav birlen bi'l-ittifāk helāl eger ölgen bolsa bovilup ölgen ħayvān ħükminde bolğanlıķı üçün

I / 278

278.1 imām-ı a'zam qaşında ħarām anasını boğazlav balasını boğazlav kibi bolğanlıķı üçün imām ebū yūsuf

278.2 ve imām muhammed ve imām şāfi'î qaşlarında ħelāl eger de a'zāsı tamām bolup yitken

bolsa (وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ

278.3 (هَذِهِ الْأَنْعَامِ) dağı müşrikler eytdiler bu baħire ve sā'ibe qurşaqlarında bolğan nerse (عَالَمَةً لَّنَكُونْنَا) (cenīñ)

278.4 bizniñ irlerimiz üçün ħālīşdür ya'ni irlerimizge gine ħelāldür (وَمُحْرَّمٌ عَلٰى اَزْوَاجِنَا) ve bizniñ ħatunlarımızğa

278.5 ħarāmdur (وَأَنْ يَكُنْ مَيْتَةً) ve eger bu baħire ve sā'ibe bolğan ħayvānlar qurşaqında bolğan nerse (bala) ölgen

278.6 bolsa (فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءٌ) bes ol ölgen balada irler ve ħātunlar ortaqlardur ya'ni her qayusına

278.7 aşav ħelāldür dip (سَيُجْزِيهِمْ وَصَفْوَاهُمْ) allahü te'ālā müşrikleriñ baħire ve sā'ibe bolğan ħayvān qurşaqında

278.8 bolğan balanı şıfatlavlarıñ cezāsı bolğan yavız cezā' birlen cezālar ol müşrikleri (أَنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ)

278.9 düristikde ol allah işinde ħikmet iyesidür öziñiñ ħalkını bilgüçidür (فَنُخَسِرَ الَّذِينَ) taħķiķ şunday

278.10 ādemler özleri üçün zarar itdi (قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا) za'if 'aķıllı bolğanları ħalde balalarını

278.11 öltürdiler (بِغَيْرِ عِلْمٍ) bilüvden başqa ya'ni 'arap nādānları faķirlikden ve esir boluvdan qorķup kızlarını

278.12 tiri hâlinçe yirge kömer boldılar (وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ) dağı allahü te‘âlâ özlerine helâl itüp

278.13 rızqlandırğan nerseni harâm kıldılar ya‘nî bahîre ve sâ‘ibelerni (انْفِرَاءَ عَلَى اللَّهِ) allahü te‘âlâ üzerine iftirâ’

278.14 qılğanları hâlde (قَتَضُوا) dağı taḥkîk müşrikler bu işleri sebebli azdılar (وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ) dağı haqq

278.15 yolğa könilmes bolmadılar bu âyetden ḥayvânlar içinden ölüq hâlde çıqğan balanıñ boluvı biline çünki

278.16 allahü te‘âlâ tirik bolğan balanıñ (ceninniñ) irler birlen ḥatunlar arasında bir ḥükmdе bolup ölüq bolğan

278.17 balanıñ ikinçi ḥükmdе boluvı haqqında bolğan müşriklerniñ ḥükmine râzî bolmadı allahü te‘âlâniñ bu ḥükmgе

278.18 râzî bolmavı üç nerseni ihtimâl tuta birisi şol allahü te‘âlâniñ bu ḥükmgе râzî bolmavı tirik ceninniñ

278.19 irlerge harâm bolmayınça ḥatunlarğa gına harâm boluvı hem ölüq ceninniñ irlerge de ḥatunlarğa da helâl

278.20 boluvı üçün mi yâ ki tirik ceninniñ irlerge helâl bolup ḥatunlarğa harâm boluvı üçün gine mi

278.21 yâ ki ölüq ceninniñ irlerge de ḥatunlarğa da helâl boluvı üçün gine mi elbette üçünçi sebeb üçün tügil

278.22 çünki üçünçisi birlen eytävçi de yoq eger allahü te‘âlâniñ râzî bolmavı üçünçi sebeb üçün bolsa müşriklerniñ

278.23 tirik çıqğan ceninniñ irlerge helâl ve ḥatunlarğa harâm dip ḥükmleri körkem iş bolsa kirek barı allahü te‘âlâniñ

278.24 râzî bolmavı irler birlen ḥatunlarını ölüq ceninde ortak qılğanlıqları üçün gine bolsa kirek

278.25 bes allahü te‘âlâniñ bu ḥükmgе râzî bolmavı evvelgi sebeb birlen ikinçi sebeb üçün bola imâm şâfi‘î

278.26 ikinçi sebebke meyl itdi şuniñ üçün de boğazlangan ḥayvân qurşağından çıqğan cenin muṭlaq helâl

278.27 didi kirek ölüq bolsun ve kirek tirik bolsun çünki allahü te‘âlâ ölüq çıqğan ceninde gine ir birlen

278.28 ḥatunni ortak qılğanlıqları üçün müşriklerge râzî bolmadı didi imâm-ı a‘zam evvelgi sebebke

278.29 meyl itdi şuniñ üçün boğazlangan ḥayvân qurşağından tirik çıqğan cenin helâl ve ölüq

çıķıđan cenin

I / 279

279.1 ĥarām didi ĥunki allahü te‘ālā tirik ceninni irlerge ĥaş itüp de ve ölük ceninni irlen birlen ĥatunlar

279.2 arasında ortak itkenlikleri üçün müşriklerge rāzī bolmadı (وَهُوَ النَّبِيُّ) ve ol allahü te‘ālā şunday

279.3 allahdur (أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ) yirden köterilmiş bolđan baķçaları yaratdı (وَعِیْرُ مَعْرُوشَاتٍ) dağı

279.4 yirden köterilmiş bolmağan baķçaları yaratdı (وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ) dağı ĥurmānı ve iginlerini

279.5 yaratdı (مُخْتَلَفًا أَكْلُهُ) aşalmış nerselerini tösde temde isde miķdārda türlü bolđan ĥâlde (وَالزَّيْتُونَ)

279.6 yaratdı (وَالرِّمَّانَ) dağı zeytünni hem anarnı yarattı (مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ) zeytün birlen rummāndan her birisi

279.7 tösde oĥşađanları ĥâlde ve temde oĥşamađanları ĥâlde yaratdı yā ki zeytün birlen rummāndan

279.8 ba‘zı ferdleri tösde ve temde oĥşap ba‘zısı oĥşamađan ĥâlde (كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ) bu zıkr

279.9 kılınđan nerselerden her birisiniñ yimişini aşadıız her kıyçan yimiş birse (وَأْتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ) dağı

279.10 bulardan her birisiniñ ĥaķķın biriñiz bulardan her birisini kiskeñ küñde (وَلَا تُسْرِفُوا) dağı isrāf kıılmañız

279.11 ya‘nī bir de kıaldurmayınça bütünley birmeñiz (أَنَّهُ لَا يُعِيبُ الْمُسْرِفِينَ) düristlikde allahü te‘ālā isrāf kııluvçılarnı

279.12 dost körmes bu āyet delālet kıladur iginleriniñ ve yimişleriniñ zekātını birüvniñ vācib boluvına

279.13 ĥunki emr-i vüçüb üçün imām-ı a‘zam kıaşında oĥun kıamış ve peçenden bařķa her bir yirden kııķđan

279.14 nerseden zekāt vācib likin yağmur şuvı birlen össe ondan bir “öşr” vācib eger bende

- 279.15 özi şugarup ösdürse ondan birniñ yartısı ya' nī yigirmiden bir «نصف عشر» vācib kāfirler
- 279.16 özleriniñ bāṭıl gümānlarına iyerüp hiç bir delilsiz bir mertebe allahü te'ālā bizge dört ayaklı
- 279.17 hayvānlarınñ irkeklerini ḥarām kıldı ve bir mertebe boğazlangan hayvānlar içlerinden çıqğan balalarını
- 279.18 ḥarām kıldı diyü i'tikād kılganları zamānda allahü te'ālā bu bozuq i'tikādlarını red kılup zıkr kılınaçaq
- 279.19 āyetlerni indürdi (وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا) daḥı allahü te'ālā dört ayaklı hayvānlardan yük taşıy
- 279.20 ṭurğanlarını daḥı yünleri tükleri kılları birlen palaş yaşap astka töşelmiş bola ṭurğanlarını
- 279.21 yaratdı (كُلُّوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ) allahü te'ālā sizge rızqılandurğan nerselerden aşıñız ya' nī dört ayaklı
- 279.22 hayvānlarınñ ḥelāl bolğanlarından (وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ) daḥı öz qaşınızdan ḥelālni ḥarām kıluvda
- 279.23 ve ḥarāmni ḥelāl kıluvda şeyṭān vesveselerine iyermeñiz (إِنَّهُ لَكُمْ) düristlikde ol şeyṭān sizge (عَلَّوْا)
- 279.24 (مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ) şarıqdan yaratdı (مَائِيَّةَ أَزْوَاجٍ) sigiz sınıfını yaratdı (مُبِينٍ) zāhir düşmāndur iki
- 279.25 sınıfını yaratdı ya' nī teke (kebş) şavlıq (na' ce) ni (وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ) daḥı kiçeden iki
- 279.26 sınıfını yaratdı ya' nī teke (tiyese) birlen şavlıq (‘unz) nı (قُلُوبِ الذَّكْرَيْنِ حُرْمَ أُمَّ الْأَثْنَيْنِ) eyt
- 279.27 sin ey muḥammed ‘aleyhi's-selām müşriklerge allahü te'ālā şarıq birlen kiceden iki irkekni mi ḥarām yā ki iki
- 279.28 orğaçını mi ḥarām kıldı (أَمَّا شَهْمَاتٌ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأَثْنَيْنِ) yeise şarıq birlen kiceden iki orğaçlarını bala
- 279.29 қапçıklarınıñ içine alğan nersesinin (cenīnni) ḥarām kıldı mı ya' nī içlerindeki balalarını ḥarām kıldı mı

- 280.1 (تَبَيَّنُوا بِهِمْ) allahü te‘ālānıñ harām kılınganlıqına delālet kıla turğan bilgüli nerse birlen haber biriñiz miñe (أَنْ)
- 280.2 (كُنْتُمْ صَادِقِينَ) eger siz allahü te‘ālānıñ harām kıluvını da‘vā da rast sözlilerden bolsañız (وَمِنَ الْأَبْلِ)
- 280.3 (وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ) dağı teveden iki şınıfnı ya‘nī irkek birlen orğaçını yaratdı (أَثْنَيْنِ) dağı şığırdan
- 280.4 iki şınıfnı yaratdı ya‘nī ögiz birlen şavlıqnı (قُلْ التَّكْرِيحُ حُرْمٌ أَمْ الْأَثْنَيْنِ) eyt sin ey muhammed
- 280.5 ‘aleyhi’s-selām kāfırlerge allahü te‘ālā teve birlen sığırdan iki irkekni harām kıldı mı yā ki iki orğaçını
- 280.6 harām kıldı mı (أَمَّا اسْتَوْلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأَثْنَيْنِ) yeise teve birlen şığırdan iki orğaçınıñ bala қапçıқları
- 280.7 içine alğan nerseni “ceniñni” harām kıldı mı diyü ya‘nī allahü te‘ālā bu dört cinsden hiç bir şınıfnı
- 280.8 harām kılmadı bes ey müselmānlar bu dört cinsniñ sigiz şınıfnı da aşıñız hem ceninlerni de aşıñız
- 280.9 (أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ) (eger de tiri bolup çıqsalar) yeise siz ey müşrikler hāzirler boldıñız mı (أَدَاءُ)
- 280.10 (وَضِيكُمُ اللَّهُ بِهِنَا) allahü te‘ālā bu nerselerniñ harām boluvı birlen buyurğan vaқtde elbette hāzir bolğaniñız
- 280.11 (فَمَنْ أَظْلَمُ) yok peygamberge imān kitürgeniñiz yok bes sizge munı bilüv mümkin tügil bes kimdür zālimrek
- 280.12 (مَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا) allahü te‘ālā üzerine yalgannı iftirā kılgan kişiden (لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ)
- 280.13 ‘ilmden başqa ādemlerni azdurur üçün iftirā kılgan kişiden ya‘nī bu kişiden zālimrek hiç kim yoқdur
- 280.14 (لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ) (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (أَنَّ اللَّهَ) zulm kıluvçı қавмни ҳақlıқға köndürmes allahü
- 280.15 te‘ālā bu āyetni helāl kılup harāmni harām kıluv haқında indürdi bu āyetniñ zāhiri

boğazlağan hayvānlar

280.16 içinden çıķğan balanın “ceninniñ” muṭlaķ kirek tirik bolsun ve kirek ölük bolsun ḥelāl boluvına

280.17 delālet kıla ya‘nī imām ebū yūsuf ve imām muḥammed ve imām şāfi‘ iniñ maķşūdlarını bire dađı bu āyet aṭ kaçır

280.18 işek itiniñ ḥarām boluvına delālet kıla çünki allahü te‘ālā dört ayaklı hayvānlarınñ ḥelāl boluvında

280.19 yalgız dört cinsden sigiz sınıfını iḥtiyār kıldı bes bu dört cinsniñ sigiz sınıfından başkasınıñ

280.20 ḥarām boluvı çığa çünki bu ḥelāl likin beyān ornı beyān ornında beyānnıñ yoķlıđı yoķlıķğa delil

280.21 dimişler **عَدَمُ الْبَيَانِ فِي مَوْضِعِ الْبَيَانِ دَلِيلٌ لِلْعَدَمِ** bizniñ munda kelām üyde tura turğan ehli hayvānlarda

280.22 bolduğdan vahşi bolğan dört ayaklı hayvānlar birlen baḥş kilmey ammā şü şığırını ‘arapda bolmaduğından

280.23 zıkr kıılmağan şü şığırını baķarge kiritüv mümkin tügil çünki kiceniñ şarıķğa başkalığı kibi bular da

280.24 başķa allahü te‘ālā özi kaşında ḥarām bolğan nersenı beyān itip zıkr kıılınacaķ āyetni indürdi **قُلْ**

280.25 **لَا أُجِدُ فِيهَا أَوْحَى إِلَيَّ** ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām eyt sin kāfirlerge miñe vaḥy kıılınğan nersede (ķurānda)

280.26 tapmaymun **مُحْرَمًا عَلَى طَاعِمٍ** ta‘āmlanuvçı üzerine ḥarām bolğan ta‘āmnı **بِطَعْمِهِ** ta‘āmlanuvçı ol ta‘āmnı

280.27 ta‘āmlanadur idi **الْأَثَرُ** meger ḥarām bolğan ta‘āmnı tapamun **أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً** ol ta‘āmnıñ ölekse iti

280.28 boluvı vaķtinde **أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا** yeise tügilmiş ķan boluvı vaķtinde ya‘nī boğaz ķanı boluvı ḥaķında

280.29 **أَوَّلَهُمْ خَنْزِيرٌ** yeise dońız iti boluvı vaķtinde **فَأَنَّهُ رَجْسٌ** bes düristlikde dońız necsdür bes

- 281.1 bu āyet delālet kıladur dođğıznıñ ‘ayn-ı necs boluvına (أَوْفَسَقًا) yeise ol ta‘ām ya‘nı boğazlanmış bolğan
- 281.2 hayvān yavuz nerse boluvı vaqtinde (أَهْلٌ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ) ol hayvānı boğazlağanda allahdan başqa üçün tavış
- 281.3 köterilmış boluvı ya‘nı allahnıñ isminden başqa nerseniñ ismini zıkr kıılınup boğazlanğan hayvān boluvı
- 281.4 vaqtinde ya‘nı ölekse, boğaz qanı, doğğız iti, allah isminden başqa nerse ismi zıkr kıılınup boğazlanğan
- 281.5 hayvān bular hemmesi ħarām bu āyetniñ zāhiri ħarām bolğan nerselerniñ bu dört nerse gine boluvını tiley
- 281.6 ve hālāniki bu dörtten başqa qurān birlen senet birlen kıyās birlen şābit bolğan ħarāmlar bik köp şunıñ
- 281.7 üçün ħarāmlıqını bu dörtge ħaşr kāfirler helāl bolğan sikiz nerseni nefis arzuları boyınça ğına ħarām
- 281.8 kılganlıqları üçün bu sikiz nersege izāfe birlen bolur yā ki şol vaqtde vaĥy kıılınğan nerseden gine iĥbār
- 281.9 bular ol vaqtde resūl allahğa şol dört nerseniñ gine ħarāmlıǵı vaĥy kıılınğan bolur ammā başqa nerselerniñ
- 281.10 ħarāmlıǵı soñra vaĥy kıılınğan bolur (فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ) bes bir kişi bu ħarāmlardan birisini
- 281.11 ařarğa muztarr bolsa ya‘nı zarūret ündese özi kibi muztarrğa zılm kıılmağan hem zarūret qadrinden
- 281.12 ötmegen ħālede (فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ) bes düristlikde siniñ rabbiñ bu kişini yarlıqağucı hem ruĥşat
- 281.13 birüvinde raĥmet kılgıucıdur (وَعَلَى النَّبِيِّنَّ) daĥı şunday ādemler üzerine (هَادُوا) ol ādemler yehūd boldılar
- 281.14 (حَرَمْنَا كُلَّ ذِي ظُنْفُرٍ) her bir tırnaq ve tıyaq ya‘nı barmaq iyesini ħarām kılduq teve yırtkıç hayvānlar hem
- 281.15 yırtkıç kuşlar kibi (وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ) daĥı řıǵır birlen koydan (حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ) yehūdler üzerine ħarām
- 281.16 kılduq (شَعْرَهُمَا) řıǵır birlen řarıqıñıñ iç ve böyürü maylarını (الْأُ) meger ħarām kıılmaduq (مَا) şol maynı

281.17 (حَمَلْتُمْ ظُهُورَهُمْ) ol maynı şığır birlen şarıknıñ arqaları yükledi ya'nî arqadağı itleri üstinde

281.18 bolğan maynı (أَوَالْعَوَابِ) yeise içekleri yükledi ya'nî içek maylarını harām kılmaduğ (أَوْمًا) yeise şol

281.19 maynı harām kılmaduğ (أَخْتَلَطَ بِعَظْمٍ) ol may söyek birlen qaşıdı (ذَلِكَ) bularnı harām itüv (بِمَزِينَتِهِمْ)

281.20 (بِإِتْقَانِهِمْ) yehüdlerni zımleri sebebli cezäladuğ (وَأَنَا لَصَادِقُونَ) dağı düristlikde biz haberimizde ve va'idimizde

281.21 rastlardanmız allahü te'älâ evvel bu âyetde yehüdlerge harām kılgan neresi birlen haber birdi munıñ soñında

281.22 biz yehüdlerni zımleri sebebli bu nerselerni harām kıluv birlen cezäladuğ didi mundan bilindi ki yehüdlerge

281.23 harām bolğan nerse bizge helâl ikençilik çünki allahü te'älâ bizden burun bolğan peygamberniñ şerî' atni kışşa

281.24 kıldı şarî' bizden burun bolğan şerî' atni kışşa kılgan da ol şerî' at bizge lâzım bola eger şarî' den

281.25 inkâr mevcüd bolmasa bu orunda inkâr mevcüd boldı çünki bularnı harām itüv birlen cezäladuğ didi

281.26 bes yehüdlerge harām bolğan nerseler bizge şübhesiz helâl bola (فَأَنْ كَذَّبُوكَ) bes eger yehüdler ey muhammed

281.27 sini yalğanğa tutsalar (فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسْعَةٍ) bes yehüdlerge eyt sin sizniñ rabbiñiz kiñ bolğan

281.28 raḥmet iyesisdür sizge mühlet birür likin mühlet birüvine aldanmañız hiçbir cezâ birmey qaldurmas

I / 282

282.1 (عَنِ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ) dağı allahü te'älânıñ 'azābı kilgeç kiri qaytarılmas (وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ) peygamberlerni

282.2 yalğanğa tutқан yavız qavmden (سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا) tizden müşrik bolğan âdemler eytürler (لَوْ شَاءَ اللَّهُ)

282.3 eger allah şirkni tilemese idi (مَا أَشْرَكْنَا) biz allahğa ‘ibâdetde şerik kılmas idük (وَلَا آبَاؤُنَا)

282.4 dağı atalarımız da şerik kılmas idi (وَلَا عَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ) dağı hiçbir helâl bolğan nerseden harâm

282.5 kılmas idük (كَذَلِكَ كَتَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ) ey muhammed bu müşrikler sini yalğanga tutқан kibi bulardan

282.6 burun bolğanları da peygamberlerni yalğanga tutdılar (حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا) bizniñ ‘azābımızni çatığanlarına

282.7 kadar (قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ) eyt sin ey muhammed eyā sizniñ qaşınızda işiñizge allahü te‘ālāniñ rāzı

282.8 boluvını bilüvden bar mı (فَنُخْرِجُوهُ لَنَا) bes ol ‘ilmni bizge çığarursız ya‘nī zāhir kılursız (أَنْ تَتَّبِعُونَ)

282.9 iyermeysiz siz meger gümānga iyesiz (وَأَنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ) dağı tügilsiz meger allahğa

282.10 yalğansız (قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ) ey muhammed eyt sin müşriklerge eger sizniñ deliliñiz bolmasa allahü

282.11 te‘ālā üçün tamām bolğan delil bardur (فَلَوْ شَاءَ لَهَأَكُمُ أَجْمَعِينَ) bes eger allahü te‘ālā tilese idi

282.12 hemmeñizni haqlıqğa ködürir idi (قُلْ) eyt sin ey muhammed ‘aleyhi's-selām müşriklerge (هَلُمَّ شُهَدَاءَ كُمُ الَّذِينَ)

282.13 şunday şahidleriñizni hāzir kılıñız (يَشْهَدُونَ) ol şahidleriñiz güvāhlık birürler (أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا)

282.14 düristlikde allahü te‘ālā oşbunu ya‘nī siz harām kılğan nerselerni harām kıldı diyü (فَإِنْ شَهِدُوا) bes

282.15 eger şahidler allahü te‘ālā biz harām kılğan nerseni harām kıldı diyü güvāhlık birseler (فَلَا تَشْهَدُ)

- 282.16 **مَعَهُمْ** bes ey muḥammed (‘aleyhi's-selām) sin ol şāhidler birle birge şehādet birme ya‘ nī ol şāhidler
- 282.17 yalğançılar alarnı şehādetlerinde taşdıķ kılma (**وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَفَبُوا بآيَاتِنَا**) daḡı ey muḥammed bizniñ
- 282.18 āyetlerimizni yalğanğa tutқан ādemlerniñ bāṭıl arzularına iyerme (**وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ**) daḡı āḡiret
- 282.19 künine imān kitürmegen ādemlerniñ (müşriklerniñ) bāṭıl arzularına iyerme (**وَهُمْ يَرْبِئُونَ**) ve ol
- 282.20 āḡiret künine imān kitürmegen ādemler rablerine şerik¹ kılurlar (**قُلْ تَعَالَوْا**) eyt sin ey muḥammed
- 282.21 müşriklerge kiliñiz (**أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ**) rabbiñiz sizge ḡarām kılğan nerseni oқurmun (**أَلَا**)
- 282.22 (**نُشْرِكُوا بِهِ**) allahü te‘ālāge şerik sizniñ üzeriñizge ḡarām kılğan nerseler şol allahü te‘ālāge şerik kılmazsızlık ya‘ nī
- 282.23 allahü te‘ālāge şerik işbāt kılmañız (**شَيْئًا**) hiç nerseni (**وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا**) daḡı ata ve anağa izgülik
- 282.24 kılıvıñız ya‘ nī izgülik kılmaṽ ḡarām (**وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ أَمْلَاقٍ**) daḡı faķirlikden korkıvudan
- 282.25 balalarıñızni öltürmeñiz (**نَعْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ**) biz sizni de balaları da rızқlandururumuz (**وَلَا تَقْرَبُوا**)
- 282.26 (**الْقَرَابَاتِ**) daḡı uluğ günāhlarğa yaқın bolmağız ya‘ nī zinā ve livāṭa kibi uluğ günāhlarnı kılmañız
- 282.27 (**مَا ظَهَرَ مِنْهَا**) uluğ günāhlardan zāhir bolğanına da yaқın bolmañız (**وَمَا بَطَّنَ**) daḡı uluğ günāhlarnıñ
- 282.28 yaşrin bolğanına da yaқın bolmañız (**وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي**) daḡı şunday nefsnı (ādemni) öltürmeñiz

¹ Bu bölüm metnin aslında silik çıkmıştır.

I / 283

283.1 (حَرَّمَ اللَّهُ) ol nefsnı öltürüvni allahü te‘ālā kıldı (الْبَاطِلُ) meger haqq birlen öltürüñiz kışāş

283.2 üçün irtidād üçün recm üçün öltirüv kibi (ذَلِكَ) bu sizniñ zıkr kılınmış nerseleriñiz (وَصَاكُم بِهِ)

283.3 bu nerseler birlen allahü te‘ālā sizge buyurur (لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ) ‘aklıñız birlen toğrılığını tapuvıñız üçün

283.4 (وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ) dağı yetimniñ mālına yaqın bolmañız ya‘nı aşamañız (الْبِالْتَى هِيَ أَحْسَنُ) meger

283.5 körkem bolğan haşlet birlen gine yaqın bolıñız ya‘nı şaklañız ve artdururğa ırışıñız (حَتَّى يَبِئَازَ أَشُدُّ)

283.6 yetim ‘aklınıñ kuvvetine (belāgatke) irişkenine kadar (وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ) dağı şavt birlen

283.7 ve ağırlıq birlen ölçevde ‘adillik ve tiygüzlik birlen kāmıl kılıñız ya‘nı kimitüp ölçemeñiz (لَا نَكْفِي نَفْسًا)

283.8 hiçbir nefsi (ādemni) küçlemebiz (الْأَوْسَعَمَا) meger taktay kadar gine küçlerbiz (وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا)

283.9 ve her kayçan hükmdde yā ki başqa işde söz eytseñiz toğrılıq birlen eytiñiz (وَلَوْ كَانُ ذَاقِرْبِي) egerçe

283.10 fā`idesine yā ki zararına söz eytilmiş kişi öziñizge yaqınlıq iyesi kişi bolsa da (دَبَعَمَ اللَّهُ أَوْفُوا) dağı

283.11 allahniñ ‘ahdine vefā kılıñız ya‘nı allahü te‘ālāniñ toğrılıqğa lāzım bolıñız ve şerī‘at hükmlerini öteñiz! dip

283.12 sizge ‘ahd kılgan nersesine (ذَلِكَ وَصَاكُم بِهِ) sizniñ ötkendegi nerseñiz ol nerse birlen sizge allahü te‘ālā

283.13 buyurur (لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ) sizniñ va‘azlenmekliğıñiz ve eşerlenmekliğıñiz üçün allahü te‘ālā yitmiş üç fırqadan

283.14 birisiniñ cehennemden qutuluvçı (firqa-i nāciye) bolup yitmiş ikisi helāk boluvçı (firqa-i hālike) boluvı

283.15 haqında zıkr kılınaçaq āyetni indürdi (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي) dağı düristlikde bu allahniñ birliğini işbāt

283.16 hem resül allahniñ peygamberligini işbāt hem şerī'atleriñ beyān minim yolumdur (مُسْتَقِيمًا) toğrı bolğan hālde

283.17 ol yol (فَاتَّبِعُوهُ) bes ol yolğa iyeriñiz (وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ) dağı başka bātıl ve bid'at bolğan yollarğa

283.18 iyermeñiz (فَفَرَّقَ بَيْنَكُمْ عَنِ السَّبِيلِ) bes başka yollarğa iyerüv sizni allahniñ yolından (dīninden) ayurur

283.19 (ذَلِكَ وَمَا كُمْ بِهِ) bu sizniñ allahniñ yolına (dīnine) iyeriñiz ol iyerüv birlen allah (te'ālā) sizge buyuradur

283.20 (لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ) başka bātıl ve bid'at bolğan yollardan şaklanuvıñız için * bu āyetniñ zāhirinde

283.21 qarağanda yitmiş üç firqanı işbātke delālet bolmasa da likin medāriñ iyesi eytedür resül allah bir vaqtde

283.22 bir toğrı şızuq şızdı ve eytdi bu toğrı va haqlıq yolu bu yolğa iyeriñiz diyü munıñ soñında oñdan

283.23 ve soldan altışar kekri şızuq şızdı ve eytdi bular türlü yollar ve her birisinde şeytān bar

283.24 özi bolğan yolğa halkımı ütdidür bu yollardan şaklanıñız didi hem mezkūr āyetni oqudı

283.25 munıñ soñında on iki yoldan her birisi altı yol bolup evrile de (niçük evrile turgandır?) cem'ī

283.26 yitmiş iki yol bola bes resül allahniñ bu şızuqlarnı şızğanda bu āyetni oquvından toğrı bir yoldan

283.27 hem bātıl türlü yollardan ümmetinde bolğan yitmiş üç firqa boluvğa delālet kıla yitmiş ikisi helāk bolğan

283.28 firqa bolup birisi cehennemden qutuluvçı bolğan firqa bola niteki resül allah

سنفترق امتی علی ثلثة وسبعین،،

283.29 «فرقة واحدهما ناجية والباقي هالكة» digen ya'nī ümmetim yitmiş üç türlü cemā'atge bölüne birisi cehennemden

- 284.1 kütuluvçı ve kalkanları helâk boluvçı (fırka-i nâciye) hem ehli'l-senet-i ve'l-cemâ'at diyü resül ekrem hem aşhâb-ı kirâm
- 284.2 i'tikâdında bolğan âdemlerge eytürler (likin resül ekrem ve aşhâb-ı kirâm i'tikâdını bilüv üçün 'ilm-i kelâm
- 284.3 birlen ve safсата sözler birlen kañaşmağan şâf i'tikâd kitâbnı oğurğa kirek damla şehâbeddîn el-kazâni
- 284.4 el-mercânîniñ hikmet-i bâliğası yâ ki qorşavı ebû el-naşrîniñ i'tikâd kitâbı yâ ki hâmi'diye kibilerini
- 284.5 ibn-i 'abbâs (rağıallahü 'anhümâ) eyte ehli's-senet-i ve'l-semâ'atke hâş bolğan i'tikâdlar köp likin ehli's-senet
- 284.6 ve'l-cemâ'atden bolmak üçün şart bolğanı on nerse gine diyü birisi **تَفْضِيلُ الشُّيْخَيْنِ** „ya' nî ebû bekr el-şıdduk ile
- 284.7 hâzret-i 'ömer de (rağıallahü 'anhümâ) fazîlet bar demek (başka şahâbelerğa qarağanda artuq ma' nâsında
- 284.8 bolmasa kirek anasını allahü te'âlâ özi bilür) 2 **تَوْفِيرُ الْحَتَيْنِ** resül ekremniñ iki kiyevini ya' nî
- 284.9 hâzret-i 'oşmân birlen hâzret-i 'alîni uluğlamak (sökmesizlik) 3 **تَعْظِيمُ الْغَبْلَتَيْنِ** „iki kıbleni
- 284.10 ya' nî ka'betu'l-lah birlen beytül-muqaddesni uluğlamak 4 **الصَّلَاةُ عَلَى الْجَنَارَتَيْنِ** „iki cenâze üzerine
- 284.11 ya' nî zâhir şeri'ada izgi kişi birlen zâhir şeri'ade yavız kişiniñ cenâzeleri üzerine namâz oqumaqlıq
- 284.12 5 **وَالصَّلَاةُ خَلْفَ الْإِمَامَيْنِ** „dahı iki imâmğa ya' nî izgü imâm arına da ve yavız imâm arına da
- 284.13 oyup namâz oqumaqlıq 6 **الْمَسْحُ عَلَى الْخَفَيْنِ** „iki çitük üzerine seferde hem hâzırde mesh kılmaqlıq
- 284.14 7 **الْقَوْلُ بِالتَّغْيِيرِ** „iki taqdir birlen ya' nî izgülik ve yavızlıq taqrirleriniñ allahü te'âlâdan
- 284.15 boluvı birlen eytmeklik 8 **الْإِمْسَاكُ عَنِ الشُّهَادَتَيْنِ** „iki türlü güvâhlıqdan ya' nî bilgüli âdemge
- 284.16 ucmaqlıq yâ ki tamuğlıq diyü güvâhlıq birüvden tıyılmaq (resül allah dünyâda ucmaqlı boluv birlen

- 284.17 süyünç birgen ādemlerden başqa haqında) 9 «تَرْكُ الْغُرُوحِ عَلَى الْأَمَانِينَ» iki pādişāh üzerine ya‘nī
- 284.18 ‘ādil pādişāh üzerine de zālīm pādişāh üzerine de qarşı soğışqa çıguvnu koymaqlık (dīnge noqşanlık)
- 284.19 qılmağanda) 10 «أَدَاءُ الْفَرَيضَتَيْنِ» iki farzını ya‘nī namāz birlen zekātını ötemeklik ehli's-senet
- 284.20 ve'l-cemā‘ atge başqa bolğan firkalarınıñ aşılıarı yidi (1 mu‘tezele) bular özleri yigirmi şu‘be (2 şī‘a)
- 284.21 bular özleri yigirmi iki şu‘be (3 havāric) bular özleri yigirmi şu‘be (4 mürci‘e) bular biş şu‘be
- 284.22 (5 necāriye) bular üç şu‘be (6 cebriye) bular bir şu‘be (7 müşebbehe) bular bir şu‘be
(نُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ)
- 284.23 munıñ soñında mūsā ‘aleyhi's-selāmğa kitāb (tevrāt) birdük (تَمَامًا عَلَى الَّذِي أُجْسِنَ) ni‘metimni tamām
- 284.24 qıluv üçün ol kitāb birlen ‘amel qıluvnu körkem qılğan kişi üzerine ya‘nī mūsā
(تَفْصِيلًا) ‘aleyhi's-selāmge
- 284.25 (وَهَلْهُ وَرَهْمَةٌ) dağı her bir dінде kirekli nerseni ayurup beyān qıluv üçün (لِكُلِّ شَيْءٍ) dağı haqlıqğa
- 284.26 köndürüvçi bolsun üçün hem raħmet üçün (لَعَلَّكُمْ يَتَّقُونَ رَبَّهُمْ بِؤْمَانٍ) isrā il balaları rablerine
- 284.27 yoluquvğa imān kitürsünler üçün (ya‘nī haşrge) (وَهَذَا كِتَابٌ) ve bu qurān şunday kitābdur
- 284.28 (فَاتَّبِعُوهُ) bes qurānga (مُبَارَكٌ) indürdük biz bu kitābnı (أَنْزَلْنَاهُ) iyeriñiz ya‘nī qurān
- 284.29 eytkençe ‘amel idiñiz (وَاتَّقُوا) dağı qurānga hilāflık qıluvdan şaklanıñız
(لَعَلَّكُمْ تَرْهَوْنَ) raħmet qılınıñız

- 285.1 boluviñiz üçün (أَنْ تَقْرَأُوا) sizge qurānı indürdük sizniñ eytüviñiz mekrüh bolğanlığı üçün (أَنَّمَا أَنْزَلْنَا الْكِتَابَ)
- 285.2 budur başqa tügildür kitāb indürildi (عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا) bizden burun bolğan iki
- 285.3 cemā' atke gine ya' nī yehūd birlen naşārāğa ğina diyü islām zamānında meşhūr bolğan kitāb tevrāt birlen incil gine
- 285.4 bolğanlığı üçün allahü te'ālā haşr birlen eytdi (وَأَنْ كُنَّا عَنْ دُرُوسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ) düristlikde biz ol
- 285.5 iki cemā' atniñ kitāblarını oquvdan ğāfiller bolduq oqumaduq diyü (أَوْ تَقْرَأُوا) yeise sizge qurān indürdük
- 285.6 sizniñ eytüviñiz mekrüh bolğanlığı üçün (لَوْ أَنَا) eger düristlikde biz (أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ) eger bizniñ
- 285.7 üzerimizge kitāb indürülse idi (لَكُنَّا أَهْدَىٰ لَهُمْ) elbette biz yehūd birle naşārälardan haqlıqğa könülüvçirek
- 285.8 bolur idük diyü (فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ) bes taħkiq sizge “müselmānlarğa” rabbiñizden zāhir delil
- 285.9 kildi (وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً) daħı haqlıqğa köndürüvçi hem raħmet kildi (فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ) bes şol
- 285.10 kişiden kimdür zālimrek (كَتَبَ بآيَاتِ اللَّهِ) ol kişi allahü te'ālāniñ āyetlerini yalğanğa tutdı (وَصَدَفَ)
- 285.11 daħı allahü te'ālāniñ āyetlerinden yüz döndürdi bes özi de azdı kişini de azdurdı (مَنْجَزَى النَّارِ)
- 285.12 (بِصَدْفُونِ) bes şunday ādemlerge cezā birürmiz alar yüz döndürürler (عَنْ آيَاتِنَا) bizniñ āyetlerimizden (سُورَةُ الْعَنْقَابِ)
- 285.13 (بِمَا كَانُوا يَصَدِفُونَ) āyetlerden yüz döndürüvleri sebebli kıyāmet 'alāmetlerini
- 285.14 beyān mes'elesinde allahü te'ālā zıkr kılınacaq āyetni indürdi (هَلْ يَنْظُرُونَ) mekke ehli kütmesler (الْأ)

- 285.15 (أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ) meger ‘azāb ferişteleri kilüvni yā ki cānlarını alur üçün özlerine ölüm
- 285.16 ferişteleriñ kilüvini küterler (أَوْ يَأْتِي رَبُّكَ) yā ki rabbiñniñ ‘azābınıñ yā ki kıyāmetniñ kilüvini
- 285.17 küterler (أَوْ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ) yā ki rabbiñniñ ‘alāmetleriniñ ba‘zısınıñ kilüvini küterler ya‘nī
- 285.18 kıyāmet ‘alāmetleriniñ kāfirler imān kitürüv hakkında bu nerselerni kütmeseler de likin bu nerselerni (‘alāmetlerni
- 285.19 ve ‘azāblarnı) körgeñ vaqtdē imān kitürüvge mużtarr bolaçaqlar şuniñ üçün kāfirlerni kitüvçiler menziline
- 285.20 indürildi (بِئْسَ يَوْمٌ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ) rabbiñniñ ‘alāmetleriniñ ba‘zısı kilgen künde (لَا يَنْفَعُ نَفْسًا)
- 285.21 (أَيُّهَا) hiçbir nefske imānı fā’ide birmes (لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ) eger ol nefis bu ‘alāmetler
- 285.22 kilmesden burun imān kitürgeñ bolmasa (أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا) yā ki imānında izgülikni ya‘nī
- 285.23 ihlāşını yā ki tevbeni kesb itken bolmasa (قُلْ أَنْظَرُوا أَنَا مُنْتَظَرُونَ) ey muḥammed eyt sin mekke
- 285.24 ehline bu ‘alāmetlerni kütüviñizni biz de sizniñ ile birlikde küteçeklerimiz diyü * bu āyetde kıyāmet yaqın
- 285.25 bolduqda zāhir bola turğan ‘alāmetler barlıqğa delālet bar kıyāmetniñ kiçük ‘alāmetleri ve uluğ ‘alāmetleri bar
- 285.26 digenler uluğ ‘alāmetleri “‘alāmet-i kebirī ” ol ‘alāmetler ḥazret-i ḥazīfe birlen ‘āzīb oğlı berā eyte bir
- 285.27 vaqtdē biz kıyāmetni söyleşüp turadur idük resül allah kilüp çıqdı da nerse söyleşesiz didi biz kıyāmet
- 285.28 kaçan bolur iken diyüp söyleşüp oturamız didük resül allah kıyāmet bolmas aldından on türlü ‘alāmet
- 285.29 bolmayınça didi şol ‘alāmetlerni zıkr itdi 1 duḥān, 2 dabbetü'l-arz, 3 maşrıqda ḥasef , 4 mağribde ḥasef

286.1 5 eizyetü'l-^ç arabda ḥasef, 6 deccāl çığuv, 7 tūlū^{-ı} şems mine'l-mağrib , 8 ye cūc ve me cūc, 9 nuzūl-i ^ç isā, 10 yeminden

286.2 çığup ḥalknı maḥşerge süre turgan oṭ * bular i^ç tiḳād kitāblarında beyān kılina turgan nerse bolduqları üçün

286.3 beyān itmedük oşandaḳ i^ç tiḳād kitāblarında da bularnıñ ta^ç rīf hem beyānları türlilikden ḳayu mezhebniñ sözi

286.4 rast ikeninde bilūv çitindür meşelā ye^ç cūc me^ç cūcni ba^ç zılar bizniñ kibi ḥulḳ dimişler duḫānnı da ba^ç zılar zor açlıḳ

286.5 sebebli bolğan köz aldları üötün kibi ḳarangulanuvdan ^ç ibāret dimişler. başḳalar da hem başḳa te^ç vil itmişler.

286.6 (أَنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ) düristlikde şunday ādemler dīnlerini ayurdılar ya^ç nī dīn ḳā^ç ideleriniñ ba^ç zısına

286.7 imān kitirdiler ba^ç zısına imān kitürmediler (وَكُنَّا شِيَعًا) daḫı türli firḳa boldılar şunıñ üçün de resūl allah

286.8 yehūdler yitmiş bir firḳage ayrıldılar küllisi hāviyede meger birisi gine hāviyede tügil naşārālar yitmiş iki firḳage

286.9 ayrıldılar küllisi hāviyede meger birisi gine hāviyede tügil minim ümmetim yitmiş üç firḳage bölindi küllisi ḥaviyede

286.10 meger birisi gine hāviyede tügil dip eytdi (beydāvi) (أَنْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ) ey muḥammed ^ç aleyhi's-selām sin dīnlerini

286.11 ayurup türli firḳağa bölingen ādemlerden hiç nersede tügilsün ya^ç nī alarnıñ ayrılıvından sin sū^ç al ḳılınmaysuñ

286.12 (أَمَّا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ) başḳa tügil barı alarnıñ işleri allahğa tapşırılmışdur (ذَمُّ يَلْبِطُهُمْ) muniñ şoñında ḥaber

286.13 birür (allahü te^ç ālā) alarga (بِمَا كَانُوا يُفْعَلُونَ) alarnıñ ḳılğan işleri birlen (مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ) bir kişi izgü

286.14 işni kitürse ya^ç nī izgülik ḳılsa (فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا) bes ol kişiğe izgüliḳi ḳadar on ülüş izgülik

286.15 bolur (وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ) ve bir kişi yavızlıḳnı kitürse (فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا) bes bu kişiğe yavızlıḳı berāberinde

286.16 ülüş birilmiş bolmas meger yavızlıḳı ḳadar gine ülüş birilür (وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ) ve ādemler şevāblarını kimitüv birlen

286.17 ve ‘azāblarını artduruv birlen z̄ulm kılınmış bolmaslar (قُلْ) ey muḥammed (‘aleyhi's-selām) ḳavmiñdan bolḡan müşriklerge

286.18 eyt (أَلِي صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) düristlikde mini rabbim köndürdi (إِنِّي هَدَانِي رَبِّي) toḡrı bolḡan (دِينًا قَبِيمًا)

286.19 toḡrı bolḡan d̄inge (مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ) ibrahīm (‘aleyhi's-selām) millette (حَنِيفًا) ol ibrahīm bāṭıl d̄indan ḡaḳḳ d̄inge

286.20 avişḳanı ḡālda (وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ) daḡı ol ibrahīm allahḡa şerik ḳatuvçılardan bolmadı (قُلْ إِنَّ صَلَاتِي)

286.21 eyt sin ey muḥammed (‘aleyhi's-selām) düristlikde minim namāzım (وَنُسُكِي) daḡı minim ‘ibādetlerim (وَمَعِينِي) daḡı

286.22 minim tirikligim (وَمَمَانِي) daḡı minim ölüvim (لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) ḡāliş bütün ‘ālemni terbiye itüvçei allahü te‘ālā

286.23 üçündür (لَا شَرِيكَ لَهُ) ol allahü te‘ālāge ‘ibādetde tiñdeş yoḳdur (وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ) daḡı min allahı birlev

286.24 birlen yā ki bu söz birlen buyurıldım (وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ) d̄inde min allahḡa boy şunuvçılarnıñ evvelgisi

286.25 mün çünki her peyḡambeniñ islāmī ümmetiniñ islāmından burun * müşrikler özleriniñ ma‘būdlarına ‘ibādet

286.26 ḳılırḡa ündegeç allahü te‘ālā şol z̄ikr ḳılınçaḳ āyetni indürdi (قُلْ أَعْبُدُوا اللَّهَ أَعْبُدُوا رَبَّكُمْ) eyt sin

286.27 ey muḥammed müşriklerge eyā min terbiye ḳıluvçı ve ma‘būd boluv yüzinden allahḡa başḳanı isteym mü daḡı sizniñ

286.28 ma‘būdlarıñızni ‘ibādetde şerik ḳılaym mu elbette istemem hem ḳılmam (وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ) ve ol allahü te‘ālā

I / 287

287.1 her nersenin terbiye itüvçisidür (وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ) daḡı hiç bir nefis ḡünāhnı kesb ḳılmas

- 287.2 (الاعليها) meger şol nefsnıñ zararına ğına kesb kıılır (ولاتزر وازرة) dağı günāh kıılıvçı hiç nefis
- 287.3 yüklemes (وزر اخرى) ikinci nefsnıñ günāhsını (ثم الى ربكم مرجعكم) munıñ şoñında kıaytaçaq
- 287.4 ornıñız rabbiñizdür (فيتبئكم) bes rabbiñiz sizge ğaber birür (بما كنتم فيه تفتخرون) sizniñ iħtilāf
- 287.5 kııla turğan nesneñiz de şol vaqt ğaqlıq bāııdan ve ğaqlıqda bolğan kişi bāıllıqda bolğan kişiden zāhir
- 287.6 bolur (وهو الذي) ve ol allahü te‘ālā şunday allahdur (جماعكم خلائق الارض) sizni yirmiñ ğalifeleri
- 287.7 kııldı ya‘nı ba‘zıñızni ba‘zıñız ornında ğalğuçı kııldı niteki resül allah peygamberlerniñ iñ şoñğısı
- 287.8 hem ümmeti başqa ümmetlerniñ iñ şoñğısı (درفع بعضكم فوق بعض) dağı ba‘zıñızni ba‘zıñız üstinde
- 287.9 şerāfetde ve baylıqda köterdi (درجات) köp derecelerge (ليبلوكم فيما آتاكم) sizge birgen nerselerinde
- 287.10 (mertebe ve mällarda) sizni şınar üçün niçük bu ni‘metlerniñ şükrānesini ötersiz niçük
- 287.11 mertebe iyesi mertebesiz kişi birlen bay yarlı birlen ğoca hidmetçi birlen mu‘āmele kıılır (ان ربك)
- 287.12 (سرير المعقاب) düristlikde siniñ rabbiñ günāhlılarga ‘azābnı tiz kıılıvçıdur (وانه لغفور رحيم)
- 287.13 dağı düristlikde siniñ rabbiñ mü‘minlerniñ günāhlarını yarlıқағuçı hem rağmet kıılıvçıdur
- 287.14 en‘ām süresiniñ tercemesi tamām boldı

287.15 * yidinçi sūre a'raf sūresi sigiz āyetden başkası mekkede ingen cem'î iki yüzde biş başrı

287.16 iki yüzde altı kūfi āyet *

287.17 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

287.18 ﴿أَنَا اللَّهُ أَعْلَمُ وَأَفْصَلُ﴾ bu sözinden murādını allahü te'ālā özi bilür yā ki ma'nāsında ya'nī min

287.19 allahmun bilürmün ve ayururmun ma'nāsında 2﴿كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ﴾ ol qurān kitābdur ki ey muḥammed 'aleyhi's-selām

287.20 siñe indürüldi ol kitābnı ﴿فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ﴾ bes siniñ kökregiñde ol kitābdan

287.21 (irişdürüvden) tarlıq bolmasun ﴿لَتُنْفَرَنَّ بِهِ﴾ ol kitābnı siñe indürdük ol kitāb birlen siniñ

287.22 qorqutuvıñ üçün ﴿وَذَكِّرْ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ daḡı mü'minlerge va'az bolsun üçün ﴿اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ﴾

287.23 ey ādemler rabbiñizden öziñizge indürülgen nersege (qurānğa hem senetge) iyeriñiz ﴿وَلَا تُنْبِئُوا مَن دُونَهُ أَوْلِيَاءَ﴾

287.24 daḡı allahdan başqa bolğan velilerge iyermeñiz ya'nī allahdan başkanı dostlar tutmañiz ve allahdan başqa

287.25 cin ve ādem şeyṭanlarına iyermeñiz alar sizni azdururlar ﴿قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ﴾ az va'azlenüv birlen gine

287.26 va'azlenürsiz ﴿وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا﴾ ve köp midür kim qaryelerinden ya'nī köp qaryelerni (ehlini) biz helāk

287.27 kılduq ﴿فَجَاءَهَا بِأَسْنَانٍ بَيِّنَاتٍ﴾ bes ol qaryelerge (ehline) bizniñ 'azābımız kiçde kildi ﴿أَوَّهْمُ قَاتِلُونَ﴾

287.28 yā ki ol qarye ehli kündizniñ yarıısında kıluv birle yuqusını yoqlaḡuçılar idi ﴿فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ﴾

287.29 2) elmaş ḡesāb boyınça 367 dür. şol ḡesābdan bütün qurāndaḡı sūre başındaḡı ḡarflerniñ ḡesābı... 6900 dan artuḡraq boladur.

I / 288

288.1 bes biz helāk itken qavmniñ sözlerni bolmadı ﴿أَذْجَاءَهُمْ بِأَسْنَانٍ﴾ ol qavmge bizniñ 'azābımız kilgen

288.2 vaqtdə (أَنَا كُنَّا ظَالِمِينَ) meger eytövləri boldı (أَلَا أَنْ قَالُوا) düristlikdə biz özimizge zulum qıluvçılar

288.3 bolduq diyü (فَلَمَّا سَأَلْنَا الَّذِينَ نَسُوا مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ) bes şunday ādemlerden şorarmız (أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ) ol ādemlerge peyğamberler

288.4 yiberildi ya‘nī resüllerniñ sözlerini qabül itüvlerinden şorarmız (وَلَمَّا سَأَلْنَا الْمُرْسَلِينَ) dağı resüllerden

288.5 şorarmız ni nersede sizni qabül itdiler diyü yā ki resüllikni irişdürdiñiz mü diyü (فَلَمَّا نَسُوا مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ)

288.6 (بِعَلْمِ) bes resüller hem ümmet üzerine qılğan işleri birlen bilgenimiz hâlde beyān qılurmız ve haber birürmiz

288.7 resüllerniñ biz bilmeymiz gayblerni sin öziñ bilüvçisün diyüvleri vaqtdə (وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ) dağı

288.8 resüllerniñ ve ümmetleriniñ hällerinden gā‘ib boluvçı bolmaduq (وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ) ‘amellerni haqlıq

288.9 ve tiygüzlik birlen ölçev peyğamberlerden ve ümmetlerden şoralğan kündedür (فَمَنْ تَقَلَّتْ مُوْازِينُهُ) bes

288.10 bir kişiniñ izgülikler sebebli ölçevleri ağır bolsa ya‘nī izgü ‘amel mizānı ağır kilse (فَأُولَئِكَ)

288.11 (هُمُ الْمَغْلُوبُونَ) bes bu izgülik mizānları ağır kilgen ādemler alar meñgi sa‘ādetke irişküçilerdür

288.12 (وَمَنْ خَفَّتْ مُوْازِينُهُ) ve ba‘zı kişilerniñ yavızlıklar sebebli mizānları yiñil bolsa ya‘nī izgü ‘amel mizānı

288.13 yiñil kilse (فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ) bes bu izgü ‘amel mizānları yiñil ādemler

288.14 dünyāda vaqtdə özlerine zarar itken ādemlerdür (بِمَا كَانُوا يَأْتَانَا يَظْلِمُونَ) bizniñ āyetlerimizni yalğanğa

288.15 tutuv sebebli ve āyetlerimizge zulum qılır boluvları sebeblidür (وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ) ey ādem balaları

288.16 taħkik sizni yirde qararlandurduq (وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ) dağı sizge tirüklik qıla turğan sebebler

288.17 ve qurallar yaratduq (قَالِيلَامَاتَشْكُرُونَ) minim sizge en'ām kılğan nersemde az şükr kıluv birlen gine şükr kılursız

288.18 (وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ) ve taḥkik sizni ya'nī atañız ādemni balçıqdan yaratduq biz (نَمَّ صُورِنَاكُمْ) muniñ soñında

288.19 sizni ya'nī atañız ādemni şüretledük biz ādem 'aleyhi's-selāmni yaratuv hem şüretini şüretlev bütün ādemni yaratuv

288.20 hem şüretlev hükminde bolğanğa köre allahü te'ālā benü ādemniñ küllisine ḥiṭāb itken (نَمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ)

288.21 muniñ soñında feriştelerge eytdük (اسْجُدُوا لِلآدَمِ) ādem ('aleyhi's-selām)ge secde kılıñız diyü (فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ)

288.22 bes feriştelere hemmesi ādemge secde kıldılar (bügildiler) meger iblis secde kılmadı (لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ)

288.23 iblis ādemge secde kıluvçılar cümlesinden bolmadı (قَالَ مَا مَنَعَكَ أَنْ لَا تُسْجُدَ) allahü te'ālā eytdi

288.24 ey iblis ādemge secde kıluvdan sini qayu nerse tıydı (إِذْ أَمَرْنَاكَ) minim siñe ādemge secde kıl dip

288.25 buyuruvım vaqtinde (قَالَ إِنَّا خَيْرٌ مِنْهُ) iblis eytdi cevābda min ādemden izgümün (خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ)

288.26 sin mini otdan yaratdıñ (وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ) dağı sin ādemni balçıqdan yaratdıñ elbette oğ nūrānī

288.27 nerse bolduqdan zulmānī bolğan balçıqdan izgürek (قَالَ فَأَخِيطُ مِنْهَا) allahü te'ālā ibliske eytdi

288.28 bes tüş sin ucmağdan (فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا) bes siñe ucmağda tekebbürlik kıluğğa

288.29 dürist bolmas (فَأَخْرِجْكَ مِنْهَا) bes çık sin ucmağdan düristlikde sin tekebbürlik sebebli

- 289.1 horlıqğa töşken nerseler cümlesinden sen (قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ) iblis eytdi miñe qobarılmış
- 289.2 bolğan kün (kıyāmet küni)ge qadar mühlet bir ya' nī mini kıyāmet künine qadar öltürme diyü (قَالَ إِنَّكَ)
- 289.3 (مَنْ الْمُنْظَرِينَ) ibliske allahü te'ālā eytdi düristlikde sin kıyāmet künine qadar mühlet birilmişlerdensün
- 289.4 (قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي) allahü te'ālāge eytdi siniñ mini azduruviñ sebebli ni tariq birlen azdururğa
- 289.5 mümkin minde bendeleriñni şulay azdururmun diyü (لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ) ādem balalarını
- 289.6 azdurur üçün siniñ toğrı yoluña olçururmun ya' nī alarnı siñe irişdüre turğan yollarğa
- 289.7 yibermeske ırışurmun ya' nī siñe irişdüre turğan yolğa oturup kütüp tururmun alarnı ol yoldan
- 289.8 qaytarup yiberüv üçün (ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ) muniñ şoñında ādem balalarına kilürmün (مَنْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ) ādem
- 289.9 balalarınıñ allarından (وَمَنْ خَلْفَهُمْ) dağı ādem balalarınıñ arqlarından (وَعَنْ آيَاتِنَاهُمْ) dağı ādem balalarınıñ
- 289.10 oñ yaqlarından (وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ) dağı şol yaqlarından ya' nī dört yaqlarından da kilürmün ya' nī türli
- 289.11 vech birlen azdururğa ırışurmun yā ki al yaqlarından kilürmüñniñ ma'nāsı ahiyet tarafından kilürmün
- 289.12 ma'nāsında art yaqlarından kilürmüñniñ ma'nāsı dünyā ma'nāsından kilürmün ma'nāsında oñ yaqlarından
- 289.13 kilürmüñniñ ma'nāsı izgülikleri tarafından kilürmün ma'nāsında şol yaqlarından kilürmüñniñ ma'nāsı
- 289.14 yavızlıqları tarafından kilürmün ma'nāsında (وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ) dağı ādem balalarınıñ köpisini
- 289.15 şükr kıluvçılar ve iṭā'at kıluvçılar tapmazsuñ (قَالَ أَخْرَجَ مِنْهَا مَثْوًى مَلْمُومًا) allahü te'ālā ibliske
- 289.16 eytdi ucmağdan horlanmış ve sürilmiş bolğanıñ hāde çık sin! diyü (لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ)
- ādemlerden

289.17 siñe iyergen kişiler (لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ) sizden ya'nî ādemlerden ve sinden barçañızni da

289.18 cehennemge ʔoltururmun (وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ) ey ādem ʔursun (وَزَوْجُكَ) dañı ʔatunıñ ʔavvā' tursun

289.19 ucmañda (فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا) ucmañda iķiñizde tilegen ornıñızdan ve tilegen nerseñizden

289.20 añañız (وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ) dañı bu añaçña (buğday añaçına) yañın bolmañız ya'nî buğday añaçından

289.21 añañañız (فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ) bes öziñizge zulum ķıluvçılardan bolursız (فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ) bes

289.22 ādem birlen ʔavvāğa iblis vesvese ķıldı (لِيُبْدِيَ لَهُمَا) ādem birlen ʔavvāğa zāhir ķıluv üçün (مَا وَرَى)

289.23 ādem birlen ʔavvādan ertilgen nersenı (مِنْ سَوَاتِهِمَا) ādem birlen ʔavvānıñ 'avretlerinden bolğuçı

289.24 ol ertilgen nerse (وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبِّيَ) dañı iblis ādem birlen ʔavvāğa eytdi rabbiñiz sizni

289.25 ʔıymadı (عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ) bu añaçdan (buğday añaçından) añaçdan (إِلَّا) meger ʔıydı (أَنْ تَكُونَا مَلَائِكَةً)

289.26 sizniñ ferıřteler boluvıñızni mekrūh körkenliki üçün (أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ) yā ki ucmañda meñgü

289.27 ķaluvçılardan boluvıñızni mekrūh körkenliği üçün (وَقَالَهُمَا) dañı iblis ādem birlen ʔavvāğa yemın

289.28 itdi (إِنِّي لَكُمْ مِنَ النَّاصِحِينَ) düristlikde min sizge naşıhat ķıluvçılardanmun (فَدَلَّيْهُمَا بِغُرُورٍ)

- 290.1 bes iblīs ādem birlen ḥayvānı buğday ağaçından aşarğa aldav sebebli indürdi ya‘nī aşatdı (فَأَلَمْنَا)
- 290.2 (ذَاتَا الشَّجَرَةِ) bes ādem birlen ḥavvā buğday ağaçından tıtuvganları zamānda (بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتِمَهُمَا) ādem
- 290.3 birlen ḥavvānıñ ‘avretleri açıldı (وَلَطَقْنَا بِغَضَبَانِ عَلَيْهِمَا) daḥı ādem birlen ḥavva ‘avretleri üzerine
- 290.4 yafraq üstine yafraq yapışdururğa kirişdiler (مِنْ دَرَقِ الْجَنَّةِ) ucmaḥ ağaçınıñ yafraqından (وَزَادُوا هُنَا)
- 290.5 (أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ) daḥı ādem birlen ḥavvāğa rableri nidā kıldı (رَبُّهُمَا) eyā min sizni
- 290.6 sizniñ nigı ağaçınıñdan “buğday ağaçından” aşavdan tıymadım mı (وَأَقُلُّ لَكُمْ) daḥı sizge
- 290.7 eytmedim mi (أَنْ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ) düristlikde şeyṭān sizniñ üçün zāhir bolğan düşmāndur
- 290.8 diyü elbette tıydım ve eytdim (قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا) ādem birlen ḥavvā eytdiler ey rabbimiz biz nefsimizge
- 290.9 zulm kılduḥ ya‘nī özimizge özimiz cebr itdük (وَأَنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا) ve eger bizniñ
- 290.10 günāhlarımıznı yarlıkamasañ ve ḥālimizge merḥamet kılmasañ (لَنْكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ) elbette biz zarar
- 290.11 itüvçilerden bolurmız (قَالَ اهْبِطُوا) allahü te‘ālā eytdi tüşiñiz cennetden ya‘nī ādem ve ḥavvā ve balalarıñız
- 290.12 (وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ) daḥı sizniñ üçün yirde (بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ)
- 290.13 bolğuçıdur (مُسْتَقَرٌّ) kararlına turğan orun (وَمَقَاعٌ) daḥı fā’idelenüv (إِلَى هَيْئَةٍ) bir zamāngā kadar ya‘nī
- 290.14 ‘ömriñizniñ müddeti ötkenge kadar (قَالَ فِيهَا تَعْيِيرٌ) allahü te‘ālā eytdi ādem birlen ḥavvā’ hem balalarına

290.15 yirde tirüklük kıılırsız (وَفِيهَا تُهَوَّنُونَ) dağı yirde ölersiz (وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ) dağı kıyāmet küininde yirde

290.16 çığarılmış bolursız (يَا بَنِي آدَمَ) ey ādem balaları (فَدَأْتَلْنَا عَائِبِكُمْ لِبَاسًا) taḥkik sizniñ üzeriñizge

290.17 kiyim indürdük (yaratduq) ya‘nī semāvī birlen tedbīrler ve kökden ingüçi sebebler birlen (يُرَارِي سَوَاتِكُمْ)

290.18 ol kiyim ‘avretleriñizni ürter (وَرِيثًا) dağı körkemlik üçün kiye turgan kiyim indürdük (وَلِبَاسُ الْقَوَى)

290.19 dağı taqvälik (allahdan qorquv) kiyüv mi (ذَلِكَ خَيْرٌ) bu kiyim izgüdür (ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ) bu kiyim

290.20 indürüv allahü te‘ālāniñ ‘alāmetlerindendür (لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ) ādemler va‘azlensünler ve ni‘metni bilsünler üçün

290.21 indürdük (يَا بَنِي آدَمَ) ey ādem balaları (لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ) şeytān sizni azdurmasun (كَمَا أَخْرَجَ)

290.22 indürdük (أَبْرِيكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ) niteki şeytān atañız ādem birlen anañız ḥavvāni azdurup cennetden çığardı (يَتَخَرَّجُ)

290.23 (عَذَمًا لِبَاسُوهَا) atañız ādem birlen anañız havvādan kiyimlerini şovurgan ḥalde ya‘nī soruvğa sebeb

290.24 bolgan ḥalde (أَبْرِيَهُمَا سَوَاءَهُمَا) atañız ādem birlen anañız ḥavvāniñ ‘avretlerini zāhir kıılıv üçün (أَتَى)

290.25 (مَنْ حَبِثُ لَا تَرَوْنَهُمْ) düristlikde şeytān özi hem ‘askerleri sizni körür (بِرَاكُمُ هُوَ وَقَبِيلُهُ) siz

290.26 alarnı körmegen orundan (إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ) düristlikde biz şeytānlarnı dostlar

290.27 ve yardımçiler kııldıq (لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ) imān kitürmegen ādemlerge (وَأَدَا فَعَلُوا فَاَحْشَى) ve her kaçyan

290.28 müşrikler şirk kibi kabāhat iş kılsalar (قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا) müşrikler eytdiler bu fāhişe (şirk)

I / 291

291.1 üzerinde biz atalarımızı tapduq (وَاللَّهُ أَمَرْنَا بِهَا) dağı allahü te‘ālā bizge bu fāhişe birlen emr kıldı diyü

291.2 eyt sin muḥammed ‘aleyhi's-selām müşriklerge düristikde allahü te‘ālā (قُلْ إِنْ لِلَّهِ) kabāhat iş (لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ)

291.3 birlen (şirk birlen) buyurmas diyü (أَتَتَّبِعُونَ عَلَى اللَّهِ) eyā allahü te‘ālā üzerine eytesiz mi (مَالًا تَعْلَمُونَ)

291.4 bilmegen nerseñizni (قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ) ey muḥammed müşriklerge eyt rabbim her işde ortaça boluv birlen buyurdu

291.5 ifrāt ve tefrītden nehy itdi diyü (وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ) dağı sözleriñizni turğuziñiz ya‘ nī toğrı

291.6 bolğaniñiz hālde yüzleriñizni ‘ibādetke yöneldüriñiz diyü (عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ) her bir secde kılgan vaqtda

291.7 ve nindi mescidde namāzğa hāzir bolsañiz da (وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ) dağı allahü te‘ālāge şāf kılganiñiz hālde

291.8 ‘ibādet kılıñiz (التَّيْبِينَ) dīnni tātni (كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ) başda sizni allah niçük yaratdı şol

291.9 revişçe tirik hālinçe kiri kaytursız ya‘ nī allahü te‘ālā sizni tirik itüp yaratқан kibi tirik itüp

291.10 kabrleriñizden qobarur hem ‘amelleriñiz berāberinde cezā’ birür (فَرِيقَاهُمُ) bir cemā‘atni allahü te‘ālā imānğa muvaffaq

291.11 itüv birlen haqlıqğa köndürdi (وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ) ve bir cemā‘atni rüsvāy kıldı alar üzerine

291.12 azğunlık şābit boldı (أَنَّهُمْ) düristikde ol allahü te‘ālā rüsvāy kılgan ādemler (أَنخَبُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ)

- 291.13 şeytānları dostlar ve yaremçiler tutdılar (مَنْ دُونِ اللَّهِ) allahü te‘ālānı dost tutuvdan başka (وَيَسْتَبُونَ)
- 291.14 dağı ol allahü te‘ālā rüsvāy kılğan ādemler gümān kılurlar (أَنْتُمْ مَهْتَدُونَ) düristlikde ol ādemler haqlıqğa
- 291.15 könlümişler diyü bu āyet namāzda ayak üzere turuvniñ hem kıbleğa yönelüvniñ hem namāznı mescidde
- 291.16 ötevniñ hem namāzda niyetniñ şart boluvı mes‘eleleri haqında yine de allahü te‘ālā namāzda ‘avret ürtüvniñ
- 291.17 farzlığı haqında zıkr kılınaçaq āyetni indürdi (يَا بَنِي آدَمَ) ey ādem oğulları (خُذُوا زِينَتَكُمْ) ‘avretleriñizni
- 291.18 ürtiñiz (عَنْكُمْ كُلِّ مَسْجِدٍ) her bir secde kıla turğan orun huzūrında ya‘nı her bir namāzda bu āyetden
- 291.19 namāzda ‘avret ürtüvniñ farz boluvı çığadur çünki ziynetden murād ‘avret ürte turğan kiyimler
- 291.20 mescidden namāz murād (دَكُّرًا وَأَشْرَبُوا) dağı öziñizge helāl bolğan nerselerni añañız ve içiñiz
- 291.21 (ذَلَّا تُسْرِفُوا) dağı allahü te‘ālā sizge helāl kılğan nerseni harām kıluv sebebli isrāf kılmañız müselmānlar
- 291.22 hac vaqtinde may ve başka helāl ta‘āmlarnı aşamavnı qaşd kılgaç bu āyet indi (أَنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ)
- 291.23 düristlikde allahü te‘ālā isrāf kıluvçılarnı dost körmes vākid oğlu hüseyñ oğlu ‘aliden bir naşrānı
- 291.24 tabīb sizniñ kitābıñızda ‘ilm-i tıbdan hiç nerse yok diyü şoraduqda ‘alī allahü te‘ālā ‘ilm-i tıbnı kūrāndan
- 291.25 yartı āyetde cıydı didi ya‘nı añañız ve içiñiz likin isrāf kılmañız digen āyetde mundan naşrānı
- 291.26 tabīb resüliñizden tıbb haqında hiç rivāyet yok didi ‘alī eytdi bizniñ resülimiz az gına sözlerde
- 291.27 tıbnı cıydı diyü ya‘nı resül allah eytdi «الْمَعْتَةُ بَيْتُ الشَّاهِ وَالْحَمِيَةُ رَأْسُ كُلِّ دَوَاءٍ» diyü ya‘nı aş kazanı
- 291.28 avruvniñ üyidür şaqlanup taqđir birlen aşav her darüniñ başıdur diyü şundan soñ naşrānı sizniñ

291.29 kitābınız hem resūlünüz cālīnūs ṭabībke ṭıbnı ḳaldurmağan iken didi (قُلْ مَنْ مَرَمٌ) ey muḥammed ‘aleyhi's-selām

I / 292

292.1 ‘ arab nādānlarına eyt kim ḥarām itdi (زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي) allahü te‘ālānıñ şunday ziynetni ya‘nī

292.2 ‘ avret ürtür üçün hem körkemlik üçün kiye turğan kiyimlerini (أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ) allahü te‘ālā ol

292.3 ziynetni öziñ ḳulları fā’idesine çığardı (وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ) daḥı rızḳdan lezīz bolğan ta‘āmları

292.4 kim ḥarām itdi ya‘nī hiç kim ḥarām itkeni yoḳ beydāvī iyesi elbette bu āyetde ta‘āmlarda ve şarāblarda

292.5 ve kiyimlerde aşl ibāḥat boluvğa delālet bar diye (قُلْ) eyt sin muḥammed (‘aleyhi's-selām) ‘ arab nādānlarına (هِيَ لِلَّذِينَ)

292.6 (آمَلُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) rızḳdan lezīz bolğanları ḥaḳıḳatde dūnyā tirikliginde imān kitürgen ādemlergedür

292.7 (خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ) ḳıyāmet küninde ḥāliş bolğan ḥālde gerçi dūnyāda imānsızlarda ortaḳ bolsalar da

292.8 ama ḳıyāmet küninde ortaḳ bolmaslar (كَذَلِكَ نَقُصُّ الْآيَاتِ) bu ḥükmi ayurup beyān ḳılğanımız kibi

292.9 āyetlerini de ayurup beyān ḳıluruz (لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ) bilgen ḳavm üçün (قُلْ) ey muḥammed ‘aleyhi's-selām ḳa‘ betu'l-lahni yalangāç

292.10 kiyimsiz tavāf ḳıluvçı müşriklerge eyt sin (أَنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ) budur başḳa tügildür rabbim uluğ

292.11 günāhlarnı ḥarām ḳıldı (مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ) uluğ günāhlardan zāhir bolğanlarını da daḥı yaşrin bolğan

292.12 larnı da ḥarām itdi (وَالْأَنفِ وَالْبَغْيِ بِغَيْرِ الْحَقِّ) daḥı günāhnı vācib ite turğan nerseni hem ḥaksız zūlm

292.13 kılıvni haram itdi (وَأَنْ تَشْرِكُوا بِاللَّهِ) dağı allahü te‘ālāge şol nerseni şerik kılıvniñizni haram itdi

292.14 (وَأَنْ تَقْرُلُوا عَلَى اللَّهِ) ol nerseni şerik kılıv birlen delil indürmedi (لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا) dağı

292.15 sizniñ allah (te‘ālā) üzerine eytüviñizni haram itdi (مَا لَاتَعْلَمُونَ) bilmegen nerseniñizni (وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ) ve her

292.16 bir ümmet için müddet bar (فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ) bes her kaççan ol ümmetniñ müddeti kilse (لَا يَسْتَأْذِرُونَ سَاعَةً)

292.17 ol ümmetni müddetden bir az zamānda kiçiktürölmes (وَلَا يَسْتَقْسِمُونَ) dağı müddetden ilk de kılınmaslar

292.18 (أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا) eger öz cinsiñizden sizge peygamberler kilse (يَغُضُّونَ) ey ādem oğulları (يَا بَنِي آدَمَ)

292.19 (عَلَيْكُمْ آيَاتِي) dağı bu peygamberler sizge minim āyetlerimni beyān qılır bolsalar (فَمَنْ اتَّقَى وَأَصْلَحَ) bes şol

292.20 kişiler şirkden şağlandılar ve ‘amellerin tüzük qıldılar (فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ) bes ol kişiler üzerine

292.21 qorquv yoqdur (وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ) dağı ol kişiler hasretlernüvçi de tügillerdür (وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا) dağı

292.22 şunday ādemler bizniñ āyetlerimizni yalğanğa tutdılar (وَأَسْتَكْبَرُوا عَلَيْهَا) dağı bizniñ āyetlerimizden

292.23 tekebbürlendiler (أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ) bu kabāhat şıfatlı ādemler tamuğ oğınıñ iyeleridür (هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ)

292.24 alar tamuğ oğında meñgü qaluvçılardur (فَمَنْ أَظْلَمُ) bes kimdür zālimrek (مَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كُذْبًا) allahü te‘ālā

292.25 üzerine yalğanı iftirā’ qılğan ādemden (أَوْ كُذِّبَ بِآيَاتِهِ) yā ki allahü te‘ālāniñ āyetlerini yalğanğa

292.26 tutқан ādemden ya‘nī bu kişiden zālimrek bolğan hiç kim yokdur (أُولَئِكَ) bu kabāhat şıfatda bolğan ādemler

292.27 (يُنَالَهُمْ نَصِيْبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ) ol ādemlerge kitābda yazılğan nerselerden (rıızqlardan ve ecellerden) ülüşleri

292.28 irişür (حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا) tā kim ol ādemlerge bizniñ resüllerimiz (cān aluvçı ferişterimiz

I / 293

293.1 kilse (يَقْرَأُونَهُمْ) ol ādemleriñ cānlarını alğanları hāde (قَالُوا) ol ādemlerge ferişter eytürler

293.2 (أَيْنَمَا كُنْتُمْ تُدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) allahğa başqağa ‘ibadet kıılır bolğan nerseleriñiz qayda ya‘nī ma‘būdlarıñız

293.3 qayda diyü (قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا) ol ādemler ferişterge eytürler ma‘būdlarımız bizden gā‘ib boldılar diyü

293.4 (وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ) dağı özleriniñ zararlarına güvāhlıq birürler (أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ) düristlikde ol

293.5 ādemler kāfirler boldılar diyü ya‘nī özleriniñ küfrleri birlen ikrār kıılırlar (قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَّةٍ) allahü

293.6 te‘ālā kıyāmet küniñde ol ādemlerge eytür kiriñiz şunday ümmetler cümlesinde bolğanıñız hāde (قَدْ خَلَّيْتُ مِنْ)

293.7 (مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ) taḥkīk ol ümmetler sizden burun ötdi (قَبْلِكُمْ) ol ümmetler cinlerden dağı ādemlerden

293.8 bolğuçı ya‘nī öziñizden burun ötken ümmetler cümlesinde bolğanıñız hāde kiriñiz (فِي النَّارِ) oḥka kiriñiz

293.9 (كَلَّمَا دَخَلْتُ أُمَّةً) kayu gına zamān bir cemā‘at oḥka kirse (لَعَنَتْ أُخْتَهَا) öziñiñ qardeş i bolğan (iyerilmişi

293.10 bolğan) cemā‘atke la‘net kıılır (حَتَّىٰ إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا) tā kim iyerüvçi ve iyerilmiş cemā‘atler

293.11 otda cıyılğanları hâlde birisi birisine tutaşsalar ya' nî hemmesi birge cıyılısalar

وَقَالَتْ أَخْرَاهُمْ لِأَوْلَاهُمْ

293.12 mertebede şoñğıları mertebede evvelgileri üçün ya' nî iyergenleri iyerilmişleri üçün eytürler ya' nî

293.13 iyerilmişleri hakkında allahü te' alāge eytürler (رَبَّنَا هُوَ لَاهُ أَضَلُّوَانَا) ey rabbimiz bizni bu iyerilmişler azdurdılar

293.14 (فَأْتَاهُمْ عَذَابًا ضَعِيفًا مِنَ النَّارِ) bes ey rabbimiz bu iyerilmişlerge otdan iki ülüş 'azāb bir diyü (فَال لِكُلِّ)

293.15 (ضَعْفٌ) allahü te' alā eytür her kayuñızğa iki ülüş diyü iyerilmişleriñizge küfrleri ve azduruvları sebebli

293.16 iki ülüş 'azāb iyerüvçilerge küfrleri ve iyerüvleri sebebli iki ülüş (وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ) likin

293.17 siz öziñizge hem başka cemā'atlerge bolğan nersenı bilmeysiz (وَقَالَتْ أَوْلَاهُمْ لِأَخْرَاهُمْ) dağı ol ümmetniñ

293.18 mertebede evvelgisi (iyerilmişleri) mertebede şoñğılarına eytdiler (فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ) sizniñ

293.19 üçün bizniñ üzerimizge artuqlıqdan bolmadı biz de siz de azğunlıqda ve 'azābga tiyüşli boluvda berāberleremiz diyü

293.20 (بِئْسَ كُفْرًا تَكْسِبُونَ) bes 'azābnı tatuñız iki cemā'at (فَتَذُقُوا الْعَذَابَ) kesb qılğan nerseñiz

293.21 (كُفْرًا) sebebli (أَنَّ النَّبِينَ) düristlikde şunday ādemler (كَتَبُوا بِآيَاتِنَا) bizniñ āyetlerimizni yałğanğa tutdılar

293.22 (وَأَسْتَكْبَرُوا عَنْهَا) dağı bizniñ āyetlerimizden (īmān kitürüvden) tekebbürlendiler (لَا تَفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ)

293.23 ol ādemlerge kök işikleri açılmış bolmas ya' nî du' aları ve 'amelleri maqbül bolmas

(وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ)

293.24 dağı ucmağğa kirmesler (حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ) teve ine tiş gine (közine) kirgenge kadar teveniñ

293.25 ine közine kirüvi mümkün tügil şuniñ kibi bu şıfatlı ādemleriñ ucmağğa kirüvleri de mümkün tügil (وَكَذَلِكَ)

293.26 dağı oşandağ ya' nī bu qabāhat cezā birlen cezālağan kibi (تَجْرَى الْمَجْرَمِينَ) yavız ādemlerni cezālarmız

293.27 (وَمَنْ فَوْقَهُمْ عَوَاشٍ) bu ādemler üçün cehennemden töşek bardur (لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَابٌ) dağı üstlerinden

293.28 perdeler bardur (وَكَذَلِكَ) dağı oşandağ ya' nī bu qabāhat cezā birlen cezālağan kibi (تَجْرَى الظَّالِمِينَ)

I / 294

294.1 zulm kıluvçılarnı cezālarmız (وَالَّذِينَ آمَنُوا) dağı şunday ādemler imān kitürdiler (وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ) dağı

294.2 izgü işler kıldılar (لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا) hiç bir nefsnı küçlemeymiz (إِلَّا وَسْمَهَا) meger taqıtay qadar ğına köçlarmız

294.3 imān kitürüp de izgü 'amel kılgan ādemler ucmağ iyeleridür (أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ) (هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ)

294.4 bu ādemler ucmağda meñgü qaluvçılardur (وَنَزَعْنَا مَا فِي صُورِهِمْ) dağı biz imān kitürüp de izgü 'amel kılgan

294.5 ādemlerniñ kökreklerinde bolğan nerseni şorduk (مِنْ غَلٍّ) kine sebeblerinden bolğuşı ol kökreklerinde

294.6 bolğan nerse ya' nī dünyāda vaqt bolğan kineler āhıretde ucmağğa kirgenniñ şoñında bolmas (تَجْرَى)

294.7 ucmağ ehlleriniñ serāyları astından yılgalar ağar (وَقَالُوا) dağı ucmağ ehli

294.8 eytürler (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي) her bir maqtav şunday allahğa bolğay idi (هَذَا إِنَّا لَهْدَا) ol allah bizni cezāsı

294.9 ucmağ bolğan 'amelge köndürdi (وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ) ve biz bu cezāsı ucmağ bolğan 'amelge könlür

294.10 bolmaduğ (لَوْلَا أَن هَدَانَا اللَّهُ) eger allahü te‘ālāniñ bizlerni köndürüvi bolmasa (لَقَدْ جَاءتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ)

294.11 tağkik rabbimizniñ resülleri hağlık birlen kildi alarnıñ hađq yolını körsütüvi sebebli biz hađq yolğa

294.12 könüldük (وَدُّودُوا) dağı ucmağ ehlleri nidā kılnıñ bolurlar (أَنَّ تِلْكَمُ الْجَنَّةُ) düristlikde sizniñ

294.13 ucmađıñız (أُورثتموها) ol ucmađıñız aluvıñız (بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ) ‘amel kıluviñız sebebli (وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ)

294.14 dağı ucmağ iyeleri kıçkırur (أَصْحَابَ النَّارِ) oğ iyelerine (أَنْ تَقُولُوا) düristlikde tağkik tapduğ biz

294.15 ehlleri) tapdıñız mu (مَا وَعَدَنَا رَبَّنَا حَقًّا) rabbimiz bizge va‘de kılgan nerseni hađq itüp (فَهَلْ وَجَدْتُمْ) bes eyā siz (tamuğ

294.16 ehlleri) tapdıñız mu (مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا) rabbiñız va‘de kılgan nerseni hađq itüp (قَالُوا نَعَمْ) tamuğ

294.17 iyeleri eytürler belı hağq tapduğ diyü (فَأَذِنَ مَوْلَانُ بَيْنَهُمْ) bes ucmağ iyeleri birlen tamuğ iyeleri

294.18 arasında bildürüvçi bildürür ya‘nı nidā kıluvçı nidā kıılır (أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ) düristlikde allahü te‘ālānıñ la‘neti

294.19 (عَلَى الظَّالِمِينَ) zılm kıluvçılar üzerine bolsun diyü (الَّذِينَ) şunday ādemler ol zılm kıluvçılar

294.20 (يُصَدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) allahü te‘ālānıñ yolından (dıninden) ādemlerni tıyar boldılar (وَيَبْغُرُونَهَا عَوْجًا)

294.21 dağı allahü te‘ālānıñ yolına (dınine) kañgırlıknı ister boldılar (وَهُمْ بِالْأَمْرِ كَافِرُونَ) dağı alar

294.22 āhiret künini inkār itüvçilerdür a‘rāfıñıñ hağlığı hağında allahü te‘ālā zıkr kılınaçağ āyetni

294.23 indürdi (وَيَبْلُغُنَّ أَجْالَهُنَّ) dağı ucmağ iyeleri birlen tamuğ iyeleri arasında perde bardur ya‘nı

- 294.24 a' rāf sūr-ı ihāṣası (وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ) daḥı a' rāf digen orun üzerinde irlen
- 294.25 bardur (يَعْرِفُونَ كَلًّا بِسَيِّمَاتِهِمْ) ucmaḥ ehlinden ve tamuḡ ehlinden her birisini 'alāmetleri birlen bilürler
- 294.26 ucmaḥ ehliniñ 'alāmetleri yüzleri aḡ boluvçılıḡ tamuḡ ehliniñ 'alāmetleri yüzleri ḡara
- 294.27 boluvçılıḡ a' rāfda nindi ādemler boluv ḡaḡında iḡtilāf ba'zılar ata ve ananıñ rızalıḡından başḡa 'ilm
- 294.28 istev yolında ölgen ādemler yā ki şoḡışda şehīd bolḡan ādemler digenler ba'zılar izḡulikleri

I / 295

- 295.1 ve yavızlıḡları berāber bolḡan ādemler digenler ba'zılar peyḡamberler bolmaḡan fetret zamānında ölgen ādemler
- 295.2 digenler ba'zılar müşrikleriñ balaları digenler (وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ) daḥı a' rāfda bolḡan ādemler
- 295.3 ucmaḡ iyelerine nidā ḡılurlar ba'zı ucmaḡ ehlerine ḡarasalar (أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ) düristlikde şā'n
- 295.4 sizge selām bolsun (لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ) a' rāfda bolḡan ādemler ucmaḡḡa kirmediler ḡālbūkim
- 295.5 özleri ucmaḡḡa kirüvni ümīd iterler (وَأَذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ) ve her ḡayḡan a' rāfda bolḡan ādemleriñ
- 295.6 közleri döndürilmiş bolsa (نَلْقَاءُ أَصْحَابِ النَّارِ) oḡ iyeleri cānibine (قَالُوا رَبَّنَا) a' rāfda bolḡan ādemler
- 295.7 eytürler ey rabbimiz (لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ) zūlm ḡıluvḡı ḡavm birlen birge ḡılmaḡay idük bizni diyü
- 295.8 (وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ) daḥı a' rāf iyeleri nidā ḡılurlar (رِجَالًا) şunday irlerge (يَعْرِفُونَهُمْ)
- 295.9 (بِسَيِّمَاتِهِمْ) ol irlerni yüz ḡaralıḡ 'alāmetleri birlen tanurlar ya' nī kafirlerge nidā ḡılurlar (قَالُوا مَا)
- 295.10 (أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُهُمْ) eytürler ey kāfirler sizlerden cıyılıvıñız (köpliḡiñiz) oḡnı muñsız ḡılmadı ya' nī

- 295.11 ‘azābnı yibermedi diyü (وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ) dağı tekebbürlik kıluviñiz muñsız kılmadı ya‘nī imān
- 295.12 kitürüvden tekebbürleñüviñizde ‘azābnı yibermedi (أَهْوَلَاءُ) bu ādemler ya‘nī mü‘minlerniñ faķırleri (الَّذِينَ)
- 295.13 şunday ādemlerdür (أَقْسَمْتُمْ) siz müşrikler dünyāda vaķt yemīn itdiñiz (لَا يَنْأَلُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ) allahü te‘ālā
- 295.14 bu ādemlerge (faķır mü‘minlerge) raķmetni irişdürmes diyü (أَدْخَلُوا الْجَنَّةَ) ey faķır mü‘minler kiriñiz ucmaķķa
- 295.15 (وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ) dağı siz ĥasretlenüvçi de tügilsiz (لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ)
- 295.16 (وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ) dağı oķ iyeleri nidā kılır (أَصْحَابَ الْجَنَّةِ) ucmaķ iyelerine (أَنْ أَقْبِضُوا)
- 295.17 (أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ) yeise allahü te‘ālā sizge rızķlandurģan (عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ)
- 295.18 nersedēn ķuyuñız ya‘nī biz şuşaduķ ve açuķduķ bizge şarāb yā ki ta‘ām biriñiz diyü (قَالُوا) ucmaķ iyeleri
- 295.19 eytürler (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (مَرَمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ) ucmaķ şarabı ile ucmaķ ta‘āmı
- 295.20 kāfirler üzerine ĥarām kıldı diyü (الَّذِينَ) şunday ādemler (أَتَّخَذُوا دِينَهُمْ) dīnlerini tutdılar
- 295.21 (لَهُمْ وَلَعِبَاءٍ) boş iş ve oyun itüp ya‘nī tilegençe bir nerseni ĥarām ve bir nerseni ĥelāl itdiler
- 295.22 (وَعَرَّتْهُمْ الْحَيْرَةُ الدُّنْيَا) dağı alarnı dünyā tirikligi aldadı (فَالْيَوْمَ نَنْفَسُهُمْ) bes biz ol ādemlerni
- 295.23 bu künde (ķiyāmet küninde) onuturmız ‘azābda ķaldururmız (كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا) niteki özleri
- 295.24 bu künge (ķiyāmet künine) yolukuvlarını untdılar (وَمَا كَانُوا) ve niteki boldılar alar (بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ)

295.25 bizniñ āyetlerimizi inkār iter boldılar (وَلَقَدْ جَمَعْنَاهُمْ بَكْتَابٍ) ve taḥkik biz qurān āyetlerini inkār itüvçi

295.26 kāfirlerge kitābnı (qurānnı) kitürdük (فَصَلَّنَاهُ) ol kitābnı ayurup beyān kılduk biz ya' nı ol kitābda

295.27 bolğan i' tiḳādıların ve hükmlerni ve va' azlerni açuḳ beyān itdük (عَلَىٰ عِلْمٍ) ol kitābnı ayurup beyān

295.28 kıluvni bilüv üzerinde bolğanımız hâlde (هُنَالَىٰ أَوْرَثْنَاهَا) ol kitābnı ḥaḳğa köndürgüçi hem raḥmet bolğan ḥâlde

I / 296

296.1 indürdük (لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ) imān kitürüvçi ḳavm üçün (هَلْ يَنْظُرُونَ) allahniñ āyetlerini yalḡanga

296.2 tutuvçi kāfirler kütmes (إِلَّا تَأْتِيهِ) meger allahü te'ālā işiniñ soñını ve mercic'ini küterler ya' nı qurān eytken

296.3 va' adniñ hem va' idniñ rast boluviniñ zāhir boluvını (بَوْمٍ يَأْتِي تَأْتِيهِ) allahü te'ālā niñ işiniñ ḳaytaḳaḳ

296.4 vaḳti kilgen künde (kıyāmet küniñde) (يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ) mundan ilk allahü te'ālāge imān

296.5 kitürüvni unutḳan ādemler eytürler (قَتَبْنَاكَ رَسُولُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ) taḥkik rabbimizniñ resülleri ḥaḳlıḳ birlen

296.6 kildi (فَيَسْأَلُونَ لَنَا) bes eyā bizge ṣefā'at kıluvçılardan bar mı diyü (فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءٍ) bes bizge

296.7 bu künde ṣefā'at kıluvlar idi (أَوْ نُرَدُّ) yeise dünyāğa ḳaytarılmıṣ bolurmız mu (فَنَعْمَلُ) bes biz 'amel

296.8 kıluv idük (غَيْرَ الَّذِي) ṣol 'amelden başḳanı (كُنَّا نَعْمَلُ) ol 'amelni dünyāda 'amel kıluv bolduḳ biz

296.9 ya' nı evveldegi dünyāda kılvğan 'amelimizden başḳanı 'amel kıluv idük diyü (لَقَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ) taḥkik bu

296.10 ādemler ‘ömrlerini küfrge şarf itüvleri sebebli özlerine zarar itdiler (وَصَلَّ عَنْهُمْ) dağı bu ādemlerden

296.11 gā’ib ve bā’ıl boldı (مَا كَانُوا يَفْقَهُونَ) iftirā kılgan nerseleri ya‘nī allahğa şirket da‘vāları (أَنَّ)

296.12 düristlikde sizniñ rabbiñiz şunday allahdur ki (خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ) ol allahü te‘ālā

296.13 köklerni ve yirlerni yaratdı (فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ) dünyā künlerinden altı kün miqđarında (نُتِمَ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ)

296.14 munıñ şoñında ‘arşı üzerine gālib boldı (يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ) kiçni kündiz birlen ve kündizni kiç

296.15 birlen ürtkeni hālde (يَطْلُبُهُ حَيْنًا) kiç birlen kündizden her birisi ikinçisini tizlik birlen istegen

296.16 hālde (وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالنَّجْمِ) dağı kıyaşnı hem aynı hem yıldızlarını yaratdı (مُسْغَرَاتٍ بِأَمْرِهِ)

296.17 öziniñ emri (kazāsi ve taqđiri) birlen musahħar (müzellil) bolğanları hālde (الْأَلَهُ الْخَلْقِ وَالْأَمْرِ)

296.18 āgāh olıñız allahü te‘ālā üçündür yaratıv hem her iş (تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ) bütün ‘ālemniñ terbiye

296.19 idüvçisi bolğan allah (te‘ālā) uluğ boldı (أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً) rabbiñizğa yalbarğanıñız ve yaşrin

296.20 bolğanıñız hālde du‘ā kılıñız (أَنَّهُ لَا يُعِيبُ الْمُعْتَدِينَ) düristlikde allahü te‘ālā du‘āda emr kılgan nersesinden

296.21 ötüvçilerni dost körmes (وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ) dağı yirde küfr ve günāhlar sebebli bozuqlıq

296.22 kıılmañız (بَعَثَ أَصْلَاحَهَا) yirmi peygamberler yiberüv birlen allahü te‘ālā tüzük kılganıñ şoñında (وَأَدْعُوهُ)

296.23 **خَوْفًا وَطَمَعًا** dağı allahü te‘äläge qorqğanıñız ve ümîd itkeniñiz hâlde du‘â qılıñız
(**أَنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ**) düristlikde allahü

296.24 te‘älāniñ raḥmeti (**قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ**) izgülik qıluvçılarga yaqındur (**وَهُوَ النَّبِيُّ**) ve ol
allahü te‘älā şunday

296.25 allahdur (**يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا**) süyünç birgen hâlde cillerni yiberür (**بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ**) öziñiñ
raḥmeti

296.26 (yağmur) aldından (**هَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا نَقَالًا**) tā kim ol ciller her qaycan yağmur sebebli
ağır bolğan

296.27 bulutlarıñ yükleseler (**سُقَاتُهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ**) ölgen (ölensiz) şehrge ol bulutñı şoğarurmız
فَأَنْزَلْنَا بِهِ

296.28 **الْمَاءِ** bes ol şehrge şu indürürmiz (**فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ**) bes ol şu birlen her türlü

296.29 yimişlerden çığarurmız (**كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَوْتِ**) oşandaq yimişlerni çığaruvımız kibi
ölüklerini de qabrlerinden

I / 297

297.1 çığarurmız (**لَعَلَّكُمْ تَتَذَكَّرُونَ**) sizniñ va‘azlanmaqlığıñız üçün bes bilürsiz yimişlerni
çığarurğa küçi

297.2 yitken allahniñ ölüklerini de qabrlerinden çığarğa küçi yiter diyü (**وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ**) tofrağı
yağşı ve münbit

297.3 bolğan şehr hem avıl (**يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ**) ol şehrniñ öse turğan nerseleri allahniñ izni
birlen

297.4 körkem bolup çığar (**وَالَّذِي خَبِثَ**) ve şunday tofrağı naçar bolğan ve münbit
bolmağan şehr ve avıl

297.5 (**لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكْثًا**) ol şehrniñ öse turğan nerseleri çıqmas meger ağırlıq birlen azğına
fā’idesiz gine

297.6 bolup çığar (**كَذَلِكَ**) bu beyān qıluvımız kibi (**نُصَرِّفُ الْآيَاتِ**) ‘alāmetlerni beyān
qılurmız (**لِقَوْمٍ**)

- 297.7 (لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا) taḥkik nūḥ (يَتَشْكُرُونَ) allahü te‘ālāniñ ni‘metine şükür kıluvçı qavm üçün ‘aleyhi's-selāmı yiberdük
- 297.8 (فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ) bes nūḥ (أَلَى قَوْمِهِ) öziniñ qavmine ‘aleyhi's-selām eytdi ey qavmim allahğa ‘ibādet
- 297.9 qılıñız ya‘nī allahı birleñiz diyü (مَا لَكُمْ مِنْ آلِهَ غَيْرُهُ) sizge allahğa başqa ma‘būddan yoqdur (أَنَا أَخَافُ)
- 297.10 (عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ) uluğ küniñ (عَلَيْكُمْ) düristlikde min sizniñ üzeriñizge qorqamun ‘azābından
- 297.11 (فَالْمَلَائِكَةُ مِنْ قَوْمِهِ) nūḥ ‘aleyhi's-selāmniñ qavminden bolğan cemā‘at eytdi ya‘nī başları (أَنَا لَنَرَاكَ فِي سَلَالٍ)
- 297.12 (قَالَ) nūḥ ‘aleyhi's-selām eytdi (يَأْقَوْمِ) düristlikde biz sini ḥaḡdan zāhir bolğan azğunlıkda köremiz (قَالَ) nūḥ ‘aleyhi's-selām eytdi (يَأْقَوْمِ)
- 297.13 (وَأَلَيْسَ رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ) likin (أَلَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ) ey qavmim minde ḥaḡdan azğunlık yoq min
- 297.14 bütün ‘ālemni terbiye itüvçı bolğan allahü te‘ālā tarafından yiberilmiş ilçimün ya‘nī dīn üyretüvçimün
- 297.15 (أَبْلَغُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي) sizge rabbimniñ uzun vaqtlarda vaḡy kılğan nerselerni irişdürem (وَأَنْصَعُ)
- 297.16 (وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ) daḡı allahü te‘ālāniñ (لَكُمْ) daḡı sizge naşihat kılām ya‘nī fā‘ide tileym bildürüvinden bilemün
- 297.17 (أَوْ عَجِبْتُمْ) eyā yalğanga tutasız mı ve ‘aceblesiz (مَا لَا نَعْلَمُونَ) siz bilmegen nerselerni (أَنْ جَاءَكُمْ) mi?
- 297.18 (عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ) sizlerden (ذَكَرَ مِنْ رَبِّكُمْ) rabbiñizden sizge zıkr (va‘az) kilüvden bolğan bir irniñ tiley
- 297.19 üzerine ya‘nī nūḥ ‘aleyhi's-selām tiley üzerine (لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا) sizni küfrden ve günāhdan qorqutmaqlık üçün

297.20 hem sizniñ küfrden ve günāhdan şaşlanuvıñız için (وَلَعَلَّكُمْ تَرْهَوْنَ) dağı sizniñ raḥmet kılınmış boluvıñız

297.21 üçün ya' nī bu işler üçün rabbiñizden öziñizniñ öziñizden cümleñizden bolğan bir irniñ tiley üzerine va' az kilgenligi

297.22 üçün yalğanğa tutasız mı ve 'aceblenesiz mi (فَكُنْتُمْ بِهِ) bes ḳavmi nūḥ ('aleyhi's-selām)nı yalğanğa tutdılar

297.23 (فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ) bes biz nūḥ ('aleyhi's-selām)nı hem imān kitürgen ādemlerni ḳutḳarduḳ (فِي الْفَلْكَ)

297.24 kimedede nūḥ birlen birge bolğan ādemlerni (وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا) dağı bizniñ 'alāmetlerimizni

297.25 yalğanğa tutḳan ādemlerni ḡarḳ kıldıḳ (أَنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ) düristlikde nūḥ ḳavmi köñilleri

297.26 şoḳır bolğan ḳavm boldılar (وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا) dağı 'ād ḳavmine ḳardeşleri hūd ('aleyhi's-selām)nı yiberdüḳ

297.27 (قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ) hūd ('aleyhi's-selām) eytdi ey ḳavmim allahğa 'ibādet ḳılıñız ya' nī allahniñ birligine

297.28 imān kitürniñiz (مَا لَكُمْ مِنْ آلِهَ غَيْرِهِ) sizge allahdan başḳa ma'būd yoḳdur (أَفَلَا تَتَّقُونَ) eyā allahniñ 'azābından

297.29 ḳorḳmaysız mı (قَالَ الْمَلَائِكَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ) hūd ('aleyhi's-selāmniñ ḳavminden bir cemā'at (re'isleri) eytdi

I / 298

298.1 (إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ) düristlikde biz sini yiñil 'aḳıllıḳda köremiz ya' nī dīvāne semen köremiz (وَأَنَا)

298.2 (لِنَنْظُرَكَ مِنَ الْكَذَّابِينَ) dağı düristlikde biz sini yalğançılardan diyü gümān ḳılamız (قَالَ يَا قَوْمِ) hūd ('aleyhi's-selām

298.3 eytdi ey ḳavmim (لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ) minde aḳlıñıñ yiñilligi yoḳ (وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ) likin min

298.4 bütün ‘alemni terbiye itüvçi bolğan allahü te‘ālādan sizge dīn üyretür üçün yiberilgen ilçimün (أَبَلَّغْتُمْ)

298.5 (رِسَالَاتِ رَبِّي) sizge rabbimniñ ozun vaqtlarda vaḥy kılğan nersesini irişdüremün (وَإِنَّا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ)

298.6 daḥı düristlikde min sizge išançlı naşihat kıluvçımın (أَوْعَجَبْتُمْ) eyā siz yalğanga tutdıñız daḥı

298.7 ‘aceblendiñiz mi (أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ) sizge rabbiñizden zıkr (va‘az) kıluvdan (عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ)

298.8 sizlerden bolğan bir irniñ tiley üzerine (لِيُنذِرَكُمْ) sizni qorqıtuv üçün (وَأَذْكُرُوا) daḥı ey hüd qavmi

298.9 isiñizge tüşürniñiz (أَنْ) şol vaqtıni (جَعَلْنَا مِنْكُمْ قَوْمًا نُوحًا) allahü te‘ālā sizni nūḥ ‘aleyhi's-selām qavmi

298.10 şoñında ḥalīfeler kıldı ya‘nī nūḥ qavmi ornına turğuçılar kıldı (وَرَادَكُمْ فِي الْمَأْتِي بَسْطَةً) daḥı sizge

298.11 ḥalq içinde kuvvet ve uzunlıq artırdı (فَأَذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ) bes allahü te‘ālāniñ ni‘metlerini isiñizge tüşürniñiz

298.12 (قَالُوا أَجِئْتَنَا) izgülikge irişilmiş boluvıñız üçün (لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ) hüd (‘aleyhi's-selām)niñ qavmi eytdiler

298.13 ey hüd eyā sin bizge kildiñ mü (لِنُعْبِدَ اللَّهَ وَحْدَهُ) bizniñ yalğız allahğa ‘ibādet kıluvımız üçün (وَنُنْظِرَ)

298.14 daḥı atalarımız ‘ibādet kılğan nerseni şanemlerni bizniñ qoymaqlıgımız üçün ya‘nī (مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا)

298.15 sin bizge peygamber bolup şol işler üçün kildiñ mü (فَأَنبَأَنَا بِمَا نَعْمُنَا) bes bizge va‘id kılğan nerseñni

298.16 (‘azābnı) kitür (أَنْ كُنْتُ مِنَ الْمَادْقِيْنَ) eger sin rast sözlilerden bolsañ (قَالَ) hüd (‘aleyhi's-selām)

298.17 eytdi (قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ) taḥkik sizniñ üzerñizge vācib boldı (مِنْ رَبِّكُمْ) rabbiñizden (رَجَسَ وَغَضِبَ)

298.18 ‘azāb hem açuv (اتَّجَادَلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ) şunday qırı isimler ḥaḳında minim birlen kıçqurışasız mı (سَمِيئَةً رَهًا)

298.19 (أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ) ol ismler birlen siz daḥı atalarıñız atadıñız ya‘nī şanemlerni ilahlar ismi birlen atavçı

298.20 siz hem atalarıñız ğına alarda ulūhiyyet ismi aşla yoḳ (مَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ) bu ismler birlen ismlerge

298.21 allahü te‘ālā sizge delilden hiç nerse indürmedi (فَأَنْتَظِرُوا) bes ‘azābnı kütiñiz

298.22 düristlikde min sizniñ birlen birge kitüvçilerdenmün (فَأَجْبِنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ) bes biz hüdñü hem hüd birlen

298.23 dінде birge bolğan ādemlerni qutqarduḳ ‘azābdan (بِرَحْمَةٍ مِنَّا) bizlerden bolğan raḥmet birlen (وَقَطَعْنَا)

298.24 daḥı kisdük biz (دَلِيلَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا) bizniñ āyetlerimizni yalğanğa tutqan ādemlernin arḥnı

298.25 ya‘nī nesillerini bitürdük (وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ) daḥı hüdğa imān kitürgen bolmağan ādemlerniñ arḥlarını

298.26 kisdük (وَأَلَى نُهُودِ أَخَاهِمُ صَالِحًا) daḥı şemüd qavmi üzerine qardeşleri şālih ‘aleyhi’s-selāmı yiberdük (فَالْيَا)

298.27 şālih ‘aleyhi’s-selām eytdi ey qavmim (أَعْبُدُوا اللَّهَ) allahğa ‘ibādet qılıñız ya‘nī allahnıñ birligine imān kitürñiz

298.28 (مَالِكُمْ مِنْ آلِهِ غَيْرًا) sizniñ üçün allahdan başqa ma‘būd yoḳdur (قَدْ جَاءتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ) taḥkik

298.29 sizge rabbiñizden minim rast peygamber idüğime delālet qıla turğan mu‘cize kildi (هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ) bu qatı

- 299.1 taşdan çılgan köziñiz ile körgeñ nerseniñ allahniñ ana tevesidür (لَكُمْ آيَةٌ) sizniñ üçün mu'cize
- 299.2 bolğan hâlde (فَنَزَرُوهَا) bes qoyıñız ol ana teveni (timeñiz) (تَأْكُلُ فِي أَرْضِ اللَّهِ) allahniñ yirinde aşagan
- 299.3 hâlde (وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ) dağı ol teveni yavızlıq birlen tutmañız ya'nî ol teveni boğazlamañız ya' nî
- 299.4 qınamañız (فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) bes sizni rencitküçi 'azāb tutar (وَأَذْكُرُوا) dağı ey şālih qavmi
- 299.5 isiñizge tüşürniñiz (أَذَى) şol vaqtda (جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ) 'ād qavmi şoñında sizni yirde ħalifeler
- 299.6 qıldı ya' nî alar ornına turğuçı qıldı (وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ) dağı sizni yirde tutdı (تَتَخَلَّصُونَ)
- 299.7 yirmiñ yomşaq orunlarından cay turur üçün şaraylar yaşarsız (مِنْ سُهولِهَا قُصُورًا) bes allahü (فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ)
- 299.9 te'ālāniñ ni' metlerini isiñizge tüşürniñiz (وَلَا تَعْتَرُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ) dağı yirde bozuqlıq qılğanıñız
- 299.10 hâlde yürümeñiz (قَالَ الْمَلَأَةُ الَّذِينَ) şunday cemā'at eytdi (اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ) şālih 'aleyhi's-selām qavminden
- 299.11 imān kitürüvden tekebbürlendiler ol qavm (لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا) za'if qılınğan ādemlerge (لَمِنْ آمَنَ مِنْهُمْ)
- 299.12 şālih 'aleyhi's-selām qavminden imān kitürgeñ ādemlerden ya' nî şālih 'aleyhi's-selāmniñ qavminiñ başları imān kitürgeñ
- 299.13 ādemlerni zulmleri sebebli za' iflendüirdiler hem şularğa eytdiler (أَنْعَلَمُونَ) eyā bilesiz mi siz (أَنْ صَالِحًا يُرْسَلُ)
- 299.14 düristlikde şālih 'aleyhi's-selām rabbinden dīn üyretür üçün yiberilgen peygamber diyü (قَالُوا) imān kitürgeñ

299.15 ādemler eytdiler (أَنَا) düristlikde biz (بِمَا) şol nersege (dānge) (أُرْسِلَ بِهِ) ol nerse birlen şālih ‘aleyhi's-selām

299.16 yiberildi (مُؤْمِنُونَ) imān kitürüvçilerimiz diyü (قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا) şālih ‘aleyhi's-selām kavminden imān kitürüvden

299.17 tekebbürlengen ādemler eytdi (اتَّبَعْتُم بِه كَافِرُونَ) düristlikde biz siz añar imān kitürgen nerselerge inkār

299.18 kıluvçılarımız (فَعَقَرُوا وَالنَّاقَةَ) bes şālih ‘aleyhi's-selām kavminden imān kitürmegenleri teveni boğazladılar (وَعَتَوَاعِنَ أَمْرٍ)

299.19 dağı rableriniñ emrinden tekebbürlendiler (وَقَالُوا يَا صَالِحُ أَتَعْتَنَا) dağı eytdiler ey şālih ‘aleyhi's-selām

299.20 kitür sin bizge (بِمَا نَعْتُنَا) bizge va‘ de kılğan nerseni (‘azābnı) (إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْمُرْسَلِينَ) eger sin dīn

299.21 üyretür üçün yiberilmiş peygamberlerden bolsañ (فَاخَذْتَهُمُ الرِّجْفَةَ) bes şālih ‘aleyhi's-selām) kavmini yir titrevi

299.22 tutdı (فَأَمْبَعُوا فِي دَارِهِمْ جَائِعِينَ) bes yurtlarında ölükler bolup evrildiler (فَقُتِلُوا عَنْهُمْ) bes şālih

299.23 (‘aleyhi's-selām) kavminden yüz döndürdi (وَقَالَ يَا قَوْمِ) dağı şālih (‘aleyhi's-selām) eytdi ey kavmim (لَقَدْ أَرْسَلْنَاكُمْ)

299.24 taḥkik rabbimniñ vaḥy kılğan nerselerni sizge irişdüdim (وَنَصَحْتُ لَكُمْ) dağı sizge naşihat

299.25 kıldım (وَأَكُنْ لِاتَّعْبُونَ النَّاصِحِينَ) likin siz naşihat kıluvçılarnı dost körmeysiz allahü te‘ālā livāṭanıñ

299.26 (ir kişi birlen iş kıluvniñ) ḥarāmlıǵı ḥaḳında zikr kılınacaq āyetni indürdi (وَلَوْطًا) dağı

299.27 lūt (‘aleyhi's-selām)nı yiberdük (أَذْأَلْ لِقَوْمِهِ) şol vaḳtni lūt kavmine eytdi (أَتَأْتُونَ النَّاصِحَةَ) eyā siz

299.28 şunday kabāḥat işni kılāsız mı (مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ) bu kabāḥat iş birlen sizge hiç ilk bolmadı

I / 300

300.1 ya'nî sizge kadar bu işni hiç kılğan âdem yok (مِنَ الْعَالَمِينَ) bütün 'âlemden (أَنْكُمْ لَفَاتُونَ الرِّجَالِ)

300.2 düristlikde siz irlerge kilürsüz (شَهْوَةً) kızuğuv üçün (مِن دُونِ الْمَسَاءِ) hâtonlarga kilüvden başqa

300.3 (بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ) belki siz isrâf kıluvçı kavmsiz bu âyet gerçi lût 'aleyhi's-selâm kavmi haqında vârid bolsa da

300.4 likin bizden evvel bolğan peygamberlerniñ şerî'ati bizge de şerî'at bola her kayçan allahü te'âlâ inkârsız beyân itse

300.5 livâtanıñ hükmi te'zîr birmek (وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ) dağı lût 'aleyhi's-selâmniñ kavminiñ cevâbı bolmadı

300.6 (أَخْرَجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ) meger eytüvleri boldı (الْآنَ قَالُوا) lûtı hem añar iyergen kavmi karyeñizden

300.7 çığarıñız (أَنَّهُمْ أَنَسٌ يَتَطَهَّرُونَ) düristlikde lût hem añar iyergen kavm sizniñ kılğan işiñizden

300.8 (livâţadan) pâklik da'vâsında bolğan âdemlerdür ya'nî alar sizniñ kılğan işiñizni kabâhatlik diyler (فَاتَّخِذْنَا وَاهِلَهُ)

300.8 bes biz lûtı hem ehlini kütqarduk (الْأَمْرَ أَنَّهُ) meger hâtonı kütqarmaduk (كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ) lûtıñ hâtonı

300.9 'azâbda qaluvçılardan boldı (وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا) dağı lûtıñ yavız kavmi üzerine yağmurdan 'aceb

300.10 bolğan yağmurnı yavdurduk ya'nî kızğan balçıqdan bolğan taşlarnı yavdurduk (فَانظُرْ) bes ey muhammed

300.11 ('aleyhi's-selâm) i'tibâr kılup kara (كَيْفَ كَانَ) niçük boldı (عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ) yavız âdemlerniñ soñğı

300.12 hâli (وَأَلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا) dağı medyen halkına yiberduk kardeşleri şu'ayyib 'aleyhi's-selâmı (قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ)

300.13 şu‘ ayyib ‘aleyhi's-selām eytdi ey qavmim allahğa ‘ibādet qılıñız ya‘nī allahü te‘ālānıñ birligine imān kitürinüz diyü

300.14 (مَالِكُمْ مِنْ آلِهِ غَيْرُهُ) sizniñ üçün bir allahdan başqa ma‘būd yoqdur
(قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ)

300.15 taħkik sizge rabbiñizden minim rast peygamber boluvıma delālet qıla turğan mu‘cize kildi (فَارُفُوا الْكَيْلَ وَالْوَيْزَانَ)

300.16 bes şavt birlen ölçevde hem mizān birlen ölçevde tamām qılıp ölçeñiz kimitmeñiz
(وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ)

300.17 (وَلَا تَفْسُدُوا فِي الْأَرْضِ) dağı ādemlerge şeylerin (haqların) kimitmeñiz (أَشْيَاءَهُمْ) dağı yirde küfr ve günāh birlen

300.18 bozuqlıq qılmañız (بَعْدَ إِصْلَاحِهَا) allahü te‘ālā peygamberler yiberüv birlen yirni tüzük qılğannıñ şonında (ذَلِكَكُمْ)

300.19 sizniñ allahü te‘ālā emr qılğan nerse birlen ‘amel itüñiz (خَيْرٌ لَكُمْ) sizniñ üçün izgüdür
(أَنْ كُنْتُمْ)

300.20 (وَلَا تَتَّبِعُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ) dağı şeytān kibi her bir dīn yollarından (مُؤْمِلِينَ)

300.21 bolğan yolğa olturmañız (نُوعِلُونَ) imān kitürgen ādemlerni qorqutqanıñız hālde hazret-i şu‘ ayyibniñ qavmi

300.22 her qaycan bir ādem yolında sa‘y kılur bolsa ol ādemni tıyalar idi hem şu‘ ayyib yalğançı sizni yalğanlap

300.23 fitnege tüşürmesün diyü eyteler (وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) dağı allahnıñ yolından (dīninden) tıyğanıñız hālde

300.24 öltürmeñiz (مَنْ آمَنَ بِهِ) şu‘ ayyibke imān kitürgen ādemni (وَتَبَغُّوهَا عَوْجًا) dağı allahnıñ yolına (dīnine)

300.25 qañgırlıq istegeniñiz hālde öltürmeñiz (وَأَذْكُرُوا إِذْ) dağı ey şu‘ ayyib qavmi siz şol vaqtı isigizge

300.26 tüşürinüz (كُنْتُمْ قَلِيلًا) az boldıñız (فَكَفَّرَكُمْ) bes sizni allahü te‘ālā köpeytdi (وَأَنْظُرُوا) dağı i‘tibār

300.27 kıllup qarañız (كَتَيْبٌ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ) yirde bozuqlıq kılluvçılarnıñ soñğı ħalı niçük boldı

I / 301

301.1 (وَأَنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ) ve eger sizden bir cemā'at bolsa (آمَنُوا) imān kitürür bolsa (بِالَّذِي) şol nersege

301.2 (دَٰيْنَةً) (dānge) (أَرْسَلْتُ بِهِ) min ol nerse (dān) birlen yiberilmiş boldım (وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا) ve bir cemā'at min anıñ

301.3 birlen yiberilgen nersege (dānge) imān kitürmeseler (فَأَصْبِرُوا) bes şabr itüp turıñız (مَتَىٰ يَعْزُبُ اللَّهُ بَيْنَنَا)

301.4 allahü te'ālā bizniñ aramızda ya'nī sizniñ birlen bizniñ aramızda ħaqlıq birlen ħükm kılganğa qadar (وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ)

301.5 ve ol allahü te'ālā ħükm kılluvçılarnıñ izgüregidür. sikizinçi cüz'niñ tercemesi tamām boldı

301.6 (قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ) şunday cemā'at eytti (اسْكُتُوا مِنْ قَوْمِهِ) ol cemā'at şu' ayyib 'aleyhi's-selām qavminden

301.7 imān kitürüvden tekebbürlendiler (لَا تُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ) ey şu' ayyib elbette sini çığarurmız (وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ)

301.8 dağı sine imān kitürgen ādemlerni siniñ birlen birge çığarurmız (مَنْ قَرَّبْنَا) qaryemizden çığarurmız

301.9 (أَوْ لِنَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا) yeise sin bizniñ milletimizge (dīnimizge) qaytursañ ya'nī iki işniñ birisi bolur

301.10 yā sizni qaryemizden çığaramız yā ki küfrge qaytasız elbette şu' ayyib 'aleyhi's-selām alar milletinde bolmadı çünki

301.11 peygamberlerge aşla küfr dürist tügil likin cemā'atni vāhidke tıgıllup idüp qavminiñ ħiṭābı birlen şu' ayyib

301.12 'aleyhi's-selām da qavmi de ħiṭāb kılungan (فَمَا أَوْلَىٰكُمْ كُنَّا كَارِهِينَ) şu' ayyib 'aleyhi's-selām eytdi eyā biz sizniñ

301.13 milletiñizni mekrüh kıluvçı bolsaq da qayturmız mu ya' nı biz niçük sizniñ milletiñizge qaytayıq hãlbükim biz sizniñ

301.14 milletiñizni mekrüh körüvçimiz (قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا) taħkik biz allahü te'äläge yalğannı iftirâ' kılsaq

301.15 kirek (بَعْدَ إِذْ نَجَّيْنَا اللَّهَ مِنْهَا) eger sizniñ milletiñizge qaysaq (أَنْ عُدْنَا فِي مَلَأَكُم) allahü te'älä bizni

301.16 sizniñ milletiñizden qutqarğannıñ soñında şu' ayyib 'aleyhi's-selãmnıñ eger biz sizniñ milletiñizge qaysaq digen

301.17 sözinden qavminiñ qaytuvı murãd şu' ayyib 'aleyhi's-selãm peygamber bolduğundan anıñ küfr milletine qaytuvı maħãl

301.18 (أَنْ نَعُودَ فِيهَا) sizniñ milletiñizge qaytuvımız (وَمَا يَكُونُ لَنَا) (أَلَا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ)

301.19 (رَبُّنَا) meger sizniñ milletiñizge qaytuvımız dürist bolur terbiye itüvçimiz bolğan allahü te'älãniñ bizni rüsvây

301.20 kıluvını tilevi vaqtında gına (وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا) rabbimiz her nerseni bilüv yüzinden şıydurdı ve çulğap

301.21 aldı ya' nı bolğan nerseni de hem sizden ve bizden bolaçaq nerseni de (عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا) imãnda şãbit

301.22 kıluv yavızlardan qutqaruvda işlerimizni allahğa tapşırduq (رَبَّنَا افْتَحْ) ey rabbimiz açqay idiñ ya' nı hıkm

301.23 kılgay idiñ (بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا) bizniñ daħı qavmimiz arasını (بِالْحَقِّ) haqlık birlen (وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاعِلِينَ)

301.24 daħı sin açuvçılarnıñ hıkm itüvçileriniñ izgüregisün (وَقَالَ) daħı eytdi (أَلَمْ لَأُذِينَ)

301.25 (كُفِّرُوا مِنْ قَوْمِهِ) şu' ayyib 'aleyhi's-selãm qavminden kãfir bolğan cemã'at (لَسْنَا أَتَّبِعْتُمْ شُعَيْبًا) eger siz şu' ayyibke

301.26 iyerseñiz ve öz diniñizni quysañız (أَنْتُمْ إِذَا لَأَسْرُونَ) düristlikde siz şu' ayyibke iyergen vaqtde hidãyetiñiz

301.27 birlen şu' ayyibniñ azğunlıqını alışdurganıñız üçün zarar itüvçilersiz (فَأَحْسَنُوا لَهُمْ الرِّجَّةَ) bes şu' ayyib

301.28 ‘aleyhi's-selāmnıñ imān kitürmegen qavmni zelzele yir silkinüv tutdı
(فَأَسْبَغُوا فِي ذُرَاهِمِ جَانِبَيْنِ) bes

I / 302

302.1 şu‘ ayyib ‘aleyhi's-selāmnıñ imān kitürmegen qavmi özleriniñ yurtlarında şehrlerinde ölüklér bolup

302.2 evrildiler (الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا) şunday ādemler şu‘ ayyibni yalğança tutdılar
(كَانَ لَمْ يَغْتَوِ فِيهَا)

302.3 göyā ki yurtlarında turmağan ādemler kibilerdür ya‘nī şol qadar ‘azāb qılındılar
(الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا)

302.4 şunday ādemler şu‘ ayyibni yalğança tutdılar (كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ) şu‘ ayyibni yalğança tutuvçı ādemler özlerine

302.5 zarar itüvçi boldılar ya‘nī dünyā ve āhıret zarar itdiler ammā şu‘ ayyib ‘aleyhisselāmge imān kitürgen ādemler

302.5 dünyā ve āhıret fā‘ide itdiler (فَقَوْلِي عَنْهُمْ) bes şu‘ ayyib (‘aleyhi's-selām) qavminden yüz döndürdi (دَقَالَ يَا قَوْمِ)

302.6 dağı eytdi ey qavmim (لَقَدْ أَرْسَلْنَاكُمْ رَسُولَاتٍ مِّنَّا) taḥkīk min sizge rabbimniñ vaḥy qılğan nerselerin

302.7 irişdürdim (وَنَمَعْتُكُمْ) dağı sizge naşıḥat qıldım (فَكَيْفَ آتَىٰ عَلَىٰ قَوْمِ كَادِبِينَ) bes niçük min

302.8 kāfir bolğan qavmniñ helāk boluvı üzerine qayğuraym alar ayarğa münāsib ādemler tügil (وَمَا أَرْسَلْنَا) dağı

302.9 yiberdük biz (فِي قَرْيَةٍ) hiçbir qaryege (مِّنْ نَّبِيِّ) peyğamberden (أَلَا اخْتَنَّا أَهْلَهَا) meger yiberdük ise ol

302.10 qarye ehlini tutduq biz (بِالْبِطْءِ وَالضَّرَاهِ) faqirlikler ve avruvlar birlen (لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ) yalbarsunlar

302.11 ve bu işlensünler üçün (فَمِ بَدَلَهَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةِ) muniñ şoniñda yavızlıq (açlıq ve avruv) ornına izgülik

302.12 (baylıq ve selāmetlik)ni almaşdurduq (عَفْوًا ، حَتْمًا) tā kim köpeydiler ya‘nī özleri ve mälları köpeydi

302.13 (وَقَالُوا) dağı eytdiler (فَلَمَّسْنَا الضَّرَافَةَ وَالسَّرَّافَةَ) tahkik bizni kayğı ve şadlık tutқан kibi ağalarımızı da

302.14 kayğı ve şadlık tutdı ya‘nī bir vaqt kayğı irişüp bir vaqt şadlık irişüv dehrniñ ‘adetinden günāh şomlığından

302.15 tügil diyü allahü te‘ālāniñ ni‘metini güfrān idüp bu sözni eytdiler (فَأَخَذْنَا هُمْ بِغَفَّتِهِمْ) bes biz şu‘ayyib kavmini

302.16 kinet ‘azāb birlen tutduq (وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ) hālbükim şu‘ayyib kavmi ‘azāb itüvni bilmesler (وَأَنذَرْنَا)

302.17 (أَهْلَ الْقُرَى) ve eger қarye ehli (آمَلُوا وَأَنْفُوا) allahü te‘ālāke hem yiberген peygamberlerine imān kitürseler

302.18 idi hem küfrden şaqlansalar idi (لَقَدْ جَاءنا عَلَيْهِمْ) ol қarye ehli üzerine açar idük (بَرَكَاتٍ)

302.19 (مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ) kökden ve yirden bereketlerni ya‘nī vaqtinde yağmurlar birüp köp rızqlar birür idük

302.20 (فَأَخَذْنَا هُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ) likin peygamberlerni yalganga tutdılar (وَلَكِنْ كَذَّبُوا) bes ol қarye

302.21 ehlini kesb қılған nerseleri (küfr ve günāhları) sebebli tutduq biz (أَقَامَنَ أَهْلَ الْقُرَى) eyā қarye

302.22 ehilleri emīn boldı ma (أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنَاتٍ) ‘azābımızniñ alarğa kiç birlen kilüvinden (وَهُمْ نَائِمُونَ)

302.23 hālbükim alar yuqlağanlardur ya‘nī yuqlağan hāllerinde ‘azābımızniñ kilüvinden emīn bolurlar mı ya‘nī

302.24 emīn bolmasunlar (أَوَأَمِنَ أَهْلَ الْقُرَى) yā ki қarye ehilleri emīn bolurlar mı (أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضَعْفَى)

302.25 özlerine ‘azābımızniñ күndiz қобаş köterilgen vaqtda kilüvinden (وَهُمْ يَلْعَبُونَ) hālbükim alar oynarlar

302.26 ya‘nī күndiz oynap yürügenleri hālde ‘azābımızniñ kilüvinden emīn bolurlar mı ya‘nī emīn bolmasunlar

302.27 allahü te‘ālā öziniñ ‘azābından emīn boluvniñ küfr boluvı haқında zıkr қılınaçaқ āyetni indürdi (أَقَامُوا)

I / 303

303.1 (مَكَرَ اللَّهُ) eyā şu‘ ayyib lūṭ hem başka peygamberlerniñ qaryelerinden bolğan qarye ehli allahü te‘ālāniñ ‘azābından emīn

303.2 boldılar mı (فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ) bes allahü te‘ālāniñ mekrinden emīn bolmas (الْأَلْفَوْمُ الْخَاسِرُونَ) meger

303.3 imān birlen küfrini almaşduruv sebebli özlerine zarar itüvçi qavmge gine bu āyet delālet kıladur allahü

303.4 te‘ālāniñ ‘azābından emīn boluvniñ küfr boluvına niteki allahniñ raḥmetinden ümīd kisüv küfr idey hem

303.5 qurān birlen şābit idi şuniñ üçün de eytildi imān qorquv birlen ümīd itüv arasında devrān kıla

303.6 imān yalgız qorquv ğına tügil ve alā allahniñ raḥmetinden ümīd kisüv bola ol küfr hem yalgız ümīd itüv gine tügil

303.7 ve alā allahniñ ‘azābından emīn bola evvelde küfr diyü (أَوَلَمْ يَهْدِ) eyā allahü te‘ālā beyān kılmadı mu (لِلَّذِينَ)

303.8 (مَنْ بَعْدَ أَهْلِهَا) yirmi turuv birlen alğan ādemlerge (يُرْتُونَ الْأَرْضَ) ol yir ehlini helāk kılganniñ

303.9 şoniñda (أَنْ) düristlikde şā’n (لَوْ نَشَاءُ أَصْبَأْنَاهُمْ) eger tilesek biz ol yirmi aluvçılarğa ‘azāb birlen

303.10 irişürmiz (بِنُدُوبِهِمْ) günāhları sebebli (وَنَطِّعُ عَلَى قُلُوبِهِمْ) daḡı köñilleri üzerine mührlermiz (فَهُمْ لَا)

303.11 (بِسْمِعُونَ) bes alar va‘azni fā’idelenüv tariqinça işitmesler diyü ya‘nī şol revişçe allahü te‘ālā beyān kılmadı mu

303.12 elbette kıldı (نَلِكُ الْقُرَى) bu zikri ötken helāk kılingan qaryeler (نُقِصْ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا) ol qaryelerniñ

303.13 ḡaberlerinden ey muḡammed (‘aleyhi’s-selām) siñe beyān kılırmız (وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ) taḡkīḡ ol qarye ehllere

303.14 peygamberleri kildi (بِالْبَيِّنَاتِ) zāhir bolğan mu'cizeler birlen (فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا) bes ol
 qarye ehlleri

303.15 peygamberlerge imān kitürür bolmadılar (بِمَا كُتِبُوا مِنْ قَبْلُ) peygamberler kilmesden
 burun yalğanğa tutuvları

303.16 sebebli belki hemişe küfrlerinde qararlandılar (كَذَلِكَ) oşandaq ya'nī ötkendegi
 ümmetlerniñ köñillerini

303.17 mührlegen kibi (يُطَبِّعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ) kāfirlerniñ köñilleri üzerine tabi' qılır allahü
 te'ālā bes

303.18 alarniñ köñilleri mu'cizeler hem qorkınuvlar birlen de yomşarmas (وَمَا وَجَدْنَا لَكَ مِنْهُمْ) dağı
 ādemlerniñ köpisini

303.19 tapmaduq (مِنْ عَمَلِهِمْ) va' dege vefā' qılıvudan ya'nī allahü te'ālāniñ āyetler indürüv hem
 deliller indürüv birlen

303.20 imān hem taqvālıq birlen ādemlerge va'delerine ādemlerniñ köpisini vefā qılıvçı
 tapmaduq (وَأَنْ وَجَدْنَا)

303.21 (أَكْثَرَهُمْ أَفْسَقِينَ) dağı düristlikde ādemlerniñ köpisini allahniñ t̄ā'atinden çıguvçılar
 tapduq (ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ)

303.22 (بِعَلْمِهِمْ رَسُولًا) muniñ soñında zıkr qılıngan resüllerden soñ mūsāni peygamber itüp yiberdük
 (بِآيَاتِنَا)

303.23 mu'cizelerimiz birlen (إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ) fir'avunge hem fir'avunniñ qavmine (فَطَلَّوْا بِهَا)
 bes fir'avun hem qavmi

303.24 mu'cizelerimizge zulum itdiler ya'nī imān kitürüv ornına inkār itdiler fir'avun diyü mışır
 pādişāhlarından

303.25 her bir pādişāhğa eytile niteki fāris pādişāhsına kesrī , rüm pādişāhlarına qayşar, ḥabeş
 pādişāhsına necāşī

303.26 diyile idi fir'avunniñ ismi qābūs yā ki velid bin mus'ab (فَانظُرْ) bes ey muḥammed
 i'tibār qılıp qara

303.27 (وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ) bozuqlıq qılıvçılarniñ soñğı ḥālī niçük boldı (كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ) dağı

303.28 mūsā ‘aleyhi's-selām eytdi ey fir‘avun (أَنَا رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ) düristlikde min bütün ‘ālemni terbiye itüvçü

303.29 bolğan allahdan siñe hem kavmiñe dīn üyretür üçün yiberilmiş peygambermün (مَعِيقٌ عَلَيَّ أَنْ لَا أَقُولَ) lāyıkdur

I / 304

304.1 miñe eytmessizligim (عَلَى اللَّهِ) allahü te‘ālā üzerine (أَلَا تَتَّقُونَ) meger haqñı ğına eytövüm lā’ikdür (قَدْ جِئْتُمْكُمْ)

304.2 (بِبَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّكُمْ) taḥkīk min sizge rabbiñizden zāhir mu‘cize birlen kildim (فَأَرْسَلْنَا مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ) bes

304.3 minim birlen birge isrā’īl balalarını yiber ya‘nī isrā’īl balalarını āzād it atalarınıñ yirleri bolğan

304.4 arz-ı muḥaddesege kaytsunlar yūsuf ‘aleyhi's-selām vefāt bolğandan soñ fir‘avun benū isrā’īlge gālib bolup

304.5 alarnı kul itdi hem ağır ḥiḍmetler itdürdi (قَالَ أَنْ كُنْتُ جَمْتُ بَابِيَةَ) fir‘avun eytdi eger sin rabbiñden

304.6 mu‘cize birlen kilgen bolsañ (فَأْتِ بِهَا) bes ol mu‘cizeñni kitür ya‘nī minim ḥuzūrında körset

304.7 rast peygamber boluviñ sābit bolsuñ diyü (أَنْ كُنْتُ مِنَ الصَّادِقِينَ) eger sin rabbiñizden zāhir mu‘cize

304.8 birlen kildim digen söziñde rast sözlilerden bolsañ (فَأَلْقَى عَصَاهُ) bes ḥazret-i mūsā ṭayağı taşladı

304.9 (فَأَذَا هِيَ تُعْبَانُ مَبِينٌ) bes şol vaqtduḡ ṭayağı cılanlığı zāhir şiksiz bolğan uluḡ cılan boldı

304.10 ḥazret-i mūsā ṭayaḡnı yirge taşlağan soñında tükli cılan bolup evrildi hem aḡzını açdı aḡzınıñ

304.11 iki arası siksən arşın miqdārı körindi aḡzınıñ töpen yaḡnı yirge ve yoḡarı yaḡnı fir‘avun

304.12 serāyınıñ töpesine koydı munıñ soñında fir‘avunga yöneldi fir‘avun kaçdı hem ḳorkuvından ṭabī‘ī ḥācetini

304.13 ötedi her ḳayu ḥalḳ ziyāde ḳorḳuşdılar yigirmi biş miñ ādem ḳorḳudan öldi fir‘avun ey mūsā

304.14 cılanı tut kâsem itüp eytemün siñe imân kitürürmün didi hem benü isrâ'îlni azâd kılup siniñ

304.15 birlen yiberürmün didi hâzret-i mūsâ tayağını tutdı evvelgiçe tayağ boldı “beydâvî”
 (وَنَزَعَ بِهِم)

304.16 dağı hâzret-i mūsâ qolnı çininden şovırdı (çığardı) (فَأَذَىٰ هِيَ بِيضًا لِلظَّالِمِينَ) bes şol vaqtdıq

304.17 qolı ‘âdetden tış qaravçılarga aq bolup körindi nûrı quyaş yaqtılığına gâlib boldı
 (قَالَ الْمَلَأَم)

304.18 fir‘avun qavminden bolğan cemâ‘at eytdi (أَنَّ هُنَا) düristlikde bu mūsâ
 (لَسَامِرٌ عَلِيمٌ)

304.19 sihr ‘ilmini bilgüçi sâhirdür (يُرِيدُ أَنْ يُغْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ) sihri birlen sizni yiriñizden (mışır

304.20 yirinden) çığaruvnı tileydür (فَمَاذَا تَأْمُرُونَ) bes nerse buyurasız ve meşveret kılasız diyü ya‘nî şol revişçe

304.21 fir‘avun hem re‘isleri hâzret-i mūsâ haqında meşveret kıldılar (قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ) fir‘avunniñ qavmi fir‘avunge

304.22 eytdiler mūsâniñ hem qardeşi hârûnniñ işlerinde kiçiktür aşuqma (وَأَرْسَلْنَا فِي الْهَمْدَانِ حَاشِرِينَ) dağı

304.23 türlü şehrlerge sihrçilerni cıyuvçılarnı yiber (يَأْتُونَكَ بِكُلِّ سَامِرٍ عَلِيمٍ) ol cıyuvçılar siñe her bir sihr

304.24 ‘ilmini bilgüçi sihrçilerni kitürürler (وَجَاءَ السَّعِيرَةُ فَرَعُونَ) sihrçiler fir‘avunge kildiler

304.25 sihrçiler fir‘avunge eytdiler eyâ bizge hidmet yalı barmay (قَالُوا إِنَّا لَنَآ لَآجِرُونَ) (أَن كُنَّا نَعْنُ الْعَالِيِينَ)

304.26 eger biz mūsâğa üstün bolsaq (فَالْتَمَعْنَا) fir‘avun eytdi belî sizge eger üstün bolsañız hidmet yalı

304.27 bar (وَأَنْتُمْ لِمَنِ الْمَقْرَبِينَ) dağı düristlikde siz miñe yaqın kılnmış âdemlerden siz (قَالُوا يَا مُوسَىٰ) sihrçiler

304.28 eytdiler ey mūsā (أَمَا أَنْ تَأْتِي) yā ki sin evvel tayağıñnı taşlaysañ mı (وَأَمَا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُتَّقِينَ) ve yā ki

304.29 evvel taşlavçılar biz bolamız mı (قَالَ الْقَوْمُ) hāzret-i mūsā sāhīrlerge eytdi evvel siz taşlañız diyü (قَلِمًا الْقَوْمُ)

I / 305

305.1 bes sihrçiler yiplerini ve tayağlarını taşlağanları zamānda (سَحَرُوا أَهْلِينَ النَّاسِ) ādemlerniñ közlerini

305.2 sihrlediler ya‘nī ādemlerniñ közlerine vāka‘da bolğan nerseniñ hilāfını körsetdiler (وَأَسْتَرْهَبُوهُمْ) dağı

305.3 sihrleri birlen ādemlerni qorqutdılar (وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ) dağı uluğ sihrini kitürdiler ya‘nī sāhīrler qalun

305.4 yipler uzun ağaçlar taşladılar küllisi yügürüp yürüy turğan cılan bolup yir üsti cılan birlen tıldı

305.5 birisi üstine birisi atlandılar (وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ) dağı mūsāğa biz vaħy kılduğ (أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ) tayağıñnı

305.6 taşla dip bes hāzret-i mūsā tayağını taşladı uluğ cılan bolup evrildi (فَإِذَا هِيَ تَلْقَىٰ مَا يَأْتِكُونَ)

305.7 bes şol vaqıtduğ cılan bolup evrilgeç sihrçiler yalğandan körsetken cılanlarını yutar boldı hāzret-i

305.8 mūsāniñ tayağı cılan bolup sihrçileriñ cılan bolup körüngeñ tayağlarını ve yirlerini hemmesini aşap bitürdi

305.9 muniñ şoniñda hāzret-i mūsā cılanı tutdı evvelgiçe tayağ boldı sihrçilerden başkaları hemmesi qorqup

305.10 qaçdılar sāhīrler eytdiler eger mūsā işlegen iş bizniki kibi sihr bolsa bizniñ tayağlarımız ve yiplerimiz öz

305.11 hāllerinde qalurlar idi elbette bu sihr tügildür didiler (فَوَقَعَ الْحَقُّ) bes haqlıq vāka‘ ve şābit boldı

305.12 (وَبَطَّلَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ) dağı sāhīrleriñ qılğan ‘amelleri bātıı boldı (فَغَلَبُوا هُنَالِكَ) bes bu orunda

- 305.13 fir‘ avun hem kavmi ciñildiler (وَأَنْقَلَبُوا مُبْعِدِينَ) dağı horlıkğa ve töpenlikge töşkenleri hâlde kaytdılar
- 305.14 (وَالَّتِي السَّحَرَةُ سَاحَرُوا) dağı sâhîrler secde kılğanları hâlde yüzleri üzerine taşlanmış boldılar
- 305.15 ya‘nî sâhîrler hazret-i mūsā işlegen işniñ allahü te‘âlâ tarafından mu‘cize bolduğunu bildüklerinde şol hâlde imān
- 305.16 kitürmege mecbūr bolup secdege yığıldılar (قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ) dağı bütün ‘ālemniñ terbiye itüvçisi
- 305.17 bolğan allahğa imān kitürdük didiler (رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ) ya‘nî mūsā birlen hārūn ‘aleyhi's-selām rabbisine
- 305.18 imān kitürdük didiler (قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُ بِهِ) fir‘ avun sâhîrlerge açuvlanup eytdi allahğa yā ki mūsāğa imān
- 305.19 kitürdiñiz mü (أَنْ هَذَا لَمَكْرٌ) minim sizge ruşşat birivimden burun (أَنْ هَذَا لَمَكْرٌ) düristlikde sizniñ hem
- 305.20 mūsāniñ bu işlegen işi elbette hiledür (مَكْرَتُهُمْ فِي الْمَدِينَةِ) bu mekrini siz ya‘nî mūsā hem siz sihrçiler
- 305.21 mışır şehrinde mekr kıldıñız ya‘nî siz bu işni hile birlen kıldıñız va‘de kılınğan orunğa (şahrāğa) çıkmay
- 305.22 şehrde kıldıñız (لَنْخُرُجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا) mışır şehrinden ehlini (kıbîlerni) çıgaruvıñız üçün öziñizni hem benü
- 305.23 isrā‘ilni kütqaruv üçün (فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ) bes kılğan işniñniñ soñğı hâli ni bolacağını tiz bilürsiz
- 305.24 (لَا قَطْعَانَ) elbette kisermün (أَبْدَانِكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ مِنْ خِلَافٍ) kollarıñızni ve ayaklarıñızni hilāf yaqdan ya‘nî
- 305.25 oñ qolıñızni ve şol ayağıñızni yā kirisinçe kisüp kişilikden çıgarurmun (ثُمَّ لَأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ) munıñ şoniñda
- 305.26 hemmeñizni aşarmun başkalarğa ‘ibret bolursız diyü (قَالُوا) sihrçiler eytdiler ihtiyārniñ tilediñ ni kıl
- 305.27 (أَنَا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ) düristlikde biz niçük ölsek de ölgenniñ şoniñda rabbimizge kaytuvçılarımız bes

305.28 siniñ qorqutuvından qorqmaybiz (وَمَا تَنْتَقِمُ مِنْهَا) ve bizlerden sin hiç nerseni inkâr itmeysün ve ‘ayblamaysun

I / 306

306.1 (الآن آمنا بآيات ربنا) meger rabbiñizniñ âyetlerine imân kitürüvimizni inkâr ve ‘ayb itesün (لما جاءتنا) rabbimizniñ

306.2 âyetleri bizge kilgenniñ soñında ya‘nî sin münâkıbnıñ ve müğâhirmiñ aşlı bolğan imân kitürüvimizni gine inkâr

306.3 iteseñ siniñ rızalığınıñni istep imândan döner hâlimiz yoq diyü (ربنا أفرغ علينا صبراً) ey rabbimiz bizge (fir‘avun)

306.4 qorqutqan nersesini qılğan vaqtda) şabırlıqni bir (وتوفنا مسلمين) dağı bizni müselmân bolğan hâlimizde öter

306.5 ba‘zılar fir‘avun va‘id qılğan nersesini qıldı digenler niteki ibn-i ‘abbās kündizniñ evvelinde sāhirler idi

306.6 āhirinde şehidler boldılar didi ba‘zılar qılurğa küçi yiñmedi didiler çünki allahü te‘âlā hazret-i müsā

306.7 birlen hazret-i hārūnğa hem sizge iyergen âdemler gâliblersiz diyü qurānda haber birdi

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ

306.8 (أَنْتُمْ مَوْسَى وَقَوْمَهُ) fir‘avun qavminden bolğan cemā‘at eytdi (فَرعون) ey fir‘avun eyā sin müsāni hem müsāniñ

306.9 qavmini qaldurursañ mı (لِيَسْئَلُوا فِي الْأَرْضِ) yirde bozuqlıq qılsunlar üçün ya‘nî âdemlerni quturtup siñe

306.10 qarşılıq qılurğa ündevleri üçün (وَيُنَزِّلُ عَلَيْكَ) dağı sini hem ma‘būdlarıñni qoyuvları üçün fir‘avun

306.11 yulduzlarğa ‘ibâdet kıla idi digenler yā ki qavmi üçün ma‘būdlar yaşap miñe yaqınlıq hāşıl itüv üçün

306.12 şol ma‘būdlarğa (şanemlerge) ‘ibâdet kılıñız diyü buyurdı dimişler ya‘nî müsāni hem müsāğa iyergen qavmni

306.13 cezālamay qaldurasun mı hâlbükim alar siniñ zararına ni qadar işler qılalar didiler

(قَالَ سَتَقْتُلُنَا بَنَاءَهُمْ) fir‘avun

306.14 eytdi mundan burun niçük kılğan idim yine de şol ƣarık benū isrā'îlniñ yeñi tuvğan ir balalarını

306.15 ötürürümün (وَنَسْتَحْيِ نَسَائِهِمْ) dağı kız balalarını tirik köyinçe ƣaldurturmun (وَأَنَا فَرَقَهُمْ فَاهْرُونَ) ve düristlikde

306.16 biz benū isrā'îller üstinde gāliblerimiz alar bizniñ ƣol astımızda mağlūblardur (قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ) ƣazret-i mūsā

306.17 öziniñ ƣavmine (benū isra'îlge) eytdi (اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا) allahdan yardım isteñiz hem fir' avundan işitken

306.18 sözge şabırlıƣ ƣılıñız (إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ) düristlikde yir allah üçün mülkdür (يَوْمَئِذٍ مَن يَشَاءُ مِن عِبَادِهِ) ol

306.19 yirmi ƣullarından tilegen ādemge birür (وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ) maƣtavlı şoñğı hāl şirkden şaƣlanuvƣılargadur

306.20 ya'nī ƣazret-i mūsā allahniñ benū isrā'îlge yardım itüvi birlen ƣıbtıların helāk itüvi birlen va' desini

306.21 itdi (قَالُوا أَوَدِينًا) benū isrā'îl eytdiler biz fir' avunlar ƣarafından rencitilmiş bolduƣ balalarımızniñ ötürüvleri

306.22 birlen (مَنْ قَبْلَ أَنْ تَأْتِينَا) siniñ bizge peygamber bolup kilüviñden burun (وَمَنْ بَعْدَ مَا جُمِعْنَا) dağı siniñ

306.23 bizge peygamber bolup kilüviñden şoñda ir balalarımızniñ ƣaytadan ötürüvleri birlen rencitilmiş bolduƣ

306.24 (قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ) ƣazret-i mūsā benū isrā'îlge eytdi yaƣındur rabbiñizden (أَنْ يُهْلِكَ عِبَادِكُمْ) sizniñ

306.25 düşmāniñizni helāk ƣıluvı ya'nī fir' avunların (وَيَسْتَخْلِفُكُمْ فِي الْأَرْضِ) dağı sizni fir' avunlar ornına yirde

306.26 ƣaldurmaƣlığı (فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ) bes rabbiñiz sizniñ yirde niçük 'amel ƣıluvıñizni ƣarar ve körür ya'nī sizlerden

306.27 ƣayuñız allahü te'ālāniñ ni' metine şükrāne ƣıluv ve ƣayuñız küfrān ƣıluv ve ƣayuñızga tiyüşli cezāsını birür

306.28 (وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ) ve taḥkik açlık birlen tutduḡ fir' avunniñ ḡavmi (بِالسَّيْنِ) köp yıllarda ya'nī

I / 307

307.1 yağmurlar ve şular az boluvı birlen (وَنَتَصَّ مِنَ النَّمْرَاتِ) daḡı yimişlerden kimitüv birlen (لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ)

307.2 fir' avun hem ḡavmi va'azlensünler üçün ya'nī bu açlıḡniñ küfrleri ve günāhları şomlıḡında idükni

307.3 bilsünler üçün (فَإِذَا جَاءَهُمُ الْعَسَنَةُ) bes her ḡayḡan fir' avun ḡavmine izḡulik kilse ya'nī toklıḡ

307.4 ve baylıḡ ve selāmetlik kilse (قَالُوا لَنَا هِنَةٌ) bu toklıḡ ve baylıḡ ve selāmetlik bizniñ üçündür biz bu ni' metlerge

307.5 tiyüşlimiz diyü eytdiler (وَأَنْ تَصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ) ve eger fir' avun ḡavmine yavızlıḡ kilse ya'nī açlıḡ ve faḡirlik ve avruvlıḡ

307.6 (بَطَّيَرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ) mūsā hem mūsā birlen birge bolḡan mü'minlerden şomlanurlar ya'nī

307.7 bizge bu yavızlıḡ sizniñ şomlıḡıñızdan diyü (أَلَا) āḡāh bolıñız (أَنَّمَا طَأُّرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ) ol fir' avunlarınıñ

307.8 şomlarınıñ sebebi allahü te'ālā ḡuzürundadır ya'nī allahü te'ālāniñ ḡükminde ve tilevindedür ve alarḡa irişken

307.9 yavızlıḡ ve izḡulik küllisi allahü te'ālādandır (وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ) likin fir' avun ḡavminiñ köpisi

307.10 munı bilmesler ya'nī özlerine irişken nerseniñ allahü te'ālādan idükni (وَقَالُوا) daḡı fir' avun ḡavmi eytdi

307.11 (مِمَّا نُنزِّلُ) ḡayu zamān bizniñ ḡaşıbızda siḡr dip i' tiḡād ḡılıñḡan nerseni kitürürsün (مِنْ آيَةٍ) mu' cizeden

307.12 ya'nī bizniñ i' tikādımızda siḡr bolup öz i' tiḡādınḡa mu' cize bolḡan nerseni ḡayu zaman bizge kitürürsün diyü

307.13 mūsā ‘aleyhi’s-selāme eytdiler (لَتَسْحَرَنَّاهَا) ol öziñ mu‘cize dip i‘tikād āyetiñ birlen bizniñ közlerimizi

307.14 sihrleviñ üçün (فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ) bes biz siñe imān kitürüvçilerden tügilmiz (فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ)

307.15 bes biz fir‘avunlar üzerine özlerini tavāf kılop orunlarını ve iginlerini ürte turğan kuvvetli

307.16 yağmur yiberdük (وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ) dağı çikirtkeler hem uluğ kibekler yiberdük (وَالضَّفَادِعَ وَالنَّمَّ) dağı taş

307.17 baqalar hem qanlar yiberdük sigiz kün bik qatı qarangu bolup ‘aceb kuvvetli yağmur yağup qıbtılarınñ

307.18 bütün ivlerine tolgan ivlerinden çıguv mümkün bolmağan ammā benū isrā’illerniñ ivleri birsine birisi

307.19 kiritilüp binā’ kılmığan bolduqdan alarğa bu yağmurdan zarar kilmedi digenler bütün yirleri şu birlen

307.20 tolgan şundan soñ hazret-i müsāğa yalbarğanlar ey müsā rabbiñe du‘ā kılop bu yağmurdan bizni qutqarsa

307.21 siñe imān kitüremiz digenler hazret-i müsā du‘ā kılğaç yağmur toqtağan kün açılıp kitken ölenler

307.22 ve iginler meşeli körülmegen revişde öskenler qıbtılar hemişe imān kitürmegenler şundan soñ allahü te‘ālā

307.23 çikirtkeler yibergen iginlerni ve yemişlerini tamām aşap bitürgenler soñra ivleriniñ işiklerin ve tevbelerin

307.24 hem kiyimlerin aşay başlağanlar kıbtılar hazret-i müsāğa yine de yalbarurğa kilgenler şundan soñ

307.25 hazret-i müsā şahrağa çıgup tayağı birlen maşrıq hem mağrib tarafına işāret kılganda çikirtkeler

307.26 taralğanlar yine de qıbtılar imān kitürmegenler mundan soñ allahü te‘ālā uluğ qandalalar (kibekler)

307.27 yibergen ol qandalalar çikirtkelerden qalğan nerselerni aşāğanlar hem ta‘āmlarına tüşkenler kiyimlerine

307.28 ve tirilerine kirüp qanlarını şovurğanlar hazret-i müsāğa üçünçi mertebe kilüp yalbarğanlar hazret-i

307.29 müsā du‘ā kılğaç allahü te‘ālā qandalalarını da alğan şundan soñ yine imān kitürmegenler hāzır yaqına bildiñ

I / 308

- 308.1 sin çın sihrçi ikensün digenler şundan şoñ taş baqalar yibergen alar ile bütün kiyimleri
- 308.2 ve ta‘āmları ve yağa turğan orunları tolgan ayaklarına ve üstlerine hem söyleşken vaqtda ağızlarına sikirgenler
- 308.3 dörtniçi meretebe hazret-i müsāğa kilüp yalbarğanlar hazret-i müsā kabtılardan imān kitürürge ‘ahd
- 308.4 alup du‘ā kıluş allahü te‘ālādan şorağan allahü te‘ālā bu baqa belāsından hem kütqarğan şoñra yine kıbtılar
- 308.5 imān kitürmegenler va‘delerinde turmağanlar munıñ şoñında allahü te‘ālā qan yibergen bütün şuları qan bolğan
- 308.6 hattā kıbtı birlen isrā‘ili bir şavtdan içmekçi bolsalar şavtnıñ kabtığa qarağan yağı qan bola iken
- 308.7 isrā‘iliniñ ağızından kabtı şu içse ağızına qanğa eylenüp kire iken (آيَاتٍ مَّقْصَلَاتٍ) ‘ağıllı ādemge
- 308.8 bilimsiz bolmağan beyān qılınğan ‘alāmetlerni yiberdük (فَلَسْتُمْ كَبُرُوا) bes imān kitürüvden tekebbürlendiler
- 308.9 (وَلَمَّا رَفَعْنَا عَلَيْهِمُ الرَّجْزَ) dağı kabtılar çikden ötken yavız qavm boldılar (وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ) kabtılar
- 308.10 üzerine ‘azāb tüşken zamānda ya‘nī beyān qılınğan ‘azāblar (فَالْوَا) eytdiler (يَا مُوسَىٰ اذْعُرْنَا رَبِّكَ) ey
- 308.11 müsā bizniñ üçün rabbiñe du‘ā kııl (بِمَا عَاهَدْتْنَا) siniñ huzurında ‘ahd qılğan nersesi birlen ya‘nī
- 308.12 peygamberlik ‘ahdi birlen (لَنْ نَكْتَفُتَ عَنَّا الرَّجْزَ) eger de du‘ā’ kıluş bizden ‘azābnı açsañ ya‘nī
- 308.13 siniñ du‘āñ berekātında allahü te‘ālā bizden bu ‘azābnı köterse (لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ) elbette siñe imān kitürürmiz
- 308.14 (وَلَنُرْسَلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ) dağı āzād kıluş siniñ birlen birge isrā‘il balalarını yiberüzbiz diyü

308.15 (فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْنَ) bes fir‘avunlardan ‘azābnı açkanımız (alğanımız) zamānda (الى أجل) şol

308.16 müddetke qadar (هُمْ بِالْعُورَةِ) ol fir‘avunlar ol müddetke irišküçilerdür ya‘nī ‘azāb kılına turğan yā ki

308.17 helāk bola turğan müddetke qadar (إِذَا هُمْ يَنْكُفُونَ) ‘azābnı açkanımız zamānduq ol fir‘avun kavmi ‘ahdlerini

308.18 bozğuçılardur ya‘nī imān kitürmesler hem benū isrā’îlni āzād itmesler (لَمَّا اتَّقَيْنَا مِنْهُمْ) bes kıbtīlardan

308.19 oç aluvnı tiledük biz (فَاغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ) dağı tebrenligi ma‘lūm bolmağan diñgizge qarq itdük biz

308.20 alarnı (بِأَنَّهُمْ كَفَبُوا بآيَاتِنَا) oşbunıñ sebebli qarq itdük kıbtīlar bizniñ ‘alāmetlerimizni yalğanğa

308.21 tutdılar (وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ) dağı bizniñ ‘alāmetlerimizden gāfiller boldılar ya‘nī alarnı qarq itüvimiz

308.22 ‘alāmetlerimizni yalğanğa tutuvları hem ‘alāmetlerimizden gāfil ādemler kibi fikr kılmavları sebeblidür (وَأَوْرَثْنَا)

308.23 (الْقَوْمَ الَّذِينَ) dağı şunday ādemlerni qararlandurduq (كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ) ol ādemler za‘īf kılinmış

308.24 boldılar ya‘nī fir‘avunlar qul itüp ve ir balalarını boğazlap za‘īflendürgen isrā’îl balalarını

308.25 qarārlandurduq (مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَعَارِبِهَا) yirniñ quyaş çığış hem çuyaş batış orunlarında ya‘nī fir‘avun

308.26 ‘amālqa şoñında benū isrā’îlni şām yirinde qararlandurduq (الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا) şunday yirniñ quyaş çığış

308.27 ve quyaş batışı orunlarğa ol orunlarda (yirlerde) şu ve ağacnıñ köpligi birlen bereket birdük biz

308.28 ya‘nī fā’idesini köp kılduq biz (وَتَوَاتَتْ كُلُّ رِجْلٍ بِكِ الْغَسَّاقِ) dağı rabbiñniñ körkem bolğan sözi tamām boldı

308.29 ya‘nī yirine yiğdi allahü te‘ālānıñ za‘īflendürülgen ve cebr itilgen ādemlerge en‘ām kıluvni tileymiz

I / 309

309.1 digen sözi (عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ) isrâ'îl balaları üzerine körkem sözi tamâm boldı (بِمَا صَبَرُوا)

309.2 fir' avunlarınñ rencitüvlerine şabr kıluvları sebebli (وَدَمَّرْنَا) dağı ıarāb kılduğ biz (مَا) şol nerseni (كَانَ)

309.3 (يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ) ol nerseni fir' avun hem qavmi kılır boldı ya'nî fir' avunilerniñ binā' itken serāylarını

309.4 ve 'imāretlerini (وَمَا) dağı şol nerseni ıarāb itdiñ (كَانُوا يَعْرِشُونَ) ol nerseni fir' avuniler yoqarı köterür

309.5 boldılar ya'nî büyük binālarını (وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ) dağı isrâ'îl balaların dîñgizden ötkerdük

309.6 ıazret-i müsā ' aşūrā küinde fir' avun helāk bolğanniñ şoñında benū isrâ'îl birlen ğark bolmayınça dîñgizden

309.7 ötdi digenler hem benū isrâ'îl allahü te'ālānıñ bu uluđ ni' metiniñ şükrānesi üçün bu künde rūze tutqanlar

309.8 (يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ) bes isrâ'îl balaları şunday qavm üzerine kildiler (فَأَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِم) ol

309.9 qavm özleri üçün bolğan şanemlarğa 'ibādet birlen tururlar ya'nî şanemlerğa 'ibādet kılırlar bu qavmden

309.10 'amalıqa qavmi murād (فَالُوا بِأَمْرِي) benū isrâ'îl eytdiler ey müsā ('aleyhi's-selām) (اجْعَلْ لَنَا آلِهَةً)

309.11 ilah-ı ma'būd yaşığıl (كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ) niteki bu qavm üçün ma'budlar bar (قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ) ıazret-i

309.12 müsā benū isrâ'îlge eytdi düristlikde siz nādān bolğan qavmsiz (أَنْ هُوَ لَا مُقْبِرَ مَعَهُمْ فِيهِ) düristlikde

309.13 bu qavm anda nerse bolğan helākdür ya'nî bu qavmniñ tutqan dīnlerini allahü te'ālā vīrān kılır ve 'ibādet ite turğan

- 309.14 şanemlerini şındurur (وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) dağı bu kavminin ‘amel kılğan nerseleri bātıldur (قَالَ أَغَيِّرَ اللَّهُ)
- 309.15 (أَبْنَيْكُمْ إِلَهُمَا) hāzret-i mūsā benū isrā’ilge eytdi eyā min allahğa başkanı sizge ma‘būd boluvğa isteymün mü
- 309.16 (دَهْرٌ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ) hālbükim ol allahü te‘ālā sizni öz zamānıñızdan bolğan bütün ‘ālem üzerine
- 309.17 artuğ kıldı ya‘nī başkalarağı birmegen ni‘metlerni sizge birdi (وَأَذَى) dağı ey isrā’il balaları şol vaqtıni
- 309.18 isiñizge tüşürñiz (أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ) sizni fir‘āvun kavminden kütqarduğ (يَسْؤَمُونَكُمْ سُورَةُ الْعَنْدَابِ)
- 309.19 fir‘āvun kavmi sizge ‘azābñın yavızını tutalar idi (يُقْتَلُونَ أَبْنَاءَكُمْ) oğullarıñızni öltüreler idi
- 309.20 (وَيَسْتَعْجِلُونَ نِسَاءَكُمْ) dağı hātunlarıñızni tirik hālinçe kalduralar idi (رَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ)
- 309.21 ve sizniñ ir balalarıñızni öltürüvlerinde rabbiñizden sizge uluğ belā’ bar idi (وَوَاعَدْنَا مُوسَى)
- 309.22 va‘de kılduğ (ثَلَاثِينَ لَيْلَةً) zül-kā-‘deniñ oțuz kiçesini (وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ) dağı oțız kiçeni zül-hicceden
- 309.23 on kiçe birlen tamām kılduğ (فَقَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ) bes mūsāniñ rabbisiniñ söyleşürge kılğan va‘desi tamām
- 309.24 boldı (أَرْبَعِينَ لَيْلَةً) kırk kiçe bolğan hālede hāzret-i mūsā mışırda fir‘āvun helāk bolğandan soñ benū isrā’ilge
- 309.25 allahdan dīn üyrete turğan bir kitāb kitürem diyü va‘de kıldı ol kitābda sizge kılurğa yarağan nerseler de
- 309.26 kılurğa yaramağan nerseler de bar didi fir‘āvun helāk bolğandan soñ hāzret-i mūsā ol kitābı allahü te‘ālādan
- 309.27 şoradı allahü te‘ālā oțuz kün rüze tutuv birlen buyurdı hāzret-i mūsā oțuz kün rüze tutqaç ağızından
- 309.28 eşegi is kile başlav sebebli misvāk isti‘māl itdi şundan soñ ferişterler hāzret-i mūsāğa eytdiler

I / 310

310.1 rüze vaqtinde misvāk isti‘ māl kılmavıñdan burun ağızıñdan misk isi kiledür idi misvāk isti‘ māl

310.2 kıilup ağızıñnıñ isini bozdıñ didiler allahü te‘ ālā şundan şoñ yine on kün ruze tutuv birlen emr

310.3 itdi Һazret-i müsā yine on kün rüze tutdı şol zü'l-hiccenıñ on kün içinde allahü te‘ ālā Һazret-i

310.4 müsāğa tevrāt indürdi hem Һazret-i müsā birlen söyleşdi (وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ) dağı müsā

310.5 Һardeşi Һarūnga eytdi (اخْلُقْنِي فِي قَوْمِي) minim Һavmimde minim ornıma turğuşı bol (وَأَصْلِحْ) dağı

310.6 Һavmimniñ işlerini tüzet (وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ) dağı bozuqlıq kıluvçılarnıñ yolına iyerme (وَأَمَّا)

310.7 (جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا) dağı müsā ‘aleyhi's-selām bizniñ tevrāt biröv birlen ve söyleşöv birlen va‘ de kılgan

310.8 ornımızğa kilgen zamānda (وَكَلِمَةُ رَبِّهِ) dağı müsāniñ rabbisi müsāğa söyleşken zamānda Һazret-i müsā

310.9 allahü te‘ ālāniñ sözini her bir cihetden işitdi bu Һarık işitüvi allahü te‘ ālāniñ sözi bendeler sözi

310.10 kibi tügil ikenlikge işāret üçün didiler (فَالرَّبِّيَ أَرِنِي) Һazret-i müsā eytdi ey rabbim öziñni

310.11 miñe körsset (أَنْظُرْ إِلَيْكَ) siniñ şarı Һararmun diyü bu sözde allahü te‘ ālāni fi'l-cümle körvniñ

310.12 düristligine işāret bar çünki peygamberlerden mağālni istev mümkin tügil (فَالرَّبِّيَ أَرِنِي) allahü te‘ ālā cevābda

310.13 eytdi ey müsā mini körmessün ya‘ nī mini körüğe küçin yitmes (وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجِبَلِ) likin

310.14 tağğa Һara (zebır tağı murād digenler) (فَإِنْ اسْتَفْرَأَ مَكَانَهُ) indi eger tağ ornında Һararlansa ve şābit

- 310.15 bolsa (فَسَوْفَ تَرَانِي) bes mini tiz körürsün bu sözde hem allahü te‘ālānı körüvniñ düristligine delālet
- 310.16 bar çünki tağniñ ornında qararlanuvı hadd-i zātında mümkün mümkinge ta‘līk qılınğan nerse de mümkün bola (فَلَهَا)
- 310.17 (جَعَلَهُ دَكًّا) tağni (نَجَّيْتُ رَبَّهُ لِلجَبَلِ) müsāniñ rabbisiniñ nūr-ı tağğa zāhir bolğan zamānda taralmış
- 310.18 qıldı (وَوَحَّرَ مُوسَى صَعْقًا) dağı hāzret-i müsā körgen neresinden qorquvdan hoşsız bolğan hālde
- 310.19 yığıldı (فَلَمَّا أَفَاتَى قَالَ) bes hāzret-i müsā hoşuna kilgen zamānda körgen neresini uluğlap eytdi
- 310.20 (سُبْحَانَكَ تَبَّتْ إِلَيْكَ) kāmil pāklav birlen pāklaymun sini izinsiz munday su’älge bātırçılıq qıluvdan
- 310.21 siñe tevbe itdim (qayıtdım) (وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ) dağı min qavmim içinden siñe imān kitürüvçileriñ
- 310.22 evvelgisimün yā ki siniñ dünyāda körülmüş bolmavıña imān kitürüvçileriñ evvelgisimün (قَالَ يَا مُوسَى)
- 310.23 allahü te‘ālā eytdi ey müsā (أَنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ) düristlikde min sini ādemler üzerine iħtiyār
- 310.24 qıldım (وَبِكَلَامِي) tevrātniñ yazılmış kāğıdları birlen (وَبِرَسُولَانِي) sine söyleşüvim birlen (فَعَلَّمْنَا آيَاتِنَا)
- 310.25 bes sin min öziñe birgen nersenı tut (وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ) dağı minim bu birgen ni‘metime şükr
- 310.26 qıluvçılardan bol hāzret-i müsāniñ allahü te‘ālānı körüvni şoravı ‘arefe küninde boldı allahü te‘ālāniñ
- 310.27 hāzret-i müsāğa tevrātı birüvi qurbān ‘ıydı küninde boldı digenler (وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَنْجَاحِ) dağı
- 310.28 müsā üçün tevrāt taqğalarında yazduq biz (مِنْ كُلِّ شَيْءٍ) dінде kirekli her bir nersedən (مَوْعِظَةً)

310.29 va' azden her nerseni (وَتَفْصِيلاً لِّكُلِّ شَيْءٍ) dağı hükmlerden her nerseni beyān kıluvdan her nerseni yazduq

I / 311

311.1 bu tevrāt yazılğan taqıtalarda ihtilāf kıldılar ba' zılar on idi ve ba' zılar yidi idi didiler

311.2 ba' zılar zebercedden ba' zılar zümründen ba' zılar kızıl yāqūtdan ba' zılar bu taqıtta kaçı kara taşdan idi

311.3 didiler (kara taqıtğa balalarınñ yazuvı dürist tügil dip talaşkan mollalarğa 'ibret فَخْنُهَا بِقُوَّةٍ)

311.4 bes ol tevrāt taqıtalarını turuşuv birlen tut (وَأْمُرْ قَوْمَكَ) dağı kavmiñe buyur يَاخُذُوا بِأَحْسَنِهَا

311.5 tevrātınıñ körkemregini taqıtalar tutarlar ya'nī şabr 'afv kışāş kibilerini (سَأْرِيكُمْ ذَارِ الْفَاسِقِينَ) tiz sizge

311.6 allah (te'ālā) nıñ tātinden çıguvçılarınñ yurtlarını körsetürmün ya'nī fir'avun hem kavminiñ

311.7 yurtlarını (mışırını) hem 'ād ve semūdınıñ menzillerini körsetürmün sizniñ i'tibār kıluv karavınıñız üçün

311.8 eger i'tibār kıluv karasañız alar kibi allahınıñ tātinden çıguvdan şaklanursız (سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ)

311.9 kemāl kudretime delālet kıla turğan āyetlerimden elbette döndürürmün (الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ) yirde

311.10 tekebbürlik kıluvçı ādemlerini (بِغَيْرِ الْحَقِّ) haqdan başqa tekebbürlik kıluvçı ādemlerini ya'nī bātıl dınleri

311.11 birlen tekebbürleşüvçilerini (وَأَنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ) ve eger ol bātıl dınleri birlen yirde tekebbürlik kıluvçılar her

311.12 mu'cizeni körseler (لَا يُؤْمِنُوا بِهَا) ol mu'cizege imān kıtürmesler (وَأَنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ) ve eger ol

311.13 tekebbürlik kıluvçılar allahü te'ālā huzurından kilgen haqlıq yolını körseler (لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا) ol haqlıq

311.14 yolını özlerine yol itüp tutmaslar (وَأَنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَىِّ) ve eger alar azğunlar boluvni körseler

311.15 (يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا) ol azğunlık boluvni özlerine yol itüp tutarlar (ذَلِكَ) bu tekebbürlik kıluvçılarını

311.16 kemāl kıdretimizge delālet kıla turğan āyetlerden döndürüv (بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا) oşbuniñ sebeblidür düristlikde

311.17 tekebbürlik kıluvçılar bizniñ āyetlerimizni yalğanga tutdılar (وَكُنَّا عَنْهَا غَافِلِينَ) dağı bizniñ āyetlerimizden

311.18 ğāfiller boldılar ya‘nī tekebbürlik kıluvçılar bizniñ āyetlerimizni yalğanga tutuvları hem āyetlerimizden ğāfil

311.19 boluvları sebebli bizniñ āyetlerimizde fikr ve i‘tibār kıluv iħtimālleri yoğ şuniñ üçün alarnıñ köñillerinden

311.20 āyetlerimizni döndürdük (وَالَّذِينَ) dağı şunday ādemler (كَتَبُوا بِآيَاتِنَا) bizniñ āyetlerimizni yalğanga

311.21 tutdılar (وَلَقَاهُ الْآخِرَةَ) dağı āhıret yurtına yoluğuvni yalğanga tutdılar (حَبَطَتِ أَعْمَالُهُمْ) munday

311.22 ādemlerniñ ‘amelleri bātıllı boldı ya‘nī ‘amelleri birlen fa‘idelenmesler (هَلْ يَجْزُونَ) cezālanmış bolmaslar

311.23 (الْأَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ) meger ‘amel kılgan nerseleri birlen gine cezālanmış bolurlar ya‘nī alarnıñ cezāları

311.24 yavız ‘amelleri üçündür (وَأَتَّخِذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ) mūsā mīkātke kitkenniñ soñında mūsāniñ kıavmi

311.25 yaşadı (مِنْ مَلِيحِمٍ) mışırdan çığuvni kışd kılganda kıbtıilerden ‘āriyetke alğan altun kümişlerinden (عَجَلًا)

311.26 (جَسَدًا) kıan ve it iyesi bolğan buzav teni ya‘nī buzav yaşadılar (لَهُ خَوَاتِمٌ) ol buzavniñ şığır

311.27 tavışı kibi tavışı bardur sāmiri(2) bu buzavni ħıle birlen kıuydı içine cil kirüp kıçıkura turğan yaşadı

311.28 yā ki buzavniñ ağızına ħāzret-i cebra‘ıl atıniñ ayak izi bolğan tofrağni şaldı da buzav can

311.29 2) şāmirniñ ismi de mūsādur şi‘ir موسى الذي رآه جبريل كان موسى الذي رآه فرعون مرسل ş.h

I / 312

312.1 iyesi bolup evrildi digenler beydāvī (أَمْ يَرَدُوا) eyā buzavğa ‘ibādet kılğanda benū isrā’īl bilmediler mi

312.2 (وَلَا يَهْتَدِيهِمْ سَبِيلًا) dağı benū isrā’īlni düristlikde ol buzav benū isrā’ ilge söyleşmes (أَنَّهُ لَا يَكْتُمُونَ)

312.3 haqq yolğa köndürmes (اتَّعَنُوا وَكَانُوا ظَالِمِينَ) benū isrā’īl buzavnı ma‘būd tutdılar dağı allahğa hāş

312.4 bolğan ‘ibādetni buzavğa kıluvları sebebli özlerine zulm itüvçi boldılar (وَلَمَّا سَفَطَا فِي آيَاتِهِمْ)

312.5 benū isrā’īlniñ kollarına tüşken zamānda ya‘nī benū isrā’īl buzavğa ‘ibādet kıluvlarına ökingenleri

312.6 zamānda çünki bir nersege bik ökingen kişi qolını tişleyde buţane şuğa şunıñ üçün allahü te‘ālā bu ‘ibāret

312.7 birlen kitürdi (وَرَادُوا) dağı bilgenleri zamānda (أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا) dürsitlikde benū isrā’īl taħkik

312.8 azdılar ya‘nī özleriniñ buzavğa ‘ibādet kıluvları sebebli haqq yoldan adaşkanlıklarını bilgenleri zamānda

312.9 (قَالُوا لَنْ نَمُوتَ أَبَدًا) benū isrā’īl eytdiler eger bizge rabbimiz merħamet kılmasa (وَيَغْفِرَ لَنَا) dağı

312.10 rabbimiz bizni yarlıqamasa (لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ) elbette biz zarar itüvçilerden bolurmız (وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى)

312.11 dağı mūsā öziniñ qavmi şarı kaytқан zamānda (عَضْبَانَ أَسِفًا) қаtı açuv birlen açuvlanganı hālde

312.12 (قَالَ بِمَسْمَا خَلَقْتَهُ وَنِي مِنْ بَعْدِي) minim soñımda mine hālifelik itken hālifelikniñ ni yavız boldı ya‘nī

312.13 minden soñ kılğan işiñiz ni yavız boldı (أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ) eya buzavğa ‘ibādet kıluv birlen rabbiñizniñ

312.14 buyuruv ğına aşuқdıñız mı ve ilk boldıñız mı ya‘nī rabbiñizniñ kırk küñge kılğan va‘desini aşuқdurdıñız mı va‘desini

312.15 kötmediñiz mi (وَالْقَى الْأَنْوَاعَ) dağı tevrātñiñ taqталарını açuvlanup taşladı tevrāt cem‘i yidi taqta idi

312.16 hazret-i müsā taşlağaç birisi ovaldı altısı köterildi bu altı taqta da her bir gayb haberler bar idi

312.17 yidinçisinde hükmler va‘azler idi anası kaldı (وَأَهْلُ بَرَأْسِ أَيْهِ) dağı kardeşi hārūñniñ başının saçından

312.18 tutdı (يَعْرَهُ إِلَيْهِ) açuv birlen özine tartkanı hâlde çünki müsā ‘aleyhi's-selām kuşūr hārūñ ‘aleyhi's-selāmda diyü

312.19 oyladı hazret-i hārūñ müsā ‘aleyhi's-selām dan üç yaş uluğ bolğan körkem halklı yomşak köñilli adem bolğan

312.20 şunñ üçün de benū isrā‘il hārūñ ‘aleyhi's-selām nı bik yaratқанlar ammā hazret-i müsā kızuv tabī‘atlı bolğan (قَالَ ابْنُ أُمَّ)

312.21 hazret-i müsāğa hārūñ ‘ahm eytdi ey anamñiñ oğlu ana tarafında şefkat köçlirek bolduğdan ananı hāşlağan

312.22 velā her ikisiniñ ata ve anası bir (أَنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّونِي) düristlikde benū isrā‘il kavmi mini za‘iflendürdiler

312.23 (فَلَا تُدْمِتْ بِي الْأَعْيَاءَ) dağı mini ötürürge yakın boldılar (وَكَاذِبًا يُقْتُلُونَ) birlen düşmānlarnı

312.24 şādlandurma (وَلَا تُجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ) dağı buzavğa ‘ibādet kıluvçı zālim kavm birlen şeltede mini

312.25 birge kıılma (قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي) hazret-i müsā eytdi ey rabbim mini ve kardeşim hārūñnı yarlıқа

312.26 (وَأَذِّنْ لَنَا فِي رَحْمَتِكَ) dağı bizni her ikimizni rahmetiñe kiritkil (وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ) ve sin rahmet

312.27 kıluvçılarnıñ rahmet kıluvçıırağısun şundan soñ allahü te‘ālā eytken (أَنَّ الدِّينَ انْخَفَى وَالْعَجَلُ) düristlikde

312.28 şunday ādemler buzavnı ma‘būd tutdılar (سَيُنَالِهُمُ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ) ol ādemlerge rablerinden açuv

312.29 (‘azāb) tiz irişür ya‘nī allahü te‘ālāñiñ özlerini ötürüvge emr kıluvı (وَدَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) dağı

I / 313

313.1 dünyā tirikliginde horlık tiz irişür ya‘nī turğan yurtlarından çıguvı yā ki cizye tölevleri

وَكَذَلِكَ

313.2 (نَجَزَى الْمُتَّقِينَ) allahğa iftirā kıluvçılarğa şulay cezā birürmiz elbette benū isrā’îlniñ iftirāsından uluğ

313.3 iftirā yok çünki buzavnı bu sizniñ hem müsāniñ ma‘būdı didiler (وَالَّذِينَ) dağı şunday ādemler

313.4 (ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا) yavızlıqlarını (كُفْرِيهِمْ وَبِغْيَانِهِمْ) kıldılar (عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ) muniñ şoñında

313.5 ol yavızlıklarından şoñ tevbe itdiler (وَأَمَّنُوا) dağı imān kitürdiler ve izgü ‘ameller kıldılar

313.6 (لَا تُغْفِرُ رَحْمَتُهُ) düristlikde siniñ rabbin tevbe şoñından (أَنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا) elbette yarlıkağuçudur hem raħmet

313.7 kıluğuçudur gerçi buzavğa ‘ibadet kıluvçılarnıñ günāhsı kibi uluğ bolup benū isrā’îlniñ günāhları

313.8 kibi köp bolsa da (وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْفَضْبُ) dağı müsādan açuv toқтаğan (başılğan) zamānda

313.9 (وَفِي نُفُوسِهِمَا) tevrāt yazılğan taқталarnıñ taşlağanlarını aldı (أَخَذَ الْأَرْوَاحَ) ve tevrāt taқталарında

313.10 yazılğan nerse de bolğuçudur (هَدَى وَرَحْمَةً) haқlıqnı beyān hem raħmet (لِلَّذِينَ) şunday ādemler üçün

313.11 (هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ) ol ādemler rablerinden қорқарlar ya‘nī rablerine günāh kıluvdan қорқарlar (وَإِخْتَارَ)

313.12 (مُوسَى قَوْمَهُ) dağı müsā ‘aleyhi’s-selām қаvminden ihtiyār kıldı (şaylap aldı) (سَبْعِينَ رَجُلًا) yitmiş irni

313.13 (لَمِيقَاتِنَا) bizniñ kilürge va‘de kılgan vaқtimiz üçün allahü te‘ālā hażret-i müsāğa benū isrā’îlden yitmiş ir alup

- 313.14 kil diyü emr kıldı Һazret-i mūsā on iki sıbtdan altışar ir iҺtiyār kıldı iki ir artup kitdi
- 313.15 Һazret-i mūsā arañızdan ikiñiz Һalur didi bes benū isrāʻil arasında nizāʻ çıkdı hiç birisi
- 313.16 Һalurğa nāzı bolmadılar şundan şoñ Һazret-i mūsā bargan kişige bolğan ecr barmagan kişige de
- 313.17 berāber bolaçak didi şundan şoñ kālīb ve yūşaʻ isminde iki ādem Һalurğa rāzı boldılar Һalğan
- 313.18 yitmiş ādem birlen Һazret-i mūsā kitdi tağğa yaqın bolğaç Һazret-i mūsānı bir buluť ürtti (kablap
- 313.19 aldı) Һazret-i mūsā birlen iyergen Һavmi birlen buluť içine kirdiler ve her Һayusı secdege yığıldılar allahü
- 313.20 teʻālā Һazret-i mūsā birlen söyleşdi baʻzı nerseler birlen emr kıldı ve baʻzı nerselerden nehy kıldı iyergen
- 313.21 Һavmi işitüp turdılar şoñra buluť açıldı bes iyergen Һavmi bizge rabbiñni körset eger rabbiñni
- 313.22 közimizge körsetmeseñ şine imān kitürmeyimiz didiler şundan şoñ bik Һatı yir titredi küllisi
- 313.23 helāk boldılar (فَلَمَّا أَخَذْتُمُ الرَّجْفَةَ) bes Һazret-i mūsāğa iyergen yitmiş irni Һatı yir titrevi
- 313.24 tutқан zamānda (قَالَ رَبِّ) Һazret-i mūsā eytdi ey rabbim (لَرَأَيْتُ أَمَلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ) eger tileseñ minim
- 313.25 alar birlen çıqmasımdan ilkde alarnı buzavğa ʻibādet Һıluvları üçün helāk Һılursañ (وَأَيُّ)
- 313.26 dağı Һıbtıni öltürgenim üçün mini de helāk Һılursañ yaʻnī Һazret-i mūsā özi birlen birge bolğan
- 313.27 Һavmini de hem özini de körgen nersesini körmesden ilk helāk Һıluvnu arzu kıldı ya ki ey rabbim
- 313.28 sin benū isrāʻilni firʻavun vāqʻasında hem mundan ilk helāk Һıluvğa Һādir idiñ anda helāklikden
- 313.29 ҺutҺarup alarğa merҺamet kıldıñ Һuzürda helāk Һılmay merҺamet Һılğan bolsañ iҺsānıñdan yıraқ bolmas

- 314.1 idi didi (أَتَاهَاكُمْ) eyā bizni helāk kıılursañ mı (بِمَا فَعَلَ السُّفُوهَاءُ مِمَّا) bozlardan aħmaqlar kıılğan
- 314.2 nerse sebebli ya‘nī sini köz birlen körüvni şoravğa batırçılıq kıılğan aħmaqlarınıñ kıılğan işleri
- 314.3 sebebli (أَنْ هِيَ إِلَّا تَتَنَبَّأُ) bu bizden aħmaqlar tüşken fitne imes meger siniñ ibtilāñdur ya‘nī alarğa
- 314.4 söziñni işitdürgen vaqtde alarınıñ sini köz birlen körüvin tam‘ kııluv fitnesi alarını ibtilā‘ kııluvındur
- 314.5 (نُضِلُّ بِهَا مِنْ تَشَاءُ) bu fitne birlen azduruvnı tilegen ādemiñni azdurursañ (وَتَوَدَّى مِنْ تَشَاءُ) ve tilegen
- 314.6 ādemiñni ħaqlıqğa köndürürseñ (أَنْتَ وَلِيْنَا) sin bizniñ ħocamızsañ (فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا) bes bizni
- 314.7 yarlıқаğay idiñ hem bizge raħmet kıılğay idiñ (وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ) daħı günāhlarnı yarlıқаğuçılarnıñ
- 314.8 izğüsi sin ya‘nī günāhlarnı yarlıқarsañ ve izğülikler birlen almaşdurursañ (وَأَكْتَبْ لَنَا) daħı bizge
- 314.9 yazğay idiñ (فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً) bu dünyāda izğülikni ya‘nī körkem mā‘ışetni hem t̄ā‘atiñe tevfiқni
- 314.10 (وَفِي الْأَمْرِ) daħı āħiretde izğülikni yazğay idiñ ya‘nī ucmaħını (أَنَّهُنَا الْيَقِينُ) düristlikde
- 314.11 biz siñe kıaytduқ (tevbe itdüк) (فَقَالَ عَدْنَانِي) allahü te‘ālā eytdi minim ‘azābım (أُصِيبُ بِهِ مِنْ أَشَاءُ) ol
- 314.12 ‘azābımnı tilegen ādemge irişdürürmün (وَرَحْمَتِي وَسَعَتْ كُلَّ شَيْءٍ) daħı dünyāda raħmetim her nerseni şıydurdi
- 314.13 (çolğap aldı) ādemlerni ve başқа ħayvānlarnı (فَسَاكِبُهَا) bes āħiretde raħmetimni yazarmun (لِلنَّبِيِّينَ)
- 314.14 şunday ādemlerge (يَتَّقُونَ) ol ādemler küfrden ve günāhlardan şaқlanurlar (وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ) daħı zekevet

314.15 birürler (وَالَّذِينَ) dağı aḥiretde raḥmetimni şunday ādemlerge yazarmun (هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ) ol ādemler bizniñ

314.16 āyetlerimizge imān kitürürler allahü te‘ālā ḥabā’iş ḥarām kıluv hem benū isrā’ilde bolğan ağırlıqlarnı bizden

314.17 köterüv ḥaḳında zıkr kıılınacak āyetni indürdi (الَّذِينَ) şunday ādemler (بِتَّبِعُونَ) iyerürler

314.18 (الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي) şunday oḳuv ve yazuv bilmegen peygamber bolğan allahniñ ilçisine

314.19 (يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ) ehl-i kitāb özleri ḳaşında ol ilçini yazılmış taparlar (فِي التَّوْرَةِ)

314.20 (وَالْإِنْجِيلِ) tevrātde hem incilde ya‘nī ehl-i kitābdan yehūdler tevrātde naşārālar incilde yazılmış

314.21 taḳan ilçege (ya‘nī muḥammed şallallahü ‘aleyh ve sellemge) iyergen ādemler (يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ) ol peygamber

314.22 benū isrā’ilden özine imān kitürgen ādemlerge izgü iş birlen buyurur ya‘nī allahni birlev birlen

314.23 ve bendelerge inşāf birlen (وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ) dağı ol ādemlerni yavız işden tıyar ya‘nī şanemlerge

314.24 ‘ibādet kıluvdan ve ḳardeşler birlen bozılışuvdan (وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ) dağı alarğa ḥaram kıılınğan nerselerden

314.25 köñil ḥoş köre turğanlarını ḥelāl kıluv (وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ) dağı alarğa ḥabı‘at ḥoş

314.26 körmey turğan nerselerni ḥarām kıluv ya‘nī ḥelāl ve ḥarām ikenliklerini beyān kıluv (وَيَضَعُ عَنْهُمْ أَصْرَهُمْ)

314.27 dağı benū isrā’ilden ağırlıqlarnı ḳoyar ya‘nī ağır tekliflerni tevbede özin özi öltürüv günāḥ kıılğan

314.28 a‘zāni kisüv kibi (وَالْأَفْئَالِ) dağı ḳaḥılıqlarnı ḳoyar (الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ) şunday

314.29 ağırlıqlar ve ḳaḥılıqlardur alar benū isrā’ilde boldılar ağıldan murād ağır bolğan ḥükmler kişi

- 315.1 öltürüvçige diyetden başka kışāşnıñ mütta‘in boluvı kibi kirek қаşda öltürsün ve kirek ҳаṭā‘ hem tenden
- 315.2 ve kiyimden necāset orunrı kisüv lâzım boluv kibi ḡa‘nīmet mällarını yanduruv hem günāhlarnıñ қабқalarğa yazıluvı
- 315.3 kibiler daḡı kiçde namāznıñ farz boluvı zekevetde mālınıñ dörtden birini birüvniñ farz boluvı hem tevlıkde
- 315.4 illi vaḡt namāznıñ farz boluvı hem namāznıñ mescidde gine dürist boluvı hem ramazān ayınıñ kiçlerinde
- 315.5 cumā‘nıñ ḡarām boluvı hem yuḡlaḡannıñ şoñında ṭa‘ām aşavnıñ ḡarām boluvı hem bir izgülikge qarşı
- 315.6 bir şevāb kine boluvı küllisi ağır tekliflerden ve қаṭı ḡükmlerden bizniñ şerī‘atimizde bu aḡırlıqlarnıñ hiç
- 315.7 birisi yoḡ (فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ) bes şunday ādemler muḡammed (şallallahü ‘aleyh ve selleme) imān kitürdiler (وَعَزَّوهُ)
- 315.8 daḡı muḡammed (‘aleyhi’s-selām)nı uluḡladılar (وَنَصَّوهُ) daḡı muḡammed (‘aleyhi’s-selām)ge yardım birdiler (وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي)
- 315.9 daḡı şunday nūrğa iyerdiler (أُنزِلَ مَعَهُ) ol nūrnu muḡammed (‘aleyhi’s-selām)nıñ peyḡamberligi birlen birge indürüldi
- 315.10 (ya‘nī ḡurānğa iyerdiler) (أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) bu şıfaṭda bolḡan ādemler alardur meḡgülik sā‘adetke irišküçiler
- 315.11 (قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ) ey muḡammed ‘aleyhi’s-selām eyt sin ey ādemler (إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ) düristlikde min sizlerge allahü
- 315.12 te‘ālānıñ dīn üyretür üçün yiberḡen ilçisimün (جَمِيعًا) cıyılḡanıñız ḡalde resül allah ādem birlen cinniñ her ikisine
- 315.13 meb‘ūs boldı başqa peyḡamberler öz ḡavmlerine gine meb‘ūs boldılar (الَّذِي) şunday allahdur (لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
- 315.14 (وَالْأَرْضِ) ol allahü te‘ālā üçündür köklerniñ ve yirlerniñ ḡocalıḡı (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) ma‘būd-ı bi’l-ḡaḡḡ yoḡdur meḡer ol

315.15 allahü te‘ālā ginedür (يُغْنِي وَبَيِّتُ) ölüklerni tircüzür ve tiriklerni öltürür ol allahü te‘ālā (فَأَمَّنُوا بِاللَّهِ)

315.16 bes allahü te‘ālāge imān kitürinüz (وَرَسُولَهُ النَّبَى الْأَمِّيَّ) dağı allahü te‘ālāniñ okuy ve yaza bilmege peygamber bolğan

315.17 ilçisine muḥammed ‘aleyhi's-selāmğa imān kitürinüz (الَّذِي) şunday ilçidür ol muḥammed ‘aleyhi's-selām (يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ)

315.18 allahü te‘ālāge hem allahü te‘ālāniñ sözlerine “ḳurānga” imān kitürür (وَاتَّبَعُوهُ) dağı allahniñ resūline sözde

315.19 ve işde iyerinüz (لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ) ḥaḳḳ yolğa köñülüviñüz üçün (وَمَنْ قَوْمُ مُوسَىٰ أُمَّةٍ) dağı mūsā ḳavminden

315.20 şunday cemā‘at bardur (يَهْتَدُونَ بِالْحَقِّ) ḥaḳḳ söz birlen ādemlerni ḥaḳlıḳğa köndürürler (وَبِهِ يَعْتَدُونَ) dağı

315.21 ḥaḳlıḳ birlen aralarında ḥükmde ‘ādil bolurlar allahü te‘ālā benū isrā‘ilden ḥaḳlıḳda bolğan ḳavmi zikr ḳılğanıñ şoñında

315.22 bātılıḳda bolğanlarını zikr ḳıldı hem eytdi (وَقَطَعْنَا لَهُمْ آسَافًا) dağı benū isrā‘ilni on iki

315.23 sıbt (ḳabile) itüp ba‘zısı ba‘zısından ayrılgan kisekler itüp evürdük (أُمَّةً) türlü cemā‘atler itüp (وَأَوْحَيْنَا)

315.24 (أَلَىٰ مُوسَىٰ) dağı mūsā ‘aleyhi's-selāmğa vaḥy ḳılduḳ biz (إِذَا سَأَلْتَهُمْ قَوْمَهُ) mūsādan tih şaḥrasında ḳavmi şoğaruvni

315.25 istegen zamānda (أَنْ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ) ḫayaḡın birlen ḫaşḳa şoḳ diyü vaḥy ḳılduḳ (فَأَنْبَجَسَتْ مِنْهُ) bes

315.26 mūsā ‘aleyhi's-selām ḫaşḳa ḫayaḡı birlen şoḳdı da bes ḫaşdan yarulup ḫıḳdı (أَتْنَعَا عَشْرَةَ عَيْنًا) on iki çişme

315.27 (قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرِبَهُمْ) her bir ādem “sıbt” öziniñ iče turğan ornını (çişmesini) bildi

315.28 (وَوَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ) dağı tih şahrāsında quyaş issiliginde şaklasun üçün benū isrā' ilge buluğ

315.29 birlen kölegeledük (وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّانَ وَالسَّلْوَى) dağı benū isrā' ilge tih şahrāsında ta'ām idüp

I / 316

316.1 terencübin birlen selvā quşı yiberdük (كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ) dağı benū isrā' ilge eytdük biz

316.2 sizge rızqlandırgan nerseniñ helāl bolğanlarından aşañız diyü (وَمَا ظَلَمُونَا) bu ni'metlerge küfrān kıluvları birlen

316.3 birge zulum kılmadılar (وَلَا كُنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ) likin özlerine zulum kılur boldılar çünki zulmleriniñ

316.4 cezaları özlerinedür (وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ) ey (muḥammed 'aleyhi's-selām) şol vaqtni beyān kıl benū isrā' ilge eytildi

316.5 (وَكُلُوا مِنْهَا) dağı bu qaryeniñ yimişlerinden (أَسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ)

316.6 (وَقُولُوا حِطَّةً) dağı bizniñ günāhlarımızı cuy dip eytiñiz (هَيْبْتُ شَيْئًا)

316.7 (وَأَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا) dağı beytül-muqaddes qaryesiniñ kabqasına bügilgeniñiz hâlde kiriñiz (نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ)

316.8 günāhlarımızı yarlıqarmız (سَنُرِيكَ الْبُحْرَيْنِ) izgülik kıluvçılarga şevābını artdururmız ya' nī şol sözlerni

316.9 eytildi benū isrā' ilge (فَبَسَلِ الْبُحْرَيْنِ ظَلَمُوا مِنْهُمْ) bes benū isrā' iden zālīm bolğan ādemler almaşdurdı

316.10 (قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ) özlerine eytilmiş bolğan sözge başqa bolğan sözni ya' nī ḥaṭa digen söz ornına

316.11 (فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ) digen sözni almaşdurdı (مَنْطَلَةٌ فِي شَعِيرَةٍ) bes benū isrā' il üzerine yiberdük biz

316.12 (بِمَا كَانُوا يَظْلُمُونَ) kökden ‘azābnı (رَجَزًا مِّنَ السَّمَاءِ) zulm kılğan nerseleri sebebli ya‘nī zulm

316.13 kıluvları sebebli (وَأَسْأَلْتَهُمُ عَنِ الْفَرِيَةِ الَّتِي) ey muḥammed yehūdlerden şunday қaryeniñ haberinden şora (كَانَتْ)

316.14 (حَاضِرَةَ الْبَحْرِ) ol қarye diñgizge yaқın boldı ya‘nī medyen birlen tūr arasında diñgiz yanında bolğan

316.15 (أَذِ يَعُدُّونَ فِي السَّبْتِ) şol vaқtde ol қarye diñgizge yaқın boldı «قَدْ يَلُّ» қaryesiniñ haberinden şora

316.16 «قَدْ يَلُّ» қaryesiniñ ehli şenbe kün balıқ tutuvları sebebli allahü te‘ālāniñ çiklerinden öter boldılar

316.17 (أَذِ) şol vaқtde allahü te‘ālāniñ çiklerinden öter boldılar (سَأَلْتَهُمْ حَيْثُمَا هُمْ) bu қarye ādemleriñ balıқları

316.18 kilür boldı bu ādemlerge (يَوْمَ سَبْتِهِمْ) şenbe күnlerinde şenbe emrin uluğlağan күnlerinde (شُرْعًا) şu üstinde

316.19 zāhir bolup (وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ) dağı şenbe emrini uluğlamağan күnlerinde ya‘nī şenbeden başқа күnlerde

316.20 (سَيَذَلُكَ نَجْلُهُمْ) bu ādemlerge balıқları şenbe күn kilgen kibi kilmes boldı (لَأَنَّا تَمِيمٌ) oşandaқ

316.21 bilelendürürmiz ol «قَدْ يَلُّ» hałқnı (بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ) allahü te‘ālāniñ tātinden çıguvları sebebli (وَأَذِ) dağı

316.22 ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) şol vaқtni beyān kıl (قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ) қaryesi ehlinden bir cemā‘ at ‘eytdi ya‘nī

316.23 izgüleri ve yaқşıları (لَمْ تَعْظُرُونَا قَوْمًا) ni üçün şunday қavmni va‘azleysiz (اللَّهُمَّ هَلْ لَكَ مِنْهُمْ) ol қavmni allahü te‘ālā

316.24 helāk itüvçidür (أَوْ مَعْتَبُهُمْ عَنَّا بِأَشَدِّ بَدَأٍ) yeise ol қarye ehlini қаtı ‘azāb birlen ‘azāb itüvçidür

- 316.25 (قَالُوا مَعذَرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ) bu va‘azlevçi qavm eytdiler bizniñ va‘azlevimiz sizniñ rabbiñüzgä ‘özr kılına turğan
- 316.26 ‘özr bolsun üçün ya‘nī rabbiñiz yavız işden tıymağanlıq üçün şelte kılğanda ‘özr bolsun üçün
- 316.27 “eyle” halkı üç tã’ifege bölüngeñler bir tã’ifesi şenbe kün balıq tutuv sebebli zālim bolğanlar ikinçi
- 316.28 tã’ifesi özleri de şenbe kün balıq tutmağanlar hem balıq tutuvçı tã’ifege va‘az de kılğanlar üçünçi
- 316.29 tã’ife özleri tutmağan tutqan tã’ifeni va‘azlemegenler üçünçi tã’ife ikinçi tã’ifege ni üçün allahü te‘ālā

I / 317

- 317.1 helāk kılaçaq yā ki āhiretde qaṭı “azāb birlen ‘azāb kılaçaq qavmni va‘azleysiz alarğa ni kadar
- 317.2 va‘azleseñiz de eşr itüv ihtimāli yoq digenler ikinçi tã’ife cevābda eytkenler emr-i bi'l-ma‘rūf nehy-i
- 317.3 ‘ani’l-münker bizge farz biz allahü te‘ālā huzūrında ‘özr bolsun diyü va‘azleyimiz (وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ) dağı balıq
- 317.4 tutuvdan şaqlansunlar üçün diyü (فَلَمَّا نَسُوا) bes şenbe kün balıq avlavçı eyle halkı unutqanları
- 317.5 zamānda (مَأذُكُرُوا بِهِ) aniñ birlen va‘az kılğan nerseni ya‘nī izgüleri va‘az kılğan nerseni (أَنْجَيْنَا الَّذِينَ)
- 317.6 (وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا) dağı yavızlıqdan bolğan ādemlerni qutqarduq (يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ) zūlm kılğan ādemlerni
- 317.7 tutduq (بِعَذَابٍ بُئِيسٍ) qaṭı bolğan ‘azāb birlen (بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ) allahü te‘ālāniñ tã‘atinden çığuvları
- 317.8 sebebli (فَلَمَّا عَقَبُوا) bes şenbe kün balıq avlavçılar tekebbürlengenleri zamānda (عَمَّا نَهَوْا عَنْهُ) anlardan
- 317.9 tıyılmış nerseden ya‘nī şenbe kün balıq avlavını qoyuvdan tekebbürlengenleri zamānda (فَلَمَّا لَوْمٍ) şenbe kün

- 317.10 balık avlavçılara eytdük (كُونُوا قَرَدَةً حَاسِبِينَ) hor bolğan maymūnlar bolıñız diyü “---
--” halkının
- 317.11 şenbe kün balık avlağan tã’ifeni va‘az kıluvçılarnı va‘azleriniñ eşr itüvinden ümıdlerini kiskeç
- 317.12 bu zālimler birlen birge turuvğa rāzı bolmadılar hem avılnı ihāta birlen bolup alup ikinçi orundan
- 317.13 yürürge özlerine hāş kabka yaşadılar hem bir kün va‘azlevçi tã’ife bir hıdmet birlen çığup kiktenler idi
- 317.14 ama zālīm tã’ifeden bir ādem de yoq idi şol çığuvlarından qaytmalar bu zālīm tã’ife hemmesi maymūn
- 317.15 bolğanlar hiç qardeş bolğanlarını tapuv mümkün bolmağan likin maymūnlar özleri kiyimlerine
- 317.16 kilüp şıyınğanlar hem tirelerinde yığlap yürüenler üç künden soñ hemmesi ölgenler hāzret-i
- 317.17 mücāhid tenleri mesh kılnımadı köñılleri gine mesh kılnıdı didi (وَأَذَى) dağı ey muhammed (‘aleyhi’s-selām) şol
- 317.18 vaqtıni beyān kııl (نَادَى رَبُّكَ) rabbiñ bildürdi (لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْغِيَاةِ) yehūdler üzerine kıyāmet künine
- 317.19 qadar yiberüvini (مَنْ يُسْأَلُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ) yehūdlerge ‘azābniñ yavızını tatuta turğan āmmlerni cizye
- 317.20 töletüv kibi te’rīh-i ‘ālemden haberi bolğan kişige bu āyetniñ mu‘cize bolmaqlığı gāyet zāhir hem yehūdler
- 317.21 başına kilgen āfetlerni ve talavlarını oylağanda bigrekde biline yehūdler zūmleri sāyesinde evvelden
- 317.22 dünyāda raḥat yaşamagenler hāzırde raḥat yaşameyler allahü te‘ālā hāzret-i süleymān vefāt bolğanniñ soñında
- 317.23 yehūdlerge baḥt-ı naşrını irkli kılgan baḥt-ı naşr yehūdlerniñ yurtlarını harāb itüp ‘askerlerini
- 317.24 ötürgen ḥatunlarını ve balalarını esir itüp özlerine cizye ta’yin itken hem mecūs bolğan baḥt-ı
- 317.25 naşrge mecbūr ḥāllerinde cizye tölegenler soñra resül allah yine özlerine cizye ta’yin itken ve bu ḥālede
- 317.26 naşārālar tarafından hemişe cebr ve ‘azāb çıkmekdedürler (إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ) düristlikde siniñ rabbiñ günāh

317.27 iyelerine ‘azābnı tiz kıluvçıdur (وَأَنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ) dağı düristlikde siniñ rabbiñ günāhsından tevbe itken

317.28 ve imān kitürgen ādemni yarlıkağıcı hem raħmet kılguçıdur (وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا) isrtā’ıl balalarını

317.29 yirde türli cemā‘atler itüp ayurduķ (مَنْهُمْ السَّالُونَ) ol isrā’ıl balalarından izgüler bar (وَمَنْهُمْ)

I/318

318.1 (دُونَ ذَلِكَ) dağı isrā’ıl balalarından izgüden başķalar ya‘nī yavızlar bar (وَبَلَّوْنَاَهُم بِاللَّسِّنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ)

318.2 dağı isrā’ıl balalarını biz izgülikler ve yavızlıķlar birlen bilelendürdük ya‘nī bir vaķt ni‘metler birdük

318.3 ve bir vaķt ‘azāb indürdük (لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ) yavızlıķlarından ķaytsunlar üçün (فَعَاوَى مِنْ بَعْدِهِمْ)

318.4 bu şıfatları zıkr kılınğan ādemler soñından orunlarına turuvķılar ya‘nī peydā boldı (خَافٌ) şunday

318.5 yavız bedel ya‘nī evvelgilerniñ orunlarına turuvķılar ya‘nī şıfatları zıkr kılınğan ādemlerinden soñ

318.6 resül allah zamānındağı yavızlar peydā boldı (وَرْتُوا الْكِتَابَ) tevrāt kitābını atalarından alur boldılar

318.7 (يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى) bu töpen bolğan dünyāniñ mālını ĥükümet vaķtinde rüşvet itüp alur boldılar

318.8 (وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا) dağı bizniñ günāhımız yarlıķanmış bolur diyür boldılar (وَأَن يَأْتِيَهُمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ)

318.9 ĥālbükim alarğa alğanlarınıñ meşeli bolğan māl yine de kilse (يَأْخُذُوهُ) ol mālını da alurlar ya‘nī

318.10 ĥükümet vaķtinde hemişe rüşvet aluvğa devām itkenleri ĥālde de allahniñ yarlıķavını ümīd iterler (الْم)

- 318.11 **بِؤْخَذَ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ** eyā bu hükm vaktinde rüşvet aluvçılar üzerine tevrāt kitābında ‘ahd alınmadı mu
- 318.12 elbette alındı **(أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ)** allahü te‘ālā üzerine eytmessizlikke **(الْأَلْحَقَّ)** meger haqqını gına eytürge
- 318.13 ‘ahd alınmadı mı **(وَدَرَّسُوا مَا فِيهِ)** dağı tevrāt kitābında bolğan nerseni oqumadılar mı bes eger oqusalar
- 318.14 ni üçün tevrātda bolğan nerseni yalğanğa tutalar **(وَالنَّارُ الْآخِرَةُ عَيْرٌ)** dağı āhîret yurtı izgüdür
- 318.15 allahdan qorqğan ādemlerge **(أَفَلَا تَتَّقُونَ)** eyā bu hükmde rüşvet aşavçılar āhîret yurtınıñ
- 318.16 izgürek idükni ‘aqlıñızni yürütüp qarap bilmeysiz mi **(وَالَّذِينَ يُسْكُونَ بِالْكِتَابِ)** dağı şunday ādemler
- 318.17 tevrāt kitābına tutunurlar ya‘nī tevrāt kitābında bolğan nerse birlen ‘amel iterler **(وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ)** dağı
- 318.18 namāz oqurlar **(وَأَذِّنَّا قَنَا الْجَبَلِ فَوْقَهُمْ)** düristlikde biz zā‘i’ kılmanız **(أَجْرَ الْمُصَاحِحِينَ)** ‘amellerin işlāh kılğan ādemlerniñ
- 318.19 ecrini **(وَأَذِّنَّا قَنَا الْجَبَلِ فَوْقَهُمْ)** ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām şol vaqtıni beyān kıl biz tūr tağnı ornından qobarup benū
- 318.20 isrā’îlniñ üstlerine köterdük **(كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ)** göyā ki ol tağ benū isrā’îlge kölege boldı her bir kölegelegen
- 318.21 nersege zıl diyüledür. **(وَلَطَمُوا أَنفُسَهُمْ بِرُءُوسِهِمْ)** dağı benū isrā’îl tağnı bizge (üstimizge) tüşküçüdür diyü gümān
- 318.22 kıldılar ya‘nī tevrātda bolğan hükmler ve teklîfler ağır bolduğdan benū isrā’îl tevrātıni qabül kılmadılar
- 318.23 allahü te‘ālā üstlerine tūr tağnı kördi hem eger tevrātda bolğan nerselerni qabül kılmasañız üstiñizge bu tağ
- 318.24 tüşeçek diyü eytildi qorqularından tevrātıni qabül itdiler **(خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ)** dağı benū isrā’îlge
- 318.25 eytdük biz, biz sizge birgen nerseni tevrātıni tırışuv birlen alıñız **(وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ)** dağı ol nersede

318.26 (tevrâtda) bolğan nerseni ‘amel itüv birlen isiñizge tüşürinüz (لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ) kabâhat ‘amellerden ve yavız

318.27 i‘tikâdlardan şaqlanuvıñız üçün allahü te‘âlâ mîşâk haqında zıkr kılınacaq âyetni indürdi (وَأَذَانًا لِّكَ)

318.28 ey muḥammed (‘aleyhi's-selām) şol vaqtıni beyān kıl siniñ rabbiñ aldı (مَنْ بَنَى آدَمَ) ādem balalarından

318.29 (مِنْ ظُهُورِهِمْ) ādem balalarınıñ arqalarından (ذُرِّيَّتِهِمْ) balalarını ya‘nī atalarınıñ arqalarından çığardı

I / 319

319.1 (وَأَشْمَكْتُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ) daḡı ādem balalarını özleri üzerine şāhid turğuzdı ya‘nī şāhid itdi

319.2 (فَالْوَبْلَى) ādem balaları eytdiler belī (أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ) eyā min sizniñ terbiye itüvçinüz tügil mi diyü

319.3 sin bizniñ terbiye idüvçimiz ve yaratuvçımız sin (سَهْمَنَا) biz siniñ terbiye idüvçimiz boluvıñ birlen

319.4 güvāhlıq birdük (أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ) ya‘nī biz bu işni (‘ahd aluvni) qılduq kıyāmet küninde sizniñ

319.5 eytüviñiz mekrüh bolğanlıqı üçün (أَنَا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ) düristlikde biz bu işden (mîşâqdan)

319.6 gāfil bolduq diyü (أَوْ تَقُولُوا) yeise bu mîşâk aluv işini qılduq sizniñ eytüviñizniñ mekrühligi

319.7 üçün (أَنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ) budur başqa tügildür bizden burun atalarımız müşrik boldı

319.8 (وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ) daḡı biz atalarımız şoñındaḡı balalar bolduq atalarımızga iyerdük (أَفْتَمَّكُنَا)

319.9 (بِمَا فَعَلَ الْبُاطُونَ) eyā bizni atalarımızdan bātıllıqda bolğan ādemleriñ qılğan işleri sebebli helāk iteseñ mi

319.10 diyü ya‘nī şol ıarık eytüрге yol qalmasun üçün mîşâk alduq ḡazret-i ibn-i ‘abbās eyte ādem ‘ahnnıñ

319.11 balaların çıkardı da âdem ‘aleyhi’s-selâme körsetdi tözen qadrinde idiler alarğa allahü te‘âlâ ‘aql birdi hem bir

319.12 türlüline bular cennetlik ve bir türlüline bular cehennemlik didi bu mişâk âdem ‘aleyhi’s-selâme cennetke kirmesden burun

319.13 mekke birlen tâ’îf arasında boldı diyler ba‘zılar cennetde boldı ba‘zılar cennetden çıkğaç boldı didiler

319.14 özlerinden şehâdet birdürüvni ba‘zılar ‘urfe tağında nu‘mân ismli çuqurda boldı ba‘zılar hind şehirlerinden

319.15 ve hebâ ismli şehirde boldı didiler ba‘zılar bu söz temşil gine haqîkî tügil didiler ya‘nî allahü te‘âlâ öziniñ

319.16 rabligine ve birligine deliller ta‘yîn itdi âdem balalarınıñ ‘aqları allahü te‘âlânıñ rabligi ve birligi

319.17 birlen şahâdet birdiler didiler (وَكَذَلِكَ نَقُصُّ الْآيَاتِ) oşandaç ya‘nî mişâknı beyân kılduqımız kibi

319.18 âyetlerni beyân kılurımız (وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ) âdem balaları atalarına iyerüvden ve başqa bâtıl nerselerge

319.19 iyerüvden yâ ki şirkden qaytsunlar üçün (وَإِنزِلْ عَلَيْنَا) ey muhammed ‘aleyhi’s-selâm yehüdler üzerine oqu

319.20 (نَبَأَ الَّذِي) şol kişiniñ haberini (آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا) ol kişiğe âyetlerimizni birdük ya‘nî benü

319.21 isrâ’îl ‘âlimlerinden bir ‘âlimniñ haberini oqu bu ‘âlimden ba‘zılar bel‘am bin bâğura’ murâd digenler

319.22 ba‘zılar başqa kişi digenler (فَأَنْسَلَخْ مِنْهَا) bes bizniñ âyetlerimizden şoruldı ya‘nî kâfir boldı ve yüz

319.23 döndürdi (فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ) bes bu âdemlerge şeytân tutaşdı (فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ) bes bu ‘âlim azğunlardan

319.24 bolup evrildi bu ‘âlimniñ qavmi müsâğa hem müsâ birlen birge bolğan âdemlerge yavız du‘â kııl diyü şoradılar

319.25 bu ‘âlim eytdi yademlerinde feriştelere bolğan âdemlerge niçük yavız du‘â kıılaym didi qavmi bik kısqğaç yavız

319.26 du‘â kııldı şuniñ üçün hazret-i müsâ hem qavmi tih şahrâsında qaldılar diyü rivâyet kıılğanlar (اللَّهُ اعْلَمُ)

319.27 (لَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا) بِمِصْرَتِهِ ve eger tilesek idi bu ‘ālimni bu āyetler sebebli uluğlar mertebesine kötergen bolur

319.28 idük (وَلَسَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ) likin ol ‘ālim yirge yā ki töpen mertebege meyl itdi (وَأَتَّبَعَهُ هَوَاهُ) dağı

319.29 dünyāni ihtiyārda ve qavmni rāzı kılıvda nefis arzusına iyerdi (فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ) bes bu ‘ālimniñ şıfatı

I / 320

320.1 qabāhatlik de et şıfatı kibidür (أَنْ تَعْمَلَ عَلَيْهِ يَكُونُ) eger sin et üzerine qavlav birlen hamle (qaşd)

320.2 qılsañ da tilini çığarur (أَوْ تَتْرُكُهُ يَأْتِ) yeise qavlamay hamle qılmay qoysañ da tilini çığarur ya‘nī dā‘imā

320.3 tilini çığarup turur kirek hamle qıl kirek hamle qılma şunıñ kibi bu ‘ālemde ba‘zılar bel‘ām bin bā‘ūrā’ hazret-i

320.4 mūsālarga yavız du‘ā qılgaç allahü te‘ālā et kibi tilini kökregine qadar çığardı digenler (allahü a‘lem)

320.5 (ذَلِكَ) bu (مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا) bizniñ āyetlerimizni yalğanga tutqan ādemlerniñ (qavmlerniñ)

320.6 şıfatıdur (فَأَقْصَصَ الْقَصَصَ) bes ey muğammed ‘aleyhi's-selām zıkr qılınğan qışşanı yehüdlerge beyān qıl (لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ)

320.7 yehüdler fikr qılısunlar üçün (سَاءَ مَثَلًا) meşel (şıfat) yüzinden ni yavız boldı (الْقَوْمِ الَّذِينَ كَفَرُوا)

320.8 (بِآيَاتِنَا) bizniñ āyetlerimizni yalğanga tutqan qavmniñ meşeli (şıfatı) (وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا بِظَالِمِينَ) dağı āyetlerimizni

320.9 yalğanga tutuv birlen özlerine gine zulm itdiler hiç kimge zulm itmediler (مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فُتُوهُ الْمُهْتَدَى) kimlerdür

320.10 alarnı allahü te‘älâ haqlıqğa köndürür bes ol âdemler haqlıqğa könlümişdür

(وَمَنْ يُّضَلِّ) ve kimlerdür

320.11 alarnı allahü te‘älâ azdurur (فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ) bes allahü te‘älâ azdurğan âdemler alardur özlerine

320.12 zarar itüvçiler bu âyetden açık bilinedür haqlıqğa köndürüv hem haqlıqdan azduruv allahü te‘älâdan boluvğa

320.13 dağı allahü te‘älânıñ haqlıqğa köndürüvi tilegen âdemge hüş boluvına dağı allahü te‘älânıñ haqlıqğa köndürüvine

320.14 haqlıqğa könlüvniñ lâzım boluvına (وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ) ve taħkik cehennemge kirür üçün yaratduq (كَثِيرًا مِّنَ الْجِنَّةِ)

320.15 (وَالْإِنْسِ) cinlerden ve âdemlerden köpisini ya‘nî ‘ilmü’llâhda küfr üzerine devâm itüvleri ma‘lüm bolğanlarını

320.16 gerçi allahü te‘älânıñ cinlerni ve âdemlerni aşl yaratuvı ‘ibâdet üçün bolsa da likin allahü te‘älâ küfrni

320.17 ihtiyâr kıluvlarını bilgeç cehennemlik itüp halk itdi (لَهُمْ قُلُوبٌ) ol cehennemlerge kirür üçün

320.18 yaratılmış bolğanlarınñ qalbleri bardur (لَا يَفْقَهُونَ بِهَا) ol qalbleri birlen haqñı bilmesler ya‘nî

320.19 haqñı bilüvge köñillerini şart kılmaslar (وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا) dağı ol cehennemliklerniñ közleri de bar

320.20 likin közleri birlen haqñı körmesler ya‘nî i‘tibâr birlen qaramaslar (وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا) dağı

320.21 ol cehennemlikler üçün qulaqlar da bardur likin ol qulaqları birlen haqñı (âyetlerni va‘azlerni)

320.22 ihlâş birlen işitmesler (أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ) bu şıfatda bolğanlar haqñı bilmevde haqñı körmevde hem haqñı

320.23 işitmevde dört ayaqlı hayvânlar kibidürler (بَلَّهْمُ أَضْلٌ) dört ayaqlı hayvânlar kibi gine tügil belki

320.24 alardan da azğunraqlardur çünki dört ayaqlı hayvânlarda özlerine fâ’ideli bolğan nerselerni

320.25 hāşıl itüvge hem özlerine zararlı bolğan nerselerden şaqlanurğa kuvvelerini (köñillerini közlerini

320.26 ve kulaqlarını) şarf iterler (أُولَٰئِكَ هُمُ الْعَاقِلُونَ) bu şıfatda bolğanlar alardur gāfiller (وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ

320.27 (الْحُسْنَى) dağı allahü te‘ālā için körkem ma‘nālarğa delālet kıla turğan ismler bardur (فَادْعُوا بِهَا) bes

320.28 allahü te‘ālānı bu ismler birlen ismleñiz (وَذُرُوا الَّذِينَ) dağı şunday ādemlerni qoyıñız (يُلْعَلُونَ فِي الْأَسْمَاءِ)

320.29 ol ādemler allahniñ ismlerinde çikden öterler ve haqdan meyl iterler (سَيُجْزَوْنَ) bu ādemler tiz cezālanmış

I / 321

321.1 bolurlar (مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) ‘amel kılgan nerseleri birlen bu āyet allahniñ şıfatlarına dalalet kıla çünki

321.2 esmā’dan şıfāt murād bolurğa kirek (وَمِمَّنْ خَلَقْنَا) dağı biz halk kılgan nerseler cümlesinden bardur

321.3 (أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِالْحَقِّ) ādemlerni haqlıqğa köndüre turğan cemā’at (وَبِهِ يُعْتَدُونَ) dağı haqq birlen

321.4 hükmlerinde toğrı bolurlar bu ümmetden muħammed (şallallahü ‘aleyh ve sellem) ümmeti murād diğenler allahü te‘ālā cehennem için

321.5 halk kılingan azğun halknı beyān kılgannıñ soñında cennet için halk kılingan ‘ādil bolğan halknı beyān

321.6 itdi hem bu āyetden icmā‘nıñ her zamānda düristligi biline çünki mundan her qarında bu şıfatda bolğan

321.7 ādemlerniñ boluvı biline eger resül allah ‘ahdine hāş bolsa munı zıkrde fā’ide bolmas idi çünki

321.8 resül allah zamanında munday ādemlerniñ barlığı ma‘lūm niteki resül allah (لَا تَرَالُ مِنْ أُمَّتِي طَائِفَةٌ عَلَى الْحَقِّ إِلَى..)

321.9 «أَنْ يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ» didi mazmūnı kıyāmet künine qadar minim ümmetinden haqlıqda bolğan cemā'at bitmez ma' nāsında

321.10 (وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا) şunday ādemler bizniñ āyetlerimizi yalğanğa tutdılar
(مَنْسَلَمُوا جَاهِلِيَّةً) ol ādemlerni

321.11 az az helāklikge yaqın qılurmız (مَنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ) alarğa tilegen nersemizni bilmegenleri ornındın

321.12 ya' nī alarğa tilegen nersemizni heşāblamağan orundan birürmiz helāk qılğanımızni bilmeyde qalurlar

321.13 (أَنْ كَيْدِي مَتِينٌ) āyetlerimizi yalğanğa tutqan ādemlerge mühlet birürmiz (وَأْمَلِي لَكُمْ) düristlikde minim 'azāb

321.14 birlen tutuvım qaıdır (أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا) eyā qureyšler fikr qılmadılar mı
(مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جَنَّةٍ) yoldaşlarında

321.15 (muħammed şallallahü 'aleyh ve sellemde) dīvānelikden hiç nerse yoqlıgını resül ekrem bir vaqtde şafā tağına minüp qureyšlerni

321.16 erüvi erüvi birlen qaçurdı günāhdan şaqlanıñız diyü kıçqurdı qureyšler bu dīvāna iken tağ başında tañğa

321.17 qadar kıçqurup tura didiler (أَنْ هُوَ) tügildür yoldaşñız muħammed 'aleyhi's-selām
(الْأَنْذِيرُ مُبِينٌ) meger sizni allahñıñ

321.18 'azābından zāhir kıçqurtuvçıdır (أَوَلَمْ يَنْظُرُوا) eyā qureyšler istidlāl qılup qaramadılar mı
(فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ)

321.19 köklerniñ ve yirlermiñ mülkinde (وَمَا خَلَقَ اللَّهُ) dağı allahü te'ālā yaratqan
nerselerde (مِنْ شَيْءٍ) şanap

321.20 bitüröv mümkin bolmağan nerselerden (وَأَنْ عَسَى) dağı düristlikde şā'n yaqın boldı
(أَنْ يَكُونَ قَدًا قَرِيبًا أَجْنُهُمْ)

321.21 ecelleriniñ yaqın boluvı ya' nī ecelleriniñ yaqınlıgında dağı ecelleriniñ inüvini kütüvde istidlāl qaravı

321.22 birlen qaramadılar mı (فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعُثُهُ) qurān şoñında qayu sözge (يَوْمَئِذٍ) köñilleri birlen uşanurlar

321.23 her kayçan kurānğa uşanmasalar ya' nī kurānğa uşanmağaç başqa sözge bigrekde uşanmaslar (مَنْ يُضِلَّ اللَّهُ)

321.24 kimdür ol kişini allahü te'ālā haqq yoldan azdursa (فَلَاهَادَىٰ لَهُ) bes ol kişini haqq yolğa köndürüvçi

321.25 yoğdur (وَيُنزِرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ) dağı allahü te'ālā haqdan azdurğan ādemlerni hayrān bolğanları

321.26 hālde azğunlıklarında qaldurur (بِسْأَلِنَاكَ عَنِ السَّاعَةِ) ey muhammed ('aleyhi's-selām) sinden kıyāmetden şorarlar

321.27 (قُلْ إِنَّمَا عَلِمْتُهَا عِنْدَ رَبِّي) kıyāmetniñ qarār tapuvı kayu zamāndadur diyü (أَيَّانَ مُرْسَاهَا) ey muhammed ('aleyhi's-selām)

321.28 kıyāmetden şoravçılarga cevābda eyt budur başqa tügildür kıyāmetni bilüv rabbim hużūrındadur başqa

321.29 hiçbir peygamber de ve ferişte de kıyāmetni kayçan boluvını bilmes (لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا) kıyāmetniñ emrini

I / 322

322.1 vaqtime zāhir qılmas (الْأُحُورُ) meger allahü te'ālā gine zāhir qılır ya' nī kıyāmetniñ vaqtiniñ yaşrinligi

322.2 kıyāmet bolğanğa qadardur kıyāmet bolmasdan burun hiç kim vaqtni bilmes (نُفِثَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ)

322.3 kıyāmet köklerde ve yirlerde uluğ ve ağır boldı ya' nī kökler ve yirler ehline kıyāmet korquvı uluğ boldı

322.4 (لَا تَأْتِيَكُمْ الْبَغْتَةُ) sizge kıyāmet kilmes meger kinetden kilür niteki resül allah eytdi kıyāmet kilür ammā halk

322.5 aşla bilmey qalur kayısı kölni tözete turğan bolur kayısı hayvānlarına su içüre turğan bolur

322.6 kayısı bazarda şatuv malı birlen meşğül bolur kayısı mizān birlen meşğül bolur diyü (بِسْأَلِنَاكَ)

- 322.7 **كُنْتُكَ حَفِيٌّ عَنْهَا**) ey muḥammed kıyāmetni sinden şorarlar göyā ki sin kıyāmetniñ qayı zamān boluvnı bilürsün
- 322.8 diyü oylap **قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدَ اللَّهِ**) ey muḥammed ‘aleyhi's-selām kıyāmetden şoravçılarga eyt kıyāmetni bilüv allah
- 322.9 huzürındadır diyü **وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ**) likin ādemlerniñ köpisi kıyāmetni bilüv allahğa gına hāş
- 322.10 ikenni bilmesler **قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي**) ey muḥammed ‘aleyhi's-selām mekke ehline eyt min özim üçün mülklene almaymun
- 322.11 **نَفْعًا وَلَا ضَرًّا**) fā’ideni daḡı zararını da mülklene almaym **(الْأَمَانَةَ لِلَّهِ)** meger fā’ide ve zarardan allahü te‘ālā tilegen
- 322.12 nerseni gine mülklene alam **وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ**) ve eger min gaybni bilsem idi **(لَأَسْتَكْبِرْتُ مِنَ الْخَيْرِ)**
- 322.13 özime izgülikden ve fā’ideden köp kıılır idim **(وَمَا مَسَّنِي السُّوءُ)** daḡı yavızlıq mini tutmas idi
- 322.14 her şoğışlarda bir mertebe ciñilüp bir mertebe ciñilmes idim belki hemişe ciñer idim diyü eyt **(أَنْتَ أَنَا)**
- 322.15 tügilmün min **(الْأَنْذِيرُ وَبَشِيرٌ)** meger günāh kıluvçılarnı tamuğ birlen kıorkıtuvçımün ve ‘ibādet kıluvçılarga
- 322.16 ucmaḡ birlen süyünç birüvçimün **(لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ)** imān kitürüvçi qavmge **(هُوَ الَّذِي)** ol allahü te‘ālā
- 322.17 şunday allahdur ki **(صَلَّفَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَأَمَلَةٍ)** sizni bir nefsdan yaratdı ya‘nī ādem ‘aleyhi's-selāmdan **(وَجَعَلَ)**
- 322.18 **مِنْهَا زَوْجَهَا**) daḡı ol bir nefsdan (ādem cinsinden) ḡatunrı (ḡavvā’rı) yaratdı **(لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا)** ādem
- 322.19 ḡatunrı ḡavvā’ üzerine qarar tapsun ve eyleşsün üçün **(فَلَمَّا تَغَشَّاهَا)** bes ādem ‘aleyhi's-selām ḡatunrı ḡavvā’ üzerine
- 322.20 yaqınlıq (cimā‘) kılgan zamānda **(مَمْلُوكٌ حَبْلًا خَفِيفًا)** ḡavvā’ yiniil yüklü boluv birlen yüklü boldı ya‘nī

322.21 başka yüklü hatunlar çikken avırlıknı çikmedi (فَوَرَّتْ بِهِ) bes havvā' ol yük birlen hemişe boldı

322.22 yürüdi turdı ve olıurdı (فَلَمَّا أَنْفَلَتْ) kırsağında balanıñ uluğ boluvı sebebli havvā' avırayğan zamānda

322.23 (دَعَا اللَّهَ رَبِّهَا) rableri bolğan allahğa ādem birlen havvā' du'ā kıldılar (لَسُنَّ أَنْ تَقْتَنَّا صَالِحًا) eger bizge a'zāsı

322.24 tiygüz selāmet bala birseñ (لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ) biz siniñ bu birgen ni' metiñe şükr kıluvçılardan

322.25 bolur idük diyü (فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا) bes allahü te'ālā ādem birlen havvā'ğa a'zaları tiygüz selāmet bolğan

322.26 bala birgen zamānda (جَعَلَهُ شُرَكَاءَ فِيهَا أَنْزَاهُمَا) bes ādem birlen havvā' balalarını allahü te'ālāge şerikler kıldılar

322.27 balalarına birgen nerselerinde ya'nī ismde ya'nī balalarını 'abdu'l-lah 'abdu'r-raħman diyü ismlev

322.28 ornına 'abdü'l-'uzza 'abd-i menāf abdu'ş-şems diyü ismlediler ammā 'ibādetde allahğa şerik kıldılar ma'nāsında

322.29 tügil ādem birlen havvā' şirkden pākılar bu tārīķ ismlevlerine sebep iblīsniñ vesvesesi boldı diğenler

I / 323

323.1 (عَمَّا يُشْرِكُونَ) bes allahü te'ālā bülend boldı (فَتَعَالَى اللَّهُ) mekke ehliniñ 'ibādetde allahğa şirket kıluvlarından

323.2 ya'nī şanemlarına şerik itüvlerinden (أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا) eyā hiç nerseni ħalk kıluırğa kādır

323.3 bolmağan şanemlarını mekke müşrikleri allahğa 'ibādetde şerik kıılurlar mı (وَهُمْ يُخْلُقُونَ) ħālbükim ol şanemlar

323.4 özleri maħlūķlardır (وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا) daħı şanemlar özlerine 'ibādet kıluvçılarga yardım birüvge

323.5 küçleri yitmes (وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ) daħı özlerine de yardım birmesler ya'nī şanemlarını özlerine yardım

323.6 birüvge kuvvetleri yitmes (وَأَنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى) ey mü'minler eger siz müşriklerni islāmge ündeseñiz (لَا تَتَّبِعُوا كُفْرَهُمْ)

323.7 sizge iyermerler (سِوَاكَ عَلَيْهِمْ) sizniñ üzeriñizge berāberdür (أَدْعُوهُمْ) müşriklerni islāmge ündeñiz

323.8 (أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ) yeise siz imānğa ündemey tik turuvçı bolıñız ya'nı sizniñ ündeñizde fā'ide yoqdur

323.9 (أَنْ تَدْعُونَ مَنْ دُونِ اللَّهِ) düristlikde şunday ādemler (أَنْ تَدْعُونَ مَنْ دُونِ اللَّهِ) allahdan başqa alarnı ündersiz ya'nı

323.10 allahdan başqa alarğa 'ibādet qılursız (عِبَادًا مِمَّا لَكُمْ) sizniñ 'ibādet qılğan ma'būdlarıñız sizniñ kibi

323.11 qullardur allahniñ memlükleridür (فَادْعُوهُمْ) bes ündeñiz allahdan başqa bolğan ma'būdlerge (فَلَيْسَ يَجِيبُوا السُّؤَالَ)

323.12 sizge cevāb birsünler ya'nı sizniñ ündeñizni kabūl itsünler (أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) eger siz ol

323.13 'ibādet qılğan nerseleriñizni ma'būdler digen söziñizde rast sözlilerden bolsañız (أَلَمْ يَأْتِ الْبَشَرُ بِمِثْلِ مَا)

323.14 eyā ol sizniñ ma'būdlarıñız (şanemleriñiz) üçün ayaqlar bar mı ol ayaqlar birlen yürürler idi (أَمْ لَمْ يَأْتِ)

323.15 (أَمْ لَمْ يَأْتِ الْبَشَرُ بِمِثْلِ مَا) yā ki ol ma'būdlarıñız üçün kollar bar mı ol qolları birlen tutarlar idi (أَمْ لَمْ يَأْتِ)

323.16 (أَمْ لَمْ يَأْتِ الْبَشَرُ بِمِثْلِ مَا) yā ki ol ma'būdlarıñız üçün közler bar mı ol közleri birlen körürler idi

323.17 (أَمْ لَمْ يَأْتِ الْبَشَرُ بِمِثْلِ مَا) yā ki ol ma'būdlarıñız üçün qulaqlar bar mı ol qulaqları birlen işitürler

323.18 idi ya'nı bu mezkūrlarnıñ hiç kayusı yoq bes ol ma'būdlarıñız yürümeyle de tutmaylar da körmeyler de

323.19 işitmeyle de (قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ) eyt sin ey muḥammed ('aleyhi's-selām) müşriklerge allahğa şerik dip i' tikaḍ qılğan

323.20 nerseleriñizni çağurıñız ve miñe düşmānlıqda alardan yardım isteñiz (ثُمَّ كَيْدُونَ) muniñ soñında miñe

323.21 mekr kıluñız ya' nī öziñizde kuvvetiñiz qadar miñe mekr kıluğā ırışıñız (فَلَا تَنْظُرُونَ) bes miñe mühlet birmeñiz

323.22 (نَزَلَ الْكِتَابَ) düristlikde minim her işde yardımçim şunday allahdur (أَنَّ وَلِيَّ اللَّهِ الْقُدْسَى) ol allah (te' ālā)

323.23 kitāb (qurān)nı indürdi (وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ) ve ol allah (te' ālā) izgü ādemlerge yardım

323.24 itüv birlen ve alarnı şaqlav birlen hoca bolur (وَالَّذِينَ) dağı şunday nerseler (تَدْعُونَ) ündersiz siz

323.25 ol nerseni (مِنْ دُونِهِ) allahğa başqadan ya' nī sizniñ allahğa başqa 'ibādet kıla turğan nerseleriñiz

323.26 (لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ) sizge yardım birüvge alarnıñ küçleri yitmes (وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ) (şanemleriñiz)

323.27 dağı ol ma' büdleriñiz özlerine yardım birmesler ya' nī özlerine yardım birüvge de küçleri yitmes

323.28 (وَأَنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى) ve eger ey mü'minler siz şanemlerni islāmğa ündeseñiz (لَا يَسْمَعُوا) sizniñ

I / 324

324.1 ündeviñizni işitmesler (وَقَرَأَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ) dağı sin ey muħammed 'aleyhi's-selām şanemlerni körürsün siñe

324.2 qararlar ya' nī qarāğan kibi bolurlar (وَهُمْ لَا يَبْصُرُونَ) hālbükim ol şanemler sini körmesler (خُبْرَ الْعَفْوِ)

324.3 ādemleriñ işlerinden öziñe ciñil bolğannı tut (وَأَمْرٌ بِالْعُرْفِ) dağı izgü iş birlen ādemlerge buyur

324.4 (وَأَعْرَضَ عَنِ الْجَاهِلِينَ) dağı söz anlamay turğan nādānlardan yüz döndür (وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ

- 324.5 (نَزَغَ) ve eger siñi ey muḥammed min қоşқан işni қılıvdan şeytandan bolған döndürüvçi döndürse ya' nî
- 324.6 şeytān vesvesesi birlen min қоşқан işden döndürse yā ki min қоşқан işniñ hilāfına yüklese (فَاسْتَعْنَدَ بِاللَّهِ)
- 324.7 bes şeytāndan allahğa şıgın (أَنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) düristlikde ol allahü te'ālā siniñ şıgınuvıñnı işitüvçidür
- 324.8 miñe қılığan şeytānıñ vesvesesini yiberüvni bilgüçidür (إِنَّ الدِّينَ اتَّقُوا) düristlikde şunday ādemler
- 324.9 allahdan қоrqdıлар (إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ) her қayқан allahdan қоrqған ādemlerge şeytāndan bir
- 324.10 tavāf қılıvçı vesvese irişse (تَذَكَّرُوا) allahü te'ālāniñ қоşқан ve тыған nersesini islerine түşürürler
- 324.11 (فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ) bes şol vaқde allahdan қоrquvçı ādemler ҳақnı körürler ve şeytān vesvesesini
- 324.12 yiberürler (وَإِخْرَانَهُمْ يَبُوءُ لَهُمْ فِي النَّفْسِ) ve şeytānlarnıñ қарdeşleri (allahdan қоrqмаған ādemler) şeytānlarğa
- 324.13 azduruvda yardım birürler (ثُمَّ لَا يَغْصِرُونَ) munıñ şoñında azduruvdan тыılmaslar ol şeytānlarnıñ қарdeşleri
- 324.14 azğunlıқdan тыılmaslar (وَإِذْ أَلَمَ أَتَاهُمْ بِآيَةٍ) ey muḥammed 'aleyhi's-selām her қayқан sin müşriklerge қurāndan āyet
- 324.15 kitürmeseñ (قَالُوا) müşrikler eytdiler (لَوْلَا اجْتَبَيْتُمَا) ey muḥammed öz tarafıñdan āyetni yaşasañçı diyü
- 324.16 (قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي) eyt sin ey muḥammed 'aleyhi's-selām müşriklerge budur başқа түgil min özime
- 324.17 rabbimden vaḥy қılıнған nersege iyeremün (هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ) bu қurān rabbiñizden köñilleriñiz üçün
- 324.18 başıretlerdür (közlerdür) bu köñil közleriñiz birlen ҳақnı körürsiz (وَهْدَىٰ وَرَحْمَةً) ve bu қurān ҳақlıқға
- 324.19 köndürgüçidür hem rabbiñizden раһmetdür (لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ) imān kitürген қавm üçün imāmğa iftida

324.20 kılğan ādemniñ imām artında kıra'at oqumavı haqında allahü te'ālā zikr kılınacaq āyetni indürdi

324.21 (وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ) ve her kayçan qurān oqulsa (فَاسْتَمِعُوا لَهُ) bes ol qurānnı işitiñiz

324.22 (tıñlap turıñız) (وَأَنْصِتُوا) dağı tik turıñız (لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ) rahmet kılınmış boluvıñız üçün

324.23 hanefi 'ulemāsı bu āyet birlen imāmğa oyugan ādemniñ imām artında kıra'at oqumavına istidlāl kılğanlar

324.24 çünki allahü te'ālā qurānnı işitüv birlen hem qurān oquğanda tik turuv birlen emr kıldı kirek qurān namazda

324.25 oqulsun ve kirek başqa orunda oqulsun likin 'ulemāniñ köpisi namāz tışında qurān oquğanda işitüv

324.26 farz tügil belki müsteħab didiler şuniñ üçün bu āyetni namāzda qurān oquğanda tıñlap turuvğa

324.27 haml kıldılar hem bu āyetniñ inüvinde enşārdan resül allah artında qurān oquğan kişi haqında

324.28 bes qurānnı namāzda işitüp tıñlap turuv farz boluv şābit boldı elbette tıñlavniñ kāmili tik

324.29 turuv birlen bola yaşrin oquv birlen bolmay ba'zılar bu āyet namāzda hem namāz tışında kıra'atdan 'amm bolğaç

I / 325

325.1 muni namazdağı kıra'atke hem mu'temge taħşış kılınğaç 'amm-ı maħşüş bola ol zanni bes niçük bu āyet

325.2 birlen mu'temge tirik kıra'atniñ farzlığı şābit bolsun digenler likin eytemiz farzlık şābit bolmasa vāciblik

325.3 şābit 'amelde farz birlen vācib bir diyü ba'zılar ikindi birlen üylede kıra'at kıçkurup oqulmaduğdan

325.4 mu'temniñ yaşrin kıra'at oquvı işitüvge münāfi bolmay digenler likin eytemiz ibtidā' -ı islāmda her namāzda

325.5 kıra'atni kıçkurup oquv meşrū' bolğan muniñ şoñında müşriklerniñ teşvişleri sebebli üyle birlen ikindiden

325.6 cehr hūkmi sākit bolup üç namāzda iskice qalğan ba'zılar bu āyet namāzda söyleşken ādem haqında

325.7 indi bes dünyā sözinden gine tik turuvni vācib ite kıra'atdan tik turuvni vācib itmey diyü

325.8 eytdiler likin cevāb biremiz lafz 'amm bolğaç sebebniñ hāşlığına i'tibār yoğ ba'zılar bu āyetniñ

325.9 ma' nāsı qurān ingeç resül allah oğuganda qurānı tıñlap turuvıñız ma' nāsında digenler likin muñar da lafz

325.10 'amm diyü cevāb biremiz likin mü'temniñ imām artında qırā'at oqumavına
 «مَنْ كَانَ لَهُ إِمَامٌ فَقَرَأَهُ الْإِمَامُ فَرَأَاهُ».

325.11 digen hadiş birlen istidlāl artuq ya' nī bir kişi üçün imām bolsa imāmniñ oğugan qırā'atı bu kişiğe de

325.12 qırā'at bola (وَأَذْكُرُ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ) ey muħammed 'aleyhi's-selām rabbiñni yaşın zıkr
 kııl (تَضَرَّعًا وَخِيفَةً)

325.13 yalbarğanıñ hem allahdan qorqğanıñ hālde (وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ) dağı sözden
 kıçquruvdan töpen bolğan

325.14 süz birlen söyleřkeniñ hālde ya' nī kıçquruv birlen yaşın arasında ortaça bolğan söz
 birlen söylevçi

325.15 bolğanıñ hālde (بِالْغُتُو وَالْأَصَالِ) kündizniñ evvellerinde hem āhirlerinde zıkr kııl
 (وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ)

325.16 dağı allahniñ zıkrinden gāfiller cümlesinden bolma (أَنَّ النَّبِينَ) düristlikde şunday
 nerseler (عِنْدَ)

325.17 (رَبِّكَ) rabbiñ ĥuzürındadır ya' nī ferişteler (لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ) allahniñ
 'ibādetinden tekebbürlenmesler

325.18 (وَيُسَبِّحُونَهُ) dağı allahü te' ālānı kimçiliklerden pākırlar (وَلَهُ يَسْجُدُونَ) dağı allahğa secde
 kıılurlar

325.19 (a' rāf süresiniñ tercemesi tamām boldı)

325.20 * enfāl sūresi medīnede ingen yitmiş biş āyet *

325.21 bismi'l-lahi'r-raḥmāni'r-raḥīm

325.22 (بَسَّأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ) ey muḥammed (‘aleyhi's-selām) sinden ġanīmetlerniñ ḥükmlerinden sorarlar neflniñ lügat ma‘ nāsı

325.23 artuqlıķ şuniñ üçün de farzğa artuķ bolġanġa köre nefl namāzına nefl diyler fuḫahā’ iştılāḥında neflniñ

325.24 ma‘ nāsı ġanīmet mālına eytiline çünki ġanīmet mālı şoġışdan maķşūd bolġan allahniñ sözini üstün kıluvġa

325.25 artuķ yā ki ġanīmet mālı evveldegi ümmetlerge ḥarām bolup bu ümmetge ḥelāl bolduġından allahü te‘ālādan

325.26 artuqlıķ bola daġı nefl diyüp ‘askerge imāmniñ birürge şart itken nersesine de eytile bu āyetniñ nuzūline sebeb

325.27 bedr şoġışında ġanīmet mālını bölüv ḥaķında saḥābeler arasında iḥtilāf tüşüp niçük bölemiz bölüv ḥükmi

325.28 kimge tiyüş enşārġa mı muḥācirge mi diyü resül allahdan şoradılar

(قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ) eyt sin

325.29 ey muḥammed ‘aleyhi's-selām cevābda ġanīmet mällarnı bölüv allahġa hem allahniñ resūline ḥāşdur ya‘nī ġanīmet mālını

I / 326

326.1 bölüvniñ ḥükmi allah birlen resül allahġa ḥāş allahü te‘ālā ḥikmetni ri‘āye kılup ġanīmet mālını bölüv birlen

326.2 resūline buyurur resūli hem allahü te‘ālā buyurġanča bular (فَاتَّعَرُوا اللَّهَ) ġanīmet mālını bölüv ḥaķında iḥtilāf kıluvda

326.3 allahdan şaķlanıñız (وَأَسْلَحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ) daġı aralarınıñdaġı ḥālını tüzetiñiz (وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ)

326.4 daġı allahü te‘ālāge hem allahniñ resūline boy şunuñız (أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ) eger siz kāmil imān birlen imān

326.5 kitürüvçi bolsañız (أَتَمَّ الْمُؤْمِنُونَ) budur başķa tügildür kāmil mü’minler (الَّذِينَ) şunday ādemlerdür

326.6 (وَجَلَّتْ قُلُوبُهُمْ) ol ādemler üzerine allahni zıkr kılınsa (إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ) ol ādemlerniñ köñilleri

- 326.7 **وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ** ve her kaçan kâmil mü'minler üzerine allahniñ âyetleri oçulmuş bolsa
- 326.8 **زَادَتْهُمْ إِيمَانًا** ol âdemlerge allahniñ âyetleri imānlarını (nūrılarını¹) artdurır
وَعَلَى رَبِّهِمْ
- 326.9 **يَقُولُونَ** dağı kâmil mü'minler işlerini rableri üzerine tapşırurlar **(الَّذِينَ)** şunday âdemlerdür
- 326.10 kâmil mü'minler **(يُتَعِمُّونَ الصَّلَاةَ)** namāz oçurlar **(وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ)** dağı biz alarğa rızqlandırğan
- 326.11 nerselerden bizniñ dīn bölüvimizde şarf kıılurlar **(أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا)** bu mezkūr şıfatda bolğan
- 326.12 âdemler haqlıq yüzinden mü'minlerdür çünki bu âdemler imānlarına kalb 'amelleriniñ körkemlerinden bolğan
- 326.13 **قَوْصُنِي** iğlaşnı tügilni hem a'zā' 'amellerinden bolğan namāznı şadağanı koşuvları sebebli imānlarını
- 326.14 haqladılar bir vaçtde hażret-i hasandan bir ir sin mü'min mi diyü su'āl kııldı hażret-i hasan eger de
- 326.15 allahğa feriştelerge kitāblarğa peygamberlerge aħiret künine ve başqa imān kitürüv vācib bolğan nerselerge
- 326.16 imāndan şorasañ mü'min eger allahü te'ālāniñ bu âyetde zıkr kıılğan imānından şorasañ
- 326.17 bilmeym didi bir vaçtde 'abdu'l-lah ismli âdem aħmed ismli âdemden ismiñ niçük diyü su'āl kııldı
- 326.18 bu şoralmış âdem ismim aħmed dip mini haqq aħmed dip eytesün mi yā ki inşā'llah aħmet dip
- 326.19 eytesün mi diyü 'abdu'l-lah yine şoradı bu şoralmış âdem min haqq aħmed dip eytem didi 'abdu'l-lah eytdi
- 326.20 atañ ve anañ koyğan ismde şik kıılmay sen de allahü te'ālā kūrānda haqq mü'min dip açağan ismiñde
- 326.21 nīk inşā'llah mü'min dip şik birlen eytesün didi **(لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ)** bu haqq mü'minler

¹ "nūrılarını" olmalı.

326.22 üçün rableri huzürında uluğ dereceler bardur (وَمَغْفِرَةٌ) dağı yarlıkav bardur (وَرِزْقٌ كَرِيمٌ)

326.23 uluğ rızq bardur ya'nî cennetde hâzirlengen rızq (كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ) nitteki

326.24 ey muhammed sini rabbiñ üyünden haqlıq birlen çığardı ya'nî ganîmet mällarını bölüvniñ siñe hâş boluv

326.25 hâli şahâbelerniñ mekrüh körüvlerinden rabbiñniñ sini üyünden haqlıq birlen şahâbeler mekrüh kördükleri

326.26 hâlde çığaruv hâli kibidür ya'nî bu iki hâl birisi birisine oğşağuçıdur (وَأَنْ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ)

326.27 hâlbükim düristlikde mü'minlerden bir cemâ'at (لَكَارِهِونَ) çığuvnı mekrüh körüvçilerdür bir vaqtde kureyslerniñ

326.28 kâfilesi şâmdan köp māl birlen qaytalar idi aralarında ebū süfyān bar idi hâzret-i cebrā'îl

326.29 resūl allahğa haber birüp resūl allah mü'minlerge haber birdi şundan soñ resūl allah mü'minler ganîmet

I / 327

327.1 itüp kureyslerniñ mālını alurğa çıqdılar bu haber ebū cehlge irişdi ebū cehl de bu mällarını birmes

327.2 üçün mekkeden şoğışçılar alup çıqdı şundan soñ hâzret-i cebrā'îl resūl allahğa kilüp eytdi

327.3 allahü te'ālā iki tã'ifeniñ birisi birlen sizge va' de kıla ya'nî kâfileni alasız yā ki kureyslerni özlerini

327.4 resūl allah şahâbelerge kiñeşdi şahâbelerniñ ba'zısı eytdi başda bizge şoğışka çığarğa eytken

327.5 bolsañ hâzirlengen bolur idük biz barı kâfileni alurğa dip çıqduq diyü resūl allah eytdi kâfileni

327.6 ebū süfyān deryā yolu birlen alup kitdi ammā kureysler qarşuñızda diyü şahâbeler hemşe allahniñ

327.7 resūlî kâfileni alamız düşmān birlen şoğış kılmaymız didiler resūl allah bik açulandı şundan soñ

327.8 hāzret-i ebū bekr birlen ‘ömer turdılar da biz rāzı şoğışamız didiler muniñ soñında ‘abbān oğlı sa‘id

327.9 hem başqalar birisi artından birisi rāzı boldılar şuniñ soñında şoğışurğa rāzı boldılar

يُجَادِلُونَكَ

327.10 فِي الْحَقِّ) haqda (şoğış qıluvni ihtiyārda) siniñ birlen mü‘minler cidāl (nizā‘) qılışalar

(بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ)

327.11 mü‘milerge haqlıq zāhir bolğanniñ soñında ya‘nī resūl allah bildürgeñçe qayu orunğa yönelse de allahniñ

327.12 yardeminde boluvları (كَانُوا يُسَافِرُونَ إِلَى الْمَوْتِ) şoğış qıluvni mekrūh körürler göyā ki alarnı (mü‘minlerni)

327.13 ölümge sürilmiş bolur ya‘nī ölümge sürilmiş bolğan ādemniñ mekrūh körüvi kibi mekrūh körürler (دَمِيمٌ)

327.14 يَنْظُرُونَ) hālbükim alar ölümge qaraylar ve ölüm ile kile dip bileler ya‘nī ölümniñ kilüvini qarap turup da

327.15 ol ölümge sürilmiş bolğan ādemniñ mekrūh körüvi kibi şoğışni mekrūh köreler şahābelerniñ bu tarıq

327.16 mekrūh körüvleri şanları az bolğanlıqı üçün hem özleri hāzirlenmegenlikleri üçün (وَأَذَى) dağı ey

327.17 muhammed ‘aleyhi’s-selām şol vaqtıni isiñe tüşür (يُعِدُّكُمْ اللَّهُ) allahü te‘ālā sizge va‘de qılır (أَمَدَى الطَّائِفَتَيْنِ) iki

327.18 tā‘ifeniñ birisini ya‘nī qureyşlerni yā ki qāfileni (أَنَّهَا لَكُمْ) düristikde iki tā‘ifeniñ birisi sizgedür diyü

327.19 va‘de qılır (وَتَوَدُّونَ) dağı mü‘minler arzu qılursız (أَنْ غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَةِ) düristikde kuvvet ve qural iyesi

327.20 bolğanga başqası ya‘nī qāfile (تَكُونُ لَكُمْ) sizge bolsa idi diyü (وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَقِّبَ الْعَقَّ) dağı allahü

327.21 te‘ālā haqni haqlavni tiler (بِكَلِمَاتِهِ) öziniñ sözleri (vahyleri) birlen (وَيَقْطَعُ دَابِرَ الْكَافِرِينَ)

327.22 dağı kāfirlerniñ dünyā ‘azābı birlen artlarını kisüvni tileydür ya‘nī siz meşakqatsiz gine mālğa irişüvni

327.23 tileysiz allahü te'ālā özinin dīnni üstün kıluvnu ve haqını zāhir kıluvnu tileydür

(لِيُحَقِّقَ الْحَقَّ) allahü te'ālā

327.24 bu işni kıldı haqını haqlav üçün (وَيُبْطِلُ الْبَاطِلَ) dağı bātılnı bātıllı kılvur üçün

(وَلَوْ كَرِهَ الْجَاهِلُونَ)

327.25 gerçi haqını haqlavnı ve bātılnı bātıllı kıluvnu yavızlar yaratmasalar da (أَذْ) şol vaqtıni isiñizge tüşürinüz

327.26 (فَاسْتَجَابَ لَكُمْ) bes rabbiñizden yardım ister boldıñız (نَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ) sizge cevāb birdi

327.27 (بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ) feriştelerden miñ ferişte birlen (أَنِّي مُنْكَرٌ) düristlikde min sizge yardım birirmün diyü

327.28 (وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ) dağı allahü te'ālā yardım birüvni kılmadı (مُؤَدِّفِينَ) mü'minlerge iyergenleri hāde (الْأَبْشَارِ لَكُمْ)

327.29 meger sizge süyünç kıldı (وَلِنُطْمِئِنَّ بِهٖ قُلُوبُكُمْ) dağı bu yardım birüvni kıluvnu yardım birüv sebebli

I / 328

328.1 köñilleriñiz karar tapsun üçün (وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ) yardım tügildür meger allahıñıñ hužürındadır

328.2 (أَنَّ اللَّهَ هَزَبَتْ حَكِيمٌ) düristlikde allahü te'ālā yardım birüvde gālibdür hem hikmet iyesidür (أَذْ) şol

328.3 vaqtıni isiñizge tüşürinüz (بِعَشِيكُمُ النَّعَاسَ أَمِنَةً مِنْهُ) allahü te'ālā sizge yuğunı taşlar boldı özinden

328.4 sizge emānlik bolsun üçün çünki yuğu kaygularını bitüre nefsnı raħatlandura (وَيُنزِلُ عَلَيْكُمْ) dağı

328.5 sizge indürür boldı (لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ) ol şı birlen pāklanuvıñız üçün (مِنَ السَّمَاوَاتِ) şunu (وَيُنْهَبُ عَنْكُمْ)

328.6 dağı sizden yiberüv üçün (رَجَزَ الشَّيْطَانِ) şeytân vesvesesini (وَلْيُرَبِّطْ عَلَى قُلُوبِكُمْ) dağı köñilleriñizge

328.7 şabrılıqnı biylev üçün (وَيُنَبِّتْ بِهِ الْأَقْدَامَ) dağı şu indürüv sebebli ayaklarıñıznı berkitüv üçün muniñ

328.8 kışşası şahâbeler şoğışda bik kumlu yirge tüşdiler ayakları kumğa baţadur idi hem şol kumlıqda

328.9 yuқuladılar köpisi tüşlendiler gısl kılınurğa şoyuқ şunı kâfirler galebe kılup alğanlar idi

328.10 şeytân şahâbelerge vesvese kıldı kayda sizge allah tarafından yardım şunı kâfirler aldılar siz kayuñız

328.11 tahâretsiz ve kayuñız cünüb hâlinçe namâz oқuysız öziñiz biz allahnıñ dostları diyü gümân kılasız arañızda

328.12 resül allah da bar bes resül allahdan şefâ'at isteñiz diyü şundan şoñ allahü te'âlâ kiç birlen kökden yağmur

328.13 yağdurdı çukurlar şu birlen töldi köllerge şu tolturdılar hayvânlarını şugardılar gısl kıuyındılar

328.14 tahâret aldılar yağmur sebebli kumlar batmay başladı ayakları yirde şâbit boldı hem şeytân

328.15 vesvesesi kitdi bu âyet şuniñ pâklavçı boluvına delâlet kıla bes şu pâklavçı bolsa özi de pâk

328.16 bola (أَذِيَوْمِي رَبُّكَ) ey muhammed 'aleyhi's-selâm şol vaқtnı isiñe tüşür rabbiñ vaہy kılır boldı (إِلَى الْمَلَائِكَةِ)

328.17 feriştelerge (أَنِّي مَعَكُمْ) düristlikde min sizniñ birlen birgemün ya' nı sizniñ yardemiñizde diyü (فَتَّبِعُوا الَّذِينَ آمَنُوا)

328.18 bes imân kitürgen âdemlerni süyünç ve yardım birlen berkitiñiz (سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا) kâfir bolğan

328.19 âdemlerniñ köñillerine taşlarmız (الرُّعْبَ) korқuvnı (فَأَضْرِبُوا فَرْقِيَ الْأَعْنَاقِ) bes kâfirleriñ moyınları

328.20 üstine boğazlarına yâ ki şoğıñız (وَأَضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ) dağı kâfirlerden her bir taraflarına

328.21 soğunuz ya'ni iki kol ve iki ayak taraflarına (ذَلِكَ) bu kâfirlerge soğuv birlen buyuruv

بِأَنَّهُمْ شَاوُوا اللَّهَ

328.22 (وَرَسُولَهُ) bunıñ sebeblidür düristlikde ol kâfirler allahğa hem allahnıñ resüline hilâflık

kıldılar (وَمَنْ يُشَاقِقِ)

328.23 (فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ) ve kimdür allahğa hem allahnıñ resüline hilâflık kıılır (اللَّهُ وَرَسُولَهُ)

bes düristlikde allahü te'ālā

328.24 'azābı қаtı bolğuçıdur (ذَالِكُمْ فَذُوقُوهُ) bes ey kâfirler dünyāda 'azābnı tatuñız

(وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ)

328.25 dağı düristlikde kâfirler üçün kıyāmetde oğ 'azābı bolğuçıdur allahü te'ālā soğışdan қаçuvnıñ harāmlığı

328.26 haқında hem soğış vaқtinde hile aldavnıñ düristligi haқında zıkr kıılınacaq āyetni indürdi

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

328.27 (أَذًا لَنُيْعَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا) her қаққан kâfir bolğan ādemlerge (آمَنُوا) ey anday imān kitürgen ādemler

328.28 yoluқsañız () köp 'asker bolğanları hāde () bes ciñgenñiz hāde kâfirlerden

328.29 қорқup artlarıñıznı döndürmeñiz ya'nī қақмаñız (وَمَنْ يُؤْمَرْ) ve kimdür kâfirlerden қорқup döndürür

I / 329

329.1 bu күnde artnı döndürür ya'nī kâfirlerge yoluқğan күnde kimdür қақар (الْأَيُّ) meger artnı döndürür

329.2 (қақув) yarar (مُتَعَرِّفًا لِقَتَالِ) қаққannıñ soñında қaytadan soğış қıluvğa meyl itken hāde ya'nī

329.3 düşmān ciñdi diyü oylasun üçün evvel қақар da munıñ soñında yañadan soğışurğa

қириşür (أَوْ مَتَعَرِّفًا)

329.4 (الْيَوْمَةَ) yā ki kaçuv yarar müselmānlardan ikinçi cemā'atke қоşılған ҳâlde (فَقَدْ بَاءَ بَغْضٍ مِنَ اللَّهِ) şöğış

329.5 vaқtinde kāfirlerden қорқup қаққан киши таһқик allahdan ачuvға tiyüşli boluv birlen қaytdı (وَمَا وَاهُ جَهَنَّمَ)

329.6 daһı şöğışdan kaçuvçınıñ baraçak ornı cehennemdür (وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ) ni yavız evrilecek orundur

329.7 ol cehennem bu āyet şöğışdan kaçuvniñ günāh boluvı haқında hem şöğışda һile һadi'niñ dürist boluvını da

329.8 bildüre çünki allahü te'ālā şöğışdan kaçuvçılarga va'id қıldı likin şöğışdan kaçuvniñ günāh boluvı

329.9 kāfirler müselmānlardan birge bir gine ülüş artuқ bolsalar ya'nı bir müselmānға iki kāfir gine bolsa ammā

329.10 birge birden artuқ bolsalar meşelā bir müselmānға üç kāfir bolaçaq bolsa bu vaқtde kaçuv һarām

329.11 tügil daһı allahü te'ālā bu һükmden iki түrli kişini çıғardı birisi düşmānlarnı aldar üçün

329.12 қаққан киши ikinçisi kaçup ikinçi müselmān cemā'atine қоşılған киши bes mundan bilindi şöğışda

329.13 aldav yaray iken ammā һıyānet ğadr bu dürist tügil bu ikisi arasında ayurma şol һadi'a diyü şuña

329.14 eytile düşmān şöğışmay indi қорқdı dip oylasun üçün başqa bir iş birlen meşğül bolup şöñra

329.15 şöğışқа iқdām қılır ammā һıyānet (ğadr) min bu күn şöğışmaym diyü aldar da düşmānnıñ ğafleti vaқtinde

329.16 kilüp şöğış başlar bir vaқte һazret-i 'ömerniñ oğlı resül allah yiberген bir 'asker içinde idi

329.17 kāfirlerden kaçup medīnege kildiler ibn-i 'ömer ey allahniñ resüli biz şöğışdan қаққан kişiler didi

329.18 resül allah siz kaçuvçılar tügil içlerinde min hem aşһābım bolған müselmānlar cemā'atine қоşuluvçılar didi

329.19 (فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ) bes ey mü'minler siz қувvetiñiz birlen müşrikleriñi öltürmediñiz (وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ) likin allahü te'ālā

329.20 müşrikleriñi öltürdi (وَمَا رَمَيْتَ) daһı ey muһammed ('aleyhi's-selām) müşrikleriñi közlerine irişküçi itüp sin atmadıñ

- 329.21 (أَذْرَمَيْتَ) şüretde atқан zamānında (وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى) likin allahü te‘ālā anday bir vaqtda qureyşler müselmānlar
- 329.22 birlen soğışurğa ‘aқанқalden kilüp çıққаç resül allah eytdi ey allah bular qureyşler maқtanuşup ve tekebbürlenüp
- 329.23 soğışurğa kildiler resüliñni yalğanğa tutalar sinden şoraymun va‘de qılğan nerseñni bir diyü
- 329.24 şundan şoñ hazret-i cebrā’ıl kildi bir avuç tofraқ al da kāfirlerge aқ didi müselmānlar cemā‘ati birlen
- 329.25 qureyş kāfirleriniñ cemā‘ati soğışurğa qara qarşı kilgenleri zamānda resül allah bir avuç tofraқ alup
- 329.26 ”شاهت الوجره“ diyü kāfirleriñ yüzlerine anday her bir müşrik közleri birlen meşğül boldılar bes qaçdılar
- 329.27 müselmānlar artlarından qovup qayusını öltürdiler ve qayusını esir itdiler müselmānlar qaytqaç maқtana
- 329.28 başladılar qayusı eytdi min filānnı öltürdim qayusı min öltürdim hem esir de aldım diyü şol haқda
- 329.29 allahü te‘ālā zıkr qılınğan āyetni indürdi allahü te‘ālā bu işni qıldı kāfirlerge qahr üçün
وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ

I / 330

- 330.1 (مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا) dağı allahü te‘ālānıñ özinden imān kitürgen ādemleriñ körkem ni‘met birlen ni‘metlev üçün
- 330.2 hāşıl allahü te‘ālānıñ bu işleriñ qıluvı mü’minlerge izgülik ve qureyşlerge qahr üçün
(إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ)
- 330.3 düristlikde allahü te‘ālā mü’minleriñ yardım istevlerini ve du‘alarını işitküçidür hem niyetlerini bilgüçidür
- 330.4 (ذَلِكُمْ) siz mü’minlerge allahü te‘ālā körkem ni‘met birlen en‘ām qıluvından maқşūd
(وَأَنَّ اللَّهَ)
- 330.5 allahü te‘ālā (مُوهِنٌ كَيْدَ الْكَافِرِينَ) kāfirleriñ hilelerini za‘iflendirüvçidür ya‘nī mundan maқşūd mü’minlerge

330.6 en'âmdur kâfirleri za'iflendürüv ve hilelerini bâtil kıluvdur (أَنْ تَسْتَفْتَحُوا) eger siz yardım isteseñiz

330.7 (فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ) taḥkîk sizge yardım kildi bu söz mekke ehline ḥorlav tarîki birlen ḥiṭâb çünki

330.8 mekke kâfirleri şoğışka çıķğan vaḫtde ka'be perdelerine aşıluv yarup ḳayu tarafda ḫaḳlıḳ şol tarafḳa yardım bir

330.9 eger muḫammed ('aleyhi's-selâm) ḫaḳlıḳda bolsa añar yardım bir eger biz ḫaḳlıḳda bolsaḳ bizge yardım bir diyü yalbardılar

330.10 (وَأَنْ تَنْتَهُوا) ve eger siz mekke kâfirleri küfrden hem resül allahğa düşmânlıḳdan tıyılsañız (فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ)

330.11 bes ol tıyıluv sizge izgüdür (وَأَنْ تَعُودُوا نَعُدَّ) ve eger siz muḫammed ('aleyhi's-selâm) birlen şoğışka ḳaytadan

330.12 kirişseñiz biz de muḫammed ('aleyhi's-selâm)ge yardım birlen ḳayturmız ya'nî ḳaytadan yardım kılurmız (وَأَنْ تُغْنَى عَنْكُمْ)

330.13 (فَتُكْفَمُ شَيْئًا) ve sizlerden cemâ'atiñiz hiç nerseni yibermes (وَلَوْ كُفِّرَتْ) gerçi köp bolsa da (وَأَنَّ اللَّهَ)

330.14 (مَعَ الْمُؤْمِنِينَ) daḫı düristlikde allahü te'âlâ mü'minler birlen birgedür ya'nî mü'minlerge yardım itüvdedür (بِأَنَّ)

330.15 (أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ) allahğa daḫı allahnıñ resûline ey anday imân imân kitürgen âdemler (أَيُّمَّا الَّذِينَ آمَنُوا)

330.16 (وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ) daḫı resülden itâ'atinden yüz döndürmeñiz (وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ) itâ'at kılıñız ḫâlbükim

330.17 siz ḳurânı daḫı va'azlerni işitesiz (وَلَا تَكُونُوا) daḫı ey mü'minler siz bolmañız (كَالَّذِينَ)

330.18 âdemler kibi (قَالُوا) ol âdemler eytdiler (سَمِعْنَا) işitdük biz diyü (وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ) ḫâlbükim özleri

330.19 fâ'idelenüv işitüvi birlen işitmesler göyâ ki bütünley işitmegen kibidürler (أَنْ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ) düristlikde

330.20 allahü te‘ālā huzūrında yir yüzinde yürüy turğan cān iyeleriniñ iñ yavızı

(الْصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يُعْقِلُونَ)

330.21 haqñı işitüvden çoqraq ve haqñı söylevden tilsiz şunday bolğan cān iyeleridür ki haqñı bilmesler de

330.22 (وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فَبِهِمْ خَيْرًا)

ve allahü te‘ālā bu çoqraq ve tilsiz bolğan cān iyelerinde (kāfirlerde) izgülik

330.23 barlıqñı bilse idi (لَا تَسْمَعُونَ)

idi (وَلَوْ)

330.24 (لَقَوْلُوا) ve eger alarğa izgülikni işitürse (لَقَوْلُوا) izgülikden yüz döndürürler fā’idelenmesler

330.25 yā ki taşdıq soñında da qaytadan mürted bolurlar (وَهُمْ مُعْرِضُونَ) hālbükim alar imāndan yüz döndürüv-

330.26 çilerdür (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey anday imān kitürgen ādemler (اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ) allahñı dağı

330.27 resülni boy şunuv birlen qabül itiniz (إِذَا دَعَاكُمْ) her qayçan resül sizni ündese (لِمَا يُحْيِيكُمْ) sizni

330.28 meñgülik tirüklik birlen tirgüze turğan nersege ya‘nī dīn işine bir vaqıtde resül allah «أَبِي» yanından ötüp

330.29 barganda ubey namāz okuydur idi resül allah ubeyge ündedi ubey namāzñı aşuğup tamām itüp resül allah

I / 331

331.1 yanına kildi resül allah min ündegeçde kilüvden sini nerse tıydı didi ubey yā resül allah namāz

331.2 oquydur idim didi resül allah eytdi eyā miñe vaḥy qılıngan nersede miñe resül ündegende qabül itiniz

331.3 digen āyetden haber birilmedi mü didi bu rivāyet haqında ba‘ zılar eytdiler resül allahñı kiçiktürürge yaramay

331.4 turğan ündevi murād elbette munday (وَأَعْلَمُوا) işde namāzñı da kisüv tiyüş bolur (وَأَعْلَمُوا) dağı ey mü’minler

331.5 biliñiz (أَنَّ اللَّهَ يَعْدِلُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ) düristlikde allahü te‘älā ir birlen irniñ köñli arasında perde bolur ya‘nī

331.6 ir allahniñ tilevinden başqa mü‘min bolurğa da kâfir bolurğa kâdir bolmas (وَأَنَّهُ إِلَٰهٌ تَعَشُرُونَ) dağı biliñiz

331.7 düristlikde allahü te‘älā ol allahü te‘äläge āhiredte qobarılmış bolursız (وَأْتَعَرُوا فِتْنَةً) eger sizge fitne irişse

331.8 fitneden qorqıñız ya‘nī ‘azābdan (لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً) ol fitne sizlerden zālīm bolğan

331.9 larğa hāş bolğan hālde irişmes belki hemmeñizni ‘āmmeler (وَأَعْلَمُوا) dağı biliñiz (أَنَّ اللَّهَ شَدِيدٌ)

331.10 (وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ) düristlikde allahü te‘älāniñ ‘azābı qatı boluvçıdur (الْعِقَابِ) dağı ey muhācir

331.11 mü‘minler şol vaqtı isniñge tüşürniñiz ol vaqtde siz az boldıñız (مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ) mekke yirinde za‘īf

331.12 lendürilmiş boldıñız ya‘nī qureyşler sizni za‘īflendürdiler (تَخَافُونَ) qorqar boldıñız (أَنْ يَنْخَطِفَكُمْ)

331.13 (فَأَوَّاكُمْ) öziñizni ādemlerniñ (قُرَيْشِ) tizlik birlen tutup aluvlarından (النَّاسِ) bes sizni

331.14 medinege qaytardı (وَأَيَّدَكُمْ بِنُصْرِهِ) dağı allahü te‘älā sizni yademi birlen kuvvetli qıldı (وَرَزَقَكُمْ مِنْ)

331.15 (لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) dağı sizni helāl ni‘metlerden rızqlandırdı (الطَّيِّبَاتِ) bu ni‘metlerge şükr qıluviñiz

331.16 üçün allahü te‘älā emānetke ve başqa nerselerge hıyānet qıluvniñ dürist tügilligi haqında zıkr qılınacaq

331.17 āyetni indürdi (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey anday imān kitürgen ādemler (لَا تَعْبُدُوا اللَّهَ وَالرُّسُولَ) allahğa

331.18 dağı resül allahğa hıyānet qılmañız ya‘nī allahğa farzlarını qılmav birlen resül allahğa senetlerini qılmav

331.19 birlen hıyānet kıılmañız (وَتَقْرُونُوا أَمَانَتِكُمْ) dağı aralarıñızda emānetleriñizge hıyānet kıılmañız (وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ)

331.20 ħālbūkim siz hıyānetniñ günāhsını bilürsiz allahü te‘ālā bu āyetde allahğa hem resūl allahğa hem emānetke hıyānet

331.21 kııluvdan tıydı bir vaqtde resūl allah benū qarīze yehūdlerini yigirmi bir kiçe muħāşara kıılup turdı benū

331.22 qarīzeler resūl allahdan şulħ şoradılar resūl allah şulħdan baş tartdı benū qarīzeler bizge ebu'l-bābeni

331.23 yiber anarğa meşveret kıılayık didiler resūl allah ebu'l-bābeni yiberdi benū qarīzeler ebū'l-bābege eytdiler

331.24 bu iş ħaķında ni meşveret biresün diyü ebū'l-bābe eytdi sa‘d bin mu‘aznıñ ħükmine rażı bolamız diyü

331.25 boğazına işāret kııldı bizni boğazlav tiyüş didi min allahğa hem resūl allahğa hıyānet kııldım diyü

331.26 özini mescid divarlarından bir divarğa beyledi hem yemīn itdi ölgenime ķadar yā ki allahü te‘ālā

331.27 tevbemni ķabūl itkenge ķadar ta‘ām aşamam şarāb içmem diyü hem yidi kūn beylengen köyinçe turdı

331.28 ħūşī kitūp yığıldı soñra allahü te‘ālā tevbesini ķabūl itdi hem ebū'l-bābege allahü te‘ālā tevbeñni ķabul

331.29 itdi öziñni çişüp ķutķar didiler ve allah resūl allah özi kilüp çişmeyinçe çişmeym didi hem

I / 332

332.1 resūl allah öz ķolı birlen çişdi şundan soñ ebū'l-bābe eytdi tevbemniñ tamāmlıǵı cümlesinden şol

332.2 bolsun günāħ kıılğan ķavmimniñ yurtından hicret kıılam malımdan bütünley ayrılam didi resūl allah

332.3 üçden birini taşdıķ kıılsañ yiter didi (وَأَعْلَمُوا) dağı biliñiz (أَنَا أَمْوَالِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ)

332.4 başķa tūgildür mālalarıñız ve balalarıñız fitnedür ve sizni āħiret işinden döndürgüçidür (وَأَنَّ اللَّهَ)

- 332.5 düristlikde allahü te‘älā (عَمَلُهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ) ol allahü te‘älā huzürında uluğ şevāb bardur (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا)
- 332.6 ey anday imān kitürgen ādemler (أَنْ تَتَّقُوا اللَّهَ) eger allahdan qorqsañız (يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا) allahü te‘älā
- 332.7 sizniñ üçün haqq birlen bāṭıl arasını ayura turğan köñilleriñizde hidāyet ve yardım qılır (وَيَكْفُرُ)
- 332.8 (وَيَغْفِرْ لَكُمْ) dağı allahü te‘älā sizden yavızlıqlarıñızni ürter (عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ) dağı sizniñ günāhlarıñızni
- 332.9 yarlıqar (وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ) ve allahü te‘älā uluğ fazl iyesidür (وَإِنْ) dağı ey muḥammed (‘aleyhi's-selām)
- 332.10 şol vaqtıni isiñe tüşür (بِعَمَلِكُمْ كَفَرُوا) kāfir bolğan ādemler siñe mekr qılurlar (لِيُنَبِّئُوكَ)
- 332.11 sini ḥabs qıluvları üçün (أَوْ يَقْتُلُوكَ) yā ki sini öltürüvleri üçün (أَوْ يُغْرِبُوكَ) yā ki sini
- 332.12 çıgaruvları üçün bir vaqtde qıreyş kāfirleri ensārniñ resül allahğa imān kitürüp bī‘at birüvlerini
- 332.13 işitkeç resül allah haqqında kiñeş iter üçün dārü’n-nedve (meşveret yurtı)ge cıyıldılar bir kart ādem
- 332.14 şüretinde bolup iblis de kirdi min necd şehriden kilgen kartmun sizniñ meşveretiñiz bolaçaqını işitüp
- 332.15 kildim sizniñ meclisiñizde ḥāzır boluvni tiledim likin minim fikrimni ve naşihatimni yoqğa çıgarmassız min köpni
- 332.16 körgen kart didi qıreyşler türlü sözler söyleşdiler aralarından ebū’l-baḥterī digen kişi eytdi
- 332.17 muḥammed haqqında minim fikrim şol muḥammedni bir ivge biklep qoyayıq ol ivniñ bütün tişeklerini bikleyik aşamalık
- 332.17 içmelik bire turğan bir tişek gine qaldurayıq ölgençe şol ivde yatsun didi necd kartı eytdi bu fikr
- 332.18 bir nersege yaray turğan fikr tügil muḥammed qavmi kilür de sizniñ birlen şoğışup muḥammed (‘aleyhi's-selām)nı
- 332.19 çıgarurlar didi ‘ömer ve oğlu hişām eytdi muḥammed haqqında minim fikrim şol bir tevege meñgizesiz de yiriñizden yırağ itüp

332.20 taşlay siz başka yirde tilese ni kılsun sizge zararı yok diyü ve yine mezkür necd qarıtı bu fikrde bir nersege de yaray

332.21 turğan fikr tügil didi muḥammed (ahm)nı siz mundan adaşdurğan birlen bargan yirinde ikinci qavmni boza didi

332.22 ebū cehl eytdi minim muḥammed ḥaḳında fikrim şol mekkeniñ her qabilesinden köp balalar cıyamız her qayu bala qolına ötken

332.23 qılıç tutduramız hemmesi birden moynını cavup üzsünler qanı bütün qabilege taralsun bütün qabile birlen şoğışurğa

332.24 benū ḥāşimlerniñ qıvveti yitmes ‘aql şorasalar tölermez didi mezkür necd qarıtı mine bu yigitnin fikri barı toğrı

332.25 ādem ikenseñ didi hem ebū cehl fikri boyınça ‘amel itüvge qarar birüp taraldılar ḥazret-i cebrā’ıl kilüp

332.26 bu vāk‘adan resül allahğa ḥaber birdi hem hicret birlen emr kıldı resül allahniñ yaḫa turğan ornına ḥazret-i ‘alī

332.27 yatdı resül allah ebū bekr el-şiddiḳ birlen ğarge kitdiler (وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ) qureys kāfirleri de mekr qılurlar

332.28 hem allahü te‘ālā de mekr qılır ya‘nī alarniñ mekrleri berāberinde tedbir qılır (وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ) allahü te‘ālā

I / 333

333.1 mekr qıluvçılarniñ izğüregidür hem allahniñ mekri eşlirekdür (وَإِذَا تَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا) ve her qayqan müşrikler

333.2 üzerine bizniñ āyetlerimiz oqulmuş bolsa (فَالرَّاقِبَتُمْ مَعَنَا) taḫḳiḳ işitdük biz dip eytdiler (لَوْ نَشَاءُ لَنُلَاقِيَنَّاهُمْ هُنَا)

333.3 eger biz tilesek idi biz de kurān kibini eytür idük diyü bu sözni eytüşçi ḥarş oğlı nazır bir qavmniñ

333.4 başı bolduğında ḥarş oğlı nazrniñ eytüvi bütün qavmniñ eytüvi kibi bola (إِنَّ هُنَا الْأَسَاطِيرُ الْأُولَىٰ)

333.5 imes bu qurān meger evvelgilerniñ yalğanlağan nerseleridür diyü (وَإِذْ) dağı ey muḥammed (‘aleyhi's-selām) şol vaḳtni

333.6 isiñe tüşür (قَالَ الرَّاهِبُ) harş oğı nazırlar eytdiler ey allah (أَنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ) eger bu muhammed ‘aleyhi's-selām

333.7 oğuy turđan nerse (qurān) haqq bolsa (مِنْ عِنْدِكَ) siniñ huzurından indürilmiş bolsa
فَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا

333.8 (أَوْ أَتَيْنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ) yeise bizge rencitküçi (مِنَ السَّمَاءِ) bes bizniñ üzerimizge kökden taş yavdur

333.9 ‘azābnı kitür (وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ) allahü te‘ālā bu kāfirleri şorağan nerseleri birlen ‘azāb qılır

333.10 bolmadı (وَأَنْتَ فِيهِمْ) sin ey muhammed ‘aleyhi's-selām alar içinde bolğanda (وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ) dağı allahü te‘ālā ol

333.11 kāfirleri ‘azāb qılır bolmadı (وَهُمْ يَسْتَفْتِرُونَ) hālbükim ol kāfirler yarlıkamağ isterler ya‘nī tavāf

333.12 qılğan vaqtlarında «غفرانك غفرانك» dip yürürler (وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ) ve ni nerse boldı alar üçün

333.13 allahü te‘ālāniñ alarnı ‘azāb qılmavından ya‘nī alarnı allahü te‘ālāniñ ‘azāb qıluvından tıyğan hiç nerse

333.14 yoğ siniñ ve mü'minlerniñ mekkeden çığuvı şoñında ‘azāb qılır (وَهُمْ يُصَلُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ) hālbükim

333.15 alar mescid-i harāmda tavāf qıluvdan sini ve mü'minlerni tıyarlar (وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ) ve ol kāfirler allahniñ

333.16 mescid-i harāmınıñ hocaları bolmadılar (أَنْ أَوْلِيَاءَهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ) mescid-i harāmniñ hocaları imes meger

333.17 şirkden şaqlanuvçılardur (وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ) likin müşriklerniñ köpisi mescid-i harāmğa hoca

333.18 tügilliklerini bilmesler mescid-i harāmniñ hocası biz dip yürürler (وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ) dağı

333.19 müşriklerniñ beytu'l-lah huzurındağı du‘aları bolmadı (الْأَمْكَاءُ وَتَضَيُّةً) meger kuş tavışı kibi olav hem qol

333.20 çapuv boldı müşrikler beytu'l-lah tiresinde yalangaç barmaqlarını birisini birisine kiritüp olap ve qollarını

333.21 qara qarşı çavup yürüyer idi dimişler (فُتُّوا الْعَنَابَ) bes ey kâfirler bedr şoğışındağı 'azābnı

333.22 tatuñız (بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ) kâfir boluviñız sebebli (أَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا) düristlikde kâfir bolğan ādemler

333.23 (يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ) mällarnı şarf qılurlar (لِيُصَلُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) allahü te'ālāniñ yolından (dīninden)

333.24 tıyuvları üçün bedr şoğışında qureyslerden iki irden her birisi boğazlar üçün onar teve aşandılar

333.25 (ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً) muniñ soñında bu niyet birlen şarf qılurlar (فَسَيَتَقَرَّبُونََهَا) muniñ soñında bu

333.26 mällar ol kâfirler üzerine 'āqibetinde şasret bolur (ثُمَّ يَخْلَبُونَ) muniñ soñında āhirü'l-emr

333.27 ol kâfirler ciñilmiş bolurlar (وَالَّذِينَ كَفَرُوا) ve şunday ādemler kâfir boldılar

333.28 ya' nī küfrlerinde şābit boldılar (إِلَىٰ جَهَنَّمَ يَعْشُرُونَ) cehennem şarı qobarılmış bolurlar (لِيُمَيِّزَ اللَّهُ)

I / 334

334.1 (الْغَيْبِثُ مِنَ الطَّيِّبِ) cehennem şarı qobarılmış bolurlar allahü te'ālāniñ qabāhatni (kâfirni) yağşıdan (mü'minden)

334.2 ayuruvi üçün (وَيَجْعَلُ الْغَيْبِثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ) dağı qabāhatniñ ba' zısını ba' zısı üzerinde

334.3 (üstünde) qıluv üçün (فَيُرَكِّمُهُ جَمِيعًا) bes qabāhatniñ hemmesini birge cıyar ba' zısını ba' zısına қоşar

334.4 (فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ) bes qabāhat bolğan ferikniñ küllisini cehennemde qılır (أَذَلَّتْكَ هُمُ الْفَاسِرُونَ) bu qabāhat

334.5 ferik alardur özlerine zarar itüvçiler (قُلِّلْنَا لِلَّذِينَ كَفَرُوا) ey muhammed 'aleyhi's-selām kâfir bolğan ādemlerge eyt

- 334.6 ya' nī ebū süfyān ve yoldaşlarına (أَنْ يَذُنُّوا بِغُفْرَتِهِمْ مَا فَدَسَلُوا) eger islāmğa kirüv sebebli resül allahğa
- 334.7 düşmānlıqdan tıyılsalar alarnıñ evvelgi günāhları yarlıqanmış bolur (وَأَنْ يَّعُودُوا فَبِمَا ضَلُّوا الْأَرْضِينَ)
- 334.8 ve eger resül allah birlen şoğış qıluvğa ve düşmānlıqğa kiri qaytsalar bes taḥḳīk evvelgileriniñ seneti
- 334.9 ötdi ya' nī evvelgiler ḥaḳında bizniñ senetimiz ('ādetimiz) dünyāda helāk itüv ve āḫiretde 'azāb qıluv idi
- 334.10 bularğa hem şol senetimizni qılurmız (وَقَاتِلُوهُمْ) ey mü'minler kāfirler birlen şoğış qılığız (حَتَّى لَا تَكُونَ)
- 334.11 (وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ) kāfirlerde küfr ve şirk bolmasun üçün (tapılmasun üçün) (فَقِنَّةٌ) daḫı
- 334.12 dīniniñ küllisi ḥāliş allah üçün bolsun üçün (فَإِنْ أَنْتَهُوا) bes eger kāfirler küfrden tıyılsalar (فَإِنْ)
- 334.13 (بِمَا يَعْمَلُونَ بِصِيرٍ) bes düristlikde allahü te'ālā (اللَّهُ) kāfirleriniñ işlegen ve qılğan nerselerini körgüçidür
- 334.14 ya' nī küfrden tıyıluvları ve islāmları berāberinde ülüş birür (وَأَنْ نُّوَلِّوْا) ve eger kāfirler islāmndan yüz
- 334.15 döndürseler ve küfrden tıyılsalar (فَاعْلَمُوا) bes biliñiz (أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ) düristlikde allahü te'ālā sizniñ
- 334.16 ḥocañız ve yardım birüvçiniñizdür (نِعْمَ الْمَوْلَىٰ) ni ḥoş ḥocadur ol allahü te'ālā (وَنِعْمَ الْمَصِيرُ) ve ni ḥoş yardım
- 334.17 birüvçidür ol allahü te'ālā 10 ınçı pāre başı (وَأَعْلَمُوا) daḫı ey mü'minler biliñiz (أَتَمَّاعْتَمِتُمْ) düristlikde sizniñ
- 334.18 kāfirlerden ḳahra alğan nerseniz (مِنْ شَيْءٍ) bar bolğan nersedən (فَإِنَّ لِلَّهِ عَمَّا) bes düristlikde ol ḡanīmet
- 334.19 mālınıñ bişden birisi allahü te'ālāgedür likin bu orunda allahü te'ālānı zıkr-i ta'zīm üçün gine digenler yā ki

334.20 bişden biri biş türli kişiğe bölüv allahü te‘ālāge s̄ābitdür (وَلِلرَّسُولِ وَلِلَّذِينَ آمَنُوا) dağı resülgedür

334.21 hem resülge yaqınlıq iyesi bolğan ādemlergedür (وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْأَسْفِلَ وَالسَّابِقِينَ) dağı yetimlerde

334.22 hem miskınlerge hem yol oğlına (misāfirge) dūr ya‘nī şol biş türli şınıfğadur likin allahnıñ

334.23 vefātı birlen öz ülüşi de hem yaqınlıq iyesi qardeşleriniñ ülüşi de sākıt digenler bes üç şınıf ğına

334.24 qala (أَنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ) eger siz allahü te‘ālāge imān kitürür bolsañız (وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ

334.25 (الْعُرْقَانِ) dağı qulımız muħammed ‘aleyhi's-selāmga haqq birlen bātılnı ayurğuçı bolğan bedr şoğışı küninde indürgen

334.26 nersemizge (feriştelerge āyetlerge) imān kitürür bolsañız (يَوْمَ النَّقَىٰ الْجَبْعَانِ) ol haqq birlen bātılnı

334.27 ayurğuçı bolğan bedr şoğışınıñ müselmānlar birlen kāfirler cemā‘atiniñ yoluğğan künidür

334.28 (إِن) şol vaqtdür ol (وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ve allahü te‘ālā her bir nerse üzerine küçi yitküçidür

334.29 bedr küni (أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الْثَانِيَةِ) siz medīnege yaqın bolğan çuqur yanında boldıñız (وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ)

I / 335

335.1 ve ol kāfirler medineden yırağ bolğan çuqur yanında boldılar (وَالرَّكْبُ اسْفَلَ مِنْكُمْ) dağı kāfile sizniñ

335.2 orniñızdan töben bolğan orunda idi (وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاجْتِمَاعِكُمْ فِي الْمِيعَادِ) ve eger siz hem mekke kāfirleri

335.3 şoğış qılur üçün va‘de qılışğan bolsañız idi va‘dege vefā qıluvda ihtilāf qılğan bolur idiñiz

335.4 ya‘nī alarnıñ köplik ħālini ve öziñizniñ azlıq ħāliñizni bilseñiz idi alarnıñ ğālib boluvından

335.5 qorqup sizniñ va' dege vefā qıluvda ba'zıñız ba'zıñızğa qarşı bolğan bolur idi

وَلَكِنْ لِيَنْفِىَ اللَّهُ أَمْرًا

335.6 (كَانَ مَفْعُولًا) likin allahü te'ālā sizni mi'ādsız cidi qılurğa tiyüş bolğan işni (dostlarına yardımni

335.7 düşmānlarına qahrnı) ötevi üçün (لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ) helāk bolğan kişi zāhir delilden

335.8 helāk bolsun üçün (وَبَعْضٍ نَّحَىٰ عَنْ بَيِّنَةٍ) hem tirüklik iñken kişi zāhir delilden tirüklik itsün

335.9 üçün ya'nī allahü te'ālā bu işni qıldı ölgen kişi zāhir delilni ve 'ibretni körüp ölsün üçün

335.10 hem tirüklik qılğan kişi de zāhir delilni ve 'ibretni körüp tirüklik kılın üçün (وَأَنَّ اللَّهَ) dağı

335.11 düristlikde allahü te'ālā (لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ) elbette kāfirniñ küfrini hem tiyüşli 'āzābnı oşandaq mü'minniñ

335.12 imānnı hem tiyüşli şevābnı işitküçidür hem bilgüçidür (إِذْ) ey muhammed 'aleyhi's-selām şol vaqtı isine

335.13 tüşür (يُرِيكَهُمُ اللَّهُ) allahü te'ālā körsetür ol kāfirlerni siñe (فِي مَنَامِكَ) yuquñda (فَلْيَلَا) az itüp sin

335.14 alarnıñ azlığında şahābeleriñe haber birürseñ de alarğa kuvvet ve gayret hāşıl bolur

وَلَوْ أَرَادَكُمُ كَثِيرًا

335.15 (لَمَشَانَكُمْ) ve eger siñe ol kāfirlerni yuquñda köp itüp körsetse idi siz qorqar idiñiz

وَلَقَنَّا زَعْتِمَ

335.16 (فِي الْأَمْرِ) dağı şoğış emrinde nizā' qılışur idiñiz fikrleriñiz taralur idi (وَلَا كَرَّ اللَّهُ سَاءًا) likin allahü

335.17 te'ālā sizni qorqudan ve nizā' leşüvden selāmet qıldı (أَنَّهُ عَلِيمٌ بِنَاتِ الصُّورِ) düristlikde ol allahü te'ālā

335.18 kökreğ iyelerini bilgüçidür ya'nī bendeleriñ köñillerinde bolğan nerselerini bilgüçidür

(وَأَذْ) dağı

335.19 ey muḥammed ‘aleyhi's-selām hem mü’minler şol vaḫtni isiñizge tüşürinüz (يُرِيكُمْ) kâfirleri sizge körsetür boldı

335.20 allahü te‘ālā (إِذَا التَّعَيَّنْتُمْ) sizniñ kâfirler birlen yoluḡan vaḫtiñizde (فِي أَعْيُنِكُمْ) sizniñ köziñizde (قَلْبًا)

335.21 az itüp tā kim ibn-i mes‘ūd yanındaḡı ādemge köresün mi ol kâfirleri yitmiş gine didi yanındaḡı ādem

335.22 eytdi yüz bolur diyü (وَيُقَالُ لَكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ) daḡı kâfirleriñ közlerinde sizni az itüp körsetür

335.23 allahü te‘ālā tā kim ebū cehl muḥammed (‘aleyhi's-selām) hem şaḡābeleri boḡazlana turḡan teve aşarlıḡ

335.24 azuḡ ḡına iken didi müselmānlarnı şoḡış başlanmasdan burun kâfirler közinde az itüp körsetüv

335.25 kâfirler müselmānlar bik az diyü bātırçılıḡ kılıp şoḡışқа ḡāzirlenmey gine kirsünler üçün şoḡış

335.26 kıla başlaḡaç allahü te‘ālā müselmānlarnı köpeytdi ya‘nī köp itüp körsetdi kâfirler ḡorḡsunlar

335.27 üçün allahü te‘ālāniñ köp ‘askerni az itüp az ‘askerni köp itüp körsetüvi uluḡ ‘alāmetlerindendür

335.28 ḡünki köz gerçi aznı köp köpni az itüp körse de bu vech üzerine tüḡil ammā bu vech üzerine

335.29 kâfirleri mü’minlerge az itüp körsetüv hem şoḡışdan burun mü’minleri kâfirlerge az itüp körsetüv şoḡışa

I / 336

336.1 başlaḡaç köp itüp körsetüv elbette allahü te‘ālāniñ közlerni ba‘zı ādemleri körüvden men‘ kıluvi birlen

336.2 bola (لِيَقْضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا) allahü te‘ālāniñ bu revişçe körsetüvi öziniñ ‘ilminde kıluḡa tiyüşli

336.3 bolḡan nerseni ötevi üçündür (وَاللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورَ) ve ol allahü te‘ālāge işleri ḡaytarılmış bolur

336.4 (إِذَا تَعَيَّنْتُمْ فَمَتَىٰ) ey anday imān kitürgen ādemler (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ آمَنُوا) kâfirler

336.5 cemā'atine yoluşsañız (فَأْتَبَتُوا) bes şoğışurğa şābit bolıñız kaçmañız (وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا) dağı

336.6 allahü te'ālānı köp zıkr itıñız şoğış vaқtlarında (لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ) maқşüdiñizğa irişüviñiz üçün (وَأَطِيعُوا)

336.7 (اللَّهُ وَرَسُولَهُ) dağı allahğa ve allahnıñ resüline itā'at kılıñız (وَلَا تَنَازَعُوا) dağı bedr şoğışında nizā'laşqa-

336.8 niñiz kibi nizā'laşmañız (فَتَفَشَلُوا) bes za'iflenürsüz ve қorқақlanursüz (وَنَهَبَ رِيْعَكُمْ) dağı

336.9 қувvetiñiz ve devletiñiz қoliñızdan kiter bu āyetden bilindi ki devletniñ қoldan kitüvine baş sebab ittifaқsızlıқ

336.10 iken rüsiyehdegi müselmānlarnıñ hem devletleriniñ қollarından kitüvi açuқ ittifaқsızlıқdandur hānlar

336.11 arasında türli 'adāvetler bolduқdan ehliniñ haқnı anlamavındandur (وَأَصْبِرُوا) dağı düşmān birlen

336.12 şoğış қılıғanda şabrlıқ kılıñız (أَنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ) düristlikde allahü te'ālā şabrlıқ kıluvқılarnıñ

336.13 yardemi birlendür (وَلَا تَكُونُوا) dağı ey mü'minler siz bolmañız (كَالَّذِينَ) şunday ādemler (mekke kāfirleri)

336.14 kibi (خَرَجُوا مِنْ بَآرِهِمْ بَطْرًا) ol ādemler yurtlarından maқтанғанları hāde çıқdıлар (وَرِثَاءَ النَّاسِ)

336.15 dağı ādemlerge riyālanғанları hāde bātır ve comarţ dip maқtasunlar digenleri hāde çıқdıлар мүkrıklar

336.16 bedr vāқи'asında haсğa digen orunğa yitkeç ebü süfyānnıñ ilçisi kildi kiri қaytıñız kāfileñiz

336.17 selāmet қutuldı didi ebü cehl yok қaytmaybiz bedrge baramız anda hāmır içemiz қızlardan oyunлар

336.18 oynatduramız teveler boғazlaymız 'arablarnı da ta'āmlanduramız didi vāk'ā ebü cehl sözi boyınça bardılar

336.19 ammā isritkeç hāmır ornına ölüm hāmırını içdiler қızлар ойынını işitüv ornına ölüm haşreti üçün yıғlav

336.20 ılarını nevhelerini işitdiler allahü te‘ālā mü‘minlerni alar kibi bolmaqdan tıydı

(وَيَصُّوْنَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ)

336.21 dağı allahü te‘ālānıñ (dıninden) tırganları hālde çıqdılar (وَاللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ حَمِيْطٌ) ve allahü te‘ālā kāfirleriniñ

336.22 kılğan ‘amellerni kāmil bilgüçidür (وَاذْ) dağı Şol vaqtıni isiñe tüşür ey muħammed

‘aleyhi's-selām (زَيْنَ اللّٰهِ)

336.23 kāfirlerge Őeytān ziynetledi (أَعْمَالَهُمْ) ‘amellerini ya‘nı resül allahğa düşmān bolurdı

336.24 ‘amellerini iblīs kāfirlerge mātūr itüp körsetdi (وَقَالَ لِأَغَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ) dağı Őeytān

336.25 eytdi sizge bu künde ādemlerden gālīb kilüvçi hiç kim yoğ (وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ) ve min sizni kütķaruvçımın

336.25 diyü ya‘nı Őeytān kāfirleriniñ köñillerine Şaldı bu künde sizniñ ciñilüv ihtimālınız yoğ diyü (فَلَمَّا تَرَأْتِ)

336.26 (الْفِئْتَانِ) bes mü‘minler fırķası birlen kāfirler fırķası birisini birisi körüp yoluğışkanları zamānda

336.27 (نُكْمٌ عَلَىٰ عَقَبَيْهِ) Őeytān kaçķanı hālde iki ökçesi üzerine kiri kaytdı ya‘nı hılesi bātıl

336.28 boldı kütķaram dip va‘de kılsa da kāfirleriniñ helāk boluvına sebep boluvını bildi (وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ)

I / 337

337.1 dağı Őeytān eytdi düristlikde min sizden (kāfirlerden) bizgüçimün (إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ) düristlikde

337.2 min siz körmegen nerseni körem ya‘nı iblīs müselmānlarğa allahü te‘ālānıñ ferışte birlen yardım birüvni

337.3 kördi (إِنِّي أَخَافُ اللّٰهَ) düristlikde min allahdan kōrkamun (وَاللّٰهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ) allahü te‘ālā ‘azābı katı

337.4 bolğuçıdur ba‘zılar bu revışçe zıkr itkenler ķureyřler bedr Şoğışına çırgarğa kiñeř üçün cıyılğaç

337.5 özleri birlen kenāne arasında bolğan şoğışnı zıkr itkenler şol vaqt iblīs kenāneden mālīk oğlu

337.6 sürāka kıyāfetine kirüp kureyşlerge eytken bu künde sizni ciñe turğan hiç ādem yok kórķmañız

337.7 şoğışñız min sizni kenāneden özim kútķaruvçımın digen müselmān ‘askeri arasında feriştelerni kórgeç kiri

337.8 çige başlağan bu vaqt iblīsniñ qolı hişām oğlu hars qolında iken hars eytken bizni bu hālde taşlap

337.9 kayda kitmekçi bolasun diyüp iblīs min siz kormegen nerseni körem dip harsniñ qolından kökregine

337.10 berüp açuķunğan şundan şoñ kāfirler kórķup kaçқанlar mağlup bolğanlar mekkege káytkaç mālīk oğlu sürāka

337.11 bizni ciñdürdi ve hārāb itdi diyü söylep yürügenler sürāka munı işitkeç ve allah min sizniñ bedrge çıkğanıñızni

337.12 bilmeym sizniñ ciñilüviñizni hāzır işitdim digen kureyşler müselmān bolduķları vaqtda sürāka kıyāfetinde iblīsniñ

337.13 şüretlendüģini bilgenler (إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ) ey muħammed ‘aleyhi's-selām hem mü'minler şol vaqtni isiñizge tüşürñiz

337.14 münāfiķlar eytür (وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ) daħı köñillerinde şübhe bolğan ādemler eytür

(غَرَّهُمْ غُلَاوَدِينَهُمْ)

337.15 bu mü'minlerni dīnleri ğurūrlandurdı ya‘nī şol qadar özleri az bola turup dīnlerine aldanup

337.16 şoğışka çıkdılar ma‘nāsında (mü'minler üç yüzde on üç miķdarı gine bolğanlar)

(وَمَنْ يَتَوَكَّلْ)

337.17 (عَلَى اللَّهِ) ve kimdür allahğa tügil kıılır (فَإِنَّ اللَّهَ) bes düristikde allahü te‘ālā

(عَزِيزٌ مُّكْتَبٌ)

337.18 az kişini de ğālib itüvde kuvvetlidür hem her işinde hikmet iyesidür (وَلَوْ تَرَى) ve eger kórseñ

337.19 idi sin ey muħammed (‘aleyhi's-selām) (إِذْ) şol vaqtni (يَتَوَكَّلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْمَلَائِكَةِ)

337.20 kāfir bolğan ādemlerni feriştelerniñ bedrde öltürgenni (يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ) feriştelerniñ

337.21 kâfirleriñ yüzlerine şoĝan hâllerinde (وَأَذْبَارُهُمْ) daĝı arĝalarına şoĝan hâllerinde körseñ idi

337.22 (وَدُّوا عَذَابَ الْعَرَبِ) daĝı yandurĝuĝı ‘azābnı tatiñiz digen hâllerinde körseñ idi uluĝ rüsvālıĝnı

337.23 körür idiñ (ذَلِكَ) ferişteleleriñ kâfirleriñ şoĝuvı hem ‘azāb itüvi (بِمَا كَفَرْتُمْ) kullarıñız ilk

337.24 ĝılĝan nerse küfr ve ĝünāhlar sebebidür (وَأَنَّ اللَّهَ) daĝı düristlikde allahü te‘ālā (لَيْسَ بِظُلْمٍ لِلْعَبِيدِ) ĝıllarına

337.25 zılm ĝıluvĝı tügildür (كُذِّبَ آلَ فِرْعَوْنَ) bu mekke kâfirleriñ ‘ādeti fir‘avun ĝavminiñ ‘ādeti kibidür

337.26 (وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ) daĝı fir‘avun ĝavmindan burun bolĝan kâfirleriñ ‘ādeti kibidür (كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ)

337.27 evveldeĝi ümmetler allahü te‘ālānıñ āyetlerine kâfir boldılar (فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِنُوبِهِمْ) bes allahü te‘ālā alarnı

337.28 ĝünāhları sebebli ‘azāb birlen tutdı niteki bu kâfirleriñ tutĝan idi (أَنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ) düristlikde allahü te‘ālā

337.29 ĝuvvetlidür (شَدِيدُ الْعِقَابِ) ‘azābı ĝaĝı bolĝuĝıdur (ذَلِكَ) kâfirlerge bu ‘azāb (بِأَنَّ اللَّهَ) bunıñ sebebidür

I / 338

338.1 düristlikde allahü te‘ālā (لَمْ يَكُ مَغْيِرًا نِعْمَةً) ni‘metni özĝertüvĝi bolmadı (أَنْعَمْنَا عَلَى قَوْمٍ) ol ni‘met

338.2 birlen bir ĝavmge en‘ām ĝılĝan idi ya‘nı bir ĝavmge birgen ni‘metni kiri almadı (حَقِّي بِغَيْرِ وَإِنَّمَا بَأْسُهُمْ)

338.3 ol ĝavm özlerinde bolĝan izĝü hālne yavız hālge özĝertkenlerine ĝadar şunıñ kibi müselmānlarĝa da

338.4 allahü te‘ālā dünyadā uluĝ ni‘met birgen soñra müselmānlar özleriñ hâllerini özĝertüvleri sebebli

338.5 bu ni‘metlerniñ köpisini alğan bu āyetke münāfıķ resūl ekremniñ «كَأْتَكُونُوا بُولَىٰ عَلَيْكُمْ» digen

338.6 ḥadısi çünki bu ḥadısnıñ ma‘nāsı öziñizni bolğan revişçe sizniñ üstiñizde taşarruf kılınur

338.7 her vaķt bu iş ḥalk üstinde bolğan ḥākimler başka türlirek taşarruf iteler müselmānlar eger de evveldegi

338.8 ğayretlerini cuymağan bolsalar idi bu ḳadar rezāletke tüşmegen bolurlar idi “tefekür ve eyā olı

338.9 «وَأَنَّ اللَّهَ سَبْعٌ عَلِيمٌ» (الالباب) daḳı düristlikde allahü te‘ālā elbette kāfırlerniñ eytken sözlerini iştküçidür

338.10 işlegen işlerini bilgüçidür (كَذَّابٌ آلَ فِرْعَوْنَ) bu mekke kāfırlerniñ ‘ādeti fir‘avun ḳavminiñ

338.11 ‘ādeti kibidür (وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ) daḳı fir‘avun ḳavminden burun bolğan ādemlerniñ ‘ādeti kibidür

338.12 (كَتَبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ) evveldegi ümmetler rableriniñ āyetlerini yalğanğa tutdılar (فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ)

338.13 bes evveldegi ümmetlerni günāhları sebebli helāk itdük (وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ) daḳı fir‘avun ḳavmini şuğa

338.14 ğarḳ itdük (وَكُلُّ كَانُوا ظَالِمِينَ) ve allahü te‘ālāniñ āyetlerini yalğanğa tutḳan ḳaryelerden her birisi

338.15 özlerine zulm itüvçi boldılar (أَنْ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ) düristlikde allahü te‘ālā ḥuzūrında yir üzerinde

338.16 yürüy turğan cān iyeleriniñ in yavızı (الَّذِينَ كَفَرُوا) kāfir bolğan ādemlerdür ya‘nı küfrlerinde

338.17 şābit bolğan ādemlerdür (فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ) bes küfrlerinde şābit bolğan ādemler imān kitürmesler

338.18 benū ḳarīza yehūdleri resūl allah birlen şoğış ḳılmaşka hem resūl allahniñ düşmānlarına yardım itmeske

338.19 ‘ahd ḳıldılar özleri şoğış vaķtinde müşriklerge ḳural birüv birlen yardım itdiler biz ḳılğan ‘ahdimizni

338.20 unuttu didiler muniñ soñında yine ‘ahd kıldılar hendek şoğışında şoğışka çıguv sebebli yiñe ‘ahdlerini

338.21 bozdılar allahü te‘ālā şol haqda zıkr kılınaçaq āyetni indürdi (الَّذِينَ) şunday ādemler
(عَاهَدْتُمْ)

338.22) ol ādemler ki ‘ahd kıldıñ sin ya‘nī benū qarīze yehūdlerine () muniñ

338.23 soñında ol ādemler her bir meretebe ‘ahdlerinde ‘ahdlerini bozar boldılar (وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ)
ve alar ‘ahd

338.24 bozuvda allahdan qorqmas boldılar (فَأَمَّا تَتَّقَهُمْ فِي الْحَرْبِ) bes eger sin va‘de bozuvçı
kāfirlerini

338.25 şoğış vaqtinde tabsañ (oçraşañ) (فَلَسُرُّدَبِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ) bu kāfirlerini yavız öltüröv birlen
öltüröv sebebli

338.26 bular artında bolğan kāfirlerini şoğışından ayur ya‘nī şoğışa turğan kāfirlerini öltüröv şol
kadar qatı

338.27 olsun alar artındağı kāfirlerge ‘ibret bolurlıq bolsun siñe kirişürlük bolmasunlar
(لَعَلَّهُمْ يَنْكُرُونَ)

338.28 ol kāfirleriniñ arqlarında bolğanları va‘azlensünler üçün (وَأَمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ) ve eger siñe
‘ahd kılgan

338.29 qavmden qorqsañ (خِيَانَةً) ‘ahdlerine hıyānet kıluvlarından (فَأَنْبَأَ الْيَهُودَ عَلَى سَوَاءٍ) alarnıñ
‘ahdlerini

I / 339

339.1 ‘adlık üzerine özlerine taşla ya‘nī ‘ahdni bozğanlıqnı alar da bilsün öziñ de bil (أَنَّ اللَّهَ)
düristlikde

339.2 allahü te‘ālā (لَا يُعِبُّ الْغَائِبِينَ) hıyānet kıluvçılarnı dost körmes bu āyetden bilinedür
eger de zemmī ‘ahdini

339.3 bozsa harbī hükminde boluvçılıq çünki allahü te‘ālā ‘ahdini bozğan zemīlerni öltürövni
köp kıluv

339.4 birlen emr kıldı dağı bu āyetde ‘özriñ men‘ boluvına delālet bar çünki allahü te‘ālā
‘ahdlerinde hıyānetlerini

339.5 bilseñ ‘ahdlerini özlerine taşlavniñ ma‘nāsı biz sizler birlen ‘ahd kılmaymız belki sizni katl kılamız ma‘nāsında

339.6 yine de bu āyet delālet kıla ‘ahdke hıyānetden korğanda ‘ahdni taşlav vācib boluvğa

وَلَا يُعْسَبِنَ الَّذِينَ

339.7 (كَفَرُوا) dağı kāfir bolğan ādemler hesāb kılmasun (سَبُّوا) müselmānların ġālib boluvından kutuldılar

339.8 dip (أَنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ) düristikde kāfirler özlerini istegüçilerni özlerine irişüvden ‘āciz kıla

339.9 almaslar (وَأَعَدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ) ey mü’minler kāfirler birlen şoğış üçün küçniñiz yitken kadar

339.10 hāzirleñiz (مِنْ قُوَّةٍ) kuvvetden ya‘nī mılıtklar toplar polamitler hāzirleñiz (وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ)

339.11 dağı allah yolında şoğış üçün biylenmiş atlardan hāzirleñiz imām zāhidī eyte allahü te‘ālā hiç orunda bütün

339.12 tākatni şarf kıluvğa koşmadı meger iki nersedede koşdı birisi taqvālıkda ikinçisi dinde muhālifler birle

339.13 şoğış kıluv esbābını hāzirlevde (تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ) bu hāzirlegen kuvvet hem atlar birlen

339.14 allahniñ ve öziñizniñ düşmāniñizni korqutursız (وَأَخْرَيْنَ مِنْ دُونِهِمْ) dağı bulargā başqa bolğan kāfirlerni

339.15 (ba‘zılar yehūdler ba‘zılar münāfiqlar murād digenler) likin müselmānların şoğışқа çıguvdan korquvçıları

339.16 murād boluvı qaribrek (لَا تَعْلَمُونَهُمْ) ol ikinçileri ya‘nī allahniñ ve öziñizniñ düşmānlarıñızğa

339.17 başqalarını siz bilmessiz (اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ) allahü te‘ālā alarnı bilür (وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ) ve şol nerse kim

339.18 siz anı infāk kılursız infāk kıla turğan nersedden (فِي سَبِيلِ اللَّهِ) allah yolında (يُرْفَأَ إِلَيْكُمْ) ol

339.19 nerseniñ cezāsı sizge kāmil birilmiş bolur (وَأَنْتُمْ لَا تظَلُمُونَ) dağı siz cezāñizni kimitüv birlen zulm kılinmassız

339.20 (فَأَجْنَحْ لَهَا) ve eger kāfirler şoğışdan şulhğa meyl itseler (أَنْ جُنَعُوا لِلْسَّلَامِ) ol vaqt sin de şulhğa

339.21 meyl it (وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ) dağı işiñni allahü te‘ālā üzerine tabşır sin (إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ)

339.22 düristlikde ol allahü te‘ālā kāfirleriñ sözlerini işitküçidür ve niyetlerini bilgüçidür (وَأَنْ يُرِيدُوا أَنْ)

339.23 (فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ) ve eger siñe mekr ve hîle kıluvni tileseleler kāfirler (يَغْتَعُرُوكَ) bes düristlikde siniñ her

339.24 işde yitküçiñ allahdur (هُوَ الَّذِي يُدْرِكُ بِنُصْرِهِ) ve ol allah şunday allahdur sini yardemi birlen kuvvetledi

339.25 (وَالَّذِينَ آمَنُوا) dağı mü‘minler birlen kuvvetledi (وَالَّذِينَ آمَنُوا) dağı mü‘minleriñ köñilleri arasını

339.26 iffetlendürdi (لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا) eger de ‘arabdan bolğan mü‘minleriñ köñillerini iffetlendürüv

339.27 üçün yirde bolğan bütün nerseni şarf itseñ de (مَا آتَيْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ) mü‘minleriñ köñilleri arasını

339.28 iffetlendüre almas idiñ (وَلَكِنَّ اللَّهَ آتَىٰ بَيْنَهُمْ) şulay da allahü te‘ālā mü‘minler arasını iffetlendürdi (أَنَّهُ عَزِيزٌ)

339.29 düristlikde allahü te‘ālā işinde gālibdür hem hikmet iyeseidür (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ) ey anday peygamber (هَكِيمٌ)

I / 340

340.1 (وَمَنْ اتَّبَعَكَ) allahü te‘ālā her işde yardım birüv yüzinden siñe yitküçidür (حَسْبَكَ اللَّهُ) dağı siñe iyergen

340.2 ādemler yitküçidür (مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) siñe iyergen ādemler mü‘minlerden bolğuçı (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ) ey anday

340.3 peygamber (مَرْضَى الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْفُقَرَاءِ) mü‘minleri şoğış kılurğa kızdur (أَنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ)

340.4 **صَابِرُونَ** eger sizden (mü'minlerden) yigirmi şabr kıluvçı âdem bolsa **يَغْلِبُوا مَا فِيهَا** kâfirlerden iki

340.5 yüz âdemge üstün bolurlar ma' nâ müselmânlardan kâfirler on derece gine artuq bolsa mü'minlerge kaçuv harâm

340.6 bolur şoğış kıluv vâcib bolur **وَأَنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ** ve eger sizden yüz âdem bolsa

340.7 **يَغْلِبُوا الْكُفْرَ** miñ âdemge üstün bolurlar **(مَنْ النَّبِيِّنَ كَفَرُوا)** kâfir bolğan âdemlerden birisi birisine

340.8 mütenâsib bolğan 'ahd birlen bir ma' nânı kart kat zıkr kıluv az birlen köpniñ hükmi bir ikençilikge

340.9 delâlet üçün **بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ** yigirmi müselmânniñ iki yüz kâfirge dağı yüz müselmânniñ

340.10 miñ kâfirge üstün boluvı bunıñ sebeblidür düristlikde ol kâfirler allahı hem âhîret künini bilmey turğan

340.11 kavmlerdür alar hayvânlar kibi şevâb ümîd itmey gine şoğış kılalar allahniñ yardımını ümîd itmeyler

340.12 şuniñ üçün alarnıñ şoğışda şebâtları ve tözümleri za'if ammâ mü'minler allahü te'âlânıñ rızâlığı ve âhîret

340.13 şevâbnı ümîd itüp şoğış kılduqlarından şebâtlı ve tözümlilerdür **(الآنُ خَفِيَ اللَّهُ عَنْكُمْ)** hâzîr zamânda

340.14 allahü te'âlâ sizden şoğış emrin ciñil eytdi **(وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا)** dağı sizde za'iflik barlığını

340.15 bildi **فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةً** bes eger sizden yüz şabrılıq kıluvçı âdem bolsa **يَغْلِبُوا مَا فِيهَا**

340.16 kâfirlerden iki yüz âdem üstün bolur **(وَأَنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ)** ve eger sizden miñ âdem bolsa **يَغْلِبُوا الْكُفْرَ**

340.17 iki miñ âdemge üstün bolur ya' nî şoğışda müselmânlardan kâfirler iki derece gine artuq bolsa

340.18 şoğış kılmay kaçuv müselmânlarğa harâm bolup şoğış kıluv vâcib bola **(بِأَذْنِ اللَّهِ)** allahü te'âlânıñ tilevi birlen

- 340.19 üstün bolur (رَبُّهُمُ الْعَزِيزُ) ve allahü te‘ālā şabrılık kıluvçılar birlen birgedür ya‘nî alarnıñ yordemindedür
- 340.20 bu iki āyet evvelgisi mensüh ikinçisi nāsih digenler qurānda mensüh bolğan āyetniñ soñındıq
- 340.21 nāsih bolğan āyeti kilgen orun iki gine birisi oşbu āyetdür birisi mücādele süresinde digenler ba‘zılar
- 340.22 bu iki āyetniñ evvelgisi mensüh bolup ikinçisi nāsih tügil digenler çünki evvelde müselmānlar
- 340.23 az idi on kâfirge birden artuq tiyerlik tügil idi şoğış kılmay turuvda yaramay çünki maqşūd
- 340.24 allahniñ dīnini üstke çığaruv şunıñ üçün müselmānlar az zamānda bir müselmān on kâfirge qarşı turuv birlen
- 340.25 buyuruldı ammā müselmānlar köpeygen soñında allahü te‘ālā ciñil eytdi gine bu āyetde za‘iflikden ba‘zılar
- 340.26 ten zā‘ifligi ba‘zılar başiret za‘ifligi dip alğanlar bedr şoğışında kıreyş kâfirlerinden yitmiş ādemni
- 340.27 müselmānlar esir itüp alğaç bu esirler haqında resül allah şahābelerge meşveret kıldı bularnı ni işleyik didi
- 340.28 ebū bekr el-şiddīk rađiallahü ‘anh eytdi fidye al da bularnı kul itüp qaldur öz kavmiñ ve öz ehliñ didi
- 340.29 hażret-i ‘ömer rağiallahü ‘anh eytdi ey allahniñ resüli bular kâfirleriniñ başları öziñni yalğanğa tutdılar

I / 341

- 341.1 tuvğan yurtından çığardılar bir bizge bularnıñ moyınlarına soğamız didi resül allah eytdi allahü te‘ālā bazı
- 341.2 irlerniñ köñillerini şol derece yumşaq kıla tā kim qaymaqdan yumşaq bola iken ba‘zı irlerniñ köñillerini
- 341.3 şol derece qaçı kıla hatta taşdan da qaçı bola iken ey ebū bekr siniñ meşeliñ ibrahīm ‘aleyhi's-selām kibi niteki
- 341.4 ibrahīm kimdür miñe iyerür ol minim ümmetimden ve kimdür günāhlı sin anı yarlıkağuşı ve rahmet kılguşısın didi
- 341.5 ey ‘ömer siniñ meşeliñ nūh peyğamber kibi niteki ol eytdi ey rabbim yir yüzinde kâfirlerden bir cān iyesini de

341.6 kaldurma diyü muniñ soñında resül allah esîrlerni şahâbelerge tapşırđı tileseñiz ‘ömer re’yinçe kılıñız (öltürîñiz)

341.7 ve tileseñiz ebü bekr re’yinçe kılıñız (mâl birlen fidyeyeñiz) didi şahâbeler ebü bekr re’yinçe kıldılar şundan

341.8 soñ zıkr kılınaçaq iki âyet indi (مَا كَانَ لِنَبِيِّ) peygamber üçün münäsib iş bolmadı (أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى)

341.9 ol peygamberge esîrler boluv (حَتَّى يُنْزَلَ فِي الْأَرْضِ) kâfirlerni öltürüvde yirde bik turuşkanına qadar (تُقْرَبُونَ)

341.10 (وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ) ey mü’minler fedâ aluv birlen dünyâ fâ’idesini tileysiz (عَرَضَ الدُّنْيَا) ve allahü te‘âlâ sizge âhîret

341.11 şevâbnı tileydür (وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ) ve allahü te‘âlâ dostların düşmânlarına üstün kıluvda gâlibdür hem dostlarınıñ

341.12 ve düşmânlarınıñ hâline lâ’ik bolğan nerseni bilüvde hikmet iyesidür bu âyet ingenniñ soñında hâzret-i ‘ömer

341.13 resül allah kaçına kirdi resül allah hem ebü bekr el-şiddîk yığlap oğuralar idi hâzret-i ‘ömer ey allahniñ resüli

341.14 ni üçün yığlaysız miñe de haber biriñiz eger yığlarğa kuvvetim yitse min de yığlarmun kuvvetim yitmese küçlenüp bolsa da

341.15 yığlarmun didi resül allah eytdi ey ‘ömer yoldaşlarıñ üçün yığla fedâ alduqları üçün bu ağaçdan da

341.16 ‘azâbke ‘arz kılmuvları yaqın boldı diyü yaqın ağaçqa işâret kıldı ey ‘ömer eger ‘azâb inse siniñ

341.17 birlen mu‘âz oğlı su‘addan başqa hiç kim qalmas idi didi (لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ) eger de allahdan yazılmış

341.18 hüküm bolmasa idi (سَبَقَ) icthâd birlen ‘amel kılgan âdem üzerine ‘azâb kılmazsızlık hükmi ötken

341.19 bolmasa idi (لَمَسَّكُمْ) elbette sizni tutar idi (فِي مَا أَخَذْتُمْ) alğan nerseniñde (esîrlerniñ fedâsında)

341.20 (عَذَابٌ عَظِيمٌ) uluğ ‘azâb ya‘nî sizniñ fedâ aluvıñız havvâ’ nefsanıyeñiz üçün tügil belki icthâd

341.21 birlen eger havvā' nefسانییهنیز üçün bolsa allahü te'ālā sizni ulug' azāb birlen azāb kıılır idi bes

341.22 bu āyetden bilinedür müctehidniñ hařası üçün iķāb bolmavı yine eger de bir hūkm ictihād birlen bilinse

341.23 munıñ soñında bu hūkmniñ hılāfı birlen naşş kilse bu ictihād birlen amelniñ sākıķ bolmavı biline hem bu

341.24 naşş birlen amelniñ vācib bolmavı biline çünki resül allah fedā aluv birlen hūkm itkeç hılāfına naşş

341.25 kilse de fedā aluv hūkmi hemıše cā'iz bolup ķalģan ammā müctehidniñ ictihād birlen hūkm çıģaruvından

341.26 burun naşş vārid bolģan bolsa ol naşşnı müctehid bilmegen bolsa bu vaķtde naşş birlen amel kıılına ictihād birlen

341.27 amel kıılınmay (فَكُلُوا مِمَّا غَنَمْتُمْ) bes ey mü'minler siz ğanīmet itüp alģan nerseleriñizden aşıñız mü'minler

341.28 evvelgi āyet ingeç ğanīmet mālından şaklanģanlar yā ki fedā üçün alģan nerseleriñizden aşıñız çünki bu da

341.29 ğanīmet cümlesinden (مَلَا طَيِّبًا) helāl ve hoş bolģan hālde ol ğanīmetler ikinci ma'nāģa binā'en bu āyet

I / 342

342.1 birlen haşır soñındaģı emrniñ ibāħat üçün boluvına istidlāl kıluv mümkün ibtidā'-i islāmda esirlerni

342.2 faķaķ öltüröv hūkmi meşrū' bolģan fedā dürist bolmaģan hāzır bizniñ ķaşda meşrū' ihtiyār tilese ķatl

342.3 tilese ķul itöv tilese fedā (وَأَتَّقُوا اللَّهَ) daģı allahdan ķorkıñız (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te'ālā (تَعَفُّوهُمْ رَحِيمًا)

342.4 ğünāħlarıñizni yarlıķaģıdır hem alģan nerseniñizni helāl itüvinde raħmet kıılģıdır (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ) ey

342.5 anday peyģamber (فَلَسْنَا فِي أَيْدِيكُمْ) ķolıñızda bolģan ādemlerge eyt (مِنَ الْأَسْرَى) esirlerden bolģıçı

342.6 ol koluñızda (taşarrufiñızda) bolğan ādemler ya‘nī esīrlerge eyt (أَنْ يُعَلِّمَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ) eger sizniñ

342.7 köñilleriñizde allahü te‘ālā bilse idi (خَيْرًا) izgülikni ya‘nī imānnı ve ihlāşnı (بِؤْتِكُمْ خَيْرًا) sizge

342.8 izgürekni birür idi (مِمَّا أَخَذْتُمْ) sizden alğan nerseden ya‘nī fedādan (وَيَغْفِرَ لَكُمْ) dağı sizniñ

342.9 günāhiñizni yarlıķar idi (وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) ve allahü te‘ālā günāhlar yarlıķağuşı hem rahmet itüvçidür

342.10 (وَأَنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ) eger esīrlar sine ‘ahd kılgan nerselerinde hıyānetni tileseler (فَقَاتُوا اللَّهَ)

342.11 bes taħķik ol esīrlar küfr sebebli hem mişāķ ‘ahdini bozuv sebebli allahğa da hıyānet kıldılar (مَنْ قَبْلَ)

342.12 bedr şoğışından ilk (فَأَمَّتْهُمْ) bes allahü te‘ālā sini ol esīrlerge üstün boluvğa қудretli kıldı

342.13 eger yine de hıyānet kılsalar allahü te‘ālā yine sini alarğa üstün boluvğa қудretli kılır (وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ)

342.14 ve allahü te‘ālā bütün hālkñı bilgüçidür hem her işinde hikmet iyesidür (أَنَّ النَّبِينَ) düristlikde şunday ādemler

342.15 (آمَنُوا) imān kitürdiler (وَهَاجَرُوا) dağı allahü te‘ālāge hem resül allahğa muħabbet üçün tuvğan yurtlarından

342.16 küçdiler hicret itdiler (وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ) dağı mälları ve cānları birlen şoğış kıldılar

342.17 ya‘nī şoğışda mällarını ve cānlarını ayamadılar (فِي سَبِيلِ اللَّهِ) allahü te‘ālā yolında ya‘nī muħācirler

342.18 (وَالَّذِينَ آوُوا وَنَصَرُوا) dağı şunday ādemler resül allahñı hem şaħābelerini yurtlarında tutdılar

342.19 hem yardım birdiler ya'ni enşârlar (أَوْلِيَاكُمْ) bu muhâcirler hem enşâr (بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ) bularnıñ ba'zısı

342.20 mîrâşda ba'zılarına yaqınlardur evvelde muhâcirler ve enşârlar hicret ve yardım sebebli mîrâş aluşkanlar neseb

342.21 yaqınlığı birlen mîrâş aluşmağanlar şoñra bu âyet «وَأَوْلُوا الْأَرْحَامَ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ» âyeti birlen

342.22 neş idilgen hem bu nâsih bolğan âyet birlen imâm-ı a'zam zevi'l-erhâmıñ mîrâş aluvına istidlâl kılğan

342.23 (وَالَّذِينَ آمَنُوا) dağı şunday âdemler imân kitürdiler (وَلَمْ يُهَاجِرُوا) dağı mekkeden hicret kılmadılar

342.24 (مَالِكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ) sizniñ üçün alarnı mîrâşda mütevellî kıluvdan hiç nese yoqdur (حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا)

342.25 hicret kılğanlarına qadar ya'ni sizniñ birlen hicret kımağan âdemler arasında mîrâş aluşuv yoqdur

342.26 (وَأَنْ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ) ve eger imân kitürüp de hicret kılmağan âdemler sizden dânde yardım isteseler

342.27 (فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ) bes sizge yardım birüv vâcib bolur ya'ni mekkede hicret kılmay qalğan mü'minler birlen kâfirler

342.28 arasında şoğış vâk'â bolsa ve sizden yardım isteseler ol vaqtda sizge yardım itüv tiyüş hem vâcib bolur (أَلَا

342.29 (عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ) sizniñ birlen ol qavm

I / 343

343.1 arasında 'ahd bardur bes bu vaqtda hicret kılmağan mü'minlerge yardım itüv üçün 'ahdli bolğan qavm

343.2 zararına yardım birüp 'ahdiñizni bozmañız bu âyetde uluğ günâhlı âdemniñ imândan çıkmavına hemişe

343.3 mü'min boluvına delâlet bar çünki hicret farz idi hicretni koyuv günâh idi şulay bola turup

343.4 allahü te‘älā hicret kılgan âdemleri mü'min dip ağadı (وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ) ve allahü te‘älā sizniñ ‘amel

343.5 kılgan nerseñizni körgüçidür (وَالَّذِينَ كَفَرُوا) dağı şunday âdemler kâfir boldılar
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ

343.6 (بَعْضٌ) kâfir bolgan âdemleriñ ba‘zısı ba‘zısına mîrâsda mütevellî (taşarruf kıluvçı) lardur ya‘nî ba‘zısı

343.7 ba‘zısından mîrâs alurlar (أَلَا تَفْعَلُونَ) eger de min sizge buyurgan nerseni kılmasañız ya‘nî öz

343.8 aralarıñızda dostlıqñı hem ba‘zıñızniñ ba‘zıñızdan mîrâs aluvını dağı öziñiz birlen muhâlifler arasında

343.9 bolgan yaqınlıqñı bitürüvni (نَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ) bu işiñiz yirde fitne bolur ya‘nî imânniñ za‘iflenüvi

343.10 küfrniñ ğâlib boluvı bolur (وَفَسَادٌ كَبِيرٌ) dağı dînde uluğ bozuqlıq bolur
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَابُوا

343.11 dağı şunday âdemler imân kitürdiler ve tuvğan yurtlarından (mekkeden) hicret itdiler
وَجَاهِدُوا

343.12 (وَالَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَسَّعُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) dağı allahü te‘älâniñ rızâlıq yolında şoğış kıldılar (وَالَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَسَّعُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) dağı şunday

343.13 âdemler mekkeden hicret kılgan resül allahñı hem şaĥâbelerni yurtlarında tutdılar ve yardım itdiler ya‘nî

343.14 muhâcirler birlen enşâr (أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا) bu şıfatda bolgan muhâcirler hem enşârlar alardur ĥaqq

343.15 mü'minler allahü te‘älâ mü'minlerni üçke bölde hicret kılgan mü'minler muhâcirler enşârlarğa şoñra imânda

343.16 kâmil bolganlarını beyân itdi (لَهُمْ مَغْفِرَةٌ) bu şıfatda bolgan âdemler üçün yarlıqav bolğuçıdır

343.17 (وَالَّذِينَ كَرِهُوا) dağı ucmaĥda ĥürmetli rızq bolğuçıdır (وَالَّذِينَ كَرِهُوا) dağı şunday âdemler
آمَنُوا

343.18 (مَنْ بَعْدَ) siz hicret kılgandan şoñ imân kitürdiler (وَهَابُوا) dağı hicret kıldılar (وَجَاهِدُوا)

343.19 (فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ) dağı sizniñ birlen birge soğış kıldılar bes bu şıfatda bolđan ādemler ey

343.20 muhācirler ve enşārlar alar sizniñ cümleñizdendür (وَأُولُوا الْأَرْحَامِ) dağı neseb ve rehm cihetinden yađınlıķ iyeleri

343.21 (بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ) bularnıñ ba'zısı ba'zısına mırāşda yağ kişilerden artuğrağdur (فِي كِتَابِ اللَّهِ)

343.22 allahü te'ālāniñ hūkminde (إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) düristlikde allahü te'ālā her nerseni bilgüçidür

343.23 enfāl sūresiniñ tercemesi tamām boldı. tevbe sūresi başlana.

343.24 berā'at tevbe sūresi medīnede ingen cem'ī yüzde otuz ayet¹ bu sūreniñ başında bismi'l-lahi'r-rahmani'r-rahīm

343.25 dip eyilmey niteki imām-ı şaṭbī ḥazretleri eytken

مَهْمَا تَصَلَّيْتُمْ أَوْ بَدَأْتُمْ بِرَأْيَةٍ * لَتَقْدِرْ بِهَا بِالسَّيْفِ لَسْتُمْ

343.26 (مَسْمُومًا * وَلَا بُدَّ مِنْهَا فِي ابْتِدَائِكَ سُورَةٍ * سَوَاهَا فِي الْأَجْزَاءِ خَيْرٌ مِنْ تَلَا

343.27 kılop oḡusañ yā ki berā'at sūresini oḡurğa başlasañ emīnlikni köterüv üçün ingenlikden

343.28 bismi'l-lah eytüvçi tügilsün ammā berā'atden başqa sūresini başlap oḡuğan vaḡtinde elbette bismi'l-lah eytüvden

343.29 çäre yoḡ ammā sūreniñ ortasından oḡurğa tutuḡanda oḡuğan ādem bismi'l-lah eytüv birlen eytmev arasında

I / 344

344.1 iḡtiyārli eytse de yaray eytmese de yaray bir ṡarafda da artuḡlıḡ yoḡ yalḡız e'üz eytüv birlen kifāyelenür

344.2 (بِرَأْيَةٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ) bu allahdan hem resül allahdan iriḡküçi berā'atdür ya'ni 'işmetniñ kisilüvidür

344.3 (إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ) mükrıklarden siz mü'mimler 'ahd kılgan ādemlerge ya'ni allahü te'ālā hem

344.4 allahniñ resüli bizniñ müḡriklerge kılgan 'ahdiñizden bizdiler (فَسَيُعْرَوُ فِي الْأَرْضِ) bes yirde seyr kılıñız

344.5 (أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ) dört ay ya'ni şevvāl aylarında zü'l-ḡa'de zü'l-ḡiḡce muḡarrem aylarında ya'ni ḡaḡābeler 'arab müḡriklarini

344.6 'işmet birlen 'ahd kıldılar bu müḡriklar 'ahdlerini bozdılar meḡer benü ḡamere birlen benü kenāne gine bozmadı

344.7 bes 'ahd bozuḡılarınñ 'ahdlerini özlerine ṡaḡlandı da dört ay tınc bolup yürüv birlen emr

344.8 kıldılar müḡriklerge bu āyet ingenden ḡoñ resül allah ḡazret-i 'alīni özi aḡlana turḡan tevesine

344.9 ('azbā'ḡa) aḡlandurup münāḡa ḡacc mevsimine yiberdi ḡazret-i ebü bekrni aldan emīr itüp yiberḡen idi

344.10 ḡazret-i 'alī yiberḡe yaḡınlāḡkaç teve ayāḡınıñ ṡavıḡını iḡitüp ebü bekr el-ḡiddīḡ ṡoḡtıadı hem resül allah

¹ "āyet" olmalı.

344.11 tevesiniñ ayak ʔavıŝı iŝitile didi ʔazret-i ʔalī kilüp yitkeç ebū bekr el-ŝiddīk ey ʔalī emīr bolup

344.12 kildiñ mi meʔmūr bolup kildiñ mi yaʔnī buyuruvçı bolup kildiñ mi yā ki buyurulmuş bolup kildin mi

344.13 maʔnāsında ʔazret-i ʔalī buyurulmuş bolup kildim didi zū'l-hicceninñ yidinçi küni bolğaç ebū bekr el-ŝiddīk

344.14 ʔuṭbe oқudı ʔacc ʔamellerini ʔalğğa söyledi ʔurbān ʔıydı küni cembre-i ʔuḡbede ʔazret-i ʔalī ayak üzere

344.15 baŝup ʔalğğa nuṭk söyledi eytdi ey ādemler min allahnñ resūliniñ sizge yiberilgen ilçisimün

344.16 ʔalk ni birlen yiberildiñ didiler ʔazret-i ʔalī ʔalğğa otuz āyet miḡdārı kurān oқudı min

344.17 dört türli nerse birlen buyurulmuş boldım birisi şol bu yıldan ŝoñ beytu'l-lahğa hiç bir müŝrikninñ

344.18 yaḡın bolmavı birlen ikinçisi şol ʔaʔbetu'l-lahda hiç kimniñ yalağaç ʔavāf ʔılmavı birlen üçünçisi

344.19 ucmaḡğa kirmes meger müʔmin bolğan ādem gine kirür digen söz birlen dörтинçisi şol her bir ʔahd iyesine

344.20 ʔahdlerini tamām ʔıluv birlen (وَأَعْلَمُوا) daḡı biliñiz müşrikler (أَنْتُمْ غَيْرُ مُعْزَى اللَّهِ) düristlikde siz

344.21 allahü teʔālāniñ ʔazābını kuvvet ʔılduruvçılar tügilsiz gerçi sizge allahü teʔālā mühlet birse de (وَأَنَّ اللَّهَ)

344.22 daḡı biliñiz düristlikde allahü teʔālā (مُخْزَى الْكَافِرِينَ) kāfirlerini dünyāda öltüröv birlen āḡiretde

344.23 ʔazāb birlen rüsvāy ʔıluvçıdur (وَأَذِّنْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ) daḡı bu allahdan hem allahnñ

344.24 resūlinden ādemlerge bildürüvdür (يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ) ʔacc özi hem uluğ ʔamelleri tamām bola turğan

344.24 uluğ küinde (ʔıyd küinde) baʔzılar resūl allahnñ «الْحَجُّ مَرْقَةٌ» digen sözine ʔarap ʔacc ekber

344.25 küni ʔarefe küni digenler (أَنَّ اللَّهَ) bu bildürilgen nerse şoldur düristlikde allahü teʔālā
بُرَى

344.26 (مِنَ الْمُشْرِكِينَ) müşriklerniñ ‘ahdlerinden bizgüçidür (رَسُولُهُ) dağı allahü te‘ālāniñ resüli de müşriklerniñ

344.27 ‘ahdlerinden bizgüçidür (فَإِنْ نَبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ) bes eger küfrden dağı va‘de bozuvdan tevbe itseñiz

344.28 bes ol tevbeñiz sizniñ üçün izgüdüdür (وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ) ve eger tevbeden hem va‘dege vefā kıluvdan yüz

I / 345

345.1 döndürseñiz (فَاعْلَمُوا) bes biliñiz (أَنْتُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ) düristlikde allahü te‘ālāniñ ‘azab kıluvdan

345.2 ‘āciz itüvçi tügilsiz (وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا) dağı kāfir bolğan ādemlerge süyünç (haber) bir (بِعَذَابِ الْيَوْمِ)

345.3 rencitküçi ‘azāb birlen (الَّذِينَ) meger allahü te‘ālā hem allahniñ resüli şunday ādemlerniñ ‘ahdlerinden

345.4 bizmes (عَاهَدْتُمْ) ol ādemlerge siz ‘ahd kıldıñız (مِنَ الْمُشْرِكِينَ) müşriklerden bolğuçı ol ‘ahd

345.5 kılgan ādemleriñiz (فَمَا لَكُمْ بِمَا عَاهَدْتُمْ أَنَّكُمْ تَكْفُرُونَ) muniñ soñında ‘ahdniñ şartlarından hiç nerseni kimitmeseler

345.6 (وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحْتًا) dağı şunday zararınız üzerine düşmānlarıñızdan hiç kimge yardım birmeseler

345.7 (فَاتَمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مَّتَّهِمْ) bes ol müşriklerge müddetleri tamām bolğanğa kadar ‘ahdlerini tamām

345.8 itiñiz (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde ‘allahü te‘ālā (يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ) ‘ahdni tamām kıluv birlen özinden şaqlanuvçılarnı

345.9 dost körür (فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ) bes her kıyçıñ harām aylar öitse (فَاتَّقُوا الْمُشْرِكِينَ) bes

345.10 ‘ahdlerini bozğan hem müselmānlarıñ zararına kāfirlerge i‘ānet kılgan müşriklerni öltürniñiz (هَيْتُ)

- 345.11 (وَاحْضُرُوهُمْ) dağı esir itüp alıñız (وَخَلُّوهُمْ) dağı ayı ğına orunda tapsañız da (وَجَدْتُمُوهُمْ) dağı
- 345.12 bođavlañız (وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ) dağı müşriklerni aqlar ücün her bir öte turgan orunlarında
- 345.13 açup (puşup) oltırıñız (فَإِنْ تَابُوا) bu eger müşriklar küfrlerinden tevbe itseler (وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ)
- 345.14 dağı namāz ousalar (وَأَتُوا الزَّكَاةَ) dağı zekevet birseler (فَعَلُوا سُبُلَهُمْ) bes ol müşriklerniñ
- 345.15 yollarını boş ılıñız ya‘nī alarnı ullıdan utarıñız ve alarğa yavızlı birlen kirişmeñiz (إِنَّ اللَّهَ)
- 345.16 düristlikde allahü te‘ālā (عَفُورٌ رَحِيمٌ) tevbe ılğan ādemlerni yarlıağuudur ve rağmet ılđuudur beydāvī
- 345.17 iyesi bu āyetde namāz oumağan ve zekevet birmegen kişini de ul kibi itüp bilep tutuvđa delālet
- 345.18 bardı likin imām-ı a‘zam mezhebinden bolğan fuāħa kitābında bu arī ğına bar eger de bir şehir halkı namāz
- 345.19 oumasalar hem zekevet birmeseler ol halk birlen imāmğa oğış açmaq dürist digen söz azret-i
- 345.20 ‘alī berā‘at süresi halkğa oup bu āyetke yitke bir ir oradı eger de müşriklerden bir ir kelām allahnı
- 345.21 işitüvge adar emānlik istese anı da öltürürsün mi diyü azret-i ‘alī şabr itseñi allahü te‘ālānıñ ükmini
- 345.22 oup bireym diyü zıkr ılınacaq āyetni oudı (وَأَنْ أُمَّةً مِنَ الْمُشْرِكِينَ أَنْجَبَارِكُمْ) eger de müşriklerden bir
- 345.23 ādem imān istese (فَأَجْرُهُ) bes ol müşrikge imān bir (حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ) allahnıñ kelāmını işitkenine
- 345.24 ve oylağanına adar ya‘nī kelām allahnı oylap aıatine irişkenine adar (ثُمَّ أبلغه ما آمنه) muniñ oñında ol
- 345.25 müşrikni emānlik ornına irişdür (yiber) ya‘nī müddet ötkenniñ oñında eger de bu orunda müselmān
- 345.26 bolmasa öziniñ emān tura turgan yurtına irişdür muniñ oñında tileseñ anıñ birlen oğış ıl

345.27 (بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ) bu imān istegen müşriklerge imān birüv birlen emr (ذَلِكَ) oşbuniñ sebeblidür

345.28 düristlikde müşrikler imān hem imānnıñ haqıqatı ni ikenligini bilmey turğan qavmdür
(كَيْفَ يَكُونُ)

345.29 (عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ) müşrikler üçün niçük ‘ahd bolsun (لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ) allahü te‘ālā hem allahniñ resüli

I / 346

346.1 ħuzūrında elbette alarğa ‘ahd yoq (الَّا) meger allah hem allahniñ resüli ħuzūrında ‘ahd bolur (الَّذِينَ)

346.2 şunday müşriklerge (عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ) ol müşriklerge siz mescid-i ħarām ħuzūrında ‘ahd kıldıñız

346.3 (فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ) bes sizniñ üçün bolğan ‘ahdlerinde ol müşrikler toğrı bolup turğanları zamānda

346.4 (فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ) siz de alar üçün bolğan ‘ahdiñizde toğrı turıñız ya‘nı alar sizge kılgan ‘ahdlerini

346.5 bozmasalar siz de alarğa kılgan ‘ahdiñizni bozmañız (أَنَّ اللَّهَ) düristlikte allahü te‘ālā (يُعِبُّ الْمُتَّقِينَ)

346.6 taqvālıq kıluvçılarnı dost körür ya‘nı ‘ahdlerinde turuvçılarnı dost körür (كَيْفَ) niçük müşrikler

346.7 üçün ‘ahd bolur (وَأَنْ يَطَّهَرُوا عَلَيْكُمْ) ħālbükim ol müşrikler eger sizniñ üzeriñizge üstün boluvğa

346.8 yol tapsalar (لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا) ol müşrikler sizlerde yeminni ve yaqınlıqni ri‘āye kılmaslar (وَلَا ذِمَّةً)

346.9 dağı ‘ahdni ri‘āye kılmaslar (يُرْضَوْنَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ) ol müşrikler sizni ağızları sözleri birlen rāzī

346.10 kılurlar (وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ) dağı ol müşrikleriñ köñilleri ‘ahdlerine vefā kıluvdan tartılur (وَأَكْثَرُهُمْ)

346.11 (اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ) ol müşrikleriñ köpisi allahniñ ta'âtinden çıġuvçılardur (فَاسْتَوْنَ) müşrikler allahü te'âlâniñ

346.12 âyetleri birlen almaşdurdılar (ثُمَّ قَلِيلًا) az bolġan şemenni ya'nî nefis arzularına iyerüvni

346.13 (فَصَلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ) bes müşrikler allahü te'âlâniñ yolundan (dîninden) ħalknı tıydılar (أَنَّهُمْ) düristlikde

346.14 müşrikler (سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) müşrikleriñ kılġan nerseleri ni 'aceb yavız boldı (لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ)

346.15 hiç mü'min ħaġında şaġlamaslar (إِلَّا وَالَّذِينَ) yemînni ve yaġınlıġnı hem 'ahdni şaġlamasalar (وَأُولَئِكَ هُمُ)

346.16 (فَإِنْ نَابُوا) bes eger müşrikler yavızlıkda çikden ötüvçilerdür (الدُّعْتُونَ) ve bu müşrikler yavızlıkda

346.17 itseler (وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ) daġı namâz oġusalar (وَأَتُوا الزَّكَاةَ) daġı zekevet birseler (فَأَمْرًا كُمْ)

346.18 (وَنُقُصَلُ الْآيَاتِ) bes bu şıfatda bolġan müşrikler sizniñ dînde ħardeşleriñizdür (فِي الدِّينِ) daġı âyetlerni

346.19 beyân kılurmız (لَقَوْمٍ يَعْلَمُونَ) bile turġan ħavm üçün çünki fâ'idelenüvçi bile turġan ħavm ginedür (وَأَنْ)

346.20 (مَنْ بَعَدَ عَنْهُمْ) 'ahdleri bozsalar (نَكُفُّوا أَيْمَانَهُمْ) ve eger müşrikler yemînlerini 'ahdlerini bozsalar

346.21 (وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ) daġı sizniñ dîniñizde ta'n kılısalar ya'nî dîniñizni ħorlasalar (فَقَاتِلُوا أُمَّةً)

346.22 (أَنَّهُمْ لَا أَبْأَنَ لَهُمْ) bes küfrniñ imâmları ya'nî müşrikleriñ başlarını öltürniñiz (أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا)

346.23 düristlikde ol müşrikleriñ başları alar üçün 'ahdler yokdur (لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ) müşrikleriñ

346.24 başlarını öltürniñiz küfrlerinden tıyılısunlar üçün (أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا) şunday ħavmler birlen

- 346.25 şoğış kılmassız mı (نَكُتُوا آيْمَانَهُمْ) ol qavm ‘ahdlerini bozdılar (وَهُمْ بِأَخْرَاجِ الرَّسُولِ)
- 346.26 dağı meşveret yurtında kıñeş kıluv resülni muħammed ‘aleyhi's-selāmnı tuvğan yurtından çığaruvnı qaşd kıldılar
- 346.27 (وَهُمْ بِدِينِكُمْ أَوْلَىٰ مَرَّةً) dağı ol müşrikler sizge düşmānlıq ve şoğış kıluv birlen evvel mertebe başladılar çünki
- 346.28 resül allah ol müşrikleri yaħşılıq birlen dinge ünderge başladı müşrikler añar karşı kılıç birlen
- 346.29 şoğışurğa başladılar (انْخَشَوْهُمْ) bes siz ol müşriklerden qorqasız mı (قَالَ اللَّهُ) bes allahü te‘ālā (أَمَقَّ أَنْ

I / 347

- 347.1 (تَخْشَوْهُ) sizniñ qorquvıñızğa haqlıraq idi (أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ) eger siz çın ve haqıķı ĩmān kitürüvçi
- 347.2 bolsañız (فَانذَرُوهُمْ) şoğış kılıñız ol müşrikler birlen (يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ) allahü te‘ālā ol müşrikleri
- 347.3 sizniñ qolıñız birlen ‘azāb kıluv (وَيُعْزِزُهُمْ) dağı ol müşrikleri rüsvāy kıluv (وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ)
- 347.4 dağı müşrikleriñ zararı üzerine sizge yardım birür (وَيُشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ) dağı müşriklerge kılgan
- 347.5 işi birlen allahü te‘ālā ĩmān kitürüvçi qavmniñ kökrelerine şifā birür ya‘nī benü ħuzā‘ age (وَيُنْهَبُ)
- 347.6 (وَيُتُوبُ اللَّهُ) dağı ĩmān kitürüvçi qavmniñ köñillerinden açuvnı yiberür (غَبِطَ قُلُوبِهِمْ) dağı tevbe kıluv
- 347.7 allahü te‘ālā (ya‘nī yarlıqav birlen qaytur) (عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ) tilegen ādemi üzerine (وَاللَّهُ عَلِيمٌ مَكِيمٌ) ve allahü
- 347.8 te‘ālā her bir bolğan ve bolaçaq nerseni bilgüçidür hem ħikmet iyesidür hiç bir işni ħikmetsiz kılmaz

347.9 mü'minlerin ba'zısı şoğış kıluvmı mekrüh körge vaqtda allahü te'älâ eytdi (أَمْ حَسِبْتُمْ) eyâ siz mü'minler

347.10 hesâb kıldıñız mı (أَنْ تَتْرَكُوا) kaldırılmış boluvıñızını (وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ) allahü te'älânıñ zühür 'ilmi

347.11 birlen şunday âdemleri bilmegeñi zamânda (جَاهِدُوا مِنْكُمْ) ol âdemler sizden cihâd kıldılar (وَلَمْ)

347.12 (بِتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ) dağı allahdan başqadan tutmadılar (وَلَا رَسُولَهُ) dağı allahñ resülinden başqadan

347.13 tutmadılar (وَلَا الْمُؤْمِنِينَ) dağı mü'minlerden başqadan tutmadılar (وَلِيَجْتَنِّبَ) yaşrin sırını ya'nî sizlerden

347.14 şâf mü'min bolğan âdemler başqalardan zâhir ayrılmış bolmayınca kaldırılmış boluvıñızını hesâb

347.15 kıldıñız mı (وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ) ve allahü te'älâ sizniñ 'ameliñizniñ tışını ve içini hem

347.16 bilgüçidür hazret-i 'abbâs müşrik vaqtinde esir alunğaç şahâbeler hazret-i 'abbaske islâm 'arz itdiler

347.17 müşrikligi üçün ve qardeşligini kisdigi üçün şelte kıldılar hattâ hazret-i 'alî қаtı

347.18 sözler de eytdi şundan soñ hazret-i 'abbâs eytdi 'aceb sizniñ hâliñiz bizniñ 'ayblarımızni zıkr

347.19 kılasız izgüliklerimizni yaşıresiz biz mescid-i harâmni 'imâret kılamız ve ka'beni perdeleyimiz hâcîlarnı şuğaramız

347.20 kıllar azâd itemiz didi şol huşuşda allahü te'älâ zıkr kılnaçaқ âyetni indürdi (مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ)

347.21 müşrikler üçün dürist bolmadı (أَنْ يَعْبُدُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ) allahñ mescidlerini 'imâret kıluvları (شَاهِدِينَ)

347.22 (عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ) küfr birlen özlerine şehâdet birüvleri hâlde (أُولَئِكَ) bu şıfatda bolğan âdemler

347.23 (حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ) 'amelleri bâtil boldı (وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ) dağı bu şıfatda bolğan âdemler cehennem

347.24 oğında meñgü qaluvçılardur (أَنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ) budur başqa tügildür allahniñ mescidlerini ‘imāret

347.25 qılır (مَنْ) şol kişi (آمَنَ بِاللَّهِ) ol kişi allahğa imān kitürdi (وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) dağı āhıret

347.26 künine imān kitürdi (وَأَقَامَ الصَّلَاةَ) dağı namāz oqıdı (وَأَتَى الزَّكَاةَ) dağı zekāt birdi (وَلَكُم)

347.27 (بِغُشِّ الْآلِهَةِ) dağı ol kişi qorqmadı meger allahdan gına qorqdı ya‘nī allahniñ mescidlerini ‘imāret

347.28 qıluvçılar ‘ilmī ve ‘ameli bolğan kemāletlerni çığuvçılar bu āyetden maqşūd müşriklerni şirk hāllerinde

347.29 mescidlerni te‘mīrden ıyuv mescidni ‘imāretten termīm murād ya‘nī iskürgen orunlarını yañartuv dağı

I / 348

348.1 pākılar dağı oğlar yağup nūrlanduruv dağı mescidni ‘ibāret üçün ‘ilm ve dīn üyretüv üçün binā’

348.2 qılındığında dünyā sözlerinden şaklav bes bu sözge qarağanda başlap mescid ta‘mīr itüv müşriklerge

348.3 bütünley memnū‘ bola hem kāfir mescid binā qıluvını tilese men‘ qılına digenler allahü a‘lem * bu orunda qışşa mescid-i

348.4 hārām hāqında bolsa da allahü te‘ālā cem‘i şığası birlen zıkr qıldı her qayusını hūkmde ‘āmm itsün üçün ba‘zılar

348.5 cem‘ qıluvniñ sebebinde bu tarıq dimişler mescid-i hārām bütün mescidniñ qıblesi bolduğında anı ‘imāret

348.6 qıluvçı bütün mescidni ‘imāret qıluvçı kibi bola ba‘zılar ‘imāretten mescidke kirüvni alğanlar bu vaqtda

348.7 bu āyet kāfirge müselmānniñ ruşşatından başqa mescidke kirüvniñ dürist bolmavına delālet qıludur (فَعَسَىٰ

348.8 (أُولَٰئِكَ) bes bu şıfatda bolğan ādemlerniñ yaqındur (أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُتَّبِعِينَ) toğrı yolğa könilmiş

348.9 bolğan ādemlerden boluvları (أَجَعَلْتُمْ سَفَايَةَ الْحَاجِّ) eyā hācılarnı şugaruv ehlini (şugaruvçılarnı)

348.10 kıldıñız mı (وَعِبَادَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ) dağı meşid-i ħarāmı ‘imāret ehlini (‘imāret kıluvçılarnı)

348.11 kıldıñız mı (كُنْ آمِنًا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) allahü te‘ālāge dağı āĥiret künine imān kitürgen ādem kibi

348.12 (وَجَاهِدْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) dağı allahü te‘ālā yolında şoğış kılgan ādem kibi (لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ)

348.13 şugaruvçı ve meşid-i ħarāmı ‘imāret kıluvçı müşrikler allahü te‘ālāge hem āĥiret künine imān kitürgen

348.14 hem allah yolında şoğış kılgan mü’minler birlen berāber bolmaslar ya‘nī müşrikler mü’minlerden niçe mertebe artuq

348.15 ‘amel kılsalarda şevāb da artdurmas ve fā’ide de artdurmaslar imān birlen müşerref bolğanlarına qadar

348.16 (وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ) ve allahü te‘ālā zulm kıluvçı kavmni ĥaqq yolğa köndürmes (الْمَدِينِ)

348.17 şunday ādemler (آمَنُوا وَهَاجَرُوا) imān kitürdiler hem tuvgan yurtlarından (mekkeden) hicret

348.18 kıldılar (وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ) dağı allahü te‘ālā yolında mälları ve cānları birlen

348.19 şoğış kıldılar (أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ) munday ādemler allahü te‘ālā ĥuzūrında derece yüzinden uluğraqdur

348.20 (وَأُولَئِكَ) dağı bu şıfatda bolğan ādemler (هُمْ الْفَائِزُونَ) alardur dünyā ve āĥiretde sa‘ādetke

348.21 irişüvçiler (يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ) bu ādemlerge rableri özinden bolğan raĥmet birlen süyünç

348.22 birür (وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ) dağı allahü te‘ālā öziniñ rızālığı hem ucmaĥları birlen süyünç birür (لَهُمْ)

348.23 (فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ) ol ādemler üçün ucmaĥlarda hemişe bolğan ni‘metler bolur (خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا) ol

348.24 ucmağlarda meñgü qalğanları hâlde (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (عَلَيْهِ أَجْرٌ عَظِيمٌ) ol allahü te‘ālā huzürında

348.25 uluğ şevāb bardur (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey anday imān kitürgen ādemler
لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَأَخْوَانَكُمْ

348.26 (أَوْلِيَاءَ) atalarıñız ve qardeşleriñizni dostlar tutmañız (إِنِ اسْتَعْبَدُوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ) eger de atalarıñız

348.27 ve qardeşleriñiz imān üzerine küfni ihtiyār kılsalar bu āyet muhācirler haqında indi çünki hicret birlen allahü

348.28 te‘ālā emr kılgaç muhācirler eytdiler eger biz hicret kılsağ atalarımız ve balalarımız ve qardeşlerimizden ayuramız

348.29 ve sevdālarımızdan maħrūm qalamız bes bizniñ zā‘i‘ boluvımız ihtimāl diyü
(وَمَنْ يَتَرَاهُمْ مِّنْكُمْ) ve sizlerden kimlerdür

I / 349

349.1 ol imān üzerine küfni ihtiyār qılğan atalarını ve qardeşlerini dost tutar
(فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ)

349.2 bes bu şıfatda bolğan ādemler alardur zūlm itüvçiler dostlıqni tiyüşsiz oruñga qoyduqları üçün (قُلْ)

349.3 eyt sin ey muħammed (‘aleyhi's-selām) mü`minlerge (إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ) eger de atalarıñız dağı balalarıñız bolsa

349.4 (وَأَخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ) dağı qardeşleriñiz ve ħatunlarıñız bolsa (وَعَشِيرَتُكُمْ) dağı yakınlarıñız bolsa (وَأَمْوَالُكُمْ)

349.5 (أَقْدَرْتُمْوهَا) dağı kesb qılğan mällarıñız bolsa (وَنَجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا) dağı revāc vaqtiniñ ötüvünden

349.6 korqğan sevdāñız bolsa (وَمَسَاكِينَ تَرْضَوْنَهَا) dağı rāzī bolup vağan tutқан tura turğan orunlarıñız

349.7 bolsa (أَحَبَّ إِلَيْكُمْ) bu zıkr qılınğanlar sizniñ üzeriñizge süyüklirek bolsa (مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ) allahdan hem allahniñ

349.8 resûlinden (فَقَرَّبُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ) dağı allah yolında şoğış kıluvdan (وَجَمَادٍ فِي سَبِيلِهِ) bes kuvvetiñiz

349.9 allahniñ emri birlen (أَللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ) ve allahü te‘älâ öziniñ

349.10 ta‘atinden çıguvçı kavmni haqq yolğa köndürmes (لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ) taħkik allah sizge yardım birdi (فِي مَوَاطِنَ)

349.11 (كَثِيرَةً) şoğış vâķ‘a bola turgan orunlardan köp orunlarda (وَيَوْمَ مُنَيْنَ) dağı ħuneyn (mekke birlen tã‘if

349.12 arasındağı bir çuķur) şoğışı küinde yardım birdi (إِذْ أَعْجَبَكُم كَثْرَتَهُمْ) şol vaķtni yardım birdi sizni

349.13 köplikiñiz ‘aceblendürdi resûl ekrem şallallahü ‘aleyh ve sellem ħuneyn şoğışına on iki miñ ‘asker birlen çıķdı

349.14 arasından birisi köpliklerine tayanup bu kün mağlup bolmamız didi şoñra bik қаtı şoğış kıldılar

349.15 bes müselmānlar muķābeleden ‘āciz boldılar hemmesi қаçdılar meger ħazret-i ‘abbas ile ħarş oğlı süfyān

349.16 қaldı resûl allah şahābelerge қıçқur kilsünler diyü ħazret-i ‘abbaska emr itdi ħazret-i ‘abbas қıçқurdi lebbeyk diyü

349.17 kildiler hem allahü te‘älâ feriştelер indürdi şoñra müselmānlar ġālib boldılar (فَلَمَّا تَغَنَّ عَمَّاكُمْ عِيَّتًا) bes köplikiñiz

349.18 sizden hiç nerseni muñsız қılmadı (وَضَافَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَآرِعَاتٍ) dağı sizge yir vāķı‘ada kiñ bola

349.19 turup da țar boldı (ثُمَّ وَلَّيْتُم مِّنْ بَيْنِ) muniñ şoniñda artuñız birlen bolğaniñız ħâlde döndiñiz ya‘nî ciñilgeniñiz

349.20 ħâlde қаçdıñız (ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ) muniñ şoniñda allahü te‘älâ öziniñ қarārını (şebātın) indürdi (هَلَىٰ)

349.21 (وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا) resûli üzerine hem mü`minler üzerine (رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ) sizniñ köziñiz

349.22 birlen körmey turgan ‘askerni (feriştelerni) indürdi (وَعَتَبَ النَّبِينَ كَفَرُوا) dağı kâfir bolğan ādemlerni

349.23 ‘azābladı (وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ) ve bu cezā kāfirlerge tiyüşli bolğan cezādur ya‘nī öltürülmiş boluv ve esir

349.24 boluv (ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ) muniñ soñında allahü te‘ālā kaytur (مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ) oşbuniñ soñında (عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ)

349.25 tilegen ādem üzerine ya‘nī tilegen ādemni islāmge köndürür (وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) ve allahü te‘ālā günāhlarnı

349.26 yarlıkağuçıdur hem rahmet kılğuçıdur * ħuneyn soğışında bolğan kāfirlerden bir cemā‘at resül allahğa kildiler hem

349.27 imān kitürdiler dağı eytdiler ey allahniñ resüli sin ādemlerniñ izgüregi ve şefkatliregi bizniñ balalarımız

349.28 esir boldılar ve mällarımız alındı “altı miñ cān ve ħesābsız teveler ve qoylar alınğan” bizge şefkat

349.29 2) niteki bizniñ yirlerimizde ba‘zı ħalq üçün yir bik tar boladur.

I / 350

350.1 ayt didiler resül allah aytdı iĥtiyārniñiz mällarınıñızni yā ki esirleriñizni alıñız ikisiniñ birisini alurğa

350.2 ruĥşat didi bular eytdiler biz ĥiç qayusını iĥtiyār kılurğa bilmeymiz didiler resül allah şahābelerge

350.3 eytdi bular müselmān bolup kildiler sizniñ dinde qardeşniñiz boldılar min bularğa balaları birlen

350.4 mällarından birisini aluv birlen iĥtiyārlı kıldım ĥiç birisini alurğa bilmeymiz didiler bes kimniñ qolında

350.5 esir bolsa köñli rāzī bolup birse uluğ izgüligidür ve kimdür boş biresi kilmese miñe birsün

350.6 ol esirni minim üstimde boruç bolsun māl ĥāşıl bolğanda esir ornına bedelni tölermin didi her

350.7 qayusı rāzī bolduq qolımızdağı esirlerni biremiz didiler resül allah eytdi ihtimāl arañızda rāzī

350.8 bolmağan ādemleriñiz bardur bes re‘isleriñizge qaytup eytiñiz alar miñe kilüp eysünler didi

350.9 re‘isleri kilüp her qayusı resül allahğa rāzı boluvlarından ĥaber birdiler üçün farz ĥacda

350.10 nefl hacda dürist bolmav haqında allahü te‘älā zıkr kıılmaçaq āyetni indürdi
(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey

350.11 anday imān kitürgen ādemler (أَيُّهَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ) budur başqa tügildür müşrikler necs iyesidür

350.12 çünki alar necāsetden pāklanmaslar ve şaqlanmaslar hem gusul de kıılmaslar bes alar hiç bir vaqt necāsetden

350.13 hālī bolmaslar yā ki i‘tiqādları necsdür ibn-i ‘abbāsdan ‘ıyn-ı necs boluvlarını rivāyet kıılğanlar hattā

350.14 bir kişi müşrik birlen körüşse şahāret aluv vācib bola digenler allahü a‘lem
(فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ)

350.15 bes müşrikler mescid-i hārāmğa yaqın bolmasunlar (بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا) bu yılları şoniñda ya‘nī hicretten

350.16 toqızınçı yıl şoniñda mescid-i hārāmğa yaqın bolmavdan farz hem nefl hac kıılır üçün yaqın bolmav murād

350.17 (وَأَنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً) eger müşriklerden sevdāñızniñ ksilüvi sebebli faqirlikden qorqsañız
(فَسَوْفَ)

350.18 (أَنْ شَاءَ) bes tizden allahü te‘älā öziniñ fazlından sizni muñsız kıılır (بِعْتِدِكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ) eger

350.19 tilese (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘älā (عَلِيمٌ حَكِيمٌ) her nerseni bilgüci ve her işinde hikmet iyesidür

350.20 cizyeniñ vācib hem meşrūc boluvı haqında allahü te‘älā zıkr kıılmaçaq āyetni indürdi
(فَاتْلُوا الَّذِينَ)

350.21 şunday ādemler birlen soğış kıılñız (لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) ol ādemler allahğa hem āhıret

350.22 künine imān kitürmesler (وَلَا يَحْرَمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ) dağı allahü te‘älā hem allahniñ resüli hārām kıılğan

350.23 nerseni hārām kıılmaslar (وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ) dağı haqq dīn birlen dīnlenmesler ya‘nī haqq dīni

350.24 tutmaslar (مَنْ آمَنَ مِنْ الَّذِينَ آذَوْا آلَ مُحَمَّدٍ) şunday ādemlerden ol ādemlerge kitāb birilmiş boldı ya‘nī

350.25 bu şıfatda bolğan ādemler birlen şoğış kılıñız (مَتَى يَعْطُرُوا الْجَزِيَّةَ) cizye birgenlerine qadar (عَنْ يَدِ)

350.26 qoldan qolğa (وَهُمْ صَافِرُونَ) hālbükim cizye birüvçiler zilletdedür cizyeler bizniñ mezhebimizde ‘arab

350.27 müşrikleri birlen mürtedden başqa her bir kâfirden alına cizye bay ādemden kırq sikiz dirhem orta hālliden

350.28 yigirmi dört dirhem kesbke qadır bolğan faqırden on iki dirhem ammā kesbke qudreti bolmağan

350.29 faqırden hem şabıden hatundan quldan iki közi yoq kişiden uzun müddet oñalmay turğan avruvdan

I / 351

351.1 ruhbānlardan alınmas (قَالَتِ الْيَهُودُ عَزِيزُ ابْنِ اللَّهِ) dağı yehüdler eytdiler ‘üzeyr (‘aleyhi's-selām) allahniñ

351.2 oğlı diyü yehüdlerniñ ‘üzeyr ‘aleyhi's-selāmni allahniñ oğlı diyüvlerine sebep şol buhtü'n-naşr ölgenniñ şoñında

351.3 yehüdlerniñ tevrāt hıfzında bolğan ādemleri qalması yüz yıldan şoñ ‘üzeyr ‘aleyhi's-selāmni allahü te‘ālā tırgüzgeç

351.4 yehüdlerge tevrātı köñilden yazup birdi yehüdler bu işke bik ‘aceblendiler hem bu iş ‘üzeyr ‘aleyhi's-selāmniñ

351.5 allahniñ oğlı bolduqdan diyü bildiler (قَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ) dağı naşaralar ‘isā allahniñ oğlı

351.6 didiler naşarālarniñ bu sözni eytüvlerine sebep hażret-i ‘isāniñ atasız dünyāğa kilüvi hem közsizlerni

351.7 közlü qılup ala tenlilerni selāmetlendirüvi hem ölüklerni tırgüzüvi (ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْرَاهِمِ) bu ‘üzeyr allahniñ

351.8 oğlı hem ‘isā allahniñ oğlı demek naşarā ve yehüdlerniñ ağızları birlen eytken sözleridür (يُضَاهَوْنَ)

351.9 (قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلِ) yehüd ve naşarālarniñ sözləri özlerinden borun kâfir bolğan ādemlerniñ

351.10 sözlerine oħşar (فَاتَلَّهُمُ اللَّهُ) yehüd naşārâlarğa allahü te‘älâ la‘net kıldı yâ ki alar hakkında allahü te‘älâ alarnı

351.11 öltürgey idi dimek lâyıqdur ma‘nâsında (أَنِّي يُؤْفَكُونَ) niçük alar haqdan bâtilge döndürülmiş bolurlar (اتَّخَذُوا)

351.12 (أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ) ehl-i kitâb ‘âlimlerini ve zâhidlerini tutdılar (أَحْبَابَهُمْ وَرَهْبَانَهُمْ) allahğa başka rabler

351.13 (ma‘bûdler) itüp ya‘nî ‘âlimlerine ve zâhidlerine allahü te‘älâ haram kılgan nerselerni helâl kıluvlarında ve allahü

351.14 te‘älâ helâl kılgan nerselerni haram kıluvlarında iyerdiler (وَالْمَسِيحَ بَنَ مَرْيَمَ) daħı meryem oğlı ‘isânı

351.15 ma‘bûd tutdılar (وَمَا أُمْرُوا) hâlbükim ehl-i kitâb buyurulmadılar (أَلَّا لِيَعْبُدُوا) meger ‘ibâdet kıluv birlen

351.16 buyuruldılar (الْمَا وَاحِدًا) bir ma‘bûdke (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) hiç ma‘bûd-ı bi‘l-haqq yoqdur meger allahü te‘älâ özi ginedür

351.17 (سَبْعَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ) müşriklerniñ şerik kılgan nerselerinden allahni kâmil pâklav birlen pâklaymun (يُرِيدُونَ)

351.18 (أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ) ehl-i kitâbnıñ başları allahniñ nûrını dîninini söndürüvni tilerler (بِأَفْوَاهِهِمْ) ağızları

351.19 birlen ya‘nî şirk ve tekzibleri birlen (وَيَأْتِي اللَّهُ) daħı allahü te‘älâ abâ’ kıluv ya‘nî râzî bolmas (الآنَ)

351.20 (بِعَمِّ نُورِهِ) meger nûrını tamâm kıluvğa ğina râzî bolur yâ ki allahü te‘älâ resül allahniñ nübuvetni yalğanğa tutuv

351.21 birlen bâtil kıluvğa istegen âdemniñ hâlini etrafğa saçılgen uluğ nûrni söndürüvni istegen âdem

351.22 hâline mişâl kitürgen hâlbükim allahü te‘älâ ol nûrni uruv birlen artduruvni tileydür bu nûrniñ sönüv ihtimâli

351.23 bar mı elbette yoq (وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ) gerçi kâfirler bu işni mekrûh körseler de (هُوَ الَّذِي) ol allahü te‘älâ

351.24 şunday allahdur (أَرْسَلَ رَسُولَهُ) öziniñ resūlini muḥammed ‘aleyhi’s-selāmı yiberdi (بِالْحَقِّ) ḥaqlıǵa köndürüvçi

351.25 (qurān) birlen (وَدِينِ الْحَقِّ) daǵı islām dīni birlen (الْيُظْهِرُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ) bu ḥaqq bolǵan islām dīni

351.26 bütün dīnler üzerine üstün qıluv üçün (وَلَذِكْرَهُ لِكُفْرَانٍ) gerçi islām dīniniñ bütün dīnge ğālib

351.27 boluvını müşrikler (ḥuṣūṣā misyonirler) mekrūh körseler de bu āyetniñ ḥükmi aqran ğına ḥāzir zamānlarda biline

351.28 başladı tamāma çıǵup bitüvini körme gine allahü te‘ālā müyesser itsün (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey anday imān

351.29 kitürgen ādemler (أَنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَعْمَارِ وَالرُّهْبَانِ) düristlikde ‘ālimlerden ve zāhidlerden köpisi (لِيَأْكُلُوا) köpisi

I / 352

352.1 (أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ) ādemleriñ mällarını bātıllıq birlen aşarlar ya‘nī ehl-i kitābniñ ‘ālimleri ve zāhidleri

352.2 ḥükmlerde rüşvet alurlar (وَيُصَلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) daǵı allahniñ yolından (dīninden) ḥalknı tıyarlar

352.3 (يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ) daǵı şunday ādemler (وَالَّذِينَ) daǵı şunday ādemler (وَالَّذِينَ) daǵı şunday ādemler altunı ve kümişni ḥazīne itüp saqlarlar

352.4 (وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) daǵı ol altun birlen kümişni allah yolına şarf qılmaslar ya‘nī ol altun

352.5 ve kümişniñ zekevetini birmesler (فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ) bes munday ādemlerge rencitküçi ‘azāb birlen süyünç

352.6 (ḥaber) bir (يَوْمَ) şol künde (يُعْطَى عَلَيْهَا) ol altun ve kümiş ḥazīneleri üzerine qızdurulmuş bolur (فِي نَارٍ)

- 352.7 ^{جَهَنَّمَ} (جَهَنَّمَ) cehennem oğında (فَتَكْوَى بِهَا) bes ol altun ve kümüş hazîneleri birle yandurulmuş bolur (جَبَاهِمِمْ)
- 352.8 ^{وَجَنُوبِهِمْ وَظُهُورِهِمْ} (وَجَنُوبِهِمْ وَظُهُورِهِمْ) ol altun ve kümüş hazîneleriniñ iyeleriniñ mañlayları hem yanları hem arqaları
- 352.9 ya' nî altun ve kümüşni şol a' zâlarına kızdurup başılmış bolur (هَذَا مَا كُنْتُمْ لَأَنْفُسِكُمْ) eytilmiş
- 352.10 bolur bu altun ve kümüş iyelerine bu mällarınız öziñiz üçün hazîne itüp cıyğan nerseleriniñdür (فَتَسْوُقُوا)
- 352.11 (مَا كُنْتُمْ تَكْنُزُونَ) bes taçıñız öziñizniñ hazîne itüp cıyğan nerseniñniñ 'azābını diyü bu āyet altun
- 352.12 ve kümüřniñ zekevetni birüvniñ vācib boluvı hakkında allahü te' ālā şerī' atde yılını aylar ħesābı birlen mu' teber boluvı
- 352.13 hakkında zıkr kılınaçak āyetni indürdi (أَنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ) düristlikde allahü te' ālā ħuzūrında aylarınıñ
- 352.14 şanı (أَثَلَىٰ عَشْرَ شَهْرًا) on iki aydur (فِي كِتَابِ اللَّهِ) allahü te' ālāniñ kitābında (levħü'l-maħfūzda) yā ki vācib
- 352.15 itken hükminde ādemlerniñ vāqı' ālarını ħıfzda te' rih tutuvğa iħtiyārları zarūr bolduğından türlüçe
- 352.16 te' rih tutқанlar қayusı bir devletniñ zāhir boluvından қayusı bir milletniñ ħādiş boluvından қayusı
- 352.17 başka nerseden ħāşıl her қavmniñ özine ħāş te' rih bolğan hicretten soñ şahābeler ikisi
- 352.18 te' rihlerini қoyup her bir yılını bir 'üvān birlen zıkr kıla başлағанlar meşelā 'āmel-i hicret 'āmel-i izn
- 352.19 'āme'l-bedr 'ām-i uħud 'āme'l-ħendeķ 'āme'l-ħudeybiye 'ām-i ħabīr 'āme'l-feth 'ām-i ħüccetü'l-vedā' diyü hicret birlen evvel te' rih
- 352.20 tutқан ādem ħiṭāb oğlı ħāzret-i 'ōmerdür hicretten on yidinçi yılda başлаған munıñ sebebin ebū mūsā
- 352.21 el-eş'arī ħāzret-i 'ōmerge ħatṭ yzağan sizden bizge ħatṭlar kile ol ħatṭlarınıñ қayusı birlen 'amel
- 352.22 қılırğa da bilmeymiz ħatṭlarınız cümlesinden birisini oқuduқ şa' banda diyü yazılğan bu bizge ma' lüm bolmadı

352.23 ötken yılınıñ şa'banı mı kileçek yılınıñ şa'banı mı diyü şundan soñ şahâbeler cıyılıp te'rih yaşav

352.24 huşusunda meşveret kılğanlar қayusı eytken vaһy ine başlağan vaқtdan yaşayık diyü қayusı

352.25 resül allahınıñ vefâtından yaşayık diyü қayusı resül allahınıñ tuvğan küninden (vaқtinden) yaşayık diyü ihtilâf

352.26 kılğanlar һazret-i 'aliden қayusı ma'kül diyü şorağanlar һazret-i 'alî eytken resül allahınıñ tuvğan

352.27 vaқti birlen vaһy ingen vaқt yaқına ma'lüm tügil ammâ resül allahınıñ ölgen vaқti һasret vaқti her

352.28 һadişede te'rih zıkr kılınğanda һasretni yañartuv bola hicretten te'rih yasav münâsib çünki hicret islâm

352.29 dînininiñ kuvvet tapuvına sebep boldı müselmânlar her һadişede te'rihlerni zıkr kılğanda bu uluğ ni' metni

I / 353

353.1 islerine tüşürürler de allahü te'âlâge şükrâne kılurlar digen һazret-i 'aliniñ bu sözini һazret-i 'ömer de

353.2 başkalar da ma'kül körüp hicretten te'rih yaşadılar hem yılınıñ başını muһarrem kıldılar çünki muһarrem ayı

353.3 'arab aylarınıñ evvelgisi bu âyetniñ һükmi boyınça müselmânlarğa һükmlerini 'arab ayları birlen

353.4 ve 'arab yılları birlen yürütürge tiyüş şatuv ve aluvlarında hem boruç müddetlerinde hem zekâtlarında ve başқа

353.5 nerselerde 'acem rüm yıllarına i'tibâr kılmaşқа kirek ammâ 'öşrler cıyuvda һarâclar aluvda ve devlet maşraflarında

353.6 ('asker vazîfeleri ve menşub iyeleriniñ vazîfeleri kibilerde) zarüret bolduқdan hem bular diyânetden

353.7 bolmay mu'âmelâtdan bolduқdan sene-i şemsiyeni i'tibâr kılıp 'amel itüvniñ düristligine barğanlar ibrahîm

353.8 hem ismâ'îl 'aleyhi's-selâm zamânında 'arablar yıllarını ve aylarını һaқîkî itüp i'tibâr kılğanlar

353.9 aylarını ay körüv birlen yılını on iki ay itüp i'tibâr kılğanlar yılınıñ күnlerini üç yüzde

353.10 illi dört yâ ki üç yüzde illi biş күn itüp i'tibâr kılğanlar şundan artmay da kimimey de

353.11 'arab aylarınıñ dürist ismleri 1 muһarrem, 2 şafer, 3 şehr-i rebi'u'l-evvel, 4 şehrü rebi'u-s şâni, 5 cemâdiyü'l-

353.12 evvel, 6 , 7 cemādiyü's-şāniye, receb, 8 şa' bān, (9 şehrü'r-ramazān), 10 şevvāl, 11 zül-ka' de,

12 zül-hicce

353.13 üç aydan şehr lafzı cüz' qalğan toqız aylar 'imler bolduğundan alarga şehr lafzını kiritüp isti' māl

353.14 itüv dürist tügil cemādi mu'niş * on iki ay içinden zül-ka' de zül-hicce muharrem recm harām ayları

353.15 bu dört ayda şoğış kıluv harām sene-i kameriye sene-i şemsiyeden on bir kün miqdārı az bes her bir

353.16 sene-i şemsiye birlen bolğan altmış biş yıl sene-i kameriye birlen altmış yidi yıl bola dimekke otuz iki

353.17 yıl yarımında bir yıl arğa sene-i şemsiye birlen yüz yıl kameriye birlen yüzde üç yıl bola bilindi ki şemsiye birlen

353.18 üç yüz yıl kameriye birlen üç yüzde toqız yıl bola taqrībā (يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) yılınıñ on iki

353.19 ay boluvı şābitdür allahü te'ālāniñ köklerni ve yirlerni yaratğan küninde (مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ) bu on iki

353.20 aydan dörtisi (zül-ka' de zül-hicce muharrem receb) şoğış harām bolğan aylardur (ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ)

353.21 on iki aydan dört aynı şoğış harām bolğan ay kıluv toğrı bolğan dindür ya' ni ibrahim

353.22 'aleyhi's-selām birlen ismā'il 'aleyhi's-selām dīnidür bu bizge alardan alıngandur (فَلَا تَظْلَمُوا فِيهِنَّ) bes bu dört ayda

353.23 hiç zulm kıılmañız başka aylarda hem zulm kıluv dürist bolmasa da bu aylarda bigrekde zulm kıılmañız

353.24 yā ki bu aylarda şoğış kıluv birlen zulm kıılmañız ma'nāsında (أَنْفُسِكُمْ) özleriñizge (وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ)

353.25 (كُلُّكُمْ) dağı siz müselmānlar müşriklerniñ barçasını öltüriñiz (كَمَا يُغَاتِلُونَكُمْ كُلًّا) niteki ol müşrikler siz

353.26 müselmānlarıñ barçañızni öltürelər idi (وَأَعْلَمُوا) dağı biliñiz (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te'ālā (ع)

353.27 (أَنَّ النَّاسَ فِي زِيَادَةِ فِي الْكُفْرِ) şirkden saklanuvçılar birlen birgedür (الْمُتَّقِينَ) budur başqa tügildür

353.28 bir aynıñ hürmetini ikinci ayğa kiçiktüröv küfrde artduruvdur çünki bir aynıñ hürmetini ikinci ayğa

353.29 kiçiktüröv allahü te‘ālā harām kılgan nerseni helāl itüv bola ol küfr iski küfrlerine қоşқақ küfr

I / 354

354.1 üzerine küfrni artduruv bola (يُضَلُّ بِهِ النَّاسُ كَفْرًا) bir aynıñ hürmetini ikinci ayğa kiçiktüröv sebebli

354.2 kāfir bolğan ādemlerni haqlıqdan azdurılmış bolur (وَيُحَلِّوْنَ نَهْءًا) bu kiçiktürilgen aynı bir yılda helāl kıılurlar

354.3 (وَيُعْرَضُونَ عَلَيْهِمْ) dağı bir yılda harām kıılurlar ya‘nī harām aylarından kiçiktürilgen aynı bir yılda helāl ay

354.4 kıılurlar anıñ ornına ikinci aynı harām ay yaşarlar ve ikinci yılda harām aynı harām köyinçe kaldırurlar

354.5 (لِيُؤَاطُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ) allahü te‘ālā harām kılgan nerseniñ (aylarınıñ) şanına muvāfiq bolsunlar üçün ya‘nī

354.6 harām ayları dörtke țolsun üçün (فِي حُرْمَةِ مَا حَرَّمَ اللَّهُ) bes allahü te‘ālā harām kılgan nerseni helāl kıılurlar

354.7 harāmını helāl kıluv küfr ‘arab müşrikleri soğışқа meyl itüvçen hałq bolğanlar bularnıñ soğışқан hāllerinde

354.8 harām ayı kilse soğışını taşlav ağır bolğan ol ay ornına ikinci aynı harām ayı yaşap muhārebelerinde

354.9 devām itkenler şulay itüp harām aylarınıñ hürmetini bütünley bitürgenler (زَيْنَ لَهُمْ سُرَّةٌ أَعْمَالِهِمْ) bu

354.10 kāfirlerge yavız ‘amelleri ziyetli kılındı (وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ) ve allahü te‘ālā kāfir kavmnı haqlıqğa

354.11 köndürmes (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey anday imān kitürgen ādemler (تَالَكُمْ) ni boldı sizge (أَدَا فِيلَكُمْ)

354.12 her kaçcan sizge eytilmiş bolsa (انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) allahü te‘ālā yolında şoğış kıluvğa çığıñız diyü eytilse

354.13 (أَنَا قَلْتُمْ) avır idiñiz ve köñilleriñiz rāzī bolmadı (إِلَى الْأَرْضِ) yir şarı meyl itdiğiñiz hālde ya‘nī dünyāğa

354.14 meyl itdiñiz ve dünyā arzularını sevdiñiz sefer ağırlıqlarını yükleysiñiz kilmedi şahābelerniñ şoğışka çığarğa

354.15 avır ivleri tebük şoğışında bolğan çünki yimişniñ pişüp kile turğan hem ğāyet issilik vakti bolğan

354.16 şoğışka bir de hāzirlemegen bolğanlar (أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا) eyā siz dünyā tirükligine rāzī boldıñız mı

354.17 (فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ) bes āhıret cānında (مِنَ الْآخِرَةِ) āhıretten ya‘nī āhıret bedelinden

354.18 dünyā tirükliginiñ fā’idelene turğan nerseni tügildür (الْأَقْلِيلُ) meger azdur (الْآتَنَفَرُوا) eger siz

354.19 şoğışka çıkmasañız (يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا آَلِيًّا) allahü te‘ālā sizni rencitküçi ‘azāb birlen ‘azāb kılur

354.20 (وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ) dağı sizni sizden başka kavm birlen almaşdurur (وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا) dağı

354.21 allahü te‘ālāge hiç nerse zarar itmessiz (وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ve allahü te‘ālā her bir nersege küçi

354.22 yitküçidür (الْآتَنصُرُوهُ) eger siz muḥammed ‘aleyhi's-selāmge şoğışda yardım kılmasañız (فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ) bes taḥkik

354.23 allahü te‘ālā yardım kıldı ol muḥammed ‘aleyhi's-selāmge (أَنْ) şol vaqtde yardım kıldı (أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا)

354.24 kāfir bolğan ādemler ol muḥammed ‘aleyhi's-selāmı mekkeden çığardılar (ذَانِ الْقَيْنِ) ikiniñ ikinci bolğanı hālde

354.25 ikinci ebū bekr el-şiddik radallahü te‘ālā ğıma (أَذْهُمًا فِي الْغَارِ) şol vaqtde çığardılar bu ikisi

354.26 (resül allah birlen ebü bekr el-şiddîk) tür tağının çuqurında idiler (أَذْ يَقُولُ لَصَاحِبِهِ) şol vaqtda ol

354.27 ikinci (muhammed 'ahm) yoldaşına (ebü bekr el-şiddîkğa) eytür boldı (لَا نَعْرَنُ أَنْ اللَّهَ مَعَنَا) hasretlenme düristlikde

354.28 allahü te'ālā bizniñ birlen birgedür müşrikler cebl-i türda tağ cıyılğaç ebü bekr el-şiddîk resül allahı

I / 355

355.1 ayap qorqa başladı şol vaqt resül allah eytdi ey ebü bekr iki kişi haqında ne zann kılasañ

355.2 üçünçileri allah bolğanda diyü bes allahü te'ālā müşrikleri közsizler hükminde tağda eylenüp

355.3 yürüdiler resül allahı hem ebü bekrni köre almadılar ba'zılar çuqurnıñ tişgine kögerçin oya yaşadı

355.4 ürmeküç üy tartdı didiler (فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَةً عَلَيْهِ) bes allahü te'ālā ebü bekr el-şiddîkğa öziniñ

355.5 qararını (tınçlıqını) indürdi yā ki resül allahğa ma'nāsında (وَأَيُّهُ يَجْلُودُ لَمْ تَرَوْهَا) dağı resül allahı allahü

355.6 te'ālā siz körmey turğan askerler feriştelere birlen kuvvetledi çuqurda dağı şoğışlar da (وَجَعَلَ كَلِمَةً)

355.7 (الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى) dağı kâfir bolğan ademlerniñ sözlerini töpen kıldı ve aşta kıaldurdı (وَكَلِمَةَ اللَّهِ)

355.8 dağı allahniñ sözi (هِيَ الْعَالِيَا) ol allahniñ sözi bülend ve üstündür (وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ) ve allahü te'ālā

355.9 her işinde gâlib ve hikmet iyesidür bütün müselmân üzerine şoğışniñ farzlığı haqında allahü te'ālā zıkr

355.10 kılınaçaq ayetni indürdi (انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا) şoğışka çığıñız şadlanup ciñgil bolğan hâliñizde

355.11 hem şoğış meşakqati üçün avırayğan hâliñizde de ya'nī niçük bolsa da çığıñız yā ki atlangan

355.12 hâliñizde ve cayav hâliñizde yā ki yaş hâliñizde ve kıart hâliñizde çığıñız ma'nāsında yā ki faqır

355.13 hâliñiz ve bay hâliñizde yâ ki balalarıñızın azlığı için ciñgil bolğan hâliñizde ve balalarıñızın

355.14 köpligi için avır bolğan hâliñizde yâ ki arğ ve simiz hâliñizde yâ ki selâmet ve avrur hâliñizde

355.15 çığıñız ma' nâsında hâşıl her nindi hâlde bolsa da şoğışka çıkmay qalmañız ma' nâsında
(وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ)

355.16 (وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) dağı allah yolında şoğış kıluñız ya' nî dîniñiz için mâllarıñız ve cânlarıñız birlen

355.17 (ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ) allah yolında mâllarıñız ve cânlarıñız birlen sizniñ şoğış kıluvuñız öziñiz için izgüdür

355.18 (أَنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ) eger siz muniñ izgü ikenni bilseñiz (likin bilüvçiler barmay iken)
(لَوْ كُنَّا)

355.19 eger münâfıqlarıñ ündelengen nerseleri bolsa idi (عَرَضًا قَرِيبًا) yaqın ve aluvı anşat bolğan dünyâ fâ'idesi

355.20 (وَسَفَرًا قَاصِدًا) dağı ortaça ve ciñgil sefer bolsa idi (لَا تَتَّبِعُوا) elbette münâfıqlar siñe iyerürler idi

355.21 (وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ) likin münâfıqlar üzerine meşakqatli sefer yırağ boldı
(وَسَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ)

355.22 dağı şoğışka barmay qaluvçı münâfıqlar allah birlen yemîn iterler
(لَوْ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ) eger şoğışka

355.23 çığarğa küçimiz yitse idi sizniñ birlen birge çıqğan bolur idik (يَهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ) yalğan yemîn

355.24 itüvleri sebebli münâfıqlar özlerini helâk iterler (وَاللَّهُ يَعْلَمُ) dağı allahü te'âlâ biledür
(أَنْتُمْ لَكَادِبُونَ)

355.25 düristlikde münâfıqlar küçimiz yitse sizniñ birlen birge şoğışurğa çığar idük digen sözlerinde yalğançılardur

355.26 resül ekrem bir türli cemâ' atke şoğışka çıkmay qalurğa ictihâdî birlen izn birgen idi şol huşuşda

355.27 allahü te‘ālā zıkr kılınacaq āyetni indürdi (عَفَى اللَّهُ عَنْكَ) ey muḥammed allah sinden izn birüvde ḥaṭā’

355.28 kıluvıñdan ‘avf itdi (لَمْ أَدْنِتْ لَهُمْ) ey muḥammed ‘aleyhi's-selām ni üçün şoğışqa çıkmay qalurğa münāfıqlarğa

355.29 izn birdiñ (حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ) siñe zāhir bolğanğa qadar (النَّيْنَ صَفُورًا) şoğışqa çıkmavda ‘üzeyr

I / 356

356.1 körsetüvlerinde rast bolğan ādemler (وَتَعْلَمُ الْكَادِبِينَ) daḥı şoğışqa çıkmavda ‘özr körsetüvlerinde yalğançı

356.2 bolğan ādemlerni bilgeniñe qadar resül ekrem iki işni allahü te‘ālādan iznsiz kıldı ikisinde de

356.3 şelte kıldı birisi eşirlerden fedā aluv birisi münāfıqlarğa şoğışqa çıkmışqa izn birüv digen (لَا يَسْتَأْذِنُكَ)

356.4 ey muḥammed ‘aleyhi's-selām sinden izn şoramas (النَّيْنَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) allahü te‘ālāge hem āḥiret künine

356.5 imān kitürgen ādemler (أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ) mälları ve cānları birlen şoğış kıluvlarında

356.6 ya‘nī mü`minlerniñ ‘ādetinden tügil şoğış kıluvda izn şorav çünki şāf mü`minler şoğış haberini

356.7 işitkeçde şoğış kılurğa aşuğurlar izn şorap turmaslar (وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ) ve allahü te‘ālā özine

356.8 ḥilāflık kıluvdan qorquvçılarnı bilür (أَنْمَا يَسْتَأْذِنُكَ) budur başqa tügildür sinden şoğışdan qalurğa

356.9 izn şorar (النَّيْنَ) şunday ādemler (لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) ol ādemler allahğa hem āḥiret

356.10 künine imān kitürmesler (وَأَرْزَأْتِ قُلُوبَهُمْ) daḥı ol ādemlerniñ köñilleri imānda şik kıldı

356.11 (فَهُمْ فِي رَبِّهِمْ يَتَرَدَّدُونَ) bes ol allahğa hem āḥiret künine imān kitürmegen ādemler özleriniñ

356.12 şiklerinde hayrân bolurlar (وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ) ve eger ol münâfiqlar siniñ birlen birge şoğışqa

356.13 çığuvnı tilseler idi (لَاَعْتَدُوا لَهُ عُمَّةً) şoğış üçün kirek nerselerini (qurallar ve azıqlar)

356.14 hâzîrlerler idi (وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ) likin allahü te‘âlâ ol münâfiqlarnıñ sizniñ birlen birge şoğışqa

356.15 çığuvlarını yaratmadı (فَقَبَطَهُمْ) bes allahü te‘âlâ ol münâfiqlarnı şoğışqa çığuvdan tıydı ve habs itdi

356.16 (وَقِيلَ أَفَعُدُّوا مَعَ الْقَاعِدِينَ) dağı münâfiqlarğa şoğışdan olıturup qaluvçılar birlen birge olıturup qalıñız

356.17 dip eytildi bu söz kināye bola allahü te‘âlānıñ münâfiqlarnıñ köñillerine şoğışqa çıkmav fikrini şaluvından

356.18 yā ki şeytān vesvese yolu birlen eytdi ma‘nāsında (لَوْ خَرَجُوا فِئْتِكُمْ) eger de münâfiqlar sizniñ içiñizde birge

356.19 şoğışqa çıqğan bolsalar idi (مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا) sizge artdurmaslar idi meger bozuqlıqñı artdururlar

356.20 idi (وَلَا أَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ) dağı arañızda söz sürtüvge aşığurlar idi (يَبْغُونَكُمْ الْفِتْنَةَ) sizniñ üçün

356.21 fitne istegenleri hâlde (وَفِيكُمْ سَمَاعُونَ لَهُمْ) dağı siz müselmānlar arasında hem ol münâfiqlarnıñ sözlerini

356.22 qabül itüp işitüvçiler bolur idi ya‘nī zā‘if ala ‘itikađlarıñız ol münâfiqlarnıñ sözlerine işanurlar

356.23 idi (وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ) ve allahü te‘âlâ zulm qıluvçılarnı bilgüçidür (لَقَدْ ابْتَدَأُوا الْفِتْنَةَ) zā‘if münâfiqlar

356.24 siniñ işiñni bozuvda ve şaḥābeleriñni taratuvda fitne istediler (مِنْ قَبْلُ) mundan (tebük şoğışından) ilkde

356.25 ya‘nī uḥud şoğışı küñinde de (فَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ) hem siniñ üçün bolğan işlerni eylendürdiler ya‘nī siniñ

356.26 işiñni bozuvda mekrler qıldılar (حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ) ḥaqlıq yardım kilgenge qadar (وَوَظَّهَرَ أَمْرَ اللَّهِ) dağı allahniñ

356.27 emri dīni gālib bolğanğa qadar (وَهُمْ كَارِهُونَ) hālbükim ol münāfıqlar allahnıñ dīniniñ gālib (üstün) boluvını

356.28 mekrūh körüvçilerdür (وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْتِنَا لِي) dağı münāfıqlardan qayusı eytür miñe şoğışdan qaluvğa izn

356.29 bir (وَلَا تَقْتُلُوا) dağı mini fitnege tüşürme diyü (الْأَفَى الْفِتْنَةَ سَقَطُوا) āgāh olıñız münāfıqlar şoğışdan qaluv

I / 357

357.1 fitnesine tüşdiler (وَأَنَّ جَهَنَّمَ) dağı düristlikde cehennem (الْمُحِيطَةَ بِالْكَافِرِينَ) kāfırlerni çulğap aluvçıdur (أَنَّ)

357.2 (تُصِيبُكَ حَسَنَةٌ) ey muhammed ‘aleyhi's-selām eger sine ba‘zı şoğışlarıñda izgülik (üstünlük ve ğanīmet) irişse (تُسَوِّهِمْ)

357.3 ol izgülik gāyet hasedleri üçün münāfıqlarnı qayğurtur ya‘nī qayğuga tüşürür (وَأَنَّ تُصِيبُكَ مُصِيبَةٌ)

357.4 ve eger siñe ba‘zı şoğışlarıñızda qayğu irişse ya‘nī mağlūb bolsañ yā ki bir yirge cerāhat irişse niteki

357.5 uħud şoğışında resūl allahnıñ tişi şındı (يَقُولُوا) münāfıqlar eytürler (قَدْ آمَنَّا بِأَمْرِنَا مِنْ قَبْلُ) taħkīk

357.6 bu qayğudan burun işimizni tutduq ya‘nī yaħşı eli şoğışka barmay qalduq dip eytürler (وَيَقُولُوا)

357.7 dağı bu sözni söyleşken orunlarından öz dostlarına dönerler kiterler (وَهُمْ فَرِحُونَ) hālbükim

357.8 ol münāfıqlar şādlanğuçıldur (قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا) eyt sin ey muhammed ‘aleyhi's-selām münāfıqlarğa bizge irişmes

357.9 (الْأَمْكَنَ اللَّهُ لَنَا) meger irişür allahü te‘ālā bizge levhü'l-maħfūzda yazğan nerse gine (هُرْمَوْلَانَا) ol

357.10 allahü te‘ālā bizniñ ħocamızdur (وَعَلَى اللَّهِ) dağı allahü te‘ālā üzerine (فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ) mü‘minler işlerin

357.11 tapşırsunlar (فَلْهَلْ تَرَبُّونَ بِنَا) ey muḥammed ‘aleyhi's-selām eyt sin münāfıqlarğa siz

bizge kütmeysiz (الْأَحَدَى)

357.12 (الْعَسْتَيْنِ) meger iki körkem işniñ birisini kütersiz ya‘ ni yardım birilüv birlen şehid boluvdan birisini ya‘ nī bizde

357.13 şoğışda allahü te‘ālā yardım birse ğalib bolamız eger mağlüb bolsaq şehid bolamız bular her ikisi izgü

357.14 iş (وَنَحْنُ نَقْرَبُصْ بِكُمْ) ve biz sizge kütemiz (أَنْ يُصِيبَكُمُ اللَّهُ) allahniñ sizge

irişdürüvini (بَعْنَاب)

357.15 öz huzürından bolğan ‘azābnı (أَوْ بَأْيَدِنَا) yeise bizniñ kollarımız birlen ‘azāb irişdürüvini

357.16 (أَنَّمَعَكُم مِّنْ بَصُونِ) düristlikde biz de sizniñ (فَقَرَّ بَصُونَا)

357.17 birlen birge kütüvçilerimiz sizniñ şoğı ħaliñizni diyü (تَلَّانْفَقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا) eyt sin ey muḥammed ‘aleyhi's-selām

357.18 münāfıqlarğa allahniñ t̄ā‘ atinde mällarınıznı kirek ihtiyār birlen ve kirek küçlenüp şarf

iñiñiz (لَنْ يَقْبَلَ مِنْكُمْ)

357.19 sizden bu şarf itüviniz qabül qılınmas bu āyet qays oğlı cedniñ sözine cevāb bolup indi

357.20 qays oğlı ced resül allahdan şoğışdan qalurğa izn şoradı min sizge māl birlen yardım itermün didi

357.21 (كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ) düristlikde münāfıqlar (أَنْتُمْ) yavız qavm boldıñız ya‘ nī allahniñ t̄ā‘ atından çığuvçı

357.22 qavm boldıñız (وَمَا مَلَعْتُمْ) dağı hiç nerse tıymadı münāfıqlarnı (أَنْ يَقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتِهِمْ) münāfıqlardan

357.23 şarf qılğan nerseleriniñ maq̄bül boluvından (الْأَنْ) meger tıydı maq̄bül boluvdan (أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ)

357.24 düristlikde ol münāfıqlar allahğa hem allahniñ resüline kāfir boldılar ya‘ nī münāfıqlarnıñ allah t̄ā‘ atinde şarf

357.25 qılğan mällarınıñ maqbül boluvından tıyğan hiç nerse yoq meger küfrleri (وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ) dağı münāfiqlar

357.26 namāzğa kilmesler (الْأَثَمَ) meger kildiler ise (وَهُمْ كُفَّارٌ) hālbükim ol münāfiqlar yalqavlardur (وَلَا يَنْفِقُونَ)

357.27 dağı münāfiqlar allah yolına mällarını şarf qılmaslar (الْأَثَمَ) meger şarf qılsalar (وَهُمْ كَارِهُونَ) ol

357.28 münāfiqlar şarf qıluvların mekrüh körüvçilerdür ya'nī şarf qıluvlarında küçlenüvçilerdür çünki

357.29 münāfiqlar namāz oqumağan ve māl şarf qılmağan üçün 'azāb bolur diyü allahdan qorqmaylar hem bu işlerine

I / 358

358.1 şevābda ümīd itmeyler (فَلَا تُعْجِبُكَ) bes ey muḥammed 'aleyhi's-selām sini 'aceblendürmesün (أَمْ أَوْلَاهُمُ الْآلُودِيَّةُ)

358.2 münāfiqlarınıñ mälları ve balaları (أَتَمَّا يُرِيدُ اللَّهُ) budur başqa tügildür tiler allahü te'ālā (لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا)

358.3 mälları ve balaları birlen münāfiqlarını 'azāb qıluvını (فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) dünyā tirükliginde (وَتَزْهَقَ)

358.4 dağı kāfirleriniñ münāfiqlarınıñ cānlarınıñ çıguvını tiler (وَهُمْ كَافِرُونَ) hālbükim ol (أَنْفُسِهِمْ)

358.5 münāfiqlar kāfirlerdür ya'nī küfr hāllerinde cānlarınıñ çıguvını tiler (وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ) dağı münāfiqlar

358.6 allah birlen yemīn iterler (أَنْتُمْ لَكُمْ) düristlikde özleri elbette sizdendür müselmānlar cümlesindendür

358.7 diyü (وَمَا هُمْ مِنْكُمْ) hālbükim ol münāfiqlar sizden müselmānlardan tügillerdür (وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ)

358.8 likin ol münāfiqlar sizden qorqa turğan qavmlerdür ya'nī sizden qorqup qına biz müselmān dip yürüyer

358.9 (لَوْ يَجِدُونَ مَآجِدًا) eger münāfıklar şıyınaçaq orun tapsalar (أَوْ مَغَارَاتٍ) yeise tağda kirürge

358.10 çuqurlar tapsalar (أَوْ مَخَلَّاتٍ) yeise başqa kire turğan orun tapsalar (لَوْ لَوَّأَ إِلَيْهِ) ol orun tarafına

358.11 yönelürler idi (وَهُمْ يَجْمَعُونَ) hālbükim ol münāfıklar aşğuçıldur (وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمُكَ فِي الصَّدَقَاتِ)

358.12 dağı münāfıklardan ba'zısı ey muḥammed 'aleyhi's-selām sini şadaqalarını bölüvde 'aybler (فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا) bes eger

358.13 ol şadaqalardan özlerine birilse (رَضُوا) rāzī bolurlar (وَأَنْ لَّمْ يُعْطُوا مِنْهَا) ve eger ol şadaqalardan

358.14 özlerine birilmese (إِذَا هُمْ يَسْتَعْطُونَ) şol vaqtda ol münāfıklar siñe açuvlanurlar münāfıklardan ebū'l-cevāz

358.15 ismli münāfık müselmānlarğa eytdi muna qarañız yoldaşınız muḥammed 'aleyhi's-selāmni şadaqalarını kütüvçilerge üleşe de

358.16 özi min 'ādilmün dip da'vā kıla didi şol münāfık hakkında allahü te'ālā zıkr kılgan āyetin indürdi

358.17 (مَا أَنَا لَهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ) ve eger ol münāfıklar rāzī bolsalar idi (وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا) allahü te'ālā hem allahniñ

358.18 resüli şadaqalardanve ğanīmetlerden birgen nerselerine (وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ) dağı allahü te'ālā bizge her

358.19 işimizde yitküçi dip eytseler idi (سَيُؤْتِنَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ) allahü te'ālā bizge öziniñ fazlından birür

358.20 ya'nī şadaqa ve ğanīmetlerden (وَرَسُولُهُ) dağı allahniñ resüli birür (إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ) düristlikde biz

358.21 allahğa rağbet idüvçimiz dip ya'nī bu tarıq rāzī bolup eytseler idi münāfıklar üçün izgü bolur

358.22 idi allahü te'ālā zekevet maşraflarını beyān itüp zıkr kılınaçaq āyetni indürdi (إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ) budur başqa

358.23 tügil farz bolğan şadaqalar (الْفُقَرَاءُ) faķirlergedür ya‘nī bir az ğına mālī bolğan ādemlergedür (وَالْمَسْكِينِ)

358.24 daħı miskīnlergedür ya‘nī hiç nerseni bolmağan ādemlergedür (وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهِمْ) daħı şadaqalar üzerine

358.25 ya‘nī aluv üzerine ‘amel itüvçiler üzerinedür ya‘nī pādişāh tarafından şadaqalar cıyar üçün ta‘yīn kılınğan

358.26 ādemler üzerinedür bu ādemlerge pādişāh ĥidmetleri qadarınça özlerine ve balalarına ve ĥatunlarına yiterlik qadar

358.27 birür (وَالْمَوْلَةَ قُلُوبِهِمْ) daħı köñilleri ülfetlendirilmiş ādemlergedür ya‘nī imān kitürüp de köñillerinde za‘iflik

358.28 bolğan ādemlerge birilür köñilleri ülfetlensün üçüy² yā ki imān kitürsünler üçün birilgen ādemlerdür

358.29 uyeyne oĝlı ĥısn ĥābis oĝlı mirdās oĝlı ‘abbās kibiler mundan şoñ bu ādemlerge birür

I / 359

359.1 islām kuvvet tapdıĝı sebebli sāķit bolğan (وَفِي الرِّقَابِ) daħı qullıqdan moyınlarnı çişüvgedür ya‘nī

359.2 qullarına ĥocaları tarafından filān qadar aqçe tapsañ āzād bolursun dip yazuv birilgen qullarğa

359.3 birilür (وَالْغَارِمِينَ) boruçlı ādemlergedür (وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ) daħı allahü te‘ālānıñ rızālıĝı tapılğan

359.4 yolğa şarf idilür mekteb medrese mescid hem bularnıñ ĥādimleri kibi ĥāşıl her bir izgü yolğa ve milletniñ

359.5 alğa baruvına sebep bolğan yollarğa şarf idilür imām ebū yūsuf ĥazretleri islām ‘askerlerinden ayrılup

359.6 qalğan kişini hem imām muĥammed ĥazretleri ĥācilerden ayrılup qalğan kişini irāde kılsa da elbette bularğa ğına

359.7 ĥāş tügil dürist bular da bu āyet taħtına kireler allanıñ rızālıĝını istev yolında bolduqları üçün

359.8 bu naşnıñ lafzı şiksiz ‘amm ‘ibret lafzıñıñ ‘umūmına yine de ‘ammnı ĥaber ve aħd birlen de kıyās birlen de ibtidā’

² “üçün” olmalı.

359.9 taḥṣiṣ dürist tügil ammā min kolu ile niçük taḥṣiṣ dürist bolsun bu orunda köp söz yazarğa

359.10 mümkün bolsa da ekābir-i ‘ulemāğa qalduruldı alar beyān iterler diyü me’ müldür

(وَأَبْنِ السَّبِيلَ) daḥı yol

359.11 oğınadur ya‘nī misāfirgedür yanında aqçesi bolmasa gerçi bay bolsa da likin bu zamānda tiz vaqıtde

359.12 her yirden aqçe alurğa mümkün ḥāzır bulurğa birüv niçükdür (فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ) bu ādemlerge zekevet farz kılındı

359.13 allahdan farz kılınmaq birlen (وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ) ve allahü te‘ālā zekevet şarf kılına turğan orunlarını

359.14 bilgüçidür hem zekevetni bu maşraflarğa şarf kılurğa қоşuvunda ḥikmet iyesisdür (وَمَنْهُمْ النَّبِيُّ) daḥı

359.15 münāfiqlardan şunday ādemler bardur (يُؤَدُّونَ النَّبِيَّ) ‘ayblev hem sözini yürütüv birlen peygamberni (muḥammed ‘aleyhi's-

359.16 selāmını) rencitürler (وَيَقُولُونَ هُوَ أَدْنَىٰ) daḥı eytürler ol peygamber her eytilgen nerseni işite turğan ve qabül

359.17 ite turğan qulaqdur dip (bu sözde mübalağa bar) (قُلْ أَذْنُ خَيْرٌ لِّكُمْ) eyt sin ey muḥammed ‘aleyhi's-selām münāfiqlarğa

359.18 ol peygamber sizniñ üçün izgü bolğan nerseni işitüvçi qulaqdur dürist işitken nerseni taşdıq kılur

359.19 likin ḥayr bolsa (يُؤْمِنُ بِاللَّهِ) ol peygamber allahni taşdıq kılur ya‘nī allahü te‘ālāniñ sözini işitür ve taşdıq

359.20 kılur (وَيُؤْمِنُ بِالْمُؤْمِنِينَ) daḥı mü’minlerini eytken sözlerinde taşdıq kılur (وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ) daḥı

359.21 siz münāfiqlardan çın imān kitürgen ādemlerge raḥmetdür ammā münāfiqlarğa raḥmet tügildür (وَالَّذِينَ) daḥı şunday

359.22 ādemler (يُؤَدُّونَ رَسُولَ اللَّهِ) allahniñ resülini rencitürler (لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) allahniñ resülini rencitküçiler üçün

359.23 rencitküçi ‘azāb bardur (يَعْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ) ol münāfiqlar sizge allah birlen yemīn iterler (لِيَرْضَوْكُمْ)

359.24 siz mü'minlerni rāzī kıluvları üçün (وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ) hālbükim allahü te'ālā hem allahnıñ resüli tiyüşlirek

359.25 idi (أَنْ يَرْضَوْهُ) münāfiqlarnıñ resül allahnı rāzī kıluvlarına allahnı rāzī kıluv birlen resül allahnı rāzī kıluv

359.26 arasında telāzüm bolğanlıķı üçün yā ki kelām resül allahnı rencitüv haķında bolğanlıķı üçün allahü te'ālā zamīmi

359.27 resül allahğa ğına kıayta turğan itüp bir gine kııldı (أَنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ) eger münāfiqlar haķķ imān

359.28 kitürüvçi bolsalar niteki özleri biz mü'min diyü gümān kııldılar (أَلَمْ يَعْلَمُوا) eyā münāfiqlar bilmediler mi

359.29 düristlikde şā'n (مَنْ يُعَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ) kimdür allahğa hem resül allahğa hilāflıķ kılsa (فَأَنَّهُ)

I / 360

360.1 (عَالِدًا نَبِيًّا) bes düristlikde ol kişiye cehennem otı bolur (نَارَ جَهَنَّمَ) cehennem otında meñģü kıalģanı

360.2 hālde (ذَلِكَ الْغُرَى الْعَظِيمِ) bu cehennemde meñģü kıaluv uluģ rüsvālıķdur (يَعْتَدِرُ الْمُتَأَفِّفُونَ) münāfiqlar kıorķar

360.3 (أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ) mü'minler üzerine süre indürülmüş boluvdan (تَنْبِئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ) ol süre

360.4 mü'minlerge, haber birür münāfiqlarnıñ köñillerinde bolģan nesre birlen (قُلْ اسْتَهْزَؤُوا) ey muħammed 'aleyhi's-selām eyt

360.5 sin münāfiqlarğa ğorlañız (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te'ālā (مُخْرِجٌ مَا تَحْتَدُونَ) sizniñ çıģaruvdan

360.6 kıorķa turģan nerseñizni çıģaruvçıdur ya'ni nifāķıñızni (وَلَسْنَا سَالِتُونَ) ve eger sin ey (muħammed 'aleyhi's-selām)

360.7 münāfiqlardan şorasañ öziñni hem kıurānnı ğorlavlarından (لَيَقُولَنَّ) elbette ol münāfiqlar eytürler (أَمَانًا)

360.8 budur başķa tüģildür biz sözģe çıomamız ve oynaymız diyü ya'ni biz oynapķına eytdük

360.9 diyü bu āyetniñ nuzūline sebep şol müñfiqlar tebük şoğışında resül allah yanından atlangan hāllerinde ötüp

360.10 baralar idi resül allahğa qarap eytdiler karañız bu irge şāmnıñ sarāylarını ve keripiçlerini açmağçı

360.11 (almağçı) bola bu iş añar yırağrak eli dip allahü te‘ālā münāfiqlarınıñ bu tarıka söyleşüvlerinden resül allahğa

360.12 haber birdi resül allah münāfiqlarını çağırıp eytdi siz mi şulay söyleşesiz diyü münāfiqlar yok ve allah

360.13 biz siniñ haqıñda hem şahābeleriniñ haqında söyleşmedük öz aramızdağı gına söz sefer kışka bolsun üçün

360.14 oyun sözler gine söylep baradur idük didiler (قُلْ) eyt sin ey muḥammed ‘aleyh's-selām münāfiqlarğa

360.15 (لَا تَعْتَبُرُوا) eyā allahını hem allahınıñ āyetlerini hem resūlini (كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ) ḥorlar

360.16 boldıñız mı (لَا تَعْتَبُرُوا) ḥorlavıñızdan ‘özr istep mataşmañız çünki yalğan idüki ma‘lumdur

360.17 (فَدَكَّرْتُمْ بَعَثَ آيَاتِنَا) taḥkik imānıñız şoñında kāfir boldıñız ya‘nī resül allahını ḥorlavıñız sebebli

360.18 imān izhār kıldıñız şoñında kāfir boldıñız bu āyet şerī‘atni ḥorlavıñıñ küfr boluvına delālet kıladur

360.19 (أَنْ تَعْفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ) eger sizden bir cemā‘atden tevbeleri ve ihlaşları sebebli ‘afv kılsaq

360.20 (نُعَذِّبُ طَائِفَةً) sizden bir cemā‘atni ‘azāb kılurmız (بِآيَاتِنَا) bunıñ sebebli ‘azāb kılurmız düristlikde

360.21 ol cemā‘at (كَانُوا مُجْرِمِينَ) nifāqlarında devām itüvçi boldılar (الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ) münafik

360.22 irler ve münāfiqe ḥatunlar (بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ) ol münāfik irler birlen münāfiqe ḥatunlardan

360.23 ba‘zısı ba‘zısından dur ya‘nī münāfiqda hem imāndan yırağ boluvda ba‘zısı ba‘zısına oḥşağuçıdur (يَأْمُرُونَ)

360.24 (بِالْمَعْتَكِرِ) münāfiklar ba‘zısı ba‘zısına günāh ve küfr birlen buyururlar (وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ) ba‘zısı ba‘zısını

360.25 izgü işden ve imāndan tıyarlar (وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ) dağı izgülikden kıollarını türürler ya‘nī şaranlık

360.26 kılurlar (تَسُوا اللَّهَ) münâfıklar itâ'at kılmavları sebebli allahnı unutdılar (فَسِيئَةٌ) bes allah da alarnı

360.27 fazlından unutdı (أَنَّ الْمُنَافِقِينَ) düristlikde münâfıklar (هُمُ الْمُنَافِقُونَ) alardur allahnıñ ta'atinden çığuvçılar

360.28 (وَعَدَّ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ) allahü te'âlâ ir münâfıklarğa va'de kıldı (وَالْمُنَافِقَاتِ) dağı hatun münâfıklarğa va'de kıldı

360.29 (وَالْكَافِرَاتِ) dağı başka kâfirlerge va'de kıldı (نَارِ جَهَنَّمَ) cehennem otnı (خَالِدِينَ فِيهَا) cehennem otnında meñgü

I / 361

361.1 kağanları hâlde (هِيَ حَسْبُهُمْ) 'azâb yüzinden cehennem yiter alarğa (هِيَ حَسْبُهُمْ) dağı allahü te'âlâ münâfıkların

361.2 irlerini ve hatunlarını hem başka kâfirlerini rahmetinden yırağ kıldı (وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّعْتَمِدٌ) dağı münâfıklarğa

361.3 irlerine ve hatunlarına hem başka kâfirlerge hemişe bolğucu 'azâb bardur (كَالَّذِينَ مَنَافِقُوا) ey münâfıkar

361.4 siz aldınızdan bolğan âdemler kibisiz (كُنُوا أَعْدَاءَ مَلَائِكَةِ قُوَّةٍ) sizden burun bolğan âdemler (kâfirler)

361.5 kuvvet yüzinden sizden kaçıraq boldılar ya'nî sizden de kuvvetlirek idiler (وَكَثُرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا) dağı

361.6 mâllar ve balalar yüzinden sizden kabrek boldılar (فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ) bes alar özleriniñ dünyâdan

361.7 bolğan ülüşleri birlen fâ'idelendiler (فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ) bes ey münâfıklar sizde dünyâdan bolğan

361.8 ülüşlerniz birlen fâ'idelendiñiz (كَمَا اسْتَمْتَعْتُمُ مِنَ قَبْلِكُمْ) nitekim sizden burun bolğan âdemler (kâfirler)

361.9 fâ'idelengenler idi (بِخَلْقِهِمْ) özleriniñ dünyâdan bolğan ülüşleri birlen ya'ni öziñizden burun bolğan

361.10 kâfirler fâ'idelendigi kibi siz münâfıklar da fâ'idelendiñiz (وَمُنْتُمُ) dağı siz münâfıklar da bā'ılğa çomdıñız

361.11 (كَانُوا) şunday âdemler kibi alar da bâtilğa çomğanlar idi (أُولَئِكَ) bu qabāhat şıfatda bolğan âdemler

361.12 (حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) bu âdemlerden dünyāda ve āhiretde ‘amelleri bâtil boldı (وَأُولَئِكَ)

361.13 dağı bu qabāhat şıfatda bolğan âdemler (هُمُ الْخَاسِرُونَ) alardur özlerine zarar itüvçiler (الْمَن يَأْتِمُهُمْ)

361.14 eyā bu münāfiqlarğa ve kāfirlerge kilmey mi (نَمِيًّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ) özlerinden burun bolğan âdemleriniñ

361.15 haberleri (قَوْمِ نُوحٍ) nūh ‘aleyhi's-selāmniñ qavminiñ haberleri tūfān şuvı birlen helāk boldılar

361.16 (qılındılar) günāhları sebebli (وَعَادَ وَثَمُودَ) dağı ‘ād qavminiñ hem şemūd qavminiñ haberi kilmedi mi niçük

361.17 ‘ād qavmi cil birlen helāk qılındılar şemūd qavmi zelzele (yir silkinüv) birlen helāk qılındılar (وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ)

361.18 dağı ibrahīm ‘aleyhi's-selāmniñ qavminiñ haberi kilmedi mi niçük nemrūd özi çıban birlen qavmi ni‘metni alınuv birlen

361.19 helāk qılındı (وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ) dağı medyen ehliniñ ya‘nī şu‘ayyib ‘aleyhi's-selāmniñ qavminiñ haberi kilmedi mi

361.20 niçük oğ birlen helāk qılındılar (وَالْمُؤْتَفِكَاتِ) dağı yüz töpen qayusınıñ qablangan lūt ‘aleyhi's-selāmniñ qaryeleriniñ

361.21 ehlleriniñ haberi kilmedi mi elbette bularnıñ her qayusınıñ haberi kildi şulay bolğa ni üçün münāfiqlar

361.22 ve başka kāfirler bularnı i‘tibār qılup qaramaylar (اتَّبَعْتَهُمْ رَسُولَهُمْ بِالْبَيْتَاتِ) bu zıkr qılıngan qavmlerge peygamberleri

361.23 mu‘cizeler birlen kildiler (فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ) bes bu zıkr qılıngan peygamberlerini yalğanga tutqan qavmlerge

361.24 allahü te‘ālā zulm qılır bolmadı (وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ) likin bu zıkr qılıngan qavmler peygamberlerini

361.25 yalğanga tutuvları sebebli zulm qıluvçı boldılar (وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ) dağı mü’min irler

361.26 ve mü’mine hatunlar (بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ) mü’min irlerniñ mü’mine hatunlarnıñ ba‘zısı ba‘zısınıñ yaremçileri

361.27 ve dostlarıdır (يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ) mü'minleriñ ba'zısı ba'zısına izgü iş birlen buyururlar (وَيَنْهَوْنَ)

361.28 (عَنِ الْمُنْكَرِ) dağı bazıı ba'zısını yavız işden ıyarlar (وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ) dağı namāz oğurlar mü'minler

361.29 (وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ) dağı zekevet birürler mü'minler (وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ) dağı mü'minler allahğa hem allahniñ

I / 362

362.1 resūline it'at kıılurlar (أُولَئِكَ) bu yağışı şıfatda bolğan mü'minler (سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ) şıksız rahmet kıılır

362.2 allahü te'ālā bu mü'minlerge (وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ) düristlikde allahü te'ālā (جَنَّاتٍ) her işinde gālibdür hem hikmet iyesidür

362.3 (تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ) allahü te'ālā mü'min irlerge ve mü'mine hatunlarğa va'de kııldı (عَالَمِينَ فِيهَا) ucmağlar

362.4 birlen (تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ) ol ucmağlarıñ astlarından yılğalar (şular) ağar (عَالَمِينَ فِيهَا) ol

362.5 ucmağlarda meñgü qalğanları hālde (وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً) dağı hoş bolğan turaçaq orunlar birlen va'de

362.6 kııldı (فِي جَنَّاتٍ عِنْنٍ) 'adn* ucmağlarında (وَرِضْوَانٍ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرٍ) dağı allahdan bolğan rızālıq bularnıñ

362.7 küllisinden uluğdur (ذَلِكَ) bu allahniñ rızālığı (هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ) ol allahniñ rızālığı uluğ sa'adetke irişüvdür

362.8 (بِأَيُّهَا النَّبِيُّ) ey anday peygamber (جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ) kāfirler hem münāfiqlar birlen şoğış kııl

362.9 (وَأَغْلَطْ عَلَيْهِمْ) dağı kāfirler hem münāfiqlar üzerine qatılıq kııl (وَمَا أَوَاهُمْ جَهَنَّمَ) ol kāfirlerniñ ve münāfiqlarnıñ

362.10 baraçak ornı cehennemdür (وَبئْسَ الْمَصِيرُ) ve ni yavız evrileçek orundur ol cehennem (يَخْلُقُونَ بِاللَّهِ مَا فَاكُرُوا) münāfiqlar

* Cennette bir makam adı (En yüksek makamlarda).

362.11 eytmediler "eytmedük" dip allah birlen yemîn iterler resül ekrem şallallahü ‘aleyh ve sellem tebük* şoğışında iki

362.12 ay turdı şol vaqtde şoğışdan kalğan münāfıqlarnı ‘ayblap qurān inedür idi süveyd* oğlı celās*

362.13 eytdi eger de muḥammed ‘aleyhi's-selāmniñ bizniñ qardeşlerimiz münāfıqlar ḥaqqında eytken sözi ḥaqq bolsa biz işekden de

362.14 yavız bolamız diyü celāsniñ bu sözi resül allahğa irişdi resül allah celās çaqurup şoradı celās

362.15 eytmedim dip yemîn itdi şol celās ḥaqqında bu āyet indi şoñra celās ḥaqqıķi tevbe itdi
(وَلَقَدْ

362.16 (وَكَفَرُوا بِعَمَلِ اسْلَامِهِمْ) daḥı ve taḥkik münāfıqlar küfr sözni eytdiler (قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ) daḥı münāfıqlar

362.17 islāmni izhārları şoñında kāfir boldılar (وَهُمْ أُولُو بَالِغٍ يَنْتَالُوا) daḥı irişmegen nerselerini ya‘nı

362.18 resül allahni öltürüvni qaşd kıldılar münāfıqlardan on biş kişi tebük şoğışından qaytqanda resül allahni

362.19 tevesinden kiç birlen çuqurğa yıgup tüşürüp helāk iterge ittifaq kıldılar yāser oğlı ‘ammar* resül allahniñ

362.20 tevesiniñ tizgininden tutdı ḥazife* teveni artan qavlap baradur idi münāfıqlar resül allahni

362.21 çuqurğa tüşürüvni qaşd kılgaç ḥazife teveniñ ayağı töpen* kitkenni hem kılıç tavışni işitdi de ey

362.22 allahniñ düşmānları allahdan qorqıñız diyü kıçkırdı şundan şoñ münāfıqlar qaçdılar (وَمَا تَقْتُولُوا) daḥı

362.23 münāfıqlar inkār itmediler (إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ) meger allahü te‘ālāniñ hem resül allahniñ

362.24 münāfıqlarnı fazlından muñsız kıluvını inkār itdiler çünki resül allah medinege kilmesden burun

362.25 medine ehliniñ köpisi açlıqda ve tar ma‘işetde boldılar resül allah medinege kilgeç ganimetler

* Hicaz’ın kuzey tarafında Medine-i Münevver’den Şam’a giden yolun ortasında bir yerdir ve Peygamber Efendimizin son gözdesinin yeri olmakla meşhurdur.

* Süveyd oğlı.

* Tebük savaşında Hz. Muhammed’e nankörlük eden münāfıqlardan biri.

* En tanınmış sahabelerden biri. Şii Müslümanlara göre Ali Bin Ebu Talib’i destekleyen 4 sadık sahabeden biri.

* Allahın birliğine iman eden hanım.

* Tepe taklak gitmek.

362.26 sebebli bayıdılar hem celāsniñ mollası öltürildi resül allah celāske on iki miñ dirhem diyet alup

362.27 birdi (فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ) bes eger münāfıqlar tevbe itseler münāfıqlar üçün izgü bolur

362.28 idi (وَإِنْ يَتُوكَلُّوا) ve eger münāfıqlar nifāqlarında devām itüv sebebli tevbeden yüz döndürseler (يُعْتَبِهُمُ)

362.29 (اللَّهُ) allahü te‘ālā münāfıqlarını ‘azāb kıılır (عَذَابًا أَلِيمًا) rencitküçi ‘azāb birlen (فِي السَّنِيَةِ وَالْآخِرَةِ)

I / 363

363.1 dünyāda hem āhiretde (وَمَالَهُمْ فِي الْأَرْضِ) dağı münāfıqlar üçün yirde yoğdur (مَنْ وَلِيَ وَلَا نُنصِرُ) allahniñ

363.2 ‘azābından men‘ kııla turğan yaqın ādem hem yardımçi ādem yoğdur (وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ) dağı münāfıqlardan

363.3 bardur şunday ādemler allahğa ‘ahd kııldılar (لَنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ) eger allahü te‘ālā bizge öziniñ fazlından

363.4 birse idi (لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ) elbette şadağa birür idük hem izgülerden bolur idük diyü

363.5 bu āyet hātib oğlı şa‘lebe* haqında indi bir vaqde hātib oğlı şa‘lebe resül allahğa kildi ve eytdi allahğa

363.6 du‘ā kııl miñe māl birsün diyü resül allah eytdi ey şa‘lebe şükrini ötegen az mālın şükrini öterge

363.7 küçniñ yitmegen köp maldan izgürek diyü şa‘lebe eytdi sini haqlıq birlen peygāber itüp yibergen allah

363.8 birlen yemān itüp eytemün eger de allahü te‘ālā māl birse her bir şol maldan haqq iyesine haqnı birür idim

363.9 diyü şundan şoñ resül allah du‘ā kııldı şa‘lebe bir koy aldı kıurd uruçgen kibi koylar urçedi hattā medīnege

363.10 şıymadı medīneden bir çuqurda tura başladı cemā‘at namāzına hattā cum‘ağada kılmey başladı resül allah

* Tebük savaşına katılan münāfıqlardan birisi olarak söyleniyor.

363.11 bir vaktında bizniñ şa' lebe kayda diyü şoradı şahâbeler eytdiler şa' lebe bayıdı indi mâlı bik köpeydi hattâ

363.12 medînege şıymağaç çuqurğa çıqqan idi anda hem mâlı şıymay başladı didiler resül allah şa' lebe helâk

363.13 bolğan iken didi hem resül allah şa' lebege şadaqa aluvçılarnı iki âdem zikvet alur üçün yiberdi şa' lebe bu larğa

363.14 karşı boldı başqa âdemler her qayusı zekevetlerin birdiler şa' lebeden zekat şoradılar hem zekevetniñ farz boluvı

363.15 haqında ingen âyetni oqudılar şa' lebe eytdi bu şorağan nerseñiz tügil meger kâfirlerden alına turğan cizyeniñ

363.16 qardeşı dede bar qaytuñız fikrlep qarayım didi şundan soñ zıkr kıılınğan âyet indi şa' lebe şadaqasını

363.17 alup resül allahğa kildi resül allah eytdi allahü te'âlâ siniñ şadaqañnı alurğa qoşmadı diyü şa' lebe

363.18 hasretlendi başına tofrağ saçdı resül allah eytdi ey şa' lebe min siñe eytdim tınlamadıñ didi resül

363.19 ekrem dünyâdan ötkenniñ soñında hażret-i ebū bekrge şadaqasını iletdi ol hem qabul itmedi soñra

363.20 hażret-i 'ömerge iletdi ol hem qabul itmedi hażret-i 'oşmān zamanında helâk boldı

فَلَمَّا آتَانَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ

363.21 bes allahü te'âlâ münāfiqlarğa öziniñ fazlından birgen zamānda (مَخْلُوبَاهُ) allahniñ birgen fazlı (mālı) birlen

363.22 şaranlıq kıldılar (وَدَّوَلُوا) dağı allahniñ tã'atinden yüz döndürdiler (وَهُمْ مُعْرِضُونَ) hālbükim alar

363.23 yüz döndürüvçilerdür ya' nī yüz döndürüv alarnıñ 'âdetindendür (فَاعْتَبِهِمْ نَفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ) bes allahü te'âlâ

363.24 ol münāfiqlarnıñ köñillerinde münāfiqlıqñı soñlavdan ya' nī alarnıñ soñğı hāllerin nifaq kıldı (الْيَوْمِ)

363.25 şol künge qadar (يَلْقَوْنَهُ) münāfiqlar ol künge yoluqurlar ya' nī qiyāmet künine qadar (مِمَّا أَخْلَفُوا اللَّهَ) allahğa

363.26 hilāflıq kıluvları sebebli (مَارِعَدٌ) allahü te'âlāge va' de kıılğan nerselerinde ya' nī eger māl birseñ şadaqasını

363.27 birür idük izgülerden bolur idük diyü va' de kılğan nerselerinde (وَبِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ) dağı yalğanlağan

363.28 nerseleri sebebli çünki va' dege hilāflıq kıluv elbette yalğanlav bola (أَلَمْ يَعْلَمُوا) eyā münāfıqlar bilmediler mi

363.29 (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te'ālā (يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ) münāfıqlarnıñ köñillerinde yaşirgen nerselerini hem aralarında

I / 364

364.1 sırleşken nerselerini bilür (وَأَنَّ اللَّهَ) dağı düristlikde allahü te'ālā (عَلَامُ الْغُيُوبِ) gayblerni bilgüçidür

364.2 (الَّذِينَ) şunday ādemlerdür ol münāfıqlar (يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ) nefllenüvçileriñ 'ayblerler (بِئْسَ الْمُؤْمِنِينَ)

364.3 mü'minlerden (فِي الصَّدَقَاتِ) şadaçalarda ya' nī nefl şadağa birüvçileriñ 'ayblerler resül ekrem şallallahü 'aleyh ve sellem

364.4 şadağa birürge ħalknı kızuqdurup söylegenniñ soñında 'avf oğlı ħazret-i 'abdu'r-raħman dört miñ dirhem

364.5 şadağa kitürdi sikiz miñ dirhem malım bar idi dört miñ dirhemni ehl-i 'ıyal* üçün alup qaldım

364.6 dört miñ dirhemni rabbime qarzğa (boruqça) birdim didi resül allah eytdi allah yolına birgen şadağaında da

364.7 ehl-i 'ıyalin üçün alup qalğan malında da allahü te'ālā siñe mübāreklik birsün didi hem resül allah duāsı

364.8 maqbul boldı 'abdu'r-raħman ölgenden soñ iki ħatunınıñ birisi sikizden birniñ yaratısına ya' nī

364.9 sikiz miñ dirhemge şulħ kılup teħrüruc itdi on altı miñ dirhem mırāş tiyedür idi hem 'adī oğlı

364.10 'āşım yüz vask ħurmā taşdıq itdi (bir vask altmış şā' her şā' sikiz qadağ) ebü 'aqıl el-enşārī*

364.11 iki şā' ħurmāsından bir şā' kitürdi resül ekrem bu mällarnı faqirlerge taratdı münāfıqlar bularnı gayb

* Bir adamın üzerine nafakasını vermek vācib olan, kendilerini geçindirdiği kimseler ('ayal)

* Abdurrahman b. Seyhan.

364.12 itdiler ‘abdu'r-raḥman birlen ‘āşım naki riyā’ didiler ebū ‘aḳīl şadaḳa birgende mini de unuṭmasun diyü tama’

364.13 ḳılıp birdi anıñ bir şā’ ḥurmāsından allahü te‘ālā müstaḡnī didiler (وَالَّذِينَ) daḡı şunday ādemler

364.14 (لَا يَجُودُونَ إِلَّا جُودَهُمْ) tapmaslar meger tāḳatlerini taparlar ya‘ nī āḡir ḳudretlerinde bolḡan nerselerini şarf

364.15 ḳılurlar ebū ‘aḳīl el-enşārī kibi (فَيَسْتَغْفِرُونَ مِنْهُمْ) bes münāfiḳlar naḳl-i şadaḳa birüvçi müselmānlardan maşhara

364.16 ḳılurlar (سَخَّرَ اللَّهُ مِنْهُمْ) allahü te‘ālā münāfiḳlardan maşhara ḳıldı ya‘ nī müselmānlarnı maşhara ḳıluvları berāberinde

364.17 cezā birdi (وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) daḡı münāfiḳlar üçün rencitküçi ‘azāb bardur ebū oḡlı bolḡan ‘abdu'l-lah

364.18 oḡlı ḡazret-i ‘abdu'l-lah münāfiḳlardan bolḡan atasınıñ ölüm avruvında resül allahḡa ḳilüp ey allahniñ

364.19 resüli atam üçün allahdan yarlıḳamaḡ iste didi resül ekrem yarlıḳamaḡ istedi şundan şoñ allahü te‘ālā

364.20 zıkr ḳılınacaḡ āyetni indürdi resül ekrem allahü te‘ālāniñ sözinden yitmiş meretebe istiḡfār ḳılıḡanda

364.21 yarlıḳavını fehm itdi hem yitmiş dinde istiḡfārni artdururmun didi şundan şoñ allahü te‘ālā yitmişden

364.22 ‘aded maḡşuş murād tüḡillikni beyān itdi (اسْتَغْفِرْ لَهُمْ) kirek münāfiḳlar üçün yarlıḳavını iste (أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ)

364.23 kirek münāfiḳlar üçün yarlıḳavını isteme (أَنْ تَسْتَغْفِرَ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً) eger sin münāfiḳlar üçün yitmiş

364.24 meretebe istiḡfār ḳılsañda ya‘ nī tileseñ ni ḳadar istiḡfār ḳıl (لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ) bes allahü te‘ālā münāfiḳlarnı

364.25 yarlıḳamas yidi hem yitmiş hem yidi yüz ‘adedni zıkr ḳıluv köp vaḡtde tekşir üçün bola ḡaşr üçün bolmay

364.26 (ذَلِكَ) bu münāfiḳlarnı allahniñ yarlıḳamavı (بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ) oşbuniñ sebeblidür düristlikde münāfiḳlar

364.27 allahḡa hem allahniñ resüline kāfir boldılar (وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ) ve allahü te‘ālā öziniñ ṭā‘atinden ḳıḡuvçılarnı

364.28 haqq yolğa köndürmes (فَرِحَ الْمُعَلَّمُونَ بِمَقْعَدِهِمْ) tebük şoğışından qaluvçılar oloturup qaluvları sebebli

I / 365

365.1 şādlandılar ya' nī şağışqa çıqmavlarına qıvandılar (خَلَّافَ رَسُولِ اللَّهِ) resül allah artında ya' nī şoñında

365.2 (وَكْرَهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا) dağı şoğış qıluvlarını mekrüh kördiler (بِأَمْرِ اللَّهِ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) allah

365.3 yolında mälları ve cānları birlen şoğış qıluvlarını (وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ) dağı münāfıqlar ba' zısı ba' zısına

365.4 eytdiler issilikke çıqmañız diyü (tebük şoğışı bik issi vaqtde bolğan قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا)

365.5 ey muhammed 'aleyhi's-selām bulay eytüvçi münāfıqlarğa eyt cehennem oñı issilik yüzinden tebük şoğışı vaqtinde bolğan

365.6 issilikden qatıraqdur dip (أَلَمْ كَانُوا يَفْقَهُونَ) eger münāfıqlar baraçaq orunlarınıñ cehennem idükni

365.7 bilseler (فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا) bes münāfıqlar dünyāda az külsünler (وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا) dağı āhiretde köp

365.8 yığlasunlar (yığlarlar) (جَزَاءُ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ) āhiretde köp yıglavları dünyāda kesb qılğan nerselerine

365.9 cezā boluv yüzinden (فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ) bes eger allahü te'ālā ey muhammed 'alehi's-selām tebük şoğışından sini medinege

365.10 qaytarsa (إِلَى طَاعَةِ مَنْهُمْ) münāfıqlardan bir cemā' atke ya' nī şoğışqa çıqmay qalğan cemā' atke (فَاسْتَأْذِنُواكَ)

365.11 (نَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا) bes ikinçi şoğışqa çığar üçün sinden izn isteseler (لِلخُرُوجِ) bes

365.12 ey muhammed 'aleyhi's-selām izn istegüçi münāfıqlarğa eyt minim birlen meñgü şoğışqa çıqmassız (وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا)

365.13 dağı minim birlen birge düşmān birlen şoğış qılmassız (أَنْتُمْ رَضِينُمْ بِالْقُعُودِ) düristlikde siz şoğışdan

365.14 oturup alura raz boldunuz (أَوَّلَ مَرَّةٍ) evvel mertebede ya'ni tebuk ounda da
فَاتَعَبُوا مَعَ الْخَالِفِينَ

365.15 bes oua barmay aluvilar birlen birge oturup aldunuz * kafirlerge cenze namz drist tugilliki aında

365.16 allahu te'ala zikir ılınacaq ayetni indirdi (وَلَا تُصَلِّ) daı ey muammed 'aleyi's-selam cenze namz ouma (عَلَى أَحَدٍ)

365.17 (مِنْهُمْ) munaıqlardan hi birisi zerine (مَاتَ) lse (أَبَا) meg ouma eb olı lge mu'min

365.18 bolan olı resl allahdan oradı atamı klmeki zerine kefenlep cenze namz ouv diy

365.19 resl allah klmeki zerine kefenlep cenze namz oud azret-i 'omer ey allahn resli munaı

365.20 zerine cenze namzn oudun mı didi resl allah eytdi bu namzdan munaıa fa'ide yo likin

365.21 min bu munaıa namz ouvım sebebli avmnden mi ademni imn kitrvini md item didi undan

365.22 on zikir ılınan ayet indi (وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ) daı munaıqlardan hi birisinin abri zerinde

365.23 turma ya'ni defn ılma hem ziyret ılma (أَنْتُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ) dristlikde ol munaıqlar allaha hem

365.24 resl allaha boldılar (وَمَا تَوَدُّوا) daı ol munaıqlar ldiler (وَهُمْ فَاسِقُونَ) albkim fsiklerdr ol

365.25 munaıqlar ya'ni allahn t'atinden ıuvılardur allahu te'alann munaıqlara cenze namz ouv tiy

365.26 tugillike kfrlerini 'ilah itvi mu'minler zerine cenze namz ouvnin dristligine dellet ıla nki

365.27 munaıqlara cenze namz ouv drist bolmavnin 'ilahs kfr hem kfr zerine lv bold bu 'ilah

365.28 mu'minlerde yo amm cenze namznn farz hem farz- kifye boluvına hadi mehr delil amm "وصل عليهم"

365.29 "أَنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ" ayeti tirk inde du'a ıluv aında digenler (وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْرَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ) ey

I / 366

366.1 muḥammed ‘aleyhi's-selām sini münāfıklarınñ malları daḡı balaları ‘aceblendürmesün (اتَّسَابُرِيُوبُ اللّٰهُ) budur başqa tügildür tiler

366.2 allahü te‘ālā (أَنْ يُعْتَبِرَهُمُ بِالْثَنِيَا) dünyāda mälları ve balaları birlen ve münāfıklarınñ ‘azāb kıluvını (وَتَرَهُمْ أَنفُسُهُمْ)

366.3 daḡı münāfıklarınñ cānlarınñ çıḡuvını (وَسَمَّ كَافِرُونَ) ḡālbükim ol münāfıklar kāfirlerdür ya‘nī kāfir

366.4 bolḡanlar ḡālde cānlarınñ çıḡuvını tiler (وَإِذَا أَنْزَلْتُ سُورَةً) ve her ḡayḡan ḡurānda süre indürölmiş

366.5 bolsa (أَنْ آمَنُوا بِاللّٰهِ) allahḡa imān kitürinüz (وَجَاهَدُوا مَعَ رَسُولِهِ) daḡı allahnñ resüli birlen birge soḡış

366.6 kılınız dip (اسْتَأْذَنُكَ أُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ) münāfıklardan baylıḡ iyeleri soḡışḡa çıḡmasḡa sinden izn

366.7 istediler (وَقَالُوا) daḡı eytdiler (ذَرْنَا) ḡaldursun bizni (نَكُنْ مَعَ الْفَاعِلِينَ) biz soḡışḡa çıḡmayınḡa

366.8 oturup ḡaluvḡılar birlen birge bolurmız (رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْغَوَالِفِ) münāfıklar rāzı boldılar

366.9 soḡışdan ḡalkuvḡılar (ḡatunlar) birlen birge boluvlarına (وَطَبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ) daḡı münāfıklarınñ köñillerine

366.10 mühlendi (فَهُمْ لَا يَتَّقُونَ) bes ol münāfıklar soḡışda bolḡan sevābnı bilmesler hem resül allahḡa ḡilāflıḡ

366.11 kıluvda ve soḡışdan ḡaluvda bolḡan zārarnı ve ḡünāhnı bilmesler (لَكِنِ الرَّسُولُ) likin resül (وَالَّذِينَ)

366.12 (جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ) mälları ve cānları (وَأَمْوَالَهُمْ) daḡı resül birlen birge imān kitürgen ādemler

366.13 birlen soḡış kıldılar (وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ) bu şıfatda bolḡan ādemler alarḡadur izḡülükler ya‘nī dünyā

366.14 ve āhiretnñ izḡülüḡi (وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) daḡı bu şıfatda bolḡan ādemler alardur dünyā ve āhiretnñ

- 366.15 sa'âdetine irişüvçiler (أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ) allahü te'âlâ bu şıfatda bolğan âdemlerge hâzirledi (جَنَّاتٍ) ucmağlarını
- 366.16 (خَالِدِينَ فِيهَا) ol ucmağlarınıñ astından yılğalar (şular) ağar (نَجْرِي مَنْ تَحْتَهَا الْآزْمَارُ)
- 366.17 ol ucmağlarda meñgü qalğanları hâlde (ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ) bu uçmağda meñgü qaluv uluğ bolğan
- 366.18 sa'âdetdür (وَجَاءَ الْمَعْرُوفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ) dağı bedevî 'arablardan 'özü kıluvçılar resül ekremge kildi
- 366.19 ya'nî babaları köp bolup faqir bolğanları (لِيُؤْتَيْنَ لَهُمْ) özlerine şoğışqa çıkmışqa izn birilsün
- 366.20 üçün (وَقَعَدَ النَّبِيُّ) dağı şunday âdemler şoğışqa çıkmay oturup qaldı (كَتَبُوا لِلَّهِ وِرْسُولَهُ)
- 366.21 ol âdemler allahğa hem allahniñ resüline yalğanladılar ya'nî bedevî 'arablarınñ münâfıqları imân kitürdük
- 366.22 diyü allahğa hem resüline yalğanladılar (سَيُصِيبُ النَّبِينَ كُفْرًا مِنْهُمْ) bedevî 'arablardan kâfir bolğanlarına
- 366.23 şiksiz irişür (عَذَابِ الْيَمِّ) rencitküçi 'azâb * za'iflerge ve avruvlarğa şoğışniñ farz bolmavı
- 366.24 haqında allahü te'âlâ zıkr kılınacaq âyetni irdürdi (لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ) za'ifler (qartlar) üzerine
- 366.25 bolmas (وَلَا عَلَى الْمَرْضَى) dağı avruv âdemler üzerine bolmas (وَلَا عَلَى النَّبِيِّ) dağı şunday
- 366.26 âdemler üzerine bolmas (لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ) alar faqirlikleri üçün şarf kıla turğan nerselerini
- 366.27 tapmaslar (مُرَجٍ) bu âdemlerge şoğışdan kiçüvde günâh bolmas (إِذَا نَصَعُوا لِلَّهِ وِرْسُولَهُ) her kayçan
- 366.28 şoğışdan qalğan hallerinde allah hem resül allah üçün şoğış kıluvçılarğa izgülik irişdürvni tileseler
- 366.29 ya'nî şoğışdan özleri qalsalar da hemişe şoğışda bolğan müselmânlarınñ yardımında sa'y kılsalar (مَاعَلَى)

I / 367

367.1 (الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلِ) ‘özr sebebli şoğışdan alupda şoğışda bolan ardeşlerine izgülik ıluvılarga

367.2 şeltege hiç yol yodur (وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) ve allahü te‘ālā ol şıfatlı ādemleri yarlıauı hem alara

367.3 ramet ıluvıdır (وَلَا عَلَى النَّبِيِّ) daı şunday āşdemler üzerine şoğışdan kişüğüvde günāh yodur

367.4 (أَدَامًا أَتَوَكَّلْتُ لِفِعْلِهِمْ) her ayan alar siñe siniñ alarnı yükleviñ üçün kilseler * enşārdan yidi ādem

367.5 yesār olı mu‘akkil, ansā’ olı şar, ka‘b olı ‘abdu'l-lah, ‘umeyr olı sālīm, anime olı şa‘lebe, muaffil olı

367.6 ‘abdu'l-lah, zeyd olı ‘ulbe resül allaha kilüp eytdiler ey allahniñ resüli bizni yükle sizniñ birlen birge

367.7 şoğışa ıar üçün nezr eytdük didiler resül allah sizni yükley turan hiç nerse tapmaymun

367.8 didi bular yılap kitdiler (قُلْتُ) eytdiñ sin ey muammed (‘aleyhi's-selām) bu ādemlerge (لَأَجْتِ) tapmaymun

367.9 min (مَا أَحْمَلُكُمْ عَلَيْهِ) aniñ üzerine sizni yükley turan nerseni (تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ النَّعِيمِ)

367.10 ol ādemler siniñ yanından döndiler ālbu im közleri yaşnı uyar (حَزْنًا) ayuruv yüzinden

367.11 (الْأَيْبَادُ مَا يُنْفِقُونَ) şoğışda şarf ıla turan nerselerini tapmaanlıları üçün (fairlikleri

367.12 üçün) (أَنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى النَّبِيِّ) budur başa tügildür şelte ıluva yol bolur şunday ādemler

367.13 üzerine (بَسْتَأْذِنُوكَ) şoğışdan aluva şinden izn isterler (وَهُمْ أَغْنِيَاءُ) ālbükim özleri baylardur

367.14 (رَضُوا بِأَن يَتَّخِذُوا مَعَ الْخَوَالِفِ) ol ādemler şoğışdan aluvı atunlar birlen birge boluvlarına rāzī boldılar

367.15 (وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ) daı allahü te‘ālā ol ādemleriñ üzerine mührledi (فَهُمْ لَا يَتَعَمَّرُونَ)

367.16 bes alar şoğış kıluvda bolğan sa‘ādetni ‘özrsiz şoğışdan qaluvda bolğan şekāvetni* bilmesler

367.17 10 mcı cüz’niñ tercemesi tamām boldı (el-ḥamdü'l-lah)

367.18 (بَعَثُوا إِلَيْكُمْ) şoğışdan qalğan münāfıqlar şoğışdan qaluvlarında sizge ‘özr körsetürler (إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ)

367.19 her qayčan siz mü‘minler şoğışdan münāfıqlar şarı qaytsañız (قُلْ لَا تَعْتَدُوا) ey muḥammed ‘aleyhi's-selām münāfıqlarğa

367.20 eyt ‘özrlenmeñiz (لَنْ نُؤْمِنَ بِكُمْ) sizge uşanmaybiz (فَتَنَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ آخِبَارِكُمْ) taḥkik allahü te‘ālā bizge

367.21 sizniñ haberlerñizniñ ba‘zısından ḥaḥer birdi (وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ) daḥı sizniñ ‘ameliñizni allahü te‘ālā bilür

367.22 nifāḥñızdan qaytursız mı yā ki nifāḥñızda şābit bolursız mı (وَرَسُولُهُ) daḥı allahniñ resūli bilür (ثُمَّ)

367.23 (تُرْجَوْنَ إِلَىٰ عَالَمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ) munıñ şoñında gā‘ibni ḥāzirmi bilgüçi allahğa qaytarılmış bolursız

367.24 (فَيُنَبِّئُكُمْ) bes allahü te‘ālā ḥaber birür sizge (بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ) sizniñ ‘amel qılğan nersañız birlen (سَيَعْلَمُونَ)

367.25 (بِاللَّهِ لَكُمْ) münāfıqlar allah birlen sizge yemīn iterler (إِذَا اتَّعَلَبْتُمُوهُمُ) her qayčan siz münāfıqlarğa qaytsañız

367.26 (لَتُعْرَضُوا عَنْهُمْ) sizniñ ol münāfıqlardan yüz döndürüñiz üçün ya‘nī şelte qılmavıñız üçün (فَاعْرَضُوا)

367.27 (عَنْهُمْ) bes siz müselmānlar münāfıqlardan yüz döndürüñiz ya‘nī alarnı şelte qılmañız (أَنَّهُمْ رَجَسٌ) düritlikde ol

367.28 münāfıqlarnıñ bāḥınları necslerdür (وَمَا وَاللَّهِ جَهَنَّمُ) daḥı münāfıqlarnıñ baraçaq orunları cehennemdür (جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا)

367.29 (يَكْسِبُونَ) münāfıqlarnıñ baraçaq orunları cehennem boluv kesb qılğan nerseleri (nifāqları) berāberinde cezā boluv

* Kötülük içinde bulunmak.

I / 368

- 368.1 yüzindendür (بَحْلُفُونَ لَكُمْ) münâfıklar sizge yemîn iterler (لَتَرْضَوْنَهُمْ) sizniñ münâfıklardan râzî boluvıñız
- 368.2 üçün (فَإِنْ تَرْضَوْنَهُمْ) bes eger siz münâfıklardan râzî bolsañız da (فَإِنَّ اللَّهَ) ammâ haqîkatde allahü te‘âlâ
- 368.3 (لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ) öziñiñ tâ‘atinden çıġuvçı yavız qavmlerden (münâfıklardan) râzî bolmas ya‘nî
- 368.4 siz müselmânlarınñ râzî boluvıñızdan allahniñ râzî boluvı lâzım tügil hem münâfıklar allahniñ açuvında bolġanda
- 368.5 sizniñ râzî boluvıñızdan alarġa fâ‘ide yoġ bu âyetden maqşüd münâfıklardan râzî boluvdan tıyuv hem alarnıñ i‘tizâr
- 368.6 qıluvlarına iltifât itmev birlen buyuruvdur (الْأَعْرَابُ أَفْتٌ) bedevî ‘arablar medenî ‘arablardan qaıraġdur (كُفْرًا)
- 368.7 (وَتَغَابًا) küfrlik ve münâfıklıq yüzinden çünki bedeviler vaħşî bolup ‘ilm ehleri birlen qaınaşmaġanlıqları
- 368.8 üçün hem kitābnı senetni az işitdikleri üçün köñilleri qaradur (وَأَجْرُ الْآيَاتِ) daġı
- 368.9 bilmeslikge haqlıraqdur (مُؤَدِّمًا نَزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ) allahniñ resûline indürgen neresesiniñ hadlerini
- 368.10 (شَرِيعَاتِنِ) farzlarını ve senetlerini (وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) ve allahü te‘âlâ bedevilerden her kimniñ hâlini
- 368.11 bilgüçidür hem bedevilerinñ izgülerine şevâb birüp yavızlarını ‘azâb qıluvda hikmet iyesisdür
- 368.12 (مَنْ يَتَّقِ مَا يُتَّقَىٰ) allah yolında şarf qılġan (وَمِنَ الْأَعْرَابِ) daġı bedevî ‘arablar cümlesinden bardur
- 368.13 neresesini tutqan âdemler (مَغْرَمًا) lâzım bolmaġan nersenı iltizâm itüp hem hüsrân itüp ya‘nî şevâb
- 368.14 ümîd itmeyinçegine başqa kitgen nesre itüp (وَيُنْتَرَبَّصُّ بِكُمْ الدَّائِرَةُ) daġı sizge zamāniñ eylenüvlerini
- 368.15 kütken âdemler bardur ya‘nî sizniñ kuvvetiñiz za‘iflenüp özleriniñ ġâlib bolup infâkdan qutuluvnı kütken

- 368.16 âdemler bardur (عَلَيْهِمْ ذَاتُ السَّوَةِ) ol münâfıklar üzerinedür yavızlıķnıñ eylenüvi ya' nî zamānıñ alar
- 368.17 zararına eylenüvi hem yavızlıķnıñ ve balalarınñ tinesinde devrān itüvi (وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) ve allahü te' ālā
- 368.18 münâfıklarınñ infāk vaķtinde eytken sözlerini işitküçidür hem köñillerinde yaşırgen nifāklarını bilgüçidür
- 368.19 (وَمِنَ الْأَعْرَابِ) daķı bedevî ' arablarından bar (مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) allahü te' ālāge daķı āķiret künine
- 368.20 imān kitürgen âdemler (وَيَتَعَلَّمُونَ) daķı allahü te' ālā yolında şarf kılğan nersesini tutķan âdemler
- 368.21 (فُرُبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ) allah huzūrında yaķınlıķlarğa sebep diyü (وَمَكَلَوَاتِ الرَّسُولِ) daķı resülniñ du' āsına sebep
- 368.22 diyü (أَلَا أَنْتُمْ قُرْبَةٌ لَهُمْ) āgāh olıñız düristlikde allah yolında infāk kılğan nerseleri infāk kılğan
- 368.23 âdemler üçün allah huzūrında yaķın boluvğa sebebdür (سَيَتَعَلَّمُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ) allahü te' ālā yolında infāk
- 368.24 kıluvçılarnı öziniñ raķmetine (cennetke) kiritür (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te' ālā (عَفُورٌ رَحِيمٌ) yolında infāk
- 368.25 kıluvçılarnı yarlıķağuçı hem alarğa raķmet kıluvçıdur (وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ) mekkeden
- 368.26 medīnege hicret kıluvçı şaķābelerden evvel ve muķaddem bolğanları ya' nî kıbleteyngе yönelüp namāz oķuvçılar
- 368.27 yā ki bedr şaķışında şehīd boluvçılar yā ki hicretten burun imān kitürüvçiler (وَالْأَنْصَارِ) daķı
- 368.28 hicret kıluvçılarğa yardım birüvçi medīne şaķābelerinden evvel ve muķaddem bolğan âdemler ya' nî ' aķibe-i evvelīde
- 368.29 bī' at birüvçiler (وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ) daķı izgülik (imān) birlen muķācilerge hem enşārga

I / 369

- 369.1 iyergüçi ādemler (وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ) bu ādemlerden allahü te‘ālā rāzī boldı (وَرَضُوا عَنْهُ) ve bu ādemler
- 369.2 allahdan rāzī boldılar (وَأَعْتَبَتْكُمْ جَنَّاتٍ) dağı munday ādemler üçün allahü te‘ālā ucmāhlar hāzirledi
- 369.3 (خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا) ol ol ucmağlarınñ astından yılğalar (şular) ağar (تَجْرِي ۖ تَحْتَهُمَا الْأنْهَارُ) ol
- 369.4 ucmağlarda meñgü qalğanları hālde (ذَلِكَ الْفَرَزُ الْعَظِيمُ) bu ucmağda meñgü qaluv uluğ sa‘ādetdür
- 369.5 (وَمَنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ) ve sizniñ şehriñiz "medīne" tiresinde bolğan bedevī ‘arablarından bardur (مُنَافِقُونَ)
- 369.6 münāfıqlar (وَمَنْ أَهْلُ الْمَدِينَةِ) dağı medīne-i menüre ehlinden münāfıqlar bardur (مَرَدُوا عَلَى التَّفَاقُ) münāfıqlıq
- 369.7 üzerinde müstemir boldılar alar ya‘ñi hemişe boldılar (لَا تَعْلَمُهُمْ) siz ol münāfıqlarnı bilmessiz (نَعْنُ نَعْلَمُهُمْ)
- 369.8 biz ol münāfıqlarnı bilemez (سَنَعْلَبُهُمْ مَرَّتَيْنِ) biz ol münāfıqlarnı iki mertebe ‘azāb kılmamız ya‘ñi
- 369.9 dünyāda öltürülöv yā ki rüsvāy boluv hem qabrde ‘azāb kılmuv birlen (فَمَّ يَرُدُّونَ إِلَى عَذَابٍ عَظِيمٍ) munıñ şoñında
- 369.10 āhiretde uluğ ‘azābka qaytarılmuş bolurlar (وَأَخْرَجُونَ أَعْقَرُونَ بِئْسَ نُورُهُمْ) bu münāfıqlardan ikinçi qavm günāhları
- 369.11 birlen ikrār kıldılar ve hem yalğan ‘özrler birlen ‘özrlenmediler şoğışdan qalğan münāfıqlardan bir qavm özlerin
- 369.12 mescid dīvārlarına beylediler hem resül allah çişkençe özlerin çişmev birlen yemīn itdiler resül allah
- 369.13 şoğışdan qaytkaç evvelgi ‘ādetinçe mescidke kirüp iki rek‘at nāmāz oqudı hem özlerini beylegen
- 369.14 ādemlerden şoradı bular* sin çişmeseñ özimizni çişmeymiz didiler resül allah min de allahü te‘ālā emr kılmayınça

* Bular yanmış ama onlar bular.

369.15 çişmeymün dip yemîn itdi şundan şoñ zıkr kılınğan āyet indi resül allah bularnı çişüp yiberdi

369.16 (عَلُّطُوا عَمَلًا صَالِحًا) bu ādemler izgü ‘amelni (ökinüvni ve günāhları birlen ikrārni) қатнаşdurdılar (وَأَخْرَجُوا)

369.17 (سَيِّئًا) dağı ikinçi yavız ‘amelni (şoğışdan қaluvni) қатнаşdurdılar (عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ)

369.18 allahniñ ol ādemler üzerine tevbelerin kabül itüv birlen қaytuvı yaқındur (إِنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā

369.19 (غَفُورٌ رَحِيمٌ) günāhlarnı yarlıқағуçıdır hem tevbe қıluvçılarga раһmet қıлғуçıdır (خُدَّ مِنْ أَمْوَالِهِمْ)

369.20 şoğışdan қalup da özlerini mescid dīvārlarına beylegen ādemlerniñ mällarından al (صَدَقَةٌ) nefl* ve farz

369.21 şadaқanı resül ekrem şoğışdan таһalluk* қıлған münāfiқlarını özlerin ökünüp mescid dīvārlarına beylevlerinden çişüp

369.22 yiberген şoñında bular eytdiler ey allahniñ resüli bu bizniñ mällarımız bu mällarımızni şadaқа қıl ve bizni pākla

369.23 didiler resül allah eytdi min sizniñ mällarınıızdan hiç nerse aluv birlen buyurulғанım yoқ didi şundan şoñ

369.24 allahü te‘ālā zıkr kılınğan āyetni indürdi (تَطَهَّرَهُمْ وَذَرَأَهُمْ فِيهَا) ol ādemlerni şadaқaları sebebli pāklersañ dağı

369.25 izgüliklerini artdurursañ ya‘nī ol şadaқа alarnıñ günāhlardan pāklanırlarına hem izgülikleriniñ artuvına

369.26 sebab bolur (وَصَلَّ عَلَيْهِمْ) dağı alar üzerine du‘ā қıl (إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ) düristlikde siniñ du‘āñ alar

369.27 üçün раһmetdür ve köñilleri қарарlanuvğa sebebdür (وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) ve allahü te‘ālā alarnıñ günāhları birlen ikrār

369.28 қıluvlarını işitküçıdür hem ökünüvlerini bilgüçıdür (أَلَمْ يَعْلَمُوا) eyā tevbe қıлған münāfiқlar

369.29 tevbe itüvlerinden burun bilmediler mi (إِنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ)

* Sevap için yapılan ibâdet.

* İslâmi ahlakla ahlaklanmak.

I / 370

370.1 kullarından tevbeni qabul kılur ol (وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ) dağı şadaqalarını alur ya' nî qabul iter (هُوَ الْقَوَّابُ الرَّحِيمُ)

370.2 dağı düristlikde allahü te'älâ (هُوَ الْقَوَّابُ الرَّحِيمُ) ol allahü te'älâ ginedür tevbelerni qabul itüvçi hem tevbe kıluvçılarga

370.3 rahmet kıluvçı (وَقُلْ أَعْمَلُوا) dağı ey muhammed ('aleyhi's-selâm) tevbe kıluvçılarga eyt sin tileseñiz nerseni

370.4 'amel kılınız (فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ) elbette 'ameliñizni allahü te'älâ bilür (رَسُولُهُ) dağı allahniñ resüli bilür

370.5 mü'aminler bilür (وَأَلْمُؤْمِنُونَ) dağı (وَسْتُرْدُونَ إِلَىٰ عَالَمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ) dağı elbette gâ'ibni hem hâzirni

370.6 bilüvçi allahğa kıyâmet küinde qaytarılmış bolursız (فَيُنَبِّئُكُمْ) bes allahü te'älâ sizge haber birür (بِأَعْمَالِكُمْ)

370.7 sizniñ 'amel kılğan nerseniñ birlen (وَأَخْرُونَ) dağı şoğışdan qaluvçı ikinçi qavm (مَرْجُونَ)

370.8 allahniñ emri üçün tevbeden kiçgüçilerdür (أَمَّا يَعْتَبُهُمْ) yâ ol münâfıqlarnı allahü te'älâ 'azâb kılur (لَأْمُرَ اللَّهُ)

370.9 eger nifâqlarında ÷evâm itseler (وَأَمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ) yâ ki allah (te'älâ) ol münâfıqlar üzerine qaytur eger

370.10 tevbe itseler ya' nî tevbelerini qabul kılur (وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) ve allahü te'älâ şoğışdan qaluvçılarnıñ

370.11 hâllerini bilgüçidür hem alarga kılğan işinde hikmet iyesidür * allahü te'älâ mescid-i dırâr* hem mescid-i taqvâ

370.12 haqında hem şu birlen istincâ' haqında dağı zıkrni tutuvniñ şahâretni şındurmanı haqında zıkr kılınacaq

370.13 âyetni indürdi hem bu zıkr kılınacaq âyetniñ nuzul sebebi şoldur 'avf oğlı 'amrunın balaları

* Sahih salim ve kadir olan mescid.

370.14 mescid-i k̄ubāni binā k̄ilganniñ soñında res̄ul ekremni çağurup yiberdiler res̄ul allah kildi hem mescid-i k̄ubāda namāz

370.15 oқudı ‘amru balalarınıñ kardeşleri ‘avf oğlı ğanem balaları ğased kıldılar hem biz de mescid binā

370.16 k̄ılamız da res̄ul allahni namāz oқurĝa çağuramız rāhib ebū zāmirmi şāmdan kaytkaç imām itemiz didiler

370.17 (uĥud soğışı k̄üninde ebu ‘āmir res̄ul allahĝa eytken idi siniñ birlen soğış k̄ıla turĝan nindi

370.18 k̄avm bolsa min de ol k̄avm tarafından siniñ birlen soğış k̄ılam diyü hem ĥuneyn soğışı k̄ünine k̄adar res̄ul allah

370.19 birlen muĥālifler tarafından soğış k̄ıldı) ğanem balaları mescid-i k̄uba yanında bir mescid binā kıldılar hem

370.20 res̄ul allahĝa eytdiler yaĝmurlı k̄ünler ve k̄ış k̄ünleri üçün sebep birlen bir mescid binā k̄ılduĝ sin

370.21 bizniñ mescidimizde namāz oқu res̄ul allah eytdi min eli ĥāzır soğış ĥaĝında ĥāzirlenüp turam tebük

370.22 soğışından kaytkaç inşā ‘allāh oқurmun didi res̄ul allah tebük soğışından kaytkaç ğanem balaları yine de

370.23 res̄ul allahdan namāz oқurĝa ötindiler şundan soñ z̄ıkr k̄ılınacaĝ āyet indi res̄ul allah şundan soñ

370.24 bir niçe ādemlerge barıñız ehl-i zālīm bolĝan şol mescidni ciymirmek ve yandurıñız didi hem res̄ul allah koşkañça

370.25 kıldılar hem ornını k̄ünāse (çöblik) itdiler necāsetler taşlar üçün ebū ‘āmir şāmda vefāt boldı

370.26 (وَالَّذِينَ) daĝı şunday ādemler (‘avf oğlı ğanem balaları) (اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا) ehl-i kubāĝa zārār bolsun

370.27 üçün mescid yāsadılar (وَكُفْرًا) daĝı köñillerindegi küfrni kuvvetler üçün yaşadılar çünki benü ğanem

370.28 bu mescidni fāsik ebū ‘āmir emri birlen yaşadılar (وَتَقْرِيحًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ) daĝı müminler arasını

370.29 ayuruv üçün yaşadılar (وَأَرْضَادًا لِلنَّ) daĝı şol ādemni kütüp turuv üçün yaşadılar
 حَارِبَ اللَّهِ

- 371.1 (وَرَسُولُهُ مِنْ قَبْلُ) ol ādem mundañ ilk allah hem resül allah birlen şoğış kıldı ya' nî nindi kavm siniñ
- 371.2 birlen (muḥammed 'aleyhi's-selām birlen) şoğış kılsa min ol kavm tarafından siniñ birlen şoğış kılmurmun digen
- 371.3 rāhip fāsiq. ebū 'āmir қоşuvı boyınça yaşadılar hem anı şāmdan қayтқаç anda imām kıлмақçı boldılar likin
- 371.4 ol fāsiq şāmda vefāt boldu (وَلِيَعْلَمَنَّ أَنْ آرَدْنَا) dağı mescid-i dırārı binā itüvçi benü ğanem biz bu
- 371.5 mescidni binā kıluvdan tilemedük diyü yemān iterler (الْأَعْسَى) meger körkem işni tiledük diyü ya' nî namāz
- 371.6 oқuvnı zikrni hem müselmānlarğa namāz oқurğa ornınıñ kiñ boluvını (وَاللَّهُ يَشَهُتُ) ve allahü te'ālā güvāhlıq
- 371.7 birür (انْتُمْ لَكَادِبُونَ) düristlikde benü ğanem mescid binā kıluvdan tilemedük meger izgü işni tiledük digen
- 371.8 sözlerinde yalğançılardur (لَا تَقْرَأُ فِيهِ آيَاتِ) ey muḥammed 'aleyhi's-selām ol mescide namāz oқuv birlen meñgü turma ya' nî
- 371.9 ol mescidke kirüp namāz oқuma (لَمَسْجِدِ أَسْمَى) şunday mescid nigizlendi ya' nî binā kıldı (عَلَى التَّنْعُرَى)
- 371.10 (مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ) evvel künindenök taқvālıq üzerine ya' nî mescid-i қubā başındıқ ħālış allahnıñ rızalığı üçün
- 371.11 binā kıldı (أَمْقَأَ أَنْ تَقْرَأَ فِيهِ) indi ol mescid siniñ namāz üçün turmaқında ħaқlıraqdur çünki resül allah
- 371.12 mescid-i қubānıñ nigizini özi yaşap düşenbe күnden cum'a күnine қadar ol mescidde namāz oқudı
- 371.13 müdārik iyesi eytke bu ayet delālet kıladur her bir mescid maktanuv üçün yā ki riyā ve şöhret için yā ki
- 371.14 allahnıñ rızalığından başқа bir sebep üçün binā idilse yā ki ħelāl bolmağan māl birlen binā idilse
- 371.15 ol mescid-i dırār bola diyüp * keşāf iyesi eyte allahü te'ālā ħazret-i 'ömer zamānında küfe* yağındağı şehrleri feth

* Şehir ismi.

371.16 itkeç müselmānlarğa mecidler binā kıluv birlen hem bir şehrde birsi ikinçisine zarar ite turğan iki mescid

371.17 binā kılmav birlen emr kıldı bes bizniñ zamānımızdağı müşāyih muta‘ aşşıbınıñ hālleri ‘aceb her bir kiçik

371.18 avıllarda ism üçün mescid binā kılalalar! (ħayr bizniñ zamānımızdağı meşāyihlerniñ hāli ‘aceb tügil çünki

371.19 alar aqçe cıyuvdan başqa işke kaṭnaşmaylar (فیه رجال) ol mescede-i qubā şunday irler bardur

371.20 (يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا) ol irler bik pāklanuvnı süyerler bu āyetde şu birlen istincā kıluvniñ fazīletine

371.21 delālet bar digenler çünki allahü te‘ālā ehl-i qubā pāklik birlen medħde mübālağa kıldı allahü te‘ālāİñ

371.22 pāklikni medħ kıluvından pāklikniñ maħbüb nerse boluvı biline maħbüb nerseniñ iñ töpen derecesi

371.23 müsteħab boluv hem bu āyet zıkr tutuvniñ ṭahāretni şındurmavına delālet kıla çünki allahü te‘ālā şu birlen

371.24 istincā kıluv pāklanuvçılarnı medħ itdi elbette istincāda zıkrni tutuv bar eger zıkrni temettü ṭahāretni

371.25 şındursa idi şu birlen istincā kıluvçılar medħke ehl bolmaslar idi (وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ) ve allahü

371.26 te‘ālā pāklanuvçılarnı dost körür (أَفَوْنِ أَسَسَ بِنِيَانِهِ) eyā dīniniñ bināsını nigizlegen ādem (عَلَى

371.27 نَقْوَى مِنَ اللَّهِ) allahdan qorquv üzerine (وَرَضْوَانِ) daħı allahniñ rızālığı üzerine (عَيْبٍ) izgü mi

371.28 (أَمْ مَنْ أَسَسَ بِنِيَانِهِ) yeise dīniniñ bināsını nigizlegen ādem izgü mi (عَلَى شِقَا جُرْفٍ هَارٍ) işlöp

371.29 tüşerge yakın bolğan astı kuş bolğan orunniñ ṭarafı üzerine (فَأَنْهَارِهِ) beş orun binā

371.30 2) hem de alar özlerine müte‘allik şākirdlerge orun ḥāzirleyler ş.h.

I / 372

372.1 kıluvçını tüşürdi (فِي نَارِ جَهَنَّمَ) cehennem oṭına ya‘nī allahdan qorquv hem allahniñ rızālığı bolğan muħkem nigiz

- 372.2 üzerine dīniniñ nigizini qurğan ir köp mi yā ki nigizlerniñ in za‘ifi bolğan bāṭıl ve nifāq
- 372.3 nigizi üzerine dīniniñ nigizini qurğan ādem izgüymi elbette evvelgisi izgü
(وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ)
- 372.4 (الظَّالِمِينَ) ve allahü te‘ālā zulm qıluvçı qavmni haqlıqğa köndürmes
(لَا يَزَالُ يُتْمِنُ اللَّهُمَّ النَّبِيُّ بَعَثَ)
- 372.5 binā qılğan bināları hemişe sebep bolur (رَبِّتَهُمْ فِي قُلُوبِهِمْ) köñillerinde boluvçı şik ve nifāqğa
(الْأَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ)
- 372.6 meger binā qılğan bināları köñillerinde şik ve nifāqğa sebep bolmas ol münāfiqlarnıñ köñilleri kisek
- 372.7 kisek bolup taraluvı vaqtinde köñilleriniñ hem bilürge kuvveti bitken vaqtda ya‘nī ölgen vaqtlarında
- 372.8 (وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) ve allahü te‘ālā münāfiqlarnıñ niyetlerini bilgüçidür hem binā qılğan nerselerini ciymirüv
- 372.9 birlen emr qıluvvında hikmet iyesisdür (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā
(أَشْفَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) mü‘minlerden
- 372.10 şatup aldı (almaşdırdı) (أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ) cānlarını ve mällarını (بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ) oşbuniñ berāberinde
- 372.11 şatup aldı düristlikde mü‘minler üçün ucmağ bolğuçıdır ya‘nī ucmağ berāberinde şatup aldı *
- 372.12 bu āyet mü‘minlerniñ allah yolında cānlarını ve mällarını şarf itüvleri berāberinde cennet birlen
- 372.13 allahü te‘ālāniñ şevāb birüvine temsil boladur (يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) allahü te‘ālā yolında mü‘minler şoğış
- 372.14 qılurlar (فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ) bes mü‘minler özleri de öltürürler hem öltürülmüş de bolurlar
(وَعَسَىٰ عَلَيْهِمْ جَعًا)
- 372.15 şoğış qılğan mü‘minlerge cennet birlen va‘de qıldı allahü te‘ālā özi üzerine haqq bolğan va‘de birlen
- 372.16 şoğış qılğan mü‘minlerge cennet birlen ve‘de qıldı allahü te‘ālā özi üzerine haqq bolğan va‘de birlen
- 372.17 (فِي الْقُرْآنِ وَالْإِنجِيلِ وَالْقُرْآنِ) şoğış qılğan mü‘minlerge cennet birlen va‘de tevrātda ve incilde hem qurānda şābitdür

372.18 (وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ) dağı kimdür ‘ahdine allahdan vefā kıluvçıraq ya‘nī hiç kim yoğıdur (فَأَسْتَبْشِرُوا)

372.19 (بِإِيْعَتِّمْ بِهِ) bes ey mü’minler şunday nerseni şatuvıñız birlen süyünüşñiz (بِإِيْعَتِّمْ بِهِ) ol nerseni allahğa

372.20 şatdıñız ya‘nī cānlarıñızñı ve mällarıñızñı cennet berāberinde şatuvıñızğa süyünüşñiz (بِإِيْعَتِّمْ بِهِ) ve bu şatuv

372.21 ya‘nī cānlarıñı ve mällarıñı cennet berāberinde şatuv (وَذَلِكَ) ol şatuv uluğ sa‘ādetdür (هُرَّ الْقُرُ الْعَظِيمِ)

372.22 (الْعَابِدُونَ) bu zıkr kılıngan mü’minler tevbe itüvçiler hem ‘ibādet kıluvçılardur (الْعَامُونَ الشَّاهِدُونَ) ħamd

372.23 eytüvçiler hem rüze tutuvçılardur yā ki şoğış kıluv üçün seyāhat itüvçilerdür (الرَّاكِعُونَ الشَّاجِدُونَ)

372.24 dağı namāzda rukū‘ ve secde kıluvçılardur (الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ) dağı izgülik (īmān ve tāt) birlen

372.25 buyuruvçılardur (وَالشَّاهِدُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ) dağı yavız işden (küfrden ve günāhlardan) tıyğıuçılardur (وَالْحَافِظُونَ)

372.26 (لَهُدًى وَاللَّهُ) dağı allahñıñ şerī‘at boyınça çiklegen çiklerini şağılağıuçılardur (وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ)

372.27 ve bu şıfatda bolğan mü’minlerge ey muğammed (‘aleyhi’s-selām) ucmağ birlen süyünç bir şahābeler müşrik bolğan ata

372.28 ve anaları üçün istiğfār kılduğlarında allahü te‘ālā nehy itüp zıkr kılınaçağ āyetni indürdi (مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ)

372.29 peyğamberge münāsib iş bolmadı (وَالَّذِينَ آمَنُوا) dağı імān kitürgen ādemlerge münāsib iş bolmadı

372.30 (أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ) müşrikler üçün istiğfār kıluvları * resül ekrem ata bir toğma kıardeşi

I / 373

373.1 ebū tālīb ölerge yağınlaşqağ kelime-i tevħidni eytüv birlen emr kıldı ebū tālīb baş tartdı resül allah

373.2 eytdi min siniñ üçün allahü te‘älā nehy kılğanga kadar hemişe istiğfār kılurmun didi şundan şoñ zıkr kılınğan

373.3 āyet indi digenler * ba‘zılar feth-i mekke şoñında resül ekrem anasına ziyāret kıldı şundan şoñ eytdi

373.4 min anama ziyāret kılurğa allahdan izn şoradım allahü te‘älā mine izn birdi istiğfār kılurğa izn şoradım

373.5 allahü te‘älā miñe izn birmedi diyü rivāyet kıldılar bu haqda haqıqatin allahü te‘älā bilür likin biz süküt tarafında

373.6 ammā köñil bir az söz yazmağnı münāsib köre bu mes’elede haqıqatni bilesi kilgen ādem merhüm ‘alāme-i şehābe'd-dīn

373.7 el-mercāniniñ muqaddemet-ü vefıyyeti’il-eslāfına mürāca‘at itsün resül ekrem şallallahü te‘älā ‘aleyh ve sellemniñ ata ve anası

7 373.8 haqında til uzatmaqdan her mü’minge tıyıluv vācib bolsa kirek çünki dīnde i‘tikād vācib bolğan mes’ele tügil

373.9 belki her mü’minge vācib resül allah cānını ri‘āye kıluv evvel resül ekremniñ ata ve anası zamān-ı fetretde boldılar

373.10 her ikisine dīnge da‘vet irişmedi hem resül allahniñ ata ve anası allahniñ birligin i‘tikād kıluvda kuşūr

373.11 itmediler belki müvaḥḥid boluvları rivāyet kılındı hem allahü te‘älā bir resül yibermeyinçe hiç kimni ‘azāb kıluvçı

373.12 tügilmiz didi bir taqdīr tevḥīdde bolmasun ma ‘rifetu’l-lāhda ‘aqlniñ kifāye kıluv mes’ele dürist bolğanda hem zannı

373.13 bolğan mes’ele küfr maqāmında delil bola almay hem ḥazret-i ibn-i mes‘ūddan ḥadıṣ rivāyet kılındı resül āllah

373.14 eytdi ata ve anasınıñ hālinden şoraduqlarında ata ve ana haqında şorağan nersemni allahü te‘älā birdi diyü

373.15 yine de ni kadar ādem ḥazret-i ‘ā’işeden ḥadıṣ rivāyet kıldılar bu revişçe resül allah eytdi rabbimden atam

373.16 haqında şoradım allahü te‘älā atamnı tırgüzdi hem atam miñe imān kitürdi diyü hem celāle’d-dīn el-suyütī ḥazretleri

373.17 resül allahniñ ata ve anası haqında tilni tıyuvniñ vācib boluvını ve kirişüvniñ ḥarām boluvını beyān itüp

373.18 altı risāle bağladı hem resül allahniñ ata ve anasını allahü te‘älāniñ tırgüzüp imān birlen müşerref boluvları

373.19 ḥadıṣde kildi diyü zıkr itdi digenler hem resül allahniñ ata ve anasınıñ imān birlen müşerref boluvı

373.20 hakkında bir mu‘teber şa‘ir şî‘ir eytdi (*حَمِيًّا اللَّهُ النَّبِيُّ مَرِيَدٌ فَضْلٌ * عَلَى فَضْلٍ وَكَانَ بِهِ رَوْقًا * فَأَمَّا أُمَّهُ وَكَانَ*)

373.21 (*أَبَاهُ * لَا يَمَانُ بِهِ فَضْلًا مَتِينًا * فَسَلَّمَ فَالْقَدِيمُ بِئِنَّ جَدِيرٌ * وَأَنَّ كَانَ بِهِ الْعَدِيثُ ضَعِيفًا*) diyü mazmünü: “allahü te‘älā

373.22 resül ekremni peygamberlik fazlından artuq fazl birlen bölekledi hem şefkat itdi ata ve anasını resül

373.23 allahğa imān üçün kāmil fazlı birlen tirtüzdü bu sözge oşan evvelgi ‘ālimler bu sözni eytdiler mundan

373.24 başka hem sözler köpdür “hazret-i ‘abdu’l-lah rağiallahü ‘anhniñ resül allah hakkında eytdüki şî‘iri (*الْحَمْدُ لِلَّهِ النَّبِيُّ*)

373.25

*أَعْطَانِي * هَذَا الْغُلَامَ الطَّيِّبَ الْأَرْدَانِي * فَمَسَادٌ فِي الْمَهَبِ عَلَى الْغُلَمَانِ * أَعْيُنُهُ بِالْبَيْتِ وَالْأَرْكَانِ * مَضْمُونِي :*

373.26 “bu izgü ve pāk i‘tikādli bolğan allahü te‘älāniñ miñe buyuruvı üzerine hāmdler olsun bu bala

373.27 bişikde vaqtınduq balalarğa baş boldı bu balanı ka‘bege hem aniñ rekatlarına sıyıñduramun” resül ekremniñ

373.28 mübārek atası (hazret-i ‘abdu’l-lah rağiallahü ‘anh) resül allah tuvgaç yikirmi sikiz ay dünyāda tirüklik itüp

373.29 vefāt boldı digenler oşandaq ebü tälibniñ imānı hakkında hem tilini tıyuv tıyüş hazret-i ebü tälib

I / 374

374.1 islām dīniniñ teraqqisine sebep bolğan resül ekremge müşeffiķ bolup her vaqtde kāfirlerniñ zulminden himāye

374.2 kılğan hem haqķ peygamber dip eytken resül eytti ümm-i ebü tälib ölgenge kadar ķureyşler minden ķorķalar

374.3 idi diyü hem ölüvine bik hāsetlengen hem ehli’l-sünnetden ni kadar ādemler hem şî‘alardan küllisi haqķ müselmān

374.4 boluvına barganlar hem imānlı boluvı hakkında hādīşler rivāyet kılğanlar niteki “*المختصر في أخبار البشر*”

374.5 nām kitābında mülk-i mü’eyyid eyte ebü tälibniñ avruvı köçeygeç resül allah ebü tälibke eytdi ey atam birlen

374.6 bir toğma ķardeşim imān kilmesini eyt kıyāmet küninde şefā‘ atim helāl didi hazret-i ebü tälib eytdi

374.7 eger de âdemlerniñ sögüvinden hem ebü t̄alib allahdan qorqup imān kitürmedi barı ölümünden qorqup kına imān

374.8 kitürdi diyü gümān qıluvlarından qorqmasam idi eytür idim didi ebü t̄alib ölerge yaqınlaşqaç iki

374.9 irinni silkitdi h̄azret-i ‘abbās qulağı birlen t̄ıñlap turdı ve eytdi ey qardeşimniñ eğılı muhammed şalliallahü

374.10 ‘aleyh ve sellem ve allah ebü t̄alib sin qoşqan sözni eytdi didi şundan soñ resül allah eytdi “**الْحَمْدُ لِلَّهِ**”

374.11 “**الَّتِي هَذَاكَ يَا عَمِي**” diyü ya‘nī sini (ata bir tuvğan qardeşim ebü t̄alibni) islām dinine köndürgen allahğa h̄amler

374.12 bolsun ma‘nda hem hanāsızret-i ‘ömerniñ oğlundan tamām ilzāz-ı fevāinde h̄adis rivāyet kıla resül allah eytken

374.13 (اِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفَعْتُ لَأبي وَأُمِّي وَعَمِي أَبِي طَالِبٍ وَأَخِي فِي الْجَاهِلِيَّةِ) diyü ya‘nī her qaycan kıyāmet küni

374.14 bolsa ata ve anama hem atam birlen bir toğma qardeşim ebü t̄alibge hem cāhiliyyet zamānında imçekdeş bolğan

374.15 qardeşime şefā‘ at kılırmun ma‘nāsında hem bahārī ve ‘abdü’r-rezzāk hem ismā‘ il qatāde rivāyet kılalar

374.16 ebü t̄alib balalarından birisi ebü lehebni tüşinde körüp h̄alinden şoradı ebü leheb eytdi qardeşim muhammed ‘aleyhi’s-

374.17 selām tuvğan kiçeni süyünç birgen kinizegim şüveybe āzād itdükim üçün her bir düşenbe kiçide baş barmaq

374.18 çukurunda qararlanırlıq qadar şu birlen şugaralar didi inşāf itüp oylap qara resül ekremniñ birinçi düşmāni

374.19 hem küfri müttefik ‘aleyh bolğan qurān h̄elākligi birlen nātıq bolğan ebü lehebniñ ‘ömrinde bir mertebe resül allah tuvğan

374.20 kiçni şādlanuvı ‘azābınıñ ciñgil boluvına eşr itkeç müvehhid bolup da ‘ömri boyı resül allahnıñ yademde

374.21 bolğan islām dininiñ teraqqisine sebep bolğan ebü t̄alib h̄aқında ni oylarsañ üstine ni qadar mü’min boluvına rivāyetler

374.22 bar ebü t̄alibniñ muşaddıq boluvına delālet kıla turğan şi‘iri:

وَدَعَّرْتَنِي وَعَلِمْتُ أَنَّكَ صَادِقٌ * وَلَقَدْ صَدَقْتَ

374.23

وَكُنْتُ نَمَّامِينَا * وَلَقَدْ عَاسَمْتُ بَانَ دِينَ مُحَمَّدٍ * مِنْ خَيْرِ أَدْيَانِ الْبَرِيَّةِ دِينَنَا * لَوْلَا الْمَلَأَةُ أَوْ حَنْدَارُ مَسْبَةِ *

374.24 لَوَجَدْتَنِي سَمْعًا بِئِنَّكَ مُبِينًا * وَاللَّهِ لَنْ يَصْلُوا إِلَيْكَ بِجَمْعِهِمْ * حَتَّى أُوَسِّدَ فِي التُّرَابِ دَفِينًا

mażmūnı:

374.25 sin mini ey muhammed ‘aleyhi’s-selām dinine ündeyselñ ve taḥkik min siniñ rast peygamber ikeniñni bilem hem rast

374.26 peygambersün ve eminsün hem siniñ dīniñniñ bütün dīnlerniñ izgüsü idükni bilem eger kıreyşlerniñ

374.27 şelte kıluvından ve söğüvinden kırkuv bolmasa kışkan nersen birlen (imān kitüröv birlen) zāhir

374.28 comard tapar idiñ min allah ile yemīn itüp eyte min tofraķna kömilgenge ķadar kıreyşler sine zarar

374.29 birlen irişe almaslar (رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا) ḥāşıl i‘tikād bābında allah hem resūli eytken nerseni i‘tikād

I / 375

375.1 kıluv tıyğan neresinden tıyılup sukūt itken neresinden sukūt tiyüş (وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ)

375.2 gerçi ol müşrikler yaķınlık iyesi ķardeşler bolsalar da (مَنْ يَتَّبِعْ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ) mü`minlerge zāhir bolğanniñ

375.3 şoñında (أَتَوْهُمْ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ) düristlikde ol müşrikler cehīm tamuğıniñ iyeleridür ya‘nī müşriklerniñ

375.4 tamuğlık boluvları zāhir bolğanniñ şañında alar üçün gerçi yaķın ķardeş bolsalar da istiğfār tiyüş

375.5 tügil (وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ) daķı ibrahīm ‘aleyhi’s-selāmniñ yarlıkamak istevi bolmadı (لَأَبِيهِ) atası

375.6 üçün (الْأَعْنَ مَرَعَةً) meger istiğfār kılurmun diyü va‘de kıluvından ğına boldı (وَعَمَّا آيَاتُهَا) ol va‘deni

375.7 atasına va‘de kıldı (فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ) bes ibrahīmge zāhir bolğan zamānda (أَنَّهُ عَصَىٰ اللَّهَ) dürüstlikde

375.8 ibrahīmniñ atası allahniñ düşmānidür (تَبَرَّأَ مِنْهُ) ibrahīm atasından bizdi hem istiğfārni kıoydı

375.9 dürüstlikde ibrahīm (لَا دُؤَاءَ حَلِيمٍ) bik yomşak köñillidür hem rencitüvge şabr itüvçidür

375.10 (لِيُضِلَّ قَوْمًا) dağı allahü te‘ālā bolmadı (وَمَا كَانَ اللَّهُ) hiç qavmni azdurur bolmadı (بَعَثَ أَذْهَبًا لَهُمْ) ol

375.11 qavmni hālk yolğa köndürgenniñ soñında (حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ) ol qavmge beyān qılınganna kadar (مَا يَتَّقُونَ)

375.12 şaqlana turğan nerselerini ya‘nī evvel nindi işden şaqlanurğa tiyüş şunı eytdi eger ol

375.13 işden şaqlanmasalar soñra azdurdı (أَنَّ اللَّهَ) düristikde allahü te‘ālā (بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) her nerseni

375.14 bilgüçidür (أَنَّ اللَّهَ) düristikde allahü te‘ālā (لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) ol allahü te‘ālā üçündür kökleriñ

375.15 ve yirleriñ hocalığı (يُعْطَىٰ وَيُؤْتَىٰ) ol allahü te‘ālā ölüklerni turgüzür ve tirüklerni öltürür (وَمَا لَكُمْ) dağı

375.16 yoqdur sizge (مَنْ دُونَ اللَّهِ) allahdan başqadan (مَنْ وَكَلَّا نَصِيرَ) işleriñizde taşarruf itüvçi hem zarardan

375.17 tıyguçı hiç kim (لَعَنَ تَابَ اللَّهُ) taħkik tevbe itdi qaytdı allahü te‘ālā (عَلَى النَّبِيِّ) peygamber üzerine

375.18 (وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ) dağı muhācirler hem enşārlar üzerine (الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ) şunday

375.19 muhācirler hem enşārlar alar resül allahğa ağırlıq vaqtiñde iyerdiler ya‘nī tebük soğışında bir tevege birisi

375.20 soñında birisi onar kişi aţlandılar hem bir hurmanı iki ādemge bölüp aşadılar necs şular içdiler

375.21 (مَنْ بَعَثَ مَا كَادَ) yaqın bolğanniñ soñından (بِزَيْغٍ) imānda şābit boluvdan aşavğa (قُلُوبُ قَرِيبٍ مِنْهُمْ)

375.22 müselmānlardan bir cemā‘atniñ köñilleri (لَمْ تَأْبَ عَلَيْهِمْ) munıñ soñında allahü te‘ālā ihlāşlarıñıñ qamil idükni

375.23 ve tevbeleriniñ çın idükni bilgeç alar üzerine tevbelerini qabül itüv birlen qaytdı (أَنَّهُمْ رَوْفٌ رَحِيمٌ)

375.24 düristikde allahü te‘ālā alarğa şefkat hem raħmet qılguçıdır (وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ) dağı şunday üç ādem

375.25 üzerine allahü te‘ālā tevbelerini qabül itüv birlen eytdi (خُلِقُوا) şoğışdan qaldılar ya‘nī mālīk oğlu

375.26 ka‘b umeyh oğlu helāl ra‘bia oğlu merh (هَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ) tā kim ol kişi üzerine yir tar

375.27 boldı (بِمَا رَحِبْتُمْ) kiñ boluvı birlen ya‘nī kiñ bola turup (وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ) dağı ol üç

375.28 kişi üzerine gāyet qayguruvlarından köñilleri tar boldı (وَدُكَّرُوا) dağı bular bildiler (أَن لَّمَّا جَاءَ مِنَ اللَّهِ)

375.29 allahdan açuvından qaça turğan orun yoq iken (إِلَّا إِلَيْهِ) meger qaça turğan orun allahniñ yarlıkavına

I / 376

376.1 iken diyü (ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ) muniñ şoñında tevbelerini kabül itüv birlen alar üzerine allahü te‘ālā qaytdı

376.2 (لِيَتُوبُوا) tevbe qıluvçılar cümlesinden bolsunlar üçün (إِنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (هُوَ الْقَرَابُ الرَّحِيمُ)

376.3 olğınadur tevbelerni qabül itüvçi hem tevbe kıluvçılarga raħmet qıluvçı (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا)

376.4 imān kitürüvçi ādemler (اتَّقُوا اللَّهَ) rāzī bolmağan işde allahdan qorqıñız (وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ) dağı

376.5 imānda rast boluvçılar birlen birge bolıñız ğanīmet mālına müsteħāk boluvda şoğışda yardım birüvçi

376.6 ādemniñ şoğış qıluvçı ādem kibi boluvı ħaķında allahü te‘ālā zikr qılınçaq āyetni indürdi (مَا كَانَ)

376.7 (لَأَهْلِ الْبَيْتِ) medīne ehli üçün toğrı iş bolmadı (وَمَنْ هُوَ لَكُمْ) dağı medīne ehli tiresinde bolğan

376.8 ādemler üçün toğrı iş bolmadı (مِنَ الْأَعْرَابِ) medīne ehli tiresinde bolğan ādemler bedevī ‘arablardan

376.9 bolğuçı (أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ) resül allahdan şoğışda ayrılup aluvları
 وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ

376.10 (ذَلِكَ) daı ozlerini resül allaha irişken atılılardan şaklavları (ذَلِكَ) bu işlerden
 ya' nî resül allahdan

376.11 şoğışda ayrılup kaluvdan hem resül allaha irişken atılılardan ozlerini şaklavdan nehy
 ıluv (بِأَنْفُسِهِمْ)

376.12 bunıñ sebebladür düristlikde medîne ehli hem alar tiresinde bolan bedeviler
 (لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ) alara şuşav

376.13 irişmes (وَلَا تُنْصَبُ) daı da aırlı irişmes (وَلَا تُحْمَصَةُ) daı alı irişmes (فِي سَبِيلِ اللَّهِ) allahü
 te'âlâ yolında

376.14 şoğış ıluvda (وَلَا يَطُورُونَ مَوْطِنًا) daı kâfirleriniñ abay turgan orunlarından atları ve
 ayakları birlen

376.15 abamaslar (يُغِيظُ الْكُفَّارَ) kâfirleriniñ ozlerine auvlanuvlarına sebep bolan abav birlen
 (وَلَا يَنْأَلُونَ مِنْ)

376.16 (عَدُوِّيًّا) daı düşmânlar arafından öltürülöv mecrü boluv ve malûb boluv kibi işlerden
 hiç nersege irişmesler

376.17 (الْأَثْمَ) meger kâfirleriniñ auvlanuvına sebep bolan ornını abasalar ayak başsalar hem
 düşmânlar arafından

376.18 bir zararlı nersege irişseler ya' nî öltürilmiş yâ ki mecrü bolsalar (كُنِبَ لَهُمْ بِهِ) bu iş
 sebebli

376.19 şoğış ıluvı mü'minlerge yazılmış bolur (عَمَلٌ صَالِحٌ) izgü 'amel ya' nî şoğış ıluvı
 âdemleriniñ rher bi

376.20 şoğışa müte'âllik bolan izgü 'amelden esâb idilür (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te'âlâ
 (لَا يُضِيعُ)

376.21 zâi' ılmas (أَجْرَ الْحَسَنِينَ) izgülik ıluvılarınıñ ecrini (وَلَا يُلْفُونَ) daı şoğış ıluvı

376.22 müselmânlar allah yolında şarf ılmaslar (نَفَقَةً صَغِيرَةً) kikine nafaanı meşelâ bir
 urma yâ ki andan da

376.23 az nesre hazret-i ‘aқılñiñ infāk қılıvı kibi (وَلَا كِبِيرَةً) dağı uluğ nafaқanı hazret-i ‘oşmān birlen ‘avf oğı

376.24 ‘abdu’r-raḥmannıñ infāk қılıvı kibi (وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا) dağı seyrlerinde kirek barganda ve kirek қaytқanda

376.25 bolsun çuқurnı kismesler (الْأَنْتَبَلَمَّ) meger bu işlerni қıldılar ise her қayusı beraberinde bu ādemlerge

376.26 izgülik yazılır (لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ) soğış қılған müselmānlarnı allahü te‘ālāniñ cezālavı üçün her bir

376.27 soğışdağı işlerine izgü ‘amel yazılır (أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) ‘amel қılған nerseleriniñ körkemreginiñ

376.28 cezāsı birlen allahü te‘ālāniñ medīne ehline alar tiresindegi bedevilerge resül allahğa irişken қаtılıқlardan

I / 377

377.1 özlerini şaқlav toғrı iş bolmadı diğen sözi ingeç ebü hışme leylā bint ebü hışme isimli şahābe soğışқа bik

377.2 aşuğup çıktı anıñ қışsası bu таріқ ebü hışmanın baқçe yimişleri tamām pişüp yitken idi ve ҳatunı

377.3 gāyet körkem ādem idi ҳatunı baқçede ebü hışmege kölegede orun ҳāzirledi astına palas tüşedi

377.4 pişken ҳurmalar kitürdi ve şaқun şu kitürdi ebü hışme fikrge kitdi ve eytdi özim kölegede oturғанmun

377.5 yanımda şaқun şu ve pişken ҳurma mātūr ҳatun resül ekrem bolsa isside şuşap açlıқ ve meşaққat ile

377.6 allah yolında soğış қıla miñe bu iş münāsib bolmas diyü қılıçını ve süñgüsini alup tevege aţlanup cil kibi

377.7 aşuğup soğışқа kitdi resül allah munıñ kilüvine bik şāldandı bu āyet delālet қıladur soğış tamām

377.8 bolған soñında soğışқа yardım üçün kilgen ‘asker soğış қılğan ‘asker kibi gāñimet mālına müsteḥaқ

377.9 boluvğa hem resül ekrem soğış tamām bolғанniñ soñında kilgen ‘āmirmiñ iki oğına gāñimetden ülüş

377.10 birdi çünkü allahü te‘älâ kâfirlerini açuvlanduruvğa sebep bolğan atlarınıñ tabtavı beräberinde hem ecr bar

377.10 didi allahü te‘älâ muhâlifler birlen şoğış kıluvniñ farz-ı kifâye boluvı haqında hem haber i vâhidniñ ‘âmelni

377.11 mûcib boluvı haqında zıkr kılınacaq âyetni indürdi (وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ) mü’minler bolmadı (لِيَنْفَرُوا كَافَّةً)

377.12 küllisi şoğışқа çıkğar bolmadı yâ ki ‘ilm isterge ya‘nî mü’minlemiñ küllisine bir yolu şoğışқа çıkuv yâ ki

377.13 ‘ilm isterge çıkuv münâsib iş bolmadı bu âyetde iki türli mü’tala‘a bar birisi şoğışқа çıkuvni irâde

377.14 kıluv birsi ‘ilm istevge çıkuvni irâde kıluv bir mü’tala‘ası şol (فَلَوْلَا نَفَرَ) bes şoğışқа bütün müselmänniñ

377.15 birden çıkuvı münâsib bolmasa bes şoğışқа çıkçağı (بِنِ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ) mü’minlerden her bir köp cemâ‘atden

377.16 (طَائِفَةً) az cemâ‘at ya‘nî bir qabile yâ ki bir şehr ehli (لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ) şoğışқа çıkmay qalğan

377.17 köp cemâ‘at dide-i fiqh (‘ilm) üyrenüv üçün (وَلِيُنْفِرُوا قَوْمَهُمْ) dağı şoğışқа çıkmay qalğan cemâ‘atlerini

377.18 qorqutuv üçün (أُدَارِجَعُرًا إِلَيْهِمْ) her qaycan şoğışқа çıkğan cemâ‘at şoğışқа çıkmay cemâ‘at üzerine

377.19 qaysalar bu mü’tala‘age binâ’en bu âyetniñ nuzul sebebinde şol tarıq zıkr kılğanlar şoğışdan qaluvçılarnı

377.20 zemm birlen âyet ingenniñ şoñında mü’minler hemmesi şoğışқа çıkğarğa aşuğup ‘ilm istevni bütünley qoydılar

377.21 şundan şoñ allahü te‘älâ her bir köp cemâ‘atden bir az cemâ‘atke şoğışқа çıkuv qalğanlarına uluğ şoğışdan

377.22 ‘ibâret bolğan nafaqa bâbı kisilmesün üçün ‘ilm istev birlen emr kıldı bu mü’tala‘age binâ’en bu âyet haber-i

377.23 meşhürniñ ‘amelde hüccet boluvına cihâdniñ farz-ı kifâye boluvına hem fiqh üyretüvniñ farz-ı kifâye boluvına delâlet kıla

377.24 ikinci mü’tala‘age binâ’en bu âyetniñ ma‘nâsı bu tarıq bola mü’minlerniñ küllisiniñ birden ‘ilm isterge çıkuvları

377.25 münāsib bolmadı bes her bir köp cemā'atden az cemā'at 'ilm isterge çıksaçı 'ilm isterge çıqqan az cemā'at

377.26 dінде fiqhı üyretüp 'ilm isterge çıqmay qalğan cemā'atlerini taşsil qılıp qaytqaç bildürüp korqutsunlar

377.27 üçün ma'nāsında ya'nı oquvdan maqşudları qavmni irşād bolsun dünyā 'arzı bolmasun bu mü'ālā'age binā'en bu āyet

377.28 fiqhıñ farz-ı kifāyeden boluvına hem haber-i vāhidniñ 'amelde delil boluvına delālet qıla tã'ife birge de birden artuqğa da

I / 378

378.1 itlāk qılına (لَعَلَّكُمْ يَحْذَرُونَ) korqutqan nersedən şaqlansunlar üçün (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey imān

378.2 kitürgen ādemler (فَاتْلُوا النَّيْنَ) şunday ādemler birlen şoğış qılıñız (يَلُونَكُمْ) ol ādemler sizge

378.3 yaqın bolurlar (مِنَ الْكُفَّارِ) kāfirlerden mü'minlerge allahü te'ālā evvel yaqınları bolğan kāfirler birlen şoğış

378.4 qılıv birlen emr qıldı niteki resül allahğa yaqınları birlen şoğış qılıv birlen emr qılğan idi (وَلِيَجِبُوا)

378.5 (دَاعَاهُوا) siz de yaqınlarınız qatılıq ve şoğışqa tözümlilik tapsunlar üçün (فِيكُمْ غَلْظَةً) dağı

378.6 bilsünler üçün (أَنَّ اللَّهَ) düristikde allahü te'ālā (مَعَ الْمُتَّقِينَ) küfrden şaqlanuvçılarnıñ yardemi birlendür dip

378.7 (وَأَذًا مَا أَنْزَلْتُ سُورَةً) ve her qayçañ süre indürilmiş bolsa (فَمَنْهُمْ مَنْ يَقُولُ) bes münāfiqlardan şunday ādem

378.8 bardur eytür (أَيْكُمْ زَادَتْهُ هُنَا إِيْمَانًا) sizniñ qayuñızğa bu indürülgen süre imān (taşdik) ni

378.9 arturdı diyü (فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا) allahü te'ālā cevābda eytdi ammā imān kitürgen ādemler (فَزَادَتْهُمْ إِيْمَانًا)

378.10 bu indürülgen süre imān kitürgen ādemlerge imān (taşdik) ni arturdı (وَهُمْ يَسْتَعْجِلُونَ) dağı

378.11 imān kitürgen ādemler süre inüv sebebli şādlanurlar (وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ) ammā şunday ādemler

378.12 alarnıñ köñillerinde avruv (küfr ve nifāķ) bardur (فَرَادَتْهُمْ رَمْسًا إِلَىٰ رَجْسِهِمْ)

378.13 münāfıķlarnıñ ve kāfırlarnıñ necsleri üzerine necs (küfrleri üste küfrni) artırdı (وَمَاتُوا) daħı bu münāfıķlar

378.14 ve kāfırlar öldiler (وَهُمْ كَافِرُونَ) ħālbükim bular kāfırlardı ya‘nı küfrlerinde hemışelerdür (أُولَٰئِكَ يَرْدُونَ) eyā münāfıķlar

378.15 körmesler mi (bilmesler mi) (أَنَّهُمْ يُفَكِّحُونَ) dürıstlıkde ol münāfıķlar türli belālar birlen belā‘lanurlar (فِي كُلِّ)

378.16 (هَام) her bir yılda şoğış kılğanda (مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ) bir yā ki iki merıtebe (نَمَّ لَا يَتُوبُونَ) munıñ şoñında

378.17 nifāķlarından tevbe itmesler (وَلَا هُمْ يَتَذَكَّرُونَ) daħı va‘azlenmesler de (وَإِذَا مَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ) ve her kaçan

378.18 münāfıķlarnı ‘ayblegen süre irdürülmış bolsa (نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ) münāfıķlarnıñ ba‘zısı ba‘zısına

378.19 karar ya‘nı bu āyetni inkār ve maşğara kılup köz kışışurlar (هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أُمَّةٍ) eyā müselmānlardan

378.20 hiç kim körmes mi sizni eger resül allah ħuzürında turup kitseñiz diyü eytürler eger münāfıķlarnı

378.21 müselmānlardan bir kişid e körmese turup çığup kiterler eger bir az kişi körseşüvinde tururlar

378.22 (فَمَنْ أَنْصَرَفُوا) munıñ şoñında rüsvāy bolıvdan kırqup resül allah ħuzürından dönerler çığarlar (صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ)

378.23 münāfıķlarnıñ köñıllerni allahü te‘ālā imāndan döndürdi (بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ) bunıñ sebebli dürıstlıkde ol

378.24 münāfıķlar ħaķnı fehm kılmay turğan kavımdür (لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ) taħķik sizge öz cinsiñizden

378.25 peygamber kildi (عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ) ol peygamber üzerine siz müselmānlarnıñ meşakķati ve kaçıgıya

378.26 irişuvi kaıı ağırdur (مَرِيضٌ مَا يَكُفُّكُمْ) ol peygamber sizniñ imāniñız üzerine hem sizge izgülikniñ

378.27 irişuvi üzerine ħariřdür (bik tileydür) (بِالْمُؤْمِنِينَ رَوْفٌ رَحِيمٌ) her bir mü'min üzerine Şefkatlidür

378.28 hem raĥmet kıluvçıdır (فَإِنْ تَرَوْهُا) bes eger münāfiqlar ve ħafirler siñe imān kitürüvden yüz döndürseler

I / 379

379.1 (فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ) bes eyt sin ey muĥammed 'aleyi's-selām miñe her işde allahü te'ālā yitküçidür (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) ma' būd-ı bi'l-ĥaĥĥ

379.2 yoĥ meger allahü te'ālā ginedür (عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ) ol allahü te'ālā üzerine işimni tapşırdım (وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ)

379.3 ve ol allah uluĥ bolĥan 'arşınıñ rabsidür. tevbe süresiniñ tercemesi tamām boldı

- 379.4 (onunçı süre yūnus ‘aleyî’s-selām süresi mekkede ingen cem‘î yüzde toqız āyet)
- 379.5 bismi’l-lahi’r-raḥmani’r-raḥīm
- 379.6 (الر) murād bolğan ma‘nāsın allahü te‘ālā özi gine bilür “أَنَا اللَّهُ أَرَى” ma‘nāsında diyüvçiler de bar (تِلْكَ)
- 379.7 bu süre içine alğan āyetler (آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ) hikmet iyesi bolğan allahü te‘ālānıñ āyetleridür
- 379.8 (أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ) eyā ‘aceb boldı mu ādemlerge (أَلَمْ يَكُنْ لِلنَّاسِ عَجَبًا) özlerinden bolğan bir
- 379.9 irge vaḥy kıluvımız kâfirler resül allahğa vaḥy kile başlağaç ‘aceb allahü te‘ālā ādemlerge resül yiberürge ebū
- 379.10 ṭālib yetiminden başqa kişi tapmadı didiler (أَنْ أَنْذَرْنَا النَّاسَ) ademlerni (kâfirlerni) ‘azāb birlen
- 379.11 kōrkut sin diyü (وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا) daḥı imān kitürgen ādemlerge süyünç bir diyü (أَنْ لَّهُمْ) bu ṭarīḳ
- 379.12 süyünç birüv düristlikde imān kitürgen ādemler üçün bolğuçıdır (فَلَمْ يَلْمِ يَئِيمًا عِنْدَ رَبِّهِمْ) rableri
- 379.13 ḥuzūrında rastlıknıñ ilk bolğan ya‘nī uluğ ve büyük mertebesi (قَالَ الْكَافِرُونَ) kâfirler eytdi (أَنْ هُنَا)
- 379.14 düristlikde bu resül muḥammed ‘aleyhi’s-selām (لَسَاءَ رَمِيمٍ) zāhir siḥrçidür diyü kâfirler bu sözleri birlen resül allahdan
- 379.15 ‘ādetde bolmağan işlerniñ şudürü birlen i‘tirāf kıldılar (أَنْ رَبَّكُمْ اللَّهُ الْتَمَى) düristlikde sizniñ rabbiñiz
- 379.16 şunday rabdür kim (خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) köklerini ve yirlerni yaratdı (فَسَقَّهَ آيَاتٍ) altı künde
- 379.17 (ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ) muniñ şoñında ‘arş üzerine gālib boldı (يُدَبِّرُ الْأَمْرَ) ḥaqlar arasında
- 379.18 işlerni tedbir kılur (مَنْ شَفِيعٌ) hiç kimge hiç şefā‘at kılıvçı yoqdur (الْأَمِنْ بَعْدَ إِذْنِهِ) meğer
- 379.19 allahnıñ izni şoñında ğina şefā‘at kılur bu āyet kâfirlerniñ şanemleri şefā‘at kılıvçı dip i‘tikādlarını

379.20 redd bola (ذَلِكُمْ اللهُ) bu ma'būdlikni ve rablikni muqtezi bolgan şifatlar birlen şifatlanğan allahıñız (رَبِّكُمْ)

379.21 sizniñ rabbiñizdür (فَاعْبُدُوهُ) bes ol rabñizge 'ibādet qılıñız (أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ) eyā fikr kılmaysız mı

379.22 fikr kılmañız allahdan başqağa 'ibādet kılmas idiñiz (إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ) cıyılğanıñız hāde kıytaçaq

379.23 orniñız allahğadur (وَعَدَ اللهُ عَمَّا) allah haqq balğan va'de birlen va'de kıldı (أَنَّهُ يَبْئُتُ الْخَلْقَ) düristlikde

379.24 allahü te'ālā halknı yaratuvnı başladı (ثُمَّ يَرْجِعُهُمْ) muniñ soñında ya'ni yaratqanıñ ve helāk itkenniñ soñında

379.25 kıyadan tirgüzür allahü te'ālā (لِيَجْزِيَ الَّذِينَ) şunday ādemlerge cezā birüv üçün (أَمَتُوا وَعَمَلُوا السَّالْمَاتِ) ol

379.26 ādemler imān kitürdiler ve izgü 'ameller kıldılar (بِالْقِسْطِ) togrılıq birlen cezā birüv üçün (وَالَّذِينَ كَفَرُوا)

379.27 dağı şunday ādemler kāfir boldılar (لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ) kāfir bolğan ādemlerge kızdurulğan issi

379.28 şudan içmelik bolğuçıdur (وَعَذَابٌ أَلِيمٌ) dağı rencitilüvçi 'azāb bolğuçıdur (بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ)

I / 380

380.1 kāfir boluvları sebebli bu āyetde tenbih bar halknı yaratıvudan hem kabrlerinden tirgüzüvden maqşūd bi'z zāt şevāb

380.2 yiberüv ammā 'azāb maqşūd bil-ğarez ğına ikenlikge dağı allahü te'ālāniñ mü'minlerge şevāb birüvi luftına ve keremine

380.3 münāsib bolğan nerse birlen boluvına şuniñ üçün şevābnı ta'yin itmedi ammā kāfirlerge 'azāb göyā ki

380.4 bir avrur menziline ol 'azābke kāfirlerni yavız i'tikādları ve kabāhat 'amelleri sürgen ikençilikge

380.5 (مُرَأْسًا) ol allahü te'ālā şunday allahdur kıyaşnı yaratdı (ضِيَاءٌ) yaqtılık iyesi

- 380.6 itüp (وَالْعَمْرُنُورَا) dağı āyeti nūr iyesi itüp yaratdı bu āyetde tenbih bar kıyaşnıñ ħadd-i zātında nūrılı
- 380.7 bolup aynıñ kıyaşka muķābil boluv sebebli bi'l-garez ğına türli boluvına ya'nı kıyaşdan nūrını kesb
- 380.8 kıluvına (وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ) dağı allahü te'ālā kıyaş birlen aydan her birisine seyr kıla turgan orunlar
- 380.9 çikledi (لَتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ) yıllarnıñ şanı ve ħesābını bilüviñiz için ya'nı aylarnıñ
- 380.10 ħesābını dağı künlemiñ ħesābını mu'āmeleleriñizde bilüviñiz için (مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ) bu mezkūrlarnı
- 380.11 allahü te'ālā yaratmadı (الْأَبَاقِي) meger ħaķlıķ birlen yaratdı (الْأَبَاقِي) āyetlerni beyān kıluv
- 380.12 (لَقَوْمٍ يَعْلَمُونَ) bile turgan kavm için çünki kıurān āyetleri birlen fā'idelenüvçi bile turgan kavm ginedür
- 380.13 (أَنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ) düristlikde kiçniñ ve kündizniñ kilüv ve kitüv birlen artıv kimüv birlen
- 380.14 türli boluvında bolģuçıdur (وَمَا خَلَقَ اللَّهُ) dağı allahniñ ħaķ kılgan nerselerinde bolģuçıdur (فِي لَسَوَاتٍ)
- 380.15 (لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ) işleriniñ 'āķibetinden kıorķuvçi kavm için 'alāmetler (وَالْأَرْضِ)
- 380.16 düristlikde şunday ādemler (لَا يُرْجُونَ لِقَاءَنَا) bizge yoluģuvnı ümüd kıılmaslar ya'nı ba'şni (إِنَّ الَّذِينَ)
- 380.17 inkār itüvçidür (وَوَضُّوا بِالنَّيْبَةِ الدُّنْيَا) dağı dünyā tirükligine raızı boldılar (وَالْمَسْكُونَا بِمَا) dağı dünyā
- 380.18 tirükligi birlen kıarar tapdılar (وَالَّذِينَ) dağı şunday ādemler (هُمْ عَنْ آيَاتِنَا) alar bizniñ āyetlerimizden
- 380.19 (مَّا وَهُمْ النَّارُ) alarnıñ baraçaķ orni cehennemdür (أُرْسُلَكَ) bu şıfatda bolģan ādemler (غَافِلُونَ) ğāfillerdür
- 380.20 (إِنَّ الَّذِينَ) düristlikde şunday ādemler (بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ) kesb kılgan nerseleri sebebli (آمَنُوا)

380.21 **يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِآيَاتِهِمْ** (يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِآيَاتِهِمْ) ol
 380.21 **وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ** (وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ) imān kitürdiler dağı izgü ‘amel kıldılar ol
 ādemlerni

380.22 **تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ** (تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ) ol ādemlerniñ
 astlarından

380.23 **دَعَّوَاهُمْ فِيهَا** (دَعَّوَاهُمْ فِيهَا) ol ādemlerniñ
 ucmağlarda

380.24 **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ) ey allah sini kāmil pāklay birlen pāklaymız
 (وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا) dağı

380.25 ol ādemlerniñ ucmağda aralarında yā ki feriştelere tarafından bölekli turğan nerseleri
 (سَلَامٌ) selāmdur

380.26 **أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ** (أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) “düristlikde
 her bir maqtav

380.27 bütün ‘ālemni terbiye idüvçi bolğan allahü te‘ālā üzerinedür” dip eytüvleri ya‘nī
 mü`minler ucmağğa kirseler

380.28 ve allahü te‘ālāniñ uluğlık şıfatnı bilseler (kørseler) allahü te‘ālāni celāl şıfatı birlen
 şıfatlarlar munıñ

380.29 şoñında feriştelere bularnı āfetlerden selāmet bolmaq birlen taḥıyyelerler *müşrikler
 ‘azāb inüvni

I / 381

381.1 aşıqdurğanları zamānda allahü te‘ālā zıkr kılınaçaq āyetni indürdi
 (وَلَوْ يَجْعَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ)

381.2 allahü te‘ālā ādemlerge yavızlıqnı (‘azābnı) aşıqdursa idi (أَسْتَعْجَلَهُمْ بِالْخَيْرِ)
 ādemlerge izgülikni

381.3 aşıqduruvı kibi (لَقَضَىٰ إِلَيْهِمْ أَجَلَهُمْ) ādemlerge ölüm müddetleri hükm kılinur idi bes
 hemmesi ölerler

381.4 ve helāk bolurlar idi (فَقُلْنَا لِلَّذِينَ لَا يُرْجُونَ لِقَاءَنَا) bes bizge yolıqıvnu ümīd itmegen
 ādemlerni (ba‘şni

381.5 inkār itüvçilerini) qaldururmız (فِي طُغْيَانِهِمْ) azğunlıklarında (يَعْمَهُونَ) ḥayrān bolğanları
 ḥalde (وَإِذَا)

381.6 **مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ** ve her kayçan ademni zarar (avruv ve faķirlik) tutsa (irişse) **دَعَانَا الْجَنَبَهُ** bu zarardan

381.7 **أَوْقَاعِدَا أَوْقَاعِنَا** kutulur üçün yānī üzerine yatķan hālde bizge du‘ā kıılır yeise olıurğanı hālde yeise

381.8 ayak üzere bolğanı hālde du‘ā kıılır **فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ غُصْرَهُ** bes ol ādemden zararını açķanımız (yibergenimiz)

381.9 zamānda **مَرًّا** küfr yolu üzere ötdi ol kişi yā ki du‘ā kıılğın orından ötdi **كَانَ لَمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ**

381.10 **مَسَّهُ** özine irişken zararğa ya‘nī zararını açuvğa bizge du‘ā kıılmağın kibi ya‘nī du‘ā kıılıvını bütünley

381.11 unutdı **كَذَلِكَ** oşandağ ya‘nī kāfirlerge kabāhat ‘amelleri ziyetli kıılğın kibi **زَيْنَ الْمُسْرِفِينَ**

381.12 isrāf kıılıvçılara ziyetli kıılındı **مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ** ‘amel kıılğın nerseleri ya‘nī ‘ibādetlerden yüz

381.13 döndürüvleri ve nefis arzularına çomuvları **وَلَقَدْ آتَيْنَا الْفُرُونَ** ve taħķik ötken ümmetleri helāk kııldığ

381.14 **لَمَّا ظَلَمُوا** sizden burun (mekke hālğından) küfr sebebli zulm kıılğınları zamānda **وَجَاءَتْهُمْ**

381.15 **رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ** ve taħķik ötken ümmetlerniñ resülleri zāhir mu‘cizeler birlen kildiler **وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا**

381.16 ötkendeğ ümmetler resülleriñe imān kitürür bolmadılar **كَذَلِكَ** oşandağ ya‘ni ötkendeğ ümmetlerni

381.17 resüllerni yalğınğa tutuvları sebebli cezālağınımız kibi **نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ** kāfir kavmni cezālarımız

381.18 ey mekke ehli sizni de ötken ümmetler kibi muħammed ‘aleyhi’s-selāmını yalğınğa tutuviñiz sebebli cezālarımız **فَمَا جَعَلْنَاكُمْ**

381.19 **مُخَلَّاتٍ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ**munıñ soñında ötken ümmetlerni helāk kıılğınınıñ soñında sizni yirde alar

381.20 ornına turğuçılar kılmuruz (لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ) sizniñ niçük ‘amel kıluvıñızını qaravımız üçün ya‘nı

381.21 izgü ‘amel kılursız mı yâ ki ötkendegi ümmetler kibi yavız ‘ameller kılursız mı (وَأَذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ) ve her

381.22 qayçan mekke kâfirleri üzerene oqulmuş bolsa (آيَاتِنَا) bizniñ âyetlerimiz (بَيِّنَاتٍ) zâhir bolğanları

381.23 hâlde ol âyetler (قَالَ النَّبِيُّ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا) bizge yoluqıvını ümîd itmegen âdemler eytürler ya‘nı müşrikler

381.24 (أَنْتَ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا) bu qurānga başqa bolğan qurānını (kitābnı) kitür ol kitābda biz yırağğa

381.25 şanay turğan ba‘ş sevāb ‘ikāb kibi nerseler bolmasun yâ ki biz mekrūh köre turğan ma‘būdlarımızını

381.26 ayblev kibi işler bolmasun (أَوْبَتَلَهُمْ) yâ ki öz tarafından bu qurānını almaşdur ya‘nı biz uşanmay turğan

381.27 yâ ki mekrūh köre turğan âyetler ornına başqa âyetler kitür diyü (قُلْ مَا يَكُونُ لِي) ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām

381.28 bu müşriklerge cevābda eyt minim dürist bolmas (أَنْ أُوْبَتَلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي) qurānını öz tarafından

381.29 almaşduruvım (أَنْ أَتَّبِعُ) iyermeymün min (إِلَّا مَا يُرْمَىٰ إِلَيَّ) meger özime vaḥy kılınğan nersege gine iyeremün

I / 382

382.1 (أَنْ عَصَيْتُ رَبِّي) eger qurānını almaşduruv birlen rabbime günāhlı

382.2 bolsam (عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ) uluğ künniñ ‘azābından qorqamun (قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ) eyt sin ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām

382.3 eger allahü te‘ālā tilese (مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ) min qurānını sizniñ üzeriñizge oqumas idim (وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ)

- 382.4 daḥı allahü te‘ālā ol qurānı minim tilim üzerine sizge bildürmes idi ya‘nī allahü te‘ālā tilese miñe
- 382.5 qurānı indürmes idi hem miñe qurānı sizge üyretüv birlen boyurmas idi elbette minim qurānı sizge
- 382.6 üyretüvim allahniñ tilevi birlendür (لَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا) taḥkik min sizniñ arañızda kırk yıl ‘ömr sürdim
- 382.7 (turdım) (مَنْ قَبْلَهُ) qurān indürilmesden burun (أَفَلَا تَتَعَلَّمُونَ) eyā siz qurānıñ minim tarafımdan tügil
- 382.8 idükni bilmeysez mi ya‘nī min sizniñ arañızda kırk yıl turdım qurān indürilmesden burun sizge hiç
- 382.9 nerse oqumadım hem üyretmedim bu āyet işāret boladur qurānıñ ‘ādetden tış bolğan mu‘cize boluvına çünki
- 382.10 resül allah nādān qavm arasında kırk yıl turup da hiçbir ‘ilm birlen şugullenmedi ve hiç bir ‘ālemni körmedi
- 382.11 bir şı‘ir de çığarmadı hem ḥuṭbe de oqumadı kırk yaşına irişdükte ḥalkğa şunday kitāb oqudu ol kitābnıñ
- 382.12 fesāḥati her bir feşāḥat birlen süylevçi ādemniñ feşāḥatinden üstün hem her bir menşür ve manzūm bolğan kelāmdan
- 382.13 bülend boldı hem ol kitāb usul ve furū‘ kā‘idelerini cāmi‘ evvelgilerniñ kışşalarından muḥbir şoñğılarınıñ
- 382.14 ḥadışlerinden mübeyyen boldı elbette bu kitābnı allahü te‘ālā tarafından resül allahğa ta‘līm idildi bes her bir ‘aqlı
- 382.15 birlen fikr kılup vicdānına kaytup qarağan ādem bu kitābnıñ kelām-ı allah idükni ādem sözi tügil idükni
- 382.16 bilür (مَنْ أَظْلَمُ) bes kimdür zālimrek (مَنْ أَفْقَرُ عَلَى اللَّهِ كُذِّبًا) allahü te‘ālā üzerine yalganı iftirā
- 382.17 kılgan ādemden (أَوْ كَتَّبَ بِآيَاتِهِ) yeise allahniñ āyetlerini yalganga tutқан ādemden ya‘nī munlardan da
- 382.18 zālim hiç kim yoqdur ma‘nāsında (أَنَّهُ) düristlikde şā‘n (لَا يُفْلِحُ الْكَاذِبُونَ) müşrikler sa‘ādetke irişmesler
- 382.19 (وَيُعَذِّبُونَ مِنَ دُونِ اللَّهِ) daḥı müşrikler allahdan başqağa ‘ibādet kılurlar (مَالًا يُّضْرَهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ) özlerine

382.20 zarar da ve fā ide de birmey turğan nersege ya' nī cānsız şanemlerge
(وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاءُنَا عِنْدَ اللَّهِ) dağı

382.21 eytürler bu şanemler allah huzūrında bizniñ dünyā ve āhıret işlerinde yardım
birüvçilerimiz diyü (مَنْ اتَّبَعُونَ اللَّهَ)

382.22 ey muḥammed 'aleyhi's-selām şanemlerge 'ibādet kıluvçı müşriklerge eyt eyā siz
allahğa haber biresiz mi (رَبِّمَا لَا يَعْلَمُ) bütün

382.23 maḥlūqātını bilgen allahü te'ālāniñ bilmegen nersesi birlen ya' nī bu şanemler allah
huzūrında bizniñ yardımçilerimiz

382.24 diyü allahğa haber biresiz mi bu allahğa ma'lūm bolmağan nerse birlen haber birüv
bola allahğa ma'lūm bolmağan nerse

382.25 yoq çünki allahü te'ālā her bar bolğan nerseni biledür (فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) köklerde
ve yirlerde ma'lūm

382.26 bolmağan nerse birlen haber biresiz mi ya' nī sizniñ 'ibādet kılğan nerseñiz yā kökde yā
ki yirde bolur

382.27 niçük bolsa da bular ḥādiş bolalar allahğa şerik bolurğa lā'ik bolmaylar (سُبْحَانَهُ) kāmīl
pāklav birlen

382.28 pāklaymun allahni (وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ) dağı allahü te'ālā müşrikleriñ şerik
kılğan nerselerinden

382.29 hem işrāklarından bülend boldı (رَبِّمَا كَانِ النَّاسُ) dağı ādem bolmadı (الْأُمَّةَ وَاحِدَةً) meger bir
gine ümmet boldı

I / 383

383.1 ya' nī ḥaqlıq üzerine müttefik boldılar bu ittifaq ādem 'aleyhi's-selām zamānında
qābilniñ hābilni öltürüvine qadar

383.2 yā ki tūfān soñında mü'minlerden başqa ādem qalmavı soñında (فَاخْتَلَفُوا) bes nefis
arzularına iyerüvleri sebebli

383.3 türlendiler yā ki peygamberler kilüvi sebebli qayusı imān kitürdi qayusı inkār itdi
(وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ)

383.4 (مِنْ رَبِّكَ) ey muḥammed 'aleyhi's-selām eger de rabbiñden ḥükmiñi yā ki 'azābnı
kıyāmet künine qadar kiçiktürüv birlen söz

- 383.5 ötmegen bolsa idi (لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ) ümmetler arasında ‘azāb birlen dünyāda vaqtduḡ hükm kılınur idi (فِيمَا)
- 383.6 (فِيهِ يَخْتَلِفُونَ) ādemlerniñ ihtilāf kılğan nerselerinde ya‘nī bātıllıḡda bolğan ādem birlen ḡaḡlıḡda bolğan ādem ayrılır
- 383.7 idi bātıllıḡda bolğan ādemni helāk kılınur idi ḡaḡlıḡda bolğan ādemni ḡaldurulur idi (وَيَقْرَأُونَ)
- 383.8 daḡı mekke kāfirleri eytürler (لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهِ آيَةً) muḡammed ‘aleyhis-selām üzerine biz şorağan ‘alāmetlerden bolğan
- 383.9 ‘alāmet indürülseḡi (مِنْ رَبِّهِ) rabbisinden (فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ) bes eyt sin ey muḡammed ‘aleyhi’s-selām mekke kāfirlerine
- 383.10 budur başḡa tügildür ḡaybni bilüv allahḡa ḡaḡdur (فَأَنْتَظِرُونَ) bes şorağan nerseniñ inüvini kütiñür¹ (أَتَىٰ مَعَكُمْ)
- 383.11 (مِنَ الْمُتَنظِّرِينَ) düristlikde min sizniñ birlen birge kütüp turuvçılardanmun (وَإِذَا أَدْفَنَّا لِلنَّاسِ رَحْمَةً)
- 383.12 ve her ḡayḡan ādemlerge raḡmetni tatutsak ya‘nī selāmetlikni ve baylıḡni (بِئْسَ مَا كَفَرْنَا) zararlı nerse (avruv
- 383.13 ve faḡirlik) şoñında (مَسْتَقِيمًا) tutdı idi ol zararlı nerse ādemlerni (إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا) şol vaḡtde
- 383.14 ādemler üçün bizniñ āyetlerimizde (yiberüvde) mekr (ḡa‘an ve ḡile) bolur mekke ehline yidi yıl açlıḡ bolḡanniñ
- 383.15 şoñında mekke ḡalkı tamām helāk bolurḡa yaḡınlaşdılar şundan şoñ allahü te‘ālā raḡmeti birlen açlıḡni
- 383.16 köterdi soñra allahü te‘ālādan āyet indürüvni istey başladılar resül allahḡa ḡile ḡıla başladılar (قُلِ اللَّهُ)
- 383.17 (أَسْرَعُ مَكْرًا) eyt sin ey muḡammed ‘aleyhi’s-selām ādemlerge allah mekr yüzinden ya‘nī mekrge cezā birüv yüzinden
- 383.18 aşuḡuvçıraḡdur (أَنْ رَّسَلْنَا) düristlikde bizniñ ilçilerimiz (şaḡçı feriştellerimiz) (يَكْتُمُونَ مَا أَنكُرُونَ) siz mekr

¹ “kütiñiz” olmalı.

383.19 kılğan nerseni yazarlar (هُوَ الَّذِي) ol allahü te‘âlâ şunday allahdur (يَسِيرُكُمْ) seyr kıldurur sizni (فِي الْبَيْتِ)

383.20 (حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ) kırı yirde ve deryāda (وَالْبَحْرِ) parağotlarda

383.21 bolsañız (وَجَمْرَيْنِ بَوْمٍ) dağı kimeler ve porağatlar ādemler birlen aqsalar (بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ) hoş ve tiygüz

383.22 cil birlen (وَوَفَّرُوا بِهَا) dağı ādemler bu yağşı cil birlen şādıansalar (بِحَمَاءِ رَبِّهِمْ عَصَافٍ) ol kimege

383.23 kaçı isküçi cil kilür bolsa (وَجَاءَهُمُ الْهَوَاجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ) dağı her bir tołkun kile turğan

383.24 orundan tołkun kilür bolsa ol kimedegi ādemlerge (وَنظَنُّوا أَنَّهُمْ أَحْبَبَطَ بِهِمْ) dağı ol kimedegi

383.25 ādemler zann kılur bolsalar özleri helāklik birlen çołğanmış boluvlarını ya‘nī helāk bolamız diyü zann

383.26 kılısalar (دَعَاؤُا اللَّهِ) birden her kaçusı allahğa yalbarurlar (مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ) allah üçün dinni şāf

383.27 kılğanları hālde ya‘nī şirkden başka (لَسْنَا أَنْجَيْنَا مِنْ هَذِهِ) dağı eytürler eger bizni bu hilākätden

383.28 kutķarsañ (لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ) şükr kıluvçılardan bolur idük diyü (فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ) bes bu ādemlerni

383.29 hilākätden kutķarğan zamānda (إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ) şol vaķtduķ alar yirde bozuķlık kılurlar (بِغْيِيرٍ)

I / 384

384.1 (أَمَّا بِغْيَتِكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ) budur başka (يَا أَيُّهَا النَّاسُ) ey ādemler (الْحَقِّ) haķdan başka tügildür bozuķlıķıñızñıñ

384.2 zararı öziñizgedür (مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) dünyā tirükliginiñ fā idelene turğan nersesi birlen gine fā idelenürsiz

- 384.3 (فَلَلَبِشُّكُمْ) bes haber muniñ soñında qaytaçaq orunñız bizgedür (ثُمَّ الْيُنَّا مَرْجِعُكُمْ) birürmiz sizge (يُمَا)
- 384.4 (أَنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) budur başqa tügildür dünyā (كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ) sizniñ ‘amel qılğan nerseñiz birlen
- 384.5 (مِنَ السَّمَاءِ) indürdük biz ol şunu (أَنْزَلْنَاهُ) tirükliginiñ şıfatı (كَمَا) şu kibidür yukarıdan
- 384.6 (فَأَخْتَلَطُ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ) bes ol şu sebebli yirniñ ölenleri (öse turğan nerseleri) birisi birisi
- 384.7 (سَابِأُ كُلِّ النَّاسِ وَالْإِنْعَامِ) birlen qatnaşdı (أَدَمَلُوا) ädemler dağı dört ayaqlı hayvānlar aşay turğan nerselerden
- 384.8 (وَأَرَبَّتْ) dağı türlü ösli (عَقَى إِذَا أَغْلَتِ الْأَرْضُ زُرْعَهَا) tā kim yir öziñiñ körkemligini alsa
- 384.9 (وَوَظَّنَّ أَهْلَهَا) dağı yir ehli zann ölenler ve iginler birlen (yaş kilinler kibi) ziyetlense (أَنَّمِ) kılrsa
- 384.10 (فَادْرُؤْ عَلَيَّهَا) düristlikde ol yir ehli bizniñ yir üzerine küçimiz yitküçidür diyü ya‘nī yirde
- 384.11 (أَنَّا أَمْرًا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا) ol ösken fā’ideli türlü nerselerini alurğa küçimiz yiter diyü zann kılşalar
- 384.12 (أَنَّا أَمْرًا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا) ol yirde bizniñ emrimiz (qazāmız yā ki ‘azābımız) kilse kiçde yā ki kündizde ya‘nī ol yirde ösken
- 384.13 (فَجَمَلْنَا مَا حَمَيْتَا) bes ol yirni (ösken nerselerini) evrilmiş kibi nerselerge āfet yiberürmiz
- 384.14 (كَأَن لَّمْ تَذِنْ بِالْأَنْسِ) göyā ki ol yirde ösken nerseleri ötken kiçde turmağan (bolmağan) kılşaq
- 384.15 (نُفَصِّلُ الْآيَاتِ) āyetlerni beyān qılurmız (كَذَلِكَ) idi
- 384.16 (يَتَفَكَّرُونَ) fikr kıla turğan kavm üçün çünki fikrsiz kavmni qadar āyetler zıkr qılınsa da bileçek
- 384.17 (وَاللَّهُ يَتَعَوَّلِي دَارَ السَّلَامِ) ve allahü te‘ālā selāmetlik yurtına (cennetke) ünder halkını ve fā’idelenecek tügiller

384.18 (وَيَهْدِي مِنْ يَشَاءُ) dağı tilegen ādemni köndürür (إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) toğrı bolğan yolğa
لِّلَّذِينَ

384.19 (أَحْسَنُوا) izgülik kılğan ādemlerge bolur (الْحَسَنَى وَزِيَادَةً) körkem şevāb (cennet) dağı artuqlıq

384.20 (اللَّهُ تَعَالَى أَلَمَ الْأَعْيُنَ) (وَلَا يُرْهَقُ وَجُوهُهُمْ قَمَرًا) dağı izgülik kılğan ādemleñ yüzlerini qaralıq

384.21 ürtmes (وَلَا ذَلَّةً) dağı ĥorlıq ürtmes ya‘nī tamuğ ehlleriniñ yüzlerini yüzlerini ürtken kibi qaralıq ve ĥorlıq

384.22 ürtmes (أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ) bu şıfatda bolğan ādemler ucmağ iyeleridür (هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) hem alar ucmağda

384.23 (وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ) meñgü qaluvçılardur (جَزَاءً) dağı şunday ādemler yavızlıqlarını kesb itdiler (سَيِّئَةً بِمَعْلَمٍ)

384.24 (سَيِّئَةً بِمَعْلَمٍ) alarınıñ yavızlıqları (küfr) niñ cezāsı meşeli berāberindedür ya‘nī ‘azāb şol yavızlıqları

384.25 qadar ġinadur artuq bolmas ammā izgülikniñ cezāsı meşeli berāberinde gine tügildür artuq da bolur (وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ)

384.26 dağı yavızlıqlarını kesb kılğan ādemleñni ĥorlıq ürtür (مَالَهُمْ مِنَ اللَّهِ) ol ādemler üçün allahdan (açuvından)

384.27 yoqdur (مَنْ عَاصِمٌ) hiç şaqlağucı (كَأَنَّمَا آغَشَيْتُمْ وَجُوهَهُمْ دُخَانًا) göyā ki ol yavızlıqlarını kesb kılğan

384.28 ādemleñniñ yüzleri ürtüldi (قَطَعْنَا مِنَ اللَّيْلِ) kiçden bolğan kisekler birlen (مُظْلَمًا) qarangu bolğan ĥâlde ol kiç

I / 385

385.1 ya‘nī yüzlerine göye qarangu kiçleñniñ qaralğı kiygüzildi (أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ) bu şıfatda bolğan ādemler

385.2 oğ iyeleridür (هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) alar tamuğ oğında meñgü qaluvçılardur (وَيَوْمَ نَعْتَشِرُهُمْ جَهَنَّمَ)

385.3 cıyılğanları hâlde her iki tâ'ifeni kıyâmet küninde qabrlerinden qobarurımız (cıyarmız)
(ثُمَّ نَقْرُلُ) munıñ

385.4 şöında eytürmiz (لِّلَّذِينَ اشْرَكُوا) allahğa 'ibâdetde ğayrni şerik qılğan âdemlerge
(مَكَانِكُمْ) orınızğa

385.5 lâzım ve şâbit bolıñız (أَنْتُمْ وَشُرَكَائِكُمْ) siz hem allahnıñ şerikleri diyü i'tikâd qılğan
şerikleriñiz (فَرَّيْتُمْ))

385.6 (بِئْسَمَا) bes ol müşrikler birlen şerikleri arasını ayurduq hem aralarındağı dostlıqlarını
bitürdük

385.7 (وَقَالَ شُرَكَائِهِمْ) dağı müşrikleriñ allahğa şerik diye i'tikâd qılğan nerseleri (ma'budları)
eytür

385.8 (مَا كُنْتُمْ بِإِذَاتِعَيْبُونَ) siz bizge 'ibâdet qılur bolmadıñız çünki haqqıyyetde müşrikler
nefs arzularına

385.9 'ibâdet qıldılar (فَكَفَى بِاللَّهِ) bes allahü te'âlâ yiter (شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ) bizniñ birlen
sizniñ arañızda

385.10 şâhid boluv yüzinden (أَنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ) düristlikde biz sizniñ 'ibâdetleriñizden
ğâfiller bolduq

385.11 (هَذَا لَكَ تَبَاوُكُلٌ نَفْسٍ) bu orunda her bir nefis şınar-bilür (مَا اسْلَفَتْ) öziñiñ ötkende qılğan
'amelni

385.12 bes ol 'amelniñ fâ idesini ve zararını körür (وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ) dağı her nefis allahğa
qaytarılmış

385.13 bolurlar (مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ) ol allahü te'âlâ her nefsnıñ haqq bolğan hocasıdur (وَضَلَّ عَنْهُمْ) dağı
müşriklerden

385.14 ğâ'ib bolur (مَا كَانُوا يَفْقَهُونَ) allahğa iftirâ qılğan nerseleri (ma'budları) (قُلُوبٌ يَّرْزُقُكُمْ)

385.15 eyt sin ey muhammed 'aleyhi's-selâm şol müşriklerge kim rızqlandırur sizni
(مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ) kökden hem

385.16 yirden elbette rızqlar semâvî bolğan sebeblerden arzî maddelerden ğâşıl bolalar
(أَمْ مَنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ)

385.17 (وَالْأَبْصَارَ) yâ ki kim mâlik bolur (halk kılır) işite turğan kuvve birlen köre turğan kuvveni (وَمِنْ)

385.18 (يُخْرِجُ الْعَيَّ مِنَ الْبَيْتِ) dağı ölükden tirükni kim çıgarur ya'nî nuţfeden hayvânı (يُخْرِجُ الْبَيْتِ)

385.19 (مِنَ الْعَيِّ) dağı ölükni tirükden kim çıgarur ya'nî hayvândan nuţfeni (وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ) ve kim 'âleminiñ

385.20 işini tedbîr kılır (فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ) elbette bularnı inkâr kıla almaslar allah dip eytürler (فَقُلْ أَغْلَا)

385.21 (تَتَّقُونَ) bes eyt sin ey muhammed ('aleyhi's-selâm) iş şulay bolsa ya'nî bu mezkûrlerni hemmesini allahü te'âlâ kılır

385.22 bolsa niçük allahdan korqmaysız 'ibâdetde şerik kıluvıñızda (فَدَاكُمْ اللَّهُ) bes oşbu ma'būd bolğan

385.23 allahıñız (رَبُّكُمُ الْحَقُّ) sizniñ haqq rabbiñizdür (فَمَاذَا بَعُدَ الْحَقُّ) bes haqlıq şonında nerse bar ya'nî hiç

385.24 nerse yok (الْأَلَا الضَّلَالُ) barı azğunlıq ğına bar bes bir kişi maħz haqlıq bolğan yalğız allahğa 'ibâdetden

385.25 şirkke 'udül kılsa taħkik azğunlıqğa tüşdi (فَأَنِّي تُصْرَفُونَ) bes niçük haqdan

385.26 azğunlıqğa döndürilmiş bolasız (كَذَلِكَ) oşandak ya'nî rabbiñ allahü te'âlâge şābit bolğan kibi

385.27 (عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا) allahü te'âlāniñ tātinden çıqğan (حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ) rabbiñniñ sözi ve hükmi şābit boldı

385.28 ādemlerge ya'nî küfrlerinde şābit bolğan ādemlerge (أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ) düristlikde allahniñ tātinden çıqğan ādemler

I / 386

386.1 imān kitürmesler digen sözni (قُلْ) eyt sin ey muhammed 'aleyhis-selām müşriklerge (هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ)

386.2 eyā sizniñ ‘ibādetde allahğa şerik kılğan nerselerñizden (ma‘būdlarñızdan) bar mı

(مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ) halknı

386.3 başdan yaratқан zāt (ثُمَّ يَعْبُدُ) muniñ şoñında ölgeç qaytadan haşr üçin yaratқан zāt

(قُلِ اللَّهُ

386.4 (يَبْدَأُ الْخَلْقَ) eyt sin ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām müşriklerge allahü te‘ālā halknı

başda yaratır (ثُمَّ يَعْبُدُ)

386.5 muniñ şoñında haşr üçin ölgeç qaytadan yaratır (فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ) bes niçük toğrı ve haqq yoldan

386.6 döndürilmiş bolasız (قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ) eyt sin ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām müşriklerge eyā sizniñ allahğa ‘ibādetde

386.7 şerik kılğan şerikleriñizden bar mı (مَنْ يَهْدِيَ إِلَى الْحَقِّ) haqlıqğa köndürgen zāt

(قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ)

386.8 eyt şin ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) müşriklerge haqlıqğa allahü te‘ālā köndürür

(أَفَنَنْ يَهْدِيَ إِلَى الْحَقِّ) eyā haqlıqğa

386.9 köndürgen zāt mı (أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ) iyerilmiş boluvğa haqlıraq (أَمْ مَنْ لَا يَهْدِي) yā ki haqlıqğa könülmegen

386.10 zāt mı iyerilmiş boluvğa haqlıraq (الْآنَ يَهْدِي) meger haqlıqğa könülmüş bolur köndürülmüş bolğan vaqtda gına

386.11 ya‘nī bu iki zātñıñ qayusı iyerilmiş boluvğa haqlıraq ve münāsibrek elbette evvelgisi haqlıraq boluvı yaqına

386.12 ve bedāhet ma‘lūmdur (فَمَا لَكُمْ) bes ni boldı sizge (كَيْفَ نَعْمُرُونَ) ‘aql-ı bātil boluvını tilegen nerse birlen

386.13 niçük hükm kılursız ya‘nī iyerürge haqlı bolmağan nersege iyerüv birlen niçük hükm kılursız (وَمَا يَقَعُ)

386.14 (أَكْثَرَهُمْ) müşrikleriñ köpisi iyermes i‘tikād kılğan nerselerinde (الْأَطْنَابِ) meger hayāli bolğan gümāngā iyerür

386.15 ya‘nī gā‘ibni şāhidke maḥlūknı haqlıqğa kıyās kıluv birlen bātil kıyāsarlğa iyerür

(أَنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ)

386.16 (أَنَّ اللَّهَ) dürüstlikde zann haqdan hiç nerseni muñsız qılmas (شَيْئًا) dürüstlikde allahü te‘älā (عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ)

386.17 müşrikleriñ kılğan işleri bilgüçidür bes tiyüşli cezaları birür (وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ) dağı bu qurān

386.18 bolmadı (أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ) allahdan başqadan iftirā qılınmış bolmadı ya‘nī halk tarafından iftirā qılınmadı

386.19 (نَصْدِيقِ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ) aldında bolğan nerseni ya‘nī başqa (وَلَكِنَّ) likin allahü te‘älā bu qurānı indürdi

386.20 semāvī kitābları taşdıq itüp ya‘nī rastlavçı itüp ve alarğa muvāfiq itüp (وَتَنْصِبِلَ الْكِتَابِ) dağı allahü

386.21 te‘älāniñ yazğan i‘tikādları ve şerī‘atleri ayurup beyān idüvçi itüp (لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ) ol

386.22 qurānıñ bütün ‘ālemni terbiye idüvçi bolğan allahü te‘älāniñ huzūrından indürülmüş boluvında ašlā şik yoqdur

386.23 (أَمْ يَنْتَوُونَ عَنْ قُرْآنِهِ) ve yā ki kāfirler qurānı muḥammed (şallallahü ‘aleyh-i ve sellem) iftirā kıldı diyü eytürler mi

386.24 (قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ) ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) eger kāfirler qurānı muḥammed ‘aleyhi’s-selām öz iftirā qılup çığardı

386.25 diyseler alarğa cevābda eyt feşāhat ve belāğatde qurānıñ meşeli bolğan bir gine süreni kitüriñiz ya‘nī eger de qurānıñ

386.26 minim tarafından çığarılıvı mümkün bolsa siz de minim kibi faşih ‘arabsız aqıllı bir gine şunday faşih süre yaşaңыз

386.27 (وَأَدْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ) dağı allahdan başqa küçiñiz yitken ādemleri bu bir süreni kitürüvge yardım itüvge

386.28 çakırıñız (أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) eger kurānı muḥammed ‘aleyhi’s-selām özi çığardı digen da‘vāñızda rast bolsaңыз

386.29 (بَلْ كَذَّبُوا بِمَا) belki şol nerseni (qurānı) āyetlerinde oylanmasdan evvel işitkeçde yalğanga tutdılar

387.1 (لَمْ يُحِيطُوا بِعَلَمِهِ) ol nerseniñ (qurānıñ) sā'nımı bilüvni ihāta kılmadılar
(وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ)

387.2 dağı alarğa qurānıñ te'vili kilmedi ya'nī ašlā oylamayınça hem qurānıñ ma'nalarına zihnleri irişmeyinçe

387.3 evvel işitkeçde ata ve babalarına iyerüp qurānı inkār itüvge ve yalğanğa tutuvğa aşıqdılar (كَذَلِكَ)

387.4 oşandak ya'nī mekke kāfirleri sini yalğanğa tutduqları kibi (كَتَبَ الَّذِينَ مِنْ قِبَلِهِمْ) mekke kāfirlerinden

387.5 burun bolğan kāfirler de peygamberlerni yalğanğa tutdılar (فَإِنْظُرْ) bes ey muḥammed 'aleyhi's-selām i'tibār kılıp

387.6 qara sin (كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ) zālimlerniñ soñğı hālleri niçük boldı ya'nī peygamberlerini

387.7 yalğanğa tutқан ötken ümmetlerge niçük 'azāb kılındı sini yalğanğa tutқан kāfirlerge de şunday 'azāb

387.8 bolur (وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ) mekke ehlerinden qurānğa imān kıtürgenleri bardur
(وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ) dağı

387.9 mekke ehlerinden qurānğa imān kıtürmegenleri bar (وَرَبِّكَ أَعْلَمُ بِالْمُؤْمِنِينَ) ey muḥammed 'aleyhi's-selām siniñ rabbiñ

387.10 bozuqlıq kıluvçılarnı bilgüçirekdür (وَأَنْ كَذَّبُواكَ) ve ey muḥammed 'aleyhi's-selām eger sini hemişe qavmiñ

387.11 yalğanğa tutsalar da (فَعَلَىٰ عَمَلِكُمْ) bes eyt sin özüm üçün öz 'amelim (وَكُلُّكُمْ عَمَلِكُمْ) ve sizniñ

387.12 üçündür sizniñ 'ameliñiz ya'nī miñe öz 'amelimniñ cezāsı bolur ve sizge hem öz 'ameliñizniñ cezāsı bolur

387.13 (وَأَنْتُمْ بَرِيدُونَ مَا أَعْمَلُ) siz minim 'amel kılğan nerselerimden bizgüçisiz (وَأَنْتُمْ بَرِيدُونَ مَا أَعْمَلُ) ve hem min sizniñ

387.14 'amel kılğan nerseniñden bizgüçimün (وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ) dağı ey muḥammed 'aleyhi's-selām qavmiñden bardur

387.15 şunday ādemler qurān oquğan vaqtiñde hem şerī'atni üyretken vaqtiñde siniñ söziñe kıulaq şalurlar

387.16 ya‘nī söziñni tıñlap tururlar likin aşla işitmegen ādem kibi söziñni qabul kılmalar

أَفَأَنْتَ

387.17 (نَسِمُ الصَّمِّ) sin mi ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām çoqraq hükminde bolğan ādemge ḥaqq söziñni işitdürürsün elbette

387.18 işitdüre almassun (وَلَوْ كَانُوا لَا يَسْقُونَ) daḥı ol çoqraq hükminde bolğan ādemler ‘aqlsızlar da bolsalar

387.19 ya‘nī ol ādemlernin çoqraq hükminde boluvlarına ‘aqları birlen oylamavları da қоşulsa

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ

387.20 (الْيَتِّكَ) daḥı ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām kavmiñ cümlesinden şunday ādemler bar siñe qararlar ya‘nī siniñ peygamber

387.21 boluvıñniñ delillerini ve ‘alāmetlerini körürler likin hemişe şini bir de körmey turğan şoqır ādem kibi taşdıq

387.22 kılmalar (أَفَأَنْتَ تَهْتَبِي الْعُمَى) bes sin mi ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām şoqır hükminde

bolğan ādemlerni ḥaqq

387.23 yolğa köndürürsün elbette köndüre almassun (وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ) daḥı ol közleri şoqır hükminde bolğan

387.24 ādemlerniñ qalbleri de körmes bolsa ya‘nī közleriniñ yoq hükminde boluvına başiretniñ de yoqlığı қоşulsa

387.25 (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (لَا يَظْلَمُ النَّاسَ شَيْئًا) ādemlerge hiç nersede zulm kılmalar (وَلَكِنَّ النَّاسَ)

387.26 (أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ) likin ādemler özleri özlerine zulm kılırlar bu āyetde bende üçün fi‘l ihtiyārı bolup

387.27 bendeniñ bütünley ihtiyārı meslüb bolmavına delālet bar (وَيَوْمَ يُعْشِرُهُمْ) ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām şol

387.28 künni zıkr kııl ol künde müşriklerni ḥesāb üçün qabirlerinden qobarur allahü te‘ālā (كَأَنَّ لِمَ يَلْبَثُوا)

387.29 eytür senle ol müşrikler dünyāda yā ki qabirlerinde turmağan kibi bolurlar (الْأَسَاعَةَ مِنَ الدَّهَارِ) meger kündizden

- 388.1 bir az zamān ğına turgan kibi bolurlar ya'ni kıyāmet qorquvından dünyāda yā ki qabrlerde turuv müddetlerini
- 388.2 azğa şayurlar (يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ) aralarında birisini birisi tanışurlar ya'ni az ğına müddet ayrılışup turgan
- 388.3 ādemler kibi bazıısı ba'zısını tanurlar likin bu tanışuv qabrlerinden qobarılğan vaqtda ğına bolur mundan şoñ
- 388.4 başlarına kilgen işlerniñ qatılığından tanışuvları biter çünki her kimde öz qayğusunda bolur (قَدَفَسَّرَ النَّبِيُّ)
- 388.5 taħkiq şunday ādemler zarar itdi (كَتَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ) ol ādemler allahğa yoluqunı yalğanğa tıtdılar idi
- 388.6 (وَمَا كَانُوا مُتَّقِينَ) dağı haqlıqğa köñilmiş bolmadılar idi (وَأَمَّا نُرِيَدُكَ) eger körsetsek siñe ey
- 388.7 muħammed 'aleyhi's-selām (بَعْضَ الَّذِي نَعَلَهُمْ) müşriklerge dünyāda va'de qılğan nersemizniñ ('azābmızniñ) ba'zısını
- 388.8 niteki bedr şağışı küinde körsetdi allahü te'ālā (أَوْتَدْرَفَيْدُكَ) yā ki siñe körsetmesden sini öltürsek
- 388.9 (فَالَيْنَا مَرْجِعُهُمْ) bes bizgedür hemmesiniñ qaytaçaq ornı (ثُمَّ اللَّهُ شَمِيتُ) muniñ şoñında allah şāhiddür
- 388.10 (وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ) ötken ümmetlerden her bir (عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ) ol müşriklerniñ qılğan işleri üzerine
- 388.11 ümmet üçün peyğamber bardur allahü te'ālā ol resüllerni ümmetlerini haqlıqğa ünder üçün yiberdi (فَأَذَىٰ)
- 388.12 (جَاءَ رَسُولُهُمْ) bes her qayçan ol ümmetlerniñ peyğamberleri mu'cizeler birlen kilseler ümmetler ol peyğamberlerini
- 388.13 yalğanğa tutsalar (قَضَىٰ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ) peyğamberler birlen yalğanğa tutuvçı ümmetler arasında 'adllik hem
- 388.14 haqlık birlen hükm qılınur ya'ni allahü te'ālā peyğamberlerni 'azābdan qutqarur yalğanğa tutuvçılarını helāk
- 388.15 qılur (وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ) hālbükim ol ümmetler 'azāb qılunuv sebebli zulm qılınmaslar belki her birisinin

- 388.16 ‘azābları günāhları berāberinde bolur (وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ) dağı müşrikler eytürler yırakğa
- 388.17 şayup bu ‘azāb birlen va‘de qayı zamān bolur diyü ya‘nī bu ‘azāb va‘de kıılınğan bolsa kayçañ
- 388.18 iner diyü (أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) eger siz (muḥammed ‘aleyhi’s-selām hem mü’minler) bu va‘dede rast
- 388.19 sözliler bolsañız (قَالَ) eyt sin ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) (لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي) min özüm üçün mülklene
- 388.20 almaym (ضَرًّا) zararını (وَلَا نَفْعًا) dağı fā’ideni bes min özüm üçün zarar ve fā’ideni mülklene almağaç
- 388.21 sizniñ üçün niçük ‘azāb inüvini mālik bolaym (إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ) meger allahü te‘ālā tilegen nerse gine mülklene
- 388.22 alam (لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ) ötkendegi ümmetlerden her bir ümmet üçün ecel bardur ya‘nī helāk boluvları üçün
- 388.23 ta‘yīn kıılınğan müddet bardur (إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ) her kayçañ ol ümmetlerniñ helāk boluvları üçün ta‘yīn
- 388.24 kıılınğan müddetleri kilse (فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً) bes ol müddetden bir az zamān ğına da kııçikmesler (قُلْ أَرَأَيْتُمْ)
- 388.25 dağı ol müddet üzerine ilk de bolmaslar (أَنْ أَنَا كُمْ عَذَابُهُ) ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) ‘azābnı aşuqduruvçı
- 388.26 kāfirlerge eyt miñe ḥaber biriñiz (بَيِّنَاتٍ) eger allahniñ siz aşuqdurğan ‘azābı sizge kilse
- 388.27 (أَوْ تَهَارَاتٍ) kiçde ya‘nī sizniñ yuqlağan vaqtiñizde (أَوْ تَهَارَاتٍ) yeise kündizde ya‘nī sizniñ ma‘aş istev
- 388.28 birlen meşğül vaqtiñizde (مَادَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ) ‘azābdan qayı nersenı aşuqdururlar müşrikler (نَمَّ)
- 388.29 (إِذَا مَا وَقَعَ) her kayçañ allahniñ ‘azābı inse ve vāqı’a bolsa (أَمْتُمْ بِهِ) ol allahğa yā ki ‘azabke imān

- 389.1 kitürsüz mi (الآن) kaçan kāfirler ‘azāb ingenniñ soñında iman kitürseler alarga hāzır mı imān kıtürdiñiz dip eytilür
- 389.2 (وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ) ve taḥkik ol ‘azābnı aşuqdurur boldıñız horlaganıñız hāde (ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا)
- 389.3 muniñ soñında küfr sebebli özlerine zulm kılgan ādemlerge eytilür (دُفِعُوا عُنْدَ الْعَذَابِ) hemişe rencitüvde
- 389.4 bolğan ‘azābnı tatuñız diyü (هَلْ تُجْزَوْنَ) cezā kıılınmış bolmassız (الْأَبْيَاطُ كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ) meger kesb
- 389.5 kılgan nerseñiz (küfriñiz ve günāhlarıñız) sebebli cezā kıılınırsız (وَيَسْتَلْبِذُونَكَ إِهْوَ) ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām)
- 389.6 sinden bu bizni qorqutqan ‘azābıñ haq mı diyü haber isterler kāfirler (قُلْ إِنِّي وَرَبِّي) eyt sin cevābda
- 389.7 ey muḥammed belī rabbim birlen qasem kılup eytemün (أَنَّهُ لِحَقِّ) düristlikde sizge va‘de kıılınğan ‘azāb haqdur
- 389.8 (وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ) dağı siz ol ‘azābnı ötkergüçiler (bitürüvçiler) tügilsiz (وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ)
- 389.9 (ظَلَمْتَ) ve eger küfr hem haqq gayr sebebli zulm kılgan nefis üçün bolsa idi (مَافِي الْأَرْضِ) yirde
- 389.10 bolğan nerselerniñ hemmesi ya‘nī yirde bolğan hazīneler ve mällar (لَأَقْتَتَبَهُ) ol mällar ve hazīneler
- 389.11 birlen özini ‘azābdan fidyeler (çulup alur) idi hiç ayamas idi likin kıyāmet küninde
- 389.12 fidyeni qabul kıılınmay (وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ) kāfirler imān kitürmev üzerine ökinüvni yaşıurler (لَمَّا رَأَوْا)
- 389.13 (الْعَذَابِ) ‘azābnı körgenniñ soñında çünki dünyāda vaqtda bir de hesāb kıılmağan ‘azābnı körüvleri sebebli
- 389.14 ḥayrān bolup qalurlar bes süyleşürge kuvvetleri yitmes (رَفِضَىٰ بَيْنَهُمْ) dağı zālimler birlen mazlūmlar

389.15 arasında hüküm kılınur (بِالْقِسْطِ) toğruluk birlen (وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ) hālbūkim ol zālimler birlen mazlumlar

389.16 hükminde zulm kılınmaslar (أَلَا إِنَّ اللَّهَ) āgāh olıñız düristlikde allah üçündür (مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ)

389.17 köklerde ve yirlerde bolğan nerseler (أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ) āgāh olıñız düristlikde allahñıñ va‘desi

389.18 haqđdur (وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ) likin ādemlerniñ köpisi allahñıñ va‘desiniñ haqđ idükni

389.19 bilmesler (هُرَبِي وَيُبَيِّتُ) ol allahü te‘ālā dünyāda ölüklerni tirgüzür ve tirüklerni öltürür bes āhiretde hem

389.20 tirgüzüv ile öltürüvge kādır bolur çünki қудret-i zātından kilgen allahü te‘ālā hemişe қādir bolur hem

389.21 hayāt birlen mevtni bi’z-zāt kābil bolğan madde hemişe hayāt birlen mevtni қābil bolur (وَالِيهِ تُرْجَعُونَ)

389.22 ve ol allahü te‘ālāge hemmeñiz қıyāmetde қaytarılmıñ bolursız (يَا أَيُّهَا النَّاسُ) ey ādemler (قَبْجَاءَ تَكْفُرِكُمْ مَرَعِظَةً مِنْ رَبِّكُمْ)

389.23 taħqıķ sizge rabbiñizden va‘az kildi ya‘nī hikmetni cāmi‘ bolğan ve āmellernin körkemlerinden ve eşekilerin de

389.24 kāşif bolup da ‘amelleriniñ körkemlerine қızuқđurğan ve eşekilerinden қorқutқan kitāb kildi (وَشَفَاءَ لَنَا)

389.25 (فِي الْمَثُورِ) dağı köñilleriñizde bolğan nerselerge (şik ve küfr avruvlarına) şifā bolğan kitāb kildi

389.26 (وَهَبْنَا وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ) dağı imān kitürüvçilerini haқlıқğa köndüre turğan ve raħmet bolğan kitāb

389.27 kildi ya‘nī imān kitürüvçiler ol қurān birlen ‘amel қıluvları sebebli azğunlıқ қarangılıқlarından

389.28 қutulup imān nūrı ile müşerref bolurlar hem ol қurānға imān kitürüvleri sebebli cehennem табақalarında

390.1 bolğan orunları cennet derecelerinde bolğan orunlar birlen almaşdurulur

(قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ)

390.2 ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām allahü te‘ālā fazlı bolğan islām birlen hem allahniñ raḥmeti bolğan qurān birlen ādemlerge süyle

390.3 ya‘nī islām birlen qurānniñ allahniñ bendelerge fazlı ve raḥmeti idükni eyt

(فَبَدَّلْكَ فَلَيُفْرِحُوا) bes allahniñ fazlı

390.4 bolğan islām sebebli hem allahniñ raḥmeti bolğan qurān sebebli ādemler şādiansunlar

(هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْعَلُونَ) ol

390.5 allahniñ fazlı bolğan islām birlen allahniñ raḥmeti bolğan qurān ādemleriñ cıyğan nerselerinden (dünyā mällarından)

390.6 izgürekdür (قُلْ أَرَأَيْتُمْ) ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām eyt siñ ādemlerge

(yehüdlerge) miñe ḥaber biriñiz dip (مَا أَنْزَلَ اللَّهُ)

390.7 (فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا) bes allahü te‘ālā sizge rızqdan nerse indürdi (لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ) bes allahü te‘ālā indürgen

390.8 rızqdan ba‘zısını ḥarām ve ba‘zısını ḥelāl kıldıñız ya‘nī bu ḥayvānlarniñ qarınlarında bolğan balalar irlerimizge

390.9 ḥelāl ve ḥatunlarımızğa ḥarām didiñiz (rızkniñ bendelerge vuşülü semāvī bolğan sebebler birlen muḥadder bolğanlıkı

390.10 üçün indürülmiş boluv birlen ta‘bīr kılındı (قُلْ اللَّهُ أَدْنَىٰ لَكُمْ) eyt sin ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām müşriklerge

390.11 rızqınıñ ba‘zısını ḥarām kılıp ba‘zısını ḥelāl kıluvda sizge allah izn birdi mi (أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ)

390.12 yā ki allahğa iftirā kılasız mı (وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ) nidür şunday ādemleriñ gümānı (بِفَتْرُونِ عَلَى اللَّهِ)

390.13 (يَوْمَ الْقِيَامَةِ) ol ādemler allahğa yalgannı iftirā’ kılırlar (الْكَذِبِ) kıyāmet küinde ya‘nī kıyāmet küinde

390.14 bu yalgannı iftiraları üzerine ‘azāb kılmamız dip ḥesāb kılılar mı elbette ‘azāb kılançaqlar (إِنَّ اللَّهَ)

390.15 dürüstlikde allahü te'ālā (لَدُوْ فَضْلٍ عَلَيَّ النَّاسِ) ādemlerge fazl ve rahmet iyesidür ya'nī ādemlerni 'aql

390.16 birüp ve peygamberler yiberüp ve kitāblar indürüp haqlıığa köndürdi (وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ) likin

390.17 ādemlerniñ köpisi (لَا يَشْكُرُونَ) bu ni'etlerge şükr kılmasslar (وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ) dağı ey muhammed ('aleyhi's-selām)

390.18 hiç işde bolmassañ (وَمَا تَقَالُ مِنْهُ) dağı hiç işden oqumassañ (مَنْ قُرْآنٍ) qurāndan ba'zısını

390.19 oqumassañ çünki qurān oquv resül allahniñ iñ uluğ şā'nı (وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ) dağı ey muhammed ('aleyhi-s-selām)

390.20 hem ümmetiñ siz hiç 'amelden 'amel kılmassız (الْأَكْفَانُ عَلَيْكُمْ شُهُودًا) meger bu işlerni kılsañız biz sizniñ

390.21 üzeriñizge şahid bolurmız (أَذْتَفِيضُونَ فِيهِ) ol 'amelge kirişkeniñiz vaqtda (وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ) dağı ey

390.22 muhammed 'aleyhi's-selām rabbiñniñ 'amelinden gā'ib bolmas (مِنْ مَّنْقَالِ ذَرَّةٍ) kızıl kurmıska ağırlığı nersede ya'nī hiç nerse

390.23 gā'ib bolmas (فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ) yirde bolğan nerse de dağı kökde bolğan nerse de gā'ib bolmas

390.24 (وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ) dağı kızıl kurmıskaçadan kiçkine bolğan nerse de yoğdur (وَلَا أَكْبَرَ) dağı kızıl kurmıskaçadan

390.25 uluğ bolğan nerse de yoğdur (الْأَبْيَضُ كَتَابٍ مُّبِينٍ) meger bolsa zāhir bolğan kitābdadır ya'nī levhü'l-maḥfūzda

390.26 yazılğandır (إِلَّا أَنْ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ) āgāh bolıñız dürüstlikde allahniñ dostları (لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ) allahniñ dostları

390.27 üzerine qorqu yoğdur (وَلَا هُمْ يَعْزُبُونَ) dağı allahniñ dostları ḥasretlenüvçi de tügillerdür (الَّذِينَ)

390.28 şunday ādemlerdür allahniñ dostları (آمَنُوا) imān kitürdiler (وَكَانُوا يَتَّقُونَ) dağı küfrden ve günāhlardan

390.29 şaklanur boldılar (لَهُمُ الْبَشَرَى فِي الْعَيْرَةِ الدُّنْيَا) allahniñ dostları üçün dünyā tirükliginde süyünç bardur

I / 391

391.1 (وَدَى الْآخِرَةِ) dağı āhiretde süyünç bardur (لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ) allahniñ sözlerine özgertüv hem va' delerine hilāflık

391.2 kıluv bolmas (ذَلِكَ) bu dünyā ve āhiretde bolğan süyünç (هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ) ol süyünç uluğ sa' ādetdür (وَلَا يَحْزُنُكَ)

391.3 (قَوْلِهِمْ) ey muḥammed 'aleyhi's-selām müşrikleriñ sin peygamber tügil digen sözleri siñi ḥasretlendürmesün (إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا)

391.4 düristlikde kuvvetniñ ve galebeniñ küllisi allah üçündür (هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ) ol allahü te'ālā sözleri işitküçi ve işlerni

391.5 bilgüçidür (الْآنَ لِلَّهِ) aña bolıñız düristlikde allah üçündür (مَنْ فِي السَّمَوَاتِ) köklerde bolğan cān iyeleri

391.6 (وَمَنْ فِي الْأَرْضِ) dağı yirlerde bolğan cān iyeleri ya'nī ferışteler hem ādem birlen cinler bes maḥlūqātıñ eşrefi

391.7 bolğan ferışteler hem ādemler birlen cinler allahniñ qulları bolup ma' būd boluvğa şāliḥ bolmağaç bes 'aql iyesi

391.8 bolmağan şanemler niçük ma'būdlikde allahğa şerik boluvğa lā'ik bolsun (وَمَا يَتَّبِعِ) iyermeres (الَّذِينَ يَدْعُونَ)

391.9 (مَنْ دُونِ اللَّهِ) allahdan başqağa 'ibādet kıluvçılar (شُرَكَاءَ) ḥaḳīqat allahğa şerik bolğan nerselerge (أَنْ يَتَّبِعُونَ)

391.10 (الْأَلْطَنَ) allahdan başqağa 'ibādet kıluvçılar şeriklerge iyerüvlerinde gümānga gına iyerürler (وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ)

391.11 dağı allahdan başqağa 'ibādet kıluvçılar hiç nerse imesler meger yalğanlarlar (هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ)

391.13 ol allahü te‘ālā şunday allahdur sizniñ üçün kiçni halk kıldı (لَتَسْكُنُوا فِيهِ) ol kiçde kararlanuvıñız üçün

391.13 (وَالْقَهَّارُ مُبْصِرًا) dağı kündizni yaqturtuçı itüp halk itdi esbāb-ı ma‘işetni isteviñiz üçün (أَنَّ فِي ذَلِكَ)

391.14 düristlikde bu kiç birlen kündizni bu revişçe allahniñ yaratuvında bolğuçıdur (لَأَيَّاتٍ لِّقَوْمٍ يُسَمِّوْنَ) fikr

391.15 hem i‘tibār kılup işitken ādemlerge uluğ ‘alāmetler (قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا) müşrikler allahü te‘ālā bala tutdı

391.16 didiler (سَبَّحَاتَهُ) allahü te‘ālā bala tutmağdan yırağ boldı (هُوَ الْغَنِيُّ) ol allahü te‘ālā baladan müstağnīdür bala

391.17 tutuv ihtiyāc üçün bola (لَهُمَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ) ol allahü te‘ālā üçündür köklerde hem yirlerde

391.18 bolğan nerseler (أَنَّ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا) sizniñ hužüriniñizde allahniñ bala tutuvına aşlā delil yoğdur

391.19 (مَا لَا تَعْلَمُونَ) allah üzerine eytesiz mi (أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ) bilmegen nerseñizni * bu āyetde delālet bar her

391.20 bir delilsiz söznin cehālet idükne hem i‘tikādāt üçün delil қаtı‘ kirek ikenlikge hem i‘tiqadatda taqlīdniñ

391.21 dürist tügilligine (هَؤُلَاءِ) eyt sin ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām (أَنَّ النَّبِينَ يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ) düristlikde allah

391.22 üzerine yalgannı iftirā kılğan ādemler (لَا يُفْلِحُونَ) sa‘ādetke irişmesler ya‘nī tamuğdan kütılmaslar ve cennet

391.23 sa‘ādetine irişmesler (مَتَاعًا فِي الدُّنْيَا) kāfirlerniñ allahü te‘ālā üzerine yalgannı iftirā kıluvları dünyāda tirüklik müddetlerinde

391.24 az fā’idelene turğan nerseleridür (ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ) muniñ şoñında bizgedür alarnıñ kaytaçaq orunları

391.25 (ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ) muniñ şoñında ya‘nī ölgeç alarga қаtı‘ azābnı tatuturmız (بِمَا كَانُوا)

391.26 (وَآتَلَّ عَلَيْهِمْ) ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām (يَكْفُرُونَ) kāfir boluvları sebebli (نَبَأَنُوحَ) mekke kāfirleri üzerine oqu sin

391.27 nūh ‘aleyhi’s-selāmniñ ḥaberini hem qavminiñ ḥaberini (أَذَقَال لِقَوْمَهُ) nūḥ ‘aleyhi’s-selāmniñ şol vaqtdağı ḥaberini

391.28 oqu ol vaqtda nūḥ qavmine eytdi (يَا قَوْمِ) ey qavmim (أَنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ) eger sizge uluğ ve ağır iş bolsa

391.29 kökdegi cān iyeleri feriştelere gine tügil belki şūrā süresinde eytkençe bizim kibi ḥayvānlar bardur. ş. ḥ.

I / 392

392.1 (مَعَامِي وَتَذَكِيرِي) minim sizniñ arañızda turuvım hem sizni dānge kirürge va‘az qıluvım (بِآيَاتِ اللَّهِ) allahniñ

392.2 āyetleri birlen va‘az qıluvım (فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ) bes min işlerimni allahğa tapşırdım (فَاجْمَعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ)

392.3 bes öz işiñizge kaşd va‘azm qıluviñiz şerikleriñiz (ma‘būdlarıñiz) birlen birge * vāv-ı ma‘ ma‘ nāsında (نَمْ لَا يَكُنْ)

392.4 (أَمْرَكُمْ عَلَيْكُمْ غَمَةً) munıñ şoñında işiñiz ve mālınıñ öziñizge yaşrın bolmas ya‘nı işiñizni ve ḥāliñizni

392.5 zāhir qılıñız (نَمْ أَنْصُرَا إِلَيَّ) munıñ şoñında kaşd qılğan işiñizni mine öteñiz ya‘nı qılıñız (وَلَا تُنظَرُونَ)

392.6 miñe mühlet birmeñiz (فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ) bes eger minim va‘azımdan yüz döndürseñiz (فَمَا سَأَلْتُمْ مَنْ أَجْرٍ) bes

392.7 min sizden va‘az qıluvım üzerine şevāb şoramadım (أَنْ أَجْرِي) minim va‘az qıluvımnıñ şevābı tügildür (الْأَعْلَى)

392.8 (اللَّهُ) meger allah üzerinedür kirek minim ve ‘azm sebebli imān kitüriñiz ve kirek minim va‘azımdan yüz döndürüñiz

392.9 miñe zarar yok miñe hemişe allahü te‘ālā hıdmetim ecrini birür
(وَأَمْرٌ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ) dağı allahniñ

392.10 hıkmine itā‘ at kıluvçılardan boluvım birlen boyurılış boldım (فَكَتَبُوهُ) bes kavmi nūh
‘aleyhi’s-selāmı yalğanga

392.11 tutdılar ya‘nī yalğanga tutuvlarında devām itdiler (فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ) bes nūhı
hem nūh birlen

392.12 kimedede birge bolğan mü’minlerini şoğa ğarğ boluvdan qıtqardıq (cem‘i siksen ādem
digenler) (وَجَعَلْنَاهُمْ)

392.13 (خَلَائِفَ) hem bu qıtqarğan ādemlerimizni helāk boluvçılarga ğalifeler (qā’im
mağāmlar) qıldıq (وَأَعْرَفْنَا النَّبِينَ)

392.14 dağı şunday ādemleriñ tūfān şuvına ğark itdük (كَتَبُوا بآيَاتِنَا) ol ādemler bizniñ
āyetlerimizni yalğanga

392.15 tutdılar idi (فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ) bes ey muħammed ‘aleyhis-selām i‘tibār kılup ğara niçük
boldı (عَاقِبَةُ الْمُتَكْبِرِينَ)

392.16 peygamberler birlen qorqıtılmış ādemleriñ şoñğı ğalleri (ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ) muniñ
şoñında nūh şoñından

392.17 yiberdük biz (رُسُلًا) peygamberlerini (إِلَى قَوْمِهِمْ) özleriniñ qavmlerine
(فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ) bes ol peygamberler

392.18 özleriniñ qavmlerine müdde‘alarını işbāt qıla turgan zāhir mu‘cizelerini kitürdiler
(فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا)

392.19 bes ol peygamberniñ kavmi ol peygamberlerge imān kitürür bolmadılar
(بِمَا كَتَبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ) peygamberler

392.20 yiberilmesden burun ğağnı yalğanga tutuvğa ‘ādet itüvleri sebebli (كَذَلِكَ) oşandağ
ya‘nī nūh ‘aleyhi’s-

392.21 selāmı yalğanga tutuvları sebebli kavmini helāk itdügimiz kibi
(نَطِيعٌ عَلَى قُلُوبِ الْمُتَكْبِرِينَ) şerī‘ at çiginden

392.22 ötken ādemleriñ köñilleri üzerine qaralıq mührini başarmız bu āyetde bendeleriñ
fi‘illeriniñ allahniñ qudreti

392.23 bendeleriniñ kesbi birlen vāqı‘ a boluvına işāret bar (ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَيْنِهِمْ) muniñ soñında bu peygamberler soñından yiberdük

392.24 biz (مُوسَىٰ وَهَارُونَ) müsā birlen hārūn ‘aleyhi’s-selāmı (وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ قَوْمِكَافِرًا) fir‘avunga hem qavmine yiberdük (بِآيَاتِنَا)

392.25 mu‘cizelerimiz ve ‘alāmetlerimiz birlen ya‘nī toqız türlü mu‘cize birlen (فَأَسْتَكْبَرُوا) bes fir‘avun hem qavmi müsā

392.26 birlen hārūn ‘aleyhis-selāmga iyerüvden tekebbürlendiler (وَكَانُوا قَوْمًا فَجُورِينَ) dağı fir‘avun hem qavmi uluğ gūnağ

392.27 iyesi bolğan qavm boldılar (فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ عِنْدِنَا) bizniñ huzurımızdan fir‘avun hem qavmine şekni

392.28 yibergüçi zāhir mu‘cizeler birlen haqlıq kilgen zamānda haqlıqıñı bildiler (فَالُوا) haqlıqıñı bilseler de ifrāğ

392.29 düşmānlıqlarından eytdiler (أَنْ هَذَا) düristlikde müsā kitürgen nerse (لَسَعْرٌ مُبِينٌ) zāhir sihrdür müsāniñ

I / 393

393.1 fen sihrde kāmil mahāreti bar didiler (فَالَ مُوسَىٰ) müsā ‘aleyhi’s-selām eytdi (أَتَعْمَلُونَ لِلْحَقِّ) haqğa sihr dip

393.2 eytürsiz mi (لَمَّا جَاءَكُمْ) haqlıq sizge kilgen zamānda (أَسْحَرْتُمْ هَذَا) bu minim sizge kitürgen nersem sihr mi (وَلَا)

393.3 (بِقُلُوبِ السَّاحِرِينَ) hālbükim sihrçiler maqşūdlarına irişmesler ammā min maqşūdına irişdim bes min qılğan

393.4 nerse elbette sihr tügil (فَالُوا أَجْتَنَّا) fir‘avunniñ qavmi hazret-i müsāğa eytdiler sin bizge kildiñ mi

393.5 (وَجَدْنَا عَلَيْهِ آيَاتِنَا) bizni şol nerseden “dīnden” döndürüviñ üçün (لَقَدْ فَتَنَّا عَمَّا) ol nerse

393.6 “dīn” üzerinde biz atalarımıznı tapduq ya‘nī bizni aṭalarımız ‘ibādet qılğan şanemlerge ‘ibādet

- 393.7 kılıvdan döndürüv için kildiñ mi (وَتَكُونَ لَكُمْ الْكِبْرِيَاءَ فِي الْأَرْضِ) dañı siz ikiñizge
- 393.8 (mūsā birlen hārūnga) yirde uluğlık (pādişahlık) bolsun için kildiñ mi ey mūsā (وَمَا تَعْنُ لَكُمْ أَيُّ مَنِينٍ)
- 393.9 ve biz siz ikiñizge īmān kitürüvçiler tügilmiz (وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي) dañı fir‘avun kavmine eytdi miñe
- 393.10 kitüriñiz (بِكُلِّ سَامِرٍ عَلِيمٍ) bik māhir bolğan her bir sihrçini diyü (فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ) bes sihrçiler
- 393.11 kilgen zamānda (بِكُلِّ سَامِرٍ عَلِيمٍ) sihrçilerge mūsā eytdi (أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْفُونَ) taşlay turğan
- 393.12 nerseñizni taşlañız diyü ya‘nī kıla turğan sihriñizni kılıñız (فَلَمَّا أَلْقَوْا) bes sihrçiler sihrley
- 393.13 turğan ceblerini ve tayaklarını taşlağanları zamānda (قَالَ مُوسَى) mūsā ‘aleyhi’s-selām eytdi (نَاجِيْتُمْ بِهِ)
- 393.14 (السِّحْرُ) sizniñ kitürgen nerseñiz elbette sihrdür ya‘nī sizniñ hāzır kılgan nerseñiz sihrdür ammā fir‘avun hem kavmi
- 393.15 sihr dip atağan nerse (ya‘nī minim kılgan mu‘cizem) sihr tügildür (أَنَّ اللَّهَ سَيُّبُطُهُ) düristlikde allahü te‘ālā
- 393.16 sizniñ kılgan sihriñizni tiz bāṭıl kılır ya‘nī yoqğa çığarur (أَنَّ اللَّهَ لَا يَصْلَعُ عَمَلُ الْمُفْسِدِينَ) düristlikde
- 393.17 allahü te‘ālā bozuqlık kıluvçılarnıñ işini tüzük kılmas bu āyetde sihrnin hāqıki bir nerse bolmay hayāli
- 393.18 bir işi gine idükne delālet bar (وَيُعَقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ) dañı allahü te‘ālā öziniñ emrleri birlen hāqk
- 393.19 işni hāqklar (وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ) gerçi uluğ günāh iyesi bolğan yavız ādemler allahü te‘ālānıñ hāqk işni
- 393.20 hāqlavını mekrūh körseler de (فَمَا آمَنَ لِمُوسَى) bes başda mūsāğa īmān kitürmedi (أَلَا خُرَيْتُمْ مِنْ)
- 393.21 (قَوْمِهِ) meger mūsā ‘aleyhi’s-selāmniñ kavminden benū isrā il balalarından bolğan balalarından ba‘zısı ğına īmān

393.22 kitürdi (عَلَىٰ خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ) fir‘avundan hem qavminden qorquv üzerinde gine imān kitürdiler

393.23 “وَمَلَئِهِمْ” zamīrni cem‘ qıluv uluğlıq da‘vāsında bolğan ādemlerge qayta turgan zamīrni cem‘ qıluv ‘ādet

393.24 bolğanga binā’ yā ki fir‘avundan alay murād boluvğa binā’ (أَنْ يَفْتَنَهُمْ) fir‘avunniñ imān kitürgen

393.25 ādemlerini ‘azāb qıluvından qorquv üzerine ya‘nī qorqup gına imān kitürdiler

(وَأَنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ)

393.26 (وَأَنَّهُ لَمِنَ السَّرْفِينِ) dağı düristlikde fir‘avun elbette yirde gālib ve üstündür (فِ الْأَرْضِ) dağı düristlikde

393.27 ol fir‘avun işrāf qıluvçılardandır ya‘nī ulūhiyyet da‘vā qıluvi sebebli çikden

ötüvçilerdendir (وَقَالَ)

393.28 (أَنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ) dağı mūsā ‘aleyhi’s-selām eytdi ey qavm (مُوسَىٰ يَأْتِيكُمْ) eger siz allahğa imān kitürgen

I / 394

394.1 bolsañız (فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا) bes ol allahü te‘ālā üzerine işleriñizni tapşırıñız (أَنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ) eger siz

394.2 allahniñ qazāsına boy şunuvçı bolsañız (فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا) bes mūsā ‘aleyhi’s-selāmniñ imān kitürgen

394.3 qavmi eytdiler biz işlerimizni allahğa tapşırduq (رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً) ey rabbimiz bizni fitne ve ‘azāb orni

394.4 qılma (لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ) zulm qıluvçı qavm üçün ya‘ni zālim bolğan qavmlerni bizge irkli qılma eger

394.5 irkli qılmañ alar bizni ‘azāb qılurlar (وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ) dağı bizni raħmetiñ birlen qutqargay

394.6 idiñ (مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ) kāfir bolğan qavmden “mescidü’l-beyt” üy mescidi haqında allahü te‘ālā zikr qılınacaq

394.7 āyetni indürdi (وَأَرْحَمْنَا إِلَىٰ مُرْسَىٰ وَأَخِيهِ) biz müsāğa hem qardeşi hārūnga vaḥy kılduq
(أَنَّ قَبُولَ)

394.8 (بِمَصْرَ) qavmleriñiz için ‘ibādet ve namāz için ḥāzir kılıñız diyü (بِمَصْرَ) mıṣrda
(بُيُوتًا) üylerni

394.9 bu āyetde allahü te‘ālā müsā birlen hārūn (‘aleyhi’s-selām)ğa ḥitāb itken çünki ‘ibādet
orunları iḥtiyār

394.10 kılmak elbette peyğamberlerge tapşırıla (وَأَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً) daḥı siz ey qavm
üyleriñizni kıble ṭarafına kılıñız

394.11 yā ki üyleriñizni mescid kılıñız yā ki üyleriñizni kıble ṭarafına yönelgen mescidler
kılıñız (وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ)

394.12 daḥı namāz oquviñız ya‘nī üyleriñizde oquviñız emīn bolğaniñizğa qadar bu āyetde
allahü te‘ālā ‘āmḥge ḥitāb indi

394.13 çünki mescidler yasav hem mescidlerde namāz oquv ‘āmḥge vācib (وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ) daḥı
ey müsā mü’minlerge

394.14 dünyāda nuṣret birlen āhiretde cennet birlen süyünç bir bu āyetde allahü te‘ālā müsā
‘aleyhi’s-selāmğa ğına ḥitāb

394.15 itken beṣāretni hem beṣāret birüvçini ta‘zīm için çünki beṣāret-i ḥaḳīqatde şerī‘at
iyesiniñ vażifesi

394.16 bola müsā ‘aleyhi’s-selām hem qavmi qa‘betü’l-lahğa qarap namāz oquylar idi ammā
başda kāfirlerniñ rencitüvinden

394.17 korqup yaşrin üyelerinde namāz oqudılar niteki resül allah hem ümmeti de ibtidā-ı
islāmda mekkede yaşrin

394.18 namāz oqudılar bu āyet müsā ‘aleyhi’s-selām birlen hārūn ‘aleyhi’s-selām kıṣṣasında
bolsa da hem korquv vaḳtinde

394.19 üylerde mescid tutuv ḥaḳında bolsa da likin bizden ilk bolğan peyğamberlerniñ
şerī‘atlerin allahü te‘ālā hem resül allah

394.20 inkārsız kıssa kılganda bizge şerī‘at boluvına binā’ hem (وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ) lafzınıñ
ḥavf birlen emīn birlen mukayyed

394.21 bolmay mutlak boluvına binā’ bu āyet delālet kıladur mescid-i beytni tutuvniñ meşrū‘
ve müsteḥab boluvına bu mescidni

394.22 fukehā-ı ‘arefinde “mescidü’l-beyt” dip ataylar likin mescidü’l-beyt hükmdde mescidü’l-
cemā‘atke başqa çünki mescidü’l-beytniñ

394.23 üstünde vaṭy, bol hem taḡuṭ dürist ammā mescid cemā'atiniñ üstünde bu işlerni kıluv dürist tügil hem üyelerinde bir

394.24 hāş ornını mescid yasap nāfile namāzlarını şol orunda edā' kıluv körkem iş resül ekrem hem selefniñ köpregi nefl

394.25 namāzlarını hem sünnet-i mü'ekkidelerni hūşūşā irtē nāmāzınıñ sünnetini hem cum'a kiçesinde ve vitrni mescidü'l-beytde edā kılğanlar

394.26 bu meşrū iş ammā bizde ni üçün taşlangandır? (وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا) daḡı mūsā ('aleyhi's-selām) eytdi ey rabbimiz

394.27 (أَنْتَ أَتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ) düristlikde sin fir'avunge hem qavmine birdiñ (رَبِّنَا أَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا)

394.28 dünyā tirükliginde ziyetni (ya'nī müzeyyen kiyimlerini ve aṭlanaçaq körkem hayvānlarını) daḡı köp mällarını

394.29 (رَبَّنَا اضْلَمْنَا عَلَىٰ سَبِيلِكَ) ey rabbimiz fir'avunlar diniñden azdururlar (رَبَّنَا اطْمَسْنَا عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ) ey rabbimiz

I / 395

395.1 ol fir'avunlarınıñ balaları üzerine hrlāketni bir ya'nī mällarını helāk it (وَأَشْرَدُوا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ) daḡı

395.2 fir'avunlarınıñ köñillerine qatılıqnı bir ya'nī köñillerine qaralıq mührini baş (فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا)

395.3 (الْعَذَابَ الْأَلِيمَ) bes fir'avunlar imān kitürmesünler rencitküçi 'azābını körgenlerine qadar hazret-i mūsā

395.4 şol tarīk fir'avunlarınıñ hāline muṭṭali' bolğanınıñ sonıñda du'ā qıldı hazret-i hārūn āmin didi (قَالَ قَتَّ)

395.5 (أَجِيبْتُ دَعْوَتِكُمْ) allahü te'ālā eytdi du'ālarınız (ya'nī mūsā birlen hārūnıñ du'āsı) taḡkīk kabül

395.6 qılındı (فَأَسْتَقِيمَا) bes resülliginiñiz hem da'vetiniñiz üzerinde şābit bolıñız (وَلَا تَتَّبِعَانَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ)

395.7 daḡı bilmegen nādān ādemleriniñ yollarına hūkmni aşuqduruvda daḡı va'deme işanmavda iyermeñiz

395.8 h azret-i m s ni  du asından kırk k n so n  tke  fir avunlarge  az b indi  igenler
(وَجَاوَزْنَا)

395.9 (فَأَنبَعِمُ فِرْعَوْنَ وَجُنُودَهُ) da ı biz isr  il balalarını d ngizden  tkerd k (بِئْسَى اسْرَائِيلَ الْبَعْرُ)
bes

395.10 isr  il balalarına fir avun hem  askeri ar larından yit p tutaşdılar ya n  kovup yitdiler

395.11 it atden ba  tart anları ve z lim bol anları h lde (مَتَىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ) t  kim
fir avunge

395.12  u a batuv tutaşdı ya n   u a ba up hel k boluvı yak nla ka  (قَالَ آمَنْتُ) fir avun
eytdi im n

395.13 kitürdim min (إِنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا) o bu t rik birlen im n kitürdim düristlikde  a n ha lık
birlen  ib det

395.14 kılınmış z t yok meger sol zat ginedür (آمَنْتَ بِهِ يَا إِسْرَائِيلَ) ol z t ki isr  il balaları
im n

395.15 kitürdi ya n  isr  il balaları im n kitürgen ma b dke im n kitürdim (وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ)
h lb kim

395.16 min allahğa boy  unuv lardanmun (الآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ) allahü te al  eytdi h zir mi
im n k t rdi 

395.17 h lb kim mundan ilk  omri  boyınça g n h kıldı  (وَكُنْتَ مِنَ الْمُسْهِينَ) dağı im ndan
azduruvçı

395.18 ve bozu lık kıluv lardan boldi  sin (فَالْيَوْمَ نُنَجِّكَ بِبَنَاتِكَ) bes bu künde sini ey
fir avun c nsız  ina

395.19 teni  birlen bol anı  h lde d ngiz t binden yıra  kılup yir yüzine  ı arurmız
(لَتَكُونَ لِمَن خَلَقَكَ)

395.20 (آيَةً)  zi nden  o n i  demlerge  al met boluvı    n çunki isr  il balalarının
k n llerinde fir avunı 

395.21 ulu lı ı kararlan an hem fir avunı  azret-i m s  allahü te al   ar  kılaca  diyü
s yled ğinde ta dı 

395.22 kılmadılar d ngiz  arıyında ta lan an h lde tenni k rge  kine ta dı  kıldılar
(وَأَن كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ)

395.23 dağı dürüstlikde ādemlerden köpisi (عَنْ آيَاتِنَا لِعَامِلُونَ) bizniñ āyetlerimizden ğāfillerdür hiç i‘tibār ve fikr

395.24 kılmalar (دَلَعْنَدَبْرُؤْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ) ve taḥkik isrā’ il balalarını indürdük (مَبْرُؤٌ صَدَقٌ) rastlık ve tüzük

395.25 bolğan orunğa ya‘nī şāmğa ve mışrğa (وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ) dağı hoş ve leziz ni‘metlerden rızqlandırduq

395.26 biz isrā il balalarını (فَمَا اخْتَلَفُوا) bes isrā’ il balaları dīn işlerinde ihtilāf kılmadılar (مَتَى جَاءَهُمْ)

395.27 (الْمَعْلُومِ) özlerine tevrātı bilüv kilgenge qadar ya‘nī benū isrā’ ilniñ dīn işlerinde ihtilāfları bolmadı

395.28 meger tevrātı oqup da hükmlerini bilgen şoñında ğına boldı yā ki resül allah emrinde ihtilāfları bolmadı

395.29 meger resül allahniñ şıdğını bilgeniniñ şoñında ğına boldı (أَنَّ رَبَّكَ يَفْضَى بَيْنَهُمْ) dürüstlikde siniñ

I / 396

396.1 rabbiñ ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) benū isrā’ il arasında hüküm kıılır (يَوْمَ الْقِيَامَةِ) kıyāmet küninde (غِيَمًا)

396.2 şol nersede hüküm kıılır (كُلُّوْا فِيْهِ بِخُلُقُوْنَ) ol nersede isrā’ il balaları ihtilāf kııldılar bes

396.3 kıyāmet küninde allahü te‘ālā ḥaqlıqda bolğan ādemler birlen bātıllıqda bolğan ādemler arasını ayurur ya‘nī

396.4 ḥaqlıqda bolğan ādemleri ucmaḥqa kiritür bātıllıqda bolğan ādemleri tamuğğa kiritür (فَإِنْ كُنْتُمْ فِيْ شَكٍّ) bes

396.5 eger ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) şikde bolsañ sin (مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ) bizniñ siñe indürgen nersemizden (kışşalardan)

396.6 ya‘nī şikde boluvıñ farz kıılınğan taqdirde (فَاسْأَلِ الدِّينَ) bes bu kışşaları şunday ādemlerden (yehūdlerden)

396.7 şora (بِقُرْآنِ الْكِتَابِ) ol ādemler tevrāt kitābını oqurlar (مِنْ قَبْلِكَ) sinden ilk çünki ehl-i kitāb

396.8 kaçında bu kışşalar muhaqqıkdur yā ki bu emrden maqşūd resūl ekremni artuq kararlanduruv murađ şunıñ üçün de

396.9 resūl allah şik de kılmaym ve şoramaym da dimiş yā ki resūl allahğa hiţābdan ümmetine hiţāb murād (لَعَنَ جَاءَكَ الْحَقُّ)

396.10 (من رَبِّكَ) taħkīk ey muħammed (‘aleyhi’s-selām) siñe rabbiñden qaţ‘ī āyetler birlen haqlıq kıldı (فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ)

396.11 bes haqda şik kıluvçılardan bolmağıl (وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ) dağı şunday ādemlerden bolmağıl

396.12 (فَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ) eger ol ādemler allahniñ āyetlerini yalğanga tutdılar (بِآيَاتِ اللَّهِ) eger allahniñ

396.13 āyetlerini yalğanga tutuvçılardan bolsañ zarar itüvçilerden bolursun (أَنَّ الَّذِينَ) düristlikde şunday

396.14 ādemler (حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ) ol ādemler üzerine rabbiñniñ sözi şābit boldı ya‘nī alar küfrlerinde

396.15 ölerler ‘azābda meñgü qalurlar digen sözi (لَا يُؤْمِنُونَ) elbette ol ādemler imān kıtürmesler çünki

396.16 rabbiniñ söziniñ yalğan boluvı kışşasınıñ bozuluvı ihtimāl ve şüret tutmay (وَلَوْ جَاءَنَّهُمْ كُلُّ آيَةٍ)

396.17 gerçi alarğa allahniñ her bir āyeti kilse de çünki imānlarınıñ aşıl sebebi allahniñ irādesiniñ müte‘allıq

396.18 boluvı elbette ol müntefī (عُنِيَ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ) rencitüvçi ‘azābnı körgenlerine qadar imān kıtürmesler

396.19 ama ‘azābnı körgenniñ şoñında imān kıtürürler likin ol imānnıñ fā’idesi bolmas (فَلَوْلَا كَانَتْ)

396.20 (تَمْرِيَةً أَمَلْتُمْ) bes biz helāk itken qarye ehlleri ‘azābnı körmesden burun imān kıtürgen bolsalar

396.21 idi (فَنَفَعَهُمَا إِيمَانُهُمَا) ol qarye ehlleriñ imānları özlerine fā’ide birgen bolur idi ya‘nī

396.22 imānlarını allahü te‘ālā qabūl itüp ‘azāb indürmegen bolur idi likin iş ötkaç imān kıtürdiler

396.23 (الاقْرَبُ يُونُسَ) likin yūnus (‘aleyhi’s-selām)nıñ kavmi (لَمَّا آمَنُوا) ‘azāb inmesden burun ‘alāmetni körgeçde

396.24 imān kitürgenleri zamānda (كَشَفْنَا عَنْهُمْ) yūnus (‘aleyhi’s-selām)nıñ qolından açduq biz (عَنَابِ الْحَزَى فِي الْحَيَاةِ)

396.25 (الدُّنْيَا) dünyā tirükliginde rüsvālıq ‘azābnı ya‘nī yiberdük indürmedük (وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ) dağı kavm

396.26 yūnusnı ecel vaqtlarına qadar fā’idelendürdük biz * yūnus ‘aleyhi’s-selām muşul qaryesinden ninova hılkına peygamber itüp

396.27 yiberildi ninova hılkı yūnus ‘aleyhi’s-selāmınñ peygamberligine imān kitürmediler yalğanga tutdılar yūnus ‘aleyhi’s-

396.28 selām öziniñ kavmini sizge üç künden ‘azāb ite diyü korqıtdı allahnıñ va‘desini söyledi ‘azāb va‘desi

396.29 yaqınlaşqaç kökde bik tütünlü qara bulut zāhir boldı ninova hılkınıñ şerhlerini tamām bulut kapladı

I / 397

397.1 bes hılk bik korqıuşup yūnus ‘aleyhi’s-selāmı istediler likin tapmadılar yūnus ‘aleyhi’s-

selāmınñ rast peygamber

397.2 idükni hem söziniñ rastlıgını şiksiz bildiler şoñra balalarını hatunlarını ve bütün mällarını alup

397.3 qarğa çıqdılar balalar birlen analar arasını ayurdılar bik korqup yığlaşdılar tavışlar köterildi ihlāş

397.4 birlen küfrlerinden tevbe kıilup imān izhār kıilup allahğa bik yalvardılar allahü te‘ālā bularını cum‘a muharrem onı

397.5 (وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ) ey muhammed ‘aleyhi’s-selām eger kün ‘azābdan qutqardı (لَأَمَنَّ مِنَ) rabbiñ tilese idi

397.6 (فِي الْأَرْضِ كُلِّهَا جَمِيعًا) yirde bolğan ādemler cıyılğanları hâlde hiç birisi qalmayınça imān kitürürler

397.7 idi likin tilemedi (إِنَّا نَتُكْرَهُ النَّاسَ) ey muhammed ‘aleyhi’s-selām allah tilemegen nerse birlen sin mi ādemlerni

397.8 küçleysün (مَعَىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ) mü'min bolğanlarına qadar ya' nî elbette sin allahü te'ālā imānlarını tilemegende

397.9 alarnı küçlep imān kitürte almazsun * resül ekrem qavminiñ imānına artuq ħarîşlıqnı bildürgeç

397.10 allahü te'ālā bu āyetini indürdi (وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوْمِنَ) hiçbir nefis üçün imān kitürüv lâ'ik

397.11 bolmadı (الْأَبَازِنَ اللّٰه) meger allahniñ izni hem irādesi birlen gine lâ'ik boldı (وَبَجْعَلُ الرَّجْسُ) dağı allahü

397.12 te'ālā 'azābnı kılur (عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ) 'aqlı bolmağan ādemler üzerine ya' nî delillerde ve āyetlerde

397.13 fikr kıluvğa 'aqllarını şarf kılmağan ādemler üzerine (قُلْ أَنْظَرُوا) eyt sin ey muħammed 'aleyhi's-selām mekke

397.14 kāfirlerine fikr kılıñız (مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) köklerde ve yirlerde nerse bar eger köklerde

397.15 ve yirlerde bolğan nerselerde fikr kılsañız allahniñ bir boluvınıñ delillerine irişürsiz hem kāmil qudret

397.16 iyesi idükni bilürsiz (وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ) āyetler hem qorqıtuvçı resüller muñsız kılmas (عَنْ)

397.17 (قَوْمٌ لَا يَزُومُونَ) allahniñ 'ilminde imān kitürmegen qavmden ya' nî imān kitürmevleri allahniñ 'ilminde hem

397.18 ħükminde şābit bolğan qavmge āyetler hem resüller fā'ide birmesler (فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ) bes mekke kāfirleri

397.19 kütmesler (الْأَمْتَلِ أَيَّامَ النَّبِيِّ) meger şunday ādemlerniñ künleriniñ oħşasını küterler (خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ)

397.20 ol ādemler mekke kāfirlerinden burun eytdiler ya' nî özlerinden burun bolğan qavmge ingen 'azābnıñ

397.21 meşelni küterler (قُلْ فَانظُرُوا) ey muħammed 'aleyhi's-selām mekke kāfirlerine eyt 'azābnı kütüñiz (أَتَىٰ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظَرِينَ)

397.22 düristlikde min sizniñ birlen birge kütüp turuvçılardanmun diyü (ثُمَّ نَجَّيْ) muniñ soñında ‘azābdan

397.23 qutqarurmız (رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا) peygamberlerimizni hem peygamberlerge imān kitürgen ādemlerni (كَذَلِكَ) oşandak

397.24 ya‘nī resüllerimizni hem imān qitürgen ādemlerni qutqarduqımız kibi (مِمَّا عَلَيْنَا) bu ‘azābdan resüllerni hem mü’minlerni

397.25 qutqaruv bizniñ üzerimizge şābit bolmaq birlen şābit boldı (نُجِّىَ الْمُؤْمِنِينَ) peygamberlerni ve mü’minlerini

397.26 qutqarduqımız kibi ey muḥammed ‘aleyhis-selām sini hem siñe imān kitürüvçilerini ‘azābdan qutqarurmız (قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ)

397.27 ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām eyt sin ey ādemler (mekke ehli) (أَنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي) eger siz minim dīnimden

397.28 şikde bolsañız (فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ) bes min şunday nerselerge ‘ibādet qılmamun (تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ)

397.29 siz allahdan başqa bolğan nerselerge (şanemlerge) ‘ibādet qılursız (وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي)

I / 398

398.1 allahğa ‘ibādet qılurmun (يَتَّقُوا فَمَا كُنْتُمْ) ol allah sizlerniñ cānlarıñızni alur (öltürür) ya‘nī minim dīnimniñ

398.2 ḥulāşası şol min siz yaşağan nerselerge ‘ibādet qılmaym belki özimni ve sizni yaratqan hem öltürecek

398.3 allahğa ‘ibādet qılam minim dīnimde inşāf közi ile i‘tibār qılup qarañız hem şāf ‘aqlğa ‘arz qılñız

398.4 (وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) daḥı min şāf ‘aql birlen hem vaḥy birlen şābit bolğan nersege

398.5 (dīnge) imān kitürüvçilerden bolmaym buyurulmış boldım (وَأَنْ أَسْمُ وَجْهَكَ لِلدِّينِ) daḥı

398.6 yüziñni dīnge toğrı tut diyü buyuruldım (حَمِيدًا) ol bāḥıl dīnden ḥaqlıqğa avişquçı bolğanı

- 398.7 hâlde ya‘nî min dînde toğrı şābit boluv birlen buyurulmuş boldım (وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ) dağı
- 398.8 allahğa şirket қатуvçılardan bolma sin diyü buyurulmuş boldım (وَلَا تَتَّبِعْ مِنْ دُونِ اللَّهِ) dağı ey muħammed (‘aleyhi’s-selām)
- 398.9 allahdan başqağa ‘ibādet qılma sin (مَالِ الْيَتَامَىٰ) öziñe fā’ide birmegen nersege (وَلَا يَضُرُّكَ) dağı öziñe
- 398.10 zarar da birmegen nersege (فَإِنْ فَكَلْتِ) bes ey muħammed (‘aleyhi’selām) eger bu işni qılsañ ya‘nî fā’ide ve zarar
- 398.11 birüvge qıdreti yitmegen nersege bir taqđır ‘ibādet qılsañ (فَأَنَّكَ إِذَا) bes düristlikde bu vaqtde şin
- 398.12 (مِنَ الظَّالِمِينَ) özine zulm itüvçilerdensün bu hiṭāb zāhirde resül allahğa bolsa da haqıkatde ümmetinedür
- 398.13 (وَأَنْ يَمَسَّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ) ve ey muħammed (‘aleyhi’s-selām) eger sini allah zarar /faqırlik ve avruv) birlen tutsa (وَأَنْ يُرَدِّكَ بِغَيْرٍ)
- 398.14 bes ol zararını hiç açuvçı (bitürüvçi) yoğdur (الْأَهْوَىٰ) meger ol allahü te‘ālā özine ginedür (وَأَنْ يُرَدِّكَ بِغَيْرٍ)
- 398.15 ve eger ey muħammed ‘aleyhi’s-selām allah sini izgülik birlen tilese (فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ) bes allahü te‘ālāñ tilegen fazlını hiç
- 398.16 qaytaruvçı (yiberüvçi) yoğdur (يُصِيبُ بِهِ) ol izgülikni allahü te‘ālā irişdürür (مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادَةٍ)
- 398.17 qullarından tilegen ādemine (وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ) ve ol allahü te‘ālā günāhlarnı yarlıқағуçı ve raħmet qılғуçıdur
- 398.18 (قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ) eyt sin ey muħammed ey ādemler diyü (فَسَجِّدُوا لِلَّهِ مِنْ رَبِّكُمْ) taħkık rabbiñizden sizge haqıq
- 398.19 (قُلْ مَنْ أَحَقُّ بِالْحَقِّ) kildi hāzir aşlā ‘özr qılmağı (فَمَنْ أَحَقُّ بِالْحَقِّ) bes kimdür ol haqğa imān qıtürüv sebebli
- 398.20 toğrı yolğa könildi (فَأَنَّمَا يُهْتَبَىٰ لِغَفْوَةٍ) bes budur başqa tügildür ol kişi haqğa özi üçün

398.21 kōnilür ya‘nī fā’ idesi özine bolur (وَمَنْ ضَلَّ) ve kimdür haqğa imān qitürmev sebebli toğrı yoldan

398.22 adaşsa (فَاتِمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا) bes budur başqa tügildür ol kişiniñ haqdan azuvı öziniñ zararına ya‘nī

398.23 zararı özine bolur (وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ) ve min sizniñ üzeriñizge vekil tügilmün ya‘nī işleriñiz

398.24 tapşırılmış kişi tügilmün diyüp eyt (وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ) ve ey muhammed ‘aleyhi’s-selām öziñe vaħy qılıngan nersege iyer

398.25 (وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ اللَّهِ) daħı allah yardım birlen hüküm qılğanga kadar kâfirlerniñ rencitüvine şabr qıl (وَهُوَ خَيْرٌ)

398.26 (الْمُؤْمِنِينَ) ve ol allahü te‘ālā hüküm qıluvçılarnıñ izgüregidür yūnus süresinin tercemesi tamām boldı

398.27 * on birinçi sūre hūd sūresi mekkede ingen yüzde yigirmi üç āyet*

398.28 bismi'l-laḥi'r-raḥmani'r-raḥīm

398.29 (الْقُرْآنِ) bu sözinden murādını cenāb-ı ḥaḳḳ özi bilür (كُنَّا بِآيَاتِهِ) āyetleri muḥkem kılingan

I / 399

399.1 kitābdur oşbu ya' nī lafz hem ma' nā cihetinden ihtilāf kilmey turgan nazm birlen nazm

qılğandır (ثُمَّ قُضِيَ)

399.2 munıñ soñında bu kitābnıñ āyetleri i' tiḳādlar hem ḥükmler hem va' azlar ve ḥaberler

birlen beyān qılındı (مَنْ لَكُنَّ)

399.3 (مَكِّيْمٌ خَيْرٌ) her nerseniñ zāhirini ve bāḫını bilgüci bolup ve her işde ḥikmet iyesi

bolğan allah

399.4 ḥuzūrından (أَنْ لَا تَعْبُدُوا) bu kitābnıñ āyetleri beyān qılındı bendeler 'ibādet

qılmasunlar üçün (الْأَلَّهِ)

399.5 meger bir allahğa ğına 'ibādet qılınlar üçün (أَنْتَلِي) düristlikde min ya' nī muḥammed

'aleyhi's-selām (لَكُمْ) sizlerge

399.6 (عَذَابُهُ) ol allahü te'ālā tarafından (نَفِيرٌ) şirk üzerine 'azāb birlen qorqıtuvçımın

(وَبَشِيرٌ) daḫı tevḥid

399.7 ucmaḫ birlen süyünç birüvçimün diyü eytkil (وَأَنْ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ) daḫı bu kitābnıñ

āyetleri beyān qılındı

399.8 rabbiñizden günāhlarñızdan yarlıkamaḫ isteviñiz üçün (ثُمَّ تُوْبُوا إِلَيْهِ) munıñ soñında

rabbiñizge qaytuvıñız üçün

399.9 ya' nī tevbe birlen maḳşūdlarıñızğa irişüviñiz üçün (بِمَتَعِكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا) rabbiñiz sizni

körkem fā'idelendürüv

399.10 birlen fā'idelendürür (إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى) aḫalmış ve ma'lūm bolğan müddetke qadar ya' nī

miḳdar bolğan ömrleriñizniñ

399.11 āḫirine qadar (وَيُؤْتِكُلَّ ذِي فَضْلٍ) daḫı allahü te'ālā her bir dīnde fazl iyesine birür (فَضْلَهُ)

dünyāda ve āḫiretde

399.12 fazlınıñ cezāsını ya‘nī tevbe kılğan tevḥīd iyesi dünyā ve ahiret sa‘ādetine irişür
(وَإِنْ تَوَلَّوْا)

399.13 tevḥīdden hem tevbeden yüz döndürseñiz (فَاتَّقِ أَخَافُ عَلَيْكُمْ) bes düristlikde min sizniñ
üzeriñizge qorqamun

399.14 uluğ künniñ ‘azābından (إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ) allahğadur qaytaç
orniñiz (وَهُوَ عَلِيُّ)

399.15 ve ol allahü te‘ālāniñ her nerse üzere küçi yitküçidür (أَلَا) āgāh olıñız
(أَنَّهُمْ يَتْلُونَ صُورَهُمْ)

399.16 düristlikde ol kāfirler kökrelerini ḥaḡdan döndürürler (لِيَسْتَغْفِرُوا مِنْهُ) sırlarını
allahdan yaşırvüleri

399.17 üçün bes alarnıñ sırlarına resül allah mü‘minler tüşünmesler diyü gümān kılurlar bu zikr
kılınğan

399.18 āyet müşriklerden bir cemā‘at ḥaḡında indi digenler ol cemā‘at gümān kılğanlar eger
tereze perdelerini

399.19 tüşürsek kiyimlerimiz birlen ürtilek kökrelerimizde bolğan muḥammed şallallahü
‘aleyh ve sellemge düşmānlığımızı

399.20 yaşirsek hiç kim bilmes diyü (الْأَحْيَانِ يَسْتَفْشُونَ ثِيَابَهُمْ) āgāh olıñız kāfirler kiyimleri birlen
ürtilgenleri

399.21 vaḡtda (يَعْلَمُ مَا يَسْرُونَ) allahü te‘ālā kāfirlerniñ köñillerinde yaşirgen nerselerini bilür
(وَمَا يَعْلَمُونَ) daḡı

399.22 kāfirlerniñ avızları birlen āşikāre kılğan nerselerini bilür (أَنَّهُ) düristlikde ol allahü
te‘ālā (عَلِيمٌ بِذَاتِ)

399.23 (الصُّورِ) kökre iyelerini bilgüçidür ya‘nī kökredegi sırlarını bilgüçidür (12 nçi cüz’
başı)

399.24 (وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ) ve yirde yürüy ṭurğan can iyesinden yoḡdur (الْأَعْلَى اللَّهُ رُفْعَهَا)
meger boldı ise ol cān

399.25 iyisiniñ rızkı allahü te‘ālā üzerinedür ya‘nī rızqlarına ve ma‘išetlerine allahü te‘ālā
kefildür (وَيَعْلَمُ مَسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا)

399.26 dağı ol allahü te'ālā cān iyeleriniñ tirük vaqtinde qararlangan ornını ve ölgen şöñde koyılğan ornını bilür

399.27 (كُلٌّ فِي كِتَابٍ طَيِّبٍ) cān iyelerinden hem hāllerinden her birisi zāhir bolğan kitābda (levhü'l-maḥfūzda) dur (وَهُوَ النَّفْسُ)

399.28 ve ol allahü te'ālā şunday allahdur (خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) köklerni ve yirlerni yaratdı (فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ)

I / 400

400.1 altı künde (رَكَانَ هَوَاشِدٍ عَلَى الْمَاءِ) dağı allahniñ 'arşı köklerni ve yirlerni yaratmasdan burun şu

400.2 üzerinde idi ya' nī 'arşı birlen şu arasında hiç nerse yok idi ammā 'arşı şu üstünde idi

400.3 ma'nāsında tügil bu āyet delālet kıladur 'arş birlen şuniñ köklerden ve yirlerden burun maḥlūḳ boluvına (لِيُؤْتِيَكُمْ)

400.4.1 allahü te'ālā köklerni ve yirlerni hem bu ikisinde bolğan nerselerni yaratdı sizni imtiḥān kıluvı üçün ya' nī

400.5 imtiḥān kılgan ādemniñ mu'āmelesi kibi mu'āmele kıluvı üçün (أَيُّكُمْ أَمْسَنُ عَمَلًا) sizniñ kayuñız

'amel yüzinden

400.6 körkemrekdür çünki kökler ve yirler hem köklerde ve yirlerde bolğan nerseler sizniñ vucūdlarıñızge ve ma'ışetleriñizge

400.7 hem 'amelleriñiz üçün muḥtāc-ı 'ileyh bolğan nerselerge sebeblerdür hem delil ve 'alāmetlerdür (وَلَكِنَّ قَلْتَ) ve eger ey

400.8 muḥammed 'aleyhi's-selām eytseñ sin kāfirlerge (أَنْتُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ) düristlikde siz ölgenden şöñ

400.9 qabrleriñizden qobarılmış bolursız diyü (لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا) elbette kāfir bolğan ādemler eytürler (أَنْتَ)

400.10 tügildür bu ba'şni işbāt itüvçi qurān (الْأَسْعَرُ مَبِينٌ) meger zāhir siḥrdür (وَلَكِنَّ أَمْرًا عَنَّهُمُ الْعَذَابُ)

400.11 ve eger biz ol ba‘şni inkār itüvçi kâfirlerden ‘azābnı kiçiktürsek (أَلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْتُودَةٍ) vaçtlardan şanalmış bolğan

400.12 az cemā ‘atke ya‘nī bir az müddet kiçiktürsek (لَيَقُولَنَّ مَا يَجْتَبِسُهُ) elbette kâfirler ħorlap eytürler bu ‘azābnı nerse

400.13 vākı‘a boluvından tıyadur dip (الْأَيُّومَ يَا تَيْمُومُ) āgāh oliñız ol kâfirlerge ‘azāb kilgen künde (لَيْسَ مَصْرُوفًا عَلَيْهِمْ)

400.14 ol ‘azāb kâfirlerden döndürilmiş tügildür (وَحَاقَ بِهِمْ) ve ol kâfirlerge indi (مَا) şol nerse sebebli (كَانُوا بِهِ)

400.15 ol nerseni (‘azābnı) kâfirler boldılar (يَسْتَهْزِؤْنَ) ħorga şayur boldılar (وَلَمَّا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مَطَارِحَةً)

400.16 ve eger biz özimizden ādemge raĥmetni tātutsaq ya‘nī ni‘met birsek ādem ol ni‘metniñ lezzetin tātutsa (قَسَمًا)

400.17 muniñ şoñında ādemden ol raĥmetni şorsaq (alsaq) (أَنَّهُ لَيُبَسِّطُ لِكُفُورِهِ) dūristlikde ol ādem

400.18 elbette allahniñ raĥmetinden ümid kisüvçidür hem raĥmetni қаtı inkār itüvçidür (وَلَمَّا أَذَقْنَا نَعْمَاءَ بَعْدُ ضُرَارًا)

400.19 ve eger biz ādemge tātutsaq zararlar (faķirlik ve avruv) şoñında ni‘metlerni (baylıq ve selāmetlikni) ya‘nī evvel

400.20 faķir yā ki avruv itüp şoñra baylıq ve selāmetlik birsek (مَسْتَهْزِئِينَ) ol zararlar ol ādemni tūtқан idi

400.21 (لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ عَنِّي) elbette ādem eytür minden yavızlıklar (ķayğular) kitdi diyü (أَنَّهُ لَفَرَّاحٌ)

400.22 (فَخُورًا) dūristlikde ol ādem elbette şādlanguçidur hem maĥtanuvçidur allahü te‘ālāniñ tātutsaq digen sözinde

400.23 dünyā ni‘metleri, ahiret ni‘metleriniñ örneği idükne işāret bar (أَلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا) likin dünyāda

400.24 avırılıklarğa şabrlıq kılğan ādemler (وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) daĥı izgü ‘ameller kılğan ādemler (أُولَٰئِكَ)

400.25 bu şıfat¹ bolğan ādemler (لَسْتُمْ مَنفُورَةً) bu ādemler üçün allahniñ yarlıqavı bolğuçudur (وَأَجْرٌ كَبِيرٌ) dağı

400.26 uluğ ecr bolğuçudur (فَلَعَلَّكَ) bes taḥkik sin ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām (تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُرْمَى إِلَيْكَ) siñe vaḥy

400.27 qılınğan nerseniñ ba‘zısını koyğuçı sin (وَضَائِقٌ بِدِينِكَ) dağı ba‘zı vaḥtda öziñe vaḥy qılınğan nerseniñ ba‘zısı

400.28 sebebli kökregiñ tar (أَنْ يَتَّقُوا) kāfirleriñ eytüvlerinden qorkuviñ üçün (لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهِ كِتَابًا)

I / 401

401.1 “muḥa”mmmed² ‘aleyhi’s-selām üzerine kökden ḥazine indürölseçi (أَرْجَاءُ مَعَكُمْ) yeise ol muḥammed ‘aleyhi’s-selām birlen birge

401.2 “ü”stelevçi³ ferişte inseçi didiler * bir vaḥtda resül allahğa mekke kāfirleri eytdiler ey muḥammed ‘alehi’s-selām bizge

401.3 bu qurāndan başkanı kitür ol başqa qurānda bizniñ ma‘būdlarımızıñ sögüv bolmasun diyü şundan soñ resül allah

401.4 kāfirleriñ ma‘būdlarını sögüvde kilgen ba‘z āyetlerini zikr qılmaşqa qaşd qıldı şundan soñ allahü te‘ālā zikr

401.5 qılınğan āyetini indürdi hem bir vaḥtda resül allahğa mekke kāfirleri eytdiler allahü te‘ālāniñ her nersege küçi yitküçi

401.6 digen sözinde rast bolsañ sin allah ḥuzūrında bir ḥürmetli bendesün ḥabükim öziñ faḥirsün eger siñe kökden

401.7 ḥazine inse idi yā ki bir ferişte itüp siniñ peygamber idükiñ birlen şehādet birse idi siniñ ḥaḥında

401.8 şübhe iter idi didiler şundan soñ allahü te‘ālā zikri ötken hem zikr qılınçaq āyet birlen ḥaber birdi

401.9 (أِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ) ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām sin öziñe vaḥy qılınğan nerse birlen qorkıtuvçı gına sin (وَاللَّهُ عَلِيمٌ)

¹ “şıfatda” olmalı.

² Bu bölüm metnimizde silik çıkmıştır.

³ Bu bölüm metnimizde silik çıkmıştır.

- 401.10 (كُلُّ شَيْءٍ دَكِيلٌ) ve allahü te‘ālā her nerse üzerine vekıldür ya‘nī her nersede taşarruf itüv allahü te‘ālāge tapşırılmışdur
- 401.11 bes sin işiñni allahğa tapşır allahü te‘ālā ol kâfirleminñ hâllerini bilgüçidür hem sözleri ve işleri
- 401.12 berāberinde cezā birgüçidür (أَمْ يَتَّبِعُونَ آفْتِرَاءَهُ) yā ki kâfirler siñe vaḥy kılınğan nerseni muḥammed ‘aleyhi’s-selām özi
- 401.13 iftirā kıldı dip eytürler mi (قُلْ فَاتَّبِعُوا) eger bu tarīḫ eytseler cevābda eyt sin ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām
- 401.14 kitürinñiz (بِشَيْءٍ سِوَى مَا نُنزِّلُ الْكِتَابَ مِنْ سَمَوَاتٍ) lafzınıñ ve ma‘nāsınıñ körkemliginde miñe vaḥy kılınğan nerseniñ oḥşaşı
- 401.15 bolğan iftirā kılınğan on süreni ya‘nī eger min ḳurānnı öz tarafımdan iftirā kılgan bolsam siz de minim kibi
- 401.16 ‘arabsız iftirā kılıp on süre kitürinñiz eger on süre kitürüvden ‘āciz bolsañız azı bir süre kitürinñiz
- 401.17 (وَادْعُوا مَنْ اسْتَقَطَّ عَنْكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ) daḥı ol süreleriñni kitürüvge allahdan başqa küçinñiz yitken ādemleriñni
- 401.18 ündeñiz (أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) eger ḳurānnı muḥammed ‘aleyhi’s-selām iftirā kıldı digen söziñizde rast bolsañız
- 401.19 (فَأَنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ) eger ündegen ādemleriñiz siz da‘vā kılgan nerseni kitürüv birlen sizge (kâfirlerge)
- 401.20 cevāb birmeseler yā ki kâfirler sizge resül allahğa hem mü’minlerge cevāb birmeseler (فَاعْلَمُوا) bes biliñiz
- 401.21 siz kâfirler (أَنْمَا أَنْزَلَ بِعِلْمِ اللَّهِ) budur başqa tügıldür ḳurānnı allahnıñ ‘ilmi birlen indürildi (وَأَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)
- 401.22 (الْأَهْوَى) daḥı biliñiz düristlikde ma‘būd-ı bi’l-ḥaḳḳ yok meger allahü te‘ālā gine (فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ) bes siz müşrikler
- 401.23 bu ḳaṭ‘i bolğan ḥüccet soñında da boy şunuvcı tügilsiz mi ya‘nī boy şunuviñiz (مَنْ كَانَ يُرِيدُ) bir kişi

401.24 tiler bolsa (الْحَيَاةَ الدُّنْيَا) dünyā tirüklükni (وَزِينَتَهَا) dağı dünyā tirüklüğüniñ ziyinetini (تُورَفُ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ)

401.25 ol kişilerge ‘amelleriniñ cezālarını kāmil birürmiz (فِيهَا) ol dünyā tirüklüğünde ya‘nī dünyānı tilep dünyāda

401.26 qılğan izgü ‘amelleriniñ cezāsını kāmil birürmiz (وَهُمْ فِيهَا) hālbükim ol kişiler dünya tirüklüğünde (لَا يُبْعَثُونَ)

401.27 ecrlerinden kimitilmiş bolmaslar bu āyet ribā³ ehli haqında (أُولَئِكَ) bu şıfatda bolğan ādemler (الَّذِينَ)

401.28 şunday ādemlerdür (أَلَيْسَ لَهُمْ فِي الْأَمْرَةِ) bu şıfatlı ādemler üçün āhıretde hiç nerse yoqdur (الْأَلْبَابُ)

401.29 meger tamuğ otı bardur (وَمَمِطٌ مَّا صَاعَتَعْرَافِيهَا) dünyāda qılğan izgü işleri bāṭıl boldı çünki maḥz

I / 402

402.1 dünyānı tilep izgülik qıldılar allahniñ rızālığını tilemediler (وَبِاطِلٍ مَّا كَانُوا يَمْعَلُونَ) dağı alamniñ

402.2 ‘amel qılğan nerseleri ḥadd-i zātında bāṭıldur (أَقَمَّنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِنْ رَبِّهِ) rabbinden haqlıqğa köndüre turğan

402.3 delil üzerinde bolğan kişi dünyā tirüklüğünü tilegen ādem kiyimi elbette tügil (وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ) dağı delil

402.4 ‘aqlı bolğan bir hānga rabbisinden şāhid de iyerse ya‘nī qurān yā ki cebrā il bu vaqtda bigrekde bu kişi dünyā

402.5 tirüklüğünü tilegen ādem kibi tügildür (وَمَنْ قَبْلَهُ كِتَابُ مُوسَىٰ) dağı ol qurānniñ aldından mūsā

402.6 ‘aleyhi’s-selāmniñ kitābı tevrāt indürilmiş bolsa (أَمَامًا وَرَحْمَةً) imām dінде muḳtedā-i bih hem raḥmet bolğan hālede bu

402.7 vaqt bigrek de rabbisinden bir hān üzerinde bolğan kişi dünyā tirüklüğünü tilegen ādem kibi tügildür (أُولَئِكَ)

- 402.8 (يُؤْمِنُونَ بِهِ) rablerinden delil üzerinde bolğan âdemler qurānga imān kitürürler bes alarğa va‘de qılınğan
- 402.9 orun ucmağdur (وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ) ve kimdür qurānga kāfir bolur (مِنَ الْأَحْزَابِ) tā‘ifelerden ya‘nī kāfirlerden
- 402.10 (فَلَاتُكَ فِي رَبِّهِ مِنْهُ) bes tamuğ ol kişiniñ va‘de qılınğan ornıdır (فَلَاتُكَ فِي رَبِّهِ مِنْهُ) bes ey muħammed ‘aleyhi’s-selām
- 402.11 qurānga kāfir bolğan âdemlerge va‘de qılınğan ornınıñ tamuğ boluvından yā ki qurāndan şikde bolma sin
- 402.12 (أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ) düristlikde ol kāfirlerge va‘de qılınğan ornınıñ tamuğ boluvı yā ki qurānnıñ
- 402.13 rabbiñden boluvı şābitdür (وَلَكِنَّا أَكْثَرُ النَّاسِ) likin âdemlerniñ köpisi (لَا يُؤْمِنُونَ) imān kitürmesler
- 402.14 i‘tibārları az bolup fikrleri za‘if bolğanlığı üçün (وَمَنْ أَظْلَمُ) ve kimdür zālimrek (مَنْ أَفْقَرُ) iftirā
- 402.15 qılğan kişiden (عَلَى اللَّهِ) allahü te‘ālā üzerine (كَذِبًا) yalğannı ya‘nī bu kişiden zālim hiç kim yoğdur
- 402.16 (أُولَئِكَ) bu allahü te‘ālā üzerine yalğannı iftirā qılğan âdemler (يُعْرَضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ) kıyāmet küninde
- 402.17 halk arasında rablerine ‘arz qılınurlar (kürsetilünürler) (دَيُّ قَوْلِ الْأَشْقَادِ) dağı feriştelerden ve peygamberlerden
- 402.18 bolğan şāhidler eytürler (هُوَ الظَّالِمِينَ) bular şunday âdemlerdür (كَذَّبُوا عَلَى رَبِّهِمْ) rableri üzerine
- 402.19 yalğanladılar (أَلَا) āgāh olıñız (لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ) allahniñ la‘neti zulm kıluvçı âdemler üzerine
- 402.20 bolsun (الَّذِينَ) şunday âdemlerdür ol zulm kıluvçılar (يَصْلُونَ مِنْ سَبِيلِ اللَّهِ) allahniñ dininden
- 402.21 tıyarlar (وَيَبْغُرْنَهَا عَوجًا) dağı allahniñ dīnine қаңırılığını isterler (وَهُمْ بِالْآخِرَةِ) dağı ol zulm itüvçiler

402.22 āhiret künine (هُم كَافِرُونَ) alardur inkār itüvçiler (أُولَئِكَ) bu şıfatda bolğan zālimler
 لَمْ يَكُونُوا

402.23 (وَمَا كَانَ لَهُمْ) allahnı yirde ‘azāb kıluvdan ‘āciz kıluvçı bolmadılar (مُعْتَبِرِينَ فِي الْأَرْضِ)
 dağı bu zulm

402.24 kıluvçılarga bolmadı (مَنْ دُونَ اللَّهِ) allahdan başqa (مِنْ أَوْلِيَاءِ) ‘azābdan ıya turğan
 yardımçiler

402.25 (يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ) ol zālimlerge ‘azābnı iki ülüş kılınur bir ülüşi özleriniñ
 azğunlıqları

402.26 üçün bir ülüşi balıqlarnı azduruvarı üçün (مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ) bu zālimler haqını
 işitüvge

402.27 küçleri yitküçi bolmadılar (وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ) dağı haqını körür de bolmadılar (أُولَئِكَ)
 bu şıfatda

402.28 bolğan ādemler (الَّذِينَ تَسْبَرُوا أَنْفُسَهُمْ) şunday ādemlerdür allahnıñ ‘ibādeti birlen
 şanemlerge ‘ibādetni

402.29 almaşduruvarı sebebli özlerine zarar itdiler (وَضَلَّ عَنْهُمْ) dağı bu ādemlerden gā’ib boldı
 مَا كَانُوا

I / 403

403.1 (بِئْتَرُونَ) iftirā kılgan nerseleri (لَا جْرَمَ) şiksiz (أَنْفُسَهُمْ) düristlikde bu ādemler
 فِي الْأَمْرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ

403.2 āhiretde alardur zarar itüvçiler (أَنَّ الَّذِينَ) dürislikde şunday ādemler
 (آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ)

403.3 imān kitürdiler dağı izgü ‘ameller kıldılar (وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ) dağı rablerine qararlandılar
 hem

403.4 huşu‘ kıldılar (أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ) bu şıfatda bolğan ādemler ucmağ iyeleridür
 (هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ)

- 403.5 hem ol ādemler ucmağda meñgü qaluvçılardur (مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ) iki fırqanıñ (müselmān birlen kāfirniñ)
- 403.6 meşeli (كَلَامِي وَالْأَصَمِ) şoqır hem çoqraq kibidür (وَالْبَصِيرَ وَالسَّمِيعَ) dağı körüvçi hem işitüvçi
- 403.7 kibidür ya‘nī kāfirniñ meşeli şoqır birlen çoqraq kibidür mü‘minniñ meşeli közli ve işitüvçi
- 403.8 ādem kibidür kāfirniñ a‘mā kibi oluvı zāhir bolğan qurān āyetleriniñ ma‘nalarını fehmlap körmevi
- 403.9 üçün çoqraq kibi oluvı zāhir bolğan qurān āyetlerinin ma‘nalarını qabül itüp işitmevi üçün
- 403.9 (هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا) mişāl yüzinden bu iki fırqa berāber bolurlar mı elbette berāber tügiller
- 403.10 (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا) ve taḥkik biz nūḥ ‘aleyhi’s- (أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ)
- 403.11 selāmı peyğamber itüp yiberdük (إِنِّي لَكُمْ) öziñiñ qavmine (إِلَى قَوْمِهِ) düristlikde min sizge (نَسِيرًا مُبِينًا)
- 403.12 zāhir qorqıtuvçımın didi ya‘nī sizge ‘azābnı vācib itüvçi nerselerni hem ‘azābdan qutkaruvnı vācib
- 403.13 itüvçi nerselerni beyān qıluvçımın (أَنْ لَا تَعْبُدُوا) ‘ibādet qılmağız siz (إِلَّا اللَّهَ) meger allahğa gına ‘ibādet
- 403.14 qılıñız diyü eyt dip yiberdük (إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ) düristlikde min sizniñ üzeriñizge qorqamun (عَذَابٍ)
- 403.15 rencitküçi küñniñ ‘azābından ya‘nī ‘azāblı rencitküçi bolğan künden (فَقَالَ الْمَلَأَةُ النَّبِيِّنَ)
- 403.16 (مَا نَرَاكَ) nūḥ ‘ahmniñ qavminden (مِنْ قَوْمِهِ) bes kāfir bolğan cemā‘at eytdi (كَفَرُوا)
- 403.17 nūḥ ‘ahm (الْأَبَشْرًا مِثْلَنَا) meger özimiz kibi ādem köremiz bizden birge artuq ciriñ yok indi niçük aramızdan

403.18 biz sini peygamber dip bileyik ve niçük sine itā‘at vācib dip oylayık (وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ) dağı siñe iyerür

403.19 dip bilmeybiz (الَّذِينَ) meger şunday ādemler iyerür (هُمْ أَرَادْنَا) ol siñe iyergen ādemler bizniñ

403.20 iñ töben ve naçar ādemlerimizdür (بَادِيَ الرَّأْيِ) qaravnıñ zāhirinde nūh ‘aleyhi’s-selāmniñ kavmi dünyā tirükligidinden

403.21 zāhirni bilgenlerine köre bay ādemleri şerif şanap faķirni ħor ve zelil şanağanlar şunıñ

403.22 üçün de imān kitürgen ādemler faķir bolğanğa köre alarnı erzel nāş diyü ta‘bır itkenler

(وَمَا نَرَىٰ)

403.23 (لَكُمْ) biz sizniñ (nūh hem dāinde añar iyergen ādemler) üçün bar dip bilmeymiz

(عَلَيْنَا) bizniñ üzerimizge

403.24 (مِنْ فَضْلٍ) artuqlıqdan (بَلْ نَطْمِئْتُمْ كَاذِبِينَ) belki biz sizni yalğançılar diyü gümān kılamız dip eytdiler

403.25 (قَالَ يَا قَوْمِ) nūh ‘ahm eytdi ey kavmim (أَرَأَيْتُمْ) ħaber biriñiz miñe

(أَنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْتِهِ مِنْ رَبِّي) eger min

403.26 peygamberlik da‘vāsında rast idügime rabbimden zāhir bolğan delil üzerinde bolsam

(وَأَتَانِي رَحْمَةً مِنْ)

403.27 (عِزِّي) dağı rabbim öziniñ ħuzūr-ı ma‘nāviyesinde raĥmet (peygamberlik) birse

(فَعَمَّيْتُ عَلَيْكُمْ) bes ol

403.28 raĥmet (peygamberlik) sizge yaşrin bolsa ve sizni ħaķlıqğa köndürmesek

(أُنزِلْزِمُكُمْوهَا) min sizni ol

I / 404

404.1 raĥmetni qabul itüvge küçli alurmun mı (وَأَنْتُمْ لَنَا كَارِهُونَ) ve ħālbükim siz ol raĥmetni mekrūh körüvçiler

404.2 siz elbette min sizni küçley almam (وَيَا قَوْمِ) dağı nūh ‘aleyhi’s-selām eytdi ey kavmim

(لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَمْ)

404.3 peyğamberlikni irişdürüv üzerine min sizden māl şoramaym maḥz allah rızālığını istep irişdürem (أَنْ أَجْرِي)

404.4 peyğamberlikni irişdürüv üçün minim ecrim hiç kim üstünde tügildür (الْأَعْلَى اللَّهُ) meger allahü te‘ālā üzerinedür*

404.5 nūḥ ‘ahm kavminden bolğan baylar yanıñda bolğan yoq bar ḥalqını kavla biz alar birlen olтуруşurğa ḥorlanamız

404.6 didiler allahü te‘ālā şol ḥaḳda zıkr kılınçaq āyetni indürdi (وَمَا أَنَا) ve min tügilmün (بَطَّارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا)

404.7 imān kitürgen ādemlerni sürüvçi ya‘nī alarnı sürüv miñe dürist bolmas (أَنَّهُمْ مُّلاَقُوا رَبِّهِمْ)

404.8 düristlikde imān kitürüvçi ādemler rablerine bolğuçılardur hem rableri ḥuzūrında sa‘detke

404.9 irişüvçilerdür bes niçük min alarnı kavlaym (وَلَكِنِّي أَرَأَيْتُمْ) likin min sizni bilemün (قَوْمًا تَجْهَلُونَ)

404.10 ḥaḳlıqını bilmey tuḡan nādān kavm dip çünki siz faḳırlarnı bir de sebebsiz yanımdan kovarğa ötinesiz

404.11 daḫı nūḥ ‘aleyhi’s-selām eytdi ey kavmim (مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ) allahdan intikāmını yiberüvde (وَيَا قَوْمِ)

404.12 kim yardım birür miñe (أَنْ طَرَدْتُهُمْ) eger min faḳır müselmānlarımın meclisimizden sürsem (kovalasam) (أَقْلَابًا)

404.13 (وَلَا أَقُولُ لَكُمْ) daḫı ey kavmim min sizge eytmeym (دَنْتُكُمْ) va ‘azlenmeysiz mi minim sözimden (عِنْدِي)

404.14 (وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ) daḫı ḡaybni bilemün dip (مَخْرَافُونَ اللَّهُ) minim ḥuzūrında allahniñ ḥazīneleri bardur dip

404.15 eytmeym (وَلَا أَقُولُ أَنِّي مُلْكٌ) daḫı min eytmeym düristlikde min feriştemün dip (وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ)

404.16 şunday ādemlerge eytmeym (تَزِدْرِي أَعْيُنَكُمْ) ol kişilerni sizniñ közleriñiz ḥorğa şayur

404.17 (أَنْ يُوَفِّيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا) allah ol siz ħor körgen faķır müselmānlarġa izgülik birmes diyü çünkü ol

404.18 faķır müselmānlarġa āĥiretde ĥāzirlengen nerse dünýāda sizge birilgen mällardan izgürekdür (اللَّهُ أَعْلَمُ)

404.19 (بِمَا نَفَى أَنْفُسَهُمْ) fakır müselmānlarnıñ köñillerinde bolġan nerseni allahü te‘ālā bilgüçirekdür (أَبَى إِذَا)

404.20 düristlikde min bu vaġtde ya‘nī mezkūr sözlerni eytkenim vaġtda (لَمَنْ الظَّالِمِينَ) zulm kılıvçılardanmun

404.21 ya‘nī zulm kılıvçılardan bolsam kirek (فَالْوَالِيَانُوحُ) nūĥ ‘ahmnıñ ġavmi eytdiler ey nūĥ (قَدْ جَادَلْتَنَّا)

404.22 taĥķik bizniñ birlen da‘vā kılışdıñ (فَأَكْثَرَتْ جِدَالَنَا) hem da‘vā kılışuvnı köp kıldıñ (فَاتِنَّا بِمَا تَعُرْنَا)

404.23 bes bizge va‘de kılġan nerseñni (‘azābnı) kitür (أَنْ كُنْتُ مِنَ الصَّادِقِينَ) eger da‘vāñda rast ādemlerden

404.24 bolsañ (قَالَ) nūĥ ‘aleyhi’s-selām eytdi (أَنَّمَا يَا تُيُوكُمْ بِهِ اللَّهُ) budur başġa tügildür min va‘de kılġan nersenı

404.25 (‘azābnı) allahü te‘ālā kitürür (أَنْ شَاءَ) eger kitürüvni tilese (وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ) daĥı siz ‘azābnı kitürüvden

404.26 allahnı ‘āciz kılıvçı tügilsiz (وَلَا يَنْفَعُكُمْ نَصْحِي) ve minim naşihatim sizge fā’ide birmes (أَنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ)

404.27 (أَنْ كَانَ اللَّهُ يَرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ) eger min sizge naşihat kılıvını tilesem (لَكُمْ) eger allah bolsa sizni

404.28 azduruvnı tiler bolsa allahü te‘ālā sizni ĥaķlıġdan azduruvnı tilese minim sizge naşihatim fā’ide birmes

404.29 gerçi naşihat kılıvını tilesem de (هُوَ رَبُّكُمْ) ol allahü te‘ālā sizniñ rabbiñizdür (وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ) daĥı

404.30 ol allahü te‘ālāġe ġıyāmet küninde ġaytarılmış bolursız siz (أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ) yeise mekke kāfirleri

I / 405

405.1 muḥammed ‘aleyhi’s-selām qurānı iftirā kıldı diyü eytürler mi (قُلِّدَ) eyt sin ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām eger bulay eytseler

405.2 (أَنْ أَفْتَرِيْتَهُ) eger min qurānı iftirā kılsam ya‘nī özimden çıgarup da allahü te‘ālādan diysem (فَعَلَىٰ أَجْرَائِي) bes iftirām

405.3 niñ cezāsı özime bolur (وَأَنْتَ بَرِيءٌ مِّمَّا يُشْرِكُونَ) ve min sizniñ miñe iftirā kılavıñızniñ günāhsından bizgüçimün (وَأَدْمَىٰ إِلَىٰ)

405.4 (أَنْتَ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ) daḡı nūḡ ‘aleyhi’s-selāmge vaḡy kıldı bu revişçe (نُوحٌ) düristlikde şā’n elbette siniñ qavmiñden

405.5 imān kitürmes (الْأَمِنَ قَوْمًا) meger bu küñge qadar rast imān kitürgen ādemler gine imān kitürürler (فَلَا تَبْقَئُتُمْ)

405.6 bes qayğurma sin (بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ) qavmiñniñ işlegen işlerine (وَأَصْنَعُ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا) ey nūḡ ‘aleyhi’s-selām kimeni

405.7 bizniñ aldımızda şaqlanmış bolğan ḡâlde yaşa (وَوَحِيًّا) daḡı bizniñ emrimiz birlen yaşa (وَلَا تُخَاطَبُنِي فِي الدِّينِ ظُلْمًا)

405.8 daḡı zulum kıluvçı ādemler ḡaḡında ḡelāketni yiberüv birlen miñe du‘ā kıılma (أَنَّهُمْ مَغْرُورُونَ) düristlikde qavmiñden zālim bolğan

405.9 ādemler şuḡa ḡarḡ bolmışlardur ya‘nī alarḡa şuḡa ḡarḡ bolup ḡelāk boluv birlen ḡüküm kıılınmışdur (وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ)

405.10 daḡı nūḡ ‘aleyhis’-selām bizniñ emrimizçe kimeni yaşar boldı (وَكَلَّمَاهُ عَلَيْهِ) ve qayugına zamān nūḡ yanından üter bolsa

405.11 öziñiñ qavmiñden bir cemā‘at (سَخِرُوا مِنْهُ) nūḡdan maşḡara kıldılar nūḡ ‘aleyhi’s-selām şudan yıraḡ

405.12 bolğan yapanda kime yaşaydur idi qavmi evvelde peyḡamber idiñ ḡāzırde idi naçar ..بِالْقَائِمِ وَسَطَاسِي..

- 405.13 boldıñ diyeler idi (قَالَ اَنْ تَسْعُرُوا مَثًا) nūḥ ‘aleyhi’s-selām eytdi eger siz ḥāzır bizden maşhara kılsañız (فَاِنَّا نَسْعُرُ)
- 405.14 bilüp tırıñız bizde sizden kileçekde maşhara kılırmız ya‘nī siz şuğa baıup helāk bolsañız ve biz kıtulsak (مَنْكُمْ)
- 405.15 niteki siz ḥāzır maşhara kılasız (فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ) bes şol kışini tiz bilürsüz (كَمَا تَسْعُرُونَ)
- 405.16 ol kışıge rüsvāy kıla turğan ‘azāb kilür (وَيَعْلُ عَلَيْهِ) dağı ol kışıge iner hem tiyüşli (يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُغْرِيهِ)
- 405.17 bolur (عَذَابٌ مُّغِيمٌ) hemişe bolğuçı ‘azāb (عَذَابٌ مُّغِيمٌ) nūḥ kimeni yaşar boldı bizniñ emrimiz (عَذَابٌ مُّغِيمٌ)
- 405.18 ‘azābımız) kilgenge kadar (وَفَارَ الْقَنُورُ) dağı mīç/miçden (2) kıynap şu çıķganğa kadar (فَلَمَّا اَحْمَلْنَا فِيهَا) allahü te‘ālā (وَفَارَ الْقَنُورُ)
- 405.19 eytebiz nūḥқа eytdük kimege yükle sin (مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اُنثَيْنِ) her bir ir birlen ḥātundan ikini (مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اُنثَيْنِ)
- 405.20 ya‘nī her şınıfdan bir irkek bir ḥatun al diyüp (وَاَهْلِكَ) dağı ehliñni yükle diyü (وَاَهْلِكَ) meger ehliñden (الْاَمْنِ)
- 405.21 şol kışini yükleme (سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ) ol kışi üzerine söz ilk boldı ya‘nī oğlıñ ken‘ānı (سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ)
- 405.22 hem anası ve a‘ileni yükleme (وَمَنْ اٰمَنَ) dağı imān kitürgen ādemlerini yükle (وَمَا اٰمَنَ مَعَهُ) dağı nūḥ (وَمَا اٰمَنَ مَعَهُ)
- 405.23 birlen birge imān kitürmedi (الْاَهْلِيْنَ) meger az kışi gine imān kitürdi cem‘ī siksen ādem digenler (الْاَهْلِيْنَ)
- 405.24 müsleme bolğan ḥatunı, sām, ḥām, yāfeş isminde üç oğlı, ve üç kilini dağı yitmiş iki irine bir irsiz ḥatun (وَمَا اٰمَنَ مَعَهُ)
- 405.25 idiler nūḥ ‘aleyhi’s-selām kimeni iki yılda tamām itdi saç ağaçından yaşadı kimeniñ uzunlığı üç yüz arşın (وَمَا اٰمَنَ مَعَهُ)
- 405.26 kiñligi illi arşın büyükligi otuz arşın bolup üç katlı bolğan töben katında vaḥşī (وَمَا اٰمَنَ مَعَهُ)
- 405.27 ve ehli ḥayvānlar bolğan orta derecesinde ādemler üçünçi iñ yukarı derecesinde kışlar bolğan (وَقَالَ)

405.28 (أَرْكَبُوا فِيهَا) dağı nūh ‘aleyhi’s-selām kavmine eytdi kimege aṭlanıñız (kiriñiz) (بِسْمِ اللَّهِ) allahnıñ ismini zıkr

405.29 2) iltür- miç ma‘nāsında bolsa da yir yüzi hem de yirniñ qalqıp turğan ornına da eytiledür. ş.h.

I / 406

406.1 qıluv birlen kiriñiz (مَجْرِيهَا وَمُرْسَاهَا) kimeni allahü te‘ālānıñ şuda yürütkeni vaqtda da hem kimeniñ

406.2 seyrini çigine irişdürüp toqtatqanı vaqtda da * hazret-i nūh kimeniñ yürüvini tilese bismil-lah dip

406.3 eyte iken de kimi yürüy iken oşandak kimeni toqtatuvnı tilese de bismi’l-lah dip eyte ikende kime

406.4 toqtay iken dimişler (أَنْ رَبِّي) düristlikde minim rabbim (لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ) elbette günāhlarnı bik yarlıқағуçı

406.5 ve bendelerge bik raḥmet itüvçidür şunıñ üçün de nūh ‘aleyhi’s-selām kavmini tufandan qutqardı (وَهُى نَجْرَى بِهِمْ)

406.6 ve ol kime nūh ve kavmi birlen yürür (فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ) uluğlıgda tağ kibi bolğan tölqunlar içinde * tufān şuvı haqında

406.7 gāyet mübālağalı sözler bar hatta ba‘zılar kök birlen yir arası şü birlen tamām taldı kime şü içinde

406.8 idi digenler likin inşā’allah dürist bolmas likin meşhūr söz büyük tağlardan on biş arşın şü

406.9 yoğarı boldı digen sözler bar allahü a‘lem (وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ) dağı nūh oğlı ken‘ānga nidā kıldı

406.10 (يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا) ey oğlim bizniñ birlen (وَكُنْ فِي مَعْرَلٍ) ve oğlı atası nūhdan yıraқ orunda boldı

406.11 birge kimege aṭlan (kir) (وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ) dağı dінде kāfirler birlen birge bolma sin diyü (قَالَ)

406.12 (سَأْوَىٰ إِلَىٰ الْجِبَلِ) nūh ‘aleyhi’s-selāmniñ oğlı ken‘ān eytdi min tufan vaqtında tağğa şıyunurmun (يَعْصِمُنِي)

- 406.13 (مِنَ الْمَاءِ) tağ mini şudan şaqlar (قَالَ لِأَعَاصِمِ الْيَوْمَ) eytdi nūh ‘aleyhi’s-selām tufan küninde şuğa ğarq
- 406.14 boluvdan hiç şaqlavçı yok (مِنَ أَمْرِ اللَّهِ) allahniñ ‘azābından (الْأَمْنِ رَحْمَةً) meger rabbim rahmet kılğan ādemni gine
- 406.15 şaqlavçı bar ya‘nī rabbim gine şaqlayaçaq tağ tufandan şaklayaçaq tügil (وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ) nūh birlen
- 406.16 oğlı arasında tölqun perdeledi (فَكَانَ مِنَ الْمَغْرَقِينَ) bes nūhniñ oğlı şuğa ğarq bolmışlardan boldı
- 406.17 ya‘nī ğarq bolup helāk boldı (وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ) dağı ‘ilm iyelerine eytile turğan nerse birlen
- 406.18 eytdi (nidā kılındı) hem ‘ilm iyelerine buyurula turğan nerse birlen buyurıldı ey yir şuvıñnı yut dip
- 406.19 (وَبِأَسْمَاءَ أَقْلَى) ve ey kök şuvıñnı tut yağdurma diyü bu tariq nidā kıluvniñ sebebi allahniñ kudretiniñ kemāline
- 406.20 temşil hem yir birlen kökniñ allahğa boy şunuvlarına temşil (وَعَيْضَ الْمَاءِ) ve tufan şuvı kimdi (وَقُضِيَ)
- 406.21 (الْأَمْرُ) ve hüküm öteldi ya‘nī nūh kavmine şuğa ğarq bolup helāk boluvları birlen hüküm tamām kılındı
- 406.22 (وَأَسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ) dağı kime cudi tağında qararlandı yehūd ve naşārā ulemāsı nūh ‘aleyhi’s-selāmniñ
- 406.23 kimesi ārārāt tavında toqtadı diyler ārārāt tavı asyada ‘osmanlı memleketinde ermenistān içindedür
- 406.24 ammā cudi tavı asyada ‘osmanlı memleketi içinde diyārbekr şehri ile muşul şehri arasındadır hem
- 406.25 beydāvī iyesi cudi tavını muşulda bir tav diyü beyān itken nūh ‘aleyhi’s-selām kimege recep öninde
- 406.26 minüp muharrem önünde çıqdı digenler hem şol muharremniñ onıncı küninde rüze tutdı bu rüze senet bolup evrildi
- 406.27 digenler (رَقِيلٌ) dağı eytildi (بِعْتَابِ الْفُلُومِ الظَّالِمِينَ) imān kitürmev sebebli zulm kılğan ādemlerge helāklik

406.28 bolsun diyü (وَنَادَى نُوْحٌ رَبَّهُ) dağı nūḥ rabbisine nidā kıldı (فَقَالَ رَبِّ انِّي ابْنِي مِنْ أَهْلِ) bes nūḥ ‘aleyhi’s-selām

406.29 eytdi düristlikde minim oğlım öz ehlimdendür (وَأَنْ وَعَدَّكَ الْحَقُّ) dağı düristlikde siniñ va‘ deñ ḥaḳdur ḥālbükim

I / 407

407.1 öziñ ehliñni ḳutḳaram diyü va‘ de kıldıñ bes niçün minim oğlım helāklikden ḳutulmadı (وَأَنْتَ أَهْلُهُمْ)

407.2 (الْمُتَكَبِّرِينَ) ḥālbükim sin ḥükm ḳıluvçılarnıñ ḥükm ḳıluvçırağı idiñ ya‘nī ḥükm ḳıluvçılarnıñ ‘ālimregi

407.3 ve ‘ādilregi idiñ diyü (قَالَ يَا نُوحُ) allahü te‘ālā eytdi ey nūḥ (أَنْهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ) düristlikde siniñ

407.4 oğlıñ dāinde ehliñden tügil çünki mü’min birlen kāfir arasında velāyet yoḳ (أَنْهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ) düristlikde

407.5 minden oğlıñni helāklikden ḳutḳaruvnı şoravıñ izgü bolmağan ‘ameldür (فَلَا تَسْأَلْنِي مَا) bes minden

407.6 şol nerseni şorama (لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ) ol nerseni siniñ üçün bilüv yoḳdur ya‘nī bir nerseniñ şevāb

407.7 yā ki sevāb tügil idükni bilmeşeñ ol nerseni şorama (أَنْنِي أَعْطَاكَ) düristlikde min sine va‘ aḳ ḳılamun

407.8 (أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ) siniñ bilmegen nerseniñni şoravıñ sebebli nādānlar cümlesinden boluvıñ mekrūh

407.9 bolğanlıḳı üçün (قَالَ رَبِّ) nūḥ ‘aleyhi’s-selām eytdi (أَنْنِي أَعُوذُ بِكَ) düristlikde min siñe şıḡınamun (أَنْ أَسْأَلَكَ)

407.10 kileçek zamānda sinden şoravımdan (مَا) şol nerseni (لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ) ol nerseni şevāb yā şevāb

407.11 tügil idükni) minim üçün bilüv yoḳdur (وَالْأَلَّا تَغْفِرَ لِي) ve eger bilmegen nerseni şoravım sebebli mini

- 407.12 yarlıkamasañ (وَتَرْحَمْنِي) dağı miñe raħmet kılmasañ (إَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ) min özine zarar
- 407.13 itüvçilerden bolurmun (قِيلَ يَا نُوحُ) eytildi ey nūh ‘aleyhi’s-selām (أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّثًا) kimededen tüş sin
- 407.14 bizlerden bolğan selāmetlikge yaqın bolğanıñ hālde (وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ) ve üzeriñe köp izgülikler
- 407.15 bolğan hālde (وَعَلَىٰ أُمَّمٍ) dağı ümmetleriñ üzerine köp izgülikler bolğan hālde
- 407.16 (وَأَمِّمْنَا سِنِّيَّتَهُمْ) dağı siniñ birlen birge bolğan ādemlerden (مَمَّنْ مَعَكَ) siniñ birlen birge bolğan ādemlerden
- 407.17 şunday ümmetler bardur alarnı dünyāda fā’idelendürürmiz (ثُمَّ يَمْسُوهُمْ) muniñ soñında alarnı tutar (مِنَّا) bizniñ
- 407.18 tarafdān (عَذَابِ الْيَمِّ) āhiretde rencitküçi ‘azāb (تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ) bu nūh ‘aleyhi’s-selām kışşası ğayb
- 407.19 haberlerdendür (نُوحِيهَا إِلَيْكَ) ol ğayb haberlerni ey muħammed ‘aleyhi’s-selām siñe vaħy kılurmız (مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ)
- 407.20 ol ğayb haberlerini sin bilür bolmadıñ (وَلَا قَوْمَكَ) dağı qavmin de bilür bolmadı (مَنْ قَبْلَ هَذَا) bu
- 407.21 qurāndan ilk ya‘nī qurān birlen vaħy kıluvımızdan ilk (فَأَنْبِئْ) bes ey muħammed ‘aleyhi’s-selām peyğamberlik meşakqatine
- 407.22 dağı qavmiñniñ rencitüvine şabr kııl (إِنَّ الْعَاقِبَةَ) düristlikde dünyā ve ahiret sa‘ādetine āhir hālde irişüv
- 407.23 (وَأَلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا) küfrden ve günāhlardan şaklanguçı ādemlergedür (لَلْمُتَّقِينَ) dağı ‘ād qabilesine
- 407.24 qardeşleri hūd ‘aleyhi’s-selāmı yiberdük (قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ) hūd ‘aleyhi’s-selām ey qavmim allahğa ‘ibādet
- 407.25 kıılıñız (allahnı birleñiz) dip eytdi (مَالَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ) ey qavmim sizniñ üçün bir allahdan başqa ma‘būd

407.26 yokdur (أَنْ أَنْتُمْ الْأَمْفُتُونَ) tügilsiz şanemlerni ma' būd tutuvıñız sebebli meger allahğa iftirā kıluvçılırsız

407.27 (يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ) ey qavmim min sizden -----⁴ allahñıñ birligini üyretüvim üzerine şoramaym

407.28 (أَنْ أَمْرِي) hidmet haqını (şevābnı) tügildür minim sizge tevhi'd üyretüvimniñ şevābı (الْأَعْلَى الَّذِي)

I / 408

408.1 meger şol allahñıñ üzerinedür (فَطَّرَنِي) yaratdı ol allahü te'ālā mini (أَفَلَا تَتَّقُونَ) 'aqlıñızni isti' māl

408.2 kılup zıkr kılmaysız mi eger fikr kılşañız idi haqıqde bolğan ādem birlen bātıllıqda bolğan ādem

408.3 arasını hem haqānı şevābdan ayurur idiñiz (يَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ) dağı hūd ('aleyhi's-selām) eytdi

408.4 ey qavmim rabbiñizden günāhlarıñızni yarlıqamaqını isteñiz (يَا قَوْمِ تَرْبُّوا آلِهَتَكُمْ) muniñ şoñında allahğa tevbe kılıñız ya'nı

408.5 tevbe sebebli allahğa yakın bolurğa tırışñız (يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ) allahü te'ālā sizge yağmurnı yiberür

408.6 (دِيرِدْكُمْ قُوَّةَ إِلَى قُوَّتِكُمْ) dağı allahü te'ālā sizge

408.7 öziñizniñ kuvvetiñizge yine māl ve balalar birlen kuvveti artdurur (وَلَا تَدْرِكُونَ) dağı min ündegen nerseden

408.8 (tevhi'dden) yüz döndürmeñiz (مُشْرِكِينَ) müşriklikiñiz üzerinde hemişe bolğanıñız hālde (فَالَوْ) eytdiler

408.9 hūd 'aleyhi's-selāmniñ kavmi (يَاهُودُ) ey hūd (مَا جِئْتُمَا بَيِّنَةً) da'vāñniñ düristligi üzerine delilni kitürmediñ

408.10 diyü ifrāt düşmānlıqlarından hūd 'aleyhi's-selāmniñ mu'cizelerini inkār kılğanlar (وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا)

⁴ İlgili bölüm silik çıkmıştır.

408.11 ve biz ma'budlarımızı koyucu tügilmiz (هَنْ قَوْلِكَ) siniñ söziñ üçün (وَمَا نَعْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ) dağı

408.12 biz siñe imān kitürüvçi tügilmiz (إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ) biz hiç nerse eytmeymiz meger siñe irişdi diyü eytemiz

408.13 (بَعْضُ آلِهَتِنَا) ma'budlarımızıñ ba'zısı (بِسْوَةٍ) yavızlık birlen ya'nī ma'budlarımızı söğüviñ sebebli siñe

408.14 dīvānelik irişdi şuniñ üçün sin min peygamber diyüp yoq sözler söylep yürüysün diyüp eytemiz

408.15 (قَالَ) hūd 'aleyhi's-selām kavmine eytdi (أَبَى أَشْهَدُ اللَّهَ) min özime allahü te'ālānı şahid kılam (وَأَشْهَدُوا)

408.16 ve siz de miñe şahid bolıñız (أَبَى بَرِيٍّ) düristlikde min bizgüçimün (مِمَّا تُشْرِكُونَ) sizniñ allahğa şerik

408.17 kıluvıñızdan (مِنْ دُونِهِ) allahdan başkanı ya'nī min özimniñ sizniñ ma'budlarıñızdan bizüvime allahı şahid kılam

408.18 ve siz de minim ma'budlarıñızdan bizüvime şahid bolıñız (فَكَيْفَ يُؤْتِي جَمِيعًا) bes mini helāk itüvde cıyılğanıñız hâlde

408.19 hîle kılıñız (ثُمَّ لَا تَنْتَظِرُونَ) munıñ soñında mine mühlet birmeñiz helāk itiñiz hūd 'aleyhi's-selām kavmini horlap

408.20 minim ma'budlarıñızdan bizüvime şahid bolıñız hem miñi mühlet birmey helāk itiñiz diyüp emr kıldı kavminiñ

408.21 cānsız hiç fā'ide ve zarar kıluvğa küçleri yitmegen ma'budlarıñın ma'bud bolmavında şübheleri qalmasun üçün

408.22 çünkü kavminiñ şol kadar helāk itüvge ittifaq birlen ırışup da hiç kuvvetleriniñ yitmevi hem ma'budlarıñın

408.23 hūd 'aleyhi's-selāmdan üç almavı elbette özleriniñ ve ma'budlarıñın 'acizlerinden kile (أَبَى تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ)

408.24 düristlikde min allahğa işlerimni tapşrdım (رَبِّي وَرَبِّكُمْ) ol allah minim ve sizniñ rabbiñizdür ya'nī siz bütün

408.25 kuvvetiñizni şarf kılup mini helāk itüvge ırışsañız da miñe hiç zarar kıla almaysız çünkü her nersige

408.26 kâdir bolğan allahğa işâretini tapşırdım (مِنَ دَابَّةٍ) yirde yürüy turğan hiç cân iyesi
yoğdur (الْأَحْوَى)

408.27 (أَمَّا بِمَا صَبَّأُوا) meger boldıysa ol allahü te‘âlâ ol cân iyisiniñ mânlayından tutuvçudur
ya‘nî añar

408.28 hocadur (أَنْ رَبِّي) düristlikde minim rabbim (عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) toğrı yol üzerindedür
ya‘nî rabbim haqlıkda

I / 409

409.1 ve ‘adllikdedür özine imân kitürgen âdemini zâ‘i‘ itmes zâlim ademni ‘azâbsız
qaldurmas (فَأَنْ)

409.2 bes eger imândan yüz döndürseñiz (فَقَدْ أَهْلَقْتُمْ) bes taħkîk min sizge
irişdürdim (مِنَّا)

409.3 şol nerseni (أَرْسَلْتُ بِهِ) min ol nerse birlen yiberilmiş boldım idi (الْيَوْمِ) sizge ya‘nî
min özime

409.4 vâcib bolğan hîdmetni ötedim kimçilik qılmadım sizge ‘özr qalmadı (وَيَسْتَفْتَى رَبِّي)
rabbim sizni helâk

409.5 qılur da sizniñ ornıñızğa koyar (قَوْمًا غَيْرَكُمْ) sizden başqa qavmni (وَلَا تُضْرَوْنَ مِنْ شَيْئًا)
imândan yüz

409.6 döndürüv sebebli allahğa hiç nerse zarar qılmassız (أَنْ رَبِّي) düristlikde minim rabbim
(عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ)

409.7 her bir nerse üzerine şaqlavçudur ya‘nî her qayunıznıñ ‘amellerini bilür cezâ birüvden
ğâfil bolmas

409.8 (وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا) hüd qavmine ‘azâb birlen emrimiz kilgen zamânda (نَجَّيْنَاهُمْ) hüd
(‘aleyhi’s-selâm)ni ‘azâbdan

409.9 qutqarduq (وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ) dağı imân kitürgen âdemlerni hüd birlen birge
qutqarduq (بِرَحْمَةٍ مِنَّا)

409.10 özimizden bolğan raħmet sebebli * imân kitürgen âdemlerniñ cem‘isi dört miñ idi
digenler (وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ)

- 409.11 (عَذَابٌ عَظِيمٌ) hüdñi hem imān kitürgen qavmini qaṭı ve uluğ ‘azābdan qutqarduğ ya‘nı issi cil birlen ‘azābdan
- 409.12 cil hüd qavminiñ burunlarından kirüp dübürlenden çığar boldı digenler bu āyetde hüd ‘aleyhi’s-selām qavmni ‘azābdan
- 409.13 qutqaruvdan murād dünyā ve ahiret ‘azābından qutqaruv hem bu āyetde işāret bar hüd ‘aleyhi’s-selāmniñ imān
- 409.14 kitürmegen qavminiñ dünyāda helāk boluvları kibi āhiretde hem ‘azābda boluvlarına (وَتِلْكَ عَادٌ) bu zıkr
- 409.15 qılıngan qabile ‘ād kabilesidür (مَجِدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ) rableriniñ āyetlerine inkār itdiler (وَعَصُوا رَسُولَهُ)
- 409.16 dağı allahniñ resüllerine günāhlı boldılar bir resülge boy sunmav bütün resülge boy sunmav hükminde
- 409.17 çünki ümmetler her bir resülge boy şunuv birlen me’murlar (وَاتَّبَعُوا) dağı bu qabile (töbenleri) iyerdiler
- 409.18 (أَمْرٌ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيتٍ) her bir haqğa düşmān bolğan mütekebbirlerniñ qoşqan sözlerine ya‘nı imānğa ündegen
- 409.19 kişige iyeremeyince küfrge ündegen ādemlerge iyerdiler (وَأَنْبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً) ‘ād kabilesine bu
- 409.20 dünyāda la‘net iyertilmiş boldı (وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ) dağı kıyāmet küninde la‘net iyertilmiş boldı (أَلَا)
- 409.21 āgāh olıñız (أَنْ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ) düristlikde ‘ād qabilesi rablerine kāfir boldılar (أَلَا) āgāh
- 409.22 olıñız (يُعَذِّبُ الْعَادَ قَوْمَ هُودٍ) hüd qavmi bolğan ‘ād kabilesine allahniñ rağmetinden yıraqlıq (helāklik) bolsun
- 409.23 (وَالَّذِي نُنَادُوا بِأَخَاهُمْ صَالِحًا) dağı şemüd qabilesine qardeşleri şāliḥ ‘aleyhi’s-selāmni peygamber itüp yiberdük (قَالَ) şāliḥ
- 409.24 ‘aleyhi’s-selām eytdi (يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ) ey qavmim allahğa ‘ibādet qılıñız ya‘nı allahni birleñiz (مَا لَكُمْ مِنَ الْغَيْرَةِ)

409.25 sizniñ üçün bir allahdan başqa ma' būd yoqdur (هُوَ آتَشَاءُكُمْ مِنَ الْأَرْضِ) ol allahü te' ālā sizni yirden yaratdı

409.26 çünki ādem 'aleyhi's-selāmni hem ādem 'aleyhi's-selāmniñ nesli yaratılğan nuḫfelerniñ maddelerini tofrağdan

409.27 yaratdı (وَأَسْتَعْمِرَكُمْ فِيهَا) dağı sizni yirde 'ömr kiçirtti (فَأَسْتَعْمِرُوهُ) bes imān kitürüp

409.28 küfriñizni allahdan 'afv itüvni isteñiz (ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ) muniñ şoniñda allahğa 'ibādet birlen qayıñız

409.29 (أَنَّ رَبِّي) düristlikde minim rabbim (قَرِيبٌ مُّبِينٌ) raḫmeti yaqındur hem du'ā kıluvçınıñ du'āsını qabül itüvçidür

I / 410

410.1 (فَكَذَّبْتَ فَيُنَامِرُجُوا) ey şāliḫ (يَا صَالِحُ) ey şāliḫ (قَالُوا) eytdiler şāliḫ 'aleyhi's-selāmniñ qavmi taḫkiḫ bizniñ aramızda

410.2 baş boluvniñ ümīd itilgen ādem boldıñ (قَبْلَ هَذَا) sinden peyğamberlik da'vāsı ve dinge ündev şādir

410.3 bolmasdan ilk çünki aramızda fikrli ve toğrı birinçi ādem idiñ ammā bu işiñden soñ ümīd kisildi

410.4 (أَتَمَانَا أَنْ نَعْبُدَ) bizni 'ibādet kıluvımızdan tıyasun mı (مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا) atalarımız 'ibādet kılğan nerseden

410.5 (شَانِمْلARĞA 'IBĀDET KILUVDAN) (وَأَنَّا لَفِي شَكٍّ) dağı düristlikde biz şikdemiz (مِمَّا) şol nerseden

410.6 (تَدْعُونَا إِلَيْهِ) sin bizni ol nersege ündersün ya'nī sin bizni tevḫidke hem şanemler 'ibādetinden bizüvge

410.7 ündeysün likin biz şikdemiz (مُرِيبٌ) ḫayrān boluvğa tüşürüvçi şikdemiz (قَالَ يَا قَوْمِ) şāliḫ 'aleyhi's-selām eytdi

410.8 ey qavmim (أَرَأَيْتُمْ) ḫaber biriñiz miñe (أَنْ كُنْتُ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّي) eger min da'vā kılğan nersemniñ düristligi

410.9 üzerine rabbimden delil üzerinde bolsam (وَأَتَانِي مِنْهُ رَحْمَةٌ) dağı rabbim miñe öz tarafından raḫmet (peyğamberlik)

410.10 birse (فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ) bes kim yardım birür miñe allahniñ ‘azābından qutqaruvğa ya‘nī kim mini allahniñ

410.11 āzābından qutqarur (أَنْ عَصَيْتَهُ) eger rabbime vaħy qılğan nersesini irişdürüvde hem şirkden tıyuvda günāhlı

410.12 hem boy sunmavçı bolsam (فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ) bes ey qavmim siz atalarımız ‘ibādet qılğan nerseden

410.13 bizni tıyasun mı diğen söziñiz birlen miñe artdurmazsız minim öziñizni hasāret ve helāketke nisbet

410.14 birüvimden başkanı (وَيَا قَوْمِ) daħı şālih ‘aleyhi’s-selām eytdi ey qavmim (هَذِهِ نَافَةٌ لِلَّهِ) bu allahniñ ana tevesidür

410.15 (لَكُمْ آيَةٌ) sizniñ üçün ‘alāmet ve mu‘cize bolğan hālde (فَسَرُّوْهَا تَأْكُلُ فِي أَرْضِ اللَّهِ) bes bu teveni ihtiyārına

410.16 qoyıñız allahniñ yirinde aşasun (وَلَا تَمْسُرُوْهَا سُورَةً) ve bu tevege yavızlıq birlen tutunmañız ya‘nī boğazlamañız

410.17 (فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ) bes eger bu teveni boğazlasañız sizni yaqın bolğan ‘azāb tutar (فَعَقَرُوْهَا)

410.18 bes şālih ‘aleyhi’s-selāmniñ qavmi teveni boğazladılar (فَقَالِ تَهْتَمُّوا فِي دَارِكُمْ) bes şālih ‘aleyhi’s-selām qavmine

410.19 eytdi dünyāda bolğan yurtıñızda fā’ideleniñiz ya‘nī üyleriñizde tirüklik idiñiz (ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ) üç kün

410.20 ya‘nī çehārşenbe pençşenbe cum‘a kün (ذَلِكَ وَعَدٌ غَيْرٌ مُّكَذَّبٌ) bu va‘de yalğan bolmağan rast va‘dedür

410.21 (نَجِيْنَا صَالِحًا) bes şālih qavmine ‘azāb birlen emrimiz kilgen zamānda (فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا) şālih ‘aleyhi’s-selāmni

410.22 ‘azābdan qutqarduq (وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ) daħı şālih birlen birge imān kitürgen ādemlerni qutqarduq (بِرَحْمَةٍ)

410.23 (وَمَنْ خِزَىٰ يَوْمَئِذٍ) daħı şālihni hem imān kitürgen qavmni bu küñniñ (عَسَا)

410.24 rüsvâlıkından kütqarduk biz ya‘nî tavıř birlen helāk boluvdan (أَنَّ رَبَّكَ) ey muħammed ‘aleyhi’s-selām dūristlikde

410.25 siniñ rabbiñ (هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ) ol rabbiñniñ her nerse üzerine küçi yitküçidür hem her nerse üzerine

410.26 ğālibdür (وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا) daħı zulm kılğan ādemlerni tutdı ya‘nî imān kitürmegen řāliħ peygamber

410.27 şavmni (الصَّيْحَةُ) tavış ya‘nî cebrā il ‘aleyhi’s-selām kıçqurdı da küllisi bir yolu helāk boldılar (فَأَصْبَحُوا دِيَارَهُمْ)

410.28 (جَانِبِينَ) bes tizlerine çökkenleri ħālde yurtlarında meyyitler bolup evrildiler (كَانَ لَمْ يَغْتَوُوا فِيهَا)

I / 411

411.1 göyā ki yurtlarında turmağan kibi boldılar (أَنَّ نُوُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ) āġāħ oluñız (أَلَا) dūristlikde

411.2 řemūd řabilesi rablerine kāfir boldılar (أَلَا) āġāħ oluñız (بُعْدًا لِّلْمُؤَدِّ) allahniñ raħmetinden yıraqlıķ

411.3 (helāklik) řemūd řabilesinedür (وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا) ve taħķik bizniñ resüllerimiz (feriřtelerimiz) kildi

411.4 (إِبْرَاهِيمَ) ibrāħim ‘aleyhi’s-selāme (بِالْبَشَرِ) süyünç ħaber birlen ya‘nî iřħāķ hem aniñ řoñında ya‘kūb ‘aleyhi’s-

411.5 selāmnıñ dünyāġa kilüvi birlen yā ki lūt ‘aleyhi’s-selāmnıñ řavminiñ helāk boluvı birlen (فَالُوا سَلَامًا) bu ferिřteler

411.6 ibrāħim ‘aleyhi’s-selāme siñe selām bolsun didiler ya‘nî (سَلَامٌ عَلَيْكَ) didiler (فَال سَلَامٌ) ibrāħim ‘aleyhi’s-selām

411.7 eytdi sizge selām bolsun dip ya‘nî “ve ‘aleykümü’s-selām” didi (فَمَا لَبِثَ) bes ibrāħim ‘aleyhi’s-selāmdan kiçikmedi—

411.8 (أَنْ جَاءَ بِعَجَلٍ حَذِيقٍ) şuvurğan buzav itini kitürmekligi ya‘nî bik tiz kitürdi (فَلَمَّا رَأَىٰ آيَاتِيهِمْ) bes

411.9 ibrahîm ‘aleyhi’s-selâm ferîştelerniñ qollarını körgen zamânda (لَا تَصِلُ إِلَيْهِ) bozav itine irişmes körgen zamânda

411.10 ya‘nî ta‘âmğa ferîştelerniñ qollarını şozmağanlarını körgeç (نَسَكْرَهُمْ) ferîştelerni mekrüh kördi (وَأَوْجَسَ)

411.11 (مَلَهُمْ خَيْفَةً) dağı ferîştelerden qorquvını yaşırdı yâ‘nî qorqdı likin qoqğanlıqını bildürmedi (قَالُوا لَنْ نَخْفَى)

411.12 ferîştelere ibrahîm ‘aleyhi’s-selâmniñ qorqğannı bilgen zamânda eytdiler ey ibrahîm qorqma (أَنَا أُرْسَلْنَا)

411.13 (إِلَى قَوْمِ لُوطٍ) düristlikde biz lût qavmine yiberilmiş bolduq ya‘nî lût ‘aleyhi’s-selâm qavmini helâk kıılır üçün ammâ

411.14 ta‘âmiña qol şozmavımız çünki biz ferîştelere aşamaymız (وَأَمْرًا نُّقَاتِمُهُ) dağı ibrahîm ‘aleyhi’s-selâmniñ qatunı perde

411.15 arqında turadur idi (فَضَعَكُنَّ) bes qorquv kitüv sebebli yâ ki bozuq qavmni allahniñ helâk kııluvı

411.16 sebebli şâdlanuvından küldi yâ ki fikriniñ toğrılığı zâhir bolduqdan küldi çünki ibrahîm ‘aleyhi’s-selâmge

411.17 qatunı eyte iken bu lût qavmine ‘azâb iner ‘azâbdan qutuluvını allahdan şorağanda lûtını da qoş dip

411.18 (فَبَشِّرْنَا بِمَا كُنَّا نِسْأَلُكَ) bes ibrahîmniñ qatunına işhâq ‘aleyhi’s-selâmniñ dünyâğa kilüvi birlen süyünç birdük

411.19 (وَمَنْ وَرَاءَهُ اسْحَاقُ بِعَقُوبٍ) dağı işhâq şoñında ya‘küb ‘aleyhi’s-selâmniñ dünyâğa kilüvi birlen süyünç

411.20 birdük ya‘küb ‘aleyhi’s-selâm işhâq ‘aleyhi’s-selâmniñ balası (قَالَتْ) eytdi ibrahîmniñ qatunı (يَا وَيْلَعَا) ey

411.21 minim ‘aceb işim (أَلَسْتُ بِرَأْسِ عَجُوزٍ) eyâ min bala toğdururmun mı hâlbükim min qarçıqmun bu vaqtda qazret-i ibrahîmniñ

411.22 qatunı toqsan yaşında ba‘z sözde toqsan toqız yaşında idi digenler (وَهَذَا بَعْلَى شَيْخًا) dağı

411.23 bu zevcem ibrahîm ‘aleyhi’s-selâm qart bolğan hâlde bu vaqtında ibrahîm ‘aleyhi’s-selâm yüz yaşında ba‘z rivâyetde yüz

- 411.24 yigirmi yaşında idi digenler (أَنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ) dürüstlikde bu kadar yaşke irişken kıart birlen
- 411.25 kıarıkıdan bala boluv ‘ādetde elbette ‘aceb nersedür gerçi allahniñ kıudretine kıarağanda ‘aceb bolmasa da (قَالُوا)
- 411.26 eytdiler feriştelere kıazret-i ibrāhimiñ kıatunına (أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ) allahniñ emrinden ‘aceblenesün mi (رَحِمَتُ اللَّهِ)
- 411.27 (أَهْلَ الْبَيْتِ) sizniñ üzeriñizgedür (عَلَيْكُمْ) allahniñ rahmeti hem bereketleri (وَبَرَكَاتِهِ) ey ibrāhimiñ üy ehli
- 411.28 peygamberlik üyiniñ hem mu‘cize vākı‘a bolğan ornınıñ ehline ‘ādetde bolmağan iş ‘aceblene turğan nerse tügil
- 411.29 (أَنَّهُ كَانَ مِنْ عَجَائِبِ عَجَائِبٍ) dürüstlikde ol allahü te‘ālā her işde maıktavlıdır hem bik uluğdur (فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ)

I / 412

- 412.1 (وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى) kıorıuv (الرَّوْعِ) bes ibrāhimiñden kıitken zamānda (أَبْرَاهِيمَ) ibrāhime kıorıuv
- 412.2 ornına süyünç kıilgen zamānda (يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ) lūt kıavmi kıağında ibrāhimiñ feriştelere birlen cidāl
- 412.3 kıılışuv (nizā‘leşür) boldı ya‘nī lūt kıavmini helāk kıılsañız ol kıavm içinde lūt (‘aleyhi’s-selām)da
- 412.4 bar anı tiyüşleysiz dip cidāl kııldı (أَنَّ إِبْرَاهِيمَ) dürüstlikde ibrāhimiñ (‘aleyhi’s-selām) (لَعَالِيَهُمْ) aşuıkmay
- 412.5 turğan şefkıatli ādemdür (أَدْوَابٍ) köp āh kıılıvçı ve kıasretlenüvçidir (مُعْتَبٍ) allahğa kıaytuvçıdır (بِأَبْرَاهِيمَ)
- 412.6 ey ibrāhimiñ diyü feriştelere eytdiler (أَعْرَضَ عَنْ هَذَا) bu kııçkırışuvdan yüz döndür (أَنَّهُ) dürüstlikde şā‘n
- 412.7 (فَتَجَاءُ أَمْرُ رَبِّكَ) taıkıık lūt (‘aleyhi’s-selām) kıavmi helāk itüv birlen rabbiñniñ emri kııldı (وَأَتَمَّتْ) dağı

- 412.8 dürüstlikde lût kavmi (أَنْبِيَاءُ) lût kavmine kilgüçidür (عَذَابٌ غَيْرٌ مُّرَدَّدٌ) cidāl birlen kaytarılmış
- 412.9 bolmay turğan ‘azāb (وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا) ilçi feriştelermiz lût (‘aleyhi’s-selām)ğa kilgenleri zamānda
- 412.10 (رِضَاقٌ بِهِمْ ذُرْعًا) lût (‘aleyhi’s-selām) bu ilçilerniñ kilüvi sebebli kayğurdı (رِضَاقٌ بِهِمْ ذُرْعًا) dağı bu ferişterniñ
- 412.11 kilüvi sebebli kökrek yüzinden țar idi ya‘nī kökregi țar boldı (رَقَالَ هُنَا يَوْمَ عَصِيبٍ) dağı
- 412.12 lût (‘aleyhi’s-selām) eytdi bu kün țatı ve ağır kündür dip (وَجَاءَهُ قَوْمَهُ) dağı lûtıñ kavmi feriştelere kilgenni
- 412.13 bilgeç kildi (بِهِمْ عَمُونَ) așuğğanları hâlde (لِأَجْلِهِ) lût ‘aleyhi’s-selāmge (üyine) (وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا) lût ‘aleyhi’s-
- 412.14 selām kavmi feriştelere kilmesden burun boldılar (يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ) yavız işlerini işler boldılar ya‘nī livātā
- 412.15 kılur boldılar feriştelere kilgenni bilgeç hem şol niyet birlen kildiler (قَالَ يَا قَوْمِ) lût ‘aleyhi’s-selām eytdi
- 412.16 ey kavmim (هَؤُلَاءِ بَنَاتِي) muña bular kızlarım kızlarımıñı çiftleniñiz didi mundan ilk hâzret-i lûtıñıñ
- 412.17 kızlarını kavmi şorasa da șabâhatlikleri üçün hem kifâ’et yoqlıq üçün birmeydür idi ammā
- 412.18 konaqlarınıñ hürmetini șaqlav üçün birmege rāzı boldılar (hâzret-i lûtıñıñ şerī’ atde müselmanı kâfirge
- 412.19 nikâhlemek dürist bolğan) yā ki kızlardan murād kavminiñ özleriniñ hâzunları çünki her bir peygamber
- 412.20 terbiye ve şefkat cihetinden ümmetine ata bola peygamberniñ hâzunı ümmetiniñ hâzunlarına ana bolduğı kibi (مَنْ)
- 412.21 (أَطْمَرُكُمْ) kızlarım livātā kıluvğa țağanda sizniñ üçün pākrekdür (فَاتَّقُوا اللَّهَ) bes livātā kıluvda
- 412.22 allahdan qorqıñız (وَلَا تُخْزَوْنَ فِي ضَيْفِي) dağı konaqlarım aldında mini rüsvây kılmañız çünki kişiniñ

412.23 qonağını rüsvây itüv ‘ayn-ı hocanı rüsvây itüv bola (الْيَسَّ مِنْكُمْ) sizlerden yok mı
(رَجُلٌ رَشِيدٌ) toğrı

412.24 ve yağşı ir (فَالْوَالِقَاتُ عَلِمَتْ) lüt ‘aleyhi’s-selāmnıñ qavmi eytdiler ey lüt tağkık sin
bildiñ (مَالِنَا فِي بَنَاتِكَ)

412.25 (مِنْ حَقِّ) bizniñ üçün siniñ kızlaruñ da haqq ve hācet yoqlıqñı ya‘nı bizge kızlaruñ hācet
tügil (وَأَنْتَ لَعَلَّمْتَ)

412.26 (هَآلَ) dağı düristlikde sin bizniñ nerse tilegenimizni bilesün bizge irler kirek (هَآلَ)
lüt ‘ahm eytdi (لَوَآلَ)

412.27 (أَوْ آوَى إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ) eger minim üçün sizge qudret bolsa idi (أَوْ آوَى إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ) yā ki miñe
qatılıqda tağ kibi

412.28 bolğan qabālege qoşuluv mümkün bolsa idi ya‘nı eger minim sizni yiberürge özimniñ
qıvvetim yitse idi yā ki ikinci

412.29 ir qabālege qoşulup alar sebebli sizni yiberürge qıvvetim yitse idi elbette sizni qavlap
yiberür
idim likin

I / 413

413.1 munday mādđi qıvvet minde yoğ qazret-i lüt qavmi ferishtelerge yavız qasd birlen kilgeç
qabqasını bikledi

413.2 qabkanıñ içki yağından qavmi birlen kıçkuruşdı ve qavmine va‘az kıldı qavmi hiç qabül
itmediler kıyma aşı

413.3 kire başladılar qazret-i lüt bik hafāğa tüşdi ferishteler qazret-i lütniñ hafāğa tüşdüğini
bilgeç

413.4 iħtiyārlarına qoy hiç zarar kıla almaslar didiler niteki allahü te‘ālā eyte (قَالُوا يَا لِرُطُ) ferishteler
eytdiler

413.5 ey lüt (أَنْتَ أَرْسَلْتَ رَبَّنَا) düristlikde biz rabbiñniñ ilçilerimiz (لَنْ يَصُلُوا إِلَيْكَ) qavmiñ siñe
zarar itüvge

413.6 irişmesler diyü şundan şoñ lüt ‘aleyhi’s-selāmnıñ qavmi kirdiler qazret-i cebrā’ıl qanaı
ile şoğdı hemmesi

413.7 közsiz boldılar bik qorqup lût üyinde sihrçiler bar diyüp çıgup kitdiler (فَأَسْرَبَ أَهْلُكَ) bes ehliñ

413.8 birlen sihr kııl (بِقَطْعِ مِنَ اللَّيْلِ) kiçden bir kiseginde (وَلَا يَلْتَمِسُ مِنْكُمْ أَحَدٌ) sizden hiç biriñiz seyr kıılmay

413.9 qalmasun yā ki arqına eylenüp karamasun (الْأَمْرَ أَتَيْتُكَ) meger hatuniñ birlen seyr kıılma (أَنَّهُ مُصِيبُهَا) düristlikde

413.10 şa'n ol hatuniña irişüvçidür (مَا أَصَابَهُمْ) qavmiñe irişken nerse helāklik hazret-i lût qavminiñ helāket

413.11 vaqti qayçan didi şundan soñ feriştelere eytdiler (أَنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ) düristlikde qavmiñniñ helāk

413.12 boluv va' deleri tañ vaqtidür (الْبَيْتُ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ) tañ yaqın tügil mi didiler bu sözni hazret-i lût

413.13 helāklik vaqtı aşuqdurğaç eytdiler (فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا) bes lût qavmine 'azāb birlen emrimiz kilgen zamānda

413.14 (جَعَلْنَا أَعْيُنَهُمْ سَفَهًا) feriştelimiz sebebli lût qavminiñ qaryeleriniñ üstüni ast kılduq hazret-i cebrā' il

413.15 lût qavminiñ qaryeleriniñ astına qanaqtı tıgup kökge köterdi muniñ soñında eylendürüp qabladi

413.16 digenler (وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا) dağı lût qavminiñ qaryesi üzerine yağdurduq biz (مَجَارَةً مِنْ سَجِيلٍ) otdan

413.17 kızdurulğan taşlarını (مَنْحُورٍ) lût qavminiñ 'azābı için hazirlengen taşdan (مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ)

413.18 ey muhammed ('aleyhi's-selām) rabbiñ huzurında 'azāb için 'alāmetlenmiş bolğan hālde ol taş ya'nī 'alāmetlengen

413.19 hālde yağdurduq (وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بَبْغِيذٍ) ve ol taşlar ya'nī yağduruv zulm kıluvçılardan yırağ

413.20 tügildür ya'nī her bir zālimge zulmi sebebli taş yağdurulsa yırağ iş tügildür bu āyetde her zālimge

413.21 va' id bar (وَالْمَدِينِ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا) dağı medyen ibrahim 'aleyhi's-selam oğlu medyen balaları ehline qardeşleri

413.22 şu' ayyib 'aleyhi's-selamı peygamber itüp yiberdük (قَالَ) şu' ayyib 'aleyhi's-selam eytdi (يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ) ey qavmim

413.23 allahğa 'ibadet qılıñız ya'nī allahı birleñiz (مَالِكُمْ مِنْ آلِهِ غَيْرٌ) sizniñ üçün allahdan başqa ma' būd bolmadı

413.24 (وَلَا تَنْفَعُ صَوَالِمِكُمْ وَالْمِيزَانَ) dağı keyl (şavt birlen) hem vezn (ağırlıq) birlen ölçegende kimitmeñiz

413.25 diyü şu' ayyib 'aleyhi's-selam evvel her işiniñ başı bolğan tevḥidke qavmini ündedi soñra 'adet itken ölçevde

413.26 ḥıyānetlerinden tıydı (أَلَيْسَ بِخَيْرٍ) düristlikde min sizni izgülikde (baylıqda) köremün

413.27 ya'nī sizniñ baylıqñız bar ölçevde ḥıyānet qılup kişi ḥaḳnı aşav sizge tiyüş tügil (وَأَنِّي أَخَافُ)

413.28 dağı min sizniñ üzeriñizge qorqamun (عَنَابُ يَوْمٍ مُّحِيطٍ) bütün ādemini çulğap aluvçı qıyāmet küniñ

413.29 yā ki helāk itüvçi küniñ 'azābından (وَيَا قَوْمِ) dağı şu' ayyib 'aleyhi's-selam eytdi ey qavmim (أَوْفُوا)

I / 414

414.1 (بِالْمِيزَانِ) toğrılıq birlen (الْمِيزَانَ وَالْمِيزَانَ) kil birlen dağı vezn birlen ölçevde kāmil qılıñız

414.2 (وَلَا تَبْغَسُوا النَّاسَ أَنْيَاءَهُمْ) dağı ādemleriñ nerselerini kimitmeñiz (وَلَا تَعْمُرُوا فِي الْأَرْضِ مَفْسِدِينَ)

414.3 dağı yirde bozuqlıq qılğan ḥalde yürümeñiz ağırlav ve yol kisüv hem talav kibi işleri qılmañız

414.4 (بَقِيَّتُ اللَّهِ غَيْرَ لَكُمْ) allahü te'ālānıñ ḥelāl qılup qaldurğan nersesi sizniñ üçün izgürekdür

414.5 (وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ) eger siz minim sözime oşanuvçılardan bolsañız (أَن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ) ve min sizniñ

414.6 üzeriñizge şaqçı tügilmün ya‘nī min sizni qabāḥat işlerden şaklay almaym (قَالُوا يَا شُعَيْبُ) şu‘ayyib ‘aleyhi’s-selāmniñ

414.7 qavmi eytdiler ey şu‘ayyib (أَصَلَوْتِكَ تَامُرُكَ) siniñ namāziñ mı sine qoşa (أَن نَتْرُكَ) bizniñ qoymaqlıgımız

414.8 birlen (مَا يَعْْبُدُ آبَاؤُنَا) atalarımız ‘ibādet qılğan nerseni (وَأَن نَفْعَلُ فِي أَمْوَالِنَا) yeise mällarımızda

414.9 qılmaqlıgımızni qoyuv birlen (مَا نَشَاءُ) tilegen nersemizni şu‘ayyib ‘aleyhi’s-selām köp namāz oquvçı bolğan şuniñ

414.10 üçün qavmi köp namāz oquğanğa mı sin bizge ma‘būdlerimizge ‘ibādet qıluvni qoyuvğa yā ki öz mällarımızda

414.11 tilegenimizçe taşarruf qıluvni qoyuvğa qoşasun didiler elbette siniñ qoşuvıñniñ sebebi namāz bolmaşka kirek

414.12 başqa vesvese bolurğa qirek didiler (أَنَّكَ) düristlikde sin ey şu‘ayyib ‘aleyhi’s-selām (لَأَنْتَ الْعَلِيمُ الرَّشِيدُ)

414.13 elbette sin şefqatlisün hem ḥaqq ve ḥaqlıqdasun “bu sözni ḥorlap eytdiler” (قَالَ يَا قَوْمِ) şu‘ayyib

414.14 ‘aleyhi’s-selām eytdi ey qavmim (أَرَأَيْتُمْ) ḥaber biriñiz miñe (أَن كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ) eger min da‘vā qılğan

414.15 nersem üzerine delilde bolsam (مَنْ رَبِّي) rabbimden (وَرَبِّيَ مِنْهُ) daḥı rabbim özinden irişdürse

414.16 miñe (رَزَقًا حَسَنًا) körkem rızqni ya‘nī rabbim miñe rūḥāniyyet ve cismāniyyet sa‘ādetni irişdüre

414.17 turup vaḥy qılğan nersesinde miñe ḥıyānet mümkün bolur mı? elbette mümkün tügil (وَمَا أُرِيدُ)

414.18 (أَن أَخَالَفَكُمُ) daḥı min sizge ḥilāflıq qıluvni tilemeym (إِلَىٰ مَا) şol nerseni qıluvğa avişkanım ḥālde

414.19 (أَتَهَاكُمُ عَنْهُ) ol nerseden sizni tıydım ya‘nī sizni tıyğan nerseni özüm qıluvçı tügilmün

414.20 (أَلَا أُرِيدُ) tilemeym min (أَلَا الْأَصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُمْ) meger kuvvetimden kilgen qadar sizni iřlāh kıluvnı

414.21 (halklarıñıznı tüzetüvni) tileymün ya‘nī sizge ma‘rūf birlen qoşuvımdan maqsūdım hem sizni naçar işlerden

414.22 tıyuvımdan maqsūdım iřlāhdur başqa nerse tügildür elbette siz de ařlā řalāh yoř min sizge üç türlü haşnı

414.23 ri ‘āye kıluv birlen emr kılam evvel hařk allahnı ikinçi öz hařkıñıznı üçünçi bendeler hařkıñı (وَمَا تَوْفِيقِي)

414.24 haşğa işişür üçün minim muvaffaş boluvım tügildür (أَلَا بِاللَّهِ) meger allahnıñ yardemi birlendür (عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ)

414.25 ol allah üzerene işlerimni şabşurdım min (وَأَلَيْهِ أَنِيبُ) ve ol allahğa şayturmun min (وَيَا قَوْمِ) dağı şalıh

414.26 ‘aleyhi’s-selām eytdi ey řavmim (لَا يَجْرُ مِنْكُمْ شِقَاقِي) miñe dūřmānlıķıñız sizge kesb itmesün yüklemesün (أَنْ يُصِيبَكُمْ)

414.27 sizge iřiřüvni (مِثْلَ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ) nūh ‘aleyhi’s-selām řavmine iřiřken nerseniñ meřeli řuğa ğarř bolup helāk

414.28 boluv (أَوْ قَوْمِ هُودٍ) yeise hūd ‘aleyhi’selām řavmine iřiřken nerseniñ meřeli cil birlen helāk boluv (أَوْ قَوْمِ صَالِحٍ)

414.29 yeise şalıh ‘aleyhi’s-selāmıñ şavmine işişken nerseniñ meşeli şavış birlen helāk boluv (وَمَا قَوْمِ لُوطٍ مِنْكُمْ) ve sizlerden

I / 415

415.1 lūt ‘aleyhi’s-selām řavmi tügildür (بِجَعَلِيكُمْ) yırař ya‘nī eger lūt řavminden ilk bolğan řavmleriniñ hāllerinden ‘ibret

415.2 almasañız lūt řavminden ‘ibret alıñız çünki lūt řavmi sizden yırař tügildür bes lūt řavmine iřiřken

415.3 ‘azābnıñ meřeliniñ sizge işişüvi de yıraç bolmas (وَأَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ) dağı şılğan ğünāhlarıñızdan

415.4 rabiñizden yarlıkamaq isteñiz (مُسْتَوْبُوا إِلَيْهِ) munıñ soñında rabbiñizge tã'ât birlen kaytıñız (أَنْ رَبِّي رَحِيمٌ)

415.5 düristlikde rabbim tevbe kıluvçılarga uluğ raħmet iyesidür (وَدُّودٌ) hem tevbe kıluvçılarını dost körüvçidür

415.6 (مَا نَنْفَعُ كَثِيرًا مِّمَّا نَقُولُ) bes eytken nerseden köpisini (قَالُوا يَا شُعَيْبُ)

415.7 añlamaymız añlamavları 'ağllarında ve fikrlerinde kimçilik üçün yâ ki bu sözni ħorlap eytdiler (وَأَنَا)

415.8 (لَنْ نَرَاكَ فِيْنَا ضَعِيفًا) daħı biz sini aramızda za'if köremiz bizniñ ħağda hiç nerse kılurğa ħolıñdan

415.9 kilmes (وَلَوْلَا رَهْطُكَ) ve eger bizniñ aramızda bizniñ milletimizde bolğan ħavmiñ bolmasa idi ya'nı alarnıñ

415.10 ħürmetini şağlamasağ idi (لَرَجَمْنَاكَ) biz sini taş birlen atıp ötürür idük (وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بَعِيدٌ) bizniñ

415.11 üzerimizge sin bik ħadrlı tügilsün (قَالَ يَا قَوْمِ) şu 'ayyib 'aleyhi's-selâm eytdi ey ħavmim (أَرْهَطِي أَعْرَابِيكُمْ)

415.12 (مِنَ اللَّهِ) minim ħavmim sizniñ üzeriñizge allahdan da ħadrlirek mi mini ħavmim ħürmeti üçün öltürmey ħaldurasız da ve allah

415.13 rızālıķı üçün mini şağlamaysız (وَأَتَّخَذَ تَمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا) daħı allahnı arlarıñızğa taşlanmış itüp

415.14 tutdıñız (أَنْ رَبِّي) düristlikde rabbim (بِمَا تَعْمَلُونَ مَحِيطٌ) sizniñ ħılğan 'ameliñizni kâmil bilgüçidür (وَيَا قَوْمِ) daħı

415.15 şu 'ayyib 'aleyhi's-selâm eytdi ey ħavmim (أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ) öziñizniñ ħaliñiz üzerine 'amel ħılıñız (إِنِّي عَامِلٌ)

415.16 düristlikde min hem öz ħalim üzerine 'amel kıluvçımın (سَوْفَ تَعْلَمُونَ) tiz bilürsüz (مَنْ يَأْتِهِمْ)

415.17 sizge mi miñe mi (عَذَابٌ يُغْزِيهِ) kilgen ħişini rüsvây kıla turğan 'azâb (وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ) daħı kim

415.18 yalğançı idüğini tiz bilürsüz ya'nī siz yalğançı mu min mü (أَرْتَفِيؤُوا) ve min eytken nerseni kütiñiz

415.19 (أَنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ) düristlikde min de sizniñ birlen birge kütüküçimün (وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا) şu' ayyib kavmine 'azāb

415.20 birlen emrimiz kilgen zamanda (نَجَّيْنَا شُعَيْبًا) şu' ayyibni 'azābdan kütükarduk (وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ) dağı

415.21 şu' ayyib birlen birge imān kitürgen ādemlerni 'azābdan kütükarduk (بِرُحْمَةٍ مِنَّا) özimizden raḥmet birlen

415.22 (وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا) dağı şu' ayyib kavminden zūlm kılğan ādemlerni tutdı (الصَّيْحَةَ) tavış ḥazret-i

415.23 cebrā'il kışkurdı da hemmesi birden helāk boldı digenler (فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَانِبِينَ) bes yurtlarında

415.24 tizleri üzerine çökkenleri ḥalde ölükler bolup evrildiler (كَانَ لَمْ يَغْتَوُوا فِيهَا) göyā ki yurtlarında

415.25 turmağan kibi oldılar (أَلَّا) āgāh oliñiz (بَعْدَ الْمَلِيئِينَ) medyen ehline raḥmetden yıraqlık (helāklik)

415.26 olsun (كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ) niteki şemūd kabilesi raḥmetden yırağ boldı (helāk boldı) şālih 'aleyhi's-selām

415.27 kavmi bolğan şemūd kabilesi de tavış birlen helāk boldı likin alarnıñ tavışı astlarından şu' ayyib 'aleyhi's-selāmniñ

415.28 kavmi bolğan medyen ehliniñ tavışı üstlerinden boldı digenler (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ) ve taḥkik mūsā 'aleyhi's-

415.29 selāmni peygamber itüp yiberdük biz (بِآيَاتِنَا) āyetlerimiz "tevrāt" birlen (رُسُلًا مُّبِينِينَ) dağı zāhir bolğan mu' cizeler

I / 416

416.1 birlen (إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ) fir'avunge hem fir'avunniñ kavmine yiberdük (فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ) bes fir'avun kavmi

416.2 azgünlükğa çomğan fir‘avunge iyerdiler haqlıqğa ündegüçi müsāğa iyermediler

(وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ)

416.3 ve fir‘avunniñ işi haqlıq ve toğrılıq tügildür belki azgünlük ve bātılıqdur

(يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)

416.4 fir‘avun kıyāmet küniñde tamuğğa kirgende qavmine ilk bolur dünyāda azgünlükda ilk bolğan kibi

416.5 (وَبَشِّرِ الثَّوَادِ) bes qavmni oqqa kiritür (فَأَرْزُقْهُمْ النَّارَ) fir‘avunlar kilgen orun

416.6 (tamuğ) nı yavız orun boldı çünki müverrid (şu orni) ki ‘ādetde yüreklerini şalkunlatuv

416.7 ve şuşağanlıqını yiberüv üçün kiline hālbükim tamuğ munıñ hilāfinça yüreklerini yandura şuşavnı arttura

416.8 (وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ) dağı fir‘avunge bu dünyāda la‘net iyertilmiş boldı (وَأَتَّبِعُوا فِي نَفْسِهِ لَعْنَةً)

dağı

416.9 kıyāmet küniñde la‘net iyertilmiş boldı ya‘nī dünyā ve ahiret mel‘ün boldılar

(بَشِّرِ الرَّفِثَةَ الْكَافِرِينَ)

416.10 dārında la‘netni yavız birilmiş yardım boldı ya‘nī fir‘avunge birilmiş yardım dārında mel‘ün boluv

416.11 elbette bu yavız yardemdür (ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغُرَى) bu haber helāk qılınmış qaryelerniñ haberlerindendür

416.12 (نَقَصَهُ عَلَيْكَ) ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) bu haberni sine beyān qılurmız

(مِنْهَا قَاتِمٌ) bu ehli helāk qılınğan

416.13 qaryelerden orılmağan iğın kibi başup turuvçısı bardur qaryeleri helāk qılınmağan ehilleri gine

416.14 helāk qılınğan bolsa (وَحَصِيَّتٌ) dağı bu qaryelerniñ orılğan iğın kibi eşeri gine qalğanları bardur

416.15 eger qaryeleri birlen ehlleri birge helāk qılınğan bolsa (وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ) bu qarye ehlleri helāk itüv

416.16 sebebli biz alarğa zulum qılmaduq (وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ) ve likin ol qarye ehlleri özlerine özleri

416.17 zulum qıldılar ya‘nī özlerine helāk itüvni müceb bolğan işlerni qıldılar (فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ)

bes biz

416.18 ehllerini helāk itken qarye ehllerinden muñsız qılmadı ya'nî 'azābnı ve helāketni yibermedi (الْمَنَّهُمْ)

416.19 (الَّتِي) şunday ma'büdlerni (بِتَعْمُرُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) ol ma'büdlerge 'ibādet qılurlar allahğa 'ibādet qıluvdan

416.20 başqa (مِنْ شَيْءٍ) hiç nerseden muñsız qılmadı (أَلَمْ يَأْتِ أَمْرُ رَبِّكَ) ey muħammed ('aleyhi's-selām) rabbiñniñ emri

416.21 kilgen zamānda (وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا تَنْبِيْهًا) daħı ol ma'büdler helāklikden başkanı ol helāk qılınğan

416.22 qavmge artdurmadılar (وَكُنْزِكَ) oşandaq ya'nî ötkendegi qavmni allahniñ 'azāb birlen tutuvı kibidür

416.23 (إِذَا أَخَذْنَا الْقُرَى) ey muħammed ('aleyhi's-selām) rabbiñniñ tutuvı (وَهِيَ) her qayčan qarye ehllerini tutsa

416.24 (ظَالِمَةً) ħālbükim ol qarye (ehli) zulm qıluvçı bolsa ya'nî zulm qılınğan ħālede tutsa (أَنْ أَخَذْنَا) düristlikde

416.25 rabbiñniñ tutuvı (أَلَيْمٌ شَدِيدٌ) rencitküçidür hem qatıdur (أَنْ فِي ذَلِكَ) düristlikde helāk bolğan ümmetlerniñ

416.26 qışşalarında bolğuçıdur (لَايَةً) uluğ 'ibret (لَمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ) ahiret 'azābından qorqğan kişige

416.27 (ذَلِكَ يَوْمٌ) bu qiyāmet küni şunday kündür (مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ) bu kün üçün (künd⁵) ādemler cıyılmışdur

416.28 (وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ) daħı bu qiyāmet küni kök ehleri daħı yir ehleri ħāzir bolmış kündür (وَمَا)

416.29 (نُؤَخِرُهُ) ve bu qiyāmet küni kiçüktürmemiz (الْأَجَلَ مُعْتَدُونَ) meger şanalmış müddet üçün gine kiçüktürürmiz (يَوْمٌ)

I / 417

417.1 (يَأْتِ) qiyāmet küni şunday kündür kilür ol kün ya'nî ol qiyāmet küni kilgen künde

⁵ "könde" olmalı

417.2 (لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ) hiç bir nefis söyleşmes (الْأَبَادِنَهُ) meger allahü te‘ālānıñ izni birlen gine söyleşür

417.3 (فَمِنْهُمْ شَقِيحٌ وَسَعِيدٌ) bes halk cümlesinden bardur yavız bolğanları dağı izgü bolğanları (فَأَمَّا)

417.4 ammā yavız bolğan ādemler (فَفِي النَّارِ) bes alar tamuğdadur (أَهْمَ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ)

417.5 yavızlar üçün tamuğda қаtı ve za‘if tavış bardur ya‘nī ba‘zısı bik қаtı қıçқırur ba‘zısı aқrunraq

417.6 қıçқırur (عَالِبِينَ فِيهَا) ol tamuğda meñgü қалғанları ҳâlde (مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ) ahiret kökleri

417.7 birlen ahiret yirleri hemişe bolğan müddetde yā ki semāvāt-ı arzdan fevķ birlen taht-ı murād ya‘nī üst birlen

417.8 ast hemişe bolğan müddetde elbette üst birle astқа zevāl kilmey yeise bu söz ‘arablarnıñ temşillerine

417.9 binā’ bolur çünki ‘arablar eyteler semāvāt ve arzıñ devāmı müddetinde siñe kilmem diyü murādları meñgü

417.10 kilmessizlik bes te’yidden ta‘bīr bola (الْأَمَانَةُ رَبُّكَ) meger tamuğda meñgü kalmaslar rabbiñniñ tilevi

417.11 vaқtinde elbette müselmānlardan bolğan yavızlar allahü te‘ālā tilegen vaқtde tamuğdan çıғаçaқlar (إِنَّ رَبَّكَ)

417.12 ey muħammed düristlikde siniñ rabbiñ (فَعَالَ لَهَا يُرِيدُ) tilegen nersesini қıluvçudur (وَأَمَّا الْكَلْبُ سَعْبُورًا)

417.13 ve ammā izgü bolğan ādemler (فَفِي الْجَنَّةِ) bes ucmağdadur (عَالِبِينَ فِيهَا) ucmağda meñgü қалғанları

417.14 ҳâlde (مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ) kökler ve yirler hemişe bolğan müddetde (الْأَمَانَةُ رَبُّكَ) meger ucmağda

417.15 meñgü қалmaslar rabbiñniñ tilevi vaқtında (عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْتُوذٍ) kisilmiş bolmağan şevābnı birilmiş boldı

417.16 alarğa bu iki orundağı istisnālarda bir az şübhe bolduğı üçün taħķiķ қıluv münāsib körildi

417.17 evvelgi āyetde istiṣnā'-i 'azāb nārda meñgü boluvdan çünki ehl-i nār oṭ 'azābında meñgü bolmaylar belki

417.18 şalkunlık birlen ve başqa türli 'azāblar birlen de 'azāb kılınalar yā ki müselmānlarnıñ fāsıqları müsteṣnā

417.19 bolurlar alar elbette tamuğda meñgü qalmaylar küllisi tamuğda meñgü tügil dip bola ba' zısı meñgü bolmağanda

417.20 çünki külden hükminiñ zevāline ba' zıdan hükminiñ zevāli bite bu fāsıq mü'minler günāhları sebebli şakıy bolsalar da

417.21 imanları sebebli sa'idlerdür yā ki “**ل**” men ma'nāsında ya'nī allahü te'ālā tilegen menler meñgü qalmas ma'nāsında

417.22 bola iñ şoñından tamuğdan çıgup cehennemīyyūn aṭalğan fırqa bolalar hem bularnı ehl-i cennetden de istiṣnā'

417.23 yaray çünki köp künler tamuğda boluvları sebebli cennetde meñgü bolmadılar dip bola ikinçi āyetde

417.24 istiṣnā-ı na'im cennetde meñgü boluvdan çünki ehl-i cennet üçün cennetden başqa uluğraq ni'metler de bar ru'yet

417.25 allahü rıdvān allahü kibi ebū harīre resūl allahdan rivāyet kıla her iki āyetde istiṣnā ehl-i cennet üçün diyü

417.26 ma'nāsı bola günāhlı mü'min tamuğda meñgü qalmay çünki bir vaqt çığaçaq hem ucmağda meñgü bolmay çünki

417.27 başda kişiler ile birge ucmağğa kirmedi (فَلَا تُكْفِرُوا بِاللَّهِ فِي دِينِكُمْ) bes ey muḥammed 'aleyhi's-selām şikde bolma sin (مَنْ)

417.28 (مَنْ يَعْْبُدْهُ وَهُوَ كُفْرًا) bu müşriklerniñ 'ibādet kılğan nerselerinde azğunlık boluvında (مَنْ يَعْْبُدْهُ وَهُوَ كُفْرًا) bu müşrikler 'ibādet

417.29 kılmalar (أَلَا كَمَا يَعْبُدُونَ آبَاءَهُمْ) meger ataları 'ibādet kılduğı kibi 'ibādet kılırlar (وَمَنْ قَبْلَهُ) mundan ilk

I / 418

418.1 ya'nī bular hem ataları şikde berāberdür (وَأَنَا لَمَنْزُومٌ مِمَّنْ) dağı düristlikde biz alarğa 'azābdan

418.2 bolğan ülüşlerini kāmil birüvçimiz (غَيْرِ مَفْقُودٍ) ol ülüş kimitilmiş bolmağan ḥalde (وَلَقَدْ آتَيْنَا)

- 418.3 (فَأَتَيْنَاهُ) bes ol kitābda (مُوسَىٰ الْكِتَابِ) ve taḥkīk biz müsā ‘aleyhi’s-selāmğa tevrāt kitābnı birdük
- 418.4 iḥtilāf kılındı ba‘ zısı imān kitürdi ba‘ zısı inkār itdi şunuñ kibi bu müşrikler de qurānda
- 418.5 iḥtilāf itdi (وَأُولَا كَلِمَةً سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ) eger de ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām rabbiñden ilk bolğan söz bolmasa
- 418.6 idi ya‘nī kıyāmet künine qadar mühlet birüv birlen söz ilk bolmağan bolsa idi (لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ) elbette bu
- 418.7 müşrikler arasında dünyāda ḥükm kılınur idi (وَأَنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مَقَرٍّ) daḡı düristlikde qavmiñniñ kāfirleri elbette
- 418.8 qurāndan şikdedür (مُرِيْبٍ) iḥtiyārsızlıqñı müceb bolğan şikdedür (وَأَنَّ كَلَامًا) daḡı qavmiñden iḥtilāf
- 418.9 qılğan mü‘minler birlen kāfirlerden her birisi (أَمَّا لِيُؤْفِيَهُمْ رَبِّكَ) elbette rabbiñ kāmil birür (أَعْمَالِهِمْ) ‘amelleriniñ
- 418.10 cezāsını (قَاتِلُهُ) düristlikde rabbiñ (بِمَا يَعْمَلُونَ خَيْرًا) qavmiñniñ ‘amel qılğan nerselerin zahirini hem bātınını
- 418.11 bilgüçidür (فَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ) bes ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām niteki buyuruldıñ şulay ḡalıqda toḡrı
- 418.12 bol (وَمَنْ تَابَ مَعَكَ) daḡı siniñ birlen birge şirkden tevbe itüp imān kitürgen ādemler ḡalıqda toḡrı
- 418.13 bolsun (وَلَا تَطْغَرُوا) daḡı öziñizge ta‘yīn qılınğan çikden çikmañız (نَهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا) düristlikde
- 418.14 allahü te‘ālā sizniñ işlegen nerseñizni körgüçidür * beyzāvī iyesi eyte bu āyetde nusūsğa taşarrufsız ğına
- 418.15 iyerüvniñ vüçübına delālet bardı ḡattā naşlarnıñ zāhirlerine ḡaml kılınuvına (وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا)
- 418.16 daḡı zılm kıluvçı ādemlerge meyl kıılmañız (فَقَسَمْتُ لَكُمُ النَّارَ) bes eger de zılm kıluvçı ādemlerge iyerseñiz
- 418.17 öziñizni tamuğ oḡı tutar (وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ) daḡı allahdan başqa sizniñ üçün yoḡdur (مِنْ أَوْلِيَاءِهِمْ)

418.18 yardım birüvçilerden (ثُمَّ لَا تَنْصُرُونَ) muniñ şoñında yardım birilmiş bolmassız * allahü te‘ālā namāz vaqtları

418.19 haqında zıkr kıılınacaq āyetini indürdi (وَأَقِمِ الصَّلَاةَ) ey muhammed ‘aleyhi’s-selām namāznı oqu sin (طَرَفِ النَّهَارِ)

418.20 kündizniñ iki tarafında ya‘nī irtede ve kiçde irteden irte namāzı murād-ı ‘ışayeden öyle yā ikindi

418.21 namāzı murād (وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ) dağı kiçniñ kündizniñ āhirine yaqın bolğan sā‘atlerinde namāz oqu sin

418.22 ya‘nī aqşam birlen yassı‘ namāznı (أَنَّ الْعَسَنَاتِ) düristlikde izgülikler ya‘nī biş vaqt namāz (يَنْهَبِينَ)

418.23 (ذِكْرِي لِلتَّاكِرِينَ) bu qurān (ذَلِكَ) yavızlıqları yiberürler (السَّيِّئَاتِ) va‘azlanuvçılarga va‘azdur

418.24 (وَأَصْبِرْ) emr kıılınğan nerseñni kıluvda ve tıyılğan nerseñden tıyıluvda şabrılıq kııl (فَإِنَّ اللَّهَ) bes

418.25 düristlikde allahü te‘ālā (لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ) izgülik kıluvçılarnıñ ecrini zā‘i‘ kıılmas bu āyetden

418.26 biş vaqt namāznıñ farzlığı fehmlene * bu āyetniñ nuzülü hurma şatuvçı oğlu ‘ömer haqında ‘urfaca oğlu

418.27 ‘amr üyinden bir hatunğa hurma yaqşı diyüp kıçqurdı hatun üyge kirdi ‘urfaca oğlu ‘amr bu hatunı öbdi

418.28 şoñra ökindi resül allahğa yıqlap kildi vāqı‘anı söyledi resül allah eytdi bizniñ birlen birge ikindi

418.29 namāzında boldıñ mı diyü ‘ömer eytdi belī boldım diyü resül allah eytdi ikindi namāznıñ bu günāhiña kefaret

I / 419

419.1 didi şundan şoñ resül allahğa eytildi namāznıñ günāhğa kefaret boluvı ----- oğlu ‘ömerge hāş mı

419.2 diyü resül allah eytdi yoq hāş tügil bütün ādem haqında ‘ām didi (فَأُولَٰئِكَ) bes eger bolğan bolsa

419.3 idi (مِنَ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ) sizden burun bolğan zamān ehllerinden (أُدُلُّوا بِعَيْتَةٍ) fikr ve ‘aql iyeleri

- 419.4 (بَنَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ) yirde bozuklıktan tıya turğan likin ol ‘aql ve fikr iyeleri bolmadı (الْأَقْلِيَالًا)
- 419.5 meger az ğına ādem boldı ya‘nī bozuklıktan tıya turğan ‘aql ve fikr iyesi az ğına ādem boldı (مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ)
- 419.6 biz alardan qıtqarğan ādemlerden (وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا) dağı zulm qıluvçı ādemler iyerdi (هَاهُنَا) şol
- 419.7 nersege (أَتَرْتُهُمْ وَافِيَهُ) ol nersede ni‘metlendirülmüş boldılar ya‘nī nefis arzularına iyerdiler hem nefis
- 419.8 arzularını hāşıl itüv meşğül boldılar (وَكَانُوا مُجْرِمِينَ) dağı bu şıfatlı ādemler kāfir boldılar
- 419.9 (لِيُؤْمِنُوا بِالْقُرْآنِ الَّذِي أَنْزَلْنَا) dağı ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) rabbiñ bolmadı (لِيُؤْمِنُوا بِالْقُرْآنِ الَّذِي أَنْزَلْنَا) küfr sebebli gine qaryelerini
- 419.10 (وَأَهْلُهَا مُصَلِّحُونَ) (ehllerini) helāk qılır bolmadı (وَأَهْلُهَا مُصَلِّحُونَ) ol qaryeleriniñ ehlleri aralarında tüzük
- 419.11 bolğanları hālde ya‘nī küfrlerine başqa bozuklıklarını qoşmağanları hālde * şunıñ üçün de ‘ālimler
- 419.12 eytkenler devlet küfr birlen bākī bola zulm birlen bākī bolmay diyü (وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ) ve ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām eger
- 419.13 rabbiñ tilese idi (لَجَعَلْنَا النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً) ādemlerni bir ümmet qılır idi ya‘nī küllisini müselmān qılır
- 419.14 idi bu āyet delālet qıladur emriniñ irādege başqa boluvına çünki allahü te‘ālā her ādemge imān birlen
- 419.15 emr kıla ammā her ādemniñ imānını tilemedi eger tilese her ādem mü`min bolur idi (وَلَا يَرَى الْوَنُوعَ مَغْتَلِبِينَ)
- 419.16 dağı ādemler hemişe dінде türlü bolurlar ba‘zısı haqlıqda bolur ba‘zısı bātıllıqda bolur (الْأَمْنُ رَحِيمٌ)
- 419.17 (رَبُّكَ) meger dінде türlü bolmaslar rabbiñ raḥmet qılğan ādemler ya‘nī allahü te‘ālā hidāyet birgen ādemler
- 419.18 (وَأَنْذَرْتُكَ خَلْقَهُمْ) ey muḥammed rabbiñ iḥtilāf ehlini iḥtilāf üçün ve raḥmet ehlini raḥmet üçün yaratdı

419.19 (وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ) ve ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) rabbiñniñ sözi tamām boldı ol söz budur (لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ)

419.20 elbette cehennemni ıoltururmun (مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ) cinlerden ve ādemlerden (أَجْمَعِينَ) barçasından ya‘nī

419.21 cin birlen ādemniñ günāhlılarınıñ barçasından (وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ) ve ey muḥammed (şallallahü te‘ālā ‘aleyh ve sellem)

419.22 siniñ üzerine her bir ḥaberni kıışsa (beyān) qılurumuz (مِنَ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ) peygamberlerniñ haberlerinden (مَا)

419.23 şol nerseni beyān qılurumuz (تُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ) ol nerse birlen ḳalbiñni kararlandururuz (وَجَاءَكَ فِي هُنَا)

419.24 ve ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) bu sürede yā ki bu ḥaberlerde siñe kildi (التَّحَقَّى) ḥaḳḳ bolğan nerse (بِهِ وَعِظَةٌ وَذِكْرُ)

419.25 daḳı va‘az hem zıkr qildi (لِلْمُؤْمِنِينَ) mü‘minlerge (رَقُلْنَا لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ) daḳı ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām imān

419.26 kitürmegē ādemlerge eyt (اعْمَلُوا عَلَىٰ مَا كُنْتُمْ) ḥālīñiz üzerinde ‘amel idiñiz (أَنَا عَامِلُونَ)

419.27 düristlikde biz ḥālimiz üzerinde ‘amel idüvçilerimiz (وَأَنْتَظِرُوا) daḳı ‘ameliñizniñ şonında ne olaçaḳnı

419.28 kütiñiz (أَنَا مُنْتَظِرُونَ) biz de ‘amelimizniñ şonında ne olaçaḳnı kütküçimiz (وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ)

419.29 daḳı allah üçündür köklerniñ ve yirlerniñ ḡayblerini bilüv (وَالَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ) daḳı ol allahü te‘ālāge

I / 420

420.1 her işini ḳaytarılmıř bolur (فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ) bes allahḡa ‘ibādet qıl hem işleriñni allahḡa ṭapşır

420.2 (وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ) dağı ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) rabbiñ ġāfil tūgildür

(عَمَّا تَعْمَلُونَ) sizniñ qılğan ‘amelleriñizden

420.3 hūd ‘aleyhi’s-selām sūresiniñ tercemesi tamām boldı

- 420.4 on ikinci sūre - yūsuf ‘aleyhi’s-selām sūresi mekke-i mükerrermede ingen yüzde on bir āyet
- 420.5 bismi’l-lahi’r-raḥmani’r-raḥīm
- 420.6 (تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ) bu sözinden murādını allahü te‘ālā özi gine bilür (الْآن) bu sūreniñ
- 420.7 āyetleri zāhir bolğan kitābnıñ āyetleridür yehüdlerniñ ‘amelleri müşriklerniñ uluğlarına eytdiler muḥammedden
- 420.8 şorañız ni üçün ya‘kūbnıñ balaları şāmdan mışırğa köçdiler diyü hem yūsuf kışşasından şorağız
- 420.9 diyü şundan şoñ allahü te‘ālā zıkr kılınçaq āyetni indürdi (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ) düristlikde biz ol kitābnı
- 420.10 indürdük (لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ) ‘arab tilindegi qurān itüp (فَرَأَانَا عَرَبِيًّا) sizniñ ol kitābnıñ ma‘nalarını
- 420.11 añlaviñız üçün (نَعْنُ نَعْمٌ عَلَيْكَ) ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām) biz siñe beyān kılurmız (أَحْسَنَ الْقَصَصِ) kışşalarınıñ
- 420.12 körkemregine (هَذَا الْقُرْآنُ) siñe vaḥy kıluvımız birlen (بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ) bu qurānnı (وَإِنْ كُنْتُمْ) düristlikde
- 420.13 ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām) sin boldiñ (مَنْ قَبْلَهُ) bu qurānnı vaḥy kıluvımızdan burun (أَمِنَ الْخَافِلِينَ) yūsuf ‘aleyhi’s-selām
- 420.14 kışşasından gāfillerden ya‘nī bu qurānnı vaḥy kıluvımızdan burun bu kışşa köñliñe huṭūrda kılğanı yok idi
- 420.15 (أَذَقَالَ يَوْسُفُ لِأَبِيهِ) ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām şol vaqtıni zıkr kıl yūsuf ‘aleyhi’s-selām atasına (ya‘kūb ‘aleyhi’s-selāmge)
- 420.16 eytdi * resūl-i ekrem yūsuf ‘aleyhi’s-selām ḥaḳında «الْكَرِيمُ ابْنُ الْكَرِيمِ ابْنُ الْكَرِيمِ ابْنُ الْكَرِيمِ» dimiş
- 420.17 çünki yūsuf ya‘kūb oğlu ya‘kūb işḥāq oğlu işḥāq ibrahim oğlu bular hemmesi peygamberler
- 420.18 (أَمَدٌ عَشْرٌ كَوْكَبًا) on bir yıldızni (إِنِّي رَأَيْتُ) ey atam (يَا أَبَتِ) düristlikde min tüşimde kördim
- 420.19 (وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ) daḳı kuyaşnı hem aynı ḥazret-i cābir rivāyet kıludur bir yehūdī resūl allahğa kilüp

420.20 ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) yūsufnıñ tüşinde körgen yıldızlarından ḥaber bir didi resül allah sukūt itdi şoñra

420.21 ḥazret-i cebrā’ il indi de bu yıldızlardan ḥaber birdi resül allah yehūdige eytdi eger bu sin şorağan

420.22 yıldızlardan ḥaber birsem imān kitürürsün mi didi yehūdī belī kitürürmün didi resül allah bu

420.23 yıldızların ismleri (1 cerbān 2 tāriḫ 3 zeyyāl 4 ḳābis 5 ‘amūdān 6 felīḫ 7 meşbaḥ 8 zarūc

420.24 9 ferīḡ 10 vessāb 11 zü’l-ketfīn) didi yūsuf şol yıldızlarını kördi hem ḳuyaş birlen aynı

420.25 kördi her ḳayusı yūsufke ta‘zīm secdesi ḳıldılar didi yehūdī ve allah sin eytkençe bu yıldızların

420.26 ismleri didi (beyḏāvī) (رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ) bu on bir yıldız birlen ḳuyaş ve aynı kördim miñe secde

420.27 ḳılğanları ḥālde (قَالَ يَا بُنَيَّ) ya‘ḳūb ‘aleyhi’s-selām eytdi ey kiçkine oğım yūsuf (bu tüşni körgende yūsuf

420.28 ‘aleyhi’s-selām on iki yaşında bolğan) (لَا تَتَّخِذْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ اخْوَانِكَ) körgen tüşniñni ḳardeşleriñe beyān ḳılma

I / 421

421.1(söyleme) (فِيكَ بَدَأْتُكَ كَيْدًا) bes ḳardeşleriñ sini helāk itüvge hīle ḳılurlar ya‘ḳūb ‘aleyhi’s

selām yūsuf

421.2 ‘aleyhi’s-selāmın tüşinden peygamber boluvını fehm itdi hem ḳardeşlerinden üstün boluvını añladı şunıñ üçün

421.3 ḳardeşleriñni ḥased ḳıluvlarından ḳorḳdı (أَنَّ الشَّيْطَانَ) düristlikde şeytān (لِلْإِنْسَانِ) ādem üçün

421.4 (وَعَلْمٌ بَيْنَ) zāhir bolğan düşmāndur (وَكُنَّا) oşandaḳ ya‘nī şerāfetke ve kemāletke delālet ḳıla

421.5 turğan tüş birlen sini iḥtiyār ḳıldıḳı kibi (رَبِّعْتَبِيكَ رَبُّكَ) rabbiñ sini peygamberlik üçün iḥtiyār

421.6 ḳılur (وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ) daḡı rabbiñ siñe tüşleriñniñ te’vīlinden üyretür ya‘nī ta‘bīr ‘ilmni

421.7 birdürür *tüş rast bolsa feriştelere sözi bola, yalğan bolsa nefis ve şeytānlar sözi bola

وَيُنْمِ نَعْمَتَهُ

421.8 (عَلَيْكَ) dağı rabbiñ siniñ üzeriñe peygamberlik ni‘ metini tamām qılır ya‘nī dünyā ni‘ metini ahiret ni‘ metine vāşıl

421.9 qılır (وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ) dağı ya‘qūbniñ balalarına ni‘ metni tamām qılır yūsuf ‘aleyhi’s-selāmniñ körgeñ

421.10 on bir yuldızınıñ yaqtılığı birleñ ya‘qūb ‘aleyhi’s-selām on bir oğlınıñ peygamber boluvına istidlāl

421.11 qıldı (كَمَا أَنْهَىٰ عَلَىٰ أَبِيكَ) niteki rabbiñ peygamberlik ni‘ metini iki atañ (baban) üzerine tamām

421.12 qıldı (مَنْ قَبْلُ) bu vaqıtden ilk (أَبْرَاهِيمَ وَأِسْحَاقَ) ol iki atañ ibrahīm birleñ işāqdur ‘aleyhimü’s-selām

421.13 (أَنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) ey oğlım yūsuf düristlikde siniñ rabbiñ her nerseni bilgüçidür hem her işde

421.14 hikmet iyesisdür (لَقَدْ كَانَ) taḥkīk boldı (فِي يُسُوفَ وَأَخُوهُ) yūsufda hem qardeşlerinde ya‘nī

421.15 on bir ir qardeşlerinde bolğuçıdır * ya‘qūb ‘aleyhi’s-selāmın on iki oğlı bolğan **لِيَا** ismli ḥatunından altı

421.16 oğul bir kıızı bolğan ismleri 1) yehūdā 2) erdebil 3) şem‘ūn 4) levi 5) ribalon 6) yaşcer irler.

421.17 kıızı deyne, liya ölgeç ya‘qūb ‘aleyhi’s-selām liyanıñ bir tıvğan kıız qardeşi rāḥilni ciftlengen ba‘zılar ikisini

421.18 bir nikāḥda cem‘ qıldı * ya‘qūb ‘aleyhis-selām şerī‘atinde cem‘-i beyne’l-uḥteyn dürist idi digenler rāḥileden 7 bünyāmīn

421.19 ile 8) yūsuf tıvğan yine zülfa bilqa ismli iki cāriyesinden dört oğlı bolğan ismleri: 9) dan

421.20 10) neftalī 11) cād 12) āşir (آيَاتٍ لِلسَّالِئِينَ) sorağuçılarga ‘alāmetler (اذْقَالُوا) ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām)

421.21 şol vaqtıni beyān qıl yūsufniñ qardeşleri eytdiler (لِيُوسُوفَ وَأَخُوهُ) elbette yūsuf hem anıñ qardeşi

421.22 bünyāmīniñ (أَهْبُ إِلَىٰ آبِينَا مِنَّا) bizden atamızğa süyüklirekdür (وَنَعْنُ عَصْبَةً) ḥālbükim biz qutlı cemā‘atimiz

421.23 atamız bizni süyerge tiyüş idi iki kiçkine balanı süyüvge karşıanda
(أَنَّا نَأْتِي ضَلَالٌ مُّبِينٌ) düristlikde

421.24 bizniñ atamız muhabetde yūsuf birlen bünyāmīni bizge ihtiyār kılıvı sebebli elbette
zāhir

bolğan azğunlıqdadır

421.25 ya‘kūb ‘aleyhi’s-selām yūsuf ‘aleyhi’s-selāmı balalarından artuğrağ yarata idi
kardeşleri hased kılalar idi yūsuf

421.26 ‘aleyhi’s-selām munday mübārek tüşini körgeç atasınıñ muhabeti artduğı kibi
kardeşleriniñ de hasedleri

421.27 artdı (أَتَقْتُلُوا يُوسُفَ) aralarından birisi eytdi yūsufni öltürniñiz diyü başkaları razı
boldılar yā ki

421.28 ‘alāü’l-ittifāk eytdiler (أَوَاطِرْهُمْ أَرْضًا) yeise yūsufni bilimsiz yirge iletüp taşlañız
(بِغُلْ لَكُمْ وَجْهٌ أَبِيكُمْ)

421.29 atañızniñ yüzi sizge boş qalır ya‘nī atañız sizge gine yönelür başqağa iltifāt kılmas
(وَتَكُونُوا)

I / 422

422.1 (مَنْ يَعْرِفْهُ) dağı yūsufni öltürgenden yā ki bilimsiz yirge taşlağandan şoñ bolursız
(فَوَمَا صَالِحِينَ) izgü

422.2 kavm ya‘nī cināyetiñizden allahğa qılırsız (فَأَن تَأْتِلَ مِنْهُمْ) yūsufniñ kardeşlerinden
bir eytüvçi eytdi

422.3 yehūzā ismli digenler aralarında fikrli bolğan (لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ) yūsufni öltürmeñiz kişi
öltürüv uluğ iş

422.4 (وَالْقُوَّةُ فِي غِيَابَاتِ الْحَبِّ) dağı ol yūsufni quyunıñ tübine taşlañız (بِلْتَقَطَهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ)
yūsufni seyr

422.5 kılıvçılarnıñ misāfirleriniñ ba‘zısı alur (أَن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ) eger minim meşveretim birlen
iş kılıvçılar bolsañız

422.6 (فَلَوْ يَا أَبَانَا) yūsufniñ kardeşleri eytdiler ey atamız (مَالِكٌ) ni boldı siñe
(لَا تَأْتِنَا عَلَى يُوسُفَ) yūsuf

422.7 üzerine bizge emîn olmağın ya' nî ni için yūsufnı bizniñ birlen yiberüvge bizden
korkasun (وَأَنَا لَهُ لَمَّاعُونَ)

422.8 hālbükim biz yūsuf için fā'ide ve izgülik tilevçilerimiz (أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا) irtege yūsufnı
biznin birlen

422.9 birge yiber (يُرْتَعِ وَيَلْعَبُ) yimişler aşavda irgenlik kılur hem oynar (وَأَنَا لَهُ لَمَّاعُونَ) dağı
düristlikde biz

422.10 yūsufnı zarar irişüvden şaklavçılar (قَالَ اتَى) ya' kūb 'aleyhi's-selām eytdi düristlikde
min (لِيَحْزَنُنِي) mini

422.11 kayğırtadur (أَنْ تَتَّخِبُوا بِهِ) sizniñ yūsuf birlen kitüviñiz (وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ النَّعْتَبُ) dağı
yūsufnı böri

422.12 aşavından korkamun “ken'ān” şahrāsı bāri bik köp şahrā bolğan yā ki ya' kūb 'aleyhi's-
selām tüşinde

422.13 yūsuf 'aleyhi's-selāmın böri tişlegenni körge digenler (وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ) ve siz
oynavıñız sebebli yūsufdan

422.14 gāfillersiz ya' nî gāfil bolduğınız hālde (قَالُوا لَنْ نَأْكُلَهُ النَّعْتَبُ) yūsuf 'aleyhi's-selāmınñ
kardeşleri eytdiler eger de

422.15 yūsufnı böri aşasa (وَنَحْنُ عُصْبَةٌ) hālbükim biz kuvvetli cemā'at idük (أَنَا إِذَا لَمَّاعُونَ)
düristlikde biz

422.16 yūsufnı böri aşagan vaqtda elbette zarar itüvçiler ve 'ācizler bolsaq kirek diyü
(فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ) bes

422.17 yūsufnıñ kardeşleri yūsufnı alup kitkenleri zamānda (وَأَجْمَعُوا) dağı ittifağ kılğanları
zamānda (أَنْ

422.18 (يَعْمَلُوهُ فِي غِيَابَتِ الْعَبِّ) yūsufnı quyunıñ tübinde kıluvğa kasd kılğan işlerini hemmesini
kıldılar quyudan

422.19 beytül-muqaddes quyusu murād digenler başka quyuyu boluv ihtimāli de bar yūsuf
'aleyhis-selāmınñ kardeşleri

422.20 şahrāğa çıqğannıñ soñında yūsuf 'aleyhi's-selāmın envā' i cefā ile cefāladılar bik qaçı
kınadılar öltürüvge

422.21 yaqınlaşdılar yūsuf 'aleyhi's-selām yalvardı ve bik yıgladı şundan soñ yehūzā eytdi min
sizge öltürmeñiz

422.22 diyü ‘ahd kıldım tügil mi didi soñra kıyuğa şalurğa kasd kıldılar iki qolını beylediler kölmegini

422.23 şaldurup aldılar “kan birlen boyap atalarına hîle kıluv için” hazret-i yūsuf kölmegini biriñiz tenimni

422.24 ürtürge kirek diyse de iltifāt itmediler on bir yuldız hem kıyuaş birlen aydan şora alar kölmekde

422.25 kıygüzürler hem şefqat de kılurlar didiler kıyuniñ yartısına qadar yip beylep tüşürdiler yartısına yitkeç

422.26 yibni üzüp yiberdiler kıyuda şu bar idi hazret-i yūsuf şuğa tüşdi soñra bir taşqa minüp olturdı

422.27 ve yıqladı şol vaqt hazret-i cebrā’il vaħy kitürdi hazret-i yūsuf on yidi yaşında idi

(رَأَوْحِنَّا إِلَيْهِ)

422.28 daħı biz hazret-i yūsufqa vaħy kılduq kışşalarda şol revişçe zıkr kılganlar hazret-i ibrāhīmni nemrūd

422.29 oṭqa aṭqanda kölmegini şaldurup alğan idi hazret-i cebrā’il cennetden bir kölmek kitürüp kıygüzdi

I / 423

423.1 ol kölmekni ibrāhīm ‘aleyhi’s-selām işhāk ‘aleyhi’s-selāmge birdi işhāk ‘aleyhi’s-selām ya’küb ‘aleyhi’s-selāmge birdi

423.2 ya’küb ‘aleyhi’s-selām hazret-i yūsuf ‘aleyhi’s-selāmniñ moynına bitı itüp taqğan idi hazret-i cebrā’ il “temīme”

423.3 bitiden din kölmekni alup yūsuf ‘aleyhi’s-selāmge kıygüzdi digenler “beydāvi”

(لَتُنَبِّئَهُمْ بِأَمْرِهِمْ هُنَا) yūsufqa

423.4 şol revişçe vaħy kılduq bu işleri birlen kileçekde qardeşleriñe haber birürsün

(وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ) hālbükim

423.5 qardeşleriñ siniñ yūsuf idügiñni bilmesler (وَجَاؤَا آبَاءَهُمْ عِشَاءً) yūsufniñ qardeşleri kündizniñ āħirinde

423.6 atalarına kildiler (يَبْكُونَ) yıqlağanları hāde hazret-i ya’küb balalarınıñ yıqladuqını işitkeç qorqdı

423.7 ve eytdi ey balalarım sizge ni boldı ve yūsuf qayda diyü (هَالُوا يَا أَبَانَا) yūsufniñ qardeşleri

eytdiler

- 423.8 ey atamız (إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ) düristlikde biz yügirişkenimiz hâlde barduk ya' nî oyunğa kitdük (وَتَرَكْنَا)
- 423.9 dağı nerselerimiz yanında yūsufnı qaldurduq (فَاكَلَهُ النَّوْبُ) bes yūsufnı böri aşadı
- 423.10 (وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا) ve sin bizge oşanuvçı tügilsün (وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ) gerçi biz rast sözlilerden
- 423.11 bolsaq da ya' nî bizge sū' izan kıluvıñ yūsufqa farq muhabbetiñ için bizge oşanmaysun (وَجَاؤَا عَلَى قَبِيصِهِ)
- 423.12 yūsufnıñ kölmegini kitürdiler (بِمِمْ كُنْبٍ) yalğan qanı ya' nî yalğan qan birlen boyadılar ya' qūb 'aleyhi's-
- 423.13 selām yūsuf 'aleyhi's-selāmniñ haberini işitkeç kıçkurdı şoradı kölmeği qayda diyü balaları qanlı kölmek
- 423.14 kitürüp birdiler hāzret-i ya' qūb kölmekni alup yüzine sürtdi bik qatı yığladı ve eytdi bu künge
- 423.15 qadar munday böri körgenim yoq idi oğlını aşāğan kölmegini aşla yırtmağan iken didi (قَالَ)
- 423.16 ya' qūb 'aleyhi's-selām eytdi (بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ) yūsufnı böri aşamadı belki sizge müzeyyen ve ciñil kıldı
- 423.17 (فَصَبِرْ جَمِيلًا) bes siz ol işni kıldıñız (أَمْرًا) nefsleriñiz (أَنْفُسِكُمْ) bes minim işim şikāyetsiz körkem
- 423.18 şabr itüvdür (وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ) ve allahü te' ālā yardım istelmişür (عَلَى مَا تَصِفُونَ) yūsufnıñ helāk boluvından
- 423.19 şıfatlağan ve zıkr kılgan nerseñiz üzerine (وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ) medyenden mışırğa seyr kıluvçı misāfirler kıldı
- 423.20 yūsuf 'aleyhi's-selām taşlangan kıyuğa yaqın yirge toqtadılar bu vaqtda yūsuf 'aleyhi's-selāmın kıyuğa şalınuvına
- 423.21 üç kün bolğan idi (فَارْسَلُوا وَارْتَدَّوْهُمْ) bes şuçılarını şu alurğa yiberdiler (فَادَلَّى دَلْوَةً) bes şu alurğa
- 423.22 kilgen ādem çilekni kıyuğa yiberdi yūsuf 'aleyhi's-selām çilekge aşılındı şuçı yūsuf 'aleyhi's-selāmı körgeç

423.23 (قَالَ يَا بُشْرَى) siñe hem kavmiñe süyünç didi (هَذَا غُلَامٌ) bu ir baladur diyü ya'ni şol revişçe kışkurdı şuçı

423.24 mālİK bin za'irü'l-ħuzā' i bolğan (وَأَسْرُوهُ بَضَاعَةً) dağı bu misāfirler yūsufnı şatuv mālİ bolğan ħālde yaşırdiler

423.25 (وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ) ve allahü te'ālā bu misāfirlerniñ kılğan işlerini bilgüçidür yā ki yūsufnıñ ħardeşleri

423.26 yūsufnıñ emrini yaşırdiler ya'ni bu ħul bizniki bu kaçğan idi diyü şatdılar yūsuf ħorħuvından

423.27 ündeşmedi (وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ) dağı misāfirler yūsufnı ħardeşlerinden naçar ve az aqçağa şatup aldılar

423.28 (yigirmi dirhemge digenler) yā ki yūsufnıñ ħardeşleri yūsufnı misāfirlerge az dirhemlerge şatdılar

423.29 ma'nāsında yā ki misāfirler yūsufnı mışır pādişāhsına az dirhemlerge şandılar ma'nāsında (دَرَاهِمَ مَعْتَدَةً)

I / 424

424.1 şanalmış az dirhemlerge şatdılar yā ki şatup aldılar (وَكُنُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِلِينَ) dağı yūsufnıñ

424.2 ħardeşleri yūsuf ħağında yüz döndürüvçilerden boldılar yā ki misāfirler yūsuf ħağında yüz döndürüvçilerden

424.3 boldılar çünki tabılğan mālını kişi az bahā birlen bolsa da şatuvğa aşğuçan bola oşandaq şatup

424.4 alğanda hem yūsufdan yüz döndürüvçilerden boldılar dimek dürist çünki misāfirler yūsufnı kaçquçı

424.5 diyü i'tikād kılup aldılar kaçquçı ħulnıñ ħadarı bolmay bu āyet birlen āzād kişini şatuvnıñ ħarām

424.6 boluvına istidlāl kılğanlar çünki baħs naçar ve az māl ma'nāsında bolsa da ba'z misāfirler ħarām māl diyü alğanlar

424.7 ammā āzād kişini aç ölerge yitken ħālde şatuv dürist mi tügil mi iħtilāf kılğanlar meşhūr dürist

424.8 bolur ba'zılar cevāzına barğanlar ba'zılar muḫlaqa dürist tügil digenler bu mes'elede tafşilni istegen

424.9 ādem el-tefsirātü'l-ħamdiyege mürāca'at kılsun (وَقَالَ الَّذِي) dağı şol kişi “ mışır ħazineliriniñ başı

424.10 utfir" eytdi (أَشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ) y sufnı mışır ehlinden şatup alĝan idi bu vaqtde mışırda p dişah velid

424.11 oĝlı rub n bolĝan bu p dişah y suf  aleyhi's-sel mge im n kitürüp vef t bolĝan utfir şatup alĝanda y suf

424.12  aleyhi's-sel m on yidi yaşında idi utfirni n üyinde on  c yıl turdı reyy n p dişah ĥ zret-i y sufnı

424.13 otuz yaşında vaqtde vezir itdi allahü te al  y suf  aleyhi's-sel mge ĥikmet ve  ilm birdi otuz  c yaşında vaqtde

424.14 yüz yigirmi yaşında vef t boldı (لَا مَرَاتَهُ) ĥatunı r  il y  ki zeliĥage eytdi (أَخْرَجِي مِنْوَاهُ) bu

424.15 y sufni n ornını k rkem it ya' n  yaĥřı terbiye ıl (عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا) bizge f 'ide ıluvu yaĥındur

424.16 yeise özimizge bala it p tutarmız  unki  zlerini n balaları bolmaĝan (وَأَوْتَيْنَاهُ وَلَدًا) (وَكَفَّلْنَاكَ مَكَّنَا)

424.17 daĥı ořandaĥ ya' n  mışır  azizini n albinde y sufqa muĥabbet ararlandurĝanımız kibi ararlandurduĥ (لِيُؤْسَفَ)

424.18 y sufnı (فِي الْأَرْضِ) yirde (وَلِنُعَلِّمَهُ) y suf yirde  ad let birlen iş y r ts n  c n daĥı y sufqa

424.19  yretmekligimiz  c n (مِنْ تَأْوِيلِ الْأَمَادِيثِ) t şlerini n ta' b rinden y  ki kel mu'llahni n ma' n larını n te'vilinden

424.20 (وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ) likin (وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ) ve allahü te al   zini n işinde küçlidür (وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ) likin  demlerini n

424.21 köpisi (لَا يَعْلَمُونَ) bilmesler (وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ) daĥı y suf  aqlıni n ve bedenini n kem line ve uvvetine otuz

424.22  c yaşına irişken zam nda (آتَيْنَاهُ مَكَّاهُ وَعِلْمًا) y sufqa  amel birlen uvvetli bolĝan  ilmni (ĥikmetni)

424.23 hem ta' b r  ilmini birdük (وَكَفَّلْنَاكَ) daĥı ořandaĥ ya' n  körkem cez  birlen y sufnı cez laduĝımız kibi

424.24 (نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ) izĝulik ıluv ılarını cez alarmız (وَرَأَوْدَتَهُ الْتَى) daĥı şunday ĥatun (zeliĥa y  ki

424.25 rā' il) yūsufnı qabāhat iş (zinā)ğa ündedi (هُوَ فِي بَيْتِهَا) yūsuf ol hatunniñ üyinde idi (عَنْ)

424.26 yūsufniñ özinden (وَعَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ) dağı hatun iviniñ işiklerini bikledi (وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ)

424.27 dağı ol hatun yūsufqa “biri kil!” didi (قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ) hazret-i yūsuf eytdi bu qabāhat

424.28 işden allahğa şıgınamun (أَنْتَ رَبِّي أَحْسَنَ مَعْرُوفًا) düristlikde şa'n minim hocam qutfir terbiyemni körkem

424.29 kıldı min niçük anıñ ehline hıyānet kılaym (أَنْتَ) düristlikde şe'n (لَا يُفْتَحُ الظَّالِمُونَ) izgülikke qarşı

I / 425

425.1 yavızlıq kıluvçı zālimler sa'ādetke irişmesler didi (وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ) ve tahkik qutfirniñ hatunni yūsufke

425.2 qatışuvni qasd kıldı (وَهُمْ بِهَا) dağı yūsuf da qutfir hatunna qatışuvni qasd kıldı ya'nı ihtiyārsız

425.3 tabi'ati qutfir hatunına qatışuvğa meyl itdi şulay bola turup nefsinı tıydı qatışmadı elbette kemāl

425.4 ādemlik şunda (لَوْلَا أَنْ رَأَى) eger yūsuf körgen bolmasa idi (بُرْهَانَ رَبِّهِ) zināniñ qabāhatlıgı haqında

425.5 rabbisiniñ delilini elbette qutfir hatunınıñ gāyet künçlevinden ve şehvetiniñ galebesinden qatışkan bolur

425.6 idi likin rabbisinin bir hānnı kördi de qatışmadı bu bir hāndan murād ba'zılar hazret-i ya'kübnıñ

425.7 barmağını tişlegeni hālde körinüvi digenler yā ki nidā kılıngan “ey yūsuf sin peygamber cümlesinden

425.8 yazılmışsun ahmaqlar işini işleysün mi?” diyü (كَذَلِكَ) oşandaq ya'nı fāhiş işden şaklanuvda

425.9 şābit kılduqımız kibi şābit kılduq biz bu yūsufni (لِنَصْرِفِي عَنْهُ السُّوءَ) yūsufdan yavızlıqni döndürüvimiz üçün

425.10 ya'nı hocasına hıyānetni (وَالْفِتْنَاءَ) dağı qabāhat işini döndürüvimiz üçün ya'nı zināni (أَنْتَ مِنْ عِبَادِنَا)

- 425.11 (وَأَسْبَقْنَا الْبَابَ) dürüstlükde yūsuf bizniñ ihlāşlı ve şāf qalbli kullarımızdandır (الْمُخْلِصِينَ) yūsuf birlen
- 425.12 zeliḥa işikke aşuğup çabdılar yūsuf ‘aleyhi’s-selām kaçar üçün zeliḥa tutar üçün çabdılar (وَقَلَّتْ) çabdılar
- 425.13 (فَمَيِّصَهُ مِنْ دَبِيرٍ) daḥı zeliḥa yūsuf ‘aleyhi’s-selāmniñ kölmegini artından yırtdı ya‘nī kölmeginden tartdı da
- 425.14 kölmek boyına yırtılıp kitdi (وَأَلْفِيَا سَيْتَهَا لَدَى الْبَابِ) daḥı yūsuf birlen zeliḥa zeliḥaniñ ḥocasına
- 425.15 (irine) işik yanında oçradılar (فَالْتَمَسَتْ) zeliḥa oyaṭından ve ‘aybnı özinden döndürüv üçün eytdi
- 425.16 (أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا) ol kişi siniñ ehliñe (ḥatunıña) nidür şol kişiniñ cezāsı (مَأْجِرًا مِنْ) yavızlıqını
- 425.17 (الْأَنْ يَسْجَنَ) ol ḥoca siniñ ehline yavızlıqını tilegen ādemniñ cezāsı hiç nerse
- 425.18 tügildür meger ḥabske kiritilmiş boluvdur (أَوْ عَذَابٍ أَلِيمٍ) yā ki rencitüvçi kaṭı ‘āzābdur (قَاتِلًا)
- 425.19 yūsuf ‘aleyhi’s-selām zeliḥaniñ ḥabs yā ki ‘azāb birlen qorqıtuvından qorkup eytdi (هِيَ رَأَوْدَتِي عَنْ نَفْسِي) ol
- 425.20 zeliḥa minim tarafımdan qabāḥat iş qıluvını istedi (وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا) daḥı zeliḥaniñ ehlinden ya‘nī
- 425.21 anası birlen bir toğma qardeşiniñ oğlından bir günāhlıq birüvçi güvāhlıq birdi bu şahidni ba‘zılar bişikdegi
- 425.22 şabī bala idi digenler resül erkemden köçürgenler dört kişi şabī vaqtlarında söylediler birisi fir‘avunniñ
- 425.23 kızınıñ saçını taravçı (māşıṭa) hatunniñ oğlu ikinçisi yūsuf ‘aleyhi’s-selāmniñ şahidi üçünçisi ḥazret-i
- 425.24 meryem oğlu ‘isā ‘aleyhi’s-selām dörünçisi ceriḥniñ yoldaşı (أَنْ كَانَ قَمِيصُهُ) şehādet birüvçi şol revişçe
- 425.25 eytdi eger yūsufniñ kölmegi bolsa (فَمَنْ قَبْلُ) aldağı yağından yırtılmış (فَصَلَّتْ) sözinde

425.26 zeliha rast boldı (وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ) ammā yūsuf yalğançılardan boladur (وَأَنْ كَانَ كَمَيْصُهُ) ve eger

425.27 yūsufniñ kölmegi bolsa (فَلَمَنْ دُبِّرَ) artından yırtılmış (فَكَذَّبْتَ) bes zeliha yalğanladı (وَهُوَ)

425.28 (مِنَ الصَّادِقِينَ) ve ol yusuf rast sözlilerdendür (فَلَمَّا رَأَى كَمَيْصَهُ) bes qıtfır yūsufniñ kölmegini

425.29 körgeñ zamānda (فَلَمَنْ دُبِّرَ) artından yırtılmış (قَالَ) qıtfır eytdi (إِنَّهُ) düristlikde ey zeliha siniñ

I / 426

426.1 ehliñe yavızlıq tilegen kişiniñ cezāsı ħabs yā ki qatı ‘azāb digen söziñ (مَنْ كَيْدُكُمْ) siz

426.2 ħatunlarımıñ ħilelerindendür (أَنْ كَيْدُكُمْ عَظِيمٌ) düristlikde sizniñ ħileñiz uluğdur (يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ)

426.3 ey yūsuf bu işden yüz döndür zıkr itme (وَأَسْتَغْفِرِي لِنَفْسِكَ) ve ey zeliha günāhiñ üçün yarlıkamaq

426.4 iste (أَنْتَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ) düristlikde sin ħatā qıluvçılardan boldıñ (وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدْيَنَةِ) mışır

426.5 şehrinde ħatunlar eytdi biş türlü ādemlerniñ ħatunı digenler birisi ħācib (tıyuvçı şaqqınıñ) ħatunı

426.6 ikinçisi sāķī (şarāb şoğaruvçınıñ) ħatunı üçünçisi ikmek pişirüvçiniñ ħatunı dörünçisi türme

426.7 (ħabşhane) qıravılçısıniñ ħatunı bişinçisi pādişāhniñ ħayvānlarını şaqlavçınıñ ħatunı (أَمْرَاتُ)

426.8 (الْعَزِيزِ) mışır ‘azīzi qıtfirniñ ħatunı (تُرَاوِدُ فَتَأْتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ) öziñiñ şatup alğan cigitiniñ

426.9 nefsenden qābāħat işini isteydür (فَلْيَسْغَفِرْ لِحُبِّهَا) taħķiķ ol cigit qıtfır ħatunınıñ muħabbet yüzinden yürek

426.10 perdesini yırtdı (إِنَّا لَنَرَاهَا) düristlikde biz ol zeliħanı köremiz (فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ) zāħir azğunlıqda

- 426.11 (فَلَمَّا سَمِعَتْ بِبِعْرِهِنَّ) bes zeliha bu hatunlarnıñ mekrlerini (ğıybet kıluvlarını) işitken zamānda (أُرْسِلَتْ)
- 426.12 bu hatunlarnı ünderge yiberdi cem'î kırk hatun da'vet itdi mezküre ğıybet kılğan biş
- 426.13 hatunı da çağırdı (وَأَعْقَبَتْ لَهُنَّ مُتَكَاءً) dağı ol hatunlar üçün tayana turğan orunlar orunduqlar
- 426.14 hazırladı (وَأَتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ) dağı ol hatunlardan her birisine birdi (سَكِينًا) pıçağını (وَقَالَتْ)
- 426.15 (فَلَمَّا رَأَىٰ بُعْرَهُ) dağı zeliha yūsuf 'aleyhi's-selāmge bu hatunlar yanına çık didi (فَلَمَّا رَأَىٰ بُعْرَهُ) bes meclisdeği
- 426.16 hatunlar yūsufnı körgenleri zamānda (أَكْبَرْنَهُ) yūsufnı uluğladılar artuğ körkemliginden qorqdılar (وَقَطَعْنَ)
- 426.17 (أَيْدِيَهُنَّ) dağı ğāyet qorquvlarından it turağanda qollarını pıçaqlar birlen kisdiler (وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ) dağı
- 426.18 allahü te'ālānıñ kemāl qüdrätinden 'aceblenüp 'acz şıfatından yıraqlıq allahğadur didiler (مَا هَذَا بَشَرًا) bu yūsuf ādem
- 426.19 tügildür (أَنْ هَذَا) tügildür yūsuf (الْأَمَلِكُ الْكَرِيمُ) meger hürmetli ferıştedür didiler (قَالَتْ) zeliha meclisdeği
- 426.20 hatunlarğa eytdi (فَقَالَتُ لَكُنَّ النَّبِيُّ) bes sizniñ bu yigitniñ şunday yigitdür (أَلَمْ تَكُنِّي فِيهِ) ol
- 426.21 yigitniñ muhabbeti haqqında mine şelte ve mini ğıybet kıldıñız (وَلَقَدْ رَأَوْهُ عَنِ نَفْسِهِ) ve taħkik ol yigitniñ
- 426.22 (yūsufniñ) nefsenden min qabāhat işni özim istedim (فَأَسْتَعْصِمَ) bes ol yūsuf qabāhat işden şaqlanuvnı
- 426.23 istedi ya'nî tıyıldı (وَلَوْ لَمْ يَفْعَلْ) ve eger kılmasa bu qul (مَا أَمْرُهُ) minim özine koşkan işimni
- 426.24 (لَيْسَ بَعْجَتَيْنِ) elbette habşhānede habs kılınur (وَلَيَكُونَنَّ مِنَ الصَّاعِرِينَ) dağı hor ve töpen mertebeli ādemlerden

426.25 bolur (قَالَ) yūsuf ‘aleyhi’s-selāmeytdi (رَبِّ السَّعْنِ أُمَّبُ إِلٍ) ey rabbim miñe ḥabşhānege kirüv süyüklirek

426.26 (مِمَّا) şol nersedən (يَنْعُرُنِي إِلَيْهِ) ol nersege mini bu ḥatunlar ünderler ya‘nî “zināgā” meclisdegi

426.27 hatunlar yūsuf ‘aleyhi’s-selāmniñ fevķ al‘āde bolğan cemālini körüp zeliḥanıñ muḥabbetiniñ ornında

426.28 idükni bilgeç yūsuf ‘aleyhi’s-selāmni zeliḥağa ḥilāflıķ kılma қоşқан işine itā‘at kıl diyü ögütlediler

I / 427

427.1 ve қорқıtdılar yā ki özleri de yūsuf ‘aleyhi’s-selām muḥabbeti birlen mübtelā boluvları sebebli özlerine muvāşalage

427.2 ündediler (وَالْأَنْصَرَفَ عَنْ كَيْدِهِنَّ) ve eger minden bu ḥatunların mekrlerini döndürmeşñ (أَصَبُ إِلَيْهِنَّ)

427.3 min bu ḥatunlarğa meyl kılur munda (وَأَكُنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ) nādānlar ve aḥmaқlar cümlesinden bolurmun

427.4 alarnıñ ündegen nerselerine kirişüv sebebli (فَأَسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ) bes rabbisi yūsuf ‘aleyhi’s-selāmniñ du‘āsını qabül

427.5 itdi (فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ) bes ḥatunların mekrlerini yūsufdan döndürdi (أَفْتَهُ) düristlikde ol

427.6 allahü te‘ālā (هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ) özlerine şıyınğan ādemlerniñ du‘āsını qabül itüvçidür hem ḥāllerini ve tiyüşli

427.7 bolğan nerselerini bilgüçidür (ثُمَّ بَعَثْنَا) munıñ şoñında қуtfir hem ehline zāhir boldı (مِنْ بَعَثْنَا)

427.8 (رَأَوْا آيَاتِ) yūsuf ‘aleyhi’s-selāmniñ pākligine ve insān-ı kāmil idüğine delālet kılğan āyetlerni körgenleri şoñında

427.9 meşelā: şabāniñ güvāhlıķ birüvi ve kölmeginiñ art yağından yırtıluvı ḥatunların қollarını kisüvleri

427.10 ve yūsufniñ ol ḥatunlardan şaқlanuvı kibi nerseler (لَبَسَ جَمِيعَهُنَّ حَتَّىٰ هَيِّنَ) bir az zamān şoñında

427.11 yūsuf ‘aleyhi’s-selāmın sığın (ḥabshāne) de kılup çünkü ḥazret-i zelīḥa irini aldı niçuk bolsa da ḥabs

427.12 ḥānege kiritüvini muvāfiḳ kördürdi özi hemişe yūsufniñ cefā çikkeni soñında münkād boluvını mülāḥaza kıldı

427.13 (وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ) yūsuf ‘aleyhi’s-selām birlen birge ḥabshānege kirdi (فَتَيَّانَ) iki yigit birisi ikmek pişirüvçi

427.14 birisi şarāb şoğaruvcı bularga pādişāḡa zarar qaşd kılup ağıladuqları ile töhmet kıılınğan (فَالْأَمْتُمْ)

427.15 ḥabshānede bu iki yigitniñ birisi eytdi (şarābī) (أَتَى أَرَانِي) düristlikde min tüşimde özimni köremün (أَعَصْرْتُمْ)

427.16 ḡamr yaşala turğançı yüzüm (‘inep) şıḡanımnı ya‘nī tüşimde yüzüm şıḡanımnı kördim (وَقَالَ الْأَمْرُ) daḡı ikinçisi

427.17 eytdi (ḡabbāz) (أَتَى أَرَانِي أَمَلٌ) düristlikde min tüşimde kötergenimni köremün (فَوْقَ رَأْسِي) başım üstine

427.18 (خُبْرًا) ikmekni ya‘nī töpeme ikmek kötergenimni kördim (تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ) ol ikmekden kuşlar aşar

427.19 ya‘nī kuşniñ ol ikmekni kilüp çoḡanımnı kördim (نَبَّأْنَا بِتَأْوِيلِهِ) ey yūsuf bu biz körgen tüşimniñ

427.20 ta‘biri birlen birge ḡaber bir (أَنَا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ) düristlikde ey yūsuf biz sini tüşlerniñ te‘vili

427.21 yaḡşı bile turğan ādemlerden dip bilemiz (هَآلًا) eytdi yūsuf ‘aleyhi’s-selām (لَا يَأْتِيكُمْ طَعَامٌ) sizniñ üzeriñizge

427.22 ta‘ām kilmes (تُرْزَقُ لَهُ) ol ta‘āmı rızqlanadur idiñiz (إِلَّا) meger siz rızqlana turğan ta‘ām kilse (نَجَّأْتُكُمْ)

427.23 (بِتَأْوِيلِهِ) ol ta‘āmniñ māhiyyetini ve keyfiyyetini beyān birlen sizge ḡaber birürmün yā ki siz körgen tüşimniñ ta‘biri

427.24 birlen ḡaber birürmün (فَبَلَّ أَنْ يَأْتِيَكُمَا) sizge ol ta‘ām kilmesden burun (ذَلِكَمَا) bu sizniñ tüşleriñizniñ

427.25 te'vili (مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي) rabbim miñe vaḥy ve ilhām birlen bildürgen nerse cümlesindendir ḥazret-i yūsufniñ bu

427.26 sözlerinden maḫşūdı bu iki yigitni tevḥidke ve imānğa ünevdir (إِنِّي) düristlikde min (تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ)

427.27 şunday ḳavmniñ milletini ḳoydım (لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ) ol ḳavm allahü te'ālāge imān kitürmesler (وَهُمْ بِالْآخِرَةِ)

427.28 iyerdim (وَأَتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي) ḥālbükim ol ḳavm āḫiretni inkār itüvçilerdür (هُمْ كَافِرُونَ) daḫı min atalarımniñ milletine

427.29 iyerdim (إِبْرَاهِيمَ وَأَسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ) ol atalarım ibrahīm hem işāk hem ya'ḳüb 'aleyhi's-selāmlardur (مَا كُنَّا لَنَا) biz

I / 428

428.1 peygamber gurūhsına dürist bolmadı (أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ) allahğa 'ibādetde şerik ḳılıvımız (مِنْ شَيْءٍ) hiç

428.2 nerseni (ذَلِكَ) bu 'ibādetde allahnı birlev (مَنْ فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْنَا) allahniñ bizniñ üzerimizge bolğan raḫmetinden

428.3 ve fazlındandır (وَعَلَى النَّاسِ) daḫı başḳa ademler üzerine bolğan allahniñ raḫmetinden ve fazlındandır (وَلَسَكُنَّا كُفْرًا)

428.4 (لَا يَشْكُرُونَ) likin özlerine peygamberler yiberilgen ādemleriñ köpisi (الْقَاسِ) allahniñ bu raḫmetine ve fazlına

428.5 şükr ḳılmaslar (يَا صَامِي السَّجْنِ) ey ḥabşhanede bolğan iki yoldaşım (أَأَرْبَابٌ مَقْرُونُونَ) eyā

428.6 taralğan ve köp bolğan 'āciz ma'būdlar (خَيْرٌ) izgi mi (أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ) yā ki her işde ḡālīb

428.7 bolğan bir bolğan allah izgi mi elbette bir bolğan allah izgi mi (مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ) siz allahdan başḳa hiç

428.8 nersege 'ibādet ḳılmasız (أَلَا أَسْمَاءُ) meger yalḡız ve ḳurı ismlerge gine 'ibādet ḳılursız (سَمِيحَتُهَا أَنْتُمْ)

428.9 (وَأَبَاؤَكُمْ) ol ismler birlen ol ma'budlarıñızni siz hem atalarıñız ğına atarsız
(مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا) ol

428.10 ismler birlen a'amaqlık birlen allah indürmedi (مَنْ سُلْطَانٌ) delilden ya'nî siz 'ibâdet
kılğan nerseler yalğız

428.11 ismler gine ol ismleriniñ müsemmleriniñ ta'ħkikine delâlet kılğan hiç delil yoğ ħâşıl siz
ma'bud boluvğa

428.12 müsteħağ boluvlarına delil-i aqlî de delil-i naqlî de delâlet kılmağan nerselerni ma'bud
dip atadıñız da öziñizniñ

428.13 ma'bud dip eytüviñiz i'tibârı birlen ol nerselerge 'ibâdet kılurğa kirişdiñiz ma'nâsında
(إِنَّ الْعُلَمَاءَ)

428.14 'ibâdet işinde ħüküm hiç kimge tügildür meger allah üçündür (أَمْرٌ) allahü te'âlâ
peygamberler tiley üzerinde emr

428.15 kıldı (الْأَتَّعِبُوا إِلَّا إِيَّاهُ) hiç nersege 'ibâdet kılmañız meger allahü te'âlâge gine 'ibâdet
kılıñız diyü (ذَلِكَ)

428.16 (التَّيْنُ الْقَيْمُ) bu tevĥid ħağğ ve toğrı dîndür ammâ siz kekrini toğrıdan ħağnı bâ'ıldan
ayurmaysız

428.17 (لَا يَعْلَمُونَ) likin âdemlerniñ köpisi (وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ) tevĥidniñ ħağğ dîn idügin

428.18 bilmesler (بِأَصْحَابِ السَّجْنِ) ey ħabshānedegi iki yoldaşım (أَمَّا أَحَدُكُمَا) ammâ ikiñizniñ
biriñiz

428.19 (يَسْقَى رَبَّهُ خَمْرًا) (ya'nî şarābçı) ħocasına ħabshāneden çıkğaç evvelğice ħamr şoğarur
ya'nî

428.20 evvelgi derecesine irişür (وَأَمَّا الْأَمْرُ) ol ikinçiñiz (ya'nî ħabbāz) (فَيَصْلُبُ) bes
ħabshāneden

428.21 çığarılıp aşılış bolur (فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ) şol çağda başından ħuşlar aşar şundan şoñ
bu

428.22 iki yigit biz tüşlerini körmedük yalğanlap ħına eytdük didiler ħazret-i yusûf bu ħariğ
eytdi (قُضِيَ)

428.23 (الْأَمْرَ الَّذِي) şunday iş ħat'â ħüküm itildi (فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ) ol işde siz fetvâ istegen idiñiz
ya'nî

428.24 min ta' bîr kılğança iş bolaçaq tanup qutula almaysız didi (وَقَالَ) dağı hâzret-i yûsuf eytdi

428.25 şol yigitke bildi hâzret-i yûsuf (أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا) düristlikde bu iki yigitden qutulğuçı

428.26 bolğanı diyü ya' nî şarâb şoğaruvcığa eytdi (أَذْكَرُنِي عِنْدَ رَبِّكَ) hâbşhaneden çıqğaç hocañ

428.27 huzûrında minim hâlimni zıkr kıl şâyed mini hâbsden qutqarur (فَانْسَأْهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ) bes

428.28 şeytan şarâbçınıñ yûsufnıñ hâlini hocasına zıkr kıluvını unutturdı yâ ki şeytan hâzret-i

428.29 yûsufnıñ rabbisini zıkr kıluvını unutturdı şunıñ üçün de şarâbçıdan yardım istedi hem bu müñtala' anı

I / 429

429.1 resûl allahnıñ qardeşim yûsufqa allahnıñ rañmeti bolsun eger de şarâbçığa hocañ huzurında minim hâlimni

429.2 zıkr kıl dimegen bolsa idi hâbşhâne yidi yıl turmağan bolur idi belki biş yıldan şoñ çıqğan

429.3 bolur idi digen sözi kuvvetlidür qatılıqlar vaqtinde bendelerden yardım istev zararlı iş bolmasa da

429.4 likin peygamber şâ'nına lâyıq tügil (فَآبَتْ فِي السِّجْنِ) bes hâzret-i yûsuf hâbşhâne yidi (بَقَعَ سَلِينٌ) turdı

429.5 köp yıllar yidi yıl turdı digenler (وَقَالَ الْمَلِكُ) dağı mışır pâdişâhsı velîd oğlu reyyân

429.6 eytdi (إِنِّي أُرَى) düristlikde min tüşimde köremün (سَبْعَ بَقَرَاتٍ سَوِيَّاتٍ) simiz yidi şıgırını (يَا كَلْمُومُ)

429.7 (سَبْعَ عَجَائِلٍ) ol yidi simiz şıgırını yidi arq şıgırlar aşaydur ya' nî pâdişâh tüşinde kebiken yılğadan çıqğanları

429.8 hâlde yidi simiz şıgır kördi yine yidi arq şıgır kördi arq şıgırlar simiz şıgırlarını aşadılar

429.9 (وَأَخْرَجَ يَابِسَاتٍ) dağı orlıqlana başlağan yidi yeşil başaq köremün (وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ) dağı orlığı

429.10 tamâm bolup yitken evvelgige başqa yidi quru başaq köremün quru başaqlar yaşıl başaqlarını çulğap

429.11 alup yaşıl başlıklara gâlib boldılar (بِأَيِّهَا الْأَلَمَاءُ) ey cemâ'at (أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ) miñe körgeñ tüşimde

429.12 fetvâ biriñiz ya'nî tüşimni ta'bir itiniñiz (أَنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ) eger tüşni ta'bir itüvçi bolsañiz

429.13 ya'nî hayâlî bolğan şüretlerden nefsanî bolğan ma'nâlarğa köçüvini bilseñiz (فَالْمَا) ol cemâ'at eytdiler

429.14 (أَضْعَافُ أَلْمَامِ) bu tüş tüşlerniñ çöp çâr birlen kaçmaşkanıdur yalğan tüşdür (وَمَا نَحْنُ بِقَارِئِلِ الْأَلْمَامِ)

429.15 (وَقَالَ الَّذِي نَجَّاهُمَا) yūsuf ve biz yalğan tüşlerniñ ta'birini bilüvçiler tügilmiz (بِعَالَمِينَ) 'alehi's-selâm birlen

429.16 birge habsşhānede bolğan iki yigit habsden qutulğanı eytdi (وَأَذْكَرَ بَعْنَامَةً) hem yūsuf 'aleyhi's-selāmı

429.17 zamāndan bir az cemâ'at şöñinda ya'nî bir az zamān ötker isine tüşürdi bu qutulğan yigit bu şarik eytdi

429.18 (فَأَرْسَلُونِي) bes siz (أَنَا أَنْبَأُكُمْ بِقَادِيلِهِ) min bu tüşniñ ta'birini birlen sizge haber birürmün

429.19 bile turğan ādem huzūrına yiberiñiz (يُوسُفُ أَيُّهَا الصَّادِقُ) bu yigitni yūsuf 'aleyhi's-selāmge yiberdiler yigit

429.20 eytdi ey yūsuf ey köp rast sözli ādem (أَفْعُنَا) fetvâ bir bizge (فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سَوَانٍ) tüşde simiz

429.21 yidi şığır körüv haqında (يَا كَلْبُومَ سَبْعَ عَجَافٍ) ol simiz yidi şığırını arq yidi şığır aşarlar (وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ)

429.22 (وَأَخْرَجْنَا بِسَاتٍ) dağı tüşde yidi yaşıl başaq körüv haqında (حُضْرٍ) dağı ikinçi yidi quru başaq körüv

429.23 haqında ya'nî bu tüşniñ ta'birini eyt (لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ) şāyed min bu ta'birni bilüp pādīşāh başqalarğa

429.24 qayturmun (لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ) şāyed siniñ 'ālim ve fāzıl idügiñni bilürler (هَالِ) yūsuf 'aleyhi's-selām ta'birde eytdi

429.25 (فَمَا حَصَنْتُمْ) bes orğan (نَزَّرْنَا عَلَيْهِمْ سِنِينَ دَائِبًا) 'ādetiñiz üzerine yidi yıl iken saçarsız ekiniñizni

429.26 (فَكَّرُوهُ فِي سَبِيلِهِ) şokmayınça başağında kaldurursız (tıçқан ve ğayrler aşap helāk kıłmasun üçün) (الآ)

429.27 meger başağında kıaldurmassız şoğarsız (قَلِيلًا مِّمَّا نَأْكُلُونَ) öziñiz şol yidi yılda aşay turğan nerselerden

429.28 azını ya' nī öziñizge şol yıllarda aşarlık miqdār gine şoğarsız yidi simiz şıgırınıñ ta' bīri şol (ثُمَّ يَأْتِي)

429.29 (سَبْعَ شَهَادَاتٍ) muniñ soñında bu toqlık bolğan yidi yıldan soñ kilür (مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ) yidi қаtı

I / 430

430.1 ve açlık yıl (يَأْكُلُونَ) ol igin ehleri açlık yıllarda aşarlar (مَا أَقْسَمْتُمْ لَنْ) siz ol igin ehleri üçün

430.2 ilk kılgan nerse (iginler) ni ya' nī toqlık bolğan yidi yılda çıqğan iginleriñizni açlık bolğan yidi

430.3 yılda aşarsız yidi arq şıgırınıñ ta' bīri şol (الآ) meger aşamassız (قَلِيلًا مِّمَّا تُعْصُونَ) cıyğan

430.4 iginleriñizden azını ğına bir az saçar üçün kıaldurursız (ثُمَّ يَأْتِي مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ) muniñ soñında yidi yıl açlık

430.5 bolğandan soñ kilür (عَامًا) şunday yıl (فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ) ol yılda ādemlerni köp yağmurlar

430.6 birlen yağmurlanmış bolur yā ki ol yılda ādemlerge açlıqdan yardım birilür (وَفِيهِ يُعْصِرُونَ) dağı ol

430.7 yılda yimişler köp bolduğı üçün ādemler yüzimler ve zeytünler şıgırlar ya' nī içmelikler yaşarlar (وَقَالَ)

430.8 (الْمَلِكِ) dağı şarābçı yūsuf 'aleyhi's-selāmdan ta' bīrini işitüp kıaytup söylegen soñında mışır pādişāhı

430.9 velid oğı reyyān eytdi (أَتْتُونِي بِهِ) yūsufnı munda kitüriñiz diyü (فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ) bes ilçi yūsuf

430.10 ‘aleyhi’s-selāmge ḥabshāneden çıġarur üçün kilgen zamānda (قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ) yūsuf ‘aleyhi’s-selām ilçige

430.11 eytdi bar ḥocaña kiri qayt (فَأَسْأَلُهُ) bes ḥocañdan şora ḥocañ şorasun (مَا بَالُ النَّسْوَةِ اللَّاتِي)

430.12 şunday ḥatunlarınñ ḥāli nerse (قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ) ol ḥatunlar mini körgeç qollarını kisdiler ḥazret-i

430.13 yūsuf öziniñ pādişāh ḥuzurında ‘aybdan pākligi zāhir bolup ḥabshānede mazlūm ḥalinde yatduġı

430.14 bilinsün üçün çıġarġa aşuqmadı belki qollarını kiskeñ ḥatunlardan tikşirürge qoşdı bu āyetde

430.15 işāret bar her kimge özinden töhmetini yiberürge tırışuv tiyüş ikenlikge hem töhmet orunlarından şaqlanuv

430.16 tiyüş ikenlikge (بِكَيْفِهِنَّ عَلِيمٌ) düristlikde minim rabbim (أَنْ رَبِّي) ḥatunlarınñ ḥilelerini bilgüçidür

430.17 pādişāh eytdi mezküre ḥatunlarġa nidür sizniñ ḥāliñiz (أَذَى) şol vaqıtde (رَأَوْدُنَّ)

430.18 (يُوسُفُ عَنْ نَفْسِهِ) yūsufniñ özinden qabāḥat işni istediñiz ya‘nī yūsuf sizge şol vaqıtde meyl kıldı mı

430.19 (قُلْنَا حَاشَ لِلَّهِ) ḥatunlar cevābda eytdiler yūsuf kibi ‘iffet şāḥibi ādemni yaratqan allahnıñ

430.20 qudretinden ‘aceblenüp her ‘acz sıfatdan pāklik allahġa bolsun (مَا عَلَّمْنَا عَلَيْهِ) biz yūsuf üzerinde

430.21 bilmedük (مِنْ سُوءٍ) hiç ‘ayb ve günāhdan (قَالَتْ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ) mışır ‘azizi qutfir ḥatunı zeliḥa

430.22 yā ki rā‘ il eytdi (الآن حُصِّصَ الْحَقُّ) ḥāzir zamān ḥaqlıq zāhir boldı (أَنَا رَأَوْدُنَّ عَنْ نَفْسِهِ) yūsufdan

430.23 qabāḥat işni kıluvni min özim istedim (وَأَنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ) düristlikde ol yūsuf (zeliḥa minden

430.24 qabāhat işni istedi) digen sözinde rast sözlilerdendir (ذَلِكَ) ilçı qaytadan yūsuf
‘aleyhi’s-selāmge

430.25 kilüp hatunlarınñ sözlerinden haber birgen şöında eytdi bu ‘aybden pāklikni istev
(لِيَعْلَمَ) mışır

430.26 ‘azizi qutfir bilsün üçün (أَنِّي) düristlikde min (لَمْ أَخْفُكُ بِالْغَيْبِ) qutfirge gaybde hıyānet
kılmadım

430.27 (كَيْدَ الْخَائِنِينَ) hıyānet (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) doğru kıymas (وَأَنَّ لِلَّهِ) dağı düristlikde allahü te‘ālā
kıluvçılarnıñ

430.28 cümlesini 12 nçi pāre tamām boldı (وَمَا أُرِيُّ نَفْسِي) dağı min özimni ‘ayblerden
pāklamaym ya‘nī

430.29 bu sözni özimni maqtap ve öz hālime ‘aceblenüp eytmeym belki allahü te‘ālānıñ en‘ām
kılgan ‘ışmetine

I / 431

431.1 şükrāne üçün gine eytem (أَنَّ النَّفْسَ) düristlikde nefis (لَأَمَارَةٌ بِالسُّرَّةِ) elbette yavızlık
birlen buyuruvçıdır

431.2 (الْأَمْرَ مِنْ رَبِّي) meger yavızlık birlen buyurmas rabbimniñ raḥmet kıluvı vaqtinde
(أَنَّ رَبِّي) düristlikde

431.3 minim rabbim (عَفْوَرٌ رَحِيمٌ) yavız nefsnı yalıqağuvçıdır hem tilegen ādemine ‘ışmet
birüv sebebli merḥamet

431.4 kıluvçıdır (وَقَالَ الْمَلِكُ) dağı mışır pādişāhı eytdi (أَتُوتَنِي بِهِ) yūsufnı miñe kitürinüz
(أَسْتَغْلِصُهُ لِنَفْسِي)

431.5 yūsufnı özim üçün hālīs kılırmun ya‘nī ḥabşhāneden çığarurmun * ilçı ḥazret-i yūsufke
kilüp

431.6 pādişāhnıñ çakırdığını ve ḥalās kılaçağını söyledi yūsuf ‘aleyhi’s-selām ḥabşhānedegi
ḥalk birlen isenleşüp

431.7 du‘ā kıluv çığup kitdi (قَلَمًا كَلِمَةً) bes yūsuf ‘aleyhi’s-selām pādişāh birlen söyleşkeni
zamānda (قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ)

431.8 (لَتَدِينَا) pādişāh yūsuf ‘aleyhi’s-selāmge eytdi düristlikde sin bu künde bizniñ
 hužurımızda (مَكِينٌ أَمِينٌ) mertebe

431.9 iyesisün hem uşançlı ve inābetli ādemsün * hāzret-i yūsuf habsḥāneden çıķğaç ğusl
 kılup niżāfetlenüp

431.10 yāñi kiyimler kiydi hem pādişāh hužurına kirüp
 “اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَأَعُوذُ بِعَزَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ مِنْ”

431.11 ”شَرِّهِ“ dip selām birüp ‘ibrānī tilinçe pādişāhğa du‘ā kıldı pādişāh bu nindi til diyü
 şoradı yūsuf

431.12 ‘aleyhis’selām bu atalarımniñ tili didi pādişāh köp türlü til biledür idi yūsuf ‘aleyhi’s-
 selāmge her қayusı

431.13 birlen söyledi yūsuf ‘aleyhi’s-selām her қayusına cevāb birdi pādişāh bik ‘aceblendi
 yūsuf ‘aleyhi’s-selām

431.14 pādişāhğa tüşiñni söyle öz aǵzıñdan işitesim kile didi pādişāh tüşini kördügince söyledi
 şıǵırlamıñ

431.15 ve başaқlamıñ şıfatlarını orunlarını beyān kıldı soñra pādişāh yūsuf ‘aleyhi’s-selāmni
 seririne olтурtdı

431.16 hem pādişāhlıķ işlerini yūsuf ‘aleyhi’s-selāmge tapşırđı ba’ zılar şol kiçlerde қuṭfir vefāt
 boldı zeliḥanı

431.17 yūsuf ‘aleyhi’s-selāmge çiftlendürdi yūsuf ‘aleyhi’s-selām zeliḥanı bākire tapdı çünki
 қuṭfir ‘anin ölmüş zeliḥadan

431.18 efrā’im hem meyyit ismlerinde iki bala dünyāğa kildi digenler (beyḍāvi)

(قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ) yūsuf

431.19 ‘aleyhi’s-selāmeytdi yir hāzīneleri üzerine mini ḥoca kıl (إِنِّي حَفِيظٌ) düristlikde min ol
 hāzīnelerni

431.20 tiyüşli bolmağan ādemlerden şaқlaǵuçımın (عَلِيمٌ) ol hāzīnelerde taşarruf қıluvni
 bilüvçimün diyü bu āyet

431.21 delālet kıladur velāyetni istevniñ hem velāyetke isti‘ dādını bildürüvniñ düristligine hem
 ḥaқnı ötevge hem ḥaққa

431.22 siyāsetke ṭarīk yoқ meger velāyet birlen boluvçılıķ ma‘lüm bolğanda kāfir ṭarafından
 veli naşb

431.23 қılınuvçılıķniñ düristligine imān mücāhid hāzret-i yūsuf қolında pādişāh müselmān
 boldı digen (وَكَلِّكَ)

431.24 dağı oşandağ ya' nī yūsufnı ħabsden kütqardukımız kibi (مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ) yūsufnı mışır

431.25 yirinde qararlandurduğ (يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ) mışır yirinde (şerhlerinden) tilegen ornına iner yūsuf ya' nī

431.26 tilegen şehrini menzil iter (نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ) rahmetimizge tilegen kişimizni irişdürürmiz dünyāda

431.27 ve āhiretde (وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ) dağı izgülik kıluvçılarnıñ ecrini zā' i' p' kılmamız belki dünyā ve āhiretde

431.28 ecrini kāmīl birürmiz (وَلَا جِزْيَةَ الْعَمْرَةِ) elbette ahiret ecri (şevābı) (حَيْرٌ) izgürekdür dünyā şevābından

431.29 (لِلَّذِينَ) şunday ādemler üçün (آمَلُوا) imān kitürdiler alar (وَكَانُوا يَتَّقُونَ) dağı şirkden hem eşeki

I / 432

432.1 işlerden şaqlanur boldılar mışır pādīşāhı velīd oğlı reyyān ħazret-i yūsufnı vezīr kılğaç ħazret-i

432.2 yūsuf gāyet 'ādil bolup ħüküm yüritdi hem bik tırışup köp iginler ambarlarğa cıydurdu açlık yıllar

432.3 kildi mışır ve şām hem eṭrāflarında açlık taraldı ħalk her qayusı ħazret-i yūsufka aşlık alurğa

432.4 kildiler başda ħazret-i yūsuf aşlıklarını kümiş ve altunlar berāberinde şatdı altun ve kümişler bitkeç kız

432.5 ħatun ziynetleri bolğan cevherler inciler berāberinde şatdı şoñra ħayvānlar berāberinde şatdı şoñra yirleri

432.6 ve yurtları berāberinde şatdı munıñ şoñında aşlık birüp ħalknıñ özlerini şatup aldı ve bütün ħalknı

432.7 kul itdi mundan şoñ vāqı' anı ħazret-i yūsuf pādīşāhğa söyledi pādīşāh öz fikriñ ile 'amel kıldı

432.8 ħazret-i yūsuf şatup alğan ħalknı āzād kıldı hem mällarunı kıyatarup birdi hem bu açlık ken' anda da

432.9 zühür itdi ħazret-i ya' kub bünyāmından başqa on oğlını mışırğa aşlık alurğa yiberdi şol ħaqda

432.10 allahü te‘ālā eytdi (جَاءَ اخْوَةَ يُوسُفَ) yūsufniñ qardeşleri mışırğa aşlıq üçün kildiler
(فَتَخَلَّوْا عَلَيْهِ فَعَرَفُوهُ)

432.11 bes yūsuf ‘aleyhi’s-selāmniñ qardeşleri yūsuf ‘aleyhi’s-selām üzerine kirdiler yūsuf
‘ahm qardeşlerini tanudı (وَعَرَفَهُمْ)

432.12 (لَهُمْ مَكْرَهُونَ) hālbūki qardeşleri yūsuf ‘aleyhi’s-selāmni inkār itüvçilerdür ya‘nī
tanumadılar (وَلَمَّا جَاءَهُمْ بِجَاهِهِمْ)

432.13 daħi yūsuf ‘aleyhi’s-selām qardeşleriniñ hāzirlerge tiyüşli nerselerini hāzirlegen
zamānda ya‘nī her qayusınıñ

432.14 tevesine yük tiyegeni tiyüşinçe ziyāfet kılğanı zamānda (قَالَ أَفْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ) yūsuf
‘aleyhi’s-selām eytdi miñe

432.15 öziñizniñ qardeşiñizni (بُنْيَامِينَ) kitüriñiz (مِنْ آبَائِكُمْ) atañızdan yūsuf ‘aleyhi’s-selām
qardeşleri kilgeç siz kim

432.16 siz ni üçün kildiniz diyü şoradı bular eytdiler bizge açlıq işābet itdi aşlıq alur üçün
kildük

432.17 diyü yūsuf ‘aleyhi’s-selām eytdi siz mışır hatunlarını közler üçün kilmediñiz mi didi
qardeşleri ma‘āz‘allah biz

432.18 anday kişi tügilmiz biz hemmebiz ata balalarımız atamız uluğ ve qart peygamber
ya‘kūb isminde didiler

432.19 yūsuf ‘aleyhi’s-selām siz balalarımız atamız didi biz on iki qardeş idük birimiz yapanga
çıqğan vaqtinde

432.20 helāk boldı didiler hāzir munda niçe ādemsiz didi biz hāzir munda onavımız didiler on
birinçiñiz

432.21 qayda didi atamız huzūrında qaldı helāk bolğan oğlı şoñında anıñ birlen köñlini yovağa
didiler

432.22 sizniñ bu sözleriñizniñ düristligine kim güvāhlıq birür didi bizni hiç kim bilmey bizniñ
fā’idemizge güvāhlıq

432.23 birüvçi hiç kim yoq didiler bes hāzret-i yūsuf arañızdan biriñizni munda qaldurıñız
atañız yanında

432.24 qalğan qardeşiñizni munda alup kiliñiz şoñra sizge köp aşlıq şadaqa kılurmun didi on

432.25 qardeş qur‘a (şibāğa) şaldılar qur‘a şem‘ünge çıqdı hāzret-i şem‘ün qalmaq boldı

(الآتَرُونَ)

432.26 (أَنْ أُرَى الْكَيْلَ) körmeysiz mi siz min keylni (ölçevni) kāmil kılurmun ya‘nī köp itüp
aşlıq

432.27 birürmün (وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ) dağı min sizni indürüvçileriñ izgüsimün ya' nî sizni körkem

432.28 ziyâfet kıluvçımın (فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ) bes eger kardeşiniñni mine kiltürmeseñiz (فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي)

432.29 bes minim huzürımda sizniñ üçün keyl yoğdur ya' nî ikinci mertebe aşılk birmeymün (وَلَا تَقْرَبُونِ) dağı

I / 433

433.1 miñe hem minim şehrimde yaqında bolmañız didi (قَالَ) yūsuf 'aleyhi's-selāmniñ kardeşleri eytdiler (سُرَّوْا)

433.2 (عَلَّمَ أَبَاهُ) kardeşimiz (bünyāmīn)ni atasından istevde tırışurmız (وَأَتَا فَاعْلُونَ) dağı düristlikde biz bu işni

433.3 kıluvçımız ve bu işde yalqavlık kılmamız (وَقَالَ لَهَيْتَانِي) dağı hażret-i yūsuf özinin iğın ölçevçi

433.4 yigitlerine eytdi (اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ) aşılk bedeli ve aqçesi itüp kitürgen nerselerini (dirhemlerini)

433.5 kıluñız (قِي رِحَالَهُمْ) yükleri içinde ya' nî aşılkıları arasına şalıñız ya' nî her qayusıñniñ yügine aşılk

433.6 şatup alğan aqçelerini kiri şalurğa koşdı (لَعَلَّهُمْ يَفْرُقُونَهَا) şāyet beđā'atlerini qaytaruv haqñı (ya' nî)

433.7 bu merħametni) bilürler yā ki bilsünler üçün (إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ) her qayçan ehllere qaytsalar

433.8 ve aşılklarını açup qarasalar (لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ) şāyet aşılk aqçalarınıñ aşılkıları için de bolğanlıqñı

433.9 bilgeç bizge qayturlar ya' nî beđā'atlerini kiri qaytdıqñı bilüv kilüvlerine sebep bolur (فَلَمَّا رَجَعُوا)

433.10 (إِلَىٰ آبَائِهِمْ) bes yūsuf 'aleyhi's-selāmniñ kardeşleri atalarına qaytqanları zamānda (قَالُوا يَا أَبَانَا)

433.11 atalarına eytdiler ey atamız (مُنْعَ مِنَّا الْكَيْلُ) bizden keyl (aşlıqni) tıyıldı ya' nî eger
 qardeşimiz

433.12 bünyāmīnni alup barmasaq ikinci mertebe aşlıq birnev birlen hüküm itildi
 (فَارْسُلْ مَعَنَا أَخَانَا) bes

433.13 mışırğa bizniñ birlen birge qardeşimiz (bünyāmīn)ni yiber (تَكْتَلْ) kirek qadar ta'ām
 ölçep alurmız (وَأَنَالَهُ)

433.14 (كَلِمَاتُونَ) dağı düristlikde biz qardeşimiz (bünyāmīn)ni şaqlağuçılargımız (قَالَ) ya' kûb
 'aleyhi's-selām eytdi (هَلْ)

433.15 (أَتَيْنَكُمْ عَلَيْهِ) bünyāmīnni şaqlavıñız üzerine sizge emīn bolmaym (uşanmaymun) (أَلَا)
 meger emīn bolsam (كَمَا)

433.16 (أَتَيْنَكُمْ عَلَى أَخِيهِ) niteki sizge emīn boldım idi bünyāmīnniñ qardeşi yūsuf üzerine (مَنْ قَبْلُ)
 mundan

433.17 burun ya' nî siz yūsufni da şaqlarmız diyüp va'de qılğan idiñiz hābūkim yūsufni
 nişlediñiz bes bünyāmīnni

433.18 şaqlarmız digen söziñizge uşanuvım yūsufni şaqlarmız digen söziñizge uşanuvım kibi
 bola (فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا)

433.19 indi şaqlağuçı boluv yüzinden allah izgüdür bes işimni allahğa tapşıramun
 (وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ) ve ol

433.20 allahü te'ālā raḥmet qıluvçılarnıñ raḥmet qıluvçırağıdır (وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ) yūsuf
 'aleyhi's-selāmniñ qardeşleri

433.21 yüklerini açqanları zamānda (وَجَاءُوا بِضَاعَتِهِمْ) aşlıqlarınıñ aqçesini tapdılar
 (رُدَّتْ إِلَيْهِمْ) özlerine

433.22 kiri qaytarılmış (قَالُوا يَا أَبَانَا) ya' kûb 'aleyhi's-selāmniñ balaları eytdiler ey atamız
 (مَانِعِي) mundan

433.23 artuq nerse isteyik mışır pādīşāhı özimizni gāyet hürmetlidür aşlıq birdi bedelini
 qaytarup yibergen

433.24 (فَمِنْهُ بِضَاعَتُنَا) bu bizniñ beḏā' atimiz (aşlıq bedeli bolğan dirhemlerimiz) (رُدَّتْ إِلَيْنَا)
 bizge qaytarılmış

433.25 boldı (وَنَمِيرُ أَهْلَنَا) şol kaytarılmış beďā‘atimiz birlen ehlimizge aşlık alurmız (وَنَحْفَظُ أَمَانَنَا) dağı

433.26 qardeşimiz bünyāmīni şaqlarmız (وَنَزِدَادُ كَيْلٍ بَعِيرٍ) dağı tevelerimiz yugini artdururmız (ذَلِكَ كَيْلٌ)

433.27 (okunmuyor) bu alup kaytқан aşlıkımız az yükdür (aşlıkdur) (قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ) ya‘küb ‘aleyhi’s-selām

433.28 balalarına eytdi bünyāmīni sizniñ birlen birge yibermem (حَتَّى تُؤْتُونِي) miñe birgeniñizge kadar (مَوْثِقًا)

433.29 yemīn birlen bereketlegen uşançlı va‘deni (مِنَ اللَّهِ) allahü te‘ālā huzūrından (لَتَأْتُنَّنِي بِهِ) bünyāmīni miñe

I / 434

434.1 kitürürmiz dip (الآن يُعَاظِمُكُمْ) bünyāmīni her hâlde miñe kitürürsiz meger sizni çulğap alğan vaqtda

434.2 kitürmessiz ya‘nī hemmeñiz mağlūb bolup kitürürge řaqatiñiz bolmağanda ğina yā ki hemmeñizniñ helāk boluvı

434.3 vaqtında ğina ya‘nī bünyāmīni kitürüvden hiç nerse men‘ kılmasun sizni meger mağlūb bolup kitürürge

434.4 řaqatiñiz bolmav yā ki cem‘iñizniñ helāk boluvı ğina men‘ kılson (فَلَمَّا آتَوْهُم مَّرْقُومًا) bes ya‘küb ‘aleyhi’s-selāmniñ

434.5 balaları atalarına yemīn birlen bereketlegen va‘delerini birgenleri zamānda (قَالَ) ya‘küb ‘aleyhi’s-selām

434.6 eytdi (اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ) allahü te‘ālā biz eytken nerse üzerine şahiddür (وَقَالَ) dağı ya‘küb

434.7 ‘aleyhi’s-selām eytdi (يَا بَنِيَّ) ey oğullarım (لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ) mışırniñ bir şabqasından ğina kirmeñiz

434.8 (وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ) ammā türli şabqalarından kiriñiz çünki ya‘küb ‘aleyhi’s-selāmniñ balaları bik

434.9 körkem yüzliler idi hem yūsuf ‘aleyhi’s-selām kaçında bik hürmetli ve kıadrli ādemlerden boluvları mışır

434.10 halkı arasında meşhūr bolğan idi şuniñ üçün ya‘küb ‘aleyhi’s-selām köz tıyuvdan kōrkup bir kabkadan

434.11 kirürge kōşmadı ammā evvelgi baruvlarında halk bularnı tanumağanlığı üçün bu tārīk emr kılmadı

434.12 (رَمَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ) ve min sizden muñsız kılmamun yibermemün (مِنَ اللَّهِ) allahdan (مِنْ شَيْءٍ) hiç nerseni

434.13 ya‘ nī allahü te‘ ālā taqdīr kılgan nerse elbette sizge irişür min anı yibere almam likin bu sözlerini şefkat

434.14 üçün eytem (إِنَّ الْعُكْمُ لِلَّهِ) hüküm tügildür meger allahü te‘ ālā üçündür (عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ) ol allahü te‘ ālā

434.15 üzerine işimni tapşırdım min (وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ) dağı ol allahü te‘ ālā üzerine işlerini

434.16 tapşıruvçılar tapşırsunlar (وَلَمَّا دَخَلُوا) dağı ya‘küb ‘aleyhi’s-selāmniñ balaları kirgenleri zamānda mışırğa

434.17 (مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ آبَاؤُهُمْ) ataları kōşқан orundan ya‘ nī türlü kabkaldan (مَا كَانَ يُغْنَىٰ عَنْهُمْ) ya‘küb ‘aleyhi’s-

434.18 selāmniñ fikri hem balalarınıñ atalarına iyerüvleri balalarından muñsız kılmadı (مِنَ اللَّهِ) allahdan (مِنْ شَيْءٍ)

434.19 hiç nerseni çünki ya‘küb ‘aleyhi’s-selāmniñ balaları sirkat birlen müttehem boldılar hem bünyāmīniñ yüginde şuvā‘

434.20 tapıluv birlen mu‘vāhaza kılındılar ve hāzret-i ya‘kübka kayğu muzā‘af boldı (الْأَعْيُنُ عَلَىٰ نَفْسٍ يُعْتُوبُ) likin

434.21 ya‘küb özinde bolğan hācetni (فَضَلْنَا) ötedi ol hācetni ya‘ nī balalarına şefkatni ve köz tıyuvdan

434.22 şaklavni (وَأَنَّهُ لَتُدْعَاهُمْ) dağı düristlikde ol ya‘küb ‘ilm iyetidür (لَمَّا عَلَّمْنَاهُ) ol ya‘kübke vahy

434.23 birlen üyretükimiz üçün (وَلَا كُنْ أَجْزَأَ النَّاسِ) ve likin ādemlerniñ köpisi (لَا يَعْلَمُونَ) bilmesler taqdīrniñ

434.24 sırrını taqdir den şaklanuvniñ muñsız qılmavını (وَلَمَّا ذُكِّرُوا عَلَىٰ يُونُسَ) dağı ya'qub 'aleyhi's-selâmniñ balaları

434.25 yūsuf 'aleyhi's-selâm üzerine kirgenleri zamānda (أَوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ) yūsuf üzerine aşavda yā ki menzilde qardeşi

434.26 bünyāmīni qoşdı qazret-i yūsuf ziyāfet qılğanda qardeşlerini ikişer ikişer oçurtdı meger bünyāmīn

434.27 yalgız qaldı ve bünyāmīn eger qardeşim yūsuf selāmet bolsa biz de ikev olçurur idük dip yıqladı

434.28 şundan şoñ qazret-i yūsuf bünyāmīni özi birle birge oçurtdı ve birge aşadılar şoñra qazret-i

434.29 yūsuf eytdi her qayunız ikişer ikişer bir üyge (qıcrege) kiriñiz ammā bünyāmīnge yoldaş yoq ol minim birlen

I / 435

435.1 bir üyde bolur didi hem bünyāmīn qazret-i yūsuf birlen birge qondı hem qazret-i yūsuf bünyāmīnge

435.2 eytdi minim öziñniñ helāk bolğan qardeşiñ ornına qardeşiñ boluvıma rāzı bolasun mı didi bünyāmīn

435.3 eytdi siniñ kibi qardeşni tapuv mümkin tügil indi likin sini ya'qub birlen rāqıl toğdurmağan

435.4 didi şundan şoñ yusuf 'ahm bik qatı yıqladı ve bünyāmīni barup qıçaqladı ve min

435.5 siniñ bir toğma qardeşiñ yūsufmun diyü özini tanutdı (قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ) qazret-i yūsuf

435.6 bünyāmīnge eytdi min siniñ bir toğma qardeşiñmün (فَلَا تَبْتَئِسْ) bes qayğurmağıl (بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ)

435.7 ötken zamānda bizniñ qaxımızda qardeşleriñniñ qılğan işlerine (فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِجَاهِهِمْ) bes qazret-i

435.8 yūsuf qardeşleriniñ metā' la (aşlıqlarını) qazirlegen zamānda (جَعَلَ السَّاقِيَةَ) şoğara

435.9 turğan qural (meşrebe) ni qıldı (فِي رُحْلِ أَخِيهِ) qardeşi bünyāmīniñ yüginde evvelde şoğara

435.10 turğan qural bolğan şoñra iğın ölçete turğan şavt qılınğan digenler kümiş ve ba'zılar

435.11 altun idi digenler (ثُمَّ أَذِنَ مُؤَدِّنًا) muniñ şoñında ya'qub 'aleyhi's-selāmniñ balalarıniñ arçlarından yitüp bir

435.12 kıçkurguçu kıçkurdı (أَبْتَمَا الْعَيْرُ أَنْتُمْ لَسَارِقُونَ) ey kâfile düristlikde siz oğrılırsız diyü bu sözni

435.13 hazret-i yūsuf koşuvı birlen eytilmedi digenler yā ki hile için bünyāmīniñ rızālığı birlen bu tarīk

435.14 kılındı yā ki yūsufnı orlağuçılırsız ma‘nāsı da (قَالُوا) yaqūb ‘aleyhi’s-selāmniñ balaları eytdiler (وَأَقْبَلُوا)

435.15 (عَلَيْهِمْ) hālbükim özleri kıçkurguçığa hem yoldaşlarına yüzleri birlen eylendiler (مَا ذَا تَفْقَهُونَ) ni nerse

435.16 yoğaltasız ya‘nī de nerse yoğaltdıñız dip (قَالُوا نَفَقْتُ صَوَاعِ الْمَلِكِ) yūsuf ‘aleyhi’s-selāmniñ hıdmetçileri

435.17 eytdiler biz pādışāhniñ igin ölçey turğan şavtın yoğaltduğ didiler (وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ) dağı ol

435.18 şavtnı kitürgen kişi için (حِمْلٌ بَعِيرٍ) bir teve yügi aşlık ayak yalı bolur (وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ) dağı

435.19 min bir teve yügi aşlık birüvge kefilmün ya‘nī üstime alamun didi bu ayetde işāret bar ayak yalı

435.20 birüviniñ düristligine hem ayak yalı birüviniñ ‘amelden ilke düristligine (قَالُوا تَاللَّهِ) ya‘kūb ‘aleyhi’s-selāmniñ

435.21 balaları eytdiler allah birlen şasem kılıp eytemiz (لَقَدْ عَلِمْتُمْ) taḥkik bildiñiz siz (مُاجِئًا لِنَفْسٍ فِي الْأَرْضِ)

435.22 biz yirde bozuqlıq kılıur için kilmedük (وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ) dağı biz ağırlağuçı da bolmaduğ (قَالُوا) yūsuf

435.23 ‘aleyhi’s-selāmniñ hıdmetçileri eytdiler (فَمَا جَزَاءُ) bes nidür orlağan ādemniñ cezāsı (إِنْ كُنْتُمْ كَادِبِينَ)

435.24 eger orlavdan pākligini da‘vā kılıvda yalğançılar bolsañız (قَالُوا) ya‘kūb ‘aleyhi’s-selāmniñ balaları eytdiler

435.25 (جَزَاءُ) orlağan kişiniñ cezāsı (مَنْ) şol kişini aluvdur ve kıl itüvdür (وَجَدَ فِي رَحْمِهِ) şağ ol

435.26 kişiniñ yüğinde tapıldı (فَمَوَّ جَزَاؤُهُ) bes orlağan kişini özini aluv ve qul itüv orlavınıñ cezāsıdır

435.27 (كَذَلِكَ) oşandaq ya' nī orlağan ādemni özini alup ve qul itüp (فَجَزَى الظَّالِمِينَ) orlav birlen zulm

435.28 qıluvçılarğa cezā birürmiz (فَبَدَأَ بِأَرْعَيْتَهُمْ) bes qāfileni mışırğa qaytarılğannıñ şoñında qazret-i yūsuf

435.29 qardeşleriniñ yüklerini tikşirüv birlen başladı (فَبَلَّ وَعَاءَ أَخِيهِ) qardeşi bünyāmınnıñ yüğini tikşirmesden

I / 436

436.1 burun eger bulay qılmasa bu işni qasd birlen işlegenler diyü töhmet qıluv iqtimālleri bar (ثُمَّ اسْتَخْرِمْنَا)

436.2 muniñ şoñında qazret-i yūsuf seqaye (şā')ni qardeşi bünyāmın yüğinden çıqardı (مَنْ وَعَاءَ أَخِيهِ)

436.3 bu hīle kibi hīle qıldıq biz (لِيُوسِفَ) yūsuf üçün ya' nī bünyāmınnı alup qalır (كَذَلِكَ كُنَّا)

436.4 üçün yūsufğa bu hīleni üyretdüq (مَا كُنَّا) yūsuf bolmadı (لِبِأَخِيهِ فِي دِينِ الْمَلِكِ) qardeşi

436.5 bünyāmınnı mışır pādişāhsı hūkmine alur bolmadı çünki mışır pādişāhsınıñ hūkminde orlağan kişini

436.6 şoqarğa hem iki ülüş haqnı töletürge tiyüş qul itüv tiyüş tügil (إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ) meger mışır

436.7 pādişāhınıñ hūkmine alur boldı allahü te' ālānıñ bu aluv hūkmi mışır pādişāhsınıñ hūkm qıluvun tilemeki

436.8 vaqtinde likin bünyāmınnı aluv allahınıñ tilevi birlendür ma'nāsında (نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ) biz tilegen

436.9 ādemlerimizni uluq derecelerge köterürmiz (وَفَرَّقْنَا كُلَّ دِينٍ) qalqdan her 'ilm iyesi üstünde bolğuçıdır

- 436.10 (أَنْ يَسْرِفَ) kāmil bilgüçi (فَالْوَالِدَا) ya‘küb ‘aleyhi’s-selāmniñ balaları eytdiler (عَلَيْهِمْ) eger bünyāmīn orlasa
- 436.11 (‘aceb tügil) (فَتَنَسَّرَقَ أَخَاهُ مِنْ قَبْلُ) bes taḥkik bünyamīniñ ıardeşı de (yusuf da) mundan burun orlağan
- 436.12 idi yūsuf ‘aleyhi’s-selāmge sürkanı isnād kıluvlarında türli vech zıkr kılğanlar birisi ḥazret-i yūsufniñ
- 436.13 atası birlen bir toğma kız ıardeşı (عَمَّهَ سَنَ) ibrahīm ‘aleyhi’s-selāmdan bir mınıqıka (bilbav-koşak) mırāş aldı
- 436.14 bu ḥatun yūsuf ‘aleyhi’s-selāmni terbiye kıludur idi ve gāyet dost köredür idi yūsuf ‘aleyhi’s-selām öskeç
- 436.15 atası ya‘küb ‘aleyhi’s-selām yūsuf ‘aleyhi’s-selāmni ‘ümmeşinden almaqçı boldı yūsuf ‘aleyhi’s-selāmniñ ümmesi yūsufniñ
- 436.16 biline kölmek astından bu mınıqanı beyledi şoıra bu mınıqanıñ boğalğanlıknı izḥār kıldı tikşirdiler yūsuf
- 436.17 ‘aleyhi’s-selām bilinde tapıldı şundan yūsuf ‘aleyhi’s-selām mınıqıka orlağan ismini köterdi ikinci yūsuf ‘aleyhi’s-
- 436.18 selāmniñ anasınıñ atası şanemge ‘ibādet kıludur idi yūsuf ‘aleyhi’s-selām babasını şanemge ‘ibādet kıldurmas
- 436.19 üçün şanemni orlap şındurup tirsilikge taşladı üçünçi bir vaqtde bir sâ’ilge orlap kice balasını yâ ki
- 436.20 tavqını şadaqa itüp çıgarup birdi dörünçi kiçkine vaqtinde bir kinisege (naşārālarınıñ ‘ibādet ḥānesine)
- 436.21 kirüp bir altun timşāl (şuret) orlap çıkdı digenler (beydāvi) (فَأَسْرَهَا يَوْسُفُ فِي نَفْسِهِ) bes yūsuf
- 436.22 cevāb birüvni yâ ki sözini yâ ki orlavni nisbet birüvlerini içine yaşirdi yâ ki kileçekde eytüv
- 436.23 turğan sözini yaşirdi ma‘nāsında (وَلَمْ يُبَيِّنْهَا لَهُمْ) ve ıardeşlerine cevābını yâ ki sözini yâ ki orlavını
- 436.24 nisbet birüvlerini yâ ki kileçekde eyteçek sözini izḥār kılmadı (فَالْأَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا) yūsuf ‘aleyhi’s-
- 436.25 selām ıardeşlerine eytdi orlavda mertebe yüzinden siz yavızraksız yūsuf birlen bünyāmīnden çünki siz

436.26 kardeşini atasından orladınız diyü bu sözünü yūsuf ‘aleyhi’s-selām yaşrın eytdi

(وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصْنَعُونَ)

436.27 ve allahü te‘ālā yūsuf hakkında sizniñ zıkr kılğan nerseñizni bilgüçirekdür (فَالرَّوَا) ya‘ kûb ‘aleyhi’s-selāmniñ balaları

436.28 eytdiler (يَا أَيُّهَا الْعَرِيبُ) ey hürmetli pādīşāh (أَنَّه) düristlikde bünyāmīn üçün bardur (أَبَا شَيْخَا كَبِيرًا)

436.29 uluğ bolğan kart ata (فَخَذَ أُمَّدْنَا مَكَانَهُ) bünyāmīn ornına on kardeşden birimizni al çünki atamız

I / 437

437.1 yūsuf helāk bolğandan birli bünyāmīn birlen köñlini cuvatadır (أَنَا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ) düristlikde biz

437.2 sini izgü ādemlerden dip bilemiz ya‘nī bizge köp izgülik kıldıñ bünyāmīni yiberüp birimizni

437.3 ornına alup qaluv birlen izgüligiñni tamām kıl dip eytdiler (قَالَ مَعَادَ اللَّهِ) hāzret-i yūsuf eytdi

437.4 allahğa şıgınamun (أَنْ نَأْخُذَ) kıl itüp almaqlıqımdan “cināyetsiz ādemni” (الْأَمْنِ) meger şol ādemni

437.5 aluvımdan allahğa şıgınamun ya‘nī ādemni alamun (وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ) ol ādem hūzūrında meta‘ mızni

437.6 (şağımızni) tapduq biz çünki ādemni aluv öziñizniñ fetvāñızğa karşı anda da zulmdür (أَنَا)

437.7 düristlikde biz (أَذًا) bu vaqtda ya‘nī bünyāmīn ornına başkañızni alğan vaqtda (لِظَالِمُونَ) zulm kılucılar

437.8 bolsaq kirek sizniñ mezhebiñizge karşı anda (فَلْيَا اسْتَيْسِرُوا مِنْهُ) bes sözlerini yūsuf ‘aleyhi’s-selāmniñ kabül

437.9 itüvinden ümīdlerini kiskanleri zamānda (خَلَّصُوا نَجِيًّا) sırleşkenleri ve münācāt kılğanları hālde

437.10 ayrılışdılar (قَالَ كَبِيرُهُمْ) ya'qub 'aleyhi's-selāmniñ balalarınıñ yaşda uluğı "rübil" yā ki fikrde uluğı

437.11 "yehūzā" eytdi (أَلَمْ تَعْلَمُوا) bilmeysiz mi siz (أَنَّ آبَاءَكُمْ) düristlikde atañız (قَدْ أَفَدْنَا عَلَيْكُمْ) taħkik

437.12 sizniñ üzeriñizge aldı (مَوْثِقًا) yemîn birlen bereketlegen va'deni (مِنَ اللَّهِ) allah huzürından (وَمِنْ قَبْلُ)

437.13 mışır yirinden ayrılmamun (حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي) atam kaytuvğa ruşsat birgenge qadar (أَوْ يَحْكَمَ اللَّهُ لِي) yā ki (مَا فَرَطْتُمْ فِي يُوسُفَ) ve mundan ilk yūsuf haqında kuşūr (kimçilik) qıldıñız (فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ) bes

437.14 mışır yirinden ayrılmamun (حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي) atam kaytuvğa ruşsat birgenge qadar (أَوْ يَحْكَمَ اللَّهُ لِي) yā ki

437.15 allahü te'ālā mışır yirinden çıguv birlen miñe hūkm qılğanğa qadar (وَهُوَ خَيْرٌ لِّلْمُكِيمِينَ) ve ol allahü te'ālā hūkm

437.16 qıluvçılarnıñ izgüregidür (ارْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ) atañızğa qaytñız (فَقُولُوا) bes eytiñiz (يَا أَبَانَا)

437.17 ey atamız düristlikde siniñ oğlıñ (بُنْيَامِينَ) orladı (وَمَا شَهِدْنَا) ve bünyāmiñniñ (أَنَّ ابْنَكَ سَرَقَ)

437.18 zararına güvāhlıq birmedük biz (أَلَا بِنَا عَلِمْنَا) meger bilgen nersemiz birlen güvāhlıq birdük çünki bünyāmīn

437.19 yüginden pādīşahnıñ şuvā'ı tapıldı (وَمَا كُنَّا لِّلغَيْبِ حَافِظِينَ) ve biz 'aybni şaqlağuçı bolmaduk ya'nī

437.20 biz siñe 'ahd birgende anıñ orlayacağıñı bilmedük diyü (وَأَسْأَلُ الْقَرْيَةَ) dağı mışır şehriniñ ehlinden

437.21 şora ya'nī mışırğa kişi yiber de bu qışşanıñ hāqıqatini şora (الَّتِي كُتِبَ فِيهَا) şunday şehrge ol şehrde

437.22 biz bolduk (وَالْعَيْرَ الَّتِي) dağı şunday qāfileden şora bu qışşanıñ hāqıqatini ya'nī ken'āndan bolğan

437.23 bir kavmden (أَقْبَلْنَا فِيهَا) mışırda ol qāfilege qarşı bolduk ve alar birlen birge bolduk (وَأَنَا)

437.24 **لَصَادِقُونَ**) dağı düristlikde bu sözimizde rastlarımız ya' nî ken' ānge qayıtu şol revişçe söyleñiz

437.25 diyü rübîl yā ki yehūzā boyurdı şundan şoñ toqız qardeş ken' ānga qayıtdılar hem ya' qub 'aleyhi's-selāmga

437.26 rübîl yā ki yehūzā eytkençe söylediler (**قَالَ بَلْ سَأَلْتُمْ لَكُمْ أَنْفُسَكُمْ**) ya' qub 'aleyhi's-selām eytdi iş

437.27 siz söylegençe bolmas belki sizge nefsiñiz ziynetlegen ve ciñil qılğan bolur (**أَمْرًا**) bir işni

437.28 (tedbîrni) şulay tedbîr qılğansız da işlegensiz bulay bolmağanda pādişāh qaydan bilsin orlağan

437.29 ādemniñ qul qılınuvını siz söylemegende elbette bu iş öziñizniñ yavız tedbîriñizdendir dip (**فَصَبِرْ جَوِيدًا**)

I / 438

438.1 bes minim işim körkem şabrdu (**عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي**) yaqındur ve ümîddür allahü te' ālāniñ kitürmeki (**بِهِمْ**)

438.2 (**جَمِيعًا**) üç oğlimniñ barçasını ya' nî yūsuf ve bünyāmîn ve mışırda qalğan qardeşlerini (**أَتَمَّ**) düristlikde

438.3 allahü te' ālā (**هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ**) ol allahü te' ālā minim hem üç balamniñ ħālını bilgüçüdür hem tedbîrinde

438.4 ħikmet iyesisdür (**وَتَوَلَّى عَنْهُمْ**) dağı ya' qub 'aleyhi's-selām balalarından keyfi kitüp yüz döndürdi (**وَحَالَ**)

438.5 (**يَا أَسْفَى عَلَى يَوْسُفَ**) dağı ya' qub 'aleyhi's-selām eytdi ni qatı ħasretimdür yūsuf üzerine (**وَأَبْيَضَتْ هَيْبَاهُ**)

438.6 (**مِنَ الْحُزْنِ**) dağı yūsuf 'aleyhi's-selāmniñ qayğusından ya' qub 'aleyhi's-selāmniñ iki közi ağardı (**فَهُوَ كَظِيمٌ**)

438.7 bes ol ya' qub ('aleyhi's-selām) balaları üzerine qayğuruvdan köñli qayğu birlen tolgandır (**فَالُوا تَاللَّهِ**)

438.8 ya'küb 'aleyhi's-selâm balaları eytdiler allah birlen qasem itüp eytemiz
(تَفْتَاتُكَ كُرْيُوسُفُ) sin yūsufni

438.9 hemişe zikr kılasun (هَتَّى تَكُونَ مَرَضًا) helâklikge yaqın bolğanğa qadar
(أَوْ تَكُونَ مِنَ الْمَالِكِينَ) yā ki

438.10 helâk boluvçılardan bolğanğa qadar (قَالَ) ya'küb 'aleyhi's-selâm eytdi bütünley
(إِنَّمَا أَشْكُو) budur başqa tügildür

438.11 min şikāyet kılamun (بَنِي وَهْمَنِي) şabr kılurğa qüdretime bolmağan taralğan qaygımdan
hasretimden (إِلَى اللَّهِ)

438.12 allahü te'ālāge gine başqa hiç kimge şikāyet kılmaym (وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ) dağı min allah
huzürından bilemün (سَالًا)

438.13 (تَعْلَمُونَ) siz bilmegen nerseni ya'nī yūsufniñ dünyāda hazır tirük idüğini hazret-i
ya'küb yūsuf 'aleyhi's-selâm

438.14 rü'yāsından qardeşleri boy şunmasdan ve secde kılmasdan burun ölmevini bildi
digenler (يَا بَنِيَّ ادْهَبُوا)

438.15 ey balalarım mışırğa yine de barıñız (üçinçi mertebe) (تَعَسَّرُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ) dağı
yūsufdan hem

438.16 qardeşi bünyāmından (hällerinden) tişiriñiz (وَلَا تَيَاسَّرُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ) dağı allahniñ
rağmetinden ümîd

438.17 kismeñiz (أَنَّهُ) düristlikde şā'n (لَا يَبِئْسُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ) allahniñ rağmetinden ümîd kismes
(الْأَقْرَبُ)

438.18 (الْكَافِرُونَ) meger kâfir bolğan qavm gine ümîd kiser bu āyet allahniñ rağmetinden ümîd
kisüvniñ küfr idükne delâlet

438.19 kıladur (فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ) bes ya'küb 'aleyhi's-selâmniñ balaları atalariniñ huzürından
mişırğa yine de aşlıq

438.20 alurğa kitdiler mışırğa barup yūsuf 'aleyhi's-selâm huzürına kirgenleri zamānda
(قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَرَبِيُّ) ya'küb

438.21 'aleyhi's-selâmniñ balaları eytdiler ey hürmetlü pādışāh (مَسْنَا وَأَهْلَنَا الضَّرُّ) bizni ve
ehlimizni qaçı açlıq tutdı

438.22 (وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُّزْجَاةٍ) dağı biz yürümeý turğan naçar aqçe yā ki körgen ve alğan kişi kiri kaytarup

438.23 bire turğan az aqçe birlen kildük ya‘ kûb ‘aleyhi’s-selâmniñ balalarınıñ aqçesi yürümeý turğan kümiş

438.24 tenekeler digenler ba‘zılar şarıq cüni idi ba‘zılar şarı māī idi digenler (فَأَرْفَى لَنَا الْكَيْلَ)

438.25 bes bizge aşlıkıni kāmīl itüp bir (وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا) dağı bizge qardeşimizni kaytaruv birlen yā ki

438.26 aşlıkıni beďā‘atimizden artdurup birüv birlen taşadduq kıl eger eytseñ peygamberlerge şadaqa aluvçılıkıni niçük

438.27 itlak kıluv dürist dip cevābda eytürmiz peygamberlerge şadaqa aluv vaħyden ilk dürist vaħy soñında dürist

438.28 tügil ya‘ kûb ‘aleyhi’s-selām balalarına bu vaqt peygamberlik birlen vaħy kılınmağan bolur yā ki bu şadaqa şorav tügil

438.29 bey‘ ‘aqdinde kimitüvini şorav ol dürist yā ki peygamberlerge ħarām bolğanı farz şadaqa ammā bu nefl-i şadaqa yā ki

I / 439

439.1 şadaqanıñ ħarāmlığı bizniñ peygamberimizge ħāş *bu āyet delālet kılatur ta‘āmnı şavt birlen ölçep aqçe

439.2 berāberinde şatuv dürist bolğan kibi sel‘a (metā‘) berāberinde de şatuv dürist bolurğa dağı aqd-i beďā‘atniñ

439.3 meşrū‘ boluvına (بِئْرَى الْمُتَصَدِّقِينَ) düristlikde allahü te‘ālā (أَنَّ اللَّهَ) şadaqa (artdurup) birüvçilerini

439.4 körkem cezā birlen cezālar (فَلْهَلْ عَلِمْتُمْ) yūsuf ‘aleyhi’s-selām qardeşlarına eytdi eyā bilesiz mi siz (مَنْفَعَتَكُمْ)

439.5 (يُوسُفُ وَأَخِيهِ) yūsufke hem yūsufniñ kardeşi bünyāminge ni kıldıñız ya‘ nī bu işiñizniñ qabāħatlığını bilesiz mi

439.6 yūsuf ‘aleyhi’s-selāmge kılğan işleri ma‘lūm ammā bünyāminge kılğan işleri bünyāminni qardeşinden ayuruv hem hemişe

439.7 ħorlavları (إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ) ol vaqtda yūsufge hem qardeşine kılğan işiñizniñ qabāħatlığını bilmevçilerden

439.8 idiñiz yūsuf ‘aleyhi’s-selāmniñ kardeşlerine bu sözni itüvinden maqşüdü şelte kıluv tügil belki naşihat kıluv

439.9 ve tevbege kızuğdurup şefkat yüzinden eytüv (قَالُوا إِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ) ya‘küb ‘aleyhi’s-selāmniñ balaları eytdiler

439.10 elbette sin yūsufsun (قَالَ أَنَا يُوسُفُ) yūsuf ‘aleyhi’s-selām eytdi min yūsufmun (وَهَذَا أَخِي) ve bu kardeşim

439.11 bünyāmındür (قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا) taḥkik allahü te‘ālā bizge selāmetlik birlen ve mertebe birlen en‘ām kıldı (أَنْهُمْ مَنْ يَتَّقُوا)

439.12 düristlikde şā’n kimdür allahdan qorqsa (وَيَصْبِرْ) daḥi balalarğa şabrlıq kılsa (فَإِنَّ اللَّهَ) bes düristlikde

439.13 allahü te‘ālā (لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ) izgülik kıluvçılarnıñ ecrini zā’i‘ kılmas (قَالُوا) yūsuf ‘aleyhi’s-selāmniñ

439.14 kardeşleri eytdiler (تَاللَّهِ) allah birlen qasem kıluv eytemiz (لَقَدْ أَنْرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا) taḥkik allahü te‘ālā

439.15 şüretiniñ körkemligi ve ḥalqıñniñ kāmıllığı birlen sini bizge ihtiyār kıldı (وَأَنْ كُنَّا لَخَاطِبِينَ) ve düristlikde

439.16 biz ḥatā kıluvçılar bolduq ya‘nī siñe kılgan işlerimizde günāhlı bolduq (قَالَ) yūsuf ‘aleyhi’s-selām eytdi

439.17 (لَا تُزِيلُ كَلِمَاتِ اللَّهِ الَّذِينَ هُمْ يَكْفُرُونَ) sizniñ üzeriñizge bu künde şelte yoq (يَعْمُرُ اللَّهُ كَلِمَاتِهِمْ) allahü te‘ālā sizni yarlıqar

439.18 (وَمَرُّ رَحْمَتِ الرَّاحِمِينَ) ve ol allahü te‘ālā rahmet kıluvçılarnıñ rahmet kıluvçırağıdır ya‘nī allahü te‘ālā kiçik

439.19 günāhlarnı da ve uluğ günāhlarnı da yarlıqar hem sizni tevbe kılduqıñız üçün fazlı birlen ‘afv iter yūsuf ‘aleyhi’s-

439.20 selām kemāl fütuvvetinden ve kemāl insāniyyetinden kardeşlerine özini bildürgeniñ soñında kardeşlerini irte birlen

439.21 ve kiç birlen her kün iki mertebe ziyāfetke çaqırdı kardeşleri eytdiler sin bizni irte ve kiç ziyāfetke çaqırasun

439.22 ve biz siniñ ḥaқиñda kılgan taqşırātımız sebebli gāyet oyalamız didiler ḥazret-i yūsuf eytdi mısır ḥalqı evvelde

439.23 miñe qaraylar idi de eyteler idi yigirmi dirhemge şatılğan qul nindi uluğ mertebege irişdi dip

439.24 sizniñ bir peygamber balaları bolup minim qardeşim idügiñizni bilgeç mısır halkı huzurında minim şerāfetim

439.25 artdı ve minim ibrahim peygamberniñ balalarınıñ balasınıñ balası idügimni bildiler ve qul tügil peygamberzāde

439.26 idükimni añladılar diyü (أَذْهَبُوا بِتَوَيْمِي هَذَا) minim bu kölmegimni alup kitiñiz (üstündegi kölmegi

439.27 murād yā ki ibrahim ‘aleyhi’s-selāmden mīrāş qalğan kölmek murād) (فَأَقْرُبْ عَلَيَّ رَجُلًا) bes kölmekni atamniñ

439.28 yüzine taşlañız yehūzā qañga bu yalğan haşret kölmegine min alup qaytqan idim şādliq

439.29 kölmegini hem min alup qaytamun didi (بَيَاتٌ بِصِيرًا) atam közli bolup kilür ya‘nī közli

I / 440

440.1 bolup evrilür ve (وَأَنْتَوْنِ بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ) miñe bütün cemā‘ atleriñiz birlen kiliñiz ya‘nī hatunlarıñız

440.2 ve balarıñız ve qullarıñız birlen (وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعَيْرُ) dağı yūsuf ‘aleyhi’s-selāmnıñ qardeşleriniñ qāfilesi mısırdañ

440.3 ayrılğan zamānda (قَالَ أَبُوهُمْ) yūsuf ‘aleyhi’s-selāmnıñ qardeşleriniñ atası ya‘qūb ‘aleyhi’s-selām eytdi öziniñ

440.4 yanında bolğan ebū cemā‘ atlerine ya‘nī oğullarına (أَنْتِ لَأَجْدَرُ بِرِسْفٍ) düristlikde min yūsufniñ

440.5 isini tapamun (sizemün) (لَوْلَا أَنْ تَفْقَهُوا) eger siz mini ‘aqlımniñ kimligine nisbet birmeseñiz minim sözimni

440.6 taşdıq qılursız (فَالْتَوَا) ya‘qūb ‘aleyhi’s-selām yanında hāzir bolğan ebū cemā‘ atleri eytdiler (تَاللَّهِ) allah

440.7 birlen yemīn itemiz (أَنْتَ لَمْ يَضَلَّكَ الْقَدِيمُ) düristlikde sin iski azğunluğıñdasun ya‘nī yūsufke

440.8 muhabetinden iskiden birli qalğan haṭāñdasun dip (فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَصِيرُ) bes yūsuf ‘aleyhi’s-selāmniñ dünyāda

440.9 selāmetligi birlen süyünç birüvçi (yehūzā) kilgen (qaytqan) zamānda ya‘nī ḥāzret-i yehūzā kafileden aldan

440.10 qaytdı (الْقَاهُ عَلَىٰ رُجْمِهِ) yehūzā kölmekni ḥāzret-i ya‘qūbniñ yüzine ṭaşladı (فَأَرْتَدَّ بِصَبْرٍ) ḥāzret-i

440.11 ya‘qūb körüvçi (közli) bolup evrildi (خَالَ) ḥāzret-i ya‘qūb kölmek birlen yehūzā qayqaç üy

440.12 cemā‘ atne eytdi (أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ) min sizge eytmedim mi (أَلَمْ أَعْلَمْ مِنَ اللَّهِ) düristlikde min allah ḥuzurından

440.13 bilemün (مَالَا تَعْلَمُونَ) siz bilmegen nerseni (yusufniñ tirükligini) dip (قَالُوا) ya‘qūb ‘aleyhi’s-selāmniñ balaları

440.14 mışırdan qaytup yitkeç eytdiler (يَا أَبَانَا) ey atamız (اسْتَغْفِرْنَا دُنُوبَنَا) yūsuf ḥaqında bolğan günāhlarımız

440.15 ḥaqında bizniñ üçün allahdan yarlıqamaq iste (أَنَا كُنَّا غَاطِثِينَ) düristlikde biz ḥaṭā kıluvçılardan

440.16 bolduq (قَالَ) ya‘qūb ‘aleyhi’s-selām eytdi (سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ) sizniñ üçün tizden yarlıqamaq

440.17 istermün (رَبِّي) rabbimden (إِنَّهُ) düristlikde ol rabbim (هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ) ol rabbim günāhlarını yarlıqağuçıdır

440.18 hem yarlıqamaq istevçilerge merḥamet kılğuçıdır ḥāzret-i ya‘qūb balaları üçün yarlıqamaq istevni

440.19 yūsuf ‘aleyhi’s-selāmniñ ‘afv kılğanlığı ma‘lūm bolğanğa qadar kiçüktürdi digenler çünki zulm kıluvçını

440.20 allahniñ ‘afv kıluvınıñ şartı zulm kılınmış ādemniñ ‘afv kıluvıdır bu ḥaqda şol revişçe rivāyet kılındı

440.21 mışırğa barganniñ soñında ḥāzret-i ya‘qūb kıblege qarşı ayak üzere başup du‘ā kıldı yūsuf ‘aleyhi’s-selām

440.22 ḥāzret-i ya‘qūbniñ artında āmīn dip turdı yūsuf ‘aleyhi’s-selāmğa zulm kılğan balaları kemāl töpençilik

440.23 ve k rkuv ile y suf ‘aleyhi’s-sel mni’nin artında t rdilar Şundan Şo’n hazret-i cebr ’il indi ve eytdi balaları’nı

440.24 hağındağı du‘ nı allahü te‘ l  kab l itti sini’nin Şo’nında balaları’na peygamberlik ‘ahdi kıldı diyü bu riv yetke

440.25 kar anda evl d-ı ya‘k b peygamberlik mertebesi ile müşerref olmuŐlar (فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ) bes ya‘k b

440.26 ‘aleyhi’s-sel m ehl-i beyti birlen y suf ‘aleyhi’s-sel m üzerine kirgenleri zam nda ya‘k b ‘aleyhi’s-sel m mıŐırđa kirgende

440.27 yitmiş iki  dem bolup kirdiler irleri ve hatunları amm  m s  ‘aleyhi’s-sel m birlen mışırdan  ıķđanda ya‘k b ‘aleyhi’s-sel m

440.28 ni’nin balaları cem‘isi kiçik balaları ve şartlarını Őanamayın a altı yüz mi’n biş yüz yitmiş  nden artuğ idi

440.29 digenler y suf ‘aleyhi’s-sel m k p kişi birlen atalarını karşı aldı (أُورِيَ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ) y suf ‘aleyhi’s-sel m ata ve anası

I / 441

441.1  zine  oŐdı ya‘n  atası ya‘k b birlen hem anası birlen bir toğma kız kardeŐni ata birlen bir toğma

441.2 kız kardeşini ata menziline indürilgen gibi ana birlen bir toğma kız kardeşini de ana menziline indürülse ya‘k b

441.3 ‘aleyhi’s-sel m y suf ‘aleyhi’s-sel mni’nin anası r h l  lge  r h l ni’nin toğması ley nı nik hlandı digenler r h l

441.4 b ny m n nef setde  ldi digenler muŐar kar anda b ny m n y suf ‘aleyhi’s-sel mdan kiçkine bola ba‘zılar ata

441.5 ve anasından  z atası birlen  z anası mur d digenler bu s zge kar anda anası  lmeğen bola (وَقَالَ ادْخُلُوا) bola

441.6 (مِصْرَ) dağı y suf ‘aleyhi’s-sel m atalarına ve kardeşlerine eyti mıŐırđa kiri’niz (أَنْ شَاءَ اللَّهُ) eger allahü te‘ l  tilerse

441.7 (آمِنِينَ) a lığdan ve yaramaz işlerden em n bolđanı’niz h lde (رَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ) dağı y suf ‘aleyhi’s-sel m

441.8 ata ve anasını k rs  üzerine köterdi (oturtdı) (وَجَزَّوَالَهُ سَجْدًا) dağı ata ve anaları ve cemi‘i kardeşleri

441.9 yūsuf ‘aleyhi’s-selāmge secdege tüşdiler çünki alar da taḥiyye ve tekerrüme secde (bügilüv) birlen bolğanğa yā ki şükrāne

441.10 üçün allahü te‘ālāge secdege yıgladılar ma‘nāsında (وَقَالَ) daḥı yūsuf ‘aleyhi’s-selām eytdi (يَا أَبَتِ) ey atam (هَذَا)

441.11 (تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ) bu mertebeler mundan ilk (şabī vaḳtımda) körgen tüşimniñ ta‘bīridür (قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا)

441.12 taḥḳik rabbim bu tüşimni rast kıldı (وَلَقَدْ أَحْسَنَ بِي) ve taḥḳik rabbim mine köp izgülik kıldı (إِذْ) şol vaḳda

441.13 köp izgülik kıldı (أَخْرَجَنِي مِنَ السَّبْحِ) mini ḥabşhāneden çığardı (وَجَاءَكُمْ مِنَ الْمَدِينِ) ve sizni miñe bādiye

441.14 yapandan kitürdi ya‘küb ‘aleyhi’s-selāmlar ḥayvān aşırıp turuvçı bādiye ehlinden bolğanlar (مَنْ بَعْدَ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ)

441.15 şeytān bozganniñ soñından (بَيْنِي وَبَيْنَ أَخَوَتِي) minim birlen ḳardeşlerim arasını (أَنْ رَبِّي) düristlikde rabbim (لَطِيفٌ)

441.16 tilegen nersesiniñ tedbīrin körkem kıluvçıdur (أَنَّهُ) düristlikde ol allahü te‘ālā (هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ) ol

441.17 allahü te‘ālā tilegen nersesiniñ tedbīrin ve maşlaḥatını bilgüçidür ve her işde ḥikmet iyesidür yūsuf ‘aleyhi’s-selām

441.18 atası ya‘küb ‘aleyhi’s-selām birlen ḥuzāne (ambār)larında yürüdiler altunlaru kümişlerü başqa nerseler ḥuzānesine

441.19 kirdiler hem kâğıdlar ḥuzānesine kirdiler ya‘küb ‘aleyhi’s-selām kâğıdlar ḥuzānesine kirgeç eytdi ey oğlım bu kadar

441.20 köp kâğıdlar bola turup sigiz merḥale kadar yirge miñe nik ḥaṭ yazmadıñ didi yūsuf ‘aleyhi’s-selām eytdi ḥazret-i

441.21 cebrā’il miñe yazmaşka emr kıldı ḥazret-i ya‘küb cebrā’il ‘aleyhi’s-selāmdan yazmaşka emr kıluvınıñ sebebni

441.22 şoradı ḥazret-i cebrā’il eytdi miñe allahü te‘ālā şol ṭarīḳ emr kıldı allahü te‘ālāniñ bu ṭarīḳ emr kıluvınıñ

441.23 sebebi şol sin balalarıñ yūsufni şahrāğa alup çıḳmaḳ bolğanda yūsufni böri aşavdan ḳorḳamun didiñ

441.24 allahü te‘ālā kâşki minden qorqğan bolsaçı didi (رَبِّ نَدَىٰ آتَيْتَنِي) ey rabbim taḥkik miñe birdiñ (yūsuf

441.25 ‘aleyhi’s-selām sözi (سَنَ الْمَلِكِ) mısır mülkünden (وَعَلَّمَنِي مِنْ نَأْوِيلِ الْأَمَدِ) daḥı miñe kitāblarñ ma‘nalarından

441.26 yā ki tüşlerini ta‘bīrden üyretdiñ (bildürden) (فَاظْرَبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) ey köklerni ve yirlerni yaratqıçı

441.27 allah (أَنْتَ وَآلِي) sin minim yardımçimsün (فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) dünyāda hem āḥiretde (تَوَفَّنِي مُسْلِمًا) mini müselmān

441.28 bolğan ḥālimde öltür (وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ) daḥı mertebede şālihler (izgüler) cümlesine yā ki şālih bolğan

441.29 atalarım cümlesine tutaşdur ya‘kūb ‘aleyhi’s-selām mısırda yūsuf ‘aleyhi’s-selām birlen birge yigirmi dört yıl tirüklik itdi

I / 442

442.1 mundan şoñ yūsuf ‘aleyhi’s-selāmge vaşiyet eytdi min ölgeç şāmda arz-ı muḥaddesege itüp atam işḥāk

442.2 (‘aleyhi’s-selām)ññiñ ḳabri yanına defn ḳıl şundan şoñ ya‘kūb ‘aleyhi’s-selām mısırda vefāt boldı hem şoluḳ

442.3 künde igiz toğması ‘ayşda vefāt bolğan idi ḥāzret-i yūsuf atasını tabutke şalup şāmda arz-ı

442.4 muḥaddesege alup barup ‘ays birlen ikisini bir ḳabрге defn ḳıldı ikisiniñ de yaşları yüz ḳırḳ yidide

442.5 idi ya‘kūb ‘aleyhi’s-selāmññiñ yūsuf ‘aleyhi’s-selāmdan ayrulup turuv müddeti on sigiz yıl diğenler yūsuf ‘aleyhi’s-selām

442.6 ya‘kūb ‘aleyhi’s-selāmdan şoñ yigirmi üç yıl ḥayātda ḳalup şoñra nefsi meñgülik yurtını arzu ḳıluvından ölümni

442.7 temennī ḳıldı allahü te‘ālā atasından yigirmi üç yıl şoñında tıyup ve zāhir bolğanı ḥāldede rūh-ı şerīfini ḳabz itdi

442.8 defn ḥāḳında mısır ḥāḳı arasında uluğ nizā‘ ḳıḳdı ḥattā şoğışurğa yaḳınlaşdılar şoñra mermerden bolğan bir

442.9 şandūḳğa şalup nīl deryāsına defn ḳıluvğa ḳarar birdiler mısırññiñ her iki canına bereket vāşıl bolsun üçün

442.10 şoñra hâzret-i mūsā yusuf ‘aleyhi’s-selāmın ataları yanına itüp defn kıldı yüz yigirmi yıl dünyāda ‘ömr sürdi

442.11 yūsuf ‘aleyhi’s-selāmın rā‘il yā ki zeliḥa ismli ḥatunından tuvğan efrā’im ve miṣā isminde balaları bolup efrā’imden

442.12 nūn, nūndan yūṣa’ dünyāğa kildi yūsuf ‘aleyhi’s-selāmdan şoñ fir‘avunler ‘amelikadan mışırını alup benī isrā’il

442.13 hemişe fir‘avunların esāretinde qaldılar bu ḥaqda köp ve türlüçe rivāyetler bar biz beydāvī ve medārik ve ḥāzenden intiḥāb

442.14 itüp hāşılılarını yazduq (ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ) bu yūsufnıñ ḥaberi ḡayb ḥaberlerdendir (نُوحِيهِ إِلَيْكَ)

442.15 bu ḡayb ḥaberni ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām siñe vaḥy kılamız (وَمَا كُنْتَ لَتَيْمِهِمْ) ve sin yūsufnıñ ḡardeşleri ḥuzūrında

442.16 bolmadıñ (إِذَا جُمِعُوا أَمْرَهُمْ) yūsuf ḥaqında kılgan işlerini (ḡuyuğa şaluvnı meşelā) ḡaşd kılgan vaqtlarında

442.17 (وَهُمْ يَمْكُرُونَ) ḥālbükim yūsufnıñ ḡardeşleri yūsufnı atalarından aldap alur üçün yūsufqa hem

442.18 atasına mekr kılurlar ya‘nī bu ḥaber siñe ḡayb sin bu ḥaberni vaḥy birlen gine bildiñ ve sin yūsufnıñ ḡardeşleri

442.19 birle yūsufnı ḡuyuğa şalurğa ḡaşd kılgan vaqtlarında hem atalarından yūsufnı aldap alur üçün mekr

442.20 kılgan vaqtlarında birge tügil idiñ hem bu kışşanı üyrenürlik bu kışşanı işitken ādemge de yolūḡanıñ yoq

442.21 (وَمَا أَكْثَرَ النَّاسِ) daḡı ādemlernıñ köpregi tügildür (وَلَوْ حَرَصْتَ) gerçi ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām sin

442.22 alarnıñ imān kitürüvlerine ḡariş bolsañ da (بِمُؤْمِنِينَ) imān kitürüvçiler tügildür (وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ)

442.23 daḡı ḡurān üyretüv üzerene ādemlerden şoramaysun (مِنْ أَجْرٍ) ḡidmet ḡaḡkı (إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ) ḡurān

442.24 tügildür meger allahdan bolğan va‘azdür (لِلْعَالَمِينَ) bütün ‘ālemge (وَكَايِنَ مِنْ آيَةٍ) allahnıñ birliğine delālet

442.25 kılğan āyetden köp mi āyet (‘alāmetler) (فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) köklerde dağı yirlerde (يَمُرُونَ عَلَيْهَا)

442.26 ol āyetler üzerine kāfirler üterler hem ol āyetlerni körürler (وَهُمْ عَنْهَا مَعْرِضُونَ) hālbükim ol kāfirler

442.27 ol āyetlerden yüz döndürgüçilerdür (وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ) ve kāfirlerniñ köpisi allahğa allahniñ birligine

442.28 (ve ‘ālemni yaratçuçı ve rızq birgüçi boluvına) imān kitürmesler (إِلَّا) meger allahniñ

442.29 birligine ve ‘ālemni yaratçuçı ve rızq birüvçi boluvına imān kitürseler de (وَهُمْ مُشْرِكُونَ)

I / 443

443.1 hālbükim ol kāfirler ‘ibādetde allahü te‘ālāge ma‘būd boluvğa istiḥkākı bolmağan nerselerni şerik kılurlar

443.2 (أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ) kāfirler emin boldılar mı özlerine kilüvden (عَاصِيَةً مِنْ عَذَابِ اللَّهِ) allahniñ ‘azābından

443.3 ürtküçi nerseniñ (أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً) yā ki özlerine kıyāmetniñ kinet kilüvinden (وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ)

443.4 hālbükim ol kāfirler kıyāmetniñ kilüvini bilmesler hem kıyāmet üçün hāzirlenmegen bolurlar (قُلْ هُنَّ سَبِيلِي)

443.5 ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām kāfirlerge eyt bu allahniñ birligine ünde v minim yolumdur (ادْعُوا إِلَى اللَّهِ) allahğa (birligine)

443.6 ündermün (عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا) min zāhir bolğan delil hem beyān üzerinde bolğanım hālde (وَمَنْ اتَّبَعَنِي) dağı miñe iyergen

443.7 ādemler (mü minler) zāhir delil hem beyān üzerinde bolğanları hālde (وَسُبْحَانَ اللَّهِ) dağı allahü te‘ālāni kāmil

443.8 pāklav birlen pāklaymun (وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ) dağı min ‘ibādetde allahğa hiç nerseni şerik kıluvçılardan tügilmün

443.9 (وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ) ve ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām biz sinden burun yibermedük (الْأَرْجَالِ) meger siniñ kibi irler yiberdük

443.10 bu āyet kāfirlerniñ eger allahü te‘ālā peygamberler yiberüvni tilese idi feriştelere yiberür idi digen sözlerini redd bola

443.11 hem bu āyetde hatunlarniñ peygamber bolmavına işāret bar (نُوحَى النَّيْمِ) siñe vaḥy kılduğımız kibi ol

443.12 peygamberlerge de vaḥy kılduramız (مِنْ أَهْلِ الْقُرَى) qarye ve şehr ehllerinden bolğan irlerini peygamber itüp

443.13 yiberdük çünki şehr ve qarye ḥalkı bādiye ḥalkına qaraganda ‘ālimrek ve terbiyelerek bola (أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ)

443.14 kāfirler (mekke ḥalkı) yirde seyr kılmadılar mı (فَيَنْظُرُوا) bes eger yirde seyr kılsalar ‘itibār kılıp

443.15 kararlar idi (كَيْفَ كَانَ) niçük boldı (عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ) mekke kāfirlerinden burun bolğan peygamberlerni

443.16 yalğanga tutқан ādemlerniñ ḥālleri bes şulay i‘tibār kılıp qarasar sını yalğanga tutmaslar

443.17 idi (لِلَّذِينَ اتَّقَوْا) küfrden ve günāhlardan (خَيْرٌ) elbette aḥiret yurtı (وَلَدَارُ الْآخِرَةِ) izgürekdür

443.18 şaqlangan ādemler üçün (أَفَلَا تَعْقِلُونَ) kāfirler ‘aqlarını yürütüp aḥiret yurtınıñ dünyā yurtından

443.19 izgürek idükni bilmesler mi (حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ) mekke kāfirleri mühlet birilüv birlen aldanmasunlar

443.20 çünki alardan burun bolğan kāfirlerge de allahniñ yademinden peygamber ümüd kiserge irişkenlerine

443.21 qadar mühlet birildi (وَوَظَّنُوا) daḥı peygamberler zann kıldılar (أَتَمَّ) düristlikde ol peygamberler (فَتَكُونُوا)

443.22 taḥkik özlerine özleri yalğanlanmış boldılar ya‘nī allahdan yadem bolaçaq digen sözimizde yalğançı

443.23 bolduq dip peygamberlerniñ zann kılganlarına qadar kāfirlerge mühlet birildi (başqa türlü mütāla‘aları da

443.24 bar likin munısını ihtiyār kılduğ) meşelā ümmetlerniñ peygamberler allahdan yardım bolaçaç digen sözlerinde

443.25 yağanladılar diyü zann kılganlarına qadar kâfirlerge mühlet birildi ma‘nâsında bolurđa mümkin (جَاءَهُمْ)

443.26 (فَنَجَّىٰ مِنْ نَشَأِ) bes şol vaqtde yardımimiz peygamberlerge kildi (نَصَرْنَا) bes bizniñ tilegen âdemlerimiz (peygamberler

443.27 hem mü minler) ‘azâbımızdan qutqarılmış bolurlar (وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا) ve bizniñ ‘azâbımız kaytarılmış bolmas (عَنِ الْقَوْمِ)

443.28 (لَتَنكَرَنَّ فِي مَعْصِيَتِهِمُ) taħkik peygamberlerniñ ve ümmetleriniñ kışşalarında (الْمُجْرِمِينَ) küfrde devâm itüvçi qavmden

443.29 boldı yâ ki yûsuf ‘aleyhi’s-selâm birlen qardeřleriniñ kışşasında boldı (عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ) şâf ‘aql iyelerine

I / 444

444.1 ‘ibret (مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ) qurân iftirâ kılınđan söz bolmadı (وَأَلَمْ نَجْعَلِ لَهُ الْمَثَبَ لِقَوْمٍ يُذَكَّرُونَ) ve likin

444.2 öziñiñ aldındağı kütb-i semâviyeni taşdîk boldı (وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ) dağı her bir kirekli nerseni

444.3 açuğ beyân boldı (وَهُمْ فِي رَحْمَةٍ) dağı azđunlıqdan köndürüvçi hem rağmet boldı (لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ)

444.4 qurânđa imân kitürüvçi qavm üçün yûsuf süresiniñ tercemesi tamâm boldı

444.5 on üçüncü sûre ra' d-sûresi mekkede ingen cem'isi kırk üç âyet

444.6 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

444.7 (المر) bu sözinden murādını allahü te'ālā özi gine biledür yā ki „أَنَا اللَّهُ أَعْلَمُ وَأَرَى“
ma' nāsında ya' nī min

444.8 allahmun bilemün ve köremün (تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ) bu sûreniñ âyetleri kâmil bolğan
sûreniñ yā ki

444.9 qurānıñ âyetleridür (وَالَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ) ey muḥammed 'aleyhi's-selām siñe indürülgen
nerse (qurān) (مِنْ رَبِّكَ)

444.10 rabbiñden (الْعَقَبُ) siñe rabbiñden indürülgen nerse ḥaḫdur (وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ) ve likin
âdemlerniñ

444.11 köbisi (لَا يُؤْمِنُونَ) tiyüşince fikr kılmavları üçün âyetlerge imān kitürmesler (اللَّهُ أَلْمَسَى)

444.12 allah şunday zāt dur (رَفَعَ السَّمَاوَاتِ) köklerni köterdi (بِغَيْرِ هَمٍّ) tirekden başqa
(تَرَوْنَهَا)

444.13 körürsiz köklerniñ tireksiz idükni ba'zılar körürsiz ol tireklerni dip 'amdke şaffet
itkenler ya' nī

444.14 köklerni körülmüş bolmağan tirekler birlen yaratdı ma' nāsında elbette kökler cism
boluvda başqa cismlerge

444.15 müşārik bola turup tireksiz köterilüv birlen mümtāz bolsalar köklerni bu şıfatke bir cism
de cismānī de bolmağan

444.16 hem ba'z mümkünātını irādesi birlen maḥaşşaş bolğan müreccih bolurğa kirek ikenlikke
delālet kıladur (ثُمَّ)

444.17 (أَسْرَى عَلَى الْعَرْشِ) muniñ soñında allahü te'ālā 'arş üzerine şaqlav hem teḏbīr birlen gālib
boldı (وَسَقَرَّ)

444.18 (الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ) daḫı allahü te'ālā kuyaşnı ve aynı musaḥḥar (ihtiyārsız) itdi
(كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى) kuyaş

444.19 birlen aydan her birisi ma'lūm bolğan müddet üçün yürür ya' nī ma'lūm bolğan
müddetde devrleri tamām bolur

444.20 ḥalḫ kuyaş birlen aynıñ yürüvini ḥareketini i'tikād kılganlıkı üçün ḥalḫnıñ i'tikādına
muvāfiḫ itüp

444.21 allahü te‘alā beyān itdi munîñ emşali qurānda köp hem köz körüvünde de kıyaş birlen ay yürügen kibi

444.22 körinelere hey’et-i cedideden haberini bolğan ādemlerge bu mes’ele açuq ma‘lumdur çünki hey’et-i cedidege

444.23 qarağanda kıyaş hareket kılmaydur belki yir hareket kıladur (يَتَّبِعُ الْأَمْرَ) allahü te‘alā ‘ālemniñ

444.24 işini bar kıluv yoq öltüröv tirgüzöv kibi işlerini tedbir kıılır (يَفْصَلُ الْآيَاتِ) allahü te‘alā

444.25 öziniñ kemāl kudretine delālet kııla turğan āyetlerini ayurup ayurup indürür

لَعَلَّكُمْ يَلْقَاهُمْ

444.26 (رَبِّكُمْ تَوَكَّلُونَ) rabbiñizğa yoluvunı şiksiz bilüviñiz için ya‘nī allahü te‘alāniñ āyetlerinde fikir kıılıp

444.27 allahü te‘alāniñ kudretiniñ kāmil idükni bilüp başlap ‘ālemni yaratuvğa qādir bolğan allahniñ kaytadan

444.28 tirgüzövge de qādir boluvını şiksiz bilüviñiz için (وَمَا أَلَدَىٰ مَدَائِرِ الْأَرْضِ) ve ol allahü te‘alā yirmi

444.29 uzun itüp ve kiñ itüp ayaklar qararlansun için töşedi (وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوَاسِيًا) dağı ol

I / 445

445.1 yirde allahü te‘alā sābit bolğan tağlar yaratdı (وَأَنْهَارًا) dağı yıldırlar yaratdı (وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ)

445.2 dağı yimişlerini küllisinden (جَعَلْنَا فِيهَا) yirde yaratdı (زَوْجَيْنِ الْأُنثَيْنِ) ikişer şınıfını ya‘nī her kıy

445.3 yimişniñ ferdinden birisini açay ve birisini tüçi birisini kıara ve birisini aq birisini uluğ ve birisini kıçik

445.4 itüp yaratdı (يَغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارُ) allahü te‘alā kıçden kündizni artdurur ya‘nī kıçni kündizge

445.5 (ornına) kıyüzür bes hevā yaqtı bolğanniñ şöñinda kıarağı bolup evrilür (أَنَّ فِي ذَلِكَ) düristlikde

445.6 bu zıkr kıılınğan nerseler de bolğuçıdur (لَايَاتِ) allahnıñ birligine uluğ ‘alâmetler deliller (لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ)

445.7 ol âyetlerde fikr kııluvçı âdemlerge (وَفِي الْأَرْضِ) dağı yirde bolğuçıdur (مَطْعَمٍ مُتَجَاوِرَاتٍ) birisi birisine

445.8 tutaşkan türli orunlar (yir kisekleri) ya‘nî özleri birisi birisine yakın bola turup yirniñ

445.9 ba‘zısı ölen ösdürmey ba‘zısı ösdüre ba‘zısı қаtı ba‘zısı yomşaq ba‘zısı iginni ösdüre

445.10 ağaçnı ösdürmey ve ba‘zısı kirisinçe ağaçnı ösdüre iginni ösdürmey (وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ)

445.11 dağı yözimlerden bolğan baқçalar bolğuçıdur (وَزَّرَعٍ) dağı iginler bolğuçıdur (وَأَنْخِيلٍ صَنْوَانٍ) dağı

445.12 tübi bir bolup ıarmaқları köp bolğan ıurma aғаçları bolğuçıdur (وَأَغْنَابٍ صَنْوَانٍ) dağı tübi

445.13 bir bolup ve ıarmaқları köp bolmağan ıurma aғаçları bolğuçıdur (يُسْتَفَى بِهَا وَاحِدٍ) bu yimişlerden

445.14 her birisi bir şu (yağmur şuvı) birlen şugarılır (وَنُفُضْلُ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ) şulay bola turup

445.15 ol yimişlerniñ ba‘zısını ba‘zısı üzerine artuқ kıılurmız (فِي الْأَكْلِ) yimişde ya‘nî tüslerinde miқdârlarında

445.16 islerinde ıa‘âmlarında ba‘zısını ba‘zısından artuқ kıılurmız (أَنَّ فِي ذَلِكَ) düristlikde bu zıkr kıılınğan

445.17 nerseler de bolğuçıdur (لَايَاتِ) allahnıñ birligine uluğ ‘alâmetler (لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ) ‘aқllarını isti‘mâl kıılıp

445.18 fikr kıılınğan âdemler üçün (وَأَنْ تَعْبَبَ) ve ey muħammed eger sin kâfirlerniñ ba‘şni inkâr kııluvlarından

445.19 ‘aceblenseñ (فَعَبَّبَ قَوْلَهُمْ) bes kâfirlerniñ ol sözleri ‘acebdür ya‘nî ‘aceblenüviñ ornındadır çünki

445.20 bu zıkr kıılınğan nerselerni yaratıvğa қадір bolğan allahü te‘âlâ üzerine ba‘ş yigrek ciñil elbette zıkr kıılınğan

445.21 âyetler başlap yaratıvğa delâlet kıılınğan kibi ölgenden soñ қaytadan yaratıvınıñ da mümkün boluvına delâlet

445.22 kıladur (أَفْئِدَا كُنَّا تُرَابًا) kâfirleriñ sözleri şol her kaçan biz tofrağ bolsaq (أَتُنَالَفَى خَلْقَ جَمِينٍ)

445.23 eyā biz yañadan yaratıluvda mı ya'ni ölüp çürüp bitkenden şoñ yañadan tirilürmiz mi elbette tirilmemiz

445.24 didiler (أُولَئِكَ) bu ba'sni inkār itüvçi kâfirler (الَّذِينَ) şunday kâfirlerdür (كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ)

445.25 rablerini (rableriniñ ba'ske kâdir boluvını) inkār itdiler (وَأُولَئِكَ) dağı bu ba'sni inkār itüvçi

445.26 kâfirler (الْأَعْلَانُ فِي أَعْنَانِهِمْ) alarnıñ moyınlarında boğavlar bardur ya'ni alar azğunluğ birlen

445.27 boğavlanganlardur qutuluv ihtimälleri yoğ yā ki kıyāmet küninde boğavlanup 'azāb kıılınurlar ma'nāsında

445.28 (وَأُولَئِكَ) dağı bu ba'sni inkār itüvçi kâfirler (أَصْحَابُ النَّارِ) tamuğ oğınıñ iyeleridür (هُمْ فِيهَا)

445.29 (مَالِئُونَ) ol kâfirler tamuğda meñgü qaluvçılardur (وَيَسْتَجِئُونَكَ بِالْحَيْثَةِ قَبْلَ الْمَسْئَةِ) dağı kâfirler izğulikden

I / 446

446.1 burun yavızlıqını ('ākıbetden burun 'azābnı) aşuğdururlar ya'ni peygamberler ümmetlerini eger imān

446.2 kitürmeseñiz allahü te'ālā sizni dünyāda 'azāb kıılır dip qorqutkaç hāzır kitür 'azābıñnı dip horlap eytdiler

446.3 (وَقَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْبَلَاءُ) ve tağkık mekke kâfirlerinden ilk peygamberlerni yalğanğa tutuvda tiñleri bolğan

446.4 kâfirleriñ türli 'azābları ötdi bes ni üçün mekke kâfirleri ol 'azāblarnı i'tibār kıılup qaramaylar

446.5 hem ol 'azāblarnıñ oğşaşını özlerine de inüvine dürist körmeyley (وَأَنَّ رَبَّكَ) dağı düristlikde

- 446.6 ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām siniñ rabbiñ (لَنْزِرَ مَغْفِرَةً لِلنَّاسِ) ādemler üçün yarlıkamaq iyesidür (عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ)
- 446.7 ādemnin özlerine zulmi üzerine bu āyet tevbeden burun ‘afvniñ düristligine delālet kıladur çünkü
- 446.8 tevbe kıluvçı ādem zulmi üzerinde qalmay ammā tevbeden burun ‘afv dürist tügil digen ademler bu āyetde
- 446.9 zulmden uluğ günāhlardan qaqlanur birlen bite turğan kiçik günāhlarnı yā ki mağfiretden setrni ve mühlet
- 446.10 birüvni irāde kılalar (وَأَنْ رَبُّكَ) dağı ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām siniñ rabbiñ (لَشَدِيدِ الْعِقَابِ) tilegen kişisine
- 446.11 yā ki kāfirlerge ‘azābı qağı bolğuçudur (وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا) dağı kāfir bolğan ādemler eytdi (أَوْلَا)
- 446.12 (آيَةً مِنْ رَبِّهِ) muḥammed (ṣallallahü te‘ālā ve sellem) üzerine indürölseğı rabbisinden ḥaqq peygamber
- 446.13 idüğine delālet kıla turğan ‘alāmet (mu‘cize) niteki mūsā ‘aleyhi’s-selāmğa ṭayaq ‘isā ‘aleyhi’s-selāmğa meyyitlerni
- 446.14 tirgüzüv şālih ‘aleyhi’s-selāmğa nāqa indürildi diyü (إِنَّمَا أَنْتَ مُنْفَرٌ) ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām sin başqa peygamberler kibi
- 446.15 imān kitürmegen ādemlerni qorqıtuvçı ğinasun (وَأَكْثَلَ قَوْمَ هَادٍ) ve her bir qavm üçün şol qavmde ğālib bolğan
- 446.16 nersenin cinsinden bolğan mu‘cizelerge maḥşuş bolğan ḥaqlıqğa köndürüvçı peygamber bar meşelā ḥazret-i
- 446.17 mūsā qavminde siḥr ğālib boldı şuniñ üçün allahü te‘ālā ḥazret-i mūsāğa siḥrge müşābe bolğan
- 446.18 mu‘cize birdi ḥazret-i ‘isā qavminde ṭabābet ğalib bolğan idi şuniñ üçün allahü te‘ālā ḥazret-i ‘isāğa
- 446.19 ṭib cinsinden bolğan mu‘cize birdi közsizlerni közli itmek ve ala tenlilerni selāmetlendürmek kibi
- 446.20 resül allah qavminde şi‘ir feşāḥat ve belāğat ğālib boldı şuniñ üçün allahü te‘ālā resül allahğa şi‘ir cinsinden kibi
- 446.21 bolğan feşāḥat ve belāğatde cemī‘i şu‘arāniñ feşāḥat ve belāğatine üstün bolğan mu‘cize (kurān) nı birdi (قُرْآنٍ)

446.22 allahü te‘älā bilür (اللَّهُ يَعْلَمُ) her bir Һatun cinsi Һursağında yüklegen nerseni ya‘nî balanıñ Һälini

446.23 ir mi Һız mı kâmil mi za‘if mi körkem mi ҺabâҺat mi uzun mı ҺısҺa mı (مَا نَعْمَلُ كُلُّ أُنثَىٰ) daҺı Һatunlarını

446.24 bala Һapçıklar kimitken nerseni (وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامَ) daҺı Һatunlarını bala Һapçıkları artdurğan nerseni

446.25 ya‘nî Һaml müddetiniñ azını ve köpini daҺı balanıñ şanı * Һaml müddetiniñ köpini imâm-ı a‘zam Һaşında iki

446.26 yıl imâm-ı şâfi‘î Һaşında dört yıl imâm mâlik Һaşında biş yıl imâm ҺaҺhâk iki yıl tamâmında dünyâğa

446.27 kildi hiram bin Һabbân dört yıl tamâmında dünyâğa kildi digenler balanıñ ‘addı bir yâ ki iki yâ ki

446.28 üç yâ ki dört ba‘zıları ma‘lûm Һaddi yoҺ digenler imâm-ı ‘âzam nihâyeti dört digen dört

446.29 bala Һapқан Һatunlar bar (bizim ‘aşrda Һızan da boldı) imâm şâfi‘î eyte yemende bir Һart âdem miñe

I / 447

447.1 Һaber birdidi Һatunınıñ niçe mertebe bir Һursağda biş bala toğdurğanlıқdan (beydâvi hem medârik)

447.2 (رُكُلُ شَيْءٍ) ve her bir nerse (عَمَلُهُ) allah Һuzûrında (مُقَدَّرٌ) muқadder (çik) birlendür şol miқdârdan

447.3 arımas da kimmes de (عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ) ol allahü te‘älā ğaybni hem Һâzirni bilgüçidür (الْكَبِيرُ)

447.4 (الْمُتَعَالَى) ol allahü te‘älâniñ şâ‘nı uluğdur hem Һudreti birlen her nersedен üstündür (سَوَاءٌ مِنْكُمْ) sizlerden

447.5 berâberdür allahü te‘älâge (مَنْ أَسْرَأَ النَّوْلَ) sözni yaşirgen kişi de (دُونِ جَهْرٍ بِهِ) daҺı sözni

447.6 Һıçқurup eytken kişi de (وَمَنْ هُوَ مُسْتَعْفَى بِاللَّيْلِ) daҺı Һiçniñ Һarangulığı birlen ürtülgen kişi de

- 447.7 (لَهُ مُعَقَّبَاتٌ) dağı kundizniñ yalında zāhir bolğan hālde bargan kişi de (وَسَارِبٌ بِالنَّمَارِ) sözini
- 447.8 yaşirgen yā ki āşikāre kılğan dağı kiçniñ qarangulığı birlen ürtülgen dağı kundizniñ yolında
- 447.9 zāhir bolup yürügen ādem için şaqlavda birisi şoñında birisi nöbetde bolğan feriştelər bolğuçıdır (مِنَ)
- 447.10 (يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ) feriştelər ol ādemniñ aldından hem artından (بَيْنَ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ) ol ādemni allahniñ
- 447.11 ‘azābından şaqlarlar ya‘nī ādem günāh kılgaç allahdan mühlet ve yarlıkamaq isterler (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde
- 447.12 allahü te‘ālā (لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ) bir qavmde bolğan nerseni (yağşı hälleri) özgertmes (bozmas) (حَتَّىٰ)
- 447.13 (يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ) ol qavm özlerinde bolğan yağşı hällerini yamān häller birlen almaşduruv sebebli
- 447.14 özgertkenlerine (bozğanlarına) kadar ya‘nī halkda bolğan körkem hālniñ kitüviniñ sebebi halkniñ
- 447.15 özidür ve bu körkem hālni şaqlay bilmevleridür hem ma‘nāda bu āyetke muvāfiq resül allahniñ hadişinde kildi
- 447.16 resül allah eytdi “كَمَا تَكُونُوا بُرُكًى عَلَيْكُمْ” öziñiz niçük bolsañız sizniñ üstiñizde şulay hüküm yürütülür
- 447.17 ve idāre kılınur ma‘nāsında bu āyet birlen hadişden bilindi müselmānlarda bolğan kuvvetleriniñ kitüviniñ
- 447.18 sebebi nefs-i müselmānlar özleri iken hem müselmānlar haqında hākimlerniñ bu revişçe idāre kıluvlarınıñ
- 447.19 sebebi de gine müselmānlar iken bes rüsiyehde yeşegen müselmānlarınñ evvelde millet-i hākime bolup hāzırde
- 447.20 millet-i maḥkūmeniñ de bik za‘if bolğanı boluvına te‘eccüb iderge yaramay belki bu sebebni bitürüvge tırışmaq ğına
- 447.21 lāzım bola bu bābda bik uzun söylemek lāzım bolsa da mevzu‘ī olmaduğundan bu mes‘elede tafşilni erbāb-ı
- 447.22 başiretke tapşırdı (وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ) ve her qayçan allahü te‘ālā tilese (بِقَوْمٍ) bir qavmge (سَوْعًا) yavızlıqni

447.23 (وَإِلَهُمْ مِنْ دُونِهِ) bes bu yavızlıknı hiç kim üçün qaytaruv bolmas (فَلَا مَرَدَّ لَهُ) (‘azābnı) dağı allahü te‘ālā

447.24 yavızlıknı tilegen ādemler üçün allahdan başqa yoqdur (مَنْ وَالٍ) bu yavızlıknı yiberüvde taşarruf

447.25 qıluvçıdan hiç kişi (هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرَقَ) ol allahü te‘ālā şunday allahdur sizge yıldırım

447.26 (yaşın) ni körsetür (هُوَ قَائِمًا) qorqulı bolğan hâlde ya‘nī yaşın aıuvdan (şoğuvdan) (وَطَمَعًا)

447.27 dağı ümīd itüvli bolğan hâlde ya‘nī halk qayğurnı ümīd iterler (وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ) dağı allahü te‘ālā

447.28 yağmurlar yüklev sebebli ağır bolğan buluqlarnı yaratır (وَيُرْسِدُ الرِّعْدَ) dağı ra‘d (ferište digenler)

447.29 tesbīh eytür likin qurānıñ beyānına qarağanda her nerseniñ özine hāş tesbīhi bar tesbīh eytüvden

I / 448

448.1 ferişte boluvı lāzım tügil eger resül allahnıñ ra‘d buluqda taşarruf qılğuvı ferişte didiki hadişi

448.2 şābit bolsa yaşın eşeriniñ mebdē‘i ma‘nāsında bolur (بِعَمَلِهِ) öziniñ hamdi birlen (وَالْمَلَائِكَةُ)

448.3 (مَنْ خِيفَتْهُ) dağı feriştelere tesbīh eytür allahdan qorquvdan yā ki ra‘d tavışından qorquvdan (وَيُرْسِلُ)

448.4 (الصَّوَاعِقَ) dağı allahü te‘ālā gürildiler (bulutdan çıqğan oqlar) yiberür (فَيَهَيِّبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ) bes

448.5 allahü te‘ālā ol gürildileri tilegen ādemlerine irişdürür ve helāk qılır (وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ) hālbükim

448.6 ol kāfirler allahü te‘ālānıñ kemāl şıfatlar birlen mevşüf boluvı haqında resül allah birlen qıçquruşurlar *

448.7 hey‘et-i cedīde iyeleriniñ beyānına kör buluqlar hāşıl bola turğan bağārlar (pārlar) içinde yaşın hāşıl

- 448.8 bola turğan maddeler bar şol maddeleriniñ cıyılıvından kuvve-i berkıyye hâşıl bola şol kuvvet-i berkıyyeniñ az olsun
- 448.9 ve köp bolsun yirde ve başqa her nersede boluvın keşf itkenler buluqlarnıñ bir kıt'asında hâşıl bolğan
- 448.10 kuvve-i berkıyyeni töben bolğan ikinçi kıt' a buluqlar yā ki yirler özlerine tartup alurlar şol kuvve-i berkıyye
- 448.11 buluqdan ayrulğanda top ve mltık tavışları kibi tavış hâşıl bolur şuñar ra' d-ı berk diyürler
- 448.12 hatta buluqlarda bolğan kuvve-i berkıyyeni ala turğan (gürümü atuvı berq-ı gerdāni) isminde bir kural ihtivā'
- 448.13 itmişler şol kuralnı yaşinden şaqlar üçün biyik binālarınıñ töbelerine koyarlar ra' d-ı berq nuzūl maṭar
- 448.14 sehāb kibi eşerlerniñ feriştelar vāsıtası birlen vucūdke kilüvini meş' ar bolğan nuşūş-ı şer' iyye biri hükemāniñ
- 448.15 bu kibi eşerler buluqlarnıñ cezbinden yā ki ictimā'ından yā ki hareketinden vucūdke kile digen sözleri arasında
- 448.16 muhālefet yok çünkü feriştelar bu eşerlerniñ zuhūrına mübde' bolurlar ammā hükma eytken nerseler maḥal-i zuhūr
- 448.17 bolurlar niteki kitābetniñ zuhūrına mübde' kātibniñ taşavvurı taḥayyül-i irādesi ammā zuhūrına maḥal kāğıd kara
- 448.18 kıılmañ silkinüvi ve qolnıñ silkinüvi bir vaqtde tufeyl oğlı 'āmir hem rebī' a oğlı erbed (lebīdniñ
- 448.19 qardeşleri) resūl allahnı öltürürge qaşd kıldılar tufeyl oğlı 'āmir resūl allah birlen kıçkuruşurğa kirişdi
- 448.20 rebī' a oğlı erbed artan kılıç birlen şoqmaqçı bolup bardı resūl allah munı sizdi eytdi ey
- 448.21 rabbim bularğa tilegen nerseñni kııl didi şundan şoñ allahü te'ālā sā' қа (yaşin) ile helāk itdi
- 448.22 (وَهُوَ شَيْدُ الْمَعَالِ) ve ol allahü te'ālā düşmānlarına hileni yā ki düşmānlarnı 'azāb birlen tutuvnı qaṭı
- 448.23 kıluvçıdur (لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ) ol allah üçündür haqğa (tevḥid kelimesine) ündev (وَالْتَيْنِ) daḥı şunday
- 448.24 şanemler (يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ) müşrikler ol şanemlerge başqa 'ibādet kıılurlar (لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ)

448.25 (بِسْمِ) ol ma'budlar müşrikler için istegen nerselerini hiç birisi birlen cevab birmesler ya'ni hiç

448.26 birisini kabul itmesler (الْأَكْبَاسُ كَفَيْهِ إِلَى الْهَاءِ) meger kabul iterler iki ucnı şuga töşegen ademni

448.27 şuniñ kabul itüvi kibi (لِيَبْلُغَ قَاهُ) ağızına şu irişün için ya'ni kıyu yanına barur da du'a kıılır

448.28 şu kıyudan köterilsün de ağızına irişün dip hālbükim meñgü şu ağızına irişüvçi tügildür

448.29 çünkü şu cansız munıñ du'asını bilmey hem kabul iterge de kudretinden kılmey müşrikleriniñ de şanemlerden

I / 449

449.1 bir nerse istep du'a kııluvları şuniñ kibi ya'ni bu iki türlü du'aniñ ikisinde de fa'ide yok (وَمَا دُعَاءُ)

449.2 (الْكَافِرِينَ) kâfirleriniñ du'ası tügildür (الْأَوْ ضَلَالٍ) eger azğunlıkda (zā'i' ve bātıllıkda) dur (وَلِلَّهِ يَسْجُودُ)

449.3 dağı allahü te'ālā için secde kıılır (مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) köklerde ve yirlerde bolğan 'aql iyeleri

449.4 (طَوْعًا وَكَرْهًا) ihtiyarlı bolğanları hem küçlengenleri hālede ya'ni feriştelere hem adem ve cinden bolğan

449.5 mü'minler kaçılığ ve irgenlik hālinde ihtiyar birlen secde kıılırlar kâfirler dağı münāfiqlar kaçılığ ve zarüret

449.6 hālinde küçlengenleri hālede secde kıılırlar (وَنُظِّلُهُمْ بِالْعُدْوِ وَالْأَصَالِ) dağı köklerde ve yirlerde bolğan

449.7 'aql iyeleri kölegeleri irtede ve kıçede secde kıılırlar (قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) ey muhammed

449.8 kaçvimiñe eyt köklerniñ ve yirlerniñ rabbisi dip (قُلْ اللَّهُ) hem alar tarafından cevabda eyt köklerniñ

449.9 ve yirlerniñ rabbisi allahü te'ālā dip (قُلْ أَفَأَتَّخِذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ) ey muhammed 'aleyhi's-selām kaçvimiñe ilzām için

449.10 eyt eger köklerniñ ve yirlerniñ rabbisi allahü te'ālā bolsa allahdan başka ma'bud bolğan veliler tutdıñız mı

449.11 ya' nî ni üçün allahdan başka ma'būdlar tutasız (لَا يَمْلِكُونَ لَأَنْفُسِهِمْ) ol ma'būdlarınız özleri üçün de

449.12 mülklenmesler (نَفْعًا وَلَا ضَرًّا) fa'ideni dağı zararını bes sizge niçük fā'ide irişdürüvni ve sizden niçük

449.13 zararını yiberüvni mülklesünler (هَلْ) eyt sin ey muḥammed ('aleyhi's-selām) (هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ)

449.14 şokır ādem birlen közli ādem berāber bolurlar mı ya' nî 'ibādetniñ haqıķatni hem 'ibādetni vācib ite turğan

449.15 nerseni bilmey turğan müşrik birlen 'ibādetniñ haqıķatini hem 'ibādetini vācib ite turğan nerseni bile turğan

449.16 müveḥḥid berāber bolurlar mı elbette yoq (أَمْ هَلْ تَسْفَى الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ) yā ki qarangılıqlar (ya' nî şirk)

449.17 dağı nūrlar (ya' nî tevḥid) berāber bolurlar mı elbette yoq (أَمْ جَعَلَ اللَّهُ شُرَكَاءَ) yā ki allahğa şerikler kıldılar mı

449.18 müşrikler (خَلَقُوا كَخَلْقِهِ) ol şerikler allahü te'ālā yaratқан kibi yaratdılar mı (فَتَشَابَهُ الْخَلْقِ عَلَيْهِمْ) bes alarga

449.19 allahü te'ālā yaratқан ḥalq birlen şerikleri yaratқан ḥalqlar bilimsiz boldılar mı allahü te'ālā 'ibādetke

449.20 müsteḥaḥ bolğan kibi şerikleri de 'ibādetke müsteḥaḥ boldılar mı ya' nî elbette munday yaratuv şıfatı tapılğan

449.21 şeriklerini allahğa şerik itüp tutmadılar belki 'āciz bolğan ve hiç nersege maḥlūḳ ḳadarı da ḳudretleri

449.22 bolmağan nerselerini allahğa şerik itdiler (قُلْ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ) ey muḥammed eyt sin ḳavmiñe allahü

449.23 te'ālā her nersesi yaratuvçıdır allahdan başka ḥālik hiç yoqdur bes allahğa 'ibādetde hem ortaḳ hiç

449.24 nerse yoqdur (وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ) ve ol allahü te'ālā ma'būdiyyetde birdür ḥāḳıyyetde bir bolduḳı kibi hem her

449.25 nersege ḡālibdür küçi yitküçidür (أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً) ol allahü te'ālā kökden buluḫdan şu indürdi

449.26 (فَسَأَلَتْ أَوْدِيَةً بِقُدْرِهَا) bes çukırlar ya' nî çukırdağı şular aqdı allahü te' alā bilgen fā' ideli bolğan

449.27 miqđarları birlen (فَأَحْمَلُ السُّيْلُ زُبْدًا رَابِيًا) bes taşuv şuvı öziniñ üstünde bülend köpükni yükledi

449.28 (وَمِمَّا) dağı şol nersedən (يُوقَدُونَ عَلَيْهَا) ol nerse üzerine yandururlar (فِي النَّارِ) ol nerse otda

449.29 bolğan hâlde ya' nî cevāhir-i arziyeden altun kümiş timir baqır kibiler (أَبْتِغَاءَ حَلِيَّةٍ) ziyet istev üçün

I / 450

450.1 (أَوْعَجَّاعٍ) yeise metā' istev üçün şavtlar ve şoğış qurallarını hem igin saça turğan qurāllar kibi

450.2 (زَبْدًا مَائِلًا) şu köpügi kibik köpük hāşıl bolur ya' nî şu taşқан zamānda üstünde köpük hāşıl bolğan kibi

450.3 cevāhir-i arziyeni hācet üçün ertkende hem köpük hāşıl bolur (كَذَلِكَ) oşandaq ya' nî zikr qılınğan meşel

450.4 kibi (يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ) allahü te' alā haqını hem bātlını beyān qılır bes haqq fa' ideli bolğan şāf

450.5 şu birlen cevāhir-i arziyeniñ ertkenden şoñ şāf bolup fa' ideli bolup qalğanı kibi bola bātlı şu üstündegi

450.6 köpük ve çöp kibi cevāhir-i arziyeni ertken şoñında qalğan köpügi (qalduğı) kibi bola (فَأَمَّا الزَّبَدُ) bes

450.7 şu birlen cevāhir-i arziyeniñ köpügi (فَيَذَرُهَا حُمْلًا) bes zā' i' ve taşlanmış bolğan hâlde kiter (biter) ya' nî

450.8 şu hem cevāhir-i arziyeni alarnı çitke taşlar (وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ) ammā ādemlerge fa' ide birgeni ya' nî şāf şu birlen

450.9 şāf cevāhir-i arziye (فَيَمُوتُ فِي الْأَرْضِ) bes yirde turur yir ehli bular birlen fa' idelenür (كَذَلِكَ) oşandaq

450.10 ya' nî zikir kılingan nerse kibi (بَضْرِبُ اللَّهِ الْأَمْثَالَ) allahü te'älâ meşellerni beyân kıılır
(لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ)

450.11 rablerini tã' at birlen qabül itken âdemlerge (mü'minlerge) beyân kıılır (الْحَسَنَى) körkem
bolğan qabül

450.12 itüv birlen (وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ) dağı rablerini tã' at birlen körkem qabül itüv birlen
qabül itmegen

450.13 âdemlerge (kâfirlerge) beyân kıılır ya' nî allahü te'älâniñ bu meşelni mü'minlerden ve
kâfirlerden her iki tã'ifege

450.14 beyân kıılır (لَوْ أَنَّ لَهُمْ) eger tã' at kııluv birlen rablerini qabül itmegen âdemler (kâfirler)
üçün bolsa idi

450.15 (وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا) yirde bolğan nerseniñ barçası (وَمِثْلَهُ مَعَهُ) dağı yirde bolğan nerse
birlen yine

450.16 aniñ meşeli (mikdârı) bolsa (لَا تَقْبَلُوا بِهِ) elbette ol māl birlen özlerini fidyeler idiler
ya' nî hiç

450.17 āyāmı ol mālını birüp özlerini cehennemden bulup alurlar idi (أُولَئِكَ) bu tã' at kııluv
birlen

450.18 rablerini qabül itmegen âdemler (kâfirler) (لَهُمْ سُؤَالُ الْحِسَابِ) ol âdemler üçün hesābniñ
yavızı

450.19 bolur (وَمَا زَادَهُمْ جَهَنَّمَ) dağı ol âdemlerniñ baraçaq ornı cehennemdür (وَبَشْسِ الْمَوَادِّ) ve ni
yavız qararlana turğan

450.20 orundur (bişikdür) ol cehennem (أَفَمَنْ يَعْلَمُ) eyā şol kişi bilür (أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ)
düristlikde

450.21 siñe indürülgen nerse (qurān) (مِنْ رَبِّكَ) rabbiñden (الْحَقُّ) haqdur dip ya' nî rabbiñden
indürülgen

450.22 nerseni (qurānı) haqdur dip bilgen kişi (كَمَنْ هُوَ أَعْمَى) köñli şoqır bolğan başiretsiz
âdem

450.23 kiyimi elbette tügil (أَنَّمَا يَقَعُ كُرٌّ) budur başqa tügildür bu va'azler birlen va'azlenür
(أُدْرُوا الْأَبَابَ) şāf

450.24 ‘aql iyeleri gine (النَّيِّبِ) şunday âdemler (يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ) allahniñ ‘ahdine vefâ’ kıılurlar ya‘nî ‘âlim-i

450.25 dürde „أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ“ niñ cevâbında “beli” digen vaqtlarındağı ikrâr kıılğan imân fiñrilerinde

450.26 yâ ki her bir ‘ahdke vefâ’ kıılurlar ma‘nâsında (وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثَانَ) dağı kıılğan ‘ahdlerini bozmaslar

450.27 (وَالَّذِينَ) dağı şunday âdemler (يَصْلُونَ) tutaş kıılurlar (مَا) şol nerseni (أَمْرًا اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوَصَّلَ)

450.28 allahü te‘âlâ ol nerseni tutaş kııluv birlen emr kııldı ya‘nî kardeşleri birlen hem barça mü’minler birlen

450.29 dost tururlar ve bütün peygamberlerge imân kitürürler hâşıl hıqûq-ı nâsniñ hemmesini ri‘âye kıılurlar

I / 451

451.1 (وَيَخَافُونَ سِرَّةَ الْحِسَابِ) dağı rablerinden qorqarlar (وَيَجْتَنِبُونَ رَبَّهُمْ) dağı kıyâmet küindegı hesâbnıñ

451.2 yavızından qorqarlar hâşıl hesâb kıılınmasdan burun özlerini hesâb kıılurlar (وَالَّذِينَ) dağı

451.3 şunday âdemler (صَبَرُوا) ‘ibâdet meşâkkatlerine şabrlıq kııldılar ya‘nî nefis arzularına hilâflıq

451.4 kııldılar ve günâhdan şaqlandılar (أَبْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ) rableriniñ rızâlığını istev üçün (وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ)

451.5 dağı namâz oqudılar (وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ) dağı biz özlerine rızqlandırğan (birgen) nerselerden

451.6 şarf kııldılar (وَيَسْرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ) yaşrin ve âşikâre (سِرًّا وَعَلَانِيَةً) dağı izgülik birlen

451.7 yavızlıqni yiberür boldılar ya‘nî yavız ‘amel kıılsalar artından tizden izgü ‘amel kııldılar yâ ki

451.8 nâdânlıq kibi nerseni ‘ilm birlen yiberdiler ma‘nâsında (أَوْلِيَاكَ) bu zıkr kıılınğan şıfatlarda bolğan âdemler

451.9 (لَهُمْ عَقَبَى النَّارِ) bu ādemler üçün dünyā yurtı şoniñda bolğan aḥiret yurtı (cennet) bolur (مَنَاتُ)

451.10 (يَتَخَلَّوْنَهَا) ol ucmaḥlarğa kirürler bu şıfatda bolğan ādemler (عَقَبَتِ) ‘adn (iḳāmet) ucmaḥları bolur

451.11 (مِنْ آبَائِهِمْ) daḥı izgü bolğan ademler kirürler (وَمِنْ صَالِحٍ) daḥı ol şıfatlı ādemlerniñ

451.12 atalarından (وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ) daḥı ol şıfatlı ādemlerniñ ḥatunlarından ve balalarından (وَالْمَلَائِكَةُ)

451.13 (يَتَخَلَّوْنَ عَلَيْهِمْ) daḥı ucmaḥğa kirgenniñ şoniñda bu şıfatlı ādemlerge feriştelere kirürler (مِنْ كُلِّ بَابٍ)

451.14 ucmaḥniñ her bir işiginden (سَلَامٌ عَلَيْكُمْ) sizniñ üzeriñizge hemişe selāmetlik bolsun digenleri ḥalde

451.15 (فَدَعَمَ عَقَبَى النَّارِ) dünyāda ‘ibādet meşāḳḳatlerine şabr kıluvıñız sebebli (بِمَا صَبَرْتُمْ) bes ni hoş yurtdur

451.16 dünyā yurtı şoniñda bolğan aḥiret yurtı (وَالَّذِينَ) daḥı şunday ādemler (يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ) allahniñ

451.17 ‘ahdini bozarlar ya‘nī ‘ālem-i zorda «الَّذِينَ يَرِيكُم» niñ cevābında “beli” digen vaḳtlarıñdaḡı iḳrār

451.18 kılğan imān fiṭırlarını yā ki her bir ‘ahdni (مَنْ يَعْصِمُنَا) ‘ahd kılğanları şoniñdan (وَيَقْطَعُونَ)

451.19 daḥı kiserler (مَا) şol nerselerni (أَمْرًا لِلَّهِ أَنْ يُوصَلَ) buyurdı allahü te‘ālā ol nerseni tutaş kıluv birlen

451.20 ya‘nī ḳardeşleri birlen mü‘minler birlen düşmān boluşurlar hem peygamberlerge imān kitürmesler ḥāşıl ḥuḳūḳ-ı

451.21 nāsnı ri‘āye kılmaslar (وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ) daḥı yirde bozuḳlık kılurlar (أَوْلِيَّتِكَ) bu şıfatda

451.22 bolğan ādemler (لَهُمُ اللَّعْنَةُ) alarğa la‘net bolur (وَلَهُمْ سُوءُ النَّارِ) daḥı bu şıfatlı ādemler üçün

451.23 yurtnıñ yavızı ya‘nı cehennem bolur (اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ) dağı allahü te‘älā rızqını töşer (kiñ kıılır)

451.24 (لَمَنْ يَشَاءُ) tilegen kişisi üçün (وَيَقْتَدِرُ) tilegen kişisi üçün ıar kıılır rızqını (وَفَرِحُوا)

451.25 (بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا) dağı mekke ıalqı dünyā tirükligi birlen şādlanurlar ya‘nı dünyāda allahü te‘älānıñ rızqını kiñ

451.26 kıılıvı birlen (وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا) ħālbükim dünyānıñ tirükligi tügildür (الْإِمْتَاعِ) meger vaqt fa‘idelenen

451.27 turğan ve tiz bite turğan nersedür (وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا) dağı kāfir bolğan ādemler eytür (لَوْلَا أَنْزَلْنَا)

451.28 (هَآئِهِ آيَةٌ) aħiret tirükligi yanında muħammed ‘aleyhi’s-selām üzerine indürilmiş bolsaçı āyet (مِنْ رَبِّهِ) rabbisinden

I / 452

452.1 (قُلْ) eyt sin ey muħammed ‘aleyhi’s-selām (إِنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘älā (يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ) tilegen kişisini azdurur

452.2 (وَيَهْدِي إِلَيْهِ) dağı özinıñ dīnine köndürür (مَنْ أَنْابَ) ħaqlıqğa kıaytқан ħaқnı inkārdan döngen

452.3 kişini (الَّذِينَ) şunday ādemlerdür ol ħaqlıqğa kıaytқан kişiler (آمَنُوا) imān kıitürdiler (وَتَطْمِئِنُّ)

452.4 (وَتَطْمِئِنُّ) dağı imān kıitürgen ādemlernıñ köñilleri kıararlanur (بِذِكْرِ اللَّهِ) allahnıñ zıkrı birlen (الْأَبْوَابِ لِلَّهِ)

452.5 agāħ olıñız allahnıñ zıkrı birlen (تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ) köñilleri kıararlanur (الَّذِينَ) şunday ādemler

452.6 (آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) imān kıitürdiler dağı izgü ‘ameller kııldılar (طُوبَى لَهُمْ) imān kıitürde izgü ‘amel

452.7 kıılğan ādemlerge rāħat yā ki izgülikke irişmek bardur (وَمَسْنُ مَا بَ) dağı kıaytaқ orunnıñ körkemi

452.8 bardur (كَذَٰلِكَ) sinden ilk peygamber yiberdüğümüz kibi (أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ) sini şunday cemā'āt içinde

452.9 peygamber itüp yiberdük (فَقَدْ عَلَّمْتُمُونا مِّن قَبْلِهِمْ) ol ümmetlerden ilk ötdi (أُمَّةٍ) peygamber yiberilgen ümmetler

452.10 (لَتَقُولُوا عَلَيْهِمْ) sini peygamber itüp yiberdük siniñ mekke halkı üzerine oquvıñ için
(الَّذِينَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ)

452.11 siñe vahy kılğan nersemizni (qurānı) (وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ) hālbükim ol mekke halkı (kāfirleri)

452.12 raḥmet kıluvçı allahü te'ālānı inkār iterler mekke halkınıñ müşrikleri raḥmet kıluvçı allahğa secde kılıñız

452.13 diyü buyurulmış bolğanları zamānda raḥmet kıluvçı allah nerse dip eytdiler (قُلْ هُوَ رَبِّي) ey muḥammed 'aleyhi's-selām

452.14 eyt sin mekke müşriklerine raḥmet kıluvçı allah minim rabbimdür (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) 'ibādetle müsteḥaḳ bolğan zāt

452.15 hiç yoḳdur meger minim rabbim ginedür (عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ) ol rabbim üzerine işlerimni tapşırđım min (وَالَيْهِ مَتَاب)

452.16 daḳı ol allahü te'ālā üzerinedür ḳaytaḳaḳ ornım ve sizniñ de ḳaytaḳaḳ ornıñız * bir vaḳtde kureyş

452.17 kāfirleri ey muḥammed eger sin ḥaḳḳ peygamber bolsañ qurān oquvıñ sebebli bizden mekke taḡlarını seyr

452.18 kıldur ya' nī orunlarından ḳobarup başka yirge yiber bizge mekke yiri kiñ bolup ḳalsun biz

452.19 baḳçalar yaşarmız iginler saçarmız hem yirni yarup çişmeler çıḡar hem bizge cilni maşar kııl biz

452.20 cilge atlanup şāmga şatuv iterge barımız hem kilāb oḡlı ḳuşaynı hem başka atalarımıznı tırgüz

452.21 siniñ peygamber boluvıñ ḥaḳında bizge söylesünler şundan soñ biz siñe imān kitürürmiz didiler şol

452.22 ḥaḳda allahü te'ālā zıkr kılınaçaḳ āyetni indürdi (وَلَوْ أَن قُرَأْنَا) eger düristlikde qurān
(سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ)

452.23 ol qurān oquv sebebli taḡlar seyr kıldurulmuş (orunlarından ḳozgatılmış ve ḳobarılmış) bolsa

452.24 (أَوْ قَطَّعَتْ بِهِ الْأَرْضُ) yeise qurān oqıv sebebli yirni yarulmış bolsa ya'nī çışmeler çığarılmış bolsa

452.25 yeise qurān oqıv sebebli yirni seyr birle qaıf kılınmış bolsa ya'nī cilni maşhar kılınup cil birlen

452.26 seyr kıluv birlen yirni qaıf kılınsa (أَوْ كَلَّمَ بِهِ الْمَوْتَى) yeise qurān oqıv sebebli ölüklerni söyleştirilmış

452.27 bolsa idi şol vaqıtda de hem qıreyş kafırleri imān kitürmesler idi (بَلَّ اللَّهُ الْأَمْرَ جَمِيعًا) belki allahü te'alā

452.28 üçündür her iş ya'nī her nersege qıdret * haşıl eger allahü te'alānıñ siz şoragan nerselerni kıluvęa

452.29 irādesi müte'allıq bolsa kılur idi likin bu nerselerni kılęanda hem sizniñ köñilleriniñ

I / 453

453.1 yomşaruvı ve imān kitürüviñizniñ ihtimāli bolmağanlıqını bildüğinden bu nerselerini kıluvęa irādesi

453.2 müte'allıq bolmadı (أَفَلَمْ يَنبَأِ الَّذِينَ آمَنُوا) imān kitüręen ādemler bilmedi mi * bu ayetda ye's-i 'ilm

453.3 ma'nāsında çünki haızret-i 'alī ibn-i 'abbās řaħābe tābi'inden bir cemā'at «أَفَلَمْ يَتَّبِعِينَ» diyü oğudılar 'ilm

453.4 zıhürniñ tefsiri 'ilm ma'nāsında ye'sni isti'māl dürist çünki 'ilm-i ye'ske sebeb çünki ümīd kisilgen

453.5 nerse bolmay meğer ma'lüm bola (أَنْ) düristlikde (لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ) eger allahü te'alā tilese idi (لَوْ هِيَ الْفَأْسُ جَمِيعًا)

453.6 ādemlerniñ barçasını imānęa köndürür idi ya'nī şunı imān kitüręen ādemler bilmediler mi elbette bildiler

453.7 (تُصِيبُهُمْ بِمَا صَعُرُوا) işlegen işleri (وَلَا يَرَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا) dağı kafir bolęan ādemlerge hemişe

453.8 (kafırleri) sebebli irişüv bolur alaręa (فَارَعَةٌ) türlü belālar birlen köñillerini qaığuçı kórkinçli nerse

453.9 (أَوْ تَعْلُ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ) yā ki kórkinçli nerse alarnıñ mekkedeği yurtlarına yaqın iner yā ki ey muħammed

453.10 sin alarnıñ yurtlarına yaqın ‘askeriñ birlen inersen alar mundan bik qorqalar niteki resül allah hudeybiye

453.11 yılında kâfirlerniñ yurtlarına yaqın ‘asker birlen kilgen (حَتَّىٰ بَأْتِيَ وَعْدَ اللَّهِ) allahniñ va‘ desi (ölüm yā ki

453.12 kıyāmet yā ki fetḥ-i mekke) kilgenge qadar (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (لَا يُغْلِبُ الدِّعَادُ) va‘ delerge ḥilāflık

453.13 qılmas çünki allahü te‘ālāniñ yağan boluvı maḥāl (وَلَقَدْ اسْتَهْزَأُ بِرُسُلِ) ve taḥkik resüllerni

453.14 ḥorlanmıñ boldı (مَنْ قَبْلَكَ) ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) sinden ilk ya‘ ni kâfirlerniñ ḥorlavı ‘aceb tügil

453.15 sinden ilk bolğan peygamberlerni de kâfirler ḥorladılar bu söz resül allahğa tesliye (köñil cuvaṭuv) bola (فَأَمَلَيْتُ

453.16 bes kâfir bolğan ādemlerge mühlet birdim min (ثُمَّ أَخَذْتُمُ) munıñ soñında kâfir bolğan

453.17 ādemlerni ‘azāb birlen tutdım min (فَكَيفُ كَانَ عِقَابِ) bes kâfirlerge minim ‘azābım niçük boldı (أَقَمْنَا) eyā

453.18 şol zāt (allahü te‘ālā) (مَوْثِقَاتِهِمْ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ) ol zāt her bir nefis üzerine turğuçı (tikşirüvçi)

453.19 idi (بِمَا كَسَبَتْ) nefsniñ kesb itken nersesi birlen kirek izgülik bolsun kesb itken

453.20 nersesi ve kirek yavızlık bolsun bu şıfatda bolmağan zāt kibi mi elbette tügil (وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ) daḥı kâfirler

453.21 ‘ibādetde allahğa şerikler qıldılar (قُلْ) ey muḥammed kâfirlerge eyt (سُؤْهُمْ) ol şerik qılğan

453.22 nerseleriñizni ismleñiz (şıfatlañız) munıñ soñında oylañız ol şerik qılğan nerseleriñizniñ ma‘būd

453.23 boluvğa istiḥkākları var mı (أَمْ تَنْبِتُونَهُ) yā ki allahğa ḥaber biresiz mi ‘ibādetke müsteḥaq bolğan

453.24 şerikler birlen (بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ) allahü te‘ālā yirde bilmegen nese birlen ḥālbükim allahü te‘ālā her nerseni

453.25 bilgüçi bes sizniñ şerik birlen haber birüviñiz allahü te'älâ bilmegen nerse birle haber bola allahü te'älâ bilmegen

453.26 nerse yok bes allahü te'älâge 'ibâdetke müsteħak bolğan şerikte yok

(أَمْ بَظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ) yā ki

453.27 i'tibârsız ğına ħaķikni bolmağan sözden zāhir birlen (ya'nī bātil zan birlen gine) ol ma'būdlarıñızni allahniñ

453.28 şerikleri dip ataysız mı (بَلْ زِينٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا) belki kāfir bolğan ādemlerge ziynetli kıldı

453.29 ya'nī şeytān tarafından ziynetli itüp körsetildi (مُكْرَهُمْ) küfrleri yā ki islāmge mekrleri (وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ)

I / 454

454.1 daħı ħaķķ yoldan tıyılmış boldılar ol kāfirler (وَمَنْ يُّضَلَلِ اللَّهُ) ve kimdür allahü te'älâ ol kişini ħaķķ yoldan

454.2 azdursa (فَمَالَهُ مِن هَادٍ) bes ol kişini ħaķķ yolğa ħiçbir köndürüvçi yokdur (لَهُمْ عَذَابٌ) ol kāfirler

454.3 üçün 'azāb bardur (فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) dünyā tirükliginde meşelâ şoğışda esir boluv hem maķtül boluv kibi (وَلَعَذَابٌ)

454.4 daħı elbette ahiret 'azābı (أَشَدُّ) meşakķatlierek ve ağırırakdur dünyā 'azābından (وَمَا لَهُمْ) daħı kāfirler

454.5 üçün yokdur (مِنَ اللَّهِ) allahniñ 'azābından yā ki raħmetinden (مَنْ رَأَى) saķlağuçi (مِنَ الْجَنَّةِ النَّارِ)

454.6 küfrden şaklanuvçi ādemler üçün va'de kılingan ucmaħniñ şıfatı (نَجْرِي مِمَّنْ نَّعْتَمِدُهَا الْآنَهَارُ)

454.7 ol ucmaħnın astından yılğalar (şular) ağar (أَكْلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا) bu şıfatlı bolğan cennetniñ aşamlıķ

454.8 ta'āmları daħı kölegeleri hemişedür ħiç bitmes dünyā ni'metleri ve dünyā kölegeleri kibi tügillerdür (تِلْكَ عِقَابِي)

454.9 (النَّيِّنَاتِقُوا) bu şıfatlı bolğan ucmağ küfrden şaqlanğan ādemlerniñ qaytaçaq ornıdır
(وَعَقَبَى الْكَافِرِينَ)

454.10 (النَّارُ) dağı kâfirlerniñ qaytaçaq ornı tamuğdur (وَالَّذِينَ) dağı şunday ādemler
(آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ)

454.11 ol ādemlerge kitāb birdük biz ya‘nī ehl-i kitābdan bolğan müselmānlarğa ‘abdu’l-lah
bin selām hem anıñ

454.12 yoldaşları kibi dağı naşāradan imān kitürgen ādemler alar cem‘isi siksən ir kırkı
ñecrānda

454.13 sikizi yemende otuz ikisi hābeşede (يَفْرَهُونَ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ) siñe indürülgen nersege
şādlanur

454.14 boldılar ya‘nī qurānğa çünki ehl-i kitābnıñ mü‘minleri qurānıñ özleriniñ kitāblarına
muvāfiq boluvı

454.15 sebebli qıvandılar (وَمِنَ الْأَحْزَابِ) dağı resül allah birlen şoğış qılurğa infāq qılğan
kâfirler hāzebinden

454.16 bardur (مَنْ يُنْكِرْ بَعْضَهُ) qurānıñ ba‘zısını (özleriniñ şerī‘atlerine muhālif bolğanı ya ki
özleriniñ

454.17 bozğanlarına muhālif bolğanı) inkār qılğan ādemler eşref oğlu ka‘b hem anıñ yoldaşları
kibi hem

454.18 seyd birlen ‘ākib hem bularnıñ yoldaşları kibi (قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ) ey muḥammed
‘aleyhi’sselām eyt sin budur başqa

454.19 tügildür min buyurulmuş boldım (أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ) allahğa ‘ibādet qıluvım birlen
(وَلَا أُشْرِكْ بِهِ) dağı allahğa şirket

454.20 qılmavım birlen ya‘nī miñe indürülgen nersede min allahğa ‘ibādet qıluvım ve allahnı
birlevim birlen buyurdım

454.21 dінде in kireklisi hem şol munı inkāрге hiç yol yoq siz öziñizniñ şerī‘atiñizge muhālif
bolğan nerseni

454.22 inkār itesiz bu inkārıñız orunsız çünki uşul-i dінде bir bolğanıñ soñında kütb-i
semāviyeniñ hem şerā‘i‘

454.23 aḥkāmınıñ cüz’iyyātında muhālefeti bid‘at ve yāñi (‘aceyb) nerse tügildür (إِلَيْهِ أَذْهَبُ)
min allahnıñ dinine ündeyim sizni

454.24 (وَإِلَيْهِ مآبٌ) dağı ol allahü te‘ālāgedür minim kıaytaçak ornım uşul-i dın kıadarsı cemī‘ peygamberler arasında müttelik-i

454.25 ‘aleyh ammā uşul-i dīnīñ furū‘ ları ‘aşrlarınñ hem ümmetlernīñ iđtilāfı birlen muđtelif bola bes furū‘ -ı dīnde muđālif

454.26 bolđanlığı için miñe indürölgen nerseni (kıurānı) inkār kııluvıñızınñ ma‘nāsı yok (وَكَذَٰلِكَ)

454.27 oşandağ ya‘nī müttelik-i ‘aliyye bolđan uşul-i dīnī müştemil bolđan nerseni indürüvimiz kibi (أَنْزَلْنَاهُمْ مِمَّا)

454.28 (عَرَبِيًّا) ‘arab tilinde bolđan hikmetke muvāfık hüküm kııla turđan kıurānı indürdük (وَلَنْ أَتَّبَعْتُمْ أَهْوَاءَهُمْ)

454.29 ve eger siñ kāfirlernīñ ünđey turđan nefis arzularına iyerseñ (dīnlerini evvelgiçe kıararlanduruv alar

I / 455

455.1 kıiblesine kıarap namāz oğıv kibi (بِمَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ) alarnıñ dīnleriniñ mensüh boluvı bilüv siñe

455.2 kilgenniñ soñında (سَأَلْتُكَ مِنَ اللَّهِ) siniñ için allahdan yokđur (مَنْ وَلِيٌّ) yardemçiden (وَلَدَاقِي) dağı

455.3 allahnıñ ‘azābından kııyuvçidan (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا) ve tađkıķ yiberdük biz (رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ) sinden ilk siniñ kibi

455.4 ādem bolđan peygamberlerni (وَجَعَلْنَا لَهُمْ) dağı ol peygamberler için yaratđuk biz (أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً) đatunlarını

455.5 ve balalarını resül allahnı đatunlarınıñ köpligi birlen kāfirler ‘ayb kıılđanlar şunu redd kıılıp allahü te‘ālā bu kııkr

455.6 kıılđan āyetni indürgen (وَمَا كُنْ لِرَسُولٍ) ve hiç bir peygamber için dürist bolmadı (أَنْ يَأْتِيَ بآيَةٍ) kıavmi

455.7 istegen mu‘cizeni kıitürüvi (الْأَبَادِنَ اللَّهُ) meger allahnıñ izni birlen gine kıitürüvi dürist boldı (لِكُلِّ أَجَلٍ)

455.8 (كَتَابٌ) her bir vaqt üçün bendelere hikmet muқтаzāsınca farz qılınğan hüküm bar
(يَعْرِفُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ)

455.9 allahü te‘ālā ol kitābdan tilegen nersesini ya‘nī cuyuv şevāb bolğannı cuyar (nesh qılır)
(وَيُثَبِّتُ)

455.10 dağı hikmeti tilegenin kitābda qaldurur yā ki ol kitābdan tevbe qılğan ādemniñ yavızlıqların cuyar

455.11 izgüliklerini qaldurur yā ki şaççı feriştelerniñ kitābından cezā-ı müte‘allik bolmağan nerseni cuyar cezā-ı

455.12 müte‘allik bolğan nerseni qaldurur (وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ) dağı allahü te‘ālā huzūrında bardur kitābnıñ anası (aşlı)

455.13 ya‘nī levhül-mahfūz çünki levhü’l-mahfūzda her nerse bardur (وَأَمَّا نُورُكَ) ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) eger siñe

455.14 körsetsek (بَعْضَ الَّذِي نَعْتَمُهُمْ) ol kâfirlerge va‘de qılğan nerseniñ (‘azābnıñ) ba‘zısını
(أَوْ تَتَوَفَّيَنَّكَ)

455.15 yā ki körsetmesden ilk sini öltürsek (فَأَنبَأْنَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ) niçük kine bolsa da ‘azābnı körsetsek de

455.16 yā ki körsetmesden burun öltürsek de) budur başqa tügildür siniñ üzeriñe öziñe indürilgen nerseni

455.17 irişdürüv vācib (وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ) ve cezā’ birür üçün ḥesāb bizniñ özimizgedür
(أَدَلَّمْ يَرَوْنَا)

455.18 ehli körmediler mi (أَنَا تَأْتِي الْأَرْضُ) düristlikde biz kâfirlerniñ yerine kilürmiz (çaşd qılurmız) (نَنْقُصُهَا)

455.19 yirniñ taraflarından (çitlerinden) kimitkenimiz ḥâlde * ammā hikmet-i cedide iyeleri bu āyetden

455.20 yirnin kimüvini qabül itüvine istidlāl qılalar alarğa qaraganda ma‘nāsı boladur düristlikde biz yirni

455.21 çitlerinden kimitkenimiz ḥâlde çaşd qılurmız ḥāsıl yirni çitlerinden kimitürmiz şuniñ üçün yirniñ

455.22 iki tarafı başınqı digenler (وَاللَّهُ يَحْكُمُ) ve allahü te‘ālā hüküm qılır (لَا مَعْزُبَ لِحُكْمِهِ) allahü te‘ālā hükümni qaytaruvçı

- 455.23 yokdur (وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ) ve al allahü te‘ālānıñ hesabı tiz boluvçıdır ya‘ni az vaqtda köp halknıñ hesabını
- 455.24 tamām kıılır (وَتَذَكَّرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ) taḥkik mekke kāfirlerinden ilk bolğan ümmetler peygamberlerine mekr
- 455.25 kııldılar (فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا) bes mekrniñ cemī‘isi allah üçündür ya‘ni ötkendegi ümmetlerniñ mekrleri
- 455.26 allahü te‘ālānıñ mekri kibi tügildür (يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ) hem bir nefsnıñ kesb kılgan nersesini
- 455.27 allahü te‘ālā bilür hem münāsib cezāsını ḥazirler (وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ) daḥı elbette kāfirler tiz bilür (لَمَنْ عَقَبَى)
- 455.28 dünyā yurtı soñında maqtalmış yurt kim üçün bolur ya‘ni mü‘minlerge mi kāfirlerge mi
- 455.29 (وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا) daḥı kāfir bolğan ādemler eytür ya‘ni yeḥüdlerniñ başları resül allahğa eytürler

I / 456

- 456.1 (أَنْتَ رَسُولٌ) ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) sin dīn üyretür üçün allahü te‘ālā tarafından yiberilmiş ilçi (peygamber)
- 456.2 tügilsün diyü (قُلْ) eyt sin cevābda ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām (كُفَى بِاللَّهِ) allahü te‘ālā yiter (شَهِيدًا بَيْنِي)
- 456.3 (وَمِنْكُمْ) minim birlen sizniñ arañızda şāhid boluv yüzünden (وَمِنْ) daḥı şol kişi yiter şāhid boluv yüzünden
- 456.4 (عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ) ol kişi ḥuzūrında ḥurānı bilüv bardur yā ki kitābdan tevrāt incil murād ol
- 456.5 vaqtda yeḥüd birlen naşārānıñ mü‘minleri murād bola alar elbette tevrāt birlen incilde resül allahnıñ şıfatını
- 456.6 körüp peygamber idükni bileler ra‘d süresiniñ tercemesi tamām boldı *

- 456.7 on dörtnüçü süre – ibrahîm (āleyhi's-selām) süresi mekkede ingen illi iki āyet *
- 456.8 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥîm
- 456.9 (كُتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ) bu sözinden murādını allahü te'ālā özi bilür (آل) bu sözünden murādını allahü te'ālā özi bilür (كُتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ) bu qurān şunday kitābdur indürdük
- 456.10 biz ol kitābnı (الْيَك) siñe ey muḥammed 'aleyhi's-selām (لَتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ) ādemlerni küfr ve nādānlık
- 456.11 qaranġulıqlarından çıġarmaqlıġın üçün (إِلَى النُّورِ) imān ve 'ilm nūrına (بِأَذْنِ رَبِّهِمْ) ādemlerniñ rableriniñ
- 456.12 izni (ciñil kıluvı) birlen (إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ) nürdan murād maqtavlı bolġan ve her işde ġālib
- 456.13 bolġan allahniñ yolına (dīnine) (اللَّهُ أَتَى) her işde ġālib bolup maqtavlıġı bolġan zāt şunday allahdur
- 456.14 (وَمَا فِي الْأَرْضِ) daġı nerseler (لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ) ol allahniñ mülkdedür köklerde bolġan nerseler (وَمَا فِي الْأَرْضِ) daġı yirlerde bolġan
- 456.15 nerseler (وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ) daġı kāfirler üçün ni ökünçdür (مَنْ عَذَابٌ شَدِيدٌ) kaçı 'azābdan (الَّذِينَ)
- 456.16 şunday kāfirler (يَسْتَعْجِلُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا) dünyā tirükligini süyerler (ihtiyār kılurlar) (عَلَى الْأَمْرِ) āḥiret
- 456.17 üzerine (وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) daġı allahniñ yolından (dīninden) tıyarlar ḥalknı (وَيَبْغُرْنَهَا عُوجًا)
- 456.18 daġı allahniñ dīnine qañġurlıġnı isterler (أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ) bu şıfatda bolġan kāfirler ḥaġdan yıraġ
- 456.19 bolġan azġunlıġdadur (وَمَا أَرْسَلْنَا) yibermedük biz (مِنْ رَسُولٍ) hiç peyġamberden (الْأَبْلَسَانَ قَوْمَهُ) meġer şol
- 456.20 qavmniñ tili birlen yiberdük ya' nī qavm nindi tilde bolsa peyġamberni şol tilde kılduk (لِيُبَيِّنَ لَهُمُ) peyġamber
- 456.21 ol qavmge açuġ beyān kılsun üçün hem qavmi ol peyġamberniñ beyān kılgan nersesini ciñil añlasun

456.22 üçün (1) (فِيضُ اللَّهِ مِنْ يَشَاءُ) bes allahü te‘ālā tilegen ādemini imāndan azdurur (وَيَهْدِي مِنْ يَشَاءُ) ve tilegen

456.23 ādemini köndürür imānga (دَهْرًا الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) ve ol allahü te‘ālā her işde gālibdür hem tilegen ādemini imāndan

456.24 azdurup ve tilegen ādemni imānga köndürüvinde hikmet iyesisdür (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ) ve taḥkik mūsā ‘aleyhi’s-selāmı

456.25 biz peygamber itüp yiberdük (بِآيَاتِنَا) mu‘cizelerimiz birlen (أَنْ أَخْرَجَ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ) kavmiñni küfr ve nādānlık

456.26 qarāngulıklarından çıkar sin (آلِ النُّورِ) imān ve ‘ilm nūrına (رَدَّ كَرَهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ) daḥı kavmiñni allahniñ

456.27 künleri (ötken ümmetlerge vākı‘a bolğan vākı‘alar) birlen va‘az kıl dip (أَنَّ فِي ذَلِكَ) düristlikde ötken

456.28 2-) her kavmiñ peygamberi sol kavmiñ tili ile söylegüçi bolğandır şuña binā‘en her kavmiñ va‘azçisi peygamberlerniñ ve vārişleri

456.29 bolğan imāmlarıdır va‘az hem ḥuḫbelerini ḥalkları tilinde söylevleri vācibdür ş.ḥ.

I / 457

457.1 ümmetlerge vākı‘a bolğan vākı‘alar birlen va‘az kıluvda bolğuvdur (آيَاتٍ) köp ‘alāmetler (لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ) her

457.2 bir allahniñ balalarına şabrlık kıluvçığa hem allahniñ ni‘metlerine şükrlük kıluvçığa (وَأَدَّ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ) ey

457.3 muḥammed ‘aleyhi’s-selām şol vaḫtni zıkr kıl mūsā ‘aleyhi’s-selām öziñniñ kavmine eytdi (أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ)

457.4 allahniñ öziñizge birgen ni‘metini isiñizge tüşürniñ (تَبَّ) şol vaḫtdağı ni‘metni (أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ) sizni fir‘avun

457.5 kavminden kütqardı (يَسْأَلُونَكَ سُورَةَ الْعَنْبَابِ) fir‘avunlar sizge ‘azābniñ yavızını tatutur boldılar (وَيُنَبِّئُونَ)

457.6 (وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ) dağı kız balalarınızı boğazlar boldılar (أَبْنَاكُمْ) dağı ir balalarınızı tirük qaldurur

457.7 boldılar (وَفِي ذَلِكَ) dağı allahniñ sizni fir' avunlardan qutqaruvında yā ki fir' avunlarını sizni 'azāb qılıvında (بَلَاءٍ)

457.8 (مَنْ رَبُّكُمْ عَظِيمٌ) rabiñizden uluğ en'ām yā ki uluğ ibtilā' (imtiḥān) bardur (وَأَذِّنْ رَبُّكُمْ) dağı mūsā

457.9 'aleyhi's-selām qavmine eytdi şol vaqtıni isiñizge tüşiriñiz rabbiñiz sizge bildürdi (لَنْ شُكِّرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ) ey

457.10 isrā'il balaları eger siz mini öziñizge en'ām qılğan nersege (fir' avunlar zulmından qutqaruvğa) imān

457.11 ve izgü 'amel sebebli şükr qılşañız elbette sizge ni'met üstine ni'met artdururuz (وَلَنْ كُفِّرُنَّكُمْ) ve eger

457.12 küfr sebebli ni'metimni inkār itseñiz (أَنْ عَذَابِي لَشَدِيدٌ) düristlikde minim 'azābım elbette qaıdır 'azāb

457.13 qılurmun sizni (وَقَالَ مُوسَى) dağı qazret-i mūsā qavmine eytdi (أَنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ) eger siz kāfir

457.14 bolsañız (وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا) dağı yirde bolğan ādem birlen cinniñ barçası kāfir bolsa (فَأَنَّ اللَّهَ)

457.15 bes düristlikde allahü te'ālā (لَعَنَىٰ حَمِيمٌ) elbette sizniñ şükriñizden muñsızdur hem maqtalmışdur (أَلَمْ يَأْنِكُمْ)

457.16 ey isrā'il balaları sizge kilmedi mi (irişmedi mi) (نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ) öziñizden burun bolğan

457.17 qavmleriñ qaberi (قَوْمِ نُوحٍ) nūḥ 'aleyhi's-selāmniñ qavminiñ qaberi (وَعَادَ وَثَمُودَ) dağı 'ād qavminiñ hem şemūd qavminiñ

457.18 qaberi (وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ) dağı şunday ümmetler bu üç ümmetden şoñ boldılar (لَا يَعْلَمُهُمُ إِلَّا اللَّهُ) ol

457.19 üç türlü ümmetden soñ bolğan ümmetlerni köplikleri üçün hiç kim bilmes meger allahü

te‘älā gine bilür (جَاءَتْهُمْ)

457.20 (رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ) kāfir bolğan ümmetlerniñ peygamberleri zāhir bolğan deliller birlen

kildi (فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي)

457.21 (أَفْوَاهِهِمْ) bes ol kāfir bolğan ümmetler qullarını ağızlarına qaytardılar ya‘nī peygamberlerniñ dinge ündevlerine

457.22 açuvları kilüvinden qullarını tişlediler (وَقَالُوا) dağı eytdiler (إِنَّا كَفَرْنَا) düristlikde biz inkār itdük (بِمَا)

457.23 şol nerseni (أَرْسَلْنَا بِهِ) ol nerse birlen yiberilmiş boldıgız öz ze‘amıñızda; ya‘nī peygamberligiñizni ve ündegen

457.24 dīniñizni (وَأَنآلَفَى شَيْكٌ) dağı düristlikde biz şikdemiz (مَا) şol nerseden (تَنَعُرْنَا إِلَيْهِ) bizni ol nersege

457.25 (قَالَتْ رُسُلُهُمْ) ol kāfir bolğan (مُرِيْبٌ) (dinge) öndersiz (مُرِيْبٌ) ıztırab) abdırav)ğa tüşürgüçi şikdemiz (قَالَتْ رُسُلُهُمْ) ol kāfir

457.26 ümmetlerniñ peygamberleri eytdi (أَفَى اللّٰهَ شَيْكٌ) eyā allahda şik bar mı (فَاطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) köklerni ve yirlerni

457.27 yaratqıçı bolğan allahda (يَفْعُو كُمْ) ol allahü te‘älā sizni biz peygamberlerni yiberüp imānga ünder (لِيَغْفَرَ لَكُمْ)

457.28 (مَنْ ذُنُوبِكُمْ) sizni allahü te‘älāniñ günāhlarıñızdan ba‘zısını yarlıqavı üçün ya‘nī öziñiz birlen allahü te‘älā arasında

I / 458

458.1 bolğan günahlarıñızni ammā kişi haqlarını yarlıqamas allahü te‘älā qurānniñ her ornında kāfirler hitābında teb‘iz

458.2 üçün bolğan “men” kelimesini kitüre mü‘minler hitābında “men” kelimesini kitürmey çünki kāfirler hitābında mağfired

458.3 nefis imānga müteferri‘ bola mü‘minler hitābında mağfired tātke ve günāhdan

şaqlanuvğa müteferri‘ bola (وَيُؤَخَّرَكُمْ)

458.4 (إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى) dağı allahü te‘ālā sizni ma‘lūm bolğan müddetke qadar (‘ömriñizniñ aħirine qadar) kiçüktürür

458.5 (إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا) meger (أَنْ أَنْتُمْ) tügilsiz bu kâfir bolğan ümmetler eytdiler (فَالرُّبَا) bizniñ kibi âdemsiz

458.6 sizniñ bizden artuqlıgıñız yoq bes ni üçün biz peygamber diyü öziñizni hâşlaysız eger allahü te‘ālā âdemlerge

458.7 peygamber yibermekçi bolsa başqa artuğraq bolğan cinsden yiberür idi didiler (تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَنَا)

458.8 (كَأَنْ يَعْبُدُ آبَاءَنَا) ol nersege bizniñ atalarımız ‘ibâdet siz bizni şunday nersedan tıyuvını tileysiz (عَمَّا)

458.9 qılur boldı ya‘nî siz peygamberlik da‘vâ qıluvıñız birlen bizni evvelgi ma‘bûdlerimizge (şanemlerge ‘ibâdet)

458.10 qıluvdan tıyuvını tileysiz (فَأَتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ) bes bizge artuqlıgıñızğa hem peygamberlik mertebesine müsteħaq

458.11 boluvıñızğa delâlet qıla turğan zâhir ve açuq delil kitüriñiz ya‘nî sizniñ kitürgen mu‘cizeleriñizge gine

458.12 uşanmaymız yine de ol mu‘cizeler üstine başqa deliller kitüriñiz (فَالْتَلَيْتُمْ لَهْمُ رَسُولِهِمْ) ol kâfir bolğan ümmetlerge

458.13 peygamberleri eytdiler (أَنْ نَعْنُ) dürist biz tügilmiz (إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلَكُمْ) meger bizniñ kibi âdemimiz (وَلَكِنَّ اللَّهَ)

458.14 likin allahü te‘ālā (يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ) qullarından tilegen kişisine en‘âm qılur ya‘nî bizniñ

458.15 peygamber boluvımız âdemlikde sizden artuq bolduqımız üçün tügil belki peygamberlik bizge allahniñ fazlı

458.16 ve en‘âmı bu âyet delâlet qıladur nübuvvet-i (peygamberlik) ‘ağ‘ıyye boluvğa ya‘nî kesbî bolmavğa hem allahü te‘ālānıñ

458.17 maħlûqâtınıñ ba‘zısını ba‘zısı üzerine tercih qıluvı öziñiñ tilevi birlen boluvına (وَمَا كُنَّا لَنَا) dağı

458.18 biz peygamberler üçün münäsib bolmadı (أَنْ نَأْتِيَكُمْ) sizge kitürüvimiz (بِسُلْطَانٍ) peygamberlikimizge siz şorağan

458.19 delilni (إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ) meger allahniñ izni birlen kitürüvimiz dürist boldı (وَعَلَىٰ اللَّهِ) dağı allahü te‘ālā

458.20 üzerine (فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ) bes mü'minler işlerini tapşırsunlar ya'nî sizniñ inkâr kılıvıñız ve düşmānlıķıñızğa

458.21 şabr itüvde işlerimiziñ allahğa tapşıramız (وَمَا لَنَا) ve ni boldı ya'ni nindi 'özr bar bizge (أَلَا نَتَوَكَّلُ)

458.22 (عَلَى اللَّهِ) allahü te'ālā üzerine işlerimiziñ tapşırmassızlıkda (وَقَدْ هَمَمْنَا سَيْلَنَا) hālbükim taḥķiķ allahü te'ālā

458.23 bizni ḥaķlıķ yollarımızğa köndürdi ol yol birlen rabbimiziñ hem her işinde rabbimiz ķolında idükni bilürmiz

458.24 (وَلَلصَّبْرَ عَلَى مَا آذَيْتُمُونَا) daḥı sizniñ bizni rencitüviñiz üzerine şabrlıķ kılurmız (دَعَى اللَّهُ) daḥı

458.25 allahü te'ālā üzerine (فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ) işlerini tapşıruvçılar tapşırsunlar ya'nî imānlarından

458.26 kilgen tügillerinde şābit bolsunlar (وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا) daḥı kāfir bolğan ādemler eytdi (لِرُسُلِهِمْ)

458.27 özleriniñ peyğamberlerine (لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا) elbette sizni yirimizden çığarurmız (أَوْ لَنَعُودَنَّ فِي مَلْعِنَا)

458.28 yā ki bizniñ milletimizge (dīnimizge) ķaytursız elbette peyğamberler kāfir bolğan ümmetleriniñ milletlerinde bolmağanlar

458.29 (فَأَرْحَى إِلَهُمُ رَبَّهُمْ) bes rableri peyğamberlerge vaḥy ķıldı (لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ) elbette zālimlerni

I / 459

459.1 helāk kılurmız (وَلَنَسُكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ) daḥı sizni ol kāfirlerniñ yirlerinde tutarmız (مَنْ يَعْلَمُهُمْ)

459.2 ol kāfirlerni helāk ķılğannıñ soñından (ذَلِكَ) bu zālimlerni helāk itüv mü'minlerni ve peyğamberlerni

459.3 alarnıñ yirlerinde tutuv (لَهُنَّ خَافٍ مَّعَامِي) ḥükümet üçün ķıyāmet küniñdegi muvaķķıfımdan ķorķğan

- 459.4 kişi için (وَدَخَّافٌ وَعِيبَى) dağı ‘azāb birlen va‘īdimden qorđđan kişi için (وَأَسْتَفْتَحُوا)
- 459.5 dağı peyđamberler dūřmānlarına (zararına) allahnıñ özlerine yardım birüvini istediler (وَدَخَّابٌ)
- 459.6 (كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيبٌ) allahü te‘ālā peyđamberlerge dūřmānlar üzerine yardım birdi bes mü‘minler sa‘ādetke iriřdiler
- 459.7 ve her bir hağnı inkār itüvçi mütekebbir (uluğlanuvçı)ler helāk boldı ve zarar itdi (مِنْ وَرَثَةِ جَهَنَّمِ)
- 459.8 ol hağnı inkār itüvçi mütekebbirniñ aldından cehennem bardur (وَيُسْقَى مِنْ مَاءٍ صُحِيدٍ) ol hağnı inkār
- 459.9 itüvçi mütekebbirni cehennemge şaşlanmış bolur da tamuğ ehliniñ tenlerinden ađđan şarı şudan şoğarılmış
- 459.10 bolur anı (يَتَجَرَّعُهُ) ol şarı şunu içerge küçlenür yā ki bir yuşım bir yuşım itüp içer tutaşdan
- 459.11 iče almas (وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ) dađı ol řarı řunu bođazından ötkerüvge yađın bolmas ya‘nī yuta
- 459.12 almas ve yutarđa küçi yitmes (وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ) dağı ol hağnı inkār itüvçi mütekebbirge
- 459.13 teniniñ her bir ornından yā ki bir cihetinden ölüm sebebi bolđan şaşılığlar kilür (وَمَا هُوَ بِبَيِّتٍ)
- 459.14 hālbükim ol hağnı inkār itüvçi kāfir ölük bolmas ya‘nī ölmes (وَمَنْ وَرَاةَ عَذَابٍ غَلِيظٍ)
- 459.15 ol hağnı inkār itüvçi mütekebbirniñ aldından şaşı ‘azāb bolur (مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بَرَبِهِمْ)
- 459.16 sizge ođulđan nersede rablerine kāfir bolđan ādemlerniñ şıfatı (أَعْمَالُهُمْ) alarnıñ şıfatı nerse diyilse
- 459.17 alarnıñ şıfatı budur rablerine kāfir bolđan ādemlerniñ ‘amelleri (كَرُمَادٍ) qül kibidür (أَشْتَقَّتْ بِهِ الرِّيحُ)
- 459.18 ol qülni cil yükledi ve ol qülni şaşı cil tizlik birlen uçurup kitdi (فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ) kuvvetli

459.19 cilli künde (لَا يَتَذَكَّرُونَ مِمَّا كُفُّوا عَلَيْهِ شَيْءٌ) kāfirler kıyamet küninde kesb kılgan nerselerinden (‘amellerinden)

459.20 hiç nersege kâdir bolmaslar (ذَلِكَ) kāfirleriniñ izgülik kılamız dip hesap kırup azgunlıqları

459.21 (هُوَ الضَّالُّ الْبَعِيدُ) ol azgunlıqları haqq yoldan yırağ bolğan azgunlıqdur (الَّذِينَ تَرَوْنَ) ey muhâtib bilmesün mi

459.22 (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘âlâ (خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ) köklerni ve yirlerni yaratdı (بِالْعَقْلِ)

459.23 haqlıq birlen (أَنْ يَشَأَ يُذْهِبَكُمْ) ey âdemler eger allahü te‘âlâ tilese sizni yiberür ya‘nî bütünley yok

459.24 kıılır (وَبَاتُ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ) dağı yâni halknı kitürür sizniñ ornıñızğa (وَمَا ذَلِكَ) ve bu sizni yok

459.25 kırup ikinci halk yaratıp ornıñızğa kitürüvi tügildür (عَلَى اللَّهِ) allahü te‘âlâ üzerine (بِعَزِيمٍ)

459.26 müşekkel tügildür (وَيُرْزِقُوا لِلَّهِ جَمِيعًا) kıyâmet küninde halknıñ küllisi allahü te‘âlânıñ hesap kıluvı üçün kabrlerinden

459.27 çıgarlar (ötken zamânğa delâlet kıla turğan mâzî şığâsı birlen kitürüvi vuqû‘sı muhaqqak bolğanlığı

459.28 üçün) (فَقَالَ الضُّعَفَاءُ) bes kişige iyerüp haqq yoldan azğan za‘ifler eytür (لِلَّذِينَ)

I / 460

460.1 (أَسْتَكْبَرُوا) azduruvda iyerilmiş bolğan tekebbürlik kıluvçı âdemlerge (أَنَا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا) dürsitlikde

460.2 peygamberlerni yalğanğa tutuvda sizge iyerüvçi bolduğ (فَهَلْ أَنْتُمْ مَغْنُونُونَ هُنَا) biş eyâ siz metbu‘ larmız

460.3 bizden yiberüvçi tügilsiz mi (مِنْ عَذَابِ اللَّهِ) allahniñ ‘azâbından (مِنْ شَيْءٍ) hiç nerseni (فَأَلْوَا) dünyâda

- 460.4 azduruvda iyerilmiş bolğan mütekebbirler eytürler (لَوْ هَمَّانَا اللَّهُ) eger allahü te'ālā bizni imānğa köndürgen
- 460.5 bolsa idi (لَوْ هَمَّانَا كُمْ) biz de sizni imānğa köndürgen (ündegen) bolur idük likin özimiz haqlıqdan
- 460.6 adaşduqda ya'ni özimizge ihtiyār kılgan nerseni (azğunlıqımı) sizge de ihtiyār kılduq (سَوَاءٌ)
- 460.7 bizniñ üzerimizge berāberdür (أَجْرُهَا أَمْ صَبْرُنَا) kirek şikāyet kılayık hālmizden yeise şabr
- 460.8 iteyik (مَالَنَا مِنْ تَحْيِيصٍ) bizniñ üçün qaça turğan orun yoqdur (وَقَالَ الشَّيْطَانُ) dağı şeytān
- 460.9 eytür ya'ni iblis eytür (لَمَّا قَضَى الْأَمْرَ) işni kāmil kılınuq bitürilgeniñ soñında ya'ni ucmağ ehli
- 460.10 ucmağğa kirüp ve tamuğ ehli tamuğğa kirüp bitkeç iblis ādem birlen cinlerden qalğan yavızlarğa hañib
- 460.11 nuñk söylevçi) bolğan hāle eytür (إِنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te'ālā (وَعَدَكُمْ وَعَدَّ الْحَقُّ) haqq va' de birlen
- 460.12 va' de kıldı sizge kıyāmet bar cezā bar diyü (وَوَعَدْتُكُمْ) dağı min sizge bāñıl va' de birlen va' de
- 460.13 kıldım kıyāmet de yoq cezā da yoq diyü eger de kıyāmet birlen cezā bola iken şanemler bizge şefā' at kılır
- 460.14 diyü (فَأَخْلَقْتُكُمْ) bes kıyāmet de cezā da yoq dip va' deme hilāflıq kıldım ya'ni va' demniñ hilāflığı
- 460.15 zāhir boldı (وَمَا كُنَّا لِي) dağı minim üçün bolmadı (عَلَيْكُمْ) sizniñ üzeriñizde (مِنْ سُلْطَانٍ) ihtiyārdan
- 460.16 ya'ni özime sizni küçlep iyertürge qudretim ve kuvvetim bolmadı ihtiyārniñ ile iyerdiñiz (إِلَّا أَنْ دَعَوْتُمْكُمْ)
- 460.17 likin vesvesem birlen sizni azğunlıqğa ündedim azğunlıqğa ündev ihtiyārli boluvğa başqa (فَأَسْتَجِيبْتُمْ لِي)
- 460.18 bes azğunlıqğa ündedüğim vaqtinde mini qabül kıldıñız (فَلَا تَلُومُونِي) bes vesvese kıluvım sebebli mini

460.19 şelte kılmañız çünki min sizge açuğ düşmān idükimni yaşırmadım ve minim vesvese üstüme alđan

460.20 ‘amelim (وَلَوْ مَرَّ أَنْفُسَكُمْ) dağı mini kabül itüviñiz üçün öziñizni şelte kılıñız (مَا أَنَا بِمُصْرَفِكُمْ) min

460.21 sizni ‘azābdan kütqaruvçı ve sizge ‘azābdan kütluvda yardım birüvçi tügilmün (وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِغِي) dağı

460.22 siz mini ‘azābdan kütqaruvçu ve miñe ‘azābdan kütluvda yardım birüvçi tügilsiz (أَنِّي كَفَرْتُ) düristlikde

460.23 min inkār kıldım bu kün (kıyāmet küñinde) (بِمَا أَنْتُمْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ) mundan ilk “dünyāda” mini allah

460.24 birlen ‘ibādetde şerik kıluviñizni bu mü‘āla‘a “مَا” maşdariyye bolğanda ammā “مَا” mevşüle bolsa ma‘nası boladur

460.25 sizniñ mini dünyāda ‘ibādetde allahğa şerik kıluviñizdan burun sizniñ mini anarğa şerik kılgan

460.26 zātıñızni (allahnı) inkār kıldım ma‘nāsında ya‘nī ādemge secde birlen emr kılgan vağtinde emrini

460.27 tutmadım (أَنَّ الظَّالِمِينَ) düristlikde źulm itüvçiler (لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) źulm itüvçiler üçün

460.28 rencitküçi ‘azāb bardur (وَأَدْخَلْنَا السَّيِّئِينَ) dağı şunday ademlerni kiritildi (أَمْثَلٌ) ĩmān kitürdiler

460.29 (وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) dağı izgü ‘ameller kıldılar (جَنَّاتٍ) ucmağlarğa kiritildiler (تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا)

I / 461

461.1 (تَجْرِي مِنَ الْوَأْنَارِ) ol ucmađlarnıñ astırdan yıldıralar (şular) ağar (خَالِدِينَ فِيهَا) ol ucmağlarda meñgü

461.2 kılganları ĥāldē (بِإِذْنِ رَبِّهِمْ) rableriniñ izni birlen (تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ) ucmağ ehlleriniñ

461.3 ucmağdağı tağıyyeleri selāmdur ya‘nī ferışteler ucmağ ehlerini sizge selām bolsun dip bölēklerler

- 461.4 (الْمُرْتَدِّ) eyā köñil köziñ birlen körmeysün mi ey muḥammed (‘aleyhi's-selām) (كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ) niçük beyān kıldı
- 461.5 allahü te‘ālā (مَعَلَا) meşelni (كَلِمَةً طَيِّبَةً) allahü te‘ālā hoş bolğan sözni “لا اله الا الله” kelimesi” kıldı
- 461.6 (أَصْلَهَا ثَابِتٌ) hoş bolğan hurma ağacı kibi (كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ) ol ağaçnıñ şamırları yirde
- 461.7 qararlangandır (وَوَقَّرُوهَا فِي السَّمَاءِ) dağı ol ağaçnıñ butaqları kök tarafına kitkendür (تَوَوُّى أَوْ كَلَّمَا كَلًّا)
- 461.8 ol ağaç allahü te‘ālā ta‘yīn kılgan her vaqıtde öziniñ yimişlerini birür (بِأَذْنِ رَبِّهَا) rabbisiniñ
- 461.9 izni birlen ya‘nī tilevi birlen (وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ) dağı allahü te‘ālā ādemlerge meşellerni beyān
- 461.10 kıılır (لَعَلَّكُمْ يَتَّقُونَ) ādemler va‘azlensünler üçün * bu āyetden bilindi ki lā (لا اله الا الله) kelimesi (tevhīd)
- 461.11 imān) şamırları yirge berkitilüp bu butaqları kökke yitken ağaç kibi idüki * bes yevropa ‘ālemi bu
- 461.12 ağaçnı yıqmaq üçün ni kadar tırışsalar da (أَرَادَ شَاءَ اللَّهُ) bu ağaç avaçaq tügildür hem munday uluğ
- 461.13 ağaçnı yıgarğa tırışuvda ḥamaqatden şayılsa kirek (وَمِثْلُ كَلِمَةِ خَبِيثَةٍ) dağı eşeki ağaçnıñ küfriniñ
- 461.14 şıfatı (كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ) eşeki ağaç kibidür (اجْمَعْتُمْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ) bir üstünden şavrulmuş boldı
- 461.15 ol ağaçnı çünki şamırları yir üstünde gine idi (مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ) ol ağaç üçün qararlanuv yoqdur
- 461.16 munday ağaçnıñ yığılmay turup da gāyet terbiyelep ve ḥimāye kılup turıldıqdan gına * mü`minlerge de zālimlerge de
- 461.17 qabr su‘āliniñ ḥaqlığı ḥaqqında allahü te‘ālā zikr kılınaçaq āyetni indürdi (يُنَبِّئُ اللَّهُ) berkitür allahü te‘ālā
- 461.18 (الَّذِينَ آمَنُوا) imān kitürgen ādemlerni (بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ) dünyā tırükliginde hem

- 461.19 āhıretde berkitür şābit bolğan söz birlen ya' nı delil birlen şābit bolup köñillerinde qararlangan söz birlen
- 461.20 berkitür dünyāda bereketüvni imān kitürgen ādemler dinlerinde fitnelenmiş bolsalar hemışe dinden ayaqları
- 461.21 taymas dinde hemışe şābit bolurlar zekeriyyā hem yuħı daħı circıs hem şem' ün ' aleyhi's-selām kibiler āhıretde
- 461.22 berkitüvi kıyāmet küninde şāhidler ħuzūrında i' tıķādlarından ve dınlerinden şorsalsa ħıç tilleri tutulmay cevāb
- 461.23 birürler (keşşāf hem beydāvı mü'tāla' ası) ammā bu āyet ķabr su' āli ħaķķında kilgen digen müfessirlerniñ mü'tāla' ası allahü
- 461.24 te' ālā imān kitürgen ādemlerni könillerinde şābit bolğan söz birlen berkitüv dünyā tirükliginde ya' nı ķabrde hem
- 461.25 āhıretde ya' nı kıyāmet küninde ħesāb vaķtinde * ' āzıb oğlı berā' rivāyet kıladur: resül allah mü' minniñ canı
- 461.26 alınuv keyfiyyetni zıkr itdi mü' minniñ canı alıngāķ ķabırge kıoyılğāķ cānı tenine kiri kıytur bes ol
- 461.27 mü' minge iki ferışte kilür ķabrinde oturturlar ve eytürler rabbiñ kim dıniñ nerse ve peyğamberiñ kim dip mü' min bende
- 461.28 eytür rabbim allah dınim islām peyğamberim muħammed şal' am diyü şundan şoñ kök tarafından bir nidā kıluvķı nidā kılır
- 461.29 bendem rast eytdi dip resül allah bu āyetniñ; ya' nı **يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا** niñ ma' nāsı şol didi **وَيُخَلِّصُ**

I / 462

- 462.1 **اللَّهُ الظَّالِمِينَ** daħı allahü te' ālā zılm kıluvķı ādemlerni azdurur ya' nı alarnı ķabr su' āl vaķtinde şābit bolğan
- 462.2 söz birlen (rabbim allah dınim islām peyğamberim muħammed ' aleyhi's-selām digen söz birlen) berkitmes belki ayaqları țayar
- 462.3 ammā āhıretde bigrekde berkitmes ayaqları țayar **(وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ)** daħı allahü te' ālā tilegen nersesini kılır
- 462.4 ya' nı mü' minlerni ķalblerinde şābit bolğan sözlerinde qararlandurur daħı zālimlerni bu sözden țaydurur **(الْمُتَرِّ)** ey muħammed

- 462.5 (‘aleyhi's-selām) körmediñ mi ya‘nī köñil köziñ birlen karamadıñ mı (إِلَى النَّبِيِّنَ) şunday ādemlerge (بَدَّلُوا نِعْمَةَ اللَّهِ)
- 462.6 allahniñ ni‘metini almaşdurdılar (كُفِّرُوا) küfr birlen ya‘nī allahü te‘ālāniñ ni‘metine şükr kıluvı ornına küfrān
- 462.7 kıldılar bu ādemlerden qıreyş kâfirleri murād (وَأَحْمَلُوا قَوْمَهُمْ) dağı qavmlerini indürdiler (دَارَ الْجَوَارِ)
- 462.8 helâklik yurtına (جَهَنَّمَ) ol helâklik yurtı cehennemdür (يَصَلُّونَهَا) kirgenleri hâlde ol cehennemge (وَبَشَسَ)
- 462.9 ve ni yavız qararlana turğan orundur ol cehennem (وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْتَادًا) dağı kâfirler ‘ibâdetde allahğa
- 462.10 şerikler kıldılar (أُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ) allahniñ yolundan (dîninden) halknı azduruv üçün kâfirleriñ ‘ibâdetde
- 462.11 allahğa şerikler tutuvlarından ğaraźları halknı azduruv bolmasa da likin bu işlerine halknı azduruv müterettib
- 462.12 bola şunıñ üçün ğaraź kibi kılındı (قُلْ تَتَعَمَّرُوا) ey muħammed (‘aleyhi's-selām) kâfirlerge eyt sin nefis
- 462.13 arzularıñız birlen fâ‘ideleniñiz (فَأَنْ مَمِيرِكُمْ إِلَى النَّارِ) bes düristlikde sizniñ evrilecek ornıñız tamuğ
- 462.14 otıdur (قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا) ey muħammed (‘aleyhi's-selām) imān kitürgen qullarıma namāz oquñız hem allah
- 462.15 yolında mällarıñıznı şarf kıluñız dip eyt (يُفِيهِمُ وَالصَّلَاةَ) bes imān kitürgen qullarım siniñ söziñi
- 462.16 tıñlarlar namāz oqurlar (وَيَنْفَعُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ) dağı biz alarğa rızqlandırgan nerseden (mällardan) şarf
- 462.17 kılırlar (سِرًّا وَعَلَانِيَةً) yaşrin şarf kıluv birlen dağı āşikäre şarf kıluv birlen (مَنْ قَبَّلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمًا)
- 462.18 şunday kün kilmesden burun (لَا يَبِيعُ فِيهِ) ol künde şatuv (فِيهِ) yoğdur ya‘nī şatuvniñ

462.19 fā'idesi yokdur (وَلَا خَلَالٌ) dağı dostlık yokdur ya'nī dostlığımıñ fā'idesi yokdur

(اللَّهُ الَّذِي) allah

462.20 şunday zātdur (وَإِنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً) köklerni hem yirlerni yaratdı

dağı

462.21 kökden (yuğarıdan) şu indürdi (فَأَفْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ) bes ol şu birlen yimişlerden

türlisini

462.22 yirden çığardı allahü te'ālā (رِزْقًا لَكُمْ) sizge rızq bolsun üçün (وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَاحَ) dağı

allahü te'ālā

462.23 sizge kimelelni maşhar (boy şonuvçı) itdi (لَتَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ) kimeler diñgizde

allahnıñ

462.24 emri birlen yürüsün üçün (وَسَخَّرَ لَكُمُ الْإِنهَارَ) dağı allahü te'ālā sizge kündizlerni

maşhar itdi

462.25 ya'nī kündizlerni sizniñ fā'idelenüviñiz ve iş yürütüviñiz üçün hāzirlenmiş kıldı

(وَسَخَّرَ لَكُمْ)

462.26 (دَائِبِينَ) 'ālemni

nūrlanduruvlarında

462.27 ve qarangılıqnı yiberüvlerinde yā ki yirden ve ölenlerden işlāh kıla turğan nerselerni

işlāh kıluvlarında

462.28 hemişe bolğanları hāde (وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ) dağı allahü te'ālā sizge kiçni hem

kündizni

I / 463

463.1 maşhar itdi ya'nī sizniñ ma'ışetleriñiz ve rāhatlenüvleriñiz (yuğlavıñız) üçün hemişe birisi şoñında birisi

463.2 kilürler (وَأَتَاكُمْ) dağı birdi allahü te'ālā sizge (مِنْ كُلِّ مَسْأَلَةٍ) her bir şorağan

nerseleriñizden

463.3 kireklisini ve fā'idelisini (وَإِنْ تَعْلَمُوا نِعْمَةَ اللَّهِ) ve eger siz öziñizge birgen allahnıñ

ni'etlerini şanalsañız

463.4 (لَا تَعْصُواهَا) şanap bitüre almassız ya' nî fāqatiñiz yitmes (أَنَّ الْإِنْسَانَ) düristlikde ādem (أَطْلُومُ كَفَّارٌ)

463.5 köp zulm itüvçidür allahniñ ni'etine qatı küfrān qıluvçıdur (وَأَذَقَالَ إِبْرَاهِيمَ) ey muḥammed ('aleyhi's-selām) şol vaqtini

463.6 beyān qıl ibrahīm ('aleyhi's-selām) eytdi (رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا) ey rabbim bu şehri (mekke şehri) emīnlik

463.7 iyesi bolğan şehir qıl (وَأَجْنِبْنِي وَبَنِيَّ) daḡı min hem balalarımı yıraḡ qıl (أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ) şanemlargā

463.8 'ibādet qıluvımızdan bu āyet delālet qıladur peyğamberlerniñ ma'şüm boluvları allahniñ tevfiḡ birüvi hem şaqlavı

463.9 birlen boluvğa (رَبِّ انهُمْ اضْلَلْنَ) ey rabbim düristlikde şanemler azdılar ya' nî azuvğa sebep boldılar

463.10 (فَمَنْ تَبِعَنِي) ademlerden köpisini (كَبِيرًا مِنَ النَّاسِ) bes kimdür miñe dīnde iyerse (فَأَنَّهُ مِنِّي) bes

463.11 düristlikde ol kişi minden bir kisekdür dīn işinde minden ayrılmas (وَمِنْ عَصَانِي) ve kimdür miñe günāhlı

463.12 bolsa ya' nî iṭā'at qılmasa (فَأَنكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ) bes düristlikde sin bik yarlıқағуçı hem merḡamet

463.13 qılğuçısın ya' nî sin her günāhnı başdan yā ki tevbege tevfiḡ birgenniñ şoñında yarlıқаға qādırsün

463.14 ibrahīm 'aleyhi's-selām bu sözni eytüvi allahü te'ālāniñ müşrikini yarlıқamavın bilmesinden burun diğenler yā ki

463.15 allahü te'ālāniñ her günāhnı ḡattā şirketi de yarlıқаға ḡaḡḡı bolur likin şirkni yarlıқamav ḡaḡında kilgen

463.16 va'īd şirk birlen başқа günāhnı tefriḡ qılır (رَبَّنَا) ey rabbimiz (أَنِّي آسَكْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي) düristlikde

463.17 min balalarımın ba'zısını (إِسْمَاعِيلَ 'aleyhi's-selāmı hem anıñ balalarını) tutdım (مَوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ) iğin

463.18 iyesi bolmağan çuқurda ya' nî aşlā ölen ösmey turğan taşlı bolğan mekke çuқurında (عِنْدَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ)

463.19 ħorlav ħarām bolġan üyiñ (beytu'l-lah) ħuzürında * ħazret-i häcer evvelde ħazret-i säre cāriyesi idi

463.20 ħazret-i säre bu cāriyeni ħazret-i ibrahim ‘aleyhi's-selāmge hibe kıldı ħazret-i häcerden ismā‘il ‘aleyhi's-selām dünyāğa

463.21 kildi ħazret-i säre ħazret-i häceriñ balası bolup özinki bolmaduġından keyfi kitdi hem bular birlen birge

463.22 turası kilmey başladı şundan şoñ ħazret-i ibrahim ismā‘il ‘aleyhi's-selām birlen anası häceri mekke yirine

463.23 itüp qoydı allahü te‘älā ħazret-i häcer birlen ismā‘il ‘aleyhi's-selām turġan yirde zezem çişmesini zāhir kıldı

463.24 şoñra “جُرْهُم” kabilesi bu yirde kuşlar kördiler kuş bolmay meger şuda bola dip bu zezem çişmesi yanına

463.25 kildiler ħazret-i häcer birlen ħazret-i ismā‘ilni kördiler allarında çişme bar bular eytdiler ey häcer

463.26 şuvıñda bizni ortaġ it biz sütlerimizde ortaġ itermiz didiler ħazret-i häcer rāzı boldı

(رَبَّنَا)

463.27 ey rabbimiz (يُفِيئُوا الصَّلَاةَ) balalarımnan ba‘zısını taşlı mekke çuġurında tutdım namāz oġusunlar üçün

463.28 (فَأَجْعَلْ أَتْمَدَةً مِنَ النَّاسِ) bes ādemlerden bazısınıñ köñillerini qıl sin (تَهْوَى إِلَيْهِمْ) ol balalarımnan

463.29 meyl iter qıl ya‘nī ādemleriñ ba‘zılarınıñ köñillerini balalarımnan avışdur şuniñ üçün de eytkenler

I / 464

464.1 eger de ibrahim ‘aleyhi's-selām ādemleriñ ba‘zısınıñ köñillerini avışdur dimey ādemleriñ köñillerini avışdur

464.2 digen bolsa idi ibrahim ‘aleyhi's-selāmniñ balalarımnan fāris rüm naşārā yehūd tarlıġ birgenler bolur idi

464.3 diyü ya‘nī hemmesi mekkege cıyılġanlar bolur idi (وَأَرْزُقَهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ) daġı taşlı mekke çuġurında turuvçı

464.4 balalarımnan yimişlerden rızqlandır (لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ) bu ni‘etlerge şükr kılsunlar üçün allahü te‘älā ħazret-i ibrahimniñ

464.5 du‘āsını qabul itdi mekkeni emānlik iyesi bolgan ŧehr kıldı her yılını her ŧarafdan ni kadar māl kilüp tura

464.6 hem mekkede kıŧkı caygi küzgi yimiŧ bolup turadur (أَنْتَ تَعْلَمُ) ey rabbimiz (رَبَّنَا) düristlikde sin bilesün

464.7 (مَا نَخْفَى وَمَا نَعْلَمُ) bizniñ yaŧrin hem āŧikāre kılgan nersemizni ya‘nī ey rabbimiz sin bizniñ ħālimizni ve bizniñ

464.8 maŧlaħatımızni özimizden artuħ bilesün hem bizge özimizniñ özimizge merħametimizden artuħ merħametlireksün bes

464.9 bizge sinden istevde ħācet tügil likin maħŧūdımızni istep siñe du‘ā kılamız kıllıgımızni ve siniñ raħmetiñe

464.10 iħtiyācımızni bildüröv üçün siniñ ħuzūrında bolgan maħŧūdlarımızğa iriŧüvimizni aŧuħduruv üçün (وَمَا يَخْفَى)

464.11 (وَلَا فِي السَّمَاءِ) daħı allahü te‘ālā üzerine yaŧrin bolmas (مَنْ شَاءَ فِي الْأَرْضِ) yirde bolgan hiç nerse (عَلَى اللَّهِ)

464.12 daħı kökde bolgan hiç nerse (وَالْمَدِينَةِ الْأُنْجَى) ŧunday allahge her maħtav ŧıfatı bolsun (وَهَبْلِي)

464.13 (إِسْمَاعِيلَ وَأَسْحَاقَ) ħartlık ve uluğlık ħālinde vaħtimde miñe hibe kıldı (عَلَى الْكَبَرِ) ismā‘il hem iŧħāħ

464.14 (‘aleyhi's-selām)nı ihrāħim ‘aleyhi's-selām toħsan toħız yaŧında vaħtde ismā‘il ‘aleyhi's-selām dünyāğa kildi ibrahīm

464.15 (أَنْ رَبِّي) ‘aleyhi's-selām yüzde on iki yaŧında vaħtde iŧħāħ ‘aleyhi's-selām dünyāğa kildi (كَسَمِيعٍ) düristlikde minim rabbim

464.16 (رَبِّ اجْعَلْنِي) ey rabbim kılgay idiñ miñi (مُقِيمِ الصَّلَاةِ) du‘ālarını qabul itüvçi (إِشْتِكُوعِي) dür

464.17 namāz oħuvçi (وَمِنْ ذُرِّيَّتِي) (نَامَازٍ) daħı minim balalarımdan ba‘zısını namāz oħuv

464.18 üzerine devām itüvçi kılgay idiñ ibrahīm ‘aleyhi's-selām öziniñ balaları içinde kāfir bolganları da

464.19 bolaçaqını bilüp balalarınıñ ba'zısını hâşladı (رَبَّنَا وَتَعَبِلْ دُعَاءُ) ey rabbimiz dağı du'âmızını qabûl qılğay

464.20 idiñ (رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ) ey rabbimiz özimizni hem ata ve anamni yarlıqağay idiñ ibrahîm 'aleyhi's-selâm ata

464.21 ve anasına mağfîret taleb qıluv birlen va' de qıldıqı üçün şol va' desine vefâ' qıluv üçün mağfîret istep

464.22 du'â qıldı yâ ki ata ve anasından âdem atamız birlen havvâ anamız murâd bolur

وَالْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُونَ

464.23 (الْمَسَابُ) dağı mü'minlerni yarlıqağay idiñ hêsâb şâbit bolğan künde (kıyâmet küninde)

وَلَا تَحْسَبَنَّ

464.24 (اللَّهُ غَافِلًا) dağı ey muhammed ('aleyhi's-selâm) allahni gâfil dip oylama ya'nî gâfil dip oylamavînda şâbit bol

464.25 (عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ) zulm qıluvçılarnıñ qılğan nerselerinden ('amellerinden)

(أَنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ)

26 zâlim bolğan ademlerniñ 'azâblarını şunday kün üçün kiçüktürür allahü te'âlâ

(تَشْخُصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ) ol künde

464.27 körgeñ nerselerinden qorquvdan zâlimlerniñ közleri açılmış bolur aşlâ yapılmas hâşıl közleri

464.28 orunlarında qararlanmas (مُهْطَعِينَ) aşuqğanları hâlde (مُقْنَعِي رُؤُسِهِمْ) başlarını kök tarafına köterüp

464.29 (لَا يَرْتَدُّ الْيَوْمَ طَرَفُهُمْ) ol zâlimlerniñ közleri özlerine qaytmas ya'nî açuq hâlinçe qalır yapılmas

I / 465

465.1 (وَأَنْفِرَ النَّاسَ يَوْمَ) dağı artuq qorqularından köñilleri añlavdan boş bolur (وَأَفْلَتَتْهُمْ هَوَاهُ)

465.2 ve ey muhammed ('aleyhi's-selâm) âdemlerni qorqıt sin şol künden (يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ) ol künde âdemlerge

465.3 'azâb kilür ya'nî kıyâmet küninden (فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا) bes küfr sebebli özlerine zulm

- 465.4 kıluvçı âdemler eytür (رَبَّنَا آخِرْنَا) ey rabbimiz kiçüktür ‘azābımızı (إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ) yakın müddetke ya‘nī
- 465.5 bizge bir az ‘ömr birüp dünyāğa kiri yiber (نَحْبُ دَعْوَتِكَ) imānğa ündeviñni qabül iterimiz (وَمَتَّعِمْ)
- 465.6 (الرُّسُلَ) dağı üyretür üçün kilgen peyğamberleriñe iyerürmiz (أَدَلَّمْ نَكُونُوا أَسْمْتُمْ) yemīn itüvçi
- 465.7 bolmadıñız mı (مَنْ قَبْلُ) mundan ilk (ya‘nī dünyāda) (مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ) sizniñ üçün dünyādan āhıretke
- 465.8 köçüv bolmadı diyü elbette yemīn itdiñiz ya‘nī ölgeçde dünyāda meñgü qalurmız qabrlerden qobarılmamız dip
- 465.9 (فِي مَسَاكِنَ الَّذِينَ) dağı siz küfr sebebli öziñizge zulum itüvçiler turdıñız (ذَسَكَنْتُمْ) şunday âdemleriñ
- 465.10 orunlarında (ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ) ol âdemler küfr ve günāh sebebli nefslerine zulm qıldılar ya‘nī ötkendegi
- 465.11 zālīm ümmetleriñ orunlarında (ذَبَّيْنَكُمْ) dağı sizge zāhir boldı (كَيْفُ فَعَلْنَا بِهِمْ) ol ötkendegi
- 465.12 zālīm ümmetlerge niçük qılduq biz (دَضْرَبْنَا لَكُمْ الْأَنْفَالَ) dağı sizge meşeller beyān idük (وَقَدْ مَكُرُوا)
- 465.13 (مَكْرَهُمْ) dağı kāfirler haqnı bātil qılır üçün ve bātilni qararlanduruv üçün uluğ mekrleri birlen mekr
- 465.14 qıldılar (وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرَهُمْ) dağı allah huzūrında yazılmışdur alarnıñ mekr qıluvları bes elbette allahü te‘ālā
- 465.15 mekrleri berāberinde cezā birür (وَأَنْ كَانَ مَكْرَهُمْ) dağı düristlikde kāfirleriñ mekrleri boldı (لَتُرْوَلْ مِنْهُ)
- 465.16 (الْجِبَالِ) ol mekrden tağlar ornından avışsun üçün ya‘nī tağ kibi muhkem ve şābit bolğan allahü te‘ālāniñ
- 465.17 āyetlerini ve şerī‘atlerini ornından avışduruv “bātil ve yoq qılır” üçün mekr qıldılar (فَلَا تَعْصَبْنَ)

465.18 (اللَّهُ) bes ey muḥammed ‘aleyhi's-selām allahıñı ḥesāb kıılma ya‘nı ḥesāb kıılmavında şābit bol (مَغْلُوفٌ وَعَنْهُ رَسُولُهُ)

465.19 resüllerine bolğan va‘desinde ḥilāflık kıluvçı dip ya‘nı “allahü te‘ālā resüllerimizge yardım birürmiz hem min

465.20 daḡı resüllerim ġālib bolurmız “digen va‘desine ḥilāflık kıluvçı diyü ḥesāb kıılmavında şābit bol elbette

465.21 allahü te‘ālā va‘desinde rastdur ḥilāflık kıılmas (أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ) düristlikde allahü te‘ālā her işde ġālibdür

465.22 (ذُو انْتِقَامٍ) dostları üçün düşmānlarından öç aluv iyesidür ya‘nı öç alur (‘azāb kıılır) (يَوْمٍ)

465.23 ey muḥammed ‘aleyhi's-selām şol küñni (kıyāmet küñni) isiñe tüşür (تَبَدَّلَ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ) ol küñde yirni

465.24 dünyādağı yirge başqa bolğan yir birlen almaşdurulmuş bolur (وَالسَّمَوَاتِ) daḡı dünyādağı köklerni

465.25 başqa kökler birlen almaşdurulmuş bolur. tebdil iki türli birisi zātda bola niteki dirhemlerni dinarlar

465.26 birlen almaşdurdım diyilmiş bola daḡı allahü te‘ālāñıñ (كَلِمَاتُهَا صُحُفٌ مَّرْمُورَةٌ كَلِمَاتُهَا سُبُحَاتٌ بَدَلْنَاهُمْ حُلُودًا غَيْرَهَا) digen sözinde

465.27 zātda almaşduruv murād digenler ikinçisi şıfatda bola niteki alḡanı yüzükge almaşdurdım diyilmiş bola eger

465.28 alḡanı eritüp yüzük şüretinde kıuyılmış bolsa hem allahü te‘ālāñıñ (يَوْمَ يَبْلُغُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ) digen sözinde şıfatda

465.29 almaşduruv murād digenler bu āyetde zātda almaşduruv murād boluvda iḡtimāl niteki ḥāzret-i ‘alī (keremu’llahu vechu radiallahu

I / 466

466.1 anhu) eyte dünyādağı yirni kümişden bolğan yir birlen almaşdurulmuş bolur dünyādağı köklerni altundan

466.2 bolğan kökler birlen almaşdurulmuş bolur diyü hem ‘abdu'l-lah bin mes‘ūd birlen ḥāzret-i enes (raḡi allahü ‘anhümā)

- 466.3 eytde kıyāmet küninde ādemler hiç bir günāh kılınmağan aq yirde qobarılmış bolurlar diyü hem āyetde şıfatda
- 466.4 almaşduruv murād boluvda ihtimāl ya‘nī kıyāmet künindegi yirniñ zātı hemişe dünyādağı yirniñ zātı
- 466.5 bolur likin şıfatları almaşdurulur tağlarını ve yılğalarını bitürülür tiyüp tiygüz kılınur niteki ibn-i ‘ abbas
- 466.6 (rağiallahü ‘ anhümā) şulay digen hem resül allahdan ebü harīre rivāyet kıla resül allah eytdidi “kıyāmet
- 466.7 küninde yirni töşelmiş bolur hem sahtiyā sozğan kibi sozılmış bolur” diyü eger yir birlen kökni
- 466.8 almaşduruvdan şıfatlarını ğına almaşduruv murād bolsa allahü te‘ ālāniñ yirni cehennem kıluv kökni cennet
- 466.9 kıluvı yırağ iş tügil hem bu sözün allahü te‘ ālāniñ izğülerniñ ‘ amel defterleri ‘ iliyünde (yidi kat
- 466.10 kök üstünde) didügi āyet hem yavızlarınıñ ‘ amel defterleri seb‘in (yidi kat yir astında didügi āyet)
- 466.11 kıutlaydur (دبرزوا) dağı ādemler kabrlerinden çığarlar (لله الراحم القهار) her işde ğālib bolğan bir bolğan
- 466.12 allahü te‘ ālāniñ hesāb kıluvı ve cezā birüvi üçün (وترى اليومين يومئذ) dağı kıyāmet küninde kāfirlerni
- 466.13 körürsün sin muħammed ‘ aleyhi's-selām (مقرنين) dünyāda ‘ amellerde ve i‘tikādarda ortağ boluvları revişçe ba‘zısı
- 466.14 ba‘zısı birlen yaqın kılınmış bolurlar (في الأضداد) boğavları bolğanları ğalde yā ki kıollarını
- 466.15 ve ayaklarını boğavlarğa boğavlanmış bolurlar ma‘nāsında (سراييلهم) ol kāfirlerniñ kölmekleri (من قطران)
- 466.16 artış ağacıniñ mayındandur artış ağacıniñ mayı birlen ‘ arablar kıurçanğı teve maylılar
- 466.17 iken kıurçanğısını yandursun üçün tağında bu mayğa oğ bik tiz kıabına iken hem bik kıabāhat
- 466.18 isli iken ya‘nī tamuğ ehllerniñ tenlerini şol māi birlen boyalur tamām kölmek kibi bolğanğa
- 466.19 kıadar bes tamuğ ehllerniñ tenlerinde eşekī is hem bu maynın tenlerini rencitüvi hem oğniñ bik tizden

466.20 alup aluvı hāşıl envā'ı 'azāb tapula (وَتَغْشَىٰ وُجُوهُهُمُ النَّارُ) dağı tamuğ ehlleriniñ yüzlerini oğ

466.21 ürtür ve qablap alur (لِيَجْزِيَ اللَّهُ) allahü te'ālā cezā birüvi üçün (كُلِّ نَفْسٍ) her bir nefske ya' nī allahü

466.22 te'ālā bu işlerni qılır her bir nefske tiyüşli cezāsını birüv üçün (مَا كَسَبَتْ) her nefśniñ kesb

466.23 qılğan nersesi berāberinde (إِنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te'ālā (سَرِيعُ الْعَسَابِ) hesābı tiz boluvçıdır ya' nī

466.24 her ādemniñ hesābını tiz vaqtda tamām qılır (هَذَا بَلَغٌ لِلنَّاسِ) bu qurān va'azde ādemlerge yitküçüdü

466.25 (وَلِيُنذِرُوا بِهِ) kurānı indürildi ādemler qurān birlen naşihatlenmiş hem qorqutulmuş bolsunlar üçün

466.26 (وَلِيَعْلَمُوا) dağı bilsünler üçün (أَنَّمَا هُوَ) budur başqa tügildür ol allahü te'ālā (إِلَهٌ وَاحِدٌ) bir bolğan

466.27 ma'büddur (وَلِيُنذِرُوا أُولَئِكَ الْآلِيَابِ) dağı şāf 'aql iyeleri va'azlensünler ve eşerlensünler üçün ya' nī

466.28 qurānı oşbu nerseler (sebebler) üçün indürüldi

466.29 ibrahīm 'aleyhi's-selāmnıñ süresiniñ tercemesi hem on üçünci pāre tercemesi tamām boldı

I / 467

467.1 on bişinci sūre-ħicr sūresi mekke-i mükerrermede ingen cem' isi toğsan toğız āyet

467.2 bismi'l-lahi'r-raħmani'r-raħīm

467.3 (تِلْكَ) bu sözinden murādını allahü te'ālā özi gine bilür (آلر) bu sūreniñ āyetleri (آيَاتُ الْكِتَابِ)

467.4 kitābniñ (ķurānniñ) āyetleridür (وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ) daħı zāhir bolğan ķurānniñ āyetleridür ķurānnı kitabķa

467.5 bir şıfatnı artdurup 'ağf kılınğan 'ağf tefsiri қабиліндөдүр (رُبَّنَا يَوْمًا) az vaқt arzu қılıр

467.6 (ister) (الَّذِينَ كَفَرُوا) kafir bolğan ādemler (لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ) müselmān bolmaқlarını ya'nı kıyāmet

467.7 küninde kāfirler mü'minlerniñ ħāl sa'ādetlerini körgeç kıyāmet қорқуларından aynuğan vaқtlarında özlerniñ

467.8 müselmān boluvlarını arzu қılıрлар (ذُرُّهُمْ يَأْكُلُوا) ey muħammed 'aleyhi's-selām kāfirlerini қой ашасунлар (وَيَتَمَتَّعُوا)

467.9 daħı dūnyāları birlen fā'idelensünler (وَيَأْتِيهِمُ الْأَمَلُ) daħı ol kāfirlerini uzun 'ömrni ümīd itüv āħiretke

467.10 ħāzirlenüvden şuğullendürür (فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ) bes қılığan işleriniñ yavızılığını kafirler tiz bilürler (وَمَا)

467.11 (أَهْلًا سَكَنَّا مِنْ قَرْيَةٍ) hiçbir қaryeden (ehlinden) ħelāk қılıмадуқ biz (إِلَّا) meger helāk қılıдуқ ise

467.12 (وَأَلَمَّا كَتَبَ مَعْلُومٌ) ol қarye (ehli) üçün levhü'l-maħfūzda yazılığan çiklengen müddet bardur

467.13 (وَمَا يَسْتَأْذِرُونَ) öziñiñ müddetinden (أَجَلَهَا) hiçbir ümmet ilk bolmas (مَاتَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ) daħı hiç

467.14 bir ümmet müddetinden kiçükmes de (وَقَالُوا) daħı mekke kāfirleri resül allahğa ħorlap eytdiler (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ)

467.15 ey anday ādem (نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ) ol ādem üzerine zıkr (ķurān) indürüldi (أَنْتَ لِمَجْنُونٍ)

467.16 dürüstlikde sin dīvānesün ya'ni sin allahü te'ālā miñe kūrān indürdi diyü da'vāñ vaqtinde dīvāneler

467.17 sözini eytesün (كُلُّ مَا تَاتِينَا بِالْمَلَائِكَةِ) da'vāñniñ rastlığını kuvvetli turğan feriştelerni kitürseñçi

467.18 (أَنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ) eger da'vāñda rast sözlilerden bolsañ (مَنْ نَزَّلَ الْمَلَائِكَةَ) allahü te'ālā eytedür

467.19 biz feriştelerni indürmemiz (أَلَا بِالْحَقِّ) meger haqlıq ('azāb) birlen indürürmiz (وَمَا كُنَّا إِذَا)

467.20 feriştelerni indürgen vaqtde kāfirler bolmaslar (مَنْظُرِينَ) mühlet birilmişlerden (إِنَّا نَحْنُ نُزِّلْنَا التَّكْوِيْنُ)

467.21 dürüstlikde biz zıkrni (kūrāñni) indürdük (وَأَنَّهُ لَمَخْفُونَ) dañı dürüstlikde biz ol kūrāñni

467.22 özgerilüvden hem artdurıluv ve kimitilüvden şaqlağuçılarmız (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ) ve taħkik ey muħammed 'aleyhi's-selām

467.23 sinden ilk biz peygamberler yiberdük (فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ) evvegi ümmetlernin bir yolda ve bir mezhebde ittifaqda

467.24 bolğan firqalarına (وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ) ve ol firqalarga hiçbir peygamberden kilmes boldı (أَلَا) meger

467.25 kildi ise (كُلُّ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ) ol firqalar ol peygamberlerni ħorlar boldılar bu sözde resül allahğa

467.26 tesliye bola (كُنَّا لَكَ) uşandağ ya'ni evvelgi ötken firqalarınñ köñillerine peygamberlerini ħorlavni kiritdükimiz

467.27 kibi (تَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ) ol peygamberni ħorlavni mekke kāfirleriniñ köñillerine kiritdük (لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ)

467.28 ħālbükim ol kāfirler peygamber 'aleyhi's-selāmge imān kitürmesler (وَقَدِمْنَا سَنَةَ الْأَوَّلِينَ) ve taħkik evvelgi ümmetler ħağında

I / 468

468.1 bolğan allahniñ 'ādeti ötdi (وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ) ve eger muħammed 'aleyhi's-selāmdan mu'cize istegüçi mekke kāfirleri üzerine

- 468.2 açsağ biz (بَابًا مِنَ السَّمَاءِ) kökden bir işikni (فَطَّلُوا فِيهِ يَعْزُجُونَ) ol işikke aşkuçı bolup
- 468.3 evrilseler hem ol işikden kökde bolğan ‘acā’ibni körseler (لَقَالُوا) elbette ifrağ düşmānlıklarından eytürler
- 468.4 idi (أَنَّمَا سَكَّرَتْ أَبْصَارُنَا) budur başqa tügildür közlerimizni sihr birlen bağlanmış boldı (بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ)
- 468.5 (مَسْعُورُونَ) belki biz sihrilenmiş qavmmiz bizni muḥammed (‘aleyhi’s-selām) sihrledi dip eytürler (وَلَقَدْ جَعَلْنَا)
- 468.6 biz yaratduq (فَالسَّمَاءِ) kökde (يُرُوجًا) yulduzlarını ya‘nī türlü sūretde bolğan on iki yulduzını
- 468.7 ol yulduzlarınñ ismleri şoldur:
- 468.8 ḥamel (qoy balası) şūr (ögiz) coza (çiklevik) serṭan (kışqaç) esed (arslan)
- 468.9 mart april māy iyun iyul
- 468.10 sūnbüle (başaq) mīzān (ölçev) ‘akreb (çayan) qavs (cābe) cedi (kice balası)
- 468.11 avğust sentyabr oktyabr noyanbr dikabr
- 468.12 delv (çilek) delv (balıq)
- 468.13 (ğaynuvar) (fıvral) bu on iki yulduz yidi seyr qıla tırğan yulduzlarınñ (kevākib-i
- 468.14 seb‘ā’-i seyyāre) niñ menzilleridür ol seyr qıla tırğan yidi yulduzlarınñ ismleri evvelgisi meriḥ muniñ
- 468.15 menzili 1) ḥamel dağı 2) ‘akreb, ikinçi zühre muniñ menzili 3) nūr dağı 4) mīzān, üçünçisi ‘uṭarid
- 468.16 muniñ menzili 5) cevzā dağı 6) sūnbüle , dörünçi qamer muniñ menzili 7) seretān, bişinçi şems muniñ menzili
- 468.17 8) esed, altunçı müşteri muniñ menzili 9) qavs hem 10) ḥūt , yidinçi zuḥal muniñ menzili 11) -cedi hem
- 468.18 12) delv (وَزَيَّنَّاها) dağı ol köklerni ziynetledük biz yulduzlar birle (لِلنَّاطِرِينَ) qarağuçılarga
- 468.19 dağı ol köklerni şaqladük biz (مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ) her bir allahnıñ raḥmetinden sürülmiş şeytāndan ya‘nī
- 468.20 şeytānlar kökke aşup kök aḥvāline tüşünürge qādir bolmaslar (إِلَّا) likin (مَنْ) şol şeytān (اسْتَرْفَى)

- 468.21 (السَّعِ) işitüvni orladı ya' nî yaşrın kökke aşup sözni orladı ibn-i ' abbas eyte şeytānlar
- 468.22 hazret-i 'isā tıvğaŋa kadar her bir kökke aşalar idi hazret-i 'isā tıvğaç üç kökten tıyıldılar
- 468.23 muhammed 'aleyhi's-selām tıvğaç bütün kökten tıyıldılar (فَاتَّبَعَهُ) bes kökke söz orlarğa mingen şeytānğa
- 468.24 iyerdi ve tutaşdı (شَمَابٍ مَّيِّينَ) zāhir bolğan oğ şu' lesi (وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا) dağı yir biz ol
- 468.25 yirmi töşedük (وَالْقَيْنَا فِيهَا رَأْسِي) dağı ol yirge aşlā silkinmey turğan tağlar taşladuk
- 468.26 (وَأَتَّبَعْنَا فِيهَا) dağı ol yirde ösdürdük biz (مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَّوْرِدُونَ) allahü te'ālāniñ hükmini tilegen
- 468.27 bilgüli bolğan çik birlen çiklenmiş bolğan her nersedan (وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا) dağı sizniñ üçün yirde
- 468.28 kıldıuk biz (مَعَايِشِي) tirüklik kıla turğan nerselerni (ta'āmlarnı ve kiyimlemi) (وَمِنْ) dağı şol kişilerni
- 468.29 sizniñ üçün kıldıuk (لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ) ol kişilerni siz rızqlandırğuşı tügilsiz ya' nî balalarını
- 468.30 ve hıdmetçilerni ve kullarnı (وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ) ve yoğdur hiç nersedan (الْأَى) meger boldı ise (عَمَلْنَا خِزَانَةً)

I / 469

- 469.1 bizniñ huzurımızda ol nerseniñ şaklana turğan orunları ya ki ol orunlarnıñ eçküçleri bardur
- 469.2 ya' nî her bir bendeler fā'idelene turğan nerseni yaratuvğa kādirmiz (وَمَا نُنَزِّلُهُ) dağı ādemler fā'idelene turğan
- 469.3 nerseni indürmemiz biz (الْأَبْقَى مَعْلُومٌ) meger bilgüli bolğan ve hikmet tilegen miğdār birlen indürürmiz
- 469.4 (وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَاقِعَ) dağı yıllarnı bulutlarnı yüklegüçi itüp yiberdük (فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً) bes
- 469.5 kökden (bulutdan) şunu indürdük (فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ) bes ol şu birlen sizni şugarduk (وَمَا أَنْعَمْنَا لَهُ)

469.6 (بِغَاظِنِ) ve siz ol şunu bulutdan indürüvge kâdir tügilsiz yâ ki şunu köllerde ve çişmelerde hem

469.7 kıuyularda şaqlarğa kâdir tügilsiz ma' nâsında (وَأَنَا لَنَعْنُ) dağı düristlikde biz (نُعَى) tirüklikni kâbil

469.8 bolğan ba'z cismelerde tirüklikni yaratıv sebebli tirgüzürmiz (وَنُؤِيتُ) dağı tirüklikni yiberüvimiz

469.9 sebebli ötürürmiz (وَنَعْنُ الزَّارِئُونَ) dağı bütün halk ölüp bitkenden soñ biz kalgıçımız (وَلَقَدْ عَلَّمْنَا)

469.10 ve taḥkik biz bildük (الْمُسْتَقِيمِينَ مِنْكُمْ) sizlerden toğuvda ve ölüvde yâ ki islâmda ve soğış kılıvda

469.11 ve 'ibâdetde ilk bolğan âdemlerni (وَلَقَدْ عَلَّمْنَا الْمُسْتَقِيمِينَ) dağı taḥkik biz bu işlerde (toğuvda ölüvde

469.12 yâ ki soğışda islâmda ve 'ibâdetde) soñ bolğan âdemlerni bildük ba'zılar bu âyetniñ ruzüline sebeb şol

469.13 digenler ya'nî resül allah mescidde evvelgi şafda turuvğa kıızıkdurup va'az kılğaçda halk hemmesi evvelgi

469.14 şafda boluvda tırışdılar ve resül allahğa tarlık kıldılar şundan soñ allahü te'âlâ bu âyetni indürdi

469.15 (هُوَ يَعْشُرُهُمْ) ol rabbiñ âdemlerni kıyâmet küninde (وَأَنْ رَبَّكَ) dağı düristlikde ey muḥammed 'aleyhi's-selâm siniñ rabbiñ

469.16 kabrlerinden kobarur (أَنْتَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ) düristlikde siniñ rabbiñ her işde hikmet iyesisdür ve her nerseni

469.17 bilgüçidür (وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ) ve taḥkik biz ademni (âdem 'aleyhi's-selâmni) yaratduq (مِنْ صَلْصَالٍ)

469.18 balçıkdan (مِنْ هَمَاءٍ مَّسْنُونٍ) şüretlenmiş ve özgermiş kara balçıkdan (وَالْجَانَّ خَلْقَانَهُ) dağı cinlerniñ atasını

469.19 cân hâş bir halk yâ ki iblis murâd digenler yaratduq biz (مَنْ قَبْلُ) ademni yaratmasdan

469.20 burun (مِنْ نَارِ السَّمُومِ) bik issi otdan (وَأَذْ فَا لَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ) dağı ey muḥammed 'aleyhi's-selâm şol

469.21 vaqtıni beyān qıl ol vaqtda rabbiñ feriştelerge eytdi (إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا) düristlikde min ādem yaratuvçımın

469.22 (مِنْ مَاءٍ مَسْنُونٍ) şüretlenmiş ve özgermiş qara balçıqdan (مِنْ صَلْصَالٍ) quru balçıqdan (فَأَذَا)

469.23 (سَوِيَّةً) bes her qayçan ādemniñ a‘zalarını tiygüzlese ve cān ürürge hazırlese (وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ)

469.24 (رُوحِي) dağı ādemge cānımdan ürsem “allahü te‘ālāniñ rūhını özine izāfesi ādem ‘aleyhi's-selāmı şerāfetlemek

469.25 üçün” (فَعَمَلَهُ سَاجِدِينَ) bes ādemge secde qılğanıñız (ta‘zīmlep bögülgeniñiz hālide) tüşiñiz ya‘nı

469.26 ādemni uluğlap bögüliñiz (فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ) bes feriştelere secde qıldılar (كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ) hemmesi

469.27 ve barçası melā’ikenı iki te’kīd birlen te’kīd qıluvı secdenı bütün feriştelerden ‘āmlavda ba‘zısına

469.28 haşlavı ıyuvda mübālağa üçün ba‘zılar evvelgi te’kīd bütün ferişteniñ birde qalmayınça secde qıluvını bildüröv

469.29 üçün ikinçi te’kīd bütün ferişteniñ bir yolu secde qıluvını ba‘zısı şoñında ba‘zısı tügillikni bildüröv üçün

I / 470

470.1 digenler likin şāhib beydāvı bu sözni yaratmağan çünki bu taqdirde “ecma‘ün” hāli bola te’kīd bolmay digen

470.2 hāl bolgaç menşüb boluvğa kirek (إِلَّا ابْلِيسَ ابِي) likin iblīs baş tartdı (أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ)

470.3 secde qıluvçı feriştelere birlen secdede birge boluvdan (قَالَ يَا ابْلِيسُ) allahü te‘ālā eytdi ey iblīs (مَالِكًا)

470.4 nindi ğarez boldı siniñ üçün (أَلَا تَكُونُ مَعَ السَّاجِدِينَ) secde qıluvçı feriştelere birlen birge bolmavıñda

470.5 (قَالَ) iblīs cevābda eytdi (لَمْ أَكُنْ لَأَسْجِدَ لِبَشَرٍ) cismāni bolğan ādemge secde qıluv bolmadım

470.6 ya' nî rûhânî ferişte bola turup cismânî bolğan âdemge secde kıluv minim üçün münâsib ve hâlîme muvâfiq iş

470.7 bolmadı (مِنْ جَمَاءٍ مَّسْنُونٍ) ol âdemni sin qurı balçıqdan yaratdıñ (خَلَقَهُ مِنْ صَلْصَالٍ) şüretlenmiş

470.8 ve özgermiş qara balçıqdan (فَالْقَاضِحُ مِنْهَا) allahü te'âlâ ibliske eytdi cennetden yâ ki feriştelere

470.9 gürûhından çık (فَأَنْتَكَ رَجِيمٌ) bes düristlikde sin izgülikden ve qadrdan kisilmişün (وَأَنْ عَلَيْكَ اللَّعْنَةُ)

470.10 dağı düristlikde siniñ üzeriñe raḥmetden yıraḫ boluv bolsun (إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ) cezâ künine kadar (قَالَ)

470.11 iblîs eytdi ey rabbim (فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ) âdemler qobarılmış bolğan küñge kadar

470.12 miñe mühlet bir (قَالَ) allahü te'âlâ eytdi ibliske cevâbda (فَأَنْتَكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ) bes düristlikde sin

470.13 mühlet birilmişlerden sin (إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ) bilgüli bolğan vaḫtıñ küñine kadar ya' nî şür

470.14 ürilgen küñge kadar (قَالَ رَبِّ) iblîs eytdi ey rabbim (بِمَا أَغْوَيْتَنِي) mini azdurmaḫıñ sebebli yâ ki mini

470.15 azdurmaḫın birlen ḫasem itüp eytemün (لَأَزِيدَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ) aldav yurtı bolğan dünyâda âdemlerge

470.16 günâhlarnı ziyinetlernün (mâtur ve muḫabbetli itüp körsetürmün) (وَلَأَغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ) dağı âdemlerni hemmesini

470.17 azdururmun (الْأَعْبَادَ لَكَ مِنْهُمْ) meger ḫullarıñ cümlesinden şunday ḫullarıñnı azdurmamun (الْمُخْلِصِينَ)

470.18 'ibâdetde iḫlâşlılardur alar ya' nî 'amellerini riyâ birlen ḫaṭnaşdurmaslar (قَالَ هَذَا صِرَاطٌ) allahü te'âlâ

470.19 eytdi iḫlâşlı âdemlerniñ iblîsniñ azduruvından ḫutuluvı şunday yoldur (عَلَى) ol yolnı şaḫlav

470.20 miñe şābitdür (مُسْتَقِيمٌ) toğrıdur ol yol ašlā ol yolda ki kerilik yoğdur (أَنْ مَبَادِي) düristlikde

470.21 minim qullarım (لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ) ol qullarım üzerinde siniñ üçün yoğdur (سُلْطَانٌ) qıvvet (الْأُ) likin

470.22 (مَنْ أَتْبَعَكَ) siñe iyergen ādemler (مَنْ الْغَاوِينَ) azğınlardandur ve kāfirlerdendür yā ki meger siniñ azdururğa

470.23 qıvvetiñ bolur azğınlardan öziñe iyergen ādemler üçün evvelgi ma' nāğa qarağanda istiñnā-ı münqaṭi' bola

470.24 ikinçi ma' nāğa qarağandan istiñnā-ı müttaşıl bola (وَأَنْ مَمْنَمٌ) dağı düristlikde ol cehennem (لَمَّا رَعَدَتْهُمْ أَجْمَعِينَ) ol siñe

470.25 iyergen ādemleriñ barçasınıñ va' de qılıngan ornıdur (لَمَّا سَبَعَةُ أَبْوَابٍ) ol cehennem üçün yidi işek

470.26 bardur ismleri 1) cehennem 2) lāzā 3) huṭame 4) şağar 5) sa'ir 6) caḥīm 7) hāciye (لِكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ)

470.27 cehennemniñ her bir işegi üçün ibliſke iyergen ādemlerden her birisine (جَزْمٌ مَّقْسُومٌ) bölünmiş kisek (ülüş)

470.28 bardur evvelgisinde günāhlı mü'minler bolur ikinçisinde yehūdler (ḥazret-i müsā qavmi) tevrāt birlen 'amel itüvçiler

470.29 üçünçisinde naşārālar ḥazret-i 'isā qavmi incil birlen 'amel itüvçiler dörtingisinde şab'iler (yehūd

I / 471

471.1 birlen naşārā dīninden köçüp feriştelerge 'ibādetni ihtiyār qılğan qavm) bişinçisinde mecūsiler (dīnleri

471.2 bolmağan kāfirler) altunçısında 'ibādetde allahğa şerik ----¹ qıluvçı müşrikler yidinçisinde münāfiqlar

471.3 (tışlarından imān bildürüp içlerinden kāfir bolğan ādemler) bolur (أَنَّ الْمُتَّقِينَ) düristlikde küfr ve uluğ

¹ Burası silik çıkmış olduğı için okunamamıştır.

471.4 günâhlarda ibliske iyerüvden şaqlanuvçılar (فِ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ) baqçalarda ve çişmelerdedür (أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ)

471.5 ucmaqlarğa selâmetler bolğanıñız hâlde kiriñiz dip eytilmiş bolur (آمِلِينَ) âfetlerden emîn bolğanıñız

471.6 hâlde (وَنَزَعْنَا مَا فِي صُورِهِمْ) dağı allahü te‘âlâ eyte ucmağ ehlleriñ ucmağda dünyâda vaqtda kökrelerinde

471.7 bolğan nerselerini şovururuz (مَنْ غَلَى) ol dünyâda vaqtda kökrelerinde bolğan nerse kineden ve düşmânlıqdan

471.8 bolğuçı (أَخَوَاتِنَا) qardeşler (dostlar) bolğan hâlde (عَلَى سُرُرٍ مُّقَابِلِينَ) serir (كُنُفَى) ve orunduqlar

471.9 üzerinde birisi birisine qarşı bolğanları hâlde (لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا نَجْوَى) ucmağ ehlleri ucmağda meşakqat

471.10 ve ağırlıq tutmas (وَسَاهُمْ مِنْهَا بِعُجْرٍ جَعِينٍ) dağı ucmağ ehlleri ucmağdan çıqarılmış bolmaslar elbette tamām

471.12 ni‘met ucmağda meñgü qaluvda (بِنَبِيِّ عِبَادِي) minim kullarıma haber bir ey muhammed ‘aleyhi's-selâm (أَنْتَ) bu tarıq

471.13 haber bir düristlikde min (أَنَا الْعَفْوُ الرَّحِيمُ) min günâhlarnı bik yarlıqağuçı hem merhamet qılğuçımun

471.14 dağı bu tarıq haber bir düristlikde minim ‘azābım (هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ) ol ‘azābım rencitküçi

471.15 ‘azābdur (وَنَبِّئُهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ) dağı ey muhammed (‘aleyhi's-selâm) kullarıma haber bir ibrahim ‘aleyhi's-selâmniñ

471.16 qonaqlarından on iki ferişte digenler (أَدْخَلُوا عَلَيْهِ) şol zamânda ol qonaqlar ibrahim ‘aleyhi's-selâm

471.17 üzerine kirdiler (فَقَالُوا سَلَامًا) bes ey ibrahim siñe selâm biremiz “es-selâm-ü ‘aleyk” didiler (فَالِئْتَانِيكُمْ)

471.18 ibrahim ‘aleyhi's-selâm eytdi düristlikde biz sizden qorqamız diyü çünki ferişterler ibrahim ‘aleyhi's-selâmge

471.19 izinsiz hem vaqtsiz kirdiler şol sebebli ibrahim ‘aleyhi's-selâm qorqdı (فَالْوَالَاتُ لَأَتَوَجَّلْنَ) ferişterler eytdiler ey

471.20 ibrahîm qorqma (إِنَّا نُبَشِّرُكَ) düristlikde biz siñe süyünç biremiz bizden qorqurğa tiyüş tügil çünki ‘âdetde

471.21 süyünç birilmiş kişi süyünç birüvçiden qorqmay (بِعِلْمِ عَلِيمٍ) köp ‘ilm iyesi ir bala birlen (işhâk ‘aleyhi's-

471.22 selâm birlen (قَالَ ابَشِّرْتُمُونِي) ibrahîm ‘aleyhi's-selâm eytdi ‘aceblenüp eyâ miñe ir bala birlen süyünç biresiz mi

471.23 (عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ) miñi uluğlıq (qartlıq) niñ tutmaqlığı hâli üzerinde ya‘nî qartayğan hâlimde (فَخِيمَ

471.24 (قَالُوا بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ) feriştelere bes nindi ‘aceb nerse birlen süyünç biresiz (تُبَشِّرُونَ) eytdiler biz

471.25 siñe şiksiz haqq bolğan süyünç birlen süyünç birdük (فَلَاتَكُنْ مِنَ الْفَاطِنِينَ) bes ey ibrahîm (‘aleyhi's-selâm)

471.26 ümîd kisüvçilerden bolma ibrahîm ‘aleyhi's-selâm hatunı sâre qarçık bulup özi kart bolğanğa köre ‘âdet

471.27 i‘tibârı birlen bala boluvdan ‘aceblendi ama ata ve anasız balanı yaratuvğa qâdir bolğan allahü te‘âlânıñ kudretinden

471.28 ‘aceblenmedi (قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ) ibrahîm ‘aleyhi's-selâm eytdi kim ümîd kiser (مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ) rabbisiniñ

471.29 rahmetinden ya‘nî hiçkim ümîd kismes (الْأَلِضَّالُّونَ) meger allahü te‘âlânı ma‘rifet yolından adaşқан âdemler gine

471.30 ümîd kiser başqa hiç kim ümîd kismes (قَالَ) ibrahîm ‘aleyhi's-selâm eytdi (فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ) ey allah

I / 472

472.1 tarafından yiberilgen ilçiler nidür şâ‘nıñız (işniñiz) ya‘nî siñe bala birlen süyünç birüvden başqa tağı ne nerse

472.2 üçün kildiñiz (قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا) feriştelere eytdiler biz yiberilmiş bolduq (إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ) kâfir bolğan

472.3 qavmlerge ya‘nî lüť (‘aleyhi's-selâm) qavmni helâk qılır üçün yiberildük (إِلَّا آلَ لُوطَ) likin lüť hem lüťniñ

- 472.4 imān kitürgen qavmi (أَنَا لَمُنَجِّرُهُمْ) düristlikde biz lüṭnı hem imān kitürgen qavmini elbette helāklikden
- 472.5 qutqaruvçımız (أَجْمَعِينَ) barçasında bu ma‘nā istiṣnānıñ münqaṭı‘ boluvına binā‘en bu vaqıtda “الْأَلْ لُوطُ”
- 472.6 qavmden istiṣnā bola elbette lüṭnıñ āli mücrim qavmden tügil eger istiṣnā-ı müttaşıl bolsa “الْأَلْ لُوطُ” mücriminniñ
- 472.7 zamirinden istiṣnā bola ma‘nāsı bola “meger ol qavmden lüṭnı hem imān kitürgen qavmini helāk qılurğa
- 472.8 yiberilmedük” ma‘nāsında çünki qavm birlen ersāl kāfirlerini de mü‘minlerni de şāmil (الْأَمْرَأَتُهُ) meger lüṭı ‘aleyhi’s-
- 472.9 selāmniñ ḥatunını helāklikden qutqarmaduk (فَعَرْنَا) taqdir qılduk biz (أَنْهَالِ مِنَ الْغَابِرِينَ) düristlikde lüṭ
- 472.10 (‘aleyhi’s-selām)niñ ḥatunı ‘azābda ve helāklikde qalguçılardandur (فَلَمَّا جَاءَ) bes kilgen zamānda (الْأَلْ لُوطُ) lüṭ
- 472.11 (‘aleyhi’s-selām)niñ özine hem imān kitürgen qavmine (الْمُرْسَلُونَ) ilçiler (ferişteler) (فَسَأَلَ) lüṭı ‘aleyhi’s-selām
- 472.12 eytdi feriştelerge (أَنْكُمْ قَوْمٌ مَّنْكَرُونَ) düristlikde siz mekrüh körilmiş qavmsız ya‘nı sizni nefsim mekrüh
- 472.13 köre ve sizden qorqa dip (فَالْوَا بَلَّ جَمْتَاكَ) feriştelere eytdiler biz mekrüh körilmiş qavm tügilmiz belki
- 472.14 biz siñe kildük (بِمَا) şol nerse birlen (كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ) ol nersede (‘azābda) kāfir bolğan qavmin şik
- 472.15 qılur boldılar ya‘nı biz siñe mekrüh bolğan nerse birlen kilmedük belki sini şādlandura turğan nerse
- 472.16 birlen kildük (düşmānlarıñniñ ‘azāb qıluv birlen (وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ) daḥı biz siñe ḥaqlıq (qavmiñniñ yaqına
- 472.17 (‘azābı) birlen kildük (وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ) daḥı düristlikde biz siñe ḥaber birgen nersemizde rast sözlilerdenmiz
- 472.18 (فَأَسْرَبْنَا بِكَ) bes ehliñ (imān kitürgen qavmiñ) birlen seyr qıl (بِعَطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ) kiçniñ bir

472.19 böleğinde (دَاتَّبِعْ أَذْبَارَهُمْ) dağı imān kitürgen qavmiñniñ arqlarına iyer ya' nī arqlarından bar (وَلَا يَأْتِفَتْ)

472.20 (مَنْكُمْ أَحَدٌ) dağı sizden hiç biriñiz arına eylenüp qaramasun ya' nī kāfir qavmğa vāqı' a bolğan qorqınçlı

472.21 vāqı' anı körüp tākāt tota almav iħtimāli bar yā ki eger arına eylenüp qarasa kāfir qavmğa irişken

472.22 'azāb bu kişige de irişür ma' nāsında (وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ) dağı buyurulmış bolğan ornıñızğa (allahü te' ālā

472.23 barurğa qoşqan orunğa ya' nī şāmğa) ötiñiz! (barıñız) (وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ) dağı biz lūṭ ('aleyhi's-

472.24 selām)ğa bu işni vaħy ve ħüküm kılduq ol iş bu āyet soñında zıkr kılınacaq nesredür (أَنَّ دَابِرَهُمْ هَؤُلَاءِ)

472.25 düristlikde bu qavmniñ soñı (arṭı) (مَقْطُوعٌ) kisilmişdür ya' nī bu qavmniñ bütün nesli biteçekdür (مُضْبِحِينَ)

472.26 tññ vaqtine kirgenleri ħälde (وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ) lūṭ 'aleyhi's-selāmniñ üyine qonaqlar kilgenni bilgeç sodom

472.27 şehriniñ ehli kildi (يَتَّبِعُونَ) şādlanganları ħälde ya' nī eşekī 'amel (livāṭa) ni ṭama' kılup (قَالَ) lūṭ

472.28 'aleyhi's-selām eytdi kāfir bolğan qavmine (أَنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي) düristlikde bu qonaqlar minim qonağımdur (فَلَا تَنْفَضِرُونَ)

472.29 bes qonaqlarımni rüsvāy kılup sebebli mini rüsvāy qılmañız (وَاتَّقُوا اللَّهَ) dağı qabāħat 'amelni kıluvda

I / 473

473.1 allahdan qorqıñız (وَلَا تُخْرِفُونَ) dağı qonaqlarımni ħorlav sebebli mini ħorlamañız (قَالُوا) lūṭ 'aleyhi's-selāmniñ

473.2 kāfir bolğan qavmi eytdiler (أَرَأَيْتُمْ تَتَّوَكَّلُونَ) eyā biz sini 'ālimden bir kişini de ziyāfet kıluvdan

473.3 ṭıymaduq mı yeise bütün 'ālemden bir kişiden de bir qabāħat 'amelni qaşd kılğanda ṭıyuvdan sini ṭıymaduq mı

- 473.4 (قَالَ) lūt ‘aleyhi's-selām eytdi (هُؤُلَاءِ بَنَاتِي) bular minim kızlarım ya‘nī kızlarımı sizge nikāhlep birürmün (أَنْ)
- 473.5 (كُنْتُمْ فَاعْلَمِينَ) eger tilegen nerseñizni (şehvetni ötevni) kıluvçı bolsañız yā ki kavminiñ kızları
- 473.6 murād çünki her peygamber öziniñ kavmine ata menzilinde (لَعْنَةُكَ) allahü te‘ālā eytedür ey muhammed (‘aleyhi's-selām) ‘ömriñ
- 473.7 (tirüklikiñ) birlen qasem itüp eytesün yā ki ey lūt (‘aleyhi's-selām) hayātñ (tirükligiñ) ile qasem itemün (أَبْتُمْ)
- 473.8 düristlikde lūt kavmi (لَفِي سَكْرَتِهِمْ) elbette özleriniñ isrikliklerinde ya‘nī ‘aqların bitürgen hem hūṭā
- 473.9 birlen şorap arasını ayuruvlarını bitürgen azgınlıklarında (بِئْسَمَا هُمُ الْيَهُودُ) hayrān ve ‘āciz bolğanlardur
- 473.10 bes niçük alar siniñ naşihatiniñ işitsünler (فَاعْلَمُوا الصَّيِّئِينَ) bes lūt kavmini cebrā’il (‘aleyhi's-selām)niñ
- 473.11 kıçkuruvi tutdı (مُشْرِقِينَ) kıyaşniñ yalıturavı vaqtine (işrāk vaqtine) kirgenleri hālde ya‘nī cebrā’il ‘aleyhi's-
- 473.12 selām kıçkuruş helāk kıldı ya‘nī lūt ‘aleyhi's-selām kavmine ‘azābnıñ irişüviniñ başı tañ vaqtinde boldı kıyaş
- 473.13 nūrlana başlağan vaqtde boldı (فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَاقًا فَلَهَا) bes sodom şehriniñ yoğarusını töben kılduq ya‘nī
- 473.14 üstini ast ve astını üst kılduq hāzret-i cebrā’il sodom şeriniñ yirini evvel kök tarafına köterdi şoñra
- 473.15 eylendürüp qabladı (وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ) dağı lūt kavmi üzerine (üstlerine) yavdurduq
- 473.16 kızdurılğan ve kaçğan balçıkdan bolğan taşlarını (أَنَّ فِي ذَلِكَ) düristlikde bu lūt ‘aleyhi's-selām kavmine irişken ‘azābda
- 473.17 bolğuçıdur (آيَاتٍ لِّلْمُتَّوَسِّينَ) i‘tibār kıluş fikr kıluşçı ādemlerge uluğ ‘ibretler (وَأَنَّهَا الْبَسْبِيلُ مُقِيمٌ) dağı
- 473.18 düristlikde ol sodom şehri yā ki lūt kavminiñ avılları kıreyşlerniñ şāmğa yürüy turğan hemişe şābit bolğan
- 473.19 yoldadır ya‘nī ādemler yürüy turğan hem işlerini köre turğan yol üstündedür hemişe ol kavminiñ işlerinden

473.20 i'tibār kıluḫ fā'idelenüv mümkin (أَنَّ ذَٰلِكَ لَا يَأْتِي) düristlikde lüṭ kavmine indürülgen nersede ('azābda) uluḡ

473.21 'ibret bardur (لِلْمُؤْمِنِينَ) imān kitürgen ādemler üçün (وَأَنَّ كَانَ أَصْحَابَ الْآيَاتِ) daḫı düristlikde ike iyeleri

473.22 boldı ya'nī medīne yaqınında qoyı ormanlıkda turḡuḫı şu'ayyib 'aleyhi's-selām kavmi boldı (لِظَالِمِينَ) zılm kıluvçılar

473.23 (فَأَنفَقْنَا مِنْهُمْ) bes şu'ayyib kavminden helāk kıluv birlen öç alduḡ biz (وَأَنَّهُمَا) daḫı düristlikde sodom birlen ike

473.24 (لِبِأْسَامُوبِينَ) zāhir bolḡan yoldadur (وَلَقَدْ كَتَبْنَا أَصْحَابَ الْحَجَرِ) ve taḫkik ḫicr iyeleri yalḡanḡa ya'nī medīne

473.25 birlen šām arasında (ḫicr) birlen aṭalḡan çuḡurda turḡuḫı šemüd kavmi yalḡanḡa tutdı (الْمُرْسَلِينَ)

473.26 peyḡamberleri ya'nī šālih 'aleyhi's-selāmı (bir peyḡambeni yalḡarḡa tutuv 'ayn bütün peyḡambeni yalḡanḡa tutuv ḫükmünde

473.27 boganlıḡı üçün allahü te'ālā cem'-i şıḡası birlen kitürdi (وَأَاتَيْنَاهُمْ آيَاتِنَا) daḫı šemüd kavmine šālih 'aleyhi's-selām

473.28 qolında 'alāmetlerimizni birdük (taşdan teve çıḡuv kibi) (فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ) bes šemüd kavmi ol āyetlerden yüz

473.29 döndürḡüçi boldılar (وَكَانُوا يَنْجَتُونَ مِنَ الْجِبَالِ) daḫı šemüd kavmi taḡlardan tişer boldılar (بِئْرِنَا)

I / 474

474.1 üyler itdürüp (آمِنِينَ) ciymirilüvden ve düşmānlarnıñ ḫarab itüvinden emīn bolḡanları ḫālde (فَأَخَذْتَهُمْ)

474.2 (الصَّيْحَةِ) bes šemüd kavmini cebrā'il 'aleyhi's-selāmıñ kıçquruvı tutdı (مُضْطَبِعِينَ) tañ vaḡtine kirgenleri

474.3 ḫālde (فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ) bes šemüd kavminden muñsız kılmadı ('azābını yibermedi) (مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ)

474.4 kesb kılḡan nerseleri (muḫkem üyler binā kıluvları ve mālarnı köp kıluvları) (وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ)

- 474.5 (وَالْأَرْضِ) dağı köklerni ve yirlerni yaratmaduk biz (وَمَا بَيْنَهُمَا) dağı kökler birlen yirler arasında
- 474.6 bolğan nerselerni yaratmaduk biz (الْأَبَالِحَقِّ) meger haqlık birlen yaratduk (وَأَنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ) dağı düristlikde
- 474.7 kıyāmet elbette kilgüçidür bes kıyāmet küinde ey muḥammed ‘aleyhi's-selām sini yalğanga tutқан ādemlerden
- 474.8 siniñ üçün oç alur allahü te‘ālā (فَاَصْفَعِ الصَّفْعَ الْجَمِيلَ) bes ey muḥammed qavminden körkem yüz döndürüv birlen
- 474.9 yüz döndür alarnıñ ‘azābnı aşıqdurma yā ki qavmiñ birlen körkem mu‘āmele qıl hem alarnı körkem ‘afv birlen
- 474.10 ‘afv qıl (أَنْ رَبِّكَ) düristlikde siniñ rabbiñ (هُوَ الْعَلْفُ الْعَلِيمُ) ol rabbiñ bütün ‘ālemni yaratquçı ve her
- 474.11 nerseni bilgüçidür bes siniñ ḥāliñni de hem qavmiñ ḥālni de bilür (وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ) ve taḥkik ey muḥammed siñe
- 474.12 birdük (سَبْعًا) yidi āyetni (fātiḥanı) yā ki yidi uzun süreni (1 baqara 2 āl-i ‘imrān 3 nisā’ 4 mā’ide
- 474.13 5 en‘ām 6 a‘rāf 7 enfāl) (مَنْ الْمَثَانِي) iki qat oqula turğan āyetlerden yā ki kışşalarları² va‘azleri
- 474.14 va‘adleri va‘idleri tekrār zıkr qılınğan sürelerden eger (seb‘i meşānī)dan olan murād fātiḥa bolsa süre-i
- 474.15 fātiḥanıñ (seb‘i meşānī) boluvı seb‘ boluvı āyetleri yidi bolğanga meşānī boluvı çünki her namāzda mükerrer
- 474.16 oqula yā ki süre-i fātiḥanıñ evvelgi yartısı allahğa şenā bola ikinçi yartısı du‘ā’ bola bes ikige
- 474.17 bölengen bola eger yidi uzun süre murād bolsa bularnıñ seb‘i boluvı yidi süre bolğanga köre
- 474.18 meşānī boluvı kışşaları va‘azları va‘idleri va‘idleri mükerrer bolğanga köre (وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ) dağı
- 474.19 uluğ bolğan qurānnı birdük siñe (bu ‘aḥf ba‘zige ‘aḥf küllini qabīlinden bola) (لَا تُدْرِكُ عَيْنُكَ) ey

² “kıssaları” olmalı.

474.20 muḥammed ‘aleyhi's-selām iki köziñni şozma (kızuğup qarama) (أَلْمَا) şol nersege (مَتَعْنَابِه) ol nerse birlen

474.21 fā'idelendürdük (أَزْوَاجًا مِنْهُمْ) kāfirlerden bolğan sınıfları (naşārālar, yehūdler, mecūsleri) ya' nī ey muḥammed

474.22 bu kāfirlerge birlen ni' metlerge kızuğma ol ni' metler bik az ne ḥaḳırdır siñe gāyet uluğ hem ḥaḳır ni' met

474.23 (qurān ‘azīm) birildi bu qurān ni' meti yanında başqa ni' metler yoğ ḥükmindeür şunıñ üçün de ebū bekr el şiddıḳnıñ

474.24 ḥadışinde kildi “bir kişige qurān birilse bu kişi dünyāda minden başqa kişige minden artuğ ni' met birildi dip

474.25 i'tiḳād kılsa taḥḳıḳ bu kişi allahü te'ālā uluğ kılgan nerseni kıçıkge şaydı ve allahü te'ālā kıçık kılgan nerseni

474.26 uluğğa şaydı (وَلَا تَعَزَّزْنَ عَلَيْهِمْ) dağı kafirler üzerine eger imān kitürmeseler qayğurma (وَأَخْفَضَ جَنَاحَكَ)

474.27 (لِلْمُؤْمِنِينَ) dağı mü'minler üzerine cāniñni yumşaq kı; ya' nī mü'minlerge töbençilikli ve şefḳatli bol

474.28 (وَقُلْ) dağı eyt sin ey muḥammed (‘aleyhi's-selām) (أَنِّي) düristlikde min (أَنَا السَّيِّئُ الْمُبِينُ) zāhir qoḳıtuvçımın

474.29 ya' nī eger imān kitürmeseñiz allahnıñ ‘azābı sizge iner dip qorḳıtuvçımın (كَمَا أَنْزَلْنَا) nitek

I / 475

475.1 indürdük ‘azābnı (عَلَى الْمُتَقَسِّمِينَ) qurānnı bölüvçi yehūdler ve naşārālar üzerine (الَّذِينَ) şunday

475.2 ādemlerdür ol qurānnı bölüvçiler (جَعَلُوا الْقُرْآنَ) qurānnı kıldılar (عَضِينَ) türlü cüz'ler ya' nī

475.3 ehl-i kitāb eytdiler qurān ba' zısı ḥaḳḳ tevrāt birlen incilge muvāfiḳ biz mūnisne imān kitüremiz ba' zısı

475.4 bāḳıl tevrāt birlen incilge muḥālif mūnisni inkār itemiz dip (فَوَرَبِّكَ) bes rabbiñ birlen yemīn itüp

- 475.5 eytemün (لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ) kūrānı türli kiseklere bölüvçileriniñ hemmesinden kıyāmet küninde şorarmız
- 475.6 (فَأَصْنَعْ بِمَا تُؤْمَرُ) ‘amel kılğan nerselerinden (عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ) bes ey muḥammed (‘aleyhi's-selām) buyurulmuş bolğan
- 475.7 nerseñ birlen kıçqur ya‘nī ḥalknı dinge āşikāre da‘vet it (وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ) daḥı müşriklerden
- 475.8 yüz döndür alarnıñ eytken sözlerine iltifāt kılma (أَنْتَا) düristlikde biz (كَفَيْتَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ) siñe
- 475.9 sini ḥorlavçılar birlen yitermiz ya‘nī sini ḥorlavçıların helāk iterimiz (bular kıreyşniñ uluğlarından)
- 475.10 biş kişi bolğanlar birisi muğire oğlu velid ikinçisi vā’il oğlu ‘āş üçünçisi kıays oğlu ‘adiyy
- 475.11 dörtinçisi ‘abd-i yağūş oğlu esved bişinçisi muṭṭalib oğlu esved resül allahnı gāyet renciteler hem ḥorlaylar
- 475.12 idi şundan soñ ḥazret-i cebrā’il inüp resül allahğa eytdi min allahü te‘ālā tarafından bu biş ādemni
- 475.13 helāk kıluv birlen buyurulmuşmun dip şundan soñ her kıyası bir sebep birlen helāk boldılar (الْفَيْنِ)
- 475.14 şunday ādemlerdür sini ḥorlağıuçılar (يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ) alar allah birlen ‘ibādetde şerik kıılurlar (
- 475.15 (أَخْرَ) ikinçi ma‘būdını (فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ) bes tiz bilürler dünyā ve āḥiretde işleriniñ soñı nerse oldıgını
- 475.16 (وَدَلَّغْتَ نَعْلَهُمْ) ve taḥkik bilürbiz biz (أَنَّكَ) düristlikde sin (بِضِيْقِ صُدْرِكَ) siniñ kökregiñ tar bolur
- 475.17 (فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ) bes rabbiñniñ ḥamdi birlen (بِمَا يَقُولُونَ) kāfirlerniñ eytken nerseleri (sözleri) sebebli
- 475.18 tesbīḥ eyt sin (وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ) daḥı secde kıluvçılardan bol sin (وَأَعْبُدْ رَبَّكَ) daḥı rabbiñe
- 475.19 ‘ibādet kııl (عَتَىٰ يَأْتِيكَ الْيَغِينُ) şiksiz bolğan ölüm kilgenge kıadar ya‘nī tirük bolğan ḥālīñde ‘ibādet
- 475.20 kııl hicr sūresiniñ tercemesi tamām boldı.

475.21 * on altıncı sūre naḥl sūresi mekkede ingeñ yüzde yigirmi sikiz āyet *

475.22 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

475.23 (أَنْ أَمْرُ اللَّهِ) allahü te'ālāniñ va' de qılğan emri kildi ya' nī kilüvi vācib boldı şol cihetden göyā ki

475.24 kilgen menzilde (فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ) bes ey kāfirler allahniñ emrini aşuqdurmañız kāfirler resül allah va'de

475.25 qılğan nerseni (kıyāmet boluvnı yā ki 'azāb itüvni) yalğanğa tutuv üçün ve ḥorlav üçün aşuqduydılar

475.26 ve eytdiler eger muḥammed 'aleyhi's-selāmniñ bizni qorqutub va' de qılğan nersesi dürist bolsa da bizge sanemlarımız

475.27 şefā' at qılır dip şol ḥaḳda allahü te'ālā zıkr qılınğan āyetni indürdi (سُبْحَانَهُ) kamil pāklav birlen pāklaymız

475.28 allahni (وَتَعَالَى) daḥı bülend boldı ve yıraḳ boldı allahü te'ālā (عِبَادٌ يُشْرِكُونَ) kāfirleriñ 'ibādetde şerik

475.29 qılğan nerselerinden (يُنزِلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ) feriştelerni nādānlıḳ sebebli ölgen köñillerni tirgüze

I / 476

476.1 turğan vaḥy birlen indürür allahü te'ālā (مِنْ أَمْرِهِ) öziniñ emri üçün yā ki emri birlen (عَلَى مِنْ)

476.2 (بِشَاءٍ مِنْ عِبَادِهِ) qullarından tilegen ādemine (peyğamberlerge) (أَنْ أَنْتَرُوا) kāfirleriñ qorqutuvı

476.3 birlen ya' nī qorqutñız dip vaḥy qılır (أَنَّ) düristlikde şā'n (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا) yoḳdur hiç ma'bud-ı bi'l-ḥaḳḳ (الْأَنَا)

476.4 meger min ginemün (فَاتَّوُونَ) bes başqağa ‘ibadet qıluvda minden qorqıñız bu āyet delālet qıladur

476.5 vaħyiniñ feriştelar vāsıtası birlen boluvına daħı vaħyiniñ hāşılı qıuvve-i ‘ilmiyeniñ kemāliniñ müntehāsı

476.6 bolğan tevħidke tenbiye boluvına daħı qıuvve-i ‘ilmiyeniñ kemāliniñ müntehāsı bolğan taqıvālıq birlen

476.7 emrge daħı nübüvvetniñ ‘iṭā’ī boluvına kibi bolmavına ammā muniñ şoniñda zıkr qılınacaq āyetler allahniñ

476.8 birligine delālet qıladur (عَلَّقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) allahü te‘ālā köklerni hem yirlerni yaratdı (بِالْحَقِّ)

476.9 haqlıq birlen ya‘nī allahü te‘ālā hikmeti birlen çiklep türlü şıfatlar ve türlü vaz‘lar şikler miqdārlar üzerinde

476.10 köklerni ve yirlerni yoqdan bar qıldı (تَعَالَى) yırağ boldı allahü te‘ālā (عَمَّا يُشْرِكُونَ) kāfirlerniñ

476.11 ‘ibadetde allahğa şerik qılğan nerselerden ya‘nī kökler yirlerden yā ki vücūdında beķāsında kökler birlen

476.12 yirge muħtac bolğan nerselerden yā ki köklerni yirlerni yaratıvğa ķadir bolmağan nerselerden ‘ibadetde allahğa

476.13 kāfirlerniñ şerik qılğan nerselerinden yırağ boldı bir vaqıtde selef oğlı übeyy resül allahğa bir ķuruğan

476.14 çürügen süyek tüşüp kildi ve eytdi ey muħammed bu süyekni de allahü te‘ālā kıyāmet küninde tırgüzüp ķobarur

476.15 dip i‘tikād kılasun mi didi şol haqda zıkr qılınacaq āyet indi (خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ) allahü te‘ālā

476.16 ādemni aşlā tirükligi ve sizüvi bolmağan meni şuvından yaratdı (فَإِذَا هُوَ) bes şol vaqıtduq ādem

476.17 ya'nî necs şudan yaratılgaçda (yaratılup da) (صَمِيمٌ مُبِينٌ) ba'sni nefy kıluv üçün delil zâhir kıluvçı

476.18 қаtı da'vâ kılışuvçı ve kıçқuruşuvçıdur * allahü te'âlâ dört ayaklı hayvânlarınñ fâ'idelerini beyânda zıkr

476.19 kıılmaçaқ âyetni indürdi (وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ) dağı dört ayaklı hayvânlar (teve şıgır koy

476.20 keçi kibiler) ni allahü te'âlâ sizniñ fâ'ideñiz üçün yaratdı (فِيهَا دَفٌّ) ol dört ayaklı

476.21 hayvânlarda sizniñ üçün şalkınlıқdan calkı turған nerse bardur ya'ni cünlerinden kıyimler yaşap

476.22 kıyersiz (رَمَلَهَا تَأْكُلُونَ) dağı fâ'ideler bardur ya'nî nesleri (balaları) ve sütleri қаtıқları birlen

476.23 fâ'idelenürsiz (وَأَكْتُمَ فِيهَا جِمَاطًا) dağı ol dört ayaklı hayvânlardan (inlerinden ve maylarından)

476.24 aşarsız dört ayaklı hayvânlardan başқа da қаз ördek tavıқ balıқ kibi aşala turған hayvânlar bolsa da

476.25 allahü te'âlâ bularnı taḥkik kıldı me'kulâtda aş bolғанlıқları üçün (وَأَكْتُمَ فِيهَا جِمَاطًا) dağı

476.26 sizniñ üçün bu dört ayaklı hayvânlarda ziynet bardur (حَدِيثٌ تُرِيحُونَ) kiç birlen kırdan (boluvından)

476.27 yaḥa turған orunlarına қaytarған vaқtiñizde (وَحَدِيثٌ تُسْرِعُونَ) dağı irtе birlen kütüvge sürüp kırga

476.28 çıgarған vaқtiñizde (وَتَعْمَلُ أَنْعَامَكُمْ إِلَى بَلَدٍ) dağı bu dört ayaklı hayvânlar şehrlerge yükleriñizni yüklerler

476.29 (tartup iterler) (لَمْ تَكُونُوا بِالغَيْبِ) ol şehrlerge irişküçi bolmas idiñiz eger ol dört ayaklı

- 477.1 hayvānlar (teve) yaratılmış bolmasa idi (الْأَبْشَقُ الْإِنْسَانِ) meger nefleriñizniñ meşakqatı ve küçlenüvi birlengine
- 477.2 irişür idiñiz ya'ni öziñizni de (yüksiz gine) ağırlık birlen irişdürür idiñiz qayda arqalarıñızğa yük tartup
- 477.3 itüv anası bütünley mümkün tügil (أَنْ رَبَّكُمْ) düristlikde sizniñ rabbiñiz (لِرُؤْفِ رَبِّمِ) bu dört ayaqlı
- 477.4 hayvānları yaratuv sebebli sizge şefkat ve merħamet kıluvçıdır bu āyetde delālet bar teve şıgır koy kiçe kibi
- 477.5 hayvānlardan itlerini ve maylarını aşav birlen hem sütlerini ve çatuklarını içüv birlen hem bu hayvānlarğa
- 477.6 (meşelā teve kibisine) atlanuv hem yük şaluv hem yük taşuv üçün icārege birüv birlen ve hem her qayusuniñ
- 477.7 cünleri birlen kiyim yaşap fā'idelenüvniñ düristligine * allahü te'ālā at kaçır işek itlerini aşavniñ
- 477.8 haram boluvı haqında zıkr kılınacaq āyetni indürdi (وَالْحَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ) dağı allahü te'ālā atlarını hem
- 477.9 kaçırılarnı hem işeklemi yaratuvı (لِقَرْكِبِهَا) sizniñ atlanmaquñız üçün (وَزِينَةً) dağı ziynet üçün
- 477.10 yaratdı (وَيَخْلُقُ) dağı yaratuv allahü te'ālā (مَالًا لَّمْ تَعْلَمُونَّ) sizniñ bilmegen nerseleriñizni meşelā “merkübāt-ı
- 477.11 berriyyeyi buħariyye” kibi pār birlen qurı yerde yürüy turğan maşına (şemendüfer) “merkübāt-ı berriyyeyi güherba'iyye”
- 477.12 iliktirük kuvveti birlen qurı yerde yürüy turğan maşına (tramvay) kibi dağı “merkübāt-ı baħriyyeyi buħariyye”
- 477.13 kibi şuda yürüy turğan paraħotlar imām-ı a'zām bu āyet birlen atlarını kaçırılarnıñ hem işekleriniñ itleriniñ

477.14 haram boluvına istidlâl kılğan çünki allahü te‘âlâ bu âyetde bu üç hayvânı atlanur üçün hem ziynet üçün

477.15 yaratuvı birlen bendelerge minnet kılğan elbette mundan biline bu üç hayvânda kemâl ni‘met atlanuv birlen

477.16 ziynet kine iken başka nerse tügil iken çünki hâkîm-i muṭlaḳ bolğan allahniñ â‘lâ bolğan ni‘met bolğanda

477.17 izni bolğan ni‘met birlen minnet kıluv ihtimâli yoḳ bes bu âyetde at birlen kaçırını aşavnı dürist körüvlerinde

477.18 imâm ebü yüsuf hem imâm muḥammed ve imâm şâfi‘ini redd bola hem ehli işekni aşavnı dürist körüvde imâm mâlikni

477.19 red bola ammâ vahşî işek bi’l-ittifâḳ dürist hanefî ‘âlimleri at itiniñ haramlığına barsalar da haram lafzını itlâḳ

477.20 kılmadılar mekrûh didiler ba‘zısı mekrûh tenzîhi ba‘zısı mekrûh taḥrîmi didi likin eşahh mekrûh taḥrîmi

477.21 boluvı bu haḳda sözler köp tafşilini bilesi kilgen âdem (el-tafsîrât el-aḥmediyyege) 2 müraca‘at kılsun

477.22 (دَعَا إِلَى اللَّهِ فَتَبَّ السَّبِيلَ) daḳı allahü te‘âlâ üzerine haḳdur ve şâbitdür haḳğa irişdürgüçi toḒrı yolını

477.23 beyân itüv (وَمِنْهَا جَائِرٌ) daḳı ol yoldan haḳlıḳğa irişdürgüçi yoldan aşkanı da bar anasını beyân

477.24 allahü te‘âlâge haḳḳ tügil (لَوْ شَاءَ لَهَبْنَاكُمْ أَجْمَعِينَ) eger allahü te‘âlâ haḳḳ ve toḒrı yolğa könülüviñizni tilese

477.25 barçañızni köndürür idi (وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ) ol allahü te‘âlâ kökden buluḁdan yâ ki kök

477.26 tarafından indürdi (هَآءِ) şunu (لَكُمْ مِنْهُ شُرَابٌ) ol şudan sizniñ üçün içmelik bardur (وَمِنْهُ شَجَرٌ)

477.27 2-) at itin aşav haram boluv elbette oşbu ayetden fehmlenedür, çünki aldağı (ve alâ en‘âm) âyetinde iti aşala turğan

477.28 hayvānları beyān itdi ammā bu āyetde atlana turğan hayvānları beyān itdi; oşandaqda eṭibba aṭ iti kökrekege

477.29 zararlı boluvın beyānları tamām, mażar şeylerden şanmaqları, elbette ḥarāmıǵına delil i' mām-ı a' zamda ḥarām digen sizge şol yiter.ş.h.

I / 478

478.1 daḡı ol şudan ölenler ḥaşıldur (her yirde tüşe turğan nersege şecer itlāk kılına (فِيهِ نُسْبُونَ) ol

478.2 ölede hayvānlarıñızın oḡlatusız (يُنَبِّئُكُمْ بِهِ الرَّزْعُ) allahü te'ālā ol şu birlen sizniñ üçün iǵinlerni

478.3 ösdürür (وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلُ وَالْأَعْنَابُ) daḡı zeytün ağaçlarını ḥurma ağaçlarını ve yözim

478.4 ağaçlarını ösdürür (وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ) daḡı her bir yimişlerden ba'zısını ösdürür (أَرَأَيْتَ ذَلِكَ) düristlikde

478.5 bu zıkr kıılınğan nerseler de bolǵuıdır (لَا يَمِئَة) allahniñ barlıǵına uluǵ ve ḥikmetine 'alāmet (لَقَوْمٍ يُفَكَّرُونَ) fikr kııla

478.6 turğan qavm üçün anıñ üçün bir ādem yirge tüşken (saçilgen) orlıqnı oylasa meşelā yir astında

478.7 ol orlıǵa yuvaşlık irişe de orlıqnıñ üstünden yarılıp sap çıǵa astından yarılıp tamarlar çıǵa

478.8 mundan şoñ öse de yafraqlar ve saçaqlar çıǵa hem yimişler çıǵa her birisi bir tüsde bolmay türli tüsde

478.9 bola ve türli ṭabī'atde bola ḥālbükim madde bir hem yirniñ ṭabī'atiniñ ve felekniñ te'siriniñ nisbeti de berāber

478.10 elbette bu işler düşmānlarıñ karşı kilüvinden muḳaddes bolğan fā'il-i muḫtār allahniñ fi'ili birlen bolurǵa

478.11 tiyüş (وَسَخَّرْنَاكُمْ) dağı allahü te‘ālā sizniñ fā’idelenüviñiz için maşhar itdi (اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ) kiçni

478.12 ve kündizni (وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ) dağı kıuyāşnı ve aynı ya‘nī bu nerselerni sizniñ fā’idelenüviñiz için

478.13 hāzırladı (وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ) dağı yıldızlar allahniñ emri birlen maşharlerdür allahü te‘ālāniñ bu

478.14 sözinde ba‘z bir bāṭıl i‘tiqādda bolğan ādemlerge cevāb bar ya‘nī yirde öse turğan nerselerniñ vucūdında

478.15 yıldızlarnıñ hareketleri hem vazı‘eleri mü’eşşer digen ādemniñ sözine çünki yirde öse turğan

478.16 nerselerniñ vucūdında yıldızlarnıñ hareketleri vazı‘eleri mü’eşşer bolğanda hem elbette bu yıldızlarnıñ

478.17 zātları ve şıfatları mümkün olduğundan bularnı icād kıla turğan muḥaşşaş bolğan fā’il-i muhtār bolup

478.18 vācibü'l-vucūd bolğan zāt kirek ve’l irūd yā ki teselsül lāzım bola ol zāt elbette allahü te‘ālā “beydāvī”

478.19 (لَقَوْمٍ يَعْمَلُونَ) düristlikde bu zıkr kılmğan nerselerde uluğ ‘ibretler bar (أَنَّ فِي ذَلِكَ آيَاتٍ) ‘aқllarını

478.20 yürütüp oylağan kavm için (وَمَا) dağı şol nerselerni allahü te‘ālā sizniñ fā’idelenüviñiz için

478.21 maşhar kıldı (ذُرًّا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ) ol nerseler ḥayvānlar ve ölenlerni allahü te‘ālā sizniñ fā’ideñiz

478.22 için yaratdı (فَمَتَلْنَا الْأَنْهَارَ) ol nerselerniñ tūsleri türlü bolğan ḥālde (أَنَّ فِي ذَلِكَ)

478.23 düristlikde bu yirde bolğan nerselerni allahniñ kıluvında bolğuçıdur (لَايَةً) uluğ ‘ibret (لَقَوْمٍ)

478.24 (يَتَكْرَهُونَ) va‘azlengen ve eşerlengen kavm üçün allahü te‘ālā balıķ itiniñ helāl boluvı hem incüge hıliyy

478.25 dip itlāk kılınuv haķında zıkr kılınacaq āyetni indürdi (وَهُوَ اللَّهُ) ve ol allahü te‘ālā şunday allahdur ki

478.26 (سَخَّرَ الْبَحْرَ) sizniñ balıķ avlap hem töbini tüşüp incü çıgarup daķı kime ve paraķod ile

478.27 suda itüp yürüp fā’idelenüviñiz üçün dinigizni maşķar itdi (لَمَّا كَلَّمَا مِنْهُ) ammā diñgizde avlav

478.28 üçün maşķar itdi diñgizni diñgizden aşaviñiz üçün (لَمَّا طَرَبَا) çiy (suiji) itni ya‘nī balıķnı

478.29 (balıķ itini bozuluvından ķorķup tiz aşaldıķı üçün allahü te‘ālā tarī diyü şıfatladı
(وَتَسْتَخْرِجُوا))

I / 479

479.1 (حَلِيَّةٌ) daķı diñgizge çomuv üçün maşķar itdi diñgizni diñgizden çıgaruvıñız üçün (مِنْهُ) ziyet

479.2 (incü ve mercan)ni (تَلْبِيسُ وَرَهَابًا) ol ziyetni kibersiz ya‘nī ķatunlarıñız kiyer “ķatunlarıñ” ziyetlenüvi

479.3 irlerine muķabbetli körünür üçün bolģanģa köre allahü te‘ālā kiyersiz dip irlerge ķitāb indürdi

479.4 göyā ki irler digen ķükminde bolģanģa köre (وَتَرَى الْقَائِلَ) daķı diñgizge aķlanuv üçün diñgizni

479.5 maşķar itdi (kime paraķod ile yürüvni) bu ni allahü te‘ālā beyān ite bu revişçe daķı kimeni oşandaķ

479.6 paraķoķnı körürsün sin (مَوَاحِرُ فِيهِ) diñgizde burnı birlen şunı yarup yürüvçi
(وَلْتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ)

479.7 allahü te‘ālā bu dīñgizni sizge maşhar itdi i‘tibār kıluvıñız dağı allahñıñ fazlından istevıñız (sevdā itüp yürüvıñız)

479.8 üçün (وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) dağı allahñıñ ni‘metine şükr kıluvıñız üçün bu āyetde hüküm cihetinden iki

479.9 nerse maqşüd birisi balıq itiniñ helāl boluvı āyetden açuq bilindi gāyesi balıq iti ‘arafda it ismi

479.10 birlen aţalmay çünki itde qatılıq bolurğa kirek balıq itinde qan bolmağanğa köre qatılıq yoq

479.11 şunuñ üçün bir ādem it aşamam dip yemīn itse balıq iti aşasa hāniş bolmay imām mālik dağı

479.12 imām şevrī bu āyetden balıq iti aşamam dip yemīn itken ādemniñ balıq aşağanda hāniş boluvına

479.13 istidlāl qılğanlar çünki allahü te‘ālā balıq itni it tesmiye qılğan digenler biz cevāb biremiz yemīn

479.14 ‘arafge mini ‘arafda balıq iti it tügil muna niteki allahü te‘ālā qurānda kāfirni dabbe diyü aţadı bir ādem dabbege

479.15 aţlanmam dip yemīn itse kāfirge aţlanuv birlen hāniş bolmay oqandaq bir kişi hādime eytse bir niçe dirhemlik

479.16 it alup qayt dip hādım balıq iti alup qaytsa hoca inkār itse haqqı bar ikinçi maqşüd hūliyyiñ

479.17 incüge itlāq kıluvı bir kişi hūliyy kiymem dip yemīn itse incüden tizilgen bav kisse başqa nerse birlen

479.18 ziyetlengen bolmasa imām ebū yūsuf birlen imām muḥammed qaşında hāniş bola çünki allahü te‘ālā incüni hūliyy dip

479.19 tesmiye itdi imām-ı a‘zam hāniş bolmaydı çünki incü ‘arafda muraşsa‘ bolup qına kiyle yemīn ‘arafke

479.20 mübnīdi (وَأَلْنِي فِي الْأَرْضِ رَوَاسِي) dağı allahü te‘ālā yirge tağlar taşladı (yaraţdı) (أَنْ تُبَيِّنَ)

479.21 (وَأَنهَارًا) sizniñ yürüviñiz sebebli yirniñ avışuvı ve silkinüvi mekrüh bolğanlıķı üçün (بِسْمِ) dağı yirde

479.22 yılgalar yaratdı (وَسُبُلًا) dağı yollar yaratdı (لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ) maqşudlarıñızğa könlüviñiz üçün

479.23 (وَعَلَامَاتٍ) dağı yirde allahü te‘ālā ‘alāmetler kıldı yol yürüvçi ādemler ol ‘alāmetler birlen maqşudlarına

479.24 könlürler meşelā tağ ve çuqur ve cil kibi nerseler (çaqırım ve tiligram bağanaları murād boluvnı da iħtimāl tuta)

479.25 (رَبِّ السَّمَوَاتِ) dağı yulduzlar birlen (هُم يَهْتَدُونَ) ādemler kiçde şularda ve qurı yirlerde maqşudlarına

479.26 könlür (أَفَمَنْ يَخْلُقُ) eyā bütün nerseni yaratqan zāt (allahü te‘ālā) (كَمَنْ لَا يَخْلُقُ) hiç nerse yaratmağan

479.27 nerse (şanemler) kibi mi elbette tügil (أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ) eyā va‘azlenmesler mi ādemler (وَأَن تَعْبُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ)

479.28 ve eger allahniñ ni‘metni şanasañız (لَا تُعْصِمُهَا) şanap bitürürge küçniñiz yitmes (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü

479.29 te‘ālā (الْمَغْفُورِ الرَّحِيمِ) elbette ni‘metiniñ şükriñi ötevde bolğan kimçilikiñizni yaratquçıdır hem merħamet

I / 480

480.1 kılguçıdır küfrān ni‘met kılduqñız üçün ‘azābnı aşuqdurmas (وَاللَّهُ يَعْلَمُ) ve allahü te‘ālā bilür (مَا تُسْرَوْنَ)

480.2 (وَمَا تُعْلَمُونَ) yaşrin ve āşikāre kılgan nerseleriñizni (‘amelleriñizni ve i‘tiqādleriñizni) (وَالْأَنبِيَاءِ) dağı

480.3 şunday nerseler (يَتَعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) kāfirler ol nersege allahdan başka ‘ibadet kılurlar ya‘nī

480.4 kāfırlerniñ ündegen ma‘būdleri (لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا) hiç nerseni yaratmaslar (وَهُمْ يُخْلَقُونَ) hālbükim

480.5 özleri yaratılmışlardır (أَمْوَاتٌ) ölüklerdür (غَيْرِ أَحْيَاءٍ) bi’z-zat tirükler tügillerdür elbette ma‘būd bolğan

480.6 nerse bi’z-zat tirük bolup anarğa hiç vaqt ölüm ‘arız bolmasğa kirek (وَمَا يَشْعُرُونَ) dağı ol

480.7 ma‘būdler bilmesler (آيَاتِنَ يَتَّبِعُونَ) özleriniñ yā ki ‘ābidlerniñ қayı vaqtdе қābrlerinden қobarılmış boluvlarını

480.8 elbette ma‘būd bolğan nerse munı bilürge kirek (الْهُكْمَ اللَّهُ وَاَعْتَدَ) sizniñ ma‘būdiñız bi ma‘būddur (فَأَلْفَيْنَ)

480.9 bes şunday ādemler (لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ) ahretge imān kitürmesler (فَلَوْ لَهُمْ مِنْكُمْ) ol ādemlerniñ

480.10 köñilleri allahniñ birliğini inkār itüvçidür (وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ) dağı alar allahniñ birliğine imān

480.11 kitürüvden tekebbürlenüvçilerdür (لَا جَرَمَ لَهُ) haqq boldı (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (يَسْرُونَ) bilür (يَعْلَمُ)

480.12 ādemlerniñ yaşrin қılığan nerselerini ve āşikāre қılığan nerselerini hem her қayusı berāberinde (وَمَا يُعْلَمُونَ)

480.13 tiyüş cezā birür (أَفَهُ) düristlikde allahü te‘ālā (لَا يُعِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ) ašlā tekebbürlik қилувқиларını dost

480.14 көrmes ammā imānda tekebbürlik қилувқиларını bigrek de dost көrmes (وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ) ve her қayқан mekke

480.15 kāfirlerine eytilse (مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ) rabbiñiz muḥammed ‘aleyhi’s-selāmge nerse indürdi dip (قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ)

480.16 kāfirler eytürler ādemlerni azduruv üçün evvelgilerniñ yalğanlarını indürdi dip indürdi diyüvleri

480.17 ḥorlav tarīkinçe yā ki farzğa binā’en (لِيَعْلَمُوا أَوْزَارَهُمْ) kāfirler bu sözni eytdiler ādemlerni azduruv

480.18 üçün hem özleriniñ azğunlıklarınıñ günāhsını yüklev üçün (كَامِلَةً) kāmil itüp (يَوْمَ الْقِيَامَةِ)

480.19 kıyāmet küninde (وَمَنْ أَوْزَارَ الَّذِينَ) daḡı şol kişilerniñ günāhlarından ba‘zısını yüklev üçün (يُضِلُّونَهُمْ)

480.20 ol kişilerni azdururlar (بِغَيْرِ عِلْمٍ) bilüvden başka bolğanları ḡâlde ol azdurulmuş kişiler ya‘nī

480.21 azğunlık dip bilmegenleri ḡâlde (أَلَا) āğāḡ bolıñız (سَاءَ مَا يَزُرُونَ) kāfirleriniñ yüklegen nerseleri

480.22 ni yavız boldı (قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ) taḡkīḡ şunday ādemler mekr kıldı peygamberler ḡaḡında (مِنْ قَبْلِهِمْ) mekke

480.23 kāfirlerinden burun (فَاتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ) bes allahü te‘ālā ol kāfirleriniñ binālarını ḡarāb itüvni ḡaşd kıldı

480.24 (مِنَ التَّرَاعُدِ) nigizi cihetinden (فَغَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ) bes evvel kāfirleriniñ binālarınıñ tevbesi üstlerine

480.25 ciymirilüp tüşdi (مِنْ فَوْقِهِمْ) üstlerinden (وَأَتَاهُمُ الْعَنَابُ) daḡı ol kāfirlerge ‘azāb kıldı (مِنْ حَيْثُ)

480.26 (مِنْ حَيْثُ) bilmegenleri ve oylağanları cihetinden * ba‘zılar bu kāfirlerden murād ken‘ān oḡlı nemrūd

480.27 digenler nemrüd kökdegi işlerge muṭṭali^c bolaym dip biş yüz arşın biyiklikde kâbil şehrinde bir serāy binā

480.28 kıldı allahü te‘ālā ol serāyını cil birlen helāk itdi nemrüdniñ hem qavminiñ üstine ciymirilüp tüşdi

I / 481

481.1 hemmesi helāk boldı digenler “beyḏāvī” (ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) munıñ şoñında kıyāmet küninde (يُعْذِرُ بِهِمْ)

481.2 rüsvāy kıılır allahü te‘ālā ol kâfirlerini (وَيَقُولُ آيُنْ شُرَكَائِي) dağı allahü te‘ālā eytür minim şeriklerim qayda dip

481.3 şunday şeriklerim (سُئِلْتُمْ تَتَشَاوُونَ فِيهِمْ) ol şeriklerim haqında mü’minlerge hilāflıq kıılır ve düşmān (الَّذِينَ)

481.4 bolur boldıñız diyü allahü te‘ālāniñ şeriklerim dip özine izāfe kııluvı istihazā³ üçün yā ki müşrikleriniñ

481.5 izāfesini hikāyet üçün (قَالَ الَّذِينَ آتَوْا الْعِلْمَ) ‘ilm birilgen ādemler (peygamberler yaqı ‘ālimler) eytür

481.6 düristikde bu künde (kıyāmet küninde)gi rüsvālıq (وَالسُّوءِ) dağı yavızlıq (‘azāb) (عَلَى)

481.7 (تَقْوَاهُمْ الْمَلَائِكَةُ) ol kâfirlerini feriştelər (الَّذِينَ) şunday kâfirlerdür (الْكَافِرِينَ) kâfirler üzerinedür

481.8 öltürür (cānlarnı alır) (ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ) özlerine zulum kıılğanları hāde ol kâfirler ya‘nı özlerini

481.9 meñgülik ‘azābke müsteḥaq kııluvları sebebli özlerine zulum kııluvçılardur (فَأَلْقُوا السَّلَامَ) bes ölgen vaqtdə

481.10 boy şunuvni şalurlar (boy şonarlar) (مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ) yavızlıqdan (küfrden) kıılır bolmadıq biz

481.11 digenleri hâlde ya' nî dünyâda kılgan yavızlıklarını inkâr iterler (belî) ferîşteler inkâr itüp eytürler yok

481.12 eli yaşirmey gine turñız belî siz yavızlıķnı kıldıñız (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te'âlâ (بِمَا كُنتُمْ عَلَيْهِمْ) bilüvçidür (فَاعْلَمُوا)

481.13 (تَعْمَلُونَ) siz kâfirlerniñ kılgan nerseñizni (küfriñizni) hem 'ameliñiz berâberinde tiyüşli cezâ birüvçidür

481.14 (فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ) bes kâfirlerge kıyâmet küniñde eytilür cehennem işiklerine kiriñiz ya' nî her şınıfñız

481.15 özi üçün hâzirlengen işikinden kirsün (خَالِدِينَ فِيهَا) ol cehennemde meñgü qalğanları hâlde

481.16 (مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ) tekebbürlik kıluvçılarnıñ baraçaq özni¹ bolğan cehennem (فَلَبِئْسَ) bes ni yavız boldı

481.17 (وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا) dağı küfrden şaqlanğan âdemlerge (mü'minlerge) eytildi (مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ) rabbiñiz

481.18 sizge ni nerse indürdi diyü (قَالُوا خَيْرًا) mü'minler eytürler izgü bolğan nerseni indürdi dip (لِلَّذِينَ أَحْسَبُوا)

481.19 (فِي هَذِهِ الدُّنْيَا) bu dünyâda izgülik kılgan âdemler üçün bolğuçidür (حَسَنَةً) izgülik ve körkem tirüklik

481.20 (وَالنَّارِ الْآخِرَةِ) dağı âhîret yurtı (ya' nî şevâbı) (خَيْرًا) dünyâda bolğan izgülikden izgürekdür

481.21 (وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ) ve ni hoş boldı küfrden şaqlanuvçılarnıñ yurtı bolğan cennet (جَنَّاتُ عَدْنٍ)

¹ "ornı" olmalı.

481.22 küfrden şaqlanuvçı ādemlerniñ yurtı bolğan ucmağ ‘adn (ikāmet) ucmağlarıdur
(يَدْخُلُونَهَا) küfrden

481.23 şaqlanğan ādemler ol ucmağlarğa kirürler (تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ) ol ucmağlarıñ
astlarından

481.24 yılğalar (şular) aqğanı hālde (لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ) ucmağğa kirgen ādemler üçün
ucmağda tilegen

481.25 nerseleri bolur bu āyetde her tilegen nersesini tabmay iken meger ucmağda ğına t̄aba
alaçaq

481.26 ikençilikke (كَذَلِكَ) oşandaq ya‘nī zıkr qılınğan cezā kibi (يُجْزَى اللَّهُ الْمُتَّقِينَ)
allahü te‘ālā küfrden

481.27 şaqlanuvçılarnı cezā (ülüş)ler (الَّذِينَ) şunday ādemlerdür küfrden şaqlanuvçılar
تَدْرُفُهُمْ

481.28 (طَيِّبِينَ) ol ādemlerni ferışteler öltürür cānlarını alur (طَيِّبِينَ) özlerine küfr birlen
zulm

481.29 qıluvdan pāk bolğanları hālde (يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ) küfrden şaqlanuvçılarnıñ cānlarını
alğanda

I / 482

482.1 ferışteler eytürler sizge selāmetlikdür mundan soñ sizge mekrūh nerse irişmes
(أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ) kıyāmet

482.2 küninde eytürler ucmağğa kiriñiz (بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ) dünyāda qılınğan ‘ilmiñiz
berāberinde (هَلْ يَنْظُرُونَ)

482.3 zıkr qılınğan kütmesler (الآن تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ) meger cānlarını alur üçün ferıştelerniñ
özlerine

482.4 kilüvini küterler (أُوتِيَتْ أَمْرُ رَبِّكَ) yā ki ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) rabbiñniñ emriniñ (‘azābınıñ yā ki

482.5 kıyāmetiniñ) kilüvini küterler ol kāfirler (عَذَابُكَ) oşandaḡ ya‘nī bu kāfirleriñ allahḡa şirkni ve sini

482.6 yalḡan tutuvnı kıluvları kibi (فَعَلَّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ) bu kāfirlerden (mekke kāfirlerinden) burun bolḡan kāfirlerde

482.7 allahḡa şirkni peyḡamberlerini yalḡanḡa tutuvnı kıldılar bes ol kāfirler helāk boldı bu kāfirlerde şulay

482.8 helāk bolurlar (وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ) daḡı kāfirleriñ helāk kıluvı sebebli allahü te‘ālā kāfirlerge zulm (cebr) itmedi

482.9 (وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ) likin ol kāfirler küfrleri sebebli özlerine zulm kıluvçı boldılar (فَأَصَابَهُمْ

482.10 سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا) bes ol kāfirlerge ‘amel kılgan nerseleriniñ yavızlıqları (cezāları) irişdi (وَحَاقَ

482.11 (بِهِمْ) daḡı ol kāfirleriñ ihāta kıldı çolḡap aldı (عَذَابُكَ) şol nerse ya‘nī şol nerseniñ cezāsı ‘azāb

482.12 (وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا) ol nerseni ḡorḡa şayur boldılar (كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ) daḡı ‘ibādetde allahḡa şerik

482.13 işbāt kıluvçı kāfirler eytdi (لَوْ شَاءَ اللَّهُ) eger allahü te‘ālā tilese idi (مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ) allahdan başqa biz

482.14 ‘ibādet kılmaz idük (مِنْ شَيْءٍ) hiç nersege (نَعْبُدُ وَلَا آبَاءُنَا) bizde daḡı atalarımızda ‘ibādet kılmaz idi

482.15 (لَا حَرَمَ لَنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ) daḡı allahdan başqa hiç nerseni ḡarām diyü ḡükm kıla almas idük bu sözni

482.16 müşrikler resül allahniñ peyḡamber boluvnı hem teklifini inkār itüp ḡorlap eytdiler allahü te‘ālā tilegen

482.17 nerse vācib ve tilegen nersesi mümtenī^c munda teklifniñ fā'idesi yoq didiler (كَذَلِكَ) oşandaq

482.18 ya'nī bu kāfirler qılğan kibi (فَعَلَّ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم) bu kāfirlerden ilk bolğanlarıda şulay qıldı ya'nī allahğa

482.19 müşrik boldılar hem allahü te'ālā helāl qılğan nerseni harām kıldılar (فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ) bes resüller üzerine

482.20 vācib bolmas (إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ) meger allahü te'ālā vaḥy qılğan nerseni irişdürüvğine vācib bolur (وَلَقَدْ بَعَثْنَا

482.21 (أَنۢ اٰعْبُدُوا اللّٰهَ) peygamberni (رَسُولًا) ve taḥkik biz her ümmetke yiberdük (فِي كُلِّ اُمَّةٍ) kavmlerine allahğa 'ibadet qılıñız dip

482.22 buyuruv birlen (وَأَعْتَبُوا الطَّاعُونَ) daḥı kavmlerine şeyḫānğa 'ibadet qıluvdan şaqlanıñız dip buyuruv birlen

482.23 ya'nī bu ṭariḫ emr qılıñız dip yiberdük (فَمَلَّهِمْ مِنْ عِندِ اللّٰهِ) bes ol ümmetden (peygamberlerniñ ḥaqlıqğa

482.24 köndürüvge ırışuvları sebebli) allahniñ imānğa köndürgenleri bardur (وَمِنْهُمْ مَنْ) daḥı ol ümmetden

482.25 şunday ādemler bardur (حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ) ol ādemler üzerine azğunlık şābit boldı (فَسِيرُوا فِي

482.26 (الْأَرْضِ) be yirde seyr qılıñız ey qureyşler (فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ) bes i'tibār qılıp qarañız niçük boldı

482.27 (عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ) peygamberlerni yalğanğa tutuvçılarniñ ('ād şemūd kavmi kibilerniñ) soñğı ḥāli (أَنْ تَعْرِضَ

482.28 (عَلَىٰ هٰذَا هُمْ) ey muḥammed ('aleyhi's-selām) eger sin kavmiñni imānğa köndürüvge ḥariş bolsañ da (فَإِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي

I / 483

482.1 bes düristlikde allahü te'ālā imānğa köndürmes (مَنْ يُضِلُّ) allahü te'ālā anıñ azğunlığını tilegen ādemni (وَمَا لَهُمْ)

482.2 (مَنْ نَاصِرِينَ) dağı ol allahü te'ālā azğunlıklarını tilegen ādemler üçün hiç yardımçiler ('azābnı yiberüvçiler)

482.3 yoqdur (وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ) dağı ba'şni inkār itüvçi kâfirler allah birlen yemîn itdiler (جَهَنَّمَ آيَاتِهِمْ)

482.4 yemînleriniñ gāyesi (çigi) birlen (لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ) allahü te'ālā ölgen ādemlerni qabrlerinden

482.5 qobarmas diyü (beli) allahü te'ālā bu sözlerini redd qılıp eytedür belî qobarur diyü (وَعْتًا) allahü te'ālā

482.6 ölgen ādemlerni qabrlerinden qobarur birlen va'de qılmaq birlen va'de qıldı (عَلَيْهِ) allahü te'ālā üzerindedür

482.7 ol va'deni yirine yitkerüv (حَقًّا) haqq bolğan va'de birlen va'de qıldı (وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ) likin ādemlerniñ

482.8 köbisi (لَا يَعْلَمُونَ) qabrlerinden qobarılmış boluvlarını bilmesler (لِيُبَيِّنَ لَهُمْ) allahü te'ālā ādemlerni qabrlerinden

482.9 qobarur ādemlerge beyān qılıv üçün (أَلْتَدْرِي) şol nerseni (haqlıqını) (يُخْتَلَفُونَ فِيهِ) ol nersede ādemler

482.10 ihtilāf qılurlar (وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا) dağı kâfir bolğan ādemler bolsun üçün ādemlerni qabrlerinden

482.11 qobarur (أَنَّهُمْ) düristlikde ol kâfir bolğan ādemler (كَانُوا كَاذِبِينَ) yalğançılar boldılar ya'nī ādemlerni

482.12 qabrlerinden qobaruvqa hikmet-i muqtaza da'i bolgan sebep sevab hem 'ikab birlen haqq birlen batil

482.13 arasini hem haqliqda bolgan adem birlen batilliqda bolgan adem arasini ayuruv (اِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ) budur

482.14 basqa tugildur bir nerseni boluvu ucun bizni sozumiz (اِذَا ارَدْنَاهُ) her qaycan ol nerseni bar qiluvni

482.15 tilesen (اَنْ نُّقَوْلَ لَهُ كُنْ) ol nersege bol sin dip eytuvimizdur (فَوَكُّونْ) bes bolur ol nerse

482.16 ya' ni bizge hicbir nerseni bar qiluv agir tugildur yalqiz irademizni ta' alluqi birlen bar bolur (رَالْتَيْنِ)

482.17 (هَاجِرُوا فِي اللَّهِ) daqi Sunday ademler allah yolunda (mekkeden) hicret qildilar (مَنْ بَعْدَ مَا ظَلَمُوا) zulm

482.18 qilinganlari soñinda mundan murad qureysler tarafından zulm cikken resul allah hem muhacirlerdur bularni ba' zisi

482.19 habeşege ba' zisi medinege hicret qildilar ya ki resul allah medinege hicret qilganin soñinda mekkede mahbus

482.20 bolup mazlum bolgan şahabeler murad : bilal suheyb hem habbab ammār abis ebü cendel süheyl kibiler

482.21 (رَافِيَ اللَّهِ تَعَالَى عَنْهُمْ عَمَّا فِي) (لِنَبِيِّنَّ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً) mazlum bolganin soñinda mekkeden hicret qilgan

482.22 ademlerge korkem menzil (medineni) hazirlermiz (وَلَا جُرْأَةَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ) daqi ahiret ecri ulugraqdur

482.23 dunyada birilgen ecrden (لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ) eger kafirler allahni muhacirlerge dunya ve ahiret sa' adetni

482.24 cıyganliqni bilseler (الَّذِينَ صَبَرُوا) mazlum bolganin soñinda hicret qilgan ademler Sunday ademlerdur

482.25 kafirleriñ rencituvine şabrlıq qildilar (وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ) daqi rableri üzerine işlerini şabşırur

482.26 boldılar (وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ) ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām biz sinden ilk peygamber itüp yibermedük (لَأَرْجُوا) meger

482.27 irlerni yiberdük feriştelere yibermedük (نُوحِ الْيَوْمِ) ol resüllerge vaḥy kılurmız bu söz ḳureyşlerni redd

482.28 bola ḳureyşler eytdiler “allahü te‘ālā ādemler arasından peygamber yibermekden pāk peygamber yiberse ferişteden yiberür

482.29 idi “ diyü ya‘nī allahü te‘ālāniñ ‘ādeti cārī boldı da‘veti ‘amme üçün feriştelere tili üzerine vaḥy kıılınğan

I / 484

484.1 ādemlerni peygamber itüp yiberüv birlen (فَأَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ) eger bu işde şik kılsañız ‘ilm ehlerinden

484.2 şorañız (أَنْ كُنْتُمْ لَاتَعْلَمُونَ) eger öziñiz bilmes bolsañız bu āyet delālet kıladur allahü te‘ālāniñ da‘veti

484.3 ‘amme üçün ḥatunnı daḥı şabāni peygamber itüp yibermevine ammā feriştelere peygamberler bolsa da alar

484.4 da‘veti ‘amme üçün meb‘üş tügil belki feriştelere yā ki peygamberlere meb‘üş (بِالْبَيْتَاتِ وَالزُّبُرِ) biz

484.5 peygamberlerni yiberdük zāhir mu‘cizeler hem kitābler birlen (وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ) daḥı ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām siñe

484.6 zīkr (ḳurān) indürdük (لَتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ) ādemlerge beyān kıluviñ üçün (مَنْزِلَ الْيَوْمِ) ādemlerge indürilgen

484.7 nerseni (ḥelāl ve ḥarām zarar ve fā’idelemi) (وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ) daḥı ādemler fikr kılsunlar üçün

484.8 indürdük (أَفَأَمَّنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ) eyā yavızlıklar birlen ḥile kıılınğan ādemler emīn boldılar mı

484.9 (أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ) alarnı allahniñ yutduruvından (الْأَرْضُ) yirden bu ādemlerden peygamberlerni helāk

484.10 iterge h̄ile qılğan ādemler murād (أَوَيَاتِيَهُمُ الْعَذَابُ) yeise bu ādemler üzerine ‘azābniñ kilüvinden

484.11 emīn boldılar mı (مَنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ) bilmegenleri cihetden (kinetden) evvelkisiniñ mişāli

484.12 qārūn ikinçisiniñ mişāli qavm-i lūṭ kibi (أَوْ يَأْخُذُهُمْ فِي تَقَلُّبِهِمْ) yeise taşarruf qıla turğan

484.13 orunlarında (seyr qıla turğan ve sevdā ite turğan orunlarında) allahniñ ‘azāb birlen

484.14 özlerini tutuvından emīn boldılar mı (فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ) bes kāfirler ‘azāb qıluvdan allahni

484.15 ‘āciz qıluvçı tügillerdür (أَوْ يَأْخُذُهُمْ عَلَى تَعْرِفٍ) yeise özlerini allahniñ qorqu hāllerinde ‘azāb

484.16 birlen tutuvından emīn bolurlar mı yā ki teḥavvüfniñ ma‘nāsı az – az özlerini ve māllarını kimitüv üzerinde

484.17 bolğanları hālde ‘azāb birlen allahniñ tutuvından emīn bolurlar mı ma‘nāsında * ḥazret-i ‘ömer

484.18 bir vaqtda minber üstünde çağında bu āyetdegi teḥavvüf kelimesi ḥaqında ni eytesiz didi hemmesi sukūt itdiler

484.19 hezīl kabilesinden bir qart turup bu bizniñ tilimiz teḥavvüf tenaqquş ma‘nāsında ebū bekr ismli şā‘irimiz

484.20 ana tevesini şıfatlap (تَعْرِفُ الرَّحْلَ مِنْهَا تَامًا قَرْدًا * كَمَا تَعْرِفُ عُرْدَ النَّبْعَةِ السَّفِينِ) didi ḥazret-i

484.21 ‘ömer ‘arablar şı‘irlerinde tenaqquş ma‘nāsında boluvını bileler mi didi bu qart belı bileler didi

484.22 ḥazret-i ‘ömer öz dīvāniñızğa lāzım bolıñız adaşmassız didi bizniñ dīvāniñızda nerse didiler ḥazret-i

484.23 ‘ömer cāhiliyet zamāniñdağı şı‘ir ol şı‘irde kitābiñızniñ tefsiri söziñizniñ ma‘nāsı bar didi (فَإِنَّ)

484.24 (رَبِّكُمْ) bes düristlikde sizniñ rabbiñiz (لِرُؤْفِ رَحِيمٍ) şefkatli ve merhâmetlidür
‘azâbnı aşuqdurmas

484.25 (أَدَلَّم يَرَوَا) қарамая diyü kâfirler (إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ) allahü te‘âlâ yaratқан nersige
(مِنْ شَيْءٍ) kölegeli nerselerden

484.26 ağaç ve tağ kibi elbette қарадılar (بِتَغْيِيرِ ظِلَالِهِ) ol nerselerniñ kölegeleri avışur
(عَنِ الْيَمِينِ) oñ

484.27 yaқlardan (وَالسَّمَاوَاتِ) dağı şol yaқlardan (سُجَّتَ اللَّهُ) ol kölegeler secde қılғанları
(iyilgenleri)

484.28 ҳâlde (وَهُمْ ذَاخِرُونَ) ҳâlbükim ol kölegeler töbençilik қилувçılardur ya‘nî allahü te‘âlâ
oñlarından

484.29 ve şollarından avışquçı kölegeleri bolğan nerselerni yaratdı şunarğa қарамadıлар mı ol
kölegeler

I / 485

485.1 allahğa boy şunğanları ҳâlde bir yaқdan ikinçi yaқğa kiri қayturlar (وَاللَّهُ يَسْتَكْبِرُ) dağı
allahü

485.2 te‘âlâge secde қилur (boy şunar) (مَا فِي السَّمَاوَاتِ) köklerde bolğan nerseler
(وَمَا فِي الْأَرْضِ) dağı

485.3 yirlerde bolğan nerseler (مِنْ دَابَّةٍ) köklerde hem yirlerde yürüy turğan ҳayvânlardan
(وَالْمَلَائِكَةُ)

485.4 dağı feriştelер secde қилur mücerredâtını cismâniyetke ‘aţf bola (رَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ)
ҳâlbükim feriştelерden

485.5 hiç birsi allahniñ ‘ibâdetinden tekebbürlenmesler (يَخَافُونَ رَبَّهُمْ) rablerinden қорқарлар
ol feriştelер (مِنْ فِرْقَانِهِمْ)

485.6 rableriniñ üstlerinden ‘azāb yiberüvinden (وَيَقْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ) dağı feriştelər özlerine buyurulğan

485.7 nerselerni kılurlar bu āyet delālet kıludur feriştelerniñ mükellef boluvlarına hem qorquv birlen ümīd itüv

485.8 arasında boluvlarına (وَقَالَ اللَّهُ) dağı allahü te‘ālā eytdi (لَا تَتَّخِذُوا الْهَيْنَ اثْنَيْنِ) iki ma‘būd tutmañız

485.9 (فَأَيُّ فَرُهَبُونَ) budur başqa tügildür ma‘būd bir ginedür (أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ) bes minden gine qorqıñız

485.10 başqa hiç nersedən qorqmañız (وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ) ve ol allahü te‘ālā üçündür köklerde bolğan

485.11 nerseler (وَالْأَرْضِ) dağı yirlerde bolğan nerseler (وَلَهُ الدِّينُ وَأُصْبَا) dağı lāzım bolğan hālde

485.12 dīn (tā‘at) allahü te‘ālā üçün ginedür (أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ) eyā allahdan başqadan qorqasız mı hālbükim

485.13 allahdan başqa sizge fā‘ide birüvçi bolmağan kibi zarar birüvçi de yoqdur (وَمَا بِكُمْ) dağı sizde

485.14 bolğan nerse (مِنْ نِعْمَةٍ) ni‘metinden bolğuçı ol (فَمَنْ اللَّهُ) bes ol sizde bolğan ni‘met allahdandır (ثُمَّ إِذَا

485.15 مَسَّكُمْ الضَّرُّ) muniñ soñında her qayçan sizni zarar (avruv ve faqirlik) tutsa (فَالْيَهُ تَجْسُرُونَ) bes ol

485.16 allahü te‘ālāge gine yalbarursız (ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضَّرَّ) muniñ soñında allahü te‘ālā zararını açsa (yiberse)

485.17 (عَنْكُمْ) sizlerden (إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ) şol vaqtduğ sizlerden bir cemā‘at (بَرَبَهُمْ بِشْرُكُونَ) rablerine şirk

485.18 kılurlar (لَيَكْفُرُوا) inkâr kıluvları için rablerine şirk kılurlar (بِأَاتَيْنَاهُمْ) biz alarğa birgen

485.19 nerseni (ni' metni) (فَنِمْتُمْ) bes dünyâ lezzetleri birlen fâ'ideleniñiz (فَسَرَفَى تَعْلَمُونَ) bes şoñğısı

485.20 ħâliñiz niçük bolurını tiz bilürsiz (وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ) müşrikler hiç nerse bilmey turğan cânsız

485.21 nerselerge (şanemlerge) kılurlar (نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ) biz özlerine irişdürgen nersedен ülüşni ya'nî

485.22 iğınlerden ve yimişlerden şanemlerine ülüş kılurlar (تَاللَّهِ لَنَسْأَلَنَّ) allahü te'âlâ eytedür şasem itüp eytemün

485.23 elbette şoralmış bolursız (عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ) iftirâ kılğan nerseleriñizden ya'nî şanemler ma' büdler

485.24 dip allahğa iftirâ kılğan nerseleriñizden (وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ) dağı müşrikler allah üçün kızlar kılurlar

485.25 ħuzâ'a hem kenâna kabilesi feriştelер allahniñ kızları diğenler (سَبْحَانَ) kâfirleriñ bâtil zu'amlarından pâk

485.26 boldı allahü te'âlâ (وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ) dağı kâfirlerge bolur arzu kılğan ve yaratқан nerseleri ya'nî ir

485.27 balalar ya'nî müşrikler özleri yaratмаған kız balalarını baladan pâk bolğan allahü te'âlâge kılup ir

485.28 balalarını özlerine ihtiyâr kılurlar (وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ) ve her kayçan kâfirleriñ birsine süyünç birilse

485.29 (بِالْأُنثَى) kız bala birlen ya'nî ehliyesiniñ kız bala dünyâğa kitürüvi birlen (ظَلَّ وَجْهَهُ مَسْوُودًا) ħorlanuvından

486.1 hem ādemlerden oyaluvından yüzi qara bolup evrilür (وَهُوَ كَظِيمٌ) hālbükim ol kâfirlerniñ hatunına

486.2 açuvı kilüvinden içi qayğu birlen töludur (يَتَوَارَى مِنَ النَّوْمِ) hālkdan yaşrinür (مِنْ سُورِنَا) şol nerseniñ

486.3 yavızlığından (يَتَوَرَّبَهُ) ol nerse birlen süyünç birildi ya'ni 'arflerinde kız balanıñ dünyāğa kilüvi yavızlığından

486.4 şayılğan (أَيْتَسَكَّهُ) eyā bu kız balanı öltürmey qaldurur mı (عَلَى هُونٍ) hōrlıqda bolğan hālda (أَم)

486.5 yeise bu kız balanı tofrağğa kömer mi ya'ni kız bala dünyāğa kilüv birlen süyünüyünç (يُنْسُهُ فِي التُّرَابِ)

486.6 birilgen kâfir fikr qılır munı hōrlıq bolsa da öltürmey qalduraym mı yā ki tofrağğa yaşraym mı (kömeym mi)

486.7 dip (أَلَا) āgāh bolıñız (سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ) bu kâfirlerniñ hüküm itken nerseleri ni 'aceb yavız boldı

486.8 ya'ni baladan pāk bolğan allahü te'ālāge qızlarını nisbet birüvleri (لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ) ahiretke

486.9 imān kitürmegen ādemlerge bolur (مَثَلُ السَّوَةِ) yavızlıq şıfatı ya'ni tenāsül üçün kızlarğa muhtāc bola

486.10 turup kız balalarını öltürüvleri ve mekrüh körüvleri (وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى) dağı allahü te'ālā üçündür bülend

486.11 şıfat ya'ni vucüb-ı zātı maḥlūklar şıfatından münezzeḥ boluv (وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) ve ol allahü te'ālā her işde gālıbdür

486.12 ve hikmet iyesidür (وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّفْسَ) ve eger allahü te'ālā ādemlerini 'azāb kılsa idi (بِظُلْمِهِمْ) zulmları

486.13 (küfrleri ve günâhları) sebebi (مَاتَرَكَ عَلَيْهِمْ ذَاتَهُ) yir üzerinde hiç yürüy turğan cān iyesi kaldurmas

486.14 idi (وَلَسْكَنُ يُؤَخِّرُهُمْ) likin allahü te‘ālā ādemleri helāk kılmay kiçükdürür (إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى) aṭalmış

486.15 müddetke ḳadarı tenāsül bitmesün üçün şunıñ üçün de eytildi eger analar helāk kıılınsa idi

486.16 balalar ḳalmas idi dip (فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ) bes her ḳayḳan ādemleriñ ‘azāb müddetleri kilse (لَا يَسْتَأْخِرُونَ)

486.17 (سَاعَةً) bir az zamāngına bolsa şol müddetden kiçüktürülmesler de (وَلَا يَسْتَقْفُونَ) daḳı ilk de kıılınmaslar belki müddet

486.18 kilgeçde helāk bolurlar (وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ) daḳı müşrikler allah üçün ḳıılurlar özleriniñ

486.19 mekrūh körgeñ nerselerini (kıızlarını) (وَتَصِفُ أَلْسِنَتَهُمُ الْكُذِبَ) daḳı müşrikleriñ tilleri yaḳıñı

486.20 şıfatlar (eytürler) (أَنْ لَّهُمُ الْعِصَىٰ) ol yaḳıñ şoldur düristlikde ol müşrikler üçündür cennet (لَا جَرَمَ)

486.21 şikimiz şābit boldı (أَنْ لَّهُمُ النَّارَ) düristlikde ol müşriklerge tamuğdur (وَأَنَّهُمْ مَفْرُطُونَ) daḳı düristlikde ol

486.22 müşrikler tamuğda ḳalmışlardur (تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا) allahü te‘ālā ḳasem itüp eytedür ey muḳammed ‘aleyhi’s-selām taḳḳıḳ resüller

486.23 yiberdük biz (إِلَىٰ أُمَّةٍ مِنْ قَبْلِكَ) sinden ilk bolğan ümmetlerge (فَزَيْنَ لَوْ لَمْ الشَّيْطَانُ) bes ol ümmetlerge

486.24 şeytān körkem itüp körsetdi (أَعْمَالَهُمْ) ‘amellerini şunıñ üçün eşekiliklerinde devām itdiler

486.25 ve peygamberleriñ yaḳıñı tutdılar (فَهُوَ وَلِيَهُمْ الْيَوْمَ) bes ol şeytān bu künde (dünyāda) ol ötken

486.26 ümmet kâfirlerinin hocalarıdır (وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) dağı kıyâmetde ol ötkendeği ümmetlerini kâfirlerine

486.27 rencitküçi ‘azâb bolur (وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ) ey muḥammed ‘aleyhi’s-selâm siniñ üzeriñe kitâb (ḳurân)

486.28 indürmedük biz (الْأَلْفَبِينَ لَهُمْ) meger indürdük siniñ âdemlerge beyân ḳıluviñ üçün (النَّيِّ) şol nerseni

486.29 (allahnıñ birligini taḳdirmi kıyâmet ḥâllerini ve ḥükmelerini) (الْأَلْفَبِينَ لَهُمْ) âdemler ol nersede ihtilâf

I / 487

487.1 ḳıldılar (وَهَبْنَاهُ رَحْمَةً) dağı ḥaḳlıḳğa köndürgüçi hem raḥmet itüp indürdük (لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ) ol

487.2 kitâbḳa (ḳurânğa) imân kitürgen ḳavmge (وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً) ve allahü te‘âlâ kökden (buluḳdan) şunu

487.3 indürdi (فَأَخَى بِهِ الْأَرْضَ بِعَيْنِ مَوْتِهَا) bes ol şu birlen ölgenniñ şoñında yirni tirgüzdi ya‘nı

487.4 ol şu birlen yir kibüp bitkenniñ şoñında türli ölenler ösdürdi (أَنَّ فِي ذَلِكَ) düristlikde

487.5 bu zıkr ḳılıngan nerselerde bolğuçıdır (لَايَةً) ‘alâmet (لَقَوْمٍ يَسْمَعُونَ) fikr birlen inşâf

487.6 birlen sözni işite turğan ḳavm üçün (وَأَنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً) dağı düristlikde sizniñ

487.7 üçün dört ayaḳlı ḥayvânlarda uluğ ‘ibret bolğuçıdır (نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ) sizni ol

487.8 dört ayaḳlı ḥayvânların içlerinde bolğan nerseden şoğaruruz (en‘âm ism cem‘i bolduḳından

487.9 müferrid ḥükminde şuniñ üçün bu orunda lafzğa ḳarap zamirni mü’niş kitürilgen mü’minün süresinde ma‘nâğa

487.10 qarab mü'niş kitürülgen) (من بين فرت ودم) içegi içindegi tizek tübi birlen an arasından

487.11 (لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ) içüvçi ademlerge boğazlarından ciñil öte turğan şāf sütüni şoğarur

487.12 hayvān azını aşığan şoñında ol azı içekde pişse şol azınıñ töbeni top (fars) bolup

487.13 ortası süt, üsti an bola bes ol azınıñ ortası süt maddesi bolup üsti an maddesi

487.14 bolalalar bu iki mādde içekde ararlanmaylar belki yürük içekdegi siñgen a'āmnıñ şāf bolğanını özine

487.15 ala a'āmnıñ tobu ikinçi mertebe aşap siñişkenge adar içekde tura digenler * sekr (amr) mes'elesi

487.16 aında allahü te'ālā zıkr ılınacaq āyetni indürdi (ومن ثمّرات النخيل) daı urma aғаlarınıñ yimişlerinden

487.17 (والأعناب) daı yözüm aғаlarınıñ yimişlerinden (فَنَخْلٌ وَمِنْهُ سَكْرٌ) urma ve yözüm yimişleriniñ şıgındısından

487.18 amr yaşarlar (ورزقا حسنا) daı körkem rız yaşarsız ya'ñi urma ve yözüm hem sirke ba'zilar sekrden

487.19 amr murād digenler bu vaqt mensüh bola ba'zilar yözüm ve urma şıgındısı murād digenler (üçden

487.20 biri bitkenge adar aynatulupda isretürlük mertebesine adar açıtılğan bola imām-ı a'zam birlen imām ebü yūsuf

487.21 aşında bu helāl bola isirgençe içmese hem delilleri şol āyet hem resül allahnıñ
الْخَمْرُ حَرَامٌ لَعَيْنِهَا وَالسُّكْرُ

487.22 (من كل شراب) adisi ya'ñi amr zātı üçün arām hem her bir içmelikden içüp isröv arām ammā isirgençe

487.23 içmese arām bolmay digenler isirüvniñ addi (çigi) fuahā' kitāblarında ma'lüm
(ان في ذلك لآية) düristlikde bu

487.24 zıkr ılınğan nerselerde allahnıñ kemāl udretine 'alāmet bardur (لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ) 'allarnı isti'māl ılup

487.25 fikr ılınğan avm üçün (وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّعْلِ) ey muammed ('aleyhi's-selām) rabbiñ omarta urtına vay

487.26 kıldı ya' nī kōñline taşladı (أَنْ أَخَذَى) tut yaşa sin diyü (مِنَ الْجِبَالِ) tağlardan (بَيْوتنا)

487.27 üylerni (وَمِنَ الشَّجَرِ) dağı ağaçdan (وَمَا يَعْرِشُونَ) dağı ādemlerniñ binā' kılgan nerselerinden ya' nī

487.28 tavniñ ve ağaçniñ hem ādemlerniñ binālarıniñ ba' zısından ba' zı orunlarda üyler yaşa diyü ilhām kıldı

487.29 allahü te'ālā bal yaşar üçün omarğa qurtınıñ binā' kılgan nersesini üy dip ağan körkemlikde

I / 488

488.1 ādemler binā'sına oğşaganlığı üçün hattā omarğa qurtı binā kılgan nerseni mühendisleriñ 'ālimleri de

488.2 qurallar ve niçe fikrler ile gine yaşarlar allahü te'ālāniñ omarğa qurtınıñ hālini zikr kıluvı da şol

488.3 hikmetke mini bolsa kirek (تَمَّ كُلِّي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ) munıñ soñında yimişlerniñ küllisinden aşı sin dip ilhām

488.4 kıldı ya' nī nefsiñ arzu kılgan yimişniñ açısından tüçisinden aşı (فَسَأَلَكِ سُبُلَ رَبِّكِ) bes rabbiñniñ

488.5 yollarına kir dip rabbiñ vaḥy kıldı (ذُلًّا) ol yollar boy şunganları hālde (يَخْرُجُ مِنْ بَطُونِهَا)

488.6 omarğa qurtlarınıñ içlerinden çığar (شُرَابٍ مُخْتَلَفٍ أَلْوَانُهُ) tüsleri türlü bolğan içmelik

488.7 (bal) ba' zılar bu āyet birlen bu tarīk istidlāl kılganlar omarğa qurtı hoş isli çeçeklerni

488.8 hem hoş isli yafraqlarını aşarda bular qurtınıñ içinde yal bolup evrilür qaşki özine azıq bolsun

488.9 üçün bu balnı kuşar dip ba' zılar bu tarīk istidlāl kılganlar omarğa qurtları yafraqlarğa ve çeçeklerge

488.10 taralgan taḥlı ve kiçik çakniñ cüz'lerini çöplerler munı özleri yaşagan üylerge şalurlar qaşki

488.11 özlerine azıq bolsun üçün şol üylerde şalınğan nersedən bal bolur diyü bular bütünni ağız birlen

488.12 tefsir itkenler (فيه شفاء للناس) âdemlerge ol balda (nefsinde yâ ki ikinçi nersege koşup) şifâ

488.13 bardur elbette bu şifâ âdemlerniñ tabî'atlerine qarap bolurğa tiyüş ba'zı âdemlerge bal zararlı şuniñ

488.14 üçün ba'z âdemlerge şifâ diyü tefsir itken müfessirler de bar (ان في ذلك) düristlikde bu zıkr kılğan nersede

488.15 omarta qur'ınıñ bu niçke 'amellerni bilüvinde ve bu 'aceyb işlerni kıluvında) bardur (لَايَةً)

uluğ 'alâmet

488.16 (لَقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ) fikr kılğan qavm üçün (وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ) ve allahü te'âlâ sizni yaratdı (ثُمَّ يَقَوِّفَاكُمْ) munıñ

488.17 şoñında sizni türli eceller birlen öltürür (وَمَنْكُمْ مَنْ يَرُدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ) ve sizden bardur 'ömrniñ iñ

488.18 naçarına qaytarılğan âdemler ya'nî bik qartayup ölgen âdemler erzeli 'ömrni ba'zılar tokşan biş

488.18 ba'zılar yitmiş biş yaş digenler (لِكَيْلَا يُعَاثِمَ بَعْدَ عَامٍ شَيْئًا) allahü te'âlâniñ ba'z bendelerni 'ömrniñ iñ

488.19 naçarına qadar irişdürüvi bilgenniñ şoñında hiç nerseni bilmesün üçün ya'nî kuvvetniñ ve

'aqlınıñ

488.20 za'iflikinde şabilik hâline oğşağuçı bolup evrilsün üçün (إِنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü

te'âlâ (عَالِيمٍ)

488.21 (قَلْبِيرٍ) 'ömleriniñ miqdârını bilgüçidür hem tilegen nersesine küçi yitküçidür yaşlerni öltürür

488.22 ve qartlarnı selâmet qaldurur (وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ) ve allahü te'âlâ sizniñ ba'zınıñ artuq kıldı (عَلَىٰ بَعْضٍ)

488.23 ba' zîniiz üzerine (ف الرزق) rızqda ba' zîniizni bay ve ba' zîniizni faķır ba' zîniizni hoca ve ba' zîniizni kul

488.24 itdi (فمالئى فضلوا) bes rızqda artuķ kılınģan ādemler (hocalar ve baylar) tũgildũr
برادى

488.25 (على ماملكت ايمانهم) oñ kolları mālİK bolģan nersege (رزقهم) öz rızklarını birũvçi (kullarģa

488.26 oşandaķ kul hũkminde bolģan faķırlerge (فهم فيه سوا) bes hocalar ve baylar kullar ve faķırlar rızqda

488.27 hemmesi berāberdũr ya' nĩ hemmesini allahũ te' ālā rızqlandurur bes hocalarınĩ ve baylarınĩ

kullarģa ve faķırlerge

488.28 birgen rızqları kullarını ve faķırlarını öz rızqlarıdır (أفبئمة الله يجعلون) eyā allahını ni' metini

I / 489

489.1 inkār kılurlar mı (والله جعل لكم) daģı allahũ te' ālā sizniĩ uķũn yarağdı (من انفسكم ازواجاً) öz cinsiñizden

489.2 bolģan ĥatunları kemāl müvānese ve ũlfet ĥāşıl itsũnler uķũn (وجعل لكم من ازواجكم) daģı sizniĩ uķũn

489.3 ĥatunlarıñızdan yarağdı (بنين ومهنة) balalarını ve balalarınĩ balalarını (ورزقكم من الطيبات) daģı

489.4 sizni ĥelāl ve lezĩz ta' āmlerden rızqlandurdı (أفبالباطل يؤمنون) eyā bātılge imān kitũrũrlar mı ya' nĩ şanemler

489.5 fā'ide birũr dip kũnilleri ile işanurlar mı (وبنعمت الله) daģı allahını ni' metni (هم يظفرون) alar inkār

489.6 iterler (وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) dağı allahğa başqa nersege ʿibādet kıılurlar (مَالًا يَمْلِكُ لَهُمْ) özlerine

489.7 mülklenmegen nerselerge (şanemlerge) (رِزْقًا مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) köklerden hem yirlerden rızqını (شَيْئًا) yaʿnī

489.8 hiç nerseni (وَلَا يَسْتَطِيعُونَ) dağı köklerden hem yirlerden hiç nerseni mālīk boluvğa küçleri de yitmes

489.9 yaʿnī kāfīrlar allahnıñ niʿmetine küfrān kıılıp şunday ʿācīz bolğan şanemlerge ʿibādet kıılurlar (فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ)

489.10 (أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ) bes allahü teʿālāge ʿibādetde şerīk itüp meşellerni kıılmañız (الْأُمْنَالِ) dürīstlikde allahü teʿālā

489.11 bilür sizniñ işiñizniñ bozuq iş idikni (وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ) ħālbükim siz işiñizniñ bozuq idükni bilmessiz *

489.12 rızqını beyān mesʿelesinde allahü teʿālā zīkr kıılınaçaq āyetni indürdi hem özlerine meşel körsetdi hem kāfīrlerniñ

489.13 ʿibādetde allahü teʿālāge şerīk kıılğan nerselerine meşel körsetdi (ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا) allahü teʿālā meşel beyān itdi

489.14 (لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ) ol kıulniñ taşarrufdan hiç nerse üzerine küçi yitmes (عَبْدًا مَمْلُوكًا)

489.15 (وَمِنْ) dağı şol āzād kışini beyān kııldı (رِزْقَانَاهُ مِنْهُ) özimizden ol āzād kışini rızqlandırduq (رِزْقًا)

489.16 (حَسَنًا) körkem rızq birlen (فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ) bes ol āzād kışi bir rızqlandırğan nerseden şarf kıılır

489.17 (سَرَّاءٍ وَجَهْلًا) yaşrin ve āşikāre yā ki kııldan kāfir āzād kışiden müʿmin murād (هَلْ يَسْتَوُونَ) bu ikisi (yaʿnī bütünley

489.18 taşarrufdan ‘āciz bolğan qul birlen yaşrın ve āşikāre māl şarf itken āzād kişi) berāber bolurlar mı? elbette berāber

489.19 tügillerdür bes taşarrufda müstakıl bolğan allahü te‘ālāge bütünley taşarrufdan ‘āciz bolğan şanemler niçük şerik

489.20 bolsunlar (الْحَمْدُ لِلَّهِ) her bir maqtav şıfatı allahğadur ya‘nī allahü te‘ālā bu ikisi berāber bolurlar mı dip

489.21 şorağaç göyā ki kāfirler belī berāber bolmaslar dip cevāp birdiler allahü te‘ālā kāfirlerniñ ikrārı üzerine

489.22 el-ḥamdu’llah didi yā ki el-ḥamdu’llah dip eyt diyü resül allahğa ḥiṭāb bolur bu āyetde maqşūd bi’z-zat allahü

489.23 te‘ālāniñ şā’nınıñ yā ki mü’minniñ şā’nınıñ bülendliki üçün hem şanemlerni yā ki kāfirlerni ḥaqāret üçün

489.24 ḍarb-ı meşel bolsa da likin bu itden mefhüm boladur kāmil qulniñ cemī‘i taşarrufātın hem mülkden ‘āciz boluvı

489.25 (بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ) yā ki kāfirlerniñ köbisi bilmesler (وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا) daḥı allahü te‘ālā meşel beyān

489.26 itdi (رَجُلَيْنِ) iki irni (أَحَدُهُمَا أَبْكَمٌ) ol iki irniñ birisi tilsizdür özi de hiç nerse

489.27 añlamas hem kişige de hiç nerse de añlata almas (‘ādetde yaşdan tilsiz kişi çoqraq bola)

489.28 (لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ) hiç nersige küçi yitmes ya‘nī ‘aqlı kim bolğanlıkı üçün hünlerden tedbirlerden

I / 490

490.1 hiç birisini küçi yitmes (وَهُوَ كُلُّ عَلَى مَوْلَاهُ) ve ol tilsiz ir terbiye kıla turğan ḥocası üzerine

490.2 ağırdur ve cefādur (أَيُّمَا يُوجِهُهُ) ol tilsiz irni ḥocası qayda ğına yöneldürse (yiberse) de (لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ)

490.3 izgülükni kitürmes (هَلْ يَسْتَوِي هُوَ) eyā bu şıfatda bolğan ir berāber bolur mı (وَمَنْ) daḥı şunday ir

490.4 berāber bolur mı (يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ) ol ir izgülik birlen buyurur sözge mähirdür ve her nerseni añlavçı ve ādemlerge

490.5 fā'ide itüvçidür (وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) ve ol şıfatlı ir toğrı ve haqq yol üzerindedür evelgi irni

490.6 allahü te'ālā şanemlerge ikinçi irni özine meşel itdi yā ki evvelgi irni mü'minge ikinçi irni kāfirge

490.7 meşel itdi (وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) dağı ol allah üçündür köklerniñ hem yirlerniñ ğaybi ya'nī bu

490.8 ğayblerni bilüv allahğa hāşdur (وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ) tiz ve ciñil kâ'im boluvda kıyāmetniñ emri tügildür (إِلَّا كَلِمَةٍ)

490.9 (الْبَصَرِ) meger közniñ üstindegi kabağınıñ astdağı kabağına kıyuvı kibidür (أَوْ هَوَّاءٍ قَرِيبٍ) yā ki bu az

490.10 müddetdende yaqınraqdur ya'nī bu köz kabağınıñ yabıluvi müddetiniñ yarısı müddetindedür yā ki emr kılduğı vaqtduğdur

490.11 çünki allahü te'ālā bütün halāyıknı bir def'ada tırgüzür aşlā müddet ötmeyinçe (إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) düristlikde

490.12 allahü te'ālā her bir nerse üzerine küçi yitküçidür bes allahü te'ālā halqını tedricā tırgüzüvge kadir bolğan

490.13 kibi def'a tırgüzüvge de kädirdür (وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بَطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ) dağı allahü te'ālā sizni çığardı

490.14 analarıñızniñ kuruşaklarından (لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا) hiç nerseni bilmegeniñiz hālde çığardı (وَجَعَلْ لَكُمْ)

490.15 (السَّمْعِ) dağı sizniñ üçün işitüv kuvvesi bolğan kulaqını yaratdı (وَالْأَبْصَارِ) dağı kōrüv kuvvesi bolğan

490.16 közlerni yaratdı (وَالْأَفْئِدَةَ) dağı közge kōrünmey turğan nerselerni bilüv kuvvesi bolğan kōñillerni

490.17 yaratdı (لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) bu ni‘metler üzerine sizniñ şükr kıluvıñız için (أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ)

490.18 ādemler kuşlarğa i‘tibār kılup qaramadılar mı (مُسْتَعْرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ) kök ortasında (yirden yırağ)

490.19 bolğan havāda) allahü te‘ālā halk kılgan qanatlar birlen uçarğa musahhirlir (iyilmişler) bolğanları ħâlde

490.20 (مَا يُمْسِكُونَ إِلَّا اللَّهَ) ol kuşlarını yirden yırağ bolğan havāda hiç kim tutmas meger allahü te‘ālā gine tutar

490.21 çünki kuşlarınıñ avırlığı töben tüşüvini tiley yoğarı minüvlerinden māni‘ yok töben tüşüvlerinden tıya

490.22 turğan tirek yok bes töben de tüşmey yuğarı da kitmey bir revişde turuvları elbette maħza’llahniñ qudreti

490.23 (ħalk itken sebepleri) birlen ginedür (أَنَّ فِي ذَلِكَ) düristlikde kuşlarınıñ bu işlerinde bolğuçıdur (لَايَاتٍ)

490.24 allahniñ qudretine uluğ ve türlü ‘alāmetler (لَنُورِئَنَّ يَوْمِنَا) imān kitürgen qavm için * çünki bu ‘alāmetler birlen

490.25 fā’idelenüvçi elbette qurānğa imān kitürgen ādemler ginedür alarnıñda bik azı ğınadur çünki añlar için

490.26 imānğına yitmey fikr ve oy da kirek * allahü te‘ālā cülüdniñ (ħayvān tirileriniñ) eşvāfniñ (şarıq yünleriniñ)

490.27 obarnıñ (teve yünleriniñ) eş‘ārniñ (kiçe yünleriniñ yā ki tükleriniñ) pāk boluvı ħağında zıkr kılınaçağ āyetni

490.28 indürdi (وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ) dağı allahü te‘ālā sizniñ için kıldı (مَنْ يُّبْرِتُكُمْ) üyleriñizden (سَكَنًا) tura turğan

491.1 ornını muķim vaķtlarıñızda taşdan ve bi'l-ħaķdan yaşalğan üyler kibi
 (وَجَعَلْ لَكُمْ مِنْ جُدُودِ الْأَنْعَامِ) daħı dört

491.2 ayaklı ħayvānlarnıñ tirilerinden sizniñ üçün kıldı (بِهَوَاتَا) üylerini kızden ve tiriden
 yaşalğan

491.3 çatırlar kibi (تَسْتَفْتُونَهَا) ol üylerini (çatırlarını) ciñil tabarsız (يَوْمَ ظَعْنَكُمْ) köçken
 küniñizde

491.4 (وَيَوْمَ أَقَامْتُمْ) daħı üyde turğan küniñizde (وَمِنْ أَصْوَانِهَا) daħı ol dört ayaklı
 ħayvānlarnıñ yünlerinden

491.5 “meşelā şarıķlarınıñ” kıldı sizge (وَأَوْبَارِهَا) daħı dört ayaklı ħayvānlarnıñ
 mamıķlarından “meşelā mamıķ

491.6 kibi bolğan teve yünlerinden” kıldı sizge (وَأَشْعَارِهَا) daħı dört ayaklı ħayvānlarnıñ
 tüklerinden

491.7 (kıllarından) “ meşelā kiceleriniñ cünlerinden” kıldı sizge (أَنَاثًا وَمَتَاعًا) üy cihazları
 (kiyimler

491.8 ve töşele turğan nerseler) daħı şatup fā`idelene turğan nerseler (الْحَيَاتِ) zamāndan
 bir müddetke yā ki

491.9 ölgeniñizge yā ki bu nerseler tozğanğa ķadar (وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ) daħı allahü te`ālā sizniñ
 fā`ideñiz üçün

491.10 kıldı (مِمَّا خَلَقَ) özi yaratķan nerselerden (ağaçlardan tağlardan binālardan bolģuķı)
 (ظِلَالًا)

491.11 kölegeler ya`nī kıyaş ıssilikinden şaķlana turğan nerseler (وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ) daħı
 allahü te`ālā

491.12 sizniñ üçün tağlardan kıldı (أَكْدَانًا) tura turğan orunlarını tağ içinde bolğan üyler kibi

491.13 (وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ) daħı allahü te`ālā sizniñ üçün yün ve kindür ve māmıķ kıyimler
 kıldı (نَقِيصًا الْحَرِّ)

491.14 ol kiyimler sizni şalkınlıktan şaklağan kibi issilikden de şaklarlar
(دَسْرَابِيلٌ تَقِيكُمْ بِأَسْكُمْ) dağı

491.15 şunday kiyimler kıldı sizniñ üçün ol kiyimler sizni şoğış vaqtındağı қаtılıqlarıñızdan

491.16 şaklar ya' nī timir kiyimler (كَذَلِكَ) oşandaq ya' nī bu zıkr kılınğan ni' metlerni tamām
kılduğı kibi (يَتِمُّ)

491.17 (لَعَلَّكُمْ تَسْمَعُونَ) allah sizniñ üzeriñizge ni' metni tamām kıılır (نِعْمَةٌ عَلَيْكُمْ)
allahniñ emrlerine boy

491.18 şunuviñiz üçün bu āyet bi'z-zāt allahü te'ālāniñ bendelerine bolğan türlü ni' metlerini
beyān üçün sürülmüş

491.19 bolsa da likin bu āyetde şarıq yüninden teve ve kice yünlerinden yaşalğan kiyimlerniñ
pāk boluvına ve bu

491.20 yünler ile fā'idelenüvniñ düristligine hem kindür ve mamık kiyimlerini hem timir
kölmekni hem kiz ve tiri üylerni

491.21 isti'mālniñ düristligine delālet kıladur bes fuḫahā'niñ ölgen teve ve şarıq ve kice
yünleriniñ tirüklük

491.22 bolmağan cüzler bolduğından pāk boluvları birlen eytövlerine bu āyet sened bola el-
tefsirātü'l-ḥamdiye

491.23 şāḫibi fuḫahā'niñ bu āyetke ta'riž kılmavlarını 'aceblenüv şüretinde zıkr kıladur
(فَأَنْ تَوَلَّوْا) bes eger

491.24 kāfirler imāndan yüz döndürseler ve siniñ söziñni қаbul itmeseler
(فَأَنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْهَيِّبُ)

491.25 bes budur başqa tügildür siniñ üzeriñe zāhir bolğan irişdürüvdür vaḫy kılınğan nerseñni
(يَعْرِفُونَ)

491.26 (نِعْمَةٌ بِاللَّهِ) müşrikler allahniñ ni' metini tanırlar (ثُمَّ يَذْكُرُونَهَا) muniñ şoñında allahü
te'ālādan başqağa 'ibādet

491.27 kıluvları sebebli allahniñ ni' metini inkār kılırlar (وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ)
allahniñ ni' metini tanığan

491.28 müşrikleriñ köbisi 'inād yüzinden kāfirlerdür (inkār itüvçilerdür) ammā ba'zısı
bütünley allahniñ ni' metini

I / 492

492.1 tanımaslar (وَيَوْمَ) dağı şol künni ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) isiñe tüşür
(نَبَّأَتْ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ) her bir ümmetden

492.2 qobarurmız (شَوَّيْتُمْ) ümmetiniñ zararına küfr birlen fā’idesine imān güvāhlıq bire
turğan

492.3 peygamberni (لَمْ لَا يُؤْذِنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا) munıñ şoñında kāfir bolğan ādemlerge ‘özr
körsetürge izn

492.4 birilmes (وَلَا هُمْ يَسْتَعْتَبُونَ) dağı alarnı rızāda qılınmış bolmas
(وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا) ve her qayçan

492.5 dünyāda küfr sebebli zulm qılğan ādemler körse (الْعَذَابِ) cehennem ‘azābını
(فَلَا يَخَفُوا مِنْهُمْ) bes alardan

492.6 ‘azābnı ciñil qılınmas (وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ) dağı alarğa mühletde birilmes
(وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا)

492.7 ve her qayçan ‘ibādetde allahğa şerik qılğan ādemler körse (شُرَكَائِهِمْ) özleriniñ şerik
qılğan

492.8 ma‘būdlerini (قَالُوا) eytürler (رَبَّنَا) ey rabbimiz (هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا) bular bizniñ
şeriklerimizdür (الَّذِينَ)

492.9 şunday şeriklerdür (كُنَّا نَدْعُو مِنْ دُونِكَ) sinden başqa bu şeriklerimizge ‘ibādet
qılır bolduq (فَالْقَوْمِ)

492.10 (الْيَوْمِ الْقَوْلِ) bes müşriklerge ma'būdleri sözni taşlarlar ya'nī ma'būdleri eytürler
(أَنْكُمْ لَكَادِبُونَ)

492.11 düristlikde siz müşrikler yalğançılırsız dip ya'nī siz haqıqatde bizge 'ibādet kılmadıñız belki nefis arzularıñızğa

492.12 'ibādet kıldıñız (وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ) dağı müşrikler allahğa taşlarlar (يَوْمَئِذٍ) bu kıyāmet küninde (السَّلَامِ) boy

492.13 şunuvnı ya'nī dünyāda tekebbürlenseler de kıyāmet küninde allahnıñ hūkmine boy şunarlar (رَضُّوا عَنْهُمْ) dağı

492.14 müşriklerden gā'ib bolur (مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ) iftirā kılgan nerseleri ya'nī şanemler yardım ve şefā'at

492.15 kıla digen sözleri (الَّذِينَ) şunday ādemler (كَفَرُوا) kāfir boldılar (وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) dağı

492.16 allahnıñ dīninden halknı tıydılar (زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ) bu şıfatlı kāfirlerge 'azāb üstine 'azāb

492.17 artdururmız (بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ) allahnıñ dīninden halknı tıyuvları sebebli bozuqlıq kıluvları sebebli

492.18 (وَيَوْمَ) dağı ey muḥammed ('aleyhi's-selām) şol künni isiñe tüşür sin (يَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ) her bir ümmetke qobarurmız

492.19 yiberürmiz (شَهِيدًا عَلَيْهِمْ) şol ümmet üzerine şāhid bolğan ādemni (مِنْ أَنْفُسِهِمْ) şol ümmetniñ özleri

492.20 cinsinden ya'nī peygamberlerini (وَجُنَابِكَ) dağı ey muḥammed ('aleyhi's-selām) sini kitürürmiz (شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ) bu ümmet

492.21 ya'nī öz ümmetniñ üzerine şāhid itüp (وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ) dağı ey muḥammed ('aleyhi's-selām) siniñ üzeriñe

492.22 kitābnı (qurānı) indürdük (تَبَيَّنَا لِكُلِّ شَيْءٍ) dīninde kirekli bolğan her işni beyān itüp qayusını

492.23 açuq itüp qayusını kışkaça qayusını senet birlen qayusını kıyās birlen (وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً) dağı bütün

492.24 hālkıñı haqlıqğa köndürgüçi hem bütün hālkğa raḥmet itüp yiberdük ammā maḥrūm bolğanları özleriniñ

492.25 quşūrlarından maḥrūm boldılar (وَبُشِّرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ) dağı bütün müselmānga süyünç itüp yiberdük (إِنَّ اللَّهَ)

492.26 düristikde allahü te‘ālā (يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ) ‘adllik ve izgülik birlen buyurur ya‘nī allahü te‘ālā her

492.27 işde ortaça boluv birlen buyurur meşelā i‘tikādātta ta‘fīl birlen teşrīk arasında (bir de hālik

492.28 yoq diyüv birlen allahñıñ şerīki bar dimek arasında “ ya‘nī hālik bar şerīki yoq dimek kibi

492.29 taqrīrde cebr birlen qader arasında ortaça boluv birlen ya‘nī taqdir allahdan kesb bendeden dimek

I / 493

493.1 kibi dağı ‘ibādetde ortaça boluv birlen ya‘nī farzlarnı vāciblerni vaqt irken bolğanda senetlerini de edā

493.2 birlen dağı hālkda ortaça boluv birlen ya‘nī müsrifde sarañda bolmayınça cömerd boluv birlen

oşandaq her bir

493..3 işde (وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) dağı yaqınlıq iyesi bolğan qardeşlerge ḥācet nerselerini birüv birlen

دَيْتَهُمْ عَنْ

493.4 (الْفَحْشَاءِ) daḥı allahü te'ālā fāhiş işlerden (kuvve-i şehviyyeğe artuḥ iyerüvden) tıyar meşelā zinā kibi işlerden (وَالْمُنْكَرِ)

493.5 (وَالْبَغْيِ) daḥı şer'ā kabāhat bolğan işlerden (açuv kuvvesine artuḥ iyerüvden) tıyar (وَالْبَغْيِ) daḥı ādemlerge zulum kıluvdan

493.6 tıyar (ya'nī kuvve-i şehviyyeğe iyerüvden) bu āyet izgülik birlen yavızlıqdan cemī' sini cıyğan āyet maz'ün oḡlı

493.7 ḥazret-i 'oşmānıñ imān kititüvine sebep bolğan şunıñ üçünde eytkenler eger qurān maḥz bu āyetden gine 'ibāret

493.8 bolsa da her kirekli nerseni kāmil beyān kıldı dip bolur idi diyü (بِعَطْكُمْ) allahü te'ālā sizge emr nehy

493.9 hem izgü ve yavızlıq arasını ayuruv birlen va'az kıılır (لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ) sizniñ va'azlenüviñiz için (وَأَوْفِرُوا)

493.10 (بِعَهْدِ اللَّهِ) daḥı allahıñ 'ahdine (resül allahğa birgen bī'atıñizge) vefā kıılıñız (إِذَا عَاهَدْتُمْ) her қayçan

493.11 'ahd kılsañız (وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ) daḥı bī'at vaḳtındaḡı yemīnleriñizni bozmañız (بَعْدَ تَوْكِيدِهَا) allahnı

493.12 zıkr birlen ol yemīnleriñizni uşançlı kılgannıñ şoñında (وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ) ve taḥkik allahnı

kıldıñız

493.13 (عَلَيْكُمْ) öziñiz ya'nī öziñizniñ bī'atıñizge (كُفْيَلًا) şāhid kıldıñız (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde

493.14 allahü te'ālā (يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ) sizniñ yemīnleriñizni bozuvda kılgan nerseñizni bilür (وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ)

493.15 daḥı şunday ḥatun kibi bolmañız (نَعَضَتْ غَرْلَهَا) öziñiñ cırlegen yā ki toḡğan yibni bozdı

493.17 (**مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ**) ol yibni cırlep yā ki toqup muhkem qılğanniñ soñında (**أَنْكَاثًا**) bozulğan (sütlegen)

493.18 yibler bolğan hâlde ol cırlegen nersesi ya‘nī allahü te‘ālā ‘ahdni yemīn birlen muhkem qılğanniñ soñında

493.19 bozğan ādemni yibni cırlep yā ki toqup muhkem qılğanniñ soñında bozğan ve sütken hatunğa oħşatқан

493.20 (**تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ**) ‘ahdni bozuvda bu şıfatlı hatun kibi bolmañız yemīnleriñizni tutqanıñız hâlde

493.21 (**دَخَلًا بَيْنَكُمْ**) arañızda bozuqlıq ve hıle itüp (**أَنْ تَكُونَ أُمَّةً**) şunday cemā‘at boluvıñız üçün

493.22 (**هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ**) ol cemā‘at ikinçi cemā‘atden şanda ve mālda artuğraq bolur ya‘nī öziñizniñ

493.23 köbliğiniñiz üçün düşmāniñizniñ azlığı üçün ‘ahdiñizni bozmañız niteki qıreyş kāfirleri bir vaqıtde

493.24 öz taraflarında kuvvet bolup düşmānları tarafında za‘iflik bolsa qılğan ‘ahdlerini bozup soğış qılır

493.25 boldılar (**إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ**) allah sizni imtiħān qılır (**بِهِ**) ‘ahdke vefā qıluv birlen sizge qarav üçün imtiħān

493.26 qılır (**وَلِيَبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ**) dağı kıyāmet küninde sizge beyān qıluvı üçün (**مَا**) şol nerseni

493.27 (**كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ**) siz ol nersede (‘ahd işinde) ihtilāf qılır boldıñız allahü te‘ālā kıyāmet küninde şunu

493.28 beyān qılır ya‘nī ‘ahdine vefā qılğan kişige şevāb birür ‘ahdini bozğan kişige ‘azāb qılır

493.29 (**وَكَلَّمَ اللَّهُ**) ve eger allahü te‘ālā tilese idi (**لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً**) elbette sizni islāmda müttefiķ bir ümmet

494.1 kılur idi (وَلَكِنْ يَضِلُّ مَنْ يَشَاءُ) likin allahü te‘ālā tilegen ādemni rüsvāy kıluvı sebebli azdurur

494.2 (وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ) ve tilegen ādemni tevfiķ birüvi sebebli ھاqlıķıǵa köndürür (وَلَتَسْأَلَنَّ) elbette kıyāmetde

494.3 her kayuñız şoralmış bolursız (عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ) ‘amel kılǵan nerseñizden (لَا تَتَّخِذُوا آيَاتِكُمْ) daǵı yemīnleriñizni

494.4 tutmañız (دُخَلَاءَ) hıyānet ve hıle itüp (بَيْنَاكُمْ) arañızda (فَتَزَلُّ قَدَمٌ) bes islāmñ kiñ ve yaǵşı yolından

494.5 ayakiñız tayar (بِعَفْوِ رَبِّهَا) islāmñ kiñ ve yaǵşı yolında şābit bolǵannıñ şoñında (وَتَذُوقُوا السُّوْءَ) daǵı

494.6 dünyāda yavızlıķnı (‘azābnı) taşursız (بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) allahñ dīninden ھاķnı tıyuvıñız sebebli

494.7 (وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ) daǵı sizniñ üçün aḫiretde uluǵ ‘azāb bolur ya‘nī ‘ahdiñizni bozmañız (وَلَا تَشْكُرُوا)

494.8 (بِعَهْدِ اللَّهِ) daǵı allahñ ‘ahdini ve resül allahñ bī‘atni almaşdurmañız (ثُمَّ نَأْتِيهِمْ قِيلًا) az aķçe (nerse) birlen

494.9 niteki kureyşler müselmānlarınñ za‘ıflarına islām dīninden çıǵuv şartı birlen aķçe birüv birlen va‘de kıldılar

494.10 (أَنْ مَاعِنَدَ اللَّهُ) düristlikde allah ھاżūrında bolǵan nerse (dunyāda yardım aḫiretde şevāb) (هُرْخَيْرٌ لَكُمْ) allah

494.11 ھاżūrında bolǵan nerse sizniñ üçün izǵüdür (أَنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ) eger siz bilür bolsañız ya‘nī ‘ilm hem temīz

494.12 ehli bolsañız (مَاعِنَدَكُمْ يَنْفَكُ) sizniñ ھاżūrıñızda bolǵan nerse biter (وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ) daǵı allahü te‘ālā

494.13 huzūrında bolğan nerse hemīşe ƙalƙuƙıdur (وَالنَّجْرِينَ) elbette cezā birürmiz (الَّذِينَ صَبَرُوا) kāfirlerniñ rencitüvine

494.14 ve faƙīrlıke şabrlıƙ ƙılğan ādemlerge (أَجْرَهُمْ) ecleri birlen cezā birürmiz (بِأَمْسِنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ)

494.15 ‘amel ƙılğan nerseleriniñ körkemregi berāberinde ya‘nī ‘amelleriniñ körkemleriniñ cezāsını birürmiz (مِنْ)

494.16 (مَنْ ذَكَرَ أَوْ أَنْتَى) bir kişi izgü ‘amel ƙılsa (عَمَلٍ صَالِحًا) kirek irden bolsun ol izgülik

494.17 ƙıluvçı ve kirek ƙatundan bolsun (وَهُوَ مُؤْمِنٌ) ve ol izgülik ƙıluvçı mü‘min bolğan hālde

494.18 (فَلَنَجْيِبَنَّاهُ حَيَوَةَ طَيِّبَةً) bes ol mü‘min bolup da izgü ‘amel ƙılğan ādemni hoş bolğan tirüklük birlen

494.19 tirüklük ƙıldururmız dünyāda (وَالنَّجْرِيَّاتِمْ أَجْرَهُمْ) daƙı ecleri birlen cezālarımız aƙiretde (بِأَمْسِنَ مَا)

494.20 (فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ) ‘amel ƙılğan nerseleriniñ körkemregi berāberinde (كَانُوا يَعْمَلُونَ) bes her ƙayƙan

494.21 ƙurān oƙumaƙçı bolsañ (فَأَسْتَعِذْ بِاللَّهِ) bes allahƙa şıƙın (مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) allahniñ raħmetinden

494.22 sürilmiş şeytānniñ vesveselerinden ƙurān oƙuğan vaƙtda şeytān vesvese ƙılmasun üçün * bu āyetniñ

494.23 zāhiri ƙurān oƙuƙanda isti‘āzeniñ müsteħab boluvına delālet ƙıladur kirek namāzda ve kirek namāzdan

494.24 başƙa orunda bolsun isti‘āze ‘aƙa’ nūrı hem aşıhāb-ı zevāhir ƙaşında farz hem emrde şunu tileydür

494.25 köbirek ‘ālimler ƙaşında senet ba‘zılar resül allahƙa farz bolup ümmetke senet boluvı birlen eytenler

494.26 ibn-i mes‘ūd rivāyetine binā’ ta‘avvüzniñ şıfatı “اعوذ بالله من الشيطان الرجيم” dur çünki mes‘ūd eyte

494.27 resül allah huzûrında **اعوذ بالله السميع العليم من الشيطان الرجيم** “ dip okuduğında resül allah **اعوذ**”

494.28 **بالله من الشيطان الرجيم** “ dip eyt levhü'l-mahfûzdan köçürüp miñe cebrâ'îl 'aleyhi's-selâm şulay okudı diyü

I / 495

495.1 **اعوذ بالله السميع العليم** “ dip naql ite ebū sa'īd e'l-ħudrī “ ibn-i 'abbās “ dip

495.2 **أستعين بالله من الشيطان الرجيم** “ diyü naql eyte hem şāhib hüdāya munı

495.3 ihtiyār kılğan çünki āyetniñ nazmına muvāfık yine ħamzadan bu rivāyetde **اعوذ بالله من الشيطان الرجيم**

495.4 **أَنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ** “ ve birür āyetde **اعوذ بالله العظيم أَنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ** “ ibn-i semāk rivāyetinde

495.5 **اعوذ بالله القادر من الشيطان الغادر** “ ħamīd rivāyetinde **أعوذ بالله القوي من الشيطان القوي** “ ba'zilar

495.6 kıra'atnı oqup bitürgeç e'üz eytür digenler ekser 'ālimler kıra'atdan evvel eytür digenler e'üzni

495.7 namāzda yaşrin oqulur ammā namāzdan başkada kıra'atke iyertilür kıra'at yaşrin oqulsa e'üz da yaşrin

495.8 oqulur eger kıra'at āşikāre oqulsa e'üz da āşikāre eytilür ħanefī mezhebinde namāzda evvelgi rek'atinde gine

495.9 e'üz eytile şāfi'î қаşında her rek'atında e'üz eytile beydāvi şāhibi eyte bu āyet her rek'atde e'üz

495.10 eytövnı tiley çünki şartke müterettib bolğan ħüküm şartnıñ mükerrer boluvı birlen mükerrer boladı likin cevāb

495.11 birürge mümkün âyetde (اِذَا) kelimesi zikr kılınğan ol ihmāl için bes külli boluvnı tilemey (اِنَّهُ)

495.12 düristlikde ol şeytān (لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ) ol şeytān için irk yoqdur (عَلَى النَّبِيِّنَ) şunday

495.13 ādemler üzerine (آمَلُوا) imān kitüvdiler (وَعَلَى رَبِّهِمْ يَعْوَدُونَ) dağı rableri üzerine işlerini

495.14 tabşırur boldılar (اِنَّمَا سُلْطٰنُهُ) ançaq şeytānnıñ irkli boluvı (عَلَى النَّبِيِّنَ) şunday ādemler

495.15 üzerinedür (يَتَوَلَّوْهُ) ol ādemler şeytānı dost körürler hem şeytānğa itā‘at kılurlar (وَالنَّبِيِّنَ)

495.16 dağı şeytānnıñ irkli boluvı şunday ādemler üzerinedür (هُمْ بِمُشْرِكُوْنَ) ol ādemler allahğa

495.17 ‘ibadetde başkanı şerik kılurlar (وَاِذَا بَدَّلْنَا آيَةً) ve kayçan biz bir âyetni almaşsaq (مَكَانَ آيَةٍ)

495.18 ikinci âyet ornına ya‘nī (bir nāsih bolğan âyetni mensūh bolğan âyet ornına kılsaq) (وَاللّٰهُ اَعْلَمُ)

495.19 (بِمَا يُنَزَّلُ) ve allahü te‘ālā öziniñ indürgen nersesini (maşlaḥatlerini) bilgüçidür şāyed bir vaqtdede fā‘ideli

495.20 bolğan nerse ikinci vaqtdede zararlı bolup evrilürge mümkün bes zararlı bolup evrilgenni allahü te‘ālā

495.21 neşh kılur oşandaq bu vaqtdan aldağı vaqtdede maşlaḥatlı bolmağan nerseniñ bu vaqtdede maşlaḥatlı

495.22 (fā‘ideli) boluvı mümkün bes maşlaḥatlı bolğanı maşlaḥatsız bolğanı ornında şābit kılur (قَالُوا) eytdiler

495.23 kāfirler (أَنَا أَنْتَ مُقْتَدِرٌ) ançaq sin ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām iftirā kıluvçısun evvel bir nerse birlen emr kılasañ da

495.24 fikriñ almaşada qaytadan ol nersedən tıyasun diyü (بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ) belki kāfirlerniñ köbisi

495.25 aḥkāmda bolğan ḥükmi bilmesler hem ḥaḫā birlen şevābnı ayurmaslar (قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ) ey muḥammed

495.26 kāfirlerge eyt qurānnı cebrā’ıl indürdi (مَنْ رَبُّكَ) siniñ rabbiñden (بِالْحَقِّ) ḥaqlıq birlen (لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ)

495.27 (آمَنُوا) imān kitürgen āddemlerni allahniñ imān üzerinde qararlandıрмаqı üçün (وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ)

495.28 daḫı ḥaqlıqğa köndürgüçi hem müselmānlarğa süyünç itüp indürdi (وَلَقَدْ نَعْلَمُ) ve taḥkik bilemiz (أَنَّهُمْ)

495.29 (يَتَوَلَّوْنَ) düristlikde ol mekke kāfirleri eytürler (أَنَا يَعْلَمُهُ بَشَرٌ) ançaq muḥammed ‘aleyhi’s-selāmge özi kibi ādem

I / 496

496.1 üyretedür qurānnı (kışşalarını cebrlerini) qurān allah ḥuzürından tügil dip bu ādemden murādleri ‘āmir bin

496.2 ḥadrāmīniñ gulāmı bolğan cebrā el-rūmī yā ki mekkede kılıç yaşavçı cebr birlen yesār * bular tevrāt birlen

496.3 incilni oquylar iken resül allah bular yanından ötüp kitkende bularnıñ oquğan nerselerini işite iken

496.4 yā ki ‘abdü’l-‘uzzā oğlu ḥuveytıb gulāmı bolğan ‘ā’işe bu özi müselmān bolğan köp kitābı bolğan

496.5 yā ki selmān-ı el-fārisi murād (لِسَانُ الْفَارِسِيِّ) şol kişiniñ tili (يَلْعَدُونَ إِلَيْهِ) ol kişige muḥammedni üyrete

496.6 diyü meyl kılurmız (أَعْجَبْتَنِي) ‘acemçedür ya‘ nī ‘arabçe tügildür (وَهَذَا) ve bu ḳurān (لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ) beyān

496.7 ve feşāḥat iyesi bolğan ‘arab tilinçedür * ḥāşıl muḥammed ‘aleyhi’s-selāmniñ ol kişiden işitken nerse ‘acem sözi

496.8 ol sözni muḥammed ‘aleyhi’s-selāmda sizde añlamaysız ḳurān ‘arab tilinde az ğına fehmi birlen de siz añlaysız bes

496.9 ol mu‘allim ḳann ḳılğan ādemiñizden alğan az ‘acem sözi faşih bolğan ḳurān niçük bolsun farz

ḳılduḳ

496.10 muḥammed ‘aleyhi’s-selām ol ādemden sözini işitüv sebebli ma‘nāsını da bilsün ve üyrensün

de elbette ol ādemden lafzını

496.11 almadı çünki aniñ söziniñ lafzı ‘acemce ve kurān ‘arabçe ḳurān lafzı ‘itibarı birlen mu‘ciz

bolğan

496.12 kibi i‘tibarı birlen de mu‘ciz idi yine de kurānda bolğan köp ‘ilmlerni bilüv ḳurān ‘ilminden māhir

496.13 bolğan mu‘allimge uzun müddet devām itüv birlen gine mümkün bes bir bazarçı baladan ötüp bargan

496.14 vaḳtlarınıñ ba‘zısında işitken az ‘acem sözlerini bilüv birlen gine bütün ḳurānnıñ lafzını² ma‘nāsını

496.15 niçük bilüv mümkün bolsun (أَنَّ النَّبِيْنَ) düristlikde şunday ādemler (لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ)

496.16 allahniñ āyetlerine imān kitürmesler (لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ) anday ādemlerni allahü te‘ālā ḥaḳlıḳğa

² “lafzını” olmalı.

496.17 köndürmes (ذَكُّهُمْ عَذَابَ الْيَمِّ) dağı anday ādemlerge ağıretde rencitküçi ‘azāb bolur
(انْمَايْفَتْرَى)

496.18 (الْكُتْبَ) ançaq yalgannı iftirā’ kıılır (الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ) allahnıñ āyetlerine
īmān

496.19 kitürmegen ādemler (وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ) dağı bu allahnıñ āyetlerine imān
kitürmegen kāfir bolğan ādemler

496.20 alardur yalgançılar * ikrāh hālinde kelimesini yürütüvniñ dürist boluvı haqında allahü
te‘ālā zıkr kıılınçaq

496.21 āyetni indürdi hem ol āyet nuzūline sebep şol resül allah kāfirleriniñ ma‘būdlerine
ta‘arruz kıılgaç

496.22 kıureyş kāfirleri bik açulandılar kuvvetli müselmānlardan öç alurğa kuvvetleri yitmese
de za‘if

496.23 müselmānlardan öç alurğa kirişdiler meşelā bilāl habbāb‘ammār hem bularnıñ ataları
kibi bu za‘if müselmānlarnı

496.24 küfr kelimesini eytügve ve mürted boluvğa küçlüler idi bular hiç kabül itmediler
‘ammār anasını şehid itdiler

496.25 hazret-i ‘ammār za‘if za‘ifü’l-beden bolğanlıkından kāfirleriniñ küçlevi vaqtinde kaçup
kutula almadı öltüre başlağaç

496.26 kalbi imān birlen qararlangan hāilde tilinde küfr kelimesini yürütdi resül allahğa ‘ammār
dinden çıqdı didiler

496.27 resül allah eytdi hāşā ‘ammār dinden çıguv ihtilmāli yoq anıñ kalbi başından ayağına
kadar imān birlen

496.28 bolğan hem imān anıñ itine ve kanına kıatışkan didi şol vaqt hazret-i ‘ammār yıglap
resül

allahğa kildi

496.29 iki közinden hemişe kanlı yaş aqdı mübārek kıyimi birlen sürtdi vākı‘anı söyledi resül
allah

I / 497

497.1 eytdi ey ‘ammār kıureyşler küfr kelimesini eytüg birlen küçlegende kalbiñni niçük
tabdıñ didi hazret-i ‘ammār

497.2 ĩmān birlen ararlanuvı tabdım didi resūl allah eytdi ey ammār eger yinede kũfr kelimesi birlen

497.3 kũçleseler albiñ muma'in olsa kũfr kelimesini icrā ıl zarar yo didi (كُفْرًا) Şol kiŐilerdũr ol allahnıñ

497.4 āyetlerine ĩmān kitũrmegen ādemler (كَفَرُوا بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِمْ) ol kişiler allaha ĩmān kitũrgenniñ

497.5 Őoñında kāfir boldı (أَشْرَكَ) meger ĩmān kitũrgeñ Őoñında kũfr dũrist bolur (مِنْ أَكْفَرِهِ) kũçlengen kiŐiŐe

497.6 ya' nı Őzini yā ki bir a'zāsını telef itũv birlen kũfr sũzni eytũv yā ki resūl allahnı sũgũv birlen kũçleseler

497.7 Şol vatdde kũfr sũzni tilde yũrũtũv dũrist bolur (وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ) ol kũçlengen kiŐiniñ kũñli

497.8 ĩmān birlen ararlanuvı bolan hālide (وَلَكِنْ مِنْ شَرَحٍ بِالْكَفْرِ صَدْرًا) likin bir kişi kũfr sebebli

497.9 kũkregini asa ya' nı kũñli birlen hoş kũrũp kũfr sũzni eytse (فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ) bes bu kũñilleri

496.10 birlen hoş kũrũp kũfr sũzni eytũvilerge allahdan kāmil auv bolur dũnyāda
وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

daı

497.11 bu kişilerge airetde ulu azāb bolur hāŐıl bu āyetde ikrāh hālide kũfr kelimesini eytũv ruşŞat ikenilikke

497.12 delālet bar kũñli ĩmāñ birlen ararlanan hālide likin azımet itmey Şabr itũvde barı eger bu Őũretde ltũrũlse

497.13 kāmil Őehıd bola mũseylemetũ'l-kezzāb iki irni tutup evvel birisinden Şoradı muammed hāında ni eytesũn didi

497.14 bu ir allahnıñ hā resũli dip eytem didi minim hāımda ni eytesũn didi sinide allahnıñ hā resũli

497.15 dip eytem didi bu irni afv itdi ikinisinden Şoradı muammed hāında ni eytesũn didi bu ir hā

497.16 peygamber diyü eytem didi miñim haqqımda ni eytesün diğec min çokrakmun işitmeym didi müseylemetü'l-kezzāb

497.17 üç mertebe şoradı şol revişçe cevāb birdi şoñra bu irni öltürdi bu haber resül allahğa irişkeç resül

497.18 allah eytdi evvelgisi allahniñ ruşsatnı tutmuş ikinçisi 'azimetni tutup haqlıq birlen cehrā söylemiş

497.19 ikinçisiniñ hāli artuqraq didi hem hażret-i haḫīb küfr kelimesini eytmevi sebebli öltürülgeç

497.20 resül allah şehidlerniñ hocası dip atadı yine de bu āyet delālet kıladur küfr kelimesini küçlengen

497.21 vaqtde eytövçiniñ köñli imān birlen qararlanuvçı bolmasa kāfir boluvına oşandaq ihtiyār birlen küfr

496.22 kelimesini tilinde yürütövçiniñ kāfir boluvına hem imānıñ rükni taşdıq birlen ikrār boluvğa

delālet kıla gāyesi

497.23 taşdıq hiç hālde suķūḫnı ihtimāl tutmay ammā ikrār-ı suķūḫnı ihtimāl tuta niteki ikrāh hālinde bes imān

497.24 faqaḫ taşdıq yā ki imānğa faqaḫ ikrār-ı ikrāriyyete yā ki imānıñ rükni taşdıqde ikrārda 'amelde digen mezheblerniñ

497.25 dürist tügilligi biline; el-tefsirātü'l-aḫmediye şāhibi şeyḫ aḫmedü'l ma'rūf bimalāciyunu's el şiddiqāniñ sözlerinden

497.26 intiḫāb idildi. (**ذَلِكَ**) bu imān şoñındağı küfr (**بِأَنَّهُمْ**) bizniñ bunıñ sebeblidür düristlikde imān şoñında

497.27 küfrni ihtiyār kıluvçılar (mürtedler) (**اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا**) dünyā tirükligini sevdiler ya' nī ihtiyār kıldılar

497.28 (**عَلَى الْآخِرَةِ**) āḫiret üzerine (**وَأَنَّ اللَّهَ**) daḫı düristlikde allahü te'ālā (**لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ**) kāfir bolğan

497.29 kavmni haqlıqğa köndürmes (**أَوْلِيَاءَكَ**) bu şıfatda bolğan ādemler (**الَّذِينَ**) şunday ādemlerdür (**طَبَعَ اللَّهُ**)

498.1 (وَسَمِعْتُمْ) dağı kuvve-i sāmī'a (işite turğan kuvve)lerine (صَلَى قُلُوبِهِمْ) allahü te'ālā alarnıñ köñillerine yine mührledi

498.2 (وَأَبْصَارِهِمْ) dağı kuvve-i bāşire (köre turğan kuvve) lerine mührledi (وَأُولَئِكَ) dağı bu şıfatda

498.3 bolğan ādemler (مُتَّبِعُونَ) alardur kāmil gāfiller (لَا جَرَمَ) şıksız haqq boldı (أَنْتُمْ فِي الْأَمْرِ)

498.4 düristlikde bu şıfatlı kâfirler aḥiretde (مُتَّبِعُونَ) alardur zarar itüvçiler (ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ) munıñ

498.5 şoñında düristlikde siniñ rabbiñ (لِلَّذِينَ هَاجَرُوا) mekkeden medınege hicret qılğan ādemlerni (مِنْ بَعْدِ مَا)

498.6 (فَاتَمَرُوا) fitnelenmiş ('azāblanmış) bolğanları şoñında ḥazret-i 'ammār ve munıñ emşāli kibiler (ثُمَّ جَاءَهُمْ)

498.7 (وَصَبَرُوا) hicret qılğannıñ şoñında allahnıñ üstün kıluv üçün şoğış qılğan ādemlerni hem şoğış

498.8 (أَنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا) ey muḥammed 'aleyhi's-selām düristlikde siniñ rabbiñ

498.9 bu ādemlerni hicret hem şoğış ve şabrılıq qılğannıñ şoñında (لَا غُفُورَ رَحِيمٍ) elbette yarlıkağuşı hem raḥmet

498.10 (يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ) ey muḥammed şol künni isiñe tüşür ol künde her nefis kilür

498.11 (تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا) özi cānından fā'idesine delil qoyar ve özini qutqarurğa tırışur kişi kayğusı

498.12 bolmas belki nefsi diyür (وَتُوفِّي كُلُّ نَفْسٍ) ve her nefske kâmil birilür (مَا عَمِلَتْ) dünyâda işlegen

498.13 nersesiniñ cezâsı (وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ) ve hiçbir nefs zulm kılmıy ya'nî hiç birisiniñ 'ameliniñ ecri

498.14 kimitilmes ve 'azâbı günâhsından artdurılmas (وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا) dağı allahü te'âlâ meşel kıldı (قَبْرِيَّةً)

498.15 qaryeni ya'nî allahü te'âlâ en'âm kılp da ol en'âm berâberinde küfrân kılgan şundan soñ allahü te'âlâ 'azâb

498.16 indürgen her qavmge mekke ehlini meşel kıldı (كَانَتْ أُمَّةً مُّطْمَئِنِّتَةً) ol qarye (ehli) emîn hem qararlanğıçı

498.17 boldı ya'nî talanuvdan qorquvdan emîn boldı hem ehli tarlıq üçün köçüvge muhtâc bolmay qararlanğıçı

498.18 boldı (يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا) ol qarye (ehli) niñ rızqı kiñ ve irken bolup kilür boldı (مِنْ كُلِّ)

498.19 (مَكَانٍ) her bir orundan (tarafdan) (فَكَفَّرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ) bes ol qarye (ehli) allahniñ ni'etlerine küfrân

498.20 kıldılar (فَإِذَا قَامَ اللَّهُ) bes allahü te'âlâ ol qarye (ehli) ge taşutdı (لِبَاسِ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ) kiyim kibi

498.21 çulğab alğan açlıq birlen (yidi yıl açlıq bolğan) dağı kiyim kibi çulğab alğan qorqu birlen

498.22 (esir boldılar) (بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ) kılgan işleri sebebli (وَلَقَدْ جَاءَهُمْ) ve taşkik kildi ol mekke ĥalqına

498.23 (رَسُولٍ مِنْهُمْ) özleri cinsinden ('arabdan) peygamber muħammed ('aleyhi's-selâm) (فَكَتَبُوهُ) bes ol peygamberni yalğanğa

498.24 tutdılar (فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ) bes alarnı ‘azāb tutdı (وَهُمْ ظَالِمُونَ) zılm kıluvçı bolğanları hālde

498.25 (فَكُلُوا) bes ey mü'minler añañız (مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ) allah rızqılandırğan nerseden (حَلَالًا طَيِّبًا) köñil hoş

498.26 bolup helāl ta'āmlerni (وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ) dağı allahñiñ ni'emetlerine şükr kılıñız (أَنْ كُنْتُمْ

498.27 (أَيُّهَا تَعْبُدُونَ) eger allahğa ğına 'ibādet kılır bolsañız (إِنَّمَا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ) ançaq allah sizniñ üzeriñizge

498.28 haram kıldı (وَاللَّحْمَ الْخَنِيزِ) ölekseni hem qanını ve doñğız itini (وَمَا) dağı şol hayvānı

I / 499

499.1 (أَهْلٌ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ) ol hayvānı boğazlağanda allahdan başqa üçün tavışnı köterildi ya'nı allahñiñ isminden

499.2 başka ismni zıkr birlen boğazlandı (فَمَنْ اضْطُرَّ) bes bir kişi bu haramları aşavğa ihtiyārsız bolsa

499.3 (غَيْرِ بَاطِلٍ) lezzet üçün aşamağan hālde (وَالْأَعْمَادِ) dağı aşavda hācet kadarından ötmegen hālde (فَإِنَّ اللَّهَ) bes

499.4 düristlikde allahü te'ālā (غَفُورٌ رَحِيمٌ) zārüret vaqtinde bu haramları aşagan ādemlerni yarlıkağuçıdır hem ruşsat

499.5 birüvinde merhametlidür (وَلَا تَقُولُوا) dağı eytmeñiz (لِمَا تَصِفُ السَّنَنُكُمْ) tilleriñiz şıfatlağanlıqı üçün (السَّنَبِ)

499.6 yalğannı (هَذَا حَلَالٌ) bu nerse helāl dip eytmeñiz (وَهَذَا حَرَامٌ) dağı bu nerse haram dip eytmeñiz niteki müşrikler

499.7 bu hayvânların içlerinde bolğan nerse (bala) irlerimizge gine helâl hatunlarımızğa harâm dip eytdiler ya' nî yalgız

499.8 delilsiz tilleriñizniñ söyleşken nersesi birlen gine bir nerseni helâl ve ikinçisini harâm dip hüküm kılmañız

499.9 (لَتَفْتُرُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ) allah üzerine yalgannı iftirâ kıluvıñız üçün bu nerse helâl ve bu nerse harâm

499.10 dip eytmeñiz (أَنَّ الَّذِينَ) düristlikde şunday âdemler (يَفْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ) allah üzerine

499.11 yalgannı iftirâ kılurlar (لَا يُفْلِحُونَ) sa'âdetke ve mañlûbke irişmesler (مَتَاعَ قَلِيلٍ) kâfirlerde bolğan

499.12 nerse az fâ'ideleneçek nesredür tizden biter (وَأَهُمْ عَذَابَ أَلِيمٍ) dağı ol kâfirler üçün rencitküçi

499.13 'azâb bardur (وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا) dağı yehüd bolğan âdemler üzerine (حَرَمْنَا) harâm kıldıq biz (مَا

499.14 (قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ) siniñ üzeriñe mundan ilk en'âm süresinde beyân kılğan nerselerni (وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ)

499.15 bu nerselerni yehüdlerge harâm kıluv birlen biz alarğa zulm kılmağuq (وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ) likin

499.16 yehüdler özlerine özleri zulm kılur boldılar (ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ) muniñ şoñında siniñ rabbiñ (لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ)

499.17 (بِجَهَالَتِهِ) nādānlık sebebli yavızlıqñı kılğan âdemlerni (ثُمَّ تَابُوا) muniñ şoñında tevbe kılısalar (مِنْ بَعْضِ)

499.18 (وَأَصْلَحُوا) dağı işlerini tüzük kılısalar (ذَلِكَ) (أَنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا)

499.19 düristlikde siniñ rabbiñ tevbe şoñından nādānlık sebebli yavızlıqñı kılağan âdemlerni (لَتَقْفُرَ رَحِيمٍ) elbette

499.20 yarlıkağuçudur hem rahmet kılğuçudur alarga (أَنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً) düristlikde ibrahîm ‘aleyhi’s-selâm

499.21 köp kişide gine tabula turğan faziletlerini ciddi‘i için göyaķı yalgızı bir cemā‘at boldı niteki

499.22 şi‘irde kildi “ أَنْ يَجْمَعَ الْعَالَمَ فِي وَاحِدٍ * لَيْسَ مِنَ اللَّهِ بِمُسْتَكْبِرٍ ” mazmūnı allahniñ bütün ‘ālemni

499.23 bir kişide cıymaķı yıraķ tügil ya‘nī bütün ‘ālemde bolğan faziletni bir kişide cıymaķı yıraķ iş tügil

499.24 (فَارْتَأَى اللَّهَ) ibrahîm ‘aleyhi’s-selâm allahğa her işde itā‘at kıluvçı boldı (حَنِيفًا) bāııldan avışkuçı boldı

499.25 (وَلَمْ يَكُنْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ) daķı şirk қатуvçılardan bolmadı niteki ķureyş müşrikleri özlerini biz

499.26 ibrahîm milletinde dip oyladılar (شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ) ibrahîm allahniñ ni‘metlerine şükr kıluvçı boldı (اجْتَبَاهُ)

499.27 (وَهَدَاهُ) allahü te‘ālā ibrahîmni peyğamberlik için ihtiyār kıldı daķı ibrahîmni könderdi (إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ)

499.28 toğrı ve haķķ bolğan yolğa (وَأَتَيْنَاهُ فِي الْبُنْيَانِ مَسْنَةً) daķı biz ibrahîmge dünyāda izgülik birdük

499.29 ya‘nī bütün ādemlerge maķbūb kılduķ türlü millet halkı anı dost körürler hem peyğamber bolğan balalar

I / 500

500.1 ve kiñ rızķ birdük (وَأَنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ) daķı ol ibrahîm āhiretredde izgülerdendür (ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ)

500.2 munıñ soñında ey muħammed ‘aleyhi’s-selām biz siñe vahy kılduķ (أَنْ تَتَّبِعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ) ibrahîmniñ milletine iyer sin

500.3 dip (مَكِينًا) ol ibrahîm bâtıldan avışkan hâlde ya' nî ibrahîm milletine tevhîde hem halknı şefkat birlen dağı

500.4 deliller kitürüv birlen tevhîdke ündevede ibrahîm milletine iyer (وَمَا كُنْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ) dağı ol ibrahîm müşriklerden

500.5 bolmadı (أَتَمَّاعِلَ السَّبْتِ) ançaq şenbe künni beyrem (kesb itmey maḥz-ı 'ibâdet birlen şugullene turğan)

500.6 kün kılandı (عَلَى النَّارِ) şunday âdemlerge (yehüdlerge) (اِخْتَلَفُوا فِيهِ) ol âdemler ol künde ihtilâf kıldılar

500.7 ya' nî peygamberlerine qarşı kildiler ḥazret-i müsâ yehüdlerge cum'a künni beyrem itniiz (kesb kılmay 'ibâdet

500.8 kılıñız) didi yehüdler baş tartdılar biz allahü te'âlâ köklerni ve yirlerni yaratuvdan boşanğan şenbe künni beyrem

500.9 itemiz didiler munıñ soñında allahü te'âlâ yehüdlerge şenbe künni lâzım itdi ve kesbni ḥarâm kıldı hem şenbe

500.10 künniñ beyrem boluvı helâk boluvlarına sebep boldı (وَأَنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ بَيْنَهُمْ) dağı düristlikde ey muḥammed

500.11 siniñ rabbiñ ol yehüdler arasında ḥüküm kıılır (يَوْمَ الْقِيَامَةِ) kıyâmet künninde (فِيهَا) şol nersede ḥüküm kıılır

500.12 (كُنَّا فِيهِ بِخْتَلَفُونَ) ol nersede ihtilâf kıılır boldılar ya' nî şenbe kün emri ḥaķında (أُدْعَى إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ)

500.13 ey muḥammed 'aleyhi's-selâm rabbiñniñ dînine (islâmge) ündegil (بِالْحُكْمَةِ) şübheni yibere turğan açuķ delil

500.14 birlen (2) (وَالْمَوْعِظَةُ الْحَسَنَةُ) dağı körkem va'az birlen ya' nî halknı ḳanâ'at kıldura turğan nuḥkler (ḥuḫbeler)

500.15 birlen hem fâ'ide bire turğan 'ibretler birlen şübhe yibere turğan deliller birlen halknı islâmge ündev

500.16 ḥavâş üçün * körkem va'az birlen ündev 'avâm üçün (3) (وَجَادَلْتَهُمْ بِآلَتِي هِيَ أَحْسَنُ) dağı halknıñ ḥaķqını

500.17 inkâr kıluvçuları birlen körkem bolğan mücâdele birlen cidâl kııl ya' nî yomşaklık ve şefkat birlen delillerine

500.18 karşı delil koy (4) (أَنَّ رَبَّكَ) dürüstlikde siniñ rabbiñ (هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ) ol dininden azğan

500.19 âdemni bilgüçidür (وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ) dağı ol rabbiñ dinine könülgen âdemlerni de bilgüçidür (وَأَنْ عَابْتُمُوهُ)

500.20 eger 'azâb kılsañız siz kâfirleri (فَعَابُوا) bes 'azâb kılıñız (بِمِثْلِ مَا) şol 'azâbniñ oğşaşı birlen

500.21 ol 'azâb birlen öziñiz 'azâb kılıñız müşrikler tarafından ya' nî müşrikler sizniñ haqqıñızda kabâhat (عُرِقْتُمْ بِهِ)

500.22 iş kılsalar (meşelâ sizden birevni öltürseler yâ ki kınasalar) siz de alarğa bu işniñ meşelni gine kılıñız

500.23 artdurmañız * evvelgi işni 'uqûbet dip atav izdivâc için gine haqqatde ikinci iş kine 'uqûbet (وَلَنْ صَبْرْتُمْ)

500.24 ve eger oç almay şabrlık kılsañız (لَهُمْ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ) elbette ol şabrlık kıluv şabr âdemler için izgüdür

500.25 ey muhammed 'aleyhi's-selâm kâfirleriñ cefâsına şabrlık kııl (وَأَصْبِرْ) ve siniñ şabrıñ tügildür meger (وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ)

500.26 allahniñ yardemi birlendür (وَلَا تَعْزَنْ عَلَيْهِمْ) dağı kâfirleriñ imân kitürmey üzerine kayğurma (وَلَا تَكْفُرْ)

500.27 dağı tarlıqda bolma ya' nî köñlüñ taraymasun (مَائِمَةً رُونَ) kâfirleriñ mekr kılgan nerselerinden (أَنْ)

500.28 dürüstlikde allahü te'âlâ (مَعَ الَّذِينَ) şunday âdemler birlen birgedür ya' nî alarniñ yardemindedür (اتَّقُوا اللَّهَ)

500.29 2) ‘aqlar kabul kıla turđan delil ve hikmet ve felsefe ile. 3) bir de ačulanmay kirkem yuz birle yumşak söz birle

500.30 va‘ azlegil. 4) bes başka dın kişilerin islámge ündevede ‘aqlar kabul ite turđan deliller ile işbāt itkil! ř.h.

I / 501

501.1 ol ādemler günāhlardan şaşlandılar (وَالنَّبِيِّنَ) dağı şunday ādemler birlen birgedür
(مِنْهُمْ أَحْسَنُونَ)

501.2 ol ādemler izgülik kıluvçılardur.

501.3 nađl süresiniñ hem de on dörтинçi cüz’niñ tercemesi tamām boldı.

501.4 on yidinçi sūre – benū isrā'īl sūresidür mekkede ingen yüzde on bir āyet

501.5 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

501.6 (أَسْرَى بَعْدَهُ) şunday allahni kāmil pāklav birlen pāklaymun (سُبْحَانَ اللَّهِ) öziniñ qulını (muḥammed ʿaleyhi's-selāmni)

501.7 seyr qıldurdu (لَيْلًا) kiçniñ baʿ zısında (üç sâʿ at miqđârında) mekke birlen şām şām arası ʿ arab yürüşi ile

501.8 kırk künlik yol (مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ) mescid-i ḥarām (kaʿ betu'llah)da (إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي)

501.9 şunday mescid-i aqşāğa (beytü'l-muqaddeske) (بَارَكْنَا حَوْلَهُ) dünyā ve āhiret bereketleri birlen ol mescid-i

501.10 aqşāniñ tiresini mübārek qılduq çünki ḥazret-i müsā zamānından birli peygamberlerniñ ʿ ibādet qılğan ornı

501.11 hem vaḥy kilgen orun hem aqğuçı yılğalar ve fāʿideli yimişler ile çulğanğan orun şol

orundur (لَقَدْ يَمُنُّ آيَاتِنَا)

501.12 ol qulımızni seyr qıldurduq ʿ alāmetlerimizden körsetmekimiz üçün ol qulımızğa (إِنَّهُ) düristlikde ol allahü

501.13 teʿālā (هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ) ol allahdur muḥammed ʿaleyhi's-selāmniñ sözlerini işitküçi qılğan işlerini bilgüçi

501.14 bu āyet resül allahniñ miʿrācına delālet kıla bu āyetden kıtʿā şābit bolğan nerse resül allahniñ mescid-i aqşāğa

501.15 miʿrāci munı münker kāfir bola ammā dünyā kögine miʿrācı ḥaber meşhūr birlen şābit munı münker-i bediʿ at iyesi

501.16 bola ammā dünyā köginden üstün bolğan orunlarğa miʿrācı ḥaber vāḥid birlen şābit munı münker fāsiq bola

501.17 ʿ ulemā miʿrācniñ qayu ayda idükinde hem oyağ ḥâlde mi yā ki yuqlağanda mı

boluvinde hem cān birlen mi yā ki ten

501.18 birlen mi boluvinde iḥtilāf kıldılar * likin ehlü's-senet ve'l-cemā' at mezhebine binā'
hicretden bir yıl muḳaddim recebniñ

501.19 yigirmi yidinçi kiçesinde oyağ ḫālede resūl allahniñ teni ile mescid-i ḫarāmdan mescid-i
aḳşāğa mi' rāci vāḳı' a

501.20 bolğan hem şol kiçe biş vaḳt namāz farz kıılınğan mi' rācniñ ḳışşasını maḳāmge
münāsebeti az olduḳından

501.21 yazmaduḳ her kim mevzu' atdan ḳarar (وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ) daḫı biz mūsā 'aleyhi's
selāmge kitāb (tevrāt) birdük

501.22 (وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ) daḫı ol kitābnı isrā'ıl balalarını ḫāḳlıḳğa köndürgüçi
kılduḳ (أَلَا

501.23 (تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكَيْلًا) minden başḳa iş tapşırılmış zāt tutmassızlıḳniñız üzerine yā ki
tutmañız dip

501.24 eytdük (حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ) ey şol ādemleriñ balaları (ذُرِّيَّةً مِّنْ) ol ādemleri biz nūḫ
birlen

501.25 birge kiymege yükledük (أَنَّهُ كَانَ عِيبًا مُّكْرَمًا) düristlikde ol nūḫ şükr kıluvçı ḳul
(bende) boldı

501.26 (فِي الْكِتَابِ) Tevrāt (وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ) daḫı benī isrā'ıl balalarına ḫükm itdük
kitābında

501.27 ya' nī isrā'ıl balalarına tevrāt kitābında bildürdük ve ḫaber birdük (لَتُنْفَسُنَّ فِي الْأَرْضِ) siz
şām

501.28 yirinde bozuḳlıḳ kılırsız dip (مَرَّتَيْنِ) iki mertebe * evvelgisi tevrāt ḫükmlerine
ḫilāflıḳ kıluv

501.29 hem şa' yā 'aleyhi's-selāmniñ öltüröv ikinçisi zekeriyyā 'aleyhi's-selām birlen Yaḫyā

‘aleyhi’s selāmnı öltürüv hem ‘isā ‘aleyhi’s-selāmnı

I / 502

502.1 ötürüvge kaçd kıluv (وَلْتَعْلَنَّ عَلْوًا كَبِيرًا) dağı allahniñ t̄a‘atinden uluğ tekebbürlenüv birlen tekebbürlenürsiz dip

502.2 haber birdük (فَإِذَا جَاءَ وَعَسَاءُ لِأَهْمَا) bes her kayçan iki bozuqlıqniñ birsinin ‘azābınıñ va‘desi kilse

502.3 (فَإِذَا جَاءَ وَعَسَاءُ لِأَهْمَا) sizniñ üzeriñizge (benū isrā’ilge) yiberürmiz (عِبَادَ اللَّهِ) özimizniñ kullarımıznı (evveli bā’s

502.4 şedid) şoğışda kaçı kuvvet iyesi alar ya‘nī buhtunnasını yā ki calūtnı yā ki sencāribni (فَجَبَّسُوا)

502.5 (خِلَالَ الدِّيَارِ) bes alar sizni öltürür üçün ve talar üçün yurtlarınıñ ortalarına tüşerler ya‘nī sizni

502.6 isterler * hem vaqt irişkeç şol tarıq kıldılar benū isrā’ilniñ uluğlarını öltürdiler kiçiklerini esir

502.6 itdiler tevrātı yandurdılar mescidlerini harāb itdiler (وَكَانَ عَسَاءًا مَّفْعُولًا) benū isrā’ilni ‘azāb kıluv va‘desi

502.7 kılnıñ va‘de boldı (ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ) munıñ şoñında sizniñ (benū isrā’il) üçün devletni ve galebeni

502.8 kiri kaytarduk (عَلَيْنَا) sizni cefālar üçün yibergen kullarımız üzerine * isfendiyār oğlu behmen babası

502.9 luhrāsif oğlu guştāsifden pādişāhlıqı alğaç allahü te‘ālā benū isrā’ilge şefkat kıluvnı isfendiyārniñ

502.10 köñline şaldı bes isfendiyār benū isrā’ilniñ esirlerini şāmğa yiberdi dānyālını benū isrā’ilge

502.11 pādişāh itdi şoñra dānyāl benū isrā’il birlen buhtunnaşşarnıñ enbā‘ına gālib boldılar (وَأَمْبَدْنَاكُمْ) dağı

502.12 sizge (benū isrā'îlge) yardım birdük biz (بِأَمْوَالٍ وَيَبِينَ) mällar dağı balalar birlen
(وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا)

502.13 dağı sizni evvelgige karşı anda qabile yâ ki 'asker yüzinden köp kılduq (إِنْ أَحْسَنْتُمْ) eger siz tâ'at

502.14 kıluv sebebli izgülik kılsañız (أَحْسَنْتُمْ لَأَنْفُسِكُمْ) öziñiz üçün izgülik kıldıñız ya'nî izgülikiñizniñ

502.15 şevâbı öziñizge bolur (وَأَنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا) ve eger yavızlık kılsañız öziñiz üçün çünki günâhsı

502.16 öziñizge (فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ) bes her kaçan ikinci bozuqlıgıñızniñ va'desi kilse şol vaqıtde

502.17 şoğışda kağı kuvvet iyesi bolğan kıllarımızni yiberürmiz (لِيَسْرُوا دُجُوهَكُمْ) yüzleriñizni kaçğulı kıluv üçün

502.18 (وَلِيَتَفَلَّحُوا فِي الْمَسْجِدِ) dağı meşid (beytü'l-muqaddes)ke kirsünler üçün bes kirseler ħarâb kıllurlar

502.19 (كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ) niteki evvel mertebede beytü'l-muqaddeske kirdiler buĥtunnaşşarlar yâ ki alarınıñ emşâli

502.20 (وَلِيَتَّبِعُوا مَا أَلَّوْا) dağı gâlib bolğan nerselerini helâk kılsunlar üçün (تَتَّبِعُوا) helâk kıluv birlen

502.21 hem allahü te'âlâ farslerni yiberdi alar evvelgiler kibi benū isrā'îlñiñ köpisini telef itdiler beytü'l-muqaddesni

502.22 ħarâb itdiler (عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُم) rabbiñizniñ sizge merĥamet kıluvu yaqındur ya'nî eger tevbe itseñiz

502.23 ikinci mertebe 'azâb kılgannıñ şoñında da merĥamet kıllur (وَأَنْ عُنْتُمْ) ve eger bozuqlıqğa kaçtısañız siz

502.24 (عُنْتُمْ) biz de üçünçi mertebe sizge 'azâb kıluvğa kaçtırmız hem vâkı'â bozuqlıqğa kaçtırdılar resül allahni yalğanğa

502.25 tutdılar ötürürge¹ kaşd kıldılar hem müselmānlar tarafından benū qarīze öltürüldi beni nazīr nefy idildi

502.26 ƙalƙanlarına cizye ta'yīn ƙılındı bu dünyāda bolƙan cezāları (وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ) daƙı
cehennemni ƙıldıƙ biz (لِلْكَافِرِينَ)

502.27 kāfirlerge (حَصِيرًا) ĥabs ƙılına turƙan orun ƙıƙup hiĉ ƙayda ƙudretleri yoƙdur
(أَنَّ هَذَا الْقُرْآنُ)

502.28 düristlikde bu ƙurān (يَهْدِي) köndürür (لِلَّذِي هِيَ أَقْوَمُ) iñ toƒrı bolƙan yolƘa
(وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ)

I / 503

503.1 daƙı Şunday mü'minlerge süyünĉ birür (يَتَّبِعُونَ الصَّالِحِينَ) ol mü'minler izgü işler ƙılurlar
(أَنَّ أُمَّم)

503.2 düristlikde ol mü'minlerge bolur (أَجْرًا كَبِيرًا) uluƘ Őevāb (وَأَنَّ الَّذِينَ) daƙı düristlikde
Şunday

503.3 ādemler (لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ) ol ādemler āĥiretke īmān ƙitürseler (أَعْتَدْنَا لَهُمْ) anday
ādemlerge

503.4 ĥāzirledük biz (عَذَابًا أَلِيمًا) rencitküĉi 'azābnı (وَيَذُوعُ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ) daƙı ādem yavızlık birlen
du'ā

503.5 ƙılur (دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ) izgülik birlen du'ā ƙıldıƙı kibi ya'nī ādem izgülik birlen du'ā
ƙılƙan kibi

503.6 ba'zan aĉuv vaƙtinde özine hem mālına ve balalarına yavızlık birlen de du'ā ƙılur
(دَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا) daƙı

503.7 ādem aŐƘuĉı boldı her bir köñilge tüşken nersesini ƙılurƘa aŐƘur 'āęibetini oylamas
(وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ)

¹ "öltirirge" olmalı.

503.8 (وَالنَّهَارِ) dağı kiç hem kündizni kılduğ (آيَاتِنَا) allahniñ kudretine tenbiye ‘alāmetler (فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ) bes

503.9 kiçniñ ‘alāmetni (‘alāmet bolğan kiçni) yaqturtuv sebebli cuyduğ (وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً) dağı ‘alāmet

503.10 bolğan kündizni ādemler üçün yaqturtuvçı kılduğ (لَتُبْتَغُوا أَفْضَالَ مِنْ رَبِّكُمْ) kündizniñ yaqtılığında rabbiñizden

503.11 bolğan fazlıni (ma‘īšet sebebleriñizni) isteviñiz üçün (وَالْتَعَاهُوا عِنْدَ السَّيِّئِينَ) dağı kiç birlen kündizniñ

503.12 ihtilāfları sebebli yıllarniñ şanıni bilüviñiz üçün (وَالْحِسَابِ) dağı hesapni (vaqtlarnı) bilüviñiz üçün

503.13 (وَكُلِّ شَيْءٍ) ve dünyā işinde kirekli her bir nerseni (فَصَلَّنَاهُ تَفْصِيلًا) açuğ beyān kıluv birlen beyān kılduğ biz

503.14 (وَكُلِّ إِنْسَانٍ) ve her bir ādemge (الزَّمَانَةَ طَائِرَةً) gayb oyasından oçğuçı ‘amel kışını (‘amelni) ol ādemge

503.15 lāzım itdük (فِي عِلْمِهِ) ol ādemniñ moynına lāzım itdük (وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) dağı ol ādem üçün kıyāmet

503.16 küinde çığaruruz (كِتَابًا) kitābnı (‘amel defterini) (يَلْفَاهُ) ādem ol kitābka yoluğur (مَنْشُورًا) seçilmiş

503.17 bolğan hālde ol kitāb (أَفْرَأَ كِتَابَكَ) ādemge eytilür kitābıñni oqu dip (كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ)

503.18 (عَلَيْكَ حُسْبِيًّا) bu kıyāmet küinde siñe öziñni hesap kıluvçı bolmaqlığın yiter (مَنْ اهْتَدَىٰ)

503.19 kimdür haqlıqğa könirse (فَأَنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ) ançağ öziñni fā’idesi üçün haqlıqğa könilür

503.20 (وَمَنْ ضَلَّ) ve kimdür haqlıqdan adaşsa (فَأَنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا) bes ançağ öziñni zararına haqlıqdan

503.21 adaşur (وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ) ve hiç günāhlı nefis yüklemes (وَزْرَ أُخْرَى) ikinci nefsiñ günāhsını

503.22 (وَمَا كُنَّا مُعْتَبِينَ) ve biz hiç kimni ‘azāb kıluvçı bolmaduk (هَتَّىٰ نُبَيِّنَ رَسُولًا) şerī‘atni beyān kıla turğan

503.23 peygamber yibergenimizge kadar * bu āyet delālet kıladur şer‘den qabl-i vucūb bolmavğa ammā ma‘rifetu’l-lah ‘aqla

503.24 vācib diyüvçiler ‘azābdan isti’sāl (dünyādağı) ‘azābnı alğanlar hem resūlden ‘aql aluvda mümkün

503.25 (وَإِذَا رَدْنَا) ve her qayçan tilesek biz (أَنْ تَهْلِكَ قَرِيبَةً) bir qarye ehlini ‘azāb kıluvni (أَمْرًا نَأْمُرُ فِيهَا)

503.26 ol qarye ehliniñ şıylanup turuvçılarına (baylarına) ‘ibādet birlen emr kılduk ya‘nī yibergen

503.27 peygamberlerimiz vāsıtası birlen (فَفَسَّقُوا فِيهَا) bes ol baylar ve başlar ol qaryede bozuklık kıldılar

503.28 (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ) (allahniñ t̄‘atinden çıkdılar) (فَفَسَّقُوا فِيهَا الْقَوْلُ) bes ol qaryege (ehline) ‘azāb birlen va‘de kılingan

503.29 2) bu āyetden biline her zamānniñ ‘ulemāsına zamāndaş kāfirlerin da‘vet kıluv vācib boluvı da‘vet kıлмаğan taqdirde ol zamān kāfirleriniñ

503.30 indi’llāh mes’ul bolmavları likin da‘vet diğeçde tayaq tutup ündep yürüv bolmay risālelerde haqıqat-i islāmni edille’-i ‘aqliyye ile beyān

503.31 idüp neşr itüv murāddur. hāsılı qurān-ı şerīfni şol yirdeş kāfirleriniñ tillerince terceme idüp aratuv ile hūlāş tapılır. ş.h.

I / 504

504.1 söz şābit boldı (فَمَرَنَاهَا تَنْهِيْرًا) bes ol qaryeni helāk kıлмақ birlen helāk kılduk ya‘nī ehlini

504.2 ve yurtlarını harāb itdük (وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ) zamān ehllerinden köpisini helāk kılduk biz

504.3 (مَنْ بَعَثْتُمْ) nūḥ ‘aleyhi’s-selām şoñından ‘ād şemūd kavmi kibi (وَكُنِّي بِرَبِّكَ) ve ey muḥammed rabbiñ yitdi (بِتُنُوبِ)

504.4 (بَصِيرًا) kullarınıñ günāhlarını (خَيْرًا) zāhirini hem bāṭını bilüv yüzinden (عِبَادَةَ) körüv yüzinden

504.5 (مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ) kimdür dünyānı ğına tilese (عِبَادَتَهُ فِيهَا) ol kişi üçün dünyāda aşuğdururuz (مَا)

504.6 (نَشَاءُ) tilegen nersemizni (لِمَنْ نُرِيدُ) tilegen kişiler üçün (ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ) muniñ şoñında ol kişi

504.7 üçün cehennem kıluruz (وَصَلَّاهَا) kirür ol cehennemge (مَنْ مَرَّ مَرًّا مُتَحَوِّرًا) ğor bolmış hem allahnıñ raḥmetinden

504.8 sürilmiş bolğan hālde (وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ) ve bir kişi āḫiretni tilese ya‘nī allahü te‘ālā қоşқанча yürüse (وَسَعَى)

504.9 (لَهَا سَعْيَهَا) dağı āḫiret üçün ḫaqq tırışuv birlen tırışsa (özi ve balalarınıñ üstleri bütün

504.10 ve ṭamaqları toq bolsun üçün yā ki aqçeni cıyaym da dīn fa‘idesine şarf kılaym diyüp dünyāda kesb

504.11 kılmaqlıq āḫiret üçün tırışuv cümlesindendür (وَهُوَ مُؤْمِنٌ) ol kişi dürist imān birlen imān kitürgüçi

504.12 bolğan hālde (فَأُولَئِكَ) bes bu üç şartnı cıyğan ādemler (كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا) bularnıñ tırışuvları

504.13 maqbul hem şevāblı iş bolur (كُلَّامَةٍ) bu iki ṭā‘ifeden her birisine birürüz (هُؤُلَاءِ) bu dünyānı ğına

504.14 tilegen ṭā‘ifege de (وَهُؤُلَاءِ) dağı āḫiretni ğine tilegen ṭā‘ifege de (مَنْ عَظَّمَ رَبَّكَ) rabbiñniñ birüle turğan

504.15 nersesinden (وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ) dağı ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām rabbiñniñ dünyāda birüvi bolmadı (مُعْظُورًا) her iki

504.16 t̄ā'ifeden t̄ıyılmış (أَنْظُرُ) ey muḥammed 'aleyhi's-selām i'tibār kıluv ḳara (كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ) niçük ādemlerniñ

504.17 ba'zısını rızḳda artuḳ kılduḳ (عَلَى بَعْضٍ) ba'zısı üzerine (وَالْآخِرَةُ) daḫı elbette āḫiret (أَكْبَرُ)

504.18 (دَرَجَاتٍ) dereceler yüzinden uluḡraḳdur (وَأَكْبَرُ نَفْسِيلاً) daḫı artuḳ kıluv yüzinden uluḡraḳdur (لَا)

504.19 (تَجْعَلُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ) ey muḥammed 'aleyhi's-selām 'ibādetde allah birlen ikinçi ma' būdni şerik kıılma bu āyetde zāhirde

504.20 ḫiṭāb resūl allahḡa bolsa da bāḫında ümmetinedür (فَتَقَعَدَ مَنُومًا مَغْفُولًا) bes ḫor ve rüsvāy bolmış bolup

504.21 evriilsün ya' nī feriştelere ve mü'minlere öziñe ḫorlav bolur allahdan rüsvāyılıḳ kilür bu āyet

504.22 delālet kıladur muvaḫḫidniñ memdūḫ ve menşür boluvına (وَقَضَىٰ رَبُّكَ) rabbiñ buyurdu (أَنْ لَا تَعْبُدُوا) 'ibādet

504.23 kıılmañız dip (الْآيَاتِ) meger bir allahḡa ḡına 'ibādet kıılıñız dip (وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا) daḫı ata ve anaḡa izḡülik

504.24 kıılıñız dip buyurdu (أَمْ أَبْلُغْنَكَ) eger siniñ ḫuzūriñda irişse (الْكَبِيرِ) ḳartlıḡa (أَحَدُهُمَا) ata

504.25 ve ananiñ birisi (أَوْ كِلَاهُمَا) yā ki her ikisi (فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٌ) bes ata ve anaña ḳabih söz eytme (وَلَا تَنْهَرَهُمَا)

504.26 daḫı öziñe oḫşamaḡan işni kılduḳlarında ata ve anañni ḳatılıḳ birlen t̄ıymaḡıl (وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا)

504.27 daḫı ata ve anaña körkem sözni eyt (وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ النَّوْرِ) daḫı ata ve anaña töbençilik ve iṭā'at

504.28 k̄anaṭnı töben k̄ıl ya' nı̄ ata ve anaña boy şungıl (مِنَ الرَّحْمَةِ) ata ve anaña raḥmet k̄ıluv üçün (وَقَلِّدْتَ)

504.29 (ارْحَمْنَا) daḥı ey rabbim ata ve anama raḥmet k̄ıl dip eyt ya' nı̄ du'ā k̄ıl (كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا) niteki

I / 505

505.1 mini ata ve anam kiçik vaḳtimde terbiye k̄ıldılar ve miñe merḥamet k̄ıldılar berāber resūl allahğa kilüp ey allahnıñ

505.2 resūli min ata ve anamnı özleri mini yaş vaḳtimde terbiye itdükleri kibi terbiye item alar ḥāzır kün

505.3 k̄artaydılar min alarnıñ ḥaḳlarını ötegen bolam mı dip şoradı resūl allah yoḳ ötegen bolmaysañ anıñ üçün

505.4 ata ve anañ sini terbiye k̄ıldılar da dünyāda siniñ selāmet bolup ḳaluvıñnı da tilediler ammā sin ata ve anañnı

505.5 terbiye itseñ de alarnıñ ölüvlerini tileysün didi (رَبِّكُمْ) sizniñ rabbiñiz

(أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ) sizniñ nefleriñizde

505.6 (ḳalbleriñizde) bolğan nerseni (ata ve anañızğa izgülik k̄ıluv ḳasdıñıznı) bilgüçidür (أَنْ تَتَّوَنُوا صَالِحِينَ) eger

505.7 siz tüzüklükni ḳaşd k̄ıluvçı bolsañız (فَأَنَّهُ كَانَ) çünki düristlikde sizniñ rabbiñiz boldı (لِلْأَبْوَابِ) terbiye

505.8 k̄ıluvçılarnı (عَفُورًا) yarlıḳaḡuçı (وَأَتَا ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ) daḥı yaḳınlıḳ iyesine ḥaḳnı bir ya' nı̄ körkem mu' āmele

505.9 k̄ıl izgülik k̄ıl * imām a' zam ḥazretleri bu āyet birlen zevi'l-erḥām nafaḳasınıñ farz boluvına istidlāl

505.10 kılğan çünki emr-i vucüb üçün (رَالْمَسْكِينِ) dağı miskînge zekâtdan haqqını bir

(وَابْنِ السَّبِيلِ) dağı yol oğlma

505.11 (misâfirge) haqqını bir eger anıñ başqa hiç tarîk aqçe tabarğa küçi yitmese

(وَلَا تَبْتَزُّهُم مَّا مَلَئَتْهُم مَّا مَلَئَتْهُم) dağı mālını

505.12 orunsız orunğa şarf kıluv birlen isrâf kılmağıl (أَنَّ الْمُبْتَدِينَ كَانُوا أَغْوَانِ الشَّيَاطِينِ) düristlikde

orunsız

505.13 orunğa mālını şarf kıluv birlen isrâf kıluvçılar şeytānlarnıñ qardeşleri boldılar

(وَكَانَ الشَّيْطَانُ) dağı

505.14 şeytān boldı (لِرَبِّهِ) rabbisine (ni' metine) (كُفُورًا) bik küfrān kıluvçı (وَأَمَّا تُعْرَضُونَ عَنْهُمْ)

ve eger sin yaqınlıq

505.15 iyesi bolğan qardeşleriñden dağı miskinlerden hem misâfirden yüz döndürseñ birmeseñ

(ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ)

505.16 (رَبِّكَ) rabbiñden raħmet istev üçün (تَرْجُوهَا) ümîd iterseñ sin ol raħmetni ya' nî

allahdan rızq kütüv

505.17 üçün allah rızq birgende ol rızqdan sin mezkür âdemlerge birürsün ya' nî şol niyet birlen

birmeseñ hâşıl

505.18 birürge mülkiñde nesne bolmasa (فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا) bes bu âdemlerge yomşaq söz

eyt ya' nî inşā' allah

505.19 qoluma tüşkeç birürmün hâzirge ma' zürmun digen (وَلَا تَجْمَلْ بِكَ مَقُولَهُ) dağı ey

muħammed sin qolıñnı bağlanmış

505.20 kılmağıl (إِلَىٰ عُنُقِكَ) moynıña ya' nî saran bolmağıl (وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ) dağı

qolıñnı bütün töşev birlen

505.21 töşemede ya' nî öziñe qaldurmay āħir zarūr nerseñni birmede (فَتَقَعَتْ مَلُومًا مَّسُورًا)

çünkü bu tarîk

505.22 kılsañ allahü te‘âlâ hem âdemler huzûrında şelte kılınmış hem ökünmiş bolup evrilürsün

* bu âyetniñ

505.23 nuzûline sebep şol: hâzret-i câbir eyte biz bir vaqıtde resûl allah birlen birge olıturğan

idük bir bala kilüp

505.24 ey allahniñ resûli anam sinden bir kölmek şoradı didi resûl allah eytdi bir sâ‘atden

eylenüp kil

505.25 bala anasına kaytdı anası eytdi ey oğlim eger artuq kölmegi bolmasa üstündegi

kölmegini birsün

505.26 bar şol revişçe şora didi bala hem anası çoşkança şoradı resûl allah üyine kirdi de âhîr

kölmegini

505.27 şalup birdi özi yalanğaç qaldı hâzret-i bilâl ezân eytdi resûl allahni namâzğa kütdiler

kölmegi

505.28 yoqlıqdan çıqmadı munıñ soñında allahü te‘âlâ zıkr kılınğan âyetni indürdi hem zıkr

kılınacağı âyet ile

I / 506

506.1 resûl allahğa telsiye kıldı (أَنْ رَبِّكَ بَيْنَنَا وَالرَّزْقِ) ey muḥammed ‘aleyhi’s-selâm düristlikde siñ rabbiñ rızqı kiñ

506.2 kıılır (لَمَنْ وَبَشَاءِ) tilegen âdemine (وَمِنْ قَتْلِهِمْ) dağı tilegen âdemniñ rızqı tar kıılır (أَنْتُمْ) düristlikde siniñ

506.3 rabbiñ boldı (بِهِمْ) öziniñ kıullarınıñ sırlarını (أَنْتُمْ) bilgüçi ve körgüçi (لَا تَسْأَلُوا أَوْلَادَكُمْ)

506.4 dağı balalarıñızni öltürseñiz (عَسَىٰ أَنْ تَكُونُوا مِنْكُمْ) açlıqdan kıorquv üçün (تَعْمَلُونَ فَمَا تَعْمَلُونَ) biz balaları da ve sizni de

504.5 rızqlandururuz (لَا تَقْرَبُوا) düristlikde ol balaları öltürv (كَانَ عَظْمًا كَبِيرًا) uluğ günāh boldı (وَلَا تَقْرَبُوا)

506.6 (الْمَوْنَا) dağı zināğa yaqın bolmañız ya' nī zinā kılmañız (الْفَنَاءُ) düristlikde bu zinā (كَانَ فَاحِشَةً) zāhir qabāhat iş

506.7 boldı (رُؤْسَاءَ سَبِيلًا) dağı yol yüzinden 'aceb yavız boldı * allahü te'ālā kışāşnıñ hem maqtülniñ velisine diyet

506.8 aluvniñ meşrū' boluvı haqqında zıkr kılınçaq āyetni indürdi (وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي) şunday nefsnı öltürmeñiz

506.9 (حَرَّمَ اللَّهُ) ol nefsnı öltürvni allahü te'ālā harām kıldı ya' nī müselmānı dağı zemmīni (الْأَبَاحَتَى) meger haqlıq birlen

506.10 öltürniñiz ya' nī imān şoñında mürted boluv hatunlı bolğannıñ şoñında zinā kıluv hem qatı ma'sūm mü'minni

506.11 qaşdā öltürv kibi işlernı kıluv sebebligine öltürniñiz (وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا) ve bir kişi zılm kılınğan hālinde

506.12 hiç bir öltürvni mübāh kıla turğan sebebden başqa öltürülse (فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا) bes taħkīq öltürülmiş

506.13 ādemniñ velisini (in yaqın ir qardeşini) öltürvçiden kışāş aluvda irkli kılduq (فَلَا يُسْرِفُ)

506.14 (فِي الْقَتْلِ) bes veli kışāş üçün öltürvde isrāf kılmaz ya' nī öltürmegen kişini öltürmes

506.15 dağı öltürvçı birgine ādem bolğanda şol ādemni gine öltürsün iki kişini öltürmes (أَنَّهُ) düristlikde

506.16 ol öltürülmiş ādemniñ velisi yā ki zılm birlen öltürülgen ādem (كَانَ مُتَضَرًّا) öltürmiş qardeşı

506.17 üçün kışāş vācib boluv sebebli yardım birilmiş boldı yā ki öltürmiş kişi öltürvçisinden kışāş

506.18 alınuv hem āhiretde şevāblı boluv sebebli yardım birilmiş boldı bu āyetniñ zāhiri delālet kıladur kışāşnıñ

506.19 āzād kişi birlen qul arasında yürüvine dağı müselmān birlen zemmi arasında yürüvine çünkü āyetde nefis

506.20 muṭlaq ehl-i zemme nefsi de qullar nefsi de şāmil (وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ) dağı yetimniñ mālina yaqın bolmañız

506.21 yetimniñ mālina yaqın kilürge de yaramağaç taşarruf qıluv bigrek de dürist tügil oşandaq allahü te'ālā

506.22 zināğa yaqın barmañız didi bi'l-fi'il qıluv bigrek yaramay idikni bildürüv üçün (أَلَّا بِالْفَىٰ هِيَ أَمْسَنُ)

506.23 meger körkem bolğan ṭarīq birlen gine “بَالِيٌّ أَرْتَدُّوْهُ طَرَبِيٌّ بَرَلَهْنِ كَدَهْ” yaqın bolıñız (عَتَىٰ يَبْلُغُ أَشَدَّهُ)

506.24 yetimniñ ‘aqlınıñ kemāline ve şabī lafınıñ gāyesine irişkenine qadar imām-ı a'zam ḥazretleri bu āyet birlen ‘alāmet

506.25 bulūğ bolmağanda ir balanıñ yaş birlen bulūğ müddeti on sigiz yaş boluvğa istidlāl qılğan ammā qız balanıñ

506.26 ösüvi tizreğ bolduqdan bir yaş kimitilgen bes qız balalarda yaş birlen bulūğ müddeti on yidi yaş

506.27 bola (وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ) dağı ‘ahdleriñizge her qayçan ‘ahd qılsañız kirek ‘ahd allahğa bolsun

506.28 ve kirek ādemlerge bolsun (أَنْ الْعَهْدِ) düristlikde ‘ahd (كَانَ مَسْئُولًا) şoralmış boldı ya'ni ‘ahd qıluvçınıñ

I / 507

507.1 ‘ahdni zā'i' qılmavı isteldi yā ki yevm-i kıyāmetde ‘ahdden şoralur ‘ahdini bozğan

ādemge şelte qılınur (وَأَوْفُوا)

507.2 (الْكَيْلَ إِذَا كَلْتُمْ) dağı her qayçan ölçeseñiz ölçevde tamām qılıñız (kimitmeñiz)

(وَرَبُّنَا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ)

507.3 hem toğrı ve tiygüz bolğan ölçev birlen ölçeñiz (ذَلِكَ حَيْرٌ) bu tiygüz ölçev birlen ölçev izgüdür

507.4 (وَأَسْسُنْ تَأْوِيلًا) dağı 'ākibet yüzünden körkemrekdür (وَلَا تَقْفُ مَا) dağı şol nersege

iyerme (نَيْسَ لَكَ بِهِ)

507.5 (عَلِمَ) ol nerseni siniñ yaqına bilüvüñ yoqdur. ya' nī i' tiqādda yaqına bilmegen nerse (zann)ge iyerme ammā ' amelde

507.6 zann-ı kifāye kıla dimişler (أَنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ) düristlikde işitüv kuvvesi dağı körüv kuvvesi hem qalb

507.7 ('ilm) kuvvesi (كُلُّ أَوْلِيَّتِكَ) bu üç a' zāniñ her birisi (كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا) bularniñ her birisinden şoralmış

507.8 bolur ya' nī kıyāmet küniñde bu a' zālarniñ iyesinden şoralur bular birlen dünyāda ni iş kılganlıqından

507.9 (وَلَا تَنْسُ فِي الْأَرْضِ مَرَمًا) dağı yirde tekebbürlik iyesi bolup yürüme (أَنَّكَ لَنْ تَعْرِفَ الْأَرْضَ)

düristlikde

507.10 sin (mütekebbir kişi) yirni qatılıq birlen taqtaaviñ sebebli yırtā almassun

(وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا) dağı

507.11 tağlarğa ozunayuvun birlen irişe almassun (كُلُّ ذَلِكَ) bu "وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا" den başlap zıkr

507.12 kıılınğan yikirmi biş türlü şıfat (كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ) ol şıfatlarniñ yavızları münkerleri

507.12 rabbiñ huzūrında boldı (مَكْرُوهًا) yaramaz şıfat boldı (ذَلِكَ) bu zıkr kıılınğan hükmler (مَا أَوْحَى)

507.13 (الْبِكْرُ رَبُّكَ) ey muḥammed ('aleyhi's-selām) rabbiñ siñe vaḥy kıılınğan nerselerdendür

(وَلَا تَجْعَلْ) hikmetden (مِنَ الْعِلْمَةِ)

507.14 (مَعَ اللَّهِ) ey muḥātib allah birlen birge 'ibādetde qılma (إِلَهًا آخَرَ) ikinçi ma' būdni

(فَقُلْتُمْ فِي جَهَنَّمَ) bes

507.15 cehennemge taşlanmış bolursun (مَلُومًا مَمْحُورًا) şelte kılınmış ve merhametden sürülmüş bolğanıñ hâlde

507.16 (أَفَاصِفَاكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَيْنِينَ) ey mekke ehli rabbiñiz sizni ir balalar birlen hâliş kıldı mı (وَأَدْخَلَ مَنْ)

507.17 (الْمَلَائِكَةَ أَتَانَا) dañı feriştelerden kız balalar tutdı mı elbette tutmadı ve sizni ir balalargâ hâşlamadı

507.18 (أَنْتُمْ) düristlikde siz (لَقَتُّوْهُنَّ قَوْلًا عَظِيمًا) feriştelere allahnıñ kızları dip eytüviñiz sebebli allahğa uluğ

507.19 sözni (iftirānı) eytesiz (وَدَلَّفَتْ صَرْفَنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ) ve tañnıq biz bu qurānda bir ma' nānı türlü lafzlar

507.20 birlen qat qat zıkr kılduğ (لَيْدًا كَرُّدَا) hañk va' azlensün üçün (وَمَا يَكْرِيْبُهُمْ) ve bu söz

507.21 kâfirlerge artdurmas (الْأَنْفُورًا) meger hañdan qaçuvnı ğına artdurur (كَمَا يَقُولُونَ) eyt sin

507.22 ey muhammed bu tarıq ey müşrikler eger de allah birlen birge başqa ma' büdler bolsa (كَمَا يَقُولُونَ)

507.23 alar eytkençe (إِذَا لَابَتَّوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ) bu vaqtda ol ma' büdler ' arş iyesi bolğan allahğa isterler

507.24 (سَبِيلًا) şoğış kıluv ve üstün boluv yolını * niteki dünyâ pâdişâhları şulay idi yâ ki ol ma' büdler

507.25 özleriniñ ' aciz idüklerini ve allahü te' alānıñ kâdir idükni bildüklerinden allahğa yaqın boluvğa yol isterler

507.26 idi ma' nāsında (سَبِيحَاتِهِ) kâmil pâklav birlen pâklar allah özini (رَبِّ الْعَالَمِينَ) dañı bülend boldı

507.27 ol allah (عَمَا يَقُولُونَ) müşrikler eytken nersedən (عُلُوًّا كَبِيرًا) uluğ bülend boluv birlen ya' nī

507.28 gāyet yırağ boldı (تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ) ol allahü te' ālāge yidi qat kök tesbîh eytür

I / 508

508.1 (وَالْأَرْضُ) dağı yir tesbîh eytür (وَمَرِّ فِيهِنَّ) dağı köklerde ve yirlerde bolğan zātler ('aql iyeleri)

508.2 tesbîh eytür (وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ) dağı hiç bir nerse yoğdur (إِلَّا) meger bolsa (يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ) öziniñ

508.3 hāş hamdi birlen tesbîh eytür (وَلَسَكُنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ) likin siz alarnıñ tesbîhni bilmessiz

508.4 düristlikde ol allahü te' ālā (كَانَ مَلِيماً) şefqatli boldı sizniñ gāfletiniñiz ve şirkiñiz üçün 'azābnı

508.5 aşuğdurmadı (غَفُورًا) günāhsından ve küfrinden tevbe qılğan ādemni yarlıқағuçı boldı (وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ)

508.6 ve her қayçan ey muğammed ('aleyhi's-selām) қurān oқusañ (جَعَلْنَا بَيْنَكَ) қılırmız siniñ arañ birlen (بَيْنَ)

508.7 (حِجَابًا مُسْتَوْرًا) dağı āhiretke imān kitürmegen ādemler arasında közden

508.8 ürtülmiş perdeni (جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ) dağı ol āhiretke imān kitürmegen ādemleriñ köñillerinde қılıduқ

508.9 (أَكِنَّةً) perdelerni (أَنْ يَفْقَهُوهُ) қurānnı añlavlarından (دَفَى أَدَانَهُمْ وَقَرَأَ) dağı қулақlarında ağırlıқnı

508.10 (çoқraқlıғını) қılıduқ (وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ) ve ey muğammed ('ahm) eger sin rabbiñni zikr қılısañ (فِي الْقُرْآنِ)

508.11 kūrānda (وَعَدَهُ) yalgızı ğına bolğan hâlde müşriklerini ma'budlerini koşmayınca
(وَلَوْ عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ)

508.12 müşrikler tevhidni işitüvden kaçanları hâlde arlarına dönerler (نَحْنُ أَعْلَمُ) biz
bilemiz (هَمَّا)

508.13 şol nerseni (يَسْتَمِعُونَ بِهِ) ol nerse sebebli işitürler (أَذِيْعُونَ إِلَيْكَ) siniñ söziñni
işitürge kulaq

508.14 şalğanları vaqtda (وَأَذَاهُمْ نَجْوَى) dağı aralarında sirleşkenleri vaqtda ya'nî siniñ
söziñni

508.15 tıñlağan vaqtda nindi 'arz birlen tıñlağanlıqlarını hem sirleşken vaqtlarındağı sirlerini
bilemiz

508.16 (أَذِيْعُونَ الظَّالِمِينَ) sirleşken vaqtlarında zulm kıluvçılar eytür (أَنْ تَتَّبِعُونَ) ey
mü'minler siz iyermeysiz (الْأَشْرَارِ)

508.17 (رُبَّمَا سَهْوَرًا) meger sihrlenmiş ('aqlsız) irge gine (murādları muħammed 'ahm) iyeresiz
(أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ)

508.18 (الْأَمْثَالِ) ey muħammed i'tibār kılup kara siniñ üçün niçük meşeller beyān itdiler sini
bir mertebe şā'irge

508.19 bir mertebe sā'irge bir mertebe kāhinge bir mertebe mecnünge oħşatdılar (فَضَّلُوا) bes
bu oħşavlarınıñ

508.20 hemmesinde haqdan adaşdılar (فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيْلًا) bes ol kāfirleriniñ siniñ haqında
münāsib ta'enge

508.21 yol taparğa küçleri yitmes (وَقَالُوا) dağı ba'sni inkār itüvçi kāfirler eytdiler
(أَتُنَادِ كُنَّا عِظَامًا)

508.22 (وَرَفَاتًا) eyā her kaçan biz çürügen süyekler ve țaralğan kisekler bolsaq
(أَتُنَادِ السَّيِّعُوثُونَ) biz kabrlerimizden

508.23 qobarılmış bolurmız mı (خَلَقْنَا جَبِيَّتًا) yānī maħlūq bolğanımız ħālde (قُلْ) eyt sin ey muħammed ‘ahm bu inkār

508.24 qıluvçılarga cevābda (كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا) siz kirek taşlar bolıñız yā ki timirler bolıñız (أَوْ خَلْقًا)

508.25 (مَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ) ya‘nī kökrekleriñizde (ħużurıñızda) tirüklikni qabul itüvden uluğ (yırağ) bolğan

508.26) ħalk bolıñız ya‘nī şol vaqtde hem allahü te‘ālā cānlar kiritüp sizni tirgüzürge qādir çürügen süyek

508.26 ve şaralğan tofrağ bolduqıñızda bigrekte tirgüzürge qādir bolur (فَسَيَتُولُونَ مِنِّي أَعْيُنًا) bes kāfirler

508.27 eytürler bizni kim ölgeç tirüklikke qaytara ya‘nī kim tirgüze dip (فَلِالَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ) ey muħammed

508.28 bu sözlerine cevābda eyt evvel mertebede yoğdan bar itüp yaratqan allah sizni tirgüze dip (فَسَيَنْفِضُونَ)

I / 509

509.1 (إِلَيْكَ رُؤُوسُهُمْ) bes eger bu revişçe cevāb birseñ ‘aceblenüp siniñ şarı başlarını silkerler

509.2 (وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ) dağı ħorlap qayu zamān bola ol ba‘ř dip eytürler (فَلْأَعْسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيْبًا)

509.3 ey muħammed cevābda eyt ol qıyāmetniñ yaqın boluvı (kileçeği) vācib boldı dip ‘arap ‘ādetinçe her

509.4 kileçek nersege yaqın diyile * kül at qarīb* (يَوْمَ يَدْعُوكُمْ) şol künde ünder sizni allah (فَتَسْتَجِيبُونَ)

509.5 bes siz ündevni qabul qılursız ya‘nī allahü te‘ālā sizni qabrleriñizden qobarur da siz qobarsız (بِعَمَلِهِ)

509.6 allahniñ ħamdi birlen meşğul olduqıñız ħālde nitke ba‘řlar eytken ādemler qabrlerinden qobarlar da

509.7 başlarından tofraqlarını saçup sübhāneke'l-lahüm ve bihamdük dip eytürler diyü
(وَتَطْمَنُّونَ) dağı gümān kılırsız

509.8 (أَنْ لَبِنتُمْ) turmadıñız (turmaduğ) (الْأَقْيَالِ) meger az ğina turdıñız dip ya'nisi biz
qabrde az ğina turduğ

509.9 diyü zann kılırsız (وَقُلْ لِعِبَادِي) dağı ey muḥammed qullarıma (mü'minlerge) eyt
(يَقُولُوا) müşriklerge

509.10 eytsünler (الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ) körkem bolğan sözni qaçı sözler eytmesünler
(أَنَّ الشَّيْطَانَ)

509.11 (يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ) düristlikde şeyṭān mü'minler birlen kāfirler arasında bozuqlıqñı ve
düşmānlıqñı qozğatur (أَنَّ)

509.12 (الشَّيْطَانَ) düristlikde şeyṭān (كَانَ لِلْإِنْسَانِ) ādem üçün boldı (عَدُوًّا مُبِينًا) zāhir düşmān
(رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ)

509.13 sizniñ rabbiñiz sizni bilgüçidür (أَنْ يَشَاءُ يَرْحَمَكُمُ) eger tilese sizge merḥāmet kılır
(أَدْرَأَنْ يَشَاءُ يُعَذِّبَكُمْ) yā ki tilese

509.14 sizni 'azāb kılır ya'nī kāfirlerge şol sözni gine eytiñiz ammā siz cehennem ehlinden dip
açuğ kılıp eytmeñiz

509.15 çünki açuvları qozğalup fitne çığuvğa sebep bolursız * yine kāfirleriñ de ḥātimesi sizge
ma'lüm tügil (وَمَا)

509.16 (أَرْسَلْنَاكَ) ve ey muḥammed 'aleyhi's-selām biz sini yibermedük (عَلَيْهِمْ) ol kāfirler

üzerine (وَكَيْلًا) siñe alarñıñ işleri

509.17 tapşırılmış itüp belki biz sini kāfirleriñi qorqutuvçı mü'minlerge süyünç birüvçi itüp kine
yiberdük * müşrikler

509.18 mü'minleriñi bik rencitkeç mü'minler resül allahğa şikāyet kılgaç bu zıkr kılınğan āyet
ingen (وَرَبُّكَ أَعْلَمُ) ey

509.19 muḥammed ‘aleyhi’s-selām siniñ rabbiñ bilgüçidür (بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) köklerde hem yirlerde bolğan ‘aql iyesi

509.20 zātlerni hem bularnıñ ḥāllerini bilgüçidür bu āyet ḳureyšlerniñ ebū ḫālib yetiminiñ peygamber bolup

509.21 ve yalangaç bolğan ādemlerniñ şaḫābe boluvları ihtimāli yoḳ dip yıraḳğa şayduḳlarında redd maḳāmında kilgen

509.22 (وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ) ve taḫḳīḳ biz peygamberlerniñ fażā’il-i nef sāniyede hem ‘alā’iḳ-i cismāniyeden

509.23 yıraḳ boluvda ba‘zısını ba‘zısına artuḳ ḳıldıḳ (mālñiñ tevābi‘iñ köpligi birlen artuḳlık murād tügil)

509.24 (قُلْ) eyt sin ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām (وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زُبُورًا) daḫı dāvud ‘aleyhi’s-selāmge zebūr ismli kitāb birdük

509.25 müşriklerge (ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ) ma‘būdler dip gümān ḳılğan zātleriñizge ündeñiz (مَنْ دُونَهُ) allahdan başḳa

509.26 ma‘būdler dip gümān ḳılğan zātleriñizge ündeñiz ya‘nī feriştelerge hem ‘isā birlen ‘üzeyr ‘aleyhi’s-selāmge (فَلَا

509.27) bes sizniñ ma‘būdler dip gümān ḳılğan zātleriñiz sizden zararını yiberürge ḳādir

509.28 bolmaslar (وَلَا تَعْوِيلًا) daḫı sizniñ zararınıñızni ikinçi ādemlerge eylendürürge de ḳādir bolmaslar

509.29 (أُولَئِكَ) bu zātler (الَّذِينَ يَدْعُونَ) müşrikler ol zātlerge ma‘būdler dip ünderler ya‘nī feriştelere

I / 510

510.1 hem ‘isā ve ‘üzeyr ‘aleyhi’s-selām (يَسْتَشْعِرُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمْ الْوَسِيلَةَ) rablerine ‘ibādet birlen yaḳın boluvını isterler

510.2 (أَيُّهُمْ أَقْرَبُ) alarnıñ ḳayusı allahğa yaḳınraḳ şunısı ‘ibādet birlen allahğa yaḳın boluvını isterler bes

510.3 allahğa yakınrağ bolmağan kişi bigrekde ‘ibādet birlen allahğa yakın boluvnı ister
(وَيُحِبُّونَ رَحْمَةَ اللَّهِ) dağı

510.4 siz ma‘būd dip gümān kılğan zātler allahnıñ raħmetini ümīd iterler (وَيُحِبُّونَ عَذَابَهُ) dağı başka bendeler kibi

510.5 allahnıñ ‘azābından qorqarlar bes niçük siz alarnı ma‘būdler dip gümān kılasız
(أَنْ عَذَابَ رَبِّكَ) ey muħammed

510.6 düristlikde siniñ rabbiñniñ ‘azābnı (كَانَ مُخَوَّرًا) her kimge şaqlanurğa tiyüşli bolğan
nerse boldı (وَأَنْ)

510.7 (مِنْ قَرْيَةٍ) ve bu qadar hiç qarye ehlerinden (الَّذِينَ مَهَّكُوها) meger boldı ise ol qarye
ehlini biz helāk

510.8 qıluvçımız (قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ) kıyāmet küninden burun ya‘nī hemmesi ölüp biteçek
(أَوْ مَعَتْبُوهَا عَذَابًا)

510.9 yā ki ol qārye ehlini dünyāda türlü qatı ‘azāb birlen ‘azāb qıluvçımız
(كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ)

510.10 (وَمَا مَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ) bu iş levhü’l-maħfūz kitābında yazılmış boldı (مَسْطُورًا) kıreyş kāfirleri

510.11 istegen mu‘cizelerini yiberüvimizden hiç nerse tıymadı bizni (kıreyşler resül allahdan
eger sin haqq peygamber

510.12 bolsañ şafā tağını altun yaşa hem mekkeniñ tağlarını mundan yiber biz iginler şaçarmız
diyü şoradılar) (الْأ)

510.13 (أَنْ كُتِبَ بِهَا الْاَوَّلُونَ) meger evvelgi ümmetlerniñ mu‘cizelerini yalğangā tutuvları tıydı
niteki evveldegi ümmetler

510.14 mu‘cize istediler mu‘cizeler birlen peygamberleri kilgeç yalğangā tutdılar hem özlerine
dünyā ‘azābınıñ

510.15 inüvine sebep boldılar şunıñ kibi kıreyş kāfirleri de mu‘cizelerini yalğangā tutup
özlerine dünyā

510.16 ‘azābınıñ inüvine sebep bolalar biz alarnı dünyāda ‘azāb kılmav birlen ħükm kılduğ
(وَأَتَيْنَاهُمُودًا)

510.17 (الْمَأْتِيَةَ مُبْتَصِرَةً) dağı biz şemüd kavmine zāhir ve açuğ mu'cize itüp ana teve birdük (فَطَلَمُوا بِهَا) bes ol

510.18 tevege zulm itdiler (boğazladılar) özlerine 'azāb inüvge sebep boldılar (وَمَا تُرْسَلُ بِالْآيَاتِ)

510.19 ve biz mu'cizeleri yibermemiz (الْآتُخْوِيغًا) meger dünyā 'azābınıñ inüvinden kórđutuv üçün yiberürmiz (وَأَذَقْنَاكَ)

510.20 ey muħammed 'aleyhi's-selām şol vağtni isiñe tüşür biz siñe vağy birlen eytdük (أَنَّ رَبَّكَ أَعْلَمُ بِالنَّاسِ) düristlikde

510.21 siniñ rabbiñ 'ilmi ve şudreti birlen ādemleri çulđap aldı (وَمَا جَعَلْنَا) dağı kıldaduğ biz ey muħammed

510.22 (الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ) siñe kórsetken kórsetüvimizni ya' nī mi' rāc kiçesinde siñe kórsetken 'aceyb

510.23 ve ğarīb nerseleri kıldaduğ (الْأَفْتِنَةَ لِلنَّاسِ) meger ādemlerge fitne kıldığ ğalñıñ ba' zısı inkār

510.24 itüp helāk boldı ba' zısı türli sözge kitdi yuğlağan ğalde kórđi diyler ba' zısı cānı ğına

510.25 aşdı didiler (وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ) dağı řurānda la' net kılınmış zađđüm ađacıñı ādemlerge fitne

510.26 kıldığ 'arabler her bir zārarlı şa'āmge şa'ām-ı mel'ün didiler çünki resül allah tamuğda zađđüm ağacı bar

510.27 müşrikler eytdiler muħammed şallallahü 'aleyh ve sellem tamuğda şaşlar yanaçak yine de zađđüm ağacı öseçek diyü eyte

510.28 didiler oğ içinde ağaç ösüv iđtimāli bar mı didiler (وَنَشَرُّهُمْ) ve kāfirleri türli kórđituv birlen kórđituvımız

510.29 (فَمَا يَزِيدُهُمْ) bes ol kórđutuv kāfirlerge artdurmas (الْأَلْفِيَانَا كَبِيرًا) meger uluğ azđunluđnı ğına artdurur

I / 511

511.1 (وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ) ey muḥammed şol vakti beyān kılğıl biz feriştelere eytdük
(اسْجُدُوا لِآدَمَ) ādemge

511.2 secde kılıñız (bügüliñiz) dip (فَسَجَدُوا) bes feriştelər hemmesi uluğlap ādemge
bügüldiler (إِلَّا ابْلِيسَ)

511.3 meger iblīs bügülmedi (قَالَ) eytdi iblīs nik secde kılımayşun diğec
(أَسْجُدُ لَهُ مِنْ خَلْقِكَ طَيْفَاتًا)

511.4 bi'l-ḥaḡdan yaraḡtan ādemge secde kılırmun mı dip (قَالَ) eytdi iblīs (أَرَأَيْتَكَ) ḡaber bir
miñe (هَلْ)

511.5 (الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ) minim üzerime ḡürmetli ve artuḡ kılığın ādemiñ şol mı miñe anarğa
secde

511.6 kılırğa emr kıldıñ ḡālbüklim min oğdan yarağılıvımdan anardan artuḡ idim dip
(لَسُنَّ أَخْرَجْتَنِي)

511.7 (إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ) eger mini kıyāmet künine ḡadar kiçüktürseñ (öltürmeşen)
(لَأَحْتَسِبَنَّ ذُرِّيَّتَهُ)

511.8 ādemiñ balalarını azduruv birlen ‘azāblarmun (إِلَّا قَلِيلًا) meger aznı ḡına
‘azāblamamız (allahü te‘ālā

511.9 hidāyet birgenlerini gine) (قَالَ أَذْهَبَ) allahü te‘ālā eytdi ey iblīs ḡaşd kılığın nerseñde
yür

511.10 (işle) (فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ) bes kimdür ādem balalarından siñe iyerse (فَأَنْ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ)
bes

511.11 düristlikde cehennem sizniñ (siniñ hem siñe iyergen ādemleriñ) cezālarıdur
(جَزَاءٌ مَوْفُورًا) kāmil

511.12 cezā birlen cezālanmış bolursız (وَأَسْفُوزًا) daḡı ey iblīs ḡorḡut sin (مَنْ اسْتَطَاعَتْ مِنْهُمْ)
ādemlerden

511.13 korkutuvni tilegen kişileri (بِمَوْتِكَ) bozukluğa ündeviñ sebebli (رَأَجَلْبَ عَلَيْهِمْ) dağı ādemler üzerine

511.14 kıçkır (بِغَبَابِكَ وَرَجْمِكَ) atlangan ve cayavlı azduruvda yardımçı bolgan ‘askerleriñ birlen (وَشَارِكُهُمْ)

511.15 (فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ) dağı ādemlerge mällarında ve balalarında ortak bol ya‘nī ḥarām kesbler birlen māl

511.16 ṭabarğa ve ḥarām yirge mālını şarf kıluvğa yükle dağı ḥarām sebebler birlen bala ḥāşıl itüvge yükle

511.17 (عَلَيْهِمْ) dağı ādemlerge yalğan va‘deler birlen va‘de kııl şanemler şefā‘at kıılır atalarıñız şefā‘at kıılır

511.18 dimek kibi bu sözlerde emr-i taqrī‘ için kilgen (وَمَا يَعْلَمُهُمُ الشَّيْطَانُ) dağı şeyṭān ādemlerge va‘de

511.19 kıılmas (الْأَعْرُورَ) meger bātınlı va‘de kıılır (أَنْ عِبَادِي) düristlikde minim ihlāşlı kıullarım (لَيْسَ لَكَ)

511.20 (وَكُفَىٰ بِرَبِّكَ) siniñ için ihlāşlı kıullarım azduruv üzerine kıudret yokdur (عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ)

511.21 (رَبِّكُمْ) dağı sinden şıgınuvda iş tapşırılımış boluv yüzinden rabbiñ yitdi (الْبَيْ) sizniñ rabbiñiz

511.22 şunday rabdür (بُرْجِي لَكُمْ الْفُلُكُ فِي الْبَحْرِ) sizniñ fā‘ideñiz için diñgizde kimelemleri yürütür

511.23 (لَتُبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ) allahniñ raḥmetinden fā‘ide isteviñiz için ya‘nī diñgizlerde sevda itüp yürüp fā‘ideler

511.24 ḥāşıl itüviñiz için (أَنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا) düristlikde sizniñ rabbiñiz sizge raḥmet kıluvçı boldı (وَإِذَا)

511.25 (فِي الْبَحْرِ) ve her kıayčan sizni zarar tutsa ya‘nī sizge baṭuv ḥavfi irişse (مُسْكُومُ الضَّرِّ)

511.26 (ضَلَّ مَنْ قَدَّعُونَ) köñilleriñizden ‘ibādet kıılğan nerseleriñiz (şanemleriñiz) gā‘ib bolur bes ol ma‘būdleriñizge

511.27 ündemessiz (الْآيَاتُ) meger ol allahğa ğına ündersiz (فَلَمَّا نَبَّأَكُمُ إِلَى الْبَرِّ) bes allahü te‘älâ qorquvdan

511.28 qutqarup qurı yirge çığarsa (أَعْرَضْتُمْ) tevħiden yüz döndürirsiz (وَكُلُّ الْإِنْسَانُ كُفُورًا) daħı âdem

I / 512

512.1 küfrân ni‘ met qıluvçı boldı (أَخَافْتُمْ) bes diñgiz qorquvından qutulğaçda emîn boldıñız mı (أَنْ)

512.2 (يَسْقَى بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ) allahniñ qurı yirniñ cānından öziñizni yutduruvından nitaki qārūnğa

512.3 boldı ya‘nī şuda helāk iterge qādir bolğan allah qurı yirde helāk itüvgede qādir bes şuda helāk

512.4 boluvdan qutuluv birlen gine emîn bolmañız (أَوْ يُرْسَلْ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا) yeise qurı yirde taşlarnı

512.5 ata turğan yılını allahniñ öziñizge yiberüvinden emîn boldıñız mı ya‘nī taşlı yıl yiberüvinden

512.6 (ثُمَّ لَا تَعْبُدُوا لَكُمْ وَكَيْلًا) muniñ soñında öziñiz için vekil tapmassız ya‘nī öziñizni saqlay turğan

512.7 iş tapşırılmış âdemni tapmassız (أَمْ أَمَنْتُمْ أَنْ يُعْبِدَكُمُ فِيهِ) yā ki allahniñ öziñizni diñgizge qaytaruvından

512.8 emîn boldıñız mı (تَأْوِيلَ أُخْرَى) ikinci mertebe (فَيُرْسَلْ عَلَيْكُمْ) bes ikinci mertebe diñgizde

512.9 bolğanda allahü te‘älâ sizge yiberür (فَمَا صَفَا مِنَ الرِّيحِ) yıldan her bir tiygen nersesini şındura turğan yılını

512.10 (فَيُغْرَقُكُمْ) bes allah sizni diñgizge baturur (بِمَا كَفَرْتُمْ) küfriñiz sebebli ya‘nī küfrân ni‘ met qıluvıñız

512.11 sebebli (**لَمْ لَانْجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا**) muniñ soñında bizniñ üzerimizge öziñiz için tabmassız (**بِئْسَ**) bizniñ

512.12 kılğan işimiz birlen (**نُبِيَعًا**) istegüçini ya' nī hiç kim bizniñ kılğan işimizni döndürüp sizge yardım

512.13 bire almas hem sizniñ için bizden intikām ala almas (**وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ**) ve taḥkik biz ādem

512.14 balalarını türlü ḥürmetler birlen ḥürmetledük ' aql birdük fehm birdük ve her bir nerseni bilüvniñ esbābnı

512.15 ve her nerseni añlavniñ esbābnı birdük ve her bir yirde bolğan nersege irkli kılduq (**وَمَمَّلْنَاهُمْ**)

512.16 (**فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ**) daḥı ādem balalarını qurı ḥayvānlarğa ve māşinālarğa yükledük diñgizde kimelerge

512.17 ve paraḥodlarğa yükledük (**وَوَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ**) daḥı biz ādem balalarını ni' metlerden rızqlandırduq

512.18 (**وَفَضَّلْنَاهُمْ**) daḥı balalarını artuq kılduq gālib boluv ve şerik boluv birlen (**عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ**)

512.19 (**خَلَقْنَا**) özimizniñ yaratқан nerselerimizden köpisi üzerine (**تَفْضِيلًا**) kāmil artuq kıluv birlen artuq kılduq

512.20 (**يَوْمَ**) şol künni beyān kıl ey muḥammed (**نَدَعُو كُلَّ إِنْسَانٍ بِإِمَامِهِمْ**) ol künde ādemlerni dünyāda iyergen

512.21 ādemleri birlen ündermiz ya' nī peygamberleri yā ki ' ālimleri yā ki kitābları yā ki dīnleri birlen

512.22 yā ki ' amel defterleri birlen meşelā filān peygamber ümmeti filān ' ālim kavmi yā ki filān dīn ve filān kitāb iyeleri

512.23 yā ki izgü ' amel yā ki yavız ' amel iyeleri dimek kibi yā ki ataları birlen ündermiz ma' nāsında bu tarik

512.24 ündevede ḥikmet ḥazret-i ' isānı uluğlav yā ki evlād-ı zinānı teḥcıl itmev (**فَمَنْ أَوْتِيَ كِتَابَهُ**)

512.25 (بَيْتِيهِ) bes kimdür ol kişiniñ ‘amel defteri oñ qolına birilse (فَأُولَئِكَ) bes ‘amel defterleri

512.26 oñ qollarına birilgen izgüler (يَقْرُونَ كِتَابَهُمْ) ‘amel defterlerini şādlanup oqurlar
(وَلَا يُظْلَمُونَ)

512.27 (فَقْتِيلًا) ve az ğına da şevāblarınıñ kimitilüvi birlen zılm qılınmaslar
(وَمَنْ كَانَ فِي عَاهِدَةٍ أَعْمَى) ve kimdür dünyāda

512.28 haqını körüvden şoqır bolsa (فَهُوَ فِي الْأَمْرِ أَعْمَى) bes ol kişi āhıretde hem şoqır bolur
(وَأَضَلُّ)

I / 513

513.1 (سَيِّئًا) dağı yol yüzinden adaşkuçıraq bolur ya‘nī dünyādağıdan artuq adaşkuçı bolur benū

513.2 şaķif kabilesi resūl ekremge “ biz siñe bī‘at biremiz bizge imtiyāzlar birseñ meşelā namāzımızda bğūlmesek

513.3 hem şanemlerimizi qolımız birlen vaṭmasaķ idi hem “لَات” digen şanem ‘ibādetinden bizni ṭymasañ hem mekkeni

513.4 arz-ı harem kılduķıñ kibi bizniñ çuķurımızni da harem kılsañ idi eger ‘arablar siñe ni üçün bundı iş

513.5 kıldıñ diseler miñe allahü te‘ālā şulay emr kıldı diseñ idi” didiler * şol huşuşda allahü te‘ālā

513.6 zıkr kılınaçaķ āyetni indürdi (وَأَنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ) düristlikde benū şaķiķ sini fitnege tüşürürge

513.7 yaķın boldılar (عَنِ النَّبِيِّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ) bizniñ siñe vaḥy kılgan nersemizden (hükmlerden)

513.8 (انْفَرَى عَلَيْنَا غَيْرَهُ) bizniñ üzerimizge vaḥy kılgan nerseden başķa nerseni iftirā kıluviñ üçün

513.9 (وَإِذَا لَأْتِغْفِرُوكَ حَلِيلًا) ve bu vaktde ya' nî benû şaķîflerniñ murādlarına iyergeniñ vaktde alar sini dost

513.10 tutarlar idi (وَلَوْلَا أَنْ تَبْتَغَاكَ) ve eger bizniñ sini çınlıkda bir kitüvimiz bolmasa idi (لَقَدْ كُنْتُمْ

513.11 (نُرْكُنُ إِلَيْهِمْ) taħķiķ ol benû şaķîflerge meyl kılurğa yaķın bolur idiñ (شَيْئًا قَلِيلًا) bir az nersede

513.12 ya' nî eger bizniñ 'işmetimiz siñe irişmegen bolsa idi benû şaķîflerniñ gāyet tırışup aldavları

513.13 üçün meyl kıluv şadedinde bolur idiñ likin 'işmetimiz irişdi de meyl kılurğa yaķında bolmadıñ (إِذْ أَلَاذِقْنَاكَ)

513.14 eger meyl kılusañ idi şol vaķt biz siñe tanutķan bolur idük (ضَعُفَ الْحَيَاةِ) tirüklük (dünyā) 'azābnı

513.15 (وَضَعُفَ الْمَمَاتِ) daķı ölüm (ve āķiret) 'azābnı (نُمَّ لَاتَجِدُكَ) munıñ soñında öziñ üçün tapmas idiñ

513.16 (عَلَيْنَا) bizniñ üzerimizde (نَصِيرًا) 'azābnı yiberüvde fā'ide birüvçini (وَأَنْ كَادُوا لَيَسْتَمِرُّوَنَكَ) daķı

513.17 düristlikde mekke ĥalkı sini kızgaturğa yaķın boldılar (مِنَ الْأَرْضِ) mekke yirinden (لِيُغْرِمُوكَ مِنْهَا)

513.18 mekke yirinden sini çıgaruv üçün (وَإِذَا) ve şol vaktde ya' nî eger sini mekke yirinden çıgarsalar (لَا يَلْبِغُونَ)

513.19 (عَلَانِكَ) siniñ soñında özleri de mekkede turmaslar (الْأَقْيِلًا) meger az zamān ğına tururlar hem şol revişçe

513.20 boldı çünki hicretten bir yıldan soñ bedr şoğışında özleri de helāk boldılar (سَمَّهَنَّ) allahniñ seneti

513.21 ('ādeti) dür bu senet ya' nî aralarından peyğamberlerini çıgarğan ümmetni helāk kıluvnı allahü te'ālā 'ādet kıldı

513.22 (قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ) taḥkik biz yiberdük sinden ilk (مِنْ رُسُلِنَا) resüllerimizden ol resüller için de senetimiz

513.23 şulay boldı ya'nī resüllerimizni yurtlarından kuvğan ümmetni helāk kılduḡ (وَلَا تَجِدُ لَسُنَّتِنَا نَعْوِيَاتًا)

513.24 ey muḡammed bizniñ 'ādetimiz için özgerüvni tapmazsun ya'nī sini tuvğan yurtıñdan çıġargan kāfirlerni de

513.25 helāk iterimiz * allahü te'ālā farz namāzlar ḡaḡında hem teheccüd namāzı ḡaḡında zikr kılınaçaḡ āyetni indürdi (أَقِمِ الصَّلَاةَ)

513.26 ey muḡammed namāz oḡu sin (لِلْمَلُوكِ الشَّمْسِ) kuyaş tüşlikde avışkan vaḡtde (إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ) kiçniñ

513.27 ḡaranġılıḡı ḡarşı kilgenge ḡadar ya'nī soñġı yassı' vaḡtine ḡadar bu mü'ālā' age binā' bu āyet biş vaḡt

513.28 namāzı da şāmil bola çünki tüş avışkan vaḡtdan ḡaranġı bolġan vaḡtḡa ḡadar üyle ikindi aḡşām yassı' kire

513.29 irte namāzı özi şariḡ mezkūr eger delük şemsden kuyaş baḡuvnı alsaq üyle birlen ikindini

I / 514

514.1 bu āyet şāmil bolmay meġer üç namāzı ġına şāmil bola (وَقُرْآنَ الْفَجْرِ) daḡı tañ namāzını oḡuv allahü te'ālā namāzdan

514.2 rukū' secde birlen ta'bir itdüki kibi ḡırā'at birlen de ta'bir itken bu ta'birniñ sebebi ḡırā'atniñ namāzdan

514.3 rükn boluvı yā ki irte namāzınıñ ḡırā'atınıñ uzun boluvıdur (أَنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ) düristlikde tañ namāzı

514.4 (كَانَ شَهْرًا) kiçki ve kündizġi feriştelerniñ ḡāzir bolmışı vaḡt boldı yā ki namāz oḡuvçılarnıñ köpisiniñ

514.5 ḡāzir bolmış vaḡti boldı bu ḡadarısı farz namāzı beyān boldı ammā teheccüd namāzı zikr kılınaçaḡ āyetde (وَمِنْ)

514.6 (الليل) dağı kiçniñ ba'zısından (فَقَوَّعْتَهُ بِهٖ) bes kiçniñ ba'zısında teheccüd namāzını oquğıl (نَافِلَةٌ لِّكَ) ol

514.7 teheccüd namāzı siniñ üçün biş vaqt namāz üzerine artdurılğan namāz bolğan hālde bu āyetden bilindi

514.8 teheccüd namāzınıñ resül allahğa farz boluvı ammā ümmetne senet digenler (عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ) rabbiñniñ

514.9 sini qobaruvı vācib boldı (مَقَامًا مَّحْرُومًا) maqtalmış orunda (şefā'at maqāmı murād digenler)

514.10 (مُتَمَكِّلٌ صَدَقَ) dağı ey muḥammed eytsün ey rabbim mini qabрге kirit (وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِي) öziñ rāzī

514.11 bolğan kiritüv birlen (وَأَخْرِجْنِي مِّنْهُ) dağı mini qıyāmet küñinde qabrden çığar öziñ rāzī bolğan

514.12 çığaruv birlen yā ki öziñ rāzī bolğan kitüv birlen medīnege kirit hem öziñ rāzī bolğan çığaruv birlen

514.13 mekkeden çığar ma'nāsında (وَأَجْعَلْ لِّي مِنْ لَدُنْكَ) dağı minim öz ḥuzūrıñdan qıl (سُلْطَانًا نَّصِيرًا)

514.14 düşmānlarıñ zararına miñe yardım bire turğan delilni ve quvvetni (وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ) dağı ey muḥammed 'aleyhi's-selām

514.15 eyt sin ḥaqlıq (islām) kildi (وَزَهَقَ الْبَاطِلُ) dağı bāṭıl (şirk) kitdi ve bitdi dip (إِنَّ الْبَاطِلَ)

514.16 (كُلُّ زُهْرٍ قَا) düristlikde bāṭıl kitküçi ve bitküçi boldı (وَنُنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ) dağı qurāndan indürürmiz

514.17 biz (مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ) qalb avruvlarına şifā' bolğan nerseni (2) hem raḥmet bolğan nerseni (لِلْمُؤْمِنِينَ)

514.18 mü'minlerge (وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ) dağı küfr sebebli zulm qıluvçılarga artdurmas ol qurān (الْأَخْسَارًا)

514.19 meger zararını ğına artdurur (وَأَذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ) ve her qayçan bir ādemge baylıq ve selāmetlik birlen en'ām

514.20 kılsak (أَعْرَضَ) allahnı zıkrden yüz döndürür (وَنَّا بِجَانِبِهِ) dağı iñ başnı bürür ya' nî

514.21 tekebbürlenür (وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ) ve her kıyçan ādemni yavızlık (açlık ve avruv) tutsa (كَانَ يَتُوسَّ) allahnıñ

514.22 rahmetinden ümîd kisüvçî bolur (قُلْ) eyt sin ey muhammed (كُلُّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكَلْتَهُ) her bir ādem öziniñ

514.23 ihtiyār kılgan yolında ‘amel kıılır (فَرَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَن) bes sizniñ rabbiñiz şol ādemni bilgüçirekdür

514.24 (هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا) ol ādem yol yüzinden könilgüçirekdür ya' nî her kimniñ kışdını bilür (وَيَسْأَلُونَكَ)

514.25 (عَنِ الرُّوحِ) ve ey muhammed yehüdler sinden cannıñ nerse idükinden şorarlar (فَلِلرُّوحِ مِنْ أَمْرِ رَبِّي) ey muhammed

514.26 cevābda eyt sin cān rabbimniñ kün digen emri birlen bolğan nerselerdendür * bir vaqtde yehüdler kıreyşlerge

514.27 eytdiler muhammed ‘aleyhi’s-selāmdan aşşāb-ı kehfni hem zü'l-karneynni hem rūhnı şorañız hemmesinden cevāb virse yā ki

514.28 (2) bu orunda hem de kıurān-ı şerīfde mundan kıala altı orundağı şifā digen sözler her birisi de mü'minlerniñ köñillerni tekebbürlik

514.29 kıased kibi kıastalıklarden şifā dimekdür... ammā ten avruvuna dārū şifāsı kibi şifā bola diygine hem de anı oқыp tükürüvde ten

514.30 kıastalığıne şifā demek tügildür gāfil bolunmasun kıurān-ı şerīfni alay kıorlav yaramaydur. ş.h.

I / 515

515.1 hiç birsenden cevāb birmese peygamber bolmas ve eger ba'zısından cevāb birüp ba'zısından cevāb birmese peygamber

515.2 bolur didiler * kıreyşler resül allahdan bu üç nersenı şoradılar resül allah aşşāb-ı kehf birlen zü'l-karneynden

515.3 cevāb birdi cānınıñ emrini mübhem kııldı tevrātda hem mübhem idi ba'zılar rūhdan cebrā'il ‘aleyhi’s-selām

515.4 ba‘zılar başka nerseler murād digenler (وَمَا أُوْتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ) ve siz ‘ilmden birilmiş bolmadıñız

515.5 (الْأَقْلِيلَا) meger az gına birildiñiz (وَلَكِنْ شَقَا) ve eger tilesek biz (لَقَدْ هَبَبْنَا بِاللَّيْلِ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْكَ)

515.6 siñe vaħy kılğan nersemizni yiberürmiz ya‘nī qurāñnı kâğıdlerden ve kökrelerden alurmız (ثُمَّ لَا تَجِفُّ)

515.7 (لَكَ) muniñ şoñında öziñ üçün tabmazsun (بِهِ) ol qurāñnı kâğıdlerden ve hâfızlardan alganniñ şoñında

515.8 (الْأَرْحَمَةَ مِنْ رَبِّكَ) likin qurāñnı kaldurduq (وَكَيْلَا) iş tapşırılmış zātını (عَلَيْنَا) bizniñ üzerimizde

515.9 rabbiñden raħmet üçün (أَنْ فَضَّلَهُ) düristlikde allahü te‘ālāññı fażlı (كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا) siniñ üzeriñe uluğ boldı

515.10 (قُلْ) eyt sin ey muħammed (لَمَنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ) eger ādem birlen cin cıylup ittifaq kılısalar

515.11 (عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ) feşāhatde ve belāgatde bu qurāñnıñ meşelni kitürüvge (لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ) bu qurāñnıñ

515.12 meşelni kitüre almaslar (وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ) gerçi ādemler birlen cinlerniñ ba‘zısı bolsa da (لِبَعْضٍ) ba‘zısına

515.13 (ظَهْرًا) yardım birüvçi (وَلَعَدَّ صَرْفَنَا لِلنَّاسِ) ve taħkik biz türlü vechler birlen ādemlerge kat kat beyān

515.14 kıldıq (فَهَذَا الْقُرْآنِ) bu qurāñda (مِنْ كُلِّ مَثَلٍ) her bir ġarib boluvda meşel kibi bolğan ma‘nādan (فَأَبَى)

515.15) bes ādemlerniñ köpisi ol meşelden baş tartdı (الْأَكْفُورًا) meger inkārdan baş tartmadı

515.16 (وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ) daħı mekke ehli eytdiler biz siñe imān kitürmeymiz (مَعَى تَفْجُرُ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ)

515.17 bizniñ üçün yirden yarup çıgarğanuvıña qadar (يُنْبِئُكَ) çişmelerni (أَوْ تَكُونَ لَكَ) yā ki siniñ üçün

515.18 bolğanğa qadar (جَنَّةٍ مِنْ نَجِيلٍ دَعَبٍ) ħurmadan ve yözimden bolğan baqçalar (فَنَقَّبِعِرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا) bes ol

515.19 baqçalarnıñ ortasından ağızursun yılğalarnı (تَفْجِيرًا) ağızmaq birlen (أَوْ تَسْقُطُ السَّمَاءُ) yā ki kökden

515.20 tüşkenge qadar (كَمَا زَعَمْتَ) niteki sin öziñ şulay gümān kıldıñ (عَلَيْنَا) bizniñ üzerimizge (كَسَفًا)

515.21 kisekler (أَوْ تَأْتِي بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةَ قَبِيلًا) yā ki öziñniñ da‘ vā qılğan nerseñniñ düristligine allahnı dağı

515.22 feriştelerni kefil itüp kitürgenge qadar (أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرُفٍ) yā ki siñe altundan üy bolğanğa

515.23 qadar (أَوْ تَرْفَى فِي السَّمَاءِ) yā ki kökke aşqanıña qadar (رَكَنَ نُؤْمِنَ لِرُفَيْكَ) dağı siniñ kökke aşuvıñ

515.24 üçün gine imān kitürmeymiz (هَاقِي تَنْزِيلَ عَائِنَا كَقَابَا) bizniñ üzerimizge kökden kitāb indürgeniñe qadar

515.25 (نَقْرُوهُ) oqurmız biz ol kitābnı ol kitāb içinde siniñ rast peygamber idükiñ yazılğan bolsun

515.26 (قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ) ey muħammed eyt sin rabbimni kāmil pāklav birlen paklaymun (أَلَا هَلْ كُنْتُ)

515.27 (بَشَرًا رَسُولًا) meger başqa ādemler kibi ādem boldım hem başqa peygamberler kibi boldım bu işler ādem

515.28 qolından kileçek işler tügil (وَمَا أَمْنَمُ النَّاسُ أَنْ يُؤْمِنُوا) ādemlerni imān kitürüvden tıymadı (أَدْبَاءَهُمْ)

515.29 (أَلَا أَنْ قَالُوا) meger ādemlerge ħaqlıqğa köndürüvçi qurān kilgen vaqtde (أَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ نَبِيٌّ قَدْ قَالَ أَتَى عَلَى الْكَافِرِينَ) meger ādemlerniñ

I / 516

516.1 eytüvi tıydı (أَبَعَثَ اللَّهُ بُشْرًا رَسُولًا) eyā allahü te‘ālā ādem bolğan peygamber yiberdi mi ya‘nī muḥammed ‘aleyhi’s-selāmge

516.2 imān kitürüvden kāfirlerni hiç nerse tıymadı ve hiç şübhelere qalması meger allahniñ ādemden peygamber

516.3 yiberüvni inkār itüvleri tıydı (قُلْ) ey muḥammed kāfirlerniñ bu şübhelere yiberüvde eyt (لَوْ كَانُوا كَانُوا)

516.4 (بِمَشُورِنَا مُطَهَّرِينَ) ol ferişterler ādem balaları kibi (فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةً)

516.5 yirde turğanları hālide bolsalar idi (لَنَزِّلْنَا عَلَيْكُمْ) ol ferişterler üzerine indürür idük (مِنَ السَّمَاءِ)

516.6 kökden (مَلَكًا رَسُولًا) peygamber bolğan ferişteni ammā yirde ādemler bolduğundan ādemden bolğan peygamberler yiberdük

516.7 çünki elbette ülfet tenāsüb cinsdeşler arasında bola (قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ) ey muḥammed eyt sin kāfirlerge allah yiter

516.8 (شَهِيدًا بَيْنَكُمْ) minim birlen sizniñ arañızda şahid boluv yüzinden ya‘nī peygamber boluvıma şahid boluv

516.9 yüzinden allah kifāye qıla (أَنَّهُ) düristlikde ol allah (كَانَ) boldı (بِعِبَادِهِ) öziniñ bendeleriniñ

516.10 hāllerini (وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ) bilüvçi ve körüvçi (وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ) ve kimdür ol kişini allah haqq yolğa köndürse (أَخْبِيرًا بِصِيرًا)

516.11 (وَمَنْ يَضَلَّ) ve kimdür allahü te‘ālā ol kişini haqq yoldan (فَهُوَ الضَّالُّ)

516.12 azdursa (فَلَنْ تَجِبَ لَهُمْ) bes allahü te‘ālā haqq yoldan azdurğan ādemler üçün tapmassun (أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ)

516.13 allahdan başka yardımçilerini (وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ) dağı ol haqq yoldan adaşkan ādemlerini

516.14 kıyāmet küninde yüzleri üzerine (yüz töpen) qobarurmız * resül allahdan niçük yüzleri üzerinde yürürler

516.15 dip şoralduqda “ayaqları üzerinde yürütürge küçi yitken allahniñ yüzleri üzerinde yürütürge de

516.16 küçü yiter” didi (فَمَيَّا وَبُكْمًا وَصَمًّا) şokırlar hem tilsizler ve çoqraqlar bolğanları hâlde qobarurmız

516.17 (مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ) bu ādemleriniñ baraçaq orunları cehennemdür (كُلَّمَا خَبَتْ) qayu gına zamān ol cehennemniñ

516.18 yalqunı başılsa (زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا) alarğa cehennemniñ qızuvını artdururmız ya‘nī cehennem oşınıñ tirilerini

516.19 ve itlerini yandurup bitürüvi sebebli yalqunı başılsa tiriler ve tenlerini almaşdurup yañadan cehennemniñ

516.20 yalqunı kuvvetlerimiz (ذَلِكَ جَزَاءُهُمْ) bu revişçe yanduruv alarnıñ cezāsıdır (بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا) bunıñ sebeblidür

516.21 ol cezā düristlikde ol ādemler kâfir boldılar inkār itdiler (بِآيَاتِنَا) bizniñ āyetlerimizi (وَقَالُوا)

516.22 dağı eytdiler (أَتُنَاكُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا) eyā her qayčan biz çürügen süyekler ve taralğan tofraqlar bolsaq

516.23 (أَفَتُنَاكُنَّا لَمَبْعُوثُونَ) eyā biz qobarılmış bolurmız mı (خَلَقْنَا جِبَدًا) yāñi halk bolup diyü ya‘nī bu ‘azāb

516.24 alarğa şol sözlerni eytövləri üçün (أَوَلَمْ يَرَوْا) bilmediler mi bu ba‘şni inkār itövliler (أَنَّ اللَّهَ الَّذِي)

516.25 düristlikde şunday allahke (خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) köklerni ve yirlerni yaratdı (قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ)

516.26 (مِثْلَهُمْ) uluğ bolğan köklerni ve yirlerni yaratқан allahniñ özleriniñ meşelni yaratuvğa küçi yitküçi

516.27 idükni bilmediler mi elbette bendelerini yaratuv köklerni ve yirlerni yaratuvdan ağır tügil hem kıyāmet kün

516.28 kıyāmetden yaratuvda dünyāda başlap yaratuvdan ağır tügil (وَجَعَلْ لَهُمْ أَجَلًا) dağı allahü te‘ālā özleri üçün

516.29 ölüm yā ki kıyāmet müddetni kıldı (لَا رَيْبَ فِيهِ) ol müddetde şik yoğdur (فَأَبَى الظَّالِمُونَ) bes küfr

I / 517

517.1 sebebli özlerine zulm kıluvçılar haqını kabül itüvden baş tartdı (الْأَكْفُورًا) meger haqını

517.2 inkārdan baş tartmadılar (قُلْ) eyt sin ey muğammed (‘aleyhi’s-selām) (لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ) eger siz kāfirler

517.3 mülklenseñiz idi (خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي) rabbimniñ rağmetiniñ hazīnelerini (أَذَا لَأَسْكُنْتُمْ) şol vaqtda

517.4 hem siz saranlık kıluv idiñiz (غَشِيَّةَ الْأَنْفَاقِ) ittifağ sebebli ol hazīnelerniñ bitüvinden korkup

517.5 (وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى) ve tağkık bir müsāğa (وَكُنَّ الْإِنْسَانُ قَتُورًا)

517.6 birdük (تَسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ) zāhir bolğan toğız türlü mu‘cizelerni 1 ‘aşā (tağak) 2 yed-i beyzā

517.7 (kuyaş kibi ağ qol) 3 cerād(çikirtke) 4 qamel (yir bitleri) 5 zafāda‘a (bağalar) 6 dem (qan)

517.8 7 inficārü’l-mā’i mine’l-ğacer (taşdın şuv çığuv) 8 (infilāku’l-bağr) (diğizniñ yarılıvı) 9 netqu’l-tūr

517.9 ‘alī benī isrā’īl (benū isrā’īl üzerine tūr tağınıñ silkinüvi) yā ki toğız āyetden murād bütün milletler

517.9 üçün ‘āmm bolğan toğız türlü hük-m-i ‘ibādetde 1 allahğa hiç nersenı şerik kılmav 2 hiç orlamav

517.10 3 ašlā zinā kılmav 4 haqsız kiři öltürmev 5 sa' r kılup kişiğe zarar kılmav 6 rubā aşamav 7 bir ādemni

517.11 öltürtüv üçün sultānğa çaqmav 8 'afif ve 'afifelerni zinā birlen sökmev 9 ve şoğışdan kaçmav niteki

517.12 resül allahdan bir yehūdī şorağaç şol revişçe beyān itken hem sū'ālden artdurup şenbe kün günāh kılmavğa

517.13 lāzım bolıñız digen yehūdī taşsın itüp resül allahnıñ qolunı ve ayağını öbdi digenler
(فَأَسْتَلُّ بَنِي)

517.14 (أَدْبَاغَهُمْ) bes ey muhammed isrā'ıl balalarından dınleriniñ hālinden şora (اسْرَائِيلَ) isrā'ıl balaları siñe

517.15 kilgen vaqtda (فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ) bes mūsā 'aleyhi's-selāmğa fir'avun eytdi
(أَنِّي لَأَظُنُّكَ بِأَمْرِي مُسْتَهْرَبًا)

517.16 düristlikde ey mūsā sini sihr zaħmeti qağılğan bir ādem diyü bilemün (قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ) hāzret-i mūsā

517.17 eytdi ey fir'avun taħķiķ sin bildiñ (مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ) bu 'alāmetlerni hiç kim indürmedi
(الْأَرْبُ)

517.18 (السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) meger köklerniñ hem yirlerniñ rabbisi bolğan allahü te'ālā indürdi
(بِضَائِرٍ) zāhirler

517.19 bolğan hālde minim rast idükimni bu 'alāmetler siñe körsetür (bildürür) likin sin düşmāñlıķ ve qarşılıķ

517.20 kılasun (وَأَنِّي لَأَظُنُّكَ) dağı düristlikde min sini zann kılam (يَا فِرْعَوْنُ) ey fir'avun
(مَتَّبِعِرًا)

517.21 izgülikden kisilmiş ve yavızlığı tabi'ī bolmış ādem diyü (فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِزَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ) bes

517.22 fir'avun mūsānı hem benū isrā'ılni mışır yirinden çığaruvnı tiledi (فَأَعْرِضْنَا عَنْهُمْ جَمِيعًا) bes biz

517.23 fir'avunni hem fir'avun birlen birge bolğan ādemlerni (kıbñlerni) hemmesini şuğa bařurduķ ve helāk itdük

517.24 (رَقَلْنَا مِنْ بَعْدِهِ ابْنَيْ إِسْرَائِيلَ) dağı fir‘avunlarını Şuğa bađurđan Őoñından isrā’il balalarına eytdük (أَسْكُنُوا)

517.25 (الْأَرْضِ) mışır yirinde turıñız diyü (فَأَذِجَاءُ وَعَدُّ الْأَمْزَةِ) bes her şayçan āñiret (ķıyāmet) niñ va‘desi bitse

517.26 (جَمَعْنَا بَيْنَكُمْ لِنُفِيقًا) sizni türlü řatnaŐkan cemā‘atler itüp ĥuzūrımızđa kitürürmiz ya‘nı sizni fir‘avunlar birlen

517.27 řatnaŐkanıñız ĥâlde ĥuzūrımızđe kitürürmiz de Őoñra sizniñ izgüleriñizni yavızlarıñızdan ayururmız

517.28 ve aralarıñızda ĥaķlıķ birlen ĥükm ķılurmız (وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ) dağı biz řurānı ĥaķlıķ birlen indürdük (وَبِالْحَقِّ)

I / 518

518.1 (نَزَّلَ) hem řurān ĥaķlıķ birlen indi (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ) dağı ey muĥammed biz sini yibermedük (الْأَمْبَسْرًا وَنَفِيرًا) meger

518.2 boy Őunđan ādemđe ucmaĥ birlen süyünç birüvçi itüp boy Şunmağan ādemni tamuğ birlen ķorkıtuvçı

518.3 itüp yiberdük (وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ) dağı řurānı ayurup ayurup indürdük (لِتَقْرَأَ عَلَى النَّاسِ) řurānı ādemler

518.4 üzerine siniñ oķuvıñ üçün (عَلَى مَكْتَبٍ) mühlet ve aķrunlıķ üzerine (وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا) dağı řurānı kirek

518.5 şadarınça indürmek birlen indürdük (قُلْ) eyt sin ey muĥammed ‘alehi’s-selām (آمِنُوا بِهِ) kirek řurānđa imān kitüriñiz

518.6 (أَوْ لَا تَتُؤْمِنُوا) yā ki řurānđa imān kitürmeñiz her ikisi berāber çünki sizniñ imān kitürüviñiz řurānđa kemāleti

518.7 artdurmay imāndan tıyılıvıñız řurānđa kimçilik kitürmey (إِنَّ النَّبِينَ) düristlikde Şunday ādemler

518.8 (أَوْثُرُوا الْعِلْمَ) ol ādemlerge ‘ilm birildi (مَنْ قَبْلَهُ) qurān inüvden burun ya‘nī ehl-i kitābniñ ötkendegi

518.9 kitābları oqup ‘ālim bolğanları (إِذَا بَدَأْتُمْ بِالْحَدِيثِ عَلَيْهِمْ) her qayçañ alar üzerine qurānı oqulsa

518.10 (يَخْرُجُونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا) iyekleri (yüzleri) üzerine secde qılğanları hâlde tüşerler ya‘nī siz mekke

518.11 kāfirleriniñ qurānğa imān kitermevlerinden ni zarar sizden artuğraq ādemler imān kitürdiler

518.12 ma‘nāsında (وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا) dağı ehl-i kitābniñ ‘ālimleri eytürler rabbimizni va‘desine hilāflıq

518.13 qıluvdan pāklaymız (إِنْ كُنَّا وَعَدُّ رَبَّنَا) düristlikde rabbimizniñ va‘desi boldı (لَمَعْمُولًا) şiksiz qılınmış

518.14 boldı (وَيَخْرُجُونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ) dağı ehl-i kitābniñ ‘ālimleri iyekleri (yüzleri) üzerine

518.15 yığlağanları hâlde tüşerler (وَيَزِيدُهُمْ حُشُوعًا) dağı ol qurānı işitüv alarğa allahdan qorquvni

518.16 artdurur allahü te‘ālā namāzda qırā’atnı aqrun ve kıçqurup oquv haqında zıkr qılınacaq āyetni indürdi

518.17 (قُلْ ادْعُوا اللَّهَ) eyt sin ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām kirek allah diyü ündeñiz (أَدْعُوا الرَّحْمَنَ) yā ki raḥman diyü

518.18 ünde ya‘nī kirek yā allah diyüñiz ve kirek yā raḥmān diyüñiz(أَيُّهَا تَدْعُرَا) bu iki ismniñ kirek kayusı birlen

518.19 ismleñiz (قُلِّهِ الْأَسْمَاءُ الْعُسْطَى) bes ol allah üçündür körkem ismler ya‘nī allah yā ki raḥman isminiñ

518.20 kayusı birlen tesmiye kılsañız da körkemdür * bu āyetniñ ebū cehl işitkeniñ şoñında eytdi muḥammed özi

518.21 yā allah yā raḥman diyü iki ma‘būdñı zıkr ite özi bizni iki ma‘būd tutuvdan tıydı didi şundan

518.22 şoñ bu mezkr āyet indi * resül allah her namāzda qırā’atnı kıçqurup oquydur idi müşrikler işitkeç

518.23 haḳāret kıldılar şundan şoñ allahü te‘ālā zıkr kılınaçaḳ āyetni indürdi
(وَلَا تُجَاهِرُوا بِصَلَاتِكُمْ) ve ey

518.24 muḥammed müşrikler işitürlik namāzıñnı (kırā‘atnı) kıçķurup oḳuma yā ki her
namāzñnı kırā‘atnı kıçķurup

518.25 oḳuma (وَلَا تُخَافَتُ بِهَا) daḫı namāzıñnıñ kırā‘atnı arıñdaḡı kişi işitmeslik itüp aḳrun da
oḳuma yā ki

518.26 her namāzıñnıñ kırā‘atnı yaşrinde oḳuma (وَأَبْتَعْتَنَ ذَلِكَ سَبِيلًا) kırā‘atnı artuḳ kıçķurup
oḳuv birlen artuḳ

518.27 yaşrin oḳuv arasında ortaça bolğan yolnı iste yā ki her namāzıñnıñ kırā‘atnı kıçķurup
oḳuv birlen ve her

518.28 namāzñnı kırā‘atnı yaşrin oḳuv arasında ortaça bolğan yolnı iste ya‘nī ba‘zı namāzıñnı
kıçķurup

518.29 oḳuv meşelā ırte ve aḫşām hem yassı‘ namāzlarıñnı ve ba‘zı namāzıñnı aḳrun oḳuv
meşelā öyle ve ikindi

I / 519

519.1 namāzlarıñnı (وَوَكَّلَ اللَّهُ الْكَلْبَ) daḫı eyt sin ey muḥammed her maḳtav şunday
allahğa bolsun (لَمْ)

519.2 (بِتَقْوَىٰ وَكَلَامٍ) ol allahü te‘ālā yehüdler naşārālar hem benū belḡ-i ze‘am kılgança bala
tutmadı (وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ)

519.3 daḫı müşrikler ze‘am kılgança allahü te‘ālāge mülkinde şerik bolmadı
(وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ) daḫı ol

519.4 allah üçün ḫorlıḳnı yiberüvde yademçi bolğan zāt bolmadı ya‘nī allahü te‘ālāde zillet
bolmadı şunıñ

519.5 üçün zilletni yibere turğan yademçiye muḫtāc bolmadı (وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ) ve ey
muḥammed ol allahü te‘ālānı

519.6 kāmil uluḡlav birlen uluḡla sin ya‘nī her bir kemālet şıfatları birle muttaşif her bir naḳış
şıfatlerinden pāk

519.7 her nersege küçi yitküçi her nerseni “bar bol!” diyü eyle bar kıluvğa kudreti kâmil bolğan allahü te‘âlânı

519.8 her vaqıtde şunday kudretleri ile fikrlep anıñ mañlûqleri toğrısında fikrde bolğıl !

519.9 1325 nçi hicriye 2 nçi muharrem, mîlâdî 1907 nçi fevrâl birinde yençsenbe “ kurân-ı şerîf

519.10 tefsîrinden 1 nçi nışf-ı cüz’-i evveli tamâm boldı” haqq te‘âlâ şol künde şurü‘

519.11 idilmiş ikinci yartısını tamâm itüvni de müyesser kılgay idi âmîn!

519.12 müfessiri: ofa göbirması, menzele oyazı, iski kâşir volustı

519.13 yaşşıbay qaryesinde imâm ve müderris şeyhü’l-islâm bin esedu’l-lah el-hamîdî

519.14 (ebü ‘abdü’l-eħad) el-takvî(?)

519.15 muşahhipler: (

519.16 (feyzü’l-‘ayân bekrî

519.17 (‘abdu’l-ħuddūs faħrî

I / 520

1 tefsir “ el-itkân” fihristi.

2 nci beytten 9 nciğe kadar kıurânda bolğan aĥkâm âyetleriniñ şanı beyân idilmiş.

pāreler	sūreler	sūre ismleri	beytler	pāreler	sūreler	sūre ismleri	beytler
	1nçi	fātiĥa	10	10nçi			334
	2nçi	baĥara	11		9nçi	tevbe	343
2nçi			52	11nçi			367
3nçi			98		10nçi	yūnus	379
	3nçi	āl-i ‘imrān	112		11nçi	hūd	398
4nçi			131	12nçi			399
	4nçi	nisā’	157		12nçi	yūsuf	420
5nçi			167	13nçi			430
6nçi			204		12nçi	ra‘d	444
	5nçi	mā’ide	211		14nçi	ibrāhīm	456
7nçi			236	14nçi			466
	6nçi	en‘ām	249		10nçi	hicr	467
8nçi			270		16nçi	naĥl	475
	7nçi	a‘rāf	287		17nçi	benī isrā’īl	501
9nçi			301	15nçi			
	8nçi	enfāl	325				

II / 1

1.1 kūrān tefsiri k̄azan tilinde

1.2 el-itk̄ān

1.3 el-cild eṣ-ṣānī

1.4 tercümetü'l kūrān

1.5 ufa gūbirnasi menzile oyazı yahşıbay k̄aryesinde (imām ve müderris

1.6 şeyhü'l-islām bin esdu'l-lah el-ḥamīdī) niñ ḥidmet-i k̄alemiyesindendür.

1.7 maḥbu'at-ı kerīmi k̄azanda

1.8 kend muṣārifleriyle 1911 sene

1.9 bul "el-itk̄ān" el-ḥamīdī attı kūrān tefsiri 1911- cılında k̄azan k̄alasında

1.10 başılğan eken. ekinşi ret 1984 cılı ofset edisi arkılı stanbul k̄alasında

1.11 başıldı. düzeltip bastırğan ḥālīfā altay k̄arap şıkkan delilkan canaltay

1.12 bu el-itk̄ān" adlı tefsir 1911'de Kazan şehrinde

1.13 k̄azan şivesi ile basılmış olup, ikinci defa 1984'te ofset

1.14 usulüyle İstanbul'da basılmıştır.

1.15 Basıldığından bu yana yetmiş yıl geçmiş ve aynı zamanda elden ele çok okunmuş olduğundan, kağıdı oldukça yıpranmış, bazı yazıları silinmeye başlamıştır.

1.16 Asıl nüshasından filimi çekildikten sonr, uzun zaman

1.17 Çalışılarak tashih edilmiştir.

1.18 Tashih ederek bastıran : Halife Altay

1.19 Gözden geçiren: Delilhan Canaltay

1.20 ADRES: Kazak kenti Altay Sokak No:2

1.21 Güneşli Bakırköy İstanbul

1.22 TÜRKİYE

II / 2

2.1 kūrān tefsiri kıazan tilinde

2.2 el-itķān

2.3 fi

2.4 tercümetü'l kūrān

2.5 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

2.6 eūzū bi'l-lahi mine'ş-şeyṭānir'r-racīm

2.7 allahnıñ raḥmetinden sürülmüş şeyṭānnıñ yavızlıķından allahğa şıgınamun

2.8 “bismi'l-lahi'r-raḥmāni'r-raḥīm”

2.9 dünyada her bir bendege āḥiretde özi dost körgen bendelerge gine raḥmet kıluvçı allahnıñ

2.10 ismi birlen başılaymun bu tercemeni

2.11 on sikizinçi sūre kehf sūresi mekkede ingen cem'ı yüzde on āyet

2.12 (أَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ) körkem şıfat birlen mevşūf boluv şundayım allahğa şābitdür (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي)

2.13) ol allah öziniñ kıulı muḥammed şallallāhü te'ālā 'aleyh ve sellem üzerine kūrānnı indürdi

2.14 (وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا) daḥı ol kūrān için aşıla kekrilik kılmadı ya'nı lafzında kimlik

2.15 ve ma'naları arasında münāfāt bolmadı (قِيَمًا) toğrı ve mu'tedil bolğan ḥāilde indürdi ya'nı kūrānda

2.16 ifrāṭ-ı tefriṭ bolmadı (لِيُنْفِرَ بِأَسَاطِيدِهِ مِنَ الدُّنْيَا) allahü te'ālā kıulnı muḥammed 'aleyhi's-selām üzerine

2.17 kūrānnı indürdi özinden şādır bolğan қаṭı 'azāb birlen kāfirlerni қorқutuv için (وَيُبَشِّرُ)

II / 3

- 3.1 (يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ) dağı şundayın mü'minlerge süyünç birüv için (الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ) ol mü'minler izgü
- 3.2 işlerni kıllurlar (أَجْرًا حَسَنًا) düristlikde izgü işlerni kılgan mü'minlerge bolur (أَنْ لَّهُمْ) körkem yal ya'nî
- 3.3 cennet ya'nî şol revişçe süyünç birüv için (مَا كُنْتُمْ فِيهِ أَبَدًا) ol körkem cerde (cennetde) mengü turğanları
- 3.4 hâlde (وَيُنْفِرَ الَّذِينَ) dağı şundayın âdemlerni (kāfirlerni) qorqutuv için allahü te'ālā qurānı indürdi (قَالُوا)
- 3.5 (اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا) ol âdemler allah özine bala tuttı (ya'nî feriştelər allahıñ kızları yā ki 'isā allahıñ
- 3.6 oğlı) didiler (مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ) bu sözni eytken kāfirler için bu sözni bilüv yoqdur ya'nî gāyet
- 3.7 nādānlıqlarından gına eytdiler (وَالْأَبَاءَهُمْ) dağı bu kāfirlerniñ ataları için de bu sözni bilüv yoqdur ya'nî
- 3.8 ataları da bu sözni gāyet nādānlıqlarından gına eytdiler (كَبُرَتْ كَلِمَةً) söz yüzinden bu sözləri küfrde
- 3.9 uluğ boldı (تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ) bu söz kāfirlerniñ ağızlarından çıqdı (أَنْ يَقُولُوا الْأَكْذَابَ) kāfirler
- 3.10 bu sözlerinde itmesler meger yalgannı eytürler (فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ) ey muḥammed taḥkik sin öziñni helāk itüvçi
- 3.11 sün (عَلَىٰ آثَارِهِمْ) kāfirlerniñ şöñinda (أَنْ لَمْ يُوْمِنُوا بِهِنَا الْحَدِيثَ) eger kāfirler bu sözge (qurāngā) imān

3.12 kitürmeseler (أَنْ لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَبِيثِ) imān kitürmevlerine hafalanuvıñ için (أَنَا جَعَلْنَا مَاعَلَى الْأَرْضِ) düristlikte biz yir üzerinde

3.13 bolğan nerseni (hayvānlar ve öse turğan nerseler ve hazinelerni) kılduq (زِينَةَ لَهَا) yirge ve ehline ziynet için

3.14 (أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا) ādemlerni şınamaqımız için (لَنَبِّئُوهُمْ) ‘amel yüzinden ādemlerniñ kayusu körkemrek idükni

3.15 ya‘nī kayusu qanā‘atli kayusu qanā‘atsiz kayusu maḥz-ı dünyağa maḡrūr kayusu āḡiret için iqbāl kıılır

3.16 kayusu mālunı dīn yolına şarf kıılır kayusu isrāf kıılır (وَأَنَا لَجَاعِلُونَ مَاعَلَيْنَا) daḡı biz yir üzerinde

3.17 bolğan nerselerni kıluvçımız (صَعِبًا أَجْرُنَا) ölenleri taralğan yir birlen tiygüz bolğan tofraḡ (أَمْ حَسِبْتُمْ)

3.18 ey muḡammed ‘ahm ḡesāb kııldıñ mı sin (أَنْ أَصْحَابُ السَّكَفِ) düristlikde taḡda bolğan çuḡur iyeleri (وَالرَّقِيمِ) daḡı

3.19 ismleri ve nesebleri yazılğan taḡta iyeleri ba‘zılar aşḡāb-ı raḡīmni aşḡāb-ı kehfke başḡa bolğan

3.20 üç kişi digenler * nu‘mān bin beşirden beyḡāvi iyesi kıışşaların naḡl kıladur taḡvilden ḡorḡup

3.21 yazılmadı (كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا) bizniñ āyetlerimiz cümlesinden ‘aceb boldılar diyü ya‘nī bu kıışsa bizniñ

3.22 āyetlerimizden bolsa da yirde bolğan türlü nev‘ilerni ve cinslerni yaratuvğa ḡaraḡanda ‘aceb tügildür (أَذْ)

3.23 (أَوْى الْفَنِيَّةِ) ey muḡammed şol vaḡtñi isiñe tüşür kemāletke yitken cigitler evrildi (إِلَى السَّكَفِ) taḡdaḡı

3.24 uluğ çukurğa ya' nî dakÿânûs pâdişâh küfr üzerine küçlegeç rûmnîñ eşrâfından kemâletke irişken cigitler

3.25 tağdağı çukurnı özlerine turaçaq orun tutdılar ve küfrden kaçup çukurğa kirdiler (فَقَالُوا) bes bu cigitler

3.26 eytdiler (رَبَّنَا آتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً) ey rabbimiz öz huzûrîñdan bizge raħmet bir hem rızq ve düşmāndan emīnlik

3.27 bir (وَهَيِّئْ لَّنَا مِن أَمْرِنَا رِشْقًا) dağı bizniñ için işimizden hidāyet hāzirle (فَضْرِبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ) bes ol

3.28 cigitlerniñ kulaqlarına orduq ya' nî hiç oyganmay turğan itüp yoqulatduq (فِي الْكُفْرِ) tağ

II / 4

4.1 çukurında (سِنِينَ) köp yıllar (عَدَدًا) şan iyesi bolğan köp yıllar (ثُمَّ بَعَثْنَا هُمْ) muniñ sonıñda

4.2 biz ol cigitlerni oyganduk (لِنَعْلَمَ) müşāhedet bilüvimiz için (أَيُّ الْحَزِينِينَ أَحْسَنُ) bu cigitlerniñ çukurda

4.3 turuv müddetlerinde ihtilāf kılğan firqalarınñ kayusı zabı kıluvçıraqdur (الْمَالِئُونَ) bu cigitlerniñ tağ

4.4 çukurında turuvlarını (أُمَّةً) çik yüzinden (بِعَن نُّعْمٍ عَلَيْكَ) ey muħammed 'ahm siniñ üzeriñe beyān kılurmız

4.5 biz (نَجَاءَهُمْ) bu cigitlerniñ haberlerini (بِالْحَقِّ) haqlıq birlen (أَنَّهُمْ قَتِيلَةٌ) düristlikde ol kehf iyeleri kemāletke

4.6 irişken cigitlerdür (آمَدُوا بِرَبِّهِمْ) rablerine imān kitürdiler (وَرَدْنَا هُمْ هُدًى) dağı ol kehf iyelerine

- 4.7 imānda şābit boluvları sebebli hidāyetni artdurduq (وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ) dağı ol aşhāb-ı kehfniñ
- 4.8 köñilleri üzerine hidāyetni bağladıq şuniñ içünde alar yurtlarını māl ve balalarını qoyuvğa şabr
- 4.9 hem haqñı izhār qıluvğa daqyānus pādişāhniñ küfr dinine küçlevini redd qıluvğa bātırılıq qıldılar
- 4.10 (أَذَىٰ)şol vaqıtinde alarnıñ köñillerine hidāyetni bağladıq (قَامُوا) aşhāb-ı kehf pādişāhları (daqyānūs)
- 4.11 huzūrında turdılar ya‘ nī şanemge secde qıluvğa küçledigi vaqıtde (فَعَالُوا رَبَّنَا) bes eytdiler bizniñ rabbimiz
- 4.12 (لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ آلِهًا) köklerniñ hem yirlerniñ rabbisi (رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) biz rabbimizden başqa ma‘būdke
- 4.13 ündememiz (‘ibādet qılmamız) diyü (لَقَدْ قُلْنَا إِذًا) eger rabbimizden başqağa ‘ibādet kılsağ bu vaqıtde biz
- 4.14 eytsek kirek (شَطَطًا) zulmde ifrāğ bolup haqdan yırağ bolğan sözni (هُؤُلَاءِ قَوْمُنَا) bizniñ bu qavmimiz
- 4.15 (aşhāb-ı kehfniñ şehirleriniñ kāfir bolğan qavmi) (اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً) allahdan başqa ma‘būdler tutdılar
- 4.16 (لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ) ol qavmimiz özleriniñ bātıl ma‘būdlerge ‘ibādetleri üzerine kitürselerçi (بِسُلْطَانِ)
- 4.17 (بَيِّنٍ) zāhir bolğan delilni elbette şanemlerge ‘ibādet qıluvğa delilniñ boluv ihtimāli yoğ bu āyetde
- 4.18 diyānetlerden delilsiz nerseniñ mağbūl bolmavına hem dīnde taqlīdniñ dürist bolmavına işāret ve delālet
- 4.19 bar (فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ) bes şol kişiden kimdür zālimrek (افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا) ol kişi allah üzerine

4.20 yalgannı iftirā' kıldı ya'nī 'ibādetde şerik-i işbāt kıldı elbette bu kişiden zālimrek hiç kim yok

4.21 (وَإِذَا عَتَمْتُمْهُمْ) ve sizniñ alardan (ķavmiñizden) ayrıldıķıñız zamānda (وَمَا يَعْبُدُونَ) daķı ķavmiñizniñ 'ibādet

4.22 kılğan nerselerinden ayrıldıķıñız zamānda (إِلَّا اللَّهَ) meger allahniñ 'ibādetinden ayrılmaģanıñız zamānda * daķyānus ķavmi

4.23 başka müşrikler kibi allahģa da şanemlerge de 'ibādet kılğanlar ařģāb-ı kehfniñ ba' zısıniñ ba' zısına ģitāb kılup

4.24 eytken sözleri (فَأَوَّاهَىٰ إِلَىٰ الْكُهْفِ) bes taģ çukurına řıyınıñız ya'nī taģ çukurını öziñiz için turaçak

4.25 orun kılıñız (يُنشِرْ لَكُمْ رَبِّكُمْ) rabiñiz sizge saçar (مِنْ رَحْمَتِهِ) öziñiñ raşmetinden ya'nī sizge

4.26 kiñ ve irken rızķ birür (وَبِهِيْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ) daķı sizniñ için rabbiñiz işiñizden

4.27 ģāzirler (مَرْفَقًا) fā'ideleneçek nerseniñizi (وَتَرَىٰ الشَّمْسُ) ey muşammed eger sin ařģāb-ı kehfni

4.28 körseñ idi ķuyāřını körür idiñ (إِذَا طَلَعَتْ) her ķayçan ķuyāř toģsa (تَزَادُ عَنْ كُهُمُومٍ)

II/ 5

5.1 ařģāb-ı kehfniñ çukurlarından avışır çünki çukurları cenüb tarafında bolģan (ذَاتِ الْيَمِينِ) oñ tarafģa

5.2 (وَأِذَا غَرَبَتْ) ve her ķayçan ķuyāř başsa (تَقْرُضُهُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ) ařģāb-ı kehfni sol tarafda ķoyar

5.3 yine de ķuyāř irişmes (وَهُمْ فِي فَجْرَةٍ مِنْهُ) daķı ařģāb-ı kehf çukurdan kiñ orundadır özlerine

5.4 yaḥşı hevā' irişür ya' nî ortasındadır hevānîñ yaḥşısı kirüp turganlıqdan çuqurnîñ eşiki hevāsı

5.5 zararlamas hem kıuyāş issisi de rencitmes (ذَلِكُ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ) bu ıarıķ aşḥāb-ı kehfni allahü te'ālānîñ

5.6 çuqurda terbiye itüvi allahnîñ 'alāmetlerindendir (مَنْ يَهْدِ اللَّهُ) kimdür allah ol kişini ḥaqlıķğa köndürse

5.7 (فَهُوَ الْمُهْتَكِرُ) bes ol kişi ḥaqlıķğa könülmüşdür (وَمَنْ يَضَلُّ) ve kimdür allah ol kişini ḥaqlıķdan azdursa

5.8 (فَلَنْ تَجِدَ لَهُ) bes ey muḥammed ol kişi için ıabmassun (وَلِيًّا مُرْشِدًا) ḥaqlıķğa köndürüvçi ḥocanı

5.9 (وَتَحْسِبُهُمْ أَيْقَاطًا) ve ey muḥammed 'ahm sin aşḥāb-ı kehfni oyağlar diyü oylarsen (وَهُمْ رُقُودٌ) ḥalbükim

5.10 alar yoқulağanlardır (وَنَقَلْتُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ) daḥı aşḥāb-ı kehfni yoқulağan ḥāllerinde oñ yaқlarına

5.11 eylendürürmiz (وَذَاتَ الشَّمَالِ) daḥı şol yaқlarına eylendürürmiz (وَكَلْبُهُمْ بِأَسْطِ ذُرَاعَيْهِ) daḥı aşḥāb-ı

5.12 kehfniñ itleri iki bileğini töşegüçidür * aşḥāb-ı kehf ıağ çuqurına kaçup barduқ da bir it yanından

5.13 ötüp kitkenler it bularğa iyergen ni қadar kıvsalar da kısalmağan şoıra it eytken allahnîñ dostlarını

5.14 min de dost körem min sizni şaқlarmun diyü hem bular kibi birge yoқulağan hem bir yaқdan ikinci yaқğa

5.15 eylengen digenler (بِالْوَصِيدِ) çuqurnîñ işiginde yā ki bu saғasında (لَوَاطَلَعْتَ عَلَيْهِمْ) ey muḥammed 'ahm

5.16 eger sin aşḥāb-ı kehfke қarasañ idi (لَوَلَّيْتُمْ مِنْكُمْ فِرَارًا) aşḥāb-ı kehfden қorқuvıñdan kaçқanıñ

- 5.17 hâlde yüz döndürür idiñ (وَلَمَلَّتْ مِنْهُمْ رُعبًا) dağı alardan kórquvüñdan kayğıu birlen tolturulmuş bolur
- 5.18 idiñ (وَكُنَّا لِكَرْبِئِهِمْ) dağı oşandağ ya' nī aşhāb-ı kehfni yoğulatduğıımız kibi alarnı kemāl kırdretimizge
- 5.19 'alāmet bolsun içün oyğatduğ (لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ) aralarında ba' zısını ba' zısından şoraşsun içün
- 5.20 hem hāllerini bilsünler hem allahñın özleri hağında kılgan işlerini bilsünler içün (قَالَ قَاتِلْ مِنْهُمْ)
- 5.21 aşhāb-ı kehfden bir eytüvçi eytdi (كَمْ لَبِئْتُمْ) tağ çuğurnda köp me zamān turdıñız diyü (قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا)
- 5.22 eytdiler cevābde bir kün turduğ (أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ) yā ki bir küñniñ ba' zısını turduğ diyü * çünki
- 5.23 yoğlağan ādem yoğusınıñ müddetini bilmey şunñ içün de bilüvni allahğa tapşırđılar yā ki bular çuğurğa
- 5.24 kirgende kıuyāş çıgup kiledür idi kıuyāş batğanda oyğandılar şol küñniñ kıuyāş batuvı diyü
- 5.25 zann itdiler tırnağlarınıñ ve saçlarınıñ uzunlığına kıradılar da zıkr kılınaçağ sözni eytdiler
- 5.26 (قَالُوا) eytdiler (رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ) rabbiñiz sizniñ çuğurda turğan müddetiñizni bilgüçirekdür
- 5.27 (فَاتَّبَعُوا أَحَدَكُمْ) bes arañızdan biriñizni yiberiñiz diyü eytdiler (بِوَرَقِكُمْ هُنَا) bu kümişniñiz birlen bu āyet
- 5.28 delālet kıladur sefer içün azuğ ve ağçe alup çıguvñın tügilge münāfi bolmavına (إِلَى الْمَدِينَةِ) tarsūs
- 5.29 şehrine (فَلْيَنْظُرْ آيَاتِهَا) bes ta'ām alurğa barganıñız kıarasun şehriñ ehliniñ kıayusı (أَزْكَى طَعَامًا) ta'ām

- 6.1 yüzinden helâlrekdür ve pākrekdür (فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ) bes ta‘āmdan rızqını kitürsün sizge
- 6.2 (وَلَا يَشْعُرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا) dağı mu‘āmelede mümkün kadar diğkat itsün (وَلِيَتَلَطَّفَ) dağı sizni hiç kimge
- 6.3 bildürmesin ya‘nī hiç sizdürmesün * bu āyet delālet kıladur vekāletniñ meşrū‘ boluvına çünkü aşhāb-ı
- 6.4 kehf aralarından birisini ta‘ām şatup aluv birlen vekīl itdiler allahü te‘ālā munı bizge inkārsız beyān
- 6.5 itdi inkārsız şāri‘ tarafından beyān itilgen evvelgi şerī‘at bizge şerī‘at bola
- 6.6 (أَنَّهُمْ أَنْ يَظْهَرُوا) düristlikde t̄arsūs halkı eger sizge teşneler gālib bolsalar (بِرَجْمِكُمْ) sizni taş
- 6.7 (أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ) birlen atup ötürürler (وَلَنْ) yā ki özleriniñ dīnlerine kaytarurlar sizni
- 6.8 (تَفْلَحُوا إِذَا بَدَأَ) ve alarnıñ dīnine eger kirseñiz bu vağtde mengü izgülik ve qol üstinlik tabmassız (وَكَذَلِكَ)
- 6.9 dağı oşandağ ya‘nī aşhāb-ı kehfni yoğlatduğımız ve oyğatduğımız kibi (أَعْتَرْنَا عَلَيْهِمْ) aşhāb-ı kehfleriñ
- 6.10 hālleri üzerine ādemleriñ tüşingüçi kılduğ ya‘nī ādemlerge aşhāb-ı kehfniñ hālleriñi bildürdük
- 6.11 (لِيَعْلَمُوا) tüşingeç ādemler bilsünler için (أَنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا) düristlikde allahniñ qabrlerinden qobaruv birlen
- 6.12 va‘desi hağdur diyü çünkü aşhāb-ı kehfniñ şol kadar uzun müddet yuğlap oyğanuvları ādemleriñ
- 6.13 qabrde yatup soñra tirilüvlerine oğşaydur (وَأَنَّ السَّاعَةَ لَأَرْيَبَ فِيهَا) dağı tüşingen ādemler bilsünler

6.14 için dürüstlikde kıyâmet ol kıyâmetde şik yokdur diyü (أَذِ) şol vaqtda aşhâb-ı kehfniñ hâllerine

6.15 âdemlerni tüşingüçi kılduq (يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ) âdemlerden işlerinde aralarında nizâ' kılışalar idi

6.16 ya'nî ba'zıları faqaţ cânlarǵına qobarula ba'zıları cânlarda tenlerde qobarula diyü yâ ki aşhâb-ı

6.17 kehfniñ işlerinde nizâ' kılışalar idi ma'nâsında ya'nî aşhâb-ı kehfni allahü te'âlâ ötürgeç ba'zıları

6.18 öldiler ba'zıları yoqladılar diyü istediler ba'zıları aşhâb-ı kehfler üzerine binâ'lar yaşap qarye

6.19 yaşayık ba'zıları namâz oqulala turǵan mescid-i yaşayık didiler (فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُيُوتًا) bes aşhâb-ı

6.20 kehfler ölgen zamânda kâfirler eytdiler bular üzerine binâ'lar binâ' kılayık qarye yaşayık diyü (رَبُّهُمْ أَعْتَمَ)

6.21 (بِهِمْ) aşhâb-ı kehfniñ hâllerini rableri bizden bilgüçirekdür didiler nizâ' kılışuvçılar türlüçe

6.22 söyledükleri şoñında (قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ) bu yigitlerniñ işine ğâlib bolǵan âdemler (mü'minler)

6.23 eytdi (لَتَنخَسِنَ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا) bu aşhâb-ı kehfniñ üzerinde ya'nî çuqurlarınıñ işigi üzerinde mescid

6.24 yaşarmız diyü bu huşuşde şâhib beydâvî bu tarîq rivâyet kıladur aşhâb-ı kehf yoquvlarından oyǵanup aralarından

6.25 birisini kümiş tenekeler birlen ıarsüs şehriñiñ bazarına ta'âm alurǵa yibergeç bularınıñ tenekelerinde

6.26 daqyânus pâdişâhınıñ ismi olǵaç hâzîne tapqansız diyü tutdılar hem pâdişâhǵa eytdiler pâdişâh ehl-i

6.27 tevħidden naşârî dîninde idi bu yigit pâdişâhǵa kışşasını söyledi hâlkniñ ba'zısı eytdi bizniñ atalarımız

6.28 bizge haber birdiler daqyānus pādişāh bir türli yigitlerni küfr dīnine tekliḫ itkeç ol yigitler kaçkanlar

6.29 idi diyü bular şol yigitler bolmasun didiler şundan şoñ pādişāh hemme țarsūs ħalkı mü'min ve kāfiri

II / 7

7.1 tağ çukurına barup bu yigitlerni kördiler hem bular birlen söyleşdiler mondan şoñ bu yigitler pādişāhğa

7.2 eytdiler biz sini allahğa vedī'at itemiz hem sizni cinlerniñ ve ādemlerniñ yavızlığından allahğa şıyınduramız diyü

7.3 şoñra bu yigitler yuklağan orunlarına kirüp vefāt boldılar pādişāh bularnı defn kıldı hem mescid binā'

7.4 kıldurdı diyü (سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةً) resül allah zamānındağı aşĥāb-ı kehf kışşasına çomuvçı ehl-i kitāb aşĥāb-ı

7.5 kehfni üç ādem diyü eytürler (رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ) alarnıñ dörünçisi itleridür bu söz yehüdler sözi

7.6 yā ki necrān naşārāsından ya'kübiye mezhebinden bolğan (seyd) nām ādemniñ sözi (وَيَقُولُونَ خَمْسَةً) dağı

7.7 aşĥāb-ı kehfni ba'zılar beş ādem diyü eytürler (سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ) altunçıları itleridür diyü bu söz

7.8 naşārā sözi yā ki naşārāniñ naşūriye mezhebinden bolğan ('āqib) nām ādemniñ sözi (رُجِمَ بِالْغَيْبِ)

7.9 özlerinden ġayb bolğan nersede zann kılup eytürler yā ki ġayb ve yaşrın ħaberge atarlar ħāşıl her

7.10 iki fırça bilmeyinçe mücerred zann birlen eytürler ma'nāsında (وَيَقُولُونَ سَبْعَةً) dağı ba'zı ādemler (müselmānlar)

7.11 aşĥāb-ı kehfni yidi diyü eytürler (وَتَامَنَهُمْ كَلْبُهُمْ) sikizinçisi etleridür müselmānlarınıñ yidi diyüvleri

7.12 recm bi'l-ğayb bolmay belki resül allahniñ ħazret-i cebra'ilden bilüp ħaber birüvi birlen bola
(قُلْ رَبِّ اعْلَمْ)

7.13 ey muħammed eyt sin rabbim bilgüçirekdür (بِعَلَّتَهُمْ) aşĥāb-ı kehfniñ şanı
(مَا يَعْلَمُهُمُ إِلَّا قَلِيلٌ)

7.14 aşĥāb-ı kehfniñ niçe idigini bilmes meger az kişi gine bilür allahü te'ālā aşĥāb-ı kehf ħaķında iħtilāf kılğan

7.15 tã'ifelerniñ sözlerini öçke boldı evvelki iki tã'ifeniñ sözini zıkr kılınğanıñ şoñında ħaybke

7.16 aıuv ve zann birlen ħükm itüv digen sözni zıkr itdi bu beyān-ı maķāmı bolup da dörtniçi tã'ifeni beyān

7.17 kılmanı bes dörtniçi tã'ifeniñ yoķlıgına delil bola bu öç tã'ifeden aşĥāb-ı kehfni bilüvni öçünçi

7.18 tã'ifege işbāt kıldı bes aşĥāb-ı kehfniñ şanı yidi boluvçılıķ bilindi ħazret-i 'alī sözi diyü

7.19 beydāvi rivāyet kılatur aşĥāb-ı kehfniñ şanı yidi sikizinçisi etleridür ismleri1)yemliĥā 2) meķselinyā

7.20 3 mişlinyā bu öçisi melekniñ aşĥāb-ı yemini yine 4 mernüş 5 debernüş 6)şāzenüş bu öçisi melekniñ

7.21 aşĥāb-ı yesārī ve bu öçisine melek meşveret kılatur idi yidinçisi bularĥa ittifaķı oçrağan kütüvçi

7.22 sigizinçisi itleri ismi kıtmır şehrleriniñ ismi efsūs diyü (فَلَا تُمَارَ فِيهِمْ) bes ey muħammed aşĥāb-ı

7.23 kehf ħaķında cidāl kılmaĥıl (الْأَمْرَاءُ ظَاهِرًا) meger zāhir cidāl birlen gine cidāl kıl ya'ni aşĥāb-ı kehf şā'nında

7.24 çomma belki ehl-i kitābnı redd kılmay ve cehāletke nisbet birmey gine alarĥa ķurānda beyān kılınğan ķadarsını

7.25 söyle (وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا) daĥı aşĥāb-ı kehf ħaķında ehl-i kitābnıñ ĥiç birisinden fetvā ve beyān

7.26 isteme resül ekremden bir vaķt yahūdilerniñ üyretüvi boyınça ķureyšler rüĥdan aşĥāb-ı kehfden

7.27 hem zülķarneynden şoradılar resül allah irtege cevāb birürmün didi inşā'llah dimedi şoñra on

7.28 üç künden artuq vaHy kilmey turdı bu iş resül allahğa ağır boldı kıreyşler resül allahnı yalğanladı

7.29 didiler şol haqde allahü te'ālā zıkr kılınaçaq āyetni indürdi (وَلَا تَقُولَنَّ) ey muħammed istemesin (لِشَيْءٍ)

II / 8

8.1 kıılır mun diyü qaşd kılgan hiç nerseñ için (أَنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا) düristlikde min bu işni tañda

8.2 kıılırmun diyü (إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ) meger allahnıñ tilevi vaqtındağına kıılırmun diyü eyt ya' nī inşā'İllah

8.3 kıılırmun digil (وَأَذْكُرُ رَبِّيكَ) dağı rabbiñniñ tilevini isiñe tüşir ya' nī inşā'İllah diyü eyt hem resül

8.4 allah şundan soñ inşā'İllah didi şuniñ için de ba'zılar beyān-ı tağyirniñ mübeyyinden mü'eħħir boluvı dürist

8.5 digenler likin cevāb biremiz resül allahnıñ (inşā'İllah) digen sözi irtege cevāb birürmün digen

8.6 sözine müte'allıq bolmas belki mundan soñ her bir kıılurğa qaşd kılgan işimni kıılırmun digende meşiyetke

8.7 te' lif itemün ma'nāsında bolur (أَذَا نَسِيتُ) her kıayçan rabbiñniñ tilevini unutsañ (وَقُلْ عَسَى أَنْ

8.8 (لَأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا) dağı ey muħammed eyt sin rabbimniñ köndürüvi yaqın boldı (بِهَدْيِي رَبِّي) hidāyet

8.9 yüzinden aşħāb-ı kehfniñ ħaberlerinden yaqınraq bolğan nersige ya' nī aşħāb-ı kehfden de ilgerek bolğan

8.10 peygamberlerniñ ħaberlerine hem başqa ħayb ħaberlerge hem kıyāmet künine qadar vākı'a bolaçaq ħādişelerge köndürüvi

- 8.11 yakın boldı (وَلَبِئْسَ أَفْكَهُمُ) aşhāb-ı kehf tağ çukurında turdılar (ثَلَاثَةَ سِنِينَ) sene-i şemsiye birlen
- 8.12 üç yüz yıl (وَأَزْدَادُوا تِسْعًا) dahı sene-i kameriye birlen toköz yılını artdurdılar bes sene-i şemsiye birlen
- 8.13 üç yüz yıl sene-i kameriye birlen üç yüz toköz yıl bola iken taqrībā ammā taḥḳikā toköz yılda iki ayda
- 8.14 on toköz kün bola bu sözni ‘alāmetü’l-ḥafācı zıkr itken allahü te‘ālāniñ zāhir-i mütebādir bolğan kısqā bolğan
- 8.15 (ثَلَاثَةَ وَسَعِ سِنِينَ) ‘ibāretinden eslevini özgertüp (وَأَزْدَادُوا تِسْعًا) ‘ibāreti birlen kitürüvi sene-i
- 8.16 kameriye birlen sene-i şemsiye arasıdağı tefāvütüni beyānga işāret bolup aşhāb-ı kehfniñ kehfde turuv müddeti
- 8.16 şemsiye i‘tibārı birlen ehl-i kitāb ḥesābı birlen üç yüz kün bolup kameriye i‘tibārı birlen ‘arab ḥesābı
- 8.17 birlen üç yüz toköz yıl boluvına delālet kıla digenler hem ḥazret-i ‘alī bir yehūdī aşhāb-ı kehfniñ
- 8.18 kehfde turuv müddetleri köp mi olğan diyü su’āl kılduğında ḥazret-i ‘alī üç yüz toköz yıl digen yehūdī
- 8.18 bizniñ kitābımızda üç yüz yıl gına diyü zıkr kıılınğan ṭabamız didükünde ḥazret-i ‘alī def‘i gine üç yüz yıl
- 8.19 boluvı sene-i şemsiye birlen min sene-i kameriye i‘tibārı birlen eytem dimiş hem şer‘ā sene-i şemsiyede kameriyede
- 8.20 ‘örfiyede i‘tibār kıılma niteki imām-ı a‘zam bir vaḳtde ‘anīn mes’elesinde seneni sene-i şemsiyege ḥaml kıılınğan fuşül-i
- 8.21 erba‘anıñ ṭabī‘atleriniñ ihtilāfına binā’en çünki cā’izke ‘anīniñ ṭabī‘atine sene-i şemsiyeniñ kameriyeden artuq
- 8.22 künlünde bolğan hevā’niñ ṭabī‘ati muvāfiq bolur bir meretebe sene-i kameriyege ḥaml kıılınğan ‘arablarınñ ekşer
- 8.23 mu‘āmelelerinde ‘örfleri sene-i kameriyeni ‘itibārı birlen bolğanlıkı için hem şer‘at ‘örfleri ‘örfi üzerine
- 8.24 kilgenliği için hem imām-ı ‘aşam ay arasıda vāḳı‘a bolınğan ṭalāḳ ‘iddetinde hem icāre ‘aḳdniñ müddetinde

8.25 seneni sene-i ‘örfiyege ħaml kılğan oşandaĥ ĥazret-i ‘alī yehūdī şoraĥan mes’elede seneni ‘örfiyege

8.26 ĥaml kılğan * bir vaĥtda bir yehūdī ĥazret-i ‘alīden kūsūr-ı tis‘a bolĥan ‘adedden şoraĥan

8.27 ĥazret-i ‘alī eytken aĥına künleriñni yılıñnıñ künlerine (yidini üç yüz altmışĥa) ĥarb kıl

II / 9

9.1 maĥşūdıñ ĥāşıl bolur digen iki miñ beş yüz yigirmi ‘aded bola bu ‘adedden kūsūr-ı tis‘a
نصف ثلث

9.2 ربيع خمس سلس سبع ثون تسع عشر) çıĥa elbette bu orunda sene-i ‘arefiyeni i‘tibār kılmay çāre yoĥ

9.3 çünki başĥa sene algānda kūsūr-ı tis‘a çıĥmay bu orunda artuĥ taĥĥikni tilegen ādem fāzıl-ı mercāniniñ

9.4 “ĥaĥkü’l-ma‘rife” ismli kitābına mürāca‘at kılısun (قُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ) ey muĥammed ‘ahm eyt sin aşĥāb-ı

9.5 keĥfniñ keĥfde turuv müddetlerini iĥtilāf kıluvçılarga ĥaraĥanda allah bilgüçirekdür
لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ

9.6 (أَبْصُرْ بِهِ وَأَسْمِعْ) ol allah içündür köklerniñ ve yirlerniñ ĥayb bolĥan nerselerini bilüv
‘aceb

9.7 allahü te‘ālā her bar nerseni kördi ve işitdi ya‘nī allahniñ körüvinden ve işitüvinden hiç nerse ĥayb bolmadı

9.8 allahü te‘ālā ta‘accüb şığası birlen kitürdi öziniñ bilüvi körüvçilerniñ ve işitüvçilerniñ bilüvinden ĥāric

9.9 ikençilikke işāret için çünki allahniñ körüvinden ve işitüvden tıyĥan hiç nerse yoĥ
مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ

9.10 (مَنْ دَلَى) kökler ve yirler ehli için allahdan başĥa hiç işlerinde taşarruf kıluvçı yoĥdur
وَلَا يُشْرِكُ فِي

9.11 (حُكْمَهُ أَحَدًا) dağı allahü te‘ālā hükminde kök ve yir ehinden hiç kimni orçağ kılmaz
(وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ)

9.12 (مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ) ey muhammed ‘ahm öziñe vağy kılingan nerseni oğuv (رَبِّكَ) rabbiñniñ
kitābından (ğurāndan

9.13 kâfirleriniñ bu ğurāndan başğa ğurānnı kitür yā ki ğurānnı almaşdur digen sözlerine i‘ tibār itme

9.14 (لَا يُبَدِّلُ كَلِمَاتِهِ) allahniñ sözlerini almaşduruvçı hiç kim yoğdur ya‘nī hiç kimniñ
almaşdurğğa küçi

9.15 yitmes (وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا) dağı allahdan başğa şıyınaçağ orun hiç şabmassun
(وَأَصْبِرْ نَفْسُكَ)

9.16 dağı öziñni ħabs kııl (مَعَ الَّذِينَ) şundayın ādemler birlen (بِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ) ol ādemler rablerine
du‘ā’

9.17 kıılurlar (بِالْغَنَةِ وَالْعَشَى) irtede ve kıçede ya‘nī bütün vağtlarında (يُرِيدُونَ وَجْهَهُ) rableriniñ
rıżālığını

9.18 istegenleri ħâlde (وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ) dağı iki köziñ (ğaraviñ) ol şıfatlı ādemlerden başğağa

9.19 ötmesün (تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) dünyā tirükligniñ ziynetini tilegeniñ ħâlde (وَلَا تُطْعَمُونَ) dağı
şol

9.20 kişige boy şunma (أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا) ol kişiniñ köñlini zikrimizden ğāfil kıılduğ

9.21 niteki ħalef oğlı ümeyye-yi ħureyşniñ uluğları kırsün içün resül allahğa fağır müselmānlarnı
yanından ğuv

9.22 diyü eytken (وَأَتَّبِعْ هَوَاهُ) dağı ol kişi nefş arzusına iyerdi (وَكَانَ أَمْرَهُ فُرُطًا) dağı ol kişiniñ

9.23 işi ħağkıını artğğa taşlav yā ki isrāf boldı (وَقُلِ الْعَفْءُ مِنْ رَبِّكُم) dağı ey muhammed eyt sin bu şıfatlı

9.24 ādemge ħağlığ rabiñizden ya‘nī ħağğ allah cihetinden bolğan nersedür nefş arzu kıılğan nerse
tüğildür diyü

9.25 (وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ) ve bir kişi tilese (وَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ) bes bir kişi tilese imān kitürsün (وَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ) bes bir kişi tilese imān kitürsün (وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ) ve bir kişi tilese kâfir

9.26 bolsun (bu āyetde emr-i tehdīd için) ya' nī imān kitürgen ādemniñ imān kitürüvi birlen kâfir bolğan

9.27 ādemniñ küfrinde miñe mübālāt (ğam) yok (أَنَا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا) düristlikde biz zulm kıluvçılarğa

9.28 tamuğ oñını hāzirledük (أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا) ol zālimleri tamuğ oñınıñ perdeleri yā ki hücreleri

9.29 yā ki tütün çulğap aldı (وَأَنْ يَسْتَعِينُوا) ve eger tamuğ ehli şuşavdan 'āciz bolğaç şuğaruvnı

II / 10

10.1 isteseler (يُغَانُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ) cevāhir-i arziyeden ertilgen nerse kibi yā ki zeytün mayınıñ çoprası

10.2 kibi bolğan şu birlen şuğarılmış bolurlar (يَشْوَى الْوُجُوهُ) ol şu issiliginden yüzlerini qorur

10.3 (وَسَاءَتْ مَرْتَفَعًا) eritilgen cevher kibi bolğan içmelik ni yavız içmelik boldı (بِمَسِّنِ الشَّرَابِ) dağı

10.4 tamuğ tayanaçaq orun boluv yüzinden ni yavız boldı (أَنَّ الَّذِينَ) düristlikde şundayın ādemler

10.5 (أَنَا لِأَبْصِيْعُ) düristlikde biz (آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) imān kitürdiler dağı izgü 'ameller kıldılar

10.6 (أُولَئِكَ) bu şıfatda bolğan (أَجْرُ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا) 'amelni körkem kılğan ādemniñ ecrini (أَجْرُ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا) 'amelni körkem kılğan ādemniñ ecrini (أَجْرُ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا) 'amelni körkem kılğan ādemniñ ecrini

10.7 ādemler (لَهُمْ جَنَّاتٌ عَنِينٌ) ol ādemler için 'adn ucmağları bardur ('adn iķāmet ma' nāsında)

10.8 (يُحَلَّوْنَ فِيهَا) ol (تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ) bu ādemleriñ aslarından yılğalar (şular) ağar (يُحَلَّوْنَ فِيهَا) ol

10.9 ucmağda ehleri ziynetlenmiş bolurlar (مَنْ أَسَاوَرَ مِنْ ذَهَبٍ) altundan bolğan yüzükler birlen
وَيَلْبَسُونَ

10.10 dağı yaşıl kiyimler kiyerler (مَنْ سَنَّاسٌ وَأَسْتَبْرَقٌ) niçke ve qalun cifekden
مُتَكَيِّفِينَ

10.11 ucmağda serirler üzerine tayanganları hâlde (نَعْمَ النَّوَابُ) ni körkem
فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ

10.12 şevāb boldı ucmağ hem ni‘metleri (وَحَسَنَاتٍ مَرْتَفِقًا) dağı tayanaçaq orun boluv yüzinden ni

10.13 körkem boldı ucmağ serirleri (وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا) ey muḥammed ‘ahm kāfirler birlen
mü‘minlerge meşel

10.14 beyān it (رَجُلَيْنِ) iki irniñ hālini bu iki irniñ kışşasını şāhib beydāvī böyle beyān

10.15 itken benū isrā‘ilde iki bir toğma qardaş bolğan birisi kāfir bolğan (faṭrūs) isminde

10.16 birisi mü‘min bolğan (yehūza) isminde bular ataları ölgeç analarından sigiz miñ altun mīrās

10.17 alup orṭalay dörter miñ itüp bölgenler kāfir bolğanı bu dört miñ altunga cayarlar baqçeler

10.18 şatup alğan müselmān bolğanı bu mālnı allah yolına ve dīn fā‘idesine şarf qılğan ‘āqibet
hālleri

10.19 allahü te‘ālā eytkençe bolup evrilgen (جَعَلْنَا الْأَعْدَاءَ جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ) ol iki irniñ birisi için

10.20 yüzimlerden iki baqçe kılduq (وَحَقَّقْنَا هَاهُنَا بِنَخْلٍ) dağı iki baqçeni hurma ağaçları birlen
ihāta

10.21 kılduq (وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا) dağı iki baqçe arasında (orṭasında) igin kılduq
كَلَّمْنَا الْجَنَّتَيْنِ أَتَتْهُمَا كَلِمًا

10.22 bu iki baqçeniñ her ikisi ‘ādetçe yimişlerini birdiler (وَلَمْ تَنْظَلِمْ مِنْهُ شَيْئًا) dağı ‘ādetde bola
turğan

10.23 yimişlerinden hiç nerse kimitmediler (وَفَجَّرْنَا خِلَالَهَا نَهْرًا) dağı iki baqçe arasında yılğa
yarduq biz ya‘nī

10.24 iki baqçeniñde ortasında ağa turğan şu bardur (وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ) dağı bu kâfir ir için bu iki baqçeden

10.25 başqa yimişler (türli mällar) boldı (فَقَالَ لِلصَّاحِبَةِ) bes bu kâfir ir yoldaşı (qardaşı) müselmân irge

10.26 eytdi (وَهُوَ يَجَاوِرُهُ) hâlbükim ol kâfir ir müselmân irge cevâblaşadur ve maqţanadur idi ya' nî maqţanup

10.27 eytdi (أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا) māl yüzinden min sinden köprekmün (وَأَعْرَضْنَا) dağı tābi' lar ve yardımçiler

10.28 yüzinden qaderlirekmün ya' nî minim malum hem yardımçilerim ve tevābi' im sinden köpdür (وَدَخَلَ جَنَّتَهُ) dağı bu kâfir

II / 11

11.1 ir yoldaşı birlen birge baqçelerine kirdi (وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ) hâlbükim ol kâfir ir özine maqţanuvı

11.2 ve küfri sebebli cebr qıluvçıdur (قَالَ) eytdi bu kâfir ir (مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَهُ هَاهُنَا أَبَدًا) bu baqçeleriniñ mengü

11.3 m in bitüvini gümân qılmaym (وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً) dağı qıyāmetni boluvçı dip oylamaym (وَلَوْ أَنَّ رُودُوتُ)

11.4 (الرَّبِّي) ve bi'l-farz sin oylağança qabrden qobarıluv birlen rabbime qaytarılmış bolsam da (لَأَجْلَسَنَّ خَيْرًا مِنْهَا)

11.5 elbette bu baqçadan izgürekni taparmun (مَنْعَلَبًا) qaytaçaq orunnı (قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ) bu kâfirlerge müselmân

11.6 bolğan yoldaşı eytdi (وَهُوَ يَجَاوِرُهُ) hâlbükim ol kâfirge cevâb biredür idi ya' nî cevâb birgen hâlde

11.7 eytdi (أَكْفَرْتُ بِاللَّهِ) şundayın allahı inkâr itdiñ mi (خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ) ol allah siniñ aşl maddeñni

11.8 yâ ki aşlñ âdemniñ mâddesini tofrağdan yaratdı (ثُمَّ مِنْ نُطْقَةٍ) muniñ şoñında yaqın maddeñ bolğan mini

11.9 şuvından yaratdı (ثُمَّ سَوَّاهُ كَرَجُلًا) muniñ şoñında sini kâmil ir itüp tiygüziledi ya'nî kâmil ir kıldı

11.10 (لَكِنَّا) likin mini eytemün (هُوَ اللَّهُ رَبِّي) şâ'n allah benim rabbimdür diyü ammâ sin allahı inkâr itesün (وَلَا أُشْرِكُ)

11.11 (بِرَبِّي أَحَدًا) dağı rabbime 'ibâdetde hiç kimni şerik kılmaym ya'nî min mü'min muvaḥḥidmün sin kâfir hem müşrik

11.12 sün (وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ) baqçaña kirgen vaqtiñde eytken bolsañçı (مَا شَاءَ اللَّهُ) allah tilegen

11.13 nerse bolğuçıdur (لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) hiç nersege kuvvet yoğdur meger allahniñ yardemi birlen ginedür diyü ya'nî

11.14 baqçaña kirgende bu tariğ ikrâr kılgan bolsañçı ya'nî bu baqçe hem baqçede bolğan yemişler hemmesi

11.15 allahniñ tilevi birlendür eger allah tilese bu baqçeni uzağ müddetke qaldurur ve tilese helâk iter diyü hem bu baqçeni

11.16 'imâretke hem tedbirge kuvvet yoğ meger allahniñ yardemi birlen gine diyü ni yağşı bolur idi ma'nâsında

11.17 (إِنْ تَرَىٰ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا) eger sin mini öziñden mâl dağı bala yüzinden azraq körseñ

11.18 şuniñ içün miñe uluğlansañ (فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُّؤْتِيَنِي) bes rabbimniñ birüvi yağındur miñe خَيْرًا مِنْ

11.19 (مِنْكَ) siniñ baqçeñden izğüreknı (وَيُرْسِلْ عَلَيْهَا حُمْرَانًا مِنَ السَّمَاءِ) dağı siniñ baqçeñ üzerine

11.20 rabbimniñ kökden yaşın yiberüvi yaqındur (فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا) bes baqçeñ ayaklar qararlanmay turğan

11.21 şazlıq cir bolup evrilür (أَوْ يُصْبِحُ مَاءُهَا غَوْرًا) yā ki baqçeñniñ şuvı yir astına batquçı

11.22 bolup evrilür (فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا) bes ol şunı qaytaruvnı istevge küçiñ yitmes siniñ ya‘nī

11.23 hayrān bolup qaluvıñdan şunı qaytaruvnı istevge de küçiñ yitmes bütünley qaytaruv tügil (وَأُحْبِطُ بِثَمَرِهِ)

11.24 ve bu baqçe eyā siniñ yimişlerini helāk qılındı ya‘nī helāklik yimişlerini çulgap aldı (فَاصْبِحْ يَقْلَبُ)

11.25 (كَفِيَّةً) bes bu kāfir haşreti içün iki öçiniñ arqasını eylendürgüçi (haşretlenüvçi) bolup

11.26 evrildi (عَلَى مَا أَنْقَفَ فِيهَا) ol baqçeni ‘imāret qıluvğa şarf qılğan nersesi üzerine haşretlengenı

11.27 hālda (وَهِيَ غَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا) ve ol baqçe töbeleri üzerine yığılup tüşüvçidür ya‘nī töbeleri

11.28 yir üzerine yığılup tüşdi (وَيَقُولُ) dağı eytür bolup evrildi (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا)

II / 12

12.1 kākī min rabbime hiç kimni şerik qılmağan bolsam idi diyü (وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئْتَةً يَنْصُرُونَهُ) dağı

12.2 bu kāfirge yardım qıla turğan hiç cemā‘at bolmadı ya‘nī baqçesinden helāklikni yiberüvde yā ki munıñ kibi

12.3 ikinçi baqçe birüvde hiç kim yardım qıluvçı bolmadı (مِنْ دُونِ اللَّهِ) allahdan başqa (وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا) dağı

12.4 öziñiñ kuvveti birlen de allahniñ ‘azābından ıyılguçı bolmadı (هَذَا لَكَ) bu orunda (kıyāmet küninde)

- 12.5 (هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا) yardım haqq bolğan allah için ginedür (الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ) sevāb birüv yüzinden ol allah
- 12.6 (وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا الْحَبِيبَةَ الدُّنْيَا) izgürekdür (دَخِيرٌ عَقْبًا) dağı ‘ākıbet yüzinden izgürekdür
- 12.7 ey muḥammed qavmiñe dünyā tirükliginiñ meşelini beyān it sin (كَمَا) dünyā tirükliginiñ meşeli şu kibidür (أَتْرَلْنَا)
- 12.8 (فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ) ol şunu biz kökden indürdük (مِنَ السَّمَاءِ) bes ol şu sebebli yirniñ
- 12.9 öse turğan nerselerni ba‘ zısı ba‘ zısına qatışdı ve qoyurdu (فَأَصْبَحَ هَشِيمًا) bes ol öse turğan
- 12.10 nerseler cüz’leri taralğan kebiken ve şonğan nerse bolup evrildi (تَذَرُوهُ الرِّيَّاحُ) ol kebiken
- 12.11 ölenlerni ciller saçar ve taratur (وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا) dağı allah her bir nerse üzerine qādir boldı
- 12.12 (الْمَالُ وَالْبَنُونَ) māl dağı balalar (زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) dünyā tirükliginiñ ziyetidür (وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ)
- 12.13 fā’idesi hemişe ve mengü qaluvçı izgü ‘ameller (mekteb ve medrese ve mescid şaluvlar ve başqa dīn fā’idesine
- 12.14 qılınğan izgülikler) beydāvi iyesi bu izgülikler tahtna biş vaqt namāz hem ḥacc ve rüze ‘amelleri hem
- 12.15 (خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ) kibiler dāḥil ola dimiş (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ) rabbiñ ḥuzūrında
- 12.16 izgüdür (ثَوَابًا) sevāb yüzinden (دَخِيرٌ) dağı izgüdür (أَمَلًا) ümīd itilgen nerse boluv yüzinden
- 12.17 (وَيَوْمَ نُسِيرُ الْجِبَالَ) dağı şol künni beyān qıl ey muḥammed ‘ahm ol künde biz taḡlarnı orunlarından
- 12.18 (وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً) qozgatup seyr kıldururmız (وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً) dağı yirni zāhir ve açuq körürsün yir yüzinde

12.19 ھاڭ ve باشقا nerseler kibi hiچ nerse bolmas (وَحْشَرْنَاھُمْ) داھى biz mü'minlerni ve kâfirlerni ھاbrlerinden ھاobarurmuz

12.20 (فَلَمْ نَغَادِرْ مِنْھُمْ اٰھِنًا) bes mü'minlerden ve kâfirlerden hiچ âdemni ھاobarmay ھاaldurmamuz
(وَعُرْضُوا عَلٰی)

12.21 (رَبِّكَ صَفًا) داھى ey muھاammed mü'minlerni ve kâfirlerni rabbiñe ھاaklanganları ھاalde 'arz ھاılınur (kõrsetilür)

12.22 (كَمَا خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ) evvel mertebede yaratھاanımız
(لَقَدْ جِئْتُمُونَا) taھاķik kitürölmiş boldıñız siz diyü eytilür

12.23 kibi ya'ni niteki evvel mertebe yalangaaç malsız ve balasız ھاalde yaratھاan idük şol revişçe ھاüzürimizğa

12.24 kitüröldiñiz diyü eytilür (بَلْ زَعَمْتُمْ) belki siz oyladıñız (اِنَّ لَنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا) ھاobarılıv için

12.25 sizniñ için va'de ھاılınğan vaқtni ھاılmassızlıgımızni ya'ni ھاaşr birlen va'deni yırtuv için vaқt

12.26 ھاılmassızlıgımızni oyladıñız (وَوَضَعَ الْكُتٰبَ) 'ameller yazılınğan defterni oñ ھاollarğa daھı şol ھاollarğa

12.27 ھاoyıldı (فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ) bes ey muھاammed kâfirlerni kõrürsün sin (مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيْهٖ) ol kitäbda

12.28 yazılınğan nerselerden (günählardan) ھاorھاuvçılar kõrürsen (وَيَقُولُونَ) داھى kâfirler eytürler
(يٰٓا وَيْلَتَنَا)

12.29 ey bizniñ heläkligimiz (مٰلَ هٰذَا الْكِتٰبِ) bu kitäbğa ni boldı (لَا بُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً)

II / 13

13.1 günählarmızdan kiçkinelerini ve uluğerını ھاoymas (ھاaldurmas) (اِلَّا اٰحْصٰاها) meger ھاoydı ise ol

13.2 günāhlarımızı zabt kıldı ve şanıdı (وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا) dağı kâfirler ‘amel kılğan nerselerini

13.3 ‘amel defterlerinde hâzır (yazılmış) taparlar (وَلَا يَظْلَمُ رَبُّكَ أَحَدًا) ey muḥammed rabbiñ hiç kimge zulm

13.4 kılmas ya‘nī kılmağan nerseni yazdurmas yazılğandan artuğ ‘azāb kılmas (وَأَذَقْنَا الْمَلَائِكَةَ)

13.5 ey muḥammed şol vaḳtni isiñe tüşür biz feriştelerge eytdük (اسْجُدُوا لِآدَمَ) ādem ‘ahmge uluğlav secdesi

13.6 kılıñız diyü (فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ) bes feriştel hemmesi secde kıldılar meger iblīs secde kılmadı

13.7 taḥḳīk iblīs cinlerden boldı eger cin feriştelerden bir nev‘i bolsa istiṣnā-ı muttaşıl bola

13.8 eger başka ḥalk bolsa istiṣnā-ı münḳaṭi‘ bola (فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ) bes iblīs rabbisiniñ emrinden

13.9 çıkdı ve baş tarttı bu āyetde işāret bar ferişteniñ aşlā allahğa ‘āṣī bolmavına ançağ iblīs ‘āṣī

13.10 boldı cinlerden bolduğı için (بَعْدَٰوِي) (أَفْتَتَخَّ وَنَهَ وَذَرَيْتَهُ) ey ādem balaları iblīs hem iblīsniñ

13.11 tevābi‘ ini tutarsız mı (أَوْلِيَاءَ) ḥocalar eytüp (مِنْ دُونِي) mini ḥoca tutuvdan başka (وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ)

13.12 ḥālbükim iblīs hem iblīsniñ tevābi‘i sizge düşmānlardur (بَشَرٍ لِّلظَّالِمِينَ بَدَلًا) iblīs hem iblīsniñ

13.13 tevābi‘ ine itā‘ at allahğa itā‘ atden bedel boluv yüzinden ni yavız boldı (مَا أَشْهَدْتَهُمْ) iblīsni hem tābi‘ ılarını

13.14 hâzır kılmadım (خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) köklerni ve yirlerni yaratuvğa (وَلَا خَلْفَ أَنفُسِهِمْ) dağı iblīsniñ

13.15 hem tābi‘ alarınıñ özleriniñ yaratuvda (وَمَا كُنْتُ مُتَخِذًا لِّلْمُضِلِّينَ عُضْدًا) dağı ḥalkını azduruvçılarnı

13.16 halkını yaratıvda yardımçiler itüp tutkuçı bolmadım halkıyât şıfatında allahğa şirketi bolmağan zâtlarnıñ

13.17 ma'büdiyyet şıfatında allahğa şirkni yok bes niçük allahğa başka nerselerni ma'büd tutasız
(وَيَوْمَ يَقُولُ)

13.18 dağı ey muhammed (‘ahm) şol künni isiñe tüşür allahü te‘älā kâfirlerge ol künde eytür
(نَادُوا) nidā’ qılıñız

13.19 (ündeñiz) (شُرَكَائِيَ الَّذِينَ) şundayın şirklerime (زَعَمْتُمْ) siz alarnı minim şeriklerim diyü gümān qıldıñız

13.20 (فَلَعَوْهُمْ) bes kâfirler benim şeriklerim diyü gümān qılğan nerselerine yardım istev için nidā’ qıldılar

13.21 (فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ) bes ol benim şeriklerim diyü oylağan nerseleri kâfirlerge cevāb birmediler yardım

13.22 qılmadılar (وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا) dağı kâfirler birlen ma'büdları arasında helâket ornı bolğan tamuğnı

13.23 ortak qıldıq (وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ) dağı kâfirler tamuğnı kördiler (körürler) (فَطَنُوا أَنَّهُمْ)

13.24 bes kâfirler şiksiz bildiler (bilürler) düristlikde ol kâfirler tamuğğa tüşüvçilerdür ya'nı (مُواقِعُوهَا)

13.25 özleriniñ tamuğğa tüşeçeklerini yaqına bilürler (وَلَمْ يَجْعُوا عَنْهَا مَصْرَفًا) dağı kâfirler tamuğdan

13.26 döne turğan orunnı tapmadılar (tapmaslar) (وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ) ve taħkik biz ādemler

13.27 için bu qurānda beyān itdük (مِنْ كُلِّ مَثَلٍ) her bir kirekli meşelden (وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَشُوءًا جَدَلًا) dağı ādem

13.28 bāñılda da' vılaşuv yüzinden şeyniñ köpregi boldı ya'nı ādemde bolğan nerseniñ köpregi

- 14.1 bātılda da‘vālaşuv boldı (وَمَنْعَ النَّاسِ أَنْ يُؤْمِنُوا) dağı ādemlerni imān kitürüvden hiç nerse
- 14.2 tıymadı (أَدَجَاءَهُمُ الْهُدَى) āmmlerge haqlıığa köndürgüçi resül birlen qurān kilgen zamānda (وَيَسْتَغْفِرُوا)
- 14.3 (رَبِّهِمْ) dağı rablerinden günāhlarını yarlıqavnı istevden hiç nerse tıymadı (الْأَى) meger ādemlerni
- 14.4 imāndan hem istiğfardan tıydı (أَنْ تَأْتِيَهُمْ) ādemlerge kilüvi (سُنَّةَ الْآدِلِينَ) evvelgi ümmetlerde
- 14.5 bolğan ‘āddetimiz ya‘nī dünyā ‘azābı (أَوْيَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا) yā ki ādemlerge türli bolğan ‘azābnıñ
- 14.6 kilüvi ya‘nī āhiret ‘azābınıñ ya‘nī kāfirlerni imān kitürüvden hem istiğfār qıluvdan tıyğan nerse iki
- 14.7 türli ‘azābnı taqdır qıluvımız (وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ) dağı peygamberlerni yibermemiz (الْأَمْبَشْرِينَ وَمُنْتَهِينَ)
- 14.8 meger mü‘minlerge süyünç birüvçi bolğanları hem kāfirlerni qorqutuvçı bolğanları hālde yiberürmiz (وَيُجَادِلُ)
- 14.9 (الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ) dağı kāfir bolğan ādemler mu‘cizeler zāhir bolğannıñ şoñında başqa ‘alāmetlerden
- 14.10 hem aşhāb-ı kehf kışşasından şorav sebebli bātıllıq birlen kıçkırışurlar (لِيُتَحَضَّرُوا بِهِ الْعَقَبَ) kıçkırışuvları birlen
- 14.11 haqnı qararlangan ornından yiberüv ve bātıllıq qıluvları içün (وَأَتَّخَذُوا آيَاتِي) dağı kāfirler benim qurān āyetlerimni
- 14.12 yalğanga tutdılar (وَمَا أَنْتَرُوا) dağı özlerini qorqutğan nerselerini (‘azābnı) yalğanga tutdılar
- 14.13 (هُزُوا) horlav için (وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ) dağı şol kışiden kimdür zālimrek (ذُكِرَ آيَاتِ رَبِّهِ) ol kışini

14.14 rabbisiniñ āyetleri birlen va‘ az kııldı (فَأَعْرَضَ عَنْهَا) ol āyetlerden yüz döndürdi
 وَنَسِيَ مَا قَسَمْتَ

14.15 (يُدَاهِي) dağı iki qolı ilk kılgan nerseni (küfrini ve günāhlarını) unutdı ‘ākibetlerinde fikr kıılmadı

14.16 ya‘ nī bu şıfatlı ādemden zālimrek bolgan hiç kim yoqdur (إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ) düristlikde biz bu şıfatlı

14.17 ādemlerniñ köñillerinde kılduq (أَكْفَأُ) perdeler (أَنْ يَفْقَهُوهُ) fehm kıluvlarından (وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا) dağı

14.18 qurannı işitüvden kulaqlarında ağırlıq (çoqraqlıq) kılduq (وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى) ey muḥammed eger kāfirlerni

14.19 islām dīnine ündeseñ (فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا) bes kāfirler qurānnı tiyüşinçe fehm kılmaduqları ve işitmedükleri

14.20 için mengü islām dīnine köñilmesler (وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ) ve ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) siniñ rabbiñ bik

14.21 yarlıқағуçıdur hem raḥmet iyesidür (لَوْ يَوَازُونَهُمْ بِمَا كَسَبُوا) eger rabbiñ kāfirlerni kesb kılgan nerseleri

14.22 (küfrleri ve günāhları) birlen dünyāda mu‘āzeze (‘azāb) kılsa idi (لَعَجَلًا لَهُمُ الْعَذَابُ) elbette rabbiñ ol

14.23 kāfirlerge ‘azābnı aşıqdurur idi (بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ) belki kāfirlerge ‘azāb için va‘de kıılınğan vaqt

14.24 bardur ya‘ nī kıyāmet kün yā ki bedr şoğışı (لَنْ يَجْلُوا مِنْ دُونِهِ مَوْثِقًا) kāfirler allahdan başqa şıyınaçaq

14.25 ve kıtulaçaq orun tapmaslar (وَتِلْكَ الْقُرَى) ve bu qaryeler (‘ād ve şemūd ve başqalarınıñ qaryeleri)

- 14.26 (أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا) bu qarye ehlleri küfr sebepi zulum qılğanları zamānda helāk itdük biz
- 14.27 (وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا) dağı biz bu qarye ehlleri helāk qılvmız içün ma' lüm vaqt qıldıq
وَأَنِّي
- 14.28 (قَالَ مُوسَى لِمَتَّاهُ) ey muḥammed şol vaqtı isine tüşür ol vaqtde müsā öziniñ ḥādimi ve tābi' i bolğan

II / 15

- 15.1 yigitne (yūsuf oğı bolğan efrā'imniñ oğı bolğan nūn yūş' age) eytdi (لَا أَبْرَحُ) hemişe seyr
- 15.2 qılurmun (هُنَّى أَبْلَعُ مَجْمَعُ الْبَحْرَيْنِ) iki diñgizniñ cıyılğan (tutaşkan) ornına irişkenime
- 15.3 qadar (أَدَامَضَى حُقْبًا) yā ki köp zamānlarnı ötkergenime qadar seyr qılurmun bu iki diñgizden
- 15.4 murād fāris birlen rūm diñgizleri yā ki nefis ḥazret-i müsā birlen ḥazret-i ḥızır ('aleyhüm'ü-selām) çünki
- 15.5 ḥazret-i müsā ' ilm-i zāhirniñ diñgizi ḥazret-i ḥızır ' ilm-i bātınnıñ diñgizi qıbtıler helāk bolğan şoñ
- 15.6 ḥazret-i müsā mışırğa kirgeç bir vaqtde ḥalqığa gāyet eşerli bir ḥuṭbe söyledi ḥalq bik eşerlendiler
- 15.7 ve 'aceblendiler aralarından ba' zısı eytdi ey müsā sinden de 'ālimrek bolğan ādem bar mı bilesün mi? diyü
- 15.8 ḥazret-i müsā özimden 'ālimrek bolğan ādemni bilmeym didi * şundan şoñ allahü te' ālā mecmu' el-baḥreynde minim
- 15.9 sinden de 'ālimrek bir bendem bar didi (ḥazret-i ḥızırnı ezidün zamānında bolğan digenler) ḥazret-i müsā
- 15.10 zamānına qadar tirük bolup qalğan (beydāvī) başqa revişde hem kışşası beyān idilgen beydāvī de hem
- 15.11 başqa tefsirler de mezkūr (فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا) bes müsā birlen yūş' a ('aleyhimü's-selām) iki diñgizniñ

- 15.12 cıyılğan ornına irişkenleri zamānda (نَسِيًا حُوتَهُمَا) zenbīl (şomka) degi balıqlarını unutdılar
- 15.13 Һazret-i mūsā yuklağanıñ şoñında kuvrulğan balıq Һareketlenüp diñgizge sigürüp tüşdi digenler
- 15.14 (فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سُرَبًا) bes balıq öziniñ boluvnı diñgizde kire turğan yol tutdı yā ki
- 15.15 şozulup kitken uzun şazaq tutdı çünki allahü te‘ālā balıq diñgizge tüşkeç şuniñ açuvnı
- 15.16 toktattı digenler (فَلَمَّا جَاوَزَا) bes mūsā birlen yūş‘a (‘aleyhimü’s-selām) mecmu‘ el-baħreynden ötkenleri
- 15.17 zamānda (قَالَ لِقَنَاهُ آتْنَا عَدَاءَنَا) Һazret-i mūsā yigiti yūş‘a ‘aleyhi’s-selāmge eytdi aşay turğan Һa‘āmımnı
- 15.18 kitür diyü (قَالَ أَرَأَيْتَ) taħkik biz bu seferimizden yolıkdıq (لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا) meşakħkatke
- 15.19 Һazret-i yūş‘a eytti ey mūsā bileseñ mi yā ki (مُنْبَهٍ) bol (إِذْ أَوْتِنَا إِلَى الصَّخْرَةِ) şol vaħtde biz şaħrađa
- 15.20 kildük (şaħra uluđ Һaş ma‘nāsında) Һazret-i mūsā şaħrada yoğulağan bolğan (فَأَنِّي نَسِيتُ الْعُوتَ)
- 15.21 bes düristlikde min balıqnı unutdum (وَمَا أَنْسَانِيَهُ) ve ol balıqnı isime tüşürüvni unutdurmadı (الْأ)
- 15.22 (الشَّيْطَانُ أَنْ أذْكُرَهُ) meger şeytān minim iske tüşürüvimni unutdurdı (وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا) dağı
- 15.23 balıq diñgizde öziniñ boluvnı ‘acīb tutdı (قَالَ ذَلِكَ) Һazret-i mūsā eytdi bu bizniñ balıqnı
- 15.24 yoğatuvımnı (مَا كُنَّا نَعْبُدُ) bizniñ istegen nersemizdür çünki balıqnıñ yoğaluvı mađlūbımnıđa ‘alāmetdür allahü
- 15.25 te‘ālā Һazret-i mūsāđa minim mücmu‘ el-baħreynde sinden de ‘ālimrek bendem bar digen Һazret-i mūsā bar bı

15.26 min anı niçük taparmun didi allahü te'ālā eytdi mükettel (sefer ta'āmni şalina turğan nerse)ge balıq

15.27 şal balıqni nindeyin orunda yogatsañ ol bendem şunda bolur didi

(فَارْتَدَّ عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا)

15.28 bes müsā birlen yūşa' iski izlerinden kiri kaytdılar izlerine iyergenleri hālde (فَوَجَدَا عَبْتَدًا)

15.29 (مِنْ عِبَادِنَا) bes kullarmızdan bir kılını tapdılar (ya'nī hıızır 'ahmnı ismi (belyā) atası

milkan(آتَيْنَاهُ

II / 16

16.1 (رَحْمَةً مِنَّا) ol kılımızğa huzürımızdan raħmet birdük ya'nī vaħy peygamberlik birdük (وَعَلَّمْنَاهُ)

16.2 (مِنَّا) daħı biz huzürımızdan ol kılımızğa 'ilm üyretduk ya'nī ğayb 'ilmlerini bildürduk (قَالَ)

16.3 (عَلَىٰ أَنْ تَعْلَمَنِي) hıızır 'ahmga müsā 'ahm eytdi (هَلْ أَتَّبَعُكَ) iyereyim mü min siñe (عَلَىٰ أَنْ تَعْلَمَنِي) miñe

16.4 üyretüviñ şartı üzerine (مِمَّا عَلَّمْتَهُ) öziñe üyretilgen nersedan (رُشْدًا) izgülikge irişüv

16.5 iyesi bolğan 'ilmni (قَالَ) hāzret-i hıızır eytdi (أَنْتَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا) siniñ benim birlen birge

16.6 boluvğa şabrlıq kıluvğa küçiñ yitmes ya'nī minim birlen birge yürürge řākat ve kudret sinde bolmas (وَكَيْفَ تَصْبِرُ)

16.7 ve niçük sin şabrlıq kılursañ (عَلَىٰ مَا) şol nerse üzerine (لَمْ تُعْطَ بِهِ خُبْرًا) ol nerseni bilüv yüzinden

16.8 ihāta kılmadıñ ya‘nī sin perğamber bola turup niçük şabrılıq kılırsun eger minde zāhiri qabāhat bolup

16.9 bātıñı siñe ma‘lūm bolmağan işler tapulsa (قَالَ) hażret-i mūsā eytdi (سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا)

16.10 eger allah tilese mini şabrılıq kıluvçı taparsun (وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا) dağı қоşқан işiñde günāh kılmam

16.11 siñe ya‘nī inşā‘allah boy şunuvçı taparsun (قَالَ) hıızır ‘ahm eytdi (فَإِنْ اتَّبَعْتَنِي) bes eger

16.12 miñe iyerseñ (فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ) ol çāq öziñe qabāhat körülgen hiç nerse haqında minden şorama

16.13 (حَتَّى أُحَدِّثَ لَكَ مِنْهُ) ol nersedende siñe başlağanıma qadar (ذَكَرًا) zikriñi ya‘nī ol nerseniñ ‘alehsini

16.14 zıkr kılganıma qadar minden ni içün bu işni kıldıñ diyü şoramazsun hażret-i mūsā ‘ilm üyrenüv niyeti ile

16.15 kıldügi içün hażret-i hıızırñıñ şartını qabul itdi (فَانطَلَقَا) bes hażret-i hıızır birlen hażret-i mūsā

16.16 diñgiz yanına kime istep kıtdiler (حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ) kimege atlanganları (olturğanları)

16.17 zamānda (خَرَقَهَا) hıızır ‘ahm balta birlen kimeni yırttı ya‘nī kimeniñ iki taqtasını şavurdı (قَالَ)

16.18 (أَخْرَقْتُهَا) mūsā ‘ahm eytdi ey hıızır ille kimeni yırttıñ mı (لَتُغْرَقَ أَهْلُهَا) kime ehlini şuğa batırmaq

16.19 içün (لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا أَمْرًا) taħkik uluğ ve münker iş ni kıtdıñ (ya‘nī uluğ işni kıldıñ)

16.20 (قَالَ أَلَمْ أَقُلْ) hażret-i hıızır mūsā ‘ahmge eytdi min eytmedim mü sine (أَنْتَ) düristlikde sin (لَيْ)

16.21 (تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا) minim birlen birge boluvğa şabr kıluvğa küçiñ yitmes diyü (قَالَ) eytdi hażret-i

16.22 mūsā i'tizār kılup (لَا تُؤَاخِذُنِي بِمَا نَسِيتُ) unutқан nersem sebebli miñe mu'āheze kıлма
 وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ

16.23 (أَمْرِي عُسْرًا) dağı minim işimden mini meşaqkatke küçleme ya'nī şoşbet vaqtında minim
 birlen 'avf ve ciñillik

16.24 birlen mu'āmele kııl (فَانْطَلَقْنَا) bes kimededen çıqğanniñ şoñında hızır birlen mūsā 'ahm yine
 kitdiler (حَتَّىٰ)

16.25 (إِذَا لَقِيتَ غُلَامًا) (körkem yüzli) ir balağa yolukğanları zamānda (فَقَتَّلْهُ) bes hızır bu balanı
 ayağından

16.26 tutup dīvārğa şoğup öltürdi yā ki yatқuzup boğazladı digenler (قَالَ أَقْتَلْتَنِي نَفْسًا رَكِيَّةً) mūsā
 'ahm

16.27 eytdi ey hızır günāhdan pāk bolğan nefsnı öltürdiñ mi (بِغَيْرِ نَفْسٍ) öltürüvni mübāh itken
 nefsnı

16.28 öltürüvinden başqa ya'nī bu bala da öltürüvni mübāh itken kışaş da yoқ һaddeyoқ çünki bu
 bala kışı

II / 17

17.1 öltürgeni de yoқ һaddini mücib itken işde kılganı yoқ (لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا) taħķiқ sin
 қabāһat

17.2 iş birlen kildiñ on bişinçi cüz'niñ tercemesi tamām boldı (قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ) һazret-i

17.3 hızır eytdi ey mūsā min siñe eytmedim mü (أَنْتَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا) düristlikde sin minim
 birlen

17.4 birge boluvğa şabr itüvge küçiñ yitmes diyü (قَالَ أَنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا) mūsā 'ahm
 eytdi

17.5 eger de bu mertebe şoravım şoniñda sinden bir nerseni şorasam (فَلَا تُصَاحِبْنِي) bes mini öziñe yoldaş

17.6 kılma sin (فَقَبَّلْتُمْ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا) taħkik minim tarafından ‘özrge irişdiñ (فَانطَلَقْنَا) bes hızır birlen mūsā ‘ahm

17.7 yine kitdiler (حَتَّىٰ إِذَا أَتَىٰ أَهْلَ قَرْيَةٍ) anṭākiye қaryesi ehline kilgenleri zamānda (اسْتَطَعْنَا أَهْلَهَا)

17.8 anṭākiye ehlinden ta‘ām istediler (فَأَبَوْا أَنْ يُضَيَّفُوهُمْ) bes anṭākiye ehli hızır birlen mūsā ‘ahmni

17.9 ziyāfet kıluvdan baş tartdılar (فَرَجَبْنَا فِيهَا) bes anṭākiye şehrinde tapdılar (جَدَارًا يَرِيحُهَا أَنْ يَنْقُصَ)

17.10 ciymirilüp tüşerge yaқınlaşқан dīvārnı (فَأَقَامَهُ) bes bu dīvārnı hızır ‘ahm turғuzdı ya‘nī ‘imāret

17.11 kıldı yā ki tirekler birlen tiretdi (قَالَ لَوْ شِئْتُ) ḥāzret-i mūsā eytdi ey hızır eger tileseñ idi

17.12 (لَا تَعْتَدُ عَلَيْهِ أَجْرًا) bu cidārnı işlāḥ kıluvıñ üzerine ḥidmet ḥaққı alur idiñ diyü (قَالَ) eytdi

17.13 ḥāzret-i hızır (هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ) bu vaқt minim aram birlen siniñ arañnıñ ayruluv vaқtidür

17.14 (بِنَأْوِيلَ مَا) şol nerseni te‘vīl birlen (سَاءَ نَبِيُّكَ) ayrılışmasdan burun siñe tiz ḥaber birürmün

17.15 (أَمَّا السَّفِينَةُ) ammā kime (لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا) ol nersege şabrlıқ kılurğa küçiñ yitmedi siniñ

17.16 ya‘nī kimeni yırtuvımnıñ sebebi (فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ) ol kime diñgizde kesb kıluvçı

17.17 miskīnler içün boldı * ba‘zılar bu āyet birlen bir az mālı bolğan ādemge de miskīn ıtlāқ kılınuvğa

17.18 istidlāl kılğanlar likin cevābda eytürge mümkün bu kime bu miskīlerniñ mülki bolmayınça icārege

17.19 alınğan bolur yā ki bu kime iyeleri on qardaş bolğanlar bişisi dā'imī bolğan avrur iyeleri bolğan

17.20 bişisi diñgizde hıdmet itüp birgenler şunıñ içün bularğa miskīn ıtlāq kılınğan yā ki pādişāh

17.21 alğanda birmevge qudretleri bolmay 'āciz bolduqlarından miskīn ıtlāq kılınğan
(فَارَدْتُ أَنْ أَعْيِبَهَا)

17.22 bes min (hızır) yırtıp kimeni 'ayblavını tiledim (وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ) dağı bularnıñ allarında pādişāh

17.23 bar idi bu pādişāh (جَلَسْتُ بِنِ كِرْكِرٍ) bolğan digenler (يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا) ol pādişāh her bir

17.24 selāmet kimeni küçlep aladur idi (وَأَمَّا الْغُلَامُ) ammā min öltürgen ir bala ya'nī balanı öltürüvimniñ

17.25 sebebi balanıñ ismi (ceysur) digenler (فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ) bu balanıñ ata ve anası mü'minler boldılar

17.26 (فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا) bes bu balanıñ ata ve anasını örtüvinden qorquduq (طُغْيَانًا وَكُفْرًا) azğunlıq

17.27 ve küfrlik birlen çünki bala kāfir idi ata ve atası bu balanı bik yaraşalar idi bes öskeç bu

17.28 balanıñ azduruvı sebebli ata ve anasınıñ da azuvı yaqını idi (allahü te'ālā hızırğa munı bildürgen

II / 18

18.1 bolğan (فَارَدْنَا أَنْ نُبْنِيَهُمَا رَبُّهُمَا) bes bu balanıñ ata ve anasına rableriniñ almaşduruvını tiledük biz

18.2 (خَيْرًا مِنْهُ) bu baladan izgürek balanı (زَكَاةً) pāklik yüzinden (وَأَقْرَبَ رُحْمًا) dağı raḥmet yüzinden

18.3 yaqınrağ bolğan balanı almaşduruvını tiledük (وَأَمَّا الْجِدَارُ) ammā min turğuzğan dīvār ya'nī dīvārını

18.4 turğuzuvımnıñ sebebi (bu dīvārı yüz arşın büyüklükde idi diyüvçi müfessirler de bar)

فَكَانَ لَغْلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ

18.5 (فِي الْمَدِينَةِ) bes bu dīvār anñakiye şehrindegi iki yetim için boldı ismleri (aşrem) hem (şarım)

18.6 digenler (وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزًا لَهُمَا) dağı bu dīvārıñ astında bu iki yetim bala için hazine boldı

18.7 bu hazine ba' zılar altun kümiş idi ba' zılar ' ilm kitābları idi ba' zılar altun taқта idi

18.8 ol taқтаda bu revişde yazılğan idi

عَجِبْتُ لِمَنْ يُؤْمِنُ بِالْقَدَرِ كَيْفَ يَحْزَنُ وَعَجِبْتُ لِمَنْ يُؤْمِنُ بِالرِّزْقِ

18.8

كَيْفَ يَتَعَبُ وَعَجِبْتُ لِمَنْ يُؤْمِنُ بِالْحَسَابِ كَيْفَ يَغْتَلُ وَعَجِبْتُ لِمَنْ يُؤْمِنُ بِالْمَوْتِ كَيْفَ يَفْرَحُ وَعَجِبْتُ

18.9 (لِمَنْ يَعْرِفُ الدُّنْيَا وَتَقْلِيمًا بِأَهْلِهَا كَيْفَ يَطْمَئِنُّ لِأَلَةِ الْإِلَهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) diyü tercemesi 'aceblenem min

18.10 taqdirge imān kitürgen ādem niçük hasretlene iken 'aceblenem min rızqğa imān kitürgen kişi niçük

18.11 meşakqatlene iken 'aceblenem min hesābğa imān kitürgen kişi niçük gāfletde bola iken 'aceblenem min ölümge

18.12 imān kitürgen kimse niçük ölümni unutup şādlanup yürüy iken 'aceblenem min dünyāni hem dünyāniñ ehline

18.13 eylenüvin bilgen kişiniñ niçük köñli qararlana iken hiç ma' būd-ı bi'l-ħaqq yoğ meger allahü te' ālā hem muħammed 'ahm

18.14 allahniñ resüli ma' nāsında (وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا) bu iki yetim balanıñ ataları izgü kişi boldı ismi

18.15 kāşih digenler (فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا) bes rabbiñ bu iki yetimniñ 'ağllarınıñ ve fikrleriniñ kemāletine

18.16 irişüvlerini tiledi (وَبَسْتَفْرَجًا كَنْزَهُمَا) dağı bu iki yetimniñ hazineelerini çıgaruvni tiledi

18.17 (وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي) ey müsā sin körgen (رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ) rabbiñden bu iki yetimge raħmet yüzinden

18.18 zāhir kabāhat bolğan işlerniñ birisini de öz rey'imden kılmadım (ذَلِكَ) bu te'vīl (تَأْوِيلُ مَا) şol nerseniñ

18.19 te'vīli (beyānı) dūr (لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا) ol nerse üzerine şabr kılurğa küçüñ yiter bolmadı siniñ

18.20 hażret-i hıızır birlen hażret-i mūsā kışşasından haşşalar ve fā'ideler şulardur: hiç bir kişiğe öziniñ 'ilmine

18.20 'aceb itilmeske kirek yine de 'aqlı körkem körmegen nerseni oylamay ğına inkār kılurğa kırişmesge

18.21 kirek ihtimāl ol nersede bir hikmet ve sır bolur siniñ 'aqlıñ irişmegen bolur dağı 'ilmim kemāletke

18.22 irişdi diyü 'ilm üyrenüvden toktaşmasğa kirek belki hemişe üyrenüvge devām kılurğa kirek yine 'ilm üyrenüvçi

18.23 ādemge mu'allim birlen hüsni edebni ri'āye kılurğa kirek ve sözine boy şunargä kirek yine de mücrimniñ cürmine

18.24 tenbiye itüv hem 'avf itüv kirek eger cürminde devām itse tirük kıluv kirek bu haşşa ve fā'idelerniñ her birisi

18.25 bu kışşadan añlandı fāfehmi (وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّذِينَ كَفَرُوا) ey muhammed yehüdler sinden zü'l-ķarneyn hālinden

18.26 şorarlar zü'l-ķarneyn diyü aţalmakında türlüçe söz bar ba'zılar dünyāniñ iki ķarnı bolğan maşrıķ birlen

18.27 maġribde tavāf kılduķından bu ism birlen aţaldı digenler ba'zılar dünyāda iki ķarın yaşıdüğinden ba'zılar

II / 19

19.1 iki tulumı olduķından ba'zılar tācında iki mügiz olduķından ba'zılar mañlayında iki mügiz olduķından

19.2 bu ism birlen aţaldı digenler ba'zılar zü'l-ķarneyn ism 'ilmi digenler ekşer müfessirler zü'l-ķarneynni

19.3 iskender el-rümī digenler likin şiksiz bu söz haţā-ı fāzl-ı mercānī muķaddeme-i vefiyye el-islāfında böyle eyte

- 19.4 zü'l-ḳarneynniñ künyesi ebü kerîb ismi şimr bin mâlik ḥazret-i ebü hureyre eyte resûl allah eytdidi
- 19.5 min bilmeym tûbbe‘ peygamber mi tûgil mi hem zü'l-ḳarneyn de peygamber mi tûgil mi hem ḥadler ehlerine kefâretler mi
- 19.6 tûgil mi diyü ḥadîş ‘ibâreti ḳal resûl allah şalla’llah-ü te‘âlâ ‘aleyh ve sellem
مَا أَدْرَىٰ أَتَّبِعُ كَانَ نَبِيًّا أَمْ لَا
- 19.7 «لا وما أدري أذوا الغرنيين كان نبياً أم لا وما أدري المذود كفارات لأهلها أم لا» āhirce ‘abdü’r-rezzāk
- 19.8 ve ibnü'l-münzir * ḥazret-i ‘aliden zü'l-ḳarneyn ḥālinden şoraduklarında peygamber de mülk de bolmadı allahniñ maḥbûb
- 19.9 bendesi boldı didi ḥāşıl elbette zü'l-ḳarneyn allahniñ imân kitürgen izgü bendesi bolğan hem
- 19.10 ‘ādil pâdişāh bolğan vezîri ḥızır ‘ahm bolğan hem peygamber diyüvçiler de bar ammā iskender el-rûmî
- 19.11 kâfir bolğan vezîri feylesof aristatalis bolğan zü'l-ḳarneyn iskender el-rûmîden iki min
- 19.11 yıl artuḳ muḳaddem bolğan bes bu ikisini bir dimekde köp ḥaṭâ ve ulug bozuḳlık bar zü'l-ḳarneynni
- 19.12 iskenderü'l-rûmîğa başḳa diyüvçiler ezraḳî süheyli ḳurtubî ibn-i keşîr ve başḳalar artuḳ taḥḳîḳni
- 19.13 istegen âdem muḳaddeme-i vefiyyetü'l-islâfke mürâca‘at itsün (قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا) ey muḥammed eyt
- 19.14 sin zü'l-ḳarneyn ḥālinden sizge ḥaber oḳurmız (أَنَا مَكْنَا لَهُ فِي الْأَرْضِ) allahü te‘âlâ eytedür düristlikde
- 19.15 biz zü'l-ḳarneynni yirde ḳararlandurduḳ (وَأَتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا) daḥı zü'l-ḳarneynge her nersedem
- 19.16 maḳşûdına irişdüre turğan sebep birdük (فَاتَّبَعَ سَبَبًا) bes ḳuyaş batış tarafına irişüvni tiledi de
- 19.17 ḳuyaş batış tarafına irişdüre turğan sebepke iyerdi (حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرَبَ الشَّمْسِ) ḳuyaş batış

- 19.18 tarafına irişkeni zamānda (وَجَلَّهَا تَغْرِبًا) kıyaşnı başar tapdı (فِي عَيْنِ حَمِيَّةٍ) kara balçık iyesi bolğan
- 19.19 çişmege ya‘nī közine şulay köründi (وَوَجَدَ عَنْهَا قَوْمًا) dağı ol çişme yanında bir qavm tapdı
- 19.20 bu qavmniñ üstlerinde vaşşı hayvānlarnıñ tirilerinden bolğan kıyimler bolğan şa‘āmları da balık bolğan
- 19.21 hāşıl bu qavm dīn terbiyesi körmegen afriqa vaşşileri kibi vaşşı kāfirler bolğanlar allahü te‘ālā
- 19.22 zü'l-şarneyni bu qavmni küfrleri için öltüröv birlen imānğa ünde v arasında iřtiyārlı kılgan
- 19.23 (فَلَمَّا بَاذَأَ الْقُرْنَيْنِ) allahü te‘ālā eyte eytdük bizdi ey zü'l-şarneyn (أَمَّا أَنْ تُعْتَابَ) küfrleri için
- 19.24 bu qavmni yā ‘azāb kılursun ya‘nī küfrleri için öltürörsün (وَأَمَّا أَنْ تَتَّخَذَ فِيهِمْ حُسْنًا) yā ki bu qavmde
- 19.25 izgülik tutarsun ya‘nī öltürmezsun belki imānğa ündersün řerī‘at üyretörsün likin bu beydāvī
- 19.26 müřālā‘ası bu müřālā‘ada zāhirde cebr fehmlene likin beydāviniñ de murādı medārni murādı kibi boluvı iřtimāl
- 19.27 řāhib medārni bu revişçe müřālā‘a kılmış ya‘nī evvel imānğa da‘vet itersün imānğa da‘vet řoñında hemişe
- 19.28 küfrlerinde devām itseler öltürörsün eger imānnı şabül itseler řerī‘at üyretörsün (قَالَ) zü'l-şarneyn eytdi

II / 20

- 20.1 (أَمَّا مَنْ ظَلَمَ) ammā bu qavmden řulm kılganları ya‘nī imānğa ünde gen řoñında da devām itkenleri

- 20.2 (ثُمَّ يَرُدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ) bes tiz ‘azāb kılmamız alarını dünyāda (فَسَوْفَ نَعْتَبُهِ) muniñ soñında rablerine
- 20.3 kaytarulur alarını (فَيُعْتَبُ بِهِ عُنَابًا نَكْرًا) bes rableri alarını āhiretde münkir bolğan ‘azāb birlen ‘azāb
- 20.4 kıılır (وَأَمَّا مَنْ آمَنَ) dağı ol kavmden da‘vet soñında imān kitürgenleri (وَعَمَلٌ صَالِحًا) dağı izgü ‘amel
- 20.5 kılğanları (فَلَهُ جَزَاءُ الْحَسَنَىٰ) bes imān kitürüp de izgü ‘amel kılğanlarına dünyā ve āhiretde izgü
- 20.6 cezā’ bolur (وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا) dağı ol imān kitürüp de izgü ‘amel kılğanlarına buyurğan
- 20.7 nerselerimizden ciñillik iyesi bolğan işni eytürmiz ya‘nī ciñil iş birlen buyururuz (ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا)
- 20.8 muniñ soñında zü’l-ķarneyn kıyaş çığış tarafına irişüvni kaçd kıldı da kıyaş çığış tarafına irişdüre turğan
- 20.9 sebebke iyerdi (حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ) kıyaş çığış tarafına irişkeni zamānında (وَجَنَّتْهَا تَطْلُعُ)
- 20.10 zü’l-ķarneyn kıyaşını çığar tapdı şundayın kavm üzerine (عَلَىٰ قَوْمٍ) (لَمْ نُجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا) ol
- 20.11 kavm için kıyaşdan başka perde kılmadıq ya‘nī kıyimleri ve binā’ları yok idi hem yirleri binā’ kıılır
- 20.12 için yaraklı tügil idi kıyaş çıkğan vaqtda yir astlarına kirüp turalar idi kıyaş köterilgeç
- 20.13 kesblerine çığalar idi (كَذَلِكَ) zü’l-ķarneynniñ emri biz tavşif kılğançadur (وَقَدْ أَحْطَبْنَا بِمَالِنَا بِهِ خَبْرًا) ve tahkik
- 20.14 biz zü’l-ķarneyn huzūrında bolğan nerseni ‘askerlerni ve kırallarnı hem sebeblerni bilüv yüzinden ihāta kıldıq

20.15 (ثُمَّ اتَّبَعَ سَبِيلًا) muniñ şoñında yine maqşūdına irişdüre turğan sebeblerge iyerdi ya'ni cenüb tarafından

20.16 şimāl tarafına kirişken halde maşruq birlen mağrib arasında bolğan üçünçi yolğa iyerdi
 حَتَّىٰ أَذِلَّ

20.17 (بَلَغَ بَيْنَ السَّيْنَيْنِ) iki sedd (tağ) arasına irişken zamānda * beydāvī şāhibi eyte iki sedden erminiya birlen

20.18 azerbeycān tağları yā ki arz tirükniñ müntehāsında bolğan iki büyük tağ murāddur zü'l-ğarneyniñ seddi

20.19 şol iki tağ arasında vāqı'adı (وَجِئْتُمَا قَوْمًا) zü'l-ğarneyn iki tağniñ aldından bir qavm tapdı

20.20 (فَأَلْوَا بِأَادَا الْقَرْيَتَيْنِ) bu qavmniñ mütercimleri eytdiler (أَلَا يَكَادُونَ بِفَقْهُونَ قَوْلًا) sözni añlarğa yaqında bolmaslar

20.21 ey zü'l-ğarneyn (إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ) düristlikde ye'cüc ve me'cüc bularnı nūh 'ahmniñ yāfes ismli

20.22 balalarından iki qabīle digenler ba'zılar ye'cüc tirikden me'cüc cil qabīlesinden digenler
 مَفْسُونٌ

20.23 (فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا) bular yirde bozuqlıq qılurlar (فِي الْأَرْضِ) bes siniñ içün ħarāc qılurmız mı

20.24 ya'ni mällarımızdan ecr birürmiz mi (عَلَيَّ أَنْ تَجْعَلَ) siniñ qıluviñ üzerine (بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَبْعًا) bizniñ birlen

20.25 ye'cüc ve me'cüc arasında perdeni (قَالُ) zü'l-ğarneyn eytdi (مَا) şol nerse (مَكَّنِي فِيهِ رَبِّي) rabbim mini

20.26 ol nersege qüdrətli ve qıvvətli qıldı (هَيْتَرُ) minim içün sizniñ mālūñızdan izgüdür
 فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ

20.27 bes miñe siz kuvvetiñiz birlen yardım biriñiz (اجعل بينكم وبينهم) sizniñ birlen ye'cüc ve me'cüc arasında

20.28 kılurmız (رَدْمًا) sizni şaqlay turğan perdeni (آتوني زبر الحديد) miñe timir kiseklerini kitüriñiz

II / 21

21.1 (حتى إذا سوى بين الصدفين) tağniñ iki cānibiniñ arası tiygüz bolğan zamānda ya'nī zü'l-ğarneyn timir

21.2 kisekleri tutrup iki tağ arasını tiygüzlep bitürgeni zamānda (قال أنفخوا) zü'l-ğarneyn 'ahmge eytdi

21.3 timir erite turğan oçaqlarğa eriñiz diyü (حتى إذا جعله نارا) erilmiş timirni oğ kibi kılğan zamānda

21.4 ya'nī timirler tamām oğ kibi kızdurulğan zamānda (قال آتوني) zü'l-ğarneyn eytdi miñe erigen qurğaşın (bakır demek)

21.5 kitüriñiz (أفرغ عليه قطرا) ol oğ kibi kızdurulğan timir üzerine erigen qurğaşınıñı quyarmız

21.6 (فما استطاعوا أن يظهروه) bes büyükligi için ol nerse (perde)ge ye'cüc ve me'cücniñ menārge küçleri

21.7 yitmedi (وما استطاعوا له نقبا) dağı qatılığı için ol sedni tişerge küçleri yitmedi (قال)

21.8 eytdi zü'l-ğarneyn sedd tamām bolğandan şoñ (هذا رحمة من ربي) bu sedni yaşarğa küç yitüv minim rabbimden

21.9 raħmetdür (فإذا جاء وعد ربي) bes her qayçan rabbimniñ va'desi kıyāmet kılse (جعل دكاء) rabbim ol

21.10 sedni kisek kisek itüp yir birlen tiygüz kıılır ye'cüc me'cüc hem çığarlar
(وَكَانَ وَعَدْرَتِي حَقًّا)

21.11 dağı rabbimniñ va' desi haqq boldı bu āyet ye'cüc me'cüc çığuvniñ işrāf sā' atden boluvına delālet

21.12 kııla (تَرَكْنَا) koyduq ya'nī kılduq (بَعْضَهُمْ) ye'cüc ve me'cücniñ ba'zısını (يَوْمَئِذٍ) oşbu sedden

21.13 çıqğanları künde (يُؤَجِّجُ فِي بَعْضٍ) ba'zısına qaţnaşur kılduq ya'nī köplikleri için ğāyet

21.14 tığuzlıqdan ba'zısı ba'zısına aralaşur (وَنُفِّخَ فِي الصُّورِ) qabrlerinden qobarıluv için şūrğa urıldı

21.15 (فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا) bes bu kün haqqını kāmil cıyuv birlen bir orunğa cıyduq (وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ) dağı cehennemni zāhir

21.16 kılduq (يَوْمَئِذٍ) oşbu kıyāmet küninde (لِلْكَافِرِينَ) kāfirlerge (عَرَضًا) zāhir kıılmaq birlen (الَّذِينَ)

21.17 şundayın kāfirlerdür alar (كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ) ol kāfirleriñ közleri perdede boldı (عَن)

21.18 (ذِكْرِي) benim āyetlerimni zıkrden (وَكَانُوا لَا يَسْتَنصِتُونَ سَمْعًا) dağı ol kāfirler āyetlerimni işitüvge qādir

21.19 bolmas boldılar (أَفَعَسَبَ الَّذِينَ كَفَرُوا) kāfir bolğan ādemler zann kııldı mu (أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي)

21.20 minden başqa qullarumrı (‘isānı hem feriştelerni) tutuvlarını (أَوْلِيَاءٍ) ma' büdler tutuvlarını yardımçiler

21.21 diyü zann kııldı mu elbette bulay zann kıılmasunlar (إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ) düristlikde biz kāfirlerge

21.22 cehennemni hāzırledik (نُزُلًا) qonaqğa hāzırlengen ta'am kibi itüp (قُلْ) eyt sin ey muḥammed 'ahm kāfirlerge

- 21.23 (هَلْ نُنَبِّئُكُمْ) haber bireyim mü sizge (بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا) ‘ameller yüzinden zarar itüvçiler birlen (الَّذِينَ)
- 21.24 şundayın âdemlerdür ‘amelde zarar itüvçiler (ضَلُّ سَعِيهِمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) küfrleri için alarnıñ dünyā
- 21.25 tirükliginde turuşuvları zā’i‘ ve bāṭıl boldı (وَهُمْ يَحْسِبُونَ) ḥalbükim alar ḥesāb kıılurlar (أَنَّهُمْ)
- 21.26 (يُحْسِنُونَ صُنْعًا) düristlikde alar işni körkem kıılurlar ya‘nī körkem iş kıılamız diyü ḥesāb
- 21.27 kıılurlar (أُولَئِكَ) bu kıyamet şıfatdağı ya‘nī ‘amelleri bāṭıl bolğan âdemler (الَّذِينَ) şundayın
- 21.28 âdemlerdür (كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ) rableriniñ āyetlerini inkār itdiler (وَلَقَاهُمْ) dağı rablerine yolukuvnı

II / 22

- 22.1 inkār itdiler (فَحَبَّطْتَ أَعْمَالَهُمْ) bes bu âdemlerniñ küfrleri sebebli ‘amelleri bāṭıl boldı (فَلَا نَقِيمُ لَهُمْ)
- 22.2 (يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا) bes ol kāfirler için kıyāmet künine qadar iḳāmet kıılmamız ya‘nī alarğa i‘tibār
- 22.3 ve qader bolmas yā kī ‘amellerini ölçey turğan mizān turğuzmamız ma‘nāsında (ذَلِكَ) emr şol ya‘nī
- 22.4 ‘amelleriniñ cuyuluvı (جَزَاءُ هُمْ جَهَنَّمَ) bu kāfirlerniñ cezā’sı cehennemdür (بِمَا كَفَرُوا) kāfir boluvları sebebli
- 22.5 (وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا) dağı benim āyetlerimni her resüllerimni ḥorlap tutuvları sebebli (أَنَّ)
- 22.6 (الَّذِينَ آمَنُوا) düristlikde şundayın âdemler imān kitürdiler (وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) dağı izgü işler

- 22.7 kıldılar (كُنْتُمْ لَوْمٌ) ol kişiler için bolur (جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ) firdevs ucmağları (نُزُلًا) konak
- 22.8 ta‘āmı kibi hāzirlengen halde (خَالِدِينَ فِيهَا) ol ucmağlarda mengü qalğanları halde (لَا يَبْغُونَ)
- 22.9 (عَنَاهُمْ) ol ucmağlardan başqağa eylenüvni istemesler çünki mundan başqa munıñ kibi cennet yoqdur
- 22.10 (مُتَادَاتِ الْكَلِمَاتِ رَبِّي) eger diñgiz şuvı bolsa (لَوْ كَانَ الْبَعْرُ) eyt sin ey muhammed (قُلْ) rabbimniñ sözlerini
- 22.11 yazar için qara bolsa (لَنَفَثِ الْبَعْرِ) elbette dünyāda diñgiz cinsi biter (قَبْلِ أَنْ تَنْفَثَ كَلِمَاتُ رَبِّي)
- 22.12 rabbimniñ sözi yitmesden burun çünki rabbimniñ sözi de ‘ilmi kibi ğayr-i mütenāhīdūr aslā bitecek tügildür
- 22.13 (وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا) ve eger bu bar bolğan diñgiz kibi diñgizni artdurup kitürsek de yehüdler
- 22.14 müselmānlarğa eytdiler siz eytesiz hikmet birilgen kişi köp izgülik birildi diyü halbükim öziñiz hikmetni
- 22.15 (kurānı) oquysız öziñizge birilgen ‘ilm az diyü şol sözge cevāb bolup zikr qılınğan ve zikr qılınçaq
- 22.16 āyet indi (قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ) eyt sin ey muhammed yehüdlerge ançaq min sizniñ kibi ādemün
- 22.17 rabbimniñ bütün sözini bilüp bitüröv ihtimālim yoq (يُوحَىٰ إِلَيَّ) miñe vaħy qılınur (أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ) ançaq
- 22.18 sizniñ ma‘būdīñız bir gine ma‘būddur (فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ) bes kimdür rabbisine yoluqıvını ümīd iter (فَلْيَعْمَلْ)
- 22.19 (وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا) daħı rabbisiniñ ‘ibādetine (عَمَلًا صَالِحًا) bes ol kişi izgü ‘amel qılsun
- 22.20 hiç kimni ortaқ qılmasun kehf süresiniñ tercemesi bitdi

- 22.21 * on toqızınçı sūre – meryem sūresi mekkede ingən toqsan sikiz āyet *
- 22.22 bismi‘l-lahi‘r-raḥmani‘r-raḥīm
- 22.23 (كَيْدِمْص) bu sözinden murādını allahü te‘ālā özi gine bilür (ذَكَرُ رَحْمَةِ رَبِّكَ) bu oqulğan nerse
- 22.24 rabbiñniñ raḥmetin zikrdür (عَبْدُهُ زُكْرِيَّا) ḳulı zekeriyā (‘ahm) ğa bolğan raḥmetni (آتَى) sol vaqtdağı
- 22.25 raḥmetni zikrdür (نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا) zekeriyā ‘ahm rabbisine yaşrin nidā ḳıluv birlen nidā ḳıldı
- 22.26 (أَتَى وَهَنَ الْعَظْمِ مَتَى) zekeriyā ‘ahm eytdi ey rabbim diyü (قَالَ رَبِّ) düristlikde min minim süyeklerim
- 22.27 za‘iflendi (وَأَشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا) dağı ḳartlıq yüzinden başım yaltıradı ya‘nī saçlarım ağardı
- 22.28 (وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا) dağı miñ ey rabbim siñe du‘ā ḳıluvım sebebli ümidsiz ve maḥrūm bolmadım belki

II / 23

- 23.1 her du‘ā’ ḳılduḳımda ḳabūl ḳıldıñ (وَأَنَّى خَفْتُ الْمَوْلَى) dağı min benū isrā’ilden özime nesebde yaḳın bolğan
- 23.2 ādemlerden ḳorḳdım ya‘nī atam birlen bir toğma ḳardaşımniñ balalarından çünki yavız bolğanlar (مِنْ ذُرِّيَّتِي)
- 23.3 minim ölgenim şoniñdan ya‘nī min ölgeç ümmetim içinde yaḫşı ḫalife bola almaslar ümmetimniñ dīnlerini
- 23.4 bozarlar (وَكُنْتُ أَمْرًا نِيًّا) dağı minim ḫatunım bala toğdurmas boldı (فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا)
- 23.5 bes miñe öz ḫuzūriñdan veli‘ahd bolğan oğul hibe ḳılğay idiñ (بُرْتَنِي وَبِرْتٌ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ)
- 23.6 şer‘ birlen ‘ilmni minden hem ya‘ḳūbniñ balalarından alur yā ki ‘ilmni minden pādişāhlıḳnı ya‘ḳūb

- 23.7 balalarından alur (وَجَعَلَهُ رَبُّ رُضِيًّا) ey rabbim daħı ol balanı öz ħuzürüñde rāzı bolmuş kılğay idiñ
- 23.8 (يَا زَكَرِيَّا) du‘ā’sını qabül itüp allahü te‘ālā tarafından nidā’ kılındı ey zekeriya (أَنَّا نَبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ)
- 23.9 biz siñe yuħı isimli ir bala birlen süyünç biremiz diyü (لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا) mundan ilk bu bala için
- 23.10 hiç ismdeş kılmadıq ya‘nı anıñ ismi birlen buñar kadar hiç kim tesmiye idilmedi (قَالَ رَبِّ) ħazret-i
- 23.11 zekeriya eytdi (أَنِّي يَكُونُ لِي غُلَامٌ) niçük minim için ir bala bolsun (وَكَاذِبَةٌ أَمْرَأَتِي عَاقِرًا) ħalbükim
- 23.12 minim ħatunım bala toğdurmıy turğan boldı (وَقَدْ بَلَغْتَ مِنَ الْكِبَرِ عِتْبًا) daħı min qartlıqdan yaşnıñ
- 23.13 nihāyesine irişdim bu vaqtda ħazret-i zekeriya yüz yigirmi yaşında ħatunı toqsan sigiz yaşında bolğan digenler
- 23.14 (مَوْعِدًا هَيْئًا) ol iş minim üzerime (قَالَ رَبُّكَ) rabbiñ eytdi (قَالَ كَذَلِكَ) allahü te‘ālā eytdi iş şulay diyü
- 23.15 ciñildür ya‘nı qart birlen qarçıqdan bala toğduruv ciñildür (وَقَدْ خَلَقْنَاكَ مِنْ قَبْلُ) ey zekeriya taħkiq min
- 23.16 sini mundan ilk yaratdım (وَلَمْ تَكُنْ شَيْئًا) ħalbükim sin hiç şey bolmadıñ belki şırf yoq nerse idiñ
- 23.17 (قَالَ) ħazret-i zekeriya eytdi (رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً) ey rabbim süyünç birilgen balanıñ boluvına minim için
- 23.18 ‘alāmet kıl (قَالَ) allahü te‘ālā eytdi (آيَاتِكَ) siniñ ‘alāmetniñ (أَنْ لَا تَكَلِّمَ النَّاسَ) ādemler birlen söyleşmeviñdür
- 23.19 (ثَلَاثَ لَيَالٍ) üç kiçe ya‘nı üç tevlik (سَوِيًّا) a‘zalarıñ ve tiliñ selāmet bolğanı ħalde (فَخَرَجَ)
- 23.20 (عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمَعْرَابِ) bes ħazret-i zekeriya namāz oquy turğan ornı bolğan miħrābdan qavmi üzerine
- 23.21 (فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ) bes qavmi üzerine işāret kıldı (أَنْ سَبِّحُوا) namāz oquvıñız yā ki rabbiñizni

- 23.22 pāklañız diyü (بُكَرَةٌ وَعَشْبَاءٌ) irtede dağı kiçde (بِأَيْمَنِ خُذْنَا الْكِتَابَ بِغَوَّةٍ) allahü te‘ālā eyte eytdük bizdi
- 23.23 ey yaḥī (‘ahm) tevrāt kitabını tirüşüv birlen tut diyü (وَأَتَيْنَاهُ الْمِزْمَ صَبِيًّا) dağı biz yaḥīğa şabī
- 23.24 vaqtinde ḥikmetni hem tevrātın añlav kuvvesini birdük (وَحَنَانًا مِّن لَّنَا) dağı öz ḥuzurımızdan raḥmet birdük
- 23.25 (وَرُكُودَةً) dağı günāhlardan pāklikni birdük (وَكَانَ تَقِيًّا) dağı yaḥya (‘ahm) günāhlardan şaklanuvçı boldı
- 23.25 (وَبِرًّا بِوَالِدَيْهِ) dağı ata ve anasına izgülik kıluvçı boldı (وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا) dağı ata ve anasına
- 23.26 rencitüvçi allahğa günāh kıluvçı bolmadı (وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ) yaḥya üzerine mekrüh irişüvden toğdurulğan
- 23.27 küninde allahdan selāmet kıluvdur (وَيَوْمَ يَمُوتُ) dağı ölgen küninde qabr ‘azābındın selāmet kıluvdur

II / 24

- 24.1 (وَيَوْمَ يَبْعَثُ حَيًّا) dağı qabrlerinden tirük bolğan ḥalde qobarılğan künde oḡ ‘azābından ve kıyāmet qorqularından
- 24.2 selāmet kıluvdur (وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ) ey muḥammed qurānda meryem kışşasını zıkr kııl (إِذْ أَنْتَبَتُ مِنْ أَهْلِهَا)
- 24.3 şol vaqtde ol meryem ehlinde ayrıldı (مَكَانًا شَرْفِيًّا) beytü’l-muqaddesden şarq tarafında bolğan orunğa
- 24.4 şuniñ içün de naşārā şarq tarafını kıble itkenler (فَاتَّغَنَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا) bes ehliniñ
- 24.5 artından perde urdı ya‘nī özi birlen ehli arasında perde tüşürdi ḥayzdan pāklangaç gusl
- 24.6 kıluv içün (فَارْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا) bes ol ḥazret-i meryemge rūḥımız (cebrā’il ‘ahm)nı yiberdük

- 24.7 (فَتَمَّتْ لَهَا بِشْرًا سَوِيًّا) bes cebrā`il ʿahm ḥazret-i meryemge azası tiygüz ve selim bolğan yaş saqalsız
- 24.8 mıyıqsız cigit bolup şüretlengen ḥâlde kildi (قَالَتْ) ḥazret-i meryem eytdi (أَنِّي أُعْوَدُ)
- 24.9 (أَنْ كُنْتُ تَعِيًّا) egerçe sin allahdan ḥorḥuvçı (بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ)
- 24.10 bolsañ da allahdan ḥorḥuvçı bolmasañ bigrek şıyınamun ma`nāsında (قَالَ) ḥazret-i cebrā`il eytdi
- 24.11 (لَا هَبَّ لَكَ) siñe hibe (أَتَمَّا أَنَا رَسُولُ رَبِّكَ) ançaq min rabbiñniñ yiberen ilçisimün (لَا هَبَّ لَكَ) siñe hibe kıluvım için ya`nī
- 24.12 allahniñ hibe kıluvına sebep boluvım için (عُلَمَاءَ زَكِيًّا) günāhlardan pāk bolğan ir balanı ḥazret-i
- 24.13 cebrā`il ḥazret-i meryemniñ kölmek ciñinden urdı da şundan lezzet ḥāşıl bolup ḥazret-i meryem ḥazret-i
- 24.14 (أَنِّي بَكُونُ لِي عُلامٌ) minim (قَالَتْ) ḥazret-i meryem eytdi ʿisāğa ḥāmile boldı digenler için niçük
- 24.15 bala bolsun (وَلَمْ يَمَسَّ مِنِّي بَشَرٌ) ḥālbükim mini hiç ādem ḥelāl ṭariḳ birlen de tutmadı (mübāşere kılmadı)
- 24.16 (وَلَمْ أَكُ بِغِيًّا) daḥı min zinā kıluvçı da bolmadım (قَالَ كَذَلِكَ) ḥazret-i cebrā`il eytdi emr oşandaq
- 24.17 ya`nī sinden atasız bala ḥalḳ itüv emri (قَالَ رَبُّكَ) rabbi eytdi (هُوَ عَلِيُّ هَيِّنٌ) atasız bala ḥalḳ
- 24.18 itüv miñe ciñildür (وَلَنَجْعَلَنَّ آيَةً لِلنَّاسِ) daḥı biz bu işni kılurmız ol işni (balanı) ādemlerge ʿalāmet
- 24.19 kıluvımız için hem kemāl ḳudretimizge delil kıluvımız için (وَرَحْمَةً مِنَّا) daḥı bendelerge özimizden raḥmet
- 24.20 (وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا) için daḥı bu iş ezelde ḥükm kılınmış hem levḥ`ü-l maḥfūzda taḳdīr kılınmış iş boldı
- 24.21 (فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَتْ بِهِ) bes ḥazret-i meryem ḥazret-i ʿisāğa yükli boldı hem ḥazret-i ʿisā ḳursağında

24.22 hālinde kavminden ayrıldı haml müddeti sigiz ay boldı hazret-i 'isāden başka sigiz aylık bala dünyāda

24.23 tirüklük itmedi digenler (allah a'lm) (مَكَانًا قَصِيًّا) kavminden yırak bolğan oruŋa (فَأَبَاءُهَا الْمَخَاضُ)

24.24 tołgaq avruvı hazret meryemni şıyındurdu (إِلَى جَنَعِ النَّخْلَةِ) hurma ağaçınıñ tibine ol ağaç birlen

24.25 artıluv içün hem bala tapqanda ol ağaçqa tayanuv içün bu vaqt kış vaqti bolğan ağaçnıñ aşlā

24.26 yafraqları hem töbesi bolmağan şol ağaç tibinde hazret-imeryem balasını tapdı bazılar haml hem

24.27 velādet bir sā'atde boldı digenler (قَالَتْ يَا بَيْتِي مَتَّ قَبْلَ هَذَا) hazret-i meryem eytdi ādemlerden

24.28 oyaluvından ve qorquvından kāşki bu işden ilk ölgen bolsamçı (وَكُنْتُ نَسِيًّا نَسِيًّا) zikri unutulup

24.29 istelmiş bolmağan nerse bolsamçı diyü (فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا) bes hazret-i meryemniñ astından yā ki töben

II / 25

25.1 orundan hazret-i meryemge 'isā yā ki cebrā'ıl nidā' kıldı (الْأَتْحَرَنِي) hasretlenme sin (فَتَجَعَلَ رَبُّكَ

25.2 (وَهَزَى إِلَيْكَ بِجَنَعِ النَّخْلَةِ) hurma ağaçınıñ (تَحْتِكَ سَرَبًا) taḥḥik rabbiñ astında ağa turgan yılğa kıldı

25.3 tibini öziñe avışdurup silkit (تَسَاقَطَ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا) siniñ üzeriñe kāmil pişip yitkençi

25.4 hurma kıyılır diyü şundan şoñ hazret-i meryem başsız ve yimişsiz bolğan hurma ağaçını silkdi ağaç

25.5 şol hālde yaşlı boldı yafraqlanup yimişlendi vaqti kış vaqti idi (فَكُلَى وَأَشْرَبِي) bes

25.6 ey meryem bu ağaçnıñ yimişinden aşa hem astından çıqğan yılğanıñ şuvından iç (وَقَرَى عَيْنًا) hem

25.7 nefis yüzünden hoş bolur ya‘nī köñliñni hoşlandur nefsiñden kayğuñni yiber
(فَأَمَّا تَرِينُ مِنَ الْبَشَرِ)

25.8 bes eger ey meryem ādemlerden bir ādemni ķörseñ (فَقُولِي) bes eyt sin
(أَتَى نَذْرَتُ لِلرَّحْمَنِ)

25.9 (صَوْمًا) düristlikde allah rızālığı için rüze tutuvni nezr itdim çünkü alar rüze vaķtde söyleşmegenler

25.10 yā ki tiktürüvni söyleşmevni nezr itdim ma‘nāsında (فَلَنْ أَكَلَمَ الْيَوْمَ أَنْسِيًّا) bes bu künde (ya‘nī nezrimden

25.11 haber birgenden soñ) hiç ādem birlen söyleşmem (فَأَنْتَ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ) bes ģazret-i meryem ģavmine balası birlen

25.12 balasını kötergeni ģâlde kildi (قَالُوا) ģavmi eytdiler (يَأْمُرِينَمْ لَفَتَجَمْتِ شَيْئًا فَرِيًّا) ey meryem ‘aceb

25.13 ģabāĥat iş kitürdiñ (يَا أُخْتُ هَارُونَ) ey hārūn ‘ahmniñ ģız ģardeşi ģazret-i meryem ģardeşlik tıķasında

25.14 hārūn birlen birge bolģan ādemniñ i‘ķābından boldı digenler yā ki hārūn ‘ahmniñ neslinden boldı

25.15 gerçi aralarında miñ yıl ģadar bolsa da yā ki hārūn ismli bir recl-i şāliĥġa ‘iffetde teşbih ģılup eytkenler

25.16 (وَمَا كَانَتْ أُمَّكَ بَعِيًّا) daĥı siniñ (مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْءًا) siniñ atañ da imniñ yavızı bolmadı

25.17 anañ da zināĥı bolmadı (فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ) bes ģazret-i meryem cevāb birüv için ģazret-i ‘isāġe işāre

25.18 ģıldı (قَالُوا) ģazret-i meryemniñ ģavmi eytdiler (كَيْفَ نُنْكَمُ) biz niĥük söyleşeyik
(مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا)

25.19 bişikde şabī bolģan bala birlen bişikdeġi şabīniñ söyleşüvi ma‘hūdaş tüġil didiler
(قَالَ أَتَى عَبْدُ اللَّهِ)

25.20 ģazret-i ‘isā eytdi düristlikde min allahniñ ģılımun (أَتَانِي الْكِتَابُ) allah miñe kitāb (incil) birdi

25.21 (وَجَعَلَنِي نَبِيًّا) dağı allah mini peygamber kıldı (وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا) dağı allah mini mübârek (halkğa fâ'ide

25.22 birüvçi hem izgülik irişüvçi) kıldı (أَيْنَمَا كُنْتُ) kayu ğına orunda bolsam da (وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ)

25.23 (وَالزَّكَاةِ) dağı allah miñe namāz hem zekevet birlen buyurdı eger mālını mālîk bolsam yā ki nefsimni işki

25.24 şifatlardan pāklav birlen buyurdı (مَا دُمْتُ حَيًّا) tirük bolğanım hālde (وَبَرَّأ بَوَالِدَيْ) dağı anama izgülik

25.25 kıluvçı kıldı (وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا) dağı mini mütekebbir hem 'āşî kılmadı ya'nî tekebbürlenüvçi

25.26 hem rabbisine boy şunmavçı kılmadı (وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ) allahdan miñe selāmdur tuvğan künimde

25.27 (وَيَوْمَ أُبْعِثُ حَيًّا) dağı tirük bolup qabrden qobarılğan künimde (وَيَوْمَ أُمُوتُ)

25.28 (ذَلِكَ عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ) şıfatı zıkr kıılınğan zāt meryem oğı 'isādur (قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي) ol 'isā

25.29 allahniñ şundayın sözidür (فِيهِ يَمْتَرُونَ) ol sözde ('isā da) şik kıılurlar hālbükim ol sözde

II / 26

26.1 ašlā şik yoq ğazret-i 'isā ata vāsıtasından başqa allahniñ (كُنْ) digen sözi birlen vucüdke

26.2 kilgenge köre (kelimetu'l-lah) diyü aţaldı ğazret-i 'isāniñ kelimetu'l-lah boluvında şik yoq ammā naşārālar

26.3 yehüdler bu sözde nizā'leşeler naşārālar bolsa allahniñ oğı diyler yehüdler sāħir digenler (أَلَا كَانُ لِلَّهِ)

26.4 allah içün lā'ik şıfat bolmadı (أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وُلْدٍ) baladan tutuv ya'nî bala tutuv (سُبْحَانَهُ) allah

26.5 bala tutuvdan yırağ boldı (أَدَا قَضَىٰ أَمْرًا) allah bir işni bar qıluvnu hüküm qılsa (فَأَنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ)

26.6 ançağ allah ol nersege bar bol sin diyü eytür (فَيَكُونُ) bes bar bolur ol nerse (وَأَنَّ اللَّهَ رَبِّي)

26.7 dağı düristlikde allah minim hem sizniñ rabbiñizdür (فَاعْبُدُوهُ) bes allahğa 'ibadet qıluviñiz ya'ni (وَرَبُّكُمْ)

26.8 birleviñiz (هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ) bu min zıkr qılğan nerse (tevhid yolu) toğrı yoldur bu söz hazret-i

26.9 'isā sözi (فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ) yehüdler naşārālar cemā'ati aralarında 'isā haqında ihtilāf

26.10 qıldılar yehüdler sāhir naşārālar ibnu'l-lah didiler yā ki naşārālar öz aralarında türlü hizb (firqa)

26.11 bolup ihtilāf qıldılar çünki naşārādan naštūriye hizbi 'isā ibnu'l-lah didiler ya'kübiye hizbi nefsu'l-

26.12 lah yirge tüşüp dīn üyretti de soñra kökke aşdı didiler melākātına hizbi 'isā allahniñ kulı hem

26.13 peygamberi didiler (فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا) bes ni ökiñçdür kâfir bolğan âdemlerge (مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ)

26.14 uluğ küniñ huzurından ya'ni kıyāmet küniñ qorqularınıñ huzurından (أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصُرْ) kâfirleriniñ

26.15 işitüvi ve körüvi (يَوْمَ) şol künde (يَأْتُونَنَا) kilürler bizge ya'ni kâfirleriniñ dünyāda vaqt şoqır

26.16 ve çoqrak bolup kıyāmet kün körüvleri ve işitüvleri te'cib qılmağa lāyıqdur (لٰكِنَ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ)

26.17 likin kıyāmet küniñde zālimler (فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ) zāhir bolğan azğunlıqdadur (وَأَنذَرْتَهُمْ يَوْمَ الْعَسْرَةِ) ey

26.18 muḥammed ‘ahm kāfirleri ḥasret ya‘nī kıyāmet küninden ḳorkut (اذْ قُضِيَ الْأَمْرُ) şol vaḳtde kāfirlerge ḥasret

26.19 bolur eş otalmış bolur ya‘nī kāfirlerge ‘azāb birlen ḥükm kıılınur (دَهُمْ فِي عَقْلَةٍ) ḥālbükim ol

26.20 kāfirler dünyāda ‘azābda ḡafletdedür (وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ) ol kāfirler ‘azābğa imān kıtırmesler (اتَّعَنَّا)

26.21 düristlikde biz yirmi alurmız (وَمَنْ عَلَيْنَا) daḡı yir üzerinde bolḡan cān iyelerini (نَرْتُ الْأَرْضَ)

26.22 alurmız (وَالَّذِينَ يُرْجَعُونَ) daḡı bizge ḳaytarılmıř bolur her bir ādem (وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ)

26.23 ey muḥammed ḳurānda ibrahimni zıkr kııl (أَنْتَ كَانَ صِدِّيقًا) düristlikde ol ibrahim rastlıḡa yabışuvçı boldı

26.24 (يَا أَبَتِ) öziniñ atasına (لَأَبِيهِ) ibrahim eytdi (أَذْ قَالَ) şol vaḳtde (نَبِيًّا) perḡamber boldı

26.25 ey atam (لَمْ تَعْبُدْ) ni için ‘ibādet kıılasun (أَلَا تَسْمَعُ وَلَا تَبْصُرُ) işitmey turḡan hem körmey turḡan

26.26 nersege (وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا) daḡı öziñden hiç nerseni yibermey turḡan nersege ya‘nī ḥāliñni bilmey

26.27 turḡan zıkrıñni işitmey turḡan yalbaruvıñni körmey turḡan hem fā‘ide kııla almay ve zararını yibere almay

26.28 turḡan nersege ni için ‘ibādet kıılasun (يَا أَبَتِ) ey atam (أَتَى) düristlikde min (فَدَجَأَنِي مِنْ)

26.29 (الْعِلْمِ) taḡḳıḳ ‘ilmden kıldi miñe (مَا لَمْ يَأْتِكْ) siñe kılmegen nerse ya‘nī sin bilmegen nerseni

II / 27

27.1 min bildim (فَاتَّبَعَنِي) bes miñe iyer (أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا) sini toḡrı yolğa ködürürmün ya‘nī siñe

- 27.2 toğrı yolđa köndüre turđan sebeblerni körsetürmün (يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ) ey atam Őeytnđa ‘ibdet
- 27.3 kılma (أَنَّ الشَّيْطَانَ) düristlikde Őeytn (كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا) allahđa gnh kıluvđı ve boy Őunmavđı
- 27.4 boldı bes ‘aşığa ‘ibdet kıluvđı da ‘aşı bola (يَا أَبَتِ اتَّقِ أَخَايَ) ey atam düristlikde min
- 27.5 krđamun (أَنْ بِمِثْلِكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ) sini allahdan bolđan ‘azbnıñ tutuvından (فَتَكُونُ لِلشَّيْطَانِ)
- 27.6 (وَلِيًّا) bes eger allahdan ‘azb tutsa la‘netde Őeytnđa yakın bolursun (قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي)
- 27.7 (يَا إِبْرَاهِيمُ) atası zir eytdi ey ibrhım sin minim ma‘bdlarımın (Şanemlerden) yüz dndresn mi
- 27.8 (لَئِنْ لَمْ تَنْتَهَ لِأَرْجُمَنَّكَ) eger ma‘bdlarım ĥađında işki sözleriñden tıymasañ sini sgv ve ĥorlav birlen
- 27.9 tilim birlen ağarmun y ki lgeniñe đadar taş birlen ağarmun (وَأَهْجُرَنِي مَلِيًّا) bes Őađlan sin
- 27.10 minden hem uzun zamn mini ky y ki minim yanımın kitp tur (قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ) ibrhım ‘ahm eytdi
- 27.11 ey atam siniñ üzeriñe selmetlik bolsun (سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي) siniñ iđn rabbimden yarlıkamağ
- 27.12 istermün ya‘nı imn kitürüvge ve tevbe kıluvđa allahnıñ tevfiğ birüvni Őorarmun (أَنَّهُ) düristlikde
- 27.13 rabbim (كَانَ بِي حَفِيًّا) miñe bik izgülik ve Şefkat kıluvđı boldı (وَأَعْتَزَلْتُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ)
- 27.14 ve min sizden hem sizniñ allahdan başka ‘ibdet kılđan nerseleriñizden ayrulurmun (وَأَدْعُوا رَبِّي) dağı
- 27.15 yalđız rabbime ‘ibdet kılurmun (عَسَى أَنْ لَا أَكُونَ) bolmassızlığımnı mıd itermn (بُدْعَاءِ رَبِّي) rabbime

27.16 ‘ibādet kıluvım sebebli (شَقِيًّا) yavız ve ümıdsız niteki siz şanemlerge ‘ibādet kıluvıñız sebebli yavız ve ümıdsız

27.17 boldıñız (فَلَمَّا اعْتَرَاهُ) bes ibrahım atasından hem kavminden ayrulğan zamānda (وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ)

27.18 dağı atasınıñ hem kavminiñ allahğa başka ‘ibādet kılgan nerselerinden (şanemlerinden) ayrulğan zamānda

27.19 ya‘nī şāmğa hicret kılganı zamānda (وَهَبْنَاهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ) ibrahımge işhāknı hem ya‘kūbnı hibe

27.20 kılduğ ibrahım ‘ahm şāmğa barurğa çığgaç evvel harrānga kildi anda hazret-i sāreni ciftlendi

27.21 andan işhāk ‘ahm dünyāğa kildi işhāk ‘ahm şalbından ya‘kūb ‘ahmğa kildi digenler (وَكَلَّمَ)

27.22 (جَعَلْنَا نَبِيًّا) dağı işhāk birlen ya‘kūbdan her birisini peygamber kılduğ yā ki her üçevini peygamber kılduğ

27.24 (وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا) dağı bu üçisine rahmetimizden ya‘nī peygamberlik, mällar ve balalar hibe kılduğ

27.23 (وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا) dağı bu üçisi için körkem şenānı her dinde büyük kılduğ bu üçisi

27.24 birlen her dīn ehli iftiyhār iter hem bularga körkem şenā eytürler (وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَى) ey muhammed

27.25 kırānda mūsānı beyān kııl (أَنَّهُ كَانَ مُخْلِصًا) düristlikde ol mūsā ‘ibādetinde şirkden ve riyā’dan şāf kıılınmış

27.26 boldı ya‘nī ‘ibādetni maḥzallah için gine kııldı (وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا) dağı ḥalğğa dīn üyretür için allahü te‘ālā

27.27 tarafından yiberilmiş ilçi hem peygamber boldı (وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ) dağı biz mūsāğa tūr tağınıñ

27.28 oñ yağından nidā' kılduq (وَقَرَّبْنَا نَجِيًّا) dağı biz münacāt kılgan hâlde mūsānı özimizge yaqın

II / 28

28.1 kılduq ya' nī sözimizni işitdüröv birlen şerâfetledük (وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا) dağı mūsāğa

28.2 raħmetimizden kardeşi hārūnnı peygamber bolğanı hâlde hibe kılduq (وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ) ve ey

28.3 muħammed qurānda ismā' il ('ahm)nı zıkr kııl (أَنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ) düristlikde ismā' il ('ahm) rast

28.4 va' deli boldı niteki atasınıñ boğazlavına şabr kıluv birlen va ' de kıldı hem va' desine vefā kıldı

28.5 (وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا) dağı ismā' il ('ahm) allahü te'ālānıñ hılgğa dīn üyretür içün yibergen ilçisi hem

28.6 peygamber boldı * beydāvi iyesi "bu āyet resülniñ şāhib şerī'at boluvı lāzım tügil ikenlikke

28.7 delālet kııla çünki ibrahīm 'ahmniñ balaları ibrahīm 'ahm dīninde şerī'atinde boldıardı (وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ)

28.8 dağı ismā' il ('ahm) ehline buyurur boldı (بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ) namāz hem zekevet birlen (وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ)

28.9 (مَرْضِيًّا) dağı ismā' il rabbisi huzūrında sözleri ve işleri toğrı bolduğından rāzı bolınmış boldı

28.10 (وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيْسَ) dağı ey muħammed qurānda idrīs ('ahm)nı zıkr kııl ismi aħnūh idrīs

28.11 diyü açaluvı köp ders itüvi içün hem allahü te'ālā idrīs 'ahmge on şāhīfe indürgen qalem ile

28.12 evvel yazı yazğan hem hesāb ve nücūm ‘ilmine evvel qarağan idrīs ‘ahm digenler (أَنَّهُ كَانَ صَدِّيقًا نَبِيًّا) düristlikde

28.13 idrīs (‘ahm) rastlıqğa lāzım boluvçı hem peygamber boldı (وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا) dağı biz idrīsni

28.14 bülend orunğa (peygamberlik şerāfetine hem allah huzūrında qurbet şerāfetine) köterdik ba‘zılar ucmaḥqa ba‘zılar

28.15 altunçı ba‘zılar dörünçı kat köke köterildi digenler (أُولَئِكَ) bu zıkr kılingan peygamberler

28.16 (الَّذِينَ) şundayın ādemlerdür (أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ) allahü te‘ālā alarğa en‘ām kıldı ya‘nī dünyāvī ve uḥrevī

28.17 ni‘metler birlen en‘ām kıldı (مِنَ التَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ) ādem ‘ahm balalarından bolğan peygamberlerden bolğuçı

28.18 ol allahü te‘ālā en‘ām kılgan ādemler (وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَع نُوحٍ) dağı nūḥ birlen birge kime yüklegen ādemlerniñ

28.19 balalarından bolğuçı çünki ibrahīm ‘ahm nūḥ oğlu sāmniñ neslinden ammā idrīs ‘ahm mundan müsteşnā

28.20 (وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ) dağı ibrahīmniñ balalarından bolğuçı ismā‘il hem işāq hem ya‘qūb (‘ahm) kibi

28.21 (وَأِسْرَائِيلَ) dağı ya‘qūb balalarından bolğuçı ya‘qūb ‘ahm neslinden mūsā hem hārūn zekeriya dağı

28.22 yaḥī hem ‘isā (‘ahm) kibiler (وَمِمَّنْ هَدَيْنَا) dağı biz ḥaqlıqğa köndürgen ādemler cümlesinden bolğuçı

28.23 (وَأَجْتَبَيْنَا) dağı biz peygamberlik içün ihtiyār kılgan ādemler cümlesinden bolğuçı ya‘nī allahü te‘ālāniñ

28.24 dünyāvī ve uḥrevī bolğan ni‘metler birlen en‘ām kılgan ādemleri şulardur (إِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ)

28.25 her qayčan bu ādemler üzerine allahniñ āyetleri oqulmuş bolsa (خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا) bu ādemler secde

28.26 kılğanları ve yığlağanları hâlde yığılurlar ya' nî allahniñ âyetlerini işitkende sizde şulay boluñız

28.27 ma' nâsında şunıñ için de resül allah **أَتْلُوا الْقُرْآنَ وَأَبْكُوا فَإِن لَّمْ تَبْكُوا فَنَبَأَكُوا** „ digen ya' nî qurân oquvıñızda

28.28 yığlañız eger ihtiyâr ile yığlarğa küçüñiz yitmese küçlenüp yığlañız ya' nî köñliñizni niçkertürge tıruşıñız

II / 29

29.1 **(أَضَاعُوا الصَّلَاةَ)** bes ol peygamberler soñından yavız qavm kildi **(فَخَلَّى مِنْ بَعْدِهِمْ خَائِفًا)** alar namâznı

29.2 **(وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ)** zâ'i' kıldılar ya' nî bütünley qaldurdılar yâ ki vaqtinden kiçüktürdiler dağı nefis

29.3 arzularına iyerdiler hamr içüv ve günâhlarğa çömüv hem ana başqa ata bir bolğan kızniñ nikâhını helâlge şayuv

29.4 kibi **(كَسُوفَ يَأْمُونَ غِيًّا)** bes bu yavız qavm tiz yavızlıqğa yolukurlar yâ ki **“غِيًّا”** den cehennemdegi bir çukur murâd

29.5 digenler **(الَّذِينَ آمَنُوا)** meger yavızlıqğa yolukmaslar **(مَنْ تَابَ وَآمَنَ)** bu işlerden tevbe itken âdemler hem imân

29.6 kitürgen âdemler **(وَعَمَلٌ صَالِحًا)** dağı izgü 'amel kılğan âdemler **(فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ)** bes bu şıfatda

29.7 bolğan âdemler ucmağqa kirürler **(وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا)** dağı hiç nerse zulm kılmaslar ya' nî 'amelleriniñ

29.8 cezâ'sından hiç nerse kimitilmes **(جَنَاتٍ عَالِيَةٍ)** 'adn ucmağlarına kirürler **(الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ)**

29.9 şundayın 'adn ucmağlarıdur allahü te'âlâ qullarına ucmağlarını va'de kıldı **(بِالْقَيْبِ)** ucmağ

29.10 alardan yâ ki alar ucmağdan gâ'ib bolğanları hâlde yâ ki gâ'ibke imân kitürüvleri sebebli **(أَنَّهُ)**

- 29.11 dürüstlikde allahü te'ālā (كَانَ وَعَدُّ مَا تَبَيَّنَ) ol allahniñ va' desi (ucmağ) ehline kilüvçi boldı
(لَا يَسْمَعُونَ)
- 29.12 ucmağ ehlleri ucmağda fā'idesiz söz işitmesler (الْأَسْلَامَا) meger 'aybdan selāmet bolğan
- 29.13 sözni gine işitürler yā ki ferıştelerden selām bolur yā ki ba'zısına ba'zısından selām bolur şunu işitürler
- 29.14 (بُكَرَةٌ وَعَشِيَّةٌ) dağı ucmağ ehllere ucmağda rızqları bolur (وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا) irtede hem kiçde
- 29.15 ya'nī dünyadağı 'ādetke binā'en yā ki bu sözden devām murād (تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي) bu şıfatlı ucmağni (نُورٌ)
- 29.16 (مَنْ كَانَ تَقِيًّا) kullarmızdan birürmiz (مَنْ كَانَ تَقِيًّا) küfrden ve günāhlardan şaqlanuvçı bolğan kişige * kıreyşler
- 29.17 bir vaqtda aşhāb-ı kehf kışşasını hem zü'l-ķarneyn kışşasını ruħni resül allahdan şoradılar
- 29.18 resül allah cevāb birürge ķādir bolmadı allahdan vaħy kilüvni kitdi hem vaħy bir niçe künler
- 29.19 kiçükdi ba'zılar on biş kün ba'zılar kırık kün kiçükdi diğenler müşrikler rabbisi muħammedni taşladı
- 29.20 hem muħammedke açuvlandı didiler şol haqda allahü te'ālā zıkr kılınaçaq āyetni indürdi (وَمَا نَنْزِلُ الْأَمْرَ رَبِّكَ)
- 29.21 inmemiz biz meger rabbiñniñ emri birlen inermiz ya'nī bizniñ vaqta ba'd vaqt inüvmiz rabbiñniñ emri birlendür
- 29.22 bu āyet cebrā'ıl 'ahm sözinden hikāyet (لَهُمَا بَيْنَ أَيْدِينَا) ol rabbiñ içündür bizniñ aldımızda bolğan
- 29.23 nersenı (وَمَا خَلَقْنَا) dağı bizniñ artımızda bolğan nersemiz (وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ) dağı aldımız birlen artımız arasında
- 29.24 bolğan nerse ya'nī hāzır hālide bolğan orunlarmız ve vaqtlarımız ya'nī bir orundan ikinci orunğa
- 29.25 köçüvimiz hem bir vaqt inip bir vaqt inmevimiz elbette allahniñ emri ve tilevi boyınçadır (وَمَا كَانَ)

29.26 رَبُّكَ نَسِيًّا) dağı ey muḥammed siniñ rabbiñ sini unutuvcı (qoyuvcı) bolmadı ya'ni minim inmevim

29.27 hiç nersedən tügil meger rabbiñniñ emr qılmavından (رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) siniñ rabbiñ köklerniñ

29.28 ve yirlerniñ rabbisidür (وَمَا بَيْنَهُمَا) dağı kökler birlen yirler arasında bolğan nerselerniñ rabbisidür bes

29.29 şulay bolsa elbette unutuv şıfatı mümteni' boladur allahda (فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ) bes ey muḥammed rabbiñe

II / 30

30.1 'ibādet qıl hem rabbiñniñ 'ibādetiniñ ağırlıqlarına şabr qıl vahyniñ kiçüğüvi ve müşriklerniñ ħorlavı

30.2 sebebli köñliñ teşvişlenmesün (هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا) rabbiñ için başqa allah ismi birlen aţalmış boluvğa

30.3 müsteḥaq bolğan zātnı bilesün mi elbette yoq bes rabbiñniñ meşeli bolmavını hem rabbiñden başkanıñ 'ibādetke

30.4 müsteḥaq bolmavı şābit bolsa elbette rabbiñniñ emrine imtişāl qıluvdan hem rabbiñniñ 'ibādeti birlen meşğül

30.5 boluvdan hem 'ibādet ağırlıqlarına şabr qıluvdan çāre yoq (وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ) dağı ādem eytür ya'ni kāfir

30.6 ādem (أَتَذْكُرُوا مَا كُنَّا) eyā her qayçan min ölsem (لَسَوْفَ أَخْرَجُ حَيًّا) yirden tirük bolğan ħālede çığarılmış

30.7 bolurmun mü diyü (أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ) eyā ādem isine tüşürmes mi (أَنَا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ) düristlikde biz

30.8 ādemni mundan ilk yaratduq (وَلَمْ يَكُ شَيْئًا) ħālbükim ādem hiç bar nerse bolmadı belki şarf-ı 'adem

30.9 idi (فَوَرَبِّكَ لَنَعْشُرَنَّاهُمْ) bes ey muḥammed rabbiñ birlen qasem itüp eytemün ba'şni inkār itüvçilerini

- 30.10 kıobarurumuz (وَالشَّيَاطِينِ) şeytanlar birlen birge (ثُمَّ لَنَعْضُرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ) munıñ soñında hemmesini
- 30.11 cehennem tiresinde hāzır kıılırumuz (جَنَّتِيَا) tizleri üzerine çökkenleri hālde (ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ)
- 30.12 munıñ soñında her bir dīn iyesi fırkıadan şorurumuz (çığarurumuz) (أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّسُولِ عَدِيًّا)
- 30.13 bu fırkıalardan kıayusı allahğa başırkılık ve günāh kııluv yüzinden kıatırakıdur şundan soñ bu şıfatdağı
- 30.14 fırkanı otkā taşlarmız bu āyetde işāret bar allahnıñ ehl-i isyāndan kıopisini ‘afv kııluvına eger āyet
- 30.15 kıuffāрге hāş bolmasa (ثُمَّ لَنَعْنُ أَعْلَمُ) munıñ soñında biz bilgüçirekımız (بِالَّذِينَ) şol ādemlerni
- 30.16 (هُمُ أُولَىٰ بِهَا صَلِيًّا) ol ādemler cehennemge kıröv yüzinden hāklırakıdur ya‘nı çığarılğan fırkıalardan kıayusı
- 30.17 cehennemge kırürge tiyüşli biz anı bilemiz (وَأَنْ مِّنْكُمْ) ve sizden hiç kım yokdur (أَلَا وَآرَدْنَا) meger boldı ise
- 30.18 cehennemge kırövçıdür yā kı hāzır boluvçıdur (كُلُّنَا عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا) her bir ādemnıñ cehennemge kırövi
- 30.19 yā kı huzūrı rabbiñiz üzerinde hüküm kıılınğan vācib ve şābit bolğan nerse boldı bu āyetde hıřāb kāfırlerge
- 30.20 bolsa “ vurūd, duħūl“ ma‘nāsında bola eger hıřāb mü‘minler birlen kāfırlerden a‘mm bolsa vurūd duħūl ma‘nāsında
- 30.21 bolurğa da yaray hāzret-i cābir eyte bu āyetden resūl allahdan şoradıkımda resūl eytdi vurūd
- 30.22 duħūl ma‘nāsında hiç bir izgü ve yavız kışı tamuğğa kırmey kıalmas likin izgülerge tamuğ şalkun
- 30.23 bolur alarnı yandurmas ve selāmet tutar yavızlarnı yandurur didi hem vurūd huzūr ma‘nāsında bolurğa da
- 30.24 yaray mü‘minlerde cehennem tiresinde hāzır bolurlar likin kırmesler (keşşāf) imām zāhidı bu āyetnıñ nuzūl

30.25 sebebinde bu tarîk zikir ite allahü te'âlânîñ cehennem her âdemniñ va' de kılingan ornı digen âyeti ingeç resül allah

30.26 hem hâzret-i 'â'îşe ve hâzret-i fâ'îma hem ebû bekr 'ömer 'alî..... her kayusı yıgladılar şundan şöñ

30.27 zikir kılingan âyet ingeç yine de hâsretleri artdı şundan şöñ allahü te'âlâ müttakîlerni cehennemden kütqaruvnı

30.28 beyân kılip zikir kıılınacaq âyetni indürdi bu âyet delâlet kıladur şırâtdan ötüvniñ hâkık boluvına

30.29 çünkü âdemlerniñ cehennemge kilüvi şırâtkâ kilüv sebebli bola çünkü şırâţ cehennem üstinde tartılğan bir köpir

II / 31

31.1 ve ol şırâtniñ üsti ucmağ ve astı cehennem mü'min bolğan âdem şırâtdan kütulup şırâtniñ üstinde

31.2 bolğan ucmağka kirür kâfir bolğan âdem şırâtdan öte almay astında bolğan cehennemge tüşür (el-tefsîrätü'l-

31.3 aħmediye) (ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا) muniñ şöñinda küfrden şaqlanğan âdemlerni cehennemden kütqarurmız (وَنُنَجِّي)

31.4 (الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًا) ve küfr sebebli özlerine zulm kılğan âdemlerni cehennemde tizlerine çökkenleri hâlde

31.5 kıldururmız (وَأِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا) ve her kayçan mü'minler ve kâfirler özlerine âyetlerimiz oğulsa (بَيِّنَاتٍ)

31.6 zâhir bolğanları hâlde ol âyetler (قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا) kâfir bolğan âdemler eytdi (لِلَّذِينَ آمَنُوا)

31.7 imân kitürgen âdemlerge (أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا) müslümânlardan ve kâfirlerden bolğan iki firқанıñ

31.8 kayusı mertebe yüzinden izgürekdür (وَأَحْسَنُ نَدِيًّا) ve kayusı meclis ve cem'iyet yüzinden körkemrekdür

31.9 diyü ya'nî kâfirler gâyet nâdanlıklarından dünyâda özlerine birilgen ülüşleri birlen âhiretde de hâlleriniñ

31.10 körkem boluvına istidlâl kılup maqtanıydılar (دُكُمُ أَهْلَكُنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قُرْنٍ) bu mekke kâfirlerinden ilk

31.11 bolğan zamân ehlinden köpisini helâk itdük (هُمْ أَحْسَنُ أَتَانًا وَرُفِيًّا) biz helâk kılgan qavm mekke kâfirlerinden

31.12 māl ve meta^c yüzinden hem körüv (qarav) körkemrekler idi ya^c nî mälları ve metâ^c ları hem

31.13 şüretleri körkemrek idi (قُلِّ) eyt sin ey muḥammed ^cahm kâfirlerge (مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ) kimdür azğunlıqda

31.14 bolsa (فَلْيَمْدُدْهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا) bes ol kişiğe allahü te^cālā istidrâc için uzun ^cömr birlen mühlet

31.15 birüv birlen mühlet birür (حَتَّىٰ أَذَارَاءَ وَأُمَايُوعُدُونَ) özlerine va^cde kılingan nerseni körgenlerine qadar

31.16 (فَسَيَعْلَمُونَ) bes tiz bilürler (أَمَّا الْعُنَابُ وَأَمَّا السَّاعَةَ) yā ki ^cazābnı yā ki kıyāmetni körgenlerine qadar

31.17 ol kâfirler (مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا) orun yüzinden yavızraq bolğan ādem kim idüğini ya^cnî müselmānlar mı yā ki

31.18 kâfirler mi orun yüzünden yavızraq şunu tiz bilürler (وَأَضَعُ جُنْدًا) daḥı ^caskerler ve yardımçiler yüzünden

31.19 kim za^cifrek şunu tiz bilürler (وَيُزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَبُوا) daḥı ḥaqlıqğa könülgen ādemlerge artdurur allah

31.20 (وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ) ḥaqlıqğa köndürüvni (هُنَّ) daḥı mengü qalğucu izgü ^cameller mekteb ve medreseler

31.21 vūkuflar qalduruv kibi ba^czılar biş vaqt namāz murād yā ki
،، سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر،،

31.22 digen söz murād digenler (خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا) hemişe qalğucu izgü ^cameller ḥuzüründe şevāb yüzünden

31.23 izgürekdür (وَخَيْرٌ مَرَادًا) daḥı qaytaçaq orun boluv yüzünden izgürekdür (أَفَرَأَيْتَ النَّبِيَّ) ey muḥammed

31.24 şundayın âdemniñ kıışsından haber bir (كُفِّرُ بآبَاتِنَا) ol âdem bizniñ âyetlerimizi inkâr itdi (رُقَالَ)

31.25 dağı eytdi (لَا تَعْبُدُوا مَا لَمَّ لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ) qabrden qobarılğan hâlde māl hem bala birürmün diyü bu âyet vā'il oğlu

31.26 'āşş hakkında eytdi habbāb ismli şahābeniñ 'āşşda alaçağı bar idi şunu bir vaqtda şorarğa

31.27 kirdi 'āşş eytdi muḥammed (şal'am)niñ peygamberligine kāfir bolsañ birürmün didi vā'il oğlu 'āşşke

31.28 habbāb eytdi vallah minim muḥammedni inkâr qıluv iḥtimālim yoq tirük hâlinde de hem ölgeçde hem sin qabrden

31.29 qobarılğaçda diyü 'āşş eytdi alay bolsa min qabrden qobarılğaç kilürsün minim ol vaqt mālum da

II / 32

32.1 balam da bolur şol vaqt siñe birürmün didi (أَطَّلَعُ الْغَيْبِ) 'āşş gāybge tüşüdi mü (أَمْ أَتَّخَذُ عِنْدَ الرَّحْمَنِ)

32.2 (عَهْدًا) yā ki allah ḥuzūrında 'ahd tutdı mu yā'nī gāybni bilgüçi allahdan 'ahd aldı mu (كَلَامًا) tıyasun

32.3 bu fikrinden elbette bu fikri ḥaṭā'dur (سَنَكُنُّ مَا يُقُولُ) ol 'āşşniñ eytken nersesini yazarmız

32.4 (وَنُؤْمِنُ لَهُمِنَ الْعَذَابِ مَا نَأْتِيهِ) dağı ol 'āşşka 'azābdan artdururmız ya'nī 'azāb istene 'azāb artdururmız

32.5 (وَنُرِيهِ مَا يُقُولُ) dağı 'āşşniñ eytken nersesini (mālunı ve balasını) alurmız özi ölgeç (وَيَأْتِينَا)

32.6 (فَرْدًا) dağı kıyāmet küninde bizniñ ḥuzūrımızğa mālsız ve balasız yalğız bolğanı hâlde kilür (وَأَتَّخِذُوا)

32.7 (مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً) dağı mekke kāfirleri allahdan başqa ma'būdler tutdılar (لِيَكُونُوا لَهُمْ عَزَاءً) ol ma'būdleri

32.8 allah huzürında özlerine şefâ'at kıluvçılar bolsun için (كَلَّا) ol ma'budlarnıñ allah huzürında şefâ'atçı

32.9 boluv ihtimalleri yok (سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ) ol ma'budlar kâfirleriniñ 'ibâdetlerini elbette inkâr kılurlar

32.10 (وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا) dağı ol kâfirlerge ma'budları düşmân bolurlar (الْمُتَرِّ) bilmediñ mi sin ey

32.11 muhammed ('ahm) (إِنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ) düristlikde biz şeytânlarını yiberdük irkli kılduğ (عَلَى الْكَافِرِينَ)

32.12 kâfirler üzerine (تَوَّزَّهُمْ أَنَا) ol şeytânlar kâfirlerini günâh kıluvğa gurürlandurmak ve kozgatmak birlen

32.13 gurürlandururlar ve kozgaturlar (فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ) bes kâfirler üzerine 'azâb inüvni istev birlen

32.14 aşuqma (إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا) ançaq kâfirlerini helâk itüvniñ künlerine şanamak birlen şatarmız ya'nî

32.15 kâfirlerini helâk kıluv birlen aşuqma alarnıñ helâk boluvı için şanalmış künler şoluvlar gına kaldı (يَوْمَ)

32.16 (نَعَشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ) ey muhammed şol künni zıkr kııl ol künde küfrden ve günâhlardan şaklanuvçılarnı

32.17 rahmet kıluvçı rablerine cıyarmız (وَقْتًا) atlanganları hâlde (وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ) dağı kâfirlerini süremiz

32.18 (لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ) bendeler şefâ'atni mülklenmesler (وَرَدًّا) cehennemge (إِلَىٰ جَهَنَّمَ)

32.19 (الْأَمِنْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا) meger allah huzürında imân ve izgü 'amel sebebli 'ahd tutқан âdemler gine

32.20 şefâ'atni mâlik bolurlar (وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا) dağı yehüdler hem naşârâlar allah bala tutdı didiler

32.21 yehüdler 'üzeyr 'ahmnı naşârâlar 'isâ 'ahmnı allahniñ oğlı didiler (لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا) ey yehüdler

- 32.22 ve naşārālar taḥkīk siz uluğ qabāḥat söz birlen kildiñiz (تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَنْقَطِرُنَ مِنْهُ) bu qabāḥat sözniñ
- 32.23 uluğlıqından kökler yarılurğa yaqın bolur (وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ) dağı bu sözniñ uluğlıqından yir yarılır
- 32.24 (وَتَخْرُ الْجِبَالُ هَتًّا) dağı tağlar kisek kisek bolup şınup tüşer ya' nī allah bala tutdı digen söz
- 32.25 şundayın uluğ ve qabāḥat sözge eger bu sözni māddī bolğan şüret birlen şüretlendirülse bu sözge zıkr kıılınğan
- 32.26 uluğ cisimler tāqat tuta almay taralurlar idi (أَنْ دَعَرُوا لِلرَّحْمَنِ وَلَتًا) kökler ve yirler yarılurğa
- 32.27 ve tağlar kisek kisek bolup taralurğa yaqın bolurlar kāfirlerniñ allahğa bala ündevleri içün
- 32.28 (أَنْ يَتَّخِذُوا لَنَا) bala tutmaq (وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ) ve allahniñ ḥāline münāsib bolmas (أَنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ)

II / 33

- 33.1 köklerde bolğan 'aql iyesi zātlarniñ hiç birisi tügildür (وَالْأَرْضُ) dağı yirlerde bolğan 'aql iyesi
- 33.2 zātlarniñ hiç birisi tügildür (إِلَّا أَنِّي الرَّحْمَنُ عَزِيمًا) meger kıyāmet küninde zelil kul bolup allahniñ
- 33.3 ḥuzūrına kilgüçidür (لَقَدْ أَحْصَاهُمْ) taḥkīk her bir maḥlūqñı allahü te'ālā 'ilmi ve қudreti birlen iḥāṭa kııldı
- 33.4 (وَعَدَّاهُمْ عَدًّا) dağı her bir maḥlūqñı şanamaқ birlen şanadı ya' nī özlerini ve şuluvlarını ve eşlerini
- 33.5 şanadı (وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا) ve maḥlūqlarniñ her birisi kıyāmet küninde allah ḥuzūrına yalğız bolğan
- 33.6 ḥālde kilgüçidür (أَنَّ النَّبِينَ) düristlikde şundayın ādemler (آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) imān

33.7 kitürdiler ve izgü ‘ameller kıldılar (سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا) allahü te‘älā ol ādemler için dostlık kıılır

33.8 ya‘ nī ol ādemleriñ köñillerinde dostlığını halk kıılır (فَأَنَّمَا يُسِرُّنَاهُ بِلِسَانِكَ) budur başka tügildür

33.9 ey muḥammed ḳurānı siniñ tiliñ (‘ arab tili) birlen indürüv sebebli ciñil kııldıḳ (لِنُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ) ḳurān

33.10 birlen küfrden şaḳlangan ādemlerge süyünç birüviñ için (وَتُنذِرُ بِهِ قَوْمًا لَّمَّا) daḳı ḳurān birlen bātıllıḳ

33.11 birlen kıçķuruşuvçılarnı ḳorķutuvıñ için (وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ) mekke kāfirlerinden bu kün bolğan zamān

33.12 ehlinden köpisini helāk kııldıḳ (هَلْ تَجَسُّوهُمْ مِنْ أَحَدٍ) eyā alardan birisini bilesün mi (أَوَتَسْمَعُ لَهُمْ)

33.13 (رِزْأًا) yā ki alarnıñ yaşrin tavışlarnı işitesün mi elbette yoḳ bes alarnı helāk itüvimiz kibi

33.14 mekke kāfirlerinde şulay helāk kıılurmız meryem süresiniñ tercemesi bitdi

- 33.15 yikirmişinci sûre (taha) sûresi mekkede inge yüzde otuz biş âyet
- 33.16 bismi'l-laḥi'r-raḥmani'r-raḥîm
- 33.17 (taha) bu sözinden murādını allahü te'âlâ özi gine bilür yâ ki (taha) ey ir ma' nâsında yâ ki resûl allahğa
- 33.18 emr ya' nî ey iki ayağıñ ile birge baş ma' nâsında çünki resûl allah teheccüd namâzda bir ayağına ğına
- 33.19 başup oğuy iken (مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ) ey muḥammed ('ahm) siniñ üzeriñe qurānı iñdürmedük (لَتَشْفِقَ)
- 33.20 siniñ meşakḳatlenüviñ için ya' nî kureyşlerniñ küfrine artuḳ ḳayğuruv birlen meşakḳatlenüviñ için çünki siñe
- 33.21 vâcib bolğan nerse irişdüröv gine yâ ki artuḳ riyâzet birlen yâ ki tön boyını oyağ turuv birlen meşakḳatlenüviñ
- 33.22 için (الْأَنْتُكَرَةُ لِمَنْ يَخْشَى) likin köñlinde ḳorḳu birlen âdemni va' az ḳıluv için indürdük (تَنْزِيلًا)
- 33.23 indürmek birlen indürüldi ol qurānı (مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ) yirlerni yaratḳan zāt (allah)dan (وَالسَّمَوَاتِ)
- 33.24 (الرَّحْمَنِ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى) bütün ' âlemge raḥmet ḳıluvçı (الْعُلَى) daḳı bülend köklerni yaratḳan zātdan
- 33.25 allah 'arş üzerine ğâlib boldı (لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ) ol allah içündür köklerde bolğan nerseler (وَمَا)
- 33.26 (وَمَا بَدِئَهُمَا) daḳı kökler birlen yirler arasında bolğan nerseler (فِي الْأَرْضِ) daḳı yirlerde bolğan nerseler
- 33.27 (وَمَا تَعْتَبُ النَّارُ) daḳı yirler astında bolğan nerseler (وَأَنْ تَجْهَرُ بِالْقَوْلِ) ey muḥammed eger zıkrde yâ ki du' â da
- 33.28 sözni ḳıçkurup eytseñ allah siniñ ḳıçkuruvıñdan muñsız (فَأَنْهَ يُعَلِّمُ السِّرَّ وَأَخْفَى) bes düristlikde

- 34.1 allah yaşrın sözni de hem yaşrın sözden de yaşrınrek bolğan sözni de bilür (الله) her bir körkem
- 34.2 şıfatnı cıyğan zāt (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) hiç ma‘būd-ı bi’l-ḥaqq yoqdur meger ol allah ğınadur (لَهُ الْأَسْمَاءُ الْعُسَى) ol
- 34.3 allah için körkem ismler bardur (وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى) ey muḥammed (‘ahm) taḥḫik siñe mūsāniñ sözi
- 34.4 (ḥaberi) kildi (أَذْرَأَى نَارًا) oṭ (nūr) körgeñ vaqtdağı sözi (ḥaberi) ḥazret-i mūsā bir vaqtda
- 34.5 şu‘ayyib ‘ahmdan medīneden mışırğa anasına ziyāret qılurğa barurğa izn şoradı hem ḥatunı ile mışırğa
- 34.6 barurğa çıqdı “طوى” ismli çukur toğrusına yitkeç ḥatunı bala tapdı bik boranlı kış küniñ
- 34.7 kiçi idi cum‘a kiç idi yoldan da adaşdı şol vaqt tūr tağı yağından bir oṭ kördi (فَقَالَ)
- 34.8 (أَنِّي آنَسْتُ نَارًا) bes mūsā ‘ahm cemā‘atlerine eytdi siz şunda turuñız (لَأَهْلَهُمْ كُنُوزًا) düristlikde min
- 34.9 oṭ kördim (لَعَلَّنِي آتَيْتُكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ) şāyed min ol oṭdan sizge oṭ qabızup kilürmün
- 34.10 (أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى) yā ki oṭ yaqıtlığı üzerine toğrı yolğa köndürüvçini (ādemni)
- 34.11 taparmun (فَلَمَّا اتَّاهَا) bes ḥazret-i mūsā oṭ yanına kilgen zamānda (yaşıl ağaçda yanup turğan aq oṭ bolğan)
- 34.12 (نُودِي يَا مُوسَى) ey mūsā diyü nidā’ qılındı (أَنِّي أَنَا رَبُّكَ) düristlikde min ey mūsā siniñ rabbiñ
- 34.13 mün ḥazret-i mūsāğa nidā’ qılınçaç nidā’ qılıvçı kim didi allahü te‘ālā min diyü cevāb birdi ḥazret-i
- 34.14 mūsāğa iblīs vesvese qıldı şāyed nidā’ qılıvçı şeytāndur diyü ḥazret-i mūsā eytdi miñe nidā’
- 34.15 qılıvçı allah idüğini min bildim çünki min bu nidā’ nı her cihetden ve her a‘zām birlen işitdim didi (فَاخْلَعْ)
- 34.16 (نَعْتَلِكُ) bes ey mūsā iki başmağıñnı şal yā ki köñliñni ehlden ve māldan boş qıl evvelgi ma‘nāğa

- 34.17 arađanda allahü te‘ alnıñ azret-i müsağa başmaq şaluv birlen emr ıluvı tevzu‘ ve edeb iın y ki
- 34.18 başmaqında necset bolduğı iın unki başmaqı eylenmegen işek tirisinden yařalđan bolđan (اَنْتَ)
- 34.19 (بِالرَّادَى الْمُقَدَّسِ طُوًى) bařmaqıñnı řunuñ iın şal dristlikde sin ey müsa mübrek y ki pk
- 34.20 bolđan (tuva) ismli uurdasun (وَاَنَا اخْتَرْتُكَ) ve min sini peyđamberlik iın itiyr ıldım (فَاسْتَمِعْ)
- 34.21 (اَنْتَ اَنَا اللهُ) dristlikde min her bir krkem şıfatnı (لَمَّا يُوْحَى) bes ziñe vağy ılınđan nerseni işit
- 34.22 cıyđan ve her bir nağış şıfatdan pk bolđan allahmun (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا) hi ma‘ bd-ı bi‘ l-ađđ yoğdur meger min ginemn
- 34.23 (وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي) dağı mini zıkr ıluv iın namz oğu * (فَاعْبُدْنِي) bes miñe ğına ‘ ibdet ıl
- 34.24 y ki namznı isiñe třrgenligiñ iın namz oğu ma‘ nđa binen bu yet namznı az
- 34.25 ıluvniñ meşr boluvına delil bola unki iske tşrv unuđđan řoñında bola hem resl allahniñ
- 34.26 (مَنْ نَامَ عَنْ صَلَاةٍ أَوْ نَسِيَهَا فَلْيَصِلْهَا إِذَا ذَكَرَهَا) adşı de bu yetke muvfiğ bola adřniñ ma‘ nsı
- 34.27 bir kişi yuğlap y ki unutup namznı aldursa isine tşke az ıluv oğusun ma‘ nsında
- 34.28 medarik şğibi eyte bu yet tevid řoñında in uluğ farz namz boluđđa dellet ıla diy
- 34.29 (أَكَادُ أَخْفِيهَا) ıymetni (أَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ) dristlikde ıymet şıksız kilvidr
- demlerden yaşrin

II / 35

- 35.1 ıluvđa yağın bolurmun ıymetniñ demlerge ‘ almetleri birlen gine zhir bolur y ki ıymetni

- 35.2 yaşrın kıluvnı tilermün (لَتَجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ) kıyāmet kilür hem nefske ülüş birilsün için (بِمَا تَسْعَىٰ)
- 35.3 sa‘ y kılğan nersesi berāberinde (فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا) bes ey müsā kıyāmetni taşdıķ kıluvdan döndürmesün
- 35.4 sini (مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا) kıyāmetke imān kitürmegen ādem (وَاتَّبَعَ هَوَاهُ) daķı nefis arzusına iyergen
- 35.5 ādem (فَتَرَدَىٰ) bes kıyāmetni taşdıķden kāfirniñ döndürüvi sebebli dönseñ helāk bolursun (وَمَا تَلُكُ)
- 35.6 (قَالَ هِيَ عَصَايَ) ĥazret-i müsā oñ ĥolıñda bolğan ĥalde bunu nerse (بِمِيمِنِكَ يَا مُوسَىٰ) ĥazret-i müsā
- 35.7 eytdi oñ ĥolımda bolğan nerse ĥayağımdur (أَتَوَكَّلُ عَلَيْهَا) ol ĥayağım üzerine ĥayanurmun aruğan
- 35.8 vaķtimde (وَأَهْسُ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي) daķı ol ĥayağım birlen ĥoylaruma ağaç yafraķları tüşürürmün
- 35.9 (وَلَىٰ فِيهَا مَا رَبُّ أُخْرَىٰ) ve minim için ol ĥayağda baŗķa ĥācetlerde bardur (ĥayvānlar ĥavlav azuķlar bilev
- 35.10 hem ĥayağğa kiyim yabup özimni issilikden kölegelü kibiler) ĥazret-i müsā allahniñ şoravından
- 35.11 maķşüd ĥayağniñ ĥaķıķatni beyān hem ĥayağda bolğan fā’idelerni beyān idükni fehm kılduķından ĥayağniñ
- 35.12 ĥaķıķatni de hem fā’idelerni de beyān birlen cevāb birdi (قَالَ أَلَمْ يَأْمُرْ) allahü te‘ālā eytdi ey müsā
- 35.13 ĥayağıñni ĥolıñdan taşla diyü (فَالْتَمَّهَا فَاذَاهُ حِيَةً تَسْعَىٰ) bes ĥazret-i müsā ĥayağni ĥolından taşladı
- 35.14 bes şol vaķtduķ ĥayağ cügürüp yürüy turğan uluğ cılan boldı ĥazret-i müsā ĥayağniñ cılanğa
- 35.15 eylenüp cügürüp birdüginini taşlarını ve ağaçlarını yutduķını körgeç ĥorķdı ve ĥaçdı (قَالَ خُتْمًا وَلَا تَخَفْ)
- 35.16 allahü te‘ālā eytdi cılanı (ĥayağni) tut ĥorķma (سَنُعَيْبُهَا سَيْرَتَهَا الْأُولَىٰ) ol ĥayağni evvelgi

- 35.17 şıfatına kaytarurumuz diyü (وَأَضْمُ يَدَاكَ إِلَى جُنَاكُ) ve koluñni bilek astında bolğan cānibiñe қоş
تَخْرُجُ
- 35.18 қолıñ ‘ādetden tış aқ bolğan hālde ııǵar (مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ) alayıq ‘aybından başqa ya‘ nı
қуяş
- 35.19 yaқınlıǵı kibi şāf aқ bolup ııǵar (آيَةٌ أُخْرَى) ikinçi mu‘ cize bolğan hālde ııǵar
لُنُرَيْكُ
- 35.20 (مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى) bu işni қıldıқ siñe uluǵ ‘ alāmetlerimizden ba‘ zısını kōrsetüvimiz içün
اَذْهَبُ
- 35.21 (إِنَّهُ طَغَى) dūristlikde ol fir‘ avun azdı
قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي
- 35.22 allahü te‘ ālā hāzret-i mūsāğa fir‘ avunñı da‘ vet қıluǵa қоşқақ allahdan şorap eytdi ey
rabbim minim kōkrekimni
- 35.23 rāvşān қıl ya‘ nı kōñlimni kiñ қıl қаtıлıқlarǵa ııday turǵan қıl (وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي) ve işimni
ciñil
- 35.24 қıl (وَأَهْلِلْ عُقْمَةَ مِنْ لِسَانِي) ve tilimden şaқavlıқnı ıiş bir vaқtde fir‘ avun hāzret-i mūsānı
қolına kōterdi
- 35.25 hāzret-i mūsā fir‘ avunñıñ saқalından tutup yoluқdı fir‘ avun aқuvlanup hāzret-i mūsānı
ōltürürge emr қıldı
- 35.26 hāzret-i āsiye eytdi ol şabī bala hiç nerse bilmey yāқūt birlen oтlı kōmirni ayurmay didi
- 35.27 şundan şoñ hāzret-i mūsā aldına yāқūt birlen oтlı kōmir kitürdiler hāzret-i mūsā oтlı
kōmirni
- 35.28 alup aǵzına қаpdı şundan tilinde zarar қaldı қolunıñıñ aқlıǵı da şol sebebden olsa kirek
allahü te‘ ālānıñ
- 35.29 ey mūsā şoraǵan nerseñ birildi digen sözi birlen tiliniñ selāmetlenüvine istidlāl қılǵanlar

II / 36

- 36.1 ba‘ zılar hāzret-i mūsānıñ hāzret-i hārūn haқında ol minden tilde faşihrek digen sözi
birlen

- 36.2 selāmetlenmevine barğanlar likin ḥazret-i mūsā tilinde bolğan saḳavlıqñıñ bütünley bitüvini şoramadı belki
- 36.3 sözini kişi fehm kıılurlık ḳadar açuḳ boluvñı ğına şoradı digenler niteki zıkr kıılınacaḳ söz şunu
- 36.4 ḳuvvetli (beyḍāvī) (يَقْفُهُ وَأَقْوَى) eger tilimde bolğan töbenni çişseñ ḥalḳ minim sözimni añlarlar idi
- 36.5 (هَارُونَ أَخِي) ḳardeşim ḥārūnñı (وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي) ve miñe ehlimden vezīr (yardemçı) ḳıl (يَا مُوسَى) ey mūsā taḥḳīḳ siñe şorağan nerseni birildi
- 36.6 (أَشْرَكَهُ) arḳamñı ḳardaşım ḥārūn birlen ḳuvvetli ḳıl yā ki ḥārūn birlen ḳuvvetimni ḳaṭı ḳıl (وَأَشْرَكَهُ)
- 36.7 (كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا) siñe köp tesbīḥ itüvimiz için (فِي أَمْرِي) daḫı ḳardaşım ḥārūnñı işimde ortaḳ ḳıl
- 36.8 (وَنَذْكُرْكَ كَثِيرًا) ve sini köp zıkr kııluvımız için (أَنْتَ كُنْتَ بِنَابِصِيرًا) düristlikde sin bizni körgüçi boldıñ
- 36.9 (قَالَ) allahü te‘ālā eytdi (قَدْ أَوْتَيْتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى) ey mūsā taḥḳīḳ siñe şorağan nerseni birildi
- 36.10 (وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى) ve taḥḳīḳ biz siñe ikinçi mertebe en‘ām kııldıḳ (إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمَمِكَ) şol
- 36.11 vaḳtda en‘ām kııldıḳ siniñ anaña vaḫy kııldıḳ ya‘nī anaññıñ köñline ilhām kııldıḳ (مَا بُرِي) vaḫy
- 36.12 birlen gine biline turğan nerseni (أَنْ أَقْدَفِيهِ فِي التَّابُوتِ) mūsānı tābütke şal (مَا قَدْ فِيهِ فِي الْيَمِّ) bes
- 36.13 mūsānı tābütü birlen nıl deryāsına şal (فَلْيَأْتِغِ الْيَمُّ بِالسَّامِلِ) bes nıl deryası ol mūsānı tābütü
- 36.14 birlen ḳurbğa taşlar (يَأْخُذُهُ عُولَى وَعَوْلُهُ) ol tabutñı miñe hem mūsānıñ özine düşmān bolğan kişi
- 36.15 (fir‘avun) alur diyü allahü te‘ālā şol ṭarīḳ ḥazret-i mūsānıñ anasına vaḫy kıılgaç anası tābüt yaşıp
- 36.16 tābütke mamıḳ töşedi ḥazret-i mūsānı tābütke şalup tābütñı yabup nıl deryāsına taşladı nıl

- 36.17 deryāsından bir yılğa fir' avunniñ baqçasına ağup kiredür idi hem tabut ağup barup fir' avunniñ baqçasına
- 36.18 kirdi fir' avun birlen Һazret-i āsiye baqçada oturalar idi bu tābütü körgeç fir' avun şudan çığarurğa
- 36.19 Һoşdı tābütü çığardılar ve ağdılar içinden bik körkem yüzli şabī bala çığdı fir' avunniñ köñline
- 36.20 allahü te'ālā balanı sevgili körsetdi (وَالْقَبْتُ عَلَيْكَ مَعْبَةَ مِنِّي) dağı siniñ üzeriñe öz Һarafımdan ol
- 36.21 düşmāñğa muҺabbetni taşladım şunuñ için fir' avun sini yaratdı (وَلِنُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي) ol düşmānnıñ
- 36.22 köñline siñe muҺabbetni taşladuğ minim Һuzūrımda sini terbiye kılısun ve siñe izgülik kılısun için
- 36.23 (أَدِّ) şol vaqtda ol düşmānnıñ köñline siñe muҺabbetni taşladuğ (تَمْشِي أَخْتُكَ) siniñ kız Һardeşin
- 36.24 meryem yürür boldı (فَتَقُولُ) bes eytür boldı (هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ) eyā sizni bu balanı terbiye
- 36.25 Һıluvçığa irişdüreyim mü ya' nī bu balanı imizürge sizge bir Һatun tapup bireyim mü diyü fir' avunlar Һazret-i
- 36.26 mūsānı tābütüdan algandan şoñ Һazret-i mūsā hiç Һatunniñ sütini immedi şunuñ şoñından Һazret-i
- 36.27 mūsānıñ kız Һardaş meryem fir' avunga barup süt anasını tapup birürge va' de Һıldı hem Һazret-i
- 36.28 mūsānıñ öz anasını kitürdi bala şol sād at ime başladı (فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ) bes ey mūsā
- 36.29 biz sini anaña Һaytarduđ (كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا) siñe yoluğuv sebebli atañnıñ közi rāvşān ve köñli şād

II / 37

- 37.1 bolsun için (وَلَا نَعْرُزَنَّ) ve sinden ayruluv sebebli Һasretlenmesün için (وَقَتَلْتَنفَسًا) dađı ey mūsā
- 37.2 isrā' ilini yağlap bir Һıbtını öltürdiñ (فَنَجِينَاكَ مِنَ الْعَمْرِ) bes biz sini Һayđudan Һutқarduđ

- 37.3 ya' nî kışâş için öziñni fir' avunniñ öltürüvinden (وَقَتْنَاكَ قُتُونَا) dağı biz sini türlü balalar
- 37.4 birlen balalandurduq (فَلَبَّتْ سَنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ) bes medyen ehli içinde niçe yıllar turdñ
- 37.5 (ثُمَّ جِئْتُ عَلَى قَدَرٍ يَا مُوسَى) bunıñ soñında ey mūsā biz çiklegen çiklev üzerinde
- 37.6 kildiñ sin ya' nî peygamberlik için çiklegen çik üzerine (kırk yaşına) hazret-i mūsā kıbtını
- 37.7 öltürüp medinege kaçkanda on iki yaşında idi hazret-i şu' ayyib huzūrında yikirmi yıl turdı
- 37.8 şāfūre ismli kızınıñ mihrini için on yıl kitüv kitdi (hāzin) (وَأَصْطَفَيْتُكَ لِنَفْسِي) ve özimniñ
- 37.9 muhabbetim için sini ihtiyār kıldım (أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي) minim mu' cizelerim birlen öziñ de hem kıardaşıñ
- 37.10 hārūn da barsun (وَلَاتُنْبِئَا فِي ذِكْرِي) dağı mini zıkrde yalkavlık ve kuşūr kıılmañız (أَذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ)
- 37.11 her ikiñiz fir' avunge baruñız (أَنْتَ طَعْنِي) düristlikde ol fir' avun azdı (فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا) bes fir' avunge
- 37.12 yomşaq söz eytüñiz ya' nî siniñ küfden pāklanurğa meylñ bar mı ve biz sini rabbiñe imān kitürüvge
- 37.13 köndürürmiz bes rabbiñden qorqarsun diyü yā ki künyesi ile hitāb kıılıñız ma' nāsında fir' avunniñ üç
- 37.14 türlü künyesi ebū el-'abbās ebū el-velīd hem ebū el-mirrih allahü te'ālā öziniñ bolğan kāfirini va' azlağanda da
- 37.15 yomşaq söz birlen va' az kıluvğa qoşқан bes va' az kıluvçı dīn başlarına (imāmlarğa) halknı va' az kılganda
- 37.16 bigrekde yomşaq söz ile va' az kıluvğa kirek bola (لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى) fir' avunniñ va' azlanuvını
- 37.17 yā ki allahdan qorquvni ümīd itkeniñiz hālede barıñız (قَالَ رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ) hazret-i mūsā birlen hazret-i
- 37.18 hārūn eytdiler ey rabbimiz biz qorqamız (أَنْ يَفْرَطَ عَلَيْنَا) fir' avunniñ bizge 'azābnı aşuqduruvından ya' nî
- 37.19 mu' cizemizniñ ve da' vetimizniñ tamām boluvından ilk bizni 'azāb kıluvğa kirişüvinden (أَوْ أَنْ يَطْفِنَا) yā ki

37.20 azgünlükni artduruvından ya' nî siniñ haqqıñda cenâbıña münâsib bolmağan sözlerni

eytövinden (قَالَ لِأَنْتُمْ أَفَّا)

37.21 allahü te'âlâ eytdi qorqmañız (أَنْتُمْ مَعَكُمْ) düristlikde min sizniñ birlen yardemiñizde ve sizni şaqlavda

37.22 birgemün (أَسْمِعْ وَأَرْي) sizniñ arañızda bolğan sözni işitürmün ve işni körürmün (فَأْتِيَاهُ قَوْلًا) bes

37.23 fir' avunge barıñız ve eytiñiz (أَنَا رَسُولُ رَبِّكَ) düristlikde biz rabbiñniñ ilçileri (فَأَرْسَلْنَا بِمَعْنَى بَنِي إِسْرَائِيلَ)

37.24 bes bizniñ birlen isrâ'îl balarını birge yiber ya' nî alarnı qullıqdan âzâd qıl (وَلَا تَعْتَبْهُمْ) dağı

37.25 isrâ'îl balalarını 'azâb kılma * isrâ'îl balaları kıbçılar qolında esir bolğanlar kıbçılarga hidmet

37.26 itkenler hem kıbçılar bularnıñ ba' z yıllarda ir balalarını öltürgenler bu âyet delâlet kıladur mü'minlerni

37.27 kâfirler zulminden qutqaruvniñ kâfirlerini imânğa ündeñ dinde artuğraq boluvına (قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ)

37.28 ey fir' avun taħkik biz rabbiñden siñe mu' cize birlen kildük (وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مِنْ أَتَّبَعِ الْهُدَى) dağı dünyâ ve âhiretde

37.29 selâmetlik haqlıqğa iyergen âdemgedür (أَنَا) düristlikde biz (قَدْ أَوْحَى إِلَيْنَا) bizge vaħy kılandı

II / 38

38.1 (عَلَى مَنْ كَتَبَ وَتَوَلَّى) düristlikde 'azâb (أَنَّ الْعَذَابَ) biz kitürgen nerseni yalğanğa tutup

38.2 hem biz kitürgen nerseden yüz döndürgen kişigedür (قَالَ) fir' avun eytdi (فَمَنْ رَبُّكُمْ)

38.3 ey mūsâ sizniñ rabbiñiz kimdür (هَآلَ) ħazret-i mūsâ eytdi (رَبُّنَا الَّذِي) bizniñ rabbimiz şundayın

38.4 zātdur (أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ حَلَقَهُ) her nersese şüretni muvāfiq şeklini birdi (ثُمَّ هَدَى) munıñ soñında dünyā ma‘işeti

38.5 āhıret sa‘ādeti için birilgen hācet nerselerini bildürdi (قَالَ) fir‘ avun eytdi
فَمَا بَالُ الْقُرُونِ

38.6 (الْأُولَى) evvelgi zamānlarda ölgen ādemlerniñ hālleri niçük ya‘nī alar izgüler mi ve yavızlar mı diyü

38.7 (قَالَ) hāzret-i mūsā eytdi (عَلَّمَهُمْ عَنَّا رُبِّي) evvelgi zamānlarda ölgen ādemlerniñ hāllerini bilüv allah

38.8 huzūrındadır ammā min siniñ kibi ādemün allahü te‘ālā bildürmegen nerseni bilmeym (فِي كِتَابٍ) şundayın kitāb

38.9 (levhü'l-mahfūzda) şābitdür (لَا يُضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسِي) rabbim hiç nerseni haṭā kılmas ve hiç nerseni unutmas

38.10 (الَّذِي) şundayın zātdur minim rabbim (جَعَلْنَا لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْتًا) sizniñ için yirmi töşelgen nerse

38.11 kıldı (وَسَلَّكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا) dağı sizniñ için yirde tağlar ve çuqurlar arasında ve yabanlarda yollar

38.12 kıldı (وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً) dağı sizniñ için kökden (buluḫdan) yağmur suvı indürdi
فَأَخْرَجْنَا بِهِ

38.13 (أَزْوَاجًا) bes ol şu birlen türlü şınıflarnı çığardı (مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى) türlü öse turğan nerselerden

38.14 (كُلُّوا وَأَرْعَوْا أَنْعَامَكُمْ) öziñiz aşıñız ve hayvānlarıñızni oḫlatıñız digenimiz hālde türlü öse turğan nerselerini

38.15 çığardı (أَنَّ فِي ذَلِكَ) düristlikde bu zıkr kılınğan nerseler de bolğuçıdır (لَا يَاتِ) uluğ
‘ibretler (لِأُولَى)

38.16 (النُّسُوءِ) bāṭılge iyerüvden tıya turğan ‘aql iyelerine (مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ) sizni yirden yaratdıq ya‘nī evvelgi

38.17 atañızı yâ ki evvelgi maddeñizni yirden yaratduķ (وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ) daķı ölgeç yirge
ķaytarurmız (وَمِنْهَا)

38.18 (نُخْرِجُكُمْ) daķı yirden ıķarurmız (تَارَةً أُخْرَى) ikinci mertebe ya' nî taralup tofraķ birlen
ķaķnaşķan

38.19 a' zâlarıñızni cıyup evvelgi şüretlerine ķaytarup cânlarını kiritüp ķabrleriñizden
ķobarurmız (وَلَقَدْ)

38.20 (أَرْبَاءَ آيَاتِنَا كُلِّهَا) ve taķķıķ biz fir' avunge âyetlerimizniñ küllisini körsetdüķ ya' nî
mūsâğa ĥaş bolġan

38.21 toķız türli mu' cizeni körsetdüķ yâ ki her bir mu' cizeniñ nev' isini körsetdüķ
(فَكَذَّبَ وَإِنِّي) bes

38.22 fir' avun ifrâķ düşmânlıķından mūsânı yalġanġa tutdı hem imândan ve iķâ' atden baş
tartdı

38.23 (قَالَ أَجْمَعْنَا لِنُخْرِجَنَّامَنَ أَرْضِنَا) fir' avun eytdi bizni yirimizden (mışır yirinden) ıķaruv için

38.24 kildiñ mi bizge (بِسِحْرِكَ) siħriñ birlen (يَا مُوسَى) ey mūsâ diyü (فَلَمَّا تَبَيَّنَكَ يَسْعَرُ مِثْلَهُ) siniñ

38.25 siħriñniñ oĥşaşı birlen siñe kilürmız (فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا) bes bizniñ birlen öziñ

38.26 arañda va' de ķıl (لَا تُغْلِبُهُنَّ نَعْنُ وَلَا أَنْتَ) ol va' dege biz de ĥilâflıķ ķılmamız ve sin de
ĥilâflıķ ķılmassun

38.27 (مَكَانًا سَوِيًّا) sizniñ birlen bizniñ aramızda orķalık bolġan orunda va' de ķıl ya' nî her iki

38.28 (قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ) mūsâ 'ahm eytdi sizniñ
cıyuluv

38.29 va' deñiz ziyet künidür ya' nî 'ıyd küniñizdür (fir' avunlarınıñ her yılda bir mertebe
cıyula turgan künlere)

39

39.1 bolġan) yâ ki yeñi yıl künidür yâ ki 'aşüre künidür (وَأَنْ يَعْشَرَ النَّاسِ ضَعْفَى) daķı
âdemlerniñ

39.2 cıyuluv vaqti dahy vaqtidür hâzret-i mūsânîñ munday vaqtıni ta' yin kıluvı hâkıñıñ hâklıķı bâılınıñ bâıllıķı köp

39.3 hâlk arasında zâhir bolup eṭrâfka cayılsun içündür (فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ) bes fir' avun hâzret-i mūsâ yanından

39.4 yüz döndürüp kitdi (فَجَمَعَ كَيْدَهُ) bes öziñiñ mekr kıla turğan nerselerini (sâhırlerini ve sihr

39.5 qurallarını) cıydı (شِمَانِي) muniñ şonında va' de kılınğan orunğa kildi (قَالَ لَهُمُ مُوسَىٰ وَيَتْلُوكُمْ) mūsâ

39.6 ('ahm) cıyulğan hâlkğa eytdi allah sizge 'azâbnı lâzım itdi (لَا تَقْنُرُوا عَلَى اللَّهِ كُنُوبًا) allahğa yalğan

39.7 iftirâ' kıılmañız ya' nî allahñıñ mu' cizelerini sihr diyü eytmeñiz (فَيَسْعَنُكُمْ بِعُنَابٍ) bes allah sizni

39.8 'azâb birlen helâk kıılır (وَقَضَابَ مِنْ أَفْتَرَىٰ) ve taḥkîk allahğa yalğanıñ iftirâ' kıılğan âdem zarar itdi

39.9 ve helâk boldı (فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ) hâzret-i mūsânîñ sözini işitkeniñ şonında sihrçiler mūsâ 'ahmñıñ

39.10 emrinde nizâ kıılışdılar ba' zısı bu söz sihrçi sözi tügil didiler (وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ) ve aralarındaķı

39.11 sırlarını yaşırdiler mūsâ bizge ğâlib bolsa iyerürmiz diĝen sırlarını yâ ki nizâ' kıılışdılar (قَالُوا)

39.12 sâhırler eytdiler bu ikisi (mūsâ birlen hârûn) elbette sihrçilerdür (يُرِيدَانِ)

39.13 (أَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ) sizni yiriñizden çıĝaruvnı tilerler (بِسَعْرِهِمَا) sihrleri birlen (وَيَنْهَبَا بِطَرْيَقَتِكُمْ)

39.14 (الْمُنَىٰ) daķı özleriniñ mezheblerini izhâr kııluv, dînlerini üstün kııluv sebebli bütün mezheblerden

39.15 ve dînlerden artuķ bolğan mezhebiñizni ve dîniñizni bitürüvni tileyler (فَاجْمَعُوا كَيْدَكُمْ) bes mekr kıla turğan

39.16 nersenizge biriñizde qalmay cıyuluviñiz (نَمُّ أَمْوَالِكُمْ صَفًا) munıñ şoñında şaflanganıñız hãlde kiliñiz (رَقَدْنَا فَلَاحَ الْيَوْمِ)

39.17 (مَنْ اسْتَعْلَى) ve taħkik bu kün üstün bolğan kişi maṭlūbına irişdi (قَالُوا يَا مُوسَى) sihrçiler ey mūsā

39.18 didiler (أَمَا أَنْ تَلْقَى) yā ki ṭayağıñnı sin ṭaşlarsun evvel (وَأَمَا أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ مَنْ تَلْقَى) yā ki evvel ṭaşlağan

39.19 kişi biz bolurmız (قَالَ بَلَّ التَّوَالِي) ḥazret- i mūsā eytdi belki siz evvel ṭaşlañız bes sāḥirler evvel ṭaşladılar

39.20 (فَأَذَابُ الْهَالِكِينَ وَعَصِيَّتُهُمْ) bes şol vaqṭduq sāḥirlerniñ ṭaşlağan yibleri ve ṭayaqları (بِغَيْبِ الْيَمِينِ) mūsāğa

39.21 ḥayāl kıılınur boldı (مَنْ سَجَرَهُمْ) sāḥirlerniñ sihrinden (أَنَّمَا تَسْعَى) düristlikde ol yibler daḡı ṭayaqlar

39.22 yürüy turğan cılanlardur diyü ḥayāl kııldını çünki sāḥirler bu yiblerni ve ṭayaqlarnı tiri kömiş birlen

39.23 boyaganlar idi kıuyaş qarağaç bu yibler ve ṭayaqlar silkindiler ve cılan kibi köründiler ḥazret-i

39.24 mūsā cılan diyü ḥayāl kııldı (بِغَيْبِ الْيَمِينِ) (فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خَيْفَةَ مُوسَى) bes mūsā ('ahm) nefsinde qorqunı

39.25 yaşirdi (قُلْنَا) allahü te'ālā eytdük bizdi (لَا تَخَفْ) ey mūsā qorqma (أَنْتَ أَنْتَ الْأَعْلَى) düristlikde sin

39.26 üstünsün (وَأَلْفَ مَا فِي يَمِينِكَ) daḡı qolıñda bolğan nersenı (ṭayağıñnı) ṭaşla (تَلَقَّفْ مَا صَنَعُوا)

39.27 ṭayağıñ sāḥirlerniñ kıılğan işlerini allahnıñ qüdreti birlen yutar (أَنَّمَا صَنَعُوا كَيْتُ سَاحِرٍ) ançaq sāḥirler

39.28 sihrçilerniñ mekrini gine kııldılar (وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَنْتَ) daḡı sihr kııluvcı qayu orunda bolsa da

40.1 maqşūdına irişmes şundan şoñ hazret-i mūsā ıayağını taşladı sâhirlerniñ cılanlarını hemmesini

40.2 yutup bitürdi (فَالْقَى السَّعْرَةَ سَجَّالًا) bes sâhirler allahğa secde kılganları hâlde yığıldılar ya' nî hazret-i

40.3 mūsāniñ mu' cizesini körüp sihr tügil idükni bildiler de secdege tüşdiler (فَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ)

40.4 (وموسى) sâhirler eytdiler biz hārūn birlen mūsāniñ rabbisine imān kitürdük diyü sâhirlerge şol hâlde keşf

40.5 hâşıl boldı secdede vaqıtlarında ucmağdağı orunlarını kördiler mu' āmeleden başqa mükāşefe hâşıl boldı

40.6 digenler (قَالَ) fir' avun eytdi sâhirlerge (آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ) imān kitürüvge sizge izn

40.7 birmesimden burun mūsāğa imān kitürdiñiz (أَنَّهُ لَكَبِيرٌ كُوم) düristlikde ol mūsā sihr 'ilminde sizniñ

40.8 uluğıñız ve üstādınızdur (الَّتِي) şundayın uluğıñızdur ki (عَلَّمَكُمُ السَّعْرَ) sizge ol sihrni üyretti (فَلَا قَطْعَ عَيْنٍ)

40.9 bes sizniñ kıollarıñızni kisermün (وَأَرْجُلِكُمْ) dağı ayaqlarıñızni kisermün (هَرَبٌ خَلْفًا)

40.10 hilāf yaqdan ya' nî oñ kıollarıñızni ve şol ayaqlarıñızni kisermün (وَأَرْجُلِكُمْ) dağı ayaqlarıñızni kisermün (وَلَأَصَابِنَكُمْ فِي جُنُودِ النَّعْلِ) dağı

40.11 sizni hurma ağacıniñ buıaqlarına aşarmun (وَلَتَعْلَمَنَّ) dağı bilürsiz siz (أَيْنَا) mūsā birlen bizniñ

40.12 kıayumuz (أَشَدُّ عَذَابًا) ' azāb yüzinden kıatırağdur (وَأَبْنَى) hem ' azab yüzinden hemişe boğuçıırağdur

40.13 sâhirler eytdiler biz sini ihtiyār kılmaymız (عَلَى مَا جَاءَنَا) bizniñ üzerimizge mūsā kitürgen (فَالُوا لَنْ نُؤْتِرَكَ)

40.14 nerse üzerine (مِنَ الْبِنَاتِ) zâhir mu' cizelerden (وَأَلَّتْ فِطْرَنَا) dağı özimizni yaratқан allah üzerine

- 40.15 sini iḥtiyār kılmaymız (فَأَقْضَ مَا أَنْتَ قَائِلٌ) bes ḥükm kıla turğan nerseñ birlen ḥükm kıla ya' nī eytken
- 40.16 nerseñni işle (أَتَمَّا تَقْضَىٰ هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا) ançaq bu dünyā tirükliginde ḥükm kılursun (أَنَا آمَنَّا بِرَبِّنَا)
- 40.17 düristlikde biz rabbimizge imān kitürdük (لِيَغْفِرَ لَنَا ذُنُوبَنَا) rabbimiz ḥaḥalarımıznı (küfr ve günāhlarımıznı) yarlıķasun
- 40.18 içün (وَمَا) daḥı şol nersemizni yarlıķasun içün (أَسْكُرْهُنَّ عَلَيْنَا) ol nerse üzerine bizni küçlediñ
- 40.19 sin (مِنَ السَّحَرِ) siniñ küçlegen nerseñ sihrden bolģuçı (وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ) ve allahü te' ālā şevāb yüzinden
- 40.20 izģürek ve 'azāb yüzinden hemişe bolģuçıraқdur (أَنَّهُ) düristlikde şā'n (مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا) kimdür rabbisine
- 40.21 yavız bolğan ḥālide kilse ya' nī küfr ve günāh üzerinde ölse (فَأَنَّ لَهُ جَهَنَّمَ) bes düristlikde ol kişi içün
- 40.22 cehennem bolur (لَا يَمُوتُ فِيهَا) ol cehennemde olmas olsa raḥatlanur idi (وَلَا يَحْيَىٰ) daḥı fā'ideli
- 40.23 tiriklik birlen tirik de bolmas (وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا) ve kimdür rabbisine imān kitürgen ḥālide kilse ya' nī imān
- 40.24 üzerinde ölse (قَدْ عَمَلَ الصَّالِحَاتِ) taḥḥiķ ol kişi dünyāda vaқt izģü 'ameller kılsa (فَأُولَٰئِكَ)
- 40.25 bes bu sınıfda bolğan ādemler (لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ) alarğa bülend dereceler bolur (جَنَّاتٍ عُنْدَ)
- 40.26 'adn (iķāmet) ucmaḥları bolur (تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ) ol ucmaḥların astarından yılģalar
- 40.27 (şular) aģar (خَالِدِينَ فِيهَا) ol ucmaḥlarda mengü ḳalģanları ḥālide (وَأُولَٰئِكَ جَزَاءُ مَنْ تَرَكَنِي)
- 40.28 ve bu bülend dereceler küfr ve günāhgirlerinden päklengen ādemlergedür bu üç āyet sāḥirler sözi boluvnı da hem

40.29 allahü te'ālā sözi boluvnı da ihtimāl tuta (وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ) ve taḥkik biz müsāğa vaḥy kıldıq (أَن)

II / 41

41.1 (أَسْرِبِعِبَادِي) minim qullarum birlen seyr kıl ya' nī isrā'ıl balalarını mışırdan alup çık diyü (فَأَضْرِبْ)

41.2 (لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ مِيسًا) bes qullarum için diñgizde qurı yol kıl (لَا تَخَافُ دُرُوكًا) düşmänniñ

41.3 irişüvinden korkmağannıñ hâlde (وَلَا تَخْشَىٰ) daḥı şuğa ğarq boluvdan korkmağannıñ hâlde (فَاتَّبِعُهُمْ)

41.4 (فَرَعُونَ بِعُنُودِهِ) ḥazret-i müsā birlen qavmine fir'avun 'askeri birlen iyerdi ya' nī artlarından kovup çıktı

41.5 (فَغَشَّيْهُمْ مِنَ اللَّيْلِ مَا غَشَّيَهُمْ) bes fir'avunlarını diñgizden örtken nerse örtüdi ya' nī fir'avunler şuğa

41.6 ğarq bolup helāk boldılar (وَأَضَلَّ فَرَعُونَ قَوْمَهُ) daḥı fir'avun qavmini azdurdı (وَمَا هُدَىٰ)

41.7 ḥaqlıqğa köndürmedi (يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ) ey isrā'ıl balaları allahü te'ālā fir'avunlarını ğarq itüp isrā'ıl

41.8 balalarını qutqarğannıñ şonında benū isrā'ılge ḥitāb kılup eytdi (قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ)

41.9 taḥkik sizni düşmänniñizden (fir'avundan hem qavminden) qutqardıq (دَوَّاعِنَاكُمْ) daḥı sizge tevrāt birüv

41.10 birlen va' de kıldıq (جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ) tūr tağınıñ oñ yağında (وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّانَ وَالسَّلْوَىٰ)

41.11 daḥı tih şahrāsında sizge kudret ḥelvāsı hem yelve kuşı indürdük (كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ)

- 41.12 dağı eytdük sizge biz rızqlandırğan nerseniñ leziz ve helâl bolğanlarından aşıñız diyü
(وَلَا تَطْفُرُوا فِيهِ)
- 41.13 dağı biz rızqlandırğan nersede azgunlık qılmañız ya‘ nî küfrān ni‘ met qılmañız
(فَبِعَلِّ عَلَيْكُمْ غَضِي)
- 41.14 bes eger küfrān ni‘ met qılsañız sizge açuvım lâzım ve vâcib bolur diyü (وَمَنْ) ve
kimdür (يَعْلَلُ عَلَيْهِ غَضِي)
- 41.15 ol kişige açuvım lâzım ve vâcib bolsa (فَقَبْهُوِي) bes taħkik ol kişi helāk boldı yā ki
tamuğğa
- 41.16 tüşdi (وَأَنِّي لَعَفَّارٌ لِمَنْ) dağı min şundaym ādemni yarlıqarmun (تَابَ) ol ādem küfrden
tevbe itdi
- 41.17 (وَأَمِّنَ) dağı imān kitürüv vâcib bolğan nersege imān kitürdi (وَعَمَلٌ صَالِحًا) dağı izgü ‘amel
kıldı
- 41.18 (وَمَا أَعْجَلَكَ عَن قَوْمِكَ يَا مُوسَى) ey mūsā
iħtiyār (نَمَّ أَهْتَكِي)
- 41.19 qılğan qavmiñden (yitmiş ādemden) sini nerse aşuqđurđı ħazret-i mūsā benū isrā’ilden
yitmiş ādemni
- 41.20 şaylap allahü te‘ ālā va‘ de qılğan orunğa tūr tađına tevrāt alurğa kitdi ħazret-i mūsā
allahniñ
- 41.21 kelāmına şavkı için qavminden özüp kitdi qavmine artımdan qılmañız didi (قَالَ)
ħazret-i mūsā
- 41.22 eytdi (هُمْ أَوْلَايَ) alar (qavmim) minden yaqındur (عَلَى أَثَرِي) minim artımdan kileler
ya‘ nî aramızda az ğına
- 41.23 mesāfe (وَعَجَلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى) ey rabbim siniñ rızālıđıñ için siñe aşuqđım çünkü
emriñe imtişāl
- 41.24 qıluvğa ‘ahdiñe vefā qıluvğa aşuğuv siniñ rızālıđıñını vâcib ite (قَالَ) allahü te‘ ālā eytdi
(فَأَنَا قَدْ فَتِنَا)
- 41.25 (مَنْ يَعْبُدُكَ) düristlikde biz buzavğa ‘ibadet qıluv birlen qavmiñni balalandurđuk
qavmiñniñ arasından

41.26 çıġuvıñ soñında ĥazret-i ĥarūn birlen birge ĥalġan altı yüz miñ ādem buzavġa ‘ibādet ĥılġanlar

41.27 meger on iki miñ ādem gine buzavġa ‘ibādet ĥılmaġan (وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ) ĥavmiñni buzavġa ‘ibādet

41.28 ĥıluvġa ünde v sebebli sāmiri azdurdı sāmiri mūsā isminde bolġan digenler
(فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ)

41.29 (عُضْبَانَ آسْفًا) bes mūsā ĥavmine açulānġan ve işlerine ĥayġurġan ĥâlde ĥaytdı ya‘nī tūr taġında ĥırĥ

II / 42

42.1 kün tevrātın algandan soñ (قَالَ) ĥazret-i mūsā eytdi (يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعْبُدْكُمُ رَبُّكُمْ وَعَدْنَا)

42.2 (حَسَنًا) ey ĥavmim sizge rabbiñiz körkem va‘de birlen va‘de ĥıldı ya‘nī hidāyet ve nūr iyesi bolġan tevrāt

42.3 birü v birlen (أَفْطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ) eyā sizniñ üzeriñizge ‘ahd uzun boldı mu ya‘nī minim sizden

42.4 ayrulup turuv müddetim uzun boldı mu (أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَجْعَلَ عَلَيْكُمُ) yā ki öziñizge lāzım ve vācib boluvını

42.5 tilediñiz mi (غَضِبَ مِنْ رَبِّكُمْ) rabbiñizden açuvniñ lāzım boluvını (فَأَخْلَفْتُم مَوْعِدِي) bes va‘deme ĥilāflıĥ

42.6 ĥıldıñız min sizge allahġa imān kitürü v birlen ve allahniñ ĥoşĥan işlerinde şābit boluv birlen va‘de ĥılġan idim (قَالُوا)

42.7 buzavġa ‘ibādet ĥılġan isrā’ıl balaları eytdiler (مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلَكِنَا) siniñ va‘deñe işimizni

42.8 mālīk boluv birlen ya‘nī iħtiyārımız birlen ĥilāflıĥ ĥılmadıĥ ya‘nī sāmiri bizni azdurmaġan bolsa va‘deñe

42.9 ĥilāflıĥ ĥılmaġan bolur idük (وَلَكِنَّا حَمَلْنَا أَوْزَارًا مِنْ رَبِّنَا الْقَوْمِ) likin ĥıbtı ĥavminiñ ziynetlerinden (ĥuliyyelerinden)

42.10 yükler yükletilmiş boldıĥ benü isrā’ıl ĥıbtılerden ĥuliyyeler (altun ve kümiş ziynetleri) ‘āriyetke alġanlar ol

42.11 huliyyelrni qaytarup birmegenler mışırdan çıķınlarına qadar benü isrâ'ıl qolında qalğan (فَقُنْفُنَاهَا) bes ol

42.12 huliyyelrni oıķa taşladıķ (فَكَذَّبْتَكَ النَّاسُ السَّامِرِيُّ) bes oşandaķ sāmırī de özinde bolğan huliyyini oıķa

42.13 taşladı tevrāt alurğa barmay qalğan isrâ'ıl balaları va' deniñ müddeti tamām boldı diyü ħesāb kılduķları

42.14 zamānda bularğa sāmırī eytdi mūsā sizni mī'ādke alup barmadı siz de kıbtīlerniñ huliyyelri bolğanğa köre ol

42.15 huliyyelr sizge ħarām bir çuķur qazup içine oı yağayıķ da her qayımız ol huliyyelrni şol oıķa taşlasun

42.16 didi hem sāmırī qoşқанça kıldılar (فَأَخْرَجَهُمْ عَجَلًا جَسْتًا) bes sāmırī benü isrâ'ılge ergen huliyyelrden

42.17 tenli buzav çığardı (لَهُ خُورَانٌ) ol buzavniñ buzav ıavışı kibi ıavışı bardur (فَقَالُوا) bes sāmırī

42.18 hem tab'ileri eytdiler (هَذَا الْكُفْرُ وَاللَّهُ مُوسَى) bu buzav sizniñ hem mūsāniñ ma' būdıdur (فَنَسَى) mūsā

42.19 öziniñ ma' būdını unutdı şuniñ için tūr tağından isteydür (أَقْلَابِرُونَ) bozarğa¹ 'ibādet kıluvçılar

42.20 bilmesler mi (الْأَيُّ جَعَّ الْيَوْمَ قَوْلًا) düristlikde buzav alarğa söz (cevāb) qaytarmas (وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ) dağı

42.21 alarğa mülklenmes buzav (ضَرًّا وَلَا نَفْعًا) zararını hem fā'ideni ya'nī söyleşürge de kudreti bolmağan buzav

42.22 niçük ma' būd bolsun (وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ) ve taħķiķ buzavğa 'ibādet kıluvçılarğa hārūn ('ahm) eytdi

42.23 (مِنْ قَبْلِ) mūsā ('ahm) qaytmasdan burun (يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ) ey qavmim ançaķ buzav birlen fitnelemiş

42.24 boldıñız (وَأَنْ رَبَّكُمْ الرَّحْمَنُ) dağı düristlikde sizniñ ma' būdınıız raħmet kıluvçı allahdur başqa zāt

¹ "bozarğa" olmalı.

42.25 tügildür (فَاتَّبَعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي) bes miñe iyeriñiz ve қоşқан işime boy şunıñız (قَالُوا) buzavğa ‘ibādet

42.26 қилуғлар eytdiler (لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ) biz buzavniñ ‘ibādeti üzerinde hemīşe turғuımız (حَتَّى)

42.27 (يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى) bizge mūsā (‘ahm) қайтқанға қадар (قَالَ يَا هَارُونَ) mūsā (‘ahm) қайтқанниñ шоңında

42.28 ҳазрет-i hārūnға eytdi ey hārūn diyü (مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا) қавmimniñ buzavğa ‘ibādet қилувı sebebli

II / 43

43.1 azduқларını kördügiñ vaқtda nerse tıydı sini (أَلَا تَتَّبِعُنِي) allahniñ rızālıqı içün açuvda ve kāfir

43.2 bolğan ādem birlen şoғış қилuvda miñe iyerüviñden * bu ma‘nāğa binā’ (لَا) artuқ bola yā ki miñe iyermeviñe

43.3 nerse dağı boldı sini ve ni sebebli miñe iyermediñ bu ma‘nāğa binā’ (لَا) artuқ bolmay (أَفَعَصَيْتُ أَمْرِي)

43.4 dīnde қаtı boluv birlen emrimde miñe ‘āşī boldıñ mı (قَالَ يَا ابْنَ أُمَّ) ҳазрет-i hārūn i‘tizār

43.5 қилup ҳазрет-i mūsāға eytdi ey anamnıñ oғlı ba‘zılar ҳазрет-i mūsā birlen ҳазрет-i hārūnnıñ

43.6 anaları bir ataları başқа digenler ba‘zılar anaları da ataları da bir likin ananı ҳāşlav ana tarafında

43.7 şefkat gālib bolduқı içün digenler ҳазрет-i mūsā açuvlanup ve hammiyyet dīniyyesi kozғalup ҳазрет-i

43.8 hārūnnıñ oñ қолı birlen saçından şol қолı birlen saқalından tutdı şundan шоñ ҳазрет-i

43.9 hārūn bu sözni eytdi (لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي) saқalımdan ve baş saçımdan tutma (أَتَى خَشِيْتُ)

43.10 düristlikde min қорқдım (أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ) isrā’il balalarınıñ arasını

- 43.11 ayurğansun diyüviñden (وَلَمْ تَرْفُبْ قَوْلِي) dağı minim sözimni kitmediñ diyüviñden şuniñ içün min
- 43.12 alar arasında şoğış açmadım diyü (قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ) şundan şoñ hazret-i mūsā
- 43.13 sāmīriğe eylenüp eytdi ey sāmīrī siniñ işiñ nerse bu qabāhatlikni qıluviña sebep nerse diyü
- 43.14 (قَالَ) sāmīrī cevābda eytdi (بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ) min benū isrāʿīl körmegen (bilmegen) nersen
- 43.15 kördim (bildim) hazret-i mūsā ol ni nerse didi sāmīrī eytdi feres hayyūtke atlanup cebrāʿīlniñ siñe
- 43.16 kildügin
- 43.17 tofrağ aldım nideyin nersege şol tofrağnı taşlasam da hāzır it ve qan ve cān iyesi bolup evrildi
- 43.18 didi (sāmīrīniñ hazret-i cebrāʿīlni tanuvınıñ sebebi sāmīrīniñ anası firʿavunniñ öltürüvinden qorqup
- 43.19 sāmīrīni bir yirge taşlağan bolğan sāmīrīni hazret-i cebrāʿīl terbiye itmiş şuniñ içün de şiʿirde
- 43.20 bu revişçe kilgen
- 43.21 * فَمُوسَى الَّذِي رَبَّاهُ جِبْرِيلُ كَافِرٌ * وَمُوسَى الَّذِي رَبَّاهُ فِرْعَوْنُ مُرْسَلٌ *
- 43.22 yaʿnī hazret-i cebrāʿīl terbiye qılğan mūsā (sāmīrī) kāfir ammā firʿavun terbiye itken mūsā (ʿahm)
- 43.23 peygamber (فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَمْرِ الرَّسُولِ) bes cebrāʿīlniñ ağınıñ izinden bir avuç tofrağ aldım (فَقَبَضْتُهَا)
- 43.24 bes ol bir avuç tofrağnı erimiş hūliyy içine atdım (şaldım) (وَكَذَلِكَ سَأَلْتَنِي نَفْسِي) ve oşandağ
- 43.25 qılvnı nefsim miñe körkem itüp körsetdi şuniñ içün bu qabāhatligini qıldım didi (قَالَ) hazret-i mūsā
- 43.26 sāmīriğe eytdi (فَأَذْهَبْ) mundan a kit (فَأَرَى لَكَ فِي الْحَيَاةِ) bes düristlikde tirik bolğan müddetiñde
- 43.27 siniñ içündür (أَنْ تَقُولَ) körgen ādemiñe eytmeklikiñ (لَأَمْسَأَنَّ) miñe yaqın bolma diyü şundan şoñ

43.28 sāmirī yapanda şol sözni eytüp yorur bolğan hāzret-i mūsā sāmirīni kişi birlen
 43.29 tıyğan hem bir ādem birlen 43.28 qatnaşuvnu tilese hāzır ikisine bizgek ‘araz bola iken
 (وَإِنَّ لَكَ موعِدًا)

II / 44

44.1 dağı siniñ için āhıretde va‘ de bardur (لَنْ نَخْلُقَهُ) ol va‘ dege hılāflık qılmassun ya‘ nī
 āhıretde

44.2 siñe allahniñ ‘azābı birlen va‘ desi bardur allah ol va‘ desine hılāflık qılmas ammā bu
 zıkr qılınğanı dünyā

44.3 ‘azābı ginedür (وَأَنْظِرْ إِلَى الْهَيْكِ) dağı ma‘ būdiña (buzavıña) qara (الَّتِي ظَلَمْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا)
 şunday

44.4 ma‘ būddur kim ol ma‘ būdnıñ ‘ibādetinde turğuçı bolup evrildiñ (لَنْ نُحَرِّقَنَّهُ) ol
 ma‘ būdnıñnı oğ birlen

44.5 yandururmun (نَمْ لَنْتَسِفَنَّهُ فِي الْيَوْمِ نَسْفًا) muniñ şoñında ma‘ būdnıñnı diñigizge taşlamaq
 birlen taşlarmun

44.6 (إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الْعَلِيُّ) ançaq sizniñ ma‘ būdnız (اللهُ الْعَلِيُّ) şundayın allahdur ki (لَا إِلَهَ) hiç
 ma‘ būd-ı bi’l-ıhaqq yokdur

44.7 meger ol allah gınadur (وَسَمِعَ كُلَّ شَيْءٍ عَالِمًا) dağı ol allah her nerseni bilüv yüzinden
 şıydurdu (كَذَلِكَ)

44.8 oşandaq ya‘ nī mūsā kışşasını ey muḥammed siñe kışşa qıldıqımız kibi
 (نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ مَضَى)

44.9 ötkendegi nerselerniñ haberlerniñ haberlerinden siñe kışşa (beyān) qılurmız
 (وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا)

44.10 huzūrımızdan bu kışşalarnı şāmil bolğan kitāb birdük yā ki kōrkem zıkr ve uluğ şöhet
 birdük ma‘ nāsında (مِنْ)

44.11 kimdür sa‘ ādet-i ebediyye ve necāt-ı sermediyyeni cıyğan qurāndan yüz
 döndürse yā ki allahdan yüz (أَعْرَضَ عَنْهُ)

- 44.12 döndürse ma‘nāsında (فَأَنهٗ يَجْعَلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ زُرَّارًا) bes dürüstlikde ol kişi kıyāmet küninde ulug‘ azāb
- 44.13 yügini yükler (خَالِدِينَ فِيهِ) ol ulug‘ azābda mengü qalğanı hālde (وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِمَّا) qurāndan
- 44.14 yüz döndürgen ādemler için kıyāmet küninde yük yüzinden yüklegen ‘azābları ni yavız boldı (يَوْمًا) şol
- 44.15 kündür ol kıyāmet küni (يُنْفَخُ فِي الصُّورِ) ol künde şūrğa ürülür (وَنَعَشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا) ve kıyāmet
- 44.16 küninde kāfirlerni kök közli bolğanları hālde qobarurmız * ‘arablar huzūrında iñ mekrüh bolğan köz kök köz
- 44.17 bolğan şuniñ için de rūmları mekrüh körgenler şuña binā’ allahü te‘ālā bu şıfat birlen zıkr qılğan (يَتَخَفَتُونَ)
- 44.18 (بَيْنَهُمْ) kökreleri qayğu birlen toduqından aralarında taşlarını yaşrin qılurlar (أَنْ لَبِثْتُمْ الْأَعْرَابَ)
- 44.19 dünyāda turmadıñız meger on tevlık turdıñız diyü eytişürler ya‘nī dünyāda turuv müddetlerini azğa şayurlar
- 44.20 (نَعْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ) biz kāfirlerniñ eytken neresini (dünyāda turuv müddetlerini) bilgüçirekmiz (أَدَّ)
- 44.21 şol vaqtde (يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً) kāfirlerniñ fikrde toğrurağı eytür (أَنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا) dünyāda turmadıñız
- 44.22 meger bir kün turdıñız ya‘nī kıyāmet qatılıqlarını kördükleri şoñında dünyāda turuv müddetlerini bik azğa
- 44.23 şayurlar (وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ) ey muḥammed ‘ahm sinden tağların hālinden şorarlar benū nakifden
- 44.24 bir ir resül allahdan kıyāmet küninde tağlar ni hālde bolur diyü şorağan (فَقُلْ) bes ey muḥammed cevābda eyt
- 44.25 sin (يَنْسِفُهَا رَبِّي نُسْفًا) rabbim tağlarını qum kibi qılur munıñ şoñında ol tağlarğa cil yiberüp taratur
- 44.26 (فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا) bes tağlar qararlangan ornını yā ki yirni boş hem tiygüz bolğan hālde qoyar

44.27 ya' nî tip tiygüz kıılır (لَا تُرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا) ol yirde töben ornını da ve büyük ornını da körmessün (يَوْمَئِذٍ)

44.28 (يَتَّبِعُونَ النَّاسَ) tağlar qum kibi qılınğan künde ādemler qabrlerinden qobduqları şoñında allahnıñ maqşerge

44.29 ündevcisine (isrāfil ‘ahmga) iyerürler (لَا عِوَجَ لَهُ) ol ündevciniñ ündelmişlerine avuşuv bolmas ya' nî

II / 45

45.1 iyermeske qüdetleri yitmes (وَضَعُتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ) dağı allahdan qorquv içün tavişlar başılır (فَلَا تَسْمَعُ)

45.2 (الْأُصْمَاءُ) bes ey muqammed işitmessün sin meger yaşrun taviş gına (ayaq tavişlarını gına) işitürsün (يَوْمَئِذٍ) bu künde

45.3 (kıyāmet küninde) (لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ) şefā' at fā'ide birmes (الْأَمْنِ) meger şol kişiniñ şefā' ati fā'ide birür (أَذِنَ لَهُ)

45.4 (الرَّحْمَنِ) ol kişiğe allahü te' ālā şefā' at kıılırğa izn birdi (وَرَضَىٰ لَهُ قَوْلًا) dağı bu kişiniñ allah huzürında

45.5 mertebesi bolduğı içün şefā' atdegi sözine rāzı boldı (يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ) allahü te' ālā aldemlerniñ allarında

45.6 bolğan nerselerni bilür (وَمَا خَلْفَهُمْ) dağı artlarında bolğan nerselerni bilür (وَلَا يُعْطُونَ بِهِ عِلْمًا) dağı

45.7 ādemler allahü te' ālā bilgen nerseni bilüv yüzinden iḥāṭā kıla almaslar (allah bilgen nerseni bilmesler)

45.8 (وَعَنْتَ الْوُجُوهُ لِلْحَىِّ الْقَيُّومِ) hemişe tirik bolğan ve 'ālimniñ tedbīr kıluvçı bolğan allahğa yüzler

45.9 iyildi (وَقَدْ خَابَ مِنْ حَمَلِ ظُلْمًا) ve taḥkīq zulmni yüklegen ādem zarar itdi ve helāk boldı (وَمِنْ)

- 45.10 (يَعْمَلُ مِنَ الصَّالِحَاتِ) ve kimdür izgü işlerden ba' zısını kıılır (وَهُوَ مُؤْمِنٌ) mü 'min bolğan hâlde (فَلَا يُغَافُ)
- 45.11 (ظُلْمًا) bes ol kişi yavızlıklarında artdurulmuş boluvdan qorqmas (وَلَا هُمْ مُؤْمِنُونَ) dağı izgüliklerinde kimitilmiş
- 45.12 boluvdan qorqmas (وَكُنَّا لَكَ) dağı bu zıkr kılgan nerselerni indürgen kibi (أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا) qurānı
- 45.13 ' arab tilinde bolğan qurān itüp indürdük (وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ) dağı qurānda va' id (' azāb) āyetlerinden
- 45.14 kat kat beyān kılduk (لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ) ādemler günāhlardan qaqlansunlar içün (أَوْ يَحْذَرْتُمْ لَهُمْ دُكْرًا) yā ki
- 45.15 ol qurān ādemlerge va' aźni peydā kıılır (فَتَعَالَى اللَّهُ) bes allahü te' ālā zātında hem şıfatında maħlūqlarğa
- 45.16 oħşavdan bülend (yırak) boldı (الْمَلِكُ) ol allahü te' ālā ħocadur qoşuvı ve ııyuvı yürüğüdür (الْحَقُّ)
- 45.17 zātında hem şıfatında şābitdür (وَلَا تُعْجِلْ بِالْقُرْآنِ) ey muħāmed (' ahm) qurān oquvını aşıkdurma (مَنْ قَبْلَ أَنْ يُقْضَىٰ)
- 45.18 (الْيَكُ وَحِيَهُ) qurānıñ vaħysi siñe tamām boluvdan ilk ya' nī cebrā 'il tebliğ itüp boşanmasdan ilk
- 45.19 oğurğa kirişme (وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا) dağı ey rabbim ' ilminni artdur diyü eyt ya' nī şora (وَلَقَدْ عَهِدْنَا)
- 45.20 (إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلُ) ve taħkik ādem (' ahm)ge mundan burun ma' hūd ağaçdan aşama diyü emr kılduk (فَنَسِيَ)
- 45.21 bes emrimizni untdı (وَلَمْ نَجْعَلْهُ عَزْمًا) ve ādemde emrimiz üzerine şebātı tapmaduk yā ki günāhğa qaşd kıluvını
- 45.22 tapmaduk belki ħařalıq birlen kıldı ma' nāsında (وَأَذَقْنَا الْمَلَائِكَةَ) ve ey muħammed şol vaqtıni beyān kııl ol

45.23 vaxtda biz feriştelere eytdük (اسْجُدُوا لِآدَمَ) ādemge secde qılıñız diyü
(فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ) bes feriştelere secde

45.24 qıldılar meger iblīs secde qılmadı (أَبَى) iblīs secde qılıvdan baş tartdı yā ki feriştelere
secde qıldılar

45.25 meger iblīs secde itüvden baş tartdı (فَقُلْنَا) bes eytdük biz (يَا آدَمُ) ey ādem
(أَنْ هُنَا عَدُوٌّ لَكَ وَلَكَ عَدُوٌّ)

45.26 düristlikde bu iblīs siñe hem hatunıña düşmāndur (فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ) bes ol iblīs sizni
cennetden

45.27 çığarmasun ya' nī cennetden allahñıñ çığaruvına sebep bolmasun (فَتَشَقَّى) bes bu vaxt
yavız bolursun yā ki

45.28 ma' aş istev birlen meşaqkatlenürsün ma' nāsında evvelgi ma' nāğa binā' allahü te' ālāñıñ
ādem 'aleyhi's-selāmñı gine yavız bolursun

II / 46

46.1 diyü hāşlavı ādem 'aleyhi's-selāmñıñ yavız boluvı hatunı havvāñıñda yavız boluvını
müstelzim bolduğı içün (أَنَّ لَكَ)

46.2 (وَلَا تَعْرَى) dağı düristlikde siniñ içün cennetde açuqmassızlıq bardur (الْأَتَجُوعَ فِيهَا)
kiyimden yalanğaç

46.3 bolmassızlıq bardur (وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا) dağı düristlikde sin ucmağda şusamassun
(وَلَا تَضْحَى) dağı

46.4 siñe cennetde kuyaş issi de irişmes (فَوَسَّسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ) bes ādemge şeytān vesvese qıldı
(قَالَ)

46.5 eytdi şeytān (يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْغُلَّةِ) ey ādem aşağan ādem olmay turğan ağaçqa
delālet

46.6 qılaym mu sini (وَمُلْكٌ لَا يَبِئْسُ) dağı kitmey ve za' if bolmay turğan mülkke delālet
qılaym mu (فَاكْلًا مِنْهَا)

- 46.7 bes ādem birlen ḥavvā iblīs қоşқан ағаçдан (buğday ағаçından) аşадılar
(فَبَدَّتْ لُهُمَا سَوْآتُهُمَا)
- 46.8 bes ādem birlen ḥavvānıñ ‘avretleri zāhir boldı (وَلَطْفًا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا) daḥı ürtünür için ‘avretlerine
- 46.9 yabışdururğa kirişdiler (مِنْ دَرَقِ الْجَنَّةِ) ucmaḥı ағаçınıñ yafraқlarından (incir ағаçınıñ yafraқından)
- 46.10 (وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى) daḥı ādem rabbisine günāhlı boldı hem maḥlūbından adaşdı yā ki toғrılıқдан
- 46.11 (ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ) adaşdı munıñ soñında rabbisi ādemni iḥtiyār қıldı ve tevbege ḥaml қıluv birlen özine
- 46.12 (فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى) yakın қıldı bes ādem (‘ahm)nıñ tevbesini allah қabūl itdi hem tevbesinde şābit
- 46.13 (قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا) boluvğa köndürdi allahü te‘ālā eytdi ey ādem ve ḥavvā cennetden yirge cıyulғanıñız ḥālde
- 46.14 (فَأَمَّا يَا تَيْنِكُمْ مَنِ هَدَى) tüşiñiz (بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ) ba‘zıñız ba‘zıñızğa düşmāndur bes eger sizge minden ḥaқlıқğa
- 46.15 (فَمَنْ اتَّبَعَ هَذَايَ) köndürgüçi (kitāb daḥı resūl) kilse bes kimdür minim ḥaқlıқğa köndürgüçi kitābıma daḥı
- 46.16 (فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى) resūlime iyerse bes ol kişi dünyāda toғrı yoldan adaşmas ve āḥiretde yavız bolmas
- 46.17 (وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي) kimdür minim zikrimden ya‘nī mini iske tüşüre turğan ve minim ‘ibādetime ündey
- 46.18 (فَأَن لَّهُ مَعِيشَةٌ صَنكَآ) turğan kitāb birlen resūlden yüz döndürse bes düristlikde ol kişi için tar
- 46.19 (وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى) bolğan tiriklik bolur daḥı ol kişini қıyāmet күninde шоқır itüp қobarurmız
- 46.20 (قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى) bu kişi қıyāmet күninde eytür ey rabbim mini ni için шоқır itüp қобardıñ
- 46.21 (وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا) (قَالَ كَذَلِكَ) taḥқıқ miñ dünyāda vaқt körgüçi idim diyü allahü te‘ālā cevābda eytür

46.22 öziñ oşandaq kıldıñ (أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا) siñe zāhir bolğan āyetlerimiz kildi bes ol āyetlerini

46.23 unutdıñ ya‘nī ol āyetlerge i‘tibār kılup qaramadıñ (وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنسى) oşandaq bu kıyāmet küninde sin de

46.24 unutulmış bolursun ya‘nī siñe de qaralmas şokır ħālīñçe qaldurulur (وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ) oşandaq ya‘nī

46.25 qurān birlen resūlden yüz döndürgen ādemni cezā‘ kılıkımız kibi nefis arzularına çömüv birlen isrāf kılgan ādemni de

46.26 şulay cezā‘ kılurmız (وَلَمْ يَزِدْ مِنْ آيَاتِنَا رِيبَةً) dağı rabbisiniñ āyetlerine imān kitürmegen ādemni de şulay cezā‘

46.27 kılurmız (وَلَعْنَةُ الْآخِرَةِ) elbette āĥiret ‘azābı (أَشَدُّ وَأَبْقَى) qatırağ ve hemişe boluvçırağdur ya‘nī ma‘işetniñ

46.28 tar boluv ‘azābından (أَفَلَمْ يَمْنُنْ) mekke kāfirlerine zāhir bolmadı mu (كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ)

II / 47

47.1 mekke kāfirlerinden burun ötken zamān ehllerinden köpisini helāk kılduğ (يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينِهِمْ) ol mekke

47.2 ehleri ötken zamān ehlleriniñ turğan orunlarında yürürler hem alarnıñ helākliñ eşerlerini körürler

47.3 (لَأُولَى النُّهَى) düristlikde bu zıkr kılingan nerselerde ‘ibretler bardur (أَنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ) ğafletten tıya

47.4 turğan ‘aql iyeleri içün (وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ) ve eger rabbiñden ilk bolğan söz bolmasa idi

47.5 ya‘nī ümmet-i muĥammedniñ ‘azābını kiçüktürüv birlen va‘de bolmasa idi (لَكَانَ لِرَأْمَاتِ) ötken zamān ehllerine

47.6 iñgen ‘azāb mekke kāfirlerine lāzım bolur idi (وَأَجَلٌ مُّسَمًّى) dağı ‘azāb içün aţalmış müddet

- 47.7 bolmasa idi ötken zamān ehllere inge ‘azāb bu mekke kāfirlerine de lāzım bolur idi allahü te‘ālā
- 47.8 biş vaqt namāzniñ vaqtları haqında zıkr kılınacaq āyetni indürdi (فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ) bes ey muḥammed
- 47.9 kāfirlerniñ haqında eytken sözlerine şabrlıq kıl (وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ) daḥı rabbiñe ḥamd itken ḥālinde
- 47.10 namāz oqıv (قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ) kuyaş toğmasdan burun ya‘nī erte namāzı oqıv (وَقَبْلَ غُرُوبِهَا)
- 47.11 daḥı kuyaş batmasdan burun namāz oqıv ikindi namāzı (وَمَنْ أَنَا اللَّيْلُ فَسَبِّحْ) daḥı kiçniñ
- 47.12 sâ‘atlerinden ba‘zısında namāz oqıv ya‘nī aḥşam birlen yassı‘ namāzı (وَأَطْرَافِ النَّهَارِ) daḥı kündizniñ
- 47.13 taraflarında namāz oqıv ya‘nī öyle namāzı öyle kündizniñ evvelgi yarḥısınıñ āḥiri şoñğı
- 47.14 yarḥısınıñ başı bola (لَعَلَّكَ تَرْضَى) bu vaqtlarda namāz oqıv allah ḥuzūrından nefsiñ rāzı bola turğan
- 47.15 nersege irişüviñni ümīd için (وَلَا تَمُنَّ بِعَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا) ey muḥammed ‘ahm iki köziñniñ qaravını
- 47.16 şol nersege şozma (مَتَّعْنَاهُم مَّا جَاءْنَاهُمْ) ol nerse birlen kāfirlerden bolğan türlü şınıfları fā’idelendürdük
- 47.17 (زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) dünyā tirikiginiñ ziynetini birlen fā’idelendürdük ya‘nī kāfirleri fā’idelendürgen dünyā
- 47.18 tirikliginiñ ziynetine iki köziñniñ qaravını şozma (لَتَفْنِيَنَّهُمْ فِيهِ) ol fā’idelendürgen nersemizde
- 47.19 kāfirleri balalanduruvımız için (وَرِزْقِ رَبِّكَ خَيْرٌ وَابْقَى) ve rabbiñniñ āḥiretde siniñ için ḥāzirlengen
- 47.20 rızqı dünyāda kāfirlerge birilgen rızqıdan izgürekdür hem hemişe ḥalğuçıraqdur (وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ)
- 47.21 ve ey muḥammed öziñe iyergen ādemlerge namāz birlen emr kıl (وَأَصْطَبِرْ عَلَيْهَا) daḥı namāz üzerine devām it

- 47.22 (لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا) biz senden rızq şoramaymız ya' nî öziñni rızqlandırurvını da hem öziñe iyergen
- 47.23 ādemlerni rızqlarınduruvını da siñden şoramaymız (نَعْنُنُ رِزْقُكَ) biz sini de ve alarnı da özimiz rızqlandırurumuz
- 47.24 (وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى) ve maqtalmış şoñğı ħāl taqvālık iyeleri içündür (وَقَالُوا) dağı mekke müşrikleri
- 47.25 eytdiler (لَوْلَا يَا تَيْمِينَا بآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ) kâşki muĥammed (‘ahm) rabbinden öziñiñ ĥaqq peygamber idükine delâlet
- 47.26 kılğan mu‘ cizelerini bizge kitürse idi diyü (أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ) eyā ol müşriklerge kilmedi mü
(بِئْسَ مَا فِي السُّعْفِ)
- 47.27 (الْأَدْنَى) evvelgi kâğıdlarda bolğan nerselerniñ zāhir delilleri ya' nî tevrāt ve incilde ve başqa kütb-i
- 47.28 semāviyede bolğan i‘ tiĥādlar ve ĥükmler hem peygamberlerni yalğan tutuv sebebli helāk kılınğan ĥavmlerniñ ĥaberleri
- 47.29 (وَلَوْ أَنَا أَعْلَنَّا لَهُمْ بِعَنَابٍ مِنْ قَبْلِهِ) ve eger biz mekke müşriklerini muĥammed (‘ahm) dan burun ‘azāb birlen

II / 48

- 48.1 helāk kılğan bolsağ idi (لَعَالُوا) elbette bu müşrikler kıyāmet küninde eytürler idi
(رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ)
- 48.2 (الْبَيِّنَاتِ رَسُولًا) ey rabbimiz kâşki bizge dīn üyretüvçi peygamber yiberen bolsañ idi
(فَتَتَّبِعَ آيَاتِكَ) bes
- 48.3 biz siniñ āyetleriñe iyerür idiñ (مَنْ قَبْلَ أَنْ نَذَلَ وَنَخْرِي) dünyāda öltürülmes ve esir boluv birlen ĥor
- 48.4 bolmasımızdan dağı āĥiretde tamuğğa kirüv sebebli rüsvāy bolmasımızdan burun (قُلْ) eyt sin ey muĥammed

48.5 (‘ahm) mekke müşriklerine (كُلُّ مَنُ رِبِّصٍ) bizden ve sizden her birimiz şoňı ħāli niçük bolaçağını kütüvçidür

48.6 (فَتَرَبَّصُوا) bes şoňı ħāliñizni kütñiz (فَسْتَعْلَمُونَ) bes tiz bilürsiz
(مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السُّوْيِ)

48.7 kimlerdür ħaqq ve toğrı yolñiñ iyeleri (وَمَنْ أَهْتَدَى) ve kimlerdür azğunlığdan ħaqq yolğa köñülgen ādemler

48.8 (taħa) süresiniñ tercemesi tamām boldı hem on altunçı cüz’niñ tercemesi tamām boldı

48.9 yigirmi birinçi sūre (enbiyā') sūresi mekkede ingen yüzde on iki āyet

48.10 bismillahi'r-raḥmani'r-raḥīm

48.11 (اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ) kıyāmetni inkār itüvçi ādemler için ḥesābları yakın boldı bu yakınlık ötkenge

48.12 karşığanda yā ki allah ḥuzūrında yā ki her keleşek nerseniñ yakın boluvına binā'en (وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ) ve ol

48.13 kıyāmetni inkār itüvçi ādemler ḥesābdan ğafletdedür hem ḥesāb ḥaķında fikir kıluvdan yüz döndürüvçilerdür

48.14 (مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ) ol kıyāmetni inkār itüvçilerge rablerinden bolğan ğaflet yuķusından

48.15 oyğata turğan zıkr (ķurān) kilmes (مَعْلُوثٌ) ol zıkrniñ indürülüvi ve lafzı yoķdan bar bolğan

48.16 idi (الْأَسْتَمْعُوهُ) meger ğaflet yuķusından oyğata turğan zıkr kildi ise ol zıkrni kıyāmetni

48.17 inkār itüvçiler işitürler (وَهُمْ يَلْعَبُونَ) ḥālbükim ol zıkr birlen oynarlar ya'nī ol zıkrni ḥorlarlar

48.18 ve maşhara kılırlar (لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ) köñilleri ğāfil bolğanları ḥālde işitürler (وَأَسْرُوا النَّجْوَى)

48.19 ve sırlarını yaşırdiler (الَّذِينَ ظَلَمُوا) zālim bolğan kişilerdür sırlarını yaşırvüçiler eger bu söz (وَأَسْرُوا)

48.20 niñ (ve ondan) bedel bolsa yā ki zālim bolğan ādemler sırlarını yaşırdiler ma'nāsında bolup (أَسْرُوا) ge

48.21 fā'il bolsa (هَلْ هُنَا) bu sırları oşbudur zālim müşrikler eytdiler bu muḥammed tügildür (الْأَبْشَرُمِثْلَكُم) meger sizniñ kibi

48.22 ādemdür (أَفَنُتَوَنَ السَّحَرِ) eyā siḥrge iyeresiz mi (وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ) ḥālbükim öziñiz muḥammed kitürgen

48.23 nerseniñ siḥr idükni bilesiz ya'nī kāfirler şol revişçe sırlaşdılar ḥāşıl müşrikler resül allahniñ ādem boluvı

48.24 birlen peygamberlik da'vāsında yaľğançı boluvına istidlāl kılganlar çünkü müşrikler i'tikādında peygamber ferişte gine

48.25 bola dağı resül allahniñ kitürgen mu'cizeleriniñ meşelâ (qurāniñ) sihr boluvına istidlâl kıldılar (قُلْ)

48.26 eyt sin bu yaşrin sözlerni söylevçi müşriklerge (رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ) rabbim kökdegi

48.27 ve yirdegi sözni bile kirek kıçkurup söylengen ve kirek aqrun söylengen söz bolsun (وَهُوَ السَّمِيعُ)

48.28 (الْعَلِيمُ) ve ol allahü te'ālā her bir tavışni işitüvçidür ve her bir nerseni bilgüçidür bes sizniñ sırlarınıznı

II / 49

49.1 ve yaşrin söylengen söziñizni de işitür ve bilür (بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ) müşrikler qurāni sihr gine dip

49.2 eytmediler belki tüşlerniñ bātiller birlen qatnaşkanı didiler ya'nī muḥammed 'ahmniñ tüşinde körgeñ bātıl

49.3 ḥayālleri didiler (بَلْ افْتَرَاهُ) belki muḥammed 'ahm allahğa qurāni iftirā' kıldı (özi çığardı) didiler

49.4 (بَلْ هُوَ شَاعِرٌ) bu sözlerni birlen gine de kifāyelenmediler belki muḥammed cırçı söylegen qurāni şi'r

49.5 (cır) didiler (فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ) bes bizge muḥammed 'ahm kitürsün (كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْلُونَ) evvelgi peygamberler

49.6 yiberilgen nerseniñ oḥşaşı ya'nī şālīḥ peygamberge birilgen teve kibi mūsā peygamberge birilgen tayaq

49.7 ve aq qol kibi 'isā peygamberge birilgen közsizlerni közli qıluv ve ölüklerni turgüzüv kibi mu'cizeni kitürsün

49.8 (مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ) mekke müşriklerinden ilk bolğan qarye ehlleri āyetler ve mu'cizeler kitürdügimiz

49.9 vaqtiñde imān kitürmediler (أَهْلَكْنَاهَا) alarnı āyet ve mu'cizelerini yalganga tutuvları sebebli helāk itdük

49.10 (أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ) eyā bu mekke müşrikleri şorağan āyetleri mu'cizeleri qılgen vaqtden imān kitürürler mi

49.11 elbette kitürmesler bes evvelgi ümmetlerge kilgen dünyā ‘azābı bu müşriklerge de kilür
(وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ)

49.12 ve ey muḥammed sinden burun peygamber itüp yibermedük (الْأَرْجَالِ) meger irlerni gine yiberdük ya‘nī

49.13 ādemlerge dīn üyretür için hiçbir vaqt peygamber itüp ferişte yiberdügimiz yok
(نُوحَى إِلَيْهِمْ)

49.14 ol peygamber bolğan irlerge vaḥy kılurmız (فَأَسْأَلُوا أَهْلَ النَّكْرِ) bes ey mekke müşrikleri
‘ilm

49.15 ehlerinden şorañız ya‘nī evvelgi peygamberlerniñ ḥālinden alar ādem mi ferişte mi
olmışlar (أَنْ كُنْتُمْ)

49.16 eger öziñiz bilmes bolsañız (وَمَا جَعَلْنَاهُمْ) daḥı evvelgi peygamberlerni
kılmaduḡ biz (لَا تَعْلَمُونَ)

49.17 ta‘ām aşamay turğan ten (وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ) daḥı evvelgi
peygamberlerde (جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ)

49.18 dünyāda mengü bolmadılar bu āyet kāfirlerniñ “ni boldı bu muḥammed ‘ahmge ta‘ām
aşay hem bazarda biri

49.19 özi min peygamber diyü eyte” digen sözlerine cevāb bola (ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ) munıñ
şoñında

49.20 evvelgi peygamberlerni va‘delerinde rast kılduḡ ya‘nī düşmānlarıñızni helāk itemiz ve
öziñizni kıtqaramız

49.21 digen ve ‘umrede (فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمِنْ نَشَائِهِمْ) bes ‘azābdan peygamberlerni daḥı özimiz
tilegen ādemlerni

49.22 (peygamberlerge imān kitürgen ve kitüreçek ādemlerni) kıtqarduḡ (وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ)
daḥı küfrde ve günāhlarda

49.23 isrāf kıluvçılarnı helāk itdük (لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا) ey kıreyş kāfirleri taḥkīk sizge
ḡurān

49.24 indürdük (فِيهِ ذِكْرُكُمْ) ol ḡurānda sizge va‘az bardur (أَفَلَا تَتَعْقَلُونَ) eyā ‘aḡlıñızni şarf kılup
oylap

49.25 qaramaysız mı eger oylasañız qurānga imān kitürür idiñiz (وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ) qarye ehlinden köpisini

49.26 şındurduq (helāk itdük) (كَانَتْ ظَالِمَةً) ol qarye ehli zulm kıluvçı boldı (وَأَنشَأْنَا بَعَثَهَا) ve ol qarye

49.27 ehlini helāk itdügimiz şoñında alar ornına yaratduq (قَوْمًا آخَرِينَ) ikinci qavmni (فَلَمَّا أَحْسَبُوا أَنَّنَا) (فَلَمَّا أَحْسَبُوا أَنَّنَا)

49.28 bes ol qarye ehli ‘azābımızniñ qatılığını sizgenleri zamānda (أَذَاهُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ) şol vaqtduq

II / 50

50.1 ol qarye ehli qaryelerinden hayvānlarına atlanganları hālde yā ki atlangan ādemlerge oşşaganları

50.2 hālde qaçar boldılar (لَا تَرْكُضُوا) alarğa horlap eytildi qaryeleriñizden qaçmañız (وَأَرْجِعُوا إِلَىٰ مَا)

50.3 dağı şol nersede kiri qaytuñız (أُتِرْتُمْ فِيهِ) ol nersede ni‘metlendiñiz ve lezzetlendiñiz (وَمَسَاكِينُكُمْ)

50.4 dağı turğan orunlarıñızğa qaytuñız (لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ) teñde kılğan işleriñizden ve mallarıñızğa

50.5 ingen nerseden şoralmış boluviñız içün diyü (قَالُوا يَا وَيْلَنَا) ‘azābnı körüp qutulurğa hiçbir vech

50.6 qalmaduqını bilgeç eytdiler ey bizniñ ökinçimiz (إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ) düristlikde biz zulm kıluvçılar bolduq

50.7 (فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ) bes hemişe bu «يا ويلنا» digen söz müşriklerniñ du‘ā’ları ve tekrār itken

50.8 sözleri boldı (هَتَىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَمِيمًا) ol müşriklerni urulğan igen kibi kılğanımızğa qadar (فَأَمَلِينَ)

50.9 söngenleri hâlde ya' nî ölgenleri hâlde ya' nî kılıç birlen öltürülmüş bolğanlarına kadar
«يا ويلنا»

50.10 digen sözni tekrār kıılurlar (وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ) dağı biz kökni ve yirni yaratmaduk
(وَمَا بَيْنَهُمَا)

50.11 dağı kök birlen yir arasındağı nerselerni yaratmaduk (لَاعِبِينَ) oyun ve 'abes bolğanları
hâlde belki kemāl

50.12 kudretimizge delâlet kıılğanları ve bendelerimizge fâ'ideli bolğanları hâlde yaratduk
(لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِبَ لَمْرًا)

50.13 eger biz fâ' idesiz nerseni (balanı yâ ki ħatunni) tutuvni tilesek idi (لَاتَخَفْنَا مِنْ لَدُنَّا) öz
ħuzûrımızdan

50.14 bolğan levhni (vildānlardan yâ ki ħûri kıızlarından) tutar idi (أَنْ كُنَّا فاعِلِينَ) eger lehv
tutuvni kııluvçı

50.15 bolsaq bizniñ ħaķımızda bu maĥâl bolduğından biz bala yâ ki ħatunni tutar bolmaduk
(بَلْ نَقْتِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ)

50.16 belki biz ħaķķ (imān) birlen bāṭıl (küfr) üzerine ațarımız ya' nî ħaķni bāṭılge üstün
kıılurmız (فَيَنْبَغِيهِ)

50.17 bes ħaķķ-ı bāṭılını cuyar ve bitürür (demğniñ aşl ma' nāsı mini şındurmak)(فَأَذَا هُوَ زَاهِقٌ)
bes şol

50.18 vaķtduk bāṭıl kitküçi ve helāk boluvçıdur (zehūķ aşl ma' nāsı cānniñ çığuvı digen söz)

50.19 (وَلَكُمْ الرُّبُوبُ مَا تَصِفُونَ) ve ey müşriklerni ökinçdür sizge allahğa dürist bolmağan nerse
birlen allahni

50.20 şıfatlavıñızdan (وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) ve ol allahniñ mülki ve maĥlūķıdur köklerde
hem yirlerde bolğan

50.21 nerseler (وَمَنْ عِنْدَهُ) dağı allahniñ öziniñ ħuzûrında bolğan zātlar (ferişteler)
(لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ)

50.22 allahniñ 'ibādetinden tekebbürlenmesler (لَا يَسْتَعْسِرُونَ) dağı 'ibādetde 'āciz de
bolmaslar (arumaslar) (يَسْبَحُونَ)

50.23 (اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ) dağı allahğa kiçde ve kündizde tesbîh itürler (لَا يَفْتُرُونَ) yalqımağanları hâlde (أَمْ)

50.24 (أَتُغَدُّوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ) belki müşrikler yirden ma' būdlar tutdılar ya' nī şanemlerni ma' būd tutdılar (هَمْ)

50.25 (يُنشِرُونَ) ol ma' būdlar meyyitlerni qabrlerinden qobarurlar müşrikler açuq şanemler meyyitlerni tirgüze dimeseler de

50.26 likin şanemlerni ma' būd tutuvlarına bu da' vā lāzım bola şunıñ içün allahü te' ālā ħorlap bu sözni eytdi

50.27 allahnı birlevniñ delili ħaqqında zıkr kılınaçaq āyet indi (لَوْ كَانَ فِيمَا آَلِهَةٍ إِلَّا اللَّهُ) eger kök

50.28 birlen yirde allahdan başqa ma' būdler bolsa idi (لَمَسُدَّتْ) kök birlen yir bozulur ve nizām-ı müşāhidden

50.29 çığar idi çünki ħākimniñ te' addüdi vaqtinde 'ālemniñ 'ādeti şulay bu āyet birlen istidlâlde ehl-i kelām

II / 51

51.1 kitāblarında deliller özinçe beyān itilmişdür istedüki ādem maĥalline mūrāca' at kıılır (فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ)

51.2 bes 'arşniñ rabbisi bolğan allah pāk ve yıraq boldı (عَمَّا يَصِفُونَ) müşriklerniñ şıfatlağan neresesinden ya' nī

51.3 şerik hem ħatun ve bala tutuvdan (لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ) allahü te' ālā kıılğan işinde nige böyle kııldıñ diyü

51.4 şoralmış bolmas çünki allahü te' ālā her işni tiyüşinçe bilüp ve ħikmetke muvāfiq itüp kıılır (وَهُمْ يَسْئَلُونَ)

51.5 ve ādemler kıılğan işlerinden şoralurlar çünki ādem her işni tiyüşinçe bilmey fikrinde ve içtiĥādında ħaṭā bolurğa

51.6 mümkin bu āyet idāre-i müsteqaleni ibtālge işāret bolurğa yarasa kirek (أَمْ أُنشَأُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً) belki

51.7 kāfirler allahdan başqa ma' būdler tutdılar (قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ) ey muĥāmmmed ('ahm) eyt sin kāfirlerge allahdan

51.8 başka bolğan nerselerniñ ma'bud boluvına deliliniñni kitüriniñ (هَذَا ذِكْرٌ مِّنْ مَّعَى) bu kuran yā ki tevhid minim

51.9 birlen birge bolğan ādemlerniñ (mü'minlerniñ) zikridür (وَذُكْرٌ مِّنْ قَبْلِي) dağı minden ilk bolğan ādemlerniñ

51.10 zikridür semāvī kitāblarnıñ küllisine karañız her birisinde tevhid birlen şirkden tıyuv birlen emr bar (بَلْ أَكْثَرُهُمْ)

51.11 (لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ) belki kāfırlerniñ köpisi haqñı ya'nī kuranı yā ki tevhidni bilmesler ve haqı birlen bātıl

51.12 arasını ayurmaslar (فَهُمْ مَّعْرُضُونَ) bes alar haqñı bilmedükleri için kuranıdan yā ki tevhidten yüz

51.13 döndürürler (وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ) ey muhammed ('ahm) biz sinden ilk hiçbir perğamber yibermedük

51.14 (الْأَنْرَى إِلَيْهِ) meger yiberdük ise ol peygamberge vahy kıılır bolduk (أَنَّهُ) düristlikde şā'n (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا)

51.15 hiç ma'bud-ı bi'l-haqı yokdur meger min ginemün (فَاعْبُدُونِ) bes miñe ğına 'ibadet kıılıñız ya'nī mini birleñiz

51.16 feriştelerniñ ma'şüm boluvlarını beyānda allahü te'ālā zikr kıılınacaq āyetni indürdi bu zikr kıılınacaq āyet

51.17 ğuzā'a haqında ingen digenler ğuzā'alar feriştelere allahniñ kıızları allahü te'ālā feriştelerni bala itüp

51.18 tutdı digenler (وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا) ğuzā'a kāfırleri allah bala tutdı didiler ya'nī feriştelere

51.19 allahniñ kıızları didiler (سَجَّحَاتِهِ) pāk ve yıraқ boldı allahü te'ālā bala tutmaqdan (بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَهُونَ)

51.20 feriştelere allahniñ kıızları tügil belki alar ğürmetli kııldur (لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ) feriştelere sözleri

51.21 birlen allahğa ilk bolmaslar ya'nī allahü te'ālā eytmesden burun hiç nerse eytmesler belki allahniñ

51.22 sözine iyerürler (وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ) dağı feriştelere allahniñ emri birlen 'amel kıılırlar ya'nī allahü te'ālā

51.23 koşmağan işlerni işlemesler ya'nî allahü te'ālāge söz birlen de 'amel birlen de ilk bolmaslar hâşıl bu āyet

51.24 feriştelerniñ ma'şüm boluvına ya'nî günāhsız boluvına delālet kııla (بِعَلْمِ مَا يُبَيِّنُ آيَاتِهِمْ) allahü te'ālā feriştelerniñ

51.25 allarında bolğan nerseni de (ilk kıılğan 'amellerni de) bilür (وَمَا خَلَقَهُمْ) dağı feriştelerniñ arğlarında

51.26 bolğan nerseni de (keleçekde kılaçaq 'amellerni de) bilür (وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ نَجَاتَهُ) dağı feriştelere şefā'at

51.27 kıılmaslar meger şefā'at kıluvğa rāzı bolğan ādemlerge gine şefā'at kıılurlar (وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ)

51.28 dağı ol feriştelere allahdan qorquvdan ve allahniñ mehābetinden qalturavçılar ve titrevçilerdür (وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ)

51.29 ve feriştelere qayusı eytür (أَنَّ اللَّهَ مِنْ دُونِهِ) min allahdan başqa ma'būdmun diyü (فَذَلِكِ) bes bu sözni

II / 52

52.1 eytüvçi ferişte (نَجْرِيهِ جَهَنَّمَ) bu ferişteni cehennem birlen cezālarmız (كَذَلِكَ نَجْرِي الظَّالِمِينَ) bu cezālavımız

52.2 kibi 'ibādetni ornından başqağa qoyuv sebebli zulm kıluvçılarnı cezālarmız (أُولَئِكَ يَرَى الَّذِينَ كَفَرُوا) kāfir

52.3 bolğan ādemler bilmediler mü (أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ) düristlikde kökler birlen yirler (أَلَمْ نَجْعَلْ لَكُمْ رِجَالًا) birisi

52.4 birisine yabışqan boldılar (فَفَتَقْنَا هَمَاهِمًا) bes havvā' birlen ayurduq biz kökler birlen yirlerni (وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ)

52.5 (كُلُّ شَيْءٍ حَيٍّ) ve her bir tirüklik iyesi bolğan nerseni şudan yaratduq bu āyetden tapılır suvı birlen

52.6 cansız nerselerde tirüklikniñ zuhūrı da ma'lūm bola (أَفَلَا يُؤْمِنُونَ) bu qadar 'alāmetler zāhir bolğaçda kāfirler

52.7 imān kitürmesler mi (وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ) dağı yirde sābit bolğan tağlar yaratduq (أَنْ تَمَيَّنَ بِهِمْ)

52.8 yirmiñ sizni silkitüvi mekrüh bolğanlığı için (وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سَلِيلًا) dağı yirde kiñ yollar yaratduq

52.9 (لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ) ādemler seferlerinde maqşūdlarına könilsünler için (وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا) dağı kökni

52.10 yığılup tüşüvden şaqlanmış tevbe kılduq (وَهُمْ عَنْ آيَاتِهِ مَعْزُومُونَ) ve ol kāfirler kökniñ ‘alāmetlerinden (kuyaş

52.11 ve ay ve yıldızlarından) yüz döndürgüçilerdür ya‘nī bu ‘alāmetlerde fikr kılmıslar (وَهُوَ الْغَلِيظُ) ve ol

52.12 allahü te‘ālā şundayın zātudur (خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ) kiçni dağı kündizni yaratdı (وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ)

52.13 dağı kuyaşnı ve aynı yaratdı (كُلٌّ فِي فَالِكٍ يَسْبَحُونَ) bu kuyaş ve ay ve yıldızlardan her birisi kökde tizlik

52.14 birlen seyr kılırlar * bu āyet hey‘et-i cedīdege münakız bolmasa kirek kuyaşında nev‘i hareketni dürist körmışler

52.15 cā‘izdür ki bir orunda hareket kılır yā ki köz körüvinde seyr kılgan kibi körünüvinden allahü te‘ālā şol revişçe

52.16 beyān kılgan bolur (ve allah a‘lem) (وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخَلْدَ) ve biz sinden ilk hiç ādem için

52.17 dünyāda mengü qaluvçılıqni kılmaduq (أَفَأَنْ مَتَّ فَهُمُ الْخَالِفُونَ) eyā sin ölseñ alar dünyāda mengü qaluvçılar mı

52.18 elbette alar da mengü qalaçaq tügillerdür belki öleceklerdür (كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ) her bir can iyesi ölüm

52.19 açısını tatuvçıdur (وَنَبَلَّوْكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فَنَنَّةً وَالْيَنَابِتُ رَجْعُونَ) ve sizni fitne için yavızlık ve izgülik

52.20 birlen imtiħān kılırmız yavızlıqğa şabr kılıp izgülikke şükr kılırsız mı yā ki yoq mı yavızlıqdan faķirlik

52.21 ve avruv kibi nerseler murād izgülikden selāmetlik ve baylıq kibi nerseler murād (وَإِذَا رَأَى الْذِينَ كَفَرُوا)

52.22 ve her kaçan ey muhammed sini kâfir bolğan âdemler körse (ان يَنْخَبُوكَ الْاَهْرَؤَا) sini tutmaslar meger maşhara kılına

52.23 turğan nerse itüp tutarlar hem eytürler (اهنا اللى ينكر آلهنكم) ma' büdleriñizni yavızlıq birlen zıkr kıluvçı şol

52.24 âdem mi diyü (وهم ينكر الرحمن هم كافرين) ħalbükim ol kâfirler allahniñ tevĥid birlen yâ ki ħalkni ħaqlıqğa

52.25 köndürüv birlen zıkrini inkâr kılırlar bes maşhara kılınurğa özleri tiyüşlilerdür (هنا الانسان من عجل)

52.26 âdemni aşuğcılıqdan yaratıldı âdem de aşuğcılıq şıfatı ifrâğ derecede bolduğı içün göyâ ki aşuğcılıqdan

52.27 yaratılğan bola (سازينكم آياتي فلا تستعجبون) dünyâda dağı âĥiretde 'azâblarımni sizge körsetürmün bes

52.28 'azâbda mini aşuğdurmañız (ويقولون منى هنا الوعد) ve kâfirler eytürler resül allahğa hem şaĥâbelerge bu 'azâb

52.29 yâ ki kıyâmet va' desı qayu zamân diyü (ان كنتم صادقين) eger söziñizde rast bolsañız (لربعلم الذين)

II / 53

53.1 (كفروا) eger kâfirler bilseler idi (مين لا يكفرون عن وجوههم النار) yüzlerinden tamuğ otıni yiberilmegen

53.2 (tıyıлмаған) vaqtıni (ولاعن لغيرهم) dağı arqalarından tamuğ otıni yiberilmegen (tıyıлмаған) vaqtıni

53.3 (ولا هم ينصرون) dağı 'azâbdan tıyıлмаған vaqtıni ya'nî özleriniñ şundayın 'azâbda boluvlarını bilseler

53.4 idi kâfirler 'azâbnı aşuğdurmaslar idi (بل تأتيهم بغتة) belki kâfirlerge 'azâb va' desı yâ ki

53.5 tamuğ yâ ki kıyâmet kinet kilür (فنبهتهم) bes kâfirlerini ħayrân kılır ol 'azâb va' desı yâ ki tamuğ

53.6 yā ki kıyāmet (فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا) bes kāfirlerinî ‘azāb va‘desini yā ki tamuğnı yā ki kıyāmetni kiri

53.7 kıyataruvğa küçleri yitmes (وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ) dağı kāfirlerge mühlet de birilmes
(وَلَمَّا اسْتَهْزِئْ بِرُسُلٍ مِنْ

53.8 قَبْلِكَ) ve taḥkik sinden ilk bolğan peygamberler de ḥorlanmış boldı bu söz resül allahnı tesliye bola (فَعَاقِبْ

53.9 بِالَّذِينَ سَخَّرُوا مِنْهُمْ) bes peygamberlerden maşara kılgan ādemlerge indi
(مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ) ḥorlağan

53.10 nerseleriniñ cezā’ları (قُلْ مَنْ يَكْفُرْكُمْ) ey muḥammed ‘ahm ḥorlavçılarga eyt sizni kim şaqlar (بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ)

53.11 (مِنَ الرَّحْمَنِ) kiçde ve kündizde allahnıñ ‘azābından ya‘nī allahü te‘ālā ‘azāb kıluvnu tilese hiç kim şaqlay almas (يَلَّ

53.12 هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ) belki ol kāfirler rableriniñ zikrinden (kırāndan) yüz döndürgüçilerdür

53.13 (أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا) belki ol kāfir için ‘azābdan tıya turğan bizden başqa ma‘būdlar bar mı?

53.14 elbette yoğ (لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ) kāfirleriniñ ma‘būd tutқан nerseleriniñ özlerine de yardım birüvge

53.15 küçleri yitmes bes niçük alar ‘ābidlerine yardım birsünler (وَلَا هُمْ مَتَابِعِبُونَ) dağı ol ma‘būdlar bizniñ

53.16 ‘azābımızdan şaqlanmış da bolmaslar (بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ) belki biz bu kāfirlerini hem atalarını dünyāda

53.17 fā‘idelendürdük (حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ) tā kim ol kāfirlerge ‘ömr uzun boldı bes kāfirler dünyāda

53.18 uzun müddet fā‘idelenüvlerine mağrūr boldılar (أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ) kāfirler körmesler mi düristlikde

53.19 biz kāfirleriniñ yirlerine kaçd kılırmız (نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا) yirniñ çitlerinden kimitkenimiz ḥālde ya‘nī

53.20 kâfirleriñ yirlerine müselmānlarnı irkli kılurmız bu āyet yirmiñ kimüvni qabūl itüvine delālet kıladur

53.21 (أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ) eyā mekke müşrikleri mi gālibler (üstünler) elbette biz gāliblerimiz ve alar mağlūblardur (قُلْ أَنَّمَا)

53.22 (أَنذَرُكُمْ بِالْوَعْدِ) eyt sin ey muḥammed ‘ahm mekke müşriklerine ançaq min sizni özime vaḥy kılmıgan nerse

53.23 bolgan vaqtda (وَلَسَنُ مَسْتَوْفِينَ نَفْعَهُ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ) ve eger kâfirleri rabbiñniñ ‘azābından az ğına nerse tutsa

53.24 (لِيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ) kâfirler eytür ni ökinç bizge düristlikde biz zulm kıluvçılar bolduq diyü

53.25 ya‘nī özleriniñ zulmları birlen ikrār kılurlar (وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ) kıyāmet küniñiñ

53.26 cezā’sı için toğrı bolgan mizānlar kıoyarmız ol toğrı mizānlar birlen bendelerniñ ‘amelleri

53.27 ölçenür (فَلَا تُظَلِّمُ نَفْسٌ شَيْئًا) bes hiçbir nefske hiç zulm kıılınmas (وَأِنْ كَانَ مِنْقَالُ حَبَّةٍ)

53.28 (مِنْ خَرْدَلٍ) eger ‘amel yā ki zulm avırlıqdan bir kiç kine kiseği avırlığı bolsa da (أَتَيْنَاهَا) ol avırlıqdan

II / 54

54.1 kiç kine kiseği avırlığı bolgan ‘amelni yā ki zulmni de kıtürürmız ve ḥāzır kılurmız (وَكُفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ)

54.2 ve ḥesāb kıluvçı boluv yüzinden biz yetermız (وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ) ve taḥkik mūsā birlen

54.3 hārūn ‘ahmğa ḥaqq birlen bāṭıl arasını ayura turğan tevrāt kıtābnı birdük (وَضِيَاءٌ وَذِكْرًا)

54.4 (لِلْمُتَّقِينَ) dağı taqvālik iyeleri için nādānlık qaranğulıklarında yaqınlık bire turğan hem

54.5 va‘azlıana turğan tevrāt kıtābnı birdük (الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ) müttakiler şundayın ādemlerdür

54.6 rablerinden ğaybde qorqarlar (وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ) dağı ol müttakiler kıyāmetden qorquvçılardur

54.7 (وهذا ذكر مبارك أنزلناه) ve bu qurān fā'idesi köp bolğan zikrdür biz anı muħammed 'ahm üzerine iñdürdük

54.8 (أفأنتم له منكرون) eyā siz kāfirler mi şol qurānı inkār itüvçi (ولقد آتينا إبراهيم رشده من قبل)

54.9 ve taħkik biz ibrahim 'ahmge müsā birlen hārūndan ilk ğaqlığğa könilüvni birdük (وكتباه عالمين) ve dağı

54.10 biz ibrahimniñ birgen nersemizge ehl idükni bildük (أد) şol vaqıtde birdük (قال لأبيه وقومه)

54.11 ibrahim öziñiñ atasına hem qavmine eytdi (ماهنه التماثيل التي) nidür şundayın fā'ide ve zarar birmey

54.12 turğan cansız şüretler (أنتم لها عاكفون) siz ol şüretlerniñ 'ibādetinde turğuçılarsız diyü (قالوا)

54.13 (وجئنا آباءنا لها عابدين) ibrahim 'ahmniñ qavmi eytdiler biz atalarımızni ol şüretlerge 'ibādet qıluvçılar

54.14 tapduq alarğa iyerüp biz de 'ibādet qılamız (قال لقد كنتم أنتم وأباؤكم) ibrahim eytdi taħkik siz

54.15 hem atalarıñız boldıñız (في ضلال مبين) zāhir bolğan azğunlığda (قالوا أجمعنا بالحق) ibrahim 'ahmniñ

54.16 qavmi eytdiler ey ibrahim sin bizge ğaqq sözni kitürdiñ mi (أم أنت من اللاعبين) yā ki oynavçılardan mı

54.17 sin ya'ni bizniñ atalarımızni azğunlığğa nisbet birüp bu söziñni çınlap eytesün mi yā ki oynap

54.18 eytesün mi didiler atalarımız azğunlığğa nisbet birüvni ğāyet yıraxğa şayduqlarından bu sözni

54.19 eytdiler (قال بل ربكم) ğazret-i ibrahim eytdi bu sözimni çınlap eytem oynap eytemeym cansız

54.20 şüretler ma'budlar tügil belki sizniñ rabbiñiz (رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) köklerniñ ve yirlerniñ rabbisidür

54.21 (وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ) şundayın rabdür ol köklerni ve yirlerni yaratdı (الَّذِي فَطَرَهُنَّ)

54.22 ve dağı sizge eytken sözim (tevhi'd) üzerine şahidlerdenmün (وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ) ve allah

54.23 birlen qasem itüp eytemün şanemleriñizni vatuvda tirüşürmün (بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُتَّبِرِينَ) şanemleriñiz yanından

54.24 'ıydıñize kitkeniñiz soñında bu sözni ibrahim 'ahm içinden gine eytdi digenler (فَجَعَلَهُمْ جُنُودًا) bes

54.25 ibrahim 'ahm şanemlerni kisek kisek kıldı (الْأَكْبَرَاءَ لَهُمْ) meger qavminiñ uluğ şanemni şındurmadı başqa

54.26 şanemlerni hemmesini vatdı baltanı uluğ şanemniñ moynına koydı (لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ) şāyed bu uluğsına

54.27 qayturlar diyü zann kıldı ya'nī şanemleriñ uluğsını şındurmadı başqa şanemlerni kim şındurğan

54.28 diyü bu uluğsından şorarlar diyü zann kıldı (قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا) ibrahim 'ahmniñ

54.29 qavmi 'ıydlerinden qaytqanniñ soñında eytdiler bizniñ ma'budlerimizge bu işni kim kıldı ya'nī

II / 55

55.1 kim vatdı (أَنَّهُ لَمَنْ الظَّالِمِينَ) düristlikde ol işni kılgan kişi zālimlerdendür diyü (قَالُوا سَمِعْنَا)

55.2 (فَتَنَىٰ يَفُكُّهُمْ) ibrahim ('ahm) niñ qavmi eytdiler biz ma'budlarımızı 'ayb ite turğan bir cigitni işitemiz

55.3 (قَالُوا فَأَتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ) ol cigitke ibrahim diyü eytile (يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ) ibrahim ('ahm)niñ qavmi

55.4 eytdiler ibrahimni ādemleriñ közleri huzūrına kitüriniz ya'nī halk huzūrına kitüriniñ (لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ)

55.5 şāyed ādemler bu işni ibrahîmniñ kılğanlığına güvâhlık birürler
(نَالُوا أَن أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهِنْدِ يَا إِبْرَاهِيمَ)

55.6 ibrahîm (‘ahm)niñ kavmi eytdiler ey ibrahîm bizniñ ma‘būdlarımızga bu işni sin me
kıldıñ ya‘nī sin

55.7 vatdıñ mı diyü (قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا) ibrahîm (‘ahm) eytdi min bu işni kılmadım
ya‘nī vatmadım

55.8 belki bu şanemleri uluğları vatdı (فَأَسْأَلُوهُمْ أَنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ) kim bu işni kılğanlığını
özlerinden

55.9 şorañız eger söyleşür bolsalar (فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ) bes ibrahîmniñ kavmi özlerine kaytdılar

55.10 ya‘nī ‘aqlarına kaytup qaradılar (فَقَالُوا) bes ibrahîmniñ kavmi eytdiler ba‘zısı
ba‘zısına (أَنْكُمْ أَنْتُمْ)

55.11 (الظَّالِمُونَ) düristlikde siz öziñiz zālilersiz ya‘nī zararı ve fā’idesi bolmağan
söyleşmey turğan

55.12 şanemlarğa ‘ibādet kıluvıñız sebebli öziñiz zālilersiz (ثُمَّ نَكْسُوعًا عَلَى رُءُوسِهِمْ) munıñ
soñında ibrahîm ‘ahmniñ

55.13 kavmi başları üzerine bügülmüş boldılar ya‘nī ‘aqlarına kaytup istikāmetde boldıkları
soñında

55.14 kıçkuruşuvğa eylendiler (لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ) hem ibrahîm ‘ahmge eytdiler
taħkiķ sin bu ma‘būdleriñ

55.15 söyleşmevini bildiñ ni içün bizge ol ma‘būdlerden şorañız diyü buyurasun diyü
(قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مَنْ دُونِ اللَّهِ)

55.16 ibrahîm (‘ahm) eytdi eyā siz allahdan başqağa ‘ibādet kılasız mı
(مَا لَابْتَغَوْكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ)

55.17 öziñizge hiç nerse fā’ide itmegen hem de zarar ite almağan nersege (ma‘būdlerge)
(أَيُّ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ)

55.18 (مَنْ دُونِ اللَّهِ) öziñizge hem allahdan başqağa ‘ibādet kılğan nerseleriñizge
(şanemleriñizge) kabāhatlık bolsun

55.19 (أَفَلَا تَعْقِلُونَ) eyā siz kılğan işiñizniñ kabāhatlıkni ‘aqlıñız birlen oylap bilmeysiz mi
(فَالْوَاهِرُ قُوَّةً وَأَنْصُرُوا)

- 55.20 (إِلْمَنَكُمْ) ibrahīm ‘ahmniñ delil birlen qarşı kilüvden ‘aciz bolgaç zarar itüv qaşdı birlen eytdiler
- 55.21 ibrahīmni oṭka yandurıñız ve anı yanduruv sebebli ma‘būdleriñizge yardım biriñiz (أَنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ) eger
- 55.22 ma‘būdleriñizge yardım itüvni kıluvçı bolsañız beydāvi iyesi eytüvçi heynū isminde fārs kürdlerinden
- 55.23 berāber yā ki nemrūd digen şundan şoñ ittifaḳ ile oṭun cıyıp oṭ yağup ibrahīm ‘ahmni boğavlap
- 55.24 mancınıq(bu zamānniñ tobtı kibi bir qural) birlen ibrahīm ‘ahmni oṭka atdılar (قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي)
- 55.25 (بُرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ) allahü te‘ālā eyte biz oṭka eydükdü ey oṭ şalkun bol ve ibrahīm üzerine
- 55.26 selāmetlik bol ya‘nī yandurma allahniñ emrinçe oṭda ibrahīm ‘ahmniñ hiçbir bedeni yanmağan meger
- 55.27 boğavları yangan ve bu vaḳt ibrahīm ‘ahm on altı yaşında idi digenler oṭka ‘ādetde issilik
- 55.28 ve yanduruvçılıḳ lāzım bolsa da ḳudret-i allahğa nisbet oṭniñda hoş havā’ bolup evrilüvi ‘aceyb iş tügil
- 55.29 çünki mu‘cize tariḳi ‘ādet tariḳine elbette muḫālif olaçaḳ yā ki oṭ öz ḫālince issi de bolur likin

II / 56

- 56.1 allahü te‘ālā ibrahīm ‘ahmdan issiliḳni def‘ kılgan bolur niteki “سَمْنٌ قَشْرٌ” oṭda yanmay digenler
- 56.2 * سَمْنٌ جَدُّ دَانٌ عَذَابٌ حَرِيقٌ * بَدْرِيَا نَعْرَاهُ بَطْ شُنْ غَرِيقٌ * şı‘r
- 56.3 (وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا) daḫı ibrahīmniñ ḳavmi ibrahīm ‘ahmge zarar itüvde mekmni tilediler (فَجَعَلْنَاهُمْ)
- 56.4 (الْأَخْسَرِينَ) bes ibrahīm ḳavmini zarar itüvçileriñiñ iñ zarar itüvçisi kılduḳ çünki ibrahīm

56.5 ‘ahmniñ zararına turuşuvları ‘ayn ibrahîm ‘ahmniñ fâ’idesine boldı çünki bu vâkı‘a ibrahîm ‘ahmniñ

56.6 haqlıqda bolup özleriniñ bāıllıqda boluvına bir kaṭ‘i delil boldı (وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي)

56.7 ibrahîmni dağı anıñ hārān ismli qardaşınıñ oğı lūṭnı ‘arafdan şundayın yirge qutqardıq

56.8 (بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ) ol yirde bütün ‘ālemge mübāreklikni birdük ya‘nī şām yirine şām yiriniñ ‘ām

56.9 bolğan bereketi çünki peygamberlerniñ köpisi arz-ı şāmda meḃ‘uş bolğan hem dünyāvī uḡrāvī bolğan

56.10 sa‘ādetlerniñ meḃde’leri bolğan şerī‘atleri arz-ı şāmda münteşir bolğan her bir peygamber asya qıṭ‘asında

56.11 zuhūr itken (وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً) dağı bir bölek bolğan hālde ibrahîmge işhāqnı hem de

56.12 ya‘qūbnı hibe qıldıq yā ki şorağanından artuq bolğan hālde ma‘nāsında yā ki balanıñ balası bolğan

56.13 hālde ma‘nāsında bola bu vaqıtde nāfile ya‘qūb ‘ahmge ḡaş bola (وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ) ve bu dörtiden (ibrahîm

56.14 lūṭ işhāq ve ya‘qūbdan) her birisini izgüler qıldıq (وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا) dağı bu dörtisini

56.15 ādemlerni emrimiz birlen haqlıqğa qöndüre turğan imāmlar qıldıq (وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ) dağı

56.16 bu dörtisine izgü işler işlevni vaḡy qıldıq (وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ) dağı namāz oquvni hem

56.17 zekevet birüvni vaḡy qıldıq (وَكَانُوا النَّاعَابِدِينَ) ve bu dörtisi bizge ‘ibādet qıluvçı boldılar (وَلُوطًا آتَيْنَاهُ)

56.18 (حِكْمًا وَعِلْمًا) dağı biz lūṭ ‘ahmge ḡikmet hem peygamberlerge münāsib bolğan ‘ilmni birdük (وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي)

56.19 (كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ) dağı lūṭ ‘ahmnı ‘aqla qabāḡat ve şer‘ā mezmüm bolğan işlerni (lūṭnı) qıla turğan

56.20 qarye (sodom) ehinden qutqarduq (أَنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوِّءٍ فَاسْقِينَ) düristlikde sodom qaryesiniñ ehli bolğan

56.21 lūt ‘ahm qavmi allahniñ tã‘atinden çıguvçı yavız qavm boldılar (وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا) dağı biz lūt ‘ahmni

56.22 raħmetimizge kirirdük (أَنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ) düristlikde ol lūt izgüler cümlesindendür (وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ)

56.23 (مَنْ قَبْلُ) dağı ey muħammed ‘ahm nūħ ‘ahmni zıkr kıl ol nūħ bu zıkr qılınğan peygamberlerden ilk qavmni

56.24 helāk itüv birlen allahğa du‘ā kıldı (فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ) bes ol nūħ (‘ahm)niñ du‘āsını qabül itdük (فَنَجَّيْنَاهُ)

56.25 (وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ) bes ol nūħni dağı ehlini uluğ qayğudan (tūfandan) qutqarduq (وَنَصَرْنَاهُ)

56.26 (مَنْ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا) dağı nūħni ‘alāmetlerimizni yalğanğa tütqan qavmden öç aluvçı kılduq

56.27 (فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ) bes nūħ qavmi yavız qavm boldılar (أَنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا سَوِّءًا) nūħ qavmi

56.28 hemmesini şuğa ğarq kılduq (وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ) dağı ey muħammed (‘ahm) dāvud birlen süleymān (‘ahm) nı zıkr

56.29 (إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ) şol vaqtda alar iğın haqında ħükm kılır boldılar (إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ)

II / 57

57.1 şol vaqtda ħükm kılır boldılar ol iğinge bir qavmniñ qoyları kiç birlen kirüp otladı ya‘nı ol

57.2 iğinni aşadılar (وَكُنَّا لَهُمْ شَٰهِدِينَ) dağı biz süleymān birlen dāvudniñ ħükmlerini bilüvçı bolduq

- 57.3 (فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ) bes hükmi süleymānga aňlatduđ (وَكُلًّا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا) dađı süleymān birlen
- 57.4 dāvud (‘ahm)dan birisine hikmet hem ‘ilm birdük * munıñ kışşası bir vaqtda bir qavmniñ qoyları ikinçi bir
- 57.5 qavmniñ kiç birlen iginine kirüp iginni aşığanlar ve taştağanlar iken bu iki qavm dāvud ‘ahmge hükmege
- 57.6 barğanlar dāvud ‘ahm qoylarını kıymetlep qarağan iginniñ köp mi kımdükni hesāb itken ve ikisini berāber
- 57.7 tařkan bes qoylarını igin iyelerine birgen mundan soň bu iki qavm dāvud ‘ahmniñ ođlı süleymān
- 57.8 ‘ahmge barğanlar hem dāvud ‘ahm niçük hükmi kılduğını söylegenler süleymān ‘ahm bu vaqtda on bir yaşında iken
- 57.9 atam dāvudniñ hükmi bik güzel likin min iki fırqa için de fā’ideliraq bolğan hükmi birlen hükmi kılamun
- 57.10 dimiş hem qoy iyelerini atası dāvud ‘ahmge qaytadan yibermiş qoy iyeleri dāvud ‘ahmge barıp süleymān
- 57.11 ‘ahmniñ sözünü hikāyet kılmışlar soňra dāvud ‘ahm qoy iyelerini süleymān ‘ahmge yibermiş hem özi de
- 57.12 kilmiş ve oğlına eytmış minim bu qoy iyeleri arasında kılgan hükmi niçük tabasun diyü süleymān ‘ahm
- 57.13 hükmiñ bik güzel dimiş dāvud ‘ahm öziñniñ hükmi kılaçaq nerseñden habar bir didi süleymān ‘ahm eytdi qoylarını
- 57.14 vaqtlığına igin iyelerine birürge tiyüş süti ve balaları birlen fā’idelenüp tursunlar iginni qoy iyelerine
- 57.15 birüv tiyüş iginni evvelgi hāline kilgenge qadar terbiyelesünler ve ıřlāh itsünler soňra qaytarışurlar diyü
- 57.16 dāvud ‘ahm eytdi hükmi siniñ hükmiñ diyü hem süleymān ‘ahm hükmi birlen ‘amel itdi amma bizniñ şerī’atimizde igin aşıla
- 57.17 tölenmey kirek kündiz ve kirek tünle bozsunlar eger qoylarını qaravulçıları yanlarında bolmasa çünkü resül
- 57.18 allah (جَرَحُ الْعَجْمَاءِ جُبَارٌ) dimiş ya‘nī hayvānnıñ cināyeti boşdur anıñ için tölev yoqdur bu hanefi
- 57.19 mezhebi amma şāfi‘i mezhebinde hayvan iginni kiçde telef itse tölev vācib çünkü kiç birlen malnı saqlav

- 57.20 iyesine vācib kündiz telef itse tölev vācib tügil çünki kündiz iginni şaklav igin iyesine vācib
- 57.21 imām ceşāş eytde dāvud ‘ahm zamānında iginni tölev birlen hüküm kılını çünki koy iyeleri koylarını kaçda
- 57.22 yibergenler ididi kışşa yibergende bizniñ şerī‘atimizde hem hüküm şulaydı imām ceşāş sözi ma‘kül körüle
- 57.23 çünki ötken peygamberlerniñ şerī‘atini allahü te‘ālā inkārsız kışşa kılğanda bizge hem şerī‘at bola * beydāvi
- 57.24 hem keşşāf iyesi eyte dāvud ‘ahmniñ imām-ı a‘zāmniñ cināyet kılğan kıl hakkında hükmi kibi bola çünki
- 57.25 imām-ı a‘zām eyte kıl bir kişige cināyet kılrsa ol kılını cināyet iyesine birle diyü süleymān ‘ahmniñ hükmi
- 57.26 imām şāfi‘iniñ gāşıbdan kaçқан ‘abd-ü mağşüb hakkında sözi kibi çünki imām şāfi‘i eyte bir kişi
- 57.27 kılını gāşblap alsa kıl kaçsa hocasına kılını kıymetni töley hoca kılını kıymeti ile fā’idelene kıl tapulsa
- 57.28 kılını kaytarup ala da kıymetni gāşblap aluvçıga töley dāvud ‘ahm birlen süleymān ‘ahmniñ her ikisiniñ
- 57.29 hükmi ictihād birlen mi yā ki vahy birlen mi ihtilāf ba‘zılar her ikisiniñ hükmi vahy birlen likin dāvud
- 57.30 ‘ahmniñ hükmi süleymān ‘ahmniñ hükmi birlen neş itilgen digenler ba‘zılar süleymān ‘ahmniñ

II / 58

- 58.1 kılğan işi şulh dāvud ‘ahmniñ kılğan işi hüküm şulh hükmden artuğ digenler ba‘zıları her ikisiniñ
- 58.2 hükmi ictihād birlen digenler bes bu āyetden müctehidniñ ba‘zı vaqt haṭā’ kılup ba‘zı vaqt işābet kılup
- 58.3 mes’alesi çıgarula elbette süleymān ‘ahmniñ ictihādı şevāb bolğaç dāvud ‘ahmniñ ictihādı haṭā’ bola uzun
- 58.4 beyān istegen ādem (el-tefsirātü’l hamdiye) ge mūrāca‘at itsün
(وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ)
- 58.5 dağı biz dāvud birlen birge tesbīh itkenleri hālde tağlarını dağı kuşlarını müsahhır (ya‘nī dāvud ‘ahm

58.6 emri boyunca yürüy turğan) eytdük (وَكُنَّا فاعِلِينَ) dağı biz munıñ kibi işlerni qıluvçı bolduq

58.7 ya'nı munday işler sizniñ qaşda 'aceyb iş bolsa da bizden şudürı 'aceyb tügil ma'nasında (وَعَلَّمَانَاهُ)

58.8 (صَنَعَةَ لُبُوسٍ لَكُمْ) dağı dāvudqa sizniñ fā'ideñiz için şoğış kölmeki (timir kölmek) yaşavnı üyretdüq

58.9 (لِنُعْصَنَكُمْ مِنْ أَسَدِكُمْ) timir kölmek yaşav şan'atı sizni düşmānlarıñız birlen şoğış qılğan vaqtıñızdağı

58.10 qatılıqlarıñızdan şaqlasun için (قَوْلِ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ) bes siz bu ni' metime şükr qıluvçılar tügil misiz ya'nı

58.11 şükr qıluvıñız (وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحُ عَاصِفَةً) dağı qatı isken hālde süleymān ('ahm) için cilni musahħir

58.12 qıldıq (تَجْرِي بِأَمْرِهِ) ol cil süleymān ('ahm)niñ qoşuvı birlen yürügen hālde (إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي) şundayın

58.13 yirge (بَارَكْنَا فِيهَا) ol yirde mübāreklikni ve köp fā'idelerni birdük ya'nı arz-ı şāmğa (وَكُنَّا بِكُلِّ)

58.14 (شَيْءٍ عَالَمِينَ) ve dağı biz her nerseni bilgüçi bolduq bes cilni da hikmetke muvāfiq yürütürmiz (وَمِنَ الشَّيَاطِينِ)

58.15 (مَنْ يَغْوُصُونَ لَهُ) dağı şeytānlardan süleymān 'ahm için deryālarğa çomup incüler çığaruvcılarını müsahħir

58.16 qıldıq (وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ) dağı şeytānlar mundan başqa işlerni de qılurlar (وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ)

58.17 dağı ol şeytānları süleymān ('ahm)niñ emrinden baş tartuvlarından şaqlağuvçı bolduq (وَأَبُوبَ ادْنَادِي)

58.18 (رَبِّهِ) dağı ey muħammed eyyüb ('ahm)ni zıkr it şol vaqtda eyyüb ('ahm) balalarıñı ve mallarıñı yoqlığı

58.19 ve selāmetsizligi sebepli rabbisine nidā' qıldı (أَلَى مَسْنَى الضُّرِّ) düristlikde mini zarar (qatılıq ve avruv)

- 58.20 tutdı (وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ) ve sin ey rabbim rahmet kıluvçılarınıñ iñ rahmet kıluvçısısun
- 58.21 Һazret-i Eyyüb işhâk ‘ahmnıñ ‘uveys ismli oğlınıñ balalarından bolup rümî bolğan allahü te‘älâ
- 58.22 özine peygamberlik birlen beräber köp balalar ve mallar birgen allahü te‘älâ ibtilâ için Eyyüb ‘ahmnıñ
- 58.23 balalarını heläk itken (üstlerine bir binâ’ avırıp tüşken digenler) hem malları heläk bolup bir riväyetke
- 58.24 binâ’ on sigiz yıl müddeti avırğan ba‘zılar on üç yıl ba‘zılar yidi ayda yidi sâ‘at
- 58.25 avırdı digenler (فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ) bes biz Eyyüb (‘ahm)ınıñ du‘â’sını qabül kılduq (فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرِّهِ)
- 58.26 bes Eyyübde bolğan qatılıqnı açduq (yiberdük) ya‘nî avruvına şefâ‘at birdük (وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمَنْ لَهُمْ)
- 58.27 () dağı Eyyüb ‘ahmge ehlini birdük hem ehli birlen birge meşelni birdük ya‘nî selâmetlengen
- 58.28 şoñ balaları evvelgige qarağanda iki ülüş boldı digenler (رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا) Һuzürimizdan
- 58.29 rahmet için birdük (وَذَكَّرَىٰ لِلْعَابِدِينَ) dağı başqa ‘ibâdeet kıluvçılarga va‘az bolsun için birdük

II / 59

- 59.1 ya‘nî başqa ‘ibâdet kıluvçılar da Eyyüb (‘ahm) kibi şabrılıq kılsalar Eyyüb (‘ahm)ge birilgen kibi şevâb
- 59.2 alarga da birilür ma‘nâsında (وَأَسْمَاعِيلَ وَأَدْرِيَسَ وَذَا الْاسْكَفَلِ) dağı ey muħammed (‘ahm) ismâ‘ilni hem
- 59.3 idrîsni hem allahdan ülüş iyesi bolğan ilyâsnı yâ ki yüşa‘nı zikr kııl (كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ) bu
- 59.4 üçisinden her birisi ağırlıqlarga şabrılıq kıluvçıdandır (وَأَدْعَلْنَاَهُمْ فِي رَحْمَتِنَا) dağı bu üçisini rahmetimiz

59.5 (peygamberlik)ge kiritdik (أَنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ) düristlikde bu üçisi kâmil izgülerdendür
وَذَالْتُنَّ إِذْ ذُهِبَ

59.6 (مُعَاضِيًا) dahı balık iyesi mettâ oğlu yünus (‘ahm) nı zıkr kııl şol vaqtda ol balık iyesi
yünus

59.7 (‘ahm) kavmine açulanğan hâlde kitdi ya‘nî kavmi itâ‘at kıılmavlarında devâm itkeç
allahnıñ emrinden ilk

59.8 kavminden hicret kıılup kitdi (فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ) bes yünus bizniñ özine tarlık
kıılmavımıznı

59.9 oyladı (فُنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ) bes yünus türli qarangılıklar içinde bolğan hâlde du‘ā kııldı
ya‘nî

59.10 kiç qarangılığı hem diñiz qarangılığı hem balık qurşağınıñ qarangılığı içinde bolğan
hâlde (أَنْ لَّا إِلَهَ إِلَّا

59.11 (أَنْتَ) düristlikde haqlık birlen ma‘būd yok meger sin ginesün
(سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ) ‘āciz boluvdan

59.12 sini pāklaymun düristlikde min kavminden emriñden ilk hicret kııluvğa aşığuvım sebebli
özime zulm itüvçilerden

59.13 boldım resül ekrem kayğulı ādem bu du‘ā birlen du‘ā kılsa du‘āsı maqbül bolur dimiş
(beydāvi)

59.14 (فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ) bes yünusniñ du‘āsını maqbül kılduq hem anı kayğudan
qutqarduq ya‘nî

59.15 balık qurşağında dört sâ‘at turduqdan şoñra balık anı diñiz qurbına atdı
(وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ)

59.16 oşandaq ya‘nî ihlâş birlen du‘ā kıluvı sebebli yünusnı kayğudan qutqarduqımız kibi
ihlâş birlen du‘ā

59.17 kılgan başqa mü`minlerni de kayğularından qutqarurımız (وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ) dahı ey
muhammed zekeriya (‘ahm)nı

59.18 zıkr kııl şol vaqtda ol zekeriyyā (‘ahm) rabbisine du‘ā kııldı (رَبِّ لَاتُنزِلْنِي فَرْدًا) ey
rabbim mini vâriş

59.19 bolğan baladan başqa yalğız hâlde qaldurma (وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ) ve sin ey rabbim halkıñ
fānî bolğan şoñında

59.20 aluvılarnıñ izgüregisün ya'ni miñe özüm şöñinda aluvı balanı birmeseñ de aygurmıym (فَاسْتَجِبْنَا لَهُ)

59.21 (وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيُحْيَىٰ) bes biz zekeriyyanıñ du'asını abül itdük hem anarğa oğlı yahyānı hibe ıldığ (وَأَصْلَحْنَا لَهُ)

59.22 (رَوْحَهُ) dağı zekeriyyanıñ atunrı bala tapmay turđan bolduğı şöñinda bala tapuv için islah ıldığ (أَنَّهُمْ)

59.23 (كَانُوا بِسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ) düristlikde zekeriya hem ehl-i beyti ya ki bu sürede zikr ılınđan peygamberler izgü

59.24 işlerge aşuğur boldılar (وَيَدْعُونََنَا رَغَبًا وَرَهَبًا) dağı bizge şevābke ızıđđanları ve 'azābdan orkđanları

59.25 alde du'ā ılır boldılar (وَكُنَّا لِلنَّاسِ حَشِينًا) dağı bizniñ 'ibādetlerimizde töbençilikli ve orkuvı boldılar

59.26 (وَالنَّيُّ أَحْضَنَتْ فَرْجَهَا) dağı elālden hem arāmdan 'avretin şağlağan atunrı (meryem 'ahmrı) zikr ıl

59.27 ey muħammed ('ahm) (فَتَمَعْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا) bes meryem içinde 'isāđa yalđız öz emrimiz birlen gine bolđan

59.28 rüħimizden rüħ irdük ya'ni 'isānı meryem ('am) urşağında tirük ıldığ (وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ)

59.29 dağı biz meryemni hem oğlı 'isānı bütün 'ālemge 'alāmet ıldığ çünkü azret-i meryem ile azret-i 'isānıñ

II / 60

60.1 ālını kāmil oylağan her ādem allahnıñ kemāl udretini bilecek (أَنَّ هُنَّ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً) düristlikde

60.2 bu islām milleti bir millet bolđan alde sizniñ milletiñizdür (diniñizdür) ve sizniñ ol millet üzerinde boluvıñız

60.3 vācibdür (وَأَنذَرْتُكُمْ فَأَعْبَدُونِ) dağı min sizniñ rabbiñizmen miñe ğına ‘ibadet qıluñız (وَتَقَطُّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ)

60.4 dağı ādemler dīn işlerini aralarında kisek kisek qıldılar şol sebebli özleri de türlü firqalar

60.5 ve türlü hizbler bolup evrildiler (كُلُّ الْيَنَّا رَاجِعُونَ) ve bu türlü firqalardan her birisi bizge qaytuvçılardur

60.6 ve her qayusına ‘amelleri vefqınça cezā’ birürmiz (فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ) bes kimlerdür izgü ‘amellerden

60.7 allahğa hem resūline imān kitürgenleri hāde qılurlar (فَلَا كُفْرَانَ لِسَعِيدِ) bes ol kişilerniñ

60.8 tirüşüvlerini zā’i’ itüv yoğdur (وَأَنذَرْتَهُ كَاتِبُونَ) dağı biz ol kişilerniñ tirüşüvlerini ‘amel defterlerinde

60.9 yazuvçımız hiç ner(se) zā’i’ boluv ihtimāli yoğdur (وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا) dağı biz helāk qılğan (helāk

60.10 qıluv birlen hūkm qılğan) qarye ehline haramdur ya’nī mümkün tügildür (أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ) düristlikde biz helāk

60.11 qıluv birlen hūkm qılğan qarye ehli küfrden islāmge qaytmaslar ya’nī qaytuvları mümkün tügildür (حَتَّىٰ

60.12 إِذْ أَفْنَعْتِ الْيَاجُوجَ وَالْمَاجُوجَ) şuñar qadar islāmge qaytuvları mümkün tügil her qayçan ye’cüc ve me’cücniñ

60.13 sedleri açılmış bolsa (وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَتَبٍ يَنْسِلُونَ) dağı ol ye’cüc ve me’cüc yirmiñ her büyük orunlarından

60.14 cügürürler bular ya’nī biz helāk itüv birlen hūkm qılğan qarye ehliniñ küfrden islāmge qaytuvlarınıñ

60.15 maḥāl boluvı qıyāmet ‘alāmetleriniñ zuhūrına qadar müstemir bolur (وَأَقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقِّ) dağı haqq bolğan

60.16 va’de (kıyāmet va’desi) yaqın boldı (فَأَذَاهُنَّ شَاخِصَةٌ أَبْصَارِ الَّذِينَ كَفَرُوا) bes kıyāmet küninde kāfir bolğan

60.17 ādemlerniñ kıyāmet qorquvlarından közleriniñ qabaqları köterilgüçidür aşlā yabilmas (يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا

60.18 (فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا) ni uluğ hasret bizge taḥkik biz bu künden gafletde bolduğ ve bu künniñ haqı idükni

60.19 bilmedük dip eytkenleri ḥalde közleriniñ kabaqları köterilgüçidür (بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ) belki biz özimizge

60.20 zulm itüvçilerden bolduğ (أَنْتُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) düristlikde siz hem allahdan başqa ʿibadet kılgan

60.21 nerseleriñiz şanemlar ve şeyṭanlar (حَصْبِ جَهَنَّمَ) cehennemniñ yanduraçaq nerseleridür resül ekrem bu āyetni

60.22 müşriklerge oquğaç ibnü'z-zebʿari eytdi yehüdler ʿüzeyrge naşāralar ʿisāğa benü melih feriştelerge ʿibadet

60.23 kıllalar tügil mi bular niçük cehennemniñ yandırılacaq nerseleri bolsunlar diyü resül allah eytdi alar şeyṭānğa

60.24 ʿibadet kıllalar diyü çünki bu mezkürlerge ʿibadet kıluvda şeyṭānğa itāʿ at kılduqlarından şeyṭānğa

60.25 ʿibadet kılgan ḥükminde bolalar (أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ) ve siz bāılğa ʿibadet kıluvçılar ol cehennemge kirüvçiler

60.26 siz (لَوْ كَانَهُمْ آلِهَةً مَا وَرَدُوهَا) eger de bu şanemlar ve şeyṭanlar maʿbūdlar bolsalar idi cehennemge kirmesler

60.27 idi (وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ) bu ʿābidler birlen maʿbūdlardan her birisi cehennemde mengü kaluvçılardur (لَهُمْ فِيهَا)

60.28 (وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ) ol kāfirler için cehennemde öñreşüv ve yıglav bolğuçudur (وَقَبِيرٌ) ol kāfirler

60.29 cehennemde hiç nerse işitmesler (أَنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَ الْعَمَلِ) düristlikde şundayın ādemler ol ādemlerge

II / 61

61.1 bizden körkem meretebe ve saʿādet sābık (ilk) boldı (أُولَئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ) bu şıfatdağı ādemler cehennemden

- 61.2 yırak kılmışlardır (لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا) ol şıfatdağı ādemler cehennemniñ tavışını da işitmesler (وَهُمْ فِيهَا)
- 61.3 (أَشْبَهتْ أَنفُسَهُمْ خَالِدُونَ) dağı ol şıfatdağı ādemler nefsleri tilegen nersede mengü kaluvçılardur ya' nī
- 61.4 hemişe tena' umda ve telezzüz (لَا يَعْزُبُهُمُ الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ) ve alarnı uluğ qorqu (şoñğı şūr) hasretlendürmes
- 61.5 ve qorqutmas (وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ) dağı allarğa feriştelere yoluğur (هَذَا يَوْمُكُمُ الَّذِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ) bu kün
- 61.6 sizniñ şevāb birüv birlen va' de kılmışan küniñiz (digenleri hāde (يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ) şol künni zıkr
- 61.7 it ey muğammed (‘ahm) ol künde biz kökni tururmız (كُتِبَ السَّجَلُ لِلْكَتُبِ) kâğıdlarnı köp ma' nālar yazılmış
- 61.8 kitāblar için türgen kibi yā ki secel isimli ferişteniñ ‘amel defterlerini türüvi kibi (كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ)
- 61.9 (خَلَقَ نَعِيدُهُ) evvel yoğdan bar idüp yaratdığımız kibi qaytadan da yaraturmun (وَعَدَا عَلَيْنَا) va' de kılmak
- 61.10 birlen va' de kılduğ ol va' deni fi' liyetke çığaruv bizgedür (أَنَا كُنَّا فَاعِلِينَ) düristlikde biz va' de kılmışan
- 61.11 nerseni kıluvçımız (وَلَقَدْ كُتِبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ) tevrāt şoñından tağkık zebürda yazduğ biz
- 61.12 (أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ) düristikde şām yā ki cennet yirini minim izgü qullarım (mü' minler) alur
- 61.13 diyü (أَنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ) düristlikde biz zıkr kılmışan haberlerde, va' azlerde, ve 'aydlerde ihlāş
- 61.14 birlen 'ibādet kıluvçı kavmler için yeterlik nerse bardur (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) ve ey muğammed (‘ahm)
- 61.15 biz siñi yibermedük meger bütün 'ālemge rahmet itüp yiberdük çünki siniñ anıñ birlen yiberildüğü nerseniñ bütün 'ālemniñ

61.16 sa‘âdet-i ebediyyesine sebep ba‘zılar küffârgе rahmet boluvı şüret almaşuv yir yutuv kibi ‘azâblardan emîn boluvları digenler

61.17 (قُلْ أَنبِئُونِي بِأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ) eyt sin ey muhammed ançaq miñe vaḥy kıılıñan nerse (أَنَا اللَّهُ وَاحِدٌ) sizniñ için hiç

61.18 ḥaklık birlen ma‘būd yoqdur meger cemī‘i şıfat-ı kāmileni cıyğan ve cemī‘i noqşān şıfatlardan yıraқ bolğan bir gine ma‘būddur çünki

61.19 resūl allahniñ peygamber bolup yiberilüvinden aşl maqşūd tevḥidke münḥaşırdur (فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ) bes miñe vaḥy

61.20 kıılıñan nersege boy şunuvçı tügilsiz mi? boy şunuvniñ ma‘nāsında (فَأَنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتَكُمْ عَلَى سَوَاءٍ) bes eger

61.21 boy şunuvdan ya‘nī tevḥidten yüz döndürseler bes eyt sin ey muhammed (‘ahm) min özime emr kıılıñan

61.22 nersenı bildürüvde berāber bolğanıñız ḥalde bildürdim ya‘nī her қayuvıñızğa tiygüz beyān itdim beyānımnı ve bildürüvimni

61.23 ḥaşlamadım (وَأَنْ أَدْرِي أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدٌ مَا تُوعَدُونَ) ve bilmeym sizge va‘de kıılıñan nerse (ḥaşr) yaқın mı

61.24 yā ki yıraқ mı (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَاءْنَا بِالْبَيِّنَاتِ لِنُبَيِّنَ لَكُمْ مَا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ عَلِيمُ الْغُيُوبِ) düristlikde ol allah sözden zāhir bolğanı da

61.25 ve sizniñ yaşırgen söziñizni de biledür (وَأَنْ أَدْرِي لَعَلَّه فِتْنَةٌ لَكُمْ) daḥı min bilmeym şayed sizniñ ‘azābıñızni

61.26 kiçüktürüv sizniñ için imtiḥān bolur ya‘nī sizniñ niçük ‘amel kııluvıñızni bilüvi için (وَمَنَاعَ إِلَى حِينٍ)

61.27 daḥı öziniñ iradesi tilegen vaқtқа қadar fā’idelendürüv bolur ya‘nī şol revişçe eyt (قَالَ رَبِّ احْكُمْ)

61.28 (بِالْحَقِّ) muhammed (‘ahm) eytdi ey rabbim ḥaklık birlen ḥüküm kııl (وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ) ve bizniñ

61.29 rabbimiz ḥalқına köp rahmet kııluvçıdur hem sizniñ şıfatlağan nerseñiz üzerine yardım istelmişdür.

61.30 enbiyā sūresiniñ tercemesi tamam boldı

- 62.1 * yigirmi ikinci süre hacc süresi mekkede ingen yitmiş sigiz āyet *
- 62.2 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm
- 62.3 (إِنَّ زُلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ) ey ādemler rabbiñizden qorqıñız (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ) düristlikde
- 62.4 kıyāmetniñ yirmi silkitüvi uluğ qorqunçlu nersedür (يَوْمَ تَرَوْنَهَا) kıyāmet küni şundayın kündür körürsün ol
- 62.5 künni (تَنْهَلُ كُلُّ مَرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ) ol künde balasını imize turğan her bir ana ime turğan balasından
- 62.6 ğāfil bolur (unutur) (وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتٍ حَمَلٍ حَمْلَهَا) hem her yük iyesi ana yüginini (balasını) koyar
- 62.7 (وما هم بسكارى) dağı ādemleri isirikler kibi körürsün (وترى الناس سكارى) (şalur) ḥālbükim ḥaḳīḳat
- 62.8 isirik tügildür (ولكن عذاب الله شديد) ve likin allahniñ 'azābı qaṭıdır 'azābniñ qaṭılığı
- 62.9 başlarından 'aḳllarını yiberür (ومن الناس من يجادل في الله بغير علم) ve ādemler cümlesinden şundayın ādem
- 62.10 bardur allahniñ dīninde hiç nerse bilüvden başqa cedel kılışur (nizā'laşur ve talaşur) (ويتبع كل شيطان مرية)
- 62.11 dağı qasdı yalgız bozuqlıq ğına bolğan her bir şeytānga iyerür bu āyet ḥarş oğlu naẓr ḥaḳında ingen
- 62.12 naẓr hemişe bāṭıllıq kıçqurışkan feriştelere allahniñ kızları qurān evvelgilernin yazğan ḥikāyetleri
- 62.13 ölgeç tirilmek yoq diyü eyte iken nuzūl sebebi naẓrğa ḥāş bolsa da lafz-ı 'āmm her bir naẓr şıfatında bolğan
- 62.14 ādemni şāmil (كتب عليه) şeytān üzerine ḥükm kılındı (أنه من تولاه فإنه يضلّه) düristlikde şā'n kimde kim
- 62.15 şeytānı baş itüp tutsa şeytān ol kişini azdurur (ويهديه إلى عذاب السعير) dağı şeytān ol kişini
- 62.16 kızdurulmuş tamuğga köndürür ya'ni şeytānga iyergen ādemni azduruv ve tamuğga könderüv birlen ḥükm

- 62.17 kılındı (بَا أَيُّهَا النَّاسُ) ey ādemler (أَنْ كُنْتُمْ فِي رَبِّبٍ مِنَ الْبَعَثِ) eger siz qabrlerden qobarılıvdan şikde
- 62.18 bolsañız (فَأَنَا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ) bes düristlikde biz sizni tofrağdan yaratduq ādem ‘ahm yā ki
- 62.19 nuŧfe hāşıl bolğan azıqlar tofrağdan yaratılğan şuniñ içün tofrağdan yaratduq digen çünki
- 62.20 aşlımız yā ki aşl maddemiz tofrağdan yaratıldı (ثُمَّ مِنْ نَظْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ) munıñ soñında meni şuvından
- 62.21 munıñ soñında qan kisekinden yaratduq (ثُمَّ مِنْ مَضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مَخْلُوقَةٍ) munıñ soñında halknı
- 62.22 (yaratılıvı) tamām bolğan dağı halknı tamām bolmağan it kisekinden yaratduq (لِنُبَيِّنَ لَكُمْ) bu
- 62.23 revişçe aqrunlıq birlen yaratduq sizge kemāl qüdretilimizni ve hikmetimizni beyān kıluvımız içün (وَنُقَرِّئُكُمْ)
- 62.24 (فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ) dağı balanı analarnıñ bala qapçıqlarında tilegenimiz qadar qararlandururuz (إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى)
- 62.25 ma‘lüm bolğan müddetke (bala tapuv vaqtığa) qadar (ثُمَّ نَخْرِجُكُمْ طِفْلًا) munıñ soñında analarıñıznıñ qurşağından
- 62.26 yaş bala bolğanıñız hālide çığaruruz (ثُمَّ لَتَبْلُوهُنَّ أَشَدَّكُمْ) munıñ soñında ‘aqlıñıznıñ ve kuvvetiñizniñ kemāline
- 62.27 irişüviñiz içün terbiyelerimiz (وَمِنْكُمْ مَنْ يَتُوبُ) dağı sizlerden ‘aqlınıñ ve kuvvetiniñ kemāline irişken
- 62.28 vaqtda öltürülmiş bolğanıñız bar (وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ) dağı sizden ‘ömriniñ iñ naçar
- 62.29 vaqtine (qartlıqqa) qadar qaytarılmış bolğanı bar (لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا) ‘ömrniñ iñ naçarına

- 63.1 kadar kaytaruv bilgenniñ şoñında hiçbir nerseni bilmes bolup evrilsün için ya'ni 'aqlımñ
- 63.2 za'iflikinde ve fehmiñ azluğında bala vaqtındağı revişine kaytsun için (وَوَتَرَى الْأَرْضَ هَامِئَةً)
- 63.3 ve ey muhammed 'ahm sin yirni ölgen ve kebiken körürsün (فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ) bes her kayçan yir
- 63.4 üzerine şunu indürsek (أَهْنَزَتْ وَرَبَّتْ) ölenler sebebli yir silkinür ve köpünür (وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ)
- 63.5 (زُرُوحٍ يُؤسُجٍ) dağı her bir şınıfdan qörkem ölenler ösdürür (دَلَّكَ بَانَ اللَّهُ هُوَ الْعَقْفُ) bu ya'ni allahü te'ālāniñ
- 63.6 türlü şıfatlarda ādemni yaratuvı ve birisi birisine ħilāf bolğan ħällerge eylendürüvi hem ölgenniñ
- 63.7 şoñında yirni tırgüzüvi allahü te'ālāniñ ħadd-i zātında hemişe şābit boluvı sebeblidür (وَأَنَّهُ يُعَى الْمَوْتَى)
- 63.8 dağı düristlikde allahü te'ālā ölüklerni tırgüzür ya'ni ölüklerni tırgüzüvge qādir boluvı sebeblidür eger ölüklerni
- 63.9 tırgüzüvge kādir bolmasa nuḫfeni hem ölgen yirni de tırgüzmes idi (وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)
- 63.10 dağı düristlikde allahü te'ālā her bir nerse üzerine küçi yitküçidür ya'ni her nersede küçi yitmegi
- 63.11 sebeblidür allahü te'ālāniñ ba'z ölüklerni tırgüzüvi müşāhede birlen şābit bolgaç her qayusını tırgüzüvge de qādir
- 63.12 boluvı şābit bola çünki allahü te'ālāniñ qudreti zātı için qudretiniñ her nersede nisbeti berāber (وَأَنَّ السَّاعَةَ)
- 63.13 (آتِيَةً لَّارْيَبَ فِيهَا) dağı düristlikde kıyāmet kılüvçidür ve ol kıyāmetde (kılüvinde) aşlā şık yoğdur
- 63.14 (وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ) dağı düristlikde allahü te'ālā qabrlerde bolğan ādemlerni qobarur (وَمَنْ النَّاسِ)
- 63.15 (مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ) dağı ādemler cümlesinden bardur allahniñ dīninde cidāl kıluvçı (kıçqurışuvçı) ādemler

- 63.16 (بَغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ) ‘ilm-i faṭriden daḥı ‘ilm istidlāliden daḥı nūrlandırıcı kitābdan
- 63.17 (vaḥyden) başka çünki ‘ilm bu üçiniñ birisi birlen bola ya‘nī zarūret ve bedāhat bilürge kirek yā ki
- 63.18 delil birlen yā ki vaḥy birlen bu üçiniñ birisi bolmağanda bilüv bolmay (ثَانِي عَطْفِهِ) moyrı burğan
- 63.19 (tekebbürlengen) ḥālde cidāl kılışur (لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) allahniñ dīninden azduruv için (لَهُ فِي التَّنْزِيلِ)
- 63.20 (خُزْيٌ) bu bilmeyinçe cidāl kılışuvçı ādem için dünyāda rüsvālık bolur (وَنَوْمًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابُ الْحَرِيقِ)
- 63.21 daḥı bu kişige kıyāmet küninde yandırğucu tamuğniñ ‘azābını tatuturmuş (ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْت يَدَاكَ) kıyāmet
- 63.22 küninde bu kişige eytür siñe bu rüsvālık ve bu ‘azāb iki qolıñniñ ilk kılgan qabāḥat ‘amelleri
- 63.23 (küfr ve günāḥlar) sebebli diyü (وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْمَعِينِ) daḥı düristlikde allahü te‘ālā kıllarğa aşlā cebr
- 63.24 ve zūlm kıluvçı tügildür (وَمِنَ النَّاسِ مَن يَبْغِي اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ) daḥı ādemler cümlesinden bardur allahğa dīnden
- 63.25 bir taraf üzerine şebātsiz ‘ibādet kıluvçılar (فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ) bes eger ol kişige izgülik irişse
- 63.26 (أَطْمَأَنَّ بِهِ) ol izgülikde yā ki dīnde qararlanur (وَأِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ) ve eger ol kişige fitne (belā
- 63.27 ve qazā) irişse (أَنْتَقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ) yüzi üzerine eylenür ya‘nī küfrge qaytur bu āyet medīnege
- 63.28 kilgen a‘rāb ḥaḳında indi digenler çünki a‘rābdan birevsiniñ teni selāmet bolsa ve biyesi
- 63.29 yaḥşı qulın toğdursa hem ḥatunı ir bala tapsa ayaqsız ve ayaqlı malları köpeyse eyte iken

64.1 bu islām dīnine kirdikimden birli hemīşe işim yaḥşı diyü hem dīnde şābit bola iken eger iş muniñ

64.2 kirisinçe bolsa eyte iken islām dīnine kirdikimden birli hemīşe işim kiri kite diyü hem küfrge kiri

64.3 döne iken (خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ) bu kişi dünyā ve āḫiretde özine zarar itdi (ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ)

64.4 (يَتَدَعُونَ دُونَ اللَّهِ) bu kişi allahdan dünyā ve āḫiretde zarar itüv zāhir ve uluḡ bolğan zarardur (الْمُبِينُ)

64.6 başqağa ‘ibādet qılır (مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا يَنْفَعُهُ) özine zarar birmey turğan hem fā’ide de birmey turğan nersege

64.7 (ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ) mundayın nersege ‘ibādet ḫaḫdan yıraḫ bolğan (şanemlerge) azḡunlıkdur (يَتَدَعُونَ)

64.8 (ضُرَّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ) bu kişi zararı fā’idesinden yakınraḫ bolğan zātke ‘ibādet qılır fā’ideden murād kāfirniñ

64.9 i’tikādınça sanemge ‘ibādet sebebli kütilgen şefā’at hem allahğa yaḫınlıḫ, zararından murād dünyāda ḫatınıñ ḫelāl

64.10 boluvı āḫiretde mengü ‘azāblı boluvı (لِبَيْتِ الْمَوْلَى) ni yavız yaremçidür ol ma‘būd (şanem) (وَلِبَيْتِ الْعَشِيرِ)

64.11 daḫı ni yavız yoldaşdur ol ma‘būd (şanem) (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ)

64.12 imān kitürüp de izgü ‘amel qılğan ādemlerni kiritür (جَنَّاتٍ تُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ) astlarından yılğalar

64.13 (أَنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ) düristlikde allahü te‘ālā tiledüki (şular) aḡa turğan baḫçalarğa nersesini qılır

64.14 (أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) kimdür gümān qılsa (مَنْ كَانَ يَظُنُّ) allahniñ resüline dünyāda daḫı

64.15 āḫiretde yarem qılmazsızlıḡı ya‘nī allahü te‘ālā dünyada ve āḫiretde resüline muḫammed ‘ahmge yarem qıluvçıdur kimde kim

64.16 muniñ ḫilāfını zann qılsa (فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبِ إِلَى السَّمَاءِ) bes ol kişi sebeb (yib) birlen kökge (iv

- 64.17 töbesine) aşılun (نَمَّ لَيَقَطَعُ) muniñ soñında ol yib birlen bovulsun hâşıl aşıluپ ölsün (فَلْيَنْظُرْ)
- 64.18 (هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيظُ) bes ‘aqlına qayıtuپ bu kişi oylap qarasun qılığan bu işi (aşılınuvı)
- 64.19 açuvını yâ ki açuvlanğan nersesini yiberür mi? (وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ) oşandaq ya‘nı ötken
- 64.20 āyetni indürdikimiz kibi qurānıñ küllisini zāhir bolğan āyetler itüپ indürdik (وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ)
- 64.21 dağı düristlikde allahü te‘ālā tilegen ādemini haqlıqğa köndürür (أَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا) düristlikde imān
- 64.22 kitürgen ādemler (وَالَّذِينَ هَادُوا) dağı yehūd bolğan ādemler (tevrāt birlen ‘amel itüvçi hażret-i mūsā
- 64.23 qavmi) (وَالضَّالِّينَ) dağı naşārā birlen yehūd mezhebinden köçüپ yıldızlarğa ‘ibadet qıluvçılar (وَالضَّالِّينَ)
- 64.24 dağı naşārālar (incil birlen ‘amel itüvçi hażret-i ‘isā qavmi) (وَالْمُجْرِمِينَ) dağı dınsız kâfirler (وَالَّذِينَ)
- 64.25 (أَشْرَكُوا) dağı allahğa şerik işbāt qıluvçılar (أَنَّ اللَّهَ يَفْصَلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) düristlikde allah (te‘ālā)
- 64.26 kıyāmet künde bu türli dінде bolğan haqlar arasını hūkmde ayurur ve her qayusına münāsib cezālarını
- 64.27 birür (أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ) düristlikde allahü te‘ālā her bir nerseni bilgüçidür (أَلَمْ تَرَ) bilmeysün mi
- 64.28 ey muhammed (أَنَّ اللَّهَ) düristlikde allah (te‘ālā) (يَسْجُدُ لَهُ) ol allahğa secde qılır (boy şunur) (مَنْ)
- 64.29 (فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ) köklerde ve yirlerde bolğan ‘aql iyesi bolğan cān iyeleri (وَالشَّمْسُ)
- 64.30 (وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ) dağı quyaş hem ay hem yıldızlar secde qılır (وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ) dağı tağlar

II / 65

65.1 hem ağaçlar hem yirde beri turğan cān iyesi hayvānlar secde qılır (وَكثِيرٌ مِنَ النَّاسِ) dağı ādemlerden

65.2 köpisi secde qılır (وَكثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ) dağı ādemlerden köpisi üzerine secde ve inqıyāddan baş

65.3 tartduğı içün ‘azāb şābit boldı (وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ) ve kimdür anı allahü te‘ālā ħor qılsa ol kişini

65.4 ħürmetli qıluvçı yoqdur (إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ مَا يَشَاءُ) düristlikde allahü te‘ālā tiledüki nersesini qılır (هَذَا)

65.5 (هُنَالِكَ خُصِمَانِ ائْتَصُمُوا فِي رَبِّهِمْ) bu iki fırqa ya‘nī mü‘minler birlen kāfirler birisi birisine düşmānlardur rableriniñ

65.6 dīninde yā ki zāt ü şıfatlarında da‘vā qılışdılar ba‘zılar mü‘minler birlen yehūdler murād diğenler çünki

65.7 yehūdler biz sizden kitābda burunmız hem bizniñ peygamberimiz sizniñ peygamberiñizden burundur diyü mü‘minler

65.8 eytdiler biz muħammed ‘ahmge sizniñ peygamberiñizge imān kitürdük hem sizniñ kitābıñızğa imān kitürdük siz bizniñ

65.9 kitābımıznı ve peygamberimizniñ peygamber idükni bile turup inkār itdiñiz diyü (فَالَّذِينَ كَفَرُوا) bes kāfir bolğan

65.10 ādemler (قَطَعَتْ لَهُمْ نِيَابَ مِنْ نَارٍ) kāfir bolğan ādemler içün cüsseleri mükdārınça otdan bolğan kiyimler

65.11 taqdır qılınur (çiklenür) (يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُؤُسِهِمُ الْحَمِيمُ) kāfirleriniñ başları üstünden issi şular

65.12 qıyılır (يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ) ol issi şu birlen kāfirleriniñ içlerinde bolğan nerseleri

65.13 (içekleri) dağı tirileri eritilmiş bolur (وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ) dağı kāfirlerini ‘azāb qılır içün

65.14 otdan bolğan qamçılar (nagaykalar) bolur (كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ) qayu ğına zamān kāfirler

- 65.15 özlerine tutaşkan kaygı için tamuğdan çırga tilemeler (أَعْيُنُوا فِيهَا) tamuğka kiri kaytarılmış
- 65.16 bolurlar (وَذُقُوا عَذَابَ الْعَرْبِ) dağı kâfirlerge yanduruvçı tamuğniñ ‘azâbını tatuñız diyü eytilür
- 65.17 (يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) imân kitürüp de düristlikde allahü te‘alâ (إِنَّ اللَّهَ) izgü ‘ameller
- 65.18 kılgan kişilerni kiritür (جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ) astlarından şular ağa turğan ucmağlarğa
- 65.19 (مَنْ أَسَاوَرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا) altundan bolğan (يُحَلَّلُونَ فِيهَا) ol ucmağda ziyetlenmiş bolurlar
- 65.20 bilezikler dağı incüler birlen (وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ) ucmağ ehliniñ ucmağdağı kiygen kiyimleri cifek
- 65.21 bolur (وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ) dağı sözden hoş bolğanına köndürilmiş bolurlar (وَهُدُوا إِلَى صِرَاطٍ)
- 65.22 (إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا) dağı maqtalmış bolğan yolğa köndürilmiş bolurlar (إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا) düristlikde şundayın
- 65.23 (وَيُطْفِئُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) dağı allahniñ dîninden tıyar boldılar (وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ)
- 65.24 (جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً) ol mescid-i ħarâmı bütün (إِنَّ النَّبِيَّ) dağı şundayın mescid-i ħarâmdan tıyar boldılar
- 65.25 (الْعَاكِفِيُّ فِيهِ وَالْبَادِ) mescid-i ħarâmda turuvçı âdemde ve çinden kilüvçi
- 65.26 âdem de berâberdür ya‘nî kâfir bolup da allahniñ dîninden dağı mescid-i ħarâmğa kirüvden tıyğan âdemler
- 65.27 ‘azâb kılnmışlardur bu âyet ħarb oğlı süfyânniñ hem munıñ aşħâbınıñ resül ekremni mekkege
- 65.28 kirüvden tıyuvları ħağında indi eger de bu âyetde mescid-i ħarâmdan özi murâd bolsa şâfi‘î re‘yinçe
- 65.29 bu âyetniñ ma‘nâsı boladur mescid-i ħarâm bütün âdemlerge kıble ‘ibâdetde yönelüv ħağında her bir âdem berâber

II / 66

66.1 ma' nāsında eger de re'yiñçe mescid-i ħarāmdan mekke murād bolsa bu āyet mekke yirlerini şatuv ve icārege birüvniñ

66.2 dürist bolmavına delālet kıla (وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْعَادِ بَطْلًا) ve kimdür mescid-i ħarāmda 'adālet (ortaçalıq) dan

66.3 köçken ħālde zulum sebebli bir murādını tilese ħāşıl günāh kıluvını qaşd kılsa (نُذِقُهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ)

66.4 ol kişini rencitküçi 'azābdan tatuturmız * allahü te'ālā beytu'l-lahını uluğlav ve ħüccetniñ vācib boluvı

66.5 ve teve boğazlav ve aniñ itini aşav ve tüklerni kinerüv hem nezrge vefā' kıluv tavāf ziyāret

66.6 ħaķında zıkr kılınaçaq āyetni indürdi (وَأَذِيبُوا نَالَابْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ) ey muħammed ('ahm) şol vaķtni zıkr kııl

66.7 biz ibrahīm ('ahm) için beytu'l-lah orasını küçley turğan hem 'ibādet için qaıta turğan orun itüp

66.8 ħāzirledük beytu'llahını evvel ādem 'ahm binā' kıldı şoñra nūḥ 'ahm tūfanında beytu'l-lah kökke köterildi

66.9 allahü te'ālā ibrahīm ('ahm)ge bir cil yiberüp beytu'l-lahını orasını bildürdi hem ibrahīm ('ahm) evvelgiçe

66.10 itüp binā' kıldı digenler āyetniñ bu ħadarsı beytu'l-lahını uluğlavını beyān boldı (أَنْ لَّا تُشْرِكُوا فِي شَيْئًا)

66.11 ey ibrahīm ('ahm) siniñ için beytu'l-lah orasını küçley turğan ve 'ibādet için qaıta turğan orun kılduķ

66.12 miñe 'ibādetde ħiç şerik kılmassızlığıñ için (وَطَهَّرَ بَيْنَهُنَّ) daķı minim ivimni şanemlerden

66.13 ve ħazretlerden pākla (لِلْمُطَافِينَ وَالْمُعَافِينَ) tavāf kıluvçılar hem beytu'l-lahda turuvçılar için (وَالرُّكَّعِ)

66.14 daķı beytu'l-lahda rükū' ve secde kıluvçılar (namāz oķuvçılar) için (وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ)

66.15 ādemlerge hacc kıluvğa ündev birlen nidā kııl (يَأْتُواكُم جَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ) eger haccge ündev birlen nidā' kıılsañ

66.16 siñe cıyav bolğanları hem arıķ tevelerge atlanganları hāilde kilürler (يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ) ol

66.17 arıķ teveler her bir yıraķ yoldan kilürler bu kıadarsı haccnıñ vucūbı hāķında boldı (لِيَشْهَبُوا مَنَافِعَ لَهُمْ)

66.18 özleri içün bolğan dūnyā ve āhıret fā'idelerine hāzır bolsunlar (وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ) daķı kıurbānlarını

66.19 ve hedylerini boğazlağan da allahnıñ ismini zıkr kıılunlar (فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ) bilgüli künlerde imām-ı a'zam

66.20 kıaşında zū'l-hıcceniñ onınçı künü kıaşında zū'l-hıcceniñ onınçı on birinçi on ikınçı künleri

66.21 (عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ) allahnıñ ismini zıkr kıılurlar allahnıñ dōrt ayaklı hāyvānlarını

66.22 söyleşmey turğanlarını (teve şıgır şarıķnı) boğazlavnı irişdürüvi ve müyesser kıluvı üzerine

66.23 āyetniñ bu kıadarsı teve boğazlavnı beyānda (فَكُلُوا مِنْهَا) bes bu boğazlangan dōrt ayaklı hāyvānlarını

66.24 itlerinden aşıñız (وَأَطْعَمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ) daķı kıatılıķ irişken muhtāc ādemge ta'amlandıruñız āyetniñ

66.25 bu kıadarsı boğazlağan teveden aşavnı beyānda (ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ) hacc 'amellerinden daķı hāyvān boğazlavdan

66.26 boşanğan şoñında kirlerini yibersünler ya'nı saçlarını kitorsünler ve tırnaķlarını kissünler āyetniñ

66.27 bu kıadarsı tüklerini kiterüvni beyānda (وَلْيُؤْفُوا نُؤْفُورَهُمْ) daķı haccda eytken nezrlerine vefā kıılunlar

66.28 āyetniñ bu kıadarsı nezrlerge vefā kıluv hāķında (وَلْيُطَوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ) daķı iski ivge tavāf

66.29 kıılunlar ka'betu'l-lahnıñ iski iv boluvı çünki evvel yir yüzinde binā' kıılınğan iv beytu'l-lahdur āyetniñ

II / 67

67.1 bu kadarı tavāf ziyāretini beyānda * allahü te‘ālā hedylerni zebh hakkında zıkr kılınacak āyetni indürdi (ذَلِكَ)

67.2 ya‘nī hacc hakkında zıkr kılınğan işler budur (وَمَنْ يُعْظَمِ حُرْمَاتِ اللَّهِ) ve kimdür allahniñ perdesini yırtuv helāl

67.3 bolmağan nerselerini uluğlar ya‘nī alarğa kirişmes hürmet allahdan allahniñ her bir teklif kılğan neresi

67.4 murād yā ki beyt-i haram, şehri haram, mescid-i haram murād (فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ) bes allahniñ

67.5 haramlarını uluğlav uluğlavçı için rabbisi huzürında izgüdür (وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامَ) ve sizniñ için

67.6 dört ayaklı hayvānlarniñ küllisi helāl kılındı (الْأَمْيَاتُ عَلَيْكُمْ) meger sizge haramlığı oğulğanları ğına

67.7 helāl kılınmadı ya‘nī ölekse doñğız boğaz kanı hem allahniñ isminden başka ismini zıkr kılınup boğazlanğan

67.8 hayvānlar kibi (فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ) bes şanemlerden ‘ibāret bolğan necslerden başka necslerden

67.9 şaklanuvniñiz kibi şaklanıñız (وَأَجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ) dağı yalğan sözden şaklanıñız (حُنْفَاءُ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ)

67.10 (بِسْمِ) allah için şaf bolğanıñız ve allahğa şerik-i işbāt kılmağanıñız hālde (وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ)

67.11 şerik işbāt kılrsa (فَكَانَ خَرًّا مِنَ السَّمَاءِ) bes göyā ki ol kişi imān köğinden küfr çuqurına tüşdi

67.12 (فَتَخَطَّفَهُ الطَّيْرُ) bes ol kişini tizlik birlen kuş köterüp kitdi bes kuşniñ içinde a‘zaları

67.13 kisek kisek bolup taraldı (أَوْ تَهْوَىٰ بِهِ الرِّيحُ) yā ki ol kişini cil uçurup tüşürür (فِي مَكَانٍ)

67.14 (سَعِيدٍ) yırağ orunğa hāşıl ma‘nāsı allahğa şerik bar dip i‘tikād kişi özini helāk itdi

- 67.15 kökden yığılup tüşüp kış köterüp kitken kişiniñ helāk boluvı kibi yā ki yıraқ orunğa cil uçurup
- 67.16 kitüp taşlangan kişiniñ helāk boluvı kibi bes bu āyetde mertebesiniñ bülendliginde imānnı kökke
- 67.17 müşrikni kökden yığılup tüşken ādemge qabāhat nefis nefis-i hevā'larını köterüp kitken qaşkı azğunlıqğa
- 67.18 tüşürgen şeytānnı uçurup kitken cilge oşatılğan (ذَلِكَ) bu şirkniñ qabāhatligi hacc kıluvçılarnıñ
- 67.19 qurban boğazlavçılarnıñ şevābı izgülik birlen buyuruv ve yavızlıqdan tıyuv ya'nı bu işlerge lāzım boluvıñız
- 67.20 (فَاتَّهَا مِنْ تَتَمَوَى الْقُلُوبِ) ve kimdür allahniñ hedylerini uluğlar (وَمَنْ يُعْظَمَ شَعَائِرَ اللَّهِ) bes düristlikde
- 67.21 allahniñ hedylerini uluğlav köñilleri taqvālıq iyesi bolğan ādemlerniñ işlerindendür hedylerini uluğlav
- 67.22 simizrekni ve bahāsı kıymetregini ihtiyār kıluvdur (لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى) sizniñ için ol
- 67.23 hedylerde bilgüli müddetke (boğazlağanğa qadar) fā'ideler bolğuçıdır hācet vaqtinde atlanuv zarūret vaqtinde
- 67.24 sütlerini şavup içüv kibi (ثُمَّ مَحَلُّهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ) muniñ sonında ol hedylerini boğazlavıñ
- 67.25 vācib boluvıñıñ vaqti iski ivge (ka'betu'l-lahğa) tirelgüçidür ya'nı hārāmğa hāşdur hārām beytu'l-lah
- 67.26 hükminde (وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا) sizden ilk her bir mü'minler cemā'ati için qan ağızmaq ve qurbānlar
- 67.27 boğazlamak kıldıq (لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ) allahniñ ismini gine zikr kılunlar için (عَلَىٰ مَا)
- 67.28 (رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ) dört ayaklı hayvānlarnıñ söyleşmey turğanlarından boğazlağan vaktde allahniñ
- 67.29 rızqlandurğan nersesi (ni'meti) üzerine (فَالذِّكْرُ الْوَاحِدُ) boğazlağan vaktde allahniñ ismini gine zikr

- 68.1 kıluñız anıñ içün sizniñ ma‘būdiñız bir gine ma‘būddur (فَلَهُ اسْلُمُوا) bes allahğa boy sunıñız ya‘nı zıkrni
- 68.2 allahğa haşlañız (وَبَشِّرِ الْمُتَّبِعِينَ) töbençilik kıluvçılarga allahdan qorquvçılarga süyünç birsün
- 68.3 ey muħammed (‘ahm) (الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ) töbençilik kıluvçılar allahdan qorquvçılar şundayın
- 68.4 ādemlerdür her kayčan allahnı zıkr kılınsa alarnıñ köñilleri qorqar (وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ) daħı
- 68.5 özlerine irişken ağırlıqlarğa şabrlıq kıluvçılarga süyünç bir (وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ) daħı vaqtinde
- 68.6 namāz oquvçılarga süyünç bir (وَمِمَّا زَكَّاهُمْ يَنْفِقُونَ) daħı biz özlerine rızqlandırğan nerseden dın
- 68.7 yolında şarf kıluvçılarga süyünç bir * allahü te‘ālā büdn (tomuv şıgır) boğazlav ve alarnıñ itini aşav
- 68.8 hem şadaqa birüv haqında zıkr kılınaçaq āyetni iñdürdi (وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ) teveni sizniñ
- 68.9 fā‘ideñiz içün yaratduq allahnıñ meşrū‘ kılgan dīniniñ ‘alāmetlerinden kılduq (büdn) luğat i‘tibārı birlen
- 68.10 tevege hāş bolsa da şerī‘atde ħanefī mezhebinde şıgırnı da şāmil (لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ) ol tevede sizniñ içün
- 68.11 köp fā‘ideler bardur (فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا) bes teveni boğazlağanda allahnıñ ismini zıkr kıluñız (صَوَافٍ)
- 68.12 ayakları üstünde turğuçı bolğan hālde ol teve (فَاذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا) bes teveniñ yanları yirge
- 68.13 tüşe ya‘nı boğazlağaç olsa ve cānı çıqsa (فَكُلُوا مِنْهَا) bes ol teveni (itni) aşıñız (وَاطْعَمُوا الْقَانِعَ)
- 68.14 (وَالْمَعْتَرِ) daħı ol teveniñ itinden özi qaşında bolğan nersede rāzı bolup şoramay turğan

68.15 kişiye hem şoravçı kişiye ta‘āmlandırınız (كَيْدًا سَغَرْنَا هَالِكُمْ) oşandağ ya‘nī teveni ayak üzere

68.16 bolğan hâlde boğazlavnı şıfatlavımız kibi teveni sizge müsaḥḥir (boy şunuvçı) kılduğ (لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ)

68.17 bizniñ birgen ni‘metimizge şükr kıluvıñız içün (لَنْ يَنْتَهِ اللَّهُ لِحُومِهَا وَلَا لِذِمَائِهَا) allahniñ rızālığına teveniñ şadağa

68.18 kılıngan itleri ve boğazlağanda ağızlağan qanları irişmes (وَلَكِنْ يَنْتَهِ التَّقْوَى مِنْكُمْ) likin allahniñ

68.19 rızāsına sizlerden köñilleriñizniñ taqvalığı irişür ya‘nī it iyeleri ve qan iyeleri itni şadağa birüv

68.20 ve qannı ağızu birlen gine allahniñ rızālığına irişmes meger izgü niyet ve ihlāş hem taqvalıq şartlarını

68.21 ri‘āye kıluv sebebli gine irişür (بِكَيْدِكَ سَغَرْنَا هَالِكُمْ) oşandağ allah sizge teveni müsaḥḥir kıldı

68.22 (لَتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ) dīn ‘alāmetlerine ve hacc ‘amellerine ve köndürüvi üzerine allahni uluğlavıñız

68.23 içün (وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ) ve ey muḥammed (‘ahm) izgülik kıluvçılarga süyünç bir (أَنَّ اللَّهَ يَدْفَعُ عَنِ الدِّينِ)

68.24 (آمَنُوا) düristlikde allah imān kitürgen ādemlerden müşrikleriñ zararlarını yiberür (أَنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ)

68.25 (خَوَّانٍ كَفُورٍ) düristlikde allahü te‘ālā her bir öziniñ emānetine ḥıyānet kıluvçını ve ni‘metine küfrān kıluvçını

68.26 dost körmes (أُذِنَ لِلَّذِينَ يُبْتَغُونَ) müşrikler birlen şoğış kıluvçı mü’minlerge şoğış kıluvçı izn

68.27 birildi (بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا) şuniñ sebebli izn birildi düristlikde müselmānlar müşrikler tarafından cebr kılındılar

68.28 şaḥābeler müşrikler tarafından cebrlengeç qayusı kıynalup qayusı cerāḥatlenüp resül allahğa kilüp özleriniñ

68.29 mazlūm olduklarını söylediler resül allah şabr kılıñız miñe bu küñge qadar allah tarafından şoğış kıluv birlen

II / 69

69.1 buyurulduğu yok didi * şoğışka izn birlen kilgen āyetlerniñ evvelgisi bu āyet
(وَأَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ)

69.2 (لَقَبِيرٌ) dağı düristlikde allahü te‘ālā müselmānlarğa yardım birüvge elbette küçi
yitküçidür (الَّذِينَ أُخْرِجُوا)

69.3 (مَنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ) müşrikler birlen şoğış kıluvçı müselmānlar şundayın ādemlerdür
mekkedegi yurtlarından

69.4 hiçbir haqsız (sebebsiz) çığarıldılar (الآن يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ) meger çığaruvnı mücib bolğan
haqq müselmānların

69.5 rabbimiz her körkem şıfatnı cıyğan zātdur diyüvlerni gine ya‘nī müselmānların
yurtlarından çığaruvnı mücib

69.6 bolğan nerse allahnı birlevleri allahnı birlev vāqı‘ada yurtlarında qararlanduruvğa sebep
bolurğa tiyüş

69.7 hāşıl müselmānların çığaruvnı mücib bolğan tevħidden başka ‘aybleri yok bu āyet
(tapğa) mñ

69.8 (وَلَا عَيْبَ فِيهِمْ غَيْرَ أَنْ سَيُوفَهُمْ * بِهِمْ فُلُوكَ مِنْ قِرَاعِ الْكِتَابِ)

69.9 digen şı‘iri kabılinden maźmūnı bu şoğış kıluvçı bahādırlarda hiçbir ‘ayb yok meger
‘aybleri şol köp

69.10 ‘asker birlen şoğış kıluvçılardan kılıçlarında kitüklik bar elbette kılıç kılınğan şoğış
kıluv ‘aybden şanalmay

69.11 belki gāyet cigitlikden şanala (وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ) eger de allahnıñ ādemlerniñ
ba‘ zısını ba‘ zısına

69.12 irkli kıluv sebebli zararlarını yiberüvi bolmasa idi ya‘nī müselmānların müşriklerge irkli
kıluvı sebebli

69.13 (لَهُنَّ مَتَّعُوا مَعَهُ وَبَيْعٍ) müşriklerniñ millet (dīn) iyelerine gālebesi sebebli rāhiblerniñ
şavmaları ‘ibādetħāneleri

69.14 hem naşārāların ‘ibādetħāneleri ħarāb kılınur idi (وَصَلَوَاتٍ وَمَسَاجِدٍ) dağı yehüdlerniñ
‘ibādetħāneleri

69.15 hem müselmānların mescidleri (‘ibādeḥāneleri) ḥarāb kılinur idi ya‘nī müşrikler ḥarāb kıılır idi

69.16 ^{يُنْذِرُ فِيهَا اسْمَ اللَّهِ كَثِيرًا} ol ‘ibādeḥānelerde yā ki müsicidlerde allahniñ ismi köp zıkr kıılma idi ^{وَلِيَنْصُرَنَّ}

69.17 ^{اللَّهُ مِنْ يَنْصُرُهُ} daḥı elbette öziniñ dīnine yardım itken ādemge allah yardım birür ^(أَنَّ اللَّهَ لَمَوْىٰى عَزِيزٌ) düristlikde

69.18 allahü te‘ālā elbette yardım birüvge kuvveti yitküçidür hem gālibdür hiç kim yardım birüvinden tıya almas ^(الَّذِينَ)

69.19 ^(أَنْ مَكَانَهُمْ فِي الْأَرْضِ) mekkegeci yurtlarından çıgarılğan ādemler şundayın ādemlerdür eger biz alarmı yirde

69.20 kararlandursaq ^(أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ) alar namāz oqurlar ve mällarından zekāt birürler ^(وَأَمُرُوا بِالْمَعْرُوفِ)

69.21 ^(وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ) daḥı izgü iş birlen buyururlar ve yaman işden tıyarlar ^(وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ)

69.22 ve ol allah içündür işlerniñ soñı ^(وَأَنْ يُكْتَبُ لَكَ فَتَدَّ كَتَبْتُمْ قَبْلَهُمْ) ve eger ey muḥammed ‘ahm sini

69.23 yalğanğa tutsalar qavmiñ şabr it taḥkik siniñ qavmiñden evvelgiler de peygamberlerini yalğanğa tutdılar

69.24 ^(قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ) nūḥ ‘ahm qavmi nūḥni hem hūd ‘ahm qavmi bolğan ‘ād hūdni şālih ‘ahm qavmi

69.25 bolğan şemūd şālihni yalğanğa tutdılar ^(وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمِ لُوطَ) daḥı ibrahīm ‘ahm qavmi ibrahimni

69.26 hem lūḥ ‘ahm qavmi lūḥni yalğanğa tutdılar ^(وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَكُتَيْبَ مَوْسَىٰ) daḥı şu‘ayib ‘ahm qavmi

69.27 bolğan medyen iyeleri şu‘ayybni yalğanğa tutdılar daḥı mūsā ‘ahm qibteler tarafından yalğanğa

69.28 tutıldı ^(فَأَمَلَيْتُمْ لِلْكَافِرِينَ) bes bu peygamberlerni yalğanğa tutuvçı kāfirlerge vaḳti yitkenge qadar mühlet

II / 70

70.1 birdim (ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ) munıñ soñında ol kâfirlerni ‘azāb birlen tutdım (فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ) bes niçük

70.2 boldı alar üzerine ni‘metni miñnetke ilindüröv sebebli inkār itüvim (فَكَايِنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا)

70.3 bes köp medür biz helāk kılgan karyelerden (ya‘nī ehllerni) (وَهُنَّ طَائِفَةٌ) ve ol qarye (ehli)

70.4 zılm kıluvçı idi (فَهُنَّ خَائِبَةٌ عَلَىٰ وَعْرُوشِهِنَّ) bes ol qaryeler (dīvārları) töbeleri üzerine

70.5 yığılıp tüşküçidür (وَبُيُوتُهُمْ مَعْطَلَةٌ) ve köp medür iyeleri helāk boluv sebebli boş qaldurulğan quyular

70.6 (وَقَصْرِ مَشَايِبِ) dağı boş qaldurulğan büyük serāylar ya‘nī elbette bular köpdür (أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ)

70.7 mekke müşrikleri bu helāk kılgan kavmlerniñ yirlerinde seyr kılmadılar mu (فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا)

70.8 bes eger i‘tibār içün seyr kılsalar idi mekke müşrikleri içün bilüv vācib bolğan nerseni (tevḥīdini)

70.9 bilüvge qural bolğan qalbler bolur idi (أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا) yeise işitüv vācib bolğan nerseni

70.10 (فَأَنبَأَهَا لِأَتَعْمَى الْأَبْصَارُ) bes düristlikde

70.11 kısa közler körüvden şöqır bolmaslar (وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ) ve likin kökrelerde

70.12 bolğan köñiller i‘tibārdan şöqır bolurlar ya‘nī köz körüvlerinde zarar yoq meger nefis arzularına

70.13 iyerüvleri sebebli qalbleri körmey (وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَنَابِ) ve ey muḥammed ‘ahm müşrikler özlerini

70.14 qorqutulğan ‘azābnı sinden aşuqdururlar (وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ) elbette allah va‘desine hilāflıq kılması

70.15 vaqti yitkeç ‘azābnı indürür likin allah şabr kıluvçı ‘azābnı aşuqdurmay (وَأَنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ) dağı düristlikde

70.16 rabbiñ huzūrında bir kün (كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ) siz şanağan yıllardan miñ yıl kibidür (kådardur) (وَكَأَيِّنْ)

70.17 ve köp medür qaryeden (ehlinden) (أَمَلَيْتُ لَهَا) ol qaryege (ehline) mühlet birdim (وَهِيَ)

70.18 ve ol qarye (ehli) mekke müşrikleri kibi küfr sebebli zulum kıluvçı idi (ظَالِمَةٌ) (مُنَىٰ أَخْبَثَهَا) munıñ soñında

70.19 ol qaryeni (ehlini) ‘azāb birlen tutdım (وَأَلَى الْمَصِيرِ) ve minim hükimimedür her ādemniñ kaytaçağı (قُلْ)

70.20 eyt sin ey muhammed ādemlerge (يَا أَيُّهَا النَّاسُ) ey ādemler (أَنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ فَذُرِّيَّتِي) ançaq min sizni zāhir bolğan

70.21 qorqutuv birlen qorqıtuvçımın süyünç birüvçimün digen sözni qalduruvda bu āyetniñ müşrikler için gine

70.22 serilüvine işāret bar (فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) bes şundayın ādemler imān kitürdiler hem

70.23 izgü ‘ameller kıldılar (لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ) ol ādemlerge allahniñ yarlıqavı hem uluğ rızq (cennet)

70.24 bolur (وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِرِينَ) dağı şundayın ādemler bizniñ āyetlerimizde öz i‘tikādlarında

70.25 uzaşkanları hālde bozuklıq birlen sa‘y kıldılar ya‘nī āyetlerimizniñ ma‘nālarında ta‘n kıluv birlen sa‘y

70.26 kıldılar (أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَعِيمِ) bu şıfatdağı ādemler yandurulmuş oğ iyeleridür (وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ)

70.27 (مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ) ey muhammed (‘ahm) biz sinden ilk hiç bir kitāblı peygamberden hem kitābsız peygamberden yibermedük

70.28 (الآ) meger yibersek (إذ أتيت) her kaçan ol peygamber könlünde nefsi arzu kılgan nersesini tüşürse

70.29 yā ki özine indürgen nerseni oğusa (الفر الشيطان في أميته) şeytān arzu kılgan nersesine

II / 71

71.1 dünyā birlen şugullenüvni mūcib bolğan nerseni taşlar yā ki oğuvına özine indürülmegen nerseni taşlar

71.2 nitteki resül allah eytken “ أَنَّهُ لِيُعَانُ عَلَى قَلْبِي فَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ سَبْعِينَ مَرَّةً ” diyü ya‘nī könlime türli

71.3 nerseler eritilmiş ve ilka’ kılınmış bola bes her künde min allahdan yitmiş mertebe mağfiret isteym (فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقَى)

71.4 (الشيطان) bes allah şeytān peygamberlerniñ köñillerine şalgan nerseni bātil kılar (ثُمَّ يُحْكَمُ اللَّهُ آيَاتِهِ)

71.5 muniñ soñında allah öziniñ āyetlerini muħkem ve şābit kılar (وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) ve allahü te‘ālā ādemlerniñ hāllerini

71.6 bilgüçidür ve alarğa kılgan işinde hikmet iyesisdür * ba‘zılar bu huşūsda şol revişçe rivāyet kılganlar

71.7 resül allah bir vaqtde kıreyş kavminiñ meclislerinde oturadur idi (والنجم) sūresi indi resül allah bu sūreni

71.8 oğurğa kirişdi “ وَمَنَاتِ الثَّالِثَةِ الْآخِرَى ” digen sözge yitkeç şeytān vesvese kılap (تِلْكَ الْغُرَابِيُّ)

71.9 (العلی وأن شفاعتہن لتترجی) didi resül allah da bu sözni okudı müşrikler muñar bik kuvandılar sūreniñ

71.10 āhirine қadar oğugaç resül allah secde kıldı mü‘minler ve müşrikler her birisi birge secde kıldılar soñra

71.11 hāzret-i cebrā’il bu işni resül allahğa bildürdi resül allah bik kayğurdı şundan soñ ta‘ziye kılap

71.12 allahü te‘ālā zikri ötken āyetni indürdi digenler * likin bu rivāyet dürist tügil çünki resül allahniñ

71.13 bu sözni kaçad birlen okuv ihtimāli yoğ çünkü bu söz küfr şeytānıñ hem resül allahıñ tilinde cebr irtüv ihtimāli

71.14 yoğ çünkü şeytānıñ resül allahdan başka ādem hağında hem cebrā kıldururđa küçi yitmey çünkü allahü te‘ālā kullarında

71.15 şeytānıñ irkli boluvı yoğ digen resül allah hağında bigrek de mümkin tügil hem bu sözniñ resül allahıñ

71.16 tilinde ğaflet ve yañlılıđ birlen birüv ihtimāli de yoğ çünkü bu ğaflet ve yañlılıđ vağyini irişdürüv vağtinde

71.17 ağla mađāl vālā vağyge oşanç qalmay hem nağle de mađāl çünkü allahü te‘ālā biz qurānı bātil qatnaşuvdan şaqlarmız

71.18 diyü haber birdi bu rivāyet bir tağdir řābit bolsa bu şarık eytürge mümkin resül allah
 وَمَنَاتِ الثَّالِثَةِ

71.19 ^{۱۰۰۰}الْآخِرَى “ ğa yitkeç suküt itken bolur resül allahıñ kırā’atına tutaş itüp şeytān
 تِلْكَ الْغُرَانِيقِ الْعَلِيِّ

71.20 وَأَنْ شَفَاعَتِهِمْ لَنْ تَرْجَى “ diyü oğuğan bolur ğalqıñ ba‘zısı resül allah oğadı diyü řann kılgan bolur

71.21 çünkü resül allah ‘aşında şeytān cüherā söyleşken niteki uğud şoğışında
 ،أَلَا أَنْ مُحَمَّدًا قَتِلَ” bedr şoğışında

71.22 ،لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَأَنْتَ جَارٌ لَكُمْ” diyü kıçqurđan yā ki imānda muğkem bolđan ādem birlen imānda

71.23 za‘if ādemni imtiđān içün bolur (لِيَجْعَلَ مَا يُلْقَى الشَّيْطَانُ فِتْنَةً) allahü te‘ālā şeytānıñ peyđamberlerniñ

71.24 köñline řalđan nerseni řaluvđa qudretli kıılır şeytān řalđan nerseni miğnet hem ibtilā kıluv içün

71.25 (لَلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ) köñillerinde şik ve nifağ bolđan ādemlerge
 (وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ) dağı köñilleri

71.26 çara bolđan ādemlerge (وَأَنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ) dağı düristlikde şulm kıluvçı ādemler elbette şağdan

71.27 yırağ bolđan uzun ğilāfdadur (وَلِيُعَلِّمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ) dağı ‘ilm birilgen ādemler bilsün içün allahü

71.28 te‘ālā şeytānı ıudretli kııldı (أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ) dūristlikde ıurān haııdur allahdan ingūıidūr yā ki

71.29 şeytānıñ peygamberlerniñ kōñillerine vesvese Őalıvı haııdur allahdan Őadirdūr diyū (فَيُؤْمِنُوا بِهِ) bes ‘ilm iyeleri

II / 72

72.1 ıurānıa yā ki allahıa imān kitūrūrler (فَتُخْبِتُ لَهُ قُلُوبُهُمْ) bes ıurānıa yā ki allahıa boy Őunuv sebebli kōñilleri

72.2 ıararlanur (وَأَنَّ اللَّهَ) daıı dūristlikde allahū te‘ālā (لِهَادِّ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) imān kitūrēn

72.3 ādemlerni tođrı ve haııı yolıa kōndūrūvıidūr (وَلَا يَرِأَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيئَتِهِ) daıı kāfir bolıan ādemler

72.4 ıurāndan yā ki resūlden yā ki peygamberlerniñ kōñillerine şeytānıñ vesvese Őalıvıandan hemiŐe Őikdedūr

72.5 (هُنَّ نَأْتِيهِمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً) kıyāmet özlerine kinet kilgenge ıadar (أَوْ يَأْتِيهِمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقِيمٍ) yeise

72.6 fā’idesiz künniñ (bedr küniñ) ‘azābı kilgenge ıadar (الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ) kāfirlerñiñ Şikleri bite turıan

72.7 künniñ ĥocalıđı allah iıün ginedūr (بِحُكْمٍ بَيْنَهُمْ) allah ol künde mü’minler hem kāfirler arasında haıılıı birlen

72.8 ĥükm kıılır (فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) bes Şundayın ādemler imān kitürdiler daıı izgü ‘ameller

72.9 kııldılar (فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ) ni‘metler ucmaııarındadır (وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ

72.10 (عَذَابٌ مُهِينٌ) daıı da kāfir bolup bizniñ āyetlerimizni yalđanıa tutıan kimseler bardur, anday kıŐilerge

72.11 özlerin hor kılguçı ‘azāb bolguçudur. (وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) dağı şundayın ädemler

72.12 allahniñ rızālığı yolında tuvgan yurtları bolgan mekkeden medinege hicret kıldılar (ثُمَّ قَاتَلُوا أَوْ مَاتُوا)

72.13 munıñ soñında kâfirler tarafından şoğışda öltürüldiler yâ ki (حتف انهم) vaqt yitüp şoğış kılmay ğına

72.14 öldiler (لِيَرْزُقَهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا) allah alarğa körkem rızqni (cennetni) rızqlandurur (وَأَنَّ)

72.15 (اللَّهُ لَهُمُ خَيْرٌ الرَّاغِبِينَ) dağı düristlikde allahü te‘ālā elbette ol allahü te‘ālā rızq birüvçileriniñ iñ

72.16 izgüsidür hesäbsız rızqlandurğanlığı için (لِيُنصِرَهُمُ اللَّهُ بِرِضْوَانِهِ) dağı allahü te‘ālā muhâcirlerini

72.17 özleri rāzı bolgan orunga (cennetke) kiritür (وَأَنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ) dağı düristlikde allahü te‘ālā

72.18 muhâcirleriniñ dünyā ve āhiretdegi ħallerini bilgüçidür hem muhâcirler birlen şoğış kılgan muħāliflerge ‘azābnı

72.19 aşuqdur mavda şefkat kıluvçıdır (ذَلِكَ) iş biz siñe beyān itkençe (وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ)

72.20 ve mü‘minlerden bir kişi müşriklerden birisine özi zulm kılingan kadar zulm itse kışās da artdurmasa (ثُمَّ)

72.21 (لِيُنصِرَهُ اللَّهُ) munıñ soñında bu kişige müşriklerden kıytadan zulm kıılınsa (بِغَيْرِ عَلَيْهِ) elbette allah bu kişige

72.22 şiksiz yardım birür (أَنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ) düristlikde allahü te‘ālā elbette mü‘minlerden ‘afv kıluvçı hem alarnı

72.23 yarlıkağuçıdır öç alduqları için ‘azāb kıluvçı tügildür (ذَلِكَ) allahdan bu yardım (بِأَنَّ اللَّهَ)

72.24 (يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ) oşbuniñ sebeblidür düristlikde allah kiçni kündizge kiritür (وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ)

72.25 dağı kündizni kiçke kiritür ya' nī allahniñ şeylerniñ ba' zısını ba' zısına üstün qıluvğa qādir boluvı sebeblidür

72.26 (وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ) dağı düristlikde allah zılm qıluvçı birlen zılm qılınıñ her ikisiniñ sözlerini

72.27 işitüvçi ve işlerini körüvçidür (ذَلِكَ) bu qıdretniñ kāmıllığı hem 'ilmniñ kāmıllığı birlen ve şaf (بِأَنَّ اللَّهَ)

72.28 (هُوَ الْعَفْوَ) oşbuniñ sebeblidür düristlikde allahü te'ālā hemışe şābitdür (وَأَنَّ مَا يُدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ)

72.29 dağı oşbuniñ sebeblidür düristlikde kāfırlerniñ allahdan başqa 'ibādet qılğan nerseleri bātıldur (وَأَنَّ)

72.30 (اللَّهُ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ) dağı düristlikde allahü te'ālā her nese üzerine üstündür hem şeriki bolmaqdan

II / 73

73.1 uluğdur (أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً) ey muħammed 'ahm bılmeysün mi sin elbette bilesün düristlikde allah

73.2 kökden (yoğarıdan) şını indürdi (فَتَصْبِعُ الْأَرْضَ مُغْتَضِرَةً) bes ölenler sebebli yir yaşıl bolup

73.3 evrilür (أَنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ) düristlikde allahü te'ālāniñ luḡfi her nesege irišküçidür hem zāhiri ve bātınnı

73.4 tedbırlerni bilgüçidür (لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ) ol allah içündür köklerde ve yirlerde bolğan

73.5 nerseler (وَأَنَّ اللَّهَ) dağı düristlikde allah (لَهُ وَالْغَنَى الْعَمِيمُ) elbette ol allah zātında her nerseden muñsızdur

73.6 hem şıfatları ve işleri sebebli ħamdni vācib itküçidür (أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ)

73.7 ey muħammed 'ahm bileysün mi elbette bilesün düristlikde allah sizge yirde bolğan nerselerni müsahħir itdi

73.8 (وَالْفُلُكُ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ) dağı öziniñ emri birlen dîngizde yürügen hâlde kımeni müsahhîr itdi

73.9 (وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ) dağı kökni yirge tüşüvinden şaqlap tutar (الْأَبَادِنَهُ) meger kök yirge

73.10 tüşer allanıñ izni birlen ya'ni kıyâmet küninde (إِنَّ اللَّهَ) düristlikde allah (بِالنَّاسِ لِرَوْفٍ رَهِيمٍ) âdemlerge şefkat

73.11 kıluvçı ve rahmet kıluvçıdır (وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ) ve ol şundayın allahdur sizni analarıñızniñ

73.12 rahminde tîrgüzdi munıñ soñında ecelleriñiz yitkeç öltürür (ثُمَّ يُحْيِيكُمْ) munıñ soñında âhiretde yine tîrgüzür

73.13 (إِنَّ الْإِنْسَانَ لِكَفُورٍ) düristlikde âdem allahniñ ni'etlerini inkâr itüvçidür (لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا) her

73.14 bir dîn iyesi içün şerî'at kılduğ (هُمْ نَاسِكُوهُ) ol dîn iyeleri ol şerî'at birlen 'amel itüvçilerdür

73.15 (فَلَا يَنَارُكَ فِي الْأَمْرِ) bes dîn iyeleri siniñ birlen dîn işinde nizâ'laşmasunlar (وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ)

73.16 dağı âdemlerni rabbiñni birlevege hem rabbiñniñ 'ibâdetine ünde (أَنْتَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٍ) düristlikde sin

73.17 haqlıqğa köndürüvçi toğrı yol üzerindesün (وَأَنْ جَادِلْهُمْ) ve eger dîn işinde siniñ birlen kıçkırişsalar

73.18 (فَقُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ) bes eyt siñ ey muhammed ('ahm) allah sizniñ kılgan 'ameliñizni bilgüçirekdür

73.19 (اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) allah kıyâmet küninde arañızda hüküm kılar ya'ni mü'minlerge şevâb kıfirlerge 'azâb

73.20 birlen (فَيَمَّا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ) dünyâda vaqtda ihtilâf kılgan nerseñizde (dîn işinde) (أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ)

73.21 (اللَّهُ يَعْلَمُ) ey muḥammed bilmeysün mi sin elbette bilesün düristlikde allah bilür
(مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ) köklerde

73.22 ve yirlerde bolğan nerseni (أَنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ) düristlikde köklerde ve yirlerde bolğan
nerseler levhü'l-maḥfūzda

73.23 şābitdür ve yazılığandır (أَنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِسِيرٍ) düristlikde her nerseni bilüv hem
levhü'l-maḥfūzda şābit kıluv

73.24 allahğa ciñildür (وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا) daḥı müşrikler allahdan başqa şol nersege
‘ibādet kıluvlar

73.25 (لَمْ يَنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا) ol nersege ‘ibādet kıluvniñ düristligi birlen allah delil indürmedi
(وَمَا لَيْسَ)

73.26 (لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ) daḥı ol ‘ibādet kıluvçılar içün de ol nersege ‘ibādet kıluvniñ düristligi
birlen

73.27 ‘ilm bolmadı (وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ) ve muniñ kibi zılmğa kirişüvçiler içün hiç yardım
birüvçi yoqdur

73.28 (وَإِذَا تَتَلَا عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ) ve her kayçañ müşrikler üzerine zāhir bolğanları hāldede
āyetlerimiz oqulmuş

II / 74

74.1 bolsa (تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ) ey muḥammed kāfir bolğan ādemleriñ
yüzlerinde inkārni bilürsün

74.2 (بِكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ) şundayın ādemleriñ kınarğa ve astlarına sikerüp çığarğa yaqın
bolurlar (يَتْلُونَ)

74.3 (عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا) ol ādemler ol kāfirler üzerine āyetlerimizni oqurlar resül allah hem aşşābı
murād (قُلْ)

74.4 (أَفَأَنْتُمْ تُبْشِرُونَ بَشَرًا مِمَّنْ دَلَّمْتُمْ) ey muḥammed (‘ahm) kāfirlerge eyt bu açuñızdan da yavızraq
bolğan nerse birlen sizge

74.5 haber bireym mü (النَّارُ) ol yavızraq nerse tamuğdur (وَعَدَّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا) allah ol tamuğnı kâfir bolğan

74.6 ādemlerge va'ed kıldı (وَبَشَّرَ الْمَصِيرُ) ve ni yavız evrileçek orundur ol tamuğ
(يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ)

74.7 ey ādemler sizge 'aceyb bir meşel (hāl) beyān kılındı (فَاسْتَمِعُوا لَهُ) bes ol meşelni işitiñiz ya'ni
(مَثَلٌ)

74.8 ihlāşıñız ile tñlañız (أَنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) düristlikde allahdan başqa sizniñ 'ibadet kılgan

74.9 nerseleriñiz (şanemler) (لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا) mañlūqlarñiñ iñ za'ifi bolğan çibin yaratuvğa da küçleri

74.10 yitmes (وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ) gerçi çibinni yaratuv için hemmesi birge cıyulsalar da
(وَأَنْ يَسْلُبَهُمْ)

74.11 (الذُّبَابُ شَيْئًا) ve eger ol ma'budlarıñ tenlerinden çibin bir nerseni (za'ferān kibi bu yavları yā ki

74.12 başka ziyetler kibi ni) alsa (لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ) ol şanemlar çibin alğan nerseni çibinden kütqara (kaytarup

74.13 ala) almaslar mundayın bütün nerseniñ 'ācizi bolğan şanemlarıñ niçük ma'būd boluv ihtimāli bolsun

74.14 (ضَعْفُ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ) şanemge 'ibadet birlen fā'ide istevçi 'ābidler birlen fā'ide itselmiş ma'būd şanemler küçsiz

74.15 boldılar (مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ) müşrikler allahnı haqq tanuv birlen tanımadılar
(أَنَّ اللَّهَ لَعَزِيزٌ) düristlikde

74.16 allahü te'ālā elbette bütün mümkinātnı yaratuvğa küçi yitküçidür hem işinde gālibdür
(اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا)

74.17 allahü te'ālā özi birlen peygamberleri arasında vaħyde vāsıta bolsun için feriştelerden ilçiler ihtiyār

74.18 kıılır (cebrā'ıl 'ahm ve başqalar kibi) (وَمِنَ النَّاسِ) daħı hałqğa dñn öyretür için ādemlerden

74.19 ilçiler (peygamberler) ihtiyār kıılır (أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ) düristlikde allahü te‘ālā ādemleriniñ sözlerini

74.20 işitüvçidür hem işlerini körgüçidür (يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ) ol allahü te‘ālā ādemleriniñ allarında

74.21 hem arşlarında bolğan nerselerni bilür (وَالِلَّهِ تُرْجِعُ الْأُمُورَ) ve ol allahğa işlerni kıaytarılmış bolur

74.22 (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا) ey imān kitürgen ādemler rukū‘ hem secde kıılıñız (وَأَعْبُدُوا)

74.23 (رَبِّكُمْ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ) dağı rabbiñizge ‘ibādet kıılıñız ve izgü işlerni kıılıñız (لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ) mengülik

74.24 sa‘ādetke irişüviñiz için bu işlerni kıılıñız (وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ) dağı allahniñ dīnin üstün

74.25 kıluv için allah yolında çın şoğış kıluv birlen (māllarñız ve cānlarñızni ayamayınça) şoğış kıılıñız

74.26 (وَمَا جَعَلْ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ) dağı ol allah sizni dīni için ihtiyār kııldı (هُوَ أَجْتَبَاكُمْ)

74.27 sizniñ üzeriñizge dīnde ıarlık ve ağırlık kıılmadı ya‘nī küçiñiz yitmeslik işler birlen sizni teklif

74.28 kıılmadı (قِيلَ مَا دَنَى) atañız ibrahimniñ milletine iyeriñiz (هُوَ سَمَّاكُمْ الْمُسْلِمِينَ) ol allah

74.29 sizni müselmānlar dip aıadı (مَنْ قَبِلَ وَفَى هَذَا) kıurāndan ilk bolğan evvelgi kitāblarda da hem

II / 75

75.1 kıurānda da (لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ) kıyāmet küniñde resül muḥammed ‘ahm sizge vaḥyini irişdürüvine

75.2 şāhid bolsun için (وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ) dağı sizniñ resüllerniñ vaḥyini ümmetlerine

75.3 irişdürüvlerine ādemler üzerine şāhidler boluñız için (فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ لَا يَدْرِي لَكُمْ دِينَ) bes namāz oқuñız

75.4 (وَأَتُوا الزَّكَاةَ) dağı zekāt biriñiz (وَأَعْتَصِمُوا بِاللَّهِ) dağı her işiñizde birlikde allahğa tutunuñız

75.5 (هُوَ مَوْلَاكُمْ) ol allah sizniñ yardım birüvçiñizdür hem işleriñizde taşarruf kıluvçıñızdur
(فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ)

75.6 (وَنِعْمَ النَّصِيرُ) bes ni hoş işlerde taşarruf kıluvçı ve ni hoş yardım birüvçidür ol allah
hacc süresiniñ

75.7 hem on yidinçi cüz'niñ tercemesi tamām boldı.

75.8 yigirmi üçüncü sūre mü'min sūresi mekkede inge yüzde on sigiz āyet

75.9 bismillahi'r-raḥmani'r-raḥīm

75.10 (قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ) taḥkīk mü'minler ümīd itken ve istegen nerselerine irişdiler
(الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ

75.11 (خَاشِعُونَ) şundayın mü'minlerdür ümīd itken ve istegen nerselerine iriřken mü'minler alar namāzlarında ḥuřū'

75.12 (وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ) kıluvçılardur ya'nī köñilleri qorquvçı a'zāları tik turuvçıdur

75.13 daḥı şundayın ādemlerdür mü'minler dünyā ve āḥiret için fā'idesi bolmağan sözlerden ve işlerden

75.14 (وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ) yüz döndürüvçilerdür daḥı şundayın ādemlerdür mü'minler zekevet birüvni

75.15 (وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ) kıluvçılardur daḥı şundayın ādemlerdür ol mü'minler 'avretlerini şaqlağuvçılardur

75.16 (الْأَعْلَىٰ أَرْوَاجِهِمْ) ya'nī 'avretlerini ḥarāmğā şarf kılmaslar meger 'avretlerini şaqlamaslar hem şarf kılurlar

75.17 (أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ) ḥatunları üzerine yā ki oñ qolları mülklengen nerse (kinizekleri) üzerine

75.18 (فَأَنَّهُمْ غَيْرٌ مُّلُومِينَ) bes düristlikde ol mü'minler 'avretlerini ḥatunlarına yā ki kinizeklerine şarf

75.19 (فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ) kılduqları için şelte kılınmış tügillerdür bes bir kişi ḥatunı hem kinizeginden

75.20 (فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ) başqa birlen nefis arzusını ötevni tilese bes bu kişiler ḥelālden ḥarāmğā

75.21 (وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ) bardı (وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ) daḥı mü'minler şundayın ādemlerdür emānetlerini ve 'ahdlerini

75.23 (وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ) şaqlağuvçılardur daḥı mü'minler şundayın ādemlerdür farz bolğan

75.24 namāzları üzerine devām iterler hem vaqtlarında oqurlar (أُوذِيْتُمْ هُمْ الْوَارِثُونَ) bu zikr kılınğan şıfatlarını

75.25 cıyğan ādemler vārişlerdür mīrāş aluvçılardur (الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ) şundayın vārişlerdür firdevs ucmağın

75.26 mīrāş itüp alurlar (هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) alar firdevs ucmağında mengü kaluvçılardur (وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ)

75.27 (مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ) taḥkiḳ biz ādem (‘ahm) nı ḥāliş balçıkdan yaratduḳ (ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ) muniñ soñında

75.28 biz ādemniñ neslini şaḳlatmış qararlana turğan orunda (analar raḥminde) kıldıḳ eger de insāndan ādem (‘ahm)niñ

II / 76

76.1 balaları murād bolsa bu vaqt āyetniñ ma‘nāsı bu revişçe bola taḥkiḳ biz ādem balalarını balçıkdan (ādem ‘ahm)dan

76.2 şorılmış nuḫfeden yaratduḳ ma‘nāsında bola (sülāle)den nuḫfe (tın)dan ādem ‘ahm murād bola (ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ)

76.3 (عَلَقَةً) muniñ soñında meni şuvını oyuşkan ḳan kıldıḳ ya‘nī aḳ nuḫfeni kıızıl oyuşkan ḳaḅa eylendürdük

76.4 (فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً) bes oyuşkan ḳanı it kiseḅi itüp yaratduḳ ya‘nī it kiseḅi itüp evirdük

76.5 (فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا) bes muniñ soñında it kiseḅini süyek itüp yaratduḳ ya‘nī kiseḅini

76.6 ḳaḅı süyekke evirdük (فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا) bes süyeklerge it kiygüzdük bular her ḳayusı kırḳ kün

76.7 soñında diḅenler (ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ) muniñ soñında ādemni ikinçi ḥalḳ itüp yaratduḳ ya‘nī cān birdük

76.8 imām-ı a‘zam bu āyet birlen yomırḳanı ḅaşblap alıḅanda tölev vācib boluvḅa istidlāl kılğan meşelā bir kişi

76.9 yomırḳa (kögey)ni ḅaşblap alsa ḅāşıp ḳolında vaqt kögeyden bala çıḅsa kögeyni töley balanı töley mi

76.10 çünkü bala ikinci halk bola hem bu âyet âdemni halk kıluvniñ keyfiyetinde boldı
(فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ)

76.11 taqdîr kıluvçılarnıñ körkemregi bolğan allahniñ kudretinde ve hikmetinde şâ'nı büyük boldı (ثُمَّ أَنْتُمْ يَعْنِي ذَلِكَ)

76.12 (لَمَيِّتُونَ) tamâm bar yaratulup bitkenniñ soñında düristlikde siz ecelleriñiz yitken vaqtda meyyitlersiz (ثُمَّ أَنْتُمْ)

76.13 (يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ) muniñ soñında siz kıyâmet küninde hesâb ve cezâ' için kabirleriñizden qobarılmış

76.14 bolursız (وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِفٍ) ve taħkîk sizniñ üstiñizdeydi bul (kök) yaratduq

76.15 kökler yıldızlarnıñ yâ ki feriştelerniñ yolu bolduğından köklerden yol birlen ta'bir kılındı dimişler

76.16 (وَمَا كُنَّا مِنَ الْخَالِقِ غَافِلِينَ) dağı biz halkdan köklerni yaratıvdan gâfiller bolmadıq (وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ)

76.17 (مَاءً بَقْدَرٍ) dağı kökden (yuğarıdan) şunu çiklev birlen indürdük (فَأَسْكَنَاهُ فِي الْأَرْضِ) bes ol şunu

76.18 yirde kararlandırduq (وَأَنَا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لِقَادِرُونَ) dağı düristlikde biz şunu indürüvge qâdir bolduqımız

76.19 kibi şunu yiberüv üzerine de qâdirmiz (فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ) bes sizniñ için ol şu birlen yaratduq

76.20 (ösdürdük) biz (جَنَّاتٍ مِنْ نُجُيْلِ وَأَعْنَابٍ) hurmalardan ve yüzimlerden bolğan baqçalarnı (لَكُمْ فِيهَا فَاكِهٌ كَثِيرَةٌ)

76.21 (كَثِيرَةٌ) sizniñ için ol baqçalarda köp yemişler bardur (وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ) dağı ol yemişlerden

76.22 aşarsız (وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ) dağı sinâ' isimli orunniñ tür tağından çıqğan ağaçnı

76.23 sizniñ için yaratduq (ösdürdük) murâd zeytün ağacı (تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ) māi birlen bolğan hâlde

76.24 öser ol ağaç (وَصَبِغَ اللَّائِكِينَ) dağı aşavçılarga adam bolğan hâlde öser ol ağaç her bir

76.25 ta'āmgə qoşulup aşala turğan nersege adam diyüle (وَأَنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً) dağı sizniñ içün

76.26 dört ayaqlı hayvānlarda ʿibret bardur (تُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا) sizniñ ol dört ayaqlı

76.27 hayvānlarnıñ içlerinde bolğan nersedən (sütten) şugarurmız (وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ) dağı

76.28 sizniñ içün dört ayaqlı hayvānlarda köp fā'ideler bardur meşelā cünleri kibi (وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ) dağı

II / 77

77.1 ol dört ayaqlı hayvānlarnıñ itlerinden aşarsız (وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَالِكِ تَحْمِلُونَ) dağı seferleriñizde

77.2 qurı yirde dört ayaqlı hayvānlar üzerinde şuda kimeler ve paraşodlar üzerinde yüklenmiş bolursız

77.3 (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ) ve taḥkik biz nūḥ (ʿahm) nı öziniñ qavmine yiberdük (فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ)

77.4 bes nūḥ (ʿahm) eytdi ey qavmim allahğa ʿibadet qılıñız hem allahnı birleñiz (مَالَكُمْ مِنْ آلِهِ غَيْرُهُ) sizniñ içün

77.5 allahdan başqa maʿbūd yoqdur (أَفَلَا تَتَّقُونَ) eyā allahdan qorqmaysız mı ya nī allahniñ niʿmetine küfrān qıldıqıñızda

77.6 allahniñ sizden niʿmetini alup öziñizni helāk qıluvından qorqmaysız mı diyü (فَقَالَ الْمَلَائِكَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ)

77.7 (قَوْمِهِ) bes nūḥ (ʿahm) nıñ qavminden kāfir bolğanlarınıñ uluqları ʿavāmlarına indiler (مَاهَذَا الْبَشَرِ)

77.8 (يُرِيدُ أَنْ يَنْفَضَ عَلَيْكُمْ) bu nūḥ tügildür meger sizniñ kibi bir ādemdür (مَثَلِكُمْ) sizniñ üzeriñizge artuqlıqıñı

77.9 ve ḥoca boluvnı tileydür (وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْمَلَائِكَةَ) ve eger allah peygamber yiberüvni tilese idi peygamber itüp

77.10 feriştelere yiberür idi (مَا سَمِعْنَا بِهَا فِي آبَائِنَا الْأُولِينَ) bu nūhın peygamber boluvını evvelgi atalarımız içinde

77.11 işitmedük (أَنْ هُوَ الْأَرَجُلُ بِهِ جَنَّةٌ) bu nūh tügildür meger şundayın irdür anıñ birlen dīvānalık bardur dīvānalığı

77.12 için de bu sözlerni eytedür (فَتَرَبُّوا بِهِ حِينٌ) bes dīvādallığından aynığan vaqtқа kadar kitiñiz ve sözlerine

77.13 şabr itñiz eger dīvānalığından aynımay hemişe şol sözinde devām itse ötürürsiz aynusa özi de munday

77.14 da'vā kılmaz ve munday sözlere söylemes diyü (قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كُنْتُ بُونَ) nūh ('ahm) kavminiñ imān

77.15 kitürüvinden ümīdini kiskeç eytdi ey rabbim kavmimni mini yalğanğa tutuvları sebebli helāk itüv birlen

77.16 miñe yardım bir diyü (فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ) bes nūhқа vahy kılduğ biz (أَنْ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحَيْنَا) bizniñ

77.17 şaklavımız hem emrimiz ve üretüvimiz birlen kime yaşa diyü (فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ) bes her kaçan kimege minüv

77.18 birlen yā ki 'azāb inüv birlen emrimiz kilse dağı ikmek miçinden şu taşup çıkısa beydāvi iyesi eyte

77.19 nūh ('ahm) ge bu tarıķ eytildi her kaçan miçden şu taşup çıkısa öziñde ve başqa imān kitürgen kavmiñde

77.20 kimege minersiz diyü miçden şu taşup çığa başlağaç hazret-i nūh hātunına haber birdi hem kimege mindi

77.21 şahib medārik eyte bu miç ādem ('ahm) miçi idi soñra nūh ('ahm)ge bolup evrildi ornunda ihtilāf

77.22 bar ba'zılar kūfe mescidinde ba'zılar şāmda ba'zılar hindde dimişler (فَأَسْأَلُكَ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ)

77.23 bes bu vaqt kimege öziñ de kir hem her bir cemā'atden atalı analı iki sınıfı kirit (وَأَهْلَكَ الْأَمْنِ سَبْعًا)

77.24 (عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ) dağı hātunlarını ve balalarını kirit meger ehliñden allahniñ helāk itüv birlen sözi

77.25 sābıķ (ilk) bolğan minlernigine kiritme ken'an ismli oğlı hem bir hātun murād (وَلَا تَغَاظِبْنِي فِي الدِّينِ)

77.26 (ظَلَمُوا) dağı ‘azābdan qutqaruv birlen du‘ā qılıp zulm qılığan ādemler haqında miñe hitāb qılma ya‘nī söz

77.27 ündeşme (أَنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ) düristlikde ol zālimler tufanda garq bolmışlardur ya‘nī zālimlerniñ şuğa baţup

77.28 helāk boluvları birlen hükm qılındı (فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِّ) bes her qayçan sin öziñ

77.29 hem siniñ birlen birge bolğan müselmān ādemler kimege kirüp tamām qararlansañız (فَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي) şol vaqtda

77.30 1 tennür- ikmek miçi yir yüzi. hem şu qaynap çıqğan hem de çıkar suvı cıyula turğan yirge diyülür oşandaq bir tağğa isimdür,

77.31 tūfan şuvında miçden çıkmay elbette ‘ādetde şu çığa turğan yirden çıqmışdur muşahhī. ş h.

II / 78

78.1 eyt maqtav şıfatı şundayın allahğa bolsun ki (نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ) ol allah bizni zulm qıluvçı qavmlerden

78.2 qutqardı (وَقُلِّ) dağı sin kimedede (رَبِّ أَنْزَلْنِي مِنْزَلًا مُّبَارَكًا) ey rabbim mini fā‘ideli ve mübārek indürüv

78.3 birlen indür (وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ) dağı sin indürüvçileriniñ iñ izgüsisün (إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ)

78.4 düristlikde nūh (‘ahm)ge hem qavmine qılınğan işde uluğ ‘ibretler ve köp va‘azlar bardur (وَأَنْ كُنَّا الْمُبْتَلِينَ)

78.5 ve düristlikde biz nūh qavmine uluğ belānı ve qatı ‘azābnı irişdürüvçi bolduq (ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا)

78.6 (آخِرِينَ) nūh qavmini helāk qılığanniñ soñından ikinçi zamān ehlini yaratduq ‘ād şemūd qavmi kibilerni

78.7 (فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ) bes ikinçi quran ehline (‘ād qavmine) cinsinden bolğan peygamberni (hūd ‘ahmnı)

78.8 yiberdük (أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ) ol qavmge allahğa ‘ibadet qılıñız hem allahnı birleñiz diyü eytdük (مَا لَكُمْ مِنْ اللَّهِ)

78.9 (غَيْرِهِ) sizniñ için allahdan başqa ma‘būd yoqdur (أَفَلَا تَتَّقُونَ) eyā allahdan qorqmaysız mı diyü eytdük (ya‘nī

78.10 peygamber tili üzerinde eytdük ma‘nāsında (وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ) dağı hūdniñ qavminden şundayın

78.11 uluğları ‘avāmlarına eytdiler (كَفَرُوا وَكَتَبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ) ol eytüvçiler kāfir boldılar hem

78.12 āhıret küniñde bolğan nerselerge yoluğuvnı yalganga tutdılar (وَأَتَرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) dağı

78.13 ol eytüvçileriñ dünyā tirükliginde türlü ni‘metler birlen ni‘metlendürdük (مَا هَذَا إِلَّا بُشْرًا مِمَّا تُنْكِرُونَ) hūd (‘ahm)

78.14 tügildür meger sizniñ kibi ādemdür (يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ) siz ne nerseden aşaysız evvelde sizniñ kibi ol nerseden

78.15 aşaydur (وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ) dağı siz içe turğan nerseni içer ya‘nī ol niçük peygamber bolsun

78.16 anıñ sizden hiç ayurması yoq (وَلَسْنَا أَطْعَمْتُمْ بِشَرٍّ مِمَّا تَأْكُلُونَ) ve eger öziñiz kibi ādemge itā‘at

78.17 qılsañız (أَنْتُمْ إِذَا لَغَاstrُونَ) düristlikde siz bu vaqtde zarar itüvçilersiz ve öziñizni horlıqğa

78.18 tüşürüvçilersiz (أَيَعِدْكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ) sizge hūd va‘de qılamay her qayçan siz ölseñiz (وَكُنْتُمْ

78.19 (أَنْتُمْ مُخْرَجُونَ) düristlikde siz (تُرَابًا وَعِظَامًا) dağı tofraqlar ve taralğan süyekler bolsañız

78.20 qabrlerden çıqarılmış bolursız diyü (هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ) hūd tarafından sizge va‘de qılınğan

78.21 nerseniñ boluvı yırağ ! yırağ! (أَنْ هُنَّ الْأَحْيَاتُ الدُّنْيَا) tirüklük yoqdur meger dünyāda bolğan tirükligimizdür

78.22 (نَمُوتُ وَنَحْيَا) dünyāda ba'zımız ölermiş ba'zımız tirilerimiz (anadan tuvarımız) (وَمَا نَعْنُ بِمَبْعُوثِينَ) ve biz

78.23 qabrlerden qobarılmışlar tügilmiz (أَنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا) hūd tügildür meger allahğa

78.24 yalğannı iftirā kılgan irdür (وَمَا نَعْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ) ve biz hūdqa imān kitürüvçiler tügilmiz

78.25 bu sözlerni hūd qavminiñ uluğları 'avāmlarına eytdiler (قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كُنتُ بِن) hūd 'ahm

78.26 eytdi ey rabbim qavmimniñ mini yalğanga tutuvı sebebli özlerini helāk itüv birlen miñe yardım bir

78.27 ve alardan oç al diyü (قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِّيُصْبِعُنَّ نَادِمِينَ) hūd 'ahmğa allahü te'ālā eytdi qavmiñ az zamāndan sini

78.28 yalğanga tutuvlarına ökinüvçi bolup evrilürler ya'nī her qayçan 'azābnı körseler (فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ)

78.29 (بِالْحَقِّ) bes 'ād qavmini cebrā'il 'ahmniñ qavışı haqlıq birlen tutdı ya'nī cebrā'il 'ahm kıçqurdı da

II / 79

79.1 küllisi helāk boldılar (فَجَعَلْنَا هُمُ عَشَائِرًا) bes 'ād qavmini taşuv şuvı üstindeki çöpler kibi kılduq

79.2 yā ki qurı ölen kibi kılduq (فَجَعَلْنَا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ) bes zulum kıluvçı qavm içün helāklik bolsun

79.3 (نَمُوتُ وَنَحْيَا) munıñ şoñında 'ād qavminden şoñ başqa quran ehllerni halk

79.4 kılduq ya'nī şāliq lūṭ şu'ayyib ve başqalar qavmni (مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَهْلَهَا) hiçbir ümmet helāklik

79.5 içün ta'yin kılingan vaqtden ilk bolmas (وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ) dağı ol vaqtden kıçükmesler de

- 79.6 (ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَىٰ) muniñ şoñında peygamberlerimizi birisi artından birisini yiberdük (كَلَّمَآ جَاءَ)
- 79.7 (أُمَّةً رَّسُولَهَا كُتِبَ لَهُ) қayı ğına zamān bir ümmetke dīn üyretüvçi peygamberleri kilse ol ümmetler
- 79.8 peygāmblerin yalğança tutdılar (فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا) bes ol peygamberleri yalğança tutuvçı
- 79.9 ümmetleri helāk qılıvda ba'zısını ba'zısına iyertdük (وَجَعَلْنَا هُمُ الْأَحَادِيثَ) dağı ol ümmetleri tilde
- 79.10 söylene ve hikāyet qılına turğan sözler qılduq (فَبَعَثْنَا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ) bes imān kitürmegen қавмге
- 79.11 helāklik bolsun (ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا) muniñ şoñında biz mūsāni hem қardaşı hārūnı
- 79.12 mu'cizelerimiz birlen yiberdük (وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ) dağı zāhir bolğan hücce birlen yiberdük (إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ)
- 79.13 fir'avunge hem fir'avunniñ қавміне (فَأَسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ) bes fir'avunler mūsā birlen hārūn 'ahmge
- 79.14 imān kitürüvden ve iyerüvden baş tartdılar hem uluğlanuvçı қавм boldılar (فَقَالُوا إِنَّا مِنَ الْبَشَرِ الْأَمْثَلِينَ)
- 79.15 bes fir'avunlar eytdiler özimiz kibi iki ādem (mūsā birlen hārūn)ge imān kitüremiz mü elbette
- 79.16 kitürmeyimiz (وَقَوْمَهُمَا لَنَا عَابِدُونَ) ħālbükim mūsā birlen hārūnıñ қавмі (benū isrā'īl) bizge
- 79.17 қullar kibi ħidmet itüvçiler ve boy şunuvçılar diyü (فَكَتَبَرَهُمَا كَأُنثَىٰ مِنَ الدَّاهِيَةِ) bes mūsā
- 79.18 birlen hārūn ni fir'avunlar yalğança tutdılar hem özleri helāk қılınmışlardan boldılar (وَلَقَدْ آتَيْنَا)
- 79.19 (لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ) benū (مُوسَىٰ الْكِتَابَ) ve taħqıq biz mūsā ('ahm)ge tevrāt kitābnı birdük

- 79.20 isrā`iller ma`rifetlerge ve şerī`at hükmlerine könülsünler için (وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً) dağı
- 79.21 meryemniñ oğlını (‘isā`ahmnı) dağı ‘isāniñ anasını ‘alāmet kılduq çünki ‘isāniñ atasız dünyāğa
- 79.22 kilüvi bizniñ tiledüki nersemizge küçimizniñ yitüvine delālet kıladur oşandaq ‘afife ola turup meryemniñ
- 79.23 irsiz bala toğduruvı da tiledüki nersemizge küçimizniñ yitüvine delālet kıladur (وَأَوْبَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتٍ) (قَرَارٍ وَمَعِينٍ) dağı biz meryem birlen oğı ‘isāniñ menzillerini qarār ve aqğucu şü iyesi bolğan büyük
- 79.25 orunda kılduq ya‘nī beytü’l-muqaddes yirinde (يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوَا مِنَ الطَّيِّبَاتِ) ey resüller helāl ve hoş
- 79.26 bolğan ta‘āmlardan aşıñız (وَأَعْمَلُوا الصَّالِحَاتِ) dağı izgü ‘ameller kılnız (إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ) düristlikde
- 79.27 min sizniñ kılgan ‘amelleriñizni bilgüçimün (وَأَنَّ هُنَّ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ) düristlikde islām milleti bir millet
- 79.28 bolğan hālde sizniñ milletiñizdür (وَأَن نَّارُكُمْ فَاتَّقُونَ) dağı min sizniñ rabbiñizmün bes minden qorqıñız

II / 80

- 80.1 (فَنَقَطُوا بِمَنزِلِهِمْ) bes peygamberlerniñ qavmleri dīn işlerini aralarında kisek kisek kıldılar
- 80.2 (كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فُرُجُونَ) bu türlü fırkalardan her bir fırqa özi hużurında bolğan nerse (dīn) birlen
- 80.3 şādlanuvçıdur hem özi tutқан dīnni haqq dīp i‘tikād kıluvçıdur (فَلَرَّهُمْ فِي غَيْرَتِهِمْ حَتَّىٰ هِينِ) bes ey
- 80.4 muħammed (‘ahm) mekke kāfirlerini bir az zamānge qadar nādānlıqlarında qaldur ya‘nī islām dīnini qabūl itüvlerine

- 80.5 kadar (أَيْحَسِبُونَ أَنَّمَا نُطَمِّدُهُمْ بِهِ) mekke kāfirleri hesāb kıılurlar mı düristlikde bizniñ alarğa birgen nersemiz
- 80.6 (نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ) mekke müşrikleri için izgülikler de (مَنْ مَالٍ وَبَنِينَ)
- 80.7 aşuğdururumuz diyü hesāb kıılurlar mı elbette alay hesāb kıılmasunlar ya‘nī mekke müşriklerine dünyāda māl
- 80.8 ve balalar birüvimiz izgülikni aşuğduruvımız için tügil belki istidrāc ve қаtı ‘azāb içündür (بَلْ لَا يَشْعُرُونَ)
- 80.9 belki mekke müşrikleri ҳayvānlar kibi hiç nerse bilmesler şuniñ için de dünyāda māl ve balalar birüvimizni
- 80.10 izgülikde aşuğduruv diyü hesāb kıılurlar (أَنَّ النَّبِينَ) düristlikde şundayın ādemler (هُمْ مِنْ خَشِيئَةِ رَبِّهِمْ)
- 80.11 (مُشْفِقُونَ) alar rableriniñ ‘azābından қорқuvdan rablerinden қорқuvçılardur ve ‘azābnı tiyüşli kılgan günāhlardan
- 80.12 şaқlanuvçılardur (وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ) dağı şundayın ādemler rableriniñ āyetlerine imān
- 80.13 kitürürler (وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ) dağı şundayın ādemler rablerine hiç nersenı şerik kıılmaslar
- 80.14 (وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا) dağı şundayın ādemler birgen nerselerini (zekevet ve başқа sadaқalarını) birürler (وَقَلُّوا بِهِمْ)
- 80.15 (وَجَلَّةٌ) ҳālbükim birgende allahnıñ қабуl kıılmavından köñilleri қорқuvçıdur (أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاغِبُونَ) düristlikde
- 80.16 alar rablerine қaytuvçılardur ya‘nī rablerine қaytuvlarını şiksiz i‘tiқād kılganları hālde birürler (أُولَٰئِكَ)
- 80.17 (يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ) ve bu zıkr kıılınған şıfatlarda bolған ādemler izgü işlerge aşuğurlar hem ‘ibādetke
- 80.18 қızғururlar (وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ) ve ol şıfatlı ādemler izgü işleri için ucmaққа aldan қirüvçilerдүр (وَالَّذِينَ)

80.19 (نَكَلَىٰ نَفْسًا الْأَوْسَعَهَا) ve hiçbir nefsi küçlememiz meger tākātni qadar gine küçlerimiz (وَلَدِينَا كِنَانٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ)

80.20 ve bizniñ hužürımızda haqlıq birlen söyleşe turğan kitāb (levhü'l-maḥfūz) bardur (وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ) ve ādemler ʿazābnı

80.21 artduruv ve şevābnı kimitüv birlen zulm qılınmaslar çünki levhü'l-maḥfūzdan artdurmay kimitmey rastlıq birlen oqulur

80.22 (بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِنْ هَٰذَا) belki kāfirlerniñ köñilleri şaqçı ferişteleleriñ yazuvından özlerini eritken

80.23 ğāfletdedür (وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِنْ دُونِ ذَٰلِكَ) dağı kāfirlerge mü'minleriñ zıkr qılınğan ʿamellerinden başqa bolğan

80.24 qabāḥat ʿamelleri bardur (هُمْ لَهَا عَامِلُونَ) ol kāfirler ol qabāḥat ʿamellerini qıluvğa ʿādetlenüvçilerdür (حَتَّىٰ إِذَا)

80.25 (أَخَذْنَا مِنْهُمُ بِالْعَنَابِ) her qayçan kāfirleriñ mütenaʿimlerini ve baylarnı ʿazāb birlen tutsaq (إِذَا هُمْ يَجَارُونَ)

80.26 ʿazāb birlen tutқан künde (meşelā bedr küni yā ki açlıq bolğan yidi yıl murād) yardım istegenleri

80.27 hālde kışqururlar (لَا تَجَاءُرُوا الْيَوْمَ) bu kāfirlerge eytilür bu künde yardım istep kışqurmañız (أَنْكُمْ مَنَالَتُنصُرُونَ)

80.28 düristlikde siz bizniñ cihetimizden yardım birilmiş bolmassız (فَلَا كَاتِبَاتٌ آيَاتِي تَنْتَلِي عَلَيْكُمْ) taḥqıq sizniñ üzeriñizge

80.29 qurān āyetlerimiz oqulmuş bolur boldı (فَكُنْتُمْ عَلَىٰ آغَابِكُمْ تُكْمُونَ) bes siz ökçeleriñiz üzerine

II / 81

81.1 kirige taya qaytur boldıñız yaʿnī āyetlerimizni işitüvden yüz döndürdiñiz (سَسْئَلُكُمْ فِيهِ سَامِرًا) beytu'l-lah

81.2 tiresinde kiç birlen qurānda taʿn birlen söyleşüvçi cemāʿat bolup müselmānlar üzerine tekebbürlengeniz hālde

81.3  ur n  yetlerini işitüvden yüz d nd rdiŐiniz (تَهْمِرُونَ)  ur n haŐında  ab hat sözler s ylediŐiniz (أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا)

81.4 (الْقَوْلِ) k firler  ur nı fikr  ıllamadılar mı eger de fikr  ılsalar  ur nıŐın aŐuŐ haŐ  boluvımı bilüp im n

81.5 kit r rl r idi (أَمْ جَاءَهُمُ الْمَلَأُيَاتُ آبَاءَهُمُ الْآوَلِينَ) y  ki bu mekke k firlerine evveldegi atalarına kilmegen

81.6 nerse kildi m  ŐunuŐ iŐ n  or maylar mu (أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ) y  ki  zleriniŐ peyŐamberlerini (muŐammed  ahmnı)

81.7 rastlıŐ ve em nlik birlen bilmediler m  elbette bildiler (فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ) bes mekke k firleri  ased iŐ n ol

81.8 peyŐamb rni ink r  ılurlar (أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ) y  ki ol peyŐamber birlen d v nality bar diyü eyt rl r mi ve   leniki

81.9 aralarında ol peyŐamb rniŐ (muŐammed  ahmnıŐ) iŐ  aŐlı ve iŐ iŐanŐlı  dem idüğini  zleri bileler (بَلْ جَاءَهُمْ)

81.10 (بِالْحَقِّ) belki ol peyŐamber mekke k firlerine  aŐlıŐ ve toğrı yolnı kitürdi (وَأَكْثَرُهُمُ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ)

81.11   lb kim k firleriniŐ köbisi  aŐnı mekr h ve d Őm n k r vŐilerd r * med rik iyesi eyte bu  yette

81.12 mekke k firleriniŐ ba zısının  aŐnı mekr h k rmevine delil bardı im n kit rmevi  orlanuv

81.13 iŐ n gine ve  avmleriniŐ Şeltesinden  or uv iŐ n ginedi (وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ) ve eger allahü te al 

81.14 k firleriniŐ arzu  ılŐan nerselerine (Şanemlarnı ma b d i tik d  ıluvlarında) iyerse (لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ)

81.15 (وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ) elbette kökler hem yirler hem kökler ve yirlerde bolŐan  aŐlı iyeleri bozulur ve hel k bolur

81.16 idi (بَلْ أَتَيْنَاهُم بِذِكْرِهِمْ) belki biz mekke k firlerine zikrlerini kitürdük ya nı va azları bolŐan

81.17 kitābnı kitürdük (فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرَضُونَ) bes mekke kâfirleri zıkrlerinden yüz döndürüvçilerdür iltifāt

81.18 kılmalar (أَمْ تَسْأَلُهُمْ خُرْجًا) yā ki ey muḥammed (‘ahm) sin mekke kâfirlerine dīn üyretüviñ ve peygamberlikni

81.19 öteviñ üzerine ecr şoraysuñ mı (فَخَرَّاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ) bes rabbiñniñ ecri (dünyāda rızq āḥiretde sevābı

81.20 elbette izgürekdür (وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ) ve ol rabbiñ rızq birüvçileriniñ izgüregidür (وَأَنْتَ لَتُبْعُوهُمْ)

81.21 (إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) daḥı düristlikde sin mekke kâfirlerini toḡrı bolğan yolğa (islām dīnine) ündeysün

81.22 (وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ) daḥı düristlikde āḥiretke imān kitürmey tuḡan ādemler (عَنِ الصِّرَاطِ)

81.23 (وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ) toḡrı yoldan avişkuçılardur (لِنَاكِبُونَ) ve eger biz mekke kâfirlerine merḥamet kılsaḡ (وَكَشَفْنَا)

81.24 (مَأْيَهُمْ مِنْ ضَرٍّ) daḥı mekke kâfirlerinde bolğan nerseni (zararnı ya‘nī açlıqnı) yibersek (لَلْجُورِ فِي طُغْيَانِهِمْ)

81.25 (يَعْمَهُونَ) azḡunlıklarında mutahḥİR bolğanları ḥālde şābit ve dā’im bolurlar (وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعُنَابِ)

81.26 ve taḥkīḡ biz mekke kâfirlerini ‘azāb birlen tutduḡ (bedr şoḡışında öltürülüvleri kibi) (فَمَا اسْتَكَانُوا لِربِّهِمْ)

81.27 (وَمَا يَنْصُرُونَ) bes ‘azāb birlen tutduḡımız vaḡtde de rablerine boy şunmadılar hem yalvardılar (حَتَّىٰ)

81.28 (أَذًا فَتَجْنَعُ عَلَيْهِمْ بِأَذَانِ شَدِيدٍ) her ḡayḡan mekke müşrikleri üzerine ḡatı ‘azāb iyesi bolğan ‘azāb işḡini

81.29 açsaḡ (açlıqnı) (أَذَاهُمْ فِيهِ مَبْلُورٌ) şol ‘azābda bolduḡları vaḡtde mekke müşrikleri her bir izḡulikden

II / 82

82.1 ümüd kisüvçilerdür (وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ)

82.2 (وَالْأَفْئِدَةَ) öziniñ birligi için ta'yin itken āyetlerini işitüv ve körüv için işitüv ve körüv kuvvelerini hem

82.3 ol āyetlerde fikr kıluv için köñillerini yaratdı (فَلْيَلَامُوا تَشْكُرُونَ) bu ni' metlerge az gına şükr kılasız çünkü

82.4 bu ni' metlerge kāmil şükr kıluv bu ni' metlerni allahü te'ālā ni için birgen şuñar gına şarf kıluv birlen bola (وَهُوَ الَّذِي)

82.5 (ذُرَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ) ve ol allahü te'ālā sizni yirde yaratdı hem yirde türli nesl itüp taratdı (وَالْيَهُ تَعْشُرُونَ)

82.6 ve ol allahğa taralduñız şoñında kıyāmet küninde cıyulmuş bolursız (وَهُوَ الَّذِي يُعْطِي وَيُمِيتُ) ve ol allah şundayın

82.7 şıfatlı allahdur ölüklerni tırgüzür ve tirüklerni ötürür (وَلَهُ اِخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ) ve ol allah içündür kiç

82.8 ve kündizniñ türli boluvı (أَفَلَا تَعْقَلُونَ) eyā āqlıñızın şarf kıluv oylap kıaramaysız mı (بَلْ قَالُوا)

82.9 (مِثْلَ مَا قَالِ الْأَوَّلُونَ) belki mekke kāfirleri evvelgi kāfirler (ataları) eytken nerseniñ oñşaşını

82.10 eytdiler (قَالُوا) mekke kāfirleriniñ evvelgileri (ataları) eytdiler (أَفَلَا مَنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا)

82.11 her kıaçan biz ölsek hem tofraķ ve itsiz süyekler bolşak (أَنَّا لَمَبْعُوثُونَ) şol vaķtde biz tirilüp

82.12 kıabrlerimizden kıobarılmış bolurmız mu elbette bu iş mümkün tügil didiler hālbükim özleri dünyāğa kilmeslerinden

82.13 ilk tofraķ idiler ādem bolup yaratıldılar (لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ) taħķiķ biz de

82.14 atalarımız da ölgenniñ soñında qabrlerden qobaruluv birlen muhammed ‘ahm kilmesden burun da va‘ de qılınduq

82.15 (أَنْ هَذَا الْأَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ) bu ölgenniñ soñında qobarıluv tügildür meger evvelgilerniñ yalğanlap

82.16 yazğan nerseleridür (sözleridür) (قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا) ey muhammed ‘ahm eyt sin mekke kâfirlerine

82.17 yir dağı yirde bolğan ‘aql iyeleri kim içündür ve kimniñ mülkidür (أَنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ) eger siz

82.18 bularniñ hocası kim idükni bilür bolsañız (سَيَقُولُونَ لِلَّهِ) eger mekke kâfirlerine bulay eytseñ elbette

82.19 eytürler yir hem yirde bolğan ‘aql iyeri allah içündür ve allahniñ mülkidür diyü (قُلْ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ)

82.20 eger bu revişçe cevâb birseler eyt sin mekke kâfirlerine eyâ va‘ azlanmaysız mı ya‘nî eger yir ve yirde

82.21 bolğan ‘aql iyerini yaratuvçı allah bolsa mundayın şıfatlı allah elbette ölgenden soñ kabrlerden

82.22 qobaruvğa da qâdir bolur (قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ) eyt sin ey muhammed ‘ahm mekke müşriklerine yidi

82.23 qat kökniñ rabbisi kim (دَرَبُ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ) dağı uluğ bolğan ‘arşniñ rabbisi kim diyü (سَيَقُولُونَ لِلَّهِ)

82.24 elbette müşrikler cevâbda eytür yidi qat kökke hem uluğ ‘arşke hoca boluvçılıq allah içündür diyü (قُلْ أَفَلَا)

82.25 (تَتَّقُونَ) ey muhammed ‘ahm eger bulay cevâb birseler mekke müşriklerine eyt eyâ allahniñ ‘azâbından qorqmaysız mı

82.26 ya‘nî yidi qat kökni ve uluğ ‘arşni yaratқан allahğa niçük çibin yaratuvğa da qudreti bolmağan ba‘zı

82.27 maḥlūqlarnı şerik kılasız (قُلْ مَنْ بِيَدِكُمْ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ) ey muhammed mekke müşriklerine eyt her nersge

82.28 hocalık aniñ qolında (qudretinde) bolğan zāt kimdür (وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ) ve dağı ol zāt

II / 83

83.1 tilegen ademeine yardım birür ve ol zātğa hiç kim tarafından yardım birilmes
(أَنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ) eger

83.2 siz bilseñiz ya‘nī ‘ilm ehlinden bolsañız (سَيَقُولُونَ لِلَّهِ) elbette mekke müşrikleri her
nersege hocalık ve mālİK

83.3 boluvçılık allah içündür diyü eytürler (قُلْ فَأَنَّى تُسْعِرُونَ) bes eger bulay cevāb birseler ey
muḥammed

83.4 mekke müşriklerine eyt her nersege hocalık allah için bolsa ni sebebden allahı
birlevden hem

83.5 allahğa boy şunuvdan döndürülmüş bolasız ya‘nī nik yüzleriñizni döndüresiz
(بَلْ أَتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ)

83.6 belki biz mekke müşriklerine ḥaqlıqını (tevḥīdni ve ḥaşr birlen va‘deni) kitürdük
(وَأَنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ) daḥı

83.7 dürİstlikde mekke müşrikleri ḥaqlıqını inkār itdükleri için yalğançılardur
(مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ)

83.8 allah bala tutmadı (وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ آلِهٍ) daḥı allah birlen birge hiçbir ma‘būd bolmadı
(إِذَا لَنَهَبَ كُلٌّ

83.9 (إِلَهَ بِمَا خَلَقَ) allah birlen birge ma‘būd bolğanda her bir ma‘būd öziniñ yaratқан
nersesine barur idi ya‘nī

83.10 her bir ma‘būd öziniñ ḥalq itken nersesi birlen ikinçi ma‘būddan yalğız bolur idi ve her
birisiniñ

83.11 mülki ikinçisiniñ mülkenden ayrulur idi (وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ) daḥı ol ma‘būdlar
arasında muḥārebe

83.12 ve nizā‘ zāhir bolur idi de ba‘zısı ba‘zısına üstün (gālib) bolur idi niteki dünyādağı
pādişāhlarnıñ

83.13 ḥālī şulay (سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ) müşrikler şıfatlağan nersedən (baladan ve şerikden)
allah pāk boldı

83.14 ve yırak boldı (عَالَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ) ol allah gā'ibni dağı hāzırni bilgüçüdür
(فَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ)

83.15 bes allahü te'ālā müşrikleriñ allah birlen şerik kılgan nerselerinden bülend boldı
(فَلَرَّبِّ أَمَّا تُرِيئِي مَا يُوعَدُونَ)

83.16 eyt sin ey muhammed (‘ahm) ey rabbim eger kāfirlerge va‘de kıılıngan ‘azābnı miñe körsetüviñ çāresiz bolsa

83.17 (رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ) ey rabbim mini zālim kavmler içinde kıılma ve zālimlerge ingen ‘azāb birlen ‘azāb

83.18 kıılma (وَأَنَا عَلَىٰ أَنْ تُرَبِّكَ مَا وَعَدْتُهُمْ لِقَادِرُونَ) dağı düristikde biz kāfirlerge va‘de kıılıngan nerseni (‘azābnı)

83.19 siñe körsetüv üzerine kādirmiz (ادْفَعْ بِاللَّيْلِ هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ) körkem bolğan țarīka birlen yavızlıknı

83.20 yiber ya‘nī yavızlık kılgan kişiden ‘afv it hem yavızlığı berāberinde izgülik kııl yā ki tevhiid sözi

83.21 birlen şirk sözini yiber (نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ) biz müşrikleriñ sini şıfatlağan nerselerini bilemiz hem

83.22 alarğa cezā' birürge kādirmiz (وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ) ey muhammed (‘ahm) dağı eyt sin ey rabbim siñe şıyna men

83.23 (مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ) şeytānlarnıñ vesveselerinden (وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يُحْضِرُونِ) ve dağı siñe şıyna men ey

83.24 rabbim hāllerimden hiçbir hālde şeytānnı minim tiremde hāzır kıluviñdan
(عَسَىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ)

83.25 müşrikleriñ birisine ölüm kilse (قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ) ey rabbim mini dünyāğa kiri kıyatar diyü eytür ya‘nī

83.26 müşrikler şol vaqt yitkenge kıadar şirklerinde devām kıılurlar (لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ) şāyed min kıaldurğan

83.27 ornımda (dünyāda) izgü ‘amel kıılır men (كَلِمًا) dünyāğa kiri kıyativ bolaçaq iş tügil
(أَنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ)

83.28 (فَاعْتَلِمَا) düristikde (ey rabbim dünyāğa mini kiri kıyatar izgü ‘amel kıılır idim digen söz) şundayın

II / 84

84.1 sözdür ol sözni kāfir elbette eytküçidür (وَمَنْ دَرَأَهُمْ بَرَزَخَ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ) dünyāğa kiri kaytaruvni

84.2 şorağan cemā'atniñ allarından qobarılmış bolğan künge (kıyāmet künine) qadar dünyāğa kiri kaytuvdan tıya

84.3 turğan yirde bardur (فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ) bes her qayçan kıyāmet boluv içün şūrğa ürülmiş bolsa (قَلًّا)

84.4 (أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ) bes sürilgen künde ādemlerniñ arasında nesebler (ya'nī nesebleriniñ fā'ideleri) bolmasa

84.5 (وَلَا يَتَسَاءَلُونَ) dağı birisi birisinden hāllerni de şoraşmaslar ammā hesāb şoñında yā ki ehl-i cennet cennetke

84.6 ehl-i cehennem cehennemge kirgennin şoñında birisi birisinden hāllerini şoraşurlar bes bu āyet kıyāmet küninde

84.7 ādemler hāllerini şoraşurlar digen āyetke hilāf bolmay çünki şoraşuv hesāb şoñında şoraşmavı

84.8 şūr ürülgen vaqtda (فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ) bes kişiniñ ölçengen izgü 'amelleri ağır bolsa

84.9 (فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِسُونَ) bes izgü 'amelleri ağır bolğan ādemler mengü bolğan izgüliklerge irişüvçilerdür

84.10 (وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ) ve bir kişiniñ yavızlıqları köp boluv sebebli ölçengen 'amelleri ciñil bolsa

84.11 yā ki 'amelini bir de ölçev bolmasa (فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ) bes bu ādemler şundayın ādemlerdür

84.12 özlerine zarar itdiler (فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ) cehennemde mengü qaluvçılardur (تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ)

84.13 bu ādemlerniñ (kāfirleriniñ) yüzlerini oğ yandurur (وَهُمْ فِيهَا كَالْحُحُونَ) dağı ol ādemler cehennemde

84.14 yüzlerini çatıklandıruruçılardur (أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ) hem bu kāfirlerge allahü te‘ālā tarafından

84.15 eytilür sizniñ üzeriñizge āyetlerim oqulmış bolmadı mu elbette boldı (فَكُنْتُمْ بِهَا تُكْتَبُونَ) bes

84.16 ol āyetlerimni yalğanga tutar boldıñız (قَالُوا رَبُّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا) kāfirler cehennemde eytürler

84.17 ey rabbimiz bizniñ üzerimizge yavızlıqımız ğālib (üstün) boldı (وَكَانَ قَوْمًا ضَالِّينَ) dağı biz azğuçı

84.18 qavm bolduq (رَبُّنَا أَخْرَجَنَا مِنْهَا) ey rabbimiz bizni tamuğdan çıgar (فَإِنْ عُدْنَا فَنَاظِرُ الْمُؤْمِنِ) bes eger

84.19 tamuğdan çıgarğanniñ şoñında küfrge kiri qaytsaq biz zulm qıluvçılar bolurmız (قَالَ اسْمُؤَا فِيهَا)

84.20 (وَلَا تُكَلِّمُونِ) allahü te‘ālā eytür tamuğda tik turuviñız şorav ornı tamuğ tügil ve ‘azābnı köterüvde

84.21 miñe söz söylemeñiz (أَنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي) düristlikde şā’n minim qullarumdan bir cemā‘at (mü’mınler)

84.22 boldı (يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا) eytürler boldı ey rabbimiz biz siñe imān kitürdük bes

84.23 bizniñ günāhlarımıznı yarlıqāğay ve bizge raħmet qılğay idiñ (وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ) hālbüki sin

84.24 raħmet qıluvçılarnıñ izğüregisün diyü (فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سَخِرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي) bes siz kāfirler

84.25 minim ol qullarumnı maşhara itüp tutdıñız maşhara itüv birlen şugullenüviñiz minim zikrimni sizden unutturganga

84.26 qadar (وَكَانَتْ مِنْهُمْ تَضَعُكُونَ) hem siz ol qullarumdan küler boldıñız (أَلَيْ جَزَيْتَهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا)

84.27 düristlikde min ol qullarumnı bu künde (qıyāmet küninde) sizniñ rencitüviñizge şabr itüvleri sebebli

84.28 körkem cezā' birlen (cennet birlen) cezā'ladım (أَنْتُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ) düristlikde ol
 ullarum alardur mengülik

II / 85

85.1 sa'ādetke irişüvçiler (قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ) allahü te'ālā kıyāmet küninde kāfirlerge
 eytür dünyāda yirde

85.2 köp mi turdıñız (عَلِمْتُمْ) dünyā yılları şanı yüzinden (قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ)
 kāfirler eytürler

85.3 dünyāda turuvlarını azğa şayup dünyāda bir kün yā ki bir künnin ba'zısını turdu diyü
 (فَأَسْأَلُ)

85.4 (الْعَادِينَ) bes ey muammed 'ahm bendeleriniñ 'ömrlerini şanay turan feriştelerden
 şora yā ki řesāb

85.5 'ilmni bilgen ādemlerden şora (قَالَ إِن لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا) allahü te'ālā tamu hocası mālİK tili
 birlen eytdi

85.6 dünyāda siz turmadıız meger az ğına zamān turdıñız (لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ) eger siz bilür
 bolsañız (أَفَحَسِبْتُمْ)

85.7 (أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبِيدًا) ey kāfirler řesāb kılasız mı siz biz sizni fā'idesiz iş kılganımız hāde
 yaratdu diyü

85.8 (وَأَنْتُمْ الْيَنَابِلَاتُ تَرْجِعُونَ) daı düristlikde siz bizniñ üzerimizge aytarılmış bolmazsız mı
 ya' nī siz bizni

85.9 allah teklİfsiz gine boşa yaratdı diyü hem bizge ölgeç aytmavıñızni řesāb kılasız mı
 (فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ)

85.10 (الْعَفُّ) bes hocā bolan ve hemişe řābit bolan allah hānı 'abeş bolan hāde
 yaratuvdan bülend boldı

85.11 (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) ma'būd-ı bi'l-a yodur meger allahü te'ālā ginedür
 (رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ) hürmetli bolan 'arřınıñ

85.12 rabbisidür ol allahü te‘ālā (وَمَنْ يَتَّعِ مَعَ اللَّهِ الْهَآخِرَ) ve kimdür allah birlen birge ikinçi ma‘būdnu ünder

85.13 (فَأَنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ) ol kişi için ikinçi ma‘būdnu ünderge ašlā delil yođ idi (لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ)

85.14 bes ançağ bu kişiniñ rabbisi ĥuzūrındadır ĥesābı ya‘nī rabbisi bu kişiğe tiyüşli cezāsını birür (أَنَّهُ لَا يُفْلِحُ)

85.15 (وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ) düristlikde şā’n kāfirler sa‘ādetke irişmezler (الْكَافِرُونَ) ve ey muĥammed (‘ahm) eyt sin

85.15 ey rabbim minim günāhlarumnı yarlığa ve raĥmet kııl (وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ) ve sin raĥmet kıluvçılarnıñ

85.16 izgüregisün mü’minün süresiniñ tercemesi tamām boldı

85.17 *yigirmi dördüncü sūre nūr sūresi medīnede ingen altmış dört āyet*

85.18 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

85.19 (سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا) bu sūre şundayın sūredür indürdük biz ol sūreni daḡı ol sūrede bolḡan

85.20 ḡükmelerini çikledük biz (وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ) daḡı bu sūrede zāhir bolḡan āyetlerini indürdük biz

85.21 (الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي) sizniñ va'azlanuvıñız içün (لَعَلَّكُمْ تَتَذَكَّرُونَ) şundayın ir zinā' kıldı ve şundayın

85.22 ḡatun zinā' kıldı (فَأَجْلِبُوا كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْبَةٍ) bes ey imāmlar zinā' kıluvçı ir birlen zinā' kıluvçı

85.23 ḡatundan her birisini yüz meretebe şoḡıñız eger de muḡşan bolmasalar eger muḡşan bolsalar taş birlen

85.24 aḡup öltürniñiz ḡanefi mezzebinden muḡşan boluvniñ ma'nası āzād müselmān 'aḡllı ve bāliḡ bolup nikāḡ-ı şaḡiḡ birlen

85.25 nikāḡlengen ḡatunı bolup iñ azı bir meretebe vaḡy kılḡan boluv eger de āzād yā ki 'aḡllı

85.26 bāliḡ bolmasa yā ki nikāḡ-ı şaḡiḡ birlen nikāḡlengen ḡatunı iñ azı bir meretebe vaḡy kılḡan bolmasa

85.27 bu ḡayr-ı muḡşan bola (وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ) daḡı sizni allahniñ dīninde ve vācib itken ḡadni

II / 86

86.1 ötevide zinā kıluvçı ir birlen zinā' kıluvçı ḡatun ḡaḡında şefḡat tutmasun
(أَنْ كُنْتُمْ تُوْمِنُونَ)

86.2 (بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) eger siz allahḡa hem āḡiret künine imān kitürür bolsañız
(وَلْيَسِّرْهُمَا طَائِفَةً)

86.3 (مَنْ الْمُؤْمِنِينَ) daḡı zinā kıluvçı ir birlen zinā kıluvçı ḡatunniñ 'azābı vaḡtinde mü'minlerden bir cemā'at

86.4 ḡāzir bolsun (2) bu cemā'at azı üç kişi yā ki dört yā ki dörtten kırḡḡa ḡadar yā ki on kişi

86.5 digenler bu āyet zinā haddi haqında boldı hem allahü te‘ālā zinā kıluvçı ir birlen zinā kıluvçı hatunniñ nikāhı

86.6 haqında zıkr kıılınçaq āyetni indürdi (الزَّانِي لَا يَنْكِحُ الْأَرْبَابَةَ أَوْ مُشْرِكَةً) zinā kıluvçı ir nikāhlenmes meger

86.7 zinā kıluvçı hatunni yā ki allahğa şerik қаtuvçı müşrik hatunni nikāhlenür ya‘nī ‘ādetlengen ir

86.8 zinādan pāk bolğan izgü hatunniñ nikāhına kızuqmas meger özi kibi zināçı hatunniñ yā ki müşrike hatunniñ

86.9 nikāhına kızuğur (وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ) dağı zinā kıluvçı hatunni nikāhlenmes meger zinā kıluvçı

86.10 ir yā ki müşrik ir nikāhlenür ya‘nī nikāhlenürge rağbet kıılır (وَمُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ) dağı zināni

86.11 yā ki zinā birlen kesb itüv niyeti birlen zināçı hatunlarnı nikāhlenüvni mü‘minlerge harām kııldı * allahü te‘ālā

86.12 zinā birlen kişini söğüvniñ haddinde zıkr kıılınçaq āyetni indürdi (وَالَّذِينَ يَزُمُونَ الْمَعْصَنَاتِ) dağı

86.13 şundayın ādemler zinādan selāmet bolğan ‘aқılı bāliğa bolğan müselmān ve āzād bolğan hatunlarnı zinā birlen

86.14 sögerler bu şıfatdağı irlerni zinā birlen söger de hatunni söğüv hükminde (ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شَهَادَةٍ) munñ

86.15 şoñında bu söğülmüş hatunlarnıñ zinā kıılğanlıklarına söğüvçiler dört şahid kitürmeseler (فَأَجْلَبُواهُمْ)

86.16 (وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا) bes bu söğüvçilerni siksen қамçı şoğıñız (ثَمَانِينَ جَلَّةً) dağı bu söğüvçilerniñ

86.17 mengü hiçbir şehādetlerini қабül қılmañız (وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ) dağı bu zinādan pāk bolğan hatunlarnı

86.18 zinā birlen söğüvçiler yavızlardur allahniñ t̄a‘atinden çıғuvçılardur hāşıl bir kişi zinādan pāk bolup müselmān

86.19 ve āzād bolğan kişini zinā birlen söge kirek ir bolsun söğülmüş ādem ve kirek hatun bolsun ve zināğa

86.20 dört şahid turғuza almasa söğüvçini siksen mertebe şoğarğa tiyüş hem söğüvçiniñ mundan şoñ ‘adāleti

- 86.21 sâkiṭ bolup şehâdeti merdûd bola fâsıqlardan bola (الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ) likin zinâ birlen kişini söğüvden
- 86.22 tevbe kılğan âdemler fâsıq bolmaslar (وَأَصْلَحُوا) daḥı ‘amellerini tirük kılğan âdemler (فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ)
- 86.23 bes düristlikde allahü te‘âlâ tevbe kıluvçılarnıñ günâhlarını yarlıқағуçıdur hem alarğa raḥmet kıluvçıdur
- 86.24 allahü te‘âlâ (لَعْنًا) mes’elesı haqında zıkr kılınacaq âyetni indürdi bu âyetniñ nuzûline sebeb şol qazf
- 86.25 âyeti ingenniñ şoñında ‘udeyy oğlu ‘aşım resül allahdan şoradı ve eytdi ey allahniñ resüli qazf âyetine
- 86.26 ‘aceblenemün eger de bir ir öziniñ ḥâtunınıñ yanunda yaṭ irni körse eger bu ir dört şâhid izlev birlen
- 86.27 şuğullense yaṭ ir munıñ ḥatunı birlen işni tamâm itecek ve eger şâhid siz gine bu ḥatunı ile yaṭ irni
- 86.28 zinâ mücibi birlen talep kılssa şâhid qoya almavı sebebli özine siksen qamçı urulaqak hem özi
- 86.29 fâsıq bolup şehâdeti merdûd olaqak didi resül allah eytdi şer‘niñ ḥükm kılğan nersesi körkem boldı
- 86.30 2) ḥad kılğanda kişiler bolsun digen söz ‘ibret için qarap tursunlar için ş.h.

II / 87

- 87.1 diyü ‘udeyy oğlu ‘aşım resül allahniñ meclisinden çıgup kitkeç ‘aşımge kilüvi ibn-i ‘ömer oğlu ‘uveymir
- 87.2 kildi ve eytdi kızını (خَوْلَاهُ) birlen birge (شُرَيْكِي) kördim diyü ‘aşım eytdi ni ḥasret miñe özım şorağan
- 87.3 nerse birlen özım mübtelâ boldım didi hem resül allahğa barup kızı ḥavleniñ kışşasını söyledi resül allah
- 87.4 ḥavleden çaqurup şoradı ḥavle inkâr itdi şol sâ‘atde li‘ân haqındağı âyet indi şundan şoñ
- 87.5 resül allah ikindi namâznı oquğandan şoñ ‘uveymirni hem ḥatunı ḥavleni çaqurdı hem her ikisinden

87.6 li'ān okutdurdu la'net gāzab lafzları zıkr kılınduğında āmīn dip turdu
(وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ)

87.7 dağı şundayın ırler öz ıatunlarını zinā birlen sögerler (وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ) dağı ol ırler

87.8 için sözlerini rastlığına şahidler bolmas (أَلَا أَنْفُسُهُمْ) meger özleri gine şahid bolurlar
(فَشَهَادَةٌ)

87.9 (أَحَدَهُمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ) bes ıatunlarını zinā birlen söğüvçi ırlerniñ birisiniñ şehādeti allah birlen

87.10 dört mertebe güvahlık birüvdür (أَنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ) düristlikde ir ıatunnu sökken nersesinde rastlardandır

87.11 diyü (وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ) bişinçi şehādet şoldur diyü düristlikde allahniñ la'neti bolsun söğüvçi

87.12 ir üzerine (أَنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ) eger zinā birlen ıatunnu söğüvçi ir söğüvde yalğançılardan bolsa

87.13 (أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ) ve ıatundan 'azābnı (ıabsni) yiberür (وَيُنَادِرُهَا الْعَنَابُ) ıatunniñ

87.14 allah birlen dört şehādet birlen güvahlık birüvi ile (أَنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ) düristlikde ir mini zinā birlen sökgen

87.15 nersesinde yalğançılardandır diyü (وَالْخَامِسَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا) ve bişinçi mertebe ıatunniñ güvahlık birüvidür

87.16 düristlikde allahniñ açuvı ıatun üzerine bolsun (أَنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ) eger de irim mini zinā birlen

87.17 söğüvde rastlardan bolsa (وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ) ve eger de sizniñ üzeriñizge allahniñ fazlı

87.18 ve raımeti bolmasa idi rüsvāy bolur idiñiz (وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ) dağı düristlikde allah (te'ālā)

87.19 tevbelerni ıabül itüvçidür hem işinde ııkmet iyesidür (أَنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْأُنْكَ) düristlikde

87.20 ‘ā’iše (rađiyallahü ‘anhā)ge uluğ iftirānı kitürgen ādemler (عصبة منكم) sizlerden bir cemā‘atdür (عصبة)

87.21 diyü ondan başlap kırığa kadar bolğan cemā‘atke eytile) bu cemā‘atden murād ‘übey oğlu ‘abdullah rüfā‘a

87.22 oğlu zeyd şābit oğlu hasān üşāse oğlu mištaḥ kıızı caḥş kıızı ḥamne ḥazret-i ‘ā’iše eyte benü el-muşṭalik

87.23 şoğışında moynıma tağğan moyınçığımını yoğaltdum şunu izlev sebebli ‘askerden ayruldım asker köçüp

87.24 kitkenden şoñ mu‘atṭel oğlu şafvān tevesini çökdürüp mini mingüzüp özi teveni kavlap bardı

87.25 ‘asker ornaşup yitken biz de barup yitdük diyü şol ḥuşūşda bir az kişi iftirā’ sebebli helāk bolğanlar

87.26 kışşası uzun bolsa da sū’-i edeb olduğı için қаşr itdük (لأنّ حسبه شرألكم) bu uluğ iftirā’nı allah

87.27 ḥuzūrında öziñiz için yavızlık diyü ḥesāb kıılmañız (بل هو خير لكم) belki bu uluğ iftirā’ allah ḥuzūrında

87.28 sizniñ için izgülikdür bu orunda ḥiṭāb resül allahğa ebü bekrge ḥazret-i ‘ā’išege şafvānge (لكل)

87.29 (أمرى ومنهم ما اكتسب من الأثم) bu iftirā kıılğan cemā‘atden her bir ir için günāhdan kesb kıılğan nersesi

II / 88

88.1 bolur (وَأَلْفَى تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ) ve bu cemā‘atden şundayın ādem iftirā’ ḥaқında bolğan günāhniñ uluğsına mütevellı

88.2 (ḥoca) boldı ya‘nı ḥazret-i ‘ā’iše ḥaқında bolğan iftirāğa çomdı ve ḥalk arasında fāş kıldı ‘abdullah

88.3 bin ubeyy kibi (لذعاب عظيم) bu kişige ‘azābniñ uluğsı bolur (لولا أنسه عنهم) bu iftirā’nı işitken

- 88.4 vaqtlarında bolsalarçı (ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا) mü'min irler birlen mü'mine hātunlar
- 88.5 özlerinden (dininen) bolğan kişi haqında izgü zann qılğan bolsalar ni güzel iş bolğan bolur
- 88.6 idi (وَقَالُوا هَذَا أَنْكَارٌ مِنْكُمْ) dağı başda işitkeçde bu hāzret-i 'ā'işe haqındağı iftirā zāhir iftirādur
- 88.7 diyü eytken bolsalar idi ni güzel ve körkem bolur idi (لَوْلَا جَاؤُوا عَلَيْهِ بَأَرْبَعَةِ شُهَدَاءٍ) hāzret-i
- 88.8 'a'işe haqında zu'm qılğan nerseleri üzerine dört şāhid kitürselerçi (فَأَذَلِمُ بَاعْتَرُوا بِالشُّهَدَاءِ)
- 88.8 bes eger de şāhidler kitüre almasalar (فَأَوْلَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ) bes bu iftirā kıluvçılar
- 88.9 allah hūzūrında yalğançılardur (وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ) ve eger sizge allahniñ fazlı hem raḥmeti
- 88.10 bolmasa idi (فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) dünyāda dağı āhiretde (لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَفْتَمْتُمْ فِيهِ) sizni 'ā'işe
- 88.11 (raḍiallahü te'ālā 'anhā) haqında çomğan nerseniizde elbette tutar idi (عُنَابٌ عَظِيمٌ) ulug 'azāb
- 88.12 (أَذِنَّا لَكُمْ) sol vaqtde 'azāb tutar idi 'ā'işe haqındağı iftirāni tilleriñiz
- 88.13 birlen ba'zıñızdan alur boldıñız ya'nī ba'zıñız ba'zıñızğa siñe 'ā'işe (raḍiallahü 'anhā) haberi
- 88.14 irişdi mü eli diyü söylep birüp fāş qıldıñız (وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ) dağı tilleriñiz birlen eytür boldıñız
- 88.15 (مَا) sol nerseni (لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ) ol nerseni sizniñ içün bilüv yoq idi (وَتَحْسِبُونَهُ هِينًا)
- 88.16 (وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ) dağı 'ā'işe haqında bātilge çomuvıñızni ciñilge ḥesāb qılır boldıñız ḥālbükim ol
- 88.17 iftirā allah hūzūrında ulug işdür (وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ) 'ā'işe haqında bolğan sözni işitken zamāniñızda

88.18 eytken bolsañızçı (مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا) bu sözni söyleşmek bizge dürist bolmas diyüp

88.19 körkem iş bolur idi (سُبْحَانَكَ) bes allahğa pāklik bolsun peygamberiniñ hatuniniñ fācīre boluvından *

88.20 peygamber hatuniniñ kāfire boluvı dürist bolsa da (nūḥ ve lūṭ ‘aleyhümü’s-selāmlar kibi) ammā zāniye

88.21 boluvı dürist tügil çünki peygamber kāfirlerge dīn üyretür içün yiberilgen bes peygamber şöhetinde kāfirlerni

88.22 tefritlendüre turğan iş iyesi bolmasğa kirek (هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ) ve bu ‘ā’işege qılıngan bühtān

88.23 uluğ bühtāndur ve açuq yalğandur (بِعَظْمِكُمْ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا الْمَثَلَةَ) ‘ā’işege iftirā kibi bolğan qabāḥat

88.24 işke qaytuviñızda (yañğıdan ikinçi mertebe qıluviñızda) allah sizge va‘az qılır (أَبَدًا) mengü ya‘nī tirük

88.25 ve mükellef bolğan müddetiñızde (أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ) eger siz imān kitürüvçi bolsañız
وَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ

88.26 (الآيَاتِ) daḥı sizge allah şerī‘ atke ve körkem edebke delālet qılğan āyetlerini beyān qılır
وَاللَّهُ عَلِيمٌ

88.27 (أَنَّ الَّذِينَ يُعْمِرُونَ) daḥı allah her ḥālini bilüvçidür ve her tedbīrinde ḥikmet iyesisdür
دُرİSTLIKDE

88.28 şundayın ādemler süyerler (أَنْ تَشْبِعَ أَلْفَامِشَةَ فِي الدِّينِ آمَنُوا) qabāḥat işniñ (zināniñ) imān kitürgen

II / 89

89.1 ādemler içinde seçilüvini (لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) ol ādemler içün dünyāda hem āḥiretde

89.2 rencitküçi ‘azab bardur (وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ) ve allahü te‘ālā köñillerde bolğan nerseni bilür ve siz

- 89.3 bilmessiz (وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ) ve eger de sizge allahniñ fazlı hem raḥmeti bolmasa idi elbette sizni
- 89.4 rüsvāy kıılır idi ve ‘azābıñızı dünyāda aşuḳdurur idi (وَأَنَّ اللَّهَ رُوْفٌ رَحِيمٌ) daḳı düristlikde
- 89.5 allahü te‘ālā şefḳat hem raḥmet kıılıvçıdır (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey imān kitürgen ādemler (لَا تَتَّبِعُوا)
- 89.6 (خَطَايَا الشَّيْطَانِ) fāhişeni fāş kıılıvda şeyṭān vesveselerine ve izlerine iyermeñiz (وَمَنْ يَتَّبِعْ خَطَايَا)
- 89.7 (الشَّيْطَانِ) ve kimdür şeyṭān vesveselerine ve izlerine iyerse (فَأَنَّهُ يُؤْمِرُ بِالْفَعْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ) bes düristlikde
- 89.8 ol şeyṭān ifrāt ḳabāḫat bolḡan nerse birlen daḳı şer‘ā inkār kıılınḡan nerse birlen buyurur (وَلَوْلَا)
- 89.9 (فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ) ve eger de allahniñ sizge fazlı (en‘āmı) hem raḥmeti bolmasa idi (مَا رَزَقْنِي)
- 89.10 (مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا) şeyṭān vesvesesiniñ kirlerinden hiç kim sizlerden mengü pāklanmas idi (وَلَكِنَّ اللَّهَ)
- 89.11 (يَرْزُقُنِي مِنْ بَشَائِئِهِ) ve likin allahü te‘ālā tilegen ādemini şeyṭān vesvesesiniñ kirlerinden pāklar (وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ)
- 89.12 ve allahü te‘ālā ademlerniñ sözlerini işitüvçi ve niyetlerini bilgüçidür (وَلَا يُؤْتِلُ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةَ)
- 89.13 ve sizlerden dінде artuḳlıḳ ve dünyāda kiñlik (baylıḳ) iyesi bolḡan ādem yemān itmesün (أَنْ يُوْتُوا)
- 89.14 birmessizlikke ve iḥsān kıılmasızlıḡa yā ki birüvinde ve iḥsān kıılıvında (أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسَاكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ)
- 89.15 (فِي سَبِيلِ اللَّهِ) allahniñ rızālıḡı yolında ve izḡulik kıılıvğa tiyüşli bolḡan yaḳınlıḳ iyesi bolḡan ḳardeşlerine

89.16 dağı miskinlerge dağı yurtlarından hicret kıluvçılarğa birmessizlikke ve izgülik kılmassızlıkğa yemîn

89.17 itmesün bu âyet ebü bekr el-şiddik hakkında indi digenler hazret-i ebü bekr anası birlen bir toğma kız kardaşınıñ

89.18 oğlı mistahka izgülik kılmam diyü yemîn eytken (وَلْيَعْفُوا وَلَا يُصَفُّوا) yağınlık iyelerinden ve miskinlerden

89.19 dağı muhacirlerden şadır bolğan kimçilikni örtiñiz hem kimçiliklerinden yüz döndüriñiz (الْأُتْمُونَ)

89.20 (وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ) allahniñ günahlarıñızni yarlıkavını süymeysiz mi (أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ) ve allahü te‘älâ günahlarını

89.21 yarlıkağuçı hem rahmet kıluvçudur resül ekrem ebü bekr el-şiddikğa bu âyetni oğuğaç hazret-i ebü bekr belî

89.22 ey allahniñ resüli allahniñ yarlıkavını süyemiz didi hem mistahka kıyadan nafaqa bire başladı (أَنْ النَّبِينَ)

89.23 düristlikde şundayın âdemler (يُرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ) mü‘mine hem ‘afife bolğan köñillerine

89.24 fahişe huşurda kıлмаğan hatunlarını zinâ birlen sögerler (لُعْنُوا فِي النَّبْتِ وَالْآخِرَةِ) mundayın hatunlarını

89.25 (زَانِيَةً دُونَ) sögüvçi âdemler dünyâda hem âhirette la‘net kılındılar (وَاللَّهُمَّ عَذَابٌ عَظِيمٌ) dağı bu âdemler

89.26 içün uluğ ‘azâb bardur (يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ) bu âdemlerge uluğ ‘azâb şol künde bolur ol künde

89.27 ol âdemlerniñ zararına güvâhlık birür (أَلْسِنَتِهِمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ) tilleri hem kolları dağı ayakları

89.28 (يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ) dünyâda ‘amel kılgan nerseleri birlen (بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) ol kıyâmet künde

- 90.1 allah alarğa tiyüşli ve haqq bolğan cezalarını birür (وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَفُّ السُّبُّنُ) dağı bilürler şiksiz
- 90.2 düristlikde allah (te'ālā) zātında şābitdür ve ma'būdligi zāhirdür diyü (الْحَبِيبَاتُ لِلْغَيْبِينَ) kıyāmet sözler
- 90.3 qabāhat ādemler içündür yā ki qabāhat hatunlar qabāhat irler için ya'nī qabāhat irlerge hatun bolurğa
- 90.4 kızuğurlar (وَالْحَبِيثُونَ لِلْغَيْبَاتِ) dağı qabāhat ādemler qabāhat sözler içündür yā ki qabāhat irler
- 90.5 qabāhat hatunlar içündür ya'nī qabāhat ve eşki hatunlarını alurlar (وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ) dağı
- 90.6 hoş ve yaqşı sözler hoş ve yaqşı ādemler içündür yā ki hoş ve yaqşı hatunlar hoş ve yaqşı irler
- 90.7 içündür ya'nī yaqşı irlerge hatun bolurğa kızuğurlar (وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ) dağı hoş ve yaqşı
- 90.8 ādemler hoş ve yaqşı sözler içündür yā ki hoş ve yaqşı irler hoş ve yaqşı hatunlar içündür
- 90.9 ya'nī yaqşı ve izgü hatunlar nikāhlenürge kızuğurlar (أُولَئِكَ مِيرُونَ مِمَّا يَقُولُونَ) yā ki hoş
- 90.10 ve yaqşı ādemler peygamberniñ ehl-i beyti eşki ādemleriñ eytken eşki sözlerinden yā ki iftirā'
- 90.11 kıluvçılarnıñ iftirā' kıluv eytken sözlerinden bizmişler ve yırağ bolmışlar (لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ)
- 90.12 yaqşı irler ve yaqşı hatunlar için allahniñ yarlıqavı hem uluğ rızq (cennet) bolur iznsiz yağ kişiniñ
- 90.13 ivine kirüvniñ dürist bolmavı haqında allahü te'ālā zıkr kılınaçağ āyetni indürdi hem bu āyetniñ nuzūline
- 90.14 sebep şol islāmiyetniñ evvelinde kişi ivüne iznsiz kirüv bik şā'i' bolğan şol sebebli enşārdan bir
- 90.15 hatun resül allahğa kilgen ve eytken ey allahniñ resüli bizniñ köp vaqtde ivlerimizde şaqlanmay turğan
- 90.16 vaqtlarımız bola bizge bir de sizdürmey gine yağ irler kirüp kileler bu iş memnū' bolsa idi didi şoñra zıkr

90.17 kılınacak āyet iñdi (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey imān kitürgen ādemler
(لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ) öz

90.18 ivleriñizden başqa bolğan ivlerge kirmeñiz (مَنْ تَسْتَأْذِنُوا فَاذْنُوا لَهُمْ عَلَىٰ أَهْلِيهَا) kirüviñizni
bildürgeñizge

90.19 yā ki izn şorağanıñızğa qadar hem ol yať ivleriñ ehline selām birgeñizge qadar ya‘nī
izn şorap ve selām

90.20 birüp kiriñiz (ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ) izn şorap ve selām birüp kirüviñiz sizniñ içün izgüdür
(لَعَلَّكُمْ)

90.21 (تَتَكَفَّرُونَ) bu āyetni sizge indürüldi va‘azlenüviñiz ve ‘amel qıluviñiz içün
(فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحْتًا) bes eger

90.22 kirürge qaşd qılğan ivüñizde hiç kimni tapmasañız (فَلَا تَسْمَعُوا) bes ol ivge kirmeñiz
(مَنْ يُوَدِّنْ)

90.23 (لَكُمْ) sizniñ içün kirürge izn birilgenge qadar ya‘nī izn birüvçi kilgenge qadar
(وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ)

90.24 (ارْجِعُوا فَارْجِعُوا) ve eger sizge qayıñız diyü eytilse (izn birilmese) bes kiri qayıtup kitiñiz
(هَرَارَتِي)

90.25 (لَكُمْ) kiri qayıtup kitüv kirürge tartuşup turuvdan sizniñ içün izgürekdür
(وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ)

90.26 (عَلَيْكُمْ) ve allahü te‘ālā sizniñ qılğan ‘ameliñizni bilgüçidür (لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا)
sizniñ üzeriñizge

90.27 kirüviñizde günāh ve zarar yoqdur (بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ) turulmuş bolmağan ivge ya‘nī
hiç kim turmay

90.28 turğan ivge (وَيُدْخِلُهُمْ الْجَهَنَّمَ) sizniñ içün ol ivde fā‘idelenmek bardur ya‘nī issilikden ve
yağmurdan

90.29 perdelenmek yā ki raħatlenmek hāl cıymaq kibi yā ki şaqlarğa qoyulğan şatuv mälları
kibi (وَاللَّهُ يَسْمَعُ)

II / 91

- 91.1 $\text{مَا تَبَدُّونَ وَمَا تَكْتُمُونَ}$ ve allahü te‘älâ sizniñ zāhir qılğan nerseñiz yaşırgen nerseñizni de bilür * allahü te‘älâ ir
- 91.2 birlen hatunğa köñillerini şaqlav haqında zıkr qılınacaq āyetni indürdi
($\text{قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ بَعْضٌ مِّنْ أَبْصَارِهِمْ}$) ey muḥammed
- 91.3 mü’minlerge eyt sin qarav ḥarām bolğan nerselerden közlerini yumsunlar (qaramasunlar) ya‘nī zinā qaşdı
- 91.4 birlen ve şehvet birlen yaṭ hatunlarnıñ yüzlerine qaramasunlar ammā şehvet ḥavfı bolğanda da ḥākimniñ şāhidniñ
- 91.5 yine nikāhlap aluv niyeti birlen qaravcınıñ, ṭabībniñ yaṭ hatunniñ yüzine qaravı dürist digenler hem
- 91.6 ṭabībqa yaṭ hatunniñ avruv bolğan ornına zarūret qadarlı qaravı dürist kirek avruvı nindeyin orunda
- 91.7 bolsun ($\text{وَيَحْفَظُوا أَرْوَاحَهُمْ}$) daḥı mü’min irlerge eyt ‘avretlerini zinādan şaqlasunlar
($\text{ذَلِكَ أَرْوَاحُهُمْ}$)
- 91.8 (لَهُمْ) bu közni qaravı ḥarām bolğan nerselerden daḥı ‘avretni zinādan şaqlav mü’min irler içün günāhkirlerinden
- 91.9 pāklikdür ($\text{أَنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ}$) düristlikde allahü te‘älâ mü’min irlerniñ qılğan işlerini bilgüçidür
- 91.10 ya‘nī qaşdā qarav birlen qaşdsız qaravlarını ($\text{وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ بَعْضٌ مِّنْ أَبْصَارِهِنَّ}$) ve ey muḥammed (‘ahm)
- 91.11 mü’mine hatunlarğa eyt qarav ḥarām bolğan nerlerseden¹ közlerini yumsunlar (qaramasunlar) ya‘nī zinā qıluv
- 91.12 qaşdı birlen ve şehvet birlen yaṭ irlerge qaramasunlar ammā ḥākime yā ki şāhide yā ki bir cigitke baruv qaşdı
- 91.13 birlen qaravçı hatunniñ yā ki ṭabībe hatunniñ yaṭ irge qaravı dürist ḥavf-ı şehvet bolsa da (وَيَحْفَظْنَ)

¹ “nerselerdin” olmalı.

- 91.14 (فُرُوجُهُنَّ) dağı ‘avretlerini zinādan şaklasunlar (وَلَا يُبَيِّنُ زِينَتَهُنَّ) dağı Һatunlar ziynetlerini yā ki
- 91.15 ziyet orunlarını bildürmesünler bitlerine boyagan kirşen ve inniñ hem ҡollarına yağan Һınā kibiler ya‘ nī
- 91.16 bularnı boyamasunlar dimek murād bolurğa mümkün (الْأَمْطَهُرُ مِنْهَا) meger ‘amel vaqtinde izhār ҡılmay zāhir bola
- 91.17 turğan ziynetlerini yā ki ziyet orunlarını bildürüvde zarar yoq yüzük yā ki yüz ve avuç kibi meşelā el-tefsīrātü’l
- 91.18 aҺmediye de eyte bu āyetden maqşūd irniñ yağ Һatunniñ yüzinden ve avuçından başqa orunna ҡararğa yaramavını
- 91.19 işbātdur likin bu maqşūd tamām bolmay meger bu sözni ҡoşuv birlen gine ol söz şol allahü te‘ālā avuç birlen yüzni
- 91.20 açuvnı dürist ҡıldı bes mundan bülendi yağ irniñ Һatunlarnıñ avuçları birlen yüzlerine ҡaravniñ
- 91.21 düristligidi fā-fehm (دَلِيضْرَبْنِ بِخُمْرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ) dağı bürkençeklerini yaqalarını yā ki kökrekleri
- 91.22 üzerine ҡoysunlar çünki ‘arab Һatunlarınıñ yaqaları bik kiñ bolğan kökrekleri açılıp yürüy
- 91.23 iken bürkençeklerini artqa şalındurğanlar kökrekleri hemişe açuq ҡalğan allahü te‘ālā bürkençeklerini
- 91.24 kökrekleri açuq kiliş birmesün içün alğa şalındururğa ҡoşқан (وَلَا يُبَيِّنُ زِينَتَهُنَّ) dağı mü’mine
- 91.25 Һatunlar ziynetlerini yā ki ziyet orunlarını (bi-nefske zāhir bolğanlarından başkasını) bildürmesünler (الْأُمَّهَاتُ)
- 91.26 (أَوْ أَبَاءَ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءَهُنَّ) meger irlerine yā ki atalarına bildürürler (لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبَائِهِنَّ) yeise
- 91.27 irleriniñ atalarına yā ki özleriniñ oğullarına bildürürler (أَوْ أَبْنَاءَهُنَّ أَوْ إِخْوَانَهُنَّ) yeise
- 91.28 irleriniñ oğullarına (ögey oğullarına) yā ki bir tuvğan ir ҡardaşlerine bildürürler (أَوْ بَنِيَّ) yeise
- 91.29 (أَخْوَانَهُنَّ أَوْ بَنِيَّ أَخَوَاتِهِنَّ) yeise bir tuvğan ir ҡardaşleriniñ oğullarına yā ki bir tuvğan ҡız

II / 92

- 92.1 ardaşlerini oğullarına bildürürler (أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ) yā ki müselmān atunlarına
- 92.2 yā ki mutlak atunlara yeise o kolları mülklengen nersege kullarına hem kinizeklerine (likin
- 92.3 anefi mezhebinde kinizeklerle gine) bildürürler (أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولَى الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ) yā ki
- 92.4 irlerden atunlara itiyācı bolmayınca yalgız ta‘ām aşar için gine ivge kirüvçilerge bildürürler lezzetlenüvni
- 92.5 bilmegen dīvāneler hem atunlara meyli bitken artlar kibi (أَوِ الطِّفْلِ الدِّينِ) yeise şundayın yaş
- 92.6 balalardan ivge kirüvçilerge bildürürler (لَمْ يَنْظُرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ) atunların avretlerine şehvet
- 92.7 addine irişmedükleri için gālib bolmadılar yā ki temizleri bolmadıı için aramadılar hāşıl bu
- 92.8 istişnā kıılınған ādemlerge atunların ziynetlerini yā ki ziynet orunlarını bildürüvinde zarar yo
- 92.9 ‘arab atunları evvelde balırlarına ala kiygenler yürügen vatde ayaında ala barluı bilinsün
- 92.10 için yirge bik atı başup yürüyler iken şol işlerinden ıyup allahü te‘ālā zıkr kıılınacaq ayetni
- 92.11 indürdi (وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ) atunlar ayakları birlen yirge atı şomasunlar (yaşamasunlar)
- 92.12 (لِيُعَلِّمَهُنَّ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ) ziynetlerinden yaşrun kıılınған nerseleri (ayaa beylegen alaları)
- 92.13 bilünsün için (وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ) ey mü‘minler cıyulğanıız hālde allaha aytuız ve tevbe
- 92.14 kıılıız elbette ādem günāhdan ve uşurdan hālī tügil hem akām-ı şer‘iyei cemi‘si birlen ‘amel kııla almay

- 92.15 şuniñ içün allahü te‘ālā tevbe birlen buyurdı (لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ) mengülik sa‘ādetke irişüviñiz içün yine de
- 92.16 allahü te‘ālā kinizek ve kullarınıñ hem āzād ādemlerniñ nikāhı haqında zıkr kılınacaq āyetni indürdi (وَأَنْكَحُوا الْأَيَامَىٰ)
- 92.17 (مِنْكُمْ) ve ey veliler öziñizde bolğan irsiz hatunlarnı ve hatunsız irlerni çiftlendüriñiz bu kadarsı
- 92.18 āzādlar nikāhı haqında boldı (وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَأَمْثَلِكُمْ) dağı ey hocalar kullarıñızdan
- 92.19 ve kinizekleriñizden mü‘min bolğanlarını çiftlendüriñiz ya‘nī kullarıñızni hatunlar birlen ve kinizekleriñizni
- 92.20 irler birlen çiftlendüriñiz (أَنْ يَكُونُوا قُرَّاءً) eger hātib birlen mahtūbe ya‘nī küyev birlen kız faķir bolsalar
- 92.21 faķirlikleri içün nikāhlendürüvden toqtamañız (يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ) allah alarnı fazlından bay kıılır niteki
- 92.22 resül alah rızqñı nikāh birlen isteñiz” dimiş yā ki allahñiñ fazlında mālдан muñsızlıq bar ma‘nāsında (وَاللَّهُ وَاسِعٌ)
- 92.23 (عَلِيمٌ) ve allah (te‘ālā) baydurur rızqda kiñlik iyesidür hem bilgüçidür tilegen ādemine rızqñı kiñ kıılır (وَلَيْسَتَعَفَىٰ)
- 92.24 (الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا) nikāhlenüvge qüdrat tapmağan ādemler zinādan şaķlanuvda bik turuşsunlar (حَتَّىٰ)
- 92.25 (يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ) allahü te‘ālā fazlından alarnı bay kıılğanna (ya‘nī nafaqa birlen mihrge kādır kıılğanna)
- 92.26 qadar allahü te‘ālā qulñı mekātib kıluvniñ düristligi haqında zıkr kılınacaq āyetni indürdi hem bu āyetniñ
- 92.27 inüvine sebep şol huveytibniñ şalaḥ isimli qulı huveytibden mekātib kıluvni şoradı şundan
- 92.28 şoñ bu āyet indi mekātib diyü hocası tarafından filān qadar aqça tapup birseñ āzād bolursun

92.29 diyü qolına yazu birilgen qulğa eytüler (وَالَّذِينَ يُبْتَغُونَ الْكِتَابَ) ve şundayın qullar mekātib

II / 93

93.1 boluvnı isterler (مَمْلُوكَاتٍ آيْمَانُكُمْ) oñ qollarıñız mālİK bolğan nersedən (ya'nī qullarıñızdan

93.2 ve kinizekleriñizden) (فَلْيَتَّبِعُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا) bes eger de qul ve kinizekleriñizde kesbke ve mālğa

93.3 qudretni yā ki dīnde tüzüklikni bilseñiz mekātib qılıñız ya'nī filān qadar aqçe birseñiz āzād bolursız

93.4 diyü qollarına yazu biriñiz (ذَاتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي أَنَاكُمْ) dağı ey müselmānlar ol mekātiblerge

93.5 allahnıñ öziñizge birgen mālından biriñiz ya'nī zekevetleriñizden allahü te'ālā kinizeklerni zinā'ğa küçlevden

93.6 nehy qılup zıkr qılınçaq āyetni indürdi hem bu āyetniñ inüvine sebep şol ubeyy ismli ādemniñ

93.7 oğlınıñ altı körkem cāriyeleri bolğan (mu'āze, mesīke, 'umeyme, 'amre, arvā, fetīle) ismlerinde

93.8 bu cāriyelerni māl cıyar içün zinā'ğa küçlegen (hāşıl fuşşhāne tutmaqçı bolğan) altı cāriyeden

93.9 ikisi (mu'āde birlen mesīke) resül allahğa ubeyy oğlı üstinden şikāyet qılğanlar (وَلَا تُكْرَهُوا فَتْيَاتِكُمْ)

93.10 (عَلَى الْبَغَاءِ) ve ey hocalar kinizekleriñizni zinā'ğa küçlemeñiz (إِنْ أَرَدْتُمْ نَعْمَتًا) eger kinizekleriñiz zinā'dan

93.11 pāklıkni tileseler eger isteseñ zinā'ğa küçlev hiç hālde dūrist tügil bes niçük zinādan 'ıffetni

93.12 tilegende küçlemeñiz diyü qaydlav dūrist bolur diyüp cevābda eytürmiz küçlevniñ şartı zinā'dan 'ıffetni

93.13 tilev vālā özi zinā'nı tilep turğanda küçlev bolmay yā ki vāqı'asına qarap qaydnı zıkr qılınğan çünki

93.14 bu kinizekler ‘iffetni tilegenler (medārik) (لَتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) dünyā tirükliginiñ ‘arznı ya‘nı

93.15 dünyā mālını isteviñiz içün zinā’ğa küçlemeñiz (وَمَنْ يُكْرِهَهُمْ) ve kimdür bu kinizeklerni zinā’ğa küçlese

93.16 (فَأَنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ آكْرَاهِهِمْ) bes düristlikde allahü te‘ālā kinizeklerni zinā’ğa küçlegenniñ soñında

93.17 (عَفُورٌ رَحِيمٌ) ol kinizeklerni yarlıkağuçıdır hem alarga raħmet kıluvçıdır yā ki eger tevbe eytse

93.18 küçlevçini yarlıkağuçıdır ma‘nāsında (وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبِينَاتٍ) ve taħkik biz sizge haħnı zāhir

93.19 kıluvçı bolğan āyetlerni indürdük (وَمِنَّا مَنْ آتَى الْيَهُودَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُحْتَسِبُونَ) daħı sizden ilk ötken ādemlerniñ

93.20 kışşaları kibi ‘acib kışşanı indürdük ya‘nı hażret-i ‘ā’işe kışşasını çünki hażret-i ‘ā’işe

93.21 kışşası yūsuf ‘ahm birlen hażret-i meryem kışşası kibidür (وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ) daħı küfrden

93.22 şaħlanuvçılar içün va‘aznı indürdük va‘az her kim haħında ‘ām bolsa da fā’idelenüvçiler küfrden

93.23 şaħlanuvçılar ğına bolğanlıķı içün allahü te‘ālā va‘aznı küfrden şaħlanuvçılarga hāşladı
الله

93.24 (نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) allah köklerniñ ve yirlerniñ nūrlanduruvçısıdır yā ki köklerniñ ve yirlerniñ

93.25 nūrlarını bar kıluvçıdır (مِثْلُ نُورِ كَوْكَبٍ فِيهَا مُصْبِحٌ) allahniñ yaħtılıkda şā’nı

93.26 ‘acib bolğan nūrnıñ şıfatı için de yaħtı yana turğan çerāğ bolğan tereze kibidür (الْمُصْبِحُ)

93.27 (الزُّجَّاجَةُ كَأَنَّهُمْ كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ) çerāğ piyālā kändildedür (فِي زُجَّاجَةٍ) piyālāsı göyā ki yaħturtuvçı

93.28 yıldızdır (بِقَوْلٍ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ) ol çerāğniñ tişükiniñ başı köp fā’ideli

- 94.1 bolğan zeytün ağaçınıñ mayındadır (لَا شَرْقِيَّةَ وَلَا غَرْبِيَّةَ) zeytün ağaçınıñ öse turğan
- 94.2 ornı kuyaş çığış tarafında tügildür dağı kuyaş batış tarafında da tügildür belki maşrıq birlen mağribden
- 94.3 orñalıkdadır ya' nī şāmdadır (يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيُّ) ol zeytün ağaçınıñ māyı yaqturturğa yaqın bolur
- 94.4 (نُورٌ عَلَى نُورٍ) gerçi ol zeytün ağaçınıñ māyına oq yitmese de (وَلَوْلَمْ تَمَسَّهُ نَارٌ) nūr üzerinde bolğan
- 94.5 nūrdur ya' nī çerāğ nūrı zeytün māyınıñ şigāsını nūrlanduruvda artdurdı allahniñ nūrını mezkūr
- 94.6 şıfatlar birlen şıfatlanğan meşakķātke teşbiyede türlü vech zıkr kılğanlar * ba' zılar bu tarıķ ite zāhir
- 94.7 bolğan āyetlerniñ medlūli bolğan hūdānı medlūllerniñ rāvşānlıķında meşakķāt-i mevşūfğa teşbiye kılınğan diyü yā ki
- 94.8 ādemlerniñ vehmleriniñ ve hayālleriniñ qarāngulıķları birlen ihāta kılınğan hedyni mişbāhğa teşbih
- 94.9 bola yā ki allahniñ mü'minniñ qalbini nūrlandurğan nersesini (ma' rifet ve 'ilmelni) meşakķāt nūrına teşbiye
- 94.10 bola başqa ihtimāllerde bik köp tafşil istegen ādem tefsir-i beydāvi ğına mūrāca'at itsün (يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ اللَّهُ) itsün
- 94.11 (لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ) allah (te'ālā) yaqtı nūrına tilegen ādemni köndürür (وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ)
- 94.12 dağı allah ādemlerge meşellerni beyān kıtur (وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) ve allah (te'ālā) her nerseni bilgüçidür (فَ)
- 94.13 (بِيَدَيْهِ) allahniñ ivleriniñ (mescidlerniñ) ba' zısında bolğan meşakķāt kibidür allahniñ nūrı (أَذِنَ اللَّهُ)
- 94.14 (أَنْ تَرْفَعَهُ) ol ivlerniñ binā' kılınuvlarına izn birdi allah (te'ālā) (وَيُذَكِّرُ فِيهَا أَسْمَاءَهُ) dağı ol ivlerde
- 94.15 isminiñ zıkr kılınuvına izn birdi (يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ) ol ivlerde allah için tesbih eytür

94.16 ya'nī namāz oğur irtelerde ve kiçlerde (رَجَالٌ) şundayın irlere tesbîh eytür
لَا تَلْمِيزُهُمْ تِجَارَةً وَلَا بَيْعًا

94.17 (عَنْ ذَكَرَ اللَّهُ) ol irlerni allahniñ zikrinden sevdā kıluv hem şatuv itüv şugullendürmes
وَأَقَامَ الصَّلَاةَ

94.18 (يَخْلُفُونَ يَوْمًا) dağı namāz oğuvdan hem zekevet birüvden şugullendürmes
ol irlere şundayın

94.19 künden qorqarlar (تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ) ol künde qorquvdan qöniller ve közler
titrer

94.20 (لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا) ol irlere namāz oğurlar allahniñ üzerine qılğan işleriniñ
korkemregine

94.21 cezā birüvi için (وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ) dağı allah özlerine fazlından artdursun için (وَاللَّهُ)

94.22 (بِغَيْرِ حِسَابٍ) hesābdan başqa (بِزُرُقٍ مِنْ يَشَاءُ) ve allah (te'ālā) tilegen ādemini rızqlandırur
وَالَّذِينَ

94.23 (أَعْمَالُهُمْ كَسْرَابٍ بِغَيْمَةٍ) ol kāfirleriñ 'amelleri tiygüz (كَفَرُوا) ve şundayın ādemler kāfir boldılar

94.24 yirmiñ serābı kibi serāb diyü quyaşniñ yaqtılığınıñ tüşüvinden kün ortalarında yapan da
akğuçı

94.25 şu kibi körüngen nersege eytürler (بِحَسْبِهِ الظُّمَانُ مَاءً) ol serābnı şuşağan ādem şu diyü

94.26 hesāb qılır (هَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا) her qayçan şu dip gümān qılğan orunna kilse
gümān

94.27 qılğan neresinden hiç nerse tapmas (وَوَجَدَ اللَّهُ عَذَابَهُ) dağı allahniñ 'azābnı özi kāfir
huzürında

94.28 tapar (فَوَفَاءٌ حِسَابُهُ) bes allahü te'ālā ol kāfirge 'ameliniñ cezāsını kāmil itüp birür
(وَاللَّهُ سَرِيعٌ حِسَابًا)

- 95.1 ve allah (te'ālā) niñ ḥesābı tiz boluvçudur (أَوْ كَظَلُمَاتٍ فِي بَعْرٍ لَّيِّ) yā ki kāfirleriñ 'amelleri tiren diñgizde
- 95.2 bolğan qarāngulıqlar kibidür (بِغَشَاهُمْ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ) ol diñgizni tolğun qaplap alur ol tolğun
- 95.3 üstünden yine tolğun bardur ya' nī tutaş bolğan tolğunlar qaplap alur (مِنْ فَوْقِهِ سَعَابٌ) ikinci
- 95.4 (üstdegi) tolğun üstünden buluğ bardur (ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ) bu qarāngulıqlar ba' zısı ba' zısı
- 95.5 üstünde bolğan qarāngulıqlardur (إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكُنْ يَرَاهَا) bu qarāngulıqlarda bolğan ādem
- 95.6 qolını bi'l-fi' il çığarganda körüv tügil qolını körüvge yakın da bolmas (وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا) ve bir kişiğe
- 95.7 allah nūr kılmasa (hidāyet birmese) (فَمَالَهُ مِنْ نُورٍ) bes ol kişiğe nūr yoğdur (أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ) bilmeysün mi
- 95.8 sin ey muḥammed ('ahm) düristlikde allah (te'ālā) (بِسْمِ اللَّهِ) allahğa tesbih eytür ya' nī allahniñ zātını her bir
- 95.9 kimçilikden pākklar (مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) köklerde hem yirlerde bolğan 'aql iyeleri (وَالطُّيُورِ صَافَاتٍ)
- 95.10 dağı qanaqlarını havāğa töşegenleri hālde quşlar tesbih eytür (كُلُّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ) tesbih
- 95.11 eytüvçileriñ her birisi öziniñ du'āsını ve tesbihini bilür yā ki her birisiniñ du'āsını ve tesbihini allah
- 95.12 bilür ma' nāsında (وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ) ve allah (te'ālā) bendeleriñ kılgan işlerini bilüvçidür (وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ)
- 95.13 (وَالْأَرْضِ) ve ol allah içündür kökleriñ ve yirleriñ mülki (bulağā ḥocalıq) (وَالِىَ اللَّهُ الْمَصِيرُ) ve ol
- 95.14 allahğadur qaytaçaq orun (أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَرْزُقُنَا مِنْ سَعَابٍ) ey muḥammed ('ahm) bilmeysün mi düristlikde buluğını

- 95.15 sürür (ثُمَّ يَوَلِّفُ بَيْنَهُمْ) muniñ şoñında arasını terkib iter ya'ni ba'zısını ba'zısına tüşer (ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكُومًا)
- 95.16 muniñ şoñında ba'zısını ba'zısına atlanuvçı kıılır (فَتَمْرِي الرُّدُقُ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ) bes ey muhammed ('ahm)
- 95.17 yağmurnı körürsün bulutniñ arasından çığar ya'ni bulutniñ çığa turğan orunlarından (وَيُنزَلُ)
- 95.18 dağı allah (te'ālā) yuğarudan indürür (مِنْ جِبَالٍ فِيهَا) anda bolğan tağlardan ya'ni
- 95.19 uluğlıkda tağlarğa oşsağan uluğ kiseklerden (مِنْ بَرَدٍ) ol tağlar yüzlerden bolğuçı ya'ni allahü te'ālā
- 95.20 kökde ve aq yüzlerden bolğan tağlarını halk kıılır yirde kaçı tağlar halk itdüki kibi yā ki
- 95.21 köp şalkun yüzler halk kıluvından kināye bolur beydāvi beyāni bu revişçe bahārlar (bular) her kayçan
- 95.22 yuğarı aşsalar issilik bir de aralaşmasa havāniñ şalkun tabaçasına (bölekine) irişseler ve şalkunlık
- 95.23 kuvvetlense şol bahārlar birge cıyılıp bulutқа eylenürler eger şalkunlık bik kaçı bolmasa yağmur bolup
- 95.24 yavar eger şalkunlık kaçı bolup bahārlar cıyılmasından burun eczā'-ı buhāriyyege irişse qar bolup
- 95.25 tüşerler eger cıyılmasından burun eczā'-ı buhāriyyege irişmeseler yüz bolup tüşerler (فَيُصِيبُ بِهِ مِنْ بَشَائِطٍ)
- 95.26 bes ol yüzlerini tilegen ādemine irişdürür (وَيَصْرِفُهُ عَمَّنْ بَشَائِطٍ) hem ol yüzlerini tilegen ādeminden
- 95.27 döndürür meşelā ba'zı ādemniñ özine yā ki iginine şalkun yüz şoğar ba'zısını allahü te'ālā hıfz kıılır
- 95.28 (يَكَادُ سَنَا بَرْقُهُ يَنْهَبُ بِالْأَبْصَارِ) bulutniñ yaşınıniñ yaqtılığı közlerini yiberürge (çığarurğa) yakın bolur
- 95.29 (يُعَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ) dağı allahü te'ālā kiçni ve kündizni eylendürür birisi şoñında birisiniñ kilüvi

- 96.1 birlen yā ki birisini kimitüp birisini artduruv birlen yā ki issilik ve şalkunlık dağı karangulık ve yaqtılık
- 96.2 birlen (أَنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ) düristlikde bu zıkr kılingan işlerde başiret ve fikr iyelerine uluğ
- 96.3 ʿibretler bardur (وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ) ve allahü teʿālā yirde yürüy turğan her bir hayvānı şudan
- 96.4 yaratdı (وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ) bes yirde yürüy turğan hayvānlardan qurşağı üzerine şüb²
- 96.5 yürüy turğanları bardur cılan kibiler (وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ) dağı yirde yürüy turğan
- 96.6 hayvānlardan iki ayak üzerine yürüenleri bardur ādemler ve quşlar kibi (وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ)
- 96.7 dağı yirde yürüy turğan hayvānlardan dört ayak üzerinde yürüenleri bar atlar şığırlar ve başqa
- 96.8 dört ayaklı hayvānlar kibi (يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ) allahü teʿālā tilegen neresini halk kılar (أَنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ)
- 96.9 düristlikde allahü teʿālā her nerse üzerine küçi yitküçidür (لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبِينَاتٍ)
- 96.10 taḥkik biz ḥaḳiḳatleri türlü deliller birlen beyān kıla turğan āyetleri indürdük (وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ)
- 96.11 (يُشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) ve allahü teʿālā tilegen ādemini toğrı yolğa köndürür (وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ)
- 96.12 (وَاطَّعْنَا) ve münāfiqlar eytürler biz allahğa hem allahniñ resūline imān kitürdük hem her ikisine itāʿat kılduk
- 96.13 diyü bu āyet yehūdī birlen daʿvā kılışkan beşer ismli münāfiḳ ḥaḳında indi digenler yehūdī ḥükm

² “tüşüp” olmalı.

96.14 için resül allahğa barayıq digen beşer eşref oğlu ka'bka barayıq digen
 ثُمَّ يَتَوَلَّى فُرَيْقًا مِّنْهُمْ

96.15 (مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ) muniñ şoñında münāfiqlardan bir fırçası allahniñ hem resüliniñ hükmine boy şunuvdan

96.16 yüz döndürür (وَمَا أَوْلَيْتُكَ بِالْمُؤْمِنِينَ) ve bu imān kitürdük ve itā'at kılduq digen sözni eytüşçiler

96.17 çin mü'minler tügildür ya'ni tilleri birlen imān kitürdük diseler de köñilleri birlen imān kitürgenleri yoq

96.18 (وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ) ve her qayčan bu münāfiqları allahğa dağı allahniñ resüline ündelse (لِيَعْلَمَ بَيْنَهُمْ)

96.19 allahniñ resüli bularıñ aralarında haqlıq birlen hüküm kılsun için (إِذَا لَرَيْقًا مِّنْهُمْ مُّعْرَضُونَ) şol vaqtduq

96.20 münāfiqlardan bir fırça resül allahğa hükmege baruvdan yüz döndürürler çünki resül allah hıyānetlerine muṭṭalı'

96.21 bolup fā'idelerine hüküm kıluv ihtimāli yoq (وَأَنْ يَكُنْ لَهُمُ الْعَفْ) ve eger haqlıq münāfiqlar için bolsa

96.22 (يَأْتُوا إِلَيْهِ مُتَّعِينَ) münāfiqlar resül allahğa itā'at kılganları hālede kilürler çünki resül allahniñ bu vaqt

96.23 fā'idelerine hüküm kıluvını bileler (فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ) münāfiqlarıñ köñillerinde avruv (كُفْرًا) bar mı (أَسْتَأْذِنُ)

96.24 yā ki sinde bir işançsızlıqni körüp sinden şik kılılar mu (أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَخِيفَهُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ) yā ki

96.25 özlerine allahniñ dağı resüliniñ hükmege zulm kıluvlarından qorqalar mı (بَلْ أَوْلَيْتُكَ هُمُ الظَّالِمُونَ) resül allah da

96.26 işançsızlıqni körüvden bolğan şikleri yoq hem hükmege zulmdan da qorqmaylar belki ol münāfiqlar zālimlerdür hāşıl

96.27 münāfiqlarıñ hüküm için resül allahğa baruvdan baş tartuvları 'ayb özlerinde bolduğı için yā ki hākim de

96.28 bolduğı için 'ayb hākimde bolğanda ol 'ayb muhaqqaq mı muṭtemel mi resül allahda her ikisiniñ boluv ihtimāli

96.29 yok çünkü resül allahniñ peygamberlik manşıbı hem ifrâṭ emînligi hükmdede orunda ‘ayb boluvdan men‘ kılatur

II / 97

97.1 kıṭ‘ā bes elbette münāfıqlarnıñ hüküm için resül allahğa baruvdan baş tartuvları özlerinde ‘ayb ve noqşan

97.2 boldıqı için bola (أَنَّمَا كَانَتْ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ) ançaq mü’minlerniñ sözi boldı (إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ) her

97.3 kayçan allahğa hem resüline ündeseler (لِيُخَيِّبَكُمْ بَيْنَهُمْ) allahniñ hem resüliniñ aralarında haqlıq birlen hüküm

97.4 kıluvı için (أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا) resül allahniñ sözini işitdik ve emrine boy şunduq diyü eytövləri

97.5 boldı ya‘nı başka söz eytmediler (وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) ve bu şıfatlı mü’minler mengülik ‘azābdan kıutuluvçılardur

97.6 ve mengülik sa‘ādetke irişüvçilerdür (وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ) ve kimdür allahğa hem allahniñ resüline itā‘ at kılsa

97.7 (وَيَخْشَى اللَّهَ وَيَتَّقَهُ) hem ötken günāhları üzerine allahdan kırksa ve kileçekde günāh kıluvda allahdan şaqlansa

97.8 (فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ) bes bu şıfatda bolğan ādemler mengülik sa‘ādetke irişüvçilerdür (وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَعْيُنِهِمْ) her

97.9 (أَيْمَانِهِمْ) ve münāfıqlar yemīnleriñ gāyesi birle allah birlen yemīn itdiler (لَنْ أَمْرَهُمْ لِيُخْرِجَنَّهُ) eger sin

97.10 ey muḥammed (‘ahm) bizge (münāfıqlarğa) şoğışka çığarğa kırksa çığarlar diyü ya‘nı münāfıqlar eger bizge muḥammed

97.11 (‘ahm) şoğışka çığarğa kırksa çığarmız diyü yemīn itdiler (قُلْ لَأَنْتُمْ سَوَاءٌ) eyt sin ey muḥammed (‘ahm) münāfıqlarğa

97.12 yalğanğa kısem itmeñiz (طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ) sizden istelmiş nerse ma‘rūf ve şer‘ī bolğan boy şunuvdur yemīn

97.13 hem nifâklık birlen boy şunuvni istelmiş tügildür (أَنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ) düristlikde allah (te'ālā) sizniñ

97.14 kılğan işiñizni zāhirmi hem bātmı bilgüçidür (قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ) eyt sin ey muḥammed

97.15 (‘ahm) münāfıqlarğa allahğa itā‘at kılıñız hem resülge itā‘at kılıñız (فَأَنْ تَوَلَّوْا) bes eger allahğa hem

97.16 resüline itā‘atden yüz döndürseñiz muḥammed (‘ahm)ge zarar kılımsız belki öziñizge zarar kılasız

97.17 (فَأَنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ) bes ançaq muḥammed (‘ahm)ge özine yüklengen nerse gine (resüllikni irişdürüv gine) vācibdür

97.18 (وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ) ve sizge de öziñizge yüklenilgen nerse (muḥammed ‘ahmniñ irişdürgen neresi) birlen ‘amel

97.19 itüv vācibdür (وَأَنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَكُوا) ve eger muḥammed ‘ahmge қоşқан ve ıtyğan neresinde boy şunsañız

97.20 ḥaḡğa könülürsiz (وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ) ve resül üzerine vācib tügildür meger açuq itüp allah қоşқан

97.21 nersenı irişdürüv vācibdür (وَعَبَّ اللَّهُ) allah va‘de kıldı (الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ)

97.22 sizden imān kitürgen ve izgü ‘amel kılğan ādemlerge (لَيَسْتَخْلَفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ) pādişāhlar taşarruf

97.23 kılğan kibi sizni kāfirler yirinde taşarruf kıluvçı itüp ve ḥalife itüp qaldurur ya‘nı qaldururmun diyü va‘de kıldı

97.24 (كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ) niteki bu mü‘minlerden ilk bolğan ādemlerni ḥalife ve mutaşarrıf itüp qaldurdı

97.25 niteki cebābire ornına mısır birlen şāmda benü isrā’ilni ḥalife itdi (وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمْ) daḡı imān

97.26 kitürüp de izgü ‘amel kılğan ādemler için dınlerini qararlandurur ya‘nı dınlerinde qoy ve şābit kıılır (الَّذِي)

97.27 (أَرْتَضَىٰ لَهُمْ) şundayım dīn kim ol dīn (islām dīni) alar için özi iḥtiyār kıldı
(وَلِيَدِلُّهُمْ مِّن بَعْدِ)

97.28 (خَوْفَهُمُ آمِنًا) daḡı īmān kitürüp de izgü ‘amel kılgan ādemlerniñ qorquları soñından tınçlıqğa ilendürür

97.29 resūl ekrem ve aṣḡāb-ı kirām mekkede on yıl müşriklerden qorqup turdılar soñra medīnege hicret

II / 98

98.1 kıldılar irte turganda qurallanganları kibi kiçke kirgende hem qurallanup kireler idi soñra

98.2 allahü te‘ālā va‘desine vefā’ kıldı bütün ‘arablerge gālib boldılar hem maşriq ve mağrib tarafındaḡı şehrlerini

98.3 islām ile müşerref itdiler bu āyetde resūl allahniñ nübüvvetiniñ şübütına delālet bar çünki gāybden bolgan

98.4 revişçe ḡaber birildi hem ḡulefā’-i rāşidinniñ ḡalifelikine de delil bar çünki ḡulefā’-i rāşidinden başkalar için

98.5 mev‘ūd birlen mev‘ūd ‘aleyh birge cıyulmadı (beyḡāvi) (يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا) miñe ‘ibādet kılganları

98.6 ve hiç nerseni ‘ibādetde şerik kıлмағанları ḡālde va‘de kıldı allah zıkr kılıngan va‘delerni (وَمِن)

98.7 (كُفْرًا بَعْدَ ذَلِكَ) ve kimdür bu va‘de soñında kāfir (mürted) bolsa yā ki küfrān ni‘met kılsa (فَأُولَٰئِكَ هُمُ)

98.8 (الْفَاسِقُونَ) bes bu ādemler fāşıqlardur çünki zāhir ‘alāmetler soñında mürted boldılar yā ki uluḡ ni‘metke

98.9 küfrān kıldılar (وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ) daḡı namāz oqunız hem zekevet biriñiz diyü eyt

98.10 (وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ) daḡı resūlge boy şunuñiz diyü eyt (لَعَلَّكُمْ تَرْجَعُونَ) rahmet kılinmış boluviñiz

- 98.11 için (لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا) ey muḥammed ‘ahm kāfir bolğan ādemlerni ḥesāb kıılma (مُعْجَزِينَ فِي الْأَرْضِ)
- 98.12 yirde allahnı özlerini helāk itüvden ‘āciz kııluvçılar diyü (وَمَا أُولَئِكَ إِلَّا فِي سَعْدٍ وَمَا أُولَئِكَ إِلَّا فِي النَّارِ) ve kāfirlerniñ baraçaq orunları
- 98.13 tamuğdur (وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ) ve ni yavız kıaytaçaq orundur ol tamuğ (بِأَيِّمَا النَّاسِ آمَنُوا) ey imān kıitürgen
- 98.14 ādemler (لَيْسْتَ أَذُنُكُمْ إِلَّا لِيَسْمَعُ مَا يَأْتِيهِمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ) oñ kollarıñız mālik bolğan nerseleriñiz (kıollar ve kıinizekleriñiz)
- 98.15 sizden ivleriñizge kıirerge izn istesün (وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ) dağı sizlerden bolğan iḥtilām
- 98.16 (bülüg) mertebesine irişmegen balalarıñız izin istesün (ثَلَاثَ مَرَّاتٍ) üç merıtebe (üç vaqtde) (مِنْ قَبْلِ)
- 98.17 (صَلَاةِ الْفَجْرِ) ırte namāzından ilk kıirgende çünkı yaqtan orunlardan turğan vaqt ve üstler açuq vaqt
- 98.18 hem kündigungi kıiyimleri kıye turğan vaqt bola (وَمِنْ تَضَعُونَ نِيَابَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ) dağı kündigungniñ
- 98.19 yarısından kıaylüle yuqusı için kıiyimleriñizi kıoyğan şalğan vaqtde kıirgende (وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ)
- 98.20 dağı yassı‘ namāzı řoñından kıirgende çünkı kıiyimlerden şorulğan vakt ve yorğanga uralğan vaqtde
- 98.21 (ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ) bu üç vaqt sizniñ için üç ‘avretdür ya‘nī üç vaqtde ‘avretleriñiznin örtülmegen
- 98.22 vaqtı bolduğından kıullarğa ve kıinizeklerle hem yaş balalarğa ivleriñizge iznsiz kıirüvleri dürist bolmas
- 98.23 bu āyet mümlükleriñi ve yaş balalarıñi ivge üç vaqtde izn şorap kıirüvi ḥaķında bu āyetniñ inüvine sebeb
- 98.24 resül ekrem bir ‘amr isimli enřāriniñ müdellic isimli ğulāmını öyle vaqtinde ḥazret-i ‘ömerni çağururğa yiberdi
- 98.25 ḥazret-i ‘ömer yuqlağan idi ve istey açılğan idi şundan řoñ ḥazret-i ‘ömer kıaşkı bu vaqtlarda izinsiz

98.26 kirüvden nehy āyeti kilse idi didi şundan şoñ bu āyet indi
(لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ)

98.27 bu üç vaqt şoñında sizniñ üzeriñizge hem kirüvçiler üzerine de günāh yoқdur
(طَوَافُونَ عَلَيْكُمْ) қullar

98.28 ve һidmetçiler sizniñ üzeriñizge tavāf қилувçılardur iv һidmeti içün (بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ)
ba' zıñız

98.29 ba' zıñız üzerine tavāf қилувçıdır (كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ) oşandaқ ya' nī bu beyān
қилuvı kibi

II / 99

99.1 allah sizge һükmlerni beyān қилur (وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) hem allah (te'ālā) һälleriñizni
bilgüçidür işinde

99.2 һikmet iyesidür (وَأِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْعِلْمَ) ve her қayқан һidmetçi āzād yaş balalar
belāgatke irişseler

99.3 (فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ) bes her vaқtde ivge kirgende izn istesünler bulardan
burun

99.4 bālīg bolған irler her vaқt izn istedüki kibi (كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ) oşandaқ ya' nī bu
beyān

99.5 қилuvı kibi allah sizge һükmlerni beyān қилur (وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) hem allah (te'ālā)
һälleriñizni bilgüçidür

99.6 işinde һikmet iyesidür (وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا) daһı һayz körüvden ve baladan
toқtaған

99.7 nikāһ ümīd itmey turған қарçıқлар (فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ) bes ol қарчықлар
üzerine

99.8 zāhir kiyimlerini қoyuvda zarar ve günāh yoқdur şal kibi ve kamzul kibi nerselerini
(غَيْرَ مَتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ)

99.9 yaşuruv birlen emr қilingan ziynetlerini izhār қılmaғанları һälde (وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ)
daһı zāhir

99.10 kiyimlerini koyuvdan ‘iffet istevleri qarçıqlar için izgürekdür (وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) dağı allahü te‘älā

99.11 qarçıqlarınñ sözlerini işitüvçidür maqşūdclarını bilgüçidür * şahābelerden ba‘zıları iki közi

99.12 za‘îf hem aqsaq dağı avrur ādem birlen birge aş aşamaylar idi şol haqda allahü te‘älā zıkr kılnaçaq

99.13 āyetni indürdi (لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ) iki közi za‘îf kişi üzerine günāh yoqdur (وَالأَعْلَى)

99.14 (وَالأَعْلَى الْمَرِيضُ حَرَجٌ) dağı avrur kişi üzerine günāh yoqdur (الأَعْرَجُ حَرَجٌ) dağı aqsaq kişi üzerine günāh yoqdur (وَالأَعْلَى الْمَرِيضُ حَرَجٌ) dağı avrur kişi

99.15 üzerine günāh yoqdur bes ni için bular birlen birge aşavdan tıyulasız (وَالأَعْلَى أَنْفُسُكُمْ) dağı öziñizge de

99.16 günāh yoqdur (أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ) balalarıñızınñ ivlerinden aşavıñız da çünki bala mülki ata mülki

99.17 hükminde (أَوْ بِيُوتِ آبَائِكُمْ) yā ki atalarıñızınñ ivlerinden aşavıñız da (أَوْ بِيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ) yā ki analarıñızınñ

99.18 ivlerinden aşavıñız da (أَوْ بِيُوتِ إِخْوَانِكُمْ) yā ki ir qardeşleriñizniñ ivlerinden aşavıñız da (أَوْ بِيُوتِ إِخْوَانِكُمْ)

99.19 yā ki kız qardeşleriñizniñ ivleriñizniñ ivlerinden aşavıñızda (أَوْ بِيُوتِ أَعْمَامِكُمْ) yā ki atalarıñız birlen bir toğma ir

99.20 qardeşleriñizniñ ivlerinden aşavıñız da (أَوْ بِيُوتِ عَمَّاتِكُمْ) yā ki atalarıñız birlen bir toğma kız

99.21 qardeşleriñizniñ ivlerinden aşavıñızda (أَوْ بِيُوتِ إِخْوَانِكُمْ) yā ki analarıñız birlen bir toğma ir

99.22 qardeşleriñizniñ ivlerinden aşavıñızda (أَوْ بِيُوتِ فِئَاتِكُمْ) yā ki analarıñız birlen bir toğma kız qardeşleriñizniñ

99.23 ivlerinden aşavıñızda (أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ) yā ki içkiçlerini mülklengen nerseñizden ya‘nı kol astıñızda

99.24 taşarrufiñızda bolğan ādemleriñ ivlerinden aşavıñızda vekiller ve kıllar kibi (أَوْ صَدِيقِكُمْ) yā ki dostlarıñızınñ

99.25 ivlerinden aşavıñızda (لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ) sizniñ üzeriñizge günāh yoqdur
(أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا)

99.26 cıyulğanıñız hālde yā ki taralğanıñız hālde aşavıñızda kenāneden ‘ömer ve oğlı leys balaları haqında ingen

99.27 alar irniñ yalgız ğına aşavını günāhdan şanaylar iken
(فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ) bes

99.28 her qaycan zıkr qılınğan ādemlerniñ ivlerine aşar içün kirseñiz öz cinsiñizden bolğan ol ivlerniñ

II / 100

100.1 ehllere selām biriñiz (تَعْبِيَةً مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مَبَارَكًا طَيِّبَةً) allahniñ huzürından şābit bolğan köp fā’ideli ve hoş

100.2 bolğan selām birlen selām biriñiz (كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ) oşandaq ya‘nī bu beyāni kibi sizniñ

100.3 içün hūkmlerini beyān qılır allah (te‘ālā) (لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ) ‘aqlıñızni yürütüp haqlıqni bilüviñiz içün

100.4 ançaq kāmil mü’minler (الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ) şundayın ādemlerdür allahğa hem allahniñ

100.5 resūline imān kitürdiler (وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ) ve her qaycan ol mü’minler halk cıyula turğan işde

100.6 peygamber birlen birge bolsalar cum‘a ve ‘ıyd ve şoğışlar ve müşāvereler kibi
(لَمْ يَنْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوا)

100.7 şorağanlarına peygamber yanından kitmesler (أَنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ) düristlikde şundayın ādemler sinden izn

100.8 isterler (أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ) bu sinden izn istegen ādemler şundayın ādemlerdür allahğa hem

100.9 allahniñ resûline imân kitürürler (فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكُمْ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ) bes her kaçan mü' minler ba' zı zarûr işleri

100.10 için sinden izn isteseler (فَأَذِّنِ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ) bes mü' minlerden tilegen âdemiñe izn bir bu âyetniñ zâhiri

100.11 birlen ba' zı aḥkâmniñ resûl allah re'yine tapşırılğanlığına istidlâl kılına (وَأَسْتَغْفِرُ لَهُمْ اللَّهُ) daḥı izn birgenniñ

100.12 şoñında izn şoravçılar için allahdan yarlıkamaq iste izn istevgüçe 'özü için bolsa da nev' -i

100.13 kuşur bolğanlığı için allahü te'ālā istiğfār birlen emr itdi (أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ) düristlikde allahü te'ālā

100.14 bendelerniñ kuşurlarnı yarlıkağucu hem raḥmet kıluvçıdur (لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ) aralarıñızda

100.15 peygamberniñ du'āsını (ündevini) kılmañız (كَلِمَاتٍ بَعْضُكُمْ بَعْضًا) ba' zıñızniñ ba' zıñızğa ündevi kibi

100.16 peygamberniñ ündevinden a'raız dürist tügil yā ki peygāmberge nidā' kıluvını ba' zıñızniñ ba' zıñızğa nidā'sı

100.17 kibi kılmañız ya'nı kışkurup nidā' kılmañız ve ismi birlen nidā' kılmañız belki inşāf birlen gine ey allahniñ

100.18 peygamberi yā ki ey allahniñ resûli diyü laqābı birlen nidā' kılmañız yā ki peygamberniñ sizge du'ā kıluvını

100.19 ba' zıñızniñ ba' zıñız üzerine du'ā kıluvı kibi kılmañız peygamberniñ du'ā'sı her vaqt maḳbûl (قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ)

100.20 taḥḳīḳ bilür allahü te'ālā (الَّذِينَ يَتَسَاءَلُونَ مِنْكُمْ لِأَدَاءِ) sizden ba' zıñız ba' zıñız birlen yaşringen ḥâlde

100.21 peygamber meclisinden az az çığup kitken âdemlerni (فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُغَالِقُونَ عَنْ أَمْرِهِ) bes resûl allahniñ

100.22 emrinden ḥilāflıq kıluvçılar şaḳlansun (أَنْ تَصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ) özlerine dünyāda belā' ve miḥnet irişüvden (وَأَنْ)

100.23 بِمَنِيهِمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ yā ki özlerine āhiredde rencitküçi ‘azāb irişüvden bu āyetden qarineden hālī

100.24 bolğan emirniñ vucüb içün boluvı biline çünki allahü te‘ālā dünyāda fitne āhiredde ‘azābdan ‘ibāret

100.25 bolğan қаtı va‘idni resül allahniñ emrine hilāflıķ kıluvçılarga vācib itdi bes mundan emr-i muṭlaqniñ

100.26 vucüb içün boluvı bilindi (إِلَّا لِلَّهِ) āgāh oluvıñız düristlikde allah içündür (مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ)

100.27 köklerde hem yirlerde bolğan nerseler (ثُمَّ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ) taḥkik allah siz anıñ üzerinde bolğan nerseni

100.28 bilür ya‘nī resüline muvāfaķat yā ki muḥālefetiñizni hem ihlāş yā ķi nifāķıñızni (وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ) daḥı

II / 101

101.1 ol allahğa қaytarılmıř bolğan künlerinde (فَتَذَكَّرُكُم بِمَا عَمَلْتُمْ) allah alarnıñ ‘amel қılğan nerseleri birlen

101.2 özlerine ḥaber birür (وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) ve allahü te‘ālā her nerseni bilgüçidür. nūr sūresiniñ

101.3 tercemesi tamām boldı.

- 101.4 yigirmi bişinçi süre furqan süresi mekkede ingen yitmiş yidi āyet
- 101.5 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm
- 101.6 (تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ) bendesi (muḥammed āleyhi's-selām) üzerine ḥaḳḳ birlen bāṭıl
- 101.7 arasını ayurğuçı qurānı indürgen allahniñ izgüliki köp boldı ve her nerse üzerine
- 101.8 artdı (لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا) qulı üzerine qurānı indürdi qulı muḥammed 'ahm yā ki qurān
- 101.9 bütün 'ālemni (ādemlerni cinlerni) qorqutuvçı bolsun içün (الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) qurānı
- 101.10 indürgen allah şundaym allahdur ol allahü te'ālā içündür köklerniñ ve yirlerniñ mülki (وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا)
- 101.11 daḡı ol allah bala tutmadı (وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ) daḡı ol allah içün bütün nersege ḥocalıqda
- 101.12 hiç ortaḡ zāt bolmadı (وَمَا خَلَقَ كُلُّ شَيْءٍ) daḡı her nerseni tilevi boyınça yaratdı (فَعَبَّرَهُ عَنَّا بَرًا)
- 101.13 bes her nerseni çiklemek birlen çikledi meşelā ādemni ḥāş maddelerden ve şüretlerden ve ma'lüm şekllerden
- 101.14 yaratdı hem ādemni 'ilm-i fehm fikr tedbīr içün ḥāzīr kıldı (وَأَتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً) müşrikler
- 101.15 allahdan başqa şundaym ma'būdlar tutdılar (لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا) ol ma'būdlar hiç nerseni ḥaḳḳ kılurğa
- 101.16 qādir bolmaslar (وَهُمْ يُخْلَقُونَ) ḥālbükim özleri ḥaḳḳ kılınmışlar (yoḡdan bar bolınmışlar)dur
- 101.17 (وَلَا يَمْلِكُونَ لِنَفْسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا) daḡı ol ma'būdlar özleri içün zārarını hem de fā'ideni mülk
- 101.18 lenmesler niçük 'ibādet kıluvçılarına fā'ide ve zarar tirsünler (وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا) daḡı
- 101.19 ol ma'būdlar öltürüvni ve tırgüzüvni hem ölgenniñ soñında qablerden tırgüzüvni de mālīk bolmaslar ya'nī

101.20 şırf ‘ācizlerdür bes niçük ma‘būd boluvğa şālih bolsunlar (وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا) dağı kâfir bolğan

101.21 ādemler eytdi (أَنْ هَذَا إِلَّا افْتِرَاءٌ) bu qurān tügildür meger muḥammed ‘ahm özi çığargan yalğandır

101.22 (وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ) dağı bu qurānı çığaruv üzerine muḥammed şal‘amge ikinci kavm (yehūdler)

101.23 yardım birdi ya‘nī yehūdler ötkendegi ümmetlerniñ haberlerini muḥammed ‘ahmge söylediler de özi ‘ibāret

101.24 yaşap qurānı çığardı didiler (فَقَتَبْنَا بِهَا الظَّالِمَ أَوْ زُورًا) bes taḥkik qurānı muḥammed ‘ahm özi yalğanlap

101.25 ikinci kavmniñ yardemi birlen çığardı diyüvçiler zulm birlen dağı yalğan birlen kildiler çünkü mu‘cize

101.26 bolğan qurānı yehūdler çöplengen diyüvleri zulm muḥammed ‘ahm allahğa iftirā’ kıldı diyüvleri yalğan

101.27 (وَقَالُوا السَّاطِرُ الْأُولَى) dağı bu kâfirler qurānı evvelgilerniñ yalğanlağan hikāyetleri didiler (اِتَّخَذْتُمَا)

101.28 yazdı ol hikāyetlerni muḥammed ‘ahm yā ki yazdurup aldı (فَهُنَّ تَمَلُّنَ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا) bes ol

II / 102

102.1 hikāyetler muḥammed ‘ahm üzerine hıfz kılsun için irtede hem kiçde oçulur didiler (قُلْ أَنْزَلَهُ النَّبِيُّ)

102.2 ey muḥammed ‘ahm bu kâfirlerge eyt sin qurānı şundayın allah indürdi (يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ)

102.3 ol allahü te‘ālā köklerde ve yirlerde bolğan yaşrin nerselerni bilür ve ol qurān sizni feşāḥati sebebli

102.4 ‘āciz kıldı hem keleşekdegi gayblerden haberlerni içine aldı bes niçük ol qurān evvelgilerniñ

102.5 yalğanlap yazğan hikāyetleri bolsun (أَنَّهُ كَانَ غُفُورًا رَحِيمًا) düristlikde ol allahü te‘ālā bendelerni yarlıkağuçı

- 102.6 hem alarğa raḥmet kıluvçı boldı şuniñ içün de bendelerden ‘azāb inüvge tiyüşli bolğan işler
- 102.7 şādir bolsa da ‘azabnı aşuqdurmas (وَقَالُوا مَا هَذَا الرَّسُولُ) daḡı kāfirler eytdiler bu min peyğambermen
- 102.8 dip zu‘m kılğan resūl (muḡammed ‘ahm)ge ni boldı (يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ) biz aşığan kibi aşay
- 102.9 ve biz ma‘işet istep bazarda yürüdükimiz kibi yürüy eger peyğamber bolsa idi anıñ ḡālī bizniñ ḡālimiz
- 102.10 kibi bolmas idi didiler (لَوْلَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مَلَكًا) kāşki muḡammed (‘ahm) üzerine ferişte indürülse idi
- 102.11 (فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا) bes ol ferişte muḡammed (‘ahm) birlen birge qorqutuvçı bolur idi bes ferişteniñ
- 102.12 muḡammed (‘ahm)nı taşdıq kıluvı sebebli bizge de muḡammed (‘ahm)niñ rastlığı ma‘lūm bolur idi (أَوْ يُبَلِّغُ إِلَيْهِ كَلِمَاتٍ)
- 102.13 yā ki kökden muḡammed (‘ahm)ge ḡazīne taşlanmış bolsa idi bes dünyāda ma‘işet ḡāşıl itüvge muḡtāc
- 102.14 bolmas idi (أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا) yā ki muḡammed (‘ahm) ge bir baqçe bolsa idi ol baqçeden
- 102.15 aşar idi başqa baqçe iyesi baylar aşaduğı kibi (وَقَالَ الظَّالِمُونَ) zulm kıluvçı kureyş kāfirleri eytdiler
- 102.16 mü‘minlerge (أَنْ تَتَّبِعُونَ الْأَرْجُلَ الْمُسْعُورَةَ) siz iyermeysiz meger siḡrlenmiş (siḡr sebebli ‘aqlı maḡlūb) irge gine
- 102.17 iyeresiz diyü (أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ) ey muḡammed (‘ahm) i‘tibār kılup qara siniñ içün niçük
- 102.18 meşeller (oḡşaşlar) beyān itdiler ya‘nī siniñ ḡaḡıñda nindeyin sözler ve nindeyin şıfatlar ḡāller
- 102.19 iftirā’ kıldılar (فَضَلُّوا فَذَلِيلًا يَسْتَنْطِيعُونَ سَبِيلًا) bes mekke kāfirleri ḡaḡq yoldan azdılar bes ḡaḡlıqğa
- 102.20 köndüre turğan yolnı ḡaparaḡa küçleri yitmes (تَبَارَكَ الَّذِي) şundayın allahnıñ izḡuligi köp

102.21 boldı (خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ) eger tilese ol allahü te‘ālā siniñ içün dünyāda qılır (أَنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ) kāfirler

102.22 eytken nerseden izgüregini likin siñe bireçekni āhıretke qaldurdı anıñ içün āhıret izgürekdür

102.23 (جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ) astlarından yılğalar (şular) ağa turğan baqçalar qılır (وَيُجْعَلُ لَكَ قُصُورًا)

102.24 dağı siniñ içün serāylar qılır (بَلْ كُنْتُمْ بِالسَّاعَةِ) belki kāfirler kıyāmetni yalğanga tutdılar

102.25 şunıñ içün de fikrleri dünyā nerse sine gine kısqartıldı hem allah huzürında hürmetli boluv māl birlen bola diyü

102.26 oyladılar şunār köre faqırlıgıñ içün siñe ta‘n kıldılar (وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كُتِبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا)

102.27 dağı biz kıyāmetni yalğanga tutқан ādemlerge kızdurulmuş tamuğni hāzirledük (إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ)

102.28 her qayçan kıyāmetni yalğanga tutқан ādemlerni yıraқ orundan oţ körse ya‘nı qarşı bolsa

102.29 qarağuçılarga körünürlik orunda bolsa (سَمِعُوا الْهَيْهَاتُغَيُّظًا وَزُفِيرًا) ol otnıñ qaynavını ve qatı

II / 103

103.1 tavışını işitürler (وَأَذِلُّوا لَهَا مَكَانًا ضَيِّقًا) ve her qayçan ol kıyāmetni yalğanga tutuvçılarnı oţdan

103.2 qar orunğa taşlanmış bolsalar (مَقْرِنِينَ) qollarını moyınlarına yaқın itüp boğazlangan

103.3 ları hālde (دَعَا هُنَالِكَ نُبُورًا) bu orunda helāklikni arzu qılurlar ya‘nı helāk bolsaқ idi diyü

103.4 tilerler hem ey bizniñ helāklikimiz diyü kıçqururlar (لَا تَتَّعُرُوا الْيَوْمَ بُورًا وَأَحَدًا) bu künde bir

103.5 helāklikni gine arzu qılmañız (وَأَدْعُوا بُورًا كَثِيرًا) ve köp helāklikni arzu qılıñız diyü eytür

103.6 çünkü sizniñ ‘azābıñız türli nev‘i her nev‘isi bir helāklik (قُلْ أَذْكَاءٌ شَرٌّ) eyt sin ey muḥammed (‘ahm)

103.7 kāfirlerge bu ‘azāb izgü mi (أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ) yā ki küfrden ve günāhlardan şaqlanğan

103.8 ādemler va‘de kıılınğan mengülik ucmaḡ izgü mi (أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ) ol mengülik ucmaḡ

103.9 küfrden ve günāhlardan şaqlanuvçı ādemler içün şevāb boldı hem qaytaçaq orun boldı (لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ)

103.10 (خَالِدِينَ) ol küfrden hem günāhlardan şaqlanuvçı ādemler içün cennetde mengü qalğanları ḡālde tilegen nerseleri

103.11 bardur (كُنْ عَلَى رَبِّكَ وَعَدًّا مَسْئُولًا) bu ucmaḡ ehlleri içün bolğan tilegen nerseleri rabbiñ üzerinde

103.12 şoraluvğa münāsib bolğan va‘de boldı (وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ) ve şol künde qabrlerinden qobarur allah (te‘ālā) kāfirlerni

103.13 (وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) daḡı allahdan başqağa ‘ibādet kıılğan nerselerini (şanemlerni yā ki feriştelerni)

103.14 ‘isā ‘ahmnı hem ‘üzeyr ‘ahmnı (فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ) minim bu qullarımını siz mi azdurdıñız

103.15 diyü eytürler allah (te‘ālā) ma‘būdlerge (أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ) yā ki bu qullarım özlerimi ḡaqq yoldan azdılar

103.16 (قَالُوا سُبْحَانَكَ) kāfirler tarafından ma‘būd bolğan zātlar özlerine eytilgen sözge ‘aceblenüp eytürler kāmil

103.17 pāklay birlen sini şeriklerden pāklaymız (مَا كُنْ يَنْبَغِي لَنَا) bizniñ içün dürist bolmadı (أَنْ نَتَّخِذَ)

103.18 (مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءٍ) sinden başqa işlerimizde taşarruf kıluvçını tutuvımız bes niçük biz başqalarğa bizni

103.19 işleriñizde taşarruf kıluvçı tutuvıñız diyü eyteyik (وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ) likin sin ey rabbimiz bu kāfirlerni

103.20 hem atalarını türli ni‘metler birlen fā’idelendürdiñ bes alar nefis arzularına çomdılar
(وَلَكِنْ مَنَعْتُهُمْ وَاَبَاءَهُمْ)

103.21 zikriñni unutğanlarına kadar ve tamām zikriñden gāfil bolğanlarına kadar
(وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا) dağı bular

103.22 helāk boluvçı qavm boldılar (فَقَدْ كَتَبْنَاكُمْ بِمَا تَقُولُونَ) allahü te‘ālā ğayrge ‘ibādet qıluvçı
kāfirlerge iltifāt

103.23 qılup eytdi taḥkik sizni ma‘būdleriñiz sizniñ özlerini ma‘būdler yā ki bizni alar
azdurdılar digen

103.24 söziñizde yalgānga tutdılar (فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا) bes ey ğayrge ‘ibādet qıluvçı
kāfirler

103.25 sizniñ öziñizden ‘azābnı döndürüvge de hem öziñizge yardım birüvge de küçiñiz
yitmes (وَمَنْ يَظْلَمْ)

103.26 (مَنْظُومٌ) ve ey ‘aqlı ve bālig bolğan ādemler sizden kimlerdür şirk sebepli zulm qılsa
(نَزَقَهُ عُنْدَ آبَا كَبِيرٍ)

103.27 ol zulm qıluvçıga uluğ bolğan ‘azābnı tatuturmız (وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ) ve ey
muḥammed (‘ahm)

103.28 biz sinden ilk peyğamberlerden yibermedük (إِلَّا أَنَّهُمْ) meger yiberdük ise düristlikde
ol peyğamberler (لِيَأْكُلُوا مِنَ الطَّعَامِ)

II / 104

104.1 (وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ) elbette ta‘ām aşar boldılar hem ḥātunları için bazarlarda yürür
boldılar allahü te‘ālāniñ

104.2 bu sözi kāfirlerniñ bu resül muḥammed ‘ahmge ni boldı bizniñ kibi ta‘ām aşay ve
bizniñ kibi bazarda yürüy

104.3 digen sözlerine cevāb ya‘nī ta‘ām aşav ḥācet için bazarğa yürüv peyğamberlikge
münāfi tügil (وَجَعَلْنَا)

104.4 (بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً) dağı sizniñ ba‘ziñizni ba‘ziñizga fitne qıldıq ya‘nī baylarını faqirlerge
peyğamber yiberilgen

- 104.5 kavmi peygamberlerge fitne kılduk (أَتَصْبِرُونَ) bu fitnege şabrlık kılursız mı yā ki yok mı şabrlık kılsañız
- 104.6 ecr birilür şabrlık kılmasıñız kıyğıñızñı artdurulur (وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا) ve ey muḥammed ‘ahm rabbiñ şabr
- 104.7 kıluvçını körüvçi boldı on sigizinçi cüz’niñ tercemesi tamām boldı (وَقَالَ الَّذِينَ)
- 104.8 (لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا) daḡı bizge yoluquvñı ümüd itmegen ādemler eytdiler ya‘nī inkār eytävçiler
- 104.9 (لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْمَلَائِكَةَ) bizniñ üzerimizge feriştelere indürilmiş bolsaçı ol feriştelere muḥammed ‘ahmniñ
- 104.10 rast peygāmver boluvı birlen birge ḡaber birürler idi (أَوْتَرَىٰ رَبَّنَا) yā ki rabbimizni körsek idi rabbimiz
- 104.11 bizge muḥammed ‘ahmge iyeriñiz diyü emr kılsa idi (لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنفُسِهِمْ) taḡkık bu sözni eytävçi
- 104.12 kāfirler öz şā’larında tekebbürlendiler (وَعَتَوْا عَنْنَا كَمِيرًا) daḡı zālimde uluḡ ötöv birlen çikden ötdiler
- 104.13 (يَوْمَ تَرَوُنَّ الْمَلَائِكَةَ) ey muḥammed ‘ahm şol küñni zıkr kııl kāfirler ol küñde ölüm yā ki feriştelere körürler
- 104.14 (لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ) feriştelere körgen küñde kāfirler için süyünç ḡaber yokdur (وَيَقُولُونَ حَسْرًا مَّجْرُورًا)
- 104.15 hem kāfirlerge bu vaḡtde feriştelere eytürler sizge süyünç ḡarām kılinmış ḡarāmdur diyü (وَقَدْ ضَلَّآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ)
- 104.16 daḡı kāfirlerniñ dünyāda vaḡt kılgān izgü işlerden bolḡan işlerine kıasd kılduk (فَجَعَلْنَا هَهُنَا مَنشُورًا)
- 104.17 bes dünyāda vaḡt kılgān izgüliklerini kıyaş yakıtılıḡında terezeden yakıtılıḡında oḡşap çıkḡan nerse kibi
- 104.18 kılduk ya‘nī bātil ve fā’idesiz itdük (أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ) kıyāmet küñinde ucmaḡ iyeleri
- 104.19 (وَأَحْسَنُ مَقِيلًا) daḡı raḡatlanur için kıytaçak (مُسْتَقَرًّا)
- 104.20 orun yüzünden körkemrekdür ya‘nī hemişe tura turḡan orunları izgüdür hem ba‘zı vaḡt istirāḡat
- 104.21 itüp tura turḡan orunları körkemdür (وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ) ve ey muḥammed ‘ahm şol küñni
- 104.22 isiñe tüşür ol küñde bulut çıḡuv sebebli kök yarulur (وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا) daḡı feriştelere indürmek

- 104.23 birlen indürölür (الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْعَقُّ لِلرَّحْمَنِ) kıyāmet küninde hocalık allahğa ğına sābitdür başqa kişiniñ
- 104.24 mülki bāıldur (وَكُلَّ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا) bu kıyāmet küni kâfirler için bik қаtı kün boldı
- 104.25 (وَيَوْمَ يَعْصِي الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ) ve ey muħammed (‘ahm) şol künni isiñe tüşür ol künde ğāyet ħasretinden
- 104.26 ve açuvından kâfir ādem iki qolunı tüşler ya‘nı bik ħasretlenür ve ğāyet açuvlanur
(يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ)
- 104.27 (مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا) eytür ol kâfir kâşki min ħaqq yolnı resül (muħammed ‘ahm) birlen birge tutqan bolsamçı diyü
- 104.28 (يَا وَيْلَتَنَا لَيْتَنِي لَمْ اتَّخَذْ فَلَانًا خَلِيلًا) ni ökünçdür miñe kâşki min filānnı (azduruvcını) dost tutqan

II / 105

- 105.1 bolmasam idi (لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ) taħkik mini dost tutqan zātım allahnıñ zikrinden yā ki qurāndan
- 105.2 azdurdı (بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي) ol zikr miñe kilgenniñ şoñında (وَكُلَّ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خُدُولًا) daħı
- 105.3 şeytān ādem için dost bolğan şoñında taşlay turğan dostı boldı (وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ) daħı
- 105.4 resül (muħammed ‘ahm) dünyāda eytdi ey rabbim (أَنْ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا) düristlikde minim qavmim
- 105.5 (kureyşler) bu qurānnı qoyulmuş ve taşlanmış tutdılar
(وَكُنَّا لَكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ)
- 105.6 oşandaq ya‘nı siñe kılduğımız kibi her bir peygamber için kâfirlerden düşmān kılduq alar şabr itdügi kibi
- 105.7 sin de şabr it (وَكَمْ ، بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا) daħı sini kâfirlerden oç aluv yolına köndürüv yüzünden
- 105.8 hem siñe yardım birüv yüzünden rabbiñ yiter (وَقَالَ الْفٰئِبِنَ كَفَرُوا) daħı kâfir bolğan ādemler eytdi (لَوْلَا)
- 105.9 (سُورَةٌ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمَلَةٌ وَاحِدَةٌ) muħammed (‘ahm) üzerine qurān bir yolu indürölseçi niteki zebür tevrāt
- 105.10 incil bir yolu indürölde diyü (كُنَّا لَكَ لِنَتَّبِعَ بِهِ فُؤَادَكَ) allahü te‘ālā eyte biz oşandaq indürdük ya‘nı
- 105.11 qurānnı ayurup ayurup indürdük bir yolu indürmedük ayurup indürüv sebebli qurānnı ħıfz qıluvğa
- 105.12 qalbiñni berkitüv için (وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا) daħı qurānnı siniñ üzeriñe az az itüp oquduq yā ki āyet

- 105.13 şoñında āyet itüp taqđir itdük (وَلَا يُاتُونَكَ بِمَثَلٍ) dağı kāfirler siñe sū'āllarından 'acib bolğan
- 105.14 sū'ālnı kitürmesler (الْأَجْمِنَاكَ بِالْحَقِّ) meger bāṭıl sū'āllarından 'acib şū'ālnı kitürseler biz ol
- 105.15 sū'ālnı yibere turğan haqlıknı kitürürmiz siñe (وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا) dağı alarnıñ sū'ālından ma' nā yüzünden
- 105.16 körkemrek ni kitürürmiz (الَّذِينَ يُعَشِّرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ) şundayın ādemler (müşrikler) cehennem şarı
- 105.17 yüzleri üzerine qobarılmış bolurlar (أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا) ol şıfatdağı ādemler orun yüzünden
- 105.18 yavızraqlardur ve yol yüzünden azğunraqlardur (وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ) ve taḥkik biz mūsāğa kitābnı
- 105.19 (tevrātı) birdük (وَجَعَلْنَاهُمْ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيْرًا) dağı mūsā birlen birge qardaşı hārūnnı vezir
- 105.20 (yardemçi) kılduk (فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا) bes mūsā birlen hārūnga eytdük biz
- 105.21 bizniñ āyetlerimizni yalğanğa tutқан qavmge (fir'avun birlen qavmine) bariñiz ve korkıtuñiz (فَقَمَرْنَا لَهُمْ نَارًا تَلْمِيزًا)
- 105.22 bes ol qavm mūsā birlen hārūnnı yalğanğa tutdılar da bes biz alarnı 'aceb bolğan helāk kıluv birlen
- 105.23 helāk kılduk (وَقَوْمِ نُوحٍ) dağı nūḥ 'ahm qavmini helāk kılduk (أَمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ) peygamberlerni yalğanğa
- 105.24 tutқанları zamānda ya'nī nūḥ hem idrīs ve şis 'aleyhi's-selāmlarnı) yalğanğa tutdılar yā ki bir peygamberni
- 105.25 yalğanğa tutuv bütin peygamberni yalğanğa tutuv ḥükminde (أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً) nūḥ qavmini şuğa
- 105.26 garq itdük hem ādemlerge 'ibret kılduk (وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا) dağı peygamberlerni yalğanğa
- 105.27 tutuv sebebli zulm kıluvçı qavmge rencitüvçi 'azābnı ḥāzirledük (وَعَادًا وَنُوحًا وَصَالِحًا) dağı 'ād
- 105.28 qavmini hem şemūd qavmini hem qayı tiresinde şanemlerge 'ibādet kıluvçı şu' ayyib 'ahm qavmini helāk itdük

II / 106

106.1 (وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا) dağı bu zikr kılingan qavmler arasında bolğan köp zamān ehllerni helāk

106.2 kılduk miqdārını ançaq cenāb-ı ḥaqq özi gine bilür (وَكَلَّا ضَرَبْنَاهُ الْأَمْثَالَ) ve her birisi içün evvelgilerniñ

- 106.3 kışşalarından ‘acīb kışşalar beyān itdük (وَكُلًّا تَبْرُنَا تَتَّبِيرًا) ve her birisini kāmīl helāk itüv birlen helāk
- 106.4 kılduğ (وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي) ve taḥkik mekke kāfirleri şundayın ḳaryege (sedüm) ḳaryesine kildiler
- 106.5 ol ḳarye ehline yavızlık yağmurını (taşları) yağduruldu ya‘nī ḳureyşler şāmğa (أَمْطَرْتُ مَطَرًا سَوِيًّا)
- 106.6 sevda ḳılurğa barganda bu taş birlen helāk ḳılıngan ḳaryeden köp mertebe ötüp kitdiler (أَقْلَمُ)
- 106.7 bes bu helāk ḳılıngan ḳaryeni körmediler mü elbette körseler i‘tibār ḳılıp imāngā (يَكُونُوا يَرَوْنَهَا)
- 106.8 kilürler idi (بَلْ كَانُوا الْأَيْرَ جُورًا نَشُورًا) belki bu mekke kāfirleri ḳabirlerden ḳobarılıvını ümīd itmey turğan
- 106.9 ve inkār ite turğan ḳavm boldılar şuniñ içün körüvlerinden fā’idelene almadılar (وَإِذَا رَأَوْكَ أَنْ)
- 106.10 ey muḥammed ‘ahm ve her ḳayḳan mekke kāfirleri sini körseler sini tutmaslar meger (يَتَخَفُونَكَ إِلَّا هَرُونَ)
- 106.11 maşhara itüp tutarlar (أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا) allah resül (peygamber) itüp yibergen kişi şol kişi mi
- 106.12 diyü eytürler (أَنْ كَادَ لِيُضِلَّنَا عَنْ آلِهَتِنَا) düristlikde ol muḥammed ‘ahm bizni ma‘būdlarımızıñ ‘ibādetinden azduruvğa
- 106.13 ve döndürüvge yakın boldı (لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا) ol ma‘būdlarımızıñ ‘ibādeti üzerine şabrimız ve niḳ tutunuvımız
- 106.14 bolmasa elbette bizni ma‘būdlarımızıñ ‘ibādetinden döndürür idi diyü eytürler (وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ هَيْنَ يَرُونَ)
- 106.15 ve tiz bilürler mekke kāfirleri āḫiret ‘azābını kördükleri vaḳtde (مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا) ḥaḳḳ yol yüzünden
- 106.16 adaşḳuçıraḳ ādemni ya‘nī mü’minler mi ḥaḳḳ yoldan adaşuvçı yā ki özlari mi şuni tiz bilürler
- 106.17 ey muḥammed ‘ahm ma‘būdını nefsi arzu ḳılıngan nerse itüp tutḳan ādemden ḥaber (أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ اللَّهُ هَوَاهُ)
- 106.18 bir miñe (أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا) sin mi ol kişi üzerine vekil bolursun ya‘nī nefsi arzu
- 106.19 ḳılıngan nersesine ‘ibādet ḳılıvından şaḳlavda sin mi taşarruf ḳılıvı (أَمْ تَحْسَبُ) belki ḥesāb ḳılasun mı
- 106.20 sin (أَنْ أَكْثَرُهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ) düristlikde kāfirleriñ köbisi ḥaḳḳ sözni işiteler yā ki āyetleriñi
- 106.21 bileler diyü şuniñ içün alarıñ imānını ḫama‘ ḳılasun mı (أَنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ) ol kāfirler tügildür meger

- 106.22 dört ayaklı hayvân kibilerdür (بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا) belki ol kâfirler yol yüzünden dört ayaklı
- 106.23 hayvânlardan da azgunraqdur çünkü dört ayaklı hayvân da özi için fâ'ideli bolğan nerseni istey
- 106.24 ve zararlı nerseden şaklana hem özine izgülik kılgan âdemni yavızlık kılgan âdemden ayura ammâ mekke
- 106.25 kâfirleri rablerine boy şunmaylar hem rableriniñ izgülikini şeyfânnıñ yavızlığından ayurmaylar hem iñ
- 106.26 uluğ fâ'ide bolğan şevâbnı istemeyler hem iñ қаtı zarar bolğan 'azâbdan şaklanmaylar yine de hayvânlar
- 106.27 haqnı i'tikâd kılmaganları ve izgülikni kesb itmedükleri kibi bâtılını da i'tikâd kılmadılar hem
- 106.28 yavızlıqnı da kesb itmediler yine de hayvânlarınñ nâdânlığı hiç kimge zarar itmey ammâ bu kâfirleriniñ
- 106.29 nâdânlığı fitnege sebep hem âdemleriñ haqdan tıyuvğa bâ'ış yine de hayvânlarda kemâletni kesb itüvge

II / 107

- 107.1 kudret bolmaduğı için alar da gayb bolmay bes şol vechelerden mekke kâfirleri ve oşandaқ başқaları
- 107.2 dört ayaklı hayvânlardan da azgunraq bolalar (أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظَّلَّ) ey muhammed ('ahm) rabbiñniñ
- 107.3 şa'yına қaramaysun mı niçük rabbiñ kölegeni şozdı ya'nı töşedi tañ toğandan қуyaş toğанға қadar
- 107.4 bütün yir yüzünü қaplap алған kölege murâd digenler (وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلْنَاهُ سَاكِنًا) ve eger rabbiñ tilese
- 107.5 idi ol kölegeni hemişe қılır idi ya'nı қуyaş қıғuv birlen de yitmey turğan iter idi (ثُمَّ جَعَلْنَا)
- 107.6 (الشمسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا) muniñ şonında қуyaşnı ol kölege üzerine delil қıldıқ çünkü kölege қуyaş sebebli
- 107.7 biline қуyaş bolmasa bilinmes idi mundan her nerse öziniñ zıddı birlen bilinüvi fehmlene (ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا)
- 107.8 muniñ şonında ol şozulğan kölegeni az az aluv birlen tilegen ornımızға aldұқ (وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُم)
- 107.9 (الَّذِينَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ) ve ol allah şundayın allahdur sizniñ için kiçni kiyim kibi örtküçi қıldı (وَالنَّوْمِ سُبَاتًا)
- 107.10 (وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا) dağı yuқunı tenleriñiz için raқat қıldı hem күndizni saқılmaq iyesi қıldı
- 107.11 haқ күndizde ma'ışet ister için saқılır * allahü te'âlâ şonıñ hadd-i zâtında pāk bolup hem başқа nerselerni

107.12 pāklavçı boluvı haqında zıkr kılınaçaq āyetni indürdi (وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ) ve ol allah şundayın

107.13 allahdur cillerni yiberdi (بَشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ) rahmeti aldında (ya'nī yağmur kılür aldından) süyünç

107.14 birüvçi itüp (وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا) dağı biz kökden pāklavçı şunu indürdük
لِنُنْعِيَ بِهِ

107.15 (بَلَدًا مَيِّمًا) ol şu birlen ölgen şehri ölenler çıgaruv sebebli tırgüzüvimiz için (وَنُسْقِيهِم مِمَّا خَلَقْنَا) dağı

107.16 ol şunu yaratқан nerselerimizden şugaruvımız için (أَنْعَامًا وَأَنْسَاءً كَثِيرًا) dört ayaklı hayvānlarga

107.17 hem köp ādemlerge qarye ve şehir halkı yılğalar ve şulı çuqurlar yanında turduqları için yağmursız da

107.18 özlerini şugarurlar şuniñ için de allahü te'ālā köp ādemlerni didi
وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لَهُمْ لِيُنَكَّرُوا

107.19 ve taħkik ādemler arasında bu sözni (buluğ yaratuv yağmurnı indürüv sözini) qurānda ve başqa kitāblarda

107.20 qat qat beyān kılduğ ādemler fikr ve i'tibār kılsunlar ve allahniñ ni' metiniñ haqqını tanusunlar için

107.21 (فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا) bes ādemlerniñ köpisi baş tartdı meger küfrān ni' met kıluvdan

107.22 başın tartmadı (وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا) ve eger tilesek idi her qaryege bildürüp korkutuvçı

107.23 peygamberni yiberür idük (فَلَا تُطِعِ الكَافِرِينَ) bes ey muħammed 'ahm kāfirlerge boy şunma (وَأَهْلُهُمْ بِهِمَادًا)

107.24 (كَبِيرًا) dağı kāfirlerge qurān birlen uluğ şoğış birlen şoğış kııl çünkü za'if 'aqlı ādemlerge delil birlen

107.25 şoğış kıluv düşmānlarga kılıç birlen şoğış kıluvdan uluğraq (وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ) ve ol allah

107.26 şundayın alladur iki tutaş bolğan diñgizni ayurdu ya'nī birisiniñ şuvını ikinçisine қоşmadı

107.27 (هَذَا عَذْبٌ فُراتٌ) ol iki diñgizniñ birisi taḥlı şulıdur (وهَذَا مِلْحٌ أُجَاحٌ) ve ikinçisi tuzlı açı

107.28 şulıdur (وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَجِجْرًا مَحْجُورًا) ve bu iki diñgiz arasında perde kıluvı hem közler

107.29 körüdven tıyılmış bolğan setr kıldı (وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا) ve ol şundayın allahdur

- 108.1 şudan (nuṭfeden) ādemni yaratdı (فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصُورًا) bes ādemni iki kısım kıldı birisi şol
- 108.2 neseb iyesi bolğan irler kıldı meşelā filān oğlu filān yā ki filān kıızı filāne diyü irlerge nisbet
- 108.3 birle dağı yaqınlıq iyesi bolğan ḥatunlar kıldı ya‘nī alarnı irge birüp qarābet-i siḥriye ḥāşıl
- 108.4 kılına ḥāşıl ir birlen ḥatun itüp yaratdı (وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا) dağı rabbiñ her nersege küçi yitküçi
- 108.5 boldı (وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ) dağı müşrikler allahdan başqa şol nerselerge ‘ibādet kıılurlar (لَا يَنْفَعُهُمْ)
- 108.6 ol nerseler ‘ibādet kıluvçılarga fā‘ide de birmesler hem zarar da birmesler (وَلَا يَضُرُّهُمْ) (وَكَانَ الْكَافِرُ)
- 108.7 dağı kāfir öziniñ rabbisiniñ günāh kıluv üzerine yardım birüvçi boldı yā ki rabbisine küfr (عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا)
- 108.8 sebebli düşmānlıq üzerine şeytānga yardım birüvçi boldı (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا) ve ey muḥammed ‘ahm
- 108.9 biz sini yibermedük meger mü‘minlerge süyünç birüvçi ve kāfirlerni qorqutuvçı itüp yiberdük (قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ)
- 108.10 eyt sin ey muḥammed ‘ahm resüllikni irişdürüv üzerine (dīn üyretüv üzerine) (عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ)
- 108.11 sizden yal şoramaym (أَلَا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا) meger rabbisine imān ve ‘ibādet sebebli yaqın
- 108.12 boluvğa yol tutuvnı tilegen kişi ecrini kıılır bu işni kıluv maqşūd bolduğundan ecr birlen
- 108.13 şüretlengen yā ki bik mālunı şarf kıluv birlen rabbisine yol tutdı tilegen kişi kılsun ma‘nāsında
- 108.14 dağı ey muḥammed (‘ahm) ölüm şıfatı bolmağan hemişe tirük bolğan (وَتَرَكْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ لَابُوتَ)
- 108.15 allahğa işleriñni tapşır (وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ) dağı rabbiñe körkem şıfatlar birlen şenā’ itkeniñ ḥālde rabbiñni
- 108.16 noqşan şıfatlardan yıraқ kııl (وَكُفِيَ بِهِ بُدُوبَ عِبَادِهِ خَيْرًا) bendeleriniñ günāhlarını bilüv yüzünden
- 108.17 allah kifāye kıılır (الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ) şundayın allahdur köklerni hem yirlerni yaratdı (وَمَا)
- 108.18 dağı kökler birlen yirler arasında bolğan nerselerni yaratdı (فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ) altı künde (تَمَّ اسْتَوَىٰ)

108.19 (الرَّحْمَنُ فَسُئِلَ بِهِ خَبِيرًا) ol muniñ şoñında ‘arşı üzerine gālib (üstün) boldı (عَلَى الْعَرْشِ) ol allahü

108.20 te‘ālā her bir maḥlūkka raḥmet kıluvçıdır ol allahniñ raḥmet kıluvçı boluvını ‘ālim ādemden şora ol allahniñ

108.21 raḥmetinden siñe ḥaber birür (وَأَذًا قَبْلُ لَهُمْ أَسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ*) ve her ḳayçan müşrikler raḥmet kıluvçı allahğa

108.22 secde kıılıñız diyü eytilse (قَالُوا) müşrikler eytdiler (وَمَا الرَّحْمَنُ) raḥman ni nerse biz anı bilmeyimiz bilsek

108.23 secde kıılır idük (أَنَسَجِدُ لِمَا تُمُرُّنَا) siniñ (muḥammed ‘ahmniñ) secde kıılıñız diyü emr kılgan nerseñe secde

108.24 kıılırmız mu bilmeyinçe gine (وَرَأَدُهُمْ نَفُورًا*) ve müşriklerge allahğa secde kıluv birlen emr imāndan ḳaçuvlarını

108.25 artdurdı (تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا) kökde on iki seyr kıla turğan yıldızlarınıñ menzillerini

108.26 ḥalk itken allah uluğ boldı (وَجَعَلَ فِيهَا سُرَّاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا) daḥı kökde çerāğ (ḳuyayş) hem nūrlanduruvçı

108.27 ay ḥalk itdi (وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ حُلُقًا) ve ol allah şundayın allahdur kiç birlen kündizni

108.28 birisi ornına birisini turuvçı itüp yaratdı yā ki bir artından birisi kiluvçı itüp yaratdı

لَمَّا

II / 109

109.1 (أَوْ أَرَادَ شُكْرًا) yā ki allahniñ ni‘metlerinde fikr kıluvni tilegen kişi için (أَرَادَ أَنْ يَنْتَكِرَ) ol allahniñ

109.2 ni‘metlerine şükr kıluvni tilegen kişi için (وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ) ol allahniñ şundayın kılları (يَمْشُونَ)

109.3 (عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا) ol kıllar yir üzerinde vaḳār ve töbençilik birlen yürürler (وَأَذًا خَاطِبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا)

109.4 (سَلَامًا) ve her ḳayçan ol kıllarğa nādānlar mekrūḥ bolğan söz birlen ḥiṭāb kılsalar ya‘nī yaramaz

109.5 söz birlen ündeşseler sizden bizge selāmetlik bolsun ve sizni ṭaşlav bolsun diyü eytürler (وَالَّذِينَ)

109.6 daḥı allahniñ şundayın kılları (يَمِينُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا) rableriniñ rızālığı için secde kılganları

- 109.7 ve oyağ turğanları hâlde küçlerler ya‘nî kiç ötkerürler (وَالَّذِينَ) dağı allahniñ şundayın kulları
- 109.8 (رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ) eytürler (يَقُولُونَ) ey rabbimiz bizden cehennem ‘azābını döndür
(إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ
- 109.9 (أَنْهَا سَاءَتْ) düristlikde cehennem yavız boldı (عَرَامًا) düristlikde cehennemniñ ‘azābı boldı
- 109.10 (وَالَّذِينَ) dağı allahniñ şundayın kararlına turğan ve tura turğan orun boluv yüzünden (مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا)
- 109.11 (أِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا) her kaççan mällarını şarf itseler comartlık cigitden
- 109.12 ötüp isrāf kılmadılar dağı saran ādem ıarlık kılgan kibi ıarlık da kılmadılar ba‘zılar isrāf harāmğa
- 109.13 (وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا) şarf itüv saranlık vecbini ııyuv didiler ve bu ādemlerniñ māl şarf itüvleri
- 109.14 (وَالَّذِينَ) dağı allahniñ şundayın kulları isrāf birlen saranlık kıluvniñ ortasında boldı (لَا يَنْدَعُرُونَ)
- 109.15 (مَعَ اللَّهِ الْمَا آخِرَ) allah birlen birge ikinçi ma‘būdını ündemesler ya‘nî ‘ibādetde allahğa hiç nerseni şerik
- 109.16 (وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ) dağı allahü te‘ālā öltürüvni harām kılgan nefsnı öltürmesler
- 109.17 (الْأَبَالِحَ) meger haqq sebebli gine öltürürler meşelā kışāş içün yā ki zinā kılgan bolsa rabbim içün
- 109.18 (وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا) dağı zinā da kılmalar (وَلَا يَزْنُونَ) ve kimdür bu zıkr
- 109.19 (بِضَاعِي آلِ الْعَنَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) kıılınğan kabāhat ve harām işlerni kılsa ol kişi köp günāhlarğa yoluğur
- 109.20 (وَيَخْلَبُ فِيهِ مَهَاتَا) dağı ğor bolğan kıyāmet küninde ol kişige ‘azābını iki ülüş kıılınur (وَيَخْلَبُ فِيهِ مَهَاتَا) hâlde
- 109.21 (الْأَمِنْ تَابَ وَأَمِنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا) ‘azābda mengü qalur meger günāhğa yoluğmas hem kıyāmet küninde
- 109.22 (بِضَاعِي آلِ الْعَنَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) iki ülüş ‘azāb bolmas dağı ‘azābda mengü qalmas hem başka günāhlarından şirkden tevbe itüp de muħammed
- 109.23 (فَأَوْلِيكَ) aleyhi’s-selāmge imān kitürgen kişi dağı tevbesi soñında izgü ‘amel kılgan kişi (فَأَوْلِيكَ) bes tevbe kıılup da
- 109.24 (يَسْأَلُ اللَّهُ سَمَاتَهُمْ حَسَنَاتٍ) izgü ‘amel kılgan kişiler (يَسْأَلُ اللَّهُ سَمَاتَهُمْ حَسَنَاتٍ) allah ol kişilerniñ yavızlıklarını izgülikler

- 109.25 birlen almaşdurur (وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا) dağı allahü te'ālā bendeleriniñ günāhlarını yarlıkağucu hem raḥmet
- 109.26 kıluvçı boldı (وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا) ve kimdür günāhlardan tevbe kılsa ve izgü 'amel kılsa (فَاتَهُ)
- 109.27 (يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا) bes düristlikde ol kişi günāhlarını örtküçi ve şevābnı ḥāşıl itüvçi ve allah
- 109.28 ḥuzūrında rızā' bolınmış ḳaytuv birlen allahğa ḳaytuvçı bolur (وَالَّذِينَ) dağı allahniñ şundayın ḳulları (لَا يَشْكُرُونَ)
-
- 109.29 2) ḳurānda fiğerlerde "ha"sı sözula turğan (fiğ) oşbu fiğdür muşahḫiği .ş.ğ.

II / 110

- 110.1 (الزُّورُ) yalğan şehādet birnesler yā ki yalğançılar meclisine ḥāzir bolmaslar (وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ) ve her
- 110.2 ḳayçan fā'idesiz söz ehli yanından ötseler (مَرُّوا كِرَامًا) özlerini ḥürmetlegenleri ḥālde fā'ideli söz
- 110.3 söylevçilerden yüzü döndürüp öterler ya'nī alarnıñ fā'idesi bolmağan sözlerine ḳatnaşmaslar (وَالَّذِينَ)
- 110.4 dağı allahniñ şundayın ḳulları (إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ) her ḳayçan rableriniñ āyetleri birlen va'azlansalar
- 110.5 (لَمْ يَخْرُوْا عَلَيْهَا ضُمًّا وَعَمِيَانًا) ol āyetler üzerine çoḳrak ve şoḳır bolğanları ḥālde tüşmediler belki ol
- 110.6 āyetlerni iḥlāş birlen işitkenleri ve körgenleri ḥālde tüşdiler ya'nī ḳurān āyetleri birlen va'azlansalar
- 110.7 gāyet iḥlāşları birlen işitürge ve bilürge turuşdılar (وَالَّذِينَ) dağı allahniñ şundayın ḳulları (يَقُولُونَ)
- 110.8 eytürler (رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا) ey rabbimiz bizge hibe kııl ḥatunlarımızdan (وَذُرِّيَّاتِنَا) dağı
- 110.9 balalarımızdan (قَرَّةَ أَعْيُنٍ) köz nūrlarını ya'nī ḥatunlarımızdan ve balalarımızdan közlerimiz rāvşānlana
- 110.10 turğan ve köñillerimiz nūrlana turğan izgü bolğanlarını hibe kııl çünki bendeniñ ehli beyti özi kibi
- 110.11 yaḫşı bolsa elbette ol bendeniñ köñli ḥoş bola (وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا) dağı bizni küfrden

110.12 ve günâhlardan şaklanuvçılar için dînde imâm kıll¹ ya' nî dîn işinde ve başka izgü işlerde iyerilmiş

110.13 âdem kıll (أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا) bu körkem şıfatdağı âdemlerge 'ibâdetlerge şabr itüvleri

110.14 sebebli ucmağ çarlaqları birlen cezâ' birlür (وَيُلْقَوْنَ فِيهَا تَعِيَّةً وَسَلَامًا) dağı bu şıfatlı âdemler

110.15 ucmağ çarlaqlarında ferîşteler tarafından rāhat 'ömr sürüv birlen hem selâmetlik birlen du' â'ğa yolukurlar

110.16 ya' nî ferîşteler şulay du' â' kıllurlar (خَالِدِينَ فِيهَا) ol çarlaqlarda mengü kalğanları hâlde ya' nî

110.17 ašlā ölmesler hem ol çarlaqlardan çıkmaslar (حَسَنٌ مِّسْتَقْرَأٌ وَمُقَامًا) qararlanaçağ ve turaçağ bolğan

110.18 orun boluv yüzünden ni 'aceb körkem boldı ol çarlaqlar (قُلْ مَا يَعْبُرُكُمْ رَبِّي) eyt sin ey

110.19 muḥammed 'ahm rabbim sizniñ birlen ni kılgan bolur idi (لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ) eger rabbiñizge 'ibâdet kıluviñiz

110.20 bolmasa idi çünki âdemniñ şerâfeti ma' rifet ve 'ibâdet birlen vâlâ âdem birlen başqa ḥayvânlar berâber

110.21 (فَقُلْ كَذَّبْتُمْ) ey mekke kâfirleri resûlimni yalğanğa tutdñiz (فَسَوْفَ يَكُونُ لِرَامًا) bes tizden 'azâb

110.22 sizge lâzım bolur furqân süresiniñ tercemesi tamâm boldı

¹ "kıll" olmalı.

110.23 yigirmi altıncı sûre şu'arâ sûresi mekkede ingeni iki yüzde yirmi yedi âyet

110.24 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥîm

110.25 (تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ) bu sözünden murādını allahü te'ālā özi bilür (طَسْمَ) bu sûre yâ ki

110.26 qurân mu'ciz boluvı hem allahdan şubûtı zâhir bolğan kitâbnıñ âyetleridür (لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسِكَ) taḥkîk

110.27 sin ey muḥammed 'ahm nefsiñni öltürüvçisün (أَلَيْكُمُ الْيَوْمَ الْمُؤْمِنِينَ) kavmiñniñ imân kitürmevlerinden qorqup

110.28 ya'nî kavmiñniñ müselmân bolmavına ḥasretiñden nefsiñe öltürüvden şefkat kıl (la'l-i eşfâk için) (أَنْتَ)

II / 111

111.1 (تَشَاءُ نُنزِّلُ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً) eger imânlarını tilesek idi biz imân kitürmegen kâfirler üzerine

111.2 kökden zâhir bolğan âyetler indürür idük ol âyetleri körgeç imân kitürürler idi (فَطَلَّاتِ أَعْنَاقَهُمْ)

111.3 (لَهَا خاضعينَ) ol kâfirleriñ uluğları ve başları (yâ ki moyınları) ol âyetlerge boy şunuvçı (yâ ki

111.4 eyilüvçi) bolup evrilürler idi (وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُخَلَّاتٍ) daḥı kâfirler üzerine allahdan

111.5 peygamberine vaḥy birlen indürilüvi yañartılğan va'az kilmes (أَلَا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ) meger kildi ise

111.6 ol zikrden kâfirler yüzlerini döndürür boldılar (فَقَعَقُوا كُفْرًا) bes taḥkîk kâfirler yalğanğa tutdılar

111.7 (كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ) bes şol nerseniñ ḥaberleri tiz kilür ol kâfirlerge (فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا)

111.8 ol nerseni (kıyâmet 'azâbnı yâ ki bedr küniniñ 'azâbnı) ol kâfirler yalğanğa tutdılar ve ḥorğa

111.9 şaydılar (أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ) yirde bolğan ‘acib nerselerge qaramaylar mı ol kâfirler
كَمَ أَنْبَتْنَا

111.10 (فِيهَا مِنْ كُلِّ ذَوْجٍ كَرِيمٍ) ol yirde biz fâ’idesi köp bolğan maqtavlı türlü şınıflardan köp nerseni

111.11 ösdürdük (أَنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً) düristlikde bu türlü öse turğan nerselerni ösdürüvde ösdürüvçi

111.12 allahniñ kâmil qudretli ve qıdmetli boluvına ‘alâmet bardur (وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ) ve âdemlerniñ köpisi

111.13 ‘ilmu’llahda imân kitürüvçi bolmadı şuniñ üçün bu uluğ âyetlerden de fâ’idelene almadılar (وَأَنَّ رَبَّكَ لَهُمْ)

111.14 (الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ) ve ey muhammed (‘ahm) düristlikde siniñ rabbiñ elbette kâfirlerden oç aluvğa qalibdür hem oç almay

111.15 mühlet birüvinde şefqatlidür (وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ) ve ey muhammed (‘ahm) şol vaqtıni isiñe tüşür rabbiñ nidâ’ qıldı

111.16 (مُوسَىٰ أَنْ أَنْتَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ) ey müsâ (‘ahm) küfr sebebli hem özlerine qul itüp tutuv sebebli benü

111.17 isrâ’ilge zılm qılğan qavmge resül bolup kil (bar) diyü (قَوْمَ فِرْعَوْنَ) ya‘nî fir‘avun qavmine kil diyü

111.18 (الْأَيْتَقُونَ) allahdan qorqar vaqtları yitdi diyü qorqutqanıñ hâlde kil (قَالَ رَبِّ اتَّقِ أَخَافُ أَنْ يُكَلِّمُنِي)

111.19 müsâ (‘ahm) eytdi ey rabbim min özimni fir‘avunlarnıñ yalğanğa tutuvından qorqam (وَيُضِيفُ صُدْرِي) hem

111.20 alarnıñ mini yalğanğa tutuvları sebebli kökregim qaraya (وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي) dağı dîn gayretim

111.21 kozqaldıqından yâ ki tilimde töyin boldıqından tilim körkem söyley almay (فَأَرْسَلْنَا إِلَىٰ هَارُونَ) bes qardaşım hârün

111.22 (‘ahm)ğa cebra’îl (‘ahm)ni yiber de ve anı peygamber it (وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ) dağı qıbtîni öltürüvim sebebli

111.23 fir' avunlar için minim üzerimde aların günah da'vası bar (فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ) bes fir' avunlarını mini öltürüvinden

111.24 korkam (قَالَ كَلَّا) allah eytdi korkma sini öltüre almaslar (فَأَذْهَبَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ مَسْتَمِعُونَ) bes

111.25 bizniñ birgen mu'cizelerimiz birlen barıñız düristlikde biz sizniñ yardemiñizdemiz ve sizniñ eytken söziñizni

111.26 işitüvçimün yâ ki siz üçiñiz (mūsā hārūn ('aleyhimü's-selām fir' avun) birlen birgemiz arañızda nerse bolduğnı

111.27 işitüvçimiz (فَأَنْتِ يَا فِرْعَوْنُ) bes fir' avunge barıñız (فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ) bes fir' avunge

111.28 eytiñiz düristlikde biz bütün 'âlemni terbiye itüvçi allahniñ siñe ve kavmiñe haqq dînini üyretür için yibergen

II / 112

112.1 ilçisi mü (أَنْ أَرْسَلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ) bizniñ birlen birge isrâ'îl balalarun yiber ya'nî alarnı qullıqdan

112.2 kutqar diyü eytiñiz (قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِيمَا وَلَدْنَا) fir' avun mūsā 'ahmge eytdi yâ ki tuvğan bala bolduğnı

112.3 hâlde ivimizde terbiye qılmadıq mı sini (وَأَلْبَسْتُمْ فِيمَا مَنَ عُمَرُكَ سَنِينَ) dağı bizniñ terbiyemizde

112.4 'ömriñden köp yıllar turdın (otuz yıl turdı digenler) (وَفَعَلْتَ فَعَلَتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ)

112.5 dağı qılğan kabāhat işiñni qıldın ya'nî kıbtîni öltürdün (وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ) ve sini ni' metime

112.6 inkār itüvçilerdensün (قَالَ فَعَلْتُمَهَا إِذَا وَأَنْتُمْ مِنَ الصَّالِينَ) hâzret-i mūsā cevâbda eytdi min kıbtîni öltürüv

112.7 işin qıldım ol vaqt min nādānlardan idim ya'nî nādānlar işini işlegenim hâlde qıldım (فَقَرَّرْتُ مِنْكُمْ)

112.8 (لَمَّا فَتَنَّاكُمْ) bes min siniñ öltürüviñden qorğğanım zamānda sinden medînege kaçdım (فَوَهَّبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي)

112.9 (مِنَ الْمُرْسَلِينَ) bes rabbim miñe peygamberlikni hibe kıldı hem mini dīn üyretür için yiberilgen ilçilerden

112.10 kıldı (وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ) ve bu mini terbiye kıluvıñ şundayın ni‘metdür ol ni‘met birlen miñe en‘ām kıılır

112.11 boldıñ (أَنْ عَبَّتْ بَنِي إِسْرَائِيلَ) ol ni‘met isrā’îl balalarını kul itüp tutuvıñdur ya‘nî mini terbiye

112.12 kıluvıñ zāhirde miñe ni‘met birüviñ bolsa da haqıqatde benî isrā’îlni kul itüviñdür hem benî isrā’îl

112.13 balalarun boğazlarğa qaşd kıluviñdur çünki minim siniñ koluña tüşüvimniñ sebebi hem benî isrā’îlni kul

112.14 itüviñ birlen balalarun boğazlavın qaşd kıluviñdur (قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ) fir‘avun hazret-i müsāğa

112.15 eytdi bütün ‘ālemniñ terbiye idüvçisi kimdür (قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا) hazret-i müsā eytdi

112.16 bütün ‘ālemniñ terbiye idüvçisi köklerni ve yirlerni hem kök birlen yir arasında bolğan nerselerni terbiye

112.17 idüvçi allahdur (أَنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ) eger siz her nerseni delili birlen şiksiz bilür bolsañız
قَالَ لَمَنْ

112.18 (حَوْلَهُ أَلَا تَسْمَعُونَ) fir‘avun öziniñ tiresinde bolğan ādemlerge eytdi eyā işitesiz mi müsā nerse eytdi

112.19 diyü çünki fir‘avunlar kök birlen yirni mengü diyü hem rableri yoq diyü i‘tikād kılalar iken (قَالَ رَبُّكُمْ)

112.20 (وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ) müsā (‘aleyhi’s-selām) eytdi bütün ‘ālemniñ rabbisi sizniñ hem evvelgi aṭalarıñızniñ

112.21 rabbisi diyü ya‘nî öziñizden başqa nerse birlen allahniñ barluğına istidlāl kıla almasañız öziñiz birlen

112.22 istidlāl kıluñız (قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي) fir‘avun eytdi düristlikde sizniñ şundayın resülüñiz
أُرْسِلَ

112.23 (الَّذِي لَكُمْ لَمَجْنُونٌ) ol resülni sizge yiberildi elbette ol resül dīvānedür minden başqa ma‘būd bar diyü

112.24 i'tikād kıla (قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا) mūsā ('aleyhi's-selām) eytdi bütün 'ālemniñ rabbisi

112.25 kıyaş çığışı tarafınıñ hem kıyaş batışı tarafınıñ hem bu iki arada bolğan nerselerniñ rabbisidür (أَنَّ)

112.26 (قَالَ لَنْ أَخَذْتُهَا غَيْرِي) eger sizniñ 'aqlıñız bolsa (كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ) gāyet açuvı kilüp yitkeç

112.27 fir'avun eytdi ey mūsā ('aleyhi's-selām) eger minden başka ma'būd tutsañ (لَا جَعَلْنَاكَ مِنَ الْمُسْجُونِينَ)

112.28 elbette sini ħabsge yapılmış ādemlerden kılurmun (قَالَ أَوْلَوْجِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ) mūsā ('aleyhi's-selām) eytdi

112.29 2) ħazret-i mūsāniñ allahü te'ālā tarafından iş içün yiberilgenin bu āyetden añlagange yehüdlerniñ ħürriyet tarafdarı boluvlarına

112.30 elbette 'aceb sin mi allahü te'ālā ħürriyetke ħidmet içün bir yolu iki peygamber yibermiş ş.h.

II / 113

113.1 da'vā kılgan nersemniñ rastlığın zāhir kıla turğan nerseni (mu'cizeni) kitürsem de ħabske yaparsun mı

113.2 diyü (قَالَ فَسَأْتُ بِهِ أَنْ كُنْتُ مِنَ الصَّادِقِينَ) fir'avun eytdi eger da'vā kılgan nerseñde rast sözlilerden

113.3 bolsañız da'vā kılgan nerseñniñ rastlığın zāhir kıla turğan nerseñiz (mu'cizeñiz)ni kitür diyü (فَالْقَى)

113.4 (عَصَاهُ فَأَذَاهُ نُعْبَانٌ مُّبِينٌ) bes ħazret-i mūsā ħayağın taşladı bes ħayağ sol vaqtduğ cılanlığı

113.5 zāhir bolğan uluğ cılan boldı (وَنَزَعَ يَدَهُ فَأَازَاهُ بِيضَاءٌ لِلنَّاطِرِينَ) dağı mūsā ('ahm) kıolun

113.6 ciñinden çıkardı bes şol vaqt ħazret-i mūsāniñ kıolı kıözlerini çağıldururlık mertebede kırağıçılarga

113.7 aq bolup köründi (قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ) fir'avun tiresindegi cemā' atke eytdi (أَنَّ هَذَا السَّاحِرُ عَلِيمٌ)

113.8 düristlikde bu mūsā ('aleyhi's-selām) bik 'ālim sihrçidür diyü (يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ) sihri birlen

113.9 sizni mışır yiriñizden çıgaruvnı tileydür (فَمَاذَا تَأْمُرُونَ) bes mūsā ('ahm) haqında miñe nerse қоşasız ve ni

113.10 meşveret biresiz diyü (قَالُوا أَرْجَاهُ وَأَخَاهُ) fir'avnıñ qavmi eytdiler mūsā ('ahmğa) hem qardaşına (hārūn

113.11 'ahmge) mühlet bir ve işlerini kiçüktürüp tur (وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ) dağı türlü şehrlerge

113.12 sihrçilerini cıyuvçılarnı yiber (يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَعَاءٍ عَلِيمٍ) ol cıyuvçılar siñe her bir bik 'ālim sihrçini

113.13 kitürürler bu sâhîrler sihr 'ilminde mūsā ('ahm)ğa üstün bolurlar (فَجُمِعَ السَّعْرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ)

113.14 bes bilgüli künniñ ta'yîn qılınğan vaqıtinde (ziynet künniñ dağı vaqıtinde) sihrçiler cıyuldi

113.15 (وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ) dağı ādemlerge eytildi eyā siz cıyulğuçılar mı ya'nī tizrek cıyulıñız

113.16 diyü (لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحْرَةَ أَنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ) şāyed biz eger üstün bolsalar dînlerinde sâhîrlerge iyerürmiz

113.17 sâhîrlerge iyerüvni ümîd itilüvleri sâhîrlerniñ gâlib boluvı i'tibārı birlen gine ammā aş maqşūdları

113.18 hażret-i mūsāğa iyermev gine sâhîrlerge iyerüv tügil bes bu sözni kināye tariķinçe eytkenler çünki

113.19 sâhîrlerge iyergende elbette hażret-i mūsāğa iyermevleri bola (فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةَ قَالُوا لِمَ نَحْنُ الْفَرْعُونَ) bes

113.20 sâhîrler kilgen zamān fir'avunge eytdiler (أَمْ نَكُنَّا لَنَا لَأَجْرًا) eyā bizge ecr bar mı (أَنْ كُنَّا نَعْنُ الْغَالِبِينَ)

113.21 eger biz mūsāğa üstün bolsaq diyü (قَالَ نَعَمْ وَأَنْتُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ) fir‘avun eytdi belî sizge

113.22 eger üstün bolsañız ecr bar düristlikde siz üstün bolduñız vaqtda miñe yakın bolğan ve minim huzūrımda

113.23 mertebelü bolğan ādemlerdensiz (قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ) hāzret-i mūsā sāhirlerge eytdi

113.24 (sāhirlersin evvel taşlaysun mı biz mi evvel taşlaymız digenniñ soñında) taşlay turğan nerseñizni

113.25 taşlañız diyü (فَالْقَوْمُ هَدَبَالَهُمْ وَعَصِيَهُمْ) biz sāhirlers yiplerini ve tayaqlarını taşladılar (yitmiş miñ

113.26 yip ve yitmiş miñ tayaq idi digenler) (وَقَالُوا يَعْزَّةُ فِرْعَوْنُ أَنَا نَحْنُ الْغَالِبُونَ) dahı sihrçiler

113.27 eytdiler fir‘avunniñ uluğlığı birlen kase itüp eytemiz düristlikde biz elbette üstün boluvçılarımız

113.28 (فَأَذَا هِيَ تَلَقَّى مَايَأْكُونَ) bes mūsā ‘ahm tayağını taşladı (فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ) bes mūsā ‘ahmniñ

113.29 tayağı şol vaqtduq sāhirlerniñ yipler birlen tayaqlarını vāqı‘ādağı revişlerinden (cılan diyü hayāl kılduruv

II / 114

114.1 birlen) eylendürgen nerselerini yutar boldı (فَأَلْقَى السَّجْرَةَ سَاجِدِينَ) bes sihrçiler secde kılganları

114.2 hâlde taşlanmış (yığılmış) boldılar ya‘nī hāzret-i mūsādan şādir bolğan mu‘cizeni kördükleri zamānda

114.3 özlerini mālīk bola almavlarından secdege yığıldılar çünki munday mu‘cizeniñ sihr boluvı mümkün tügil

114.4 idükni bildiler (قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ) bütün ‘ālemniñ rabbisi bolğan allahğa imān kitürdük didiler

114.5 (رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ) ya‘nī mūsā birlen hārūn ‘ahmniñ rabbisine (قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ)

114.6 fir‘avun sâhirlere eytdi minim sizge izn birüvimden burun müsâğa imân kitürdigiz mi

أَنَّهُ لَكَبِيرٌ كُفْرًا

114.7 (الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ) düristlikde ol müsâ sizge sihr üyretken âdemiñizniñ uluğsıdır ya‘nî müsâ

114.8 sizge öziniñ sihriniñ ba‘zısını üyretti ba‘zısını üyretmey qaldurdu şol sebebli size gâlib boldı

114.9 (فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ) bes elbette siz işlegen işiñizniñ (imân kitürüviñizniñ) vebâlini ve cezâsını tiz bilürsiz

114.10 (لَا قَطْعَانَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلافٍ) elbette hilâf yaqdan qollarıñızni ve ayaqlarıñızni kisermün

114.11 ya‘nî oñ qollarıñızni ve şol ayaqlarıñızni (وَأَصَابِعَكُمْ أَجْمَعِينَ) dağı sizni cıyulğanıñız hâlde ya‘nî

114.12 hemmeñizni aşarmun (فَالرُّؤُوفُ الْأَضْبَرُ) sâhirler eytdiler siniñ bu kılaçaq işiñde bizge zarar yoq (أَنَا)

114.13 (إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ) düristlikde biz siniñ bu va‘idiñ sebebli rabbimizğa eylengüçilerimiz (qayıtuvcılarımız)

114.14 ya‘nî biz imânımızda şâbit bolsaq ve siniñ kılgan işiñe şabr kılsaq bizniñ günâhlarımız coyılaçaq ve bizge

114.15 allahğa yaqınlıq hâşıl bolaçaq (أَنَا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبِّنَا خَطِيئَاتِنَا) düristlikde biz rabbimizniñ haqâ’larımızni

114.16 (günâhlarımızni) yarlıqavını ümîd itemiz (أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ) fir‘avunge iyergen âdemlerden imân

114.17 kitürüvçileriñ evvelgisi boluvımız için (وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ) dağı biz müsâ ‘ahmğa vahy kılduq

114.18 (أَنْ أَسْرَ بَعَادَىٰ) qullarum (benî isrâ’îl) birlen seyr kııl (أَنْتُمْ مُتَّبِعُونَ) düristlikde siz

114.19 iyerilmişsiz diyü ya‘nî arıñızdan yavız niyet birlen fir‘avun hem ‘askeri iyerürler (qıvarlar)

114.20 (فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ) hâzret-i müsâniñ hem qavminiñ mışırdan kitdüklerinden

114.21 haber birilgeç fir‘avun türli şehirlerge ‘asker cıyuvçılarnı yiberdi
(أَنَّ هَؤُلَاءِ لَشَرٌّ ذَمَّةٌ قَلِيلُونَ)

114.22 öziniñ ‘askeri cıyulğan zamānda fir‘avun eytdi düristlikde bular (benī isrā’īl) az cemā‘atdür

114.23 Һazret-i müsāniñ Һavmi altı yüz yitmiş miñ Һadar bolsa da fir‘avun azğa sayğan çünki öziniñ

114.24 ‘askeri yidi yüz miñ bolğan digenler (وَأَنَّهُمْ لَنَا لَغَاظُونَ) daҺı düristlikde benī isrā’īl bizge

114.25 açulanuvçılardur ya‘nī bizniñ açuvnı kitüre turğan işni (mışırđan çıġuvlarını) Һıluvçılardur (وَأَنَا جَمِيعٌ)

114.26 (حَادِرُونَ) daҺı düristlikde biz ‘ādetimizden oyġanuv ve şaġlanuv bolğan Һavmimiz (cemā‘atimiz) ya‘nī biz ziyrek

114.27 ve şaġlanuvčan cemā‘atimiz (فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ) bes biz fir‘avunlerni nīl yılġası yanında bolğan

114.28 baġçalardan hem çişmelerden ve aġa turğan şulardan çıġarduġ (وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ) daҺı altun ve kümüş

114.29 kibi zāhir mällardan hem körkem orunlardan çıġarduġ ya‘nī bu mezkür ni‘metlerden çıġuvlarına dā‘i bolğan

II / 115

115.1 nerseni Һalk itdük (كَذَلِكَ) oşandaġ ya‘nī bu ni‘metlerden fir‘avunlerni çıġarduġımız kibi (وَأَدْرَأْنَاهَا بَنِي)

115.2 (إِسْرَائِيلَ) daҺı bu zıkr Һılınğan ni‘metlerni isrā’īl balalarına birdük çünki benū isrā’īl ġarġ boluvdan

115.3 Һutulġandan soñ mışırġa kiri Һaytup fir‘avunlerniñ yurtlarını ve mällarını aldılar digenler (فَاتَّبَعُوهُمْ)

115.4 (مُشْرِقِينَ) bes fir‘avunlar benū isrā’īlġa Һuyaş köterilgen vaġtde tutaşdılar (artlarından kilüp

115.5 yitdiler (فَلَمَّا تَرَاءَى الْجَمْعَانَ) bes iki cemā' at kavm mūsā ('ahm) birlen kavm-i fir'avun birisin birisi

115.6 korigenleri zamānda (قَالَ أَصْعَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ) mūsā ('ahm) nıñ yoldaşları (benī isrā'īl)

115.7 eytdiler düristlikde biz tutaşılımış biz ya'nī artımızdan fir'avunlar yitdiler diyü (قَالَ كَلَّا) hazret-i mūsā

115.8 eytdi fir'avunların sizge tutaşuv ihtimāli yoq diyü (أَنْ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ) düristlikde rabbim mini

115.9 şaklav birlendür mini fir'avunlardan qutuluv yolına köndürür (فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ) bes biz mūsā ('ahm)ğa vaḥy

115.10 kılduq (أَنْ أَضْرَبُ بِعِمَّاكَ الْبَحْرَ) tayağıñ birlen diñgiz (qulzum yā ki nīl murād) şoıq diyü (فَانفَلَقُوا)

115.11 bes hazret-i mūsā tayağı birlen diñgizge şoıdı diñgiz on iki bölükke yarıldı her iki bölük

115.12 arasında yol boldı (فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ) bes her bir bölügi uluğ tağ kibi boldı (وَأَرْزَقْنَا)

115.13 (ثُمَّ الْآخِرِينَ) diñgiz yarılğan şoñında bu orunğa ikinçilerini (fir'avun hem kavmni) yaqın kılduq ya'nī benī

115.14 isrā'īlniñ on iki sıb'i diñgizde ḥādiş bolğan on iki yoldan çıgup kitkeç fir'avunlar da alar

115.15 artından ol yollarğa kirdiler (وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ) daḥı biz mūsā ('ahm) nı hem anıñ

115.16 birlen birge bolğan ādemleriniñ (benī isrā'īlniñ) barçasını diñgizden selāmet qutqarduq (ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ)

115.17 munıñ şoñında ikinçilerini (fir'avun hem kavmini) diñgizge baṭurduq ya'nī fir'avunlar kirgenniñ şoñında yollar birisi

115.18 birisine қоşıldı da şunda helāk ve telef boldılar (أَنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً) düristlikde mūsā ('ahm)

115.19 birlen fir'avunge kılğan işde uluğ 'ibret bardur (وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ) kıbtileleriniñ köpisi bu

115.20 ‘ibretke imān kitürüvçi bolmadılar meger fir‘avun ħatunı ħazret-i āsiye hem el-fir‘avunniñ mü’mini bolğan

115.21 ħazret-i ħızkıl hem ħazret-i müsāğa yūsuf ‘aleyhi’s-selāmniñ ħabirini körsetken ħazret-i meryem bint

115.22 mamuya imān kitürdiler (وَأَنَّ رَبَّكَ لَهٗوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ) ve ey muħammed ‘ahm düristlikde siniñ rabbiñ düşmānlarından

115.23 öç aluvda üstündür öziniñ dostlarına raħmet kıluvçudur (وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ) ey muħammed ‘ahm

115.24 ‘arab müşriklerine ibrahīm ‘ahmniñ ħaberini oķu (اذْقَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ) ibrahīm ‘ahmniñ şol

115.25 vaktdağı ħaberini oķu ibrahīm atasına hem ħavmine eytdi nersege ‘ibādet kılasız diyü (ibrahīm ‘ahmniñ

115.26 bu ħarık şoravdan maħşudı atasınıñ hem ħavminiñ ‘ibādet kılgan nerseleriniñ ma‘būd boluvğa müsteħaķ

115.27 bolmavlarını bildürüv (قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا) ibrahīm ‘ahmniñ atası hem ħavmi eytdiler şanemlerge ‘ibādet

115.28 kılamız diyü (فَنَنْضَلْ لَهَا عَاكِفِينَ) bes biz yapışkanımız ħâlde şanemlar ‘ibādetinde hemişe bolurmız (قَالَ هَلْ

II / 116

116.1 (يَسْمَعُونَكُمْ أذْتَعُونَ) ibrahīm ‘ahm eytdi ol ma‘būd bolğan şanemleriñiz du‘ā kılgan vaķtiñizde du‘āñızni

116.2 işiteler mi (أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ) yā ki ‘ibādet kıluvıñız üzerine sizge fā’ide bireler mi yā ki ‘ibādetden

116.3 yüz döndürgen ādemlerge zarar kılılar mı diyü (قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَانَتْ لَكُمْ يَفْعَلُونَ) ibrahīm ‘ahmniñ atası

116.4 hem ħavmi eytdiler bizniñ şanemlerge ‘ibādet kıluvımız du‘āmızni işitüvleri yā ki fā’ide yā ki zarar kıluvları için

116.5 tügil belki biz atalarımızni şulay şanemlerge ‘ibādet kıluv tapduķ alarğa iyerüp biz de ‘ibādet kılamız didiler

116.6 (قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ) ibrahîm ‘ahm eytdi miñe haber biriñiz nersege ‘ibâdet kılur boldıñız

116.7 (فَأَنْتُمْ عَادُوا) siz hem evvelgi atalarıñız (أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْلَامُونَ) bes düristlikde siz hem evvelgi

116.8 atalarıñız ‘ibâdet kılğan nerseler (şanemler) miñe düşmândur min alarğa ‘ibâdet kılmaym (الْأَرْبَابَ الْعَالَمِينَ)

116.9 likin bütün ‘âlemniñ rabbisi bolğan allah min añar ‘ibâdet kılamun yâ ki her bir ma‘būd miñe düşmândur

116.10 meger bütün ‘âlemniñ rabbisi bolğan allah ğına düşmân tügildür ma‘nâsında (الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ) bütün

116.11 ‘âlemniñ terbiye kıluvçısı bolğan allah şundayın allahdur mini yokdan bar kıldı bes mini haqq yolğa

116.12 köndürür (وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ) dağı şundayın allahdur ol allahü te‘âlâ mini ta‘âmlandurur ve mini

116.13 şugarur (وَإِذَا مَرَضْتُ فَبُشِّفْنِي) ve her kayçan avırsam bes ol allah miñe şifâ birür (وَالَّذِي)

116.14 (يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ) dağı bütün ‘âlemniñ rabbisi bolğan allah şundayın allahdur mini ötürür munıñ şoñında

116.15 tirgüzür âhiretde (وَالَّذِي) dağı bütün ‘âlemniñ rabbisi bolğan allah şundayın allahdur (أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي)

116.16 (خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ) cezâ’ küninde ol allahü te‘âlâniñ günâhımnı yarlıqavını ümîd itemün

116.17 (bu sözni hazret-i ibrahîm hazm-ı nefis için hem ümmetlerine günâhdan şaklanuvnı üyretüv için eytdi

116.18 (وَالْحَقِّنِي بِالصَّالِحِينَ) dağı (رَبِّهِ لِي حُكْمًا) ey rabbim miñe ‘ilmde ve ‘amelde kemâlet bir mini izgülerge

116.19 tutaşdur (وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ) dağı minim için özimden şoñ keleşek âdemler arasında

116.20 körkem tavış ve şöhet kıl (وَأَجْعَلْنِي مِنْ ذُرِّيَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ) dağı mini na‘îm ucmağınıñ vârişlerinden

116.21 kılğay idiñ (وَأَغْفِرْ لَأَيِّ) dağı ĩmān kitürüvge muvaffaq kıluv birlen atamñı yarlıkağılı
أَنَّهُ كَانَ مِنْ

116.22 düristlikde atam azğunlar cümlesinden boldı (وَلَا تُخْزِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ) dağı
ādemler qabrlerinden

116.23 qobarılğan künde quşūrıma Őelte kıluv sebebli mini rüsvāy kılma
يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ) ol ādemler

116.24 qabrlerinden qobarılğan kün Şundayın kündür ol künde hiç ādemniñ mālı dağı balaları
fā'ide birmes

116.25 (الْأَمِنْ أَنِّي اللَّهُ بِقَلْبِ سَلِيمٍ) meger allahğa küfrden ve günāhğa avıŐuvdan selāmet bolğan
köñil birlen kilgen

116.26 ādemniñ mālı hem balaları ğına fā'ide birür ya'ni mālnı izğü yollarğa Şarf kılup
balalarına dünyā

116.27 ve āhıret sa'ādetine sebeb bolğan terbiyeni kılğan bolsa Şol kiŐiniñ gine mālı ve balaları
fā'ide birür

116.28 (وَأَزَلَفْتِ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ) ucmağñı küfrden ve günāhdan Őaqlanuvçılarğa yaqın kılındı
رَبَّرَزْتِ الْجَهَنَّمَ

116.29 (وَاللَّغَاوِينَ) dağı tamuğñı azğun ve yavızlarğa zāhir kılındı (وَقِيلَ لَهُمْ) dağı azğun ve
yavızlarğa eytilür

II / 117

117.1 (إِنَّمَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) allahğa başqa 'ibādet kılğan nerseleriñiz qayda
(هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ)

117.2 eyā 'azābnı yiberüv birlen sizge yardım birürler mi yā ki özlerinden 'azābnı yiberüv
birlen özlerine yardım

117.3 birürler mi elbette her ikisi yoğ belki siz de hem ma'budlarıñızda tamuğğa kirecekdür
فَكُفُّوا فِيهَا هُمْ

117.4 (وَاللَّغَاوِينَ) ol ma'budlar da hem azğun 'ābidler de tamuğğa qat qat yüz töben yiberilür
(وَجُنُودُ ابْلِيسَ)

- 117.5 (الْجَمْعُونَ) dağı iblīs ‘askeri (ādemden ve cinden bolğan iyerüvçileri) niñ barçasını tamuğğa
- 117.6 qat qat yüz töben yiberilür (قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ) ma‘būdlar hem ‘ābidler kıçkuruşkanları hâlde tamuğda
- 117.7 eytürler (تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ) allah birlen qasem itüp eytemiz biz zāhir bolğan azğunlıqda bolduq
- 117.8 (أَذِّنُكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ) şol vaqıtde biz zāhir bolğan azğunlıqda bolduq sizni şanemler bütün ‘ālemniñ
- 117.9 rabbisi bolğan allahğa ‘ibādetde berāber qılır bolduq (وَمَا أَضَلْنَا إِلَّا الْجُرُومَ) ve bizni azdurmadı meger baş kāfirlerimiz
- 117.10 yā ki iblīs hem ‘askeri azdurdı (فَمَا لَنَا مِن شَافِعِينَ) bes bizge mü’minlerge bolğan kibi şefā‘at qıluvçılar
- 117.11 (tamuğdan qıtqaruvda yardım birüvçiler) bolmadı (وَلَا صَدِيقٌ حَمِيمٌ) dağı bizge yaqın dost bolmadı çünki
- 117.12 kıyāmet küninde dünyāda dost bolğan ādemler birisi birisine āhıretde düşmān bolurlar meger küfrden ve günāhdan
- 117.13 şaqlanuvçı dostlar ğına āhıretde düşmān bolmaslar (فَلَوْ أَن لَّنَا كَرَّةٌ فَكَوْنُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) bes eger bizniñ
- 117.14 içün dünyāğa kiri qaytuv bolsa idi bes biz imān kitürüvçilerden bolur idük (أَنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً)
- 117.15 düristlikde bu zıkr qılınğan ibrahīm (‘ahm) kışşasında uluğ va‘az bardur i‘tibār iyesi ādem içün (وَمَا كَانَ)
- 117.16 (أَكْثَرَهُمْ مُّؤْمِنِينَ) ibrahīm qavminiñ köpisi ibrahimge imān kitürüvçi bolmadı (وَأَنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ)
- 117.17 (الرَّحِيمِ) dağı düristlikde ey muħammed (‘ahm) siniñ oç aluvni aşuqduruvğa küçi yitküçidür mühlet
- 117.18 birüvinde merħametlidür (كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ) nūh (‘ahm)niñ qavmi allahniñ dīn üyretür içün

117.19 yibergen ilçilerini (peygamberlerini) yalğanga tutdılar (أَذْ قَالُ لَهُمُ أَخُوهُمْ نُوحٌ) şol vaqtda yalğanga

117.20 tutdılar nūḥ (‘ahmniñ) qavmi nūḥ (‘ahm)nı ol vaqtda qavmine nūḥ eytdi (الْأَتَّقُونَ) eyā allahdan

117.21 qorqmaysız mı başqağa ‘ibādet qıluvda (أَتَى لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ) düristlikde min sizniñ içün dīn üyretürge

117.22 yiberilgen uşançlı ilçimün (فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا) bes küfr iş qıluvda allahdan qorqıñız ve qoşqan işimde

117.23 miñe iṭā‘at qılıñız (وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ) ve dīn üyretüv üzerine sizden ḥidmet ḥaqqı soramaym (أَنْ

117.24 (أَجْرِي الْأَعْلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ) minim ḥidmet ecrim tügildür meger bütün ‘ālemni terbiye qıluvçı allah üzerinedür

117.25 (فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا) bes allahdan qorqıñız ve miñe boy şuniñız (قَالُوا أَنْزَلْنَاكَ الْوَيْدَ الْأَنْزَلُونَ) nūḥ

117.26 (‘ahm)nıñ qavmi eytdiler eyā biz siñe iyerürmiz mü ḥālbükim siñe mertebe ve māl yüzinden töben kişiler iyerdi

117.27 ya‘nī siñe iyergen ādemler töben mertebeli barlı kişiler alar māl ṭama‘ qılup qına iyerdiler diyü (قَالَ وَمَا

117.28 (عَلَيْهِ بِمَا كَانُوا يَكْمُلُونَ) nūḥ (‘ahm) eytdi min bilmeym alarnıñ qılğan işlerini ya‘nī alar iḥlāş birlen

II / 118

118.1‘amel qılalar mı yā ki māl ṭama‘ qılup ‘amel qılalar mı anı miñe ma‘lūm tügil min zāhirlerine i‘tibār

118.2 qılam (أَنْ حَسَابُهُمُ الْأَعْلَىٰ رَبِّي) alarnıñ ilçileriniñ ḥesābı tügildür meger allahğa gınadur çünki bāṭını allah gına

118.3 bilür (لَوْ تَشْعُرُونَ) eger bāṭını bilüv allahğa gına hāş ikenligini bilseñiz likin siz bilmeyniz ve bilmegen

118.4 nerseñiz birle söyleşesiz (وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ) ve min mü'minlerni yanımdan kuvalap yiberüvçi tügilmün

118.5 hāzret-i nūhniñ bu sözini eytüviniñ sebebi şol çünki kâfirlerniñ sözleri mü'minlerni kuvalavnı tiledüklerini

118.6 bildürdi (أَنَا الْآتِذِيرُ الْمُؤْمِنِينَ) min tügilmün meger 'ākil ve bālig bolğan bendelerni küfrden ve günāhlardan zāhir

118.7 qorqutuvçımın ya'nī qorqutur içün yiberilmişmün kirek ol ādemler bay ve qadr iyesi bolsunlar ve kirek faqīr

118.8 ve hālk arasında qadsız bolsunlar bes niçük baylarnıñ tilevi içün faqīrlerni yanımdan kuvalav minim

118.9 şā'nıma muvāfiq bolsun (قَالُوا لَنْ لَمْ تَنْتَهُ يَا نُوحُ) nūh 'ahmniñ qavmi eytdiler ey nūh eger sin bu

118.10 sözleriñden tıyılmasañ (لَنْ كُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ) elbette taş birlen aţalmışlardan bolursun
قَالَ

118.11 (رَبِّ أَنْ قَوْمِي كَذَّبُونِ) nūh 'ahm eytdi ey rabbim düristlikde minim qavmim mini yalgānga tutdılar (فَأَفْتَحْ)

118.12 (بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ قَدْحًا) bes minim birlen qavmim arasında hūkm kılamak birlen hūkm kılat
(وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ)

118.13 dağı özimni hem mü'minlerden özüm birlen birge bolğan ādemlerni qavmimniñ yavız qaşdlarından qutqar

118.14 (فَأَنْجِبْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكَ الْمَشْحُونِ) bes biz nūh 'ahmni hem nūh birlen birge bolğan mü'minlerni ādemler,

118.15 hayvānlar, kuşlar birlen içi tolı bolğan kimedede qutqarduq (ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ) munıñ soñında

118.16 mü'minlerni qutqargandan soñ nūh qavminiñ qalğan qavmini şuga (tūfan şuyına) baţurduq (أَنْفِي)

118.17 (ذَلِكَ لآيَةً) dürüstlikde zıkr kılingan nūḥ kışşasında uluğ ‘ibret hem va‘az bardur
 وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ

118.18 (مُؤْمِنِينَ) nūḥ ‘ahm kavminiñ köbisi nūḥğa imān kitürüvçi bolmadı
 (وَأَنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ)

118.19 daḥı dürüstlikde ey muḥammed ‘ahm siniñ rabbiñ elbette düşmānlarından öç aluvğa
 kādirdür mühlet birüvinde

118.20 şefkatlidür (كَذَّبَتْ عَادَ الْمُرْسَلِينَ) ‘ād qabilesi peygamberlerni yalğanga tutdılar
 (أَذْقَالٍ لَهُمْ أَحْوَاهُ هُودٌ)

118.21 şol vaqtde hūd kavmi yalğanga tutdılar ol vaqtde qardeşleri hūd kavmine eytdi
 (الَّا تَتَّقُونَ) eyā

118.22 allahdan qorqmaysız mı (إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ) dürüstlikde min sizge dīn üyretür için
 yiberilgen

118.23 uşançlı ilçimün (فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا) bes küfr iş kıluvda allahda qorqıñız hem qoşqan
 işimde

118.24 miñe boy şunuñız (وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ) ve sizden dīn üyretüvim üzerine yal ve
 ḥidmet ḥaqqı şoramaym

118.25 (إِنِّي أَعْرِضُ الْاَعْلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ) minim ecriñ tügildür meger bütün ‘ālemni terbiye kıluvçı
 allah üzerinedür

118.26 (اتَّبِعُونِ بِكُلِّ رِيحٍ آيَةً تَعْبَثُونَ) her bir büyük orunda oyğanganiñız ḥalde ötküçige ‘alāmet
 bolğan binānı

118.27 binā kılırsız mı çünki hūd ‘ahm kavminiñ büyük binālar yaşavı ötken ādemlerni körüp
 maşhara iter

118.28 için gine bolğan seferde vaqt yollarnı yıldız birlen istidlāl kıluv tapqanlar yā ki
 maqtanuşa turğan

118.29 serāylarnı binā kılırsız mı ma‘nāsında (وَتَتَخَنُونَ مَضَائِعَ) daḥı yir astında şu çığa turğan
 orunlar yā ki

119.1 büyük serâylar yaşarsız mı (لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ) dünyâda mengü kaluvîniñni ümîd itüviñiz için (وَأَإِذَا بَطِشْتُمْ

119.2 بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ) ve her kayçan şoguv yâ ki öltürüv birlen tutsañız cebr ve zulm kılğanıñız hâlde tutarsız yâ' nî kişini

119.3 şoksanız yâ ki öltürseñiz edeb üyetüv kaçdı birlen kılmassız bu işni belki şefqatsiz zulm kaçdı birlen kılursız

119.4 (فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا) bes bu işlerni koyuv birlen allahdan qorqıñız hem miñe koşқан işimde itâ' at kılıñız

119.5 (دَاتَّقُوا اللَّهَ أَمْ كُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ) dağı şundayın allahdan qorqıñız ol allah sizge öziziz bilgen nerse birlen

119.6 en'âm kıldı (أَمْ كُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَيْنِينَ) sizge dört ayaklı hayvânlar dağı balalar birlen en'âm kıldı (وَجَنَاتٍ

119.7 (أَلَمْ أَدَاقُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ) dağı baqçalar hem çişmeler birlen en'âm kıldı (وَعِيدُونَ) düristlikde

119.8 eger bu ni'etlerge küfrân kılsañız uluğ küñniñ (kıyâmet küñiniñ) 'azâbından korkamun (قَالُوا سَوَاءٌ

119.9 عَلَيْنَا) hüd ('ahm)niñ kavmi eytdiler bizge berâberdür (أَرَعَطْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ) kirek bizge va'az

119.10 kıl ve kirek va'az kıluvçılardan bolma ya'nî siniñ va'aziñni qabül kılmaymız (أَنْ هَذَا الْأَخْلَافُ الْأَوَّلِينَ) siniñ

119.11 bizge kitürgen nerseñ tügildür meger evvelgilemiñ 'âdetidür evvelgilerde siñniñ kibi söyleyler idi (وَمَا نَعْنُ

119.12 (فَكَتَبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ) ve biz bu iş berâberinde 'azâb kılınıñlar tügilmiz (بِمَعْتَدِيَّتٍ) bes hüd ('ahm) kavmi

119.13 hüdni yalğanğa tutdılar yalğanğa tutuvları sebebli biz alarnı helâk itdük ya'nî kaçtı cil birlen (أَنَّ

119.14 (فِي ذَلِكَ لَابِتَةٌ) dürüstlikde hūd ('ahm)nın kıışsasında uluğ 'ibret bardur (وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ) ve hūd qavminiñ

119.15 köpisi hūd ('ahm)ge imān kitürüvçi bolmadı (وَأَنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ) dürüstlikde siniñ rabbiñ

119.16 ey muħammed (şallallahü te'ālā 'aleyh ve sellem) elbette düşmānlarından öç aluvğa küçi yitküçidür mühlet birüvinde

119.17 merħametlidür (كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ) şemüd qabilesi peygamberlerni yalğanğa tutdılar (أذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ)

119.18 (صَالِحٌ) şol vaqtde yalğanğa tutdılar ol vaqtde şemüd qabilesiniñ qardeşı şālih ('ahm) qavmine eytdi (أَلَا)

119.19 (إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ) eyā küfr iş qıluvda allahdan qorqımsız mı (تَتَّقُونَ) dürüstlikde min sizge allah tarafından

119.20 dīn üyretür için yiberilgen uşançlı ilçimün (فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا) bes hilāflıq qıluvda allahdan qorqıñız

119.21 ve qoşqan işimde miñe itā'at qılıñız (وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ) ve dīn üyretüvim üzerine sizden ecr

119.22 şoramaym (أَنْ أَجْرِي الْأَعْلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ) minim ecrim tügildür meger bütün 'ālemni terbiye qıluvçı bolğan allah

119.23 üzerinedür (أَتُنْكِرُونَ فِي مَا هُمْنَا آمَنِينَ) küfriñizde devām qılsañız bu orunda qararlandurulğan ni'etlerde

119.24 'azābdan emīn bolğanıñız hālde qaldurulmuş bolursız mı ol ni'etlerni beyān qılıp allahü te'ālā eytedür

119.25 (فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ وَزُرُوعٍ) baqçalarda dağı çişmelerde hem iginlerde 'azābdan emīn bolğanıñız hālde

119.26 qaldurulmuş bolursız mı (وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ) dağı bu taqları yumşaq bolğan hurma ağaçlarında qaldurulmuş

119.27 bolursız mı ya'nī eger bu qabāhatlikleriñizde hemişe bolsañız elbette bu ni'etler sizden almaçaq (وَتَنْعَمُونَ مِنَ الْجِبَالِ)

119.28 **فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا** (فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا) hem şādlanğanıñız hâlde tağlardan ivler yaşarsız (فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا) bes allahdan qorqıñız

II / 120

120.1 ve miñe itā'at kılıñız (وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ) dañı isrāf qıluvçılarnıñ işine iyermeñiz **النَّبِيِّنَ**

120.2 **يُقْسَلُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصَلُّونَ** (يُقْسَلُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصَلُّونَ) şundayın isrāf qıluvçılardur yirde bozuqlıq qılır ve tüzüklük qılmaslar

120.3 **قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ** (قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ) şālih ('ahm)niñ qavmi eytdiler ançaq sin ma'qūl bolmağan sözni söyley

120.4 turğan sihrlenmiş ādemlerdensün (مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا) tügilsün meger bizniñ kibi ādem ginesün bizden artuq

120.5 tügilsün (فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ) bes eger da'vāñda rast söz iyelerinden bolsañ da'vāñniñ

120.6 rastlıqına delālet kıla turğan mu'cize kitür şundan şoñ şālih 'ahm du'ā kıldı da allahü te'ālāniñ izni birlen

120.7 **قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ** (قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ) şālih ('ahm) eytdi bu

120.8 taşdan çıqğan nerse ana tevedür (لَهَا شَرْبٌ وَلَكُمْ شَرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ) ol teve içün şudan ülüş

120.9 bar ve sizniñ içün de ma'lūm künde şudan alış bar öz nöbetiñizde şudan bolğan ülüşiniñni alursız teve

120.10 nöbetinde tevege tarlıq qılmassız (وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ) ve tevege yavızlıq birlen (şuğa ve boğazlav birlen)

120.11 tutunmañız (فِيَاخُذْكُمْ عَذَابٌ يُومٌ عَظِيمٌ) bes eger ol teveni şoqsañız yā ki boğazlasañız uluğ

120.12 küñniñ 'azābı tutarsız ni (فَعَقَرُوا هَاقًا صَبَعُوا نَادِمِينَ) bes şālih ('ahm)niñ qavmi ol teveni boğazladılar

120.13 bes ‘azāb inüvden qorqup boğazlavrına ökinüvçi bolup evrildiler (فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ) bes şālih

120.14 (‘ahm) qavmini va‘de qılınğan ‘azāb tutdı (أَنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً) düristlikde şālih (‘ahm)nıñ zıkr qılınğan

120.15 qışşasında uluğ ‘ibret bolğuçıdır (وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ) ve şālih qavminiñ köpisi şālih (‘ahm)ğa

120.16 imān kitürüvçi bolmadılar eger de bu peygamberlerniñ qavmlerinden yartısı yā ki köpisi imān kitürse ‘azāb

120.17 inmegen bolur idi niteki qureyşlerniñ köpisiniñ resül allahğa imān kitürüvi bereketinde qalğanları

120.18 mundayın ‘azābdan qutuldılar allahü te‘ālānıñ köpisi imān kitürmedi digen sözinde bu beyānğa işāret bar

120.19 (beydāvī (وَأَنَّ رَبُّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ) dağı düristlikde siniñ rabbiñ ey muḥammed (‘ahm) elbette

120.20 düşmānlarından öç aluvğa küçi yitküçidür hem mühlet birüvinde merḥametlidür (كَتَبْتُ قَوْمَ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ) lūt

120.21 (‘ahm) qavmi allahnıñ dīn üyretür içün yibergen ilçilerini yalğanğa tutdılar (أَذَقَال لَهُمْ آذُوهُمْ لُوطٍ)

120.22 şol vaqtda lūt qavmi peygamberlerni yalğanğa tutdılar ol vaqtda kardeşleri lūt (‘ahm) eytdi qavmine

120.23 (الْأَتَقُونَ) eyā küfr ve günāh işler qıluvda allahdan qorqmaysız mı diyü (أَنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ)

120.24 düristlikde min sizge dīn üyretür içün yiberilgen uşançlı ilçimün (فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا) bes

120.25 hilāflıq qıluvda allahdan qorqıñız ve qoşqan işimde miñe itā‘at qılıñız (وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ) ve min

120.26 sizge dīn üyretüvim üzerine ecr şoramaym (أَنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ) minim ecrim tügildür meger

120.27 bütün ‘ālemni terbiye itüvçi allah özürine¹dür (أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ) eyā öziñizge başqa bolğan

120.28 ‘ālem hālkından ayrulup irlerge kilesiz mi ya‘nī irler birlen fāhiş iş kıluvda başqa ādemler sizge

120.29 şerik tügil bu iş yalgız sizden gine şādir (وَتُنذِرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ) rabbiñiz sizniñ fā’idelenüviñiz içün

II / 121

121.1 yaratқан nerseleriñizni qoyasız mı (مَنْ أَرْزَأُكُمْ) hātunlarıñızdan bolğuçı ol nerseler (بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ)

121.2 (قَالُوا لَنْ نَمُوتَهُ بِالْوِطْ) belki siz qabāhatlikde çikden ötken qavmsız (عَادُونَ) lūṭ (‘ahm)niñ qavmi eytdiler

121.3 ey lūṭ eger bu sözleriñden tıyılmasañ (لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَخْرُجِينَ) elbette siz aramızdan çığarılmış ādemlerden

121.4 bolursız ya‘nī sini qavlap yiberürmiz (قَالَ إِنِّي لَعَمْرُكَ مِنَ الْغَالِينَ) lūṭ (‘ahm) eytdi düristlikde

121.5 min sizniñ bu işleriñiz içün açulanuvçılardamun sizge bu qabāhat işleriñizden tıyuvda ni kadar cefā kılsañız da

121.6 toktav ihtimālim yoqdur (رَبِّ نَجْنَى وَأَهْلَى مَا يَعْمَلُونَ) ey rabbim özimni hem de ehlimni qavmimniñ kılgan

121.7 ‘amelleriniñ ‘azābından qutqar (فَنَجِّنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ) bes lūṭni hem ehlini hemmesini qavmine

121.8 irişken ‘azābdan qutqarduq (الْأَعْرُوسَ فِي الْغَابِرِينَ) meger lūṭ ehlerinden lūṭ hātunı bolğan qarçıqni

121.9 qutqarmaduq ol qarçıq ‘azābda qaluvçılardan boldı çünki lūṭ ‘aleyhi‘s-selāmniñ hātunı lūṭ qavminiñ

¹ “üzerinedür” olmalı.

121.10 bu qabāhat işlerine rāzı bolğan rızā boluvçılıq ‘ayn şol günāhnı kıluv hükminde bolduğından ‘azābda hem

121.11 ortağ bolğan (ثُمَّ دَمَّرْنَا الْأَخْرِينَ) lūṭnı ehl-i beyti ile ‘azābdan qutqargannıñ şoñında qalğan qavmni

121.12 helāk itdük (وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا) ve ol qavm üzerine yağmur yağdurduq allahü te‘ālā taş yağdurdı

121.13 digenler (فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ) allah tarafından peygamber yiberüp qorqutulmuş ādemlerniñ yağmuru ni yavız boldı

121.14 (أَنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً) düristlikde zıkr qılınğan lūṭ (‘ahm) qışşasında uluğ ‘ibret ve va‘az bardur (وَمَا كَانَ

121.15 أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ) lūṭ qavminiñ köbisi lūṭ (‘ahm) ge imān kitürüvçi bolmadı şuniñ içün de özlerine

121.16 ‘azāb irişdi (وَأَنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ) dağı düristlikde siniñ rabbiñ ey muḥammed (‘ahm)

121.17 elbette düşmānlarından oç aluvğa küçi yitküçidür hem mühlet birüvinde merḥametlidür (كَذَّبَ أَصْحَابُ

121.18 الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ) eyke (eyke diyü yumşaq ağaclar öse turğan ormanğa eytile bu orunda

121.19 medyen yaqınındağı şu‘ayyib ‘ahm qavmi turğan orman murād) iyeleri peygamberlerni yalğanğa tutdılar

121.20 (أَذَقْنَا لَهُمْ شُعَيْبًا) şol vaqtde eyke iyeleri peygamberlerni yalğanğa tutdılar ol vaqtde şu‘ayyib ‘ahm

121.21 eyke iyelerine eytdi (أَلَا تَتَّقُونَ) eyā allahdan qorqmaysız mı küfr ve günāh işler kıluvda (أَنِّي لَكُمْ رَسُولٌ

121.22 (أَمِينٌ) düristlikde min sizge allah tarafından dīn üyretür içün yiberilgen ilçimün (فَاتَّقُوا اللَّهَ

121.23 وَأَطِيعُوا أَمْرًا) yavız işleriñizde allahdan qorqıñız ve qoşqan işimde miñe itā‘at kılıñız (وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ

121.24 (مِنْ أَجْرٍ) dīn üyretüvim üzerine sizden ecr soramaym (أَنْ أَجْرِي الْأَعْلَىٰ رَبُّ الْعَالَمِينَ) minim ecrim tügildür

121.25 meger bütün ‘ālemni terbiye kıluvçı allah üzerindedür (أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ) ölçevde kāmil

121.26 kılup biriñiz ve kimitüvçilerden bolmañız (وَرِنُوا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ) dağı toğrı ölçev birlen ölçeñiz

121.27 (وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ) ve ādemlerniñ haqlarından hiç nerseni kimitmeñiz (وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ)

121.28 dağı yirde kişi öltürüv, talav, yol başuv kibi bozuq işlerni kılğanıñız hâlde birmeñiz (وَاتَّقُوا)

121.29 (وَالْجِبَّةَ الْأُولَىٰ) dağı öziñizni yaratқан allahdan qorqıñız (الَّتِي خَلَقَكُمْ) ve öziñizden evvelgilerniñ

II / 122

122.1 haqlarından qorqıñız (şaqlanıñız) (قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسْحَرِينَ) şu‘ayyib ‘ahmnıñ qavmi eytdiler ançaq

122.2 sin sihrülenmiş ādemlerdensün (وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا) ve sin tügilsün meger bizniñ kibi ādemsün

122.3 bizden artuqlıgıñ yoqdur (وَأَنْ نُّظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ) ve düristlikde biz sini peygamberlikni da‘vānda

122.4 yalğançılardan diyü gümān kılamız (فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ) bes bizniñ üzerimizge kökden kisekler

122.5 tüşür (أَنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ) eger da‘vānda rast sözlilerden bolsañ (قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ)

122.6 şu‘ayyib ‘ahm eytdi sizniñ kılğan işiñizni minden bilgüçirekdür ve sizge münāsib bolğan ‘azābnı

122.7 özi bilüp indürür (فَكَتَبُوهُ) bes şu‘ayyib ‘ahm qavmi şu‘ayyibni yalğanga tutdılar
فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ

122.8 (يَوْمَ الظُّلَّةِ) bes şu‘ayyib ‘ahm qavmni buluş kölegelegen künniñ ‘azābı tutdı ya‘nı
allahü te‘ālā yidi

122.9 künni gāyet issi qıldı tamām yılğa şuları qaynadı şundan şoñ buluş zāhir boldı şol buluş

122.10 astına cıyuldılar şundan şoñ allahü te‘ālā kökden oç yağıdurdı hemmesi yanup helāk
boldılar (أَنَّهُ)

122.11 (كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ) düristlikde kölege künniñ ‘azābı uluğ künniñ ‘azābı boldı
أَنَّ فِي ذَلِكَ

122.12 (لَا يَتَذَكَّرُ) düristlikde zıkr qılınğan şu‘ayyib ‘ahm qışsasında i‘tibār iyesine uluğ ‘ibret
hem va‘az bardur (وَمَا)

122.13 (كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ) ve şu‘ayyib qavminiñ köbisi şu‘ayyib ‘ahmge imān kitürüvçi bolmadı
وَأَنَّ رَبُّكَ

122.14 (لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ) dağı düristlikde siniñ rabbiñ ey muħammed (şallallahü ‘aleyh ve
sellem) elbette düşmānlarından

122.15 öç aluvğa küçi yitküçidür hem mühlet birüvinde şefqatlidür allahü te‘ālā şu‘rā’
süresinde niçe peygamberlerniñ

122.16 qışşalarını resül allahğa beyān itdi: peygamberlerniñ dīn üyretür için qavmleri
tarafından ni qadar ezā ve cefā

122.17 körüvlerini hem her birisiniñ qavminde niçe türli bozuq işler bolduqni ve her qayusınıñ
özlerine münāsib

122.18 ‘azāb çıkdüklerini * bu yidi peygamberniñ qışşasını beyāndan maqşūd resül allahniñ
köñlini tesliye allahniñ

122.19 yareminden ümidsiz bolmavı resül allahniñ qavmni qorqutuv eger evvelgi qavmler
qılğan işlerniñ meşelni qılsalar

122.20 alarğa irişken ‘azābniñ resül allah ümmetine de irişecekni bildürüv (فَاعْتَبِرُوا)
(وَأَنَّهُ لَنُنزِلَنَّ رَّبِّ الْعَالَمِينَ)

122.21 dağı düristlikde ol qurān bütün ‘ālemniñ rabbisi bolğan allah tarafından indürülmüşdür
نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ

122.22 (الْأَمِينُ عَلَى قَلْبِكَ) ol qurānı sınıñ qalbiñ üzerine vaħyde uşançlı bolğan rūh (cebrā'ıl 'ahm)

122.23 indürdi bu āyet zıkr qılınğan yidi türli qışşanıñ haqlıqını taqrır bola hem qurānıñ mu'ciz boluvına

122.24 ve resül allahıñ haqğ peygamber boluvına tenbiye bola çünki bu qışşalardan haber birüv elbette allahdan vaħy bola çünki

122.25 bu qışşalarnı resül allah vaħyden başqa hiç ıarık birlen bilgini yoğ qalbden cān murād bolsa haşlavnıñ

122.26 vechesi zāhir eger qalbden maħşuş 'uzv murād bolsa qalbni haşlavnıñ vechesi çünki rūhānı bolğan

122.27 ma'nalar ol cānğa ine şoñra qalb birlen cān arasında ta'alluğ bolduğı içün qalbke köçe andan meynige

122.28 aşı bes kuvve-i müteħayyileniñ levhi (tağtası) ol rūhānı ma'nalar birlen nağşlene (beydāvı) (لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُنْتَرِينَ)

122.29 bildürüp qorqutuvçılardan bolmağın için (بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ) açuğ bolğan 'arab tili birlen bildürüp

II / 123

123.1 qorqutuvçılardan boluvıñ yā ki açuğ bolğan 'arab tili birlen qalbiñ üzerine cebrā'ıl ('ahm)

123.2 indürdi ma'nāsında çünki 'acem tilinde bolsa 'arab kavmi fehm qıla almaslar idi bes qorqutuvda fā'ide bolmas

123.3 idi bes bu vağtde qalbinı haşlavnıñ sebebi çünki 'arab tilinden başqa tilde indürülse qalbke indürülmey

123.4 tilke indürülür idi çünki 'arabda 'arab bolmağın kişiniñ tilini bilürge mümkün likin qalbde

123.5 ana tili gine qararlana (aħmediye) (وَأَنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ) dağı düristlikde ol qurān evvelgilerniñ

123.6 kitāblarında hem şābitdür ya'nı kütb-i semāviyede qurānı zıkr bardur yā ki qurānıñ ma'nası şābitdür

123.7 ma'nāsında yā ki resül allahıñ şıfatı şābitdür ma'nāsında ikinci ihtimālge (qurānıñ ma'nası şābit boluv

- 123.8 ihtimāline) binā'en namāzda fārisī tili birlen kırā'atnıñ düristligine istidlāl kılganlar çünki
- 123.9 kırānıñ ma'nası başka kütb-i semāviyede şābit bolsa kırān diyü ma'nāğa da ıtlāk kılına
- 123.10 iken bes kırānı başka tilge terceme kıılınganda hem kırān bola çünki elbette başka semāvi kitāblarda
- 123.11 kırān ' arab tilinde bolmadı (ziyāde beyān-ı aḥmediyede) ḥāşıl ma'nası kırān allahdan vaḥy anı ḥazret-i
- 123.12 cebrā'ıl resül allahnıñ qalbine indürdi ādemlerni açuq ' arab tili birlen qorqutuv için eger eytsek muḥammed
- 123.13 (' aḥm) bütün ḥalqğa dīn üyretür için yiberilgen bolsa ni için anıñ kitābı ' arab tilinde ingenniñ
- 123.14 başka tillerde inmegen diyü cevābda eytürmiz allahnıñ ' ādeti şarı boldı evvel bir ümmetni işlāḥ kıluv birlen
- 123.15 şoñra bu ümmetni başka ümmetlerge ' ilimde hem ' amelde mişāl kıldı hem bu dīn terbiyesi birlen terbiyelengen ümmetni
- 123.16 başka ümmetlerge yiberdi kırānıñ ' arab tilinde boluvı türüklerniñ çinlerniñ hindlerniñ ' arablardan da dīnlerine
- 123.17 tüşmek kıluv yüzinden birinçi şalābetli müselmān boluvlarından men' kılmay allahnıñ ' ādeti şol revişçe yürügen
- 123.18 hem ādemlerniñ ' ādetinde şol revişçe çünki şarq ḥalqın ḥimāye ve muḥāfaza da' vāsında bolğan yevropa devletleri de
- 123.19 siyāsetlerini özleriniñ ḥāş tilleri birlen tedbīr kılılar (şaffetu'l-' irfān) (أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ) eyā mekke
- 123.20 kāfirleri için kırānıñ allahdan indürölmiş boluvına yā ki muḥammed şallallahü ' aleyh ve sellemniñ peygamber boluvına
- 123.21 ' alāmet bolmadı mu (أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ) benī isrā'ıl ' ālimleriniñ kitāblarında resül allahnıñ
- 123.22 şıfatnı bilüvleri (وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ) ve eger biz kırānı ' arab bolmağan ādemlerden ba' zısına
- 123.23 indürsek idi yā ki ' arab tilinden başka tilde indürsek idi ma'nāsında (فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ) bes ol

123.24 qurān indirülmüş ‘arab bolmağan ādem, qurānı mekke kāfirlerine oqusa idi
(مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ) mekke kāfirleri

123.25 düşmānlıqları ve tekebbürlikleri için ol ādemge imān kitürüvçi bolmaslar idi
(كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ

123.26 (فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ) oşandaq kāfirleriñ köñillerine küfni kiritdük biz
(لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ

123.27 (الْأَلِيمَ) rencitküçi ‘azābnı körgenlerine qadar qurānga imān kitürmesler
(فِي آتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ)

123.28 bes qurānga imān kitürmegen ādemlerge rencitküçi ‘azāb kinet kilür hālbükim alar
‘azābnıñ kilüvini

123.29 bilmesler (فَيَقُولُونَ هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ) bes ‘azāb kilgeç eytürler eyā biz mühlet birilmiş
tügil mi diyü

II / 124

124.1 (أَفَبِعَدَابِنَا يُسْتَعْجَلُونَ) eyā bizniñ ‘azābımıznı aşuqdururlar mı ol kāfirler
(أَفَرَأَيْتَ أَن مَنَعْنَاهُمْ سِنِينَ)

124.2 ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) ḥaber bir miñe eger biz mekke kāfirlerini dünyā
fā’ideleri birlen köp yıllar fā’idelendürsek

124.3 (ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ) muniñ şoñında ol kāfirlerge va‘id qılınğan nerseleri (‘azāb)
kilse (مَا

124.4 (أَعْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ) mekke kāfirlerinden nerseni muñsız qılur fā’idelengen
nerseleri ‘azābnı

124.5 yiberüvde elbette hiç nerseni muñsız qılmas yā ki köp yıllar fā’idelenüvleri ‘azābnı
yiberüvde

124.6 fā’ide birmedi hem alardan muñsız qılmadı ma‘nāsında (وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيْبَةٍ) ve biz hiç
qaryeden

124.7 (ehlinden) helāk kılmaduğ (الآلِهَآ مُنذِرُونَ) meger helāk kılduğ ise ol kırye (ehli) için

124.8 kırkıtuvcılar boldı ya'nı hiçbir kırye ehlini evvel peyğamber yiberüp dınni üyretmesinden burun

124.9 helāk kılmaduğ (ذِكْرِي) ol kıavmni va'azlar için kırkıtuvcılar bardur ya'nı yiberdük (وَمَا كُنَّا)

124.10 (ظَالِمِينَ) dağı biz hiçbir bendege zılm kıluvçı bolmaduğ ya'nı kırkıtuvcı yibermesden burun helāk

124.11 kıluv birlen (وَمَا تَنْزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ) ve kıurānnı şeytānlar indürmedi ya'nı müşrikler zu'm kılgança kıurān

124.12 şeytānlarını kāhin (ğaybden ħaber birüvçi)lerniñ köñilllerine şalgan nerseleri kıbālınden tügil (وَمَا)

124.13 (يَنْبَغِي لَهُمْ) dağı şeytānlarğa kıurān birlen inüvleri dürist bolmadı (وَمَا يَسْتَطِيعُونَ) dağı şeytānlarını

124.14 kıurānnı indürüvge kıuvvetleri de yitmes (أَنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَرٌ رُّدُونَ) düristlikde ol şeytānlar feriştelerniñ

124.15 sözlerini işitüvden şoralımışlardur ya'nı işite almaslar çünkü feriştelere sözini işitüvleri için

124.16 feriştelere zātlarınını şıfatlarında hem allahnıñ feyzini kıbūlde şeytānlarını müşārik boluvı şart şeytānlarını

124.17 nefsi-i şerireleriniñ feyz-i ħaķnı kıbūli mümkin tügil (فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ) bes ey muħammed 'ahm allah birlen

124.18 ikinci ma'būd ündeme (فَتَكُونُ مِنَ الْمَعْتَبِينَ) bes eger ikinci ma'būd ündeseñ 'azāb kıılınımışlar

124.19 cümlesinden bolursun (allahü te'ālānıñ resül allahğa bu tarık ħiṭāb kıluvı resül allahnı ihlāşını

124.20 artduruvğa kıozgaltuv ve başka bendelerge şefķat bola (وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ) ve ey muħammed 'ahm yaķın

124.21 bolgan kıbāleleriñni 'azāb birlen kırkıtuğ (bu āyet ingen şoñında resül allah şafā tağına minüpe her kıayı)

124.22 kabilesini çağurdu ve her kayusu cıyuldılar resül allah bularğa eytdi ey ‘abdu’l-muṭṭalib balaları ey hāşim

124.23 balaları ey ‘abd-ı menāf balaları ey ‘abbās ve ey şafiye min sizniñ haqıñızda allahniñ ‘azābından hiç nerseni

124.24 mālīk tūgilmün ve sizni allahniñ қаtı ‘azābı birlen қorқuṭamun diyü
 وَأَخْفَضَ جُنَامَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنْ

124.25 (الْمُؤْمِنِينَ) dağı mü’minlerden öziñe iyergen ādemlerge қanaṭıñnı tōşe ve cānibiñni yumşaq қıl ya‘nī

124.26 şefқatli bol dimek (فَإِنْ عَصَوْكَ) bes eger қabīleñ siñe ‘āşī bolsalar ya‘nī iyermeseler
 قُلْ إِنِّي

124.27 (بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ) bes eyt sin alarğa min sizniñ қılған işiñizden bizgüçimün diyü
 وَتَوَكَّلْ عَلَيَّ

124.28 (الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ) dağı düşmānlarına gālib boluvçı dostlarına merhāmet ve yardım қıluvçı allahğa

124.29 işleriñni ṭapşır (الَّذِي يَرَاكَ مِنْ تَقْوَمُ) şundayın allahğa işleriñni ṭapşır ol allah sini namāzğa

124.30 turduğıñ vaқtde körür (وَتَقَلِّبُكَ فِي السَّاجِدِينَ) dağı namāz vaқtlarında namāz oқuvçılar

II / 125

125.1 içinde ayak üzere başқан ve olturğan hālde eylenüviñni körür ya‘nī namāz türli hālde boluvıñni körür

125.2 (أَنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ) düristlikde ol allah siniñ söziñni işitüvçidür ve niyet қılған nerseñni bilgüçidür (هَلْ

125.3 (أَنْبَسُكُمْ عَلَيَّ مِنْ تَنْزَلِ الشَّيَاطِينِ) eyā sizge haber bireym mü kimler üzerine şeyṭānlar iner
 تَنْزَلُ عَلَيَّ كُلِّ

125.4 (أَفَاكُ أَنْبَسُ) şeyṭānlar iner her bir yalğançı ve yavız kişi üzerine müslimetü’l- kezzāb ve başқа yalğançı

- 125.5 kâhinler kibi (يَلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ) şeytânlar ferîştelerden işitken nerselerini özleriniñ
- 125.6 dostlarına şalurlar şeytânlar recm (atuv) birlen tıyılmasdan burun ferîşteleriniñ sözlerini işitürler
- 125.7 idi hem ferîştelerden ba‘zı nerselerini işitüp dostlarına ilkâ’ kılalar idi yâ ki yalğançı yavızlar
- 125.8 (kâhinler) şeytânlar sözine kulaqlarını şalup alardan vehmî nerseni alup kişilere söyleyler
- 125.9 idi ma‘nâsına hâlbükim ol şeytânların köpisi yalğançılardur çünkü ferîştelerden tiyüşinçe işitse
- 125.10 almadılar yâ ki şeytânlar sözünü kulağa alğan âdemleriniñ köpisi yalğançılardur ma‘nâsında (وَالشُّرَاةُ)
- 125.11 (يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ) cırçılar alarga çikden azğan âdemler iyerür bes muhammed şallallahü ‘aleyh ve sellemge iyergen
- 125.12 âdemler azgunlar tügil bes resül allah da şâ‘ir tügil (أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَمِينُونَ) eyâ bilmeysün mi ey
- 125.13 muhammed (‘ahm) düristlikde ol cırçılar sözden her çuqurda ya‘nî her fende yâ ki her bir bâtil ve lağvda hayrân
- 125.14 kalurlar çünkü cırçılarnıñ köp muqaddemeleri hayâli haqîkatsiz gine (وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ) dağı düristlikde
- 125.15 ol cırçılar cırlavlarında kılmağan nerselerini eytürler (أَلَا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) meger
- 125.16 şundayın şâ‘irlerge azgunlar iyermes ol şâ‘irler imân kitürdiler hem izgü işler kıldılar (وَذَكَّرُوا)
- 125.17 (اللَّهُ كَثِيرًا) dağı allahını köp zikr itdiler (وَأَنْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا) dağı kâfirler tarafından kabâhat
- 125.18 şî‘rler birlen zulm kılınmış bolduqları şoñından alardan şî‘r birlen oç aldılar bu şâ‘irleriniñ mişâlları
- 125.19 revâha oğlı ‘abdu’l-lah şâbit oğlı hasân mâlik oğlı ka‘b kibiler bular resül allahınıñ şâ‘irleridür

125.20 (وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا) ve zulm kılğan ādemler tiz bilürler (أَيُّ مَنقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ) ölgenniñ soñında

125.21 qaytaçaq orunniñ qayusına qayturlar ya'ni şol orunlarnı ölgeç elbette bileçeklerdür . şu' rā'

125.22 süresiniñ tercemesi tamām boldı

125.23 yikirmi yidingi nemi süresi mekkede inge toqsan üç äyet

125.24 bismi'l-laḥi'r-raḥmani'r-raḥīm

125.25 (طس) allahü te'älā murād bolğan ma'nāsını özi bilür (تلك آيات القرآن) bu süreniñ äyetleri

125.26 qurān äyetleridür (وكتاب مبين) daḥı zāhir bolğan kitābniñ äyetleridür ya'nī levḥü'l-maḥfūẓniñ

125.27 çünki levḥü'l-maḥfūẓda her bir bolaçaq nerse açuq itüp yazıldı (هدى وبشرى للمؤمنين) ol äyetler

125.28 azğunlıqdan toğrılığa köndürgüçi hem mü'minlerge süyünç bolğanları ḥalde (الذين يقيمون الصلاة)

II / 126

126.1 şundayın mü'minlerdür alar namāz oqurlar (ويؤتون الزكاة) daḥı zekāt birürler (وهم بالآخرة هم يوقنون)

126.2 daḥı alar āḥiret künine şiksiz uşanurlar (ان الذين لا يؤمنون بالآخرة) düristlikde āḥiret künine

126.3 imān kitürmegen ādemler (زينالهم اعمالهم) ol ādemler için qabāḥat 'amellerini körkem ve ziyetli itüp

126.4 körsedük (فهم يجمعون) bes ol ādemler ol 'amellerinde ḥayrān bolurlar ve ol qabāḥat 'amellerine iyergen

126.5 zarar yā ki fā'ideni bilmesler (أولئك) bu āḥiret künine imān kitürmegen ādemler (الذين لهم سوء العذاب)

126.6 şundayın ādemlerdür alarğa dünyāda 'azābniñ yavızı bolur (bedr şoğışında öltürülüp ve ešir bolup kibi

126.7 (وهم في الآخرة هم الخسرون) daḥı alar āḥiret künine 'azābqa tiyüşli boluvları ve şevābdan maḥrūm boluvları

126.8 sebebli bigrek zarar itüvçilerdür (وانك لتلقى القرآن) daḥı düristlikde sin ey muḥammed ('ahm) qurānnı

126.9 birilmiş bolursun (مِنَ الَّذِينَ هُكِّمَ عَلَيْهِمُ) her işde hikmet iyisi ve her işni bilüvçi bolğan allahniñ huzürından

126.10 beydāvī iyisi eyte bu āyetde allahniñ ‘ilm birlen hikmetni birge kitürüvni ‘ilm-i ‘ām bolup hikmetniñ işini muhkem

126.11 kıluvğa delālet kıluvı için hem qurān ‘ilmleriniñ hikmet bolğanları da bar (‘aķāyid ve şerāyi‘ gibi) hem hikmet

126.12 bolmağanları da bar (kışşalar ve gaybden haberler kibi) ikinçilikni bildürüv içüdi muniñ şoñında allahü te‘ālā

126.13 şol ‘ilmleriniñ ba‘zısını beyān kılup eytedür (أَذَقَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ) ey muħammed (‘ahm) şol vaķtni zıkr kıl

126.14 ol vaķtde mūsā ehline (ħazret-i şu‘ayyib kızı bolğan ħatunna) eytdi (إِنِّي أَنَسْتُ نَارًا) düristlikde min

126.15 oķ kördim (سَأْتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ) ol ođdan sizge yol ħaberi birlen kilürmün ħazret-i mūsā yolda

126.16 adaşkan bolğan (أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ) yā ki oğdan ħabızup alınğan oķ şu‘lesi birlen kilürmün

126.17 (فَلَمَّا جَاءَهَا نُورٌ أَنْ يُورِكَ) sizniñ oğda calınuvıñızı ümüd itkenim ħalde (لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ) ħazret-i

126.18 mūsā ođka kilgen zamānda mübārek bolınmış bolmaķ birlen nidā’ kılındı ya‘nī allah mübārekligini birgey idi diyü

126.19 eytildi (مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا) oğ ornında bolğan ādem daķı ođniñ tiresinde bolğan ‘aķl iyeleri nidā

126.20 kılındı bu āyetniñ zāhiri her bir arz-ı şāmdan bu mübārek çuķurda hem tiresinde bolğan ‘aķl iyelerinden ‘ām çünki bu

126.21 mübārek çuķur hem tireleri peyğamberlerniñ peyğamber itüp yiberilgen orunları yā ki ħazret-i mūsā birlen çuķur

126.22 teyresinde ħāzir bolğan feriştelere murād (وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) bütün ‘ālemniñ terbiye kıluvçısı bolğan

126.23 allahni ħayrge oĥşamaķdan pāklaymun ve yıraķ kılamun bu söz nidā’ kılınğan nerseniñ tamāmından ħazret-i mūsāniñ allahniñ

126.24 sözini işitüvinden allahni ħayrge oĥşatuv ve hem kılınmasun için allahü te‘ālā zıkr itdi (يَا مُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ)

126.25 (الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) ey müsā düristlikde şā'n min her işde üstün bolğan ve hikmet iyesi bolğan allahmun (وَالْعَالِي)

126.26 (فَلَمَّا رَأَاهَا تَمَتَّنْزُ كَأَنَّهَا جَانٌ) hażret-i müsā dağı tayağınını taşla diyü nidā kılındı (عَصَاكَ) tayağını

126.27 taşlağaç tayağını göyā ki tiz yürüy turğan cılan kibi silkinür körgeni zamānda (وَلِي مُدَبِّرًا وَلَمْ يَعْقُبْ)

126.28 artı birlen bolğan hālde yüz döndürdi ve kiri tayağı yanına kaytmadı (بِأَمْرِ مَوْسَى لَا تَخَفْ) allah (te'ālā)

126.29 eytdi ey müsā qorqma (إِنِّي لَابْعَاضُ الْوَالِدِ الْمُرْسَلُونَ) düristlikde minim hużürımda (vahy kılğan vaqıtımda)

II / 127

127.1 peygamberler qorqmaslar (الْأَمْنُ ظَلَمَ) likin özine kılğan zılm kılğan ādem (ثُمَّ بَدَّلَ مَقَامًا مِمَّا كَانُوا فِيهِ) munıñ soñında

127.2 yavızlıqdan soñ izgülikni almaşdırsa ya' nı izgülik kılsa (فَأَنِّي غُفُورٌ رَحِيمٌ) bes düristlikde ol

127.3 ādemni yarlıқағуımun hem añar raħmet kılıvçımun (وَأَدْخُلُ بِدَاخِلِ جَيْبِكَ) dağı ey müsā qolıñnı

127.4 kölmegiñniñ yaқasına kirit (تَخْرُجُ بِيضَاءً مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ) alalıқ āfetinden başqa şāf aқ bolğan hālde

127.5 çığar qolıñ (فِي تِسْعِ آيَاتٍ) toқız türlü mu'cize cümlesinde bolğan hālde yā ki toқız türlü mu'cize birlen

127.6 yiberilgeniñ hālde ol mu'cizeler tūfan-ı cerād (çikirtke) қamel-i đafadı' dem yed-i 'aşā beyānı ötken

127.7 idi (الْفِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ) fir'avunge қavmine yiberilgeniñ hālde (أَنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ) düristlikde

127.8 ol fir'avunlar allahniñ tātinden çıғuvçı қavm boldılar (فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً) fir'avunlerge müsā

127.9 (‘ahm)nıñ kitürüvi birlen bizniñ āyetlerimiz zāhir bolğan hālde kilgenleri zamānda
 قَالُوا هَذَا سِحْرٌ

127.10 (هَبِيرٌ) fir‘avunlar eytdiler bu müsā kitürgen āyetler (mu‘cizeler) zāhir sihrdür diyü
 (وَجَعَلُوا أَبَهَا) fir‘avunlar

127.11 bizniñ āyetlerimizni inkār itdiler (وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ) hālbükim özleri bizniñ
 āyetlerimizni şiksiz bildiler

127.12 (ظَلَمًا وَعُلْوًا) özlerine zūlm içün ve imāndan tekebbürlenüv içün inkār eylediler
 فَأَنْظُرْ كَيْفُ كَانَ عَاقِبَةُ

127.13 (الْمُفْسِدِينَ) bes ey muḥammed (‘ahm) i‘tibār kıluḫ qara bozuqlıq kıluḫçılarınñ şoñğı
 hāli niçük boldı

127.14 ya‘nī dünyāda şuğa ğarq bolmaq āḫiretde oḫda yanmaq (وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا)
 ve taḫkik dāvud

127.15 hem süleymān (‘aleyhi’s-selām)ğa şer‘at ve siyāset ‘ilmini birdük (وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي)
 daḫı dāvud birlen

127.16 süleymān eytdiler bir maḫṭav şıfatı şundayın allahğa bolsun (فَضَّلْنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ)
 ol allah

127.17 bizni mü‘min kıullarından köpisi üzerine peygamberlik birlen artuḫ kıldı
 (وَوَرَّثَ سُلَيْمَانَ دَاوُدَ) daḫı

127.18 süleymān (‘ahm) atası dāvud (‘ahm) dan peygamberlikni yā ki ‘ilmini yā ki
 pādişāhlıḫnı mīrāş itüp

127.19 aldı (وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ) daḫı süleymān (‘ahm) eytdi ey ādemler (عَلَّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ)
 kıuşlar

127.20 sözini añlavnı üyretilmiş bolduḫ ya‘nī süleymān ‘ahmniñ mu‘cizesi kıuşlar sözini añlav
 ve bilüv

127.21 boldı (وَأُوْتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ) daḫı her bir peygamber birile turğan nerseden birilmiş bolduḫ
 إِنَّ هَذَا لَهُوَ

127.22 (الْفَضْلُ الْمُبِينُ) düristlikde bu bizge birilgen nerse elbette zāhir allahniñ fazlıdur
 (وَهُشْرُ لِسُلَيْمَانَ جُنُودَهُ)

127.23 dağı süleymānga iyergen ‘aslerleri cıyılmış boldı (مِنَ الْبَعِثِ وَالْأَنْسِ وَالطَّيْرِ) cinlerden hem ādemlerden

127.24 dağı kuşlardan (فَهُمْ يوزعون) bes alar ħabs kılınurlar ya‘nī evvel tamām cıyılmış bolurlar da muniñ

127.25 soñında sürilmiş bolurlar (حَتَّىٰ إِذَا اتَّوَّا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ) süleymān ‘ahm cıyılğan ‘askeri birlen her kayçan

127.26 şāmdağı qurmışqa çuqurına kilseler ya‘nī kilgenleri zamānda (قَالَتْ نَمْلَةٌ) bir qurmışqa eytdi (يَا أَيُّهَا)

127.27 (النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ) ey qurmışqalar tura turğan orunlarıñızğa kiriñiz (لَا يَعْطَمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ)

127.28 (وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ) süleymān hem ‘askeri sizni taptamasun (وَجُنُودَهُ) ħālbükim alar sizni bilmesler ya‘nī

II / 128

128.1 bilseler elbette taptamaslar çünki peygamberler allahniñ ħalkna zılm qılmaylar likin bilmeyinçe taptav iħtimālleri

128.2 bar (فَقَبَسَ صَاحِبًا مِّنْ قَوْلِهَا) bes ħazret-i süleymān qurmışqanıñ sözinden kilgeni ħālda aqrun ğına kildi

128.3 yā ki evvel tüşlerni gine körsetüp cılmaydı soñra bir az tavış ile kildi (وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ)

128.4 (أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ) dağı süleymān ‘ahm eytdi ey rabbim ni‘ metiñe şükr qıluvni qalbime şal (الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ)

128.5 (وَعَلَىٰ وَاللَّيِّ) şundayın ni‘ metiñe şükr qıluvni qalbime şal ol ni‘ met birlen miñe hem atama anama en‘ām

128.6 qıldıñ (وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ) dağı öziñ rāzı bola turğan izgü ‘amelni qıluvımnı qöñlime şal

128.7 (وَأَدْخَلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ) dağı rahmetiñ birlen miñe izgü qullaruñ cümlesine kirit
 وَتَفَقَّرْ

128.8 (الطَّيْرَ) ve bir vaqtda süleymān ‘ahm quşlarını tikşürdi aralarında hüdhüdni tapmadı
 فَقَالَ مَا لِي لَا أَرَى

128.9 (أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ) bes süleymān ‘ahm eytdi miñe ni boldı hüdhüdni körmeym
 belki hüdhüd

128.10 gā’iblerden mi ya‘nī süleymān ‘ahm hüdhüdni körmegeni zamānda hāzır bola turup
 körmey turğanmun diyü

128.11 zann qıldı muniñ soñında hüdhüdniñ gā’ib idükni bildi (لَأَعَذَّبَنَّكَ عَذَابًا شَدِيدًا) elbette
 hüdhüdni

128.12 qaṭı ‘azāb birlen ‘azāb qılurmun ya‘nī kanaṭnı yolqarmun yā ki quyaş issiligine
 şalurmun yā ki

128.13 qurmışqa oyasına şalurmun didi (أَوْ لَأَذِيبَنَّكَ) yeise hüdhüdni boğazlarmun başqa
 quşlarğa

128.14 ‘ibret bolsun için (أَوْلِيَّائِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ) yā ki ‘üzeyrni açuq bildüre turğan delil

128.15 birlen kilür miñe ya‘nī ‘üzeyrni beyān qıla turğan açuq delil birlen kilmese evvelgi

128.16 iki va‘idniñ birisini qılurmun ma‘nāsında (فَمَكَتْ غَيْرَ بَعِيدٍ) bes hüdhüd şundan soñ

128.17 yırağ bolmağan zamān ğına turdı ya‘nī tiz zamāndan qaytdı (فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تَحْطُ بِهِ)
 bes hüdhüd

128.18 eytdi ey süleymān (‘ahm) sin tüşünmegen nersege tüşündim ya‘nī sin bilmegen nerseni
 bildim ya‘nī sebā’

128.19 haberinden (وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ) dağı min siñe sebā’ (yemende bir kabile yā ki
 şehr ismi) den şiksiz

128.20 bolğan haber kitürdim (أَنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ) düristlikde min sebā’ ehline pādişahlıq ite
 turğan

128.21 bir hātunı tapdım (رِيعَانَ) oğlı mālikniñ oğlı şerāhil kızını belkīs) (وَأَوْتَيْتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ)
 dağı

128.22 ol hātunğa pādişahlarğa kirek bolğan nerselerden her bir nerse birilmiş boldı
 (وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ) dağı

128.23 ol Һatunniñ uluğ ‘arşısı (seriri) bardur (وَجَدْتُمَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ) ol

128.24 pādišāh Һatunni hem ol Һatunniñ Һavmini tapduq allahdan başqa Һuyaşka secde Һılalar (وَزَيْنَ لِمِ الشَّيْطَانِ)

128.25 (أَعْمَالَهُمْ) daҺı ol Һatun hem de Һavminiñ ҺabāҺat ‘amellerini şeytān kōrkem ve ziynetli itüp kōrsetdi

128.26 (فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ) bes alar Һaққ ve toğrı yoldan tıydı (فَصَدَّوْهُمْ عَنِ السَّبِيلِ) bes şeytān alarnı Һaққ ve toğrı yoldan tıydı

128.27 ve toğrı yolğa kōnölmesler (الْأَيْسَجُوا لِلَّهِ) şeytān alarnı Һaққ ve toğrı yoldan tıydı allahğa secde

128.28 Һılmasunlar iҺün (الَّذِي يُخْرِجُ الغَبَّاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ) şundayın allahğa secde Һılmasunlar iҺün ol

128.29 allah kōklerde hem yirlerde yağmur birlen öse turđan nerselerni Һıđarur ya‘nı kōklerden (buluğdan) yağmur

II / 129

129.1 Һıđarur hem yirlerde öse turđan nerselerni Һıđarur (وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ) daҺı ol allah sizniñ

129.2 yaşirgen nerseleriñizni hem āşikāre Һılğan nerseleriñizni bilür (اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلاَّ هُوَ) allah Һıđbir ma‘būd-ı bi‘l-Һaққ

129.3 yoқdur meğer ol allah (te‘ālā) ginedür. (رَبُّ العَرْشِ العَظِيمِ) ol allah uluğ bolğan ‘arşniñ rabbisidür (قَالَ)

129.4 (سَنَنْظُرُ) Һazret-i süleymān eytdi Һaber birgen nerseñde oylap Һararmız (أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الكَاذِبِينَ)

129.5 rast itdiñ mi yā ki yalğançılardan boldıñ mı sin (أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا) minim bu kitābım (ҺaҺem) birlen bar

129.6 (فَالْعَهَّ إِلَيْهِمْ) bes bu mektūbımnı (ҺaҺemni) belķiske hem Һavmine taşla (bir) (ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ) munıñ şoñında

129.7 alardan yüz döndür ve yakın orunda toktap tur (فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ) bes kıra nideyin söz birlen

129.8 kıayturlar ya' nı ba' zısı ba' zısına nideyin söz birlen kıaytur hāşıl nı söyleşürler (قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَى)

129.9 hüdhüd tarafından belkıske haı birlgen şoñında belkıs eytdi ey cemā' at (إِنِّي الْفَى الْإَى) düristlikde

129.10 miñe taşlanmış boldı (كُتَابٌ كَرِيمٌ) hürmetli ve uluğ bolğan mektüb (haı) ol hürmetli haı

129.11 kimden didiler (أَنَّهُ مِنْ سَلِيمَانَ) belkıs eytdi ol mektüb süleymān ('ahm)dan (وَأَنَّهُ) daıı düristlikde

129.12 ol mektüb yā ki mektübniñ maźmünü (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) dur ya' nı hāzret-i süleymān mektübni allahniñ

129.13 zātına hem şıfatlarına delālet kıla turğan bismi'l-lah birlen başladı (أَن لَّا تَعْلَمُوا عَلَيَّ) minim üzerime tekebbürlenmeñiz

129.14 yine de süleymān 'ahm kabāhat şıfatlarınıñ anası bolğan tekebbürlikden tıydı (وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ) daıı

129.15 boy sunğaniñiz hāde miñe kilniñize süleymān 'ahm bütün körkem hāılarıniñ anası bolğan islām birlen emr

129.16 kıldı islām birlen emr kıluvı öziñiñ peygamberligine delil kı' im bolğanniñ şoñında (قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَى)

129.17 (أَقْتُونِي فِي أَمْرِي) belkıs eytdi ey cemā' at minim bu işimde miñe fetvā biriñiz ve bu haıda öziñizniñ şevāb

129.18 körgen nerseñizni söyleñiz (مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا مِّنْ تَشَاهُرِن) sizniñ güvāhlık birüviñizge kıadar hiç

129.19 işini kisküçi bolmadım (bu pādişāh hatun bolsa da idāresi meşrūta bolğan iken) yine de bu hüdhüd

129.20 hem kıurmıška kışşasından fehmlene hayvānlarğa 'aılnı hem bilüv kıuvvesini evvel işbāt kıluvçı kıurān idüki çünkü

129.21 hüdhüdniñ sözi ve süleymān 'aleyhi' s-selāmge belkıs hālinden haber birüvi hem bir kıurmıškaniñ yoldaşlarına naşıhat

129.22 kıluvı hayvānlarda 'aııl ve fikr boluvğa açuı delil bola bes hayvānlarda 'aııl hem fikr boluvnu işbātke tırışқан

129.23 bu zamānıñ ‘ulemāsı nemi sūresine diqqat birlen qarasalar maqşudlarını bolurlar
(قَالُوا نَعْنُ أَوْلُو قُوَّة)

129.24 belkısniñ qavmi cevāb birüp eytdiler biz kuvvet iyemiz (وَأَوْلُوا بِأَسْ شَدِيدٍ) dağı
şoğışda qatı

129.25 tutuv iyelerimiz ya‘nī bahādīrlarımız (وَالْأَمْرُ إِلَيْكُمْ) ve iş siñe tapşırılmışdur
(فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ) bes

129.26 oylap qara bizge nerse buyurursañ şoğışurğa yā ki şulh qılurğa mı biz her ikisinde de
siñe iyeremiz (قَالَتْ)

129.27 (أَنَّ الْمَلِكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَتَسَبَّهَا) belkıs qavminiñ şoğış qılurğa meyllerini sizüp şulhını
ma‘kūl

129.28 kördükni añlaup qavmine eytdi pādīşāhlar her qaycan qaryege kirseler ol qaryeni
bozalar ve hārāb

II / 130

130.1 iteler (وَجَعَلُوا أَعْرَ أَهْلِهَا أَذَلَّةً) dağı mällarnı talav birlen yurtlarını hārāb qıluv birlen ol qarye

130.2 ehliniñ qaderlilerini qadersiz qılalar (وَكُنَّا لَكَ مِّنْهُمْ مِّنْ مِّنْ) ve pādīşāhlar oşandaq qılalar
didi (وَأَنَّى)

130.3 (مُرْسَلَةً إِلَيْهِمْ بِهِ يَدًا) ve düristlikde min süleymān (‘ahm) hem qavmine hediye (bölek)
yibergüçimün ya‘nī öz

130.4 mülkimden hediyeler birlen ilçiler yiberemün (فَتَأْتِرُهُم بِمَا يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ) bes oylap
qararmun ilçiler

130.5 nerse birlen qayturlar şuñar qarap iş qılurmız belkıs hāzret-i süleymānge ‘ömer ve oğlu
munzırını bir qadar ādemge

130.6 baş itüp yiberdi ve köp hediyeler yiberdi cāriyeler kiyiminde ir balalar ve ir balalar
kiyiminde cāriyeler (qız balalar)

130.7 yiberdi ve başqa tişüksiz incü ve tişügi kekri bolğan inci moyınçık yiberdi bularnı bir
şavtqa qoydı

130.8 eger peygamber bolsa irlar birlen qızlarını ayurur hem incige toğrı tişek tişer ve
moyınçık incilerine

130.9 yip tağar didi ilçiler hâzret-i süleymânın memleketine kilgeç ‘askerlerini ve süleymân ‘ahmın uluğlığını

130.10 körüp özlerini kiyimçiliklerini bildiler ilçiler süleymân ‘ahm huzûrına kilüp toqtadılar (hâzret-i

130.11 cebrâ’îl süleymân ‘ahmge bu vâkı’anı aldan bildürgen idi) süleymân ‘ahm ilçilerden inciler şalınğan

130.12 şavtnı şoradı ve şavtda nerse barluğundan haber birdi hem ağaç qurtına (أَرْضَهُ كَهْ) emr kıldı

130.13 ağaç qurtı hâzîr bir tek alup incige şapladı (kiritdi) aq qurtka emr kıldı ol hâzîr yip

130.14 alup moyınçıkça ötküzdi mundan şu kitürtüp cāriye hem gılmānlarğa qollarını ve yüzlerini yuvarğa

130.15 qoşdı cāriyeler şunu bir qolları birlen alup ikinci qollarına şalup ikinci qolları birlen

130.16 yüzlerini yuvdılar hem şunu bileklerini içki yağına qoydılar irler şunu bir qollarına alup

130.17 şol oq qolları birlen yüzlerini yuvdılar hem bileklerini tışkı yağına şunu qoydılar şundan qayusı

130.18 cāriye qayusı gulām idüki bilindi munıñ soñında hediye qaytarup yiberdi (bik uzun beyān

130.19 idilgen qışşaları da bar biz faqat beydāvidan gına yazduq (فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ) bes ilçi yā ki hediye

130.20 qılınğan nerse süleymân ‘ahmge kilgen zamānda (قَالَ أَتُمِدُّونَنِي بِمَالٍ) süleymân ‘ahm eytdi miñe māl birlen

130.21 bardım biresiz mi (فَمَا آتَانِي اللَّهُ خَيْرًا مِّمَّا آتَاكُمْ) bes miñe allah birgen nerse (peygamberlik hem dünyāda meşeli

130.22 bolmağan mülk) siz birgen nersedən izgürekdür (بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ) belki siz hediyeñiz

130.23 birlen şādlnarsız çünki siz dünyā tirükliginden zāhirini gine bilesiz şunıñ içün de hediye birüviñiz sebebli başqalarğa

130.24 iftiḥār idesiz yā ki öziñizge hediye qılınğan nerse birlen mālını artuq süydügiñizden şādlnasız ma‘nāsında (ارْجِعْ إِلَيْهِمْ)

130.25 ey ilçi belkiske hem qavmine kiri qayt (فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ بِعَبْدِهِمْ) bes biz belkiske hem qavmine şundayın ‘askerler birlen

130.26 kilürmiz (لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا) belķıs hem qavminiñ ol ‘askerlerge qarşı tururğa qıdretleri ve qıvvetleri yıtmes (وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ)

130.27 (وَهُمْ ضَاعِرُونَ) dağı alarnı sebā’ şehrinden ĥor bolğanları ĥâlde çığarurmız (مِنْهَا أُذَلَّتْ) ĥālbükim alar ĥorlanmış

130.28 bolğan esirlerdür (أَأَنْتُمْ يَأْتِينَ بِعَرْشِهَا) süleymān ‘ahm eytdi ey cemā’ at (قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَائِكَةُ) belķısniñ seririni

130.29 qayuñız kitürür (قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ) belķıslerniñ müselmān bolup miñe kilmeslerinden burun çünki eger belķıs

130.30 müselmān bolsa rızāsından başqa anıñ mālunı aluv dürist tügil (قَالَ عَفَرْتُ مِنَ الْجَنِّ) cinlerden qıvvetli

II / 131

131.1 ve ĥabıṣ zāt itdi (أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ) belķısniñ seririni orniñdan turmasıñdan

131.2 burun siñe kitürürmün (وَأَنَا عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ) dağı düristlikde min ol serirni yüklev üzerine

131.3 qıvvetlimün ve uşançlımun diyü (قَالَ النَّبِيُّ عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ) qaşında allahniñ kitābından ‘ilmī bolğan

131.4 ādem eytdi ya‘nī süleymān ‘ahmniñ veziri berĥayā oğlı āşaf yā ki ĥızır yā ki cebrā’ıl ‘aleyhümü’s-

131.5 selām yā ki başqalar digenler (أَنَا آتِيكَ بِهِ) min belķısniñ seririni siñe kitürürmün (قَبْلَ أَنْ)

131.6 (يُرْتَدُّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ) siniñ köziñ siñe kiri qayıtvdan ilk ya‘nī köz açup yumulmasından burun

131.7 bu ĥiṭāb ifritke yā ki süleymān ‘ahmge bola ifritke bolsa anıñ kitürüv müddeti uzakğa

131.8 şayğanlıqdan bola eger süleymān ‘ahmge bolsa izĥār-ı mu‘cize maqşūd bola (فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عَلَيْهِ) bes

131.9 süleymān ‘ahm belķīsniñ serīrini ħuzūrında qararlangan tabaķanı zamānda (قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي) süleymān

131.10 ‘ahm eytdi ‘arşını minim için bu kadar az müddetde kiterüv ve rabbimniñ fazlındandır (لِيُبْلُوَنِي أَشْكُرَ أَمْ)

131.11 (أَكْفُرُ) rabbimniñ mini imtiĥān kıluvı için miñ rabbimniñ bu ni‘metine şükrāne kılurmun mu yā ki küfrān

131.12 kılurmun mu (وَمِنْ شُكْرٍ فَأَنَا بِشُكْرٍ لِنَفْسِي) ve kimdür rabbisiniñ ni‘metine şükrāne kılsa ançaķ öz fā’idesi

131.13 için şükrāne kıılır ya‘nī şükrāne kıluvınıñ fā’idesi özine bolur (وَمَنْ كَفَرَ فَأَنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ)

131.14 ve bir kişi küfrān ni‘met kılsa bes düristlikde minim rabbim anıñ şükrinden muñsızdır hem añar en‘ām

131.15 kıluvı sebebli cömerťdür (قَالَ نَكُرُوا لَهَا عَرْشَهَا) ĥazret-i süleymān eytdi belķiske serīrini belķiske

131.16 bilimsiz kıluvınız ya‘nī serīriniñ şıfatını özgeritiñiz (نَنْظُرُ أَتَهْتَدِي) qararmız eyā bu ĥatun seririn

131.17 tanuvġa könülür mi (أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ) ya ki serīrini tanuvġa könülmeġen ādemlerden bolur mı

131.18 yā ki allahnı hem allahnıñ resūlini tanuvġa könülür mi yā ki könülmeġen ādemlerden bolur mı ma‘nāsında (فَلَمَّا)

131.19 (جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ) belķīs kilgen zamānda eytildi siniñ ‘arşın oşandaķ idi mi diyü

131.20 (وَأَوْتَيْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلُهَا) daĥı bu ĥāletden (قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ) belķīs eytdi göyā ki bu ‘arşı kibi idi diyü

131.21 yā ki bu mu‘cizeden ilk bizge allahnıñ ĥudretini hem siniñ peyġamberliginiñni bilüv birildi (وَكُنَّا مُسْلِمِينَ) daĥı

131.22 biz boy şunuvçılardan bolduķ (وَصَلَّاهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ) daĥı belķīsni allahdan başķa kıyaşķa ‘ibādet

131.23 kıluvı müselmān boluvından tıydı (إِنَّمَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ) düristlikde ol belķīs kāfir kavmden boldı

131.24 (فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً) belkīsge serāyğa kir diyü eytildi (فِي لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ) bes belkīs serāynı körgen

131.25 zamānda ol serāynı uluğ şu diyü hesāb kıldı (وَكَشَفْتُ عَنْ سَاقَيْهَا) dağı iki baltırından açdı

131.26 (قَالَ أَنَّهُ صَرَخَ مُرَدًّا مِنْ قَوَارِيرَ) süleymān ‘aleyhi’s-selām eytdi siniñ şu diyü zann kılgan nerseñ piyāladan

131.27 yasalğan tigüz, yaltıravıqlı serāydur diyü (قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي) serāyğa kirgenden soñ

131.28 belkīs eytdi ey rabbim kuyaşğa ‘ibādet kıluvım sebebli nefsimе zılm kıldım (وَأَسَلْتُ مُوسَىٰ إِيَّاهُ فَخَبَّرَهُ) وَأَسَلْتُ مُوسَىٰ إِيَّاهُ فَخَبَّرَهُ

II / 132

132.1 (الْعَالَمِينَ) dağı süleymān (‘ahm) birlen birge bütün ‘ālemniñ rabbisi bolğan allahğa emr kılgan neresinde

132.2 boy şunarum ba‘zılar belkīsni süleymān ‘aleyhi’s-selām özine ciftlendi digenler ba‘zılar hemmeden

132.3 pādīşāhsına ciftlendürdi digenler (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا) ve taḥkīk biz şemūd qavmine qardaşları

132.4 şāliḥni peygamber itüp yiberdük (أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ) allahğa ‘ibādet kılıñız demek birlen ya‘nī allahnı

132.5 birleñiz diyü (فَأَذَاهُمْ كَقَرِيظَانٍ يُخْتَصِمُونَ) bes şol vaqtduq şāliḥ (‘ahm) niñ qavmi kıçquruşa turğan

132.6 iki firqa boldılar bir firqası şāliḥ (‘aleyhi’s-selām)ge imān kitürdi ve bir firqa inkār itdi ve her

132.7 iki firqa biz ḥaqlıqda diyü da‘vā kıladur (قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ) şāliḥ (‘aleyhi’s-selām) qavmine

132.8 eytdi ey qavmim ni içün yavızlıknı (‘azābnı) aşuqdurasız (qavmi birge qorquta turğan ‘azābıñnı

132.9 kitür digenler (لَوْلَا تَسْتَعْجِلُونَ اللَّهَ) izgülik (tevbe) kılmasdan burun (قَبْلِ الْحَسَنَةِ) kāşki

132.10 küfriñizden ‘azāb inmesden burun allahdan yarlıķav isteseñiz idi (لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ) rahmet kılınmış

132.11 boluvıñız için (قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ) şālih (‘ahm)ñiñ kavmi şālih (‘ahm)ğa eytdiler biz siniñ

132.12 birlen hem siñe iyergen ādemler birlen şomnanamız ya‘nī sizniñ şomlıđıñızda bizge kaçı avırlıķlar birisi artundan

132.13 birisi kilüp tura (قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ) şālih (‘ahm) eytdi şomnanuvıñız (ya‘nī türlü kaçılıķlarğa

132.14 dūçār boluvıñızniñ) sebebi allah huzūrındadır (بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ) belki siz şādlık ve hasretlerniñ birisi artundan

132.15 birisiniñ kilüvi birlen imtiħān kılınmış ve fitnelenmiş kavmsiz (وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ) ve şemūd kavminiñ

132.16 şehrinde toķız kişi boldı (يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ) yirde bozuķlık kılur boldılar ve tüzüklik

132.17 kılmas boldılar ya‘nī işleri faķaķ bozuķlık kıluv idi (قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ) allah birlen kaşem idişkenleri

132.18 hālda ba‘zısı ba‘zısına eytdiler (لَنَبِيَّتِنَهُ أَهْلُهُ) elbette şālih (‘ahm)ni hem ehlini kiçde ötürürmiz (ثُمَّ لَنَقُولَنَّ)

132.19 (لَوْلِيَّةٍ) muniñ soñında şālihniñ kan (kışāş) da‘vāsında velisi bolğan ādemge eytürmiz (مَا شَهِدْنَا مَا لَكَ أَهْلُهُ)

132.20 biz şālihniñ ehlini helāk kılınğan orunda yā ki helāk kıluvğa hāzir bolmaduķ hem özini de ötürmedük (وَأَنَا)

132.21 (لَمَّا دَقُّونَ) daħı düristlikde biz sözimiz de rastlarmız diyü eytürmiz (وَمَكْرًا وَمَكْرًا) ve şālih kavminiñ bozuķları

132.22 şālih (‘ahm) hāķında hīle kıluv birlen hīle kıldılar (وَمَكْرًا وَمَكْرًا) ve biz de hīle kılmaķ birlen mekr kıldıķ ya‘nī mekrlerini

132.23 helāk boluvlarına sebep kıldıķ (وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ) hābūkim şālih (‘ahm) kavmi bizniñ mekrimizni bilmesler (فَانظُرْ كَيْفَ)

132.24 (كَانَ عَاقِبَةُ مَضْرَمٍ) bes ey muḥammed (‘ahm) i‘tibār kılup qara şemūd qavminiñ bozuqlarınıñ mekrleriniñ

132.25 şöñgi bolğan hāl niçük boldı (أَنَا دَمْرِنَاهُمْ وَقَوْمِيهِمْ أَجْمَعِينَ) düristlikde biz ol toqız kişini hem

132.26 alarnıñ iyergen qavmlerini hemmesini helāk kılduq (فَتِلْكَ بِيُوتِهِمْ غَارِبَةٌ بِمَا ظَلَمُوا) bes bular şemūd

132.27 qabilesiniñ zulmları sebebli boş bolğan yā ki ciymirilgen hāldegi ivleridür (أَنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً)

132.28 düristlikde bu şemūd qavminiñ kışşasında ‘ibret bardur (لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ) bile turğan qavm için (وَأَنْجَيْنَاهُمْ)

II / 133

133.1 (الَّذِينَ آمَنُوا) dağı imān kitürgen ādemlerni (şālih (‘ahm)nı hem mü’minlerni) helāk boluvdan qutqarduq

133.2 (وَكَانُوا يَنْتَفِرُونَ) dağı küfrden ve günāhlardan şaqlanuvçı bolğanlarnı helāk boluvdan qutqarduq (وَلَوْطًا) dağı

133.3 lūtnı yiberdük (أَذَقَالَ لِقَوْمِهِ) peygamber itüp yiberdükimiz vaqtde lūṭ (‘ahm) öziniñ qavmine eytdi (أَتَأْتُونَ)

133.4 (الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ) eyā fāhiş işke kilesiz mi (ya‘ nī livāṭa kılasız mı) hālbükim siz ol işniñ fāhiş

133.5 idükni köñil körüvinden bilesiz (أَتُنْكَمُ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً) eyā siz mi şehvet için irlerge kilesiz

133.6 ya‘ nī irler birlen iş kılasız (مَنْ دُونَ التَّسَاءِ) ḥatunlarğa kilüvden başqa hālbükim ḥatunlarnı şehvet

133.7 öter için yaratğan idi (بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَهْتِكُونَ) belki siz nādan qavmsiz şunıñ için livāṭanıñ

133.8 qabāḥatlığını bilmegen ādemniñ işini kılasız (فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ) bes lūṭ (‘ahm) qavminiñ bu sözge

- 133.9 hiç cevābları bolmadı (الآن قالوا) meger cevābları eytüvleri boldı (أخرجوا آل لوط من قريبتكم)
- 133.10 lūt (‘ahm)niñ ehlini qaryeñizden çığarıñız (أنهم أناس ينظرون) düristlikde lūtñiñ ehli (iyergen
- 133.11 qavmi) bizniñ qılğan işlerimizden pāklikni istey turğan ādemlerdür (فأنجيناه وأهلها) bes biz lūt (‘ahm)nı
- 133.12 hem ehlini ‘azābdan qutqarduq (الأمراء) meger lūtñiñ kāfir hatunı ‘azābdan qutqarmaduq (قدّرناها من)
- 133.13 (الغابرين) lūt (‘ahm)niñ hatunıniñ ‘azābda qaluvçılardan boluvını taqdīr qılduq (وأما مطرنا عليهم مطرا)
- 133.14 dağı lūtñiñ kāfir bolğan qavmi üzerine taşdan bolğan yağmurnı yağdurduq (فما مطر المنفربين) bes
- 133.15 peygamberler birlen qorqutulmış bolğan qavmniñ yağmurı ‘aceb yavız boldı allahü te‘ālā kemāl qudretine ve şā’ınıñ
- 133.16 uluğlıqına delālet qıla turğan qışşalarını hem peygamberlerini hāsılağan uluğ mu‘cizelerini hem düşmānlarından
- 133.17 öç aluvnı beyān qılğanniñ şoñında resül allahğa hamd itüv birlen buyurdı niteki eytedür (قل الحمد لله) ey
- 133.18 muḥammed (‘ahm) her maqtav allahğa bolsun diyü eyt (وسلام على عباده الذين اصطفى) dağı allahniñ selāmı
- 133.19 ihtiyār qılğan qulları üzerine bolsun diyü eyt (الله غير أما يشركون) eyā ‘ibādet qılğan ādem
- 133.20 içün allah mı izgü yā ki müşrikleriñ allahğa şerik qılğan nerseleri mi izgü elbette müşrikleriñ allahğa
- 133.21 şerik qılğan nerselerinde izgülik yoq bu sözni allahü te‘ālā müşrikleriñ ilzām qıluv ve horlav içün eytdi
- 133.22 on toqızınçı cüz’niñ tercemesi tamām boldı
- 133.23 (أمن خلق السموات والأرض) eyā maḥlūqlarıniñ aşlları ve fā’ideleriñ başı bolğan köklerni dağı yirlerni
- 133.24 yaratqanmun (allah) izgürek mi elbette ol allah hiç nerseni yaratuvğa qudreti bolmağan bātıl ma‘būdlardan

133.25 izgü (وَأَنْزَلْنَا لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً) dağı ol allah sizniñ içün kökden şunu indürdi
فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَبَابًا

133.26 bes biz şu birlen körkemlik iyesi bolğan baqçaları ösdürdük
(مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تَنْبِتُوا شَجَرَهَا)

133.27 sizniñ içün ol baqçalarıñ ağaçını ösdürüv mümkün bolmadı (اللَّهُمَّ اللَّهُ) allah birlen
ikinci ma' būd bar mı

133.28 elbette yok (بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْلَمُونَ) belki siz haqlıqdan tevħididen avışkuçı kavmsiz
(أَمْ نَجْعَلُ الْأَرْضَ قَرَارًا)

133.29 eya yirlerni tigüz kılğanmun (allah) izgürek mi elbette ol 'āciz bolğan şanemlerden
allah izgüdür (وَجَعَلْ)

II / 134

134.1 (وَجَعَلْنَا لَهَا رَوَاسِيَ) dağı ol allah yirmiñ orçalarında yılğalar yaratdı (خَلَّلْنَا لَهُمُ الْأَنْهَارَ) dağı ol
yir içün

134.2 uluğ tağlar yaratdı (وَجَعَلْنَا بَيْنَ الْبَعْرَيْنِ جَاغِرًا) dağı tuzlı şulu dıngiz birlen tağlı şulu dıngiz
arasında

134.3 yir de yaratdı (اللَّهُمَّ اللَّهُ) eyā allah birlen ikinci ma' būd bar mı elbette yok
(بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ) belki

134.4 ādemlerniñ köpisi haqlıqni bilmesler (أَمْ نَجْعَلُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَا) eyā 'āciz ādemniñ du' ā
kıldıqu vaktinde

134.5 du' āsını kabül itken (min allah) izgürek mi elbette ol allah izgüdür (وَيُكْشَفُ السُّوءُ) dağı
ol allah ādemden

134.6 zararını açar (yiberür) (وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ) dağı sizni yirde ħalifeler kılur ya' nī aldñızda

134.7 bolğan kavmlerniñ turaçaq orunlarını sizge birür (اللَّهُمَّ اللَّهُ) eyā allah birlen ikinci
ma' būd

134.8 bar mı elbette yok (قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ) allahniñ ni‘metlerini az ğına zıkr kılırsız (ya‘nî bir de zıkr kılmaysız)

134.9 (أَمْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَّيْلٍ وَالنَّجْمِ) eyā sizni qurı yirniñ ve dingizniñ qarangulıqlarında toĝrı yolğa

134.10 köndüre turğanmun (allah) izgürek mi elbette ol allah izgüdür hiç nersege qudreti bolmağan şanemlerden

134.11 (وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيَّاحَ بِشَرَابٍ بَدِيٍّ رَحِيمَةٍ) daĝı rahmeti (yaĝmur) aldından cillerni süyünç itüp kim

134.12 yiberür elbette allahü te‘ālā (cilniñ huşūline sebep gerçi hevāniñ tolqunlanuvı bolsa da elbette bu sebebnı yaratuvçı hem hevāda

134.13 tolqunlanuvğa qabiliyyetni yaratuvçı allahü te‘ālā (أَلَا مَعَ اللَّهِ) eyā allah birlen ikinçi ma‘būd bar mı elbette yok (te‘ālā

134.14 (اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ) allahü te‘ālā müşriklerniñ ‘ibadetde şerik kılgan nerselerinden bülend boldı (أَمْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ)

134.15 (سَمَّ يَعْبُدُوهُ) eyā halknı başda yaratıp da soñra kıyāmet küniñde qaytadan yaratqanmun (allah) izgürek mi

134.16 elbette ol allah yaratuv şifatına aşlā qudreti bolmağan şanemlerden izgü (وَمَنْ يَرْزُقْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ)

134.17 daĝı sizni kökden ve yirden bolğan sebebler birlen kim rızqlandırur elbette allahü te‘ālā

134.18 (أَلَا مَعَ اللَّهِ) eyā allah birlen munday işke kâdir bolğan ikinçi ma‘būd bar mı elbette yok

134.19 (قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ) ey muħammed ‘ahm ikinçi ma‘būdniñ bu işke qâdir boluvına deliliñizni kitürniñiz diyü müşriklerge

134.20 eyt (أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) eger allahğa başqa nerselerni şerik kıluvıñızda rastlardan bolsañız

134.21 (قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ) ey muħammed ‘ahm eyt siñ mekke müşriklerine köklerde ve yirlerde

134.22 bolğan ‘aql iyeleri ğaybni bilmes (أَلَا اللَّهُ) likin allahü te‘ālā bilür (bu taqdir istişnâ-ı inkiṭâ’ için

134.23 bola müsteşnâniñ merfû‘ boluvı luĝat-i temîmiyege binâ’ bola yâ ki köklerde ve yirlerde bolğan minden murād allahniñ

134.24 ‘ilmi müte‘allik bolğan zātlar murād bolur bu taqdırde istiṣnā-ı ittisāl içün bola)

وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ

134.25 (مِمَّ عَمُونَ) ve mekke müşrikleri қayu zamānda қabrlerinden қobarılmış boluvlarını bilmesler (بَلْ أَدْرَاكَ عَلِيمٌ)

134.26 (فِي الْآخِرَةِ) belki mekke müşrikleriniñ āhıret ҳақında bilüvleriniñ sebepleri kāmil boldı şulay bolsa da

134.27 āhıretni de tiyüşinçe bilmediler (بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا) belki mekke müşrikleri āhıretten şikdedür (بَلْ هُمْ مِنْهَا)

134.28 (عَمُونَ) belki mekke müşrikleriniñ āhıretni bilüvden köñilleri şoқırdur (وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا) dağı kāfir

II / 135

135.1 bolğan ādemler eytdi (أَفَلَا كُنَّا تُرَابًا وَأَبَاؤُنَا) her қayқан biz tofraқ bolsақ hem atalarımız tofraқ

135.2 bolsalar (أَيْنَأَ لَمْ يَخْرُجُوا) biz tirilüp қabrlerimizden çıғarulmış bolurımız mini elbette bu iş yoқ diyü

135.3 eytdiler (لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ) taҳқıқ biz қabrlerden қobarılıv birlen va‘ de қılındуқ

135.4 (أَنْ هَذَا الْأَسَاطِيرُ الْأُولَى) bu қabrlerden (қorқutulduқ) hem bizden ilk atalarımızda va‘ de қılındı

135.5 қobarılıv va‘desi tügildür meger evvelgileriñ yazğan yalğan һıкāyetleridür (فَلْيَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ) ey

135.6 muҳammed ‘ahm ba‘şni inkār itüvçilerge eyt yirde seyr қılısañız (فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ) bes

135.7 i‘tibār қılıp қараñız ba‘şni inkār itüvçi kāfirleriniñ şoңğı ҳāli niçük boldı (وَلَا تَعْرَضُونَ عَلَيْهِمْ)

135.8 ve ey muҳammed ‘ahm kāfirleriniñ öziñni yalğanға tutuvlarına қayғurma (وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ) dağı

135.9 kāfirlerniñ haqında mekr qılğan nerselerinden tarlıqda bolma allah sini alarnıñ mekrinden şaqlar (وَيَقُولُونَ)

135.10 (مَنْ هَذَا الْوَعْدُ) dağı ba‘şni inkār qıluvçı kāfirler eytürler bu ‘azāb va‘desi qayı zamān bolur diyü

135.11 (أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) eger siz ‘azāb birlen va‘deñizde rast sözlilerden bolsañız (قُلْ عَسَى أَنْ)

135.12 (بَعْضُ الَّذِينَ تَتَّبِعُونَ) sizge tutaşquçı bolmağı yakın boldı diyü eyt (يَكُونَ رَدَى لَكُمْ)

135.13 siz aşuqdurğan nerseniñ (‘azābniñ) ba‘zısınıñ (وَأَنَّ رَبَّكَ لَنُؤْتِيَنَّكَ عَلَى النَّاسِ)

135.14 düristlikde siniñ rabbiñ ey muhammed ‘ahm ādemler üzerine raḥmet ve şefkat iyesidür (وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَآ)

135.15 (يَشْكُرُونَ) likin ādemlerniñ köpisi bu ni‘metke şükr qılmaslar (وَأَنَّ رَبَّكَ لَيُعْلَمَنَّ مَا تَكُنْ صَادِقِينَ) dağı

135.16 düristlikde ey muhammed ‘ahm siniñ rabbiñ ādemlerniñ kökreklerinde yaşırgen nerselerni bilür (وَمَا يُعْلَمُونَ)

135.17 dağı kökreklerinde āşikāre qılğan nerselerinde (düşmānlıqlarnı) bilür ve tiyüşli cezāsını birür (وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ)

135.18 (الْأَفِي كِتَابٍ مُبِينٍ) dağı köklerde ve yirlerde hiçbir yaşrin nerse yoqdur (فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ) meger özinde

135.19 yazılğan nerseni zāhir qıluvçı kitābda (levhü’l-maḥfūzda)dur (أَنَّ هَذَا الْقُرْآنُ يَمُصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ)

135.20 düristlikde bu qurān isrā’il balalarına beyān qılır (أَكْثَرَ النَّاسِ) şol nerseniñ köpisini (هُمْ قِيَمَةٌ)

135.21 (يَغْتَابُونَ) alar ol nersede iḥtilāf qılurlar ya‘nī allahniñ hiç nersege oḥşamaduqını şirkden yıraqlıgını

135.22 ucmağ ve tamuğ ḥāllerini ‘isā ve ‘üzeyr ‘ahmniñ hiç birisinde ulūhiyyet şıfatı yoqlıgını (وَأَنَّهُ لَهْدَى)

135.23 (وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ) dağı düristlikde ol qurān ḥaqlıqğa köndürüvçidür ve imān kitürüvçilerge raḥmetdür

135.24 (أَنَّ رَبَّكَ يَغْضَىٰ بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ) ey muḥammed (‘ahm) düristlikde siniñ rabbiñ isrā’îl balaları arasında

135.25 öziñiñ hükmi birlen hükmi kılar (وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ) ve ol siñiñ rabbiñ işinde üstündür ve her nerseni

135.26 bilgüçidür (فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ) bes siñ işleriñni allahğa tapşır (أَنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الثَّبِينِ) düristlikde

135.27 sin zāhir bolğan haqlıkdusun (أَنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْكُفْرَ) düristlikde sin ölüklerge haqlıknı işitdüre almas

135.28 sun ya‘nî işitken nerseleri birlen fā’idelenmevde ölükler kibi bolğan müşriklerge haqlıknı işitdüre almassun

II / 136

136.1 (وَلَا تَسْمَعُ الْمُصَّ الدُّعَاءَ) dağı çoçraqlarğa ya‘nî çoçraq hükminde bolğan müşriklerge ündevni işitdüre

136.2 almassun (إِذَا دَلَّوْا مُذْبِرِينَ) her қаyқан артлары birlen bolğanları hâlde yüz döndürseler (وَمَا أَنْتَ)

136.3 (بِهَادَى الْعَمَىٰ عَنِ ضَلَالَتِهِمْ) köñilleri haqnı bilüvden şoқır bolğan ādemleri azgunlıklarından haqlıqğa

136.4 köndürüvçi tügilsün (أَنْ تَسْمَعُ الْأَمْنَ بِؤْمُنٍ بآيَاتِنَا) fā’ideli nerseni işitdüre almassun meger bizniñ

136.5 āyetlerimizge imān kitürgen ādemlerge gine işitdürsün (فَهُمْ مُسْلِمُونَ) bes bizniñ āyetlerimizge imān kirüvçi

136.6 ādemler allahnı birlevleri sebebli ihlāşlılardur (وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ) ve her қаyқан ādemler üzerine açuv

136.7 ve ‘azābnıñ vāqı‘a boluvı yaқın bolsa ya‘nî emr-i ma‘rūfnı nehy ‘ani’l- münkerni қoyuv sebebli (أَخْرَجْنَا لَهُمْ ذَاتَهُ)

136.8 (مِنَ الْأَرْضِ) ol ādemler yirden bir türlü ḥayvān çıғaruruz (تُكَلِّمُهُمُ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا)

136.9 (لَا يُوقِنُونَ) ol hayvān ādemlerge söyleşür düristlikde ādemler bizniñ āyetlerimizge imān kitürmesler diyü ba'z

136.10 'alimler ve müfessirler bu āyet birlen dabbetü'l-arz çığuvniñ kıyāmet yaqınlığına 'alāmet boluvına istidlāl itkenler

136.11 hem dabbetü'l-arz çığuvğa bu āyet delil digenler mescid-i ħarāmdan altmış arşın uzunlıqda bir türli hayvān

136.12 kıyāmet yaqınında çığar digenler imām faħrū'd-dīn el-rāzī eyte bu āyetde dābbetü'l-arz çığuvğa delālet yoqdı

136.13 ba'zılar (tükellehüm) ni tef'ıl bābından oqumay şülāsī mücerreden oquğanlar (تَكَلَّمُوا) diyü ma'nāsı boladur ol

136.14 dābbe ādemlerni cerāhatler ma'nāsında bes bu dābbeden bu künde yirde ma'hūd bolmağan hayvānnıñ zühūrī murād

136.15 bolur cılan ve çıyan kibi ħalknı çağa turğan bir türli hayvān zāhir bolur (أَنَّ النَّاسَ الْحَيَّ) söz başı

136.16 bolur (saffetü'l-irfān) (وَبِیَوْمٍ نَخْشَرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا) kıyāmet künde herbir peygamberniñ ümmetinden bir gürühni

136.17 qobarurmız (مَنْ يَكْتُمُ بَيِّنَاتِنَا) āyetlerimizni yalğanga tutқан ādemlerden (فَهُمْ يَدْرُسُونَ) bes ol ümmetleri

136.18 cıyulup bitkenlerine qadar ħabs qılınur (حَتَّىٰ إِذَا جَاؤَا) her qayçan bu āyetlerni yalğanga tutқан ümmetler

136.19 maħşerge kilseler (قَالَ أَكْتَبْتُمْ بَيِّنَاتِنَا) allah eytür eyā minim āyetlerimni yalğanga tutdıñız mı (وَلَمْ تُعِيبُوا)

136.20 (بِمَا عَلَّمْنَا) ve ħālbükim ol āyetlerni bilüv yüzinden çulğap almadıñız āyetlerimniñ ħaқиkatni bilmeyinçe zāhir

136.21 qarav birlen gine yalğanga tutdıñız (أَمَّا إِذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ) yalğanga tutuvdan başqa nerse 'amel qıldıñız (وَوَقَعَ)

136.22 (بِمَا ظَلَمْتُمْ) āyetlerni yalğanga tutuvçılar üzerine va' de qılınğan 'azāb indi (النَّوْلُ عَلَيْهِمْ) yalğanga

136.23 tutuv birlen zılm kıluvları sebebli (فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ) bes ol yalğanga tutuvçılar ‘azāb birlen meşğül boluvları

136.24 sebebli i‘tizār kılup söyleşe almaslar (الْمَيْرُوا أَنَا جَعَلْنَا اللَّيْلَ) eyā bu āyetlerimizni yalğanga tutuvçılar

136.25 bilmediler mü düristlikde biz kiçni yaratduq (لَيْسَ كُنُوفِيهِ) yuqlav ve istirāhat itüv birlen kiçde qararlansunlar

136.26 için (وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا) dağı kündizni yaqturtuvçı bolğan hâlde yaratduq ya‘nī kündizni yaratduq

136.27 kündizde kesb tarıqlarını körsünler için (أَنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ) düristlikde bu zıkr kıılınğan

136.28 nerselerde imān kitürgen qavmler için allahniñ qudretine köp ‘alāmetler bardur (وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ) ve ey

II / 137

137.1 muḥammed (‘ahm) şol künni zıkr kııl ol künde şūrğa ürülmiş bolur (isrāfil ‘aleyhi’s-selām taşarrufında bolğan

137.2 bir mūgiz digenler cānlarniñ cıyulğan ornı) ba‘zılar bu sözden ölüklerniñ qabrden qobaruluvını oyun

137.3 (müziqa) sebebli ‘askerniñ cıyuluvına temşil digenler (beydāvi) (فَفَرَعَ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَمِنَ الْأَرْضِ)

137.4 bes şūr ürülgen soñında qorqudan kökde ve yirde bolğan ‘aql iyeleri helāk bolurlar (الْأَمْرَ شَاءَ اللَّهُ)

137.5 meger helāk bolmavlarun allah tilegen ‘aql iyeleri gine helāk bolmaslar cebrā’il ‘azrā’il isrāfil

137.6 mīkā’il ‘aleyhimü’s-selāmlar kibi yā ki hūr kızları ve cennet şaqqıları kibi yā ki başqalar (وَكُلُّ أُمَّةٍ)

137.7 (دَاخِرِينَ) ve her birisi gāyet töbençilikli bolğanları hâlde muvaqqıfke kilürler (وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جِبَامَةً)

137.8 ve ey muḥammed (‘ahm) sin tağlarını orunlarında kararlanuvçılar körürsün
(وَهُنَّ تَمْرٌ مِّنَ السَّعَابِ)

137.9 ḥālbūkım ol tağlar buluğlar yürügen kibi yürürler munı müfessirler nafağa vaqtında dip alğanlar likin

137.10 fāzıl şehābeddīn el-mercānī (muḥaddemetü vefıyyetü’l-eslāf) de bu āyet yirmiñ tögerek bolup ḥareket itüvine

137.11 işāret digen çünki bu āyetniñ şoñındağı (şun‘) lafzı bu işāretni kuvvetli digen çünki şun‘ bir nerseni

137.12 muḥkem itüp kılmağ kıyāmet vaqtinde allahnıñ fi‘line şun‘ diyülmey belki ihlāk ve ifsād diyüle digen hem kıyāmet küinde

137.13 bolsa tağlar kararlanğan kibi körünmey belki tutulgen çün kibi havada uçğan bolup körüleçek nitiki

137.14 muñar kārī‘a süresi delīl tafşil istegen ādem mercānīniñ kitābına mürāca‘at buyursun
(صُنِعَ لِلَّهِ)

137.15 muḥkem kıluv birlen muḥkem kıldı (الَّذِي اتَّعَنَ كُلِّ شَيْءٍ) şundayın allahdur ki her nerseni muḥkem kıldı (أَنَّهُ غَيْرُ بِيْمَا)

137.16 düristlikde allah sizniñ kılğan işniñniñ tışını ve içini bilgüçüdür
(مِّنْ جَاءِ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا)

137.17 kimlerdür kıyāmet küinde allah ḥuzūrına izgülik (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) birlen kilseler ol kişilerge bu izgülik cihetinden

137.18 izgülik (cennet) ḥāşıl bolur (وَهُمْ مِّنْ فُرْعٍ يَوْمَئِذٍ مُّسْتَوُونَ) ve ol kişiler bu kıyāmet küiniñ qorğularından

137.19 tınçlardur (وَمِنْ جَاءِ بِالسَّيِّئَةِ فَكَيْتٌ وَجُوهُهُمْ فِي التَّارِ) ve kimlerdür kıyāmet küinde allah ḥuzūrına yavızlıq (küfr)

137.20 birlen kilseler bes ol kişilerniñ yüzleri tamuğda töben kılınur ya‘nī tamuğğa yüz töben kiterler (هَلْ)

137.21 (تَجْرُونَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ) ülüş birilmiş bolmassız meger ‘amel kılğan nerseniñ berāberinde ülüş birilmiş bolursız

137.22 ya‘nī ‘ameliñiz izgü bolsa izgü ülüş birilür ve eger ‘ameliñiz yavız bolsa yavız ülüş birilür (أَنَّمَا أُمِرْتُ)

137.23 ançaq buyurılmış boldım min (أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ) bu şehriñ (mekke-i mükerreme)niñ rabbisine ‘ibādet qılmaqlığı

137.24 birlen (الَّذِي حَرَّمَهَا) şundayın mekke-i mükerremeniñ rabbisige ol mekkeni rabbisi tınc bolğan haram qıldı ya‘nī ol şehirde

137.25 hiç qan tökmek zulum qılmaq ve ol şehirleriñ avlarını avlamak haram bolur hāşıl allahü te‘ālā şol revişçe

137.26 eytürge resül allahğa emr qıldı (وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ) ve ol allah içündür herbir nerse (وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ)

137.27 (وَأَنْ تَتْلُوا الْقُرْآنَ) dağı boy şunuvçılardan bolmağım birlen emr qıldım (مِنَ الْمُسْلِمِينَ) dağı qurān

137.28 oquvğa devām qıluvım birlen emr qıldım (فَمِنْ أُمَّتِي فَإِنَّمَا يَهْتَكِي لِنَفْسِهِ) bes kimdür miñe iyerüv sebebli

137.29 haqlıqğa köñülür elbette öz fā’idesi için köñülür ya‘nī haqlıqğa köñülüviñiñ fā’idesi özine bolur

II / 138

138.1 (وَمَنْ ضَلَّ) ve kimdür miñe muhālefet qıluv sebebli haqq yoldan adaşur (فَقُلْ أَنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ) bes

138.2 eyt sin ey muhammed (‘ahm) haqq yoldan adaşқан ādemlerge ançaq min haqlıqñı beyān qılup qorqutuvçılardanmun

138.3 azğan ādemniñ azğunlıqñıñ zararı miñe tügil özine ginedür (وَقُلِ الْعَبْدُ لِلَّهِ) dağı eyt sin her

138.4 maqtav allahğa ğınadur (سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا) bes ol allah sizge āyetlerini körsetür

138.5 bes siz ol āyetlerni bilürsiz likin bilüviñiz fā’idesiz vaqtde iş ötker bolur (وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا)

138.6 (تَعْمَلُونَ) ve ey muhammed ‘ahm siniñ rabbiñ sizniñ qılğan ‘ameliñizden ğāfil tügildür.

138.7 nemi sūresiniñ tercemesi tamām boldı.

- 138.8 yikirmi sikizinci sūre қашақ sūresi mekkede ingen cem'î seksen sikiz āyet
- 138.9 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm
- 138.10 ^{طَسَمَ} murādını allah özi bilür (تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ) bu sūreniñ āyetleri açuq beyān itüvçi
- 138.11 qurāniñ āyetleridür (تَتْلُو عَلَيْكَ) ey muḥammed 'ahm siniñ üzeriñe oqurımız (cebrā'ıl oquvı birlen) yā ki
- 138.12 indürürmiz ma' nāsında (مَنْ نَبَأَ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ) mūsā 'ahm hem fir'avun ḥaberinden (بِالْحَقِّ) ḥaqlıq birlen oqurımız
- 138.13 (لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ) imān kitürgen qavm için çünki imān kitürgen qavm gine fā'idelenecek (أَنَّ فِرْعَوْنَ)
- 138.14 (وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيْعًا) düristlikde fir'avun mısır yirinde uluğlandı (عَلَا فِي الْأَرْضِ) daḥı mısır yiriniñ
- 138.15 ehlini özine iyergen firqalar qıldı (يَسْتَضَعِفُ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ) mısır ehlinen bir cemā'atni (benū isrā'ılni)
- 138.16 (يَنْبِغُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَعِينُ نِسَاءَهُمْ) zā'iflerndürür ve cebrler boldı (يَا نِي) ḥuvğan ir balalarını boğazanur
- 138.17 boldı ve qız balalarını tirük ḥālince qaldurur boldı. fir'avun zamānında mısır kāhin (keleçekden ḥaber
- 138.18 birüvçiler)inden birisi eytdi benū isrā'ıl içinde bir bala tuvar mülkiñniñ kitüvine şol bala sebeb
- 138.19 bolur diyü fir'avun bu sözge uşandı likin fir'avunniñ bu sözge uşanuvı gāyet aḥmāqlıqından çünki
- 138.20 kāhiniñ sözi dürist bolsa ol balanı öltüröv birlen fir'avun kutula almay eger yalğan bolsa ol balanı
- 138.21 öltürövge sebeb yoq (أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ) düristlikde ol fir'avun bozuqlıq qıluvçılardan boldı
- 138.22 (عَلَى الَّذِينَ اسْتَفْعَوْا فِي الْأَرْضِ) allahü te'ālā eytedür biz tilimiz en'am qıluvını (وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ) fir'avun
- 138.23 tarafından mısır yirinde cebrlenmiş ādemlerge (بَنُو إِسْرَائِيلَ) (وَنَجْعَلُكُمْ أُمَّةً) daḥı biz alarnı imāmlar

138.24 (iyerilmiş âdemler) kıluvımızni tileymiz (وَنَجْعَلُهُمُ الْوَارِثِينَ) dağı fir‘ avundan ve kavminden qalgan nerselerni

138.25 aluvçılar kıluvımızni tileymiz (وَنُمَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ) dağı isrâ’îl balalarını mışr yirinde qararlanduruvımızni

138.26 tileymiz (وَنُرِيْ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ) dağı isrâ’îl balaları tarafından fir‘ avun hem vezîri

138.27 hāmānga hem bu ikisiniñ iyergen âdemlerine (kıbğılarga) körsetüvimizni tileymiz (مَا كَانُوا يَحْتَرُونَ)

138.28 şaqlana turğan ve qorqa turğan nerselerini ya‘nî benū isrâ’îlden bolğan bir bala sebebli devletleriniñ

138.29 kitüvini ve helāk boluvlarını (وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ) ve biz mūsā (‘aleyhi’s-selām) nıñ anasına ilhām yā ki

II / 139

139.1 tüş birlen vağy kılduğ (أَنْ أَرْضَعِيهِ) mümkün bolğan qadar yaşrin mūsā ‘ahmnı imez diyü

139.2 (فَأَذْأَخَفْتُ عَلَيْهِ) bes her qayçan ol bala üzerine fir‘ avunlarınıñ öltürüvinden qorqsañ (فَأَلْقَيْهِ فِي الْيَمِّ) bes

139.3 ol balanı dingizge taşla (وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي) dağı ol balanıñ zā’îc boluvından qorqma dağı ol baladan

139.4 ayruluviñ içün ħasretlenme (أَنَارَادُوهُ إِلَيْكَ) düristlikde biz ol balanı siñe qaytaruvçımız (وَجَاعَلُوهُ)

139.5 (مِنَ الْمُرْسَلِينَ) dağı ol balanı din üyretür içün yiberilmiş ilçiler (peygamberler) den kıluvçımız (فَالْتَقَطَهُ)

139.6 (أَلْفِرْعَوْنَ) bes ol balanı fir‘ avunıñ ħidmetçileri aldı şudan (لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَرًّا) özlerine

139.7 düşmān ve ħasret bolsun içün ya‘nî ‘ākibetinde özlerine düşmān ve ħasret bolduğı göyā ki

139.8 şunıñ içün alğanlar bola (أَنْ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ) düristlikde fir‘ avun dağı hamān

- 139.9 hem bularğa iyergen âdemler haṭā kıluvçı boldılar (قَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ) ḥazret-i mūsānı şudan alup
- 139.10 tabutdan çıgarğan vaḳtde fir‘ avunnıñ ḥatunı (āsiye raḍīallahü ‘anhā) fir‘ avunge eytdi (قُرْتُ عَيْنِي وَلُكْ)
- 139.11 bu bala miñe hem siñe de közimizniñ nūrıdur çünki ḥazret-i mūsānı tabutdan çıgarğaça her ikisiniñ
- 139.12 muḥabbetleri tüşdi (لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا) bu balanı öltürmeñiz babulanıñ¹ bizge fā’ideli boluvı ümıddür
- 139.13 (وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ) ḥālbükim (أَوْ نَخَبَهُ لَدَا) yā ki bu balanı özimizge bala itüp tutarmız (وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ) ḥālbükim mūsānı şudan
- 139.14 aluvçılar mūsānıñ kim idükni bilmesler (وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا) daḥı mūsānıñ anasınıñ köñli ‘aḳıdan
- 139.15 boş bolup evrildi çünki ḥazret-i mūsānıñ anası balasınıñ düşmān bolğan fir‘ avun ḳolına tüşdüknı
- 139.16 işitkeç gāyet ḳayğurdı ve ‘aḳlı kiterge yaḳınlaşdı (أَنْ كَادَتْ لَتُبْدَىٰ بِهِ) düristlikde ḥazret-i mūsānıñ
- 139.17 anası ḥazret-i mūsānıñ işini ve ḳışşasını zāhir ḳılurğa yaḳın boldı (لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَاهُمْ لِقَابِهَا) eger
- 139.18 mūsā (‘ahm) niñ anasınıñ köñline şabrılıḳnı beylevimiz bolmasa idi (لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) mūsā (‘ahm) niñ
- 139.19 anasınıñ köñline şabrılıḳnı beyledük allahniñ va‘desini taşdıḳ ḳıluvçılardan bolsun içün (وَقَالَتِ لَأُخْتَهُ)
- 139.20 (قَصِيْبَهُ) daḥı mūsānıñ anası ḳız ḳardaşına (meryem isimli) eytdi mūsānıñ ḥaberin tikşir diyü (فَبَصُرَتْ بِهِ)
- 139.21 (عَنْ جَنْبِ) bes ḥazret-i mūsānıñ anasınıñ ḳız ḳardaşı meryem ḥazret-i mūsānı yıraḳdan kördi (وَهُمْ لَا)
- 139.22 (يَشْعُرُونَ) ḥālbükim fir‘ avunler meryemniñ ḥazret-i mūsānı izlep yürüdükni yā ki ḥazret-i meryemniñ mūsā ‘aleyhi’s-

¹ “bu balanıñ” olmalı.

139.23 selāmnıñ kız qardaşı idükni bilmesler (وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ) dağı biz meryem mūsānıñ haberini

139.24 tikşirüp yürümesden ilk mūsā (‘ahm) üzerine imçek imize turğan hatunların imçeklerinden imüvni

139.25 harām kıldıq ya‘nī hazret-i mūsāhiç bir hātunnıñ imçeginden süt immegen (قَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ

139.26 (أَهْلِ بَيْتِ) hazret-i meryem fir‘ avunlerge barup eytdi min sizni şundayın ivniñ ehline delālet kılaym mu

139.27 (وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ) ol ivniñ ehli sizniñ için bu balanı terbiye kııurlar (يَتَكَلَّمُونَ لَكُمْ) dağı bu ivniñ

139.28 ehli bu bala için izgülik tilegüçilerdür ya‘nī bu balanıñ terbiyesinde kimçilik kıılmaslar bu vāqı‘ada

139.29 bu revişçe beyān kılganlar bu haberni hamān işitkeç eytdi bu hātun (meryem) bu balanı da hem balanıñ anasını da

II / 140

140.1 biledür bu hatunnu tutuñız bu vāqı‘anı söylesün didi hazret-i meryem eytdi minim ol ebū ehli fā‘ide tilegüçiler

140.2 digen sözimden murādım pādişāh (fir‘ avun) ge fā‘ide tilegüçiler digen sözim didi şundan şoñ fir‘ avun

140.3 hazret-i meryemge eytdi bu balanı terbiye kıılaçaq hatunnu munda alup kil didi hazret-i meryem hazret-i

140.4 mūsānıñ anasını kitürdi hazret-i mūsā fir‘ avun qolında yıglap turadur idi anası kilgeçde hāzir bala

140.5 anasınıñ isini sizüp yıglavından toqtadı hem imçegini ime başladı fir‘ avun eytdi min bu balanıñ

140.6 kimi bolasun ni qadar imçek imize turğan hatunlar kitürdük hiç birisiniñ imçegini immedi hāzir siniñ

140.7 imçegini qabül kıldı didi hazret-i mūsānıñ anası eytdi min hoş isli ve hoş sütli

140.8 hatunmun minim imçek sütimni her bala qabül itedür didi şundan şoñ fir‘ avun ücret birlen bu balanı

140.9 anasına imizürge birdi anası şol künde terbiye kıluğğa balasını öz ivine alup kitdi

فَاعْتَبِرُوا

140.10 فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) bes biz mūsā anasına kiri kıyarduğ anasınıñ bala sebebli

140.11 közi rāvşānlasun ve köñli tınçlasun için (وَلَا تَعْرَن) dağı balasından ayuruluv sebebli anası

140.12 kıyğurmasun için (وَلَتَعْلَمَنَّ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ) dağı anası köz birlen körup bilsün için düristlikde

140.13 allahnıñ va‘ desı hağdur diyü (وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ) likin ādemlerniñ köpisi allahnıñ va‘ desiniñ hağk

140.14 idükni bilmesler (وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ) dağı mūsā (‘ahm) ‘aqlınıñ ve kıuvvetiniñ kemāline irişken zamānda (ya‘ nī otuzdan

140.15 kırığğa kadar bolğan yaşka) ‘aqlınıñ kemāletke irişüvi şol vağt bola dimişler şunıñ için de her bir peygamber

140.16 kırık yılınıñ başında peygamber boldı digenler (وَأَسْتَوَىٰ) dağı bu tigüz bolğan zamānda (أَتَيْنَاهُمُكُفَّةً وَعُلَمًا) mūsā

140.17 (‘ahm) ğa peygamberlik hem dīn ‘ilmi birdük yā ki hikmet ‘ilmi dağı başka ‘ilmelni birdük ma‘ nāsında (وَكَذَٰلِكَ

140.18 تَجْزَىٰ الْمُجْتَنِبِينَ) oşandağ ya‘ nī mūsāğa hem anasına kılduğımız cezā kibi başka izğulik kıluvçı ādemlerni de

140.19 cezālarımız (وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا) dağı mūsā (‘ahm) fir‘ avun serāyından mışır şehrine kirdi

140.20 şehr ehlinde ğaflet vağtinde ya‘ nī şehрге kışiniñ kirüvi kütülmegen vağtde kıylüle digenler (فَوَجَدُوهَا

140.21 هَاتَيْنِ شَيْعَتَهُ وَهَاتَيْنِ) bes şehride iki şoğışa turğan irlerni tapdı (oçratdı)

140.22 (عَلَوْه) bu bir ir dīnde özine iyergen kışiden (isrā‘ili) ve bu bir ir dīnde özine hilāf bolğan

140.23 düşmānından (كَيْبَتِي) فَاَسْتَفَانَهُ (الَّذِي مِنْ شَيْعَتِهِ) bes dīnde üzerine iyergen ādem (isrā‘il balası) hağret-i

140.24 mūsādan yardım istedi (عَلَىٰ أَلْتَىٰ مِنْ عِنْدِهِ) dінде özine hilāf bolğan düşmānı (kıbtī) üzerine

140.25 (فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ) bes mūsā (‘ahm) düşmānına (kıbtīğa) buzraq birlen şoqdı bes kıbtīni

140.26 öltürdi likin maqşūdı öltüröv tügil idi (قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ) allahü te‘ālā eytdi ey mūsā bu işiñ

140.27 (kişi öltüröv) şeytān ‘amelindendür çünki bu vaqt hazret-i mūsā kāfirler birlen şoğış kıluv birlen buyurulmış

140.28 bolduqı yoq idi (أَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ مَبِينٌ) düristlikde ol şeytān azdurğuçı zāhir düşmāndur (قَالَ رَبِّ إِنِّي)

140.29 (ظَلَمْتُ نَفْسِي) mūsā (‘ahm) eytdi ey rabbim düristlikde min kıbtīni öltürövüm sebebli nefsime zulm itdim (فَاعْتَرَلِي)

II / 141

141.1 bes mini yarlıқағıl (فَغَفَّرَ لَهُ) bes rabbisi mūsā (‘ahm) nı yarlıқаdı (أَنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ) düristlikde ol

141.2 allah günāhlarnı yarlıқағуçıdur hem raħmet kılğuçıdur (قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ) mūsā (‘ahm) eytdi ey

141.3 rabbim miñe en‘ām kıluvıñ birlen qasem itüp eytemün (فَلَنْ أَكُونُ ظَمِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ) mundan şoñ kāfirlerge yardım

141.4 birüvçi bolmamun (فَأَصْبَحُ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ) bes mūsā (‘ahm) kışāşnı kitken hālda qorqup mışır

141.5 şehrinde tañğa kirdi (فَإِذَا أَلْتَىٰ اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِغُهُ) bes şol vaqtdе ötken kiçde yardım istegen

141.6 isrā’ilge bu kün yine de ikinçi kıtā birlen şoğışuvından mūsā (‘ahm) dan yardım ister (قَالَ لَهُ مُوسَىٰ)

141.7 bu isrā’ilge mūsā (‘ahm) eytdi (أَتَاكَ الْغَوِيُّ مَبِينٌ) düristlikde sin zāhir azğun ve yavızsun ötken kiçde

141.8 bir kişi öltürüvime sebep boldıñ bu kün yine bir kişi birlen şoğışasun diyü

(فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ) bes mūsā

141.9 (‘ahm) kaçı tutuvnı tilegen zamānda ya‘nī hāzret-i mūsānıñ ğayret-i dīniyesi kōzğalup yine de isrā‘ili

141.10 içün kıbṭını şoqmağçı boldı (بِأَلَيْسَ هُوَ عَدُوًّا لَهُمَا) mūsā birlen isrā‘ilge düşmān bolğan kıbṭını kaçı

141.11 tutuvnı tilegen zamānda kıbṭı halkı hemmesini isrā‘ilge düşmān bolğanlar

(قَالَ يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَمْتَلِكُنِي)

141.12 kıbṭı eytdi ey mūsā mini de öltürüvni tileysün mi (كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ) niteki ötken kiçde bir kişini

141.13 öltürgen idiñ yā ki bu sözni isrā‘ili eytdi çünki sin zāhir azğunsun digeç mūsā miñe kaşdı kıla

141.14 diyü zann kıldı (أَنْ تُرِيدَ) ey mūsā (‘ahm) sin tilemeyseñ (الآن تَكُونُ جِبَارًا فِي الْأَرْضِ) meger yirde zılm

141.15 kıluvçı boluvıñnı tileyseñ (وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصَلِّينَ) dağı sin ādemler arasını tüzük

141.16 kıluvçılardan boluvıñnı tilemeyseñ (وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ يَسْعَى) dağı mışır şehriniñ yırağ

141.17 tarafından aşuğğan bir ir kıldı (قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَأَةَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ) bu ir eytdi ey mūsā

141.18 düristlikde cemā‘at fir‘avunler siniñ haqıñda müşāvere kiñeş kılılar (لِيَقْتُلُوكَ) sini kıbṭı kışāş

141.19 berāberinde öltürüv içün (فَاخْرُجْ إِلَىٰ لَكَ مِنَ النَّاصِعِينَ) bes ey mūsā (‘ahm) mışır şehrinden çık

141.20 düristlikde min siñe fā‘ide ve izğulik tileğüçilerdenmün ya‘nī bu sözimni siñe fā‘ide içün eytem (فَخَرَجَ مِنْهَا)

141.21 (خَائِفًا يَتَرَقَّبُ) bes mūsā ‘ahm mışırdan düşmānların artından yitüvini kütüp kōrğğan hāle çığdı

141.22 (قَالَ رَبِّ تَجِّنِي مِنَ الْعَوْمِ السَّالِمِينَ) mūsā ‘ahm eytdi ey rabbim mini zılm kıluvçı kavmden kıtkar (وَلَنَا)

141.23 (تَوَجَّهَ تِلْغَاءَ مَدْيَنَ) dağı müsā ‘ahm medyen şehri canına yönelgen zamānda (medyen birlen mışır arası

141.24 sigiz künlük yol bolğan) (قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْتَدِيَنِي) hāzret-i müsā eytdi rabbimniñ köndürmeki

141.25 ümİddür (سَوَاءَ السَّبِيلِ) yolniñ toğrısına (وَلَمَّا وَرَدَّمَا مَدْيَنَ) dağı müsā ‘ahm medyen şehriniñ şuvı

141.26 (kuyusı) yanına kilgen zamānda (وَجَفَّ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِّنَ النَّاسِ يَسْتَقُونَ) ol kıyu tiresi üzerinde türli

141.27 ādemlerden bir cemā‘atni hayvānlarını şugarğanları hālde tapdı
(وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ)

141.28 dağı ol hayvānlarını şugara turğan cemā‘atleriñ orunlarından töbenrek oruna kıoylarını

141.29 şugaruvdan kıyulup tura turğan iki hātun tapdı (bular şu‘ayyib ‘ahmniñ iki kıızı (قَالَ مَا

II / 142

142.1 (حَاطَبُكُمَا) müsā ‘ahm bu iki hātunğa eytdi nidür sizniñ şa’niñiz kıoylarıñızni şugarmaysız diyü

142.2 (قَالَتَا لَأَنْتَقِي حَتَّىٰ يُصَدِّرَ الرَّعَاءُ) bu iki hātun eytdiler biz kıoylarımızni şogarmaymız māl kıütüvçileri

142.3 (iyeleri) mällarını şugarup kıyu yanından döndürgenlerine (alup kıtkenlerine) kıadar diyü

142.4 (وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ) ve bizniñ atamız uluğ kıartdur öziniñ māl şugarurğa kilürge kıüçi yitmey

142.5 şuniñ için biz kildük didiler (فَسَقَىٰ لَهُمَا) bes müsā ‘ahm bu iki hātunğa şefkıat için kıoylarını

142.6 şugarardı (نَمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظَّلِّ) muniñ şoñında kölegege döndi (فَقَالَ رَبِّ إِنِّي) bes müsā ‘ahm eytdi

142.7 ey rabbim düristlikde min (لَمَّا أَنْزَلْتَ إِلَىٰ مِن خَيْرٍ فَقِيرٌ) izgülikden yā ki ta‘āmden miñe indürgen

142.8 nerseñe muhtācmun yā ki miñe dāinde izgülikden indürgen nerseñ için min dünyāda fakīr bolup evrildim

142.9 ma^çnāsında (فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَوَشَّىٰ عَلٰٓىٰ اسْتِجَابًا) bes bu iki ħatun (kız)nıñ birisi oyalmaq şıfatında

142.10 yürügen ħâlde ħazret-i müsāğa kildi (şafūre^ç ismli uluĝ kıızı yā ki kiçik kıızı kildi digenler)

142.11 (لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا) bu kıız eytdi düristlikde atam sini çaķıradur (قَالَتْ إِنَّ أُنْ يَدْعُوكَ) bizniñ

142.12 için koylarımıznı şuĝaruvıñ ecrine siñe mükāfāt (izgülikke karşı izgülik) kıılır için

142.13 ħazret-i müsā bularnıñ ataları şu^ç ayyib ^çaleyhi^ç-selāmni körüp tebriklenüv için bu kııznıñ da^çvetini kabül

142.14 itdi (فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ) bes ħazret-i müsā şu^ç ayyib ^çahmge kılgan zamānda hem ħazret-i

142.15 şu^ç ayyibke öziniñ başından ötken kışşalarını beyān kılgan zamānda

(قَالَ لَأَنْقِضَنَّ نَجْوَتَ مَنْ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ)

142.16 şu^ç ayyib ^çahm eytdi ey müsā korķma zılm kıluvçı kavmlerden kıtuldiñ diyü

(قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ)

142.17 (أَسْتَأْجِرُهُ) şu^ç ayyib ^çahmnıñ iki kıızınıñ birisi (ħazret-i müsāni çaķurup kılgeni) eytdi ey atam

142.18 bu ādemni koylar kıterge ħidmetke yalla diyü (أَنْ خَبِرَ مِنَ السُّتَاغْرَتِ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ) düristlikde siniñ

142.19 koylar kıterge icārege alĝan ādemiñniñ izĝüsü uşançlı kıuvvetli ādemdür ħazret-i şu^ç ayyib

142.20 kıızından şoradı bu ādemiñ kıuvvetli ve uşançlı idükni kıaydan bildiñ diyü kıızı atasına ħazret-i müsāniñ

142.21 kıyu üstüne kıoyulĝan zor taşnı alup taşladuķını hem de çaķururĝa bargaç ħazret-i müsāniñ başın

142.22 töben iyüp kıızĝa öziniñ artından baruvĝa er kılduķını söyledi (قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ) şu^ç ayyib

142.23 ^çahm eytdi düristlikde min siñe nikāhlendürüvimni tileymün (أَحَدِي ابْنَتِي هَاتَيْنِ) bu iki kıızınıñ birisini

- 142.24 (عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حَجَّجٍ) sikiz yıl miñe qoy kütöv birlen hıdmet itüvçi bolmaqlıgıñ şartı üzerine
- 142.25 (فَمَنْ عِنْدَكَ) bes eger on yılını tamām itseñ ya‘ nı on yıl hıdmet itseñ (فَإِنْ أَقَمْتُمْ عَشْرًا) bes
- 142.26 ol on yılını tamām itüv öz huzürıñdan ya‘ nı siñe sikiz yıl hıdmet itüvni lâzım item on yıl
- 142.27 hıdmet itseñ bik hoş anusunda öz ihtiyārıñ (وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْسُقَ عَلَيْكَ) on yıl hıdmet itüvni
- 142.28 lâzım itüv birlen siñe ağırlıqını tilemeym (سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ) körkem mu‘āmele kıluvda eger allah
- 142.29 tilese mini izgülerde taparsun (قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ) mūsā ‘ahm siniñ ‘ahd kılğan nerseni

II / 143

- 143.1 minim birlen siniñ arañdadur inşā’allah siniñ ‘ahdiñden çıqmam (أَيُّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ) iki müddetniñ
- 143.2 (sikiz yıl birlen on yılınıñ) kirek qayusını ötesem (فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ) bes minim üzerime sigiz yıldan
- 143.3 yā ki on yıldan artuqını istev birlen zılm kılmassun (وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ) ve allahü te‘ālā bizniñ
- 143.4 eytken nersemiz (şartımız) üzerine şāhiddür bu āyet birlen qoy kütövniñ mühr bolurğa yaravına istidlāl
- 143.5 kılına çünki allahü te‘ālā şu‘ayyib ‘ahmniñ şerī‘atni bizge inkārsız qışsa kılğan bizden muqaddim bolğan peygamberlerniñ
- 143.6 şerī‘atni allahü te‘ālā inkārdan başqa beyān itse bizge de şerī‘at bola ve anıñ ile ‘amel lâzım bola şundan
- 143.7 soñ hāzret-i mūsā şu‘ayyib ‘ahmge on yıl qoy kütken hem şafüre ismli kızını alğan diğenler ikinçi
- 143.8 kızını şafüre isminde bolğan imiş (فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ) mūsā ‘ahm hıdmet müddetni ötegen zamānda
- 143.9 (وَسَارِبَاهُمَا) dağı hatunı birlen medyenden mışırğa seyr kılğan zamānda (أَنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا) tūr

143.10 tağına yakın bolğan tarafından bir oğ kördi (قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا) müsā ‘ahm hatunına

143.11 eytdi siz şunda turuñız min bir oğ kördim (لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جُنُودٍ مِنَ النَّارِ)

143.12 şāyed min oğ yaqtısından sizge yol haberini kitürürmün yā ki oğdan bir ağaçğa

143.13 kabızup oğ kiseği kitürürmün (لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ) sizniñ oğda cıluvıñız için

143.14 (فَلَمَّا آتَاهَا نُودَى) bes müsā ‘ahm ol oğka kilgen zamānda müsāğa nidā³ kılındı
(مِنْ شَاطِئِ الْوَادِي)

143.15 (الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ) mübārek orunda bolğan müsā ‘ahm)niñ oñ yağında bolğan çuqurnıñ tarafından

143.16 (أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ) bu revişçe nidā³ kılındı
(مِنَ الشَّجَرَةِ)

143.17 ey müsā ‘ahm) düristlikde min bütün ‘ālemni terbiye kıluvçı allahmun (وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ) dağı tayağıñı

143.18 yirge taşla diyü nidā kılındı (فَلَمَّا رَأَاهَا تَمَتَّزَتْ كَانَتْهَا جَانٌّ) hazret-i müsā tayağını taşladı tayağ uluğ

143.19 cılan kibi silkine başladı bes müsā ‘ahm) tayağıniñ şüretde yā ki uluğ cılan kibi silkingenni

143.20 körgen zamānda (وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ) qorquvından artı birlen bolğan hālde cılandan yüz döndürdi ya‘nī

143.21 cılan yanından kitdi ve kiri qaytmadı (يَا مُوسَى، اقْبَلْ وَلَا تَخَفْ أِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ) yine de hazret-i müsāğa

143.22 nidā³ kılındı ey müsā cılanğa qarşı eylen ve qorqma düristlikde sin qorqunçlardan tınçlıqda bolğan ādemlerden

143.23 sün (أَسْلَكَ بِدَاكُ فِي جَنبِكَ) qoliñni kölmek yaqaña yā ki kölmekiñe kirit
(تَخْرُجُ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ)

143.24 qoliñ alalıq ‘aybından başqa şāf aq bolğan hālde çığar (وَأَضْمِ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ) dağı

143.25 qorquv için töşelmiş iki qoliñni qoş ya‘nī qorqğan ādem kibi oñ qoliñni şol bileğiñ astına

143.26 ve şol qolıñnı oñ bilegiñ astına kirit likin bu sözniñ kināye bolmaǵı artuǵraq ya‘nī taşaǵıñ cılaǵa

143.27 eylenüp silkingen vaqtde qorqma şābit ve muhkem bol ma‘nāsında
(فَدَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ)

143.28 bes bu taşaq ile aq qol fir‘avunge hem qavmine rabbiñden yiberilgenleri hāle dileyledür (أَنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا)

143.29 (فَأَسْقِينَهُ) düristlikde fir‘avun hem qavmi allahñıñ t̄ā‘atinden çıǵuvçı qavm boldılar
(قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ)

II / 144

144.1 (تَخَسَّأَ) mūsā (‘ahm) eytdi ey rabbim min fir‘avunlardan (qıbtılardan) bir kişi ötürdim
(فَأَخَاهُ أَنْ يَقْتُلُونِ)

144.2 bes ol kişiniñ qışāşı içün özini öltürüvlerinden qorqamun (وَأَخِي هَارُونَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي)

144.3 (لِسَانًا) ve qardeşim hārūnnı yiber ol minden til birlen beyānda körkemrek
(فَأَرْسَلَهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَادِقُنِي)

144.4 bes qardeşim hārūnnı minim birlen birge yiber mini taşdıq kıla turǵan yaremçi itüp ya‘nī sözde

144.5 minden māhir boluvı birlen mine yarem kıla turǵan itüp yiber (إِنِّي أَخَاهُ أَنْ يُكَلِّبُونِ) düristlikde miñ

144.6 fir‘avunlarınñ mini yalǵaǵa nisbet birüvlerinden qorqamun (قَالَ سَنَشُدُّ عَضْرَةَكَ بِأَخِيكَ) allahü te‘ālā mūsā

144.7 (‘ahm) ge eytdi ey mūsā qardaşın² birlen bilekiñni kuvvetli kılurmun ya‘nī kardaşın birlen sini

144.8 kuvvetlermün (وَنَجْعَلُ لَكُمْ سُلْطَانًا فَلَا يَمْلِكُونَ إِلَيْكُمْ) daǵı sizniñ içün üstünlik kılurmun bes sizge

² “qardaşın” olmalı.

144.9 fir' avunlar üstünlük birlen irişe almaslar (بِآيَاتِنَا) bizniñ āyetlerimiz birlen baruñız (أَنْتُمْ وَمَنْ اتَّبَعَكُمْ الْغَالِبُونَ)

144.10 siz ikiñiz hem sizge iyergen ādemler fir' avunlerge gālib (üstün)ler siz (فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا يَتَذَكَّرُ أُولَٰئِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ)

144.11 fir' avunlerge mūsā ('ahm) bizniñ zāhir ve açuq bolğan mu' cizelerimiz birlen kilgeni zamānda (قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ)

144.12 fir' avunler eytdiler mūsā kitürgen nerse tügildür meger iftirā' kılınmış sihrdür (مُعْتَدِرِينَ) وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا

144.13 (الْأَوَّلِينَ) ve biz bu sihrni yā ki peygamberlik da' vāsını evvelgi atalarımız içünde işitmedük (قَالَ مُوسَىٰ رَبِّي)

144.14 dağı mūsā ('ahm) eytdi rabbim şol kişini biledür (جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ) özi huzürından haqlıqğa

144.15 köndürgüçi nerseni kitürdi (وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ) dağı rabbim şol kişini biledür ol kişi için

144.16 yurtñiñ soñğı maktalmış hāli bolur çünki yurtdan dünyā yurtı murād anıñ soñındağı hālet elbette

144.17 cennetdür (أَنْتُمْ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ) düristlikde şā'nı zulum kıluvçılar dünyāda haqlıqğa āhiretde cennetke irişmesler

144.18 (وَقَالَ فِرْعَوْنُ) dağı fir' avun eytdi (يَا أَيُّهَا الْمَلَائِكَةُ) ey cemā'at (مَاعَلِمْتُ مَالَكُم مِّنَ الْغَيْبِ) sizniñ için

144.19 minden başqa ma' būdını bilmedim (فَأَوْقِنِي يَا هَامَانَ عَلَى الطَّيْنِ) bes ey hemān minim için balçık üzerine oğ

144.20 yaq ya' nī yangan kirpiçler hāzire (فَأَجْعَلْ لِّي صُرْحًا) bes minim için büyük serāy kıl (لَعَلِّي) (binā' kıldur)

144.21 (أَطَاعَ إِلَىٰ آلِهِ مُوسَىٰ) şāyed min mūsā ('ahm)niñ ma' būdına tüşünürmün çünki fir' avun gāyet nādānlıqından mūsā

144.22 (‘ahm) niñ ma‘būdını kökde diyü oyladı ve kökke aşmaqçı boldı

(وَأَنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ) daħı

144.23 düristlikde min mūsānı yalğançılardan diyü gümān kılamun

(وَأَسْتَكْبِرُ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْعَقْلِ)

144.24 daħı fir‘avun hem anıñ iyergen ādemleri yirde ħaqsız tekebbürlendiler

(وَوَطَّنُوا أُنثَاهُمْ الْيَمِينَ الْأَيْمُرُ جَعُونَ) daħı fir‘avunler

144.25 gümān kıldılar düristlikde alar bizge kıyāmet küninde kıyatarılmış bolmaslar ya‘nī bizniñ ħuzūrmızge kilmevni

144.26 gümān kıldılar (فَأَخَذْنَا هُوَ وَجُنُودَهُ) bes biz fir‘avunni hem anar iyergen ādemleri ‘azāb birlen tutduq (فَنَبَّأْنَاهُمْ) birlen tutduq

144.27 bes alarnı dingizge atduq (فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ) bes ey muħammed i‘tibār kıluv ħara (فِي الْيَمِّ)

144.28 zālīm bolğan ādemleriñ şoñğı ħālleri niçük boldı (وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً) ve biz fir‘avunlerni azğunlıkda başlar kılduq

II / 145

145.1 (يَسْعُونَ إِلَى النَّارِ) dünyāda ādemlerni oħka kirüvni vācib ite turğan nerseler (küfr ve günāhlar)ge ünderler

145.2 (وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَنْصُرُونَ) daħı kıyāmet küninde ‘azābnı yiberüv birlen özlerine yardım birilmiş bolmaslar

145.3 (وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً) daħı fir‘avunlerge bu dünyāda la‘net iyertdük (وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَعْبُورِينَ)

145.4 daħı kıyāmet küninde ol fir‘avunler raħmetden sürülmüşlerdür (وَلَقَدْ آتَيْنَاهُمْ مَوْسَى الْكِتَابَ) ve taħķik biz mūsā (‘ahm)ge

145.5 tevrāt kitābı birdük (مَنْ بَعَثْنَا أَهْلَ كُنَا الْقُرُونِ الْأُولَى) evvelgi zamān ħalķlarını helāk kılganımız şoñında

145.6 ya‘nī nūħ, hūd, şāliħ, lūt (‘ahm) ħavmlerini helāk kılduğımız şoñında (بِصَافِرٍ لِلنَّاسِ) ādemleriñ köñillerine

145.7 nūrlar bolğan hâlde ol nūrlar birlen haqq birlen bātıl arasını ayururlar (وَهَلْ يُرْحَمُونَ) dağı ol tevrāt

145.8 allahniñ yolu bolğan şerī' atlerge köndürgüçi ve rahmet bolğan hâlde (لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ) âdemler va' azlansunlar

145.9 içün ya' nī şol fā'ideler birlen tevrāt kitābını mūsā ('ahm) ge birdük (وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ) ve ey

145.10 muḥammed ('ahm) sin çuqurniñ kuyaş batış tarafında bolmadıñ ya' nī hāzır bolmadıñ (أَذْقَضْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرَ)

145.11 mūsā ('ahm) ge şerī' at işini hüküm itdükimiz ve bildürdükimiz vaqtda (وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ) dağı mūsā

145.12 ('ahm) ge vaḥy kılduqımız vaqtda hāzırler cümlesinden de bolmadıñ (وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا) likin biz siñe bu işlerni

145.13 vaḥy kılduq anıñ içün mūsā soñında türli zamān halklarını yaratduq (فَقَتَطَاوَلْ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ) bes

145.14 alar üzerine 'ömrler uzun boldı bes yalğan haberler çığardılar allahniñ dinini özgerdiler halknı

145.15 nādānlıq başdı şuniñ içün siñe vaḥy kılduq ya' nī dīnni yañartmaq içün ve allahniñ hadlerini ötemek

145.16 içün (وَمَا كُنْتَ تَأْوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ) dağı sin ey muḥammed ('ahm) medyen ehli (şu' ayyib 'ahm hem añar

145.17 imān kitürgen âdemler) içinde de turğuçı bolmadıñ (تَتَلَوْا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا) alar üzerine bizniñ âyetlerimizi

145.18 kışa kılğan kavmlerniñ haberlerini üyrenüp oqur idiñ ya' nī oquduqıñ elbette yoq (وَلَكِنَّا كَذِبًا)

145.19 (مُرْسَلِينَ) ve likin biz sini dağı bizniñ âyetlerimizden siñe haber birüvçilerni yiberür bolduq (وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ)

145.20 (الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا) dağı bizniñ mūsā ('ahm)ğa kılduqımız vaqtda fūr tağı yanında bolmadıñ (وَلَكِنِ)

145.21 (رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ) likin biz siñe munı bildürdük ve sini yiberdük rabbiñden rahmet yüzinden (لَتُنْفِرُ قَوْمًا) şundayın

145.22 kavmi qorqutuvıñ içün (مَا آتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ) ol kavmge sinden ilk qorqutuvçı (peygamber) kilmedi

145.23 ya' nī mekke kavmini qorqutuvıñ içün çünki siniñ birlen 'isā ('ahm) arasında fetret zamānı vāqı' a boldı Һazret-i

145.24 'isā birlen resül allah arasında beş yüz illi yıl qadar peygamber bolmay turğan (لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ) sini peygamber

145.25 itüp yiberdük siniñ qorqutuvıñ birlen mekke Һalkı va' azlansunlar içün (وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ) ve eger mekke

145.26 Һalkına 'azāb irişmese idi (بِمَا قَدَّمْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ) Һollarınıñ ilk Һılğan nerseleri (yavız 'amelleri)

145.27 sebebli (فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا) bes 'azāb ingen vaqtda mekke kāfirleri eytürler idi ey rabbimiz

145.28 kāşki bizge dīn üyretür içün peygamber yiberilgen bolsañ idi (فَتَتَّبِعَ آيَاتِكَ) bes biz siniñ āyetleriñe

II / 146

146.1 iyergen bolur idük (وَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) dağı āyetleriñe imān kitürüvçilerden bolur idük diyü ya' nī kāfirlerge

146.2 'azāb irişken vaqtda bu sözni eytövleri küfrleri ve günāhları sebebli bolmasa idi biz sini peygamber itüp

146.3 yibermes idük biz sini yiberdük alarnıñ 'özrlerini bitürüv içün ve alarnıñ zararına delilni ilzām içün

146.4 (فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْغَمُّ مِنْ عِنْدِنَا) bes bizniñ Һuzurımızdan mekke kāfirlerine Һaqq (qurān ya ki resül allah) kilgen

146.5 zamānda (قَالُوا لَوْلَا آدُنِي) mekke kāfirleri eytdiler kāşki muħammed ('ahm) ge birilmiş bolsa idi (مِثْلَ مَا أَدَانِي مُوسَى)

146.6 mūsā (‘ahm)ge birilgen nerse kibi ya‘nī tevrāt kitābı bir yolu ingen kibi qurānda bir yolu inse idi hem

146.7 mūsāğa birilgen tayak ve aq kol kibi mu‘cize muḥammed (‘ahm)ge de birilse idi şol vaqt biz muḥammed (‘ahm)ge

146.8 imān kitürür idük diyü (أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا آتَىٰ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ) eyā mekke kāfirleriniñ fikrde ve mezhebde cinsdeşleri

146.9 mundan ilk mūsā (‘ahm)ge birilgen nerseni (tevrātını ve başqa mu‘cizelerini) inkār kılmadılar mu (قَالُوا)

146.10 سَعْرَانُ تَطَاهَرًا mūsā (‘ahm) zamānındağı kāfirler eytdiler mūsā birlen hārūn (‘aleyhimü’s-selām) ḥaqqında birisi

146.11 birisine yardım birişe turğan sihr iyeleridür diyü (وَقَالُوا إِنَّا بِلِكْفَارُونِ) dağı biz mūsā birlen hārūndan her

146.12 birisini yā ki bütün peygamberni inkār itüvçilerimiz diyü (قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ) ey muḥammed (‘ahm) mekke

146.13 kāfirlerine eyt şundayın kitābnı allah ḥuzūrından kitürüñiz diyü (هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا) ol kitāb mūsā (‘ahm) birlen

146.14 miñe indürilgen nersedem (tevrāt birlen qurāndan) ḥaqlıqğa köndürgüçirek bolsun (اتَّبِعُوا أَن كُنْتُمْ)

146.15 (صَادِقِينَ) ol kitāb iyerürümün eger siz bizni sihrçiler diğen söziñizde rastlardan bolsañız (فَأَن لَّمْ)

146.16 (يَسْتَجِيبُوا لَكَ) bes eger siniñ şundayın şıfatlı kitābnı kitürüviñe ündeviñni qabül kılmalar (فَاعَلِمْنَا أَنَّمَا)

146.17 (يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ) bes bil sin ey muḥammed (‘ahm) ançaq mekke kāfirleri nefis arzularına iyerürler (وَمِنْ أَضَلِّ)

146.18 (مَنْ أَتَّبَعَ هَوَاهُ) ve nefis arzusına iyergen ādemden de azğunraq kim bar elbette hiç kim yok (بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ)

146.19 allahdan ḥaqlıqğa köndürüvden başqa bolğan ḥâlde çünki ba‘zı vaqt nefis arzusınıñ ḥaqqā muvāfiq bolğanı da

146.20 bola (أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ) düristlikde allahü te'ālā nefis arzularına iyerüv sebebli özlerine zulm

146.21 kıluvçı kavmine haqlıqğa köndürmes (وَلَقَدْ وَصَّيْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ) ve taħkik mekke kâfirleri için kūrān sözlerini

146.22 indürüvde ba' zısını ba' zısına iyertdik va' az tutaşdan bolsun için (لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ) mekke kâfirleri

146.23 va' azlansunlar için ve şöıra ol kūrānğa imān kitürsünler için (الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ)

146.24 şundayın ādemler bardur alarğa kūrāndan ilk kitāb (tevrāt yā ki incil) birdük (هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ) ol

146.25 ādemler ol kitābka imān kitürüvçilerdür ehl-i kitābnıñ mü'minleri haqında ingen yā ki ehl-i incilden kırık kişi

146.26 haqında indi digenler otuz ikisi hażret-i ca' fer birlen haşeşeden imān kitürüp kilgenler sigizi şāmdan

146.27 wađa itli eliñim qalwa amāne) ve her kayčan bu ādemler üzerine kūrān oqulsa kūrānıñ allahdan boluvına imān

146.28 kitürdik diyürler (أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا) düristlikde ol kūrān rabbimiz hużurından şābitdür (أَتَاكُنَّا مِنْ قَبْلِهِ)

146.29 müslemün) düristlikde biz kūrān inmesden evvel de boy şunuvçılar ve allahı birlevçiler bolduq (أُولَئِكَ يُؤْتُونَ)

II / 147

147.1 (أَحْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا) bu şıfatlı ādemlerge imānlarında şabr kıluvları ve şābit boluvları sebebli iki meretebe

147.2 ecri birilür bir ecri özlerine indürülgen kitābka imān kitürüvleri için ve bir ecri kūrānğa

147.3 imān kitürüvleri için (وَيَقْرَأُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ) dağı bu şıfatlı ādemler izgülik (tā'at) birlen

- 147.4 yavızlıqını (günāhını) yiberürler (وَمَا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ) dağı biz özlerine rızqlandırğan nerseden
- 147.5 (māllarından) izgü yollara şarf kılarlar (وَأَذَانُكُمْ لَنَا أَعْرَضُوا) ve her kıyçan bu şıfatlı ādemler
- 147.6 fā'idesiz sözni işitseler ol sözden yüz döndürürler (قَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ) dağı lağv
- 147.7 söz siyüylevçilerge³ eytürler bizge öz 'amellerimiz bolur ve sizge de öz 'amelleriñiz bolur (سَلَامٌ عَلَيْكُمْ)
- 147.8 sizniñ üzeriñizge selām bolsun (ya' nī bizge sizniñ birlen şöhetni kıoyuşmaq lāzım bolsun) (لَا تُبَغِّضُوا)
- 147.9 nādānlar birlen şöhetni istemeymiz (أَنْتَ لَا تَهْتَدِي مِنْ أَحِبِّتَ) düristlikde sin ey muḥammed 'ahm
- 147.10 öziñ süygen ādemleriñi ḥaqlıqğa (īmānga) köndüre almassun ya' nī islām dīnine kiritürge küçin yitmes
- 147.11 (وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ) ve likin allahü te'ālā tilegen ādemini ḥaqlıqğa (īmānga) köndürür (وَهُوَ أَعْلَمُ)
- 147.12 (بِالْمُهْتَدِينَ) ve ol allahü te'ālā īmānga könülügge ḥāzirlengen ādemleriñi biledür köp müfessirler bu āyetni
- 147.13 ḥāzret-i ebū ḫālib ḥaқında indi digenler ebū ḫālibniñ muḫtazir ḥālinde resül ekrem kilüp ey ata
- 147.14 bir toğma kıardaşım īmān kelimesini eyt kıyāmet küniñde şefā' at kıılurmun digen ḥāzret-i ebū ḫālib
- 147.15 eytken ey kıardeşim 'abdu'l-lahniñ oğı taḫkīk bilemün sin ḥaққ peygāmersün likin ḥaқniñ ebū ḫālib
- 147.16 ölümdeñ kıorқup kına īmāñ kıtürdi diyüvleriñi mekrūh köremün didi ebū ḫālibniñ īmānına müte' allıq
- 147.17 rivāyetleriñi yazğan idük tekrār yazmadı (قَالُوا إِنْ تَتَّبِعِ الْهُدَى مَعَكَ) dağı kıureyşler eytdiler ey

³ "söylevçilerge" olmalı.

147.18 muḥammed ‘ahm eger biz siniñ birlen ḥaqlıqğa köndürgüçi dinge (islām dīnine) iyersek
(نَتَخَطَّفُ مِنْ)

147.19 (أَرْضَنَا) yirimizden çıǵarılmıṣ bolurmız diyü qıreyşler bir vaqt resül allahğa eytdiler ey muḥammed biz siniñ

147.20 ḥaqq peygamber idükiñni bilemiz likin biz qorqamız eger siñe iyersek ‘arablerge muḥālefet qılsañ bizni

147.21 mekke yirinden qıvalap çıǵaruvlarından diyü allahü te‘ālā bu sözlerini redd qılup zıkr qılmaçaq āyetni

147.22 indürdi (أَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا) eyā biz qıreyşlerge emānlik iyesi bolǵan ḥaram yirmi orun

147.22 qılmağuı ya‘nī orunlarını ḥaram yiri qıldıq (يُجِنُّ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ) ol ḥaram yirine her

147.23 taraftan her nerseniñ yimişleri cıyulmıṣ ve taratılmıṣ bolur ya‘nī mekkege türlü taraftan fā’ideler kilür

147.24 (رِزْقًا مِّنْ لَّدُنَّا) ḥuzūrımızdan mekke ehline rızq bolsun içün
(وَلَكِنَّا أَكْثَرُ لَهُمْ لَابِعَامُونَ)

147.25 ve likin mekke ḥaqlıqñıñ köpisi munı bilmesler (وَكُمُ أَهْلًا مِّنْ قُرْبَةٍ) ve köp me qarye ehlinden

147.26 helāk qıldıq (بَطَرْتُمْ مَعِيشَتَهَا) ol qarye ehli ma‘īşetlerinde yavız boldılar ve allahñıñ ḥaqlıqñı saqlamadılar

147.27 ya‘nī evvelgi helāk qılınǵan qarye ḥaqlıqñıñ ḥālī de tıñlıqda ve devletde mekke ḥaqlıqñıñ ḥālī kibi körkem boldı

147.28 soñra azǵunlıqları sebebli allahü te‘ālā alarnı helāk qıldı sizni de şular kibi helāk qılır
(فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ) bes

II / 148

148.1 bu ḥarāb bolǵan orunlar alarnıñ turǵan orunlarıdır (لَمْ تَسْكُنْ مِنْ بَعْدِهِمْ الْأَقْلِيَّةَ) ol qaryelerde

148.2 helāk qılınǵan ehli soñından tutulmadı meger az ğına kişi tutıldı meşelā misāfirler ve ötüp baruvçılar ğına

148.3 (وَكُنَّا مِنَ الْوَارِثِينَ) ol helāk bolğan qavmden orunlarını biz aluvçı bolduq
 وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ

148.4 (الْقُرَى) ve ey muhammed ‘ahm siniñ rabbiñ qarye (ehil)lerni helāk itüvçi bolmadı
 حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمَارِئِهَا

148.5 ol qaryelerniñ aşlı ve uluğsına peygamber yibergenine qadar (يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا) ol
 peygamber qaryeleriniñ

148.6 aşlı ve uluğsınıñ ehline bizniñ āyetlerimizni oqur (وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ) dağı biz qaryelerni
 helāk

148.7 qıluvçı bolmaduq (إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ) meger helāk qılır bolduq ol qaryeleriniñ ehlleri
 zulm qıluvçı

148.8 bolsalar (وَمَا أَوْتَيْنَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ) ve şol nerse kim dünyā sebeblerinden sizge birildi
 فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتِهَا

148.9 bes ol nerse dünyā tirükliginiñ fā’idelene turğan nersesidür hem ziynetidür
 وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ

148.10 ve allah hużūrında bolğan fi’n-nefse de izgüdür hem hemişe qaluvçırduq
 أَفَلَا تَعْقِلُونَ) eyā ‘aqlıñızni yürütüp

148.11 qarap bilmeysiz mi dünyā nersesini allah hużūrında bolğan nerse birlen almaşdurasız
 أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسْبًا

148.12 eyā şol ādem biz ol ādemge körkem bolğan va‘ de (cennet)ni va‘ de qılduq (فَهُوَ لَاقِيهِ)
 bes ol ādem ol va‘ dege

148.13 yolüğüçidür (كَمَنْ مَتَعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) dünyā tirükliginiñ fā’idelene turğan nersesi
 birlen fā’idelendüre

148.14 turğan ādemimiz kibi berāber mi elbette bu ikisi berāber tügildür evvelgisiniñ mişāli
 müselmān ikinçisiniñ mişāli kâfir kibi

148.15 (ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ) munıñ soñında dünyā tirükliginiñ metā’i birlen
 fā’idelendürgen ādemimiz

148.16 qıyāmet küniñde ‘azāb yā ki hesāb için hāzır qılınımlardandır (وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ) ve şol
 küni ey

148.17 muḥammed ‘ahm zıkr kııl ol künde allah kāfirlerge nidā’ kıılır

(فَيَقُولُ ابْنَ شُرَكَائِي الَّذِينَ كَفَرُوا كُنْتُمْ تُرَاقِبُونَ) bes

148.18 eytür allahü te‘ālā sizniñ minim şeriklerim diyü ze‘am kıyılğan şeriklerim kıayda diyü

(قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هِيَ بِأَعْيُنِنَا غَيِّبْنَا لِنَبْهَاتِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ)

148.19 (الْقَوْلُ) ḥaḳlarında cehennemni ādemler ve cinler birlen tutururmun diğen sözüm sâbit bolğan ādemler eytür

148.20 (رَبَّنَا هُوَ أَهْلَاهُ الَّذِينَ نَدُّوا) ey rabbimiz biz alarnı azdurğan ādemler oşbulardur

(أَعْوَيْنَاهُمْ كَمَا عَوَيْنَا)

148.21 biz alarnı azdurduḳ (ya‘nī azğunlıḳğa ündedük) alar da biz iḥtiyārımız birlen azduḳımız kibi iḥtiyārları birlen azdılar

148.22 (تَبَرَأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا آيَاتِنَا يَعبُدُونَ) biz alardan hem alarnıñ iḥtiyār kıılğan küfrlerinden siniñ şarı bizdük

148.23 alar bizge ‘ibādet kıılır bolmadılar belki alar nefis arzularına ‘ibādet kıılır boldılar

(وَقِيلَ ادْعُوا)

148.24 (شُرَكَاءِكُمْ) daḥı allah tarafından kāfirlerge eytürler allahniñ ‘ibādetde şeriki dip zu‘m kıılğan nerseleriñizni

148.25 (شانعلارنیزنی) ündeñiz diyü (فَلَمَّعَوْهُمْ) bes kāfirler gāyet ḥayrān bolduḳlarından şanemlarğa ünderler

148.26 (وَأَوَّا الْعَنَابَ) bes ol şanemlar ündeñi kāfirlerge cevāb birmesler (فَلَمَّ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ) daḥı müşrikler

148.27 ma‘būdları için ‘azābnı körürler (لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يهْتَدُونَ) eger ol ma‘būdlar dünyāda ḥaḳlıḳğa könülgen

148.28 bolsalar idi āḥiretde ‘azābnı körmesler idi diyü eytürler (وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ) ve ey muḥammed (‘ahm) şol küñni

II / 149

149.1 isiñe tüşür ol künde kāfirlerlerge allah (te‘ālā) nidā’ kıılır (فَيَقُولُ مَاذَا أَحْبَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ) öziñizge yiberilmiş

149.2 peygamberlerden nerse kabül itdiñiz diyü eytür (فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ) bes kıyâmet küninde kâfirler üzerine

149.3 haberler bilmesiz ve yaşrin bolur (هُمُ لَا يَتَسَاءَلُونَ) bes ol kâfirleriñ ba' zısı ba' zısından cevâb şoraşmaslar

149.4 çünki bilmevde hemmesi berâber idüki her kıyusunıñ ma' lümü

(فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا) bes ammâ şundayın

149.5 âdem küfrden tevbe itdi dağı imân kitürdi ve izgü ' amel kıldı

(فَعَسَى أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ) bes ol

149.6 âdem öziñiñ tamuğdan kıtuluvçılardan boluvını ümîd itsün (وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ) ve ey muğammed

149.7 ('ahm) siniñ rabbiñ tilegen nersesini ħalk hem iħtiyâr kıılır (مَا كَانَ لَهُمُ الْغَيَرَةُ) kâfirler için hiç nersede

149.8 iħtiyâr bolmadı (مَجْعَانِ اللَّهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ) allahı kimçiliklerden pāklaymun hem ol allahü te'âlâ müşriklerniñ

149.9 allahğa şerîk kılgan nerselerinden bülend boldı (وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ) ve ey muğammed ('ahm) siniñ rabbiñ

149.10 kâfirleriñ kökrelerinde yaşirgen nerselerini (siñe düşmānlıqları) bilür (وَمَا يُعْلِنُونَ) dağı siniñ ħaķıñda

149.11 āşikāre kılgan nerselerini (ķabāħat sözlerini) bilür (وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) ve ol allah 'ibâdetke müsteħaķdur

149.12 ve 'ibâdetke müsteħaķ hiç zāt yokdur meger ol allahü te'âlâ ginedür

(لَهُ الْعِزَّةُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ) ol allah içündür

149.13 dünyāda hem āħiretde ħamd ya'nî mü'minler allahıñ birgen ni' metleri üzerine dünyāda ħamd itdükleri kibi āħiretde

149.14 hem ħamd eytürler (وَلَهُ الْعِزَّةُ وَالْيَهُ تَرْجِعُونَ) dağı ħükm ol allah içündür hem kıyâmet küninde ol allahğa

149.15 kıyatarılmış bolursız (قُلْ أَرَأَيْتُمْ) ey muğammed ('ahm) mekke ehline miñe ħaber biriñiz diyü eyt (أَنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ

149.16 (الَّذِينَ سَرْمَدًا) eger allah sizge qarangu kiçni hemişe kılsa ve sizniñ için hiç yaqtılıq bolmasa (الْيَوْمِ)

149.17 (مَنْ آلهَ غَيْرُ اللَّهِ بِأَتِيكُمْ بَضِيَاءَ) kıyāmet künine kadar (الْقِيَامَةِ) allahdan başqa sizge yaqtılıqni kitüre turğan

149.18 nindeyin ma' būd bar elbette yoq (أَفَلَا تَسْمَعُونَ) eyā bu va' aznı tefekkür birlen işitmeysiz mi (قُلْ أَرَأَيْتُمْ)

149.19 ey muħammed (‘ahm) mekke ehline miñe ħaber biriñiz diyü eyt (أَنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا) eger allah sizge

149.20 yaqtını kündizni hemişe kılsa ve hiç qarangulıq bolmasa (الْيَوْمِ الْقِيَامَةِ) kıyāmet künine kadar (مَنْ آلهَ غَيْرُ)

149.21 (اللَّهُ يَأْتِيكُمْ بَلِيلٌ) allahdan başqa sizge kiçni kitüre turğan nindeyin ma' būd bar (تَسْكُنُونَ فِيهِ) ol kiçde

149.22 rāħatlanup qararlanursız elbette yoq (أَفَلَا تُبْصِرُونَ) eyā ‘ibret birlen qarap körmeysiz mi (وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلْ لَكُمْ)

149.23 (الَّذِينَ وَالنَّهَارَ) daħı allah öziniñ bendelerge raħmetinden kiçni hem kündizni yaratdı (لَتَسْكُنُوا فِيهِ)

149.24 kiçni yaratdı kiçde qararlanuvıñız için (وَلَتَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ) daħı kündizni yaratdı allahniñ fazlından

149.25 isteviñiz için (وَأَعْلَمَكُمْ تَشْكُرُونَ) daħı allahniñ ni‘ metlerine şükr kıluvıñız için (وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ)

149.26 daħı ey muħammed ‘ahm şol künni isiñe tüşür ol künde allah müşriklerge nidā’ kıılır (فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِي)

149.27 (الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ) bes allahü te‘ālā eytür sizniñ minim şeriklerim diyü zu‘m kıılğan şeriklerim ħayda diyü

149.28 (وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا) ve her bir ümmetden özlerine şehādet bire turğan şāhid çığarduq ol şāhid şol

II / 150

150.1 ümmetniñ peygamberidür (فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ) bes ümmetlerge eytdük biz tutқан dīniñizniñ düristlikne delil

150.2 kitüriñiz diyü (فَعَلِمُوا أَنَّ الْخُفَّ لِلَّهِ) bes ümmetler bildiler bu vaqıtde düristlikde ma' būd boluvda haqlıq allahğa

150.3 şābitdür hiç kim ma' būdlikde allahğa ortaқ bolmas (وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ) dağı ümmetlerden iftirā'

150.4 qılğan nerseleri (bāılleri) gā'ib boldı (أَنْ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى) düristlikde qārūn mūsā

150.5 'ahmnıñ qavminden boldı hazret-i mūsāniñ atası birlen bir toğma qardeşı yaşher bin qāhisniñ oğı

150.6 idi yaşher hazret-i mūsāğa imāñ kitürgen ādemlerden (فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ) bes qārūn mūsā 'ahmnıñ qavmine

150.7 artuqlıqni istedi ve küllisiniñ öziniñ emrine boy şunuvlarını istedi yā ki mūsā qavmine zulm qıldı

150.8 ma' nāsında (وَأَتَيْنَاهُمُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً) dağı biz qārūnğa hazinelerden birdük (مَا أَنْ مَفَاحِهِ لَتَنْزِيلٍ بِالْعُصْبَةِ أُولَىٰ)

150.9 şol qadar māl birdük ol mālñiñ içükçilerini yüklev kuvvet iyesi bolğan köp cemā'atke de ağır (الْقُوَّةُ)

150.10 bolur (إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ) şol vaqıtde mūsāniñ imāñ kitürgen qavmi qārūnğa eytdi mālñiñ

150.11 köpligi birlen şādlanma ve maqtanma (أَنَّ اللَّهَ لَا يُعِبُّ الْفَرِحِينَ) düristlikde allahü te'ālā şādlanuvçılarnı

150.12 dost körmes (وَأَبْتَعُ بِمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ) dağı allah öziñe birgen nersede (baylıqda) āhıret

150.13 yurtını iste ya' nī allahniñ öziñe birgen mālından allah yolına şarf it (وَلَا تَسْأَلْهُنَّ نَصِيحًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ)

150.14 dağı dūyādan bolğan ülüşüñni unutma ya' nī öziñe yeterlik qadar alup qal (وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ)

150.15 (الْيَتِكَ) dağı allahniñ bendelerine allah öziñe izgülik qılğan kibi izgülik qıl
وَلَا تَتَّبِعِ الْفَسَادَ فِي

150.16 (الْأَرْضِ) dağı yerde bozuqlıq isteme ya' nī zılmge ve tekebbürlükke sebep bolğan işler
birlen halkğa emr

150.17 kılma (أَنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ) düristlikde allahü te' alā bozuqluq qıluvçılarnı dost
körmes (قَالَ)

150.18 (أَنَا أَرْتَبُّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي) kārūn eytdi miñe bu mällarnı birilmiş boldı özimniñ huzurımda
bolğan

150.19 'ilm üzerinde bolğanım hâlde ya' nī min ticāret 'ilmni kāmil bildim yā ki kimyā 'ilmni
yā ki tevrāt 'ilmni

150.20 ma' nāsında hāzret-i mūsāniñ qavmi içinde tevrātı iñ ziyāde bilüvçi kārūn bolğan
digenler (أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ)

150.21 (اللَّهِ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ) eyā kārūn bilmedi mü düristlikde allahü te' alā kārūndan ilk
ni qadar zamān

150.22 ehllerinden helāk itdi (مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً) kārūndan kuvvetde qatıraq bolğan ādemlerni
وَأَكْثَرًا

150.23 (جَمْعًا) dağı māl cıyuvda köprek bolğan ādemlerni ya' nī kārūndan kuvvetlerek ve bayraq
ādemlerni (وَلَا يُسْئَلُ)

150.24 (عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ) dağı yavız kāfirler günāhlarından şoralmış bolmaslar belki toğrı
tamuğğa yiberilürler

150.25 ya' nī allahü te' alā kāfirlerniñ hālne muṭṭali' olduğından bilüv için şoralmas yā ki şelte
içün şoralmas belki

150.26 (فَجَرَّحَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ) def i ' azāb kılımlar bes kārūn türlü ziyneti içinde köp ādemler
birlen qavmi

150.27 (قَالَ النَّبِيُّ يُرَبُّونَ الْعَيْوَةَ النَّبِيًّا) üzerine çıkdı dünyā tirükligi gine tiley turğan za'if ādemler
eytdi

150.28 (بِالْبَيْتِ لَنَا مِثْلَ مَا لَوْ فِي قَارُونِ) kāşki bizge kārūnğa birilgen mālınıñ oğşaşı bolsa idi
(أَنَّهُ لَنَدَّ وَحَظٌّ)

II / 151

- 151.1 (عَظِيمٌ) dürüstlikde ol qārūn dünyādan uluğ ülüş iyesidür diyü (وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ) dağı aḥiret
- 151.2 ḥāllerini bilüv birilgen ādemler eytdi (وَبَلَّكُمْ نُوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ) allah sizge helāklikni lāzım itse idi
- 151.3 allahniñ aḥiretdegi şevābı izgürekdür qārūnğa birilgen nersedən (لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا) imān kitürüp de izgü
- 151.4 ‘amel qılğan ādem için (وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ) ve bu şevāb (cennet) ke yolukmas irişmes meger ‘ibādetlerge
- 151.5 hem günāhlardan şabr itüvçiler gine yoluğur (فَتَسَفَّاهُ وَبَدَارُهُ الْأَرْضَ) bes biz qārūn hem yurtını ve mällarnı
- 151.6 yirden yutdurduq munıñ qışşası qārūn mūsā (‘ahm)nı gāyet rencitken ḥazret-i mūsā kardeşi bolduğı için
- 151.7 qārūnğa mudāra kıla iken zekāt farz kılınğaç ḥazret-i mūsā qārūn birlen her bir miñden bir berāberinde (meşelā miñ
- 151.8 şomğa bir şom berāberinde) şulḥ kılğan qārūn mālını ḥesāb kılıp qarağanda bik köp māl çığaçaq bolğaç
- 151.9 miñden birini birüvge de rāzı bolmağan şundan soñ qārūn benī isrā’īl içinde ḥazret-i mūsāni rüsvāy
- 151.10 ve oyatlı iter için bir zāniye ve ḥāmile ḥātunını köp māl birlen yollağan mūsā minim birlen zinā kıldı bu bala
- 151.11 mūsādan diyü eyt digen ‘ıyd küninde ḥazret-i mūsā cem‘i ‘azīm içinde ḥuḥbe oquğan (va‘az söylegen) kimde kim
- 151.12 māl oğırılsa qolını kisemiz kimde kim ḥatunlı bola turup zinā kılsa taş birlen berüp öltüremiz ḥatunsız bola turup
- 151.13 zinā kılsa yüz kaççı şoğamız diyü qārūn eytken ey mūsā eger zinā kıluvçı öziñ bolsañ da bu ḥükm yürütüle mi diyü
- 151.14 ḥazret-i mūsā eytken belī özim bolsam da şulay allahniñ ḥükmi berāber digen qārūn eytken benī isrā’īl
- 151.15 siniñ filāne ḥatun birlen zinā kılğan diyü zu‘m kıllalar digen ḥazret-i mūsā ol ḥatunını çağırtқан ve rast söyle

151.16 digen hatun qarunniñ māl berāberinde yolladuknı söylegen hazret-i müsā qarunniñ bu işinden allahğa şikāyet

151.17 kılğan hazret-i müsāğa allahü te‘ālā vahy kılğan yirge tilegen nerseñ birlen emr kıl diyü hazret-i müsā

151.18 eytken ey yir qarunni tut diyü qarun tizine qadar yirge baţkan yirge hazret-i müsā yine tut digen

151.19 qarunni biline qadar tutqanına tut digen moynına qadar tutqanına tut digen qarun bütinley yir tübine

151.20 kitgen şol hālde qarun hemişe hazret-i müsāğa yalbarğan hazret-i müsā gāyet açuvı kildükinden şefkat

151.21 kılmağan allahü te‘ālā hazret-i müsāğa vahy kılğan qarun ni qadar yalbardı merhamet kılmađıñ eger miñe bir gine

151.22 meretebe du‘ā kılğan bolsa idi qabul kılğan bolur idim diyü mundan soñ benī isrā’īl müsā (‘ahm) qarunni

151.23 yirden yutdurdı mällarını ve yurtlarını özine alur için digenler soñra allahü te‘ālā qarunniñ yurtını

151.24 ve mällarını yirden yutdurğan (beydāvi) (مَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ) bes qarun için

151.25 allahdan başqa hiç yardım bire turğan cemā‘at bolmadı (وَمَا كَانَ مِنَ الْمُتَنَصِّرِينَ) dağı qarun bu ‘azābdan

151.26 (yir yutuvdan tıyılğuçılardan da bolmadı (وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا كَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ) dağı ötken kiçde

151.27 qarunniñ menzilesini arzu kılğan ādemler eytür bolup evrildiler (وَيُكَانُ اللَّهُ بِبَسْطِ الرِّزْقِ لِمَنْ يَشَاءُ)

151.28 (مِنْ عِبَادِهِ وَيُقَدَّرُ) ‘aceblenemün min göyā ki allahü te‘ālā kullarından tilegen ādemine rızqını töşey (kiñ kıla)

151.29 ve tilegen ādemine tar kıla (وَي) te‘accüb kelimesi el-‘aceb ma‘nāsında yā ki (وَي) haţāğa oyğanuv vaqtinde eytile

II / 152

152.1 turğan söz yāni kavm qarunğa birilgen mālñıñ meşelni arzu kıluvlarında bolğan haţālarını bildiler hem

152.2 ökindiler ma‘nāsında yā ki (وَيَكُن) bilmeysün mi körmeysün mi sin ma‘nāsında
(لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا)

152.3 eger de arzu kılgan nersemizden köñlimizni döndürüv birlen allah bizge en‘ām kılgan bolmasa idi kārūn kibi

152.4 bizni de yir yutқан bolur idi (وَيَكَانَهُ لَا يَفْلَحُ الْكَافِرُونَ) ve ‘aceblenemün min göyā ki şā’n allahniñ ni‘metni

152.5 inkār itüvçiler maqşūdlarına irişmesler (تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ) bu āhıret yurtı (دَجَعَلَهَا لِلَّذِينَ) bu āhıret

152.6 yurtını şundayın ādemler içün kılırmız (لَا يُرِيدُونَ غُلُقَاتِ الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا) ol ādemler yirde uluğlıknı

152.7 ve bozuqlıknı tilemesler (وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ) dağı maqtalmış bolğan ‘ākıbet (cennet) allah rāzı bolmağan işlerden

152.8 şaklanuvçılarga dur (مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا) bir kişi izgülikni kitürse ol kişiye ol izgülikden de

152.9 izgürek bolur ya‘nī on ülüş izgülik bolur (وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ) ve bir kişi yavızlıknı kitürse
(فَلَا يَجْزِي)

152.10 (الْأَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ) bes yavızlıklarını kılgan ādemlerge cezā birilmes (الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ) meger kılgan

152.11 ‘amelleriniñ cezāsı gına birilür ya‘nī bir yavızlıqğa bir gine ülüş yavız cezā bolur
(أَنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ)

152.12 ey muḥammed (‘ahm) düristlikde siñe kurānnı oquvni ve qurānda bolğan nerse birlen ‘amel itüvni vācib itken allah (لَرَادُكَ)

152.13 (الْمَعَادِ) kaytaçaq orunğa (mekkege) sini kiri kaytaruvçıdur niteki fetḥ-i mekke küninde kaytarğan yā ki kıyāmet

152.14 küninde maqtavlu orunğa kaytarğuçıdur ma‘nāsında (قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَى) ey muḥammed (‘ahm) eyt sin minim rabbim

152.15 bilgüçirekdür kim ḥaqlıknı kitürgenlikni ya‘nī kimniñ ḥaqlıqda idükni
(وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ) dağı zāhir azgunlıqda

152.16 bolğan ādemni de haqlıqda bolğan ādemden resūl allah özi murād azğunlıqda bolğan ādemden müşrikler murād

152.17 (أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ) ve ey muḥammed ‘ahm sin ümīd iter bolmadıñ (وَمَا كُنْتَ تَرْجُو) öziñe ḳurānıñ

152.18 taşlanmış (birilmiş) boluvını (الْأَرْحَمَ مِنْ رَبِّكَ) likin rabbiñ siñe ḳurānı taşladı (birdi)

152.19 özinden raḥmet yüzinden (مَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ) bes ey muḥammed ‘ahm kāfirlerge mudāra ḳıluv birlen

152.20 ve taleblerini ḳabūl itüv birlen yardım birüvçi bolma (وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ) daḳı ey muḥammed ‘ahm sini

152.21 allahnıñ āyetlerini oḳuvdan bu kāfirler tıymasun ya‘nī alardan ḳorḳup allahnıñ āyetlerini (ḳurānı)

152.22 oḳuvdan tıyulma (بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ) ḳurān āyetleri siñe indürülgenniñ soñında (وَأَدْعُ إِلَى رَبِّكَ)

152.23 daḳı rabbiñni birlevge ve rabbiñniñ ‘ibādetine ḥalknı ünde (وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ) daḳı kāfirlerge müsā‘ade

152.24 ve yardım birüv sebebli müşriklerden bolma (وَلَا تَتَّبِعْ مَعَ اللَّهِ الْمَآخِرَ) daḳı allah birlen ikinçi ma‘būdı ündeme

152.25 bu iki āyetde zāhirde ḥiṭāb resūl allahğa bolsa da ḥaḳıḳat ḥiṭāb resūl allah dīninde bolğan ādemlerge

152.26 yā ki ma‘şüm boluvçılıq nehy ḳıluvğa münāfi tügil (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) hiç ma‘būd-ı bi’l-ḥaḳḳ yoḳdur meger bir allah ğinadur

152.27 (كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ) her bir nerse helāk boluvçıdur meger allahü te‘ālā özi gine helāk bolmas (لَهُ الْيُوسُفُ)

152.28 (وَالْيَهُودُ يَرْجِعُونَ) ol allahğadur ḥükm hem ol allahğa ḳıyāmet küninde ḳaytarılmış bolursız.

152.29 ḳaşāş süresiniñ tercemesi tamām boldı.

II/153

153.1 yikirmi tođızınçı sūre ‘ankebūt sūresi mekkede ingen cem‘i altmış tođız āyet

153.2 bismi‘l-lahi‘r-rağmani‘r-rađīm

153.3 (آلْم) bu sōzinden mūradını allahü te‘ālā özi bilür (أَهَسَبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا) eyā ādemler ƣaldurulmuş

153.4 boluvlarını hesāb ƣılurlar mı (أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا) imān kitürdük biz diyü eytūvleri için (وَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ)

153.5 ģālbükim alar imānlarını ģađıķi ikenligi birlen imtiģān ƣılınmaslar ya‘nī ādemler yalgız biz imān

153.6 kitürdük digen sōzleri içüngine çın imān birlen imtiģān ƣılınmađanları ģālde ƣaldurulmuş

153.7. boluvlarını hesāb ƣılurlar mı alay hesāb ƣılmasunlar belki allahü te‘ālā ādemlerini ağır teklīfler birlen

153.8 imtiģān ƣılır çünki yalgız imān gerçi ihlāş birlen bolsa da tamuğdan bütüney ƣuvvetlüni tilemey

153.9 mengü ƣaluvdan ƣuvvetlüni ģına tiley bu āyetni müşriklerniñ cebrinden şikāyet ƣılğan ba‘zı şaģābeler ģađında

153.10 indi digenler (وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ) ve taģķiķ biz bu ümmetden ilk bolğan ādemlerini de fitneledük

153.11 ve bu iş iski ‘ādet bütüney ümmet ģađında boldı (فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا) elbette allah bilür imānda

153.12 rast bolğan ādemlerini (وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ) dağı imānda yalgānçılarnı bilür (أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ)

153.13 (السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا) yā ki yavız ‘amellerini ƣılğan ādemler bizge şābit boluvlarını hesāb ƣıldı mu

153.14 ya‘nī yavız ‘amelleri berāberinde bizniñ cezā’ birüvge ƣudretimizni ƣuvvet ƣılduruvni hesāb ƣıldılar mı (سَاءَ)

153.15 (مَا يَعْكُمُْونَ) eger biley hesāb ƣılsalar ģükm itken nerseleri ni yavız boldı (مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ)

153.16 kimdür allahniñ şevābına yoluqovni ümīd iter bolsa (فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ) bes düristlikde allahniñ öziniñ

153.16 şevābına yoluqov için ta'yīn itken vaqti elbette kilüvçidür (رَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ) ve ol allah bendelerniñ

153.17 sözlerini işitüvçidür i'tikādlarını ve 'amellerini bilgüçidür (وَمَنْ جَاهِلٌ فَإِنَّمَا يَجَاهِدُ لِنَفْسِهِ) ve bir kişi

153.18 'ibādetlerde şabr kıluv ve günāhlardan tıyılıvda nefsi birlen şoğış kılsa ançaq ol kişi öz fā'idesi

153.19 için şoğış kıluv ya'nī fā'idesi özine bolur (إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ) düristlikde allahü te'ālā

153.20 bütün 'ālemde elbette muuñsızdur bendelerniñ 'ibādetine muhtāc tügildür (وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) dağı

153.21 şundayın ādemler imān kitürdiler hem izgü 'ameller kıldılar (لِنُكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ) ol ādemlerden

153.22 küfrini hem günāhlarını örtürmiz ya'nī imān sebebli küfrini 'ibādet sebebli günāhlarını yarlıqarmız (وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ)

153.23 (أَحْسَنُ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ) dağı ol ādemlerge 'amel kılgan nerseleriniñ iñ körkem cezā'sı birlen ceza'

153.24 birürmiz (وَرُضِينَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا) dağı ādemge ata ve anasına izgülik (iṭā'at) kıлмақ birlen

153.25 buyurduq (وَأَنْ جَاهِدَا كَمَا تَنْشُرَاكُمَا) ve ey ādem eger siñe ata ve anañ miñe şerik kıluv birlen teklif itsele

153.26 (مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ) siniñ ol nerseniñ ma'bud boluvına bilmegen nerseni şerik kıluv birlen (فَلَا تَطْعَمَاهُمَا)

153.27 bes ata ve anaña bu işlerinde boy şunma alar sözi boyınça miñe şirk kıлма çünkü allahğa günāh bolğan

154.1 işde bendege itā‘at kıluv dürist tügil bu āyetde işāret bar düristligi ma‘lūm bolmağan nersege iyerüvniñ

154.2 dürist tügilligine gerçi bāṭıl idüki ma‘lūm bolmasa da (إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ) қайтақак орниñz miñedür ya‘nī

154.3 sizniñ imāñ kitürgeniñizde ve şirk қılıғanıñızda ata ve anasına izgülik қılıғanıñızda hem ata ve anasını

154.4 rencitkeniñizde hemmeñiz miñe қайтақакsız (فَأْتِمَّتْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ) bes sizniñ ‘amel қılıған nerseñiz

154.5 berāberinde cezā’ birüv birlen sizge ҳaber birürmün (وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) dağı şundayın

154.6 ādemler imāñ kitürdiler hem izgü ‘ameller қıldılar (لَنُفَعِّلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ) elbette andayın

154.7 ādemlerni izgüler cümlesine kiritürmiz (وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ) dağı ādemler cümlesinden

154.8 şundayın ādemler bardur allahğa imāñ kitürdük diyü eytürler (فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ) bes her қайқан

154.9 ol ādemler allahğa imāñ kitürüvleri üzerine kāfirler tarafından rencitilmiş bolsalar (جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ)

154.10 (كَعَذَابِ اللَّهِ) bendeler tarafından imāndan döndürüvde irişken fitneni (rencitüvni) allahniñ ‘azābı kibi қılırlar

154.11 (وَلَمَنْ جَاءَكَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ) ve eger rabbiñden (ğanīmet ve bir şehriñ feth қılıv kibi) yardım kilse (لَيَقُولَنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ)

154.12 bu za‘if imānlı ādemler yā ki münāfiqlar müselmäñlarğa eytürler biz sizniñ birlen dінде birge bolduқ diyü (أَوْ لَيْسَ)

154.13 (اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ) eyā allah özine başқа bolған ‘ālemniñ (bendelerniñ) kökrelerinde bolған

154.14 nerselerini (ihlāş ve nifāqlarnı) bilgüçi tügil mi (وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا) dağı elbette allah (te‘ālā)

154.15 çin köñilleri birlen imāñ kitürgen ādemlerni bilür (وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنافِقِينَ) dağı tışdan gına imāñ kitürgen

154.16 ādemlerni de bilür ve her birisine kıyāmet küninde tiyüşli cezāsını birür
(قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَئِنِ آمَنَّا)

154.17 kāfir bolğan ādemler imān kitürgen ādemlerge eytdi (اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا) bizniñ dīn yolımızğa
iyeriñiz (وَلَنَحْمِلَنَّ)

154.18 (وَمَا هُمْ بِعَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ) dağı biz sizniñ günāhlarıñızni yüklerimiz
kāfirler mü'minlerniñ

154.19 günāhlarından hiç nerseni yüklevçi tügildür (أَنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ) düristlikde ol kāfirler
günāhlarıñızni yüklerimiz

154.20 digen sözlerinde yalğançılardur (وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ) dağı ol kāfirler özleriniñ ağır yüklerini
(uluğ

154.21 günāhlarıni yüklevçilerdür (وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ) dağı özleriniñ ağır yükleri birlen birge
azdurğan ādemlerniñ de

154.22 ağır yüklerini (uluğ günāhlarıni) yüklevçilerdür (وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ) dağı
kāfirler

154.23 kıyāmet küninde iftirā kılgan nerselerinden (ādemlerni azdurğan bātıllıklarından)
şoralmış bolurlar (وَلَقَدْ)

154.24 (أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ) ve taḥkik biz nūḥ ('ahm)nı ḳavmine dīn üyretür içün peygamber itüp
yiberdük (فَلَبِثَ فِيهِمْ)

154.25 (أَلْفَ سَنَةٍ أَلْفًا مِّنْ عَامًا) bes nūḥ ('ahm) ḳavmi içinde illi yıl gına kim miñ yıl turdı ya' nī toḳız
yüz illi

154.26 yıl turdı ḥazret-i nūḥ kırğınçı yıl başında peygamber boldı ḳavmini toḳız yüz illi yıl
dīnge ündedi vema'

154.27 zalik bik az gına ādem imān kitürdi tūfandan soñ altmış yıl ' ömr sürdi digenler bu
kışşadan maḳşūd

154.28 resūl allahni tesliye hem ağırlıklarına çıdamlı boluvına berkitüv ādem balalarında iki
yüz yıl ' ömr sürüvde ma' hūd

155.1 bolmasa da Һazret-i nūhniñ miñ yılğa qarīb ‘ömr eytüvi Һudretü’l-lahğa nisbet yırak tügil çünki peygamberler Һaқında

155.2 ādem ‘aқlı irişmey turğan Һāriқu’l-‘āde(‘ādetden tışığı) işler bolğan
(فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ)

155.3 bes nūh (‘ahm) Һavmini tūfan şuvı tutdı Һābūkim alar küfr sebebli özlerine zulm kıluvçılar idi (فَأَنجَيْنَاهُ)

155.4 (وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ) bes biz tūfandan nūh (‘ahm) nı hem kime iyelerine (nūh ‘ahmke imān kitürüp kimege

155.5 kirgen ādemleri) Һutқarduқ (وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ) dağı biz nūh vāqı‘asını bütün ‘ālemge ‘ibret kıldıuқ

155.6 (إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ) dağı dīn üyretür için ibrahīm (‘ahm) nı yiberdüк (وَأَبْرَاهِيمَ) şol vaқtde ibrahīm (‘ahm)

155.7 Һavmine eytdi (أَعِيبُوا لِلَّهِ وَاتَّقُوهُ) allahğa ‘ibādet kılıñız ve allahğa Һilāflıқ kıluvdan Һorқıñız diyü (ذَلِكُمْ خَيْرٌ)

155.8 (لَكُمْ أَنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ) eger siz bilseñiz sizniñ için allahğa ‘ibādet kıluvıñız hem allahğa Һilāflıқ kıluvdan

155.9 Һorқuvıñız öziñizniñ bolğan işiñizden izgüdür (أَنْمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوَّنَانَا) ançaq siz allahdan başқа

155.10 şanemlarğa ‘ibādet kılursız (وَتَعْلَقُونَ أَفْكَأ) dağı şanemlarını ma‘būd dip aţavda yalğanı eytürsiz

155.11 ve içiñizden çıgarursız (أَنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) düristlikde sizniñ allahdan başқа ‘ibādet kılğan

155.12 nerseleriñiz (فَأَسْتَفِئُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ) sizniñ için rızqıñı mülklenmesler (لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا) bes allah

155.13 Һuzūrında rızq isteñiz (وَأَعِيبُوا وَاشْكُرُوا لِلَّهِ) dağı allahğa ‘ibādet kılıñız dağı allahniñ ni‘metine şükr kılıñız

155.14 (وَأَنْ تَكْتَبُوا فَقَدْ كُتِبَ أَمٌّ مِنْ قَبْلِكُمْ) ol allahğa Һaytarılmış bolursız (الَيْتَى تَرْجِعُونَ) ve eger siz mini

155.15 yalğanga tutsañız bes taħķiķ sizden ilk bolğan ümmetler de peyğamberlerni yalğanga tutdılar alarnıñ yalğanga

155.16 tutuvları hiç peyğamberlerine zarar qılmadı oşandaķ sizniñ de yalğanga tutuvıñızdan miñe hiç zarar yoķ belki

155.17 zararı öziñizge gine (وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ) ve peyğamber üzerine vācib bolmas meger açuķ ĥaķnı

155.18 irişdüröv gine vācib bolur (أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبَدِّئُ اللَّهُ الْخَلْقَ) eyā mekke kāfirleri bilmediler mi allah niçük ĥalknı

155.19 başda yaraşur (ثُمَّ يَعِيدُكُمْ) munıñ soñında kıyāmet küninde niçük ĥaytadan yaraşur (أَنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ)

155.20 düristlikde ĥalknı başda hem ĥaytadan yaratuv allah üzerine ciñildür (فَلْيَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ) ey muħammed (‘ahm)

155.21 mekke kāfirlerine eyt yirde yürüñiz bu söz ibrahīm (‘ahm)nıñ ĥavmine eytken sözi bolsa da allahü te‘ālā bu sözni

155.22 eytöv birlen resül allahğa qılğan (فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ) bes i‘tibar qılup ĥarañız allah ĥalknı

155.23 türlü cins ve türlü ĥalde itüp niçük yaraşuvnı başladı (ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْأُخْرَى) munıñ soñında allah

155.24 āĥırğı tirüklükni niçük bar qılır (أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) düristlikde allahü te‘ālā her nerse

üzerine

155.25 küçi yitküçidür (يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيُرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ) allah tilegen ādemini ‘azāb qılır ve tilegen ādemine

155.26 merħamet qılır (وَالْيَهُ تَقَلِّبُونَ) ve ol allahğa ĥaytarılmıř bolursız (وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ)

155.27 daĥı siz rabbiñizni öziñizge irişüvden yirde de hem kökde de ‘āciz qıluvçı tügillersiz (وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ)

155.28 daĥı sizniñ içün allahdan başqa dost da ve yademçi de yoķdur (وَالَّذِينَ كَفَرُوا)

II / 156

156.1 (بآيات الله ولغائه) dağı şundayın ādemler allahniñ āyetlerini hem allahğa yoluğvnu inkār itdiler

156.2 (أولئك لهم) bu şıfatdağı ādemler minim raħmetimden ümīd kisdiler (أولئك يتسوا من رحمتي)

156.3 (عذاب اليم) dağı bu şıfatdağı ādemler alarğa rencitküçi ‘azāb bolur (فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ) bes

156.4 (إلا أن قالوا اقتلوه أو حرقوه) meger eytövlari boldı (إبراهيم) ibrāhīm (‘ahm) qavminiñ ibrāhīmge cevābı bolmadı

156.5 (فأنجاه الله من النار) ibrāhīm (‘ahm)ni oțqa şalduqlarında (فإنجاه الله من النار) ibrāhīmni öltürniñiz yā ki oțqa şalup yanduriñiz diyü

156.6 (إن في ذلك لآيات) ibrāhīmni oțdan yandurmay (إن في ذلك لآيات) bes allah ibrāhīmni oțdan qutqardı

156.7 (لقوم يؤمنون) imān kitürgen qavm için (لقوم يؤمنون) qutqaruvda uluğ ‘ibretler bolğuçdur (وقال إنما اتخفت من)

156.8 (دون الله أنانا) dağı ibrāhīm (‘ahm) eytdi ançaq siz allahdan başqa şanemlerni tutdıñiz (دون الله أنانا) (مودة بينكم)

156.9 (في الحياة الدنيا) dünyā tirükliginde arañızda dostlıqğa sebep itüp (في الحياة الدنيا) (ثم يوم القيامة يكفر بعضكم ببعض)

156.10 (ويلعن بعضكم بعضا) dağı (ويلعن بعضكم بعضا) muniñ şoñında qıyāmet küniñde ba‘zıñız ba‘zıñızni inkār iter (با‘zıñız ba‘zıñızğa)

156.11 (وما يؤركم النار) dağı her qayuñızniñ baraçaq orniñız tamuğdur (وما يؤركم النار) (وما لكم من ناصرين)

156.12 (فأمن له لوط) bes ibrāhīm (فأمن له لوط) dağı sizniñ için ‘azābdan qutqara turğan yademeçiler yoğdur (فأمن له لوط) (‘ahmge)

156.13 ardaşınıñ oğlı l t  ahm im n kitürdi ve in evvel im n kitürgen adem l t  ahm bolĝan
 رُقَالَآتِي

156.14 (مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي) dağı ibrahim  ahm eytdi düristlikde min rabbim oşĝan orunga hicret
 ılıvımın

156.15 (كۆچ p baruvımın) diyü (أَنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْعَكِيمُ) düristlikde rabbim her işde üstündür ve
 her

156.16 bir işinde ikmet iyesisid r ya n  mini d şm nlar azarından salar ve kendime m n sib
 bolĝan iş birlen

156.17 miñe emr ılıur (وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ) dağı biz ibrahim  ahmge ish k hem ya k b
  alehim 's-sel mnı

156.18 hibe ılıdu (وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ) dağı biz ibrahim  ahmıñ balaları içinde
 peyĝamberlik

156.19 ılıdu hem kit b ılıdu (يَابِرد k) (وَأَتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا) dağı ibrahim  ahmge bizniñ
 oşĝan ornımızĝa

156.20 hicret ılıuvı beraberine d ny da ecrini birdük (وَأَنَّهُ فِي الْأَمْرِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ) dağı düristlikde
 ol

156.21 ibrahim  horetde elbette izgüler cümlesindendür (وَلَوْ طَآ أَدْقَالَ لِقَوْمِهِ) dağı biz peyĝamber
 itüp l t  ahmı

156.22 yiberdük şol vaqtde öziniñ avmine eytdi (أَنكُمْ لَنَاتُونَ الْفَاحِشَةَ) ey  düristlikde siz mi
 ĝ yet

156.23 ab hat işke kilesiz ya ni liv ta ılasız (مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ الْعَالَمِينَ) bu ab hat işde bütün
   lemden

156.24 sizge hiç adem ilk bolmadı ya n  mundayın ab hat işni sizge adrlı hiç kim ılıduı
 yok (أَتْنَكُمْ)

156.25 ey  siz mi irlerge kilesiz (وَتَتَطَعُونَ السَّبِيلَ) dağı kişi  lt r v birlen ve
 m l alap

156.26 aluv birlen yol kise siz y  ki nesl boluvnı kise siz (وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ) dağı

156.27 meclisleriñizde ab hat işke kilesiz cim  ve ceyl yiberüv kibi işlerge (فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ)
 bes l t

156.28 ‘ahmniñ kavminiñ cevābı bolmadı (الآن قالوا ائتنا بعذاب الله) meger cevābları eytövleri boldı

II / 157

157.1 bizge allahniñ ‘azābını kitür (ان كنت من الصادقين) eger bu işimizni kabāhatke şayuvıñda rastlardan

157.2 bolsañ (قال رب انصرتني على القوم المفسدين) lūt ‘ahm eytdi ey rabbim bu kabāhat işni çığaruv

157.3 sebebli halkı bozuvçı kavm üzerine ‘azāb indüröv birlen miñe yardım bir (ولما جاءت رسلنا ابراهيم بالبشرى)

157.4 dağı bizniñ ilçı ferıştelerimiz ibrahimge süyünç haber birlen kilgenleri zamānda (قالوا انما هو لكم واهل)

157.5 (هذه القرية) ferışteler eytdiler düristlikde biz bu qarye (sedüm qaryesi) ehlini helāk itüvçimiz (ات)

157.6 (اهلها كانوا الظالمين) düristlikde bu qarye ehli küfr ve türlü günāhlar sebebli zulm kıluvçı boldılar (قال)

157.7 (ان فيها لوطا) ferışteler bu qarye ehlini helāk itemiz diğev ibrahim ‘ahm eytdi ol qaryede lūt ‘ahm

157.8 bar didi (قالوا نعم نعلم بمن فيها) ilçı ferışteler eytdiler biz ol qaryede bolğan ādemlerni bilemiz

157.9 (لننجينك واهل) elbette biz lūt ‘ahmni hem de ehlini helāk boluvdan kırqarurmız (الامراء انه كانت من الغابرين)

157.10 meger hatunni kütqarmaymız hatunı ‘azābda kaluvçılardan boldı (ولما ان جاءت رسلنا لوطا) ve ilçı

157.11 ferıştelerimiz lūt ‘ahmğa kilgenleri zamānda (سء بهم وضاق بهم ذرعا) bu ilçiler sebebli lūt ‘ahmge

157.12 kaygu kildi hem bu ilçiler sebebli kökreğ yüzünden tar idi hâşılı qorquvından keyfi kitdi vaṭnı

157.13 bitdi (وَقَالُوا لَا تَنْفَعُ وَلَا تَنْعَمُونَ) dağı ferişterler lût ‘ahmnıñ qorqduğını bilgeç eytdiler ey lût qorqma

157.14 ve kayğurma (أَنَا مُنْجُواكُمْ وَأَهْلَكُمْ) düristlikde biz sini ve ehliñni ‘azābdan qutqaruvçılarımız (أَلَا أَمْرًا تَكُنُّ)

157.15 (كَأَنْتُمْ مِنَ الْغَابِرِينَ) meger ḥatunıñni ‘azābdan qutqarmaymız ol ḥatunıñ ‘azābda kaluvçılardan boldı

157.16 (أَنَا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ) düristlikde biz bu qarye ehli üzerine indürüvçilerimiz (رَجْزًا مِنْ)

157.17 (بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ) kökden ‘azābnı (السَّمَاءِ) allahnıñ tã‘atinden çığuvları sebebli (وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً)

157.18 (بَيِّنَةً) ve taḥkik biz lût ‘ahm qaryesinden zāhir ‘alāmet qaldurduq ya‘nī meşhūr hikāyetlerini yā ki ḥarāb

157.19 bolğan yurtlarınıñ eşerlerini (لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ) i‘tibār qıluvda ‘aqlarını yürütken qavm için (وَالِي)

157.20 (مَنْزِلِينَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا) ve dağı medyen ḥalqına qardaşları şu‘ayyib ‘ahmnı peygamber itüp yiberdük (فَقَالَ يَا قَوْمِ)

157.21 (أَعْبُدُوا اللَّهَ) bes şu‘ayyib ‘ahm eytdi ey qavmim allahğa ‘ibādet qıluñız (وَأَرْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ) dağı āḥiret

157.22 küniniñ şevābını ümīd itıñız ya‘nī şevābnı ümīd itüvge sebep bolğan işlerni qılıñız (وَلَا تَعْتَرُوا فِي الْأَرْضِ)

157.23 (مُفْسِدِينَ) dağı yirde bozuqlıq qıluvçı bolğanıñız ḥālde yürümeñiz (فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ) bes medyen

157.24 ḥalkı şu‘ayyib ‘ahmnı yalğanğa tutdılar bes alarnı qatı yir silkinüv ‘azābı yā ki cebrā’ıl ‘ahm ṭavışı

157.25 tutdı (فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَائِعِينَ) bes medyen halkı tizlerine çökkenleri hâlde yurtlarında ölüklar

157.26 bolup evrildiler (وَعَادُوا نَمُودًا) dağı ‘ād ve şemūd kavmini helāk kılduğ
(وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاسَتِهِمْ)

157.27 ve taḥkik sizge bu helāk kılıngan kavmleriniñ turğan orunlarından ba‘zısı zāhir boldı ya‘nī her

157.28 kayçañ bu orunlardan ötken vaqtde ‘ibret birlen qarasañız (وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ) dağı

II / 158

158.1 bu helāk kılgan kavmlerge şeytān yavız ‘amellerini körkem ve ziynetli itüp körsetdi
(فَصَفَّاهُمْ عَنْ)

158.2 bes alarnı şeytān allahniñ yolından (dīninden) tıydı (وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ) dağı alar fikr

158.3 ve başiretker kudretli boldılar vema‘ zalik fikr kılmadılar yā ki ‘azābniñ özlerine tutaşuvı

nı şiksiz bilür

158.4 boldılar (وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنُ وَهَامَانَ) dağı qarūnı hem fir‘avunı ve hāmānı helāk itdük yā ki bularnı zikr

158.5 kıl ma‘nāsında (وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ) ve taḥkik mūsā (‘ahm) bu üçisine zāhir bolğan mu‘cizeler birlen

158.6 kildi (فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ) bes bu üçisi yirde uluğlıq istediler (وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ) dağı allahniñ

158.7 emriniñ irişüvini ötkerüvçi bolmadılar belki allahniñ ‘azāb birlen emri özlerine irişdi
(فَكُلًّا)

158.8 bes bu zikr kılıngan kavmlerden her birisini günāhsı sebebli ‘azāb birlen tutduğ
(فَمَنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا)

158.9 (عَلَيْهِ مَا صَبَأَ) bes bu ‘azāb birlen tutulğan ādemlerden şundayın ādemler bardur ol ādemlerge ve uvaq taşlı iskiçi

158.10 cil yiberdük (لُؤْثُ قَوْمِي كَيْبِي) (وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ) dağı bu ādemlerden şundayın ādemler bardur alarnı tavış

158.11 ‘azāb tutdı (medyen hem şemūd kavmi kibi) (وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ) dağı ol ādemlerden şundayın ādemler

158.12 bardur ol ādemni yirden yutdurduq (kārūn kibi) (وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا) dağı ol ādemlerden şundayın ādemler

158.13 bardur alarnı şuga ğarq itdük (nūh kavmi hem fir‘avunnıñ özi hem kavmi kibi) (وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلَمَهُمْ)

158.14 bularnı ‘azāb kıluv birlen allah (te‘ālā) bularğa zulm kıluv bolmadı (وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ) ve likin

158.15 bular özlerine özleri zulm kıluv boldılar (مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ) allahdan başqa fā’idelerini

158.16 ümīd itüp ve işlerini tapşırıp dostlar ve başlar tutқан ādemlerniñ şıfatı ya‘nī şanemlarnı ma‘būd tutқан

158.17 ādemlerniñ şıfatı (كُمَثَلِ الْعَنكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا) iv yaşağan ürmeküç şıfatı kibidür (وَأَنَّ أَوْهَانَ الْبَيْتِ)

158.18 (لَبَيْتِ الْعَنكَبُوتِ) dağı düristlikde ivlerniñ iñ za‘ifi elbette ürmeküç üydür (لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ) eger

158.19 bilseler şanemlarda şunıñ kibi çünki ürmeküç oyası issilikden ve şalkundan zararını yibere almağan

158.20 ve fāide bire almağan kibi şanemlarda ‘ibādet kıluvçılarnı fāide bire almaylar hem zararını da yibere almaylar

158.21 (أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَفْعَلُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ) düristlikde allah kāfırlerniñ allahdan başqa ‘ibādet kıluvğan nerselerini

158.22 biledür (وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) ve ol allahü te‘ālā işinde ğalibdür ve hikmet iyesidür ammā cānsız şanemlar yok nerse

158.23 hükümedür (وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنَصْرِيبِهَا لِلنَّاسِ) ve bu zıkr kılnğan meşellerni ādemlerge beyān kılırmız (وَمَا يَعْقِلُهَا)

158.24 (الْأَلْعَالِمُونَ) ve bu meşellerni bilmes meger ‘ālimler gine bilür (خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ) allah (te‘ālā)

158.25 köklerni ve yirlerni haqlık birlen yaratdı (أَنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ) düristlikde köklerni ve yirlerni yaratuvda

158.26 imān kitürüvçi ādemler için allahniñ kudretine delālet kıla turğan uluğ ‘alāmetler bardur yikirminçi

158.27 cüz’niñ tercemesi tamām boldı

158.28 (أَتْلُوا مِن آيَاتِ الْكِتَابِ) ey muḥammed (‘ahm) öziñe vaḥy kılnğan nerseni (ḳurānı) oḳu (وَأَقِمِ الصَّلَاةَ)

II / 159

159.1 daḥı namāznı öte (أَنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ) düristlikde namāz fāhiş ve ḳabāḥat işlerden tıyar

159.2 (وَلَذِكْرِ اللَّهِ الْكَبِيرِ) daḥı elbette allahniñ zıkrini içine alğan namāz başḳa ‘ibādetlerden uluğraḳdur (وَاللَّهُ

159.3 يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ) ve allah (te‘ālā) sizniñ namāzdan ve başḳa ‘ibādetlerden kılnğan işleriñizni biledür ve her ḳayısı

159.4 berāberinde körkem cezā bireçekdür (وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ) ve ey mü‘minler kitāb ehli (yehūd ve naşarālar) birlen

159.5 cidāl kılışmañız (da‘vālaşmañız) (الْأَبْلَىٰ هِيَ أَحْسَنُ) meger körkem ḫarīḳ birlen gine cidāl kılışıñız (الْأَلْبَيْنُ)

159.6 (ظَلَمُوا مِنْهُمْ) meger ehli kitābdan düşmānlıkda ifrāt kitüv birlen zūlm kılnğanları birlen gine cidāl kılışıñız ḫāşıl

159.7 ehli kitābniñ ḳatı sözlerine yumşaq söz birlen muḳābele kılıñız meger artuḳ düşmānlarına şoğışuv ve cizye töletüv

159.8 kibi atı mu‘āmele ılsañız zarar yo (وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا) daı kitāb ehline eytiñiz üzerimizge

159.9 indürülgen nersege (urāna) imān kitürdük diyü (وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ) daı sizge indürilgen nersege (tevrāt

159.10 birlen incilge) imān kitürdük diyü (وَالْهُنَاءُ وَالْحَمْدُ) ve bizniñ hem sizniñ ma‘būdıñız birdür (وَنِعْمَ لَهُمْ مُسَاهُونَ)

159.11 ve biz hemmemizniñ ma‘būdı bolan allaha ına boy şunuvcımız ammā sizniñ kibi ‘ālimlerni ve rāhiblerni de terbiye

159.12 itüvi diyü i‘tikād ılmaymız diyü (وَكُنَّا نَكْتُبُكَ) daı oşanda ya‘nī başa kütb-i

159.13 semāviyeni indürdükimiz kibi siñe de kitāb (urān) indürdük (فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ) bes şundayın

159.14 ādemler biz alara kitāb birdük ya‘nī selām olı ‘abdu’l-lah hem alara iyergen ādemler kibiler (يُؤْمِنُونَ بِهِ) urāna

159.15 imān kitürürler (وَمَنْ هُوَ إِلَّا مَنْ يَوْمُنَ بِهِ) daı bu mekke ‘arablarından da urāna imān kitürgenleri bardur (وَمَا

159.16 يَجْعَلُ بآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ) ve bizniñ āyetlerimizni inkār ılmas meger kāfirler gine inkār ılır ya‘nī küfrge

159.17 omuvılar ına (وَمَا كُنْتُمْ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ) ey muammed (‘ahm) daı sin urān inmesden burun kitāb

159.18 our bolmadıñ (وَلَا تُغْنِي عَنْكَ) daı oñ olıñ birlen yazu yazar bolmadıñ (إِذَا الرُّسُلُ أَلْمِطْلُونَ)

159.19 bu vatde ya‘nī eger kitāb ouan ve yazu yazan bolsañ bāıla omuvılar urānıñ allah uzūrından boluvına

159.20 şik ılurlar idi ve eytürler idi muammed (‘ahm) urānı üyrendi ve başa semāvī kitāblardan cıydı diyü

159.21 (فِي صُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ) belki ol urān zāhir bolan āyetlerdür (بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ) ‘ilm birilgen

159.22 ādemleriñ kökreklerinde hıfz kılınmışdur hiç kimniñ qurānı özgerüvge küçi yitmes

وَمَا يَجْعَلُ بآيَاتِنَا

159.23 (الْأَطْمُونِ) ve bizniñ āyetlerimizi inkār itmes meger zulmğa çomuvçılar ğına inkār iter

وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلُ

159.24 (عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ) dağı mekke kāfirleri eytdiler kāşki muḥammed (‘ahm) üzerine rabbisinden başqa peygamberlerge

159.25 indürülgen mu‘ cizeler kibi mu‘ cize indürülse idi diyü ya‘ nī şālih (‘ahm)niñ tevesi mūsā (‘ahm)niñ tayağı

159.26 ‘isā (‘ahm)niñ mā’idesi kibi (قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ) eyt sin müşriklerge ey muḥammed (‘ahm) ançaq mu‘ cizeler

159.27 allah ḥuzürındadır allah ol mu‘ cizelerini tilegen revişinçe indürür min siz şorağan mu‘ cizeni kitürürge qādir

159.28 tügilmün (وَأَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ) ve ançaq min özime birilgen āyetler birlen açuq korkutuvçımün (أَوَلَمْ

II / 160

160.1 (أَنَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ) eyā mu‘ cize bolurğa mekke müşriklerine yitmedi mü düristlikde biz siñe

160.2 qurān indürdük (يُسْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ) ol qurānı mekke müşriklerine hemişe oqulur (أَنَّ فِي ذَلِكَ لِرَحْمَةٍ وَذِكْرٍ)

160.3 (لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ) düristlikde bu mu‘ cizeliği kıyāmet künine qadar dā’im bolğan qurānda imān kitürgen qavm

160.4 içün raḥmet hem va‘ az bolğuçıdır (قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ يَمِينًا وَبَيْنَكُمْ شُهَدَاءَ) eyt sin ey muḥammed ‘ahm mekke

160.5 müşriklerine minim rast peygamber boluvıma minim aramda şāhid boluv yüzinden allah yiter (يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ)

160.6 (وَالْأَرْضِ) ol allah köklerde hem yirlerde bolğan nerseni bilür bes ol allahğa minim hālimde ve sizniñ

160.7 hālîñizde yaşrun bolmas (وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ) dağı bāṭilge imān kitürgen ādemler (وَكُفَرُوا بِاللَّهِ)

160.8 dağı allahğa kāfir (münkir) bolğan ādemler (أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ) bu şıfatda bolğan ādemler küfrni imān

160.9 birlen almaşduruvları sebebli zarar itüvçilerdür (وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ) ey muḥammed ‘ahm mekke müşrikleri

160.10 bizge kökden taş yağdur digen sözleri birlen sinden ‘azābnı aşıkdururlar (وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسْمًّى)

160.11 (لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ) ve eger de her bir ‘azāb için ta‘yīn kılınğan müddet bolmasa idi elbette mekke müşriklerine

160.12 ‘azāb kilür idi (وَلِيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ) dağı ol mekke müşriklerine ‘azāb kilür hālbükim

160.13 alar ‘azābnıñ kilüvini bilmesler (يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ) ey muḥammed ‘ahm mekke müşrikleri sinden ‘azābnı

160.14 aşıkdururlar (وَأَنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ) dağı düristlikde cehennem kıyāmet küninde kāfirlerni oṭı birlen

160.15 çulğap aluvçıdur (يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ) şol künde cehennem kāfirlerni çulğap aluvçıdur ol kāfirlerni

160.16 ‘azāb ürter (مَنْ فَوْقَهُمْ وَمَنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ) kāfirlerniñ üstünden dağı da ayak astlarından (وَيَقُولُ ذُقُوا)

160.17 (مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ) dağı allahü te‘ālā eytür kāfirlerge ‘amel kılğan nerseñizniñ cezā’sını tatuñız diyü (يَا عِبَادِي)

160.18 (الَّذِينَ آمَنُوا) ey imān kitürgen қullarım (أَنَّ أَرْضَ رَاسِعَةٍ فَأَيُّ فَاعِلُونَ) düristlikde minim yirim

160.19 kiñdür bes miñe ğına ‘ibādet kılıñız ya‘nī bir yirde sizge miñe ‘ibādet kıluv için ağırlık bolsa

160.20 ve ol yirde diniñiz için noқsanlıқ bolsa қayu orunda miñe ‘ibādet kıluvıñız için ciñillik ve diniñiz için

160.21 hürriyet (irgenlik) bolsa şol oruŋa köçiñiz minim yirim kiñdür ma'nasında (كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ) her bir

160.22 cān iyesi tilese nindeyin orunda bolsa da ölümni tatuvçıdur (ثُمَّ الْيَنَّا تُرْجَعُونَ) munıñ soñında bizge cezā'

160.23 içün kaytarılmış bolursız (وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) dağı şundayın ādemler imān kitürdiler ve izgü

160.24 'ameller kıldılar (لَنُبَوِّدَنَّوَهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ عُرُفًا) ol ādemler içün cennetden bülend orunlar hāzirleremiz (تَجْرِي مِنْ) تَجْرِي مِنْ

160.25 (خَالِدِينَ فِيهَا) ol büyük ve bülend orunların āstlarından yılğa (şu)lar aġar (تُصْعَقْنَهَا الْأَنْهَارُ) ol

160.26 bülend orunlarda mengü qalġanları hālde (نَعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ) ni hoş boldı 'amel qıluvçılarnıñ ecri

160.27 bolġan cennet (الَّذِينَ صَبَرُوا) şundayın 'amel qıluvçılar müşriklerniñ rencitüvine ve hicret aġırlıġına

160.28 şabrlıq kıldılar (وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ) dağı rableri üzerine işlerini tapşırur boldılar (وَكَايِنَ) وَايِنَ

II / 161

161.1 (مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا) ve köp me yirde yürüy turġan ġayvān za'ifliki içün rızqını yükley

161.2 almas (اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَأَيَّاكُمْ) allah ol ġayvānı da dağı sizni de rızqlandırur (وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ)

161.3 ve ol allah sizniñ söziñizni işitküçi ve köñliñizde bolġan nerseni bilgüçidür (وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ)

161.4 (السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) ve eger sin ey muḥammed ‘ahm mekke müşriklerinden köklerni ve yirlerni kim yaratdı diyü şorasañ

161.5 (وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ) daḡı kıyaşnı ve āyetni kim müsahḡir kıldı diyü şorasañ (لَيَقُولَنَّ اللَّهُ) elbette köklerni

161.6 ve yirlerni allah yaratdı hem kıyaş birlen aynı allah maşar kıldı dip eytürler (فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ) bes

161.7 bu söz birlen ikrār kılduḡları soñında niçük allahnıñ birlikinden döndürülmüş bolalar (اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنُ)

161.8 (بِشَاءِ مَنْ عِبَادَهُ وَيَقْدِرُ لَهُ) allah kıllarından tilegen kişisi için rızqnı kiñ kıılır ve tilegen kişisi için

161.9 rızqnı tar kıılır (أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) düristlikde allah her bir nerseni bilgüçüdür (وَلَمَّا سَاءَ لَهُمْ مِمَّا نَزَّلَ)

161.10 (مِنَ السَّمَاءِ مَاءً) ve eger mekke müşriklerinden şorasañ sin ey muḥammed ‘ahm kökden şunı kim indürdi diyü (فَأَهْبَاءً)

161.11 (بِهِ الْأَرْضُ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا) bes yir kibüv sebebli ölgenniñ soñında şol şu birlen yirni kim tirgüzdi diyü

161.12 (لَيَقُولَنَّ اللَّهُ) elbette mekke müşrikleri yirge kökden şunı allah indürdi hem ol şu birlen yirni allah

161.13 tirgüzdi diyü eytürler (قُلُوبَهُمْ) ey muḥammed mundayın azḡnılıḡda şaḡlavı üzerine allahḡa ḡamd

161.14 bolsun diyü eyt (بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ) belki müşriklerniñ köpisi ‘aḡllarını yırtup kıaramaslar şunıñ

161.15 için de her nerseni yaratuvçu allah diyü ikrār kılsalar da allahḡa şanemlerni şerik kıılırlar (وَمَا هُنَّ)

161.16 (الْحَيَاةُ الدُّنْيَا) ve bu ḡaḡir dünyanıñ tirükligi tügildür (الْأَلَهُوُّ وَالْعَبَثُ) meḡer fā’idesiz ve oyun işdür (أَنَّ)

161.17 (لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ) dağı düristlikde āhret yurtı elbette çın tirüklikdür (الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ) eger munı bilseler

161.18 elbette çın tirüklik yurtı bolğan āhret yurtına haķır ve fānī bolğan dünyānı ihtiyār kılmalar (فَاذْرُكُوا)

161.19 (فِي الْفَلَاحِ) bes her kayçan müşrikler kimege ağlansalar (otursalar) (دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ) dīnni ħāliş

161.20 allah için kılganları ħâlde allahğa du‘ā kılırlar (فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ) bes her kayçan ol müşrikleri dīngiz

161.21 qorquvından qırı yirge çıgarıp qıtqarsaq (إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ) şol vaqtduğ bāđıl ma‘būdlarını allahğa şerik

161.22 kılırlar (لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ) biz özlerine birgen qorqudan qıtqaruv ni‘metine küfrān kılsunlar için

161.23 (وَلِيَتَذَكَّرُوا) dağı şanemlar ‘ibādetine cıyuluvları birlen fā’idelensünler için allahü te‘ālānıñ bu emri qorqutuv

161.24 için (فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ) bes bu işleriniñ āhırınıñ qabāhatligini tiz bilürler (أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مَّأْمُونًا)

161.25 eyā mekke ehli bilmediler mü düristlikde biz mekke şehrini tınçlık iyesi bolğan ħaram yiri kılduğ ya‘nī mekke ehlini

161.26 şalanuvdan ve öltürülüvden ve zulm kılınuvdan emīn kılduğ (وَيُنْخِطُّ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ) ħālbükim mekke tirelerinden

161.27 ādemler şalanmış ve esir alınmış bolurlar ya‘nī ba‘zısı şalar hem esir iter ammā mekke bu işlerden tınçlıkda

161.28 (أَفَبِالْأَطْلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ) eyā mekke ehli bāđılğa imān kitürürler mi ve allahnıñ ni‘metine küfrān

162.1 kılurlar mı (وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا) dağı allahğa yalgannı iftirā kılğan ādemdenden¹ de zālimrek

162.2 kişi bar mı elbette yok (أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ) yā ki haqlıq kilgenniñ soñında haqñı yalganga tutқан

162.3 ādemden zālimrek kişi bar mı elbette yok (الْبَيْسُ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ) eyā cehennemde kāfirlerge baraçaq

162.4 orun yok mı elbette bar (وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا) ve şundayın ādemler bizniñ haqqımızda tırışdılar (لِنَهَبُوا سَبُلَنَا)

162.5 elbette ol ādemlerni özimizge irişüv yollarına köndürürmiz bu āyet ictihād zamānnıñ münkariz tügil idükne

162.6 delālet kıludur bu mes'ele haqında tarıqa-i muħammediye tercemesinde yazmış idük (وَأَنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ) dağı dūristlikde

162.7 allahü te'ālā elbette dinge yardım birüv birlen izgülik kıluvçılar birlen birgedür ya'ni dinge yardım birüvçilerge

162.8 yardım birüvçidür (‘ankebüt süresiniñ tercemesi tamām boldı.

¹ “ādemden” olmalı.

162.9 otuzıncı sūre rūm sūresi mekkede ingeñ altmıř āyet

162.10 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

162.11 (آلَم) bu sözinden murādını cenāb-ı ḥaḳḳ özi bilür yā ki allah birlen resūli arasında bir sırdur (غَلَبَتِ الرُّومُ)

162.12 (فِ ادْنِ الْاَرْضِ) ehl-i kitābdan rūmlar arab yiriniñ özlerine yaḳın bolğan yirinde mecūsī bolğan fārslar

162.13 ṡarafından šoġıřda ciñildiler (رَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ) ve ol rūmlar fārslar ṡarafından ciñildükleri

162.14 šoñında fārislerge ġālib bolurlar ya'nī ciñerler (فِي بَضْعِ سِنِينَ) bir niçe yıllar içinde (بَضْعِ) dip eyte üç

162.15 yıldan on yılğa kadar munıñ kıřřası ezra'at birlen başra arasında ehl-i kitābdan rūm birlen mecūsilerden fārisler

162.16 šoġıř kılganlar fārisler rūmlarğa ġālib bolğanlar bu vaḳt fārislarnıñ pādiřāhsı kisrā ir ve yüz nām

162.17 kimse bolğan rūmlarnıñ fārisler ṡarafından maġlūb boluv ḥaberi mekkege iřitilgeç bu ḥaber resūlğa hem

162.18 mü'minlerge ağır ṡuyulğan çünki fārisler mecūs rūmlar kitāb bolğan müřrikler řādlanganlar ve eytkenler

162.19 siz müselmānlar hem nařārā ehl-i kitābsız biz hem fārisler kitābsız mecūsız bizniñ ḳardeřlerimiz sizniñ ḳardeřleriñizge

162.20 ġālib boldılar biz de sizge tizden ġālib bolaçaḳmız diyü řundan šoñ bu āyet iñgen ebū bekr müřriklerge

162.21 eytken ve allah rūmlar fārislerge bir niçe yıl içinde ġālib bolaçaḳlar digen übeyy bin ḥalef yalğan eytesün

162.22 ideñiz nizā'laşamız her birimizde on teve berāberinde digen müddetni üç yıl yaşağanlar üç yıl içinde rūmlar

162.23 fārislerge ġālib bolsalar ḥalef oġlı ebūbekr el-řiddīkğa on teve bireçek bolğan eger ġālib bola

162.24 almasalar ebū bekr el-řiddīk ebūge on teve bireçek bolğan ebū bekr el-řiddīk bu vāḳı'adan resūl allahğa ḥaber

162.25 birdükde resūl allah eytken müddetni yıraġraq kııl tevelerni artdura tüř diyü řundan šoñ müddetni toḳız yıl tevelerni

162.26 yüz yaşağanlar halef oğlu übeyy müddetden burun vefāt bolğan hudeybiye küninde rūmlar şoğışup fārislerni

162.27 ciñgenler hāzret-i ebū bekr halef oğlu übeyyniñ balalarından yüz teveni alğan resūl allah bu yüz tevelerni şadağa

162.28 bir diyü ebū bekr el-şiddīkğa emr itken bu vāqı‘a resūl allahniñ haqq peygamber boluvına qurānniñ allah huzūrından

162.29 boluvına zāhir delil bola çünki bu gaybden haber imam kına da eyte bu vāqı‘a birlen istidlāl kılup imām a‘zam

II / 163

163.1 birlen imām muḥammed dār-ı ḥarbde ‘uḳūd-ı fāsideniñ (bozuḳ mu‘āmelelerniñ) düristlikde bardıladı meşelā müsliim birlen

163.2 kāfir arasında dār-ı ḥarbde ribā dürist boluv kibi oşandaḳ başqa mu‘āmelelerde ribā haqında ḥadīs hem bar resūl allah

163.3 eytken (لَا رِبَا بَيْنَ الْمَسَامِ وَالْحَرْبِ فِي دَارِ الْحَرْبِ) diyü ma‘nāsı müselmān birlen harbī arasında dār-ı ḥarbde

163.4 ribā yoḳ digen söz bes bu āyet müselmān birlen harbī arasında ‘uḳūd-ı fāsideniñ dürist boluvına delālet

163.5 kıla oşandaḳ iki müselmān arasında da dürist diyüvçiler bar dār-ı ḥarbde (لِللَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَعْزِزْ)

163.6 rūmlarniñ gālīb boluvlarında ilkde (maḡlūb bolğanları vaḳtde de) iş allah içündür hem rūmlarniñ

163.7 maḡlūb boluvlarından soñra (gālīb bolduḳları vaḳtde de) iş allah içündür (وَيَوْمَئِذٍ يَقْرَأُ الْمُؤْمِنُونَ)

163.8 (بِنُصْرَةِ اللَّهِ) rūmlar fārislerge gālīb bolğan künde allahniñ yardemı sebebli mü‘minler şādlanurlar (بِنُصْرَةِ اللَّهِ)

163.9 (بِإِذْنِ اللَّهِ) allah (te‘a) tilegen ādemine yardem birür ya‘nī fārislerge bir vaḳtde yardem birse ikinçi vaḳtde

163.10 rūmlarğa yardem birür (وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ) ve ol allah işde gālībdür ve hem raḡmet kılguçıdur (وَعَفَّ اللَّهُ)

163.11 allah yardımının va' de kılmak birlen va' de kıldı (لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ) allah va' desine hilâflık kılmaması (وَلَكِنَّ)

163.12 (أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ) lakin âdemlerin köpisi allahın va' desine hilâf kılıvın bilmesler (يَعْلَمُونَ)

163.13 (ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) âdemlerin köpisi dünyâ tirüklüğünden zâhirini gine bilürler ya'ñi közlerine

163.14 köringenni gine (وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ) ve ol âdemler âhiretten gâfillerdür ya'nî dünyânın gâyesi ve dünyâdan

163.15 maşşud bolğan âhiretni bilmesler (أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ) eyâ mekke müşrikleri özlerini işlerinde fikr

163.16 kılmadılar mu (مَخْلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) allah (te'âlâ) köklerni ve yirlerni yaratmadı (وَمَا يَتَّبِعُهُمَا) dağı

163.17 kökler birlen yirler arasında bolğan nerselerni yaratmadı (الْأَبَالِغِ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى) meger haqlık birlen ve bilgüli

163.18 müddet birlen yaratdı (وَأَنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بَلَغَ أُولَئِكَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ) dağı düristlikde âdemlerin köpisi

163.19 rableriniñ cezâsına yoluğvını elbette inkâr itüvçilerdür (أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ) eyâ mekke kâfirlerini yirde seyr

163.20 kılmadılar mu (فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ) bes eger seyr kılsalar idi özlerinden burun

163.21 bolğan yavız kavmlerniñ şoñğı hâlleri niçük bolduğunu qararlar idi (كَانُوا أَشَدَّ مَقَامًا) mekke kâfirlerinden

163.22 burun helâk kılingan yavız kavmler bulardan kuvvet yüzünden çatırak boldılar ya'nî kuvvetlerek boldılar

163.23 (وَأَنَارُ الْأَرْضِ) dağı yirmiñ üstünü şular ve ma'denler çığar için eylendürür boldılar (وَعَمَرُواهَا كَثِيرًا)

163.24 (مِمَّا عَمَرُواهَا) dağı mekke kâfirleriniñ 'imâretinden köprek yirni 'imâret kıldı boldılar (وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ)

163.25 (بِالْبَيِّنَاتِ) dağı mekke kâfirlerinden burun bolğan kâfir kavmlerine peygamberlerni zâhir mu'cizeler birlen kitürdiler (فَمَا)

163.26 (وَلَكِنَّ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ) ve lakin peygamberlerniñ (كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ) bes allah alarğa zulm kıldı bolmadı

163.27 emrlerini tutmadıkları sebebli özlerine özleri zulm kıldı boldılar (ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَأْذَنُوا)

163.28 (السُّوَّىٰ) muniñ şoñında yavızlık qılğan ādemlerniñ şoñğı ħāli yavız bolğan ‘azāb boldı (أَنْ كُنْتُمْ بَوَّابِينَ)

II / 164

164.1 (وَكَانُوا بِآيَاتِنَا كَافِرِينَ) dağı allahniñ āyetlerini yalğanğa tutuvları sebebli (بِآيَاتِ اللَّهِ) allahniñ āyetlerini

164.2 ħorğa şayavçı boluvları sebebli (اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ) allah ħalknı başda yaratır muniñ şoñında

164.3 kıyāmet küninde qaytadan yaratır (ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ) muniñ şoñında cezā için allahğa qaytarılmış bolursız

164.4 (وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَبْسُ الْكٰفِرُونَ) ve kıyāmet kã'im bolğan künde kãfirler ümidsiz ve ħayrān bolğanları

164.5 ħālde nik tururlar (دَلِمَ يَكْفُرُونَ لِمَ مِنْ شُرَكَائِهِمْ تَتَفَعَّلُونَ) dağı kãfirler için allahğa ‘ibādetde şerik itüp

164.6 tutқан nerselerinden (ma‘būdlerinden) yardımçiler bolmas (وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كٰفِرِينَ) dağı müşrikler allahğa

164.7 ‘ibādetde şerik itken nerselerini (ma‘būdlerini) inkār itüvçiler bolurlar (وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ)

164.8 (يَنْفِرُونَ) ve şol kün kim kıyāmet kã'im olsa ol künde mü'minler ve kãfirler ayrulurlar (فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا)

164.9 (وَدَعَلُوا الْحٰلٰتَ) ammā şundayın ādemler imān kitürdiler dağı izgü ‘ameller qıldılar (فَهُمْ فِي)

164.10 (رُدَّةٍ يَجْعَلُونَ) bes andayın ādemler cennet baqçesinde yüzlerini yaqturtқан şādliq birlen

164.11 şādlanurlar (وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا) ammā şundayın ādemler kãfir boldılar (وَكَانُوا بِآيَاتِنَا وَآيَاتِنَا)

164.12 (الْآخِرَةِ) dağı bizniñ āyetlerimizni hem bizge yoluqvnı yalğanğa tutdılar (فَأُولٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ مُعَذَّرُونَ) bes

164.13 andayın ādemler ‘azābke ħāzir qılınmış bolurlar (فَسُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ) bes allahğa tesbīh

164.14 itiniñiz (namāz oquñız) kiçke kirdügiñiz vaqtde dağı tañğa kirdükiñiz vaqtde ya‘nī aħşam ve yassi‘ hem irte namāzın

164.15 oquñız (دَلِيلَهُ الْجَمْعُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ) ve ol allah içündür köklerde ve yirlerde her maqtav (وَعَشِيًّا) dağı

164.16 kündizniñ āħırında tesbīh itiniñiz ya‘nī ikindi namāzın oquñız (وَحِينَ تَطْمُرُونَ) dağı öyle vaqtine

164.17 kirdükiñiz vaq̄tde tesbîh itiniñiz ya‘nî öyle namāzını oquñız bu āyet beş vaq̄t namāzınıñ meşrū‘ boluvı

164.18 haq̄ındadır. hażret-i ibn-i ‘abbās eyte bu āyet beş vaq̄t namāzını cām‘i diy inmez içün bu vaq̄tlarını taḥşîş çünki

164.19 bu vaq̄tlarda allahınıñ ni‘metleri müteceddid bola (يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ) ol allah ölükdän tirükni çığarur

164.20 (meni şuvından ādemni, bu yomırqadan ḥayvānı çığarduķı kibi) (وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ) daḥı tirükden

164.21 ölükdän çığarur (meni şuvını ādemden, yomırqanı (kökeyini) ḥayvāndan çığaruvı kibi)

وَيَعْنِي الْأَرْضَ

164.22 (بَعَثَ مَوْتَهَا) daḥı kipüv sebebli ölgenniñ soñında ölenler ösdürüv birlen yirni tirgüzür

وَكَذَلِكَ

164.23 (تَخْرُجُونَ) oşandaķ ya‘nî bu çığaruvlar kibi q̄abrleriñizden çığarılmış bolursız

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ

164.24 (تُرَابٍ) daḥı ‘ālemni yaratuvda bolğan ‘alāmetler cümlesindendür sizni tofraqdan yaratuvı

ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ

164.25 (بَشَرٌ تَنْفَسُونَ) munıñ soñında her q̄ayçan ādem bolsañız yirge saçılırsız

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ

164.26 (مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَنْزُلًا) daḥı allahınıñ kemāl q̄udretine delālet kıla turğan ‘alāmetler cümlesindendür sizniñ içün

164.27 öz cinsleriñizden ḥatunlarıñızni yaratuvı ikinçi cinsden yaratmavı yā ki nefis öziñizden yaratuvı

164.28 çünki ḥavvā’ anamız ādem ‘aleyhi’s-selāmdan başqa ḥatunlar irler fenninden yaratılğan

(لَتَسْكُنُوا إِلَيْهَا)

165

165.1 allahınıñ ḥatunlarıñızni öz cinsiñizden yaratuvı ol ḥatunlar üzerine meyl q̄ıluviñiz ve ülfetlenüviñiz üçün

165.2 (وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً) daḥı sizniñ arañızda ya‘nî irler birlen ḥatunlar arasında yā ki muṭlaķa

165.3 ādemler arasında dostluq ve şefqatlülük kıldı bu dostluq ve şefqatlülük başqa ḥayvānlar arasında yoq

165.4 allahü te‘anıñ bu tarıķ q̄ıluvi ādem balaları birisine birisi yardım birişünler içün ve şefqat q̄ılışunlar

165.5 içün (أَنْ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ) düristlikde bu zıkr q̄ılıngan nerselerde fikrli q̄avm içün

- 165.6 uluğ ‘ibretler bardur (وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) dağı allahniñ kemāl ıudretine delālet kıla turğan
- 165.7 ‘alāmetler cümlersindendür allahniñ köklerni ve yirlerni yaratuvı (وَإِخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَاللُّوَاكُمِ) dağı
- 165.8 tilleriñizniñ ve tüsleriñizniñ türli boluvı (أَنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ) düristlikde bu tillerniñ türli boluvında
- 165.9 ‘ilm iyeleri için uluğ ‘ibretler bardur (وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُم بِاللَّيْلِ وَالنَّوَارِ) dağı allahniñ kemāl ıudretine
- 165.10 delālet kıla turğan ‘alāmetler cümlersindendür kuvve-i nefسانیye hem de kuvve-i tabi‘ iyeleriñizni rāhatlendürür için
- 165.11 kiçde ve kündizde yuıulavıñız (وَأَبْتَعَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ) dağı kiçde ve kündizde allahniñ fazıldan ma‘āş istevege
- 165.12 yā ki kiçde yuılavıñız ve kündizde allahniñ fazlından ma‘āş isteviñiz (أَنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّعَوْمٍ يَسْمَعُونَ)
- 165.13 düristlikde bu zıkr kıılınğan nersede i‘tibār birlen sözni işitken kavm için uluğ ‘ibretler bardur (وَمِنْ)
- 165.14 (آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبُرْقَ الْفَوْقَا وَطَمْعَا) dağı allahniñ kemāl ıudretine delālet kıla turğan ‘alāmetler cümlersindendür
- 165.15 yaşın şoıuvdan qorııanıñız dağı yaıımurı ümıd itkeniñiz hāde allahniñ sizge yaşinni körsetüvi
- 165.16 (فَيُعِيى بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا) dağı ol allah kökden şunu indürür (وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً) bes ol şu
- 165.17 birlen ölgenniñ şoında yirni tirıüzür (أَنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّعَوْمٍ يَعْمَلُونَ) düristlikde bu zıkr kıılınğan
- 165.18 nerselerde ‘aııllarını yürütüp qaraıan kavm için uluğ ‘ibretler bolııuvıdır (وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ)
- 165.19 (وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ) dağı allahniñ kemāl ıudretine delālet kıla turğan ‘alāmetler cümlersindendür kökniñ ve yirniñ
- 165.20 körülmış tirekden başqa allahniñ emri birlen turuvı (ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ) munıñ şoında
- 165.21 her qayıan allah sizni qabrleriñizden qobarılıvıñız için ey ölükler qabrleriñizden çıııñız diyü bir ünde v birlen
- 165.22 ündese (إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ) şol vaııtdıı siz qabrleriñizden çııırsız bu da allahniñ kemāl ıudretiniñ
- 165.23 ‘alāmetlerindendür (وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) dağı ol allahniñ mülkidür köklerde ve yirlerde bolııan ‘aıı
- 165.24 iyeleri (كُلُّ لَهُ قَانُونَ) bularını her birisi uluğ boy şunu vııldur (وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ)
- 165.25 ve ol allah şundayın allahdur hāııknı başda yaratır hem kıyāmet künde qayııdan qarayır (وَهُوَ أَهْوَنُ)

- 165.26 **عَلَيْهِ** ve kaytadan yaratuv başda yaratuvdan allah üzerine sizniñ kıyāsıñızğa qaraganda ciñilrekdür **وَلَهُ**
- 165.27 **الْمَثَلُ الْأَعْلَى** ve ol allahü te‘ālā içündür şā‘nı ‘acib ve bülend bolğan ve şaf **(فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ)** köklerde
- 165.28 ve yirlerde **(وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَكِيمُ)** ve ol allahü te‘ālā her işke küçi yitküçidür hem her işinde hikmet
- 165.29 iyesidür **(ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ)** allah sizniñ için öz hālñizden alınğan meşelni beyān itdi

II / 166

- 166.1 **(هَلْ لَكُمْ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ)** oñ qollarıñız mülklengen nersedem (qullar ve kinizekleriñizden)
- 166.2 sizniñ için ortak ādemler bar mı **(فِي مَارِزَ قَنَاكُمْ)** bizniñ sizge rızqlandırğan nersemizde (māllarıñızda)
- 166.3 bes siz biz rızqlandırğan nersedem memlükleriñiz birlen berāber bolursız biz rızqlandırğan nersedem **(فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ)**
- 166.4 sizniñ kibi memlükleriñizde taşarruf kıılır elbette bu iş yok ve hālāniki siz ve memlükleriñiz hemmeñiz ādemlikde berābersiz **(تَخَافُونَهُمْ)**
- 166.5 ol memlükleriñizniñ ortak bolup māllarıñızda taşarruf kıılıvından qorqarsız öziñizniñ (āzād **(كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ)**)
- 166.6 ādemleriñizniñ) ortak bolup māllarıñızda taşarruf kıılıvından qorquvıñız kibi bes eytdi ādem boluvçılıqda ortak
- 166.7 bola turup memlükleriñiz sizge māllarıñızda ortak bolmasalar niçük bütünley başqa bolğan allahniñ ba‘z memlüklerini
- 166.8 allahğa şerik kıılasız **(كَذَلِكَ نُنْصَلُ الْآيَاتِ)** oşandaq ya‘nī bu açuq beyān kibi āyetleri açuq beyān
- 166.9 kıılırmız **(لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ)** ‘aqlarını isti‘māl kıılğan qavm için **(بَلْ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ)**
- 166.10 belki şirk sebebli zulm kıılğan ādemler bilmegenleri hālde nefis arzularına iyerdiler **(فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ)**
- 166.11 bes allah haqdan azdurğan kişini haqq yolğa kim köndürür ya‘nī hiç kim köndüre almas **(وَمَا لَهُمْ مِنْ)**
- 166.12 dağı haqq yoldan adaşқан ādemler için azğunluqdan qutqara turğan yardımçiler yokdur **(فَأَقِمْ)**

166.13 (وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا) bes ey muḥammed (‘ahm) dinge avışkan hâlde yuziñni dinge yönelür (فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي

166.14 (فَطَرْنَا النَّاسَ عَلَيْهَا) allahniñ şundayın yaratuvı üzerine yapışıñız allah ol fiṭrat üzerine âdemlerni yaratdı

166.15 ya‘nī ḥurāfâtdan yıraḳ bolğan dīn fiṭrı üzerine yapışıñız (لَا تُبَدِّلْ لَغْفَى اللَّهِ) allahniñ yaratқан dīn

166.16 fiṭrını almaşmaḳ mümkin bolmas (ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيُّمُ) bu dīn fiṭrı toḡrı dīndür (وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

166.17 (لَا يَعْلَمُونَ) likin âdemlerniñ köpisi bu dīn fiṭrınıñ toḡrı idükni bilmesler (مُنِيبِينَ إِلَيْهِ) allahniñ dīnine

166.18 yapışıñız allahğa ḳaytқанıñız hâlde (وَأَتَّقُوهُ) daḡı allahdan ḳorḡğanıñız hâlde (وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ) daḡı namāz oḳuğanıñız

166.19 hâlde (وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ) daḡı allahğa şirket ḳıluvçılardan bolmañız (مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ

166.20 dīnlerni türlüge ayurğan âdemlerden bolmañız (وَكَانُوا شِيْعًا) daḡı dīnlerini türlüge ayuruvçılar

166.21 azduruvda imām bolğan âdemlerine iyergen fırḳalar boldılar (كُلُّ مَذْهَبٍ بِمَالِدِهِمْ فُرُوعٌ) her bir ḫā‘ife

166.22 öz ḫuzūrında bolğan nerse birlen şādlanuvçılardur ve her birisi özi tutқан meslekni ḫaḳḳ diyü ḡann

166.23 ḳılur (وَأَذَامَسَ النَّاسَ ضُرًّا) ve her ḳayčan âdemlerni aḡırlıḳ ve ḳatılıḳ tutsa (دَعْوَاهُمْ مَنِيبِينَ إِلَيْهِ)

166.24 rablerine ḳaytқанları hâlde rablerine du‘ā ḳılurlar (ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً) muniñ soñında âdemlerge

166.25 rableri özinden raḫmetni tatutsa (إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ) şol vaḳıtduḡ âdemlerden bir cemā‘at

166.26 rablerine şirket ḳılurlar (لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ) biz özlerine birgen nerseni inkār ḳılunlar için

166.27 (فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ) bes dünyāda fā‘ideleniñiz ve tiz fā‘idelenüviñizniñ ‘āḳıbetini bilürsiz (أَمْ أَنْزَلْنَاهُ

166.28 (عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا) eyā biz müşrikler üzerine delil indürdükimi yā ki delil iyesi ferişte indürdükimi

II / 167

167.1 ^{فَهُوَ يَتَكَلَّمُ} bes ol delil söyleşür mi yâ ki delil iyesi ferişte söyleşür mi
(بِمَا كَانُوا بِهِ يَشْرِكُونَ)

167.2 müşriklerinîñ allahğa şerik kılğan nerseleri birlen yâ ki şerik kıluvları birlen
(وَإِذَا أَدَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً)

167.3 ^{فُرِحُوا بِهَا} ve her kaçğan âdemlerge raħmetini tatutsa da ol raħmet sebebli şadlanurlar
(وَأَنْ تُصَبِّمَ سَبَّةً بِمَا)

167.4 ^{قَلَمْتَ أَيْدِيَهُمْ} ve eger âdemlerge qolları ilk kılğan nerse (yavız ‘amelleri) sebebli yavızlıq irişse

167.5 ^{أِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ} şol vaqtduq âdemler allahniñ raħmetinden ümid kiserler
(أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ)

167.6 ^{لَمَنْ يَشَاءُ وَيُقَدِّرُ} eyâ müşrikler bilmediler mi düristlikde allah tilegen âdemi için rızqni kiñ kılur ve tilegen

167.7 âdemi için tar kılur (أَنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّعَوْمٍ يُؤْمِنُونَ) düristlikde bu zıkr kılınğan nerselerde imān

167.8 kitürgen kavm için uluğ ‘ibretler bardur allahü te‘ālā zevi’l-erhām nafaqasınıñ vācib boluvı hem ribāniñ ħarām boluvı

167.9 ħaķında zıkr kılınacaq āyetni indürdi (فَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ) bes ey muħammed (‘ahm) yaķınlıq iyesi qardeşiñe ħaķqını

167.10 bir (وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ) daħı miskiñge hem yol oğlına (misāfirge) ħaķqını bir
(ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ)

167.11 ^{يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ} bu âdemleriñ ħaqlarını birüv ve allahniñ rızalığını istegen âdemler için izgüdür (وَأُولَٰئِكَ)

167.12 ^{هُمُ الْمُفْلَحُونَ} daħı bu şıfatlı âdemler mengülük sa‘ādetke irişküçilerdür
(وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رَبِّ)

167.13 artuqluqdan anı birdiñiz ya‘nī sizniñ mu‘āmelede ħarām bolğan artuqluqni birgen nerseñiz yâ ki köp ve artuq

167.14 mükāfatni ümid itüp birgen hediye ve hibeñiz (لِيَرْبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ) birüvçi âdemleriñ mällarında artduruv

167.15 için (فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ) bes allah ħuzürında bu birgen nerseñiz mübārek bolmas
(وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ)

167.16 nerse kim zekâtdan siz anı birdiñiz (تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ) allahniñ rızâlığını istegeniñiz
hâlde (فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضَعَّفُونَ)

167.17 bes allahniñ rızâlığını istep zekât birüvçiler alardur şevâblarnı kat kat kıluvçılar
(اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ)

167.18 sizni yaratқан zât allahdur (لَمْ يَرْزُقْكُمْ ثُمَّ يُعَيْبِكُمْ) yaratқанniñ şoñında ol allah sizge
rızk

167.19 birdi muniñ şoñında sizni ötürür muniñ şoñında kıyâmet küninde sizni tırgüzür bu
işlerniñ hemmesini kılgan

167.20 zât allahdur (هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ) eyâ siz müşriklerniñ allahğa şerik itüp tutқан
nerseleriñizden (ma'būdleriñizden)

167.21 bar mı (مَنْ يَفْعَلْ مِنْ دَلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ) bu zıkr kılingan işleriñizden (yaraıuvdan, rızk,
birüvden, öltürüvden

167.22 ve tırgüzüvden) birisini kılgan zât elbette yok (سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ) allah
kimçiliklerden

167.23 pāk ve müşriklerniñ şerik kılgan nerselerinden bülend boldı
(ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ) kırı yirde

167.24 ve diñizde bozuqluq (açlıq vebā, pazar kibi āfetler) zāhir boldı
(بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ)

167.25 ādemlerniñ kıolları kesb kılgan bozuq 'amelleri sebebli (لِيُنذِرَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمَلُوا)
ādemler 'amel kılgan

167.26 nerseleriniñ dünyāda ba'z cezālarını tatsunlar içün ammā kāmil cezānı tatuvları āhiretde
bolaçaq (لَعَلَّكُمْ)

167.27 (يَرْجِعُونَ) allahniñ cezālarınıñ ba'zısını tatuvı yavız işlerinden kıaytsunlar içün
(قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ)

167.28 ey muħammed ('ahm) mekke müşriklerine eyt yirde seyr kıliñiz
(فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ) öziñizden

II / 168

168.1 burun ötken yavız kıavmlerniñ şoñğı hālleri niçük boldı şunu i'tibār kılıp kıarañız diyü
(كَانَ أَكْثَرُهُمْ)

168.2 (فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَدِيمِ) ötken kıavmlerniñ köpisi allahğa şirket kııluvçı boldılar
bes

168.3 ey muħammed ('ahm) toğrı ve hāqık bolğan dīn içün yüziñni toğrı (yöneldür)
(مَنْ قَبْلُ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ)

168.4 şundayın kün (kıyāmet kün) kilmesden burun (لَا مَرَدُّ لَهُ مِنَ اللَّهِ) ol künni allahdan kiri kaytaruv

168.5 yoqdur çünki allahniñ irādesi ol künniñ kilüvine müte‘allıq bolğan (يَوْمَئِذٍ يَصْدَعُونَ) ol künde

168.6 ādemler ikige ayrulurlar bir bölegi ucmağda bir bölegi tamuğda bolurlar (مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ)

168.7 (الْعِيَادَ بِاللَّهِ) bir kişi kāfir bolsa küfriniñ zararı özinedür (وَمَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلَا نَفْسَهُ يَوْمَئِذٍ)

168.8 ve kimlerdür izgü ‘amel kılsalar özleri için cennetde orun hāzirlerler (لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

168.9 (الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ) izgü ‘amel kılgan ādemlerniñ kıyāmet künde cennetde orun hāzirlevleri allahniñ

168.10 öziniñ fazlından imān kitürüp de izgü ‘amel kılgan ādemlerni cezā’lavları için (أَنَّهُ لَأَجْبُ الْكَافِرِينَ)

168.11 düristlikde ol allah kāfirlerni dost körmes (وَمَنْ آيَاتُهُ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ) ve allahniñ kemāl

168.12 raḥmetine delālet kıla turğan ‘alāmetler cümlesindendir yağmur birlen süyünç birgenleri hāle allahniñ

168.13 cillerni yiberüvi ya‘nī süyünç birsünler için (وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ) dağı öziniñ raḥmetinden

168.14 (yağmurdan) sizge tatutmaqlığı için şimāl cili (karanğı tün tarafından isken cil) şabā cili

168.15 (kuyaş çığış tarafından isken cil) cenüb cili (kıble tarafından isken cil) bu üçisine raḥmet

168.16 cili diyler ammā dübür cili (kuyaş batış tarafından isken cil) ‘azāb cili dimişler (وَلَتَجْرِيَّ

168.17 (الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ) dağı allah (te‘a) cillerni yiberür öziniñ emri birlen kimeler yürüsün için (وَلَتَبْتَغُوا

168.18 (مِنْ فَضْلِهِ) dağı diñgizde sevdā itüv birlen allahniñ fazlından isteviñiz için (وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) dağı

168.19 allahniñ cillerde bolğan ni‘metine şükr kıluviñiz için (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ)

168.20 ey muḥammed (‘ahm) sinden ilk öz kavmlerine peygamberler yiberdük (فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ)

168.21 kavmlerine zāhir bolğan mu‘cizeler birlen kildiler (فَانتقمنا من الذين أجمعوا) bes peygamberlerni yalğanga

168.22 tutқан kāfirlerden helāk itüv birlen oç aldük (وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرَ الْمُؤْمِنِينَ) dağı bizniñ üzerimizge

168.23 mü'minlerge yardım birüv haqq boldı (اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ) allah fâ'ideli cillerni yiberür
(فَتُنْفِرُ سُحَابًا)

168.24 bes ol ciller buluṭnı qozgatur (فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ) bes bir meretebe tutaşdan kökge
(yuğarığa)

168.25 tüşer allah te'a ol buluṭnı (كَيْفَ يَشَاءُ) tilegeni revişinçe (وَيَجْعَلُهُ كَسْفًا) daḥı allah ta'e ikinci
meretebe

168.26 buluṭnı kisek kisek kıılır (فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ) bes yağmurnı buluṭnıñ ortasından
çığar

168.27 körürsün (فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مِنْ يَسَاءٍ مِنْ عِبَادَةٍ) bes her qayçan allah (te'a) yağmurnı
bendelerinden tilegen âdemine

168.28 ya' nî âdemleriniñ şehrlerine hem yirlerine irişdürse (إِذَا هُمْ بِشُبْرُونَ) şol vaqtda bendeler
toqluq

II / 169

169.1 yıl kile diyü şādlanurlar (وَأَنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يُنزَلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْسِلِينَ) ve düristlikde
âdemler

169.2 özlerine yağmur indürülmiş boluvdan burun ümîdlerini kisüvçi boldılar
(فَانظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَةِ اللَّهِ)

169.3 bes ey muḥammed (‘ahm) allahniñ raḥmeti (yağmur)niñ eşerlerine (ölenler, ağaçlar, ve
türli yimişlerge)

169.4 i'tibār kıılıp qara (كَيْفَ يُعَى الْأَرْضُ بَعْمَوَاتِهَا) niçük allah kibüv sebebli ölgenniñ
şoñında yirni

169.5 tirgüzür (أَنْ ذَلِكَ لَمَعْرٍ, الْمَوْتَى) düristlikde ölük yirni tirgüzürge qādir bolğan allah elbette
kıyāmet küninde

169.6 ölüklerni de tirgüzür çünki allahniñ ḥuzūrında yirni tirgüzüvniñ sebebi bolğan kibi
ölüklerni tirgüzüvniñ

169.7 sebebi de bar (وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ve ol allah te'anın her nerse üzerine küçi yitküçidür
(وَلَسُنَّ)

169.8 (هَرَأَوَهُ مُصْفَرًّا) ve eger biz zararlı cilni yibersek (أَرْسَلْنَا رِيحًا) bes ol cilniñ eşerini yā ki
buluṭnı

169.9 şarı körseler (لَظَالِمًا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ) ol cilniñ eşeriniñ şarılığı şoñında allahniñ ni' metini
inkār

169.10 itüvçi bolup evrilürler (فَأَنْتَكَ لِاتُّسَمِعَ الْمَوْتَى) bes düristlikde sin ey muḥammed (‘ahm)
ölük ḥükminde

169.11 bolğan kāfirlerge haqq sözni işitdüre almazsun (وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ اللَّعَاءَ) daḥı çoqraq
ḥükminde bolğan

169.12 kâfirlerge haqğa ünevni işitdüre almazsun (أَذَا وَلَوْ مُدْبِرِينَ) her qayçan arqları birlen bolğanlar

169.13 hâlde yüz döndürseler (وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعَمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ) ve ey muhammed (‘ahm) sin şokır hükminde

169.14 bolğan yâ ki köñilleri şokır bolğan kâfirlerini azğunluqlarından haqq yolğa köndürgüçi tügilsün (أَنْ

169.15 (تَسْمَعُ الْأَمْنَ يَوْمَ بَيِّنَاتِنَا) haqlıqnı qabül itüv revişinçe işitdüre almazsun meger bizniñ âyetler bizge imân

169.16 kitürgen âdemlerge gine işitdürsün (فَهُمْ مُسْلِمُونَ) bes bizniñ âyetlerimizge imân kitürgen âdemler bizniñ

169.17 emr bizge boy şunuvçılardur (اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ) allah sizni başda za‘iflikden yaratdı ya‘nî

169.18 başda sizni za‘if itüp yaratdı (ثُمَّ جَعَلْنَا مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً) munıñ soñında za‘iflikden soñ kuvvet

169.19 qıldı ya‘nî sizni kuvvetliler qıldı (ثُمَّ جَعَلْنَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشِيبَةً) mundan soñ kuvvet soñından

169.20 za‘iflik ve qartlıq qıldı (يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ) tilegen nersesini yaratur (وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ) ve ol allah

169.21 (te‘a) her nerseni bilgüçidür ve her nersege küçi yitküçidür (وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ) kıyâmet bolğan

169.22 künde (يَتَقَسَّمُ السَّاعَةُ) kâfirler yemîn iterler (مَالِئُوا غَيْرَ سَاعَةٍ) bir sā‘atden başqa (artuq)

169.23 dünyâda yâ ki qabrde turmadılar diyü ya‘nî kâfirler dünyâda yâ ki qabrde turuvlarını azğa şayup

169.24 yemîn iterler (كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ) oşandaq ya‘nî kıyâmet küninde rastlıqdan ve haqlıqdan

169.25 kâfirler döndürülgenleri kibi dünyâda hem haqlıqdan ve rastlıqdan döndürülmiş boldılar (وَقَالَ الَّذِينَ

169.26 (لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ) taḥkîk (أَوْتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ) daḥı ‘ilm hem imân birgen âdemler eytdi

169.27 allahniñ ‘ilminde yâ ki qazâsında turdıñız (إِلَىٰ يَوْمِ الْبَعْثِ) qabrlerden qobarılğan küнге kadar (فَهَذَا يَوْمٌ

169.28 (الْبَعْثِ) bes bu kün siz inkâr itken qabrlerden qobarıluv künidür (وَلَكِنَّكُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ) likin

- 170.1 siz kabirlerden qobarılıvniñ haqq idükni bilmes boldıñız
(فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْبَرَتُهُمْ) bes bu kıyāmet
- 170.2 küninde dünyāda kabirlerden qobarılıvni inkār itüv sebebli zulm kılgan ādemlerniñ
‘özrleri fā’ide birmes
- 170.3 (وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ) dağı bu şıfatlı ādemlerge kıyāmet küninde tevbe kıluv birlen
rabbiñizni rāzı kılıñız
- 170.4 diyüvde eytilmes yā ki dünyāda ündeldüki kibi tevbege ve ‘ibādetke ündelmes
ma‘nāsında (وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ
- 170.5 (فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ) ve taḥkik biz bu qurānda ādemler için her bir kirekli meşelden
beyān kılduq meşelen
- 170.6 kıyāmet küninde bolaçaq şıfatlarını ve başqalarını beyān itdük (وَلَسْنَا جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ) ve ey
muḥammed ‘ahm eger
- 170.7 sin kāfirlerge qurān āyetlerinden bir āyetni kitürseñ (لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا) elbette kāfir
bolğan ādemler
- 170.8 eytür (أَنْ أَنْتُمْ الْأَمْبِطُلُونَ) siz (resül allah hem mü’minler) tügilsiz meger bātıllıqdasız
diyü (كَذَلِكَ يَطِيعُ اللَّهُ
- 170.9 (عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ) oşandaq ya‘nī bu ṭab‘ kibi allahü te‘ālā bilmegen (nādān)
ādemlerniñ köñillerine
- 170.10 ṭab‘ kıluv (mührler) ya‘nī qaralık mührini başar (فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ) bes ey
muḥammed ‘ahm müşrikleriniñ
- 170.11 rencitüvine şabr kıluv düristlikde allahniñ dīniñni bütün dinge üstün kıluv birlen va‘desi
ḥaqqdur (وَلَا
- 170.12 (يَسْتَعْجِنُكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ) dağı sini āḥiret künine şiksiz şanmağan ādemler yalganga
tutuvları
- 170.13 birlen ‘aqlınıñ ciñilligine ve yavız du‘ā kıluvğa yüklemesün rüm süresiniñ tercemesi
tamām boldı

170.14 otuz birinçi sūre loqmān sūresi mekkede ingen otuz dōrt āyet

170.15 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

170.16 (نَلِكْ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ) bu sözünden murādını allahü te'ālā özi gine bilür (الْم) bu sözniñ āyetleri

170.17 ḥikmet iyesi bolğan qurān āyetleridür (هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ) bu āyetler ḥaqlıqqa köndürgüçi hem

170.18 izgülerge raḥmet bolğanları ḥâlde (الَّذِينَ يُتِمُّونَ الصَّلَاةَ) izgüler şundayın ādemlerdür namāz

170.19 oqurlar (وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ) daḥı zekāt birürler (وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ) daḥı izgüler āḥiret

170.20 künine şiksiz uşanurlar (أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ) bu şıfatda bolğan izgüler rablerinden bolğan

170.21 hidāyet (ḥaqlıqqa köndürülür) üzerinedür (وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) daḥı bu şıfatda bolğan izgüler maqşūdlarına

170.22 irišküçilerdür çünki bu şıfatlı ādemler ḥaqq i'tikād birlen izgü 'amelni cıydılar (وَمِنَ النَّاسِ مَن يُشْرِي

170.23 (لَهُوَ الْجَسِيثُ) ādemlerden ba'zılar sözniñ fā'idesizini şatup alurlar ya'nī qurān oquv birlen almaşdururlar

170.24 aşılsız ḥadīşler i'tibārsız ḥikāyetler ve fā'idesiz artuq sözler kibi (لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ) allahnıñ

170.25 dīninden azduruv içün (بِغَيْرِ عِلْمٍ) bilüvden başqa ya'nī şatup alğan nersesiniñ ḥālini bilüvden başqa

170.26 (أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ) bu kabāḥat (وَيَتَجَنَّبُهَا اهْرَؤًا) daḥı allahnıñ dīnini maşḥara itüp tutuv içün

170.27 şıfatda bolğan ādemlerge ḥorlavçı 'azāb bolur (وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِ آيَاتُنَا) ve her қайқан mundayın kāfir

170.28 üzerine bizniñ āyetlerimiz oқulsa (وَلِي مُسْتَكْبِرًا كَان لَّمْ يَسْمَعْهَا) āyetlerni işitmegen ādem kibi tekebbürlengeni

- 171.1 hâlde yüzini döndürür (كَانَ فِي أُنُوفِهِمْ وَقُرْآنًا) göyâ ki iki kulağında ağırlık (çokraklık) bardur (فَبَسَّطَ هُ)
- 171.2 (بِعَذَابِ الْيَمِّ) bes ey muhammed 'ahm bu şıfatlı âdemge rencitküçi 'azâb birlen süyünç (haber) bir (أَنَّ الْفَيْنَ)
- 171.3 (آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) düristlikde şundayın âdemler imân kitürdiler dağı izgü 'ameller kıldılar
- 171.4 (سَالِفِينَ فِيهَا) ol ucmağlarda (لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ) ol âdemlerge ni' metler ucmağları bolur
- 171.5 mengü qalğanları hâlde (وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا) allahü te'ālâ ucmağnı haqq bolğan va' de birlen va' de kıldı
- 171.6 (وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَكِيمُ) ve ol allahü te'ālâ her işde üstündür ve hikmet iyesisdür (خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ)
- 171.7 (تَرَوْنَهَا) allah köklerni siz köre turğan tireksiz bolğan hâlde yaratdı kirek bütünley tireksiz
- 171.8 bolsun ve kirek tiregi bolup da közge körünmesün iki taqdîrde de bu söz rast bola (وَالْقَى)
- 171.9 (أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ) yirniñ sizni silkitüvi (فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيً) dağı allah yirge büyük tağlarını taşladı
- 171.10 mekrûh bolğanlığı için (وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ) dağı allah yirge her bir yürüy turğan hayvândan saçdı
- 171.11 (وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً) dağı kökden (yuğarıdan) şunu indürdük (فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ) bes
- 171.12 yirde her bir şınıfdan köp fâ'ideli ölenler (öse turğan nerseler) ösdürdük (هَذَا خَلْقُ اللَّهِ) bu zıkr
- 171.13 kılingan nerseler allahniñ yarağan nerseleridür (فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ النَّبِيُّنَ مِنْ دُونِهِ) bes ey mekke ehli

171.14 miñe haber biriñiz allahdan başka bolğan ma'būdleriñizni nerse yaratdı
(بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ) belki

171.15 zālimler zāhir bolğan azğunlıqdadur (وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ) ve taḥkīk biz loqmān
‘ahmge ḥikmet ‘ilmini

171.16 birdük loqmān ‘aleyhi’s-selām ḥazret-i eyyūbniñ kız qardaşınıñ oğlu āzirniñ
balalarından bā‘ūrā

171.17 oğlıdur dāvud ‘aleyhi’s-selām zamānına qadar turğan hem dāvud ‘aleyhi’s-selāmdan
‘ilm üyrenen köp

171.18 ‘ālimler loqmān ‘aleyhi’s-selāmni ḥakīm idi peygamber tügil digenler ‘ilm birlen
‘amelni ṭākat-i beşeriyeniñ şoñ

171.19 derecesine qadar kāmil itken ādemge ḥakīmdiler loqmān ‘ahmniñ ḥikmetleri
cümlesinden dāvud ‘ahmge bir niçe

171.20 aylar şöbet kılğan ḥazret-i dāvud şoğış kiyimi yaşay iken loqmān ḥakīm ne nerse
yaşaysun diyü ıstılā

171.21 şoramağan kölmekni yaşap bitürgeç dāvud ‘ahm kiygen ve ni hoş şoğış kölmegini
kiyüvçi digen

171.22 loqmān ḥakīm (الصِّبْتُ حَكْمًا وَقَلِيلٌ فَاعْلَهُ) digen ve bir vaqtda dāvud (‘ahm) loqmān
ḥakīmge koy boğazlap iki

171.23 hoş bolğan it kisegini kitür diyü emr itken loqmān ḥakīm til birlen qalbni kitürgen ve bir
azdan şoñ yine

171.24 koy boğazlap iñ qabāḥat iki it kisegini kitür digen loqmān ḥakīm yine de til birlen
qalbni kitürgen

171.25 dāvud (‘ahm) muniñ ḥükminden şorağan loqmān ḥakīm eytken til birlen qalb yaḥşı
bolsalar bulardan hoş

171.26 bolğan nerse yok ve eger bular eşeki bolsalar bulardan qabāḥat nerse yok digen
(أَنْ اشْكُرَ لِلَّهِ) loqmān

171.27 (‘ahm)ge ḥikmet birdük allahğa şükr kıl diyü (وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ) ve kimdür
allahniñ birgen ni‘metine

171.28 şükr kılur bes ol kişi öz fā’idesi içün şükr kılur (وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ) ve bir kişi
allahniñ

171.29 birgen ni‘metine küfrān kılrsa bes düristlikde allah anıñ şükrinden muñsızdur hem
maqtalmış bolğanda da

II / 172

172.1 maq̄taluvğa lāyıq̄dur (وَإِذْ قَالَ لِقَمَانَ ابْنَهُ) ve ey muḥammed (‘ahm) şol vaq̄tni isiñe tüşür loqmān (‘ahm) öziniñ oğlına

172.2 eytdi (وَهُوَ يَعْظُهُ) ḥāl̄bükim loqmān (‘ahm) oğlına va‘az kıladur idi ya‘nī va‘azlegen ḥālde eytdi (بَابِي)

172.3 ey süklü kiçik oğlum allahğa şirk kılama (أَنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ) düristlikde şirk uluğ zulmlıq̄dur (لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ)

172.4 daḥı biz ādemge ata ve anasına izgülik kıluv birlen buyurduq (وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ) (مَمْلُوكًا مَهْمًا وَهَاتَا عَلَى)

172.5 (وَهْنٌ) ādemni anası za‘īflik üstünde bolğan za‘īflik üzerinde bolğanı ḥālde köterdi (وَفَصَّالَتِي)

172.6 daḥı balanı imçekden ayuruv iki yıl müddeti ötkendedür ya‘nī iki yıl tamām imçek imizür (هَامِيْنٌ)

172.7 (أَنْ أَتُكْرِمُ وَلَوْلَا دَيْبُكَ) ādemge biz emr kılduq miñe hem ata ve anaña şükr kıldıyü (أَلَى الْمَصِيرِ) miñedür öleçek

172.8 orniñiz allahü te‘ālā ata ve anağa küfr birlen ve günāh işler birlen buyurduqında itā‘at tiyüş tügilligi ḥaqında ve başqa

172.9 işlerde itā‘at vācib boluv hem ata ve anağa izgülik kıluv ḥaqında zıkr kıılmaçaq̄ āyetni indürdi (وَإِنَّ)

172.10 (عَلَى أَنْ تُشْرِكُوا) miñe şirket kıluviñ (جَاهِنَاكَ) ve eger sini ey ādem ata ve anañ tirüşseler (küçleseler)

172.11 üzerine (مَالَيْتَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ) siniñ ol nerseñ ma‘būdlikke müsteḥaq̄ boluvını bilmegen nerseñni şirket

172.12 kıluviñ üzerine küçleseler (فَلَا تُطْعَمُوا) bes bu işde ata ve anaña boy sunma qarşılıq̄ kııl bu āyetniñ nuzūline

172.13 sebab şol ebū vaq̄kāş oğlı su‘ud müselmān bolğan zamānda anası kıyaş issilikinden kölegege kirmem hem ta‘ām

- 172.14 aşamam oğlum islām dīninden kiri döngenne qadar diyü yemīn itdi şulay anası üç kün
- 172.15 turdı hāzret-i su‘ud munı resūl allahğa söyledi şundan şoñ zıkr kıılınğan āyet indi
 وَصَاحِبَهُمَا
- 172.16 (فِي السُّنْبِيَا مَعْرُوفًا) dağı ey ādem dünyāda ata ve anañ birlen şerī‘ at rāzı bola turğan ma‘rūf bolğan
- 172.17 şöhet birlen şöhet kııl (وَاتَّبَعَ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ) dağı dünyāda tevḥīd hem ‘ibādetde iḥlāş birlen miñe
- 172.18 qaytқан kişiniñ yolına iyer (ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ) munıñ şoñında miñedür hemmeñizniñ (ey ādem siniñ hem ata
- 172.19 ve anañniñ) qaytuvi (فَأَتَّبِعْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ) bes min sizge qıyāmet küninde dünyāda kıılğan ‘ameliñiz
- 172.20 birlen ḥaber birürmün ey ādem balası siniñ imāniñ üzerine cezā’ birürmün ata ve anañniñ küfri üzerine
- 172.21 cezā’ birürmün (يَا بَنِيَّ إِنَّمَا إِن تَكُ) ey kiçik oğlum yavız ḥaşlet yā ki izgü eger bolsa
- 172.22 (فَنَكُنْ فِي صَغْرَةٍ) kirek ol yavız iş yā ki (مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ) kiçkine orlıq ağırlığı bolsa da
- 172.23 izgü iş qaṭı taş içinde (yaşrın orunda) bolsun (أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ) yā ki köklerde
- 172.24 yeise yirlerde bolsun (يَأْتِ بِمَا لِلَّهِ) allah ol ḥaşletine (işni) qıyāmet küninde kitürür ve ḥāzır kıılır
- 172.25 hem ol iş berāberinde ḥesāb kıılır (إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ) düristlikde allah her bir yaşrın nerseni bilgüçi
- 172.26 hem her nerseniñ ḥaḳīqatinden ḥaberdārdur (يَا بَنِيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ) ey kiçik namāz oquv
 وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ
- 172.27 (وَأَنَّهُ عَنِ السُّنْكَرِ) dağı izgü iş birlen ḥalkğa emr kııl ve yavız işden ḥalknı tıy
 وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا
- 172.28 (إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ) düristlikde bu şabrılıq
 (أَمَّا بَكَ)

173.1 yā ki zıkr kıılınğan işler allahnıñ kıtā vācib kıılınğan işlerindendir (وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ) dağı ey

173.2 oğlum yāñıađınıñnı türlüçe avışdurma ya'nı mütekebbir ādemler kibi ādemlerden yüziñni döndürme (وَلَا

173.3 تَدُسُّ فِي الْأَرْضِ مَرَّةً) dağı yirde tekebbürlenüp şādlanganıñ hāle birme (أَنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُتَمَالِفٍ فَخُورٍ)

173.4 düristlikde allah te'a her bir özine issi kitüp yürüy turğan hem halkğa maqtana turğan ādemni dost

173.5 körmes (وَأَقْصَىٰ فِي مَشْيِكَ) dağı yürüviñde ortaça bol ya'nı artuq çavup yürüme ve bik ağrun da yürüme

173.6 (وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ) dağı tavışnıñdan kimit ya'nı ağrun söyleş (أَنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتِ الْعَمِيرِ)

173.7 düristlikde tavışlarınıñ in kabāhati elbette işekler tavışıdır (أَلَمْ تَرَوْا) eyā ey muhātibler bilmeyimiz mi

173.8 (أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ) düristlikde allahü te'ālā sizge köklerde ve yirlerde

173.9 bolğan nerseni müsahhır (boy şunuvcı) kıldı ya'nı sizge köklerde ve yirlerde bolğan nerseler

173.10 birlen fā'idelenüvni müyesser kıldı (وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً) dağı allah sizge ni'etlerini

173.11 zāhir bolğan (közge körünge) hāle hem yaşrın (ma'nevî) bolğan hāle kāmil kıldı (وَمِنَ النَّاسِ)

173.12 (مَنْ يُجَادِلْ فِي اللَّهِ) dağı ādemler cümlesinden şundayın ādemler bardur allahnıñ birliginde ve şaffetlerinde kıçkuruşurlar

173.13 (بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ) delilden alınğan bilüvden dağı resül allahğa kıyta turğan hāklıkğa

173.14 köndürüvden dağı allahdan indürülge nūrlandırğucu kitābdan başka ya'nı hiçbir sebebsiz

173.15 kıçkuruşsa (وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ) ve eger mekke müşriklerine eytilmiş bolsa allah te‘a indürgen nersege

173.16 (kürānga) iyeriñiz diyü (قَالُوا بَلْ نَنْبَغُ مَا) mekke müşrikleri eytürler idi yok biz allah indürgen nersege

173.17 iyerememiz belki şol nersege (dīnge) iyeremiz (وَجَدْنَا عَلَيْهِ آيَاتِنَا) ol nerse (dīn) üzerinde atalarmızni

173.18 tapduk biz (أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ) eger şeytān alarnı kızdurulmuş tamuğniñ ‘azābına

173.19 tiyüşli kıla turğan nersege (i‘tikādda kişige iyerüvge yā ki allahğa şirket kıluvğa) ündese idi elbette

173.20 alar iyerürler idi (وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ) ve kimdür yüzüni (işini) allahğa tapşurur (وَهُوَ مُحْسِنٌ)

173.21 hālbükim ol kişi ‘amelinde izgülik kıluvçıdur (فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ) bes taḥkīk ol kişi

173.22 uşançlı tutқаға tutandı (وَالَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ) ve ol allahğa kıytuvçıdur işlerniñ şoñğı hāli

173.23 (وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْرُوكُ كُفْرُهُ) ve ey muḥammed (‘ahm) kimdür kāfir bolsa anıñ küfrisini kıyğuğa tüşürmesün

173.24 ya‘nī siñe anıñ küfri dünyāda hem āḥiretde zarar kılmaydur (الْيَنَامُرُ جَعْمٌ) dünyāda ve āḥiretde kıytaçak

173.25 orunları bizgedür (فَنَنْبِئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا) bes ol kāfirlerniñ ‘amel kılgan nerseleri birlen ḥaber birürmiz

173.26 ya‘nī küfrleri içün dünyāda helāk iteremiz ve āḥiretde ‘azāb kılurmız (أَنَّ اللَّهَ عَلِيمُ بِنَاتِ الصُّورِ)

173.27 düristlikde allah kökrekiyelerini (kökrekegi sırlarnı) bilgüçidür (نُتَبِّئُهُمْ قَلِيلًا) ol kāfirlerni

173.28 az fā’idelendüröv birlen yā ki az zamān fā’idelendürürmiz ya‘nī bitecek nerse hemişe bolğan nersege nisbet az

- 174.1 (تَمْ تَضَطَّرُّهُمْ إِلَى عَذَابٍ غَلِيظٍ) muniñ şoñında ol kâfirleri ağır ‘azâbke kirüvge ihtiyârsız kılmamız
- 174.2 (وَلَسْنَا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) ve eger sin ey muhammed (‘ahm) mekke kâfirlerinden köklerni ve yirlerni
- 174.3 kim yaratdı diyü şorasan (لَيَقُولَنَّ اللَّهُ) elbette alar allah yaratdı diyü eytürler (قُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ) ey muhammed
- 174.4 (‘ahm) eyt sin kâfirleriñ i’ tîkâd kılgan nerseleriniñ bâtil boluvını vâcib ite turğan nerse birlen
- 174.5 ikrâr üzerine ihtiyârsız kıluvı üzerine allahğa hamd bolsun diyü (بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ) belki mekke
- 174.6 kâfirleriniñ köpisi bu ikrârniñ özlerine lâzım boluvını bilmesler (لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) köklerde
- 174.7 ve yirlerde bolğan nerseler allah için mülkdür (أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ) düristlikde allah (te‘a) hamd itüvçi
- 174.8 lerniñ hamdinden muñsızdur ve hamd itilmese de hamd itüvge müsteħağdur (وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامًا)
- 174.9 ve eger bir taqdîr yirde bolğan ağaçlar qalemler bolsalar (وَالْبَحْرِ بِلْمًا) dañı diñgiz qara bolsa (مِنْ)
- 174.10 (بَعْلَهُ سَبْعَةَ أَبْحُرٍ) ol diñgiz şoñında yine yidi diñgiz qara bolsa ya‘nî baħr-i muħît şu‘ beleri birle qara
- 174.11 bolsa (مَا تَفَعَّلَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ) şol qaralar birlen yazılsa allahniñ sözleri (bilgen nerseleri) bitmes
- 174.12 (أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ) düristlikde her işde üstündür hikmet iyesidür (مَا خَلَقْتُكُمْ وَلَا بَعَثْتُكُمْ إِلَّا)
- 174.13 (كُنْفُسٍ وَأَهْلَةٍ) sizni yaratuv hem qabrlerden qobaruv tügildür meger bir nefsnı yaratuv ve qabrden qobaruv kibidür

174.14 (أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ) düristlikde allah (te‘a) her bir işitile turğan nerseni işitüvçi ve her bir körüle turğan nerseni

174.15 körüvçidür (أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ) ey hitāb alınmış ādem bilmeysün mi sin düristlikde

174.16 allah (te‘a) kiçni kündizge kiritür (وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ) dağı kündizni kiçge kiritür (وَسُغَرَ الشَّمْسُ)

174.17 (كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى) dağı kuyaşni ve aynı müsahhîr kıldı (وَالْقَمَرَ) kuyaş birlen aydan her birisi

174.18 bilgülenmiş müddetke qadar yürür (وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ) dağı düristlikde allah (te‘a) sizniñ qılğan

174.19 ‘ameliñizden haberdārdur ya‘ nī haqīkatni bilgüçidür (ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ) bu allah (te‘a) niñ her nerseni

174.20 bilüvi ve her nersege küçi yitüvi ve ‘aceb işleri bunıñ sebebidür düristlikde allah hadd-i zātında şābitdür

174.21 (وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْبَاطِلُ) dağı oşbunıñ sebebli düristlikde sizniñ allahdan başqa ündegen

174.22 (‘ibādet qılğan) nerseleriñiz bāıldur (وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ) dağı düristlikde allah (te‘a) bülenddür

174.23 ve her nerse üzerine bülenddür ve irklidür (أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلُوكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ) bilmeysün mi sin

174.24 ey hitāb qılınmış ādem düristlikde kime diñgizde allahniñ ni‘ meti (sebeblerni hāzirlevde bolğan izgülikli

174.25 birlen yürür (لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ) allahniñ sizge qudretiniñ ‘alāmetlerini körsetüvi için (أَنَّ فِي ذَٰلِكَ)

174.26 (لآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ) düristlikde bu zıkr qılınğan nerselerde her bir ağırlıqlarğa şabırılıq qıluvçı

174.27 ve allahniñ ni‘ metlerine şükrlik qıluvçı ādem için uluğ ‘ibretler bardur (وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَّجٌ كَالظُّلَلِ) ve her qayčan

174.28 kâfirleri tağlar kibi tołkunlar eritse (دُعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ) kâfirler dinni allah için haliş

II / 175

175.1 kılğanları hâlde allahğa du‘ā kılurlar (فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ) bes allah ol kâfirleri

175.2 diñgizden kıru yirge kıtqarğanı zamānda kâfirlerden orța yolda (tevħid yolında) bolğanları bardur

175.3 yā ki küfrde orțaça bolğanları bardur ma‘nāsında (وَمَا يَجْعَلُ آيَاتِنَا) ve bizniñ āyetlerimizi inkār kılmas

175.4 (الْأَكْلُ خَنَارٌ كُفُورٌ) meger her bir fitrī bolğan ‘ahdini bozuv sebepli aldavçı hem allahniñ ni‘metlerine

175.5 küfrān kıluvçı ādem gine inkār kılır (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ) ey ādemler rabbiñizge ħilāflık kıluvdan

175.6 şaqlamıñız (وَأُشْرُوا بِوَالِدَيْهِمْ) daħı şundaym künden qorqıñız (الَّذِينَ يَبْغُونَ وَالِدَهُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ) ol künde ata

175.7 balası tarafından ülüşlenmes (وَالْمَوْلُودُ هُوَ جَارٌ مِنْ أَوْلَادِهِ) daħı bala atası tarafından hiç nerseni

175.8 ülüş alur imes (أَنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا) düristlikde allahniñ şevāb ve ‘azāb birlen bolğan va‘desi haqđdur

175.9 (فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا) bes sizni allahniñ ‘ibādetinden dünyā tirükligi aldamasun (وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ)

175.10 (بِاللَّهِ الْغُرُورُ) daħı allahniñ ‘ibādetinden sizni aldavçı (şeytān) yā ki dünyā ümīdi aldamasun allah te‘a biş

175.11 türlü nerseniñ ġayb nerselerden bolup allahdan başkanıñ bilmevi haqında zıkr kılınaçaq āyetni indürdi

175.12 hem ol āyetniñ nuzūline sebep şol ‘ömer ođlı ħāriş bir vaqt resül allahğa kildi ve eytdi miñe

175.13 kıyāmetden ħaber bir qayčan bolaçaq diyü yine de min iğın saqđım yağmur qayčan yavaçaq şundan ħaber

175.14 bir yine de minim hatunım yüklü kuruşagındağı bala ir mi kız mı şundan haber bir yine de ötken kiçde

175.15 kılğan işimni bilem kileçek künde ni kılaçaqmun şundan haber bir yine de min tıvğan yirimni bilem

175.16 defn kılınaçaq ve öleçek yirim qayda şundan haber bir didi şundan şoñ zıkr kılınaçaq āyet indi

175.17 (أَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ) düristlikde allah huzürındadır kıyāmetniñ qayğan boluvını bilüv muñar hiç ādemniñ

175.18 ferişteniñ hem cinniñ ‘ilmi irişmeydür (وَيُنزِلُ الْغَيْثَ) dağı yağmurnı allah indürür hiç kim yağmurnıñ

175.19 qayğan yavaçağını bilmeydür (وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ) dağı hatunlarınıñ kuruşaklarındağı balanı allah biledür

175.20 ir mi kız mı selāmet mi za‘if mi idükni başqa hiç kim kat‘ān bilmeydür (وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَيْرًا)

175.21 dağı hiçbir nefis tañdanı kesb ideçegini bilmeydür izgü iş kıılır mı yā ki yavız iş kıılır mı

175.22 çünki ādem köp vaqt tañda izgü iş kıılırğa qaşd kıladur yavız iş kıılıp qoya ve köp vaqt

175.23 yavız iş kıılırğa qaşd kıladur izgü iş kıılıp qoyadur (وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ) dağı hiç

175.24 bir nefis qayu yirde öleçegini bilmeydür şuniñ içün de resül allah (مَفَاتِحُ الْغَيْبِ خَمْسٌ لَا يَعْلَمُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ)

175.25 digende şoñra bu āyetni oquğan bu āyetke gaybden haber bire turğan müneccimler birlen i‘tirāz kılmey

175.26 çünki yağmur vaqtinde ve başqa gayblerden haber bire turğan müneccim kıyās birlen hemme řālī‘ğa qarav birlen haber

175.27 bire delil birlen bilingen nerse gayb bolmay yine de müneccimniñ haber birgen neresi zan ğına ‘ilm tügil yā ki

175.28 müneccilerniñ ve tabıblerniñ bilüvi eşeri bitüp de ‘ilmi hālqda qalğan peygamberniñ ‘ilmine muřtālī‘ bolduqlarından

175.29 bolur (أَنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَبِيرٌ) düristlikde allahü te‘ālā her nersenı bilüvçidür hem her nersenıñ zāhirini bilüvi

175.30 kibi bātını da bilüvçidür loqmān süresiniñ tercemesi tamām boldı.

II / 176

176.1 otuz ikinci sūre secde sūresi mekkede ingen otuz āyet

176.2 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

176.3 (تَنْزِيلُ الْكِتَابِ) elif lām mīm sūresi (الْم) kitābniñ indürölmezdür
(لَارْتَبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ)176.4 ol kitābniñ bütün 'ālemni terbiye itüvçi allah tarafından indürölmiş boluvında şik
yoğdur (أَمْ يَقُولُونَ)176.5 (أَفْتَرَاهُ) eyā mekke müşrikleri muḥammed ('ahm) qurānnı iftirā' qıldı (özi çığarup allah
kelāmi didi)176.6 diyü eytürler mi (بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ) belki qurān rabbiñden şābitdür (لَتَنْذِرَ قَوْمًا) siniñ
şundayın176.7 qavmini qorqutuvıñ içün (مَا أَنَا لَهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ) ol qavmge sinden ilk qorqutuvçı
peygamber176.8 kilmedi çünki mekke qavmi resül allah kilmesden burun fetret zamāniñda bolğanlar
(لَعَلَّهُمْ)176.9 siniñ qorqutuvıñ sebebli ḥaqlıqğa könülsünler içün
(يَهْتَكُونَ) (أَلَلَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ)176.10 allah (te'a) köklerni ve yirlerni yaratdı (وَمَا بَيْنَهُمَا) dağı kökler birlen yirler arasında
bolğan nerselerni176.11 yaratdı (فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ) altı künde yā ki birisi şoñında birisi bolğan uzun altı devrde çünki
allah176.12 ḥuzūrında miñ yılğa bir kün diyü eytile (ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ) muniñ şoñında allah 'arş
üzerine gālib

176.13 boldı (مَالِكُمْ مِنْ دُونِهِ مَنْ ذُوِي وَلَا تَنْفَعُ) sizniñ içün allahdan başqa yakında ve şefā' at qıluvçı da

176.14 yoğdur (أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ) eyā va' azlanmaysız mı (şafvetü'l-irfān)
(يُنَبِّئُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ) dünyā

176.15 işini eşerleri yirge ingen kökden bolğan sebebler birlen tedbîr kıılır ol allah * kökden baş

176.16 üstimizde bolğan nerse murād tügil belki üstlik ve astlık birlen şıfatlanmağan ‘ālim ‘ulvī murād digenler

176.17 (ثُمَّ يَجْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ) muniñ soñında allahniñ tedbîr işi şundayın künde kökke aşar
كُنْ مَقْبُولًا

176.18 (أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ) ol künniñ miqđarı siz şanay turğan künlerden miñ yıl qadarı boldı ya‘nī

176.19 uzun zamānda aşar ma‘nāsında (ذَلِكَ عَالَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ) ‘ālemni yaratıvçı ve tedbîr itüvçi allah ğaybni

176.20 ve hazırni bilüvçidür hikmetine muvāfiq ‘ālemniñ işini tedbîr kıılır (الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ) işinde üstündür ol

176.21 allah te‘a hem bendelerine tedbîr kıılıvında merħametlidür (الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ) şundayın allahdur ol

176.22 allah te‘a her nerseni yaratıvını körkem kııldı (وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ) dağı ādemni (ādem ‘ahmni)

176.23 yaratıvını balçıqdan başladı ya‘nī baş ādemni balçıqdan yaratdı
(ثُمَّ جَعَلْنَا مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ)

176.24 muniñ soñında ādemniñ neslini (balalarını) za‘if ve ğor bolğan şu (meni şuvı)niñ nuşfesinden kııldı

176.25 (وَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوْحِنَا) dağı ādemge
(ثُمَّ سَوَّاهُ)

176.26 öziniñ ğalq kıılğan şerif-i rüħından cān ürdi (وَجَعَلْنَا لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ) dağı sizniñ

176.27 için işitüv kuvvesini (qulaqni) ve körüv kuvvesini (közni) ve bilüv kuvvesini (qalbni) yaratdı (فَلْيَلْمُوا)

176.28 (وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ) dağı kıyāmetni inkār itüvçiler
(نُشْكِرُونَ) bu ni‘metlerge az ğina şükr kıılasız

177.1 eytdiler her kaççan biz ölüp yirde yir tofrağı birlen kaçnaşkan tofrağ bolup evrilsek
(أُتِئَالْفَى)

177.2 (بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ) eyā biz yañadan yaratıluvda bolurmız mu diyü belki ol kıyāmetni

177.3 inkār itüvçiler rablerine yoluquvni inkār itüvçilerdür (قُلْ يَتُوفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ) ey muḥammed (‘ahm) ba‘şni

177.4 inkār itüvçi kâfirlerge eyt sin sizni ölüm feriştesi öltürür ya‘nî cānıñızni alur
(الْئِسَى وَكُلَّكُمْ)

177.5 şundayın ölüm feriştesi kim ol ferişte cānlarıñızni aluv birlen sizge tapşırıldı
(ثُمَّ أَلَّيْكُمْ تَرْجَعُونَ)

177.6 munıñ soñında ḥesāb ve cezā’ için rabbiñizge kaçtarılmış bolursız
(ذَلُّوا تَرَىٰ إِذِ الْكٰفِرُونَ نَارًا كَبُورًا رُؤُوسُهُمْ)

177.7 ve ey muḥammed (‘ahm) eger siñ kâfirleriñ başlarını için (töben şalğan) zamānlarını körseñ idi

177.8 (رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا) rableri ḥuzūrında (عِنْدَ رَبِّهِمْ) ey rabbimiz bizge va‘de kılgan nerseni

177.9 kördük dağı peygamberleriñni rastka tutuvni sinden işitdik diyü eytken ḥalde
(فَبَارِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا)

177.10 bes ey rabbimiz bizni dünyāğa kiri kaçtar (أَنَّا مُوقِنُونَ) düristlikde biz şiksiz kıyāmetke uşanuvçılarımız

177.11 ḥāzır aşla şigimiz kalmadı ya‘nî ey muḥammed (‘ahm) kâfirleri rableri ḥuzūrında başlarını töben şalup

177.12 şol sözlerni eytken ḥāllerinde körseñ idi uluğ ve қорқunçlı iş körür idiñ bende için ıslāḥ bolğan

177.13 nerseni allahğa birüv vācib bolmav ḥaqında zıkr kılınaçağ āyet indürüldi
(وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى)

177.14 ve eger biz tilesek idi her bir nefske imānğa ve izgü ‘amelge könile turğan nerseni birür idük ve her bir

177.15 nefis imānğa ve izgü ‘amelge könülür idi (وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي) ve likin minden söz (ḥükimim hem va‘idim

177.16 şābit boldı (لَا مَلْئُكٌ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ) cehennemni cinlerden ve ādemlerden barçasından toltururmun

177.17 digen söz (فَلْيُؤْمِنُوا بِالْمَوْتِ وَأَنِاسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا) bes bu küniñizge (kıyāmet künine) yoluğvni unutuviñiz sebebli

177.18 ‘azābnı tatuñız (أَنَّا نَسِينَاكُمْ) düristlikde biz sizni unutduğ ya‘nī a‘zābda qaldurduğ (وَدُّوْهُوَ عَذَابُ الْخُلْدِ)

177.19 dağı hemīşe ve mengü bolğan ‘azābnı tatuñız (بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ) ‘amel qılğan nerseñiz berāberinde (أَتْمَائِيَوْمٍ)

177.20 (بِآيَاتِنَا الَّذِينَ) ançaq bizniñ āyetlerimizge şundayın ādemler gine imān kitürür (أَذَاذُكُرُوا بِهَا) her kayçañ ol

177.21 ādemler bizniñ āyetlerimiz birlen va‘az qılınsalar (خُرُوجًا) allahniñ ‘azābından qorquv içün secde qılğanları

177.22 hālde yirge yığılurlar (وَسَجَّوْا بِعَمَلِهِمْ بِهِمْ) dağı rableriniñ hāmdine yapışkanları hālde rablerini

177.23 cenābına lāyıq bolmağan nersedan pākladılar (وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ) hālbükim özleri imāndan ve ‘ibādetden

177.24 tekebbürnenmesler (تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ) ol şıfatlı mü’minlerniñ cānibleri yuqlay turğan orunlardan

177.25 ve töşeklerden yırağ bolur (يَتَذَكَّرُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا) ‘azābından qorqğanları ve raḥmetini ümīd itkenleri

177.26 hālde rablerine du‘ā qılurlar (يَتَذَكَّرُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا) dağı allah özlerine rızqlandırğan mālдан allah yolına

177.27 şarf qılurlar (فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ) bes hiçbir nefis közinden yaşrun qılıñan nersen

177.28 bilmes kirek ferīşte ve kirek peygamber bolsun şuniñ içün de resūl allah eyte allahü te‘ālā eytdidi min izgü qullarım

178.1 için köz körmegen kulaq işitmegen hem âdemniñ köñline huzūr da kılmağan ni‘ metler hāzirdim diyü (جَزَاءٌ)

178.2 (بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) ‘amel kılğan nerseleri berāberinde bolğan cezā birlen cezālanmış boldılar yā ki yaşrun

178.3 kılınuvı ‘amelleri berāberinde cezā için ma‘nāsında çünki bu ni‘ metlerni yaşrun kılub bu ni‘ metlerniñ şā’ını uluğ bolduğı

178.4 için (أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا) eyā mü’min bolğan âdem (كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا) yavız bolğan âdem kibi mü elbette tügil

178.5 (لَا يَسْتَوُونَ) mü’min bolğan âdem birlen yavız (كَافِرًا) âdem berāber bolmaslar (أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ)

178.6 ammā imān kitürüp de izgü ‘ameller kılğan âdemler (فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى) bes ol âdemlerge haqıki kaytaçaq orun

178.7 bolğan ucmağlar bolur yā ki māvī ismli ucmağ bolur ma‘āsında (نُرًّا لِّبِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) ‘amel kıluvları

178.8 sebebli konaq ziyāfeti itüp hāzirlenmiş bolğanları hālde (وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا) ammā şundayın âdemler allahniñ

178.9 tā‘atinden çıqdılar (فَمَا وَاهُمْ النَّارُ) bes alarniñ baraçaq ornı tamuğdur (كُلَّمَا رَأَوُا آلَانَ بَعُرُوا مِنْهَا)

178.10 qayu ğına zamān ol fāsıqler tamuğdan çıguvni tileseler (أَعْيُبُوا فِيهَا) ol tamuğğa kiri kaytarılmış bolurlar

178.11 (وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي) dağı ol fāsıqlarğa eytilür tamuğniñ şundayın ‘azābnı tatuñız (كُنْتُمْ)

178.12 (بِهِ تَكْتَبُونَ) ol ‘azābnı yalğanğa tutar boldıñız diyü (دَلْتُمْ بِعَنَمٍ مِنَ الْعَذَابِ الَّذِي) dağı ol fāsıqlarğa

178.13 dünyāda töben bolğan ‘azābdan (dünyā ‘azābından) tatuturmız (دُونَ الْعَذَابِ الْأَخْبَرِ) uluğ ‘azābnı tatuvdan

178.14 başka ya' nî āhîret 'azābnı (لَعَلَّكُمْ يَرْجِعُونَ) āhîret 'azābnı tatutmay küflerinden imānga kaytsunlar için

178.15 (وَمَنْ أَظْلَمُ) ve kimdür zālimrek (مَنْ ذُكِرَ آيَاتِ رَبِّهِ) rabbisiniñ āyetleri birlen va' azlengen kişiden (ثُمَّ أَعْرَضَ)

178.16 (عَنْهَا) va' azlanganniñ şöında rabbisiniñ āyetlerinden yüz döndürdi ya' nî bu kişiden zālim hiç kim yoqdur (إِنَّا)

178.17 (مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُتَقَبَّرُونَ) düristlikde biz müşriklerden öç aluvçımız bes niçük her bir zālimden de zālimrek bolğan

178.18 kişiden öç almamız (وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ) ve taḥkîk biz ey muḥammed ('ahm) siñe qurān birdükimiz kibi mūsā

178.19 ('ahm)ge de kitāb (tevrāt) birdük (فَلَا تُكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ) bes ol kitāb (qurān)nıñ öziñe yoluğuvından

178.20 şikde bolma yā ki mūsāniñ kitābına yoluğuvından yā ki öziñniñ mūsā ('ahm)ge yoluğuvından şikde bolma ma' nāsında

178.21 (وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ) daḥı mūsāga indürülmüş kitābnı isrā'îl balalarını ḥaqlıqğa köndürüvçi

178.22 kılduq (وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آئِةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا) daḥı isrā'îl balalarından ādemlerni emrimiz birlen tevrāt kitābında

178.23 bolğan nersege (ḥikmet ve ḥükmlerge) köndürüvçi imāmlar kılduq (لِأَصْبِرُوا) isrā'îl balalarınıñ 'ibādetde

178.24 şabrlıq kıluvları zamānında (وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَرْغَبُونَ) daḥı isrā'îl balaları bizniñ āyetlerimizge şiksiz

178.25 işanur boldılar (أَنْ رَبُّكَ هُوَ يَفْصَلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) ey muḥammed ('ahm) düristlikde siniñ rabbiñ kıyāmet

178.26 küninde peygamberler birlen ümmetler yā ki mü'minler arasında ayurup ḥüküm kıılır ya' nî ḥaqlıqda bolğan ādemni

178.27 bātıllıqda bolğan ādemden ayuruvı sebebli ḥaḥnı bātıldan ayurur (فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ) peygamberler birlen

178.28 ümmetleriniñ yā ki mü'minler birlen müşriklerniñ ihtilāf kılğan nerselerinde ya'ni dīn işinde (أَوَلَمْ يَهْتَدُوا) eyā allah mekke

II / 179

179.1 ehline beyān kılmadı mu (كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ) mekke ehlinden burun bolğan zamān ehllerinden

179.2 köp mi helāk kıldıq biz (يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينِهِمْ) ol mekke özlerinden burun bolğan zamān ehlleriniñ

179.3 turğan orunlarında yürürler ya'ni şatuv itüp yürüdüklerinde ötüp kiterler elbette allah munı mekke ehline beyān itdi (أَبَ)

179.4 (فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ) düristlikde bu zıkr kılınğan nerselerde ulug' ibretler bardur (أَفَلَا يَسْمَعُونَ) eyā mekke halkı

179.5 bu 'ibretlerni va'azlanuv tariķi birlen işitmesler mi (أَوَلَمْ يَرَوْا) eyā mekke halkı bilmediler mü (أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ)

179.6 (إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ) düristlikde biz şunu (yağmurnı) serermiz ölenleri kilgen yirge (فَنُفِخُ بِهِ زُرْعًا)

179.7 bes ol şu birlen iginlerni çığarurmız (تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ) ol iginden dört ayaklı

179.8 hayvānları dağı özleri aşarlar (أَفَلَا يَبْصُرُونَ) eyā mekke halkı munı körmesler mi eger körseler bu

179.9 işimiz birlen bizniñ kudretimizge hem raḥmetimizge istidlāl kılurlar idi (يَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ) dağı

179.10 mekke müşrikleri eytürler ey muḥammed ('ahm) hem mü'minler bu yardım sizge qayu zamān bolur (أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ)

179.11 eger siz yardım birlen allah bizge va'de kıldı digen söznizde rastlardan bolsañız (قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ) ey

179.12 muḥammed (‘ahm) mekke müşriklerine eyt allahniñ bizge yardemı irişken künde
(لَا يَنْفَعُ الْكٰفِرِيْنَ كَفْرُوْا اِيْمَانُهُمْ)

179.13 ol künde kāfir bolğan ādemlerge imānları fā’ide birmes (وَالّٰهُمَّ يَنْظُرُوْنَ) daḡı ol künde
kāfir

179.14 bolğan ādemlerge mühlet de birilmes (فَاعْرَضْ عَنْهُمْ) bes ey muḥammed (‘ahm) mekke
müşriklerinden yüz döndür

179.15 yalğanğa tutuvları içün ḡasretlenme (وَأَنْتَظِرُ أَنَّهُمْ مِّنْظُرُونَ) daḡı ol kāfirlerge ‘azābniñ
inüvini

179.16 küt düristlikde kāfirler de siñe üstün boluvnı küterler secde süresiniñ tercemesi tamām
boldı

179.17 otuz üçüncü sûre ahzâb sûresi medînedede ingeni yitmiş üç âyet

179.18 bismillahi'r-raḥmani'r-raḥîm

179.19 (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ) ey andayın peygamber allahdan qorquvında hemîşe şâbit bol
(وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ)

179.20 (أَنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا) daḥı kâfirlerge hem münâfiqlarğa boy şunma
düristlikde allah (te'a)

179.21 fâ'idelerini ve zararlarını bilgüçi boldı hem hükminde hikmet iyesi boldı bir vaqtdede resül allahğa ebü süfyân

179.22 hem ebü cehl oḡlı 'ikrime hem ebü el-â' ver es-selemi bir niçe halk birlen kildiler ve eytdiler ey muḥammed ('ahm)

179.23 sin bizniñ ma'būdlarımızı yavızlıq birlen zıkr qıluvınıñı koy ve bizniñ ma'būdlarımızıñı da şefâ'ati bar diyü eyt

179.24 biz de öziñe de ve ma'būdiña da söz tirüvimizni qoyarmız diyü şundan şoñ zıkr qılınğan
âyet indi (وَاتَّبِعْ)

179.25 (مَا يُرَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ) daḥı rabbiñden öziñe vaḥy qılınğan nersege iyer
(أَنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا)

179.26 düristlikde allah sizniñ qılınğan 'amelleriñizniñ zâhirini hem bātınıñı bilüvçidür
(وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ) daḥı işiñni allahğa

179.27 tapşır (وَكُفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا) ve iş tapşırılmış boluv yüzinden allah yiter allahü te'ālā zıhâr
(ḥatunıñı a'zâsını anasınıñı)

179.28 arqasına oḡşatuv) qılınğan ananıñ ana bolmavı hem oḡullıqğa alınğan balanıñ çın oḡlı bolmavı ḥaḳında zıkr

II / 180

180.1 qılınacaq âyetni indürdi (فَاَجْعَلِ اللَّهُ لِلرَّجُلِ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ) allah bir ir içün içünde iki qalb
(köñil)

180.2 qılmadı çünki qalb nefsi-insânige müte'allıq bolğan rûḥ ḥayvânınıñ orni anıñ iki boluvı mümkün

- 180.3 tügil (تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ) dağı şundayın ħatunlarıñıznı allah kılmadı (وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ اللَّائِي) ol
- 180.4 ħatunlardan zıhār kılırsız ya‘nī ol ħatunlarıñızğa siz miñe anamnıñ arqası kibi diyü eytürsiz
- 180.5 (وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ) ol zıhār kılgan ħatunlarıñıznı analarıñız kılmadı (أُمَّهَاتِكُمْ) dağı
- 180.6 oğlımız diyü ündegen balalarıñıznı çın balalarıñız kılmadı evvelgi āyetniñ nuzūline sebep şol münāfıqlar
- 180.7 muħammed ‘ahmnıñ iki ħalbi bar birisi bizniñ birlen birge birisi şaĥābeleri birlen birge digenler yā ki
- 180.8 münāfıqlardan birisi eyte iken minim iki ħalbim bar birisi қоşup tura birisi tıyup tura diyü yā ki ‘arablar
- 180.9 bik ‘ālim bolup edebli bolğan kişige iki ħalb bar diyü zu‘m kılalar iken şunıñ içün de aralarında
- 180.10 ‘aqlı bolğan ebū el mu‘ammerge iki ħalb iyesi (zevi’l-ħalbeyn) digenler ikinçi āyetniñ nuzūline sebep
- 180.11 şol her қayçan ‘arablar ħatunlarını analarına oĥşatsalar ol ħatunı ana bolup evrildi diyler
- 180.12 iken üçünçisiniñ nuzūline sebep ‘arablar bir yağ balağa oğlum diyü ündese ve ol balanı oğullıqğa
- 180.13 alsa ĥaķīķī oğul boldı diyü şalebī oğullarına mīrāşda şerīk kılalar iken hem özleri şoñında da
- 180.14 ħatunlarıñ ol oğullıqğa alınğan ir balağa nikāĥı ĥarām diyü zu‘m kılalar iken (ذَلِكَ قَوْلِكُمْ)
- 180.15 (بِأَفْوَاهِكُمْ) bu zıkr kılnğan nerseleriñiz (sözleriñiz) ağızlarıñız birlen eytken қunı sözleriñizdür (وَاللَّهُ)
- 180.16 (وَهُوَ يَهْتَدِي السَّبِيلَ) ve allahü te‘ālā ĥaķķ sözni eytür (يَقُولُ الْحَقَّ) ve ol allah ĥaķķ yolğa köndürür (أَدْعُوهُمْ)
- 180.17 (وَهُوَ يَهْتَدِي السَّبِيلَ) atalarına nisbet biriñiz (لِأَبَائِهِمْ) oğullıqğa alğan balaları atalarına nisbet birüv
- 180.18 allah ĥuzūrında ‘adlrekdür ya‘nī rastraқdur (فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ) bes eger siz oğullıqğa alınğan

180.19 balalarınñ atalarını bilmeseñiz (فَأَخْرَأَكُمْ فِي الدِّينِ) bes ol balalar sizniñ dінде kardaşlarıñızdır

180.20 (وَمَوْلَاكُمْ) dağı dінде mevlalarıñızdır (dostlarıñızdır) bes ey kardaşım ey mevlām diyü eytiñiz (وَلَيْسَ)

180.21 (عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ) ve sizniñ üzeriñizge günāh yoқdur (فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ) ḥatā' kılğan nerseñizde ya' nī ḥatālık

180.22 birlen kılğan işiñizde ya' nī bu āyet inmesden burun yā ki ingen soñında da bu sözleriñi ḥatālık

180.23 birlen yā ki unutup yā ki tilden iḥtiyārsız şadır boluv birlen eytüviñizde günāh yoқdur (وَلَكِنْ مَاتِعْتَمَتُ)

180.24 (وَلَوْ كُنْتُمْ) ve likin günāh bolur köñilleriñiz kaşd kılğan nersede (وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا) dağı allahü te' ālā

180.25 günāhlarnı yarlıkağucu ve raḥmet kıluvçudur zevi'l-erḥāmnıñ mirāş aluvı ḥaқında allahü te' ālā zikr kılınçaқ

180.26 āyetni indürdi (النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ) peygamber her bir işde mü'minlerge özlerinden

180.27 artuğraқdur çünki peygamber ümmetlerine yaḥşı iş birlen gine emr kıla ve yaman işlerine aşlā rāzi

180.28 bolmay (وَأَزْوَاجَهُ أُمَّهَاتُهُمْ) dağı peygamberniñ ḥatunları mü'minleriñ anaları menzilindedür nikāḥları

180.29 ḥarām boluvda hem uluğlavniñ vācib boluvında bu āyetniñ nuzūline sebep şol resül allah boruçlı bolup

II / 181

181.1 ölgen ādem ḥaқında bik diққat itken ḥattā bir ādemniñ cenāzesine kilse muniñ boruçı bar mı diyü şoray

181.2 iken eger boruçı bar diseler cenāze oқumağan eger boruçı yoқ diseler cenāze oқuğan bir vaқtda

181.3 eñşārdan birevniñ cenāzesine ḥāzir bolğan yoldaşlarıñızniñ boruçı bar mı diyü şorağan iki dirhem

181.4 boruçu bar digenler tölerge yiterlik qalğan mālı bar mı digen yoq digenler resūl allah cenāze oqumay

181.5 kiri kitmekçi bolğan hāzret-i ‘alī ey allahniñ resūli ol iḳi dirhemniñ edā’sı minim zemmede digen

181.6 soñra cenāze oqūğan şol huşūşda bu āyet ingen (وَأُولُوا الْأَرْحَامَ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ) meyyitke

181.7 yaqınlıq iyesi bolğan ādemlerniñ ba‘zısı ba‘zısı birlen mīrāş aluşuvda allahniñ kitābında artuğraqdur

181.8 ya‘nī levhü’l-mahfūzda islāmniñ zuhūrınıñ başında hiçret sebebli mīrāş aluşқанlar soñra qarābet

181.9 i‘tibārı birlen mīrāş aluşuvni allah te‘a beyān itken zevi’l-erhām meyyitke yaqınlıqı bolup da farz iyesi de

181.10 ‘aşabede bolmağan ādemler (مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ) ol meyyitke yaqınlıq iyesi bolğan ādemler mü’minler

181.11 dağı muhācirler cinsden bolğanları hālde (الآن تَفَعَّلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَاءِكُمْ مَعْرُوفًا) likin de dінде dost

181.12 bolğan mü’minler birlen muhācirlerge ma‘rūf işni qıluviñız dūristdür ya‘nī ölgen vaqtda bir nerse birlen

181.13 vaşiyet eytviñız dūrist bu vaşiyet bola mīrāş bolmay (كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا) bu iki āyetde zıkr

181.14 qılınğan nerse levhü’l-mahfūzda yazılıñı boldı (وَأَذِّنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْهُمْ) ve ey muḥammed (‘ahm) şol

181.15 vaqtnı isiñe tüşür bir peygamberlerden risāletni irişdüröv birlen dağı toğrı dinge ündev birlen ‘ahdlerini

181.16 alduq (وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ) sinden dağı nūḥdan dağı ibrahīmden (‘ahm) (مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ)

181.17 (بِنُورٍ) dağı mūsādan hem meryem oğlı ‘isādan (‘ahm) ‘ahdler alduq allahü te‘ālāniñ bu peygamberlerni

181.18 hāşlap zıkr qıluvi bu peygamberler şerī‘at iyeleriniñ meşhūrleri bolğanlıqı içün resūl allahni

181.19 ilk zıkr kıluvu ta'zīm ve tekrīm için (وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا) ve bu zıkr kıılınğan peygamberlerden şā'nı

181.20 uluğ bolğan yā ki yemīn birlen berkitilgen ağır 'ahd alduğ (لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ) bu mişāk

181.21 aluvımız 'ahdlerinde rast bolğan peygamberlerniñ 'ahdlerinde rast boluvlarından allahnıñ kıyāmet küninde

181.22 şoravı için (وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا) dağı allah (te'a) kāfirlerge rencitküçi 'azābnı hāzirledi

181.23 (أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ) ey imān kitürgen ādemler (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) allahnıñ öziñizge birgen

181.24 ni' metni isiñizge tüşürñiz (أَذْجَاءُ تَكْمُ جُنُودٌ) şol vaqtde birgen ni' metni ol vaqtde sizge türli hizb 'askerler

181.25 kildi ya'nī kureyšler ğařafānlarını ğarīze benī nazīr ğabileleri on iki miñ 'asker bolup şoğışurğa

181.26 kildiler (فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِم رِيحًا) bes ol 'askerler üzerine şabā cilni (ķuyaş çığış tarafından isken cil)

181.27 yiberdük (وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا) dağı siz körmey turğan 'askerlerni (feriştelerini) yiberdük resül ekrem kāfirlerniñ

181.28 türli hizbden cıyulup şoğışka kilüvlerini bilgeç medīne tiresine ğendeğ ğazdı üç miñ müselmān birlen

181.29 şoğışka çıkdı muħalifler ğendeğniñ tışķı yağında müselmānlar içki yağında turdılar ğılıç birlen şoğışmayınça

II / 182

182.1 oğları taşlar birlen gine aşışup bir ay vaqt ötdi şundan şoñ allahü te'ālā ğış küniniñ şalkun kiçinde

182.2 bik şalkun cil yiberdi bütün 'ālem tozan birlen ğoldı kāfirlerniñ yüzleri tofrağğa boyalup yitdi otlarnı

182.3 cil söndürdi çatırlarnı ciymirdi 'asker tiresinde feriştelər yürüdiler ğüveylidü'l-esedi oğlı tıleyhā eytdi

182.4 āgāh olunız muḥammed (‘ahm) sizni sihrledi niçük bolsa da qutulurğa kirek didi şol vaqt şoğış qılmay

182.5 ‘āciz bolup qayıtu kitdiler (وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا) daḥı allah sizniñ qılğan ‘ameliñizni (ḥendeq

182.6 qazuñızni) körüvçi boldı (أَدْجَاؤُكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ) şol vaqtda aḥzāb sizge üstiñizden (maşrıq tarafından

182.7 çuqurnıñ bülend yağından) kildiler buları benī gāḥafān (وَمَنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ) daḥı sizniñ töben yağınızdand (qıyaş

182.8 batış tarafından çuqurnıñ töben yağından) kildiler buları qıreyşler (وَأَذْرَأَعْتَ الْأَبْصَارُ) daḥı şol vaqtda

182.9 közler ‘ādetdegi tigiz qaravlarından avışdılar (وَبَلَغْتَ الْقُلُوبَ الْعَنَاجِرَ) daḥı qorqudan köñlimiz boğazlarğa

182.10 irişdi çünki bik qatı qorqu vaqtında öbke qabara iken öbke köterilüv birlen qalbede köterile (وَتَتَّظِنُونَ بِاللَّهِ)

182.11 (الظَّانِنُونَ) daḥı allahğa türlü gümānlar qılır boldıñız imānda iḥlāsı ādemler allahü te‘ālā qılğan va‘desinde

182.12 rast bolur dīnini üstün qıluvda bizge yardım birür diyü zann qıldılar za‘īf imālī ādemler daḥı münāfiqlar

182.13 allah hem resūliniñ bizge va‘de qılğan nersesi bāḥıl va‘de diyü zann qıldılar (هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ) bu şoğış

182.14 vaqtda mü‘minler imtiḥān qılındılar iḥlāsı ādem münāfiqlardan imānı kāmīl ādem za‘īf imānlıdan ayrıldı

182.15 (وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا) qorquvniñ qayılgandan mü‘minler qatı silkitüv birlen sikindiler ya‘nī yürekleri qatı

182.16 ḥareketlendi (وَأَذِيقُوا الْمُنَافِقُونَ) ve şol vaqtda münāfiqlar eytüv boldı (وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ) daḥı

182.17 köñillerinde i‘tiqādniñ za‘īf boluv avruvı bolğan ādemler eytdi (مَا وَعَدْنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ الْأَعْرُورًا) allah hem

182.18 allahniñ resūli bizge va‘de qılmadı meger bāḥıl va‘de birlen va‘de qıldı bu sözni eytüvçi qıuşeyr oğlı mu‘attib

182.19 digenler muḥammed (‘ahm) bizge fāris birlen rūmnı fetḥ kılamız diyü va‘de kıla ḥālbūkim bizniñ birimiz yalğız ayrulup

182.20 ḥācet ṭabī‘ıyesini öterge barurğa da qorquvdadur bu va‘de tügil meger bāṭıl va‘de didi
 وَأَذْقَالَتْ طَائِفَةً

182.21 (مَنْعَهُمْ) ve ey muḥammed (‘ahm) şol vaḫtnı isiñe tüşür münāfiqlardan bir cemā‘at (ḳayzī oğlı evs hem añar iyergen

182.22 ādemler) eytdi (يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لِمَقَامِكُمْ فَارْجِعُوا) ey medīne ehli sizniñ içün tura turğan orun yoḳ

182.23 menzilleriñizge kiri ḳaytıñız diyü yā ki sizniñ içün muḥammed (‘ahm) dīninde tururğa orun yoḳ küfrge kiri ḳaytıñız

182.24 ma‘nāsında (وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ) daḫı münāfiqlardan bir cemā‘at kiri ḳaytur içün peyğamberden izn

182.25 şorarlar (يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ) bizniñ ivlerimiz ‘avretdür (şaḳlangan tügildür) ivlerimizde şaḳlavçılarımız

182.26 yoḳdur diyü (وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ) ḥālbūkim ivleri şaḳlavsız tügildür belki şaḳlanmışdur
 (أَنْ يُرِيدُوا الْاِفْرَاقَ)

182.27 münāfiqlar tilemesler meger şoğışdan ḳaçuvnı tilerler (وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ آفْطَارِهَا) daḫı eger medīnege yā ki

182.28 münāfiqlarınıñ ivlerine medīneniñ cāniblerinden kirilmiş bolsa ya‘nī türli ḫizbden ‘ibāret bolğan ‘askerler

182.29 münāfiqlarınıñ şerhlerine yā ki ivlerine kirseler (فَمَسَّئَلُوا الْفِتْنَةَ) munıñ şoñında münāfiqlar fitneden (küfrge

II / 183

183.1 ḳaytuvdan ve müselmānlar birlen şoğış kıluvından şoralmış bolsalar (لَا تَرَاهَا) bu fitnege kilürler hem bu fitneni

183.2 kılırlar idi (وَمَا تَلَبَّوْا بِهَا الْاَبْسِيرَا) ve bu fitneni ḳabül itüv birlen turmaslar meger az ğına zamān tururlar

183.3 idi ya'nî şorav artında da tevķifsiz cevāb birürler yā ki mürted boluvları şoñında medīnede turmaslar meger

183.4 az ğına zamān tururlar idi çünki allahü te'ālā alarnı helāk kıılır (وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ) ve taħķik

183.5 münāfiķlar (benī hārişe) ħendeķ şoğışından ilk uħud şoğışında allahğa 'ahd kıılğanlar idi (لَا يُؤْتُونَ الْأَدْبَارَ)

183.6 şoğışdan kaçup artlarını döndürmeske ya'nî mundan kaçmamız şoñ diyü 'ahd kıılğanlar idi (وَكَانَ عَهْدٌ)

183.7 (اللَّهُ مَسْمُورًا) daħı allahnıñ 'ahdi vefā kııluv birlen şoralmış (istelmış) boldı (قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ)

183.8 ey muħammed ('ahm) münāfiķlarğa eyt sin sizge eger ecel irişken bolsa şoğışdan kaçup fā'ide birmes (أَنْ فَرَرْتُمْ)

183.9 (مَنْ الْمَوْتُ أَوْ الْقَتْلُ) eger siz ölümden yā ki öltürilmiş boluvdan kaçsañız barı bir öleceksiz (وَأَذَانُكُمْ يُنْفَعُونَ)

183.10 (الْأَقْبِيلًا) ve kaçkanıñız vaķtda dünyāda fā'idelenmiş bolmassız meger az zamān ğına fā'idelenmiş bolursız ya'nî 'ömrñiz

183.11 bitkençe gine ya'nî bir taķdīr eceliñiz bitmegen bolsa 'ömrñiz bitkençe fā'idelenürsiz eceliñiz yitken bolsa

183.12 kaçuvınızda bütünley fā'ide yok (قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَغْضَبُكُمْ مِنَ اللَّهِ) ey muħammed ('ahm) eyt sin münāfiķlarğa allahnıñ

183.13 tilegen nersesini indürüvden sizni kim şaķlar (أَنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا) eger allah sizge yavızlıķnı irişdürüvni tilese

183.14 (أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً) yā ki sizge raħmetni irişdürüvni tilese yā ki allahnıñ 'azābından kim şaķlar eger allah sizge

183.15 yavızlıķnı tilese yeise sizge kim yavızlıķnı irişdürür eger allah sizge raħmetni tilese ma'nāsında (وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ)

183.16 (دُونَ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا) daħı münāfiķlar özleri için allahdan başķa fā'ide bire turgan dostnı hem zārarnı

183.17 yibere turğan yardımçini tapmaslar (قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعْرِقِينَ مِنْكُمْ) allah sizlerden resūliniñ yardıminden

183.18 halkanı şugullendürüvçileri ve kiçüktürüvçileri bilür ya' nī münāfiqlarnı (وَالْغَائِلِينَ لِأَخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا) dağı

183.19 qardaşlarına (medīnedegi enşārga) bizge öziñizni yaqın kılıñız ve muḥammedni qoyuñız diyüvçileri bolur (وَلَا يَأْتُونَ)

183.20 (الْبَأْسَ الْأَقْلِيلَا) ve münāfiqlar şoğışka kilmesler meger az qilüv birlen gine (rüyā için gine) yā ki az zamān gina

183.21 kilürler (أَشْعَةَ عَلَيْكُمْ) sizniñ üzeriñizge yardım birüvde yā ki allah yolında māl şarf qiluvda şaran

183.22 bolğanları hālde kilürler (فَإِذَا جَاءَ الْحَوْفُ) bes her qayçan şoğış vaqtında münāfiqlarğa qorqu kilse

183.23 ya' nī kāfirlerniñ gālib boluv qorquvı (رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ) körürsün sin ey muḥammed ('ahm) ol münāfiq

183.24 larnı siñe qararlar (تُدْرِرُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ) ölüm isirikliginden qorqup hūşī

183.25 kitken ādemniñ qaravı kibi közleri eylenür ya' nī közlerni eylendürüp ve aqaytup qararlar (فَإِذَا ذَهَبَ)

183.26 (الْحَوْفُ) bes her qayçan şoğış qorquvı kitse ve gānimet mälları cıyulsa (سَلَفُكُمْ بِالسَّنَةِ حَادٍ) ötken

183.27 tiller birlen sizge hitāb qılurlar (أَشْعَةَ عَلَى الْخَيْرِ) izgülik (māl) üzerine şaran bolğanları

183.28 ve ḥariş bolğanları hālde (أُولَئِكَ لَمْ يُوْمِنُوا) bu münāfiqlar iḥlāş birlen imān kitürüvçi bolmadılar

II / 184

184.1 (فَأَمَّا اللَّهُ فَعَمَّا لَهُ) bes allah ol münāfiqlarnıñ 'amellerini cuydı ya' nī 'amelleriniñ bāḫillıgını zāhir

- 184.2 kıldı (وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا) dağı münāfıqlarınñ ‘amellerini bātil kıluv allah üzerine ciñil
- 184.3 boldı (يَحْسِبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يُنْهَبُوا) münāfıqlar gāyet kırkaqlıkları için aḫzābnı ciñilüp
- 184.4 kitmediler diyü ḥesāb kılurlar ḥālbükim aḫzāb ciñili kitdiler (وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ) ve eger
- 184.5 aḫzāb ikinci mertebe şoğışka kilseler (يَوَدُّوَالْوَأْتَمَّ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ) münāfıqlar arzu kılurlar
- 184.6 kāşki bir medīneden bādiyeye bedevī ‘arabler içinde bolsaq idi diyü (يَسْتَأْذِنُونَ عَنْ أَنْبَاءِكُمْ)
- 184.7 her bir medīne tarafından kilüvçiden sizniñ şoğışdağı ḥaberleriñizni sorarlar idi (وَلَوْ كَانُوا)
- 184.8 medīnege kiri kıytmağan bolsalar idi aḫzāb birlen sizniñ arañızda şoğış bolsa idi
- 184.9 (مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا) aḫzāb birlen şoğış kılmaslar idi meger azğına şoğış kılurlar idi (ya‘nī
- 184.10 riyā için gine ve söğüvden kırkup kına) (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْرَةٌ مَسْتَه) taḥkik sizniñ için
- 184.11 resūl allahda (muḥammed ‘ahmda) körkem bolğan ḥaşlet boldı (şoğışda kırqmav şābit boluv ve kıatılıqlarğa
- 184.12 çıdamlı boluv kibi (لَمَنْ) şol kışi için körkem ḥaşlet boldı (كَانَ يَرْجُو اللَّهَ) ol kışi allahniñ şevābnı ümīd
- 184.13 iter boldı (وَالْيَوْمَ الْآخِرُ) dağı şoñğı künniñ (kıyāmet künniñ) ucmaḥ ni‘ metlerini ümīd iter
- 184.14 (وَدَكَرَ اللَّهُ كَثِيرًا) dağı allahni köp zıkr iter ol kışi ya‘nī şundayın şıfatlı kışi için körkem
- 184.15 ḥaşlet bar (وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ) ve mü‘minler aḫzābnıñ (kāfirlerden bolğan türli cemā‘atniñ)
- 184.16 şoğışka kimilüvlerini körgenleri zamānda (قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ) mü‘minler eytdiler bu aḫzābnı
- 184.17 körüv bizge allahniñ hem resūliniñ va‘de kılğan nersesi diyü (وَصَلَّى اللَّهُ وَرَسُولُهُ) dağı allah hem resūli

- 184.18 va‘ desinde rast boldı (وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتُسْلِيمًا) ve mü’minlerge aḥzābnıñ cıyulup kilüvleri
- 184.19 artırdı meger allahnıñ va‘ desine imānnı ve emrine boy şunuvnı artırdı (مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالًا) mü’minlerden
- 184.20 şundayın ırlar bardur (صَلُّوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ) allahğa ‘ahd kılğan nerseleri (resül allah birlen şoğışda
- 184.21 şābit boluvları) üzerinde rast boldılar (فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَجْبَهُ) bes mü’minlerden ba‘ zısı nezrini ötedi
- 184.22 ya‘ nī şehīd bolğança şoğış kıldı ḥazret-i ḥamza ‘umeyr oğlu muş‘ab nażr oğlu enes raḍiyallahü
- 184.23 ‘anhüm kibiler (وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ) daḥı mü’minlerden ba‘ zısı şehīd boluvnı küter ḥazret-i ‘oşmān ve ḥazret-i ṭalha
- 184.24 raḍiyallahü ‘anhümā kibiler (وَمَا بَدَّلُوا تَبَدُّلًا) ve allahnıñ ‘ahdini hiçbir özgertüv birlen özgertmediler
- 184.25 ve almaşdırmadılar (لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ) mü’minlerniñ allahnıñ ‘ahdini özgertmevleri ve münāfiqlarnıñ
- 184.26 özgertüvi ‘ahdlerinde rast bolğan ādemlerge ‘ahdlerinde rast boluvı sebebli allahnıñ körkem cezā’ birüvi
- 184.27 içün (وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ إِنِ شَاءَ) ve eger tilese tevbe kılmasalar münāfiqlarnı ‘azāb kıluvı içün
- II / 185
- 185.1 (أَوْ يَخُوبَ عَلَيْهِمْ) yā ki eger tevbe itseler münāfiqlar üzerine tevbelerini qabül itüv birlen qaytuvi
- 185.2 içün (إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا) düristlikde allah tevbe iyeleriniñ günāhlarını yarlıkağuvı hem
- 185.3 raḥmet kıluvçı boldı (ذَرَدَ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا) daḥı allah kāfir bolğan ādemlerni (aḥzābnı)
- 185.4 şoğışdan qaytardı (بَعِيضُهُمْ) açulanğanları ḥalde (لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا) mü’minlerge üstün
- 185.5 boluvğa irişmegenleri ḥalde (وَكَشَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ) daḥı allah mü’minlerniñ aḥzāb birlen

- 185.6 şoğışuvında cil ve feriştelər birlen yitküçi boldı (وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا) dağı allah tilegen
- 185.7 nersesin bar kıluvğa kuvvetli ve her bir nerse üzerine gālib boldı (وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوا هُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ)
- 185.8 dağı allah (te'ālā) kitāb ehlerinden aḥzābke yardım birgen ādemlerni (benī qarīzani) indürdi (مِنْ صِيَاصِيهِمْ)
- 185.9 kal'alarından (وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ) dağı alarnıñ köñillerine qorqunı taşladı (فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ)
- 185.10 (فَرِيقًا) benī qarīzadan bir fırqasını öltürgeniñiz ve bir fırqasını esir itüp alğanıñız hālede ḥazret-i cebrā'īl
- 185.11 aḥzāb maḡlūb bolğan kiçniñ irtesinde resūl allahğa kildi ve eytdi feriştelər kılıçlarını koyğanları
- 185.12 yoq allahü te'ālā benī qarīzağa seyr kılurğa qoşa ve min benī qarīzağa qaşd kıluvçımın şahābeleriñe eyt ikindi
- 185.13 namāzını benī qarīza içün de oqurlar didi şundan şoñ resūl allah barup benī qarīzani yikirmi bir kün
- 185.14 bir rivāyetde yikirmi biş kün muḥāşara kılup turdı bu muḥāşara benī qarīzağa bik ağır boldı resūl allah eytdi
- 185.15 ḥükimim astına kiriñiz diyü benī qarīza baş tartdı resūl allah eytdi alay bolsa mu'āz oğlu sa'īdniñ ḥükmine
- 185.16 kiriñiz didi benī qarīzalar raızı boldılar ḥazret-i sa'īd şoğış kılığanlarını öltürüp birlen balalarını
- 185.17 ve ḥatunlarını esir itüp birlen ḥükim kıldı resūl allah tekebbür itdi hem ey sa'īd taḥkik allahniñ ḥükmi birlen
- 185.18 ḥükim kıldıñ didi altı yüzlep muḳātil (şoğış kıluvçı 'asker) ni öltürüldi yidi yüz kadar ādemni esir
- 185.19 aldılar (وَأَدْرَجَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ) dağı allah sizge benī qarīzaniñ yirlerini ve yurtlarını ve mālalarını
- 185.20 mīrās itüp birdi resūl ekrem benī qarīzaniñ yirlerini muḥācirlerge birdi enşār gerçi az sözge
- 185.21 kirişseler de resūl allah siz öz yiriñizde turasız diğec sükūt itdiler (وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوْرَهَا) dağı sizniñ ayaklarıñız

185.22 başmağan ve taptamağan yirni sizge mīrās itüp birdi fāris ve rūm yiri kibilerini

وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

185.23 (قَدِيرًا) dağı allahü te‘ālāniñ her bir nerse üzerine küçi yitküçi boldı allahü te‘ālā ir hatunni ihtiyārli kılğanda

185.24 hatun irini ihtiyār itse hatunniñ talāk bolmavı haqında zıkr kılınacaq āyetni indürdi peygamber (‘ahm) niñ

185.25 ezvāc-ı mutahhiresi bir vaqtda resül allahdan ziynet için kiyüne turğan kiyimler hem de artuq nafaqa istediler şol

185.26 haqda zıkr kılınacaq āyet indi (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزُوجِكُمْ) ey andayın peygamber hatunlarıña eyt (أَنْ كُنْتُمْ)

185.27 (تُرِدْنَ الْعُدْوَةَ الدُّنْيَا) eger siz dünyā tirükligini tileseñiz (dünyāda ve kiñlikni irken ni‘metni) (وَزِينْتَهُمَا)

185.28 ve dünyāniñ ziynetini tileseñiz (فَتَعَالَيْنَ) bes kiliñiz (أُمَّتُكُمْ وَأَسْرَدُكُمْ سُرَّاحًا جَمِيلًا) sizge talāk meta‘ sını

185.29 (bürkençek baş örtüsü şāl ve kölmek) kibi nerseler birürmün dağı sizni cebr kılmay körkem talāk kıluv birlen talāk

II / 186

186.1 kılurmun (وَأَنْ كُنْتُمْ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالنَّارَ الْآخِرَةَ) ve eger siz allahniñ dağı resüliniñ rızālığını hem

186.2 āhiret yurtını tiler bolsañız (فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُمْ) bes düristlikde allahü te‘ālā sizlerden

186.3 izgü işler kılğaniñızğa hāzirledi (أَجْرًا عَظِيمًا) uluğ şevābnı bu āyet ingeç resük¹ allah evvel hāzret-i

186.4 ‘ā’işeni çaçurdı iki iş arasında ihtiyārli kıldı hāzret-i ‘ā’işe ikinçi emri ya‘nī allah hem

186.5 resül allah rızālığını ihtiyār kıldı munñ soñında başqa hatunlarını çaçurup ihtiyārli kıldı

186.6 başqa hatunları da hāzret-i ‘ā’işe ihtiyār kılğan nerseni (ya‘nī allah hem resüliniñ rızālığını) ihtiyār

¹ “resül” olmalı.

186.7 kıldılar şundan şoñ allahü te‘ālā evzāc-ı muṭahhireden memnūn bolup
(لَا يُعَلُّ لَكَ النَّسَاءُ مِنْ بَعْدِ) āyetni

186.8 indürdi ya‘nī ḥāzirgi ḥatunlarıñdan şoñ siñe ḥatun aluv ḥelāl bolmas ma‘nāsında bu āyetden

186.9 maḳşūd şol allahü te‘ālā evzāc-ı benīniñ dūnyānı tilevlerini resūl allahnı tilevlerine muḳābil eytdi bes

186.10 mundan bilindi iri ṭarafından iḥtiyārlı qılıñğan ḥatun irini iḥtiyār itse ṭalāḳ bolmay ikençilik

186.11 (يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنِ بَأْتٍ مِنْكُمْ بِفَاحِشَةٍ مَبِينَةٍ) ey peygamber ḥatunları sizlerden ḳayunız ḳabāḥatlığı zāhir

186.12 bolğan uluğ günāhnı kitürür ya‘nī kıılır (يُضَاعَفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ) ol ḳabāḥatlığı zāhir bolğan

186.13 uluğ günāhnı kılğan peygamber ḥatunına başqa ḥatunlarıñ günāhsından iki ülüş kıılır (وَكَانَ)

186.14 (ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا) ‘azābnı iki ülüş kıluv allah üzerene ciñil boldı (yikirmi birinçi

186.15 cüz’nin tercemesi tamām boldı)

186.16 (وَمَنْ يَقْتُلْ مِنْكُمْ لَئِنْ لَمْ يَنْسَلِ لَهُ الْوَلِيُّ أَوْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يُنْفَخْ إِلَيْهِ) ve sizlerden ḳaysıñız allahnıñ hem resūliniñ rızālığı için ṭā‘atke dā’imçilik

186.17 kıılır (وَتَعْمَلُ صَالِحًا) daḫı izgü iş kıılır (نُؤْتَهَا أُجْرَهَا مَرَّتَيْنِ) ol ḥatunniñ ecrini iki mertebe

186.18 birürmiz bir mertebesi ṭā‘ati üzerene iḳinçi mertebesi azğa ḳanā‘at kıluv birlen resūl allahnıñ rızālıǵını isteви

186.19 berāberinde (وَأَعْتَدْنَا لَهُمُ الْجَنَّةَ) daḫı ol ḥatunğa cennetde ecrinden artuḳ uluğ rızḳ ḥāzirdelik resūl ekrem

186.20 ḥatunları başqa ḥatunlarğa tafzīl ḥaḳında ehl-i beytniñ münāḳıbı ḥaḳında allahü te‘ālā zıkr kılınaçaḳ āyetni indürdi

186.21 (يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأُمَّهَاتٍ مِنَ النَّسَاءِ) ey peygamberniñ ḥatunları siz faẓlda ve şerefde başqa ḥatunlar cemā‘atinden

186.22 bir cemā‘at kibi tügilsiz (أَنْ أَتَّقِينَ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ) eger siz allahnıñ ḥükmine ve resūliniñ rızāsına ḥilāflıḳ

186.23 kılıvdan korksañız irlerge iyülgeniñiz ve yumşaq sözli bolğanıñız hâlde cevâb birmeñiz
فَيَطْمَعُ النَّدَى

186.24 (فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ) bes köñlinde bozuklık avruvı bolğan âdem ümîd kıılır (وَقُلْنَا قَوْلًا مَّعْرُوفًا) dağı

186.25 körkem bolğan şikden yırağ bolğan sözni eytiñiz (وَقَرْنٌ فِي بُيُوتِكُمْ) dağı ivleriñizde turuvğa lâzım

186.26 boluñız da ve ivleriñizden çıqmañız (وَلَا تَبْرَهْنَ تَبْرُجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى) evvelgi cāhiliyyet künleriñdegi ħatun

186.27 larıñ ziynetlerini izhâr kılup kılinup yürüvleri kibi yürümeñiz cāhiliyyet evveli âdem ‘ahm birlen nūḥ

186.28 ‘ahm arasında bolğan zamānda bolğan cāhiliyyet yā ki ibrahīm ‘ahm tuvğan zamāndagi cāhiliyyet çünki ibrahīm

186.29 ‘ahm zamānında ħatunlar inci kölmekler kiyüp yol ortasında irlerge özlerini ‘arz kılup yürüyler iken

II / 187

187.1 cāhiliyyet āḥırı ‘isā ‘ahm birlen muḥammed ‘ahm arasında bolğan zamāndagi cāhiliyyet
وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتَيْنَ

187.2 (الرِّزْقِ) dağı ey peygamber ħatunları namāz oquñız hem de zekevet biriñiz
(وَأَطَعْنَ اللَّهَ دَرَسُوهُ) dağı

187.3 allahğa hem resūline itā‘at kılıñız bu zıkr kılıngan āyetlerden ezvāc-ı nebīnin başqa ħatunlardan artuqlığı

187.4 biline (أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ) ançağ allah sizden yüz şuvıñızni kirlendüre turğan günāhni

187.5 yiberüvni tileydür (أَهْلَ الْبَيْتِ) ey peygambernin ebū ehli (يُطَهِّرْكُمْ تَطْهِيرًا) dağı sizni günāhlardan

187.6 kāmil pāklav birlen pāklavni tileydür bu āyetden ehl-i beytniñ münāqıbı biline
(وَأَذْكُرْنَ مَا يُبْتَلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ)

187.7 dağı ey peygamber ħatunları ivleriñizde oqułğan nerseni zıkr kılıñız (مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ) allahniñ

187.8 āyetlerinden dağı resūliniñ hadīşinden (أَنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا) düristlikden allah (te‘a) yaşrun işlerini

187.9 bilüvçi ve dīnde tiyüşli bolğan nerseni tedbīr itüvçi boldı şuniñ içün de sizni ihtiyārlı kıldı

187.10 hem sizge va‘ az kıldı (أَنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ) düristlikde allahniñ hükmine boy şunuvçi irler

187.11 hem de hatunlar (وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ) dağı imān kitürürge tiyüşli bolğan nersege imān kitürüvçi

187.12 irler hem de hatunlar (وَالْعَانَتِينَ وَالْعَانَتَاتِ) dağı t̄ā‘ atke devām kıluvçi irler hem hatunlar

187.13 (وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ) dağı sözde hem ‘ilmde rast boluvçi irler hem hatunlar (وَالصَّابِرِينَ

187.14 (وَالصَّابِرَاتِ) dağı ‘ibādetlerge hem günāhlardan şabr itüvçi irler hem hatunlar (وَالْحَاشِعِينَ وَالْحَاشِعَاتِ

187.15 dağı köñilleri hem a‘zāları birlen allahğa töbençilik kıluvçi irler hem hatunlar (وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ

187.16 dağı mällarında vācib bolğan nerse birlen şadağa birüvçi irler hem hatunlar (وَالصَّامِتِينَ وَالصَّامِتَاتِ

187.17 dağı farz rūzeni tutuvçi irler hem hatunlar (وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ) dağı ‘avretlerini

187.18 zinā’dan şaqlavçi irler hem de hatunlar (وَالتَّائِبِينَ إِلَى اللَّهِ كَثِيرًا) dağı allahni

187.19 köp zikr kıluvçi irler hem hatunlar (أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا) bu zikr kılingan şıfatda bolğan irler

187.20 birlen hatunlarğa allah yarlıqavnı hem uluğ ecrini hāzirledi allahü te‘ālāniñ emriniñ vucüb içün boluvı hem

187.21 ihtiyārniñ şābit boluvı kul āzād itüvniñ meşrū‘ boluvı hem oğullıqğa alingan ir balanıñ hatunınıñ oğullıqğa

187.22 alğan ādemge nikāhınıñ helāl boluvı haqında zikr kılınaçaq āyet kildi (وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ

187.23 irge ve mü'mine hatunğa dürist bolmadı (أَذْأَقَضَ اللّٰهُ رُسُوْلَهُ اَمْرًا) her kaççan allah hem allahnıñ resüli bir iş birlen

187.24 hüküm kılsa (أَنْ يَكُوْنَ لَهُمُ الْغَيْرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ) özlari için işlerinden bir nerseni ihtiyār kıluvları dürist

187.25 bolmadı belki özleriniñ ihtiyārlarını allah hem allahnıñ resüliniñ ihtiyārına iyerüvçi kıluvları vācib (وَمَنْ)

187.26 (يُعْصِ اللّٰهُ رُسُوْلَهُ) ve kimdür allahğa hem resüline günāhlı bolur (iṭā'at kılmas) (فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا) taḥkīk

187.27 ol kişi zāhir bolğan azuv birlen ḥaḳḳ yoldan azdı (أَوْ أَذْتَقُوْلُ لِلّٰدَى اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّه) ve ey muḥammed (‘ahm) şol

187.28 vaḳtni isiñe tüşür allah anıñ üzerine müselmān boluvğa tevfiḳ birüv birlen en‘ām kılgan kişi üzerine

II / 188

188.1 (ḥāriş oğlu zeydke) eytürsün sin (وَأَنْعَمْتُ عَلَيْهِ) daḥı ol kişi üzerine āzād kıluv birlen sin de

188.2 en‘ām kıldıñ ol kişiğe eytürsün sin (أَمْسَكَ عَلَيْكَ زُرْجُكَ) ḥatunıñnı (zeynebni) nikāhıñdan tut diyü

188.3 (وَأْتَى اللّٰهَ) daḥı ḥatunıñ zeyneb ḥaḳında allahdan ḳorḳ ve anı zarar ḳaşdı birlen ṭalāḳ kıлма (وَتَغْفَى)

188.4 (فِي نَفْسِكَ مَا اللّٰهُ مُبْدِيْه) daḥı ey muḥammed ‘ahm allah zāhir kılgan nerseni öziñde (ḳalbiñde) yaşıresün ya‘nī

188.5 ḥāriş oğlu zeyd caḥş kıızı zeynebni ṭalāḳ kılgan da nikāhlanaçağıñnı (وَتَغْشَى النَّاسَ) daḥı şelte

188.6 kılinuvda ādemlerden ḳorḳasun (وَاللّٰهُ اَحَى اَنْ تَخْشَاهُ) ḥālbūkim zeynebni nikāhlanuvda ḳorḳurğa tiyüş iş bolsa

188.7 siniñ ḳorḳuvıñ için allah ḥaḳlırekdür ya‘nī allahdan ḳorḳarğa tiyüşrekdür (فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا)

188.8 zeyd bin hārişe cahş kızı zeynebden hācetini ötegen zamānda zeydniñ zeyneb de hāceti qalmağan zamānda

188.9 dağı zeyd zeynebni talāk kılup zeynebniñ ‘iddeti ötken zamānda (زَوْجِنَاكُمَا) zeynebni siñe çiftlendürdük

188.10 (لِكَيْلَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ مَرَجٌ) mü’minler üzerine meşakqatlenüv ve günāh bolmas için (فِي أَنْزَوَاجِ أَدْعِيَانِهِمْ)

188.11 oğullıqğa alğan ir balalarınıñ hātunlarını nikāhlanuvda (إِذَا قُضُوا مِنْهُنَّ وَطَرًا) her kayçan

188.12 ol oğullıqğa alınğan ādemler hātunlarından hācetni öteseler ya‘nī talāk kılsalar ve hātunlarınıñ

188.13 ‘iddetleri ötse ya‘nī biz siñe zeynebni çiftlendürdük mü’minler oğullıqğa alınğan balanıñ hātunını

188.14 nikāhlanuv dürist idükni bilsünler için (وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا) dağı allahniñ tilegen emri kılmıñı

188.15 boldı bu zıkr kıılınğan iki āyetniñ evvelgisi hāzret-i zeynebniñ zeyd birlen nikāhı haqında ikinçi

188.16 zeydniñ hāzret-i zeynebni talāk kıluvı hem resül allahniñ zeynebni nikāhlanuvı haqında munıñ kışşası

188.17 şol revişçe hāriş oğlı zeyd benū kilāb kabilesinden bolğan munı ‘arablar tutup mekkege kitürüp

188.18 hāzret-i hadicege şatқанlar resül ekrem hāzret-i hadiceni çiftlengeç hāzret-i hadice bütün mālunı

188.19 resül allahğa hibe kıılğan hāzret-i zeydni de birge hibe kıılğan bir az zamān ötdükden soñra benū kilābdan

188.20 bir kavm şatuv kılur için mekkege kilgenler zeydniñ resül allahniñ huzūrında boluvından haber birilgenler

188.21 zeydni resül allahdan şatup almaqçı bolğanlar resül allah zeydge ihtiyār birgen zeyd atasına ve başqa

188.22 qardaşlarına qayıtuvgā qarağanda resül allah şöhbetinde qaluvnı artuq qörüp kitmegen resül allah zeydni

188.23 āzād kılup özine oğul (مُتَّبِعِي) eytken soñra resül allah zeynebni zeydke çiftlendürgen zeyneb

188.24 özi de hem qardaşı ‘abdu’l-lah da rāzī bolmağanlar soñra evvelgi āyet ingen zeyneb de qardaşı

188.25 ‘abdu’l-lah da rāzī bolğanlarına da bu āyet birlen uşul-i ‘ulemāsı emriniñ vucüb için boluvına istidlāl

188.26 kılğan çünki allah hem resül allah bir emr birlen hüküm kılğanda mü’min ir birlen mü’mine hātunğa ol emriniñ

188.27 hilāfında ihtiyār bolmasa elbette ihtiyār bolmav vācibde gine boladur hem bu āyetden bilindi bendelerge

188.28 allah hem resül allah emr kılğan nerseni ihtiyārları boluvçılıq ammā allah hem resüli emr kılmağan nerseni gine

188.29 ihtiyār yok (مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ) peygamber üzerine günāh bolmadı (فَبِمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ) allahniñ

II / 189

189.1 peygamberine kısmet kılğan ve taqdīr kılğan neresinde (سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ) allahü te‘ālā öziniñ

189.2 kısmet kılğan ve taqdīr kılğan neresinde peygamberlerine günāh yoklığını mundan ilk bolğan peygamberlerinde

189.3 senet (‘ādet) kıldı (وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْتَدِرًا) ve allahniñ emr kılğan neresi hüküm ve kaç kılınmış

189.4 hüküm boldı (الَّذِينَ يَبَاغُونَ رَسُولَاتِ اللَّهِ) ol peygamberler şundayın ādemlerdür allahniñ özlerine birilgen

189.5 ilçiliklerini ümmetlerine irişdürürler (وَيَخْشَوْنَهُ) dağı allahdan qorqarlar (وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ)

189.6 ve hiç kimden qorqmaslar meger allahdan ğina qorqarlar (وَكُفِيَ بِاللَّهِ حَسِيبًا) maḥlūqlarğa

189.7 hesāb kıluvçı boluv yüzünden allah kifāye kıldı bes allahdan başqadan qorqmaska tiyüş

189.8 resül ekremniñ peygamberlerniñ şoñğısı boluvı haqında allahü te‘ālā zikr kılınacaq āyetni

189.9 indürdi (مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ) muḥammed (‘aleyhi’s-selām) sizniñ belāgatke irişken

189.10 irleriñizden hiç kimniñ haqīkī atası bolmadı ammā zāhir, kāsım, ibrahīmğa ata bolsa da alar şabī vaqtlarında

189.11 öldüklerinden alar recl (ir) diyü eyilmey çünkü ir ismini alurğa belāgatke irişüv kirek
 وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ

189.12 (وَأَتَمَّ النَّبِيِّنَ) likin muḥammed (şallallahü ‘aleyh ve sellem) allahniñ dīn üyretür için yibergeren ilçisidür hem

189.13 peygamberlerniñ in şoñğısıdur (وَكُلُّ شَيْءٍ عَلَيْهِ) dağı allah her bir nerseni bilgüçi boldı bes

189.14 nindi kişi birlen peygamberlikni kıluv tiyüş idükni bilür bu āyetni allahü te‘ālā müşrikleri redd kıluv

189.15 indürdi müşrikler muḥammed (‘ahm) oğlu zeydniñ ḥatunı (zeynebni) aldı didiler
 (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey

189.16 imān kitürgen ādemler (أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا) allahni köp zıkr kıluv birlen zıkr kıılıñız
 وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً

189.17 (وَأَصِيلًا) dağı allahni kimçiliklerden yırak kıılıñız kündizniñ evvelinde de hem āḥirinde de
 هُوَ الَّذِي يُصَلِّي

189.18 (عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ) ol allah şundayın allahdur sizge raḥmet kıluv dağı ol allahniñ ferişterleri sizniñ için

189.19 yarlıkamaq isterler (لِيُغْرَجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ) sizni küfr ve günāḥ karanğulıklarından imān ve tā‘at

189.20 nūrlarına çığaruvi için (وَكُلُّ بِالْمُؤْمِنِينَ رُحِيمًا) dağı ol allah mü’minlerge raḥmet kıluvçı boldı
 تَعْلِيمًا

189.21 (يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامًا) allahdan mü’minlerge taḥiyye (şenā) olup yā ki ḳabirlerden çığup allahğa yoluğğan künde her bir

189.22 köñilge ḥoş bolmağan nerseden selāmet boluv birlen ḥaber birüvdür (وَأَعْلَمَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا) dağı allah mü’minlerge

189.23 uluğ ecrini (ucmaḥnı) ḥāzireledi (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا) ey andayın peygamber biz sini ümmetleriñe

189.24 şāhid itüp yiberdük ya‘nī ümmetleriñniñ öziñni rastka tutuvları yā ki yalğanga tutuvları birlen güvāḥlıq

189.25 birüvçi itüp (وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا) dağı imān kitürgen ādemlerge ucmağ birlen süyünç birüvçi itüp imān

189.26 kitürmegen ādemlerni tamuğ birlen qorqutuvçı itüp yiberdük (وَدَاعِيَ إِلَى اللَّهِ بِأَذْنِهِ) dağı allahnıñ izni birlen

189.27 imānga ünde vçi itüp yiberdük (وَسِرَاجًا مُنِيرًا) dağı nādanlıq qarāngulıqlarından yaqturtuvçı ve ‘ām birlen

189.28 nūrlanduruvçı çerāğ itüp yiberdük (وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ) dağı ey muħammed (‘ahm) mü’minlerge süyünç bir (بِأَنَّ لَهُمْ)

189.29 oşbunıñ birlen süyünç bir düristlikde siniñ ümmetiñden bolğan mü’minlerge başqa peygamberlerniñ

II / 190

190.1 ümmetlerine qarāğanda uluğ artuqlıq bardur (وَلَا تَطْعَمُ الْكَاذِبِينَ وَالْمُنَافِقِينَ) dağı kāfirlerge hem de münāfiqlarğa

190.2 boy şunma (وَدَعِ إِذَا هُمْ) dağı kāfirlerniñ ve münāfiqlarnıñ öziñni rencitüvlerini koy ya‘nı rencitüvlerine şabr kıl

190.3 (وَكُفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا) dağı işiñni allah üzerine tapşır (وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ) ve iş tapşırılmış boluv yüzinden allah yiter

190.4 allah te‘a nikāh soñında duħul bolmağan ħatunni iri talāğ kılğan soñında ol ħatunğa ‘iddet vācib

190.5 bolmav ħaķında zıkr kılınçaq āyetni indürdi (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey imān kitürgen ādemler (إِذَا)

190.6 (نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ) her qayčan siz mü’mine ħatunlarnı nikāħlansañız (ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ) muniñ soñında ol

190.7 ħatunlarnı talāğ kılsañız (مَنْ قَبْلُ أَنْ تَمْسُوهُنَّ) ol ħatunlarnı cimā‘ kılmasdan yā ki ħalvet-i şahīhadan

190.8 burun (فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدَاةٍ تَعْتَبُونَهَا) bes sizniñ için ol ħatunlar üzerine ‘adedni (şanını)

190.9 kāmīl kıla turğan ‘iddet yoqdur (فَمَتَّعُوهُنَّ وَسُرَّوهُنَّ سُرَّاحًا جَمِيلًا) bes ol cimā‘ kıluvdan burun

190.10 Ƨalāk kılınğan Ƨatunlarğa Ƨalāk met‘ asını (ya‘ nī kölmek bürkençik Ƨal) biriñiz daƧı alarnı ivleriñizden

190.11 cebrlemey ve sökmey körkem çıǵaruv birlen çıǵarıñız (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ) ey andayın peyǵamber (أَنَا أَهْلُكَ)

190.12 düristlikde biz siniñ içün Ƨelāl kılduƧ (أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتِ أَجُورَهُنَّ) mihrlerini birgen Ƨatun

190.13 lariñni) (imām kerħī bu āyetniñ zāhiri birlen icāre lafzı birlen nikāħniñ mün‘aƧid boluvına bargan

190.14 likin müdārik Ƨāħibi eyte icāre lafzı birlen nikāħ mün‘aƧid tügil çünki nikāħniñ Ƨartı mü‘ebbed bolmaƧ

190.15 icāreniñ Ƨartı müvaƧƧit bolmaƧ diyü (وَمَا مَكَتُ بِمَيْنِكَ) daƧı oñ Ƨolıñ mülklengen nerseni (kinizekleriñni)

190.16 siñe Ƨelāl kılduƧ (مِمَّا آفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ) allahü te‘ālā siniñ üzeriñe ğanīmet itüp birgen nerselerden

190.17 (Ƨazret-i Ƨafiye ve Ƨazret-i cüveyriye (rağiallahü ‘anhümā)ler kibi resül allah bularnı evvel āzād itken Ƨoñra

190.18 nikāħlengen (وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ) daƧı siñe biz Ƨelāl kılduƧ atañ birlen bir toǵma ir ƧardaƧıñniñ

190.19 kızlarını daƧı atañ birlen bir toǵma kız ƧardaƧlarıñniñ kızlarını (وَبَنَاتِ خَالِكَ) daƧı anañ birlen

190.20 bir toǵma ir ƧardaƧıñniñ kızlarını Ƨelāl kılduƧ (وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ) daƧı anañ birlen bir toǵma kız ƧardaƧıñniñ

190.21 kızlarını Ƨelāl kılduƧ (أَللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ) Ƨundayın kızlar kim siniñ birlen medīne-i münevverge hicret

190.22 kıldılar (وَأَمْرَأَةً مُؤْمِنَةً) daƧı Ƨundayın mü‘mine Ƨatunı siñe Ƨelāl kılduƧ (أَنْ وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ)

190.23 eger ol Ƨatun öziñi peyǵamberge hibe kılsa (أَنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا) eger peyǵamber ol Ƨatunı

190.24 nikāhlatuvnı tilese bu tarīķ özini hibe kıluvçı ħatunlar ħāriş kıızı meymüne yā ki ħakīm kıızı ħūle yā ki

190.25 cābir kıızı ummu şerīk ħuzeyme kıızı zeyneb (أَنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا) ħatun özini hibe kılganda ol

190.26 ħatunniñ ħelāl boluvı siñe ħaş başķa mü'minlerge ħelāl boluvdan başķa çünki mü'minlerge hibe kıluv birlen gine

190.27 ħelāl bolmas yā ki bu āyetniñ ma'nāsı biz siñe ħatunlarıñnı ħelāl kılduķ ħatunlar siniñ için ħāliş

190.28 bolģanları ħālde ya'nı peyģamberniñ ħatunlarıñnı nikāhı başķalarģa ħelāl bolmas ma'nāsında bu ma'nāge

190.29 binā' āyet hibe lafzı birlen nikāhniñ düristligine delālet kıladur çünki ħaşā'iş nebiden bolmaģan nersede

II / 191

191.1 peyģamberler birlen ümmeti berāber (فَدَعَلْنَا مَا نَفَرْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ) taħķik biz ħatunlarıñnı mihri ħaķında irler

191.2 üzerine çiklegen nersemizni bildük likin bu āyet mihr ħaķında mücmel bola resül allahniñ on dirhemden kim

191.3 mihr yoķ digen sözini beyān bola yā ki ħatunları ħaķında 'aķd şartlarını ve tigizlevniñ vācib boluvını yā ki

191.4 vaıy kılınganda mihrniñ vācib boluvını bildük ma'nāsında (وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ) daģı irlerniñ oñ kıolları

191.5 mülklengen nerse (kinizekler) ħaķında çiklegen nersemizni bildük (لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ) mihrsiz ħatun

191.6 özini hibe kılganda ol ħatunniñ siñe ğına ħelāl boluvı siñiñ üzeriñe nikāhda tarlıķ bolmasun için

191.7 (وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا) daģı allahü te'ālā şaķlanuv ağır bolģan nerseni yarlıķaģuçı hem tarlıķ orunlarında

191.8 kiñlik kıluv sebebli raħmet kıluvçı boldı (تَرْجَى مِنْ تَشَأْنِهِمْ) ol ħatunlardan tilegeniñni kiçüktürsün

191.9 ve anıñ birlen birge yuqlavını qoyarsun (وَتَوَوَىٰ إِلَيْكَ مِنْ تَشَامُ) dağı ol ħatunlardan tilegeniñni öziñe qoşarsun

191.10 ve anıñ birlen birge yuqlarsun yā ki tilegeniñni nikāhında tutarsun ve tilegeniñni talāk kılursun ma' nāsında (وَمِنْ)

191.11 (ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَرَلْتَ) ve eger sin öziñden kiçüktürüv (birge yuqlavını qoyuv) birlen ayurğan ħatunlarıñdan yā ki

191.12 talāk rec'ī birlen talāk kılğan ħatunlarıñdan birisini isteseñ ya' nī birge yaturğa çaķursañ (فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ)

191.13 bes siniñ üzeriñe günāh yoķdur (ذَلِكَ أَذَىٰ أَنْ تَفْرَأَ عَلَيْهِنَّ) bu ħatunlarınñ ħaķındağı işini siñe tapşırıv

191.14 ħatunlarıñnıñ közleriniñ rāvşān boluvına ya' nī köñilleriniñ rāzı boluvına yaķınraqdur (وَلَا يَعْزُبَنَّ) dağı

191.15 ħasretlenmessizlikke yaķınraqdur (وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْنَهُنَّ كُلُّهُنَّ) dağı küllisiniñ siniñ birgen nerseñe rāzı

191.16 boluvlarına yaķınraqdur eger ħatunlarıñ ħaķındağı işni siñe tapşırıvını allahdan dip bilseler (وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي)

191.17 (وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا) dağı allah (تَقُولُوا بِكُمْ) allah (te' ālā) köñillerigizde bolğan nersenı bilür (te' ālā) kökrekte

191.18 bolğan nerselernı bilüvçi ve 'azābnı avışdurıvda şefķatlı boldı (لَا يَجْعَلُ لَكَ الْنِسَاءُ مِنْ بَعْدِ) bu toķız ħatun

191.19 soñında siñe ħatun aluv ħelāl bolmas çünki resül allahnıñ ħatunlarınıñ nişābı toķız bolğan ümmetiniñ

191.20 ħatunlarınıñ nişābı dört bolduķı kibi (وَلَا أَنْ تَبْتَئِلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ) dağı bu toķız ħatun birlen başķa

191.21 ħatunlarını almaşduruvıñ ħelāl bolmas ya' nī bu toķız ħatunıñdan birisini ayurup ikinçi bir ħatunını ciftlenüviñ

191.22 ħelāl bolmas resül allah vefāt bolğanda özinden qalğan toķız ħatun ħazret-i 'ā'işe ħazret-i ħafsa ħazret-i

191.23 ümm-i ħubeyde ħazret-i sevdā ħazret-i ümm-i seleme ħazret-i şaffiye ħazret-i meymüne caķş kızı ħazret-i zeyneb ħazret-i

191.24 cuveyriyye (وَلَوْ أَعْجَبَكُمُ مِّنْهُنَّ) gerçi ol almaşdurulğan hatunlarınñ körkemligi sini ‘aceblendürse de

191.25 (الْأَمَّا مَلَكَتْ يَمِينُكَ) meger bu tokız hatundan şoñ oñ qolıñ mülklengen nerse (kinizekler) helâl bolur

191.26 ba‘zılar bu āyetni mensūh digenler çünki resūl allahğa ölgençe tilegeni qadar hatun aluv helâl digenler

191.27 (وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيبًا) dağı allah (te‘ālā) her ir nerseni şaqlağucı boldı bes allahnıñ ta‘yīn

191.28 kılğan çiginden ötmeñiz hatunlarınñ irlerden maħcūb boluvı haqında allahü te‘ālā zikr kılınacaq āyetni indürdi

191.29 (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَخَلَّوْا بِبُيُوتِ النَّبِيِّ) ey imān kitürgen ādemler (الْأَلَا) peygamberniñ ivlerine kirmeñiz (الْأَلَا)

II / 192

192.1 (أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامِهِ) meger peygamberniñ ivlerine kiriñiz sizge ta‘ām üzerine izn birilmiş bolğan vaqtda

192.2 (وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَأَدْخُلُوا) ta‘āmniñ bitken vaqtıni kitmegeniñiz hālde (غَيْرِنَاظِرِينَ أَنَاهُ) ve likin ta‘ām

192.3 aşarğa ündelmiş bolsañız peygamberniñ ivlerine kiriñiz (فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا) bes her kayçan peygamber ivinde

192.4 ta‘ām aşasañız saçılıñız (taraluñız) (وَلَا مَسْتَأْذِنِينَ لِحَدِيثِهِ) dağı ba‘ziñız ba‘ziñızınñ sözini yā ki ehl-i

192.5 beytniñ sözini işitür içün mūnis bolmağaniñız hālde kiriñiz (أَنْ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ) düristlikde

192.6 sizniñ ta‘ām aşagan şoñında taralmay turuvıñız peygamberni rencitür (فَيَسْتَعِزُّ مِنْكُمْ) bes peygamber sizden

192.7 (çıgaruvdan) oyalur (وَاللَّهُ لَا يَسْتَعِزُّ مِنْ الْعَفْوِ) ve allah (te‘ālā) haqdan oyalmas ya‘nī sizni çıgaruv tiyüşli

192.8 iş tiyüşli işden oyalmaska kirek resül ekrem hazret-i zeynebni nikâhlangaç ziyâfet yaşadı hazret-i eneske

192.9 halknı ünderge koşdı hazret-i enes üdedi hiçbir âdemni qaldurmadı halk gürüh gürüh bolup kildiler

192.10 ta‘âm aşap bitürgeç halk hemmesi taraldı meger üç âdem söyleşüp qaldılar hazret-i zeyneb oturğan

192.11 idi bular bik uzak turdılar resül allah çıkmaslar miken diyü ornundan turdı hücrelerinde yürüdi

192.12 ve hatunlarına selâm birdi eylenüp kildi bu üç kişi hemîşe söyleşüp turalar resül allah gâyet edebli

192.13 bolduğından bularga çığıñ diyüvge bātırılıq qılmadı alay da bulardan yüzini döndürdi bular da sizüp çıgup

192.14 kitdiler (وَإِذَا سَأَلْتَهُمْ مَتَاعًا) ve her qayçan peygamberniñ hatunlarından kirekli nerseni sorasañız (فَاسْأَلُوهُمْ)

192.15 (ذَلِكُمْ أَطَهَّرَ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِمْ) yirde arqılı sorasañız (مِنْ وَأَرَاءَ حِجَابٍ) bu sizniñ hâcet nerseniñizni

192.16 yirde arqılı soravıñız öziñizniñ köñilleriñiz için dağı peygamberniñ hatunlarınıñ köñilleri için de

192.17 pākrekdür bu âyetniñ nuzulinde ihtilâf ba‘zılar eytkenler hazret-i ‘alî resül allahğa eytdi ey allahniñ

192.18 resüli siniñ huzürniña izgü âdem de ve yavız âdem de kire hatunlaruña yaşrunuv birlen emr kılsañ idi

192.19 diyü şundan soñ bu âyet indi digenler ba‘zılar bu revişçe zıkr qılğanlar bu vaqtda resül allah

192.20 şahâbelerden birer âdem birlen aşaydur idi aşaganda bu âdemniñ qolı hazret-i ‘â’işeniñ qolına tiydi

192.21 resül allahniñ köñline bu iş mekrüh tıyuldı şundan soñ bu âyet indi digenler ba‘zılar bu revişçe

192.22 zıkr qılğanlar bir vaqtda hazret-i ‘ömer ötüp bara iken resül allahniñ hatunları başqa hatunlar birlen

192.23 birge mescidde ikenler hazret-i ‘ömer eytdi sizniñ iriñiz (muhammed ‘ahm) başqa irlerden artuq bolğan

192.24 kibi siz de başqa hatunlardan artuqsız sizge yaşrunuv tiyüş diyü şundan soñ bu âyet indi

192.25 digenler bu hicāb āyeti resūl allahnıñ hatunlarınıñ irlerden kaçuvı haqında ba'zı müfessirler bu āyetniñ

192.26 mevridi ezvācū'l- nebīge hāş bolsa da likin hükmi her bir hatunni şāmil digenler likin nūr sūresinden

192.27 şehvetden emīn bolğanda yüzge uçqa qaravnıñ düristligi bilindi ammā tabīb şāhid qađınıñ şehvetden

192.28 emīn bolmağanda hem qaravı dürist bu vaqt ihtimāl hicāb āyeti ezvācū'l- nebīge hāş boluvı

192.29 (el-tefsīrātü'l- hamdiye) (وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا رَسُولَ اللَّهِ) ve sizniñ için allahnıñ resūlini rencitüv

II / 193

193.1 dürist bolmadı (وَلَا أَنْ تَنْكَحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبْنَاءَ) dağı allahnıñ resūli (muḥammed 'ahm) ölgenden

193.2 şoñ mengü anıñ hatunlarını nikāhlanuvıñız dürist bolmadı (أَنْ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا) düristlikde

193.3 sizniñ peygamberni rencitüviñiz hem peygamber ölgenden şoñ hatunlarını nikāhlanuvıñız allah huzūrında uluğ

193.4 günāh boldı (أَنْ تَتَّبِعُوا شَيْئًا) eger siz bir nerseden zāhir kılsañız ya' nī ölgenden şoñ resūl

193.5 allahnıñ hatunlarını aluvnı açuğ tilleriñizde yürütseñiz çünkü şaḥābelerniñ ba'zısı eger resūl

193.6 allah ölse ḥazret-i 'ā'ışeni nikāhlanur idim diyü şariḥ itüp eytken (أَوْ تَخْفَوْهُ) yā ki bir nerseni

193.7 kökreleriñizde yaşirseñiz niteki ba'zı şaḥābeler köñillerinden resūl allah ölgeç hatunlarını

193.8 aluvnı oylap yürügenler (فَأَنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا) düristlikde allah her bir nerseni bilgüçi

193.9 boldı bes sizniñ aşikāre kılgan nerseniñizni de yaşrun kılgan nerseniñizni de bilür hicāb āyeti ingenniñ

193.10 şoñında resūl allah hatunlarına irlerden yaşrunuv birlen emr kıldı resūl allahnıñ hatunlarınıñ ata

193.11 ve balaları ve yakın arkadaşları ey allahın resûli bizde şulay perde tışından ğına söyleşemiz mü didiler

193.12 şundan şon allahü te‘ālā zıkr kılınacak āyetni indürdi (لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ) ğatunlar üzerine yaşrunuvnı

193.13 koyuvda ğünāh yoğdur (فِي آبَائِهِنَّ) atalarında (وَلَا أَبْنَائِهِنَّ) dağı oğullarında (وَلَا أَخْوَانِهِنَّ) dağı ir

193.14 arkadaşlarında (وَلَا أَبْنَاءَ أَخْوَانِهِنَّ) dağı arkadaşlarının oğullarında (وَلَا أَبْنَاءَ أَخْوَاتِهِنَّ) dağı kız arkadaşlarının

193.15 oğullarında (وَلَا نِسَائِهِنَّ) dağı mü‘minlerin ğatunlarında (وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ) dağı on kolları

193.16 mülklenen nerselerde (kullar ve kinizeklerde) ya‘nī peygamber ğatunlarına bu zıkr kılınğan ādemlerden

193.17 yaşrunmalarında ğünāh yoğdur (وَأَتَّقِينَ اللَّهَ) dağı ey peygamber ğatunları allahın emr kılınğan neresinde

193.18 allahdan ğorğınız (إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَٰئِمًا) düristlikde allahü te‘ālā her bir nerse üzerine ğāzir

193.19 boldı allahğa yaşrun hiç nerse yoğdur resûl allahğa şalavāt itüvniñ mü‘minler üzerine vācib boluvı

193.20 ğağında allahü te‘ālā zıkr kılınacak āyetni indürdi (إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ) düristlikde allah hem anın ferışteleri

193.21 (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey imān kitürgen ādemler (يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ) peygamber üzerine şalavāt eyteler

193.22 (وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا) dağı selām eytmek birlen selām eytiñiz (صَلُّوا عَلَيْهِ) peygamber üzerine şalavāt eytiñiz

193.23 ya‘nī (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ) diyü eytiñiz şalavāt ‘ibāreti türlüçe ğāşıl emri vucüb

193.24 için bes resûl allahğa şalavāt vācib bola ‘ömrde bir mertebe vācib mi yā ki resûl allahın ismi zıkr

193.25 kılınğan her meclisde vācib mi ol ğadirlisi iğtilāflı (إِنَّ النَّبِينَ يُؤَدُّونَ اللَّهُ ذُرُورًا) düristlikde

193.26 şundayın âdemler allahı hem resûlini rencitürler ya'nî küfr ve günâhlar sebebli
(لَعْنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ)

193.27 ol kişilere dünyâda ve âhîretde allahnıñ la'neti (rağmetinden sürülöv) boldı
(وَأَعَدُّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا) dağı

193.28 allah ol kişilere ħorlağıuçı 'azâb ħâzîrledi (وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ) dağı
şundayın

193.29 âdemler mü'min irlerni ve mü'mine ħatunlarını rencitürler (بِغَيْرِ مَا كُتِبُوا) kesb kılgan
cinâyetlerinden

II / 194

194.1 ('ayblerinden) başqa (فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَأَنَّمَا مُبِينًا) bes taħkîķ ol kişiler yalğannı ve zâhir
günâhnı

194.2 yüklediler bu âyet ħazret-i 'alîni rencitken münâfıķlar ħaķında indi digenler
(يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ) ey andayın

194.3 peygamber (قُلْ لَأَزِدَّاجْلَكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ) ħatunlarıña dağı kızlarıña hem
mü'minlerniñ ħatunlarına

194.4 eyt (يُنْفِقِينَ عَلَيْهِنَّ مَن جَلَّ بِبَيْهَتٍ) ħâcet-i tabî' atiyelerini ürterge barğan yapına turğan
nerseleri

194.5 birlen yüzlerini ve tenlerini örtünler (ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَن يُعْرَفْنَ) bes bu revişçe örtüleri
kinizeklerden ve mağniyye

194.6 (oyunçı ħatunlar)dan ayrılmış boluvlarına yaķınraqdur (فَلَا يُؤْذِينَ) bes yavız âdemlerniñ
meyli birlen rencitilmiş

194.7 bolmaslar (ذَكَرَ اللَّهُ غُفُورًا رَحِيمًا) dağı allah ötkendegi günâhlarını yarlıķağıuçı hem
bendelerine fâ'idelerini

194.8 ri'âye kıluv birlen merħamet kıluvçı boldı (لَسَنَ لِمَ يَنْتَهَ الْمُنَافِقُونَ) eger de münâfıķlar
nifâķlarından tıyılmasalar

194.9 (وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ) dağı köñillerinde imân za'ifliginiñ avruvı bolğan âdemler dinde
şiklerinden

194.10 tıyılmasalar (وَالْمُرْجَفُونَ فِي الْمَدِينَةِ) dağı medīnede müselmān ‘askerinden yavız ve yalđan ĥaberni yürütüvçiler

194.11 bu işlerinden tıyılmasalar (لِنُغْرِبَنَّكَ يَوْمَ) siñe alar birlen şoğış kılurđa emr kılurmız yā ki sini alarđa

194.12 irkli kılurmız (نَمْلًا يَجَارُونَكَ فِيهَا الْأَقْلِيَالُ) muniñ şoñında alar medīnede siñe körşi bolmaslar meger

194.13 az ğına zamān körşi bolurlar (مَلْعُونِينَ) allahniñ rağmetinden sürülmüş bolđanları ĥalde gine körşi bolurlar

194.14 (أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا وَقْتَلُوا أَوْ تَتَّقُوا) bu üç türlü sınıf ādemleri қayı ğına orunda bolsalar da tutulmuş bolurlar

194.15 dağı қаtı öltürmek birlen öltürülmüş bolurlar (سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ) allah (te‘ālā) peygamberlerge

194.16 münāfıklık kılđan ādemleriñ öltürülmüş boluvına bulardan ilk ötken münāfıklar da hem ‘ādet kıldı (وَلَنْ تَجْعَلَ)

194.17 (لَسُنَّةَ اللَّهِ تَبَرُّيًّا) dağı ey muĥammed (‘ahm) allahniñ ‘ādetine almaşuvnı tapmassun (بَسُّلِكَ النَّاسِ عَنِ السَّاعَةِ)

194.18 ey muĥammed (‘ahm) ādemler sinden ĥorlap yā ki imtiĥān itüp kıyāmetniñ vağtinden şorarlar (قُلْ إِنَّمَا عَامُرْتُ اللَّهَ)

194.19 eyt sin şoravçılarđa kıyāmetniñ қайқан boluvını bilüv ançaқ allah ĥuzūrındadır başқа hiç kim bilmes (وَمَا)

194.20 (يُذَرِّبُكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا) ve ni nerse bildürür siñi kıyāmetniñ қayı zamān boluvını ya‘ nī sin anı

194.21 bilmeysün taĥkik kıyāmet yaқın nerse bolur yā ki kıyāmetniñ boluvı tizdendür ‘arab iştilāhında her bir kileçek

194.22 nersede yaқın diyü eytile kıyāmetniñ de yaқınlıđı şol ma‘ nī birlen kıyāmet yaқın bolur özi bolmayınça dünyā niçe

194.23 miñ yıllar turur münāfık yoқ (إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ) düristlikde allah (te‘ālā) kāfirlerni rağmetinden

194.24 yırak kıldı (وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا) dağı kâfirler için kızdırılmış otnı hâzırledi (خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا)

194.25 ol kızdırılmış otda mengü kalğanları hâlde (لَا يَجِدُونَ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا) kâfirler otdan özlerini

194.26 şaklay turgan dostnı hem ‘azābnı yiberüvde yardım birüvçini tapmaslar (يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ)

194.27 kıyāmet küninde kâfirleriñ yüzleri otda bir taraftan ikinci tarafta eylendürülmüş bolur (بِقَوْلُونَ يَا لَيْتَنَا)

194.28 (أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ) kâfirler eytürler kâşki biz alahğa hem resūline itā‘ at kılgan bolsaq idi

II / 195

195.1 bu ‘azāb birlen mübtelā bolmağan bolur idük diyü (وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبْرَاءَنَا) dağı kâfirniñ

195.2 iyergenleri ve töben mertebelileri ey rabbimiz biz başlarımızğa ve uluğlarımızğa iyerdük (فَاضْلُونَا)

195.3 (السَّبِيلَا) bes bizniñ başlarımız ve uluğlarımız bizni toğrı yoldan azdurdılar (رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنْ)

195.4 (العَذَابِ) ey rabbimiz başlarımızğa ve uluğlarımızğa ‘azābdan iki ülüş bir çünki alar özleri de

195.5 azdılar bizni de azdurdılar (وَالْعَنَاءَ لَعْنًا كَبِيرًا) dağı başlarımıznı ve uluğlarımıznı rahmetiñden uluğ yırak

195.6 kıluv birlen yırak kıldı diyü (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey imān kitürgen ādemler (لَا تَكْفُرُوا كَمَا كَفَرْنَا أَدْرَأْمُوسَى)

195.7 mūsā ‘ahmnı rencitken ādemler kibi bolmañız (niteki qārūn bir hatunnı quturtup mūsā ‘ahm minim birlen

195.8 zinā kıldı diyü eytdürdi (فَبَرَاءَةُ اللَّهِ ثَمَّ قَالُوا) bes mūsā ‘ahmnı rencitken ādemleriñ eytken neresesinden

195.9 (töhmeterinden) müsâ ‘ahmnı allah pâkladı ya‘nî müsâ ‘ahmnıñ ma‘şüm idükni bildürdi (وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ)

195.10 (وَجِيهًا) dağı müsâ ‘ahm allah huzürında yaqınlıq ve mertebe iyesi boldı (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ)

195.11 imān kitürgen ādemler allahñın yaratmağan işine kirişüvde allahdan qorquñız (وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا) dağı

195.12 toğrı sözni eytiñiz (يُصَلِّحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ) allah sizniñ ‘amelleriñizni qabül itüv birlen tüzük kıılır

195.13 (وَمَنْ يَطْعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ) dağı sizniñ günāhlariñizni yarlıqar (وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ) ve kimdür qoşqan ve tıyğan

195.14 işlerinde allahğa hem resüline itā‘at kıılır (فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا) bes taħkik ol kişi uluğ sa‘ādetke

195.15 irişdi ya‘nî ol kişi dünyāda maktalmış bolur āhıretde izgü bolur (أَنَا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ) düristlikde

195.16 biz tekliflerni yā ki ‘aqlını ‘arz kılduğ (körsetdük) (عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ) kökler hem de

195.17 yirler dağı tağlar üzerine (فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا) bes bu emānetni yüklevden kökler, yirler, tağlar

195.18 baş tartdılar (وَأَشْفَقْنَا مِنْهَا) dağı bu emānetden qorqdılar (وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ) dağı bu emānetni ādem

195.19 yükledi (أَنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا) düristlikde ādem bu emānetniñ haqqını ri‘āye kılmavı sebebli zulm kıluvçı

195.20 hem emānetniñ ‘ākıbetini bilmevi sebebli nādān boldı ba‘zılar emānetden tā‘at murād diğenler beydāvī

195.21 iyesi eyte bu āyetniñ ma‘nāsı böyledi eger bu emānetler şā’nları uluğ bolduğdan kök ve yir hem de

195.22 tağ kibi uluğ cismlerge ‘arz kıılınsa idi ve ol emānet ‘arz kıılınğan uluğ cismler idrāk (bilüv)

195.23 iyesi bolsalar idi elbette bu emānetni yüklevden baş tarturlar ve qorqarlar idi ammā ādem kiçük bir maħlūq

195.24 bola turup bu emānetni yükledi bes şiksiz bu emānetniñ haqqını ri‘āye kılğan ādem dünyā ve āhiretniñ

195.25 sa‘ādetine irişecek ma‘nāsında diyü ba‘zıları bu tarīk beyān itkenler allah te‘a köklerni ve yirlerni

195.26 ve tağlarını yaratқан soñında bularğa fehm birdi ve eytdi min köp nerselerni farz kıldım şol farz

195.27 larnı ötevde miñe boy şunğan ādemlerge ucmağ yaratdım ve boy şunmağan ādemlerge tamuğ yaratdım

195.28 diyü kökler ve yirler ve tağlar eytdiler biz maḥlūklarınıñ qolında müsahḥirlerimiz bu farzlarını yükley almaymız

195.29 hem biz şevāb da istemeymiz ‘azābda istemeymiz didiler soñra allah te‘a bu emānetni ādem (‘ahmge) ‘arz kıldı

II / 196

196.1 ādem ‘ahm bu emānetni yükledi ağır işni yüklevi sebebli özine zulm itüvçi boldı bu işniñ ‘āqibetiniñ

196.2 ağırlığını bilmevi sebebli nādān boldı emānetden teklif yā ki ‘aql murād boluvı qarīb emānetni köklerge

196.3 ve yirlerge ve tağlarğa ‘arzdān bularnıñ isti‘dādlarına izāfe birlen emānetni i‘tibār murād bularnıñ

196.4 bu emānetni yüklevden baş tartuvlarından bu emānetlerni gine yüklevge lāyıq ve müsta‘id bolmavları murād ādemniñ

196.5 yüklevinden bu emānetlerni yüklevge ādem de liyāqat hem isti‘dā boluvçılıq murād ādemniñ zālīm ve nādān boluvı

196.6 açuv kuvvesi birlen şehvet kuvvesi ğālib boluvı için (beyḍāvī)
(لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ)

196.7 bu emānetni ādemniñ yüklevi allahniñ münāfiq irler birlen münāfiqe ḥatunlarını ‘azāb kıluvı için

196.8 (وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ) dağı müşrik irler birlen müşrike ḥatunlarını ‘azāb kıluvı
(وَيُنذِرَ اللَّهُ)

196.9 (عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ) dağı allahniñ mü‘min irler birlen mü‘mine ḥatunlar üzerine tevbelerini

196.10 abul ituv birlen aytuvi iun (وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا) daı allah (te'a) g"nahlarnı yarlıauı hem ramet

196.11 ıluvı boldı azab s"resini tercemesi tamam boldı

196.12 * otuz dördüncü sūre sebe sūresi mekkede ingen illi dört āyet *

196.13 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

196.14 (أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي) şundayın allahğa her maḳtav bolsun (أَلَمْ يَخْلُقِ السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ) ol allah içündür

196.15 köklerde hem de yirlerde bolğan nerseler bes dünyāda kemāl ḳudreti içün ni' metiniñ tamāmı üzerine

196.16 allahğa ḥamd bolsun (وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي) daḳı āḫiretde her maḳtav allahğa bolsun çünki āḫiretde

196.17 bolğan nerselerde allahniñ ni' meti (وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَبِيرُ) ve ol allah dünyā ve āḫiretniñ işini muḥkem ḳıluvçıdur

196.18 hem her bir nerseniñ tışını ve içini bilüvçıdur (يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ) ol allah (te'a) yirge kirgen

196.19 nerseni bilür yağmur kibi yirniñ bir ornından kirür ikinçi ornından çişme bolup aḡup çığar daḳı ḫazīne

196.20 ve kömilgen nerseler ve ölükler kibi allahü te'ālā bularniñ her ḳayusını bilür (وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا) daḳı yirden çıkğan

196.21 nerseni bilür ḫayvānlar; ölenler hem cevāhir-i arziye, ve çişme şuları kibi (وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ) daḳı yuḳarıdan

196.22 ingen nerseni bilür feriştelar, kitāblar, taḳdīrlar, rızqlar, yaş tavışları kibi (وَمَا يَعْزُجُ فِيهَا) daḳı

196.23 yuḳarığa aşkan nerselerni bilür feriştelar, bendelerniñ 'amelleri, buḫārlar, tütünler kibi (وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ)

196.24 ve ol allah bendelerge raḫmet ḳıluvçıdur hem ni' metine şükr ḳıluvda kimçilik ḳılğan ādemlerni yarlıḳaḡuçıdur (وَقَالَ)

196.25 (لَأَنبَأَنَّ السَّاعَةَ) daḳı kāfir bolğan ādemler eytdi (لَأَنبَأَنَّ السَّاعَةَ) bizge ḳıyāmet kilmes diyü ya' nī ḳıyāmetniñ

196.26 kilüvini inkār itdi (قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَأَنبَأَنَّكُمْ) eyt sin ey muḫammed ('ahm) ḳıyāmetni inkār itüvçilerge belī rabbim

196.27 birlen yemīn itüp eytemün sizge ḳıyāmet kilür (عَالِمِ الْغَيْبِ) rabbim ḡaybni bilüvçıdur (لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ)

196.28 rabbimden (‘ilminden) kıvıl kırmışka ağırlığı nersede ğā’ib bolmas (فِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) köklerde hem yirlerde

II / 197

197.1 (وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ) dağı kiçkine kıvıl kırmışka kiçkinerek bolđan nerse de yoğdur dağı uluğrağ

197.2 bolđan nersede yođdur (الْأَنفِ كِتَابٌ مُّبِينٌ) međer zāhir bolđan kitābda (levhü’l-maḥfūzda) yazılmıřdır (لِيَجْزِيَ)

197.3 (الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) kıyāmet sizge kilür allahnıñ imān kitürüp de izgü ‘ameller kılđan bendelerge

197.4 cezā birüvi içün (أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ) bu imān kitürüp de izgü ‘amel kılđan ādemlerge allahnıñ

197.5 yarlığavı hem uluğ rızđ (ucmağ) bolur (وَالَّذِينَ سَعَوْا) dağı şundayın ādemler turuşdılar (فِ آيَاتِنَا)

197.6 bizniñ āyetlerimizni bāḥıl kıluvda (مُعَاجِزِينَ) bizni ‘āciz kıluvları zann kılđanları ĥalde (أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ)

197.7 (مِنْ رِجْزِ الْعَذَابِ) bu kıyāmet şıfatdağı ādemlerge ‘azābnıñ yavızından bolđan rencitküçi ‘azāb bolur (وَبِرَى)

197.8 (الَّذِي أَنْزَلَ الْبَيِّنَاتِ مِنَ رَبِّكَ) rabbiñden siñe indürülgen (الَّذِينَ أوتُوا الْعِلْمَ) ‘ilm birilgen ādemler bilür

197.9 nerseni (kürānı) (هُوَ الْعَقْلُ) rabbiñden siñe indürülgen nerse ḥađdur diyü bilür (وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ)

197.10 (الْحَمِيدِ) dağı mağtalmış bolđan ve her bir işinde üstün bolđan allahnıñ yolına köndürür ol kürān (وَقَالَ الَّذِينَ)

197.11 (كُفِّرُوا) dağı kāfir bolđan ādemler ba‘zısı ba‘zısına eytdi (هَلْ نُنَادِيكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ) eyā sizni şundayın

197.12 irge (muḥammed ‘ahm) ge ulaşıdurayıq mu (بَيْنَكُمْ) ol ir sizge iñ ‘aceb nerse birlen haber birür (أَدَامَرْتُمْ)

197.13 (كُلُّ مَمْرُقٍ) her qayçañ sızniñ tenleriñiz bütün taraluv birlen taralmış bolsalar ve çürüp tofrağ bolup

197.14 bitseler (أَنْتُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ) düristlikde siz yañadan yaratıluvda siz diyü ya‘nī tenleriñiz çürüp

197.15 taralup bitkeç yañadan tirilesiz diyü haber birür (أَفْتَرَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ كُفْبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ) bu sözi birlen

197.16 ol ir muḥammed ‘ahm allahğa yalgannı iftirā’ kıla mı yā ki ol irde dīvānalıq bar mı (بَلِ النَّبِيِّنَ لَا بُؤْمُنُونَ)

197.17 (بِالْآخِرَةِ) belki āḥiretke imān kitürmegen ādemler (فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ) ‘azābdadur dağı hağdan

197.18 yırağ bolğan azğunlıqdadur (أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ) eyā bu kıyāmetni inkār itüvçiler

197.19 allarında dağı de artlarında bolğan nersege qaramadılar mu (مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ) kökden dağı yirden

197.20 (أَنْ نَّشَأُنْغَسِفَ بِهِمُ الْأَرْضِ) eger tilesek biz alarnı yirden yutdururuz (أَوْ نُنْسِقَطَ عَلَيْهِمْ كَسَفَامِنَ السَّمَاءِ)

197.21 yā ki alar üzerine kökden bir kiseğni tüşürürüz (أَنَّ فِي ذَلِكَ) düristlikde kök birlen yirge qaravda

197.22 hem bularda tefekkür kıluvda bolğuçıdur (لَايَةٌ لِّكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ) delālet ve ‘alāmet bolğuçıdur her bir allahğa

197.23 qaytuvçı kul için (وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا) ve taḥkīk özimizden biz dāvud ‘ahmğa başqa peygamberlerden

197.24 artuqlıq birdük (يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ) dağı eytdük biz ey tağ dāvud birlen birge tesbīḥ eyt hem dāvud

197.25 günāhsı üzerine yığlasa sin de birge yığla diyü (وَالطَّيْرَ) dağı kuşlarğa dāvud ‘ahm birlen birge tesbīḥ

197.26 eyt diyü eytdük (وَأَلْنَا لَهُ الْعَدِيدَ) dağı biz dāvud için timirni yumşaq kılduğ
(أَنْ أَعْمَلَ سَابِغَاتٍ)

197.27 timirden kiñ kölmekler yaşa diyü emr kılduğ (وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ) dağı ol kölmekleri tigiz
itüp

197.28 toqı (وَأَعْلَمُوا صَالِحًا) dağı ey dāvud hem ehli izgü iş qılıñız (أَنْ يَمَاتَعْمَلُونَ بِصَبْرٍ) düristlikde

II / 198

198.1 min sizniñ qılğan ‘ameliñizni körgüçimün (وَأَسْلَمْنَا الرِّيحَ) dağı süleymān ‘ahmge
cilni müsahhır

198.2 kılduğ (عُفُّوا شَهْرًا وَرَوَّاحَهَا شَهْرًا) cilniñ kündizniñ evvelinde yürüvi bir aylıq yoldur dağı
kündizniñ

198.3 āhırında yürüvi bir aylıq yoldur tañdan tüş avışkan vaqtқа қadar ğudve tüş avışkandan
kuyaş

198.4 batqanğa қadar ‘aşy diyeler (وَأَسْلَمْنَا لَهُ عَيْنَ الطَّيْرِ) dağı süleymān ‘ahm için bakır
çişmesini eritdük

198.5 (ağızduğ) şu aqğan kibi üç kün aqğan digenler (وَمَنْ أَلْبَنَ مِنْ يَمْعَلٍ بَيْنَ يَدَيْهِ) dağı
cinlerden

198.6 süleymān ‘ahmniñ aldında ‘amel kıla turğan cinleri maşar itdük (بِأَذْنِ رَبِّهِ) süleymāniñ
rabbisiniñ

198.7 izni birlen (وَمَنْ يَرْغَبْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا) ve cinlerden қayusı bizniñ emrimizden ħilāfına
avışsa

198.8 ya‘nī süleymān (‘aleyhi’s-selām)ge itā‘at kılmasa (نُذِقَهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ) ol cinge
қızdurulmış

198.9 oğ ‘azābından (āhıret ‘azābından) tatuturmız (يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ) cinler süleymān
(‘aleyhi’s-selām)

198.10 için tilegen neresini kılırlar (مِنْ مَّارِبٍ وَتَمَائِيلَ وَجَفَانَ كَالْجَوَابِ) büyük serāylardan ve
şerik

198.11 orunlardan dağı feriştelere ve peygamberleriniñ şüretlerinden dağı uluğ köller kibi tabaqlardan (وَقَدُّوْهُ رَأْسِيَّاتٍ)

198.12 dağı silkinmey turğan qazanlardan (اعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا) dağı eytdük biz ey dāvudnıñ ehli bu ni' metlerniñ

198.13 şükrānesi için allahğa 'amel qılıñız diyü (وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشُّكُورُ) dağı minim qullarımdan kāmil şükr

198.14 qılıvçılar azdur (فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ) bes süleymān ('ahm) üzerine ölüm birlen hükm qılığamız zamānda

198.15 (مَادَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ) süleymānıñ ölüvi üzerine cinlerni üleşdürmedi ya'ni cinlerge bildürmedi (الْأَذْيَابُ)

198.16 (الْأَرْضِ) meger yirniñ hayvāni (ağaç aşay turğan qurt 'arabça ārzā diyler) gine bildürdi (تَأْكُلُ مِنْسَاتَهُ)

198.17 ol qurt süleymān ('ahm)niñ qavlay turğan qayağıni aşar boldı (فَلَمَّا هُرِّتْ بَيْنَتِ الْجَنِّ) süleymān

198.18 ('ahm) yığılup tüşkenniñ soñında cinler açuq bildiler ya'ni ölgenligini (أَنْ لُّرُكَّانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبُ)

198.19 düristikde cinler eger gaybni bilseler idi (مَالِبُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ) horlıq iyesi bolğan 'azābda

198.20 turmaslar idi ya'ni cinler gaybni bilseler idi süleymān ('ahm)niñ ölgeni de bilürler idi eger

198.21 süleymān ('ahm)niñ ölgeni bilseler maşhara bolup 'azābda turmaslar idi allahü te'ālā süleymān ('ahm)ge

198.22 ölüm birlen hükm qılığaç süleymān ('ahm) qayağına qayanğan hālde ve namāz oquğan hālde öldi cinler ölgeni

198.23 bilmeyinçe hemişe hidmetlerinde devām itdiler soñra ağaç qurtı süleymān ('ahm)niñ qayağıni aşadı süleymān

198.24 ('ahm) yığılup tüşdi cinler ölgen iken diyü bildiler bir yıl miqdarı qayağına qayanğan hālde turdı

198.25 digenler uzun qışsasını istegen ādem tefsirlerge mürāca'at itsün (لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَانِهِمْ آيَةٌ)

198.26 yeşib oğlu sebānîñ balalarınıñ turğan orunlarında allahnîñ barlığına hem ‘acib işlerge kâdir boluvına

198.27 ‘alâmet boldı (مِنَّا عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ) şehrleriniñ oñ ve şol taraflarından iki baqça boldı
كُلُوا

198.28 (مَنْ رَزَقَ رَبُّكُمْ وَأَشْكُرُوا اللَّهَ) ol sebā balalarına eytildi rabbiñizniñ birgen rızqından aşıñız dağı

198.29 rabbiñizge şükr ite kılıñız diyü (بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ) sizniñ rızqlanğan şehriñiz hoş şehrdür ve sizniñ

II / 199

199.1 rızqlandırğan rabbiñiz günâhlarnı yarlıkağıçı rabdür (فَاعْرَضُوا) bes sebā balaları şükrden yüz

199.2 döndürdiler (فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرْمِ) bes sebā balaları üzerine qaçı yağmurnı (yā ki çuqurnıñ

199.3 şuvını) yiberdük (وَبَدَّلْنَا هِمَّ بَجَنَّتِيهِمْ) dağı sebā balalarınıñ baqçalarını almaşdurduq biz
جَنَّتِينَ

199.4 (ذَوَاتِ الْأَكْلِ خَمَطٌ وَأَنْثَلٌ) içi cimiş iyesi bolğan dağı ilğun ağaçınıñ iyesi bolğan iki baqça

199.5 birlen (وَشَوْشَاءٌ مِنْ سَدْرٍ قَلِيلٍ) dağı az sedir ağaçından bir az nerse iyesi bolğan baqça birlen sedir

199.6 ağaçınıñ cimişine benq(a) diyüle anıñ cimişi aşar içün lezzetli digenler şuñar köre allah te‘a azlıq

199.7 birlen şıfatlağan (ذَلِكَ) bu tarıq fā’ideli baqçalarını fā’idesiz baqçalar birlen almaşduruv
cezā’sı (جَزِينًا)

199.8 (هُمْ بِمَا كَفَرُوا) sebā balalarını küfrān ni‘met kıluvları sebebli bu cezā’ birlen cezā’laduq
وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا

199.9 (الْكَفُورِ) ve biz cezālamamız meger küfrān ni‘met kıluvını cezālarımız
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي بَارَكْنَا

199.10 dağı sebā balalarınıñ arası birlen (yemende bolğanlar) kiñlik birlen mübāreklikni birgen qarye

199.11 arasında kılduq biz (murād-ı şām) (قَرَى طَاهِرَةً) yemende şāmğa qadar birisi birisine tutaşup zāhir bolup

199.12 tura turğan qaryelerni (وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ) dağı ol qaryelerde seyri bilgüli miqdār üzerine

199.13 çikledük yemenden şāmğa yitkenge qadar misāfir irte birlen bir qaryede bolsa ikinçisine yitüp kiçler yolda

199.14 qonarğa toğrı kilmes (سَيَرُوا فِيهَا الْيَالَى وَأَيَّامًا) ol qaryelerde kiçler ve kündizlerde hāşıl tiledükiñiz

199.15 vaqtda seyr kılıñız diyü eytdük (آمِنِينَ) tınç bolğanıñız hālde (فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا) bes sebā

199.16 balaları eytdiler rabbimiz şāmğa qadar seferlerimizniñ arasını yıraç kıldı diyü yolda rahatlanup yürür idük

199.17 şatuvlarımızda fā'ide iter idük diyü allahniñ ni'etine küfrān kıldılar (وَوَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ) dağı özlerine

199.18 zulm itdiler (فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ) bes sebā balalarını tilde söylene turğan hikāyetler kılduq (وَمَرَقْنَاهُمْ)

199.19 ve evlād-ı sebānı bütün taratuv birlen taratduq (أَنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ) düristlikde zıkr kıılınğan

199.20 nerselerde uluğ 'ibretler bardur (لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ) her bir günāhlardan şabrılıq kılıp ni'etlerge şükrlik

199.21 kıluvçığa (وَأَلَّزَمْنَا صَدَقَ عَلَيْهِمْ أَهْلِيئُ طَنَّهُ) ve taħkik kāfirler hem sebā balaları üzerine iblis gümānı haqladı

199.22 bes bular ibliske iyerdiler (الْأَفْرِيْقَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) meger mü'minlerden bolğan cemā'at (فَأَتَّبَعُوهُ)

199.23 ibliske iyermedi (وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ) dağı iblis için gümānı haqlağan yā ki rast

199.24 tapқан ādemler üzerine irkilik bolmadı (الَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ) meger iblis için ol kişiler üzerine

199.25 vesvese kılıvda irklilik boldı bizniñ āhıretke imān kitürgen ādemni ayurup bilüvimiz için (مَنْ هَرَمْنَاهَا فِي شَيْءٍ)

199.26 āhıretde şikde bolğan kişiden ayurup bilüvimiz için hāşıl āhıretke imān kitürgen kişi āhıretde şikde

199.27 bolğan kişiden ayrulsun için (وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ) ve ey muḥammed (‘ahm) siniñ rabbiñ her bir nerse

199.28 üzerine şaḫçıdur (قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ) ey muḥammed ‘ahm müşriklerge eyt sin allahdan

199.29 başqa ma‘būdlar diyü zu‘m kılğan nerseleriñizni ündeñiz (لَا يَلْبَسُونَ مِنْهَا ثِيَابًا وَلَا يَخُفُّونَ مِنْهَا وَلَا يَسْتَمِعُونَ مِنْهَا صَوْتًا وَلَا يَذُقُونَ مِنْهَا طَعْمًا وَلَا يَسْتَمِعُونَ مِنْهَا صَوْتًا وَلَا يَذُقُونَ مِنْهَا طَعْمًا)

II / 200

200.1 ol ma‘būdlar diyü zu‘m kılğan nerseleriñiz köklerde hem de yirlerde kiçkine kızıl kumırşka avırlığı izgülikni

200.2 hem yavızlıqni da mülklenmesler (وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شَرِكٍ) daḫı ol ma‘būd gümān kılğan nerseleriñiz için

200.3 köklerde ve yirlerde yaratıvda hem ḥocalıqda allahğa ortaqlıq yoqdur (وَمَا لَهُ مِنْ شَرِكٍ) daḫı allah

200.4 için sizniñ ma‘būdlarıñızdan köklerni ve yirlerni tedbır itüvde yardım birüvçi de yoqdur (وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ)

200.5 (عِنْدَهُ) daḫı allah ḥuzırında şefā‘at fā‘ide birnes kāfırlerniñ ma‘būdlarıñız şefā‘at kıla digen sözlerini

200.6 redd bola (أَلَمْ يَأْذِنْ لَهُ) meger şol kişige şefā‘at fā‘ide birür allahü te‘ālā ol kişi için şefā‘at

200.7 kılurğa izn birdi (مَنْ إِذَا فَرَغَ عَنْ قُلُوبِهِمْ) her ḫayḫan izn birüv birlen şefā‘at kıluvçılarnıñ daḫı

200.8 şefā‘at kılınmışlarıñ köñillerinden ḫorḫuvni açılmış (yiberilmış) bolsa (قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ) ba‘zısı

200.9 ba' zısına eytürler şefâ'at hakkında rabbiñiz ne nerse eytdi diyü (قَالُوا الْحَقُّ) cevâbda eytürler allahü te'âlâ haqq

200.10 sözni eytdi ya' nî özi râzî bolğan âdemlerge şefâ'at birlen izn kıldı (وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ)

200.11 ve ol allah bülendlik ve uluğlık iyesidür ferişte içinde peygamber içinde kıyâmet küninde allahniñ izninden

200.12 başka söyleşüv mümkün bolmas (قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) ey muhammed 'ahm müşriklerge eyt sin

200.13 sizni köklerden yağmur birlen yirlerden öse turğan nerse birlen kim rızqlandurur (قُلْ اللَّهُ) ey muhammed

200.14 'ahm allah rızqlandurur diyü eyt çünki şundan başka cevâb yok (وَإِنَّا أَرْزُقُكُمْ لَعَلَىٰ هُنْدَىٰ) dağı biz

200.15 yâ ki siz toğrı yol üzerinde (أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ) yâ ki zâhir bolğan azğunlıkda ya' nî müvaḥḥidler birlen

200.16 müşriklerden bolğan iki fırkanıñ birisi haqlıqdan ve azğunlıqdan bolğan iki emrniñ birisindedür kimler

200.17 haqlıqda ve kimler azğunlıqda boluvçılıqğa delâlet kılgan nerseni zıkr soñında allahü te'âlâniñ kimlerniñ

200.18 haqlıqda ve kimlerniñ azğunlıqda boluvı birlen taşriḥ kılmavı kinâye birlen eytüvi eşerlerek bola çünki

200.19 bu söz inşâf şüretinde bertilgen söz (قُلْ لَا تَسْتَلُونَنَا عَمَّا أُجْرَمْنَا) ey muhammed 'ahm müşriklerge eyt sin

200.20 bizniñ kılgan günâhımızdan siz şoralmış bolmassız (وَلَا تَسْأَلُوا عَمَّا تَعْمَلُونَ) dağı sizniñ 'amel kılgan

200.21 nerseñizden biz şoralmış bolmamız (قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا) ey muhammed 'ahm müşriklerge eyt sin

200.22 kıyâmet küninde rabbimiz sizniñ birlen bizniñ aramızni cıyar (ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ) muniñ soñında

200.23 bizniñ aramızda haqlıq birlen hükm kıılır (وَهُوَ الْقَتَّاحُ الْعَلِيمُ) ve ol hükmlerde ayurup hükm eytüşdür

200.24 hem niçük hükm kıılırğa tiyüş idükni bilüşdür (قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ) ey muhammed ('ahm) müşriklerge

200.25 eyt sin allahğa ‘ibâdetde şerikler itüp tutaşdurgan ma‘ bûdlarınıznı miñe bildürniñiz qayı şıfat birlen

200.26 tutaşdurganlıqınıznı min bilürmün (كَلَّا) tıyılıñız ma‘bûd zu‘m qılğan nerseleriñizni ‘ibâdetde allahğa şerik qıluvdan

200.27 (بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ) belki ol allah her işinde üstün ve hikmet iyesi bolğan allahdur ammā sizniñ ma‘bûdlarınıznı

200.28 ‘âciz ve ‘ilmden maħrûm maħlûqlardur bes niçük ‘ibâdetde allahğa şerik bolsunlar
وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا حَافِيًا

200.29 (لِلنَّاسِ) ve ey muħammed (‘ahm) biz sini yibermedük meger bütün ħalkğa peygamber itüp yiberdük (بَشِيرًا وَنَذِيرًا) imān

II / 201

201.1 kitürgen âdemlerge ucmağ birlen süyünç birüvçi itüp, imān kitürmegen âdemleriñi tamuğ birlen qorqutuvçı

201.2 itüp yiberdük (وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ) ve likin âdemleriñi köpisi munı bilmesler ve nādānlıqlarından

201.3 siñe ħilāflıq qılurlar (هَذَا الْوَعْدُ) (وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ) dağı kâfirler ifrāt nādānlıqlarından eytürler bu süyünç

201.4 ucmağ va‘desi birlen ve qorqutulğan tamuğ va‘desi qayı zamān bola (أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) eger siz muħammed (‘ahm)

201.5 hem mü‘minler söziñizde rast bolsañız diyü (قُلْ لَكُمْ مِيعَادٌ يَوْمَ) ey muħammed (‘ahm) kıyāmetni inkār itüvçi

201.6 kâfirlerge eyt sizniñ için şol küñniñ va‘desi bardur (لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ) siz ol

201.7 va‘de qılınğan küñden bir az zamān kiçikmessizde dağı aşıqduruv birlen ol küñge ilkde bolmassız (وَقَالَ)

201.8 (لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ) dağı kâfir bolğan âdemler eytdi (لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ) bu qurānga imān kitürmeymiz (وَلَا)

201.9 (بِأَلَدِي بَيْنَ يَدَيْهِ) dağı bu kitābnıñ aldında bolğan kitāblarğa da ya'ni muḥammed ('ahm)nıñ şıfatını beyān itken

201.10 kitāblarğa da imān kitürmeymiz mekke kāfirleri resül allah ḥaḳında ehl-i kitābdan soradılar ehl-i kitāb özleriniñ

201.11 kitāblarında resül allahnıñ şıfatı zıkr kılinganlıqdan ḥaber birdiler mekke kāfirleri şol vaqıtde bu sözni eytdiler

201.12 (وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ موقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ) ey muḥammed ('ahm) eger sin küfr sebebli özlerine zulm kıluvçılarnıñ

201.13 rableri ḥuzūrında toqtağan zamānlarnı körseñ idi (يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلِ) ol zālimlerniñ ba'zısı

201.14 ba'zısına sözni ḳaytarurlar ol zālimlerni şol ḥāllerinde körseñ idi elbette 'aceb iş körür idiñ (وَيَقُولُ)

201.15 (الَّذِينَ اسْتَضَعُوا) başları tarafından za'iflendirilmiş (cebrlenmiş) kāfirler eytür ya'ni iyerüvçiler

201.16 (لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا) tekebbürlengen kāfirlerge ya'ni başlarına ve iyerilmişlerine eytürler (لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ)

201.17 eger sizniñ bizni azduruviñiz dağı imāndan tıyuvıñız bolmasa idi biz muḥammed 'ahmge iyerüv sebebli imān

201.18 kitürüvçilerden bolur idük diyü (قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا) tekebbürlik kıluvçı baş kāfirler eytürler (لِلَّذِينَ

201.19 (اسْتَضَعُوا) za'if kılinmış iyergen kāfirlerge (أَنْعَنْ صِدْقِنَا عَنْ الْهَدْيِ) eyā biz mi sizni toğrılıqdan

201.20 ve imāndan tıyduḳ (بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ) hidāyet sizge kilgenniñ şoñında elbette tıymaduḳ (بَلْ كُنْتُمْ

201.21 (مُجْرِمِينَ) belki siz öziñiz kāfir ḳavm boldıñız ya'ni baş kāfirler özlerine iyergen kāfirlerini imāndan

201.22 tıyuvlarını inkār iterler hem özleriniñ iḥtiyārları birlen imāndan tıyuluvlarını işbāt iterler

201.23 (لَلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا) dağı za'if kılınmış iyergen kâfirler eytür (وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا) dünyâda

201.24 tekebbürlengen baş kâfirlerge (بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ) bizniñ imândan yüz döndürüvimiz sizniñ imândan

201.25 tıyğanlıqñızdan tügil belki sizniñ irte ve kiçede (hâşıl dâ'imâ) bizge hile kılıvıñızdan ya' nî mekriñiz birlen

201.26 bizniñ fikrimizni bozdıñız (أَذْتَامُرُونَنَا) bizge buyuruviñız vaqtinde (أَنْ نَّكْفُرَ بِاللَّهِ) allahğa küfr iş kılıvımız

201.27 birlen (وَنُجِئِلْ لَهُ أَتَادًا) dağı allahğa 'ibâdetde şerikler kılıvımız birlen (وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لِلْمَارِءِ وَالْعَدَابِ)

201.28 'azābnı körgenleri zamānda her iki tā'ife ökünüvlerini yaşirürler azduruvçılar azduruvları üzerine

201.29 bolğan ökünüvni ve iyerüp azğanlar azuvları üzerine bolğan ökünüvni yaşirürler (وَجَعَلْنَا الْأَعْلَانَ)

II / 202

202.1 (فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا) dağı kâfir bolğan âdemlerniñ moyınlarında boğavlar kılduğ (هَلْ يُعْزَوْنَ الْأَمَّا كَانُوا)

202.2 (يَعْمَلُونَ) hiç birisi cezā'lanmaslar meger işlegen işleriniñ cezā'sı birlen cezā'lanurlar (وَمَا أَرْسَلْنَا فِي)

202.3 (قَرِيْبَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ) ve biz hiçbir qarye ehline qorqutuvçı peygamber yibermedük (الْأَفْأَالِ مَتَرَفُوهَا) meger yiberdük ise

202.4 ol qaryeniñ dünyā ni' metleri birlen şıylanup yaıuvçı başları eytdiler (أَنَا بِمَا أَرْسَلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ)

202.5 düristlikde siz anıñ birlen yiberilgen nerseni (dünni hem peygamberlikni) inkār kılıvıçılarımız (وَقَالُوا نَعْنُ)

- 202.6 (أَكْثَرُ أَمْوَالِ وَأَوْلَادِ) dağı eytdiler peygamberlerge biz sizden mällar ve balalar yüzinden köprekmiz ya‘nī
- 202.7 bizniñ mällarımız ve balalarımız köpdür biz eger siz da‘vā kılgan nerse (peygamberlik) mümkün bolsa
- 202.8 amı bizge da‘vā kılgırğa tiyüş (وَمَا نَعْنُ بِمُعْتَبِرِينَ) ve biz ‘azāb kılinmış tügillerbiz çünki
- 202.9 ‘azāb aklı nerse yoğ eger bola iken allah bizni mällar ve balalar birlen ĥürmetledi bizni
- 202.10 ‘azāb birlen ĥorlav iħtimālī yoğ (قُلْ) bu tarīķ itüvçi kâfirlerge eyt sin ey
- 202.11 muħammed (‘aleyi’s-selam) (أَنْ رَّبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ) düristlikde minim rabbim tilegen
- 202.12 ādemi içün rızqını töşey (kiñ kıla) (وَيَقْدِرُ) ve tilegen ādemi içün ĥar kıla (وَلَكِنَّ أَكْثَرَ)
- 202.13 (النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ) ve likin ādemlerniñ köpisi munı bilmeyler şuniñ içün mālınıñ köpligi birlen şerāfetke
- 202.14 istidlāl kıllar ĥālbükim mālınıñ köp birilüv istidrāc içün ĥaıı ‘azāb içün bolurğa mümkün
- 202.15 (وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ) dağı sizniñ balalarıñız tügildür dağı da mällarıñız tügildür (بِالَّذِي تَقْرُبُكُمْ)
- 202.16 (عَنْتَنَا زُلْفَى) bizniñ ĥuzūrımızğa yağın kıla turğan nerseler tügildür (الْأَمْنِ آمِنًا)
- 202.17 (وَعَمَلٌ صَالِحًا) meger imān kitürüp de izgü ‘amel kılgan ādemniñ mälları ve balaları allah ĥuzūrına yağın
- 202.18 kıılır ya‘nī hiç kimniñ mālī iyesini allahğa yağın kılmas meger mālını allah yolına (mekteb ve medreselerge)
- 202.19 şarf kılgan izgü mü‘minniñ mālī ğına iyesini allahğa yağın kıılır oşandağ hiç kimniñ balası anasını
- 202.20 allahğa yağın kılmas meger balasına ‘ilm ve edebni ve şer‘ā tiyüş terbiyeni kılgan ādemniñ balası ğına atasını
- 202.21 allahğa yağın kıılır (فَأُولَئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الصَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا) bes bu şıfatda bolğan ya‘nī imān kitürüp de izgü
- 202.22 ‘amel kılgan ĥāşıl mālını allah yolına şarf kılıp balasını dünyā ve āĥiret sa‘ādetke sebeb bolğan terbiye birlen terbiye

202.23 kılğan ādemler alarğa ‘amel kılğan nerseleri sebebli iki ülüş şevābdan onğa qadar cezā’ bolur

202.24 ya‘nī allah te‘a alarnıñ bir izgülikleri berāberinde on ülüş şevāb birür
(وَهُمْ بِالْغُرُفَاتِ آمِنُونَ) dağı

202.25 bu şıfatlı ādemler cennet çarlaqlarında köñillerine hoş kilmegen nerselerden tınçlardur
(وَالَّذِينَ)

202.26 (بِسُورَةٍ فِي آيَاتِنَا مَا يَمُرُّونَ) ve şundayın ādemler bizniñ ‘āciz boluvımızni gümān kılğanları hālde bizniñ

202.27 āyetlerimizni bātil kıluvda tirüşürler (أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ) bu kabāhat şıfatdağı ādemler ‘azābke

202.28 hāzır kılınmış bolurlar (قُلْ إِنْ رَزَقْتُمْ يُبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ) ey muḥammed (‘ahm) eyt sin ādemlerge

202.29 düristlikde minim rabbim tilegen ādemi içün rızqını kiñ kılur (وَيُقَدِّرُ لَهُ) dağı tilegen ādemi içün tar kılur

II / 203

203.1 (وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ) ve şol nerse kim siz anı allah yolına şarf kıldınız bes allahü te‘ālā ol nerseni

203.2 ḥalefler ya‘nī şarf kılğan nerseñiz üzerine dünyāda yā ki āḥiretde ‘arznı birür
(وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ)

203.3 ve ol allah rızq birüvçileriniñ iñ izgüsidür allahniñ rızqınıñ irişüvine sebep bolğan nerselerge de

203.4 rızq birüvçi diyülse de ḥaqīqaten rızq birüvçi allah te‘a gine bolduqdan allah te‘a rızq birüvçileriniñ

203.5 iñ izgüsi bola (وَيَوْمَ يُعْشَرُهُمْ جَمِيعًا) dağı allah (te‘a) kıyāmet küninde cıyulğanları hālde

203.6 müşrikleri (yaş bolup azduruvçılarnı hem iyerüp azğanlarnı) qabrlerinden qobarur
(ثُمَّ يَكُونُ)

203.7 (أَهْوَلًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَاءْنَا بِالْمَلَائِكَةِ) muniñ soñında feriştelerge eytür allah (te‘ālā) (أَهْوَلًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَاءْنَا بِالْمَلَائِكَةِ) sizge ‘ibādet

203.8 kılğan kāfirler oşbular mı diyü (قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلَيْنَا مِنْ دُونِهِمْ) ferişterler eytürler sini kimçiliklerden

203.9 kāmil pāklayv birlen pāklaymız sin bizniñ dostımız alar birlen bizniñ aramızda dostlık yoқdur hāşıl ferişterler

203.10 bu sözleri birlen özlerine ‘ibādet kılğan kāfirleriniñ ‘ibādetine rāzı bolmavlarını beyān iterler (بَلْ كَانُوا)

203.11 müşrikler bizge ‘ibādet kılmadılar belki alar şeytānlarğa ‘ibādet kılur boldılar (بَلْ كَانُوا يَعْْبُدُونَ الْبَعْنَ)

203.12 müşrikleriniñ köbpisi (küllisi) şeytānlarğa imān kitürür boldılar ya‘nī eytken sözlerinde (بِهِمْ مُؤْمِنُونَ)

203.13 şeytānlarını çın köñillerinden rastқа tutdılar (قَالِيبُومَ لَايْمَالِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفَعًا وَلَا ضَرًّا) bes bu күnde

203.14 (kīyāmet күninde) alarnıñ ba‘zısı ba‘zısına fā‘ideni de hem de zararını da mālİK bolmas çünki kīyāmet күninde

203.15 her iş allah içündür (وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا) dağı küfr sebebli zālīm bolğan ādemlerge eytürmiz (ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ)

203.16 şundayın tamuğnıñ ‘azābnı tatıñız (كُنْتُمْ بِهَا تُكْتَبُونَ) ol tamuğnı yalğanğa tutar boldıñız (وَإِذَا التَّى)

203.17 ve her қayçan mekke müşriklerine zāhir bolğanları hālde қurān āyetlerimiz oқulsa (تُنْتَلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ)

203.18 mekke müşrikleri eytdiler bu muḥāmed (şallallahü ‘aleyh ve sellem) tügildür meger şundayın irdür (قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ)

203.19 sizni tıyuvnı tileydür (عَمَّا كَانَ يُعْبَدُ آبَاؤَكُمْ) atalarıñız ‘ibādet kılğan nerseden ya‘nī (يُرِيدُونَ بِصَدَّتْكُمْ)

203.20 şanemlarğa ‘ibādet kılıvdan (وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا فِكْ مُفْتَرَى) dağı mekke müşrikleri eytdiler bu қurān tügildür

203.21 meger allahğa iftirā³ kılınğan yalğandır diyü (وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَلْحَقِّ) dağı ḥāqlıқnı (islāmı yā ki peygamberlik

203.22 işini) inkār itüvçi ādemler eytdi (لَمَّا جَاءَهُمْ) haqlıq özlerine kilgenniñ soñunda
 (أَنَّ هَذَا السِّحْرُ)

203.23 (مَبِينٌ) bu haqlıq digen nerse tügildür meger sihr idügi zāhir bolğan sihrdür diyü
 (وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ)

203.24 (مِنَ رَسُولِنَاهُمْ) dağı biz mekke müşriklerine kitāblar birmedük ol kitāblarını oqurlar idi birgen
 bolsaq (وَمَا)

203.25 (أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ) dağı mekke müşrikleri üzerine siñden burun qorqutuvçi
 peygamber yibermedük

203.26 bes niçük alar sini yalğanğa tutarlar (وَكُتُبَ النَّبِيِّينَ مِنْ قَبْلِهِمْ) mekke müşrikleri sini
 yalğanğa

203.27 tutduqları kibi mekke müşriklerinden evvel bolğan kāfirler de peygamberlerini yalğanğa
 tutdılar (وَمَا بَلَغُوا مَعْفَاً)

203.28 (مَا آتَيْنَاهُمْ) dağı mekke müşrikleri özlerinden burunğı kāfirlerge birilgen nerseniñ
 (kuvvet uzun)

II / 204

204.1 (فَكُتُبُوا رَسُولِي) ondan birine de irişmediler (ömr köp mālını) mekke müşriklerinden burun
 bolğan

204.2 (فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ) kāfirler peygamberlerimni yalğanğa tutdılar bes minim alarnı helāk
 itüv birlen inkārım

204.3 niçük boldı bes mekke müşrikleri de alar kibi boluvdan şaqlansunlar
 (قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بَوَاهِلَةً) ey muħammed

204.4 (أَهْمِ) mekke müşriklerine eyt min sizni bir gine türli iş birlen va‘ az kılamun eger şol
 va‘ azimni tutsañız

204.5 (أَنْ تَعْرُومُوا اللَّهَ مَثَرًا ، وَفُرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا) haqlıqğa irişürsüz ol bir va‘ az şoldur sizniñ allah
 rızālığı

204.6 içün minim meclisimden ikişer ikişer taralğanıñız dağı yalgız yalgız taralğanıñız hālde
 turmağıñız munıñ

204.7 şoñında minim işimde hem minim allah huzürından kitürgen nersemni tefekkür kıılıñız şundan şoñ minim haqq

204.8 peygamber idükimni bilürsüz de haqqğa irişürsüz ve mengülik ‘azābdan qutulursız
(مَابِصَابِكُمْ مِنْ جَنَّةٍ) sizniñ

204.9 yoldaşıñızda (muḥammed ‘ahmda) dīvānalıq yoqdur ya‘nī fikr kılsañız yoldaşıñızda dīvānalıq yoqlıgını

204.10 bilürsüz (أَنْ هُوَ الْأُنْدَبِرُ لَكُمْ) yoldaşıñız tügildür meger sizni qorqutuvçıdur
(بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ)

204.11 āhiretde kileçek qatı ‘azābdan ilk (قُلْ مَا سَأَلْتُمْ مِنْ أَجْرٍ) ey muḥammed mekke müşriklerine eyt min

204.12 sizden dān üyretüv üzerine ecrden qayu nerse şoradım (فَهُوَ لَكُمْ) ol nerse sizniñ için idi

204.13 ya‘nī sizniñ mülkiñizde bolğan nideyin nersenı şoradım elbette şoradıqım hiç nerse yoq (أَنْ أَجْرِي إِلَّا)

204.14 (وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ) minim ecrim tügildür meger allah üzerinedür (عَلَى اللَّهِ) ve ol allah her bir nerse

204.15 üzerine şāhiddür minim rastlıqımını ve niyetimniñ düristligini bilür
(قُلْ أَنْ رَبِّي يَفْقَهُ بِالْحَقِّ) ey muḥammed ‘ahm

204.16 mekke ḥalkına eyt sin düristlikde minim rabbim ḥaqlıqını bendelerinden tilegen ādemine atar (taşlar) (عَلَامٌ)

204.17 (قُلْ جَاءَ الْحَقُّ) minim rabbim gayblernı bilgüçidür (الْغَيْبِ) ey muḥammed ‘ahm ḥaklık (islām) kildi diyü eyt

204.18 (وَمَا يَبْدئُ الْبَاطِلَ وَمَا يُعِيدُ) daḥı bāṭıl başlap da kilmes ve qaytadan da kilmes ya‘nī şirk bitdi

204.19 anıñ eşeri de qalmanı (قُلْ أَنْ ضَلَلْتُ) ey muḥammed ‘ahm eyt sin eger min ḥaqlıqdan azsam (فَأَنَّمَا أَهْلُ)

204.20 (عَلَى نَفْسِي) bes ançaq min özimniñ zararına azarmun (وَأَنْ اهْتَكَيْتُ) ve eger min ḥaqlıqğa könülsem

204.21 (أَنْتَ سَمِيعٌ قَرِيبٌ) bes rabbimniñ miñe vaḥy kılğan nersesi birlen könülürmün (فَبِمَا بُوئِيَ الرَّبِّي)

204.22 dürüstlikde minim rabbim her bir azgan ve haqlıqğa könülgen kişiniñ sözini işitüvçidür hem

204.23 yaqındur her sözni bilür (وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فُرُوعُوا) ve eger sin ey muhammed ‘ahm müşrikleriniñ ölüm vaqtinde

204.24 yā ki qabrlerden qobarılğan vaqtdе qayguruuqlarını körseñ idi uluğ qorqulu iş

204.25 körür idiñ (فَلَا فَوْتٌ) bes müşrikler için bizniñ ‘azābımızdan ötüv bolmas (وَأَعْتَبُوا)

204.26 (مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ) dağı müşriklerini yaqın orundan tutulmuş bolur ya‘nī yir üstünden yir astına yā ki muvaffaqdan

204.27 tamuğğa yiberilmiş bolur (وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ) dağı müşrikler biz muhammedke imān kitürdük didiler (وَأَنَّا لَمُنَّ)

204.28 (التَّنَاوُسُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ) ve müşriklerge niçük yırağ orundan ciñil bolğan aluv birlen imānı aluv bolur

II / 205

205.1 (وَقَدْ كَفَرَٰرُ وَاٰهٖ مِنْ قَبْلُ) ve taħkik müşrikler mundan ilk ya‘nī teklif vaqtinde muhammed (‘ahm)nı inkār qılır

205.2 boldılar (وَيَقْتَبُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ) dağı yırağ orundan ğaybke ațar boldılar ya‘nī peygamberde

205.3 bolmağan nerselerini peygamber haqında zann birlen söylediler (وَهُيْلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ) dağı ol müşrikler

205.4 birlen arzu qılğan nerseleri (imānlarınıñ fā’ide birüvi ve ol imān birlen ‘azābdan qutuluvları) arasında

205.5 perdelenmiş boldı (كَمَا فَعَلُوا بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ) nitekim bulardan ilk bularğa oħşaqan kâfirlerge şulay qıldı

205.6 ya‘nī imān kitürdük digen sözlerini ve tevbelerini qabül qılınmadı (أَنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ) dürüstlikde

205.7 ol kâfirler şikke tüşürüvçi şikdedür (sebe’ sūresiniñ tercemesi tamām boldı)

- 205.8 otuz bişinçi sūre melā'ike sūresi mekkede ingen kırk biş āyet
- 205.9 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm
- 205.10 (الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطْرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) köklerni ve yirlerni yaratqıçı allahğa her maqtav bolğay idi (جَاعِلٌ)
- 205.11 (أُولَى الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا) ol allah feriştelerni özi birlen ḥāş bendeleri arasında ilçiler kıluvçı (أُولَى)
- 205.12 (أَجْنَعَةٌ مِّنْهُنَّ وَثَلَاثٌ وَرُبَاعٌ) ol ferişteler ikişer hem üçer hem dörter kınaḥ iyeleridür kınaḥtan murād kuşlar
- 205.13 kınaḥı kibi mādđi bolğan kınaḥtan murād tügil belki feriştelerniñ 'ālem-i kudsiğe aşuvğa kuvvetleri bar ma'nāsında
- 205.14 ol kınaḥtanıñ iki hem üç yā ki dört boluvından 'ālem-i kudüsge aşuv kuvvetleriniñ derecede türlü boluvı
- 205.15 murād şafvetü'l-irfān (بُرِيَّةٌ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ) allah te'a ḥalkda tilegen neresini artdurur ya'nī bu feriştelerniñ
- 205.16 'ālem-i kudüske aşuv mertebelerinde türlü boluvı allahniñ tilevi birlen çünki allah ḥalkda tilegen neresini
- 205.17 artdurur (أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) düristlikde allah her bir nese üzerine küçi yitküçidür (مَا يَفْتَعِ اللَّهُ لِلنَّاسِ)
- 205.18 (مِنْ رَحْمَةٍ) raḥmetinden allahniñ ādemler için açқан (yibergen) neresini kirek ol raḥmet yağmur bolsun
- 205.19 ve kirek rızq bolsun ve kirek tınçlık ve selāmetlik bolsun (فَلَا مُمْسِكُ لَهَا) bes ol raḥmetni tutuvçı yokdur ya'nī
- 205.20 ol raḥmetni tıyargā hiç kimniñ kuvvetinden kilmes (وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مَرْسَلٌ لَهُ) daḥı allahniñ tutқан neresini
- 205.21 (raḥmetni) yiberüvçi yok (مِنْ بَعْدِ) allah tutқanıñ soñından (وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) ve ol allah tilegen
- 205.22 neresi üzerine gālibdür kılgan işinde hikmet iyesidür (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ) ey
- 205.23 ādemler allahniñ öziñizge bolğan ni'metni zıkr kıluñız (هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ) eyā allahğa başқа yaratuvçı

205.24 bar mı (بِرَزْقِكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ) ol yaratuvçı sizni kökden hem yirden rızqlandırur idi ya' nī

205.25 şundayın şıfatdağı yaratuvçı bar mı elbette yok (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) hiçbir haqlık üzere 'ibadet kıılınğan zāt

205.26 yoqdur meger allahü te'ālā ginedür (فَأَنَّى تُؤْفِكُونِ) bes qayı vechden allahniñ birliginden döndürülmiş bolasız ya' nī

205.27 ni sebebden allahni birlevden küfrge dönesiz (وَأَنْ بُكِّتَبُوكَ فَقَدْ كَتَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ) ve eger ey muḥammed ('ahm)

205.28 sini mekke kāfirleri yalğanğa tutsalar bes taḥkik sinden burun bolğan peygamberler de yalğanğa tutuldılar

II / 206

206.1 (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ) dağı allahğa işlerni qaytarılmış bolur (وَأَلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ) ey ādemler

206.2 düristikde allahniñ ḥaşr birlen va'desi ḥaḥdur (فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْعَيْوَةُ الدُّنْيَا) bes sizni dünyā tirükligi

206.3 aldamasun (وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ) dağı allahniñ mühlet birüvinde sizni aldavçı şeyṭān aldamasun

206.4 (فَاتَّخَذُوهُ عَدُوًّا) düristikde şeyṭān düşmāndur (إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ) bes ol şeyṭāni

206.5 i' tiḳādlarıñızda 'amelleriñizde düşmān tutuñız (أَتَمَّيْنْتُمْ حِزْبَهُ) ançaḥ şeyṭān öziñiñ ḥizbine (özine iyergenler

206.6 cümlesine) ünder (لِيَكُونُوا مِنْ أَصْعَابِ السَّعِيرِ) özine iyergen ādemler qızdurulmuş tamuḡ iyelerinden bolsunlar

206.7 içün (الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ) şundayın ādemler kāfir boldılar alarğa qatı 'azāb bolğuçıdur

206.8 (وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) dağı şundayın ādemler imān kitürdiler dağı izgü 'ameller kııldılar

206.9 (لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ) ol âdemler için günâhlarını yarlıķav hem de uluğ ecr (cennet) bolđuđıdır (فَمَنْ)

206.10 (زَيْنٌ لَهُ سُوِّ عَمَلِهِ) eyâ şundayın âdem kim anıñ için yavız ‘ameli ziyetli kılındı nefis arzısı ‘aqlına

206.11 ğālib boldıķından re’yi bozulup yavız ‘amelni körkemge şayadı (فَرَأَاهُمْ سَنَا) bes yavız ‘amelni körkem dip

206.12 bildi ya’ni şundayın âdem yavız ziyetli kılınmağan âdem kibi me elbette tügil (فَأَنَّ اللَّهَ بَضِلٌ مِنْ بَشَائِهِ) bes

206.13 düristlikde allah (te’ālā) tilegen âdemini azdurur (وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ) dağı tilegen âdemini haķlıķđa köndürür

206.14 (فَلَا تَنْهَبْ نَفْسَكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ) bes ey muħammed (‘ahm) ol kāfirlerniñ azgunlıķlarını ve öziñni yalđanđa tutuvları

206.15 üzerine ĥasretleriñ için nefsiñ kitmesün ya’ni öziñni helāk itme (أَنَّ اللَّهَ عَائِمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ) düristlikde allah

206.16 kāfirlerniñ kılgan işlerini bilüvçidür (وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ) allah cillerni yiberdi (فَقَثِيرٌ مَسْجَاتٍ)

206.17 bes ol ciller buluğlarını orunlarından ĳozđatur boldılar (فَسَقْنَا هُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ) bes ol buluğını

206.18 (buluğdan ingen yağmurnı) biz ölenleri kebüv sebebli ölgem şehrge şoğarduğ (فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ)

206.19 bes ol buluğdan ingen yağmur birlen yirni tirgüzdük (بَعْدَ مَوْتِهَا) ol yir ölgenniñ (kebikenniñ)

206.20 şoñında (كُنْ لَكَ النُّشُورُ) ölgem yirlerni tirgüzüv ĳabrlerden saçılıvda (ķobarılıvda) (مَنْ كَانَ يُرِيدُ)

206.21 kimdür uluđlıķını ve şerāfetni tilese (فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا) bes bütün uluđlıķ ve şerāfet allah içündür

206.22 bes ol ĳişi allah ĥuzürından istesün (إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ) ol allahđa ĥoş ve körkem söz aşar

206.23 ya' nī allahü te' ālā körkem ve hoş sözni kabül kıılır hoş sözden murād allahniñ birliğini bildüre turğan

206.24 (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) digen söz (وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ) dağı izgü 'amelni allahü te' ālā köterür ya' nī kabül iter

206.25 (وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ) dağı şundayın ādemler yavız hilelerini hile kııurlar bu mekrden murād kıureş

206.26 kāfirleriniñ dārü'l-nedve (meşveret yurtı) da resül ekremni habs kııla yā ki öltürüv yā ki şehirden kıuvuv

206.27 haqında bolğan mekrleri murād (لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ) bu yavız mekrlerini kııluvçılarğa qatı 'azāb bardur

206.28 (وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ) ve bu kıureş kāfirleriniñ mekrleri helāk ve bozuq bolur ve hiçbir fā'ide

II / 207

207.1 birmes (وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْقَةٍ) ve allahü te' ālā sizni tofraqdan munıñ soñında meni şuvından

207.2 yaratdı (ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَنْوَارًا) munıñ soñında sizni çiftler (irler ve hatunlar) kııldı (وَمَا تَعْمَلُ مِنْ)

207.3 (أَنْتُمْ) ve bala tapuvçılar balaga yükli bolmas dağı balasını kıoymas (tapılmas) meger

207.4 allahniñ bilüvi birlen yükli bolur dağı balasını kıoyar ya' nī bular hemmesi allahğa ma' lüm (وَمَا يَعْمُرُ مِنْ)

207.5 (وَالْمَعْمَرُ) dağı uzun 'ömrlü ādemniñ 'ömrinde artdurulmas (وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ) dağı kıışka 'ömrlü ādemniñ

207.6 'ömrinden kimitilmes (الْأَنْبِيَاءُ) meger artdurulsa yā ki kimitilse allahniñ kitābındadır ya' nī 'ilmindedür

207.7 yā ki levhü'l-mahfūzda yazılığandır (أَنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ) düristlikde bu artduruv ve kimitüv allah özine

207.8 ciñildür (وَمَا يَسْتَوِي الْبَغْرَانُ) ve dağı iki diñgiz berāber bolmas (ya‘nī kāfir birlen müselmān berāber

207.9 bolmas) (هَذَا عَنَبٌ فُرَاتٌ سَاتِعٌ شَرَابُهُ) bu diñgizniñ şuvı tañlıdır ve içmeliki boğazdan ciñil

207.10 ötövçidür (وَهَذَا مَلْعٌ أُجَاجٌ) ve bu diñgizniñ şuvı tuzlıdır ve içkende ağzını tuzlılığı birlen

207.11 yanduruvçıdır (وَمَنْ كُلَّ تَأْكُلُونَ لَعَمَّا طَرَبَا) dağı ve bu diñgizlerniñ her birisinden çiy it (suizi)

207.12 ya‘nī balıķ aşarsız (وَتَسْنَخْرُجُونَ هَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا) dağı her birisinde öziñiz kiye turğan ziynetlerni

207.13 çığarursız ya‘nī bu iki diñgiz ba‘zı fā‘idelerde berāber bolsalar da likin özlerinde bolğan şudan

207.14 maķşūd bolğan nerselerde berāber tügiller çünki bu iki diñgizniñ birisiniñ şuvına boza turğan nerse

207.15 kaţnaşdı hem fiţratından çığardı şuniñ kibi mü‘min birlen kāfirde comarçlıķ ve bahādırlıķ kibi ba‘z

207.16 şıfatlarda berāber bolsalar da likin bular uluğ hāşiyetde türli boldılar birisi aşlı bolğan fiţratında

207.17 (islāmiyetinde) qaldı birisiniñ fiţrat-ı aşlıyesini (islāmiyetni) boza turğan nerse (küfr kesbi) kaţnaşdı

207.18 (وَتَرَى الْعُلَّكَ فِيهِ مَوَاحِرُ) dağı ey muħammed ‘ahm bu iki diñgizden her birisinde kimeni ağızuvı birlen

207.19 şunı yarur körürsün (لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ) bu kimeniñ yürüvi birlen şunı yaruvı sizniñ kimelerde yürüp

207.20 allahniñ fażlından (sevdā fā‘idelerinden) isteviniñ için (وَأَمَّا لَكُمْ تَشْكُرُونَ) dağı allahniñ öziñizge

207.21 kılğan en‘āmlarına şükr kıluviniñ için (يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ) ol allah kiçni kündizge kiritür (وَيُولِجُ

207.22 (النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ) dağı ol allah kündizni kiçke kiritür (وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ) dağı ol allah kuyaşnı

207.23 ve aynı maşhar (emrine boy şunuvçı) kıldı (كُلُّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى) kuyaş birlen aydan her birisi

207.24 bilgülengen kün için (kıyāmet küni için) yürürler (ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ) sizniñ bu şıfatda bolğan

207.25 allahıñız rabbiñizdür (لَهُ الْمُلْكُ) ol rabbiñiz içündür ğocalıķ (وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ) dağı sizniñ

207.26 allahdan başķa ündegen zātlarıñız (ma‘būdlarıñız) (مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ) ğurmā tişiniñ üstünde bolğan

207.27 aķ nokta yā ki niķe tirisi ķadar nerseni de mālik bolmaslar (أَنْ تَدْعُوهُمْ لِأَسْمَعُوا دُعَاؤَكُمْ) eger

207.28 siz allahdan başķa ma‘būd tutķan nerseleriñizge ündeseñiz alar sizniñ ündeviñizni işitmesler çünki

II / 208

208.1 cānsızlar (وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ) ve eger bir taķdİR ündeviñizni işitseler de sizniñ ündeviñizni ķabūl

208.2 ķılmaslar çünki alarıñ sizge fā‘ide birürge ķudretleri yoķ (وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ)

208.3 dağı ol ma‘būdlarıñız kıyāmet küniñde sizniñ özlerini allahķa ‘ibādetde şerik ķıluviñizni inkār iterler

208.4 ve bu şerik ķıluviñizniñ bāīllıķı birlen iķrār ķılurlar (وَلَا يُنَبِّئُكَ مِنْهُ خَبِيرٌ) dağı ey muĥammed ‘ahm siñe

208.5 bilüp ğaber birüvçi allah kibi hiç kim ğaber bire almas (يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ) ey ādemler

208.6 sizler allahķa muĥtāclarsız (وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ) ve allahü te‘ālā te‘ālā ğalķdan muñsızdur hem maķtalmışdur

208.7 (وَبَيِّنَاتٍ بَخَلْفِ جَدِيدٍ) dağı yanī (أَنْ يَشَأَ يُنْهَكَكُمْ)

208.8 ğalķnı (ikinci ķavmni) kitürür (وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ) dağı allahķa sizni bitürüp orniñizķa ikinci

208.9 ķavmni kitürüv ağır tügildür (وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى) dağı hiçbir ğünāhlı nefis ikinci

208.10 nefsnin günahsını yüklemes (وَأَنْ تَذْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا) ve eger günah sebebli avır bolgan

208.11 nefs özini günahsını yüklerge ikinci nefsnü ündese (لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ) ol günahdan hiç nerse yüklenmiş

208.12 bolmas ya'ni hiç kim yüklemes (وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ) ve egerçe günahını yüklerge ündelmiş kişi yakınlık

208.13 iyesi kardeş bolsa da meşelâ ata oğlının oğul atanın günahsını yüklemes
أَمَّا تُنَادِرُ النَّبِينَ يَغْشُونَ

208.14 (رَبِّهِمْ بِالْغَيْبِ) ey muhammed (‘ahm) ançaq sin ‘azâbından gayb bolganları hâlde rablerinden qorqğan âdemlerni gine

208.15 qorqutursun (وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ) dağı namâz oquğan âdemlerni gine qorqutursun çünki qorqutuv birlen bu şıfatdağı

208.16 âdemler gine fâ'idelenür (وَمَنْ تَرَكْنَا فَاَنَّمَا يَتَرَكُنَا لِنَفْسِهِ) ve kimdür günahlar kirinden pâklansa bes ançaq ol

208.17 kişi öz fâ'idesi için pâklanur (وَأَلَىٰ اللَّهُ الْمَصِيرُ) dağı ol allah şarıdur evrilmek
وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ

208.18 (وَالْبَصِيرُ) dağı şokır âdem birlen körgüçi âdem berâber bolmas ya'ni kâfir mü'min yâ ki şanemler birlen

208.19 allah (te'âlâ) (وَالْظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ) dağı qaranğulıklar birlen nür berâber bolmas ya'ni imân birlen küfr

208.20 bâtil birlen haqq (وَالظُّلْمُ وَالْعُرْوُ) dağı kölege birlen ıssilik berâber bolmas ya'ni cennet birlen tamuğ

208.21 dağı şevâb birlen ‘azâb berâber bolmas (وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَالْأَمْوَاتُ) dağı tirükler birlen ölükler berâber

208.22 bolmas ya'ni mü'minler birlen kâfirler berâber bolmas (إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ) düristlikde allah (te'âlâ) tilegen

208.23 âdemine haqlığını işitdürür ya'ni mü'minlerge (وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ فِي الْقُبُورِ) dağı sin ey muhammed (‘ahm) qabrlerde

208.24 bolğan ādemlerge ya‘nī ölük hükminde bolğan kāfirlerge haqlıknı işitdüre almassun

(أَنْ أَنْتَ الْأَنْبِيَاءُ) sin

208.25 tügilsün meger bildürüp korqutuvçısun ya‘nī siñe vācib bildürüp qorqutuv ğına ammā qabūl itdürüv siñe vācib tügil

208.26 (أَنَا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا) düristlikde ey muħammed (‘ahm) biz sini peygamber itüp haqlıq birlen yiberdük

208.27 imān kitürgen ādemlerge ucmaħ birlen süyünç birüvçi itüp hem imān kitürmegen ādemlerni tamuğ birlen qorqutuvçı

208.28 itüp (وَأَنْ مِنْ أُمَّةٍ الْأَخْلَافِيهَا نَذِيرٌ) ve hiç bir ümmet yoqdur ki meger bolsa ol ümmetni qorqutuvçı peygamber yā ki

208.29 ‘ālim ötdi (وَأَنْ يُكْتَبُ بِكَ) ve eger sini ey muħammed (‘ahm) mekke müşrikleri yalğanğa tutsalar (فَقَدْ كُنْتُمْ مِنَ الْغَابِطِينَ)

II / 209

209.1 (مَنْ قَبْلَهُمْ) bes taħkiq mekke müşriklerinden ilk bolğan kāfirler de peygamberlerini yalğanğa tutdılar (جَاءَتْهُمْ)

209.2 (رُسُلَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ) ol mekke müşriklerinden ilk bolğan kāfirlerniñ peygamberleri zāhir bolğan mu‘cizelerni kitürdiler

209.3 (وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْأُنْبِيَاءِ) daħı ibrahīm (‘ahm) suħufı kibi şaħifelerni (dip hükmleri yazılğan

209.4 kāğıdlarnı) hem nūrlanduruvçı kitābnı kitürdiler (tevrāt hem incil kibi) (ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا)

209.5 şoñında (peygamberlerini yalğanğa tutқанları şoñında) kāfir bolğan ādemlerni ‘azāb birlen tutduq (فَكَيْفَ)

209.6 (كَانَ نَكِيرًا) bes minim inkārım niçük boldı (الَّذِينَ أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ) eyā bilmeysün mi ey muħammed (‘ahm)

209.7 düristlikde allah yuğarıdan şunu (yağmurnı) indürdi (فَأَخْرَجْنَا بِمَرَاتٍ مُتَمَلِّفًا أَلْوَانَهَا) bes biz ol şu

209.8 birlen yirden tūsleri (cinsleri ve şınıfları) türli bolğan yimişlerni çığarduk
(وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ)

209.9 (وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا) dağı tağlardan bardur türli tūsde bolğan aq ve kızıl sızıuq ve yol iyeleri bolğan

209.10 tağlar (وَعُرَابٌ سُوِّدٌ) dağı kara qarğa kibi gāyet kara bolğan sızıuq ve yol iyeleri bolğan tağlar

209.11 bardur (وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَأَلْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ) dağı ādemlerden ve her bir yirde yürüy turğan cān iyelerinden

209.12 dağı dört ayaklı hayvānlardan türli tūsdegileri bardur (كَذَلِكَ) uşandaq yimişler ve tağlar türli

209.13 bolğan kibi ādemler de türlidür her birisi allahdan qorqmaydur
(أَنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ) ançaq allahdan

209.14 qulları içinden ‘ālimler gine qorqar ya‘ nī allahnı tiyüşinçe ma‘ rifet qılğan ādemler gine
(إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ)

209.15 düristlikde allah (te‘ālā) işinde gālibdür hem günāhlarnı yarlıқағуçudur
(إِنَّ الدِّينَ يُتْلَىٰ كِتَابَ اللَّهِ)

209.16 şundayın ādemler allahnıñ kitābnı (qurānnı oqurlar) (وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ) dağı namāz oqudılar
(وَأَنْفَقُوا مِمَّا

209.17 (رَزَقْنَاهُمْ) dağı biz özlerine rızqlandurğan nersedən allah yolına şarf qıldılar
(سِرًّا وَعَلَانِيَةً) yaşrun ve āşikāre

209.18 şarf qıldılar yā ki nefl-i şadaqanı yaşrun vācib şadaqanı āşikāre şarf qıldılar ma‘ nāsında
(يَرْجُونَ تِجَارَةً

209.19 (لَنْ تَبُورَ) zarar itüv müntefi bolğan sevdānı ümīd itkenleri hālde
(لِيُوفِيَهُمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ)

209.20 alarnıñ sevdālarından zararınıñ müntefi bolup sevdālarınıñ allah huzūrında revāclı boluvı alarğa allahnıñ

209.21 ‘amelleriniñ ecrlerini kāmīl birüvi içün hem alarğa allahnıñ öz fazlından artduruvı içün
(أَنَّهُ غَفُورٌ

209.22 (شُكُورٌ) düristlikde ol allah alarnıñ kimçiliklerini yarlıkağuçıdur hem ‘ibadetlerine şevāb ve cezā birüvçidür

209.23 (وَأَلْنَىٰ أَوْ مَيَّنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ) ve şol nersekim biz siñe vaħy kıldıq ya‘nī qurān (هُوَ الْحَقُّ) ol qurān

209.24 haqđur (مُصْتَقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ) öziniñ aldındağı bolğan nerselerini (başqa allahdan indürülgen

209.25 kitāblarnı) rastlavçı bolğanı hāde (أَنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ) düristlikde allah bendeleriniñ içlerini

209.26 hem tışlarını bilgüçidür ya‘nī içlerini bilüvçi tışlarını körüvçidür (ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ) munıñ

209.27 şoñında biz qurānı mīrāş itüp birdük ya‘nī qurānıñ sinden mīrāş bolup qaluvı birlen hükm

209.28 itdük (الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا) qullarımızdan ihtiyār qılğan (şayılgan) ādemlerimizge ya‘nī ümmetiñniñ

209.29 ‘amellerine yā ki bütün ümmetiñe (فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ) bes ol biz ihtiyār qılğan ādemlerden qurān birlen

II / 210

210.1 ‘amelde kimçilik qılup sebebli özine zılm qıluvçıları bar (وَمِنْهُمْ مَّقْنَصٌ) dağı ol ādemlerden ‘amelde

210.2 ortaça bolğanları bar ya‘nī köprek vaqtda qurān birlen ‘amel qılğanları bar (وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْغَيْرَاتِ)

210.3 (بِإِذْنِ اللَّهِ) dağı ol ādemlerden allahnıñ izni birlen izgüliklerde ilk bolğanları bar ya‘nī qurān birlen

210.4 özi ‘amel qılup da başqalarga da qurānı üyretüp qurān birlen ‘amelge köndürüvçileri bar yā ki zālimden

210.5 nādān ortaçadan ‘ilm üyrenüvçi sābıqdan ‘ālim murād (ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ) bu qurānı ümmetlerge

- 210.6 mīrās itüp qalduruv yā ki allahniñ ol qullarını ihtiyār kıluvı uluğ artuqlıq ve sa‘ādetdür
(مِنَاتُ)
- 210.7 (عَدْنُ تَنْخُلُونَهَا) ‘adn ucmaqları ol ‘adn ucmaqlarına bu üç türlü ādemler kirürler (يُحَلُونَ)
- 210.8 (فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا) ucmaqlarda ol ādemler altundan bolğan bilezikler hem incüler birlen
- 210.9 ziynetlenmiş bolurlar (وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ) dağı ol ādemlerniñ ucmağdağı kiyimleri cifek bolur
- 210.10 (وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي) dağı ucmağka kirgenniñ şoñında bu ādemler eytürler şundayın allahğa ħamd
- 210.11 bolsun (أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ) ol allah bizden qayğunı yiberdi (أَنَّ رَبَّنَا الْغَفُورُ شَكُورٌ) düristlikde bizniñ
- 210.12 rabbimiz elbette günāhlarnı yarlıqağucıdur hem t̄ā‘at kıluvçılarga cezā’ birüvçidür
(الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمَقَامَةِ)
- 210.13 (مِنْ فَضْلِهِ) bizniñ rabbimiz şundayın allahdur bizni öziñiñ fazlından mengü turaçaq orunğa (cennetke)
- 210.14 indürdi (لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَتْصِبٌ) ol mengü turaçaq orun bolğan cennetde bizni meşaqkat tutmas (وَلَا يَمَسُّنَا)
- 210.15 (فِيهَا الْغُوبُ) dağı anda bizni arumaq tutmas ya‘nī ol yurtda meşaqkatlenüp aru bolmas (وَالَّذِينَ)
- 210.16 (كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ) dağı şundayın ādemler kāfir boldılar ol ādemlerge cehennem otı bolur (لَا يُقْضَىٰ)
- 210.17 (عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا) ol kāfir bolğan ādemlerge ikinci mertebe ölüv birlen ħükm kıılınmas eger ħükm kıılınsa
- 210.18 ölerler idi de raħatlanurlar idi (وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ مِنْ عَذَابِهَا) dağı ol kāfirlerden cehennem ‘azābından ciñil de
- 210.19 kıılınmas (كَذَلِكَ نُجَزِي كُلَّ كَافِرٍ) uşandaq ya‘nī bu cezā’ kibi her bir kāfirni yā ki her bir küfrān

210.20 ni‘met kıluvçını ceza’larmız (وَهُمْ يُصْطَرَّخُونَ فِيهَا) dağı ol kâfirler cehennemde yardım istep kıçkurlar

210.21 (رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا) ey rabbimiz bizni cehennemden çığar izgü ‘amel kılurmız (غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ)

210.22 evvelde kılgan ‘amelimizden başqa bolğan izgü ‘amelni kılurmız diyü kıçkurlar (أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مَا بَدَأْتُكُمْ فِيهِ مِنْ)

210.23 (تَفَكَّرْ) allahü te‘alā cevāb birür şol qadar sizge ‘ömr yibermedim mü ol vaqtda va‘ azlanğan ādemge va‘ azlanurlıq vaqt

210.24 (وَجَاءَكُمْ النَّذِيرُ) dağı sizge qorqutuvçı peygamber kildi bu vaqtdan murād tefekkür kılurğa hem va‘ azlanurğa

210.25 kudret bolğan vaqt murād yā ki yikirmi yaşdan altmışqa qadar bolğan vaqt murād digenler (فَذُرُوا فَلِأَلْسِنَتِهِمْ)

210.26 (مِنْ نَصِيرٍ) bes cehennemniñ ‘azābnı tatuñız küfr sebebli özlerine zulm kıluvçı ādemlerge yardımçı yoğdur (أَنْ)

210.27 (اللَّهُ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) düristlikde allah (te‘a) köklerde ve yirlerde bolğan gaybni bilgüçidür

210.28 (إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ) düristlikde ol allah kökrek iyeleriniñ kökrekdegi sırlarını bilgüçidür

210.29 (هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ) ol allah şundayın allahdur sizni yirde ħalifeler kıldı ya‘nı sizge

II / 211

211.1 yirde taşarruf kıluvğa irk birdi yā ki biriñiz şoñında biriñizni kilgüçi kıldı (فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ)

211.2 bes bir kişi kâfir bolsa küfriniñ cezā’sı özinedür (وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ) dağı kâfirlerge

211.3 küfrleri rableri huzürında artdurmas (الْأَمْتَاتُ) meger açuvnı artdurur
وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ

211.4 (الْأَنْفُسَارُ) dağı kâfirlerge küfrleri artdurmas meger zarar itüvni gine artdurur
قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ

211.5 ey muḥammed (‘ahm) mekke müşriklerine eyt sin allahğa ‘ibâdetde şerik kılgan
şeriklerñizden miñe ḥaber biriñiz (تَتَعُونُ)

211.6 (مَنْ دُونُ اللَّهِ) allahdan başqa ol şerikleriñizge ündersiz ya‘nî şundayın şerikleriñizden
ḥaber biriñiz

211.7 (أَرُونِي مَاذَا مَلَعُوا مِنَ الْأَرْضِ) miñe ḥaber biriñiz yirmiñ kayu cüz’inden (kayu cüz’ini)
yaratdılar (أَمْ لَهُمْ)

211.8 (شُرَيْكٌ فِي السَّمَوَاتِ) yâ ki ol ma‘būdlarıñız için köklerni yaratuvda allahğa ortaqlık bar mı
(أَمْ آتَيْنَاهُمْ)

211.9 (كِتَابًا) yâ ki ol mekke müşriklerine şanemlerini allahğa şerik tutuvları birlen söyleşe
turgan kitâb

211.10 birdük mü (فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْهُ) bes ol müşrikler şanemlerini için allahğa şerik boluvda ol
kitâbdan delil

211.11 üzerinde mü elbette bularnıñ hiç birisi yoq (بَلْ أَنْ يُعَذِّبَ الظَّالِمُونَ) belki zâlimler va‘de
kılgılas (بَعْضَهُمْ)

211.12 (بَعْضًا) ya‘nî zâlimlerniñ (kâfirlerniñ) ba‘zısı ba‘zısına va‘de kılgılas (الْأَعْرُورًا) meger
bâtil va‘deni va‘de

211.13 kılgılas (أَنَّ اللَّهَ يَبْسُكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا) düristlikde allah (te‘a) köklerni ve yirlerni
avışuvları

211.14 mekrüh körülgenligi için şaqlap tutar (وَلَوْ أَنَّ رَأَيْتَنَا) ve eger kökler birlen yirler avışsalar
(أَنْ)

211.15 (أَمْسَكُوهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِكَ) allah soñından (yâ ki avışkan soñından) kökler birlen yirlerni hiç
kim şaqlap

211.16 tutmas ya‘nî tutuvğa küçi yitmes (أَنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا) düristlikde ol allah şefkatli hem
günâhlarnı

211.17 yarlıkağuşı boldı (وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ) mekke müşrikleri yemînleriniñ ğāyesi (çiki) allah

211.18 birlen kâsem itdiler (لَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ) eger özlerine kôrķutuvçı peygamber kilse (لِيَكُونَنَّ أَهْدَىٰ مِنَ أَهْدَىٰ)

211.19 (الْأُمَمِ) elbette iki ümmetden (yehūd birlen naşārādan) haqlıķġa kônülgüçireki bolurlar diyü * kureyşlerge ehl-i

211.20 kitābnıñ peygamberlerini yalġanġa tutuv haberleri irişkeç kureyşler eytdiler yehūd birlen naşārāġa allahnıñ la'neti

211.21 bolsun eger bizge peygamber kilse idi biz yehūdler birlen naşārānıñ birisinden haqlıķġa kônülgüçirek bolur

211.22 idük ya' nî peygamberimizni yalġanġa tutmas idük diyü yemîn itdiler (فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ) bes mekke

211.23 müşriklerine kôrķutuvçı peygamber (muħammed 'ahm) kilgen zamānda (مَا زَادَهُمُ إِلَّا نِفُورًا) mekke müşriklerine ol

211.24 kôrķutuvçı artdurmadı meger haqdan yıraklıķını artdurdı ya' nî şunār sebep boldı (اسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ)

211.25 (وَمُكْرًا السَّيِّئِ) ya' nî mekke müşriklerine yirde tekebbürlikini artdurdı daġı mekrlerini artdurdı

211.26 (وَالْأَيْعِيفُ الْمُكْرُ السَّيِّئِ ۗ إِنَّ الْأَبْهَالَه) daġı yavız mekr çulġap almas meger ehlini gine (yavız mekr kıluvçını ġina)

211.27 çulġap alur bedr şoġışında şulay boldı (فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ) bes mekke müşrikleri

211.28 kütmesler meger evvelgi ümmetlerniñ haqında bolġan allahnıñ 'ādetni küterler (ya' nî 'azābnı) (فَلَنْ تَجْعَلَ سُنَّتَ)

II / 212

212.1 (اللَّهُ تَبْدِيلًا) bes ey muħammed 'ahm allahnıñ senetine almaşduruvnı tapmassun (وَلَنْ تَجْعَلَ سُنَّتَ اللَّهِ تَعْوِيلًا)

212.2 dağı allahniñ senetine eylendürüvni tapmassun (أَدَّأَمَ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ) mekke müşrikleri yirde şāmğa

212.3  iraqğa yemenge seyr kılmadılar mu elbette kıldılar (فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ) bes

212.4  zlerinden ilk bolğan k firleriniñ soñğı h lleri ni uk boldı i  tib r kılup  aramadılar mı (وَكَانُوا)

212.5 (أَشْتَمِمُ قُوَّةً) h lb kim özlerinden ilk bolğan k firler mekke k firlerinden  uvvet yüzinden  atıra  boldılar

212.6 şulay bola turup allahü te al  peygamberlerini yalğanğa tutuv sebebli hel k itdi (وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ)

212.7 (شَيْءٍ) dağı allahni  az b kıluvından  aciz kıla turğan hiç nerse bolmadı (فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ)

212.8 köklerde dağı da yirlerde (أَنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا) düristlikde ol allah her nerseni bilüvçi ve her nersege

212.9 k  i yitk i boldı (وَلَوْ يَرَىٰ أَحَدُ اللَّهِ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا) ve eger allah  demleriniñ kesb kılgan nerseleri

212.10 (g n hları) sebebli  az b birlen tutsa idi (مَاتَرَكَ عَلَىٰ ظَهْرهَا مِنْ ذَابَّةٍ) yirniñ ar ası ( sti)

212.11  zerinde yirde y r y turğan c n iyesini  aldurmas idi y  ki hiçbir  dem balasını  aldurmas

212.12 idi ma n sında (وَلَسٰكُنْ بِوُجُوهِهِمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى) likin  demlerini bilgüli bolğan müddetke (kıy met künine)  adar

212.13 ki ukt r r (فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ) bes her  ay an  demleriniñ müddetleri (kıy met küni) kilse (فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا)

212.14 bes düristlikde allahü te al  bendelerini k rg i boldı her  ayusınıñ  ameline m n sib cez 'sını birür

212.15 (mel 'ike süresiniñ tercemesi tam m boldı).

212.16 otuz altıncı sūre yāsīn sūresi mekkede ingen seksen üç āyet

212.17 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

212.18 (يس) sūre ismi yā ki allah birlen resūli arasında bir sır yā ki ṭayy tilinçe ey ādem dimek ma' nāsında (وَالْقُرْآنِ)

212.19 (أَنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ) hikmet iyesi bolğan qurān birlen qasem itüp eytemün (الْحَكِيمِ) düristlikde sin ey

212.20 muḥammed (‘ahm) elbette dīn üyretür için yiberilgen ilçilerdensün (عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) toğrı ve ḥaqq yol

212.21 üzerindesün (تَنْزِيلُ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ) ol hikmet iyesi bolğan qurāndan her işde üstün bolğan raḥmet

212.22 iyesi bolğan allahniñ indürülmişini qaşd kılamun (لِنُنزِلَهُ قَوْمًا) ol qurānnı indürüldi şundayın qavmni

212.23 qorqutuvniñ için (مَا أَنْزَلْنَا آبَاءَهُمْ) ataları qurtulmuş bolmadı ol qavmniñ (فَهُمْ غَافِلُونَ) bes ol

212.24 qavm imāndan gāfillerdür (لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ) taḥkiq cehennemni ādemler hem cinler birlen toltururuz

212.25 digen sözimiz ol qavmniñ köpregine şābit boldı (فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ) bes ol qavmniñ köpregi imān

212.26 kitürmesler (إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا) allah ta'e bu qavmni oḥşatup eytedür düristlikde biz qorqutuv fā'ide

212.27 birmegen qavmniñ moyınlarında boğavlar kılduq (فَوَىٰ إِلَىٰ الْأَذْقَانِ) bes ol boğavlar iyeklerine qadar

212.28 irişküçidür (فَهُمْ مُّقَمَّرُونَ) bes ol qavm başlarını köterüvçiler hem közlerini cumuvçılardur (وَجَعَلْنَا)

II / 213

213.1 daḥı biz ol qavmniñ allarından perde kılduq (مَنْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ سَدًّا) daḥı artlarından

- 213.2 perde kılduğ (فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ) bes ol kavminin gözlerini ürttüğ bes alar körmesler
- 213.3 ya' nî göyâ ki mekke kâfirleri terezesiz yir astında bolğan ḥabs ḥanege yapılgan aldını ve artını körmey
- 213.4 turğan âdemler kibi âyetlerde ve delillerde fikr kıluvdan tıyılmışlardır (وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ) dağı mekke kâfirleri
- 213.5 üzerine berâberdür (أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْفِرْهُمْ) kirek qorqutsun alarnı yâ ki qorqutmasun alarnı (لَا يُؤْمِنُونَ)
- 213.6 alar imân kitürmesler (أَمَّا تُنْفِرُونَ مِنَ اتِّبَاعِ الذِّكْرِ) ançaq qorqutursun sin qurānga oylav hem 'amel
- 213.7 kıluv birlen iyergen âdemni (وَدَخَسَى الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ) dağı ğaybde rahmet kıluvçı allahdan ('azâbından)
- 213.8 qorquvçı âdemni (فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ) bes andayın körkem şıfatlı âdemge yarlıkamağ ve hem uluğ
- 213.9 ecr (cennet birlen süyünç bir (أَتَانَعْنُ نَعَى الْمَوْتِ) düristlikde biz ḥaқиқat ölgen âdemlerni qabrlerinden
- 213.10 qobaruv birlen yâ ki nâdânlıq sebebli ḥükemâ ölgen âdemlerni hidâyet ve 'ilm birlen tirgüzürmiz (وَنَكْتُبُ مَا قُلْتُمْ)
- 213.11 dağı özleriniñ ilk kılgan izgü 'amellerini dağı yavız 'amellerini hem de özlerinden soñ (وَأَنذَرْتَهُمْ)
- 213.12 qalğan izgü eşerlerini (üretüp qaldurğan 'ilm hem terbiyeli bala, vaqf kıluv qaldurğan mektep ve medrese
- 213.13 ve mescidler hem mâllar kibi) hem yavız eşerlerini (bâtil işni fâş kıluv qalduruv ve terbiyesiz balalar qalduruv
- 213.14 kibi) hemmesini yararmız (وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ) ve her bir nerseni levḥü'l maḥfûzda şakladuğ biz (وَأَضْرَبُ)
- 213.15 ey muḥammed ('ahm) mekke müşriklerine qarye (anḥakiye şehri) iyelerini meşel kııl (أَذْبَاهَا)
- 213.16 şol vaqtda ol anḥakiye qaryesiniñ iyelerine 'isâ ('ahm)nıñ ilçileri kilüvi ya' nî (الْمُرْسَلُونَ)

213.17 yaḥyā hem yūnus ismindegi ilçileri (إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمُرْسَلِينَ) şol vaqtda biz anṭakiye ehline iki ilçî

213.18 (yaḥyā hem yūnusı) yiberdük (فَكَذَّبُوهُمَا) bes antakiye ḥalkı bu iki ilçini yalğanga tutdılar (فَعَزَّزْنَا)

213.19 (بِنَالِ) bes biz bu iki ilçini üçünçî birlen (şem‘ün birlen) kuvvetledük (قَالُوا إِنَّا الْبِكْمُ مُرْسَلُونَ)

213.20 bes bu üç ilçî eytdiler biz sizge (anṭakiye ḥalkına) dīn üyretür içün yiberilmiş ilçilerimiz diyü anṭakiye

213.21 ḥalkı şanemğa ‘ibādet kıluvçî ḥalk bolğan ḥazret-i ‘isā başda anṭakiye ḥalkına iki ilçî yiberen bu ilçiler

213.22 anṭakiye şehrine yaqınlaşqaç koy kütüp yürüy turğan ḥabībū’n-neccār ismli ādemni körgerler ḥabībū’n-neccār

213.23 bu ilçilerden ḥāllerini şoraşkan bular özleriniñ nindeyin ḥidmet birlen yürüdüklerinden haber birgerler ḥabībū’n

213.24 neccār sizniñ ilçî bolup kilüviñizge deliliñiz bar mı ḥalknı niçük oşandurursız digen bular eytkenler biz

213.25 avruvlarnı selāmetlendüremiz hem anadan közsiz tuvğanlarnı ve ala tenlilerni selāmetlendüremiz digenler ḥabībū’n-neccārniñ

213.26 bir avruv balası bar iken şunu bularğa körsetken bular qolları birlen sıypağanlar bala şol ḥālda selāmetlengen

213.27 ḥabībū’n-neccār imān kitürgen ve bu ḥaber ḥalk arasında fāş bolğan ve köp avruvlar bulardan fā’idelanganler hem

213.28 bularnıñ ḥaberi pādişāhğa da işitilgen pādişāh bularnı çaqurtup şorağan bizniñ ma‘būdlarımızdan başqa ikinçî

213.29 bir ma‘būd bar mı digen bular eytkenler belī sini hem siniñ ma‘būdlarıñnı bar qılğan bir allah bar digenler pādişāh

II / 214

214.1 sizniñ çaqıñızda fikr qılup qaraym eli dip bularnı ḥabşhanege yapқан şoñra ḥazret-i ‘isā şem‘ūnnı yiberen

214.2 ḥazret-i şem‘ün özini tanıtmayınça ğına anṭakiye şehrinde yürügen anṭakiye ḥalkı birlen köp şohbet qılğan

- 214.3 tamām dostlaşkanlar hem şehrge mundayın yahşı ādemniñ kilüvinden pādişāhğa da haber birgenler pādişāh birlen de
- 214.4 tamām eyleşüp dostlık hāşıl itken hāzret-i şem‘ün tamām ülfetlenüp yitkeç pādişāhğa eytken min işitemün
- 214.5 sin iki ādemni habske yapqansun iken alarnı ni sebebli yapdıñ ve eytken sözlerini işitdiñ mi ve da‘vā
- 214.6 kılğan işlerini bildiñ mi digen pādişāh yok digen hem bu iki irni habsden çaçurğan şundan soñ
- 214.7 hāzret-i şem‘ün bilmegen bolup bu iki irden şoraşa başlağan sizni muniñ dīn üyretür içün kim yiberdi
- 214.8 digen bular her bir nerseni yaratup da şerīgi bolmağan allah yiberdi digenler hāzret-i şem‘ün ol allahı bizge
- 214.9 kışkalıq birlen gine şıfatlap körsetiñiz digen bular eytkenler ol allahıñ şıfatı şol tilegen nerseni kılur
- 214.10 ve tilegen neresi birlen hüküm kılur digenler hāzret-i şem‘ün dīn üyretür içün allah tarafından
- 214.11 ilçi bolup yiberilüviñizge deliliñiz bar mı digen bular eytkenler bar pādişāh nerse tiley şunu kılamız digenler
- 214.12 pādişāh bütünley iki közi de bolmağan bir ir balanı kitürtken bular allahğa du‘ā kılğanlar hāzret-i şem‘ün içinden
- 214.13 āmīn dip turğan şundan soñ köz ornı yarılğan bular iki tögerek nerse alup köz kabaqlarınıñ
- 214.14 içine koyğanlar balanıñ közi selāmetlengen hāzret-i şem‘ün pādişāhğa eytken sin de ma‘būdlarıñdan şora bular
- 214.15 kılğan işni kılşalar öziñe de ma‘būdıña da şerāfet bolur digen pādişāh eytken ey şem‘ün sinden yaşrun
- 214.16 sır yok indi bizniñ ma‘būdlarımız işitmeyler de körmeyler de zarar da fā‘ide de ite almaylar digen muniñ soñında
- 214.17 hāzret-i şem‘ün eytdi eger ma‘būdıñız ölgen ādemni tırgüzse imān kitüremiz diyü hāzır yidi kün burun
- 214.18 ölgen balanı kitürgenler bular allahğa du‘ā kılğanlar hāzret-i şem‘ün āmīn diyü turğan bala tirilgen hem
- 214.19 eytken mini ölgeç tamuğniñ yidi çuqurına kiritdiler min sizni hāzırgi i‘tikādıñızdan korqutamun bes
- 214.20 bu cigitlerge imān kitüriñiz digen hem yidi ucmağ işikleri açıldı bir körkem cigit kördim (hāzret-i ‘isā)

214.21 bu üçisine (şem‘ün, yaḥyā, yūnuska) şefā‘ at kıladur diyü bu balanıñ sözi pādişāhğa eşr itdükni bilgeç

214.22 ḥazret-i şem‘ün pādişāhğa naşīḥat kılurğa kirişdi hem pādişāh köp cemā‘ at birlen birge imān kitürmegenlerini

214.23 allahü te‘ālā ḥazret-i cebrā‘il tavışı birlen helāk itdi (قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا) bu ilçilerge anḫakiye

214.24 ḥalkı eytdiler siz tügilsiz meger bizniñ kibi ādemsiz diyü (وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ) daḥı raḥmet kıluvçı

214.25 allah sizge vaḥyden ve ilçilikden hiç nerse indürmedi (إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ) siz tügilsiz meger ilçilik

214.26 da‘vāsında yalğançılırsız diyü (قَالُوا رَبَّنَا عَلِّمْنَا لَنْ نَسْأَلُكَ إِنَّا لَنَكْفُرُونَ) ḥazret-i ‘isāniñ ilçileri eytdiler

214.27 rabbimiz biledür düristlikde biz sizge dīn üyretür içün yiberilmiş ilçlerimiz (وَمَا عَلَّمْنَا إِلَّا الْبَلَاغَ الْمُبِينَ) ve bizniñ

214.28 üzerimizge vācib tügildür meger ilçiligimizni zāhir irişdürüv (قَالُوا إِنَّا نَطِّيرُنَا بِكُمْ) anḫakiye ḥalkı eytdiler

214.29 biz sizniñ sebebli şomlanamız (لَنْ نَكُونَ لَكُم مِّنْ شَيْءٍ) eger siz bu dīnge ündeviden tıyılmasañız elbette

II / 215

215.1 sizni taş birlen atarmız (وَلْيَسْتَنْصِبْكُمْ مِّثْلَ مَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ) daḥı bizniñ tarafından sizni rencitküçi ‘azāb tutar

215.2 (قَالُوا طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ) ḥazret-i ‘isāniñ ilçileri eytdiler şomlanuvıñızniñ sebebi (bozuk i‘tikādlarıñız

215.3 ve yavız ‘amelleriñiz) öziñiz birlen birgedür (أَنْتُمْ دُكْرَتُمْ) eger bizniñ sözimiz birlen va‘azlanmış bolsañız idi

215.4 şomlanur idiñiz mi (بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ) belki siz isrāf kıluvçı (günāhda çikden ötüvçi) kavmsiz

215.5 (وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى) dağı anṭākiye şehriniñ yırax yirinden aşuqğanı hāde berāber kildi

215.6 ya‘ nī ḥabībū’-n-neccār (قَالَ يَا قَوْمِ أَتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ) bu ir eytdi ey qavmim dīn üyretür için kilgen

215.7 ilçilerge iyeriñiz (اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْتَلُكُمْ أَجْرًا) dīn üyretüv berāberinde ecr şoramay turğan ādemlerge

215.8 iyeriñiz (وَهُمْ مَهْتَبُونَ) dağı ol ilçiler ḥaqlıqğa könülmışlerdür (وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ اللَّهَ فُطِرَنِي) dağı

215.9 ḥabībū’-n-neccār eytdi miñe ni boldı özimni yaratқан allahğa ‘ibādet qılmaşka (وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ)

215.10 dağı ol allahğa siz de qaytarılmış bolursız (أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً) eyā min allahdan başqa

215.11 ma‘būdlar tutarmun mu elbette tutmaym (أَنْ يَرُدَّنَا الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ) eger allah miñe zarar kitürüvni tilese (لَا تُغْنِي)

215.12 ol ma‘būdlarınıñ şefā‘atleri minden hiç nerseni yiberme ya‘ nī alarınıñ şefā‘atleri (عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا)

215.13 fā‘ide birmes (وَلَا يَنْفَعُونَ) dağı ol ma‘būdlar yardım birüv birlen mini allahınıñ tilegen zararından

215.14 qıtqarmaslar da (أَتَى إِذَ الْغَى ضَلَالٍ مُبِينٍ) düristlikde min bu vaqıtde (allahdan başkanı ma‘būd tutқан vaqıtde)

215.15 elbette zāhir bolğan azğunlıqdamun (أَتَى آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَأَسْمِعُونِ) düristlikde min sizni yaratқан rabbiñizge

215.16 imān kitürdim bes imānımı işitiñiz yā ki bu sözni ilçilerge eytken bolur (قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ)

215.17 ḥabībū’-n-neccārını qavmi öltürgenniñ şoñında ḥabībū’-n-neccārğa süyünç birüp ucmaşka kir sin diyü eytildi

215.18 (قَالَ يَا بَيْتَ قَوْمٍ يَعْلَمُونَ) ḥabībū’-n-neccār eytdi kāşki minim qavmim bilseler idi (سَمَاعُ فَرَلِي رَبِّي) rabbimniñ

215.19 ni nerse sebebli mini yarlıqavını (وَجَعَلْنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ) dağı ni nerse sebebli mini hürmetlenmiş

215.20 ādemlerden kıluvını (yikirmi ikinci pāreniñ tercemesi tamām boldı).

215.21 (وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ) ve ḥabībū'n-neccārını helāk kılduqları şoñında qavmi üzerine iñdürmedük biz

215.22 (وَمَا كُنَّا مِنْزِلِينَ) dağı biz indürüvçi de bolmaduq ya' nī kökden (مَنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ) kökden 'askerni

215.25 'asker indürüv hikmetimizge qarağanda dürist de bolmadı (أَنْ كَانَتْ الْأَصْبَحَةَ وَاهْدَةً) ḥabībū'n-neccār qavminiñ

215.26 'uqūbeti bolmadı meger bir kıçkuruu boldı (فَأَذَاهُمْ خَامِدُونَ) bes ḥazret-i cebrā'ılınıñ kıçkuruu vaqtında

215.27 ḥabībū'n-neccār qavmi söngen oğ kibi ölüvçiler boldılar (يَا حَسْرَةَ عَلَى الْعِبَادِ) ey qullar üzerinde

215.28 bolğan ḥasret yā ki allahdan bendelerge ḥasret ma' nāsında (مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ) qullar üzerine dīn

215.29 üyretüvçi ilçi (peygamber) kilmes (أَلَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ) meger kildi ise ilçini (peygamberni)

215.30 ḥorlar boldılar elbette dünyā ve āḥiretniñ sa' ādetlerine irişüvge sebep bolğan naşīhatler birlen naşīhat

II / 216

216.1 kıluvçı peygamberlerni ḥorlavçılar elbette ḥasretli boluvğa lāyıqlardur (أَلَمْ يَرَوْا كُمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ

216.2 (الْقُرُونِ) eyā mekke kāfirleri bilmediler mi biz alardan ilk zamān ehllerinden köpimsini helāk itdük (أَنَّهُمْ)

216.3 (الْيَوْمَ لَا يَرْجِعُونَ) düristlikde helāk kılinuvçılar yalğanga tutuvçılarga qaytmaslar ya' nī qaytmavlarını

- 216.4 bilmediler mü (وَأَنْ كُلُّ لَمَامٍ مَعَّ لَدَيْنَا مَعْضُرُونَ) dürüstlikde halkların her birisi cıyulmuş bolurlar ve bizniñ
- 216.5 huzūrımızda cezā' için kıyāmet küninde hāzır kılınmış bolurlar (وَأَيَّةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ)
- 216.6 (أَحْيَيْنَاهَا) dağı ādemler için kabirlerden qobarılıvniñ barlıgına ölgen yir delildür biz ölgen
- 216.7 yirmi tirtgüzdük (وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا) dağı ölgen yirden orlıklar çığarduk (فَمِنْهُ)
- 216.8 (وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَعِيمٍ وَأَعْنَابٍ) dağı biz yirde (وَيَا كَلْبُونَ) bes ol orlıqdan aşarlar
- 216.9 hurma ağaçlarından hem de yüzüm ağaçlarından baqçalar yaratduk (وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعَيْونِ) dağı
- 216.10 biz yirde çişmeler yarup çığarduk (لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ) bu zıkr kılınğan ağaçların yemişinden aşasunlar
- 216.11 için (وَمَا عَمَلَتْهُ أَيْدِيهِمْ) dağı qolları yaşağan nerselerden aşasunlar için yā ki ol yimişni
- 216.12 qolları yaşamadı ma'nāsında ya'nī ol yimişler maḥz'ullahniñ yaratuvı birlen bendeleriniñ fi'ili birlen tügil
- 216.13 ma'nāsında (أَفَلَا يَشْكُرُونَ) eyā bu ni'metlerge şükr kılmaslar mu (سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا) türlü
- 216.14 şınıflarını küllisini yaratқан allah noqşan şıfātlardan yıraқ boldı (مِمَّا تَنْبِتُ الْأَرْضُ) yir ösdürgen nerselerden
- 216.15 ya'nī ösüvine yir sebep bolğan nerselerden (وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ) dağı bendeleriniñ özlerinden türlü şınıflar (irler)
- 216.16 ve hatunlar) yaratdı (وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ) dağı bendeleriniñ bilmey turğan nerselerinden türlü şınıflar yaratdı
- 216.17 (وَأَيَّةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ) dağı bendeler için bizniñ uluğ qudretimizge kiç 'alāmetdür ol kiçden kündizni
- 216.18 şorarmız (فَأَذَاهُمْ مُظْلَمُونَ) bes şol vaқtde ādemler қarangılıқğa kirürler (وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا) dağı
- 216.19 қуяş kökniñ ortasında 'ömriniñ āhirine irişe turğan ta'yin қılğan çikke қadar yürür öziniñ қарarlana

216.20 turğan ornına irişkenge qadar ‘amelinden boşanğan ādem ‘amelinden boşanğan şoñında qarırlanğan kibi qıyaş da

216.21 hareket ‘ömri tamām bolğanıñ şoñında qarırlanur ba‘zılar (لَا مَسْتَقِرَّ لَهَا) diyü oquğanlar bu sözge qarağanda

216.22 ma‘nāsı qıyaş boşlıq ta‘bır qılınğan fezāda yürür hiç nersede merküz bolmağan ma‘nāsında (ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ)

216.23 (الْعَلِيمِ) bu qıyaşnıñ yürüvi her nerseni bilüvçi ve her işde gālib bolğan allahnıñ taqdiridür (وَالْعَمْرَقَةُ زِنَاءٌ)

216.24 (حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ) dağı ay anıñ seyrini yikirmi sigiz menzilde çikledük (مَنَازِلَ) iski hurma

216.25 şapağı (türmezi) yā ki yüzüm şalkımı (şapağı) nıñ kekri yutağı kibi bolğanğa qadar (لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي)

216.26 (لَمَّا أَنْ تَدْرَكَ الْقَمَرَ) bes qıyaşğa ayğa irişüp ayğa tıguzlıq birüvi dürist bolmas (وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ)

216.27 dağı kiçniñ kündizge ilk boluvı dürist bolmas belki kiç kündizniñ mehaline kilür (وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَغُونَ)

216.28 ve bularnıñ küllisi kökde seyr qılurlar ya‘nı qıyaşlar ve aylar yā ki qıyaş birlen aynı zıkr yuldızlarını

216.29 bildürgenligi için yuldızlar seyr qıluvçı ma‘nāsında bolur bu orunda şundan artuq söylerge kuvvetden

II / 217

217.1 kilmedi müfessirler beyānıñça türlü sözler bar istegen ādem mürāca‘at qılır (وَأَيَّةٌ لَهُمْ) dağı ādemler için

217.2 bizniñ qıdretimizge ‘alāmetdür (أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْعُونِ) düristlikde biz ādemlerniñ sevdā qılurğa

217.3 yiberen balalarını içi tolı bolğan kimedede yükledük (وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِمَا يَارِكُّونَ) dağı ādemler için

217.4 kimeniň oňşaşından atlana turğan nerselerini (teveni) yaratduq çünki teve kıy yirmiň kimesi kibi

217.5 yā ki paraňotlarğa ve başka maşinalarğa işäret bolur (وَأَنْ نَّشَاءُ نَعْرِقَهُمْ) ve eger tilesek biz ädemlerni diňizde

217.6 ğarq kıılurmız (فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَدُونَ) şuğa batkanniň şoñında ädemler için batuvdan kıtkara turğan

217.7 yardımçi de bolmas hem şuğa batup ölüvden kıutulmış da bolmaslar (الْأَرْحَمَةُ مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ) meger kıutulurlar

217.8 bizden raħmet için hem bir vaqtka kıadar dünyā tirükligi birlen fā'idelendürüvimiz için (وَأَذِاقِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا) ve her

217.9 kıayқан kâfirlerge kıorkıñız diyü eytilse (مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ) aldıñızda bolğan nerseden (ötken

217.10 vâkı'älardan) dağı artıñızda bolğan nerseden (āħiret 'azābından) (لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ) raħmet kıılınmış boluvıñıznı

217.11 ümüd itüviñiz için ya'nī şol revişçe eytilse yüz döndürürler (وَمَا نَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ) kâfirlerge

217.12 rableriniň äyetlerinden bir äyet kılmes (أَلَا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ) meger kıildi ise ol äyetden yüz döndürürler

217.13 (وَأَذِاقِيلَ لَهُمْ) ve her kıayқан mekke kâfirlerine müselmānlar tarafından eytilse (أَنْفَعُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ) allah öziñizge

217.14 rızkılandurğan nerseden şarf kıılıñız diyü (قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا) kâfir bolğan ädemler imān

217.15 kıitürgen ädemlerge eytdiler (أَنْطَعِمُ مِنْ) eyā biz şol ädemni ta'āmlandururmız mı (لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَأَطَعُوا) eger allah

217.16 tilese ol ädemni ta'āmlandurur idi (أَنْ أَنْتُمْ الْأَقْفَالُ ضَالَالٍ مُبِينٍ) siz (müselmānlar) tüğilsiz meger zāħir azğunlıkda

217.17 siz ya'nī bizge tilevine ħilāf bolğan iş birlen buyurasız (وَيَقُولُونَ مَنْ هَذَا الَّذِي وَعَدَ) dağı kâfirler

217.18 mü'minlerge eytürler bu qabrlerden qobarıluv va' desı qayçan (أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) eger siz rast sözlilerden

217.19 bolsañız (مَا يَنْظُرُونَ الْأَصِيْعَةَ وَاحِدَةً) kâfirler kütmesler meger bir tavişnı (isrâfil 'ahmnıñ evvelgi şürını)

217.20 küterler (تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ) ol bir taviş kâfirlerini tutar hâlbükim ol kâfirler kıçkuruşa turğan bolurlar

217.21 ya'nî şatuv aluvlarında ve başqa mu'âmelelerinde kıçkuruşa turğan bolurlar kıyâmet boluvı köñillerine kilmegen de

217.22 bolur (فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً) bes işlerinden bir işke qoşarğa da küçleri yitmes (وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ)

217.23 dağı iv cemâ'atleri yanında qayta almaslar belki şol orunda ölerler (وَنُفِخَ فِي الصُّورِ) dağı ikinci

217.24 mertebe şürğa ürülmiş bolur şürğa ürüv cânlarını haşır için çakuruvdan kinâye boladur (فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ)

217.25 bes şol vaqtduq qabrdegi âdemler qabrlerinden rablerine aşuğurlar (الَّذِي رَبِّهِمْ يَتَّبِعُونَ) (فَالرَّوَايَا وَيَلْتَمِئْنَ مِنْ بَعْضِنَا)

217.26 (مِنْ مَرَقَدِنَا) âdemlerden kâfir bolğanları eytürler ni hasret bizge bizni yuqlağan orunlarımızdan (qabrlerimizden)

217.27 kim qobardı (هَٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ) ferışteler yâ ki mü'minler eytürler kâfirlerge cevâb birüp

217.28 yâ ki kâfirler özleri ikrâr kıluv eytürler bu qabrlerden qobarıluv allahnıñ va' de kılgan nersesi dağı peygamberlernıñ

II

/

218

218.1 rast söylegen nersesidür diyü (أَنْ كَانَتْ الْأَصِيْعَةُ وَاحِدَةً) bu ikinci şür bolmadı meger bir taviş

218.2 boldı (فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُعْضَرُونَ) bes her qayçan ikinci şür bolsa bütün âdemler cıyılmışlardur

- 218.3 hem bizniñ huzürimizge hâzîr kılnmışlardur (وَالْيَوْمَ لَا تُظَلَّمُ نَفْسٌ شَيْئًا) bes bütün âdem allah huzürına hâzîr
- 218.4 kılnğan künde hiçbir nefske hiç nerse zulm kılnmas (وَلَا تُجْرَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ) dağı hiçbir nefske
- 218.5 cezā' birilmes meger 'amel kılnğan nersesiniñ cezā'sı birilür ya'nî izgü 'amel kılnğan bolsa izgü
- 218.6 cezā' yavız 'amel kılnğan bolsa yavız cezā' birilür (إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ) düristlikde bu künde ucmağ
- 218.7 iyeleri (فِي شُغُلٍ فَاحْمُونَ) meşakqatsız işlerdedür hem ni'etler birlen lezzetlenüvçilerdür (هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ)
- 218.8 ucmağ iyeleri hem hatunları kölegelerdedür (عَلَى الْأَرَادِكِ مَتَكُمُونَ) ziynetli serirler üzerinde
- 218.9 tayanup turuvçılardur (لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ) ucmağ iyeleri için ucmağda lezzetli yemişler
- 218.10 bardur dağı alar için da'vâ kılnğan ve arzu kılnğan nerseleri bardur (سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ) rahmet
- 218.11 kıluvçı rablerinden eytilüv yüzünden alarga selâm bardur ya'nî allahü te'âlâ ucmağ iyelerine bi'zzât yâ ki
- 218.12 ferişter arqılı selâm eytür (وَأَمَّا نَارُ الْيَوْمِ أَيْهَا الْمَجْرُمُونَ) ey kâfirler bu künde (kıyâmet küninde) mü'minlerden
- 218.13 ayruluñız (أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ) ey âdem balaları sizge 'ahd kılnmadım mu ya'nî sizge allahdan
- 218.14 başkağa 'ibâdet kılmav için deliller ta'yîn kılnmadım mu elbette kıldım (أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ) şeytānğa
- 218.15 'ibâdet kılnmassızlık (şeytān sözi boyınça birmessizlik) birlen (إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ) düristlikde ol
- 218.16 şeytān sizniñ için düşmānlığı zâhir bolğan düşmāndur (وَأَنْ أَعْبُدُونِي) ve miñe 'ibâdet kılnıñız diyü 'ahd
- 218.17 kılnmadım mu (birmedim mü) (هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ) miñe 'ibâdet kıluv toğrı ve haqq yoldur (وَلَقَدْ أَضَلَّ)

218.18 (أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ) ve taḥkik şeytān sizden köp halknı azdurdı (مَنْكُمْ جِبَلًا كَثِيرًا)

218.19 eyā siz ‘aqlnıznı yürütüp qarap şeytānnıñ düşmānlıgın bilür bolmadnıznı mu (هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ)

218.20 bu köziñizge körüngen nerse sizge va‘de kılıngan cehennemdür (اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ) bu künde

218.21 dünyāda inkār kıluvıñız sebebli cehennemge kiriñiz ve issilikni tatuñız (الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ) bu kıyāmet küninde

218.22 ādemlerniñ ağızlarını mührlerimiz ya‘nī ağızlarını söyleşüvden tıyarmız (وَتَكَلَّمْنَا أَبْوَابَهُمْ) ve bizge ādemlerniñ

218.23 kılları söyleşür (وَتَشْهَرُونَ أَرْجُلَهُمْ) daḡı ayakları güvahlık birür ya‘nī kıllarında ve ayaklarında günāh

218.24 eşerleri zāhir bolur yā ki kılları ve ayakları kılgan günāhları üzerine delālet kıılır (بِمَا كَانُوا

218.25 (وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ) kesb kılgan nerseleri birlen (بِكُفُورِهِمْ) ve eger tilesek biz közleri

218.26 üzerine mesh kılırmız ya‘nī közlerini bütünley bitürüp şokır kılırmız (فَأَسْتَجِبُوا الصَّارِعَاتِ) bes ‘ādet

218.27 itken yollarına aşığurlar (فَأَنَّى يُبْصَرُونَ) bes közsiz yolını niçük körürler (وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهَا عَلَىٰ

218.28 (مَكَانَتِهِمْ) ve eger tilesek başgan orunlarında şüretlerini almaşurmız (فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ)

II / 219

219.1 bes barurğa da küçleri yitmes daḡı kıyturğa da küçleri yitmes (وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ)

219.2 ve kimdür ol kişige uzun ‘ömr birsek ol kişini yaratıluvda işin eylendürürmız ya‘nī ol kişige

219.3 kıuvvet ornına za‘ıflık yaşlık ornına kıartlık kilür hemişe za‘ıflıgı artur ve kıuvveti kimiy

219.4 barur (أَفَلَا يَعْلَمُونَ) bes kāfirler bilmesler mi ya'ni bu işlerge kâdir bolğan allah niçuk qabrlerden qobaruvğa

219.5 kâdir bolmasun kāfirler muḥammed (şal'am)nı cırçı didiler allah te'a şunu redd qılup zıkr qılınacaq āyetni

219.6 indürdi (وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ) ve biz muḥammed ('ahm) ge qurān üyretüvimiz birlen şir üyretmedük çünki qurān

219.7 birlen şirniñ lafzları da ma'naları da başqa (وَمَا يَنبَغِي لَهُ) daḡı muḥammed ('ahm)ge şir münāsib de bolmadı

219.8 (أَنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ) bizniñ muḥammed ('ahm) ge üyretken nersemiz tügildür meger va'azdür daḡı

219.9 zāhir bolğan qurāndur ve 'ibādet hānelerde oqula turğan semāvi bir kitābdur (لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا) tirük

219.10 ('aqlı) bolğan ādemni qorqutsun içün ol qurānnı indürüldi gāfil ādem meyyit hükminde bolğanlıqı

219.11 içün allah te'a tirük ādemni didi (دَبَّعْتُ الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ) daḡı küfrlerinde devām itken ādemler

219.12 üzerine 'azāb sözi vācib bolsun içün (أَوَلَمْ يَرَوْا) eyā kāfirler bilmediler mi (أَنَا خَلَقْنَا لَهُمْ)

219.13 düristlikde biz alar içün özimizniñ qudret qollarımız bar qılğan nerselerden (مِمَّا عَمِلْتُمْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا)

219.14 dört ayaqlı ḡayvānlar yaratduq (فَهُمْ لَهَا مَا لَكُونُ) bes ol kāfirler ol dört ayaqlı

219.15 ḡayvānlarğa ḡocalardur (وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ) daḡı biz ol dört ayaqlı ḡayvānları ol kāfirlerge

219.16 boy şunuvcı qıldıq (فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ) bes ol dört ayaqlı ḡayvānlardandur

219.17 atlınaçaq ḡayvānları daḡı ol ḡayvānlarıñ itlerinden aşarlar (وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ) daḡı ol kāfirler içün

219.18 ol dört ayaqlı ḡayvānlarda fā'ideler bardur cünleri ve tirileri kibi (وَمَشَارِبُ) daḡı içmelikler

219.19 bardur (sütleri ve qatıqları kibi) (أَفَلَا يَشْكُرُونَ) eyā yoqdur ni'etlerge şükr qılmaslar mı (وَأَتَّخَذُوا مِنْ)

219.20 (دُونَ اللَّهِ آلِهَةٌ) kāfirler allahniñ şol kadar kāmil qüdrətini ve zāhir ni‘metlerini köre turup da allahdan başqa ma‘būdlar

219.21 tutdılar (لَعَلَّهُمْ يَنْصُرُونَ) ma‘būdları tarafından yardım birüvlerini ümīd itkenleri hālde (لَا يَسْتَطِيعُونَ)

219.22 (وَهُمْ لَهُمْ جُنُودٌ مُّحَضَّرُونَ) ma‘būdları kāfirlerge yardım birüvge qādir bolmaslar (نَصْرَهُمْ) hālbūkim ol kāfirler ma‘būdlarınıñ

219.23 yardemi için hāzır kılınmış ‘askerlerdür ya‘nī ma‘būdlarımız şaqlar ve yardım iter diyü hāzirlenüp turalar

219.24 (فَلَا يَعْزُبُكَ قَوْلُهُمْ) bes ey muḥammed (‘ahm) kāfirleriniñ allahniñ şerīgi bar digen sözleri sini qaygurtmasun

219.25 (أَنَّا نَعْلَمُ مَا يَسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ) düristlikde biz kāfirleriniñ yaşrun kılğan nerselerni de hem de āşikāre kılğan

219.26 nerselerni de bilemiz her qayusı berāberinde tiyüşli cezā birürmiz ḥaşrniñ ḥaqlıgını işbātde allahü te‘ālā zıkr kılınacaq

219.27 āyetni indürdi hem ol āyetniñ nuzūline sebep şol ḥalef oğlu übeyy bir vaqtde qolına quruğan süyek tutup

219.28 resūl allahğa kildi hem ol süyekni qolı birlen taratup körsetdi ve eytdi ey muḥammed (‘ahm) allah bu qurup

219.29 ve taralup bitken süyekni de tırgüze diyü i‘tikād kılasun mı didi resūl allah eytdi belī şulay i‘tikād kılam

II / 220

220.1 allah bu süyekni de tırgüzür hem sini de tırgüzüv cehennemge kiritür didi (أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ) eyā ādem (ḥalef oğlu)

220.2 übeyy) bilmedi mü (أَنَا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْقَةٍ) düristlikde biz ādemni meni şuvından yaratduq (فَأَدَّاهُوْا خَصِيْمًا مُّبِينًا)

220.3 bes şol vaqtde ādem bizge zāhir ve qatı da‘vā birlen da‘vā kılışuvçıdur özini meni şuvından yaratқан allahniñ

220.4 kaytadan yaratuvını inkār ite (وَضْرَبَ لِلشَّمَانِئَاتِ) ve quruğan süyek birlen bizge meşel beyān itdi (وَنَسِ خَلْقَهُ)

220.5 dağı öziniñ necs meni şuvından yaratılıvını unutdı (قَالَ مَنْ بَحَى الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ) ol ādem eytdi

220.6 bu süyekni kim tirgüzür hālbükim bu süyek çürügen ve taralğan diyü ya‘nī bu süyekni çürüp ve taralup bitkenniñ

220.7 şoñında evvelgi hāletine kim kaytarur diyü (قُلْ يُعِيبُهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ) ey muħammed (‘ahm) bu kişige eyt sin

220.8 bu süyekni ol mertebede yoqdan bar qılğan allah tirgüzür (وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ) ve ol allah bütün halknı ayurup

220.9 ayurup bilüvçidür ve niçük yarataçağını da bilür (الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا) şundayın allahdur

220.10 ol allah sizniñ içün caşıl şulı ağaçdan (merh birlen ‘afar ağacı) oğ çığarur (فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُرْقَدُونَ)

220.11 bes şol vaqtda siz ol caşıl ağaçdan şogup oğ çığarursız ya‘nī bu ağaçdan çıqğan nerseniñ oğ boluvında

220.12 şik kılmaysız bes caşıl ağaçdan oğ çığarurğa qādir bolğan allah niçük ölüklerni tirgüzürge qādir bolmasun

220.13 hālbükim caşıl ağaçda otniñ zıddı bolğan şu da bar (أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِقَادِرٍ)

220.14 eyā uluğ bolğan köklerni dağı yirlerni yaratқан allahniñ küçi yitküçi tügil mi (عَلَىٰ أَنْ يُخَلِّقَ مِنْهُمْ)

220.15 ādemlerniñ zātında şıfatda meşeli bolğan ādemlerni yaratuvğa yā ki köklerge ve yirlerge nisbet kiçkinelikde ve haqirlikde

220.16 ādemlerniñ meşeli bolğan ādemlerni yaratuvğa qādir tügil mi ma‘nāsında (belī) belī allah qādirdür (وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ)

220.17 ve ol allah köp maħlūklar yaratuvçı ve köp bilüvçidür ya‘nī allahniñ maħlūkı ve ma‘lūmı köpdür (أَنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا رَادَ)

220.18 (أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ) ol nerseniñ bar boluvını tilegen vaqıtde (شَيْئًا) ançaq allahnıñ emri bir nerseniñ bar boluvını tilegen vaqıtde (أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ) ol nersese bar bol

220.19 sin dimekidür (فَيَكُونُ) bes ol nerse bar bolur (فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ) bes kudretinde

220.20 her nerseniñ mülki bolğan allahğa müşriklerniñ şıfatlağan nerselerinden yıraqlıq bardur (وَالَّذِينَ تَرْجَعُونَ) dağı

220.21 ol allahğa hemmeñiz qaytarılmış bolursız yasin süresiniñ tercemesi tamām boldı

220.22 otuz yidinci sūre sâfât sūresi mekkede ingen yüzde siksen iki âyet

220.23 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥîm

220.24 (وَالْمَائِدَاتُ صُفًّا) 'ibâdetde şâf bolğan mü'minlerniñ nefsleri birlen ḳasem ḳılıp eytemün yâ ki 'ubûdiyet maḳâmında

220.25 şâf bolğan ferîşteler birlen ḳasem itüp eytemün ma'nâsında (فَالزَّاجِرَاتُ زَجْرًا) daḳı küfrden ve bozuḳlıḳlardan

220.26 tıyḡuḡı namâz birlen yâ ki buluḡları ḳorḳutıp sürüvçi ferîşteler birlen ḳasem itüp eytemün (فَالثَّالِيَاتُ)

220.27 (ذِكْرًا) daḳı allahniñ zıkrını (ḳurânnı) oḳuvçı nefsler birlen ḳasem itüp eytemün (لَنْ يَكْفُرَ الْوَاكِلُونَ)

220.28 düristlikde sizniñ ma'bûdîñiz elbette birdür (رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) ol ma'bûdîñiz köklerniñ

II / 221

221.1 hem yirlerniñ terbiye itüvçisidür (وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ) daḳı kökler birlen yirler arasında

221.2 bolğan nerselerniñ terbiye itüvçisidür hem ḳuyaşniñ zâhir bola turğan hem gâ'ib bola turğan orunlarıniñ

221.3 rabbisidür (أَنَا زَيْنًا السَّمَاءِ التُّنْيَا) düristlikde biz sizge yaḳın bolğan kökni ziynetledük

221.4 (وَحَفِظْنَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ) daḳı yulduzlarnı her bir allahniñ (بِرَبِّتِ الْكَوَاكِبِ) yulduzlar ziyneti birlen

221.5 tâ'atinden çıḳğan şeytândan yalḳunlar atuv birlen şaḳladuḳ (لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى) şeytânlar işitürge

221.6 bülend bolğan cemâ'atke (ferîştelerge) ḳulaḳ şalmaslar ya'nî ferîşteler sözini işitmesler (وَيُقَاتِلُونَ)

221.7 (مِنْ كُلِّ جَانِبٍ دُحُورًا) ḳavlap yiberüv için kökniñ her yaḳından yulduzdan ḥâşıl bolğan oḡ oḡunları

- 221.8 birlen açılmış bolurlar (دَلَّوْمُ عُنَابٍ وَأَصْب) dağı ol Őeytnlar içün mundan baŐa da hemişe
- 221.9 bolđan ‘azb (hıret ‘azbı) bardur (الْأَمِنْ عَطَى الْخَطَّةِ) meger Őeytnlardan ferişteler sözini işitürler
- 221.10 ferişteler sözini kinet orlap alđan Őeytnlar ğına (فَاتَّبَعَهُ شُهَابٌ ثَابِتٌ) bes ol Őeytnđa yağtı
- 221.11 yulduz oğını uunı iyerür bu zıkr kılınđan nerselerde vkı‘ age hem hsnge aŐl hilflık yok çünki
- 221.12 hiç kim yulduzlar ‘lemini bizni ‘lemimizge baŐa bolđan bir ‘lem boluvını inkr kıla almaydur hem yulduzlar
- 221.13 ‘lemini bizni ‘lemimizden artuğ kuvve-i rhniye kemlt-ı ‘ilmiye birlen ziyetlengen bolđanlıđını da inkr ite
- 221.14 almay çünki bu yulduzlar ‘lemi kz körüvinde bizden yuğarı hem vucdda bizden ilk elbette vucdke
- 221.15 iyergen kemltda bizden üstün bolalar indi kuvve-i rhniye-i sufliyeden bolđan Őeytnlarını dem nev‘ isinden
- 221.16 dostlar tutup alarđa ğayb nerselerden hberler kitrv içün kuvve-i rhniye-i ‘ulviyeden ‘imler orlavı da
- 221.17 hem allahını alarını yulduz uunları birlen ağup da ‘ağlge yırağ tgil eger eytse bu yulduzlarını
- 221.18 uunlarını tŐvine tabi‘i sebep bar Őeytnlar mundaki içün tgil diyü cevb da eytürmiz ecŐm-ı
- 221.19 nriyye bolđan Őeytnlarını bu yulduz kibi körüngen uunlarđa toğrı kilüvi vağtinde Şol uun
- 221.20 larını tŐvine sebep tabi‘i mevcd bolur niteki tilifon ve tiliğram yiplerinin saıluvu vağtinde buluğdağı
- 221.21 iliktiriğ (kehrıb‘đa) teŐir hŐıl bola ve nitek iliktiriğ yipleri zi tp kitken hav’ ortsında
- 221.22 közge körüngen zgeriŐni peyd kıla bes yağmurlardan ve Ő’ıkadn ‘detden tış nerseler tŐe Őunı
- 221.23 kibi Őeytnlarınıda hav ortsında tvi bu uunlarını hreketinde bir trli inđılabını peyd kıılır da
- 221.24 ol inđılab uunlarını tŐvine sebep bolur eger Őeytn ne nerse diyü s’l kılsa allahını hlđından

221.25 bir maḥlūk bizni ol köre biz anı körmeyimiz diyü cevāb birürmiz ‘ulūm-ı ṭabī‘iye ‘ulemāsı maddege başka ‘avālim-i

221.26 ‘aqliyye işbāt kılalar bes ‘ālem maḥsūsdan başka ‘avālim-i ‘aqliye boluv cā’iz bolgaç bu işlerde ‘aqlge ḥilāf

221.27 nerse yok (şaffetü’l-‘irfān) (فَأَسْتَفْتِهِمْ) bes ey muḥammed (‘ahm) ādem balalarından fetvā ve ḥaber iste (أَهْمَ أَعْنَتُ)

221.28 (خَلَقْنَا إِيَّاهُمْ مِنْ طِينٍ لَانَ) yaratuv yüzinden alar қаtırak mı yā ki biz yaratқан munlar mı ya‘nī kökler ve yirler

221.29 hem kök birlen yir arasında bolğan nerseler feriştelere yıldızlar yaqtı uçqunlar (إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَانَ)

II / 222

222.1 düristlikde biz ādemlerni yapışkuçı balıqıdan yaratduḡ (بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ) belki ey muḥammed (‘ahm)

222.2 sin allahnıñ qüdetinden kāfirlerniñ ba‘şni inkār kıluvlarından ‘aceblendiñ ve kāfirler siniñ ‘aceblenüviñden

222.3 ve ba‘şni söyleviñden maşhara kılalar (وَأَذًا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ) her қаyқан va‘azlanmış bolsalar bir nerse

222.4 birlen va‘azlanmaylar ya‘nī қаbül itmeyler (وَأَذًا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ) ve her қаyқан eytövçiniñ rastlıḡına

222.5 delālet kıla turğan ma‘cize körseler bik artuḡ maşhara kılalar (وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ) daḡı

222.6 eyteler bu bizniñ körgen nersemiz (mu‘cize) tügildür meger siḡırlıḡı zāhir bolğan siḡırdur diyü (أَنْتُمْ آمِنْتُمْ)

222.7 eyā biz her қаyқан ölsek (وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا) tofraḡ ve çürügen süyekler bolsaq (أَتُنَالُ الْمُجْرِمُونَ) eyā biz

222.8 қаbrlerimizden қobarılmış bolurmız mu (أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ) hem evvelgi atalarımızda қobarılmış bolurlar mu (قُلْ)

- 222.9 (نَعْمَ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ) ey muḥammed ‘ahm cevābda eyt sin belī qobarılmış bolursız ve ḥālbükim siz ḥorlar
- 222.10 bolursız ya‘nī ḥor ve rüsvāy bolğanıñız ḥāle qobarılmış bolursız (فَأَمَّا هِيَ زَجْرًا وَاحِدًا) bes ançaq
- 222.11 qabrlerden qobarıluv bir meretebe kıçquruvdur başqa nerse tügildür (فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ) bes sol vaqıtde (ya‘nī bir
- 222.12 meretebe kıçqurılğan vaqıtde kāfirler qabrlerinden tirük bolğanları ḥāle tururlar da özlerine keleşek nerselerini
- 222.13 körürler ya‘nī özlerine kılınaçaq nerselerini küterler (وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ) daḥı eytürler ni
- 222.14 ḥasret bizge ‘amellerimiz berāberinde cezā’lana turğan künimiz bu cezā’ künidür diyü (هَذَا يَوْمُ الْفِضْلِ) feriştelər
- 222.15 kāfirlerge cevāb birüp eytürler bu kün ḥaklıq birlen bāṭıl arasını ayuruv künidür (الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ
- 222.16 (تُكْتَبُونَ) şundayın ḥaqq birlen bāṭıl arasını ayuruv künidür siz ol künni yalğanğa tutar boldıñız
- 222.17 (أَحْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَرْوَاجَهُمْ) allahü te‘ālā feriştelerge emr kıluv eytedür küfr sebebli özlerine zulm
- 222.18 kılğan ādemlerni hem de ḥatunlarını yā ki özləri kibi şanemge ‘ibādet kıluvçı yoldaşlarını
- 222.19 orunlarından qobarıñız (وَمَا كَانُوا يَعْجُبُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) daḥı alarñıñ allahdan başqa ‘ibādet kılğan
- 222.20 nerselerini ya‘nī şanemlerni (فَأَهْلُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ لَجِيمٍ) bes hemmesini ceḥim tamuḡınıñ yolına köndürüñiz
- 222.21 (وَقَفُّهُمْ أَنَّهُمْ مَسْئُولُونَ) daḥı alarñı muvaqqıfda toqtatıñız düristlikde alar i‘tikādlarından hem de
- 222.22 ‘amellerinden şoralmış bolurlar (مَا لَكُمْ لَا تَنْصُرُونَ) ni boldı sizge ba‘zıñız ba‘zıñızğa yardım
- 222.23 kılışmaysız diyü eytilür (بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ) belki alar bu künde (kıyāmet küninde)

222.24 baş tartuvdan ‘ācizlikleri için boy şunmuşlardır (وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ)

222.25 kıyāmet gününde kāfirleriniñ ba‘ zısı ba‘ zısına (iyerilmişleri iyerüvçilerine) şelte kılışup

222.26 şoraşkanları hâlde yüzlerini karşı kılurlar (فَالْوَالِدَاتُ كُنَّ يَسْتَأْذِنْنَ بَنِيَهُنَّ لِيَخْرُجُنَّ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّ يَسْتَفْتُونَ) (فَالْوَالِدَاتُ كُنَّ يَسْتَأْذِنْنَ بَنِيَهُنَّ لِيَخْرُجُنَّ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّ يَسْتَفْتُونَ)

222.27 iyergeren kāfirler iyerilmişlerine eytüler düristlikde siz bizge cihetleriniñ oñından ya‘ nî

222.28 kuvvetlireginden kiledür idiñiz şol sebebli biz sizge iyerdükte helāk bolduğ diyürler göyā ki bizge eytkendi

222.29 yiridür idiñiz (فَالْوَالِدَاتُ كُنَّ يَسْتَأْذِنْنَ بَنِيَهُنَّ) iyerilmiş kāfirler eytüler biz sizni azdurmaduğ belki siz öziñiz

II / 223

223.1 imān kitürüvçi bolmadıñız şol sebebli öziñiz azdıñız (وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ) ve bizniñ için

223.2 azduruvğa sizniñ üzeriñizge ihtiyār bolmadı ya‘ nî bizniñ sizni küfr üzerine küçlerge ihtiyārımız bolmadı

223.3 (بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَائِفِينَ) belki siz öziñiz azğunlıqni ihtiyār kılğan kavm boldıñız (فَعَقَّ عَلَيْنَا قَوْلَ رَبِّنَا) bes bizniñ

223.4 üzerimizge rabbimizniñ cehennemni ādemler, cinler birlen tutururmun digen sözi şābit boldı (إِنَّا لَنَدَاعُونَ)

223.5 düristlikde biz ‘azābnı hemmemiz tatuvçılarımız (وَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ) bes biz sizni azdurduğ ya‘ nî

223.6 azğunlıqğa ündedük anıñ için düristlikde biz özimiz azuvçılardan bolduğ (فَأَنهٖم يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ)

223.7 (مُشْرِكُونَ) bes düristlikde iyerüvçi kāfirler iyerilmişler de kıyāmet gününde ‘azābda ortaqlardur ya‘ nî

223.8 azğunlıqda ortak bolduqları kibi (إِنَّا كُنَّا نَفَعُ بِالْمُجْرِمِينَ) düristlikde biz oşandağ ya‘ nî bularğa

223.9 kılıvımız kibi kılıvımız müşriklerge (أَنهٖم كَانُوا) düristlikde ol müşrikler boldılar (أَذَا قِيلَ لَهُمْ) her kayčan

223.10 ol müşriklerge eytilse (الْأَلَهَ الْأَلَهُ) hiç ma' būd-ı bi'l-ḥaqq yok meger allah (te' ālā) gine diyü (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) bu allahni

223.11 birley turğan sözden tekebbürlenür boldılar (وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَأْتِيَنَّكَوَالْمَنَّا) daḥı müşrikler eytür boldılar

223.12 eyā biz ma' būdlarımızni koyguçılar mı (لشاعر مجنون) dīvāne bolğan cırçı içün ya' nī muḥammed (‘ahm) içün

223.13 diyü (بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ) belki muḥammed (‘ahm) ḥaḡni (tevḥidni) kitürdi daḥı resüllerni taşdıḡ

223.14 kıldı ya' nī muḥammed (‘ahm) niñ kitürgen tevḥidi ḥaḡdur ve delil birlen ḡābitdür hem bu tevḥidde muḥammed (‘ahm)ge

223.15 başka peygamberler de muvāfiḡ boldı (أَنْتُمْ لِنَاثِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ) düristlikde siz rencitküci ‘azābnı tatuvçı

223.16 siz (وَمَا تَجْزُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ) daḥı siz cezālanmassız meger ‘amel kılgan nerseñizniñ cezāsı birlen gine

223.17 cezālanursız (الْأَعْبَادَ لِلَّهِ الْمُخْلِصِينَ) likin allahniñ ‘ibādetde iḡlāşlı ḡulları (أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ)

223.18 allahniñ ‘ibādetde iḡlāşlı ḡulları içün bilgüli bolğan rızḡ bolguçıdur (فَوَاكِهِمْ وَمُكْرَمُونَ) lezzetlene

223.19 turğan yimişler bolguçıdur ol yimişlerniñ meşaqḡatsız irişüvinde ‘ibādetde iḡlāşlı ḡullar ḡürmetlenmişlerdür

223.20 (عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ) birisi birisine ḡarşı bolğanları (فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ) ni‘ metler ucmaḡlarındadır alar

223.21 ḡalde serirler üzerindedür (بُطَانٍ عَلَيْهِمْ بِكَاْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ) ol ‘ibādetde iḡlāşlı ḡullar üzerine közlerge

223.22 zāhir bolğan içmelikden kāseler birlen ḡavāf kılnmış bolur (بَيْضَاءَ لَّزَّةٍ لِلشَّارِبِينَ) ol kāseler aḡlardur hem

223.23 içüvçilerge lezzetlilerdür (لَا فِيهَا عُوقُولٌ) ol kāsede (içmeliginde) ‘aḡllarnı bozuv yoḡdur (وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ)

223.24 dağı ucmağ ehilleri ol kâseden içüp isitmesler de (وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ) dağı ucmağ

223.25 ehilleri huzûrında közleri irlerine gine kıskartılğan uluğ közli mâtür kızlar bardur (كَأَنَّهُنَّ بَيْنَ)

223.26 (مَكْنُونٌ) göyâ ki ol kızlar şâflıkda ve aklııkda tözenden az ğına da şarılık birlen katnaşuvdan şaklanmış

223.27 bolğan teve kuşınıñ yomırqası kibidürler (فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ) içmelik içken vaqtde ucmağ

223.28 ehilleri ba' zısı ba' zısından şoraşkanları hâlde yüzlerini qarşı kıllurlar ya' nî birisi ikinçisine yüzini

223.29 yöneldürür (قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ) içmelik içkende söyleşkende ucmağ ehillerinden bir eytüşçi

II / 224

224.1 eytür düristlikde minim dünyâda bir dostum bar idi (يَقُولُ أَفَأنتَ لِمَنَ الْمُصَدِّقِينَ) eyâ sin ba' şni taşdıķ

224.2 kıluvçılardan mı diyü mini şelte kıluv eytedür idi (أَفَأنتَ ائْتَانَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا) her kıayқан biz ölsek

224.3 hem tofraķ ve çürügen süyekler bolsaķ (أَفَأنتَ ائْتَمَدِينُونَا) eyâ biz şundan şoñ tirilüp cezâlanmış bolurmız mu diyü

224.4 eytedür idi (قَالَ هَلْ ائْتَمَدْتُم مَّطَّلَعُونَ) bu eytüşçi ucmağdağı yoldaşlarına eytdi eyâ siz tamuğ ehline kıararsız mı

224.5 dünyâdağı dostumrı sizge körsetür idim bizniñ ornımız nindi de anıñ ornı niçük idüğini bilür idiñiz

224.6 (فَأَطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَعِيمِ) bes bu eytüşçi tamuğdağı dostına kıaradı da dostını ceħimniñ ortasında kördi

224.7 (قَالَ نَأْتِيهِ أَن كُنْتَ لَتُرْدِينِ) bu eytüşçi eytdi kıasem itüp eytemün düristlikde sin miñe kıaykın

224.8 boldıñ mini azduruv birlen helâķ kııluviñ içün (وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْسِرِينَ) ve eger miñe rabbimniñ

224.9 hidāyet ni‘meti irişmegen bolsa idi elbette min siniñ birlen birge ceħimde ħāzır kılnmışlardan bolur idim

224.10 (أَفْمَنْعُكُمْ بِمَبْتَنٍ) bes bu eytüvçi dostına eyā biz ucmaħda mengü ħalup bir de ölmeyimiz mi (الْأُمَّتِنَا)

224.11 (وَمَا نَعْنُ بِمَعْنَبِينَ) meger dünyāda bolğan evvelgi ölüm birlen ölemiz mi (الْأُولَى) daħı biz ‘azāb kılnmış da

224.12 tügilmiz mi bu sözni ucmaħdağı bir ādem ceħim tamuğındağı dostına taħrī‘ için ve allahnıñ birgen ni‘metine

224.13 ‘aceblenüvi için eytdi ħāşıl ma‘nāsı şol mü’mınler cennetde aşıā ölümni körmeyler meger dünyādağı evvelgi

224.14 ölümlerini gine kördiler ammā kāfirler tamuğda her sā‘atde ölümni arzu kıllalar (أَنَّ هَذَا هُوَ الْقَوْمُ الْعَظِيمُ)

224.15 düristlikde bu ni‘met hem cennetde mengü ħalup ‘azābdan ħutuluv elbette uluğ sa‘adetke irişüvdür bu söz mezkūr

224.16 eytüvçiniñ sözi yā ki allahü te‘ālā sözi (لَمَثَلٍ هَذَا فَلَیَعْمَلِ الْعَامِلُونَ) muniñ kibi uluğ ni‘metlerge irişüv

224.17 için ‘amel kıluvçılarnıñ ‘amel kıluvı vācib bolur ammā maħz-ı dünyā ni‘metlerine irişüv için gine ‘amel kılmışka

224.18 tiyüş (أَذَلَّكَ خَيْرٌ نَزَّلْنَا لَهَا شَجَرَةَ الرَّقُومِ) ħonak ziyāfeti (صِدْقٍ) eytüp ħazırlenüv yüzinden bu zıkr kılnğan

224.19 ni‘metler izgü mi yā ki zaħķūm ağacınıñ yimişi izgü mi (أَتَجْعَلُنَّهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ) düristlikde biz zaħķūm

224.20 ağacını küfr sebebli özlerine cebr kıluvçılarga dünyāda miħnet āħiretde ‘azāb kılduğ ħünki tamuğda

224.21 zaħķūm ağacı bar diğec kāfirler niĸuk ot içinde ağac tursun ot ağacını yandura diyü inkār itdiler

224.22 allahnıñ ot birlen şunu bir ağaçda cıyuvğa ħādir idükni bilmediler elbette ot birlen şunu bir ağaçda

224.23 cıyuvğa ħādir bolğan allah otdan ağacını şaħlarğa da ħādir (أَنَّمَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ) düristlikde

224.24 ol zaħķūm ağacı ceħimniñ tübinde ösüp çıķğan bir ağaçdur (طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُؤْسُ الشَّيَاطِينِ) göyā ki

224.25 ol zaḳḳūm ağaçınıñ yemişleri köz körüvinde ḳabāḥatlıkde şeyṭanlarınıñ başları kibidür bir körkem nerseni

224.26 feriştege oḥşatılğan kibi bik ḳabāḥat nerseni de şeyṭānga oḥşatulsa munıñ kibilerge (tehvīlāt-ı lisāniyye)

224.27 diyler niteki emrū'l-ḳaysnıñ (أَبَقَّتْ لِي وَالْمَشْرِقُ مُصَاجِعِي * وَمَسْنُونَةٌ زُرُقٌ كَانَتْ أَبْغْوَالًا) digen ḳulında

224.28 mażmūnı zinā ḳılğan ḥatunımınñ iri mini öltüre alur mı miñe ‘ arablar ḳaşında birinçi derecede mu‘teber bolğan

224.29 (müṣāref) ḳaryelerine nisbet birilgen şürelı tişi kibi yalıtıravıḳlı ötken ḳılıçlar lâzım bolduḳı ḥâlde

II / 225

225.1 ma‘nāsında yā ki şeyṭāndan murād köz körüvinde ḳabāḥat bolğan ḳorḳunçlı cılan murād (فَأَنَّهُمْ لَا يَكُونُونَ مِنْهَا)

225.2 bes düristlikde kāfirler ol zaḳḳūm ağaçından (yimişinden) aşıḡuçıldur (فَمَا لَمْ تُؤْمِنُوا مِنْهَا الْبُطُونَ) bes

225.3 ol zaḳḳūm ağaçından aşav birlen ḳurşaklarınıñ tolturuvçıldur (ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ) muniñ

225.4 şoñında ol kāfirlerge zaḳḳūm ağacı üstüne (aşav üstüne) issi şü birlen ḳatnaşdurılğan içmelik bardur

225.5 (ثُمَّ أَنْ مَرَجَعَهُمْ إِلَىٰ الْجَعِيمِ) muniñ şoñında ol kāfirleriniñ ḳaytaçak orunları elbette ceḥīm şarıdır (أَنَّهُمْ)

225.6 (الْفَوَآءِ بَاءُهُمْ ضَالِّينَ) düristlikde ol kāfirler özleriniñ atalarını azḡanlar tapdılar (فَوَيْلٌ لِّأَنْفُسِهِمْ) (فَوَيْلٌ لِّأَنْفُسِهِمْ)

225.7 (بِيعَرَعُونَ) bes ol kāfirler atalarını azḡanlar tapsalar da atalarınıñ izlerinde cüḡürmiş bolurlar ya‘nı

225.8 atalarınıñ azḡunlıḳda boluvını bile turup da atalarına iyerürler (وَلَقَدْ صَلَّىٰ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأُولِينَ)

225.9 ve taḥkik mekke kāfirlerinden ilkde evvelgileriñ köpisi ḥaḳḳ yoldan azdı
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ

225.10 (مُنذِرِينَ) ve taḥkik siniñ kavmiñden evvelgi kāfirlerge de ḳorḳutuvçı peygamberler
 فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ

225.11 (عَاقِبَةُ الْمُنذِرِينَ) bes ey muḥammed (‘ahm) i‘tibār ḳılıp ḳara peygamberleri tarafından
 ḳorḳutulmuş

225.12 kāfirleriñ soñğı ḥālleri niçük boldı ya‘nī nindeyin ḳatılıqlarğa ve nindeyin
 rüsvālıqlarğa tüşdiler

225.13 (الْأَعْبَادُ لِلَّهِ الْمُخْلِصِينَ) meger soñğı ḥālleri ḳatılıq ve rüsvālıq bolmadı allahniñ ‘ibādetini
 ihlās birlen

225.14 ḳılğan hem peygamberleriñ ḳorḳutuvı sebebli ḡafletden oyangan ḳulları ḡına
 (وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ) ve taḥkik

225.15 bizge kavminden ümīd kiskeñ zamānda nūḥ du‘ā ḳıldı (فَلَنَعْمَ الْمُجِيبُونَ) bes biz nūḥ
 (‘ahm)niñ du‘āsını

225.16 körkem ḳabül itüv birlen ḳabül itüv ḳasem itüv eytse ni ḥoş ḳabül itüvçilerimiz biz
 (وَنَجِّنَاهُ وَأَهْلَهُ)

225.17 (مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ) daḡı biz nūḥ (‘ahm) hem de ehlini uluḡ ḳayḡudan (şuḡa baṭıvudan
 yāḥūd kavminiñ

225.18 rencitüvinden) ḳutḳarduḡ (وَجَعَلْنَا دُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ) daḡı nūḥ (‘ahm)niñ balalarını
 selāmet ḳaluvçılar

225.19 ḳıldıḡ bütün dünyādaḡı ḥaḳḳ nūḥ ‘ahmniñ balalarından taralıḡan kimede nūḥ ‘ahmniñ
 balalarından hem balaları

225.20 niñ ḥatunlarından bařḳa ḳiři hemmesi öldi digenler (وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ) daḡı nūḥ
 üzerine

225.21 özinden soñğılar içinde körkem şenā ḳaldurduḡ (سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ) ol körkem
 şenā şol

225.22 bütün ‘ālemde bolḡan ḥaḳḳniñ nūḥ (‘ahm)ḳa selām bolsun digen sözleri
 (أَنَا كَذَلِكَ نَجْرِي الْمُسْتَسِينُ)

225.23 dürüstlikde biz izgülik kıluvçılarnı şulay cezâ'larmız (أَنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ) dürüstlikde ol nūḥ

225.24 ('ahm) bizniñ imān kitürüvçi kıllarmızdandır (ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ) muniñ şoñında ikinçilerini (nūḥ

225.25 hem ehlinden başqalarını) ğarķ kılduķ (وَأَنَّ مِنْ شَيْعَتِهِ لِابْرَاهِيمَ) daḡı dürüstlikde nūḥniñ imānda

225.26 hem uşul-i dīnde iyerüvçilerinden ibrahīm ('ahm)dur nūḥ 'ahm birlen ibrahīm 'ahm arasında iki miñde

225.27 altı yüz kırķ yıl bolup aralarında iki peyğamber (hūd ve şāliḥ 'ahm) kilüp kitkenler (أَذْجَاءُ رَبِّهِ)

225.28 (يَتَّقِبْ سَلِيمٌ) ey muḥammed ('ahm) şol vaķtni isiñe tüşür ibrahīm rabbine köñil āfetlerinden selāmet bolğan

225.29 şāf köñil birlen kildi (أَذْقَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ) şol vaķtde ibrahīm ('ahm) atasına hem qavmine

II / 226

226.1 sizni nersege 'ibādet kılasız didi (أَفْسَا آلهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ) iftirā' içün allahdan başqa

226.2 ma'budlarnı tileysiz mi (فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ) bes bütün'ālemniñ terbiye kıluvçısı ḡaķında nidür sizniñ

226.3 gümāniñiz ya'nī ma'bud bolurġa lā'iq bolğan bütün 'ālemniñ terbiye idüvçisi bolğan allahniñ 'ibādetni kıoyasız

226.4 ve allahġa 'ibādetde 'āciz bolğan ma'budlarnıñızni şerik kılasız bu ḡuşuşda gümāniñiz nerse (فَنَنْظُرْ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ)

226.5 ibrahīm 'ahmniñ qavmi 'ıydlerine birge baruvni ötündiler de bes ibrahīm 'ahm yıldızġa bir meretebe kıradı (فَعَالَ)

226.6 (أَلَيْسَ سَعِيمٌ) bes ibrahīm ('ahm) yıldızġa kıraġaç eytdi min avruvmun diyü ya'nī nücüm 'ilmi birlen öziñiñ

226.7 avruv boluvına istidlāl kıldı ibrahīm 'ahm qavmi müneccimler idi ekşer avruvları ḡā'ün (haleyra) idi

226.8 ibrahîm ‘ahm kavminiñ ‘ıyd künlerinde ‘ibâdet hanelerine çıkmas için kavmine öziniñ avruv idükni

226.9 bildürdi bu avruvniñ yolundan bik korqalar idi (فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُنْبَرِينَ) bes kavmi ibrahîm ‘ahmdan

226.10 arqları birlen bolğanları hâlde yüz döndürdiler çünkü ibrahîmde bolğan avruvniñ özlerine

226.11 yoğuvından korqıldılar (فَرَّغَ إِلَى التَّوْتَمِ) bes ibrahîm ‘ahm kavminiñ ma‘būdları yanına yaşrun gine

226.12 kitdi (فَقَالَ الْاِتَّاكُورُونَ) bes ibrahîm ‘ahm şanemlerge horlap eytdi eyā ta‘ām aşamaysız mı (مَا لَكُمْ)

226.13 (لَا تَنْتَطِقُونَ) ni boldı sizge söyleşmeysiz ve minim sözime cevâb birmeysiz diyü (فَرَّغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ)

226.14 bes ibrahîm ‘ahm şanemlerge oñ qolı birlen şoğuv yüzinden yaşrun meyl itdi yā ki şanemleriñizni

226.15 vaçurmun digen yemîn sebebli meyl itdi ma‘nāsında hāşıl ibrahîm ‘ahm şanemlerni vatdı kavmi

226.16 şanemlerniñ vaçıluvını körkeç kim ve vaçkanlıqni tikşirdiler ibrahîm vaçkandur diyü zann kıldılar (فَاتَّبَعُوا)

226.17 (قَالَ اتَّعَبُوتُنَا مَنْتَعَبُونَ) bes aşuqğanları hâlde ibrahîm (‘ahm)ge yöneldiler (أَلَيْهَ يَرْفُونَ) ibrahîm

226.18 (‘ahm) kavmine eytdi eyā siz öz qolıñız birlen yaşağan şanemlerge ‘ibâdet kılasız mı (وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا)

226.19 (تَعْمَلُونَ) hâlbükim allah sizni de hem sizniñ işlegen nerseñizni de yaratdı (قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا) ibrahîm

226.20 kavmi ba‘zısı ba‘zısına eytdiler ibrahîm için bir binānı binā kılıñız (فَالْقَوْمُ فِي الْجَعِيمِ) bes ibrahîmni

226.21 issi oțka taşlañız (فَالْقَوْمُ فِي الْجَعِيمِ) bes oțka taşlav birlen ibrahîmge mekr kıluvni tilediler

226.22 (فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ) bes mekr kıluvçı ibrahîm (‘ahm)niñ kavmini hîlelerini bāṭıl kıluv birlen hor

226.23 ve töben mertebeli kılduğ (قَالَ أَنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي) dağı ibrahîm (‘ahm) eytdi düristlikde min rabbim

226.24 hoşşan orunğa (şāmğa) baruvçımun (سَيِّدِي) rabbim mini maqşūme köndürür yā ki dīnimde tüzük bolğan

226.25 nersege köndürür (رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ) ey rabbim miñe izgülerden bolğan balamnı hibe kııl (فَبَشِّرْنَاهُ)

226.26 bes biz ibrahîmge şefkat iyesi bolğan ir bala ismā‘il (‘ahm) birlen süyünç birdük (بِقَلَامِ حَلِيمٍ)

226.27 bes ol bala ibrahîm (‘ahm) birlen birge yürürge irişken zamānda (on üç yaşında) (فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّمْعَ)

226.28 idi digenler) (قَالَ يَا بَنِيَّ) ibrahîm (‘ahm) eytdi ey kiçik süyüklü oğlum (أَنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ)

226.29 düristlikde min tüşimde köremün düristlikde min sini boğazlaymun ya‘nī tüşimde sini (أَنِّي أَدْبَعُكَ)

II / 227

227.1 boğazlavnı köremün ibrahîm ‘aleyhi’s-selām zü’l-ħicce ayınıñ sikizinci kiçesinde tüş kördi tüşünde birev

227.2 eytdi ey ibrahîm allah siñe balañnı boğazlav birlen emr kıladur diyü ibrahîm ‘aleyhi’s-selām yukusından

227.3 oyangaç tüşinne şik kıldı bu tüş allahdan mı yā ki şeytāndan mı diyü zü’l-ħiccenin toqızinci kiçesinde

227.4 yine şol tüşni kördi şunıñ soñında bildi bu tüş allahdan iken zü’l-ħiccenin onuncı kiçesinde

227.5 yine şol tüşni kördi şundan soñ ismā‘il ‘ahmnı boğazlarğa qaşd kıldı şunıñ için de zü’l-ħiccenin

227.6 sikizinci künine terdiye toqızinci künine ‘arife onıñcı künine naħr diyüledür ba‘zılar ismā‘il ‘ahmnı

227.7 kabih allah digenler (فَأَنْتَظِرُ مَاذَا تَرَى) bes ey oğlum fikr kılup qara nindi re’y (fıkr) birürsün

227.8 (قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ) ismā'îl 'ahm eytdi ey atam ne nerse birlen buyuruldiñ şunu kıl
(سَتَجِدُنِي أَنْ)

227.9 (مَنْ أَلَّهِ مِنَ الصَّابِرِينَ) eger allah tilese mini boğazlavğa şabrılıq kıluvçılardan taparsun
(فَلَمَّا أَسْلَمَا)

227.10 bes ibrahîm birlen oğlu ismā'îl 'aleyhimü's-selā allahniñ emrine boy şunğanları zamānda ya'nī

227.11 ibrahîm 'ahm oğlını boğazlarğa ismā'îl 'ahm bolğazlanurğa rāzı bolğanları zamānda
(وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ)

227.12 dağı atası ismā'îl 'ahmnı māñlayı üzerine yaqğan zamānda ya'nī ibrahîm 'ahm ismā'îl 'ahmnı

227.13 yānī üzerine yıqdı da ismā'îl 'ahm māñlayınıñ bir çiti üzerine tüşdi
(وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ)

227.14 bir nidā' kıldıq ey ibrahîm (قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا) taḥkīk tüşini rastladıñ
(إِنَّا كُنَّا لَكَ بَعْزَى الْمُحْسِنِينَ)

227.15 dürstlikde biz izgülik kıluvçılarnı şulay izgü cezā' birlen cezā'larımız
(إِنَّ هَذَا لَمَوْلَا آلِ الْمُؤْمِنِينَ)

227.16 dürstlikde balanı boğazlav birlen emr kıluv elbette iḥlāşlı ādemni iḥlāşsız ādemden ayuruvçı eytiledür

227.17 (وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ) dağı biz boğazlav birlen buyurulmışını ya'nī ismā'îlni uluğ gevdeli boğazlana

227.18 turğan ḥayvān (teke) birlen fidyeledük bu āyetler delālet kıladur balasını boğazlav birlen nezr itken

227.19 kişige qoy boğazlav vācib boluvğa (وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ) dağı biz ibrahîm üzerine özinden şoñğı

227.20 ḥalk içinde körkem şenā qaldurduq (سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ) ol körkem şenā şol özinden şoñğılarınıñ

227.21 ibrahîmge selām bolsun digen sözleri (كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ) izgülik kıluvçılarnı şulay

227.22 cezā'larımız (إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ) dürstlikde ol ibrahîm 'ahm bizniñ imān kitürüvçi kıllarımızdandur

- 227.23 (وَبَشِّرْنَا هَاسِعَاتٍ) dağı biz ibrahîm ‘ahmge işhâk birlen (işhâk ‘aleyhi’s-selâmniñ dünyâğa kilüvi
- 227.24 birlen) süyünç birdük (نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ) peygamberligi birlen hüküm kılınmış izgülerden boluvı
- 227.25 tağdır kılınmış bolğan hâlde (وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَى اسْعَاتٍ) dağı biz ibrahîm üzerine
- 227.26 balaları içinde dağı işhâk üzerine şalebenden benū isrâ’îl peygamberlerini çıgaruv birlen
- 227.27 mübâreklikni birdük (وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مَعْسُومٌ) dağı ibrahîm birlen işhâkniñ balalarından
- 227.28 izgüleri bardur (وَلَقَدْ ظَلَمْنَا عَلَىٰ نَفْسِهِ مَيْمَنًا) dağı özine zulm kıluvı zâhir bolğan zâlimleri de bardur
- 227.29 (وَلَقَدْ مَنَّآ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ) ve tağkîk biz mūsā birlen hārūn (‘ahm) üzerine en‘ām kılduğ ya‘nī alarğa

II / 228

- 228.1 peygamberlik hem de dünyā ve āhîret fā’idelerini birdük (وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ) dağı mūsā
- 228.2 birlen hārūnnı hem qavmlerni uluğ kayğudan ya‘nī fir‘avūnnıñ galebesinden yā ki şuğa garğ boluvdan
- 228.3 qutqarduğ (وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ) dağı biz mūsā birlen hārūnğa hem qavmlerine yardım birdük
- 228.4 bes alar fir‘avunge hem qavmlerine üstün boldılar (وَأَتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ) dağı mūsā birlen
- 228.5 hārūn (‘ahm)ge bik körkem beyān ite turğan kitābnı (tevrātını) birdük (وَهَبْنَا لَهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ)
- 228.6 dağı mūsā birlen hārūnnı haqlıqğa irişdüre turğan yolğa köndürdük (وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْرَبِ)
- 228.7 dağı mūsā birlen hārūn üzerine özlerinden şoñğılar içinde körkem şenānı qaldurduğ (سَلَامًا عَلَىٰ)
- 228.8 (مُوسَىٰ وَهَارُونَ) ve ol körkem şenān özlerinden şoñğı ademlerniñ mūsā birlen hārūnğa selām bolsun

228.9 digen sözleridür (إِنَّا كُنَّا نَجْزِي الْمُعْتَسِنِينَ) düristlikde biz izgülik kıluvçılarnı şulay cezā'larımız

228.10 (أَنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ) düristlikde müsā birlen hārūn bizniñ imān kitürüvçi kıllarımızdandır

228.11 (وَأَنَّ الْيَأْسَ لَمَنْ الْمُرْسَلِينَ) dağı düristlikde ilyās ('ahm) elbette dīn üyretür için yiberilgen

228.12 ilçilerdendür (أَذَقَالَ لِقَوْمِهِ الْأَتْتَفُونَ) ey muḥammed ('ahm) şol vaqtıni isiñe tüşür ol vaqtde ilyās ('ahm)

228.13 qavmine ey qavmim eyā allahniñ 'azābından qorqmaysız mı didi (أَتَدْعُونَ بَعْلَاءَ تَدْرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ) eyā siz

228.14 ba'1 ismli şanemge 'ibādet kılasız mı dağı yaratuvçılarniñ iñ körkemi bolğan allahğa 'ibādet kıluvı

228.15 qoyasız mı ba'1 diyü ba'1bek birlen atalğan şāmdağı bir şehriñ qalqınıñ 'ibādet kılğan şanemlerine

228.16 eytürler qalqına bük qalqı digenler qazir ba'1bek qalqı diyüle (اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ) allah

228.17 sizniñ hem sizniñ evvelgi atalarınıznıñ rabbisidür (فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُمْ لَمُعْضِرُونَ) bes ilyās ('ahm)niñ qavmi

228.18 ilyās ('ahm)ni yalğanğa tutdılar bes düristlikde ol qavm elbette 'azābke qazir kılinmış bolurlar

228.19 (الْأَعْبَادَ لِلَّهِ الْمُخْلِصِينَ) meger allahniñ iqlāşlı kılları 'azābke qazir kılinmaslar (وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي)

228.20 (الْآخِرِينَ) dağı biz ilyās üzerine özinden şoñğılar içinde körkem zıkr kıldurduq (سَلَامًا عَلَى الْيَأْسِينَ)

228.21 ol körkem zıkr şol orundan şoñğılarniñ ilyās üzerine selām bolsun diyüvleri (إِنَّا كُنَّا نَجْزِي الْمُعْتَسِنِينَ)

228.22 (نَجْزِي الْمُعْتَسِنِينَ) düristlikde biz izgülik kıluvçılarnı şulay cezā'larımız (أَنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ)

228.23 düristlikde ol ilyās bizniñ imān kitürüvçi kıllarımızdandır (وَأَنَّ لِرُطَّا لَمَنْ الْمُرْسَلِينَ) dağı

- 228.24 dürüstlikde lûṭ (‘ahm) elbette dīn üyretür içün yiberilgen ilçilerdendür (أَدْجِنَاهُ وَأَهْلَهُ)
- 228.25 (أَجْمَعِينَ) ey muḥammed (‘ahm) şol vaḳtini isiñe tüşür biz lûṭnı hem ehlini barçasını ‘azābdan kütqarduk
- 228.26 (الْأَعْرُوزَ فِي الْغَابِرِينَ) meger lûṭnıñ ḥatunnı (qarçıkını) kütqarmaduk ol ‘azābda kaluvçılardan boldı (ثُمَّ)
- 228.27 (دَمَرْنَا الْأَخْرَبِينَ) muniñ soñında ikinçilerni ya‘nı kavminden qalğan kāfirlerni helāk kıldıuk (وَأَنْكُمْ لَتَمُرُونَ)
- 228.28 (عَلَيْهِمْ مُصِيبِينَ) daḥı dürüstlikde siz ey mekke ḥalḳı seferiñizde tañğa kirdükiñiz vaḳtde alarnıñ şamğa sevdā

II / 229

- 229.1 iterge bargan menzillerinden ötersiz (وَبِاللَّيْلِ) daḥı kiçde ötersiz (أَفَلَا تَتَّقُونَ) eyā sizniñ lûṭ kavminiñ
- 229.2 ḥālini i‘tibār kılup qararlık ‘aqlıñız yoḳ mı (وَأَنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ) daḥı dürüstlikde yūnus (‘ahm)
- 229.3 elbette dīn üyretür içün yiberilgen ilçilerdendür (أَذَابُ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْعُونِ) ey muḥammed (‘ahm) şol
- 229.4 vaḳtini isiñe tüşür yūnus kavminden rabbisiniñ izzetinden başqa ḥalḳ birlen içi tolı bolğan kimege qaçdı (فَسَاهَمَ)
- 229.5 (فَكَانَ مِنَ الْمُدْمِقِينَ) bes yūnus kimedegi ḥalḳ birlen qur‘a (şiyāğa) şaldı da bes yūnus (‘ahm) qur‘a
- 229.6 şaluv sebebli ciñilmişlerden boldı yūnus (‘ahm) kavmini allahnıñ ‘azābı birlen qorqutqandan soñ kavmi içinden
- 229.7 çığup allah emr kılmasdan burun bir kimege barup ötürdi kimedede ḥalḳ köp idi kime toktıdı
- 229.8 kimedegi ḥalḳ munda qaçқан kıl bolurğa kirek didiler şundan soñ qur‘a şaldılar qur‘a yūnus (‘ahm)ge
- 229.9 (فَأَلْقَاهُ الْهُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ) çıkdı ve eytdi qaçқан kıl min didi hem özini şuga atdı (فَأَلْقَاهُ الْهُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ) bes yūnus (‘ahm)nı

229.10 balık yutdı hālbūkim yūnus (‘ahm) özini şelte kıluvçudur ya‘nī yūnus (‘ahm) allahniñ izninden burun

229.11 kavmi arasından kaçıp kimege minüvi üçün özini şelte kıılır (فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ) bes eger de

229.12 yūnus (‘ahm) tesbīh eytüvçilerden ya‘nī allahni köp zıkr eytüvçilerden bolmasa idi (لَلْبَيْتِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ)

229.13 (يُبْعَثُونَ) kabirlerden qobarılmış bola turğan künge (kıyāmet künine) qadar balık qurşağında tirük hālinde turur

229.14 idi (فَتَبَيَّنَّا لَهُ بِالْعُرَاهِ وَهُوَ سَقِيمٌ) bes biz yūnus (‘ahm)nı ağaçsız orunğa atduq hālbūkim yūnus balık

229.15 qurşağında turuvı sebebli avruv idi (وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ) dağı biz yūnus üstinde kölegeler

229.16 içün yir yüzine saçılgen ağaçdan bir ağaç ösdürdük bu ösdürülgen ağaçni qabaq digenler

229.17 yūnus (‘ahm)nı yafraqları birlen örtüp saqlağan niteki resūl allahdan qabaqni yaratasun mı dip

229.18 şoralduqda belī yaratam qabaq qardaşım yūnusniñ ağaçı digen (وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ)

229.19 dağı biz yūnusni özi kaçqan yüz miñ hālkğa peygamber itüp yiberdük ya‘nī ninovā hālkına yā ki qaravda

229.20 yüz miñden de arturlar mundan köplik birlen şıfatlav murād haşr tügil (فَأَمَّنُوا فَمَرَّعْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ) bes yūnus

229.21 (‘ahm)nıñ kavmi yūnusqa imān kitürdiler bes biz alarnı bir vaqtqa qadar (‘ömrleri bitkenge qadar) dünyā

229.22 tirükligi birlen fā’idelendürek (فَأَسْنَفْتُمْ الْمَلَائِكَةَ إِنَّا قَدْ هُمُ الشَّاهِدُونَ) ey muḥammed (‘ahm) mekke kāfirlerinden

229.23 haber iste eyā siniñ rabbiñ içün qızlar bolup alar içün ir balalar bolur mı çünki mekke kāfirleri

229.24 feriştelerni allahniñ qızları digenler (أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَّا قَدْ هُمُ الشَّاهِدُونَ) yā ki biz feriştelerni

229.25 qızlar itüp yaratduq mu ve bizniñ yaratqan vaqtimizde alar hāzirler mü (أَلَا أَنَّهُمْ مِنْ أَفْئِدَتِهِمْ لَيَقُولُونَ) āgāh

229.26 olınız dürüstlikde mekke kâfirleri iftirâlarından eytürler (وَلَبَّ اللَّهُ) allah bala toğdurdu diyü ya' nî feriştelere

229.27 allahniñ kızları diyü (وَأَنَّهُمْ لَكَادِبُونَ) dağı dürüstlikde ol mekke kâfirleri yalğançılardur (أَصْطَفَى الْبَنَاتِ)

229.28 (عَلَى النَّبِيِّنَ) eyā allah kız balalarını ir balalar üzerine ihtiyār kıldı mu elbette yok (مَا لَكُمْ كَيْفَ)

229.29 (تُعَكِّرُونَ) ni boldı sizge 'aql rāzı bolmağan nerse birlen niçük hükm kılasız (أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ) eyā

II / 230

230.1 allahniñ baladan yırak idükni isiñizge tüşürmeysiz mi (أَمْ أَلَّكُمْ سُلْطَانُ مَبِينَ) yā ki sizniñ içün

230.2 feriştelerniñ allahniñ kızları boluvına delâlet kıla turğan kökden ingen delil bar mı (فَأْتُوا بِكُتَابِكُمْ)

230.3 (أَنْ كُنْتُمْ سَادِقِينَ) eger da'vāñızda rastlardan bolsañız öziñizge indürülgen kitābnı kitürniñiz (وَجْعَلُوا)

230.4 (بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نِجَابًا) dağı mekke kâfirleri allah birlen feriştelere arasında neseb kıldılar (cenne ism-i cins)

230.5 bolup feriştege hem iğlāk kılna (وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الْجِنَّةَ أَنَّهُمْ لَمَعْزُورُونَ) ve taħkik feriştelere bildi dürüstlikde

230.6 bu mekke kâfirleri 'azābke hāzir kılnmış bolurlar (سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ) mekke kâfirleri şafatlanğan

230.7 nerseden (bala ve nesebden) allahğa bülendlik ve yıraklık boldı (الْأَعْبَادَ لِلَّهِ الْمُتَخَلِّصِينَ) meger allahniñ 'ibādetde

230.8 iğlāşlı kılları 'azābke hāzir kılnmış bolmaslar (فَأَنذَرْتُكُمْ وَمَا تَتَعَبَّدُونَ) bes dürüstlikde siz hem

230.9 sizniñ ‘ibādet kılğan nerseleriñiz (ma‘būdlarıñız) (مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِغَائِنِينَ) siz allah üzerine ādemlerni azduruv

230.10 birlen bozğuçı tügilsiz (الْأَمِنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ) meger tamuğğa kirüvçini gine azdurup bozğuçısız

230.11 ya‘nī allahniñ ‘ilminde tamuğ ehlinden boluvı şābit bolğan ādemni azdurursız başqa hiç kimni azdura

230.12 almassız (وَمَا مَنَّا إِلَّا لَهٗ مُتَمَامٌ مَّعْلُومٌ) ve feriştelere kullıq birlen ikrār kılup eytürler bizlerden hiç kim yok

230.13 meger boldı ise añar allahni tanuvda hem ‘ibādetde bilgüli orun bar (وَأَنَا لَنَعْنُ الصَّافُونَ) dağı

230.14 düristlikde ‘ibādetni ötevde ve hıdmet orunlarında şāflarmız ya‘nī hūliş allah için ‘ibādet kılurmız

230.15 ve hıdmet iterimiz (وَأَنَا لَنَعْنُ الْمُسَبِّحُونَ) dağı düristlikde biz elbette allahni cenābına münāsib bolmağan şıfatlardan

230.16 yıraç kıluvçımız (وَأَنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ) dağı düristlikde mekke kāfirleri eytür boldılar (لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا

230.17 ذكرًا من الأولين) eger de bizniñ qaşımızda evvelgi ümmetlerge indürülgen kitāblardan (bir kitāb)

230.18 bolsa idi (لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ) elbette biz allahniñ ihlāşlı bolğan kullarından

230.19 bolur idük ya‘nī şāf allah için gine ‘ibādet kılur idük evvelgi ümmetler kibi allahniñ emrine

230.20 hilāf kılmas idük diyü (فَكْفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ) bes mekke kāfirleri zikrlerniñ iñ şerīfi bolğan

230.21 zikrini ya‘nī kökden indürülgen kitāblarniñ iñ şerīfi bolğan kitabni inkār itdiler bes inkār

230.22 itüvleriniñ ‘aķıbetini tiz bilürler (وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ) ve taħķik bizniñ dīn üyretür için

230.23 yiberilgen ilçilerimiz için sözimiz (yardem ve gālebe birlen va‘demiz) ötdi (أَنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ) ol sözimiz

230.24 şol düristlikde dîn üyretür içün yiberilgen ilçilerimiz bizniñ tarafdan yardım birilmişlerdür (وَأَنَّ جُنَّتْ نَالَهُمْ)

230.25 (الْغَالِبُونَ) dağı bizniñ ‘askerimiz ya‘nī müselmānlar ‘askeri elbette alar üstünlerdür (فَقَوْلٌ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ)

230.26 bes ey muḥammed (‘ahm) bir az zamānğa (bedr şoğışı künine yā ki fetḥ-i mekke künine) kadar ol mekke müşriklerinden yüz

230.27 döndür (وَأَبْصُرْهُمْ فَسَوْفَ يَبْصُرُونَ) dağı mekke müşriklerine irişken nersege qara bes alar da bizniñ siñe ḥükm

230.28 qılğan nersemizni (dīniñni qutlavni ve yardım birüvimizni hem āhiretde şevābda şevāb birüvimizni) elbette körürler

II / 231

231.1 (أَفَبِعَيْنِنَا إِنَّمَا يُسْتَعْجَلُونَ) eyā mekke müşrikleri bizniñ ‘azābımızni aşıqdururlar mı ya‘nī mekke müşrikleri resūl allahğa

231.2 siniñ bizni qorqutqan ‘azābıñ qayu zamān bolaçaq diyü sū‘āl qıldılar şundan şoñ bu āyet indi (قَادُوا)

231.3 (نَزَّلَ بِسَاءِهِمْ) bes her qayçañ ‘azāb mekke müşrikleriniñ iv allarına inse ya‘nī mekke müşriklerine ‘azāb

231.4 inse (فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْتَدِرِينَ) bes qorqutulmış mekke müşrikleriniñ tañları yavız bolur (فَقَوْلٌ عَنْهُمْ حَتَّىٰ)

231.5 (وَأَبْصُرْهُمْ فَسَوْفَ يَبْصُرُونَ) dağı bir vaqtğa kadar mekke müşriklerinden yüz döndür (حِينٍ) mekke müşriklerine ingen

231.6 nersege qara bes alar da buniñ siñe ḥükm qılğan nersemizni körürler (سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ)

231.7 ey muḥammed (‘ahm) uluqlıqniñ rabbisi bolğan siniñ rabbiñ müşrikleriniñ şıfātlağan nerselerinden yırağ boldı

231.8 (وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ) dağı dîn üyretür içün yiberilgen (peygamberler) üzerine selām bolsun (وَالْحَمْدُ)

231.9 (ﷲ رَّبِّ الْعَالَمِينَ) dağı bütün ‘ālemniñ rabbisi bolğan allahğa her maktav şıfatı bolsun

231.10 şāfāt sūresiniñ tercemesi tamām boldı

231.11 otuz sigizinçi sūre (şa) sūresi mekkede ingen siksen sigiz āyet

231.12 (şa) sūre ismi yā ki allah birlen resūli arasında bir sır (وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ) beyān ve şerāfet iyesi

231.13 bolğan qurān birlen qasem itüp eytemün (بَلِّغِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَنِقْمَةٍ) qurānnı inkār itüvçiler qurānda

231.14 kuşūr tapduqları içün tügil belki qurānnı inkār itüvçiler haqdan tekebbürlikde hem allahğa dağı resūl allahğa

231.15 muḥālifikdedür ya'nī şumiñ içün gine inkār itdiler (كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قُرُونٍ) mekke kāfirlerinden

231.16 ilk zamān ehlinden köpisini helāk kılduq (فَنَادُوا دَلَّاتٍ مِثْلَ مَنَّانٍ) bes yardım istev içün yā ki tevbe

231.17 içün kıçkurdılar ḥālbükim ol kıçkurgan vaqtları qutula turğan vaqt tügil idi (وَعِيبُوا أَنْ

جَاءَهُمْ مُنْتَبِهُنَّمْ) dağı mekke kāfirleri özlerinden ya'nī özleri kibi ādemden yā ki özleri kibi oquv

231.19 ve yazuv bilmegen āmdan qorqutuvçı peygamberniñ kilüvinden 'aceblendiler (وَقَالَ الْكَاذِبُونَ هَذَا سِحْرٌ كَثِيبٌ)

231.20 dağı mekke kāfirleri eytdi bu muḥammed 'ahm izhār qılğan mu'cizesinde sihrçidür ve eytken sözinde yalğançidur

231.21 diyü (أَجْعَلُ الْآلِهَةَ الْهَاءَ وَأَجْعَلُ) eyā muḥammed ('ahm) köp ma' büdlerini bir ma' büd kıldı mu (أَنَّ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ)

231.22 düristlikde bu kün ma' büdlerini bir ma' büd qıluv elbette bik 'aceb nesredür çünki bu iş atlarımızın

231.23 ittifākına özimizniñ müşāhedemizge ḥilāf çünki bir zāt köp nerseni bilmey hem köp nersege qādir bolmay

231.24 didiler ḥazret-i 'ömer imān kitürgeç qureyş kāfirleri bik ḥafalandılar hem cıyılıp ebü tālibke bardılar

231.25 ve eytdiler ey ebü tālib sin bir qartımız ve ḥocamız ve sin bu aḥmaqlarınıñ (imān kitürgen ādemleriniñ)

231.26 niler qılğanı bilesün biz siñe bizniñ birlen qardaşıñ 'abdu'l-lahniñ oğlu muḥammed (şal'am) arasında ḥükim qıluvını

231.27 ötünüp kildük diyü ebü t̄alib resül allahı çaçurtdı hem eytdi bular siniñ kavmiñ sinden şoraçaq

II / 232

232.1 ne nerseleri bar diyü resül allah q̄ureyşlere qarap eytdi ne nerse şoraysız şorañız diyü q̄ureyş k̄afirleri

232.2 eytdiler sin bizge hem ma‘būdlerimizge tiyüviñni q̄oy biz de sini de hem ma‘būdıñni da q̄oyarmız diyü resül allah

232.3 eytdi eger min sizniñ sū‘ālīñizni q̄abūl itsem minim sizden şoraçaq bir gine sözim bar şol sözimni

232.4 q̄abūl iter mü siz q̄ureyşler eytdiler bir söziñni tügil on söziñni q̄abūl iterimiz diyü resül allah eytdi

232.5 (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) diyü eytiñiz bu söz sebebli ‘arablarni hem ‘acemlerni q̄olğa alursız diyü şundan şoñ q̄ureyşler

232.6 köp ma‘būdni bir ma‘būd q̄ılmaççı bola iken diyü ebü t̄alib meclisinden taraldılar (وَأَنْتَلِقَ السَّلَاةَ مِنْهُمْ)

232.7 q̄ureyşniñ uluğları ebü t̄alib meclisinden kitdiler (أَنْ أَمْشُوا وَأَصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ) ba‘zısı ba‘zısına

232.8 yüriniz dağı ma‘būdlarıñızniñ ‘ibādetinde şābit bolıñız digenleri hālde (أَنْ هَذَا لَشَيْءٍ يُرَادُ) düristlikde

232.9 bu iş ya‘nī tevḥīd da‘vāsı yā ki ‘arablarnı hem ‘acemlerni q̄olğa aluv her kimniñ tilenmişidür anı her birimiz

232.10 tileymiz (مَأْسَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمَلَّةِ الْآخِرَةِ) muḥammed (‘ahm)niñ eytken sözini (tevḥīd da‘vāsını) atalarımız irişken

232.11 şoñğı milletde yā ki ‘isā (‘ahm) milletinde işitmedük çünki naşārālarda şoñra tevḥīd bolmağanlar

232.12 (أَنْ هَذَا الْأَخْتَلَاقُ) bu tevḥīd (‘ahm)niñ eytken sözi (tevḥīd kelimesi) tügildür meger öziniñ

232.13 çığargan yalgamıdur (أَنْ هَذَا الْأَخْتَلَاقُ) eyā bizniñ aramızdan muḥammed (‘ahm) üzerine

232.14 zıkr (qurān) indürüldi mü hālbükim ol bizniñ kibi ādem yā ki bizden de töbenrek diyü
(بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ)

232.15 (ذِكْرِي) belki mekke kāfirleri minim zıkrimden (qurāndan) şikdedür
(بَلْ لَمَّا يَبْدُئُوا عَذَابَ) belki mekke

232.16 kāfirleri minim ‘azābımnı tatamadılar her qayçañ ‘azābımnı tatusalar şikleri yiter idi
(أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ)

232.17 (رَحْمَةً رَبِّكَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ) yā ki ey muḥammed ‘ahm ol kāfirlerniñ ḥuzūrında her işde
üstün bolğan tilegen ādemine

232.18 raḥmetini hibe qıluvçı bolğan rabbiñniñ raḥmetiniñ ḥazīneleri bar mı ol raḥmet
ḥazīnelerinde tilegençe

232.19 taşarruf qılup raḥmetini tilegen ādemlerine birüp tilegen ādemlerinden alalar mı bes
sulay bolsa

232.20 alar peygamberlikinde aralarından tilegen ādemlerine buyururlar idi likin bu ḥuqūq
alarga birildüki

232.21 yoq çünki nübuvvet (peygamberlik) allahniñ raḥmeti allah anı özi tilegen ādemine birür
(أَمْ لَهُمْ مَلِكُ السَّمَوَاتِ)

232.22 (وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا) yā ki mekke kāfirleri için köklerge hem yirlerge daḥı kökler birlen
yirler arasında

232.23 bolğan nersege ḥocalıq bar mı (فَلْيَذَرُوا فِي الْأَسْبَابِ) bes eger ol mekke kāfirleri için
köklerge

232.24 ve yirlerge ḥocalıq bolsa kök baqçıçlarına aşsunlar ya‘nī kökke mensübler andan ‘arşge

232.25 aşsunlar ‘ālemniñ işini temaşā qılunlar özleri münāsib körgen ādemge vaḥy
indürsünler bes indi

232.26 eger de allahniñ raḥmet ḥazīneleriniñ bir kiseği bolğan ‘ālem-i cismānīde taşarruf
qıluvğa qıuvvetleri

232.27 kilmese bes niçük nübuvvet (peygamberlik) de taşarruf qılurğa qıuvvetleri yitsün
(جَنَّاتٍ مَّا هُنَّ لَكَ مَعْرُومٌ وَمِنَ الْأَعْرَابِ)

232.28 bes ol mekke kāfirleri sini yalğanğa tutqan orunlarında peygamberlerge qarşı kile turğan
firçalardan

233.1 tizden mağlûb bola turğan bir ‘askerdür bes niçük alarğa tedābir-i ilahiyye bolsun ve niçük alar umūr-ı

233.2 rabbāniyyede taşarruf kılsunlar (كَتَبْتَ قَبْلَهُمْ قَوْمَ نُوحٍ) mekke kâfirlerinden ilk peygamberlerini yalğanga tutdı

233.3 nūḥ kavmi (وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ ذُرِّيَّتُهُمُ الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ) daḥı ‘ādlar hem қадақлар birlen berkitilgen mülk iyesi bolğan

233.4 fir‘ avun (وَشُعُوبٌ وَقَوْمٌ لُوطٌ) daḥı şemüdlar hem lût ‘ahm kavmi (وَأَصْعَابُ الْآبِكَةِ) daḥı orman iyesi bolğan

233.5 şu‘ ayyib ‘ahm kavmi (أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ) mekke kâfirleriniñ hizbi bu zıkr qılınğan hizblerden (cemā‘ atlerden)

233.6 bir hizbdür (أَنْ كُلُّ الْأَكْذَابِ الرُّسُلُ) bu cezblardan küllisi imesdür meger boldılar ise peygamberlerini

233.7 yalğanga tutdılar ya‘nī bu zıkr qılınğan hizblerden her birisi bir peygamberni yalğanga tutdı (فَعَفَّ)

233.8 (عَقَابٌ) bes hizblerden her birisine minim ‘azābım şabit boldı (وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْعَةً وَاحِدَةً) ve bu mekke

233.9 kâfirleri kütmesler meger bir mertebe kıçkuruvnı küterler şūr ürülgenlikni (مَالِ الْيَمَانِ فَوَاقٍ) ol kıçkuruvgā

233.10 az gına miqdārda toqtav yokdur (fu‘aḳ diyü iki imçekden sütni iki mertebe şoruv arasında bolğan

233.11 toqtav zamāni ne eytürler munda azluğdan kināye) (وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْنَا لَنَا قَطْنَا) daḥı mekke kâfirleri ḥorlap

233.12 eytdiler ey rabbimiz bizniñ içün ‘azābdan bolğan ülüşimizni aşuğdur (قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ) ḥesāb (kıyāmet)

233.13 küninden ilk diyü (أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ) ey muḥammed ‘ahm mekke kâfirleriniñ eytken kabāḥat sözlerine

233.14 şabrılıq kııl (وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ إِذْ أَلَيْدَ) daḥı dīnde kuvvet iyesi bolğan qulımız dāvudniñ kışsasını

233.15 isiñe tüşürüp kâfirlerge söyle (أَنَّهُ أَوْأَب) düristlikde ol qulumız dāvud ‘ahm allahnıñ rızāsına qaytuvçıdır ya‘nı

233.16 mekke kâfirlerine günāhnı uluğ itüp körsetüv için dāvud kışşasını zıkr qıl çünki dāvud (‘ahm)nıñ

233.17 allah huzūrında mertebesı uluğ bola turup da bir kiçkine gine zilletniñ şudūrı sebebli mertebesinden töben

233.18 tüşürüldi ferışteler şelte qıldılar şundan şoñ allahdan istiğfār qıldı (أَنَّا سَأَلْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحُنَّ)

233.19 düristlikde dāvud birlen birge tesbîh eytkenleri hâlde tağlarını dāvudke maşhar qıldı (بِالْعِشِّ وَالْأَشْرَاقِ)

233.20 kiçde dağı quyaş yaltırap köterilgen vaqtda (وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً) dağı her cānibden cıyulğan hâlde dāvudke

233.21 kuşlarını maşhar qıldı (كُلُّ لَهْ أَوْأَب) tağlar birlen kuşlardan her birisi dāvudnıñ tesbîhi için tesbîh

233.22 eytürge qaytuvçılardur (وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ) dağı yardım birlen ve ‘askerniñ köpligi birlen dāvud (‘ahm)nıñ

233.23 mülkini kuvvetledük (وَأَتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَلَ الْخِطَابِ) dağı biz dāvud (‘ahm)ge hikmetni (peygamberlikni yā ki

233.24 ‘ilm birlen ‘amelnı muhkem qıluvını birdük dağı haqını bātıldan ayuruv birlen da‘vālarını ayurup hüküm

233.25 itüvni birdük (وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ) ey muhammed (‘ahm) eyā siñe iki hışmınıñ dāvudqa hükümge kilüvleriniñ

233.26 haberi kildi mü bu āyet hazret-i dāvuddan şādir bolğan zillet (kimçilik) huşūsında hazret-i dāvudnıñ

233.27 bir vaqtda urya ismli ādemniñ hatunına ittifağı közi tüşdi ve qalbine muhabbet eşr itdi bes uryadan

233.28 hatunı talāq qıluvını şoradı urya hazret-i dāvudnıñ sözünü qaytarurğa batırılıq qıla almavından

233.28 hatunı talāq qıldı hazret-i dāvud bu hatunı ciftlendi bu hatun hazret-i süleymānıñ anası bola

- 234.1 hem bu iş enşârda bolduğu kibi dāvud (‘ahm) zamânında bütünley ‘âdet idi digenleri dāvud ‘ahm özi
- 234.2 künlerini dörtke bölgen iken bir küni ‘ibâdet için bir küni hüküm için bir küni öziniñ
- 234.3 hâş hizmetleri için bir küni va‘z için hâş itken allah te‘a imtihân için hazret-i dāvudқа
- 234.4 da‘vâlaşkan birisi birisine zulm kılışkan iki âdem şüretinde iki ferişte yiberdi
(أَذْتَسَوْرُوا الْمَغْرَاب)
- 234.5 şol vaqtde bu da‘vâçılar dāvud (‘ah)niñ çarlağınıñ yuğarığı dīvârlarına mindiler
(أَذْدَخَلُوا عَلَى دَاوُد)
- 234.6 şol vaqtde dāvudқа kirdiler (فَقَرَعَهُمْ) bes dāvud (‘ahm)niñ hüküm küninden başqa künde kirgenlikleri
- 234.7 için hem de işikden kirmey üstden kirdükleri için bulardan qorqdı (فَالْوَالِاتُفَى)
da‘vâlaşup
- 234.8 kirüvçiler qorqma didiler (نَضْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ) biz da‘vâ birlen kilgen iki firqamız
- 234.9 bizniñ ba‘zımız ba‘zımızğa zulm kıldı (فَأَمَّكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَالْأَشْطَطِ) bes sin ey dāvud (‘ahm) bizniñ
- 234.10 aramızda haqlıq birlen hüküm kıl ve hükümde birimizge de zulm ve cebr kılma
(وَأَهْمُنَا إِلَى سِوَاهِ الصِّرَاطِ) dağı sin
- 234.11 bizni yolniñ toğrısına köndür şundan şoñ bu iki hışım birisi ikinçisine işâret kılup maqşüdlarını
- 234.12 söylediler bes birisi eytdi (أَنْ هُنَا أَيْسُ) düristlikde bu minim dінде dağı dostlıqda
qardaşımdur (لَهُ تَسْعٌ وَتَسْعُونَ)
- 234.13 ol qardaşımıñ toqsan toqız şaruğı (hatundan kinäye kılına) bar (وَلَى نَعْمَةٌ وَأَحَدَةٌ)
dağı
- 234.14 minim bir şaruğım bar (فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا) bes minim toqsan toqız şaruqlı qardaşım miñe eytdi birden bir şaruğını
- 234.15 miñe mülklendür (miñe bir) diyü (وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ) dağı bu toqsan toqız şaruqlı
qardaşım birden bir şaruğımı

234.16 da‘ vāda (kışkırtışuvda) miñe gālib boldı (قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجْتِكَ إِلَىٰ نَعَايِهِ) dāvud (‘ahm) cevābқа kirişüp

234.17 eytdi taḥkīk siniñ toḡsan toḡız şarıqlı qardaşñ öziñiñ köp şaruqlarına qoşulğan ḥalde birden bir

234.18 şarığñni şorav birlen siñe zulum qıldı (وَأَنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْغُلَاطَاءِ) daḡı düristlikde şerik (ortaq)lerden

234.19 köpisi (لِيُبَيِّنَ بِبَعْضِهِمْ عَلَيَّ بَعْضًا) ba‘zısı ba‘zılarına zulum qılır (الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) meger

234.20 imān kitürüp de izgü ‘ameller qılğan şeriklerniñ ba‘zısı ba‘zısına zulum qılmas (وَقَلِيلٌ مِّنْهُمْ) ve bu zulum qılmay

234.21 turğan şerikler ‘aceb azdur bu sözni eytkeçde bu da‘vālaşup kilgen ādemler ġayb boldılar (وَأَنزَلْنَا)

234.22 daḡı dāvud (‘ahm) zann qıldı (أَنَّمَا فَتَنَّاهُ) düristlikde bizniñ urya ḡatunı ḡaqında öziñi imtiḡān

234.23 qıldıqımızni (فَاسْتَغْفِرْ رَبِّهِ) bes dāvud (‘ahm) rabbisinden bu işi ḡaqında yarlıqamak istedi (وَأَخْرَجْنَا)

234.24 daḡı secde qılğan ḥalde yirge yığıldı daḡı allahğa qaytdı rukū‘ secdege mebde’ bolğanlığı için sücūdñi

234.25 rukū‘ birlen tesmiye qılındı şuniñ için de bu āyet birlen tilāvet secdesini oḡuğan şoñında rükū‘ suz secde

234.26 qılsa kifāye qılınuvına istidlāl qılğanlar (فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ) bes dāvud (‘ahm)niñ yarlıqamak istegen günāhsını

234.27 yarlıqaduq (وَأَنَّ لَهُ عِنْدَنَا الرَّفْقَ) daḡı dāvud (‘ahm) için bizniñ ḡuzūrımızda yaqınlıq bardur (وَمُسْنُ مَا بَيْنَ)

234.28 daḡı cennetde qaytaçaq ornınıñ körkemi bardur (بِأَدَاؤِ مَا كُنَّا فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً) ey dāvud (‘ahm) düristlikde

234.29 biz sini yirde ḡalife qıldıq (فَأَمَّا بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ) bes ādemler arasında ḡaqlıq birlen ḡükñ qıl (وَاللَّيْلُ)

II / 235

- 235.1 (فِيضًا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) dağı nefis arzusına iyerme (تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ) bes nefis arzusına iyerüv sini
- 235.2 allahniñ yolından azdurur (أَنَّ الَّذِينَ يَضَلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) düristlikde allah dīninden azğan ādemler (كَلِمَاتٍ)
- 235.3 ol ādemlerge qatı ‘azāb bardur (بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْعِسَابِ) ḥesāb künini unutuvları sebebli (عَذَابٌ شَدِيدٌ)
- 235.4 (وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا) dağı biz kökni hem yirni hem kök birlen yir arasında bolğan
- 235.5 nerseni ḥikmetsiz ve fā’idesiz bāṭıl yaratuv birlen yaratmaduq (ذَلِكَ عَنْ النَّبِيِّ كَفَرُوا) kökni hem yirni
- 235.6 hem alar arasında bolğan nerseni ḥikmetsiz ve fā’idesiz bāṭıl yaratuv birlen yaratdı diyü kāfir bolğan ādemleriñ
- 235.7 zannıdır (فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ) bes kāfir bolğan ādemler için otdan kilgenni ökünçdür ya‘nī
- 235.8 bu bāṭıl gümānları sebebli ni ökünç kilür (أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) eyā biz imān kitürüp de
- 235.9 izgü ‘ameller kılğan ādemleriñi kılurmız mu (كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ) yirde bozuqlıq kıluvçılar kibi (أَمْ)
- 235.10 (نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَارِ) yā ki küfrden ve günāhlardan şaqlanuvçı ādemleriñi kāfirler kibi kılurmız mu elbette
- 235.11 bularnı bir ir kılmamız (كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ) ey muḥammed (‘ahm) siñe indürilgen kitāb (qurān) köp
- 235.12 fā’idelidür (لِيَتَذَكَّرُوا آيَاتِهِ) ol kitābnı siñe indürildi ol kitābnıñ āyetlerini tefekkür kılunsunlar için
- 235.13 (وَلِيَتَذَكَّرُوا أَلْوَابِ الْأَبَابِ) dağı ol kitāb birlen şāf ‘aql iyeleri va‘azlansunlar için (وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ)

235.14 (نَعْمُ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ) dağı biz dāvud (‘ahm) için süleymān (‘ahm)nı hibe kılduğ düristlikde ol

235.15 süleymān ni hoş tevbe birlen allahğa kıytuvçı bendedür (أُدْعُرْضُ عَلَيْهِ بِالْعَشَى الْمَافِنَاتُ الْجِيَادُ) şol

235.16 vaqtdde allahğa kıytuvçudur ol süleymān (‘ahm) üzerine öyle soñında maqıavlı cügrük atlar körsetilmiş

235.17 boldı süleymān (‘ahm) bir vaqtdde şoğış kılup miñ yağışı ağ ğanımet itüp aldı süleymān (‘ahm) öyle oğıan

235.18 soñında kürsisine oturdı bu atlarını süleymān (‘ahm) ge tekrār körsetdiler bu atlarını kıarı kıarı kıyaş batup

235.19 kitdi süleymān (‘ahm) ikindi namāzını oğımay kıaldı (فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْغَيْرِ) bes süleymān (‘ahm)

235.20 eytdi düristlikde min māl süyüvni tiledim (يَا نِي اتْلُ سُبْحَانَ رَبِّكَ) rabbimniñ zıkrinden ya‘nī rabbimniñ

235.21 zıkrini ikindi namāzını süyüvge māl süyüvni ihtiyār kıldım (مَنْ تَوَارَتْ بِالْأَعْيَابِ) kıyaş perde birlen ürtülgenge

235.22 kıadar ya‘nī kıyaş batkıanğa kıadar (رُدُّوْهَا عَلَيَّ) ol atlarını miñe kıaytarıñız didi (فَطَفِقَ مَسْعَا بِالْحَمَقِ وَالْأَعْيَابِ)

235.23 bes süleymān (‘ahm) kıılıç alup atlarını baltırlarına ve moyınlarına kıılıçını sıyparğa kırişdi ya‘nī kıılıç birlen

235.24 baltırlarını ve moyınlarını kıisdi hāşıl hemmesini kıurbān itdi (وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ) ve tağkığ biz süleymān

235.25 (‘ahm)nı bala birlen fitnelendürdük (وَالْقَيْنَاعِلَى كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا) dağı süleymānnıñ kürsisi üzerine ol balanı

235.26 ölgen hāilde taşladuğ süleymān (‘ahm)nıñ bir balası dünyāğa kıldüginde süleymān (‘ahm) bu balasını āfet

235.27 irişüvden bik kıorkıdı hem vācib kıadardan artuğ şakladı ve bu bala hākında işini allahğa taşkırmadı bu balanı

235.28 şeytānlar öltürüp ölgen hāilinde kürsisi üzerine kıtürüp taşladılar süleymān (‘ahm) munı kıilmedi

235.29 (تُؤْتَابُ) bu balanı kürside ölüq hâlinde körgenniñ şoñında süleymân ('ahm) allahğa qaytdı ya' nî işini allahğa

II / 236

236.1 tapşırıp tevbe kılduq (قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي) süleymân ('ahm) eytdi ey rabbim mini yarlıkağıl (وَهَبْ لِي مَلِكًا)

236.2 dağı miñe şundayın mülk bir (لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي) ol mülk minden şoñ hiç kimge münāsib bolmasun

236.3 ya' nî ciñillik birlen hāşıl bolmasun çünki bu mülk minim hālime münāsib mu' cize bolsun (أَنْتَ أَنْتَ)

236.4 (الرَّوَاهِبُ) düristlikde sin hibe qıluvçısun ya' nî tilegen nerseñni tilegen ādemiñe birüvçisün

236.5 (فَسَعَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ) bes biz süleymân ('ahm)ke cilni süleymân ('ahm) qoşqança yürüy

236.6 turğan itüp maşhar qılduq (رُخَاءٌ مِّمْتُ أَصَابُ) süleymân ('ahm) qaşd qılğan orunğa yumşaq

236.7 ve hoş bolğan hâlde yürüy turğan (ise turğan) itüp maşhar qılduq (وَالشَّيَاطِينُ كُلُّ بَنَاءٍ)

236.8 (وَعَوَّاصٍ) dağı her bir 'acib binā qıluvçı incü çığarur içün dıngizlerge comuvçı her bir

236.9 şeytānnı maşhar qılduq (وَأَخْرَجْنَا مَقْرَبِينَ فِي الْأَصْفَادِ) dağı boğavlarda birisi birisine yaqın qılınğan

236.10 ikinçi şeytānlarnı maşhar qılduq (هَذَا هَطَاءُنَا فَامْنُوا أَوْ امْسِكْ) bu mülkler bizniñ siñe birgen

236.11 nersemizdür bes bizniñ birgen nersemizden tilegen ādemiñe bir yā ki birme (بِغَيْرِ حِسَابٍ) birüviñde

236.12 hem birmeviñde hesāb qılınmağanniñ hâlde (وَأَنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى) dağı süleymân ('ahm) içün bizniñ

236.13 huzurumuzda yakınlık bardur (مَسْنَانًا) dağı cennetde kaytaçak ornınıñ körkemi bardur
وَأَذْكُرُ

236.14 (أَذْنَادِي رَبِّي) ve ey muhammed (‘ahm) kulımız eyyüb (‘ahm)nı isiñe tüşür
şol vaqtda kulımız eyyüb

236.15 (‘ahm) rabbisine du‘ā kıldı (أَتَى مَعْنَى الشَّيْطَانُ بِنُعْبٍ وَعَذَابٍ) düristlikde mini şeytān
meşakkat hem ‘azāb

236.16 (rencüv) birlen tutdı ya‘nī şeytān vesvesesi allahnıñ meşakkat hem ‘azāb birlen tutuvına
sebeb boldı

236.17 çünki hāzret-i eyyübden bir mazlüm bir vaqtda yardım istedi hāzret-i eyyüb yardım
birmedi yā ki hāzret-i

236.18 eyyüb şeytānnıñ vesvesesi boyınça bir vaqtda mālınıñ köpligi ne ‘aceblendi
(أُرْكُضْ بِرِمْلِكَ) ey

236.19 eyyüb ayağıñ birlen yirge tiyüp diyü eytdük biz (هَذَا مُقْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ) eyyüb (‘ahm)
ayağı birlen

236.20 yirge tipdi yirden çişme ağıp çıkdı bes eyyüb (‘ahm) ge eytildi bu şu yunula turğan ve
içile

236.21 turğan şalkun şudur diyü ya‘nī bu şudan yuvun hem iç tışında içiñde selāmet bolur
ma‘nāsında şundan

236.22 şoñ hāzret-i eyyüb tamām selāmetlendi (وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ) dağı biz eyyüb (‘ahm)ge
ehlini hibe kılduk

236.23 (taralğan şoñında cıyduk dağı ehliniñ meşelini ehli birlen birge hibe kılduk ya‘nī
evvelgige qaraganda

236.24 ehli iki ülüş boldı (وَذَكَرَى لِأُولَىٰ) özimizden eyyüb (‘ahm)ge rahmet için (رَحْمَةً مِّنَّا)

236.25 (الْأَبَابِ) dağı şāf ‘aql iyelerine va‘az için hāzret-i eyyübnıñ hatunı eyyüb (‘ahm)
avırğan

236.26 vaqtda bir hācet için kitüp kiçügüp kaytdı hāzret-i eyyüb selāmetlensem yüz meretebe
şoğar idim

236.27 diyü yemīn itdi allah te‘a şol vaqtda zıkr kılınaçak āyetni indürdi (وَمَنْ يَبْدَأْكَ ضَعْفًا) dağı
ey eyyüb

236.28 (‘ahm) koluña bir üç peçen al (فَأَضْرَبْ بِهِ وَلَا تَعْنَتْ) bes bir üç peçen birlen şoğ
yeminiñde hānis

236.29 bolma ya' nî yemîniñni bozma hem Һazret-i eyyüb yüz dane peçen alup bir meretebe soқdı Һazret-i eyyübniñ

II / 237

237.1 Һatunnı ya' kûb 'ahmnıñ kızını (leyyā) digenler ba' zılar yūsuf 'ahmnıñ efrā'im ismli oğlınıñ kıızı

237.2 raħmiye digenler (أَنَا وَجُنَّتَاهُ صَابِرًا) düristlikde biz eyyüb 'ahmnı avırlıqlarğa řabrlıķ kıluvçı tapduķ

237.3 (نَعَمَ الْعَبْدُ أَنَّهُ أَوَّابٌ) ni hoş ҡıldur ol eyyüb düristlikde ol eyyüb allahğa ҡaytuvçıdur (وَأَذْكُرُ)

237.4 (أَبْرَاهِيمَ وَأَسْعَاقَ وَيَعْقُوبَ) ve ey muħammed 'ahm bizniñ ҡullarımıznı zıkr ҡıl (عِبَادُنَا) ya' nî ibrahîm hem ishāķ

237.5 daħı ya' kûb 'ahmnı (أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ) ol ҡullarum 'ibādetde ҡuvvet iyeleri hem ma' rifet iyeleri

237.6 (أَنَا أَخْلَصْنَا لَهُمْ بِغَالِمَةِ ذَكَرَى الدَّارِ) düristlikde biz alarnı özimiz içün ħāliř ҡılduķ şundayın

237.7 řāf şaşlet birlen ol şaşlet āħiret yurtını zıkr ҡıluvçılarıdur unutmavlarıdur (وَأَنْتُمْ عِنْدَنَا لَمَنْ)

237.8 (الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ) daħı düristlikde ol ҡullarımız bizniñ ħuzūrımızda iħtiyār ҡılınmıř izgü ҡullardur

237.9 (وَأَذْكُرُ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكُفْلِ) ey muħammed 'ahm ismā'ilni hem de ilyas' nı hem zü'l-küfl 'ahmnı

237.10 zıkr ҡıl (ilyas' aħtüb oğlı Һazret-i idrîs anı benî isrā' ilge ħālîfe itken řoħra

237.11 allahü te' ālā añar peygamberlik mertebesini birgen zü'l-küfl yus' a 'ahmnıñ atası birlen bir toğma

237.12 ҡarındařınıñ oğlı yā ki eyyüb 'aleyhümü's-selāmniñ beşer ismli oğlı digenler) (وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ)

237.13 ve bu mezkûrlerden her birisi izgülerdendir (هَذَا ذِكْرٌ) bu kıurân zikridür
(وَأَنَّ لِلْمُتَّقِينَ لِحُسْنٍ)

237.14 (مَّآبٍ) dağı küfrden ve günâhlardan şaqlanğan âdemler için ucmağda kaytaçağ orunnıñ körkemi

237.15 bardur (جَنَّاتٍ عَنْ مَفْتَعَةٍ لَّهُمُ الْآبْوَابُ) ya'ni 'adn ucmağları bolğuçıdur alar için işekleri

237.16 açılmış bolğan hâlde (مُتَّكِنِينَ فِيهَا) ol ucmağlarda serirler üzerine tayanğanları hâlde

237.17 (يَدْعُونَ فِيهَا بِغَاكِمَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ) ol ucmağlarda köp yimişlerni hem içmelikni ünderler (çağururlar)

237.18 (وَعَنْتَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٍ) dağı alar huzûrında közleri irlerine gine kışkırtılğan özleri

237.19 birlen tiñ bir başdaki kıızlar bolğuçıdur (هَذَا مَا تُوَعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ) bu zıkr kıılınğan

237.20 ni'etler hêsâb küni (kıyâmet küni) için va'de kıılınğan nerselerdür (أَنَّ هَذَا لِرِزْقِنَا) düristlikde

237.21 bu ni'etler bizniñ rızkıımızdur (مَالَهُ مِنْ نِعَادٍ) bu rızqlar için bitüv yoğdur ya'ni bu rızqlar

237.22 hemişedür (هَذَا) mü'minler için zıkr kıılınğan nerse budur (وَأَنَّ لِلطَّاعِينَ لَشَرِّ مَّآبٍ) dağı

237.23 düristlikde yavızlar için kaytaçağ orunnıñ yavızı bardur (جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا) ol

237.24 kaytaçağ orun cehennemdür azğunlar ol cehennemge kirürler (فَبئْسَ الْمِهَادُ) bes ni yavız töşelmiş orundur

237.25 yâ ki ni yavız şâkdur ol cehennem (هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ) bes 'azâb budur 'azâbnı tatusunlar (هَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ)

237.26 ol 'azâb issi şudur dağı tamuğ ehliniñ şarı şularıdur (وَأَخْرَجْنَا مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجًا) evvelgi

237.27 'azâbnıñ meşelinden ikinci 'azâb türlü şınıflardur (هَذَا فَرَجٌ مَّقْنَعٌ مَعَكُمْ) bu gürüh sizniñ birlen birge

237.28 tamuğğa kire turğan gürühdür azğunlukda baş kâfirler tamuğğa kirgenniñ şoñında azğunlukda alarğa iyergen

237.29 âdemlerni kiritilgenniñ şoñında hikâyet yüzinden baş azğunlarğa eytilgen söz (لَا مَرْحَبًا بِهِمْ) azğunlukda

II / 238

238.1 baş kâfirler iyerüvçilerine eytürler alar üzerine kiñlik bolmasa idi diyü (أَنَّهُمْ صَالُوا النَّارَ) düristlikde

238.2 ol bizge iyerüvçiler bizniñ kibi yavız ‘amelleri sebebli tamuğğa kirüvçilerdür (قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَأَمْرُجَابِكُمْ)

238.3 azğunlukda iyerüvçiler iyerilmişlerine eytürler belki siz öziñizniñ eytken söziñizge münäsibreksiz ya‘nī

238.4 bizge kiñlik bolmasun digen söziñize bigrek öziñiz ehlsiz ya‘nī sizge kiñlik bolmasun (أَنْتُمْ قَلْبًا مَوَدُّوهُ)

238.5 (لَنَا) siz bizge azduruviñiz sebebli ‘azābnı aldımızğa kitürdiñiz (فَبَسُّسُ التَّرَارِ) bes ni yavız qararlanaçaq orun

238.6 boldı ol cehennem (قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا) yine de azğunlukda iyerüvçiler eytürler ey rabbimiz bu ‘azābnı

238.7 kimdür bizniñ aldımızğa kitürdi (فُرِدُّهُ عَنْ أَبِي الصَّغْفَانِ النَّارِ) bes ol kişiğe tamuğdan iki ülüş ‘azābnı

238.8 artdurur (وَقَالُوا مَا آتَانَا لَنْزُرِي رَجَالًا) dağı azğun âdemler kıyâmet küninde eytürler bizge ni boldı biz tamuğda

238.9 şundayın irlerni körmeymiz (كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ) biz alarnı dünyâda yavızlardan şanıdur idük bu

238.10 irlerden murād dünyâda kâfirler tarafından maşhara kılingan faķir müselmānlar (اتَّخَفْنَا هُمْ سَخْرِيًّا) biz ol irlerni

238.11 dünyâda vaķtde maşhara itüp tutқан idük (أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ) yā ki ol irlerden közlerimiz çitke

238.12 avışdı mu şuñın içün alarnı körmeyimiz mü diyü eytürler (أَنْ ذَلِكَ لَعَقُ تَغَاثُمُ أَهْلِ النَّارِ) düristlikde

238.13 bizniñ kâfirlerden hikâyet kılğan nersemiz elbette haqdur çâresiz kâfirler bu söz birlen kıyâmet küninde söyleçekler

238.14 hem ot ehliniñ kışkıruşuvıdır bu söz (قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ) ey muḥammed (‘ahm) mekke müşriklerine eyt ançaq min

238.15 sizni qorqutuvçımun allahniñ ‘azâbı birlen sizni qorqutamun (وَمَا مِنْ آلِهَةٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ) ve hiç bir haqlıq

238.16 birlen ma‘būd yoqdur meger ortaqlıqni qabul bolmağan bir gine bolğan her işinde gâlib bolğan allah ğınadır

238.17 (رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا) ol allah köklerniñ ve yirlerniñ hem kökler birlen yirler arasında bolğan

238.18 nerselerniñ rabbisidür (الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ) ol allah her işde üstündür hem günâhlarnı yarlıkağuçıdır (قُلْ هُوَ)

238.19 (نَبَأًا عَظِيمًا) ey muḥammed (‘ahm) mekke müşriklerine eyt minim sizge haber birgen nersem (ya‘nî özimniñ allahniñ ‘azâbından)

238.20 sizni qorqutuvçı boluvım dağı allahniñ ma‘būdlikde bir boluvı) uluğ haberdür (أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ) siz ol

238.21 uluğ haberden yüz döndürüvçisiz (مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ الْإَعْلَى) minim içün bülend cemâ‘atni (feriştelerini)

238.22 bilüv bolmadı (أَذْ يَخْتَصِمُونَ) feriştelerniñ âdem (‘ahm) haqında söyleşkenleri vaqtda bes minim feriştelerniñ âdem

238.23 haqında söyleşüvlerinden hem âdem birlen feriştelar arasında bolğan vâkı‘adan işitmeyinçe hem kitâb mütâla‘a eytmeyinçe

238.24 haber birüvim elbette vaḥy birlen bola (أَنْ يُرَى إِلَٰهًا) miñe vaḥy kılmas (الْأَلْمَاءُ أَنَا نَبِيٌّ مُبِينٌ) meger vaḥy kılınur

238.25 ve ançaq min zâhir qorqutuvçımun diyü gine (أَذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ) ey muḥammed (‘ahm) şol vaqtni isiñe tüşür

238.26 ol vaqtda rabbiñ feriştelerge eytdi (أَنْ خَالِقَ بَشَرًا مِنْ طِينٍ) düristlikde min balçıqdan âdem yaratamun

238.27 (فَادَا سَوِيَّتَهُ وَنَفَعَتْ فِيهِ مِنْ رَوْحِهِ) bes şol zamān ādemniñ a‘zāsını tigiz kılsağ hem ādemge şerif

238.28 rūhımızdan cān ürsek (فَقَعُوا لَهَا سَاجِدِينَ) bes ādemge uluğlav secdesi birlen secde kılganıñız hālde ādemge

II / 239

239.1 eyüliñiz (نَسَجَدُ الْمَلَائِكَةَ كُلِّمًا مَبْعُوثًا) bes feriştelerniñ her birisi bir bolay ādemge secde kıldılar (الْأَيُّ)

239.2 meger iblis kine secde kılmadı (أَسْتَكْبِرُ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ) iblis tekebbürlendi dağı kâfirlerden

239.3 bolup evrildi (قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ) allah (te‘ālā) eytdi ey iblis sini secde kılmakdan

239.4 nerse tıydı (لَمَّا خَلَقْتُ بَيْدِي) öz küdretim birlen gine yaratқан nersege (atasız anasız yaratқан ādemge

239.5 ey iblis tiyüşsiz tekebbürlendiñ yā ki bülend bolğan maḥlūqlardan boldıñ mı (أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ)

239.6 (خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ) anıñ içün (قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ)

239.7 sin mini otdan yaratdıñ ādem (‘ahm)nı balçıqdan yaratdıñ (بَالٍ فَأَخْرَجَ مِنْهَا فَاكًا رَجِيمًا) allah (te‘ālā)

239.8 eytdi ey iblis cennetden çık düristlikde sin raḥmetimden sürilmişlerden şöñ (وَأَنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ)

239.9 dağı düristlikde minim la‘netim cezā künine қadar siniñ üzeriñedür (قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ) iblis

239.10 eytdi ey rabbim қabrlerden қobarılmış bolğan küнге қadar miñe mühlet bir (قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ) allah (te‘ālā)

239.11 eytdi ey iblis düristlikde sin mühlet birilmişlerdensün (إِلَى يَوْمِ الْوَعْتِ الْمَعْلُومِ) bilgüli vaқtñiñ

239.12 künine (kıyāmet künine) kadar (قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ) iblīs eytdi ey rabbim siniñ uluğlıķıñ birlen

239.13 ķasem itüp eytemün ādemlerniñ hemmesini ھاķķ yoldan azdururmun (الْأَعْبَادُكَ مِنْهُمْ الْمُظْلَمِينَ) meger şundayın

239.14 ķullarıñnı azdurmamun alardan iħlāşlı bolğanları bardur ya‘nī allah alarnı öziniñ tã‘ati ħālīş ķılıp da

239.15 azğunlıķdan şaķlanğanlarnı ğına azdurmamun (قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ) allah (te‘ālā) eytdi bes min ھاķķnı ھاķķlarmun

239.16 hem ھاķķnı eytürmün (لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ) elbette cehennemni sinden ya‘nī siniñ balalaruñ birlen toltururmun

239.17 (وَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ) daħı siñe ādemlerden iyergen kişilerniñ barçasından toltururmun (قُلْ مَا)

239.18 (أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ) ey muħammed ‘ahm eyt sin ādemlerge min ķurānnı üyretüv yā ki vaħyini irişdürüv

239.19 üzerine sizden ecr (ħidmet ھاķķı) şoramaym (وَمَا أَنَا مِنَ الْمُنْكَفِرِينَ) daħı min özime ehl bolmağan

239.20 nerse birlen tekellüflenüvçi (ķılınuvçı) tüğilmün minim mundayın ādem tüğil idükimni ħālīme ķarap öziñiz de

239.21 bilesiz (أَنْ هُوَ الْأَذْكَرُ لِلْعَالَمِينَ) ol ķurān tüğildür meger bütün ‘ālemge va‘azdür (وَلَنَعْلَمَنَّ نُبَأَهُ بِعَلْمِينَ)

239.22 daħı ey mekke kāfirleri ķurānnıñ ħaber birgen nersesiniñ ھاķķlıķnı bir az zamān şoñında (islām ğalebe

239.23 tapķaç yā ki ölgeç) bilürsiz. (şa) süresiniñ tercemesi tamām boldı).

239.24 otuz toqızınçı sūre zūmer sūresi mekkede ingen yitmiş biş āyet

239.25 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

239.26 (تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَكِيمِ) bu qurān kitābnıñ indürilmişidür her işde üstün ve ḥikmet iyesi

239.27 bolğan allahdandur (أَنَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ) düristlikde biz ey muḥammed ʿahm siñe kitābnı (qurānnı)

239.28 ḥaqlıq birlen indürdük (فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ) bes ey muḥammed ʿahm dīnini allah için ḥālīş qılğanıñ

II / 240

240.1 ḥālde allahğa ʿibādet qıl (الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ) āgāh olıñız şirkden hem de riyādan şāf bolğan

240.2 dīn allah içündür (وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ) ve şundayın kāfirler allahdan başqa maʿbūdlar tutdılar

240.3 (مَنْعِبْتُهُمْ أَلَيْقُرَّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى) ol kāfirler eytürler biz ol maʿbūdlerge ʿibādet qılmaymız meger ol

240.4 maʿbūdlarımız bizni allahğa yaqın qılmaq birlen yaqın qılsunlar için gine ʿibādet qılamız yaʿnī allahğa

240.5 yaqın boluvğa alarnı sebep gine eytemiz (أَنَّ اللَّهَ يَعْزُبُ عَنْكُمْ بَيْنَهُمْ) düristlikde allahü teʿālā ol kāfirler arasında

240.6 ḥüküm qılur (فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ) ol kāfirlerniñ iḥtilāf qılğan nerselerinde (dīnde) yaʿnī ḥaqlıqda bolğanlarını

240.7 ucmaḥqa kiritür bātıllıqda bolğanlarını tamuğğa kiritür (أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ) düristlikde allahü

240.8 teʿālā yalğançı hem kāfir bolğan ādemlerni ḥaqq yolğa köndürmes (لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا) eger allah bala tutuvnı

240.9 tilese idi (لَا مَصْطَفَى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ) özi yaratqan nerselerinden tilegenni iḥtiyār qılur idi (سُبْحَانَكَ)

240.10 (هُوَ اللَّهُ الرَّاحِدُ الْقَهَّارُ) allah bala tutmağdan yırağ boldı ol allah birdür hem her işde gâlibdür
(خَالِقُ السَّمَوَاتِ)

240.11 (يُكْوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ) allah köklerni ve yirlerni haqlıq birlen yaratdı (kiçni kündiz üzerine)

240.12 urar (yapar) (وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ) dağı kündizni kiç üzerine urar (yapar) ya'nî kiç birlen

240.13 kündizden her birisini ikinçisi birlen ürter (وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ) dağı allah kıyaş birlen aynı müsahhir kıldı

240.14 (كُلُّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى) kıyaş birlen aydan her birisi bilgüli bolğan çiklengen vaqtka qadar yürür

240.15 (الْأَهْوَاءُ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ) āgāh olıñız ol allah her bir nersege küçi yitküçidür hem her nersege gâlibdür

240.16 hem günāhlarnı yarlıқаğuçıdur (خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ) allah sizni bir nefsdan (nefs-i ādemden) yaratdı

240.17 (ثُمَّ جَعَلْ مِنْهَا زَوْجَهَا) munıñ soñında ol nefesden ādem ('ahm)niñ hatunını yaratdı
(وَأَنْزَلَ لَكُمْ)

240.18 (مِنَ الْأَنْعَامِ نَمَانِبَةً أَزْوَاجًا) dağı sizniñ faydañız içün dört ayaqlı hayvānlardan sigiz sınıf (cift)ni

240.19 yaratdı (teveni şaruğ şıgır kice irkeklerni hem tişilerni) (يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ) sizni allah

240.20 analarıñızniñ kırsaqlarında yaratır (خَلَقْنَا مِنْ بَعْدِ خَلْقِ) bir merthebe yaratқан soñında yaratmaq birlen

240.21 ya'nî evvel nuḫfe hālinçe bolursız andan oyaşқан kıan itüp yaratır andan soñ it kieseği

240.22 itüp yaratır andan soñ yalğaç süyek itüp yaratır andan soñ itli süyek itüp yaratır

240.23 andan soñ kāmıl hayvān itüp yaratır (فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ) üç kıaranguluqlar içinde yaratır rahm

240.24 (bala kıabçıgınıñ) kıaranguluğı kırsaq kıaranguluğı hem balanı çulğap alğan niçke tiri kıarangılı (ذَلِكَ)

240.25 (لَهُ الْمُلْكُ) işleri oşbu bolğan allah sizniñ rabbiñizdür ol allah içündür
hocalıq (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّكُمْ)

240.26 (فَأَن تَصْرَفُونَ) ھاqlıq birlen hiç ma' būd yoqdur meger bir allah ğınadur bes niçük
siz allahniñ 'ibādetinden

240.27 (إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ) şirklikke döndürülmüş bolasız eger siz kâfir bolsañız
düristlikde

240.28 (وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ) allah sizniñ imāniñızdan muñsızdur dağı allah kullarınıñ küfrine
rāzı

II / 241

241.1 (وَأَن تَشْكُرُوا يَرْضَاهُ لَكُمْ) bolmas ve eger allahniñ birgen ni'etine şükr kılsañız allah
sizge rāzı

241.2 (وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ) bolur dağı bir günāhlı nefis ikinçi nefsiñ günāhsını yüklemes
(ثُمَّ إِلَىٰ)

241.3 (فَيُنبِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ) muniñ soñında rabbiñizgedür qaytaçak ornıñızı (رَبِّكُمْ مَرَجِعَكُمْ)
bes allah

241.4 (أَنَّهُ عَلِيمٌ بِّنَاتِ الصُّدُورِ) sizge 'amel kılgan nerseleriñizden ğaber birür düristlikde ol allah
kökreğ

241.5 iyelerini ya'nı kökreğdegi sırlerni bilgüçidür bu āyet allahniñ ğayrge rāzı bolup şerge
rāzı

241.6 (وَأَدَامَسَ الْإِنْسَانَ ضُرًّا) bolmavına delālet kıladur ve her qayçan ādemni zarar (avruv yā ki
fağrılık)

241.7 (ثُمَّ إِذَا خَوْلَهُ نِعْمَةٌ مِّنْهُ) tutsa (دُعَارٍ بِهِ مَنِيبًا إِلَيْهِ) rabbisine qaytqanı ğalde du'ā kılar muniñ
soñında

241.8 (نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوا إِلَيْهِ مِن قَبْلُ) rabbisinden en'am içün ni'et bilirse mundan ilk allahğa
yalbarğan

241.9 (وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْتَادًا) nersesini (fağrılığını yā ki avruvını) unuttur dağı allahğa 'ibādetde
şerikler

241.10 i'tikād kıılır (لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ) allahniñ dīninden ħalknı azduruv içün (قُلْ تَمَتَّعْتُ بِكُفْرِكُمْ قَلِيلًا) ey muħammed 'ahm

241.11 bu ħabāhat şıfatlı kāfirge eyt küfriñ birlen az ğına zamān dūnyā fā'idelen (أَنْتَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ)

241.12 düristlikde sin ot iyelerindensün (أَمْ مِنْ هَؤُلَاءِ الْمَلَأَيْنِ) eyā kiçeniñ bütün vaqtlarında 'ibādet kııluvçı

241.13 ādem (سَاجِدًا وَقَائِمًا يَخَافُ الْأَمْرَةَ) āĥiret künde ħorħğanı ĥalde secde kıılğanı hem ayaħ üzere bolğanı

241.14 ĥalde (وَيُرِيدُ جِوَارِحَةً رَبِّهِ) daĥı rabbisinin raħmetini ümīd itken ĥalde kiçeniñ bütün vaqtıni 'ibādet birlen

241.15 ötkerüvçi ādem munıñ kirisiñçe yuklap kiçeni ötkergen ādem kibi me ve bu iķi ādem berāberler mi elbette

241.16 tügil (قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ) ey muħammed ('ahm) mekke müşriklerine eyt eyā bilgen

241.17 ādemler birlen bilmegen ādemler berāber bolurlar mı diyü (أَنْمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ) ançaħ bu beyānlar birlen

241.18 şāf 'aql iyeleri gine va'azlanur ve fā'idelenür (قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا) ey muħammed ('ahm) eyt sin ey

241.19 imān kitürgen ħullar (اتَّقُوا رَبَّكُمْ) rabbiniñzġa ĥilāflıħ kııluvdan ħorħniñz diyü (الَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا)

241.20 (هَسْمَنَةً) bu dūnyāda izġü işlerni kıılğan ādemlerge āĥiretde körkem şevāb bardur (وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ) ve allahniñ

241.21 yiri kiñdür eger bir yirde turganda allahġa 'ibādet kııluvda tarlıħ bolsa ikinçi yirge hicret kıılıñız

241.22 (أَنْمَا يُؤْفَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ) ançaħ 'ibādet meşaqħatlerine şabrlıħ kııluvçılarga ecrleri ĥesābdan

241.23 başħa birilür (قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ) ey muħammed ('ahm) eyt sin müşriklerge düristlikde min allahġa ğına

241.24 ‘ibādet kıluvım birlen buyurıldım (فُلِّمْتُ الْإِسْلَامَ) dīnini allah için şirkden şāf kılganım hālda (وَأُمِرْتُ لِأَنَّ)

241.25 (أَكُونُ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ) dağı min hāliş allahğa ğına ‘ibādet kıluvım birlen buyurıldım müselmānların evvelgisi

241.26 boluvım için ya‘nī dūnyāda ve āhıretde allahğa boy şunuvçılarnıñ iñ aldağısı boluvım için (قُلِّمْتُ الْإِسْلَامَ)

241.27 (أَنْ عَصَيْتُ رَبِّي) ey muħammed (‘ahm) mekke müşriklerine eyt düristlikde eger rabbime günāhlı bolsam (boy şunmasam)

241.28 kırkamun (عَذَابٌ يَرْزُقُ عَظِيمٌ) uluğ künniñ ‘azābından (قُلِّمْتُ الْإِسْلَامَ) ey muħammed (‘ahm) allah için

II / 242

242.1 dīnimni şāf kılganım hālda allahğa ‘ibādet kılamun diyü eyt (فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ) bes siz allahdan

242.2 başka tilegen nerselerge ‘ibādet kılsañız (allahü te‘ālā resül allahğa bu sözni kāfırlerni kırkutur için eytürge

242.3 emr kılgan) (قُلِّمْتُ الْإِسْلَامَ) ey muħammed (‘ahm) mekke müşriklerine eyt düristlikde zarar itüvçiler (الَّذِينَ خَسِرُوا)

242.4 (أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) kıyāmet künde özlerine azğunlık birlen hem ehlerine azduruv birlen zarar itüvçilerdür

242.5 (الَّذِينَ هُوَ الْخَسِرَانِ الْمُبِينِ) āgāh olıñız bu zarar zāhir bolğan zararlıdır (لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ)

242.6 bu özlerine hem ehlerine zarar itüvçilerge üstlerinden otdan bolğan kölege (tabağa) bardur (وَمِنْ تَحْتِهِمْ)

242.7 (ظُلَلٌ) dağı astlarından otdan bolğan kölegeler bardur (ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِعِبَادِهِ) bu ‘azāb şundayın

242.8 ‘azābdur bu ‘azāb birlen allah ƣullarını ƣorƣutur (يَا عِبَادَ فَاتَّقُونِ) ey ƣullarım minim
‘azābımdan ƣorƣıñız (وَالَّذِينَ)

242.9 (امْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا) ve şundayım ādemler azğunlıƣıñıñ ƣigine irişken nersege
(şeytanğa) ‘ibādet

242.10 ƣıluvdan şaƣlandılar (وَأَنبَأُوا إِلَى اللَّهِ) daƣı bütünley allahğa ƣaytdılar (لَهُمُ الْبُشْرَى) ol
ādemlerge

242.11 süyünç bardur (فَبَشِّرْ عِبَادَ الَّذِينَ) bes ey muħammed (‘ahm) şundayım ƣullarıma süyünç
bir (يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ)

242.12 ol ƣullarım sözni işitürler de bes ol sözniñ körkemregine iyerürler
(أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ)

242.13 bu şıfatdağı ƣullar allahnın haƣlıƣğa köndürgen ƣullarıdur (وَأُولَئِكَ هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابِ)
daƣı bu şıfatdağı

242.14 ƣullar şāf ‘aƣıl iyerleridür (أَفَمَنْ مَعَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ) eyā ‘azāb sözi anıñ üzerine şābit

242.15 bolğan kişi (أَفَأَنْتَ تَنْقُذُ مَنْ فِي النَّارِ) eyā sin me ey muħammed (‘ahm) otdağı kişini
ƣutƣarursun ya‘nī

242.16 alarnıñ işlerine sin me hāce bolursun ve bir kişige ‘azāb tiyüşli bolsa sin me anı
ƣutƣarursun elbette

242.17 yoƣ (لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ) likin rablerinden ƣorƣğan ādemler (لَهُمْ عُزْفٌ) ol ādemler için
büyük

242.18 ƣarlaƣlar bardur (مَنْ فَوْقَهَا عُرْفٌ مَبْنِيَةٌ) ol büyük ƣarlaƣların üstinden yine binā ƣılıngan
büyük ƣarlaƣlar

242.19 bardur (تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ) ol ƣarlaƣların astından yılğalar (şular) ağar (وَعَدَّ اللَّهُ)
allah

242.20 bu ƣarlaƣlarını va‘de ƣıluv birlen va‘de ƣıldı (لَا يَغْلِبُ اللَّهُ الْبَاطِلَ) allah va‘delerge
hılāflıƣ ƣılmay (الْمُتَّزَّةِ)

242.21 (أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً) eyā bilmeysün mi sin ey muħammed (‘ahm) düristlikde allah
kökden şunu indürdi

242.22 (فَسَلِّكُهُ يَنْبِيعَ فِي الْأَرْضِ) bes ol şunu yirde bolğan çişmelerge kiritdi
ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا

242.23 (الْوَانُ) munin şoñında ol şu birlen türlü tüşli bolğan iginlerni çığardı
(ثُمَّ يَمْيِجُ فَتَرَامُصْفَرًا) munin

242.24 şoñında ol igin kiper bes sin anı şarı tüsde körürsün (ثُمَّ يَجْعَلُهُ حَطَامًا) munin şoñında allah
ol

242.25 iginni (ösken nerseni) taralğan nerse kıılır ya'nī kipüp öçüp biter
أَنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِّلْأُولَى

242.26 (الْأَلْبَابِ) düristlikde bu kökden şunu indürüvde hem yirden türlü tüsdegi iginlerni
çığaruvda şāf' aql

242.27 iyeleri için uluğ' ibretler va' azler bardur (أَفَمَن شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ) eyā allah müselmān
boluvı için

242.28 kökreknı rāvşān kıılğan ādem, kökreği tar bolup köñli şoqır bolğan ādem kibi me elbette
tügil (فَهُوَ عَلَىٰ)

II / 243

243.1 (نُورٍ مِّن رَّبِّهِ) bes allah kökregine rāvşān kıılğan ādem rabbinden nūr üzerindedür
فَرِيْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبِهِمْ مِّنْ

243.2 (ذِكْرِ اللَّهِ) bes allahniñ zıkrinden köñilleri kara bolğan ādemlerge ni ökünçdür
(أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ)

243.3 köñilleri allahniñ zıkrinden kara bolğan ādemler zāhir bolğan azğunlıqdadur
(اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ)

243.4 allah sözniñ körkemregini (qurānnı) indürdi (كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيًّا) körkemlikde ve
mu'cizelikde cüz'leriniñ

243.5 birisi ikinçisine oğşağan lezzeti için ba'zı cüz'leri ikişer kat zıkr kıılınğan kitabnı
indürdi (تَشْعُرُ مِنْهُ)

243.6 bu kitābdan va'îdlerini zikr vaqtinde alturar (مَلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ) rablerinden korkan ādemlerini

243.7 tirileri (ثُمَّ تَلِينَ جُلُودَهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ) munıñ soñında tirileri de (tenleri de) hem köñilleri de

243.8 allahnıñ zikri şarı ararlanur (ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ) bu kitāb allahnın bendelerini aqlıa köndüre turan

243.9 kitābıdur (يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ) ol kitāb birlen allah tilegen ādemini aqlıa köndürür (وَمَن يَضِللِ اللَّهُ) ve kimdür

243.10 ol kişini allah azdursa (فَمَا لَهُ مِن هَادٍ) bes ol kişini aqlıa köndürüvçi yodur (أَفَمَن يَتَّقِ بِرُؤُوسِهِ)

243.11 (سُورَةُ الْعَنْعَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) eyā olı moynına balı bolduından yüzi birlen gine ıyāmet küninde allahnıñ 'azābınıñ

243.12 yavızından şalanan ādem allahnıñ 'azābından emīn bolan ādem kibi me elbette tügil (وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا)

243.13 daı küfr sebebli özlerine ulm ıluvçi ādemlerge eyildi siz tatiñız (مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ) kesb ılan

243.14 nerseñizni diyü ya'nı kesb ılan nerseñizniñ cezāsını (كَتَبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ) mekke kāfirlerinden burun

243.15 bolan kāfirler peyamberlerini yaana tutdılar (فَأَتَاهُمُ الْعَنْعَابُ) bes alara 'azāb kildi (مِنْ حَيْثُ)

243.16 (لَا يَشْعُرُونَ) bilmegen (köñillerine utür ılmaan)leri cihetden (فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْغُرَىٰ) bes allah alara

243.17 resūllıını tatutdı (فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) dünyā tirükliginde (وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ) hem elbette āiret 'azābı

243.18 dünyā 'azābından uluraqdur (لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ) eger āiret 'azābınıñ ulu idükni bilseler (وَلَقَدْ ضَرَبْنَا)

243.19 (لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ) ve tahkik biz ādemler için bu qurānda beyān itdik (مِنْ كُلِّ مَثَلٍ) her bir dīn işinde

243.20 kirekli bolğan meşelden (لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ) ādemler va‘azlansunlar için (قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عَوْجٍ)

243.21 ma‘nā ----- iyesi bolmağan ‘ arab tilinde bolğan hālde ol qurān biz ol qurānda her bir dīn için

243.22 kirekli bolğan meşelni beyān kılduq (لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ) ādemler allahdan qorqsunlar için (ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا)

243.23 (رَجُلًا) allah muvaḥhid birlen müşrikke mişāl yüzinden bir irni beyān kıldı (فِيهِ شُرَكَاءُ مِثْلًا كَسُونَ) ol irde

243.24 yavız halkları için nizā‘ laşa turğan şerikler bardur (وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ) daḥı bir ir için hāliş

243.25 bolğan ikinci irni beyān itdi ya‘nī meşelā müşrikniñ meseli müşriknin ma‘būdlerinden her birisi özine

243.26 ‘ibādet kıluvını da‘vā kıla hem özlerine ‘ibādet kıla turğan ir ḥaḳında nizā‘ kılışalar mezkūr irniñ

243.27 köñlini türlüçe taratalar ve her birisi öziniñ da‘vā kılgan nersesinde ḥaḳlıqını da‘vā kıla muvaḥhidniñ

243.28 meşeli hāliş bir kişige ḥidmet ite turğan ir ikinci ādemniñ da‘vā kıluvına bütünley yol yoq

II / 244

244.1 (هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا) meşel yüzinden bu iki ir berāber bolurlar mı elbette berāber tügiller (أَعْمَلُ اللَّهُ) her maqtav

244.2 şifāti allahğa ğınadur (بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ) belki ādemleriñ köpisi ḥaḳlıqını bilmesler şuniñ için de ‘ibādetde

244.3 allahğa başqa nerseni şerik kılurlar (أَنْتَكَ مَيِّتٌ وَأَنْتُمْ حَيُّونَ) ey muḥammed düristlikde sin ölüksün ya‘nī

244.4 bu ‘ālemden ikinci ‘ālemge köçeçeksün daḥı düristlikde ümmetleriñ de meyyitlerden ya‘nī bu ‘ālemden ikinci ‘ālemge

244.5 köçüvçilerdür (ثُمَّ أَنْكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ) munıñ soñında kıyāmet küninde rabbiñiz ḥuzūrında

244.6 da‘vā kılışaçaqsız ya‘nī siniñ ḥaqlıqda bolğanlıqıñ ve müşriklerniñ bāḥıllıqda boluvı zāhir bolacaq.

244.7 (yikirmi üçünçi pāreniñ tercemesi tamām boldı)

244.8 (مَنْ كَتَبَ عَلَى اللَّهِ) bes kimdür yavızraq (فَمَنْ أَظْلَمُ) allah üzerine yalğanı nisbet birgen ādemden

244.9 ya‘nī allahniñ şeriki bar balası bar diyü yalğanı nisbet birüvden (وَكُتِبَ بِالصَّانِقِ إِذْ جَاءَهُ) daḥı

244.10 rastlıq kilgen zamānda rastlıqını (muḥammed ‘ahm allah ḥuzūrından kitürgen nerseni) yalğanğa nisbet birgen

244.11 ādemden ya‘nī bu ādemden yavız ādem ašlā yoqdur ma‘nāsında (الْأَيْسُ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ) eyā cehennemde

244.12 kāfirler için qaytaçaq orun yoq mı (وَأَلْتَدَىٰ جَاءَ بِالصَّانِقِ) ve rastlıqını kitürgen ādemler (peygamberler)

244.13 (أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ) bu sıfatdağı ādemler (وَصَدَّقَ بِهِ) daḥı rastlıqını rastqa tutқан ādemler (mü’minler)

244.14 alardur allahdan qorquvçılar (لَهُمْ مَا يَشَاؤُنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ) ol ādemler için rableri ḥuzūrında tilegen

244.15 nerseleri bardur (ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ) bu cezā’ izgülik qıluvçılarnıñ cezāsıdur (لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ)

244.16 allahniñ izgülik qıluvçılardan uruv ürtmekliki için (أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا) ‘amel qılğan nerseleriniñ

244.17 yavızraqını (وَيَجْزِيهِمْ أَجْرَهُمْ) daḥı alarğa ecrlerini birmekligi için (بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ)

244.18 ‘amel qılğan nerseleriniñ iñ körkemi berāberinde (الْأَيْسُ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ) eyā öziñiñ bendesine (muḥammed

244.19 ‘aleyhi’s-selāmge) yardım kıluvda yitküçi tügil mi elbette yitküçüdür
(وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ)

244.20 ve ey muḥammed (‘aleyhi’s-selām) sini allahdan derecede töben bolğan nerseler birlen
(şanemlar birlen)

244.21 qorquturlar qureyşler resül allahğa eytkenler ey muḥammed ‘aleyhi’s-selām sin bizniñ
ma‘būdlarımızıñ horlaysun

244.22 likin biz qorqamız bizniñ ma‘būdlarımızniñ nefsi sini tutmağay idi diyü
(وَمَنْ يَضِللِ اللَّهُ)

244.23 ve kimdür ol kişini allah toğrı yoldan azdurur (فَمَالَهُ مِنْ هَادٍ) bes ol kişi için toğrı

244.24 yolğa köndürüvçi yoqdur (وَمَنْ يَهْدِي اللَّهُ) kimni gine allah toğrı yolğa ködürse
(فَمَالَهُ مِنْ مُضِلٍّ) bes ol kişi

244.25 için azduruvçi bolmas (الَّذِينَ اللَّهُ بَعِزُّهُمُ) eyā allah düşmānlarından oç aluvçi her
işde

244.26 gālib bolğan zāt tügil mi elbette şulay (وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) ve ey
muḥammed (‘ahm)

244.27 eger sin mekke müşriklerinden köklerni hem yirlerni kim yaratdı diyü şorasañ
(لِيَقُولَنَّ اللَّهُ) elbette allah

244.28 yaratdı diyürler (قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ) ey muḥammed (‘ahm) mekke müşriklerine eyt miñe ḥaber
biriñiz diyü (مَاتَنَعُونَ)

244.29 (مَنْ دُونِ اللَّهِ) sizniñ allahdan başqa ‘ibādet qılğan nerseleriñiz (şanemleriñiz)
(أَنْ أَرَادَنِي اللَّهُ بِضُرٍّ)

II / 245

245.1 eger allah miñe zarar irişdürüvni tilese (هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ) eyā ol ma‘būdlarıñız allah
irişdürürge tilegen

245.2 zararını açquçılar mı (yiberüvçiler mi) elbette yoq (أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ) yā ki eger allah miñe
raḥmet

- 245.3 iriřdürüvni tilese (هَلْ هُنَّ مَسْكَاَتٌ رَحْمَةً) eyā sizniñ ma‘būdlarıñız allah iriřdürüvni tilegen raħmetine
- 245.4 tıyuvçılar mı elbette yoķ (قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ) ey muħammed (‘ahm) eger de kāfirleriñ ma‘būdları allah iriřdürürge
- 245.5 tilegen zararını yibere almasalar hem allah irişdürürge tilegen raħmetni tıya almasalar eyt sin allah
- 245.6 miñe yiter diyü (عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ) üzerine iş tapşıruvçılar işlerini tapşırınlar (قُلْ يَا قَوْمِ)
- 245.7 (اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِكُمْ) ey muħammed (‘ahm) eyt sin ey ħavmim öziñizniñ ħāliñizge münāsib ‘amel ħılıñız diyü
- 245.8 (فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مِنِّي أَنِّي عَلِيمٌ) düristlikde min ħālime münāsib ‘amel ħıluvçımın (فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مِنِّي أَنِّي عَلِيمٌ) bes tiz
- 245.9 bilürsiz şol ħiřini ol ħiřiğe ‘azāb kilür (يُعَذِّبُهُ) ol ‘azāb ol ħiřini rüsvāy ħılur (وَيَعْلُ)
- 245.10 (إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ) daħı ol ħiřiğe hemişe bolģuçı ‘azāb iter (عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ)
- 245.11 (بِالْحَقِّ) ey muħammed (‘ahm) düristlikde biz ādemler içün (يَا‘NĪ ĀDEMLERİNİ DÜNYĀ VE DİN FĀ‘İDELERİ İÇÜN)
- 245.12 siniñ üzeriñe ħaħlıķ birlen kitāb (ħurān) indürdük (فَمِنْ أَهْدَىٰ فَلِنَفْسِهِ) bes kimdür ħaħlıķğa könülse öz
- 245.13 fā‘idesi içündür ħaħlıķğa könülüvi (وَمَنْ ضَلَّ فَاتَّمَا يَضِلَّ عَلَيْهَا) ve kimdür ħaħ bolģan azsa bes ançaķ ol
- 245.14 ħiři öziñiñ zararınadır azuvı (وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ) ve sin ādemler üzerine işleri tapşırılmış ādem
- 245.15 tūģilsün barı sin dīni iriřdürüv birlen gine buyurulmıřsun (اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا) ölgen vaķt
- 245.16 larında allah nefeslerini alur ya‘nĪ tenlerden ta‘alluķ kiser hem taşarrufların bitürür zāhirā de bāḫinā da alur
- 245.17 ħaħıķat ölgende yā ki zāhirā gine alur yoķlaģan vaķtda (وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا) daħı ölmege nefslerni
- 245.18 zāhira gine alur yoķlaģan vaķtlarında ya‘nĪ yoķlaģan ādemler de ölgen ādemler kibi ħiç nerse bilmesler

245.19 (فِيَسْكُ الْتَى قَضَى عَلَيْهِمُ الْمَوْتَ) bes anıñ üzerine ölüm birlen hükm kılgan nefslerni tutar tenlerine

245.20 kaytarmas (وَيُرْسِلُ الْآخِرَى إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى) dağı ikinçi türli nefslerni (yuqlagan nefslerni) bilgüli

245.21 müddetke kudretlerine yiberür (أَنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ) düristlikde bu zıkr kıılınğan nerselerde ya' nī

245.22 nefslerni aluvda bir türlisini tenlerine kiri kaytarup bir türlisini kaytarmavda ve fikr kıla turğan kavm

245.23 için uluğ 'ibretler bardur (أَمْ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ) belki kıreyş kâfirleri allahdan başqa özlerine

245.24 şefâ'at kıla turğan şefâ'at kıluvçılarnı tutdılar mı (قُلْ أَوَلَمْ يَكُنُوا لَآئِمًا كُونَ شَيْئًا) ey muḥammed ('ahm)

245.25 kıreyş kâfirlerine eyt şefâ'at kıluvçılarnıñız fâ'ide ve zararadan hiç nerseni mâlik bolmasalar da şefâ'at

245.26 kılurlar mı diyü (وَلَا يَعْتَلُونَ) dağı hiç nerseni bilmeseler de şefâ'at kılurlar mı diyü (قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا)

245.27 ey muḥammed ('ahm) şefâ'atniñ hemmesi allah içündür diyü eyt (لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) ol allah içündür

245.28 köklerniñ ve yirlerniñ ḥocalıgı (ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ) muniñ şöñde allahğa kaytarılmiş bolursız (وَأَذِذْكَرَ اللَّهُ)

245.29 (وَعَنْهُ) ve her kıyçan yalgız bolğanı ḥâlde allahnı zıkr kıılınsa ya' nī müşriklerniñ ma' bûdlarından başqa gına

II / 246

246.1 (أَشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ النَّاسِ لَا يَتُوبُونَ بِالْأَمْرَةِ) aḥiret künine imān kitürmegen ādemlerniñ köñilleri -----

246.2 ve nefretlenür (وَأَذِذْكَرَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ) ve her kıyçan allahğa başqa bolğan müşriklerniñ ma' bûdları zıkr kıılınsa

- 246.3 (قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) ey şol vaqtduk müşrikler şādlanurlar (إِنَّمَا يَشْكُرُونَ) ey muḥammed eyt
- 246.4 sin ey köklerni ve yirlerni yaratuvçı allah (عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ) ğaybni hem ḥāzirmi bilüvçi allah (أَنْتَ)
- 246.5 (فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ) şol nersede ḥükm (تُحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ) sin ḳullarıñ arasında ḥükm ḳılursun nersede ḥükm
- 246.6 (وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا) ve eger küfr sebebli ḳılursun ol nersede ḳullarıñ iḥtilāf ḳılır boldılar
- 246.7 (مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا) yirde bolğan nerselerniñ özlerine ḳulm ḳılğan ādemler için bolsa idi
- 246.8 (وَمِثْلَهُ مَعَهُ) barçası daḫı yirde bolğan nerseler birlen birge yine de anıñ oḫşaşı bolsa idi
- 246.9 (لَا تَقْتُلُوا بِهِ سِوَى الْعِنَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) ḳıyāmet küninde bolğan ‘azābniñ yavızlığında ol mülklerinde
- 246.10 bolğan nerse birlen fidyelerler idi ya‘nī ‘azāb ornına şol ḳadar bütün mülklerinde bolğan mällarnı
- 246.11 birürler idi (وَبِمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ) daḫı ḳıyāmet küninde müşrikler için zāhir bolur (مَالَهُمْ يَكُونُوا)
- 246.12 (وَبِمَا لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا) ḥesāblapda ḳarar bolmağan nerseleri (‘azābları) (يَنْتَسِبُونَ) daḫı
- 246.13 müşrikler için kesb ḳılğan nerseleriniñ yavızlıqları zāhir bolur ya‘nī yavız ‘amelleri zāhir bolur
- 246.14 (وَهَاتَىٰ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ) daḫı müşriklerni dünyāda vaqt ḥorlağan nerseleriniñ cezāsı çulğap
- 246.15 (فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا) alur ādemniñ ‘ādeti şoldur her ḳayčan ādemni zarar (avruv yā ki faḳīrlilik)
- 246.16 (ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا) tutsa bizge yalvarup du‘ā ḳılır muniñ soñında her ḳayčan ādemge özimizden
- 246.17 (قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ) ni‘met birsek ādem eytür bu ni‘metni miñe birildi kesb ḫariḳlarını bilüvim

246.18 üzerine (بَلَّ هِيَ فِتْنَةٌ) belki ol ni‘met añar fitnedür (imtiḥāndur) bu ni‘metke şükr kıılır mu diyü

246.19 (وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ) likin ādemlerniñ köpisi bu ni‘metniñ fitne idükni bilmesler
قَدْ قَالَهُمُ الَّذِينَ

246.20 (مَنْ قَبْلَهُمْ) taḥkik bu sözni (kesbni bilüvim üzerine bu ni‘metni miñe birildi digen sözni bu ümmetlerden)

246.21 burun bolğan kāfirler de eytdi meşelā qārūn hem qavmi kibi (فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ) bes alardan

246.22 kesb kıılğan nerseleri muñsız kıılmadı (فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا) bes bu sözni eytken ādemlerge

246.23 kesb kıılğan nerseleriniñ yavızlıqları (ya‘nī yavız ‘amelleriniñ cezā’sı) irişdi
وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِن

246.24 (هُؤُلَاءِ) bu mekke müşriklerinden zālīm bolğan ādemler (سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا) alarğa kesb kıılğan yavız

246.25 ‘amelleriniñ cezā’sı tiz irişür (وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ) daḡı alar bizniñ cezā’mızni ötkerüvçi tügillerdür

246.26 (أَوَلَمْ يَعْلَمُوا) eyā mekke müşrikleri bilmediler mi (أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ) düristlikde allah te‘a

246.27 tilegen ādemine rızqını kiñ kıılır (أَن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُونَ) düristlikde bu zıkr kıılğan nerselerde

246.28 imān kitürgen qavm içün uluḡ ‘ibretler bardur (قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ) eyt sin ey

246.29 muḡammed ‘ahm allahü te‘ālā eytedür diyü ey minim nefslerine günāhlarda isrāf kııluv birlen artuq cināyet kıılğan

II / 247

247.1 kıullarum (لَا تَتَنَطَرُونَ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ) allahniñ raḡmetinden ümīd kıışmeñiz
(أَنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا) düristlikde

247.2 allah bütün günāhlarnı yarlıqar (أَتَّهَرُوا الْعَفْوَ الرَّحِيمِ) düristlikde ol allah günāhlarnı bik yarlıqağuçıdır

247.3 hem raħmet kılğuçıdır bu āyetniñ inüvine sebep şol mekke ħalkı bir vaqtdede eytdiler muħammed ‘ahm eytedür

247.4 bir kişi şanemge ‘ibādet kılsa hem ħaksız kişi öltürse ol kiřiniñ günāhsı yarlıqanmay diyü niçük bulay

247.5 bolsun biz hicret de kılmaduğ şanemlerge ‘ibādet kılduğ ve kişi de öltürdük diyü şundan şoñ

247.6 bu zıkr kılıngan āyet indi bu āyetde allahnın qulları üzerine izāfesi mü‘minlerge ħaş boluvğa

247.7 delālet kıladur (وَأَنبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْأَلُوهُ) ve ey qullarum rabbiñizge qaytuñız hem rabbiñizge boy şuniñız

247.8 (ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ) ‘azāb kilmesden burun (مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ) öziñizge

247.9 kilgenniñ şoñında yardım birilmiş bolmassız (وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ) dağı

247.10 rabbiñizden öziñizge indürilgen nersenin körkemregine iyeriñiz (مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بِعَذَابٍ) öziñizge

247.11 kinet ‘azāb kilmesden burun (وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ) ħālbükim siz ‘azābnıñ kilüvini bilmessiz (أَنْ تَقُولَ)

247.12 (يَا مُسْرِي عَلَىٰ مَا فَرَطْتُ فِي حُبِّ اللَّهِ) nefslerniñ eytüvi yaramas nerse bolğanlıqı için (نَفْسٍ) allahnıñ

247.13 ħağında (tā‘atinde) kimçilik kıluvım üzerine miñi ħaşretdür diyü (وَأَنْ تَكُنْتَ لِمَنْ السَّامِرِينَ) dağı

247.14 düristlikde min allahnıñ dīnni ve kitābnı maşğara kıluvçılardan boldım diyü (أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي)

247.15 yā ki nefsnıñ eytüvi yaramas nerse bolğanlıqı eger allah mini ħağğ dinge köndürse idi

247.16 (لَكُنْتُ مِنَ الْمُنْتَهِينَ) min küfrden ve günāhlardan şaqlanuvçı bolur idim diyü (أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَىٰ الْعَذَابَ)

247.17 yā ki nefsnîñ ‘azābnı körgen vaqtde inüvi yaramas nerse bolğanlıķı içün (لَوْ أَن لِي كُرَّةٌ) eger

247.18 minim içün dünyāğa ikinçi mertebe qaytuv bolsa idi (فَأَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) bes min izgülik

247.19 qıluvçılardan bolur idim diyü (بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي) allahü te‘ālā kâfirleriniñ sözini redd qılup eytedür

247.20 belı taḥkîk sizge āyetlerim (qurān āyetleri) kildi ol āyetlerde azgınlıqdan ḥaqlıqğa könlüvin

247.21 bāṭıl yoldan ḥaqq yolını ayuruvnı beyān qıldım hem sini ḥidāyetni azgınlıqğa ḥaqnı bāṭılge iḥtiyār

247.22 qıluvğa qudretli qıldım (فَكَذَّبْتَ بِهَا) bes ol āyetlerni yalğanğa tutdıñız (وَأَسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ مِنَ الْكٰفِرِينَ)

247.22 (الْكٰفِرِينَ) daḥı tekebbürlik qıldıñız ve ol āyetlerni inkār itüvçilerden boldıñız ḥidāyet üzerine

247.23 azgınlıqını ḥaqq üzerine bāṭılını iḥtiyār itdiñiz bes allah mini ḥaqlıqğa köndürse min küfrden

247.24 ve günāhlardan şaqlanuvçılardan bolur idim digen söziñ yalğan min siñe her qayusını beyān qıldım

247.25 sin min qoşqan işniñ ḥilāfi birlen şuğullendiñ ma‘nāsında (وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ) daḥı qiyāmet küninde (تَرَىٰ)

247.26 (الَّذِينَ كَذَّبُوا عَلَىٰ اللَّهِ) allah üzerine yalğanlağan ādemlerni körürsün sin ey muḥammed (وَجَاهِلْمِمْ)

247.27 (مَسْوَدَةً) ol allah üzerine yalğanlağan ādemlerniñ yüzleri qara bolur (الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ مَفْزُومُونَ لَمَّا كَبُرُوا كِبْرًا)

247.28 eyā tekebbürlik qıluvçılarda cehennemde orun yoq mı (وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمِثْقَاتِ حَبْشَةٍ) allahü te‘ālā küfrden

- 248.1 şaklanuvçılarnı maqşūdlarına irişüvleri sebebli cehennemden qıtqarur (لَا يَمَسُّهُمُ السُّونُ) alarnı yavızlıq
- 248.2 tutmas (وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ) dağı alar Һaşretlenür de imes (اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ) allah her nerseni yaratuvçıdur
- 248.3 (وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ) ve ol allah her bir nerse üzerine vekildür ya'nī her işde taşarruf allahğa
- 248.4 tapşırılmışdur (لَهُ مَعَالِيمُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) ol allah içündür köklerniñ ve yirlerniñ Һazīnelerniñ
- 248.5 açkıçları köklerniñ ve yirlerniñ Һazīnelerde taşarruf qıluvğa hiç kimniñ Һudreti bolmas (وَالَّذِينَ كَفَرُوا)
- 248.6 (بِآيَاتِ اللَّهِ) dağı şundayın ādemler allahniñ Һudretine hem kökler ve yirler işinde müstaqil idāre qıluvına
- 248.7 delālet qılğan 'alāmetlerni inkār itdiler (أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ) bu şıfatda bolğan ādemler zarar
- 248.8 itüvçilerdür (قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّبِعُونَ) ey muҺammed mekke müşriklerine eyt sin eyā siz miñe
- 248.9 allahdan başqağa 'ibādet qıluv birlen buyurasız mı min allahdan başqağa 'ibādet qılamun mu ey nādānlar
- 248.10 mekke müşrikleri bir vaqtda ey muҺammed 'ahm bizniñ ma'būdlarımızniñ ba'zısını qabūl it biz de siniñ ma'būdıña
- 248.11 'ibādet qılurmız didiler şundan soñ zıkr qılınğan āyet indi (وَلَقَدْ أَوْهَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَىٰ الَّذِينَ مِنْ
- 248.12 (قَبْلِكَ) ve ey muҺammed taҺkik siñe hem sinden ilk bolğan peyğamberlerge vaҺy qılındı (لَنْ أَسْرَكَتَ)
- 248.13 (لِيُعْبَطَنَّ عَمَلُكَ) bir taqdir sin allahğa 'ibādetde başqalarını ortaқ itseñ elbette siniñ qılğan izgü
- 248.14 'amelleriñ bātil bolur (وَلَنْ تُكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ) dağı sin zarar itüvçilerden bolursun (بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ)

248.15 (وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ) belki sin ey muḥammed allahğa ğına ‘ibādet qıl daḡı allahnıñ öziñe en‘ām qıluvı

248.16 üzerine şükr qıluvçılardan bol (وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ) müşrikler allahnı ḡaḡq uluğlav birlen uluğlamadılar

248.17 ya‘nī allahğa ‘ibādetde şerīkler işbāt qıldılar hem allahnı cenābına münāsib bolmağan şıfatlar birlen

248.18 şıfatladılar (وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) daḡı yir bütönlöy qıyāmet küinde allahnıñ qüdetinde

248.19 ve mülkinde tutulmuşdur ya‘nī üç birlen bir mertebe tutqan kibi gine tutulmuşdur (وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٍ بِيَمِينِهِ)

248.20 daḡı kökler allahnıñ qüdetinde cıyulmuşlardur (سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ) naqıs şıfatlardan yıraḡ

248.21 boldı allahü te‘ālā hem müşriklernıñ allahğa ‘ibādetde şerīk qılğan nerselerinden bülend boldı (وَنُفِخَ فِيهِ)

248.22 (الصُّورِ) daḡı evvel mertebe şürgā ürlür (فَمَضَىٰ مِنَ السَّمَوَاتِ وَمِنَ الْأَرْضِ) bes köklerde ve yirlerde

248.23 bolğan cān iyeleri ölü bolup yığılurlar (أَلَمْ نَشَاءَ اللَّهُ) meğer allahü te‘ālā ölmelerini tilegen zāt

248.24 ler gine ölü bolup yığılamaslar (cebrā’ıl, mikā’ıl, isrāfil yā ki ‘arşnı kötergen ferīsteler kibiler) (نَمْ نَفِخَ فِيهِ)

248.25 (أَخْرَى) munıñ soñında ikinçi mertebe şürgā ürlür (فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ) bes şol vaḡtduğ bütöñ cān iyeleri

248.26 (آدملەر) ḡabrlerinden yaḡ yaḡlarına ḡarağanları ḡalde tururlar (وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا) daḡı yir

248.27 rabbisiniñ özinde turğuzğan ‘adllik nūrı birlen yalturar (وَوُضِعَ الْكِتَابُ) daḡı ḡesābnı ve cezā’nı qoyulur

248.28 ya‘nī ḡesāb qılına turğan ve cezā’ birile turğan ādemlernıñ aldına (وَجِئْنَا بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ) daḡı

248.29 ümmetlerine şehâdet bire turgan peygamberlerni hem peygamberlerge şehâdet bire turgan feriştelerni kitürülür (وَقُضِيَ)

II / 249

249.1 (وَهُمْ لَا يظلمونَ) ve ol ademler arasında haqlıq birlen hükm kıılınur (بِئْتِهِمْ بِالْبَاقِ) ademler şevâblarnı

249.2 kimitilüv günâhlarnı artduruluuv birlen zulm kıılınmaslar bu âyet şür hem hesâb dağı cezânıñ haqq boluvı haqında

249.3 (وَوَقَّيْتُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا عَمَلَتْ) dağı her nefske ‘amel kıılğan nersesiniñ cezâsını kâmil birilür (ذَهَوًا عِلْمًا)

249.4 (بِمَا يَفْعَلُونَ) ve ol bendelerniñ kıılğan işlerini bilgüçidür (وَسَيَقْفَلْنَهُمْ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا)

249.5 kâfir bolğan ademlerni gürüh gürüh itüp cehennemge serilür (حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُهُا فَتَفَتَحْت أَبْوَابَهَا) her kayçan ol

249.6 kâfirler cehennemge kilseler cehennemniñ işikleri açılır (وَقَالَ لَهُمْ خُذْنَهَا) dağı kâfirlerge cehennemniñ şaqçılarnı

249.7 şelte kıılıp eytürler (أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ) yâ sizge öz cinsiñizden peygamber kilmedi mü (يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ)

249.8 (آيَاتِ رَبِّكُمْ) ol peygamberler sizge rabbiñizniñ âyetlerini oğur boldılar (وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا)

249.9 dağı sizniñ bu küniñizge (tamuğğa kirür vaqtıñızğa) yoluğunuz birlen sizni qorqutur boldılar (قَالُوا بَلَىٰ)

249.10 kâfirler eytürler belı peygamberler bizge rabbimizniñ âyetlerini oğur boldılar hem bizni bu künimizge yoluğuv

249.11 birlen qorqutur boldılar (وَلَكِنَّ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ) ve likin ‘azâb sözi (ya‘nı

249.12 rabbimizniñ ‘azâblı boluvımız birlen hükmı) kâfirler üzerine şâbit boldı (قَبِيلًا دَخَلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ) kâfirlerge

249.13 allah tarafından eytildi cehennemniñ işiklerine kiriñiz (مَالِدِينَ فِيهَا) ol cehennemde mengü qalğanıñız hâlde diyü (فَيَشْرُونَ)

249.14 (مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ) bes imān kitürüvden tekebbürülenüvçilerniñ ornı bolğan cehennem ni yavız boldı (وَسَيُفَكَّرُونَ)

249.15 (الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا) dağı rablerinden qorqğan ādemlerni (mü'minlerni) gürüh gürüh itüp

249.16 ucmağқа sürülmiş bolur (عَسَىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا) her qayçan mü'minler cennetke kilseler alarğa uluğ

249.17 kerāmetler bolur dağı cennetniñ işikleri açılır (وَقَالَ لَهُمْ خِرَنَّتْهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ) dağı cennetniñ saqçıları

249.18 mü'minlerge eytürler sizge yaramas nerselerden selāmetlik bolur mundan sizge hiç köñliñizge hoş bolmağan

249.19 nerse irişmes (طَبِئْتُمْ فَأَدْخَلُوهَا خَالِدِينَ) siz günāh kirlerinden pāk boldıñız bes ucmağқа mengü qalğanıñız hâlde

249.20 kiriñiz (وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَّتْهُ) dağı ucmağқа kirgenniñ soñında mü'minler eytürler va' desini

249.21 bizge rast qılğan allah üzerine her maqtav bolsun (وَأَوْرَثْنَا الْأَرْضَ) dağı allah bizge cennet yirini birdi

249.22 (نُفِثُوا مِنْ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ) cennetden tilegen ornımızni turaçaq orun qılurmız (فَنَعَمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ)

249.23 bes 'amel qıluvçılarnıñ ornı bolğan cennet ni hoş boldı (وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ)

249.24 dağı sin ey muħammed ('ahm) feriştelerni 'arş tiresinde tavāf qıluvçılar körürsün (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

249.25 rableriniñ ħamdı birlen tesbīħ itkenleri hâlde (وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ) dağı bendeler arasında ħaqlıq birlen

249.26 ħükme qılınur ya'ni ba'zılarnı cennetke ba'zılarnı tamuğğa kiritilür (وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) dağı her

249.27 maqtav (aramızda haqlıq birlen hukm kıluvı üzerine) allahğa bolsun diyü eytildi zümer sūresiniñ

249.28 tercemesi tamām boldı”

II / 250

250.1 “kırğınçı sūre mü'min sūresi mekkede ingen siksen biş āyet”

250.2 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

250.3 (تَوَابِلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ) bu sözinden murādını allah özi bilür ol qurān her işde

250.4 gālib bolup ve her nerseni bilüvçi bolğan allahdan indürülmiş kitābdur (عَاذِرُ الذَّنْبِ وَقَابِلُ التَّوْبِ) ol allah

250.5 günāhlarnı yarlıқағuçı ve tevbelerni qabūl itüvçidür (شَدِيدُ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ) ‘azābı qatı boluvçidur

250.6 ol allahniñ hem kiñ en‘ām iyetidür ol allah (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) hiçbir ḥaqlıq birlen qullıq kılınmış zāt yoqdur

250.7 meger ol allah (تَعَالَى) ginedür (الْيَوْمَ الْمَصِيرِ) ol allahğadur evrileçek orun (مَا يُعَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ) allahniñ

250.8 āyetleri ḥaқında kıçқuruşmas (الَّذِينَ كَفَرُوا) meger kāfir bolğan ādemler gine kıçқuruşur (فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي

250.9 (الْبِلَادِ) bes ey muḥammed (‘ahm) kāfirleriniñ türlü şerhlerde sevdā itüv birlen taşarruf qıluvları gurūrlanmasun

250.10 (كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ) ‘azāb kileçek (كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ) mekke

250.11 kāfirlerinden burun nūḥ (‘ahm) qavmi peyğamberlerni yalğanga tutdı (وَالْأَمْزَابِ مَنْ بَعَثَهُمْ) daḥı nūḥ (‘ahm)

250.12 qavmi şoñında peyğamberlerine qarşı kilgen türlü cemā‘at peyğamberlerini yalğanga tutdılar (وَهُمَّتْ)

250.13 (كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ) daḥı her bir ümmet özleriniñ peyğamberlerini esir itüvni (ötürüvni yā ki ‘azāb

250.14 qıluvni) qaşd qıldı (وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ) daḥı her bir ümmet bāṭıl birlen kıçқuruşdılar (لِيُنْصَرِفُوا بِهِ الْحَقِّ)

250.15 ol bātil birlen ḥaḳmı yiberüv (bitürüv) için (فَأَعَذَّتْهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ) bes min ol ümmetlerni ‘azāb

250.16 birlen tutdım bes minim ‘azābım niçük boldı (وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَاتُ رَبِّكَ) daḥı oşandaḳ ey muḥammed

250.17 (‘ahm) rabbiñniñ sözi (ve ‘ıydı yā ki ‘azāb birlen ḥükmi itüvi) şābit boldı (عَلَى النَّبِيِّنَ)

250.18 (kāfir bolğan ādemler üzerine (أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ) dürüstlikde ol kāfirler tamuḡ otınıñ (كُفُّرًا)

250.19 iyeleridür (الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ) daḥı ‘arşını kötergen feriştelere daḥı ‘arşı tioresinde

250.20 bolğan feriştelere (يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ) rableriniñ ḥamdi birlen tesbīḥ eytürler (وَيُؤْمِنُونَ بِهِ) daḥı

250.21 rablerine imān kitürürler (وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا) daḥı imān kitürgen ādemler için yarlıḳamak isterler

250.22 (رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا) daḥı eytürler ey rabbimiz sin her nerseni raḥmet hem bilüv birlen şıydurdıñ

250.23 ya‘nī raḥmetiñ hem ‘ilmiñ her nerseni şıydurdı (فَاعْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا) bes tevbe itken ādemlerni yarlıḳaḡıl

250.24 (وَاتَّبِعُوا سَبِيلَكَ) daḥı dīn boluviña iyergen ādemlerni yarlıḳaḡıl (وَقَوْمِهِمْ عَذَابَ الْجَعِيمِ) daḥı tevbe

250.25 itüp de dīn boluviña iyergen ādemlerni ceḥim tamuḡınıñ ‘azābından şaḳlaḡıl diyü (رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ)

250.26 (عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ) daḥı eytürler ey rabbimiz ol şıfatlı ādemlerni öziñ alarḡa va‘de ḳılğan ‘adn

250.27 ucmaḡlarına kirit (وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ) daḥı ol şıfatlı mü‘minlerniñ atalarından

250.28 hem ḥatunlarından hem de balalarından izḡü bolğanlarını ‘adn ucmaḡlarına kirit (أَنْتَ الْغَرِيْبُ)

250.29 (وَقَهُمُ السَّيِّئَاتُ) dürüstlikde sin her işde gâlibsün ve hikmet iyesisün (الْحَكِيمُ) dağı ey rabbimiz ol

II / 251

251.1 kişileri ‘azāblardan yā ki yavız ‘amelleriniñ cezā’larından şaqlağılı (وَمَنْ تَفِ السَّيِّئَاتِ يُوَسَّسْ فَتَلْسُ رَحْمَةً)

251.2 ve kimlernidür kıyāmet küninde ‘azāblardan yā ki yavız ‘amelleriniñ cezālarından şaqlasañ bes taḥkīk ol

251.3 ādemlerge raḥmet kıldıñ sin (وَذَلِكَ هُوَ الْغُورُ الْعَظِيمُ) ve bu siniñ raḥmet kıluviñ uluğ bolğan sa‘ādetdür

251.4 (أَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ) dürüstlikde kāfir bolğan ādemler kıyāmet küninde nidā’ kılınurlar (لِلَّيْتِ اللَّهُ)

251.5 (أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسِكُمْ) hem alarğa eytilür allahniñ sizge açuvı sizniñ yavızlıq birlen buyurğuçı

251.6 nefsinizge açuvıñızdan uluğraqdur (ادْتَدَعُونَ إِلَى الْإِيمَانِ فَمَكْفُرُونَ) şol vaqtdağı allahniñ sizge açuvı

251.7 uluğraqdur siz ol vaqtda imānga ündelmiş boldıñız da bes kāfir bolur boldıñız (قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا إِنتَمِينَ)

251.8 ba‘şni inkār itüvçiler eytdiler ey rabbimiz bizni iki meretebe ötürdiñ ya‘nī bizni evvel ölüklere itüp

251.9 yaratdıñ muniñ şoñında ecelimiz yitdük de yine de ölüklere itüp evirdiñ (وَأَهْيَيْنَا إِتْمِينَ) dağı bizni iki

251.10 meretebe tırgüzdiñ birisi dünyadağı tirüklük ikinçisi kıyāmet künindegi tirüklük (فَاعْتَرَفْنَا بِإِذْنِنَا)

251.11 bes biz özimizniñ günāhlarımız birlen ikrār kılduk (قَوْلَ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ) bes eyā bizge tamuğdan

251.12 çıguvğa yol bar mı (ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ) sizniñ ḥāzirde bolğan ‘azābıñız muniñ

251.13 sebeblidür her kayçan yalgız allahnı ündelmiş bolsa siz inkār itdiñiz (وَأَنْ يُّشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُوا) ve eger allahğa

251.14 şerik kılinsa ol şerik kıluvğa uşandıñız (فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ) bes hüküm bu künde allah içündür

251.15 ol allah bülend ve uluğ bolğuçudur (هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ) ol allah şundayın allahdur sizge

251.16 tevhidke hem başqa bilürge vācib bolğan nerselerge delālet kıla turğan āyetlerini körsetür

251.17 (وَيُنَزَّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا) dağı sizge kökden rızqğa sebep bolğan nerselerni (yağmurlarnı)

251.18 indürür (وَمَا يَتَذَكَّرُ الْأَمْنُ بِنُبِيِّهِ) ve bu āyetler birlen va‘azlanmas meger allahğa kaytқан kişi gine va‘azlanur

251.19 (فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ) bes dīnni allah için şāf kılganıñız hālde allahğa du‘ā kılıñız

251.20 (وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ) gerçi kāfirler sizniñ ihlāşıñızni mekrüh körseler de رفيع الدرجات

251.21 (يُتْلَى الرَّوْحُ مِنْ أَمْرِهِ) ol allahniñ dereceleri büyükdür hem ‘arş iyesisdür (ذَوِ الْعَرْشِ) ol allah

251.22 özinin emrinden vaħyini taşlar (عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ) kullarından tilegen ādemi üzerine لِيُنذِرَ

251.23 (يَوْمَ التَّلَاقِ) cānlar ve tenler yoluqışa turğan künden (kıyāmet künden) qorqutuv için (يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ)

251.24 ol kıyāmet küni şundayın kündür ol künde ādemler qabrlerinden çıguvçılardur (لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ)

251.25 allah üzerine ādemlerniñ zātlarından ve ‘amellerinden hem hāllerinden hiç nerse yaşrun bolmas (لَمَنْ الْمَلِكُ)

251.26 (الْيَوْمَ) bu künde hocalıq kim içündür (لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ) hālkına gālib boluvçı bir allah içündür

251.27 allahü te‘älā kıyāmet küninde niçük şoraçaqlığından ve niçük cevāb bireçekliginden hikāyet için bu

251.28 sözni zıkr itdi (اليوم تجزي كل نفس بما كسبت) bu künde (kıyāmet küninde) her nefis kesb

II / 252

252.1 kılgan nersesi birlen cezālanur (لَا تَظْلَمُ الْيَوْمَ) bu künde zulm kıluv yoqdur (أَنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ)

252.2 düristikde allahniñ hesābı tiz boluvçıdur (وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ) dağı ey muħammed ‘ahm yaqın bolğan kıyāmet

252.3 küninden ādemlerni qorqut (إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْعَنَابِ) kıyāmet küninde allahniñ ‘azābından qorquvdan

252.4 köñiller bolğazlar huzūrında bolur ya‘nī köñiller orunlarından köçüp boğazlarğa yapışurlar (كَاظِمِينَ)

252.5 qayğu birlen tolganları hāde ol köñiller (مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ) küfr sebebli özlerine zulm kıluvçılar

252.6 için hiçbir yaqın ādem yoqdur (وَلَا شَفِيعٌ يُطَاعُ) dağı şefā‘ati qabül kılinmış ādem yoqdur (يَعْلَمُ)

252.7 (عَائِنَةَ الْأَعْيُنِ) ol allah közleriniñ hıyānet kıluvçısun ya‘nī şehvet birlen haramğa qaravçısun bilür (وَمَا)

252.8 (وَاللَّهُ بِقَعْدِ الْحَقِّ) dağı kökreklerniñ yaşirgen nersesin (سِرِّهِمْ) bilür te‘älā (وَاللَّهُ بِقَعْدِ الْحَقِّ) ve allah

252.9 te‘älā haqlıq birlen hüküm kıılır (وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ) ve müşriklerniñ allahdan başqa

252.10 ündegen (‘ibādet kılgan nerseleri hiç nerse birlen hüküm kıılmaslar çünki alar cānsız nerseler (أَنَّ

252.11 (اللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ) dürüstlikde allah her nerseni işitüvçi ve her nerseni de körgüçidür
(أَوَلَمْ يَسِيرُوا)

252.12 (فِي الْأَرْضِ) eyā mekke müşrikleri yirde seyr kılmadılar mı
(فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ)

252.13 bes özlerinden burun bolğan peygamberlerini yalğanğa tutқан ädemlerniñ şoñğı hälleri niçük bolğanını

252.14 kararlar (körürler) idi (كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً) mekke kâfirlerinden burun bolğan kâfirler mekke kâfirlerinden

252.15 kuvvet yüzinden қаtıрақ boldılar (وَأَنَارَافِي الْأَرْضِ) dağı yirde eşerler yüzinden köprek boldılar ya' nī yirde

252.16 büyük қал'a ve uluğ şehirler binā kıldılar (فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ) bes alarnı allah günâhları sebebli 'azāb

252.17 birlen tutdı şuniñ kibi mekke kâfirlerini de 'azāb birlen tutar (وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ) dağı alar içün allahniñ

252.18 'azābından şaқлағуçı bolmadı (ذَلِكَ) bu ötken ümmetlerni 'azāb birlen tutuv
(وَأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ)

252.19 oşbuniñ sebeblidür dürüstlikde ol ötken ümmetlerge peygamberleri zāhir mu'cizeler birlen kilür boldılar (فَكْفَرُوا) bes

252.20 ol ümmetler ol peygamberlerni inkār itdiler (فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ) bes alarnı allah 'azāb birlen tutdı (أَنَّهُ)

252.21 (قُوَى شَدِيدُ الْعِقَابِ) dürüstlikde ol allahniñ tilegen nersesine gāyet küç yitüv birlen küçi yitküçidür

252.22 hem 'azābı қаtı болғуçıdur (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا) ve taḥkīk biz mūsā 'ahmnı mu'cize birlen yiberdük

252.23 (وَسَلْطَانٍ مُّبِينٍ) dağı zāhir bolğan delil birlen yiberdük (إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ) fir' vunge hem aniñ

252.24 veziri hāmānge hem қаруңға (فَقَالُوا سَامِرٌ كَذَّابٌ) bes bular mūsā 'ahmnı sihrçi hem yalğançı

252.25 didiler (فَلَمَّا جَاءَهُم بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا) bes mūsā ‘ahm bizniñ ħuzürımızdan ħaġnı kitürgen zamānda (قَالُوا)

252.26 (اقْتُلُوا آيَاتِنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهَا) fir‘avun hem ħavmi eytdiler mūsā ‘ahm birlen birge imān kitürgen ādemlerniñ

252.27 balalarını evveldegi kibi yine de öltürniñiz diyü (وَأَسْتَعِيدُوا نِسَاءَهُمْ) daġı kız balalarını tirük ħaldurıñız

252.28 diyü (وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ) kâfirlerniñ mekri tügildür meger zâ’i‘ boluvdadur (وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرِّيَّتِي)

II / 253

253.1 (أَقْتُلْ مُوسَى) daġı fir‘avun ħavmine eytdi mini ihtiyārıma ħoyıñız mūsā ‘ahmnı öltürmün diyü ħıbtiler

253.2 fir‘avunnu mūsā ‘ahmnı öltürüvden tıyalar idi ve siñe mūsādan ħorħarġa tiyüş tügil ħünkü ol

253.3 siġre diyü eger sin anı öltürseñ mūsāniñ ħavmi fir‘avun delil birlen ħarşı turuvdan ‘āciz

253.4 bolduġından öltürdi diyürler idi fir‘avun az ġına sebep içün ħan tükse de ħazret-i mūsāniñ peyġamber

253.5 idükni ŗiksiz bildükinden yā ki öltürüv müyesser bolmas diyü zann ħılduġından ħazret-i mūsanı öltürürge

253.6 baıtırıcılık ħıla almadı (وَلَيْسَ عَرَبِيَّةً) mūsā ‘ahm rabbisine du‘ā ħılsun minim öltürüvüvden rabbisiniñ tıyuvını

253.7 tilep (إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ) eger mūsā ‘ahmnı öltürmesem düristlikde min mūsā ‘ahmnıñ sizniñ dīniñizni

253.8 almaşduruvından ħorħamun (أَوَأَنْ يُّظْمَرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ) yā ki yirde dīñizni boza turġan nerseni

253.9 zāhir ħıluvından ħorħamun (وَقَالَ مُوسَى) fir‘avunniñ bu sözini işitkenniñ ŗoñında mūsā ‘ahm ħavmine

253.10 eytdi (أَنِّي عَلَّمْتُ بَرِّي وَرَبِّكُمْ) düristlikde min özimniñ hem sizniñ rabbiñizge şıyındım
(مِنْ كُلِّ مُنْكَبِرٍ)

253.11 (لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ) hesāb (kıyāmet) künine imān kitürmegen her bir uluğlanuvçı
ādemden

253.12 (وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ) dağı fir' avunniñ yaqunlarından bir imān kitürüvçi ir

253.13 eytdi (يَكْتُمُ إِيمَانَهُ) ol ir imānnı yaşıradur idi bu ir kıbñilerden birisi bola yā ki

253.14 fir' avunlerden imānnı yaşıra turğan bir ir eytdi ma' nāsında bu vaqt bu ir isrā' ilī bola

253.15 (اتَّقِنُوا رِجَالًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ) eyā siz rabbim yalgız bir allah digenliki için irni öltüresiz
mi

253.16 (وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ) ve taħkik ol ir sizge öziniñ rast peygamber idükine delālet kıla

253.17 turğan mu' cizeler ve köp deliller kitürdi (مِنْ رَبِّكُمْ) sizniñ rabbiñizden
(وَأَنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ)

253.18 ve eger ol ir yalğançı bolsa bes yalğanlavınıñ zararı özine bolur (وَأَنْ يَكُ صَادِقًا) ve eger
ol ir

253.19 da' vāsında rast bolsa (بِمِصْرِكُمْ بَعْضَ الَّذِي يَهُدِكُمْ) iñ azı sizge anıñ va' id kılgan nerseleriniñ

253.20 ba' zısı irişür (أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَثَابٌ) düristlikde allah (te' ālā) isrāf kıluvçı
yalğançını

253.21 haqlıqğa köndürmes bes eger mūsā isrāf kıluvçı ve yalğançı bolsa idi allah anı bu
mu' cizelerge köndürmes

253.22 ve anı bu mu' cizeler birlen kıtulmas idi yā ki allah rüsvāy ve helāk kılgan irni
öltürüvde ni ma' nā bar çünki eger

253.23 mūsā yalğançı bolsa allahniñ rüsvāy kılgan kılu bola ma' nāsında
(يَأْتُواكُمْ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ فَاهْرَبِينَ فِي الْأَرْضِ)

253.24 ey kıavmim mışır yirinde üstün ve bülend bolğanıñız hālde bu künde hocalıq sizge
(فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا)

253.25 bes eger bizge allahniñ ' azābı kilse allahniñ ' azābından kıtuluvğa bizge kim yardım
birür bes ey kıavmim işiñizni

253.26 bozmañız mūsā (‘ahm)nı ötüröv sebebli allahñın ‘azābına kirişmeñiz çünki bizge allahñın ‘azābı kilse ol

253.27 ‘azābnı hiç kim tıya almas (قَالَ فَرَعُونَ مَا أُرِيكُمُ الْإِمَارَى) fir‘avun eytdi ey qavmim min sizge işāret

253.28 yā ki meşveret kılmaym meger özim işāret kılgan nerseni işāret (meşveret) kılam ya‘nī mūsā (‘ahm)nı

II / 254

254.1 öltürüvni ya‘nī hiç nerseni şevāb körmeym meger mūsānı öltürüvni şevāb körem
(وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ)

254.2 (الرُّشَادَ) dağı bu fikrim birlen sizni köndürmeym meger toğrılıq yolına köndürem
(وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا يَا قَوْمِ)

254.3 fir‘avunñın yakınlarından imān kitürgen ādem eytdi ey qavmim
(أَنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ بَيرِ الْأَشْرَابِ) düristlikde

254.4 min sizniñ üzeriñizge ötkendegi ümmetlerniñ künleriniñ vāqı‘alarınıñ meşeliniñ irişüvinden qorqamun (مِثْلَ)

254.5 (ذُأْبِ قَوْمِ نوحٍ وَعَادٍ وَشُعُوبٍ) nūḥ dağı ‘ād hem şemūd qavminiñ ‘ādeti bolğan cezānıñ meşeliniñ irişüvinden

254.6 qorqamun (وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ) dağı bulardan şoñğı qavmlerniñ ‘ādeti bolğan cezānıñ sizge irişüvinden qorqamun

254.7 (وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ) dağı allah bendelerge zūlmni tilevçi tügildür bes allahü te‘ālā günāhsız hiç kimni

254.8 ‘azāb kılmas ve zālim bolğan ādemni oç almay qaldurmas
(وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ) ve ey

254.9 qavmim düristlikde min sizniñ üzeriñizge ādemlerniñ ba‘zısınıñ ba‘zısı üzerine nidā kılışa turğan

254.10 küninden (kıyāmet küninden) qorqamun (يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مُلْبِرِينَ) kıyāmet küni şundayın kündür ol künde

254.11 muvaffaqdan tamuğ sarı artları birlen bolğanları hâlde kâfirlerni döndürülmiş bolur
 مَالِكُمْ

254.12 (مَنْ اللَّهُ مِنْ عَاصِمٍ) sizniñ için kıyāmet künde allahniñ ‘azābından şaqlağuçı yoqdur
 وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ

254.13 (مَنْ هَادٍ) ve kimdür ol kişini allah haqq yoldan azdursa ol kişini haqq yolğa köndürüvçi yoqdur

254.14 (وَأَنَّ جَاءَكُمْ بَرُوفٌ مِنْ قَبْلِ الْبَيْنَاتِ) ve taħkik sizge müsā ‘ahmdan ilk mu‘cizeler birlen yūsuf ‘ahm

254.15 kildi (فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكِّ) bes siz hemişe şikde boldıñız (مَأْجَاءَكُمْ بِهِ) yūsuf ‘ahmniñ sizge kitürgen

254.16 neresinden (dīninden) bu yūsufdan ya‘küb ‘ahm oğlı yūsuf ‘ahm murād yā ki ya‘küb ‘ahmniñ oğlı

254.17 yūsuf ‘ahmniñ oğlı ibrahimniñ oğlı yūsuf murād (حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ) yūsuf ‘ahm ölgenniñ

254.18 şoñında siz eytdiñiz (لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا) yūsuf ‘ahm şoñından allah ikinçi peygamberni yibermes

254.19 diyü (كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٍ) oşandaq ya‘nī bu azduruş kibi allah isrāf ve şik

254.20 kıluvçını azdurur (الَّذِينَ يَجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ) şundayın ādemler allahniñ āyetlerinde

254.21 özlerine kilgen delilden başqa kışkuruşurlar (كُفِرَ بِنَا عِنْدَ اللَّهِ) allah huzūrında bu kışkuruşuv açuv

254.22 yüzinden uluğ boldı (وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا) dağı imān kitürgen ādemler huzūrında açuv yüzinden uluğ

254.23 boldı (كَذَلِكَ يَطْمَعُ اللَّهُ) oşandaq ya‘nī bu azduruş kibi allah mührler (عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُنْكَبَرٍ جَبَّارٍ) her bir

254.24 cebr kıluvçı tekebbürlik kıluvçı ādemniñ köñli üzerine (وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانَ ابْنِ لِي صُرْهَا) fir‘avun

- 254.25 vezîri hāmānga eytdi ey hāmān minim içün büyük serāy binā kıl (لَعَلَىٰ آتِلْعِ)
- 254.26 (الْأَسْبَابُ) şāyed min yollarğa irişürmün (أَسْبَابُ السَّمَوَاتِ) köklerge irişdüre turğan yollarğa (فَاتَلْعِ)
- 254.27 (أَلَىٰ الْمَوْسَىٰ) bes min mūsānıñ ma‘būdına tüşünürmün (وَأَنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا) dağı düristlikde min mūsā ‘ahmnı
- 254.28 yalğançı dip gümān kılamun (وَكُنَّا لَكَ زِينًا لِّفِرْعَوْنَ سُوْءِ عَمَلِهِ) ve bu ziynetlev kibi fir‘avunge yavız ‘ameli

II / 255

- 255.1 ziyetli kılandı (وَصَدَّكَ عَنِ السَّبِيلِ) ve fir‘avnnı haqlıq yolından tıyıldı (وَمَا كُنَّا نُرَاهُ فِي تَابٍ)
- 255.2 ve fir‘avunnıñ mekri tügildür meger zarar itüvedür (وَقَالَ النَّاسُ آمَنَ) dağı fir‘avunnıñ yaqınlarından
- 255.3 imān kitürgen ādem eytdi (يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ) ey qavmim miñe iyeriñiz (أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ) sizni togrılıq
- 255.4 ve haqlıq yolına köndürürmün ya‘nı sizge togrılıqğa köndürüvçi yolnı körsetürmün (يَا قَوْمِ إِنَّمَا هُذَيْمٌ)
- 255.5 (الْعَبِيَّةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ) ey qavmim ançaq bu dünyā tirükliki az fā’idelene turğan nersedür (وَأَنَّ الْأَمْرَةَ هِيَ دَارٌ)
- 255.6 (الْقَرَارُ) dağı düristlikde āhîret mengülik turaçaq yurtdur (مَنْ عَمَلٌ سَيِّئًا فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا)
- 255.7 (مِثْلَهَا) bir kişi yavız ‘amel kılsa ol kişige cezā’ birilmes meger yavız ‘amelnıñ meşeli birlen gine cezā’
- 255.8 birilür (وَمَنْ عَمَلٌ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ) ve bir kişi izgü ‘amel kılsa kirek ol izgü
- 255.9 ‘amel kıluvçı ir ve kirek hatun bolsun (وَهُوَ مُؤْمِنٌ) hālbükim ol izgü ‘amel kıluvçı imān kitürüvçi

255.10 ādem bolsa (فَأُولَٰئِكَ يَنْتَظِرُونَ الْجَنَّةَ) bes mü'min bolup da 'izgü 'amel kılgan ādemler ucmaḥқа kirürler

255.11 (يُرزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ) ve ol cennetde ḥesābdan başqa rızqlanmış bolurlar
(وَيَا قَوْمِ مَالِيَ أَذْهَبَكُمْ)

255.12 (إِلَى النَّجْوَى) ve ey qavmim ni boldı miñe min sizni 'azābdan qutuluvğa ündeyim
(وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ) ve siz

255.13 mini tamuğ oṭına ündeysiz (تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ) siz mini allahğa kâfir boluvıma
ündeysiz (وَأُشْرِكُ بِهِ)

255.14 (مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ) daḥı minim için bilüv bolmağan nerseni allahğa şerik kıluvıma
ündeysiz (وَأَنَا أَدْعُوكُمْ)

255.15 (إِلَى الْعَرْشِ الْعُلْيَا) ve ḥālbükim min sizni günāhlarnı yarlıқауı ve her işde ğālib
boluvçı allah üzerine

255.16 ündeyim (لَأَجْرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ) şiksiz ḥaḥḥ boldı sizniñ anıñ 'ibādetine mini ündegen
nerseleriñiz

255.17 (لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ) (şanemleriñiz) ol sizniñ 'ibādetine ündegen nerseleriñiz
içün dünyāda

255.18 hem āḥiretde özleriñiñ 'ibādetlerine ündev yoḥdur çünki alar cānsızlardur ma'būd
boluvnı tilegen

255.19 nerse alarda yoḥdur (وَأَنْ مَرَدْنَا إِلَى اللَّهِ) daḥı şiksiz ḥaḥḥ boldı düristlikde bizniñ
qaytuvımız allahğadır

255.20 (وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ) daḥı düristlikde azğunlıkda isrāf kıluvçılar oṭ iyeleridür

255.21 (فَسْتَنْكُرُونَ مَا أَلْفُوكُمْ) minim sizge eytken nersemni (ḥaḥḥ sözlerimni) 'azābnı
kördükiñiz de elbette

255.22 isiñizge tüşürürsiz (وَأَفْوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ) daḥı min işimni allahğa tapşiramun
(أَنَّ اللَّهَ بِصَيْرٍ بِالْعِبَادِ)

255.23 düristlikde allahü te'ālā bendelerini körgüçidür (فَوْقَهُ اللَّهُ سَيِّمَاتُ مَا كُرُوا) bes fir' avunıñ
yaqınlarından

255.24 imān kitürgen ādemni allah fir‘avunlarınñ mekrleriniñ yavızlarından ya‘nī қаtı mekrlerinden şakladı

255.25 (وَمَا قَبَّلَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سِوَى الْعُتَابِ) dağı fir‘avunni hem қавmini ‘azābnıñ yavızı çulğap aldı ehlü‘l-sünnet

255.26 ve el-cemā‘atniñ ‘azāb-ı қabrini işbātke istidlāl қılğan āyetleri zıkr қılınaçaқ āyetdür
(النَّارُ يُعْرَضُونَ)

255.27 (عَلَيْهَا) oтқа fir‘avunni hem қавmini ‘arz қılınur ya‘nī fir‘avunları oт üzerinde yandurulmış болur

255.28 (عُدُّوْا وَعَشِيًّا) irtede ve kiçde elbette mundan dünyā yurıндаğı ‘azāb murād bes bu āyet birlen şābit

II / 256

256.1 boldı dünyā yurıнда al fir‘avunniñ ‘azāb қılınuvı
(وَبِیَوْمِ تَقُومُ السَّاعَةُ ادْخُلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ) dağı

256.2 қıyāmet қā‘im болған күнде ferіştelerge eytilür al fir‘avunni dünyā ‘azābından қатрақ болған ‘azābke kiritiñiz

256.3 diyü (ya‘nī cehennem ‘azābına) elbette bu iki ‘azāb arasında başқalıқ şābit boldı al fir‘avunniñ dünyāda ‘azāb

256.4 қılınuvları elbette ҳушүсі zātleri için tügil belki peyğamber sözine itā‘ at қılmay günāhlı oldukları için

256.5 bes kāfirleriñ her birisiniñ қabrde ‘azāb қılınuvı şābit bola ammā günāhlı mü‘minler ҳақında қabr ‘azābı болuv āyetden

256.6 çıқmay likin ҳadīşlerden biline mü‘minlerge de қabr ‘azābı болur
(وَأَذِيتَحَاجُونَ فِي النَّارِ) ve ey muḥammed (‘ahm)

256.7 kāfirleriñ tamuğda da‘vālaşқан (қıçқuruşқан) vaқtları isiñe түşür
(فَيَقُولُ الضُّعْفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا)

256.8 bes dünyāda za‘if болған kāfirler uluğlanup birgen kāfirlerge eytilür (إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا) дүристликде

256.9 biz dünyāda sizge iyergüçi болдуқ (فَقُلْ أَنْتُمْ مَعْنَا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ) bes eyā siz bizden otdan bir ülüş

256.10 ‘azābnı yibergüçiler misiz (قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا) dünyāda uluğlanup yürügen kâfirler za‘iflerge eytürler

256.11 (أَتَاكُلُ فِيهَا) düristlikde siz ve bizniñ hemmemiz otdadur bes biz niçük sizden ot ‘azābnı yibereyik diyü

256.12 (إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ) düristlikde allah taħķik bendeler arasında ħükm itdi ucmaħķa tiyüşli

256.13 ādemni ucmaħķa kiritdi tamuğğa tiyüşli ādemni tamuğğa kiritdi (وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ)

256.14 daħı tamuğda bolğan ādemler cehennem şaķçısına eytdiler (ادْعُوا رَبَّكُمْ يَغْفِقْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ) bizniñ

256.15 içün rabbiñizge du‘ā kıılıñız bizden rabbiñiz bir kün qadarlı ‘azābdan bir az nerseni ciñil kılsun diyü (قَالُوا)

256.16 (أَوَلَمْ نَكُ نَأْتِكُمْ رُسُلًا بِالْبَيِّنَاتِ) cehennem şaķçıları eytürler eyā sizge mu‘cizeler birlen peygamberleriñiz

256.17 kilmedi mü diyü (قَالُوا بَلَىٰ) cehennemdegi ādemler (kâfirler) eytürler belı kildi diyü (قَالُوا فَادْعُوا) bes cehennem

256.18 şaķçıları eytürler öziñiz ‘azābnı ciñil kıluvnu şorap du‘ā kıılıñız bizge sizniñ kibi yavızlar içün

256.19 şorarğa izn yoķ diyü (وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ) ve kâfirleriñ du‘āsi tügildür meger zā’i‘ boluvdadur

256.20 (إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا) düristlikde biz peygamberlerimizge hem de peygamberlerge imān kitürgen ādemlerge

256.21 delil birlen ve maķşudlarına irişüv birlen yardım birürmiz (فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ)

256.22 daħı şāhidler kā’im bolğan künde ya’nı kıyāmet küninde (يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعْرِتُهُمْ) kıyāmet küni şundayın

256.23 kündür ol künde zālimlerge ‘özrleri fā’ide birmes (وَلَهُمُ الْعَذَابُ وَلَهُمْ سُوءُ النَّارِ) daħı ol zālimlerge

256.24 la'net bolur hem alarğa yurtnıñ yavızı (cehennem) bolur (وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهَمْدَى) ve taḥḳıḳ biz mūsā

256.25 (‘ahm)ğa anıñ birlen dinge könüle turğan nerselerni (mu‘cizelerni ve şerī‘atlerni) birdük (وَأَدْرَيْنَا بِنِي)

256.26 (اسْرَائِيلَ الْكِتَابَ) daḳı biz mūsā şoñından tevrāt kitābnı isrā’ıl balalarına qaldurduḳ (هُدًى وَذِكْرَى)

256.27 (لأولى الألقاب) şāf ‘aql iyelerini ol kitāb ḥaḳlıḳğa köndürüvçi hem va‘az qıluvçi bolğanı ḥālda (فَاصْبِرْ)

256.28 (أَنْ رَعَى اللَّهَ مِنْ) bes ey muḥammed (‘ahm) müşriklerniñ revcitüvine şabr qıl düristlikde allahnıñ yardım birlen va‘desi

II / 257

257.1 ḥaḳdur (وَاسْتَغْفِرْ لِنَفْسِكَ) daḳı günāhıñ içün ya‘nī artuḡraḳ işni qaldurğanlıḡıñ içün yarlıqamaḳ

257.2 iste ve dīn işiñe iḳbāl qıl (سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ) daḳı rabbiñniñ ḥamdi birlen kiçede hem

257.3 üyretelerde tesbīḥ eyt (أَنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ) düristlikde şundayın ādemler allahnıñ āyetlerinde

257.4 kıçkuruşurlar (بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ) özlerine kilgen delilden başqa (أَنْ فِي صُدُورِهِمُ الْكِبْرُ) allahnıñ

257.5 āyetlerinde delilsiz kıçkuruşқан ādemlerniñ kökrelerinde yoḳdur meger tekebbürlikdür (مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ) ol kıçkuruşқан

257.6 ādemler allahnıñ āyetlerini yiberüvge irişküçi tügillerdür (فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ) bes ey muḥammed (‘ahm) allahğa

257.7 şıyun (أَنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ) düristlikde ol allah sizniñ sözleriñizni işitüvçidür ve işleriñizni bilüvçidür

257.8 (لَعَاقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَافِ النَّاسِ) elbette köklerni hem yirlerni yaratuv ādemlerni yaratuvdan

257.9 (وَلَسَكُنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ) uluğraqdur ve likin ādemlerniñ köpisi munı bilmesler elbette

257.10 aşlsız uluğ bolğan köklerni ve yirlerni evvel yaratuvğa qādir bolğan allah elbette aşdan ikinçi

257.11 meretebe ādemni yaratuvğa qādir bola likin ādemler ifrāt gāfletleri ve nefis arzularına iyerüvleri için

257.12 fikr kılmaylarda munı bilmeyler (وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ) dağı şoqır ādem birlen körüvçi

257.13 ādem berāber bolmas ya'nī gāfil ādem birlen başiret iyesi ādem berāber bolmas (وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا)

257.14 (الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيئِ) dağı imān kitürüp de izgü 'amel kılgan ādem birlen yavızlık kıluvçi

257.15 ādem berāber bolmas (قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ) ey ādemler yā ki ey kāfirler az gına va' azlanuv birlen va' azlanursız

257.16 (إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا) düristlikde kıyāmet elbette kilgüçidür ol kıyāmetde şik yoqdur (وَلَكِنَّ)

257.17 (أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ) ve likin ādemlerniñ köpisi kıyāmetke uşanmaslar (وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ)

257.18 dağı sizniñ rabbiñiz eytdi ey mü'minler miñe 'ibādet kılıñız min sizniñ 'ibādetiñizni kabül kılurmun ya'nī

257.19 'ibādetiñiz berāberinde şevāb birürmün (إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي) düristlikde şundayın ādemler

257.20 minim 'ibādetimden tekebbürlik kılırlar (سَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ دَاهِرِينَ) ol 'ibādetden tekebbürlik kıluvçılar ħor

257.21 ve rüsvāy bolğanları ħalde cehennemge kirürler (اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ) allah şundayın zātdur sizniñ

257.22 fā'ideñiz için kiçni yaratdı (لَتَسْكُنُوا فِيهِ) ol kiçde qararlanuvıñız ve raħatlanuvıñız için
وَالسَّمَاءِ

257.23 (أَنَّ اللَّهَ لَنُدُو فَضْلَ عَلَى النَّاسِ) daħı kündizni yaqturtuvçı itüp yaratdı düristlikde
allah

257.24 ādemler üzerine şefkat ve raħmet iyesidür (وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ) ve likin ādemlerniñ
köpisi

257.25 bu ni' metlerge şükr kılmalar (ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ) ma' būd boluvnı tiley turğan işlerge ħaş
bolğan allah

257.26 sizniñ rabbiñizdür (خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ) ol allah her bir nerseni yaratuvçıdur (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ)
ħaqlıq birlen ma' būd bolğan

257.27 zāt yoħdur meger ol allah ğinadur (فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ) bes niçük siz allahniñ 'ibādetinden
başqa 'ibādet kıluvğa

257.28 döndürülesiz (dönesiz) (كَذَلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ) oşandaq ya'ni allahniñ 'ibādetinden
başqağa döndürülgen

II / 258

258.1 kibi şundayın ādemlerni ħaħdan döndürülür (كُلُّوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْعَلُونَ) ol ādemler allahniñ
āyetlerin inkār

258.2 kıtur boldılar (اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا) allah şundayın zātdur birini sizniñ için
qararlata

258.3 turğan orun kıldı (وَالسَّمَاءَ بِنَاءً) daħı kökni bite (tevbe) kıldı (وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ)
daħı

258.4 sizni kim şüretledi bes şüretleriñizni körkem kıldı ya'ni sizni toğrı bu boylı ve cünsiz
tenli ve tiygiz

258.5 a'zālı itüp yaratdı (وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ) daħı sizge leziz ta'āmlardan rızqlandurdı
(ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ)

258.6 bu şıfatlı allah sizniñ rabbiñizdür (فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ) bes bütün ‘ālemniñ rabbisi bolğan allah mübārek

258.7 boldı (هُوَ الْحَيُّ) ol allah zātından kilgen tirüklik birlen mengü tirük boldı (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) hiç haqlık

258.8 birlen ma‘būd yokdur meger ol allah ğınadur (فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ) bes allahğa ‘ibādet kılıñız allah için

258.9 dīni hāliş kılğanıñız hālde (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) her bir maḡtav bütün ‘ālemniñ rabbisi allahğa bolsun

258.10 digeniñiz hālde (قُلْ إِنِّي نَهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ) ey muḡammed (‘ahm) müşriklerge eyt sin min şundayın

258.11 ma‘būdlerge ‘ibādet kıluvımdan tıyılmış boldım (تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) siz ol ma‘būdlerge allahdan başqa

258.12 ‘ibādet kılursız (لَمَّا جَاءتِ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي) miñe rabbimden zāhir deliller kilgenniñ soñında (وَأَمَرْتُ)

258.13 daḡı bütün ‘ālemniñ rabbisi bolğan allahğa boy şunmaqlıgım birlen buyurulmuş

258.14 boldım diyü eyt (هُوَ الَّذِي عَلَّقَكُمْ مِنْ تَرَابٍ) ol allah şundayın allahdur sizni (atañız ādemni) tofraḡdan

258.15 yaratdı (ثُمَّ مِنْ تُطْقَةٍ) muniñ soñında sizni meni şuvından yaratdı (ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ) muniñ soñında oyuşḡan

258.16 ḡandan yaratdı (ثُمَّ يُغْرِجُكُمْ طِفْلًا) muniñ soñında sizni analarıñızniñ ḡurşağından yaş balalar bolğanıñız

258.17 hālde çıġarur (ثُمَّ لَتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ) muniñ soñında sizni ‘aqlıñızniñ ve teniñizniñ kemāletke irişkenine ḡadar

258.18 ḡaldurur (ثُمَّ لَتَكُونُوا شُيُوخًا) muniñ soñında ḡart bolğanıñızġa ḡadar ḡaldurur (وَمِنْكُمْ مَنْ يَمُوتُ مِنْ قَبْلِ)

258.19 daḡı sizden ḡartlıġa yā ki kemāletke irişmesden burun ölgeniñiz bar (وَلَتَبْلُغُوا أَجَلَ مَسْمُومٍ) daḡı

258.20 allah sizge bu işni qılur sizniñ dünyāda tirüklük qıluvıñız ve bilgüli müddetke irişüviñiz için (وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ)

258.21 dağı bu işde bolğan ‘ibretlerni ‘aqlıñızni şarf qılup bilüviñiz için (هُوَ الَّذِي يُعَى وَيُؤْمِتُ) ol allah şundayın

258.22 allahdur ölüklerni tirgüzür ve tirüklerni ötürür (فَإِذَا قُضِيَ الْأَمْرُ) bes her qayçan bir nerseniñ boluvın tilese

258.23 (فَأَنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ) bes ançaq ol nersege bol sin diyür bes ol nerse bolur (أَلَمْ تَرَ إِلَى)

258.24 (الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ) ey muhammed (‘aleyhi’s-selām) eyā şundayın ādemlerge qaramaysun mı ol ādemler

258.25 allahniñ āyetlerinde kıçquruşurlar (أَنِّي يُضْرَفُونَ) ol āyetlerge imāndan niçük döndürülmiş bolalar (الَّذِينَ)

258.26 (وَبِمَا كَتَبُوا بِالْكِتَابِ) şundayın ādemler qurānnı yalğanga tutdılar (وَبِمَا) dağı şol nerseni (başqa

258.27 kitāblarnı yā ki vahyni yā ki şerī‘atlerni) yalğanga tutdılar (أَرْسَلْنَا بِهَا رُسُلَنَا) ol nerse

258.28 birlen biz resüllerimizni yiberdük (فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ) bes ol ādemler tiz bilürler özleriniñ yalğanga

II / 259

259.1 tutuvlarınıñ cezāsını (إِذَا لَاقُوا فِي أَعْدَائِهِمْ) şol vaqtde yalğanga tutuvlarınıñ cezā’sını bilürler ol vaqtde

259.2 boğavlar moyınlarında bolur (وَالسَّلَاسِلُ يُسْتَبُونَ فِي الْعَمِيمِ) dağı çılıbırlar birlen cehennemge ösdürülmiş

259.3 bolurlar (ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ) muniñ soñında otda yaqdurılmış bolurlar (ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ) muniñ soñında alarğa eytilür

259.4 (أَيْنَمَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) allahdan başka allahğa ‘ibâdetde şerik kılgan nerseleriñiz (ma‘būdlarıñız) qayda

259.5 diyü (قَالُوا ضُرُّوا عَنَّا) bu allahnıñ kitāblarını yalğanga tutqan kāfirler eytürler ma‘būdlarımız bizden ğayb boldılar

259.6 diyü (بَلْ لَمْ تَكُنْ تَدْعُوهُمْ مِنْ قَبْلُ شَيْئًا) belki mundan burun hiç nersege ‘ibâdet kılganımız iken ya‘nī bizge

259.7 hāzır bilindi biz ma‘būdlarımızga ‘ibâdet kıluvımız birlen hiç nersege ‘ibâdet kılgan tūgilmiz iken çünki

259.8 bizniñ ma‘būdlarımız i‘tibārlı şey (nerse) tūgiller iken (كُنْذَلِكُ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ) bu kitāblarını

259.9 yalğanga tutuvçılarnı azdurğan kibi allahü te‘ālā kāfirlerni azdurur (ذَلِكُمْ) sizni bu azduruv (مَا كُنْتُمْ)

259.10 (تَفَرَّجُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ) haqsız yirde tekebbürlük kıluviñiz sebeblidür (وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرُجُونَ) dahı şādılıqda

259.11 kiñeyüp yürüviñizdür (أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا) cehennemde mengü qalğanıñız hâlde cehennemniñ

259.12 işeklerine kiriñiz diyü eytilür (فَبُئْسَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ) bes tekebbürlük kıluvçılarnıñ ornı bolğan

259.13 cehennem ni yavız boldı (فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ) bes ey muħammed ‘ahm kāfirlerniñ rencitüvine şabr kı

259.14 düristlikde allahnıñ kāfirlerni helāk itüv birlen va‘desi haqdur ve şiksiz bolaçaqdur (فَأَمَّا رَبُّنكَ بِعَضُّ)

259.15 (الَّتِي نَعْلَمُهُمْ) bes eger siñe kāfirlerge va‘de kılgan nersemiz (‘azābımız)nıñ ba‘zısını körsetsek bik

259.16 hūb bolur (أَوْ تَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّا يُرْجِعُونَ) yā ki siniñ kāfirlerge va‘de kılingan ‘azābınıñ ba‘zısını

259.17 körmesiñden ilk cāniñniñ alsaq bes ol kāfirler kıyāmet küñinde bizge kaytarılmış bolur şol vaqtda

259.18 körürsün biz alarnı kıatı ‘azāb birlen ‘azāb kıılurmız yā ki ma‘nāsı kirek biz ol kāfirlerni siniñ

259.19 tirük vaqtinde ‘azāb kılayıķ ve kirek kılmayıķ barı bir kıyāmet küninde bizge kıytaçaķlar alarnı biz kıyāmet

259.20 küninde kıatı ‘azāb birlen ‘azāb kıılurmız ma‘nāsında (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رَسُولًا مِنْ قَبْلِكَ) ve taķķıķ

259.21 biz ey muħammed (‘aleyhi’s-selām) minden burun dīn üyretür iķün iļiler (peyğamberler) yiberdüķ

259.22 (مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ) ol peyğamberlerden siñe beyān kılganlarımız da bardur (وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ)

259.23 (عَلَيْكَ) daķı ol peyğamberlerden siñe beyān kıılmağanlarımız da bardur bes bu āyetden peyğamberlerniñ

259.24 şanı yaķına ma‘lüm tügil idüķi bilinedür (وَمَا كُنْ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ) daķı resül iķün

259.25 mu‘cizeni kitüröv mümkin bolmadı (الَّا بِإِذْنِ اللَّهِ) meger allahnıñ izni birlen gine kitüröv mümkin boldı ķünķi

259.26 mu‘cize kesbi tügil belki maħz-ı allahnıñ bir ni‘meti tiledüķi ādemine gine birür anı kesb birlen tapuv mümkin

259.27 bolmas (وَأِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُقِضَ بِالْحَقِّ) bes her kıayķan allahnıñ dūnyāda yā ki āķiretde ‘azāb birlen emri

259.28 kilse ĥaķlıķ birlen (ya‘nī ĥaķlıķda bolğan ādemni ‘azābdan kıutķaruv birlen ve bāķıllıķda bolğan ādemni

259.29 ‘azāb kıluv birlen) ĥüķm kıılınur (وَنُفِسُهَا لَكَ الْجَبَلُونَ) ve bu vaķtde bāķıllıķda bolğan ādemler öźlerine

II / 260

260.1 żarar iterler (اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ) allah řundayın zātdur sizniñ fā’ideñiz iķün dört

260.2 ayaklı ĥayvānlar yaratdı (لَتُرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ) ol dört ayaklı ĥayvānlardan ba‘żısına

- 260.3 atlanuviñiz için dağı ol dört ayaklı hayvānların ba' zısından aşarsız çünkü dört ayaklı
- 260.4 hayvānlardan fakat aşala turğanları da bardur şarıq ve kice kibiler hem dört ayaklı hayvānlardan aşala da
- 260.5 ve atlanula da turğanları bardur teve şıgır kibiler (لَتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ) ve sizniñ için dört ayaklı
- 260.6 hayvānlar da başka fā'ideler de bardur sütleri ve cünleri kibi (لَتَتَلَفَّؤْا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُورِكُمْ) dağı
- 260.7 ol dört ayaklı hayvānlar üzerinde kökreleriñizde bolğan muhtāc nerseleriñizge irişüviñiz için
- 260.8 yaratdı ya'nī yükleriñizni şalup bir şehrden ikinçi şehrge sefer kıluviñiz için (وَعَلَى الْفَلَكَ)
- 260.9 (مُحْمَلُونَ) dağı siz dört ayaklı hayvān dağı kimeler üzerinde yüklenmiş bolursız (وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ)
- 260.10 dağı allah sizge özinin qudretiniñ ve raḥmetiniñ kemāline delālet kıla turğan āyetlerni körsetür (فَآيٍ)
- 260.11 (آيَاتِ اللَّهِ تُنكِرُونَ) bes allahniñ āyetlerinden qayusını inkār itersiz ya'nī bu āyetler zāhir bolduğı için
- 260.12 inkār kıluğā yol yoq (أَفَأَمَّ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ) eyā mekke kāfirleri yirde seyr kılmadılar mu (فَيَنْظُرُوا كَيْفٍ)
- 260.13 (كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ) bes eger seyr kılsalar özlerinden burun bolğan yavız qavmleriniñ soñğı hālleri
- 260.14 niçük boldı şuñar qararlar idi (كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ) mekke kāfirlerinden burun bolğan kāfirler bulardan
- 260.15 köprek boldılar (وَأَشَدُّ قُوَّةً وَأَنَارًا فِي الْأَرْضِ) dağı alar qıvvet yüzinden qatırağ ve yirde bolğan eşerler
- 260.16 (بِنَائِلٍ هُنَاقِلٍ) yüzinden qatırağ boldılar (فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ) bes mekke kāfirlerinden

260.17 burun bolğan kāfirlerden kesb qılğan nerseleri allahnıñ ‘azābını yibermedi

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ

260.18 (بِالْبَيِّنَاتِ) bes mekke kāfirlerinden burun kāfirlerge zāhir mu‘cizeler birlen peygamberleri kilgen zamānda (فَرِحُوا)

260.19 (بِمَاعْنَتِهِمْ مِنَ الْعِلْمِ) özleriniñ huzūrında bolğan nerse (‘ilm) birlen şādlandılar ya‘nī özleriniñ

260.20 bāṭıl i‘tikādları birlen peygamberlerniñ ‘ilmini horga şaydılar

(وَمَا كَانُوا بِهِ يَسْتَوِرُونَ) daḥı

260.21 ol kāfirleri hōrlağan nerseleriniñ (nādānlıqlarınıñ) cezā’sı çulğap aldı (فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا)

260.22 bes ol kāfirler bizniñ ‘azābımıznı körgenleri zamānda (قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَمْدُهُ) yalgız bolğan allahğa imān

260.23 kitürdük diyü eytdiler (وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ) daḥı anıñ birlen allahğa şirket qılğan nersemizni

260.24 (şanemlarını) inkār qıldıq didiler (فَلَمْ يَكُ بِمَنْفَعَتِهِمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا) bes bizniñ ‘azābımıznı körgen

260.25 vaq̄tde kitürgen imānları özlerine fā’ide birmedi çünki ol vaq̄tdaḡı imān maḡbūl tügil (سُنَّتِ اللَّهُ النَّبِيِّ)

260.26 (فَنَخَلْتُمْ فِي عِبَادَةِ) allah bu işni bendelerinde ötken senet qıldı ya‘nī ‘azābnı körgende kitürgen imānnıñ

260.27 maḡbūl bolmavı allahnıñ ötken ‘ādeti boldı (وَأَخْسَرَهُنَّ الْكَافِرُونَ) ve ‘azābnı körgen vaq̄tde kāfirler

260.28 özlerine zarar itdiler ve hārāb boldılar (mü’min sūresiniñ tercemesi tamām boldı)

II / 261

261.1 “kırk birinci sūre fuşşulet sūresi mekkede ingen illi dört āyet

261.2 bism’l-lahi’r-raḥmani’r-raḥīm

261.3 (بِسْمِ) sūre ismi yā ki allah birlen resūli arasında bir sır (تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) dünyā ve āhiretde raḥmet

261.4 kıluvçı allahdan indürülmişdür bu qurān (sūre) (كِتَابٌ فَصَّلْتُ آيَاتِهِ) āyetleri lafzı hem ma‘nāsı i‘tibārı

261.5 birlen ayrılmış kitābdur bu qurān (قُرْآنًا عَرَبِيًّا) bu kitābdan ‘arab tilinde bolğan qurānı kaşd kılamun (لِقَوْمٍ لَقَوْمٍ)

261.6 (يَعْلَمُونَ) ‘arab tilini bilgen yā ki ‘ilm ve fikr iyesi bolğan kavm için indürülmişdür (بَشِيرًا وَنَذِيرًا) ol

261.7 qurānı indürülvi özi birlen ‘amel kıluvçılarga süyünç birüvçi özine hilāflık kıluvçılarnı korqutuvçı

261.8 bolğan hālde (فَأَعْرَضُوا عَنْهُمْ فَمَا لَهُمْ بَلَاءٌ يُعْذِرُونَ) bes ādemlerniñ köpisi qurānı qabūl itüvden yüz döndürdi

261.9 bes alar qurānı oylav ve itā‘at kıluv işitüvi birlen işitmesler (وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا نَدْعُونَ إِلَيْهِ)

261.10 daḡı qurānı qabūl itüvden yüz döndürgen ādemler eytdiler bizlerniñ köñillerimiz siniñ aniñ üzerine ündegen

261.11 nerseñden (qurāndan) perdeler içindedür (وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ) daḡı bizniñ kulaqlarımızda aḡırlık (çoqraqlık)

261.12 bardur (وَمَنْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ) daḡı bizniñ birlen siniñ (muḡammed ‘ahm) arañda perde bardur ol perde aramızda

261.13 dostlıqdan bizni tıyar (فَاعْمَلْ آتِنَا عَامِلُونَ) bes sin öz dīniñde ‘amel kıl düristlikde biz öz

261.14 dīnimizde ‘amel kıluvçılarmız (قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ) ey muḡammed (‘ahm) mekke müşriklerine eyt ançaq

261.15 min sizniñ kibi ādem min ferişte yā ki cin tügilmün min sizni ‘aqlıdan yıraç bolğan nersege ündemeym

261.16 belki tevḥīd (allahnı birlev)ge hem ‘amelde toğrı boluvğa ündeym (يُوحَىٰ آلَىٰ) miñe allah ʔarafından vaḥy

261.17 kılınadır (أَنَا اللَّهُ وَآخِذٌ) ançađ sizniñ ma‘būdiñiz bir gine ma‘būddur (فَأَسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ) bes işleriñizde

261.18 allahğa yönelgeniñiz ḥâlde toğrı bolıñız (وَأَسْتَغْفِرُوهُ) dağı bozuğ i‘tiqādlarıñızda allahdan

261.19 yarlıkamağ isteñiz (وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ) ve ni ḥasretdür allahğa Şerik kıluvçılar için (الَّذِينَ)

261.20 (لَا يُؤْتُونَ الزُّكُوهُ) Şundaym müşriklerge ni ökünçdür alar saranlıqları hem ḥalđğa Őefkatsızlıkları

261.21 için zekevet birmesler saranlığ ve ḥalđğa Őefkatsızlık Őıfatlarıñıñ in kabāḥatidür Őāḥib beydāvi eyte

261.22 bu āyetde kāfırlarıñ fūrū‘ birlen muḥāḥab boluvlarına delil bardı yā ki zekevet birmesleriñ ma‘nāsı

261.23 özlerini pāklay turđan işleri (imān ve itā‘atni) kılmaslar ma‘nāsında (وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ)

261.24 dağı ol müşrikler āḥiret künini inkār itüvçilerdür ya‘nī müŐrikleriñ zekevet birmevleri dünyāni iste vge

261.25 çomuvları ve āḥiretne inkār itüvleri içündür (أَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) düristlikde Şundaym

261.26 ādemler imān kitürdiler dağı izgü ‘ameller kıldılar (لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ) imān kitürüp de izgü ‘amel

261.27 kılđan ādemlerge minnet kılınmay turđan yā ki bitmey turđan Őevāb bardur (قُلْ أَنتُمْ لَكُمْ لَنُكَفِّرَنَّ) ey

261.28 muḥammed ‘ahm mekke müşriklerine eyt sin eyā siz mi inkā(r) itesiz (بِالنَّبِيِّ خَاتَمِ الْأَرْضِ فِي بَرَمِينَ) iki kün

- 262.1 miqđārında yā ki iki nöbetde yirni yaratqan allahni beyđāvī iyesi eyte yirden töbenlik ciheti murād
- 262.2 yirni iği kün mikdarında yaratıvdan murād yir içün bir müşterek bolğan aşlını yaratdı muniñ
- 262.3 şoñında yir içün türlü şüretler yaratdı şol şüretler birlen yir türlü nev‘i bolup evrildi
- 262.4 diyü kâfirlerniñ allahni inkârdan murād allahniñ barluğını inkâr tügil belki allahniñ zātında hem şıfatlarında
- 262.5 haqdan bātilge avışuvları (beyđāvī) (وَتَجْعَلُونَ لَهُ إِنْتَادًا) dağı siz müşrikler allah içün ‘ibādetde
- 262.6 şerikler qılursız (ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ) yirni iki kün miqđārında yaratqan allah bütün ‘ālemniñ
- 262.7 rabbisidür (وَجَعَلَ فِيهَا رُءُوسًا مِن فُجُورٍ) dağı ol allah yirde yirniñ üstünden köterüp tağlar yaratdı
- 262.8 (وَبَارَكْ فِيهَا) dağı ol yirde köp izgülikler birdi ya‘nī yirde türlü öse turğan nerseler
- 262.9 ve hayvānlar yaratdı (وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ) dağı yir ehliniñ azuqlarını yirde dört kün
- 262.10 tamāmında çikledi (سَوَاءٌ السَّائِلِينَ) bu dört kün tigiz boluv birlen tigiz boldı şundan artmas da kimmes de
- 262.11 bu yaratıvlarnı altı küнге boluv yirni hem yirde bolğan nerselerini yaratıvdan şorağuçılar içündür (سَمْعًا)
- 262.12 muniñ şoñında kök tarafına qaşd qıldı allah te‘a (دُهَىٰ دُهَانٍ) hālbükim ol kök bir qarangu
- 262.13 nerse idi (فَقَارَ لَهَا وَاللَّأَرْضَ انْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا) bes allah kökke hem yirge eytdi boy şunganıñız hālde
- 262.14 yā ki küçlengeniz hālde kiliñiz ya‘nī min öziñizde yaratqan te’sir (eşer birüv) te’sir (eşer qabül itüv)
- 262.15 birlen kiliñiz hem minim sizde qoyğan nerselerimni izhār qılıñız (قَالْنَا آتَيْنَا طَائِعِينَ) kök birlen yir
- 262.16 hāl tiley birlen eytdiler boy şunganımız hālde kildük diyü mundan maqşüd allahniñ köklerde ve yirlerde

262.17 bolğan qüdretiniñ eşer itüvini hem kök birlen yirniñ allahniñ qüdretiniñ eşerini qabül itüvlerini

262.18 taşvîr hem kök birlen yirni boy şunulmuşniñ emri birlen boy şunuvçınıñ ol emrini qabül itüvine

262.19 temşil (فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ) bes allahniñ köklerni iki kün miqdârında yidi kök itüp

262.20 yaratdı likin bu künlerden murād allah te‘a künler diyü añağan uzun müddetler çünki allah huzûrında kün

262.21 diyü miñ yıl kadar vaqtqa eytile yā ki andan da uzunraq vaqtqa eytile meşelā bir kün illi miñ yıl miqdârına

262.22 itlāk qılına niteki muñar delil (وَأَنَّ يَوْمَئِذٍ رَبُّكَ كَالَّذِي سَفَا مَائِعِدُونَ) āyeti birlen (فِي يَوْمٍ كَانَ)

262.23 (مَقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ) āyeti (allah ‘ilm-i bi‘ş-şevāb) (وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا) dağı allahniñ her bir

262.24 kökde kökniñ işine vaḥy qıldı ya‘nī kökni özini işlāh qıla turğan nersege yükledi hem kökke hāş

262.25 qābiliyyet birdi yā ki ehline emrleri birlen vaḥy qıldı ma‘nāsında (وَوَزَّيْنَا السَّمَاءَ اللَّيْلِيَّةَ بِمَصَابِيحٍ) dağı

262.26 biz yirge yaqın bolğan kökni yulduzlar birlen ziynetledük (وَحَفِظْنَا) dağı köklerni kāmil saqlav birlen

262.27 saqladuk (ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ) bu zikr qılınğan allahniñ işleri qüdrerde hem ‘ilmde kāmil bolğan

262.28 allahniñ taqdiridür (فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً) bes eger bu beyān şoñında da mekke kāfirleri

262.29 imāndan yüz döndürseler bes ey muḥammed (‘ahm) alarğa eyt sin min sizni yaşin kibi qaṭı ‘azāt

II / 263

263.1 birlen qorquṭamun (مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ) ‘ād hem şemūd qavminiñ yaşin kibi bolğan qaṭı ‘azābları

263.2 şiklli bolğan ‘azāb birlen diyü (أَذْبَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمَنْ خَلْفَهُمْ) ‘ād birlen şemūd kavminiñ қаtı

263.3 ‘azābları bularğa allarıdan dağı artlarından resüller kilgen hālde boldı (الَّذِينَ اتَّبَعُوا إِلَّا اللَّهَ) siz

263.4 ‘ibādet kıılmañız meger allahğa ğına ‘ibādet kıılıñız didiler ol resüller (قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا) ‘ād birlen şemūd

263.5 kavmi eytdiler eger rabbimiz peygamberler yiberüvni tilese idi (لَأَنْزِلَ مَلَائِكَةً) peygamberler itüp feriştelere indürür

263.6 idi (فَأَنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ) bes düristlikde biz zu‘mıñız anıñ birlen yiberildük digen nerseñizni

263.7 inkār kııluvçılarımız çünki siz de bizniñ kibi ādem sizniñ bizden artuq yiriñiz yok (فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا)

263.8 bes ammā ‘ād kavmi yirde haqsız tekebbürlendiler (فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ) dağı bizden kuvvet (وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً)

263.9 yüzinden kim қаtırաқ didiler (أَوَلَمْ يَرَوْا) eyā ‘ād kavmi bilmediler mi (أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ) düristlikde ‘ād

263.10 kavmini yaratқан allah (هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً) ol allah ‘ād kavminden kuvvet yüzinden қаtırաқdur ya‘nı kuvvetlirekdür

263.11 (وَكُنُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ) ve ‘ād kavmi bile turğan āyetlerimizni inkār kıılır boldılar (فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا)

263.12 (صُرُصُرًا) bes biz ‘ād kavmine şalkunlığı birlen helāk kııla turğan bik şalkun cil yiberdük (فِي أَيَّامٍ)

263.13 (نَجَسَاتٍ) mübārek bolmağan künlerde (şevvāl ayınıñ soñğı çeharşenbe küninden ikinçi çeharşenbe künine

263.14 kadar ve her bir kavminiñ ‘azābı çeharşenbe kün bolğan digenler) (لِنُنْفِقَهُمْ عَنَابَ الْغَزَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا)

263.15 bu şalkun cilni yiberüvimiz dünyā tirükliginde ‘ād kavmine rüsvālık ‘azābnı tatutmaqlıgımız için (وَلَعَذَابُ

263.16 (وَهُمْ لَا يَنْصُرُونَ) ve elbette āhıret ‘azābı bigrek rüsvāy kıluvçıdur (وَالْآخِرَةُ أَخْرَى) ‘ād kavmi

263.17 ‘azābnı yiberilüv birlen yardım kıılmaslar (وَأَمَّا نُمُودٌ فَمَا هِيَ بِإِيْمَانِهِمْ) ammā şemüd kavmi alarğa haqlıkgā köndürüv yollarını

263.18 körsetdük (فَأَسْتَجِبُوا الْعَمَىٰ عَلَىٰ الْهُدَىٰ) bes alar haqlıkgā köndürülüv üzerine şoşırılığını (azgınlıgını)

263.19 ihtiyār kııldılar (فَأَخَذْتَهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ) bes şemüdlerni horlav iyesi bolğan ‘azābnıñ yaşını

263.20 tutdı ya‘ nī alarğa kökden ‘azāb indürdi de küllisini helāk itdi (بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ) şemüd kavminiñ kesb

263.21 kılgan nerseleri (azgınlıgını ihtiyār kııluvları) sebebli (وَنَجَّيْنَا النَّبِينَ) dağı ‘ād kavminden şundayın

263.22 ādemlerni helāketden kıtqardıq (آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ) ol ādemler imān kıtürdiler dağı bu ‘azābdan kırqar

263.23 boldılar ya‘ nī allahdan kırqdılar (وَيَوْمَ يُعْذَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ) ve ey muħammed (‘ahm) şol künni işiñe

263.24 tüşür ol künde allahnıñ düşmānları tamuğ şarı kıobarılımış bolurlar (فَهُمْ يُوزَعُونَ) bes ol allahnıñ

263.25 düşmānlarını taralmasunlar için ħabs kıılınur ya‘ nī cıyulup bitkençe bir yirde toqtalınur (هَتَّىٰ إِذَا مَا

263.26 (جَاؤَهَا) her kıayçan tamuğğa kılseler (شَهَدُ عَلَيْهِمْ سَمْعَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ وَجَلْدُهُمْ) ol allahnıñ düşmānlarınıñ

263.27 zararına kıulaqları ve közleri hem tirileri güvāhlık birür (بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) ‘amel kılgan nerseleri birlen

263.28 ya‘ nī allahü te‘ālā şol a‘zālarından söyletür yā ki şol a‘zālarında kılgan ‘amelleriniñ eşerlerini bildürür

II / 264

264.1 (وَقَالُوا لَجَلُودُهُمْ لَمْ شَهِدَتْكُمْ عَلَيْنَا) dağı allahniñ düşmānları (kāfirler) şelte qılup tirilerine eytürler

264.2 nık bizniñ zararımızğa güvāhlıq birdiñiz diyü (قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ) tirileri eytürler

264.3 bizni her nerseni söyletürge qādir bolğan allah söyletdi biz öz ihtiyārımız birlen söylemedük diyü (وَهُرْخَاتِكُمْ)

264.4 (وَأَلَيْهِ تُرْجَعُونَ) ve ol allahğa qaytarılmış bolursız (وَعَا) ve ol allah sizni ol mertebede yaratdı (أُولَئِكَ)

264.5 (كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ) dünyāda vaqtda qabāhat işlerni qılğanda rüsvāy boluvdan qorqup ādemlerden yaşrunur

264.6 boldıñız (أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ) hālbükim zararınıñğa güvāhlıq birüvni zann qılmadıñız (سَمِعْتُمْ وَلَا أَبْصَارَكُمْ)

264.7 (وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ) ve likin siz gümān qıldıñız (وَلَا جُلُودَكُمْ) qulaqlarıñızın hem közleriñizniñ dağı tirileriñiznin

264.8 (أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ) düristlikde allah sizniñ qılğan işiñizden köpisini bilmes diyü (وَذَلِكُمْ)

264.9 (ظَنَّكُمْ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ) ve sizniñ bu gümāniñiz (ya' nī allah bizniñ qılğan işimizniñ köpisini bilmey digen

264.10 gümāniñiz) rabbiñizğa gümān qılğan gümāniñizdur (أَرَدَيْكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْغَاسِقِينَ) bu gümāniñiz sizni helāk itdi bes

264.11 siz bu gümāniñiz sebebli zarar itüvçilerden bolup evrildiñiz çünki dünyā ve āhiretde sa'ādet için bağışlağan nerseleri

264.12 dünyā ve āhiretde yavız boluvlarına sebep boldı (فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ) bes eger ol kāfirler 'azābqa

264.13 şabr itseler bes ot alar içür¹ baraçaq orundur (وَأَنْ يَسْتَعْتَبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ) ve eger özleriniñ

264.14 süygen nerselerine kiri qaytuvnı şorasalar bes alar şorağan neselerine cevāb birilmiş ve şoravlarını

264.15 qabūl qılınmış tügillerdür ya‘nī rızā bolınmış tügillerdür (وَقَيْضَنَا لَهُمْ قُرْآنًا) dağı kāfirler içün şeytānlardan

264.16 bolğan dostlarını taqdīr qıldıq (فَزَيَّنَّا لَهُمْ مَا يَبِينُ أَيْدِيَهُمْ وَمَا خَلْفَهُمْ) bes ol şeytānlardan bolğan

264.17 dostlarını kāfirlerge allarında bolğan nerseni (dünyā işlerini ve nefis arzularına iyerüvni) hem artlarında

264.18 bolğan nerseni (āhiret işini hem āhiretni inkār itüvni) ziynetli itüp körsetdiler (وَحَفَّ عَلَيْهِمْ)

264.19 (الْقَوْلِ) dağı ol kāfirler üzerine ‘azāb sözi şābit boldı (فِي أُمَّمٍ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ) özlerinden burun

264.20 ötken ümmetler içinde (مِنَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ) mekke kāfirlerinden burun ötken ümmetler cinlerden hem ādemlerden bolğuçı

264.21 (أَنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ) düristlikde mekke kāfirleri hem bulardan burun bolğan ümmetler özlerine zarar itüvçi

264.22 boldılar (وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا) dağı kāfir bolğan ādemler eytdi (لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ) bu qurānnı

264.23 işitmeñiz ya‘nī qulaq şalmañız (وَالْغَوَافِيهِ) dağı bu qurānnı oqılğanda lağv sözler birlen sözleñiz başqalarğa da

264.24 işitilmesün (لَعَلَّكُمْ تَتَّخِبُونَ) taħkīk siz qurānnı oquvğa üstün bolursız ya‘nī başqalarğa hem oquvçığa

264.25 işitdürmessiz (فَلَنْ يَكْفُرُوا) bes kāfir bolğan ādemlerge tatuturmız (عَنْدًا بِأَسْفَيْتًا) qatı ‘azābnı

264.26 (وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْرًا الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ) dağı alarnı qılğan ‘amelleriniñ yavızınıñ cezāsı birlen cezā birürmiz

¹ “içün” olmalı.

264.27 (ذَلِكَ جَزَاءُ الْعِنَاءِ وَاللَّهُ النَّارُ) bu yavız cezā allahniñ düşmānlariniñ cezāsı bolğan otdur (لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْمُعْلَبِ)

264.28 allahniñ düşmānları içün otda mengülik yurtı bardur (جَزَاءُ بِمَا كُنْتُمْ تَجْعَلُونَ) bizniñ āyetlerimizni

II / 265

265.1 (kurān āyetlerini) bile turup inkār kıluvları sebebli cezālanmağ birlen cezālandılar (وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا)

265.2 dağı kāfir bolğan ādemler eytür kıyāmet küninde (رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ ضَلَّوْنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ) ey rabbimiz cinlerden

265.3 ve ādemlerden bizni azdurğan iki türli şeytānnı bizge körset (نَجْعَلُهُمَاتَّعَتْ أَقْدَامَنَا) bu iki türli

265.4 şeytānnı ayak astlarımızda kıluvımız ya' nī ayak astlarımızğa şalup tabtarmız (لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ)

265.5 orun horlık yüzinden töbenlerden bolsunlar içün bu iki azduruvçı şeytān (أَنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ)

265.7 düristlikde şundayın ādemler rabbimiz allahdur diyü eytdiler (ثُمَّ اسْتَقَامُوا) munıñ soñında 'amelde toğrı boldılar

265.8 ya' nī allah emr kılganča 'amel kıldılar (تَنْزَلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ) andayın ādemler üzerine yardım içün

265.9 yā ki qorquvni yiberür içün yā ki ölgen vaqıtlarında ferışteler iner (الْأَنْخَافُوا وَلَا تُعْرَبُوا) aldınızda bolğan

265.10 nerseden qorqmañız ve artıñızda qalğan nersege ĥasretlenmeñiz diyürler (وَأَبْشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ)

265.11 dağı dünyāda öziñizge va' de kılınğan ucmağ birlen şādlanışınıñz allahü te' ālā bu āyetde ol islāmniñ ma' nāsını

265.12 beyān itdi islām şol bola ādemniñ rabbim allah dip munıñ soñında 'ilmde hem 'ilmde toğrı boluvı rabbim allah

265.13 diyü i'tikād kıluvı birlen özini her bir hayāli hem hevā'î bolğan ma'būdlarınıñ esāretinden āzād ite 'ilmde

265.14 ve 'amelde toğrı boluvı birlen allahınıñ yolına könüledür
(نَعْنُ أَوْلِيَاءُكُمْ فِي الْعِيدَةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ) biz

265.15 sizniñ dünyā tirükliginde hem āhiretde yademeçileriñizimiz ya'nī dünyāda sizniñ köñliñizge haqını tüşürür ve sizni

265.16 izgülikke yükleremiz āhiretde sizge şefā'at kılurumuz (وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُ أَنْفُسُكُمْ) ve sizniñ için

265.17 ucmağda nefsleriñiz arzu kılgan nerseler bardur (وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ) dağı sizniñ için ucmağda

265.18 istegen nerseleriñiz bardur (سُرُلَا مِنْ غُفُورٍ رَحِيمٍ) ol ni' metler günāhlarnı yarlıқағuçı hem raħmet kıluvçı allahdan

265.19 qonaq ziyāfeti kibi itüp hāzirlengen hālde (وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا) söz yüzinden kimdür körkemrek (مَمَّنْ)

265.20 şol kişiden (دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا) ol kişi allahınıñ 'ibādetine ündedi dağı özi izgü 'amel kıldı

265.21 (وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ) dağı eytdi düristlikde min allahınıñ emrine boy şunuvçılardan diyü ya'nī

265.22 bu kişiden sözde körkemrek ādem bar mı elbette yok (وَلَا تَسْتَوِي الْعَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ) dağı cezāda izgülik

265.23 ve yavızlıq berāber bolmas (ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ) yavızlıqını körkem bolğan haşlet (izgülik) birlen

265.24 yiber meşelā açuvnı şabrlıq birlen kişiniñ yavızlıqını 'afv birlen (فَإِذَا لَئِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ) bes

265.25 izgülik birlen yavızlıqını yiberdükiñ vaqtdе siniñ birlen arasında düşmānlıq bolğan ādem evrilür

265.26 (كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ) göyā ki yaqın şefqatli dost kibi bolup (وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا) ve bu körkem

265.27 taḃī' atke (yavızlıqğa qarşı izgülik kıluvğa) yolūqmas meger şabrlıq kılgan ādemler gine yolūqur

265.28 (وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا دُرٌّ عَظِيمٌ) dağı bu körkem tabî'atke yolukmas meger izgülikden uluğ ülüş

265.29 iyesi bolğan ādem gine yoluğur (وَأَمَّا يُنرَعْنَكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ) ve eger sini şeytāndan

II / 266

266.1 bolğan döndürüv yavızlıknı izgülik birlen yiberüvden döndürse (فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ) bes şeytanıñ

266.2 yavızlıqından allahğa şıyun (أَنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ) düristlikde ol allah siniñ şıyınuvıñnı işitüvçidür

266.3 hem niyetiñni bilgüçidür (وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ) allahıñnıñ qüdretine ve hikmetine delālet kıla turğan

266.4 'alāmetdendür kiç hem kündiz (وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ) dağı kıyaş ve ay (لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ) kıyaşқа

266.5 ve ayğa secde kıılmañız çünki alar da sizniñ kibi mañlūqlar (وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ) dağı kiçeni

266.6 ve kündizni hem kıyaşnı ve aynı yaratқан allahğa secde kıılıñız (أَنْ كُنْتُمْ آيَاهُ تَعْبُدُونَ) eger siz allahğa ğına

266.7 'ibādet kıılur bolsañız (فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا) bes eger yalğız bolğan allahğa secde kııluvdan ādemler

266.8 tekebbürlenseler (فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ) bes ey muħammed 'ahm rabbiñnıñ ğuzūrında bolğan zātlar (ferişteler) (يَسْبُحُونَ)

266.9 (لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ) kiçe ve kündizde ya'nī hemīşe allahğa tesbīħ eytürler (وَهُمْ لَا يَسْأَلُونَ) ğālbükim ol

266.10 ferişteler allahıñnıñ tesbīħinden yalıqmaslar (وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً) dağı allahıñnıñ qüdretine

266.11 delâlet kıla turğan ‘alâmetlerindendür düristlikde sin ey muḥammed ‘ahm yirni ölemsiz qurı hâlde körürsün

266.12 (أَهْنَزَتْ رَبُّبْتُ) yir üzerine şunu indürsek (فَأَذَانُرْنَا عَلَيَّهَا الْمَاءُ) yir ziyetlenür

266.13 hem ölenler birlen köpinür ve yuğarı aşar (أَنَّ النَّاسَ أَحْيَاهَا لِمَعَى الْمَوْتَى) düristlikde yirni tirgüzgen

266.14 allah elbette ölüklerni de tirgüzgüçidür (أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) düristlikde ol allah her bir nerse üzerine

266.15 küçi yitküçidür (أَنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا) düristlikde şundayın âdemler bizniñ âyetlerimizde ta‘n

266.16 qıluv birlen toğrılıqdan avışurlar (لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا) bizniñ üzerimizge yaşrun bolmaslar alarnıñ

266.17 bu qabāhat işlerine cezā’ birürmiz (أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ) eyā tamuğ oṭına taşlangan âdem mi izgü

266.18 (أَمْ مَنْ يُأْتِي آمَنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ) yā ki qıyāmet küinde bizniñ ḥuzürimizge ‘azābdan emīn bolğan hâlde

266.19 kilgen kişi izgü mi (اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ) ey kāfirler tilegen nerseñizni işleñiz (أَنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ)

266.20 düristlikde ol allah sizniñ qılğan ‘ameliñizni körgüçidür (أَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ) düristlikde

266.21 qurānnı inkār itüvçi âdemler (لَمَّا جَاءَهُمْ) qurān özlerine kilgen zamānda bu âdemler helāk boluvçılardur

266.22 (وَأَنَّهُ لَكِتَابٌ عَرَبِيٌّ) daḥı düristlikde ol qurān köp fā’ideli kitābdur (لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ)

266.23 ol qurānnıñ aldından bāṭıl kilmes (وَلَا مِنْ خَلْفِهِ) daḥı ol qurānnıñ artından bāṭıl kilmes

266.24 ya‘ nī qurānga bir cihetden bāṭıllıq ‘ārız bolmas (تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ) ol qurān işinde

266.25 maqṭalmış ve ḥikmet iyesi bolğan allahdan indürülmişdür (مَا يُقَالُ لَكَ) ey muḥammed ‘ahm qavmiñ tarafından

266.26 siñe eytilmes (الْأَمَاقِدُ قَبْلَ الْمُرْسَلِ مِنْ قَبْلِكَ) meger ilk bolğan peygamberlerge qavmleri tarafından

266.27 eytilgen nerse gine eytilür (إِنَّ رَبَّكَ لَنْ مَغْفِرَةً) ey muḥammed ‘ahm düristlikde siniñ rabbiñ yarlıqav iyesisdür

266.28 dostlarını (وَدُّوا عِقَابَ الْيَمِّ) daḡı rencitküçi ‘azāb iyesisdür düşmānlarını (وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَبًا)

II / 267

267.1 kāfirler kāşki qurān ‘acem tilinde indürülmegen bolsa idi didüklerinde allahü te‘ālā bu cevābnı birdi ve eger biz

267.2 qurānnı ‘acem (‘arabdan başqa) tilinde kılsaq idi (لَتَعَالُوا لَوْلَا فَصَّلْتُ آيَاتَهُ) elbette kāfirler eytürler idi

267.3 kāşki qurānnıñ āyetleri biz añlay turğan til birlen beyān qılınğan bolsa idi diyü (أَلْعَجَبُ وَعُرِّي)

267.4 eyā muḥāṭab ‘arab bolğanda ‘acem tilinde bolğan söz bolur mı ya‘nī peygamber ‘arab bolğan añar ‘acem

267.5 tilindegi qurān indürülür mi (قُلْ هُوَ الَّذِي آمَنُوا هُدًى وَشَفَاءً) ey muḥammed (‘ahm) mekke müşriklerine eyt

267.6 sin ol qurān imān kitürgen ādemlerni ḡaqlıqğa köndürüvçidür hem alarnıñ köñillerinde bolğan

267.7 avruvlarına şifādur (وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْ) daḡı şundayın ādemler imān kitürmesler

267.8 alarnıñ qulaqlarında ağırlıq (çoqraqlıq) bardur (رُحُوْعَالِيَهُمْ عَمًى) ve ol qurān kāfirler üzerine şoqırlıq

267.9 (qarañgılıqdur) şuniñ içün kāfirler qurānnı iştimesler de hem añlamaslar da (أُولَئِكَ يَتْلُونَ مِنْ مَكَانٍ)

267.10 (بَعِيدًا) bu şıfatdağı kāfirler yıraq orundan nidā’ qılınurlar ya‘nī kāfirler qurānnı işitmevlerinde yıraq orundan

267.11 nidā' kılıngan ādem kibidürler (وَلَقَدْ آتَيْنَا مَوْسَى الْكِتَابَ) ve taḥkik biz müsā ('ahm) üzerine kitāb (tevrāt)

267.12 birdük (فَاخْتَلَفَ فِيهِ) bes ol kitābda ihtilāf kılındı qurānda ihtilāf kılıngan kibi ya'nī ol kitābnı

267.13 ba'zılar taşdik kıldılar ba'zılar yalğanga nisbet birdiler (وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ) ve eger rabbiñden

267.14 ilk ötken söz bolmasa idi ya'nī hesābnı kıyāmet künine kadar kiçüktürüv va'desi ötmegen bolsa

267.15 idi (لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ) kāfirler arasında dünyāduğ 'azāb birlen hükm kılınur idi (وَأَنْهُمْ لِنَفْسٍ شَكٍّ مِنْهُ)

267.16 (مُرِيبٌ) dağı rastlikde ol kāfirler (yehūdler yā ki imān kitürmegen ādemler) ḥayrān boluvnı vācib ite

267.17 turğan şik birlen tevrātdan şikdedürler (مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ) bir kişi izgü 'amel kılsa öz fā'idesi

267.18 içündür (وَمِنْ أَسَاءَاتِ فَعَلِيَّهَا) ve bir kişi yavızlık kılsa bes öz zararınadır (وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ) ve ey

267.19 muḥammed ('ahm) siniñ rabbiñ bendelerge zulm kıluvçı tügildür

267.20 "yikirmi dörünçü pāreniñ tercemesi tamām boldı"

267.21 (الْيَوْمَ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ) kıyāmetni bilüvni allahğa kaytarılmış bolur ya'nī eger kıyāmetden şoralsa kıyāmetni

267.22 bilüvni allahğa kaytarula çünki allahdan başqa kıyāmetniñ kayçan boluvnı hiç kim bilmeydür (وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَةٍ مِنْ) ve ey

267.23 (وَمَا تَعْمَلُ مِنْ شَيْءٍ وَلَا تَنْصَحُ) dağı oyalarından (şavtlarından) yimiş çıkmas (أَكْمَامًا) dağı ana ḥayvān

267.24 yükley bolmas dağı yügini bir orunda qoymas (الْأَبْعَلَمَهُ) meger bu işler allahniñ bilüvine yakın bolğan

267.25 ḥâlde gine hem allahniñ 'ilmi müte'allik bolğan ḥâlde gine vākı'a bolur ya'nī yimişniñ oyasından çıguvı hem mü'niş zātınıñ

267.26 yükley boluvı hem yügini (balasını) tapuvı hemmesi allahğa ma‘lüm allah hamliniñ künlerini ve sâ‘atlerini hem balanıñ

267.27 kâmil yâ ki za‘îf idükni bilür (وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِي) ve ey muhammed (‘ahm) şol künni isiñe tüşür ol

267.28 künde allah müşriklerge nidâ’ kılur sizniñ zu‘mıñızda minim şerik bolğan nerselerim kayda diyü (قَالُوا أَذُنَا كَمَا آمَنَّا مِنْ شَيْءٍ)

II / 268

268.1 müşrikler eytürler ey allah biz siñe bildüremiz bizlerden hiç kim ol ma‘būdlarıñ siñe şerik boluvı birlen

268.2 şehâdet birüvçi yok biz ol ma‘būdlardan bizdük indi diyü (وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ)

268.3 mundan ilk dünyâda ‘ibâdet kılğan nerseleri (ma‘būdları) kâfirlerden gayb boluvı ya‘nî ma‘būdları

268.4 fâ‘ide birmedi yâ ki ma‘būdlarıñı körmesler ma‘nâsında (وَوَطَّنُوا مَا لَهُمْ مِنْ مَعِيصٍ) dağı kâfirler şiksiz

268.5 bildiler ki özlerine ‘azābdan kaçargâ orun yokdur (لَا يَسْأَلُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ) ādem izgülikni

268.6 (ni‘metde kiñlikni) istevden yalıqmas (وَأَنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيُسْأَلُ قَنُوطًا) ve eger ādemni yavızlık (faķirlik)

268.7 yâ ki avrur tutsa bes ādem allahniñ faziletinden ve raḥmetinden ümîd kisküçidür hem ümîd kisüviniñ eşeri de

268.8 zâhir boluvçıdur (وَلَنْ نَذِقَنَاهُ رَحْمَةً مِثْلًا) ve eger biz öz tarafımızdan ādemge raḥmet tatutsaq ya‘nî

268.9 baylık ve selâmetlik birsek (مَنْ يَبْعَثْ ضَرَاءً مَسْتَهْرَجًا) ādemni tutқан zarar (faķirlik ve avrur) şöñde

268.10 (لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي) elbette ādem eytür bu raḥmet minim içündür ya‘nî min bu raḥmetke ‘amelim sebebli müsteḥakmun

268.11 (وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً) ve min kıyāmetni kı'ım bolur dip zann kılmaym (وَلَكِن رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي) ve eger

268.12 min bir taqdır rabbime kıaytarılmış bolsam (إِنِّي لَأَجِدُ عِنْدَهُ لَلْجُنُودِ) düristlikde minim için rabbim huzürında

268.13 elbette körkem muşubet (ucmağ) bardur çünkü bu ādem özine irişken dünyā ni' metni istiħkākım için diyü

268.14 i'tikād kılduğında bu ni' met bir de minden ayrılmas diyü gümān kıladur (فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمَلُوا)

268.15 bes biz kāfir bolğān ādemlerge dünyāda 'amel kılgān nerseleriniñ haķikātleri birlen haber birürmiz hem dünyāda

268.16 i'tikād kılgān nerseleriniñ kirisini körsetürmiz (وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ) dağı alarga kıatı

268.17 'azābdan tatuturmız (وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَىٰ الْإِنْسَانَ) ve her kıayçān biz ādemge ni' met birsek (أَعْرَضَ وَنَأَىٰ)

268.18 (بِجَانِبِهِ) ādem ol ni' metden yüz döndürür dağı tekebbürlenüp ol ni' metden (şükrinden) cānibni yürür

268.19 ya' nī ol ni' metden bütünley yırağ bolur (وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ) ve her kıayçān ādemni yavızlık tutsa (فَتَوَدَّ)

268.20 (دُعَاؤِ هُرَيْسٍ) bes ol ādem köp du'ā iyesi bolur (قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ) ey muħammed ('ahm)

268.21 müşriklerge eyt sin eger kıurān allah huzürından ingen bolsa (نَمْ كُفِّرْتُمْ بِهِ) munıñ soñında siz

268.22 fikrlemey gine hem delilsiz gine kıurānı inkār kılsañız (مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ) hağdan yırağ

268.23 bolğān ħilāfda bolğān kişiden kimdür azğunrağ bolur ya' nī sizden azğun ādem bolur mı elbette hiç kim

268.24 yok (سُغْرِبِهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ) biz ādemlerge yirniñ kıatrelerinde (türli yağlarında) bolğān

268.25 āyetlerimizi (kileçekte bolğan vāqı'alarını ve ötken eşerlerini dağı allahniñ peygamberine hem halîfelerge müyesser

268.26 itken köp şehrlerini islām birlen müşerref itüvlerini hem şırk ve ğarb memleketlerine ğālib boluvlarını)

268.27 dağı özlerinde bolğan āyetlerimizi (ya' nī mekke ehli arasında zühür itken nerselerini hem alarğa

268.28 ingen nerselerini yā ki ādemniñ teninde bolğan allahniñ kemāl kûdretine delâlet kılğan 'acib işlerin)

II / 269

269.1 körsetürmiz (حَسْبِيَ نَبِيِّنَا لَهُمْ) ādemlerge zāhir bolsun için (أَنَّهُ الْمَقْبُولُ) düristlikde ol qurān haqdur

269.2 allahdan indürülmişdür ya' nī qurāniñ haq boluvı zāhir bolsun için yā ki resūliñ haq peygamber

269.3 boluvı yā ki tevhid zāhir bolsun için ma'nāsında (أَوَلَمْ يَخُفْ بِرَبِّكَ) ey muḥammed ('ahm) rabbiñ kifāye

269.4 kılmadı mı ya' nī rabbiñ birlen kifāyet ḥāşıl bolmadı mu (أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ) düristlikde ol rabbiñ

269.5 her nerse üzerine tüşüncüdür (أَلَا أَنْتُمْ فِي مَرْيَةِ مِنْ أُمَّهَارِ بَوْمٍ) āgāh olıñız düristlikde mekke müşrikleri

269.6 rablerine yoluğuvdan şikdedür (أَلَا أَنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّهِيطٌ) āgāh olıñız düristlikde allah her bir nerseni ayurup

269.7 bilgücidür : “fuşşulet süresiniñ tercemesi tamām boldı”

269.8 (kırk ikinci sūre sūrā sūresi mekkede ingen illi üç āyet)

269.9 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

269.10 (هم تسمين) bu sözinden murādını cenāb-ı ḥaḥḥ özi bilür yā ki sūre ismi
كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَىٰ

269.11 (الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ) bu sūrede bolğan ma'nālarını vaḥy kılgan kibi siñe ey muḥammed
('ahm) hem sinden ilk

269.12 bolğan peygamberlerge vaḥy kıılır (اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) her işde gālib bolğan ve ḥikmet
iyesi bolğan

269.13 allah vaḥy kıılır (لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ) ol allah içündür köklerde ve yirlerde bolğan
nerseler

269.14 (وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ) ve ol allahniñ şā'nı bülenddür hem mertebesi uluğdur
(تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ)

269.15 köklerde üstteki cihetlerinden allahniñ uluğlığından yaqın bolurlar
(وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ)

269.16 daḥı ferişterler rableriniñ ḥamdi birlen tesbîḥ eytürler (وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ) daḥı
ferişterler

269.17 yirde bolğan ādemler için allahdan yarlıkamaḥ isterler (الْآنَ اللَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ) āgāh
olıñız

269.18 düristlikde allah ādemleriñ günāhlarını yarlıkağuçıdır hem ḥalqına raḥmet itüvçidür
(وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ)

269.19 (أَوْلِيَاءَ) daḥı şundayın ādemler allahdan başka şerikler tutdılar (اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ) allah
ol kāfirlerniñ

269.20 ḥāllerine 'amellerine şaḥçıdır hem alarğa 'amelleri berāberinde tiyüşli cezā'nı birür
(وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ)

269.21 (بِوَكِيلٍ) ve ol muḥammed ('ahm) sin ol kāfirler üzerine vekil (işleri tapşırılmış ādem)
tüğilsün

269.22 (وَكَذَلِكَ أَوْمِنَّا بِالَّذِكَ) ey muḥammed ('ahm) bu sūrede bolğan ma'nālarını vaḥy
kıluvımız kibi siñe vaḥy kılduḥ

269.23 (لَتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ) ol qurān birlen qaryelerniñ anası (قُرْآنًا عَرَبِيًّا) arab tilinde bolğan qurānı

269.24 bolğan mekke halkını qorqutuvıñ içün (وَمِنْ حَوْلِهَا) dağı mekke tiresinde bolğan arablarnı qorqutuvıñ

269.25 içün (وَتُنذِرُ يَوْمَ الْجَمْعِ لِأَرْبَبٍ فِيهِ) dağı şiksiz bolğan halklar cıyula turğan kıyāmet küni birlen

269.26 ādemlerni qorqutuvıñ içün (فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ) ādemler kıyāmet küninde evvel cıyulurlar da şoıra

269.27 taratılurlar bir fırkası (cemā'ati) ucmağda bolur ve bir fırkası kızdurulmış tamuğda bolur (وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً)

269.28 (وَاحِدَةً) ve eger allah tilese idi bütün ādemni haqlıqğa könülgen yā ki haqlıqdan azğan bir ümmet kıılır idi

II / 270

270.1 (وَلَكِنْ يَلْفُظُونَ مِنْ شَأْنِ رَحْمَتِهِ) ve likin allahü te'ālā tilegen ādemini raħmetine kiritür (وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ)

270.2 (ذَلِيلٍ وَلَا نَصِيرٍ) dağı küfr sebebli özlerine zulum kıluvçılar alarğa azābnı yibere turğan dost da

270.3 hem yardımçi de yokdur (أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ) belki kāfirler allahdan başqa dostlar (ma' būdlar)

270.4 tutdılar (قَالَ اللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ) bes eger kāfirler haqq yardımçi tilese bes allah haqq yardımçidür (وَهُوَ بَعِي)

270.5 (وَمَا) qādirdür (وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ve ol allah her nerse üzerine (الْمَوْتَى) ve ol allah ölüklerni tirgüzür

270.6 (أَخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ) ve şol nerse kim dünyā yā ki dīn işlerinden ol nersede siz (müselmānlar dağı kāfirler)

- 270.7 iħtilāf kıldıñız (فَعَضُّهُ إِلَى اللَّهِ) bes ol iħtilāflı nerseniñ ħükmi allahğa tapşırılmışdur allah yardım
- 270.8 birüv birlen yā ki şevāb ve ‘azāb birlen ħaķlıķda bolğan ādemni bāṭılıķda bolğan ādemden ayurur (ذَلَّكُمْ)
- 270.9 ey muħammed ‘ahm ādemlerge eyt sin oşbu şıfatda bolğan allah minim rabbimdür (اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ)
- 270.10 ol allah üzerene her bir işimni tapşırdım min ve müşkil işlerde ol allahğa kıyturmun min (فَاطِرُ أَنْبِيَاءِ)
- 270.11 ol allah köklerni ve yirlerni yaratuvçıdur (جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا) (السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) allah sizniñ
- 270.12 iħün öz cinsiñizden ħatunlar yaratdı (وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا) daħı dört ayaklı irkek ħayvānlar
- 270.13 iħün öz cinslerinden ħatunlarını (mü’nişlerni) yaratdı (يَنْزِلُكُمْ فِيهِ) allah bu tedbirde (ya‘nī
- 270.14 sizni ve ħayvānlarını ir birlen ħatun itüv tedbirinde) sizni köpeytür (لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ) allahniñ
- 270.15 zātına münāsib ve müşāye hiç nerse yoķdur (وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ) ve ol allah her bir işitle turğan nerseni
- 270.16 işitüvçıdür ve her bir körüle turğan nerseni körüvçıdür (لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) ol allah iħündür
- 270.17 köklerniñ ve yirlerniñ ħazıneleriniñ iħkiçi ya‘nī vucüd ħazıneleri hemmesi allahniñ mülkidür (يَبْسُطُ)
- 270.18 allah tilegen ādemi iħün rızķını kiñ kılır ve tilegen ādemi iħün ħar (الرِّزْقَ لَهُنَّ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ)
- 270.19 kılır (أَنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) düristikde ol allah her nerseni bilgüçıdür bes rızķını kiñ kılırğa
- 270.20 tiyüşli ādemniñ rızķını kin kılır ve ħar kılırğa tiyüşli ādemniñ rızķını ħar kılır (شَرَعَ لَكُمْ)

270.21 (مَنْ الدِّينِ) allah sizniñ içün dінде meşrū‘ qıldı ya‘nī beyān qıldı (مَا وَضَىٰ بِهِ نُوحًا) anıñ birlen

270.22 nūḥ ‘ahmge buyurğan nersesi ya‘nī sizge dinden nūḥ ‘ahm dīnini meşrū‘ qıldı (وَأَلَّيْ أَوْحَيْنَا)

270.23 (الَّتِيكَ) daḥı ey muḥammed ‘ahm allah siñe vaḥy qılğan nersesini meşrū‘ qıldı ya‘nī muḥammed şallallahü te‘ālā ‘aleyh

270.24 ve sellemniñ dīnini meşrū‘ qıldı (وَمَا وَضَيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ) daḥı anıñ birlen ibrahīm hem

270.25 mūsā daḥı ‘isā ‘ahmge emr qılğan nersesini meşrū‘ qıldı ya‘nī allahü te‘ālā nūḥ ‘ahm birlen muḥammed şallallahü

270.26 ‘aleyh ve sellem arasında bolğan şerī‘at iyesi bolğan peygamberniñ dīnlerini sizge meşrū‘ qıldı (أَنْ أَقْبِلُوا الدِّينِ)

270.27 meşrū‘ qıluvı islām dīni öteñiz dimegi ya‘nī meşrū‘ bolğan nerse şol taşdıq vācib bolğan nersege imān

270.28 kitüröv hem allahniñ hükmlerine itā‘at qıluv (وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ) daḥı ol dінде ayrılışmañız ya‘nī uşul-i şerī‘atde

II / 271

271.1 bir boluvıñız ammā şerī‘atniñ fūrū‘larında iḥtilāf dūrist (كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ) müşrikler

271.2 üzerine siniñ (muḥammed ‘ahmniñ) anıñ üzerine ündegen nerseñ (tevḥīd) uluğ boldı (اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ)

271.3 (هُنَّ بَشَائِءٌ) ey muḥammed (‘ahm) allah siniñ ündegen nerseñ ya‘nī tevḥīd üzerine tilegen ādemini tartar

271.4 (وَيَوْمَئِذٍ إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ) daḥı allah tevḥīd üzerine qaytқан ādemni köndürür (وَمَا تَفَرَّقُوا الْأَمْنِ بَعْلَمَا جَاءَهُمْ)

271.5 (الْعِلْمُ) ötkendegi ümmetlerden de ayurulmadılar meger özlerine ayuruluvniñ azğunlık idükni bilüv kilgenniñ

271.6 sonunda ğina ayuruldılar (بِقِيَامِ بَيْنَهُمْ) aralarında düşmānlık için yā ki dünyānı istevleri için (وَلَوْلَا)

271.7 (كَلِمَةً سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى) ve ey muħammed (‘ahm) eger de bilgüli bolĝan müddetke (kıyāmet künine) ğadar

271.8 mühlet birüv birlen rabbiñden söz ilk bolmaĝan bolsa idi (لُقُضَ بَيْنَهُمْ) dінде ayurulĝan ādemlerniñ

271.9 arasında dünyāda ‘azāb birlen ğüküm ğılınur idi (وَإِنَّ الَّذِينَ أُوذُوا بِالْكِتَابِ مِنْ بَعْدِهِمْ) daĝı düristlikde

271.10 ötkendegi ümmetler sonunda kitāb birilgen ādemler ya‘nī resül allah zamānında bolĝan ehl-i kitāb (لَفِي شَكٍّ)

271.11 (مِنْهُ مَرِيبٌ) ğayretke tüşürüvĝi şik birlen kitāblarından şikdedür ya‘nī tiyüşinĝe kitāblarını bilmesler yā ki

271.12 ğurāndan şikdedür ma‘nāsında (فَلَمَّا لَكَ فَادَعُ وَأَسْتَقَمُ كَمَا أَمَرْتُ) bu ehl-i kitābniñ dінде ayuruluvı içinde ğaĝĝ

271.13 bolĝan milletke ittifaĝ üzerine ünde daĝı ğarafından niĝük buyurulduñ şol revişĝe ündevede toĝrı bol

271.14 (وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ) daĝı ehl-i kitābniñ bātil bolĝan nefis arzularına iyerme (وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ)

271.15 (مِنْ كِتَابٍ) daĝı allah indürgen bütün kitābĝa imān kitürdim diyü eyt kāfirler kibi ba‘zısına imān kitürüp

271.16 ba‘zısını inkār ğıluvĝılardan bolma (وَأَمَرْتُ لَأَعْدَلَ بَيْنَكُمْ) daĝı sizniñ arañızda şeri‘atlerni üyreşdürüvde

271.17 hem ğikmetlerde toĝrı boluvım birlen buyuruldım diyü (اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ) allah bizniñ hem sizniñ rabbiñizdür (لَمَّا أَعْمَلْنَا)

271.18 (وَأَلَّكُمْ أَعْمَالَكُمْ) bizniñ için öz ‘amellerimiz bolur hem sizniñ için öz ‘amelleriñiz bolur ve her ādem öz

271.19 ‘ameli berāberinde cezālanur (لَأَهْجَةً بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ) bizniñ birlen sizniñ arañızda da‘vāleşürge orun yoĝ

271.20 çünkü haqq zāhir boldı ve nizā‘ğa yol qalmadı (اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا) allah kıyāmet küninde aralarımızı cıyar ya‘nī

271.21 hemmemizni birge cıyar (وَالْيَدِ الْمَصِيرُ) dağı ol allahğadur hükm için her kimniñ kaytaçaq orni * beydāvi

271.22 iyesi eyte bu āyetde kāfırlerni bütünley öz ihtiyārlarında qalduruvğa delālet qılğan nerse yoq şuniñ

271.23 için de bu āyet şoğış haqqındağı āyet birlen mensūh bolmaydur (وَالَّذِينَ يُعَاجِرُونَ فِي اللَّهِ) dağı

271.24 şundayın ādemler allahniñ dīninde nizā‘ qılışurlar (مَنْ بَعَثَ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ) ol dīnini qabūl qılınğan

271.25 şoñında ya‘nī ādemlerniñ ol dīnini qabūl itüp kirdükleri şoñında (وَيَوْمَ تَأْتِي سَائِرًا مِّنْهُمْ دَاعِيَةً عَلَيْهِمْ رَبَّهُمْ)

271.26 dīnde nizā‘ qılıuvçı (kıçkuruşuvçı) ādemlerniñ delilleri rableri huzūrında bātıldur (وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ)

271.27 (وَالَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ) dağı ol dīnde nizā‘ qılıuvçı ādemler üzerine allahniñ açuvı bolur hem alarğa

271.28 küfrleri üzerine qatı ‘azāb bolur (اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْعَقْلِ وَالْمِيزَانِ) allah şundayın

II / 272

272.1 zātdur haqlıq birlen kitāblar indürdi dağı haqlar ölçene turğan ve ādemler arasında haqları tigizlene

272.2 turğan şer‘anı indürdi (وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ) taħkik kıyāmet siñe yaqındur ve sin kıyāmetni

272.3 bilmey qalursun bes sin ‘amelleriñ ölçene turğan ve cezā’n kāmil birile turğan kün kinet kilmesden

272.4 burun qurānğa iyer ve şerī‘at birlen ‘amel qıl ve ‘adāletke devām it (يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ)

272.5 (يَوْمًا) kıyāmetke īmān kitürmegēn ādemler kıyāmetni aşuğdururlar (وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا) dağı

272.6 īmān kitürgeñ ādemler kıyāmetden qorquvçılardur (وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ) dağı düristlikde ol kıyāmet

272.7 haqq dip bilürler (الآنَ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ) agāh olñız düristlikde kıyāmet haqqında kıçkuruşuvçı

272.8 ādemler (لَعْنَى ضَلَالٍ بَعِيدٍ) elbette haqdan yırak bolğan azğunlıqdadur (اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ) allah qullarına

272.9 izgülerine ve yavızlarına köp izgülik kıluvçıdur fehm irişmey turğan türli izgülikler birlen

272.10 terbiye kıılır (بِيرْزُقٍ مِّنْ يَّشَاءُ) tilegen ādemni rızqlandurur bendelerinden her birisini özine hāş

272.11 bir türli izgülik birlen ülüşler (وَهُوَ الْعَزِيزُ) ve ol allah kāmīl qüdretilidür hem her işinde üstündür

272.12 kimdür āhīret iğinin (şevābın) tiler (نَزَدَلَهُ فِي حَرَّتِهِ) ol kişiniñ şevābında

272.13 artdururmız ya‘ nī bir izgü iş berāberinde ondan başlap yidi yüzge qadar hem andan da artuq şevāb

272.14 birürmiz (وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا) ve kimdür dünyā şevābın (fā‘idesini) tiler (نُؤْتَهُ مِنْهَا) ol kişige

272.15 dünyādan ülüş birürmiz (وَمَالَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَّصِيبٍ) ve ol kişige āhīretde ülüş bolmas ya‘ nī āhīret

272.16 üzerine dünyānı ihtiyār kıılıp dünyā birlen gine qanā‘atlense ol kişige āhīretde ülüş yoq ma‘ nāsında

272.17 çünki ‘amel niyet birlen gine bola hem her irge niyet kıılğan nersesi gine bola elbette yalgız dünyānı niyet

272.18 kıılğan kişige de dünyā şevābı gine bolup āhīretde şevābdan maħrūm bola (أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ) eyā ol müşrikler

272.19 için şerikler bar mı ya' nî şeytânları bar mı (شَرُّعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ) ol şerikleri kâfirler için

272.20 dînden ziynetlep beyân itdiler (مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ) anîñ birlen allah izn birmegen nerseni ya' nî şirkini

272.21 kıyâmetni inkârımız hem dünyâ için gine 'amel itüvimiz yâ ki şeriklerden şanemlar murâd bolur şanemlar kâfirleriniñ

272.22 azuvlarına sebep bolduğu için şer' anı alarğa izâfe kılingan bolur (وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ) eger de 'azâbnı

272.23 kiçüktürüv birlen ilk bolğan hüküm bolmasa idi (لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ) kâfirler arasında dünyâduğ 'azâb birlen

272.24 'azâb kıılınur idi (وَأَنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) dağı düristlikde küfr sebebli özlerine zulm

272.25 itüvçiler alarğa rencitküçi 'azâb bolur (تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا) ey muhammed ('ahm)

272.26 küfr sebebli özlerine zulm kıluvçılarnı kesb kılgan nerselerinden (yavız 'amellerinden) kıyâmet küninde kırquvçı

272.27 taparsun (وَهُوَ دَاقِعٌ بِهِمْ) ve ol yavız 'amelleriniñ cezâ'sı kâfirlerge yitişküçidür kirek kırqsunlar ve kirek

272.28 kırqmasunlar (وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) dağı şundayın âdemler imân kitürdiler hem de izgü 'ameller

272.29 kıldılar (فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ) ol âdemler ucmağlarınıñ baqçalarındaur (لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ) ol

II / 273

273.1 âdemlerge rableri huzûrında tilegen nerseleri bolur (ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ) mü'minler için bu ni' metler

273.2 uluğ bolğan fazl (rahmet)dür (ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ) bu şevâb şundayın şevâbdur allah ol şevâb birlen

273.3 süyünç birür (عِبَادَةُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) imān kitürüp de izgü ‘amel kılğan
kullarına (قُلْ

273.4 (لَا آسَاءَ لَكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا) ey muḥammed (‘ahm) ādemlerge eyt sin min sizden vaḥyini
irişdürüvim daḥı süyünç

273.5 birüvim üzerine ecr şoramaym (الْأَلْمُودَّةُ فِي الْقُرْبَى) meger öziñizge yaqın bolduqım
içün mini dost

273.6 körüviñizni şorayım yā ki allahğa yaqın boluv da dostlıqını şorayım ma‘nāsında
(وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً) ve kimdür

273.7 izgülikni kesb kılur (نَزَدَهُ فِيهَا حُسْنًا) ol kişi için izgüliginde izgülikni artdururmız

273.8 ya‘nī şevābnı artdururmız (أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ) düristlikde allah günāhlarnı
yarlıkağuçıdur boy

273.9 şunğan ādemge şevāb birüvçidür (أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا) belki kāfirler muḥammed
(‘ahm)

273.10 peygamberlik da‘vāsı birlen allahğa yalgannı iftirā’ kıldı diyü eytürler mi
(فَإِنْ يَشَاءِ اللَّهُ يَغْنَمْ عَلَى قَلْبِكَ)

273.11 ey muḥammed (‘ahm) eger allah sini rüsvāy kıluvını tilese köñliñ üzerine qaralqını
mührler allahğa iftirā’

273.12 kıluvğa bātırçılıq kılduqıñ için allahniñ bu āyeti resül allah kibi ḥaqq peygamberniñ
allahğa iftirā’ kıluvınıñ

273.13 ‘aqlge yıraç idükni bildüredür çünkü allahğa iftirā’ kıludur köñli qaralqı birlen
mührlenüp de rabbisini

273.14 bilmegen ādem gine ammā başiret ve ma‘rifet iyesiniñ iftirā’ kıluv ihtimāli yoq
(وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُعْفِي الْحَقَّ)

273.15 daḥı allah bātılını cuyar ve ḥaqqını ḥaqlar (بِكَلِمَاتِهِ) öziñiñ sözleri vaḥyeleri ya‘nī resül allah
eger

273.16 allahğa yalgannı iftirā’ kılisa idi allah te‘a bu yalgannı bitürür idi çünkü allahniñ
‘ādetinden vaḥyeleri

273.17 birlen bātılını bitürmek ve ḥaqqını şābit kılmaq (أَنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ) düristlikde
ol allah kökrete

273.18 iyerleriniñ kökrekegi sırlarını bilüvçidür (وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ) ve ol allah

273.19 şundayın allahdur kullarından tevbeni kabül kıılır (وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ) dağı yavızlıqlardan ‘afv

273.20 kıılır (وَيَعْلَمُ مَا تُفَعَّلُونَ) dağı sizniñ kıılğan işleriñizni bilür (وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ)

273.21 (وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) dağı allah imān kitürüp de izgü ‘amel kıılğan ādemleriñ du‘āsını kabül kıılır (وَيَزِيدُهُمْ) ^{وَيَزِيدُهُمْ}

273.22 (مَنْ فَضَّلَهُ) dağı alarğa allah fazlından şorağan nerselerine artdurur (وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ)

273.23 dağı kāfirler için қаtı ‘azāb bardur (وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ) ve eger allah bendeleri için

273.24 rızqını tōse (kiñ kılsa) (لَبَغَّوْا فِي الْأَرْضِ) elbette yirde tekebbürler ve bozuqlıq kıılurlar

273.25 idi yā ki ba‘ zısı ba‘ zısına zūlm kıılır ma‘ nāsında (وَلَكِنْ يَنْزِلُ بِقَدَرِ مَا يُشَاءُ) ve likin allah tilegen

273.26 nersesini taqdir çiklev birlen indürür (أَنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ) düristikde ol allah kullarınıñ

273.27 yaşrun ve āşikāre işlerini bilüvçidür bes kullarınıñ şā’nlarına münāsib bolğan nerseni taqdir

273.28 kıılır (وَهُوَ الَّذِي يَنْزِلُ الْغَيْثَ) ve ol allah yağmurnı indürür (مَنْ يَعْلَمُ مَا تَنْطَوْنُ) yağmurdan bendeler

273.29 ümidlerini kiskeñ soñında (وَيُنشُرُ رَحْمَتَهُ) dağı allah her bir nersege (çukurlarğa ve tağlarğa

II / 274

274.1 öse turğan nerselerge ve hayvānlarğa raḥmetini saçar (وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ) ve ol allah mü‘minlerge izgülik

274.2 kılıvçıdır hem mü'minlerge izgülik kılıvı üzerine hamdke müsteħağdur
(وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) daħı allahnıñ

274.3 barluğına ve kemāl qudretine delālet kıla turğan āyetler cümlesindendür allahnıñ
köklerni ve yirlerni yaratuvı (وَمَا يَبْتَئِ فِيهِمَا مِنْ)

274.4 (دَابَّةٌ) daħı kökler birlen yirlerde yürüy turğan hayvānlardan yaratuvı ādemlerniñ yirde yürüvi kibi kökde yürüy turğan

274.5 hayvānlarnı yaratuv allahnıñ qudretine qarağanda ba'īd iş tügil ba'zılar fiħmā zamīrini yalgız yirge gine qaytarğanlar

274.6 (وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذْ يَسْأَلُونَ) ve ol allah tiledüki vaqtda ħaşr için ħalknı cıyuvğa qādirdür
(وَمَا أَصَابَكُمْ)

274.7 (هِيَ مَصِيبَةٌ) ve şol nerse kim irišküçi vāqı'alardan (qayğu belā' hem qazā') sizge irişdi
(فَبِمَا كَسَبَتْ)

274.8 (أَيْدِيكُمْ) bes ol irişken nerse qollarıñız kesb qılğan nerse sebeblidür ya'nī günāhlarıñız sebeblidür

274.9 (وَيَعْلَمُونَ كَثِيرًا) daħı allah günāhlarıñıznıñ köpisinden 'afv qılır
(وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ) ve ey

274.10 müşrikler siz allahnıñ yirde öziñizge ħükm itken nerselerini ötkergüçi tügilsiz ya'nī allahnıñ sizge

274.11 taqdir itken nersesi elbette sizge irişür qaçup qutulā almassız
(وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا)

274.12 (نَصِيرًا) daħı sizniñ için allahdan başqa allahnıñ 'azābını yibere turğan dost da hem yaremçi de yoğdur

274.13 (وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ) daħı allahnıñ barluğına ve kemāl qudretine delālet kıla turğan āyetler

274.14 cümlesindendür tağlar kibi diñgilerde yürüy turuşan kimeler (أَنْ يَسْكُنَ الرِّيحَ) eger allah tilese

274.15 cilni toqtatur (فَيُظِلُّنَّ رُءُوسَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ) bes ol yürüy turğan kimeler diñgizniñ arqasında

274.16 (astında) tik turuvçı bolup evrilürler (أَنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ) düristlikde bu zıkr

274.17 qılınğan nerselerde her bir himmetni allahnıñ äyetlerinde fikr qıluvğa tapşırğan ve nefsnı allahnıñ äyetlerinde

274.18 fikr qıluvğa qısur itken kişiğe uluğ ‘ibretler bardur yā ki her bir kāmıl mü’minge uluğ ‘ibretler bardur

274.19 ma‘nāsında çünki imānnıñ bir yartısı şabr ve bir yartısı şükr digenler (أَوْ يُوقِنُونَ بِمَا كُفُّوا) yā ki

274.20 allah yürüy turğan kimeleleri kesb qılınğan nerseleri (günāhları) sebebli qatı cil yiberüv birlen

274.21 helāk qılur (وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ) ve köpisiniñ günāhsını ‘afv qılur bes cil birlen helāk qılmas (وَيُعَلِّمُ)

274.22 (الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا) ve bizniñ äyetlerimizde qıçkuruşkan ädemler bilsün için allahü te‘älānıñ diñgizlerde

274.23 kimeleleri şuğa baturuvı halqını helāk qılur alardan öç aluv için dağı bizniñ äyetlerimizde qıçkuruşkan

274.24 ädemler bilsün için (مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ) alar üzerine qaça turğan orun yoqdur ya‘nı özlerine (allah helāk

274.25 itüvni tilegende) qaça turğan orunniñ yoqlıgını bilsünler için (فَمَا أُوْتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ) ve şol nerse kim sizge

274.26 birildi (فَمَنْعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) bes ol sizge birilgen nerse dünyā tirükliginiñ fā’idelene turğan neresidür (وَمَا عِنْدَ)

274.27 (اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى) dağı allah huzürında bolğan nerse (āhıret şevābı) dünyāda birilgen nersedən izgürekdür hem hemişe

274.28 qalğuvırağdur (لِلَّذِينَ آمَنُوا) şundayın ädemler için allah huzürında bolğan nerse izgü -- ----(?) hemişe qaluvçıraqdur

274.29 ol ädemler imān kitürdiler (وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ) dağı rableri üzerine işlerini tapşırur boldılar

II / 275

275.1 (وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ) dağı allah huzurında bolğan şundayın âdemler için izgüdür ol âdemler

275.2 günâhniñ uluğlarından şaqlanurlar (وَالْفَوَاحِشُ) dağı hadni vâcib ite turğan fâhiş işlerden şaqlanurlar

275.3 (وَأَدَا مَا عَصَوْا لَهُمْ يَغْفُرُونَ) ve her kayçan açulansalar alar açularından öterler ya' nî açularını içlerine

275.4 sinirürler (وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ) dağı allah huzurında bolğan nerse şundayın âdemler için izgüdür

275.5 âdemler rablerine ündevni qabül qılurlar bu âyet enşâr hâkında indi enşârni resül allah imânga ündedükde

275.6 qabül itdiler (وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ) dağı namâz oqudılar (وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ) dağı işleri aralarında

275.7 meşveretli boluvni hiç kim kiñeş itmey öz fikrni birlen gine iş qılmadı (وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ) dağı

275.8 biz özlerine rızqlandurğan nersedən yollarğan şarf qılır boldılar (وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ

275.9 (وَهُمْ يَنْتَصِرُونَ) dağı allah huzurında bolğan nerse şundayın âdemler için izgüdür ol âdemlerge her kayçan

275.10 birev tarafından zulm irişse öç alur boldılar 'âciz âdemniñ zulmden 'afvı maqtalmış bolsa da küç yite

275.11 turup öç almav şer'â qabâhat çünki zâlimni zulminde qararlanduruv bola (وَجَزَاءٌ سِئَمًا مِّمَّا سِئَمًا مِّمَّا سِئَمًا) ve yavızlıqniñ

275.12 cezâsı özi kibi yavızlıqdur ya' nî siñe birev yavızlıq qılrsa siñ de ol kişiğe şol qadar yavızlıq qılursun

275.13 artğı dost bolmas (فَمَنْ عَفَى وَأَصْلَحَ) bes bir kişi düşmânından kilgen zulmni 'afv qılrsa hem özi

275.14 birlen düşmân arasında işlâh qılrsa düşmânlığını bitürse (فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ) bes ol kişiniñ ecri allah

275.15 üzerindedür (أَنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ) dürüstlikde ol allah başlap zulum kıluvçılarnı dost körmes hem

275.16 öç aluvda çikden ötüvçilerni dost körmes (وَلَمَّا انتَصَرْتُمْ بَعَثْنَا فِيكُمْ) dağı zulum kılınğan soñında

275.17 öç alğan ādemler (فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ) bes bu zulum kılınğan ya‘nī cebrlengen soñında öç

275.18 aluvçılarga şelte kıluv üzerine yol yoqdur (إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ) ançaq şeltege

275.19 yol bolur ādemlerge başlap zulum kılınğan ādemlerge gine (وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ) dağı yirde haqsız

275.20 tekebbürlenen ve bozuqlıq kılınğan ādemlerge gine (أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) bu başlap zulum kıluvçılarga hem yirde

275.21 haqsız tekebbürlenüvlerge ve bozuqlıq kıluvçılarga rencitküçi ‘azāb bolur (وَلَمَّا صَبَرَ وَغَفَرَ)

275.22 rencitüvge şabrılıq kıldı ve zālimniñ zulmini ‘afv kıldı (إِنَّ ذَلِكَ لَمَنْ عَزَمَ الْأُمُورَ) dürüstlikde rencitüvge

275.23 şabr kıluv birlen zālimniñ zulmini kiçüv şer‘ā istelmiş işlerdendür bu āyet cināyetlerniñ hem mağşubniñ

275.24 cezāsı haqında (وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ) ve kimdür ol kişini allah haqq yoldan azdursa (فَمَا لَهُ مِنْ وَدِيٍِّّ مِنْ بَعْدِهِ) bes

275.25 allah azdurganniñ soñında ol kişini haqlıqğa köndüre turğan hiç velī (yaqın) yoqdur (وَتَرَى الظَّالِمِينَ)

275.26 (لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ) dağı ey muħammed (‘ahm) ‘azābnı körgenleri vaqtde zālimleri (kāfirlerni) köürsün sin

275.27 (يَقُولُونَ هَلْ أَمْرٌ إِلَىٰ هَٰذَا مِنْ سَبِيلٍ) ol zālimler eytürler eyā bizge dünyāda qayturğa yol bar mı (وَتَرَاهُمْ)

275.28 (يَعْرِضُونَ عَلَيْهَا) dağı köürsün sin ol zālimleri oqça kiritilmiş bolurlar ya‘nī oq üzerinde

275.29 yandırılmış bolurlar (هَاشِعِينَ مِنَ النَّارِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرَفٍ خَفِيِّ) horluğuñ tutaşuvından töbençilikli

II / 276

276.1 ve kimlikde bolğanları hâlde otda yandırılmış bolurlar otda za'if bolğan qaravdan qararlar ya'nî

276.2 öltürülürge hâzir qılınğan âdemniñ qılıçqa qaravı kibi orlanup qına qararlar (وَقَالَ النَّبِيُّ آمَنُوا)

276.3 dağı imân kitürgen âdemler eytürler (أَنَّ الْحَاسِرِينَ) düristlikde zarar itüvçiler (النَّبِيِّنَ خَسِرُوا)

276.4 (أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) şundayın âdemlerdür kıyâmet küninde özlerine hem iv cemâ'atlerine zarar itdiler

276.5 (الآن الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ) āgāh olıñız düristlikde zālimler hemişe bolğan 'azābdadur (وَمَا كَانُ)

276.6 (لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءٍ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ) dağı zālimler kāfirler içün allahdan başqa 'azābnı yiberüvde yardım

276.7 bire turğan yaqınlar (dostlar) bolmadı (وَمَنْ يَضِللِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ) ve kimdür ol kişini allah

276.8 azdursa bes ol kişiğe haqlıqğa könülügge yol yoqdur (اسْتَجِيبُوا لِلرَّبِّ كُمْ) rabbiñizniñ ündegen nersesini

276.9 tevhiḍni qabul itiniz (مَنْ قَبِلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَهُ) şundayın küñniñ kilüvinden ilk (لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ) ol

276.10 küñniñ kilüvi birlen allah hükm qılğanıñ şoñında ol küñni allahdan kiri qaytaruv yoqdur (مَالِكُمْ)

276.11 (وَمَالِكُمْ مِنْ نَكِيرٍ) dağı ol küñde sizniñ içün qaça turğan orun yoqdur (مَنْ مَلَجَأَ يَوْمَهُ)

276.12 sizniñ içün günāhlarıñızniñ inkār da yoqdur ya'nî inkār da kıla almaysız çünki defterleriñizde yazılğan

276.13 (فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا) bes eger ey muḥammed (‘ahm) kāfirler siniñ ündegen nerseñden

276.14 (imāndan) yüz döndürseler biz sini ol kāfirler üzerine ‘amellerini şaḳlay turğan şaḳçı itüp

276.15 yibermedük (إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ) siniñ üzeriñe vācib bolmas meger vaḫyni irişdürüv vācib bolur ve sin

276.16 vaḫyni tiyüşinçe irişdürdiñ (وَأَنَا إِذَا دَقَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ رَحْمَةٍ) daḫı düristlikde biz her ḳayḳan ādemge özimizden

276.17 raḫmetni tatutsaḳ (فَرَحَ بِهَا) ādem ol raḫmet birlen şādlanur (وَأَنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَلَّمَتْ أَيْدِيَهُمْ) ve eger

276.18 ādemlerge ḳolları ilk ḳılğan nerse (yavız ‘amelleri) sebebli yavızlık (açlık ve avruv) irişse (فَإِنَّ الْإِنْسَانَ)

276.19 (كُفُورًا) bes düristlikde ādem ni‘metke küfrān ḳıluvçıdur (لِللَّهِ الْمُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) ol allah içündür

276.20 köklerniñ ve yirlerniñ ḫocalığı (بِخَلْقِ مَا يَشَاءُ) allah (te‘a) tilegen nersesini yaratır (يَبِّئُ لِمَنْ يَشَاءُ)

276.21 (وَيَبِّئُ لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكَورَ) tilegen ādemine ḳız balaları hibe ḳılır (وَيَبِّئُ لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكَورَ) ve tilegen ādemine ir balaları

276.22 hibe ḳılır (أَوْ يَزُوجَهُمْ ذُكْرَانًا وَأُنثَى) yā ki tilegen ādemlerine ir balalar birlen ḳız balaları birge ḳılır

276.23 ya‘nī ikisini de birür (وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ) daḫı ol allah tilegen ādemni balasız

276.24 ḳılır ḳünki allahü te‘ālā her nerseniñ ḫikmetni bilgüçi ve her nersege küçi yitküçidür ba‘zılar bu āyetni

276.25 peygamberler ḫaḳında indi digenler ḳünki allahü te‘ālā şu‘ayyib (‘ahm) birlen lūt (‘ahm)ge ḳızlar hibe ḳıldı ibrahīm

276.26 (‘ahm) ge ir balalar hibe ḳıldı muḥammed (‘ahm)ge ḳızlar da ir de hibe ḳıldı yaḫya (‘ahm) birlen ‘isā (‘ahm)nı

276.27 balasız ‘aḳīm ḳıldı allahü te‘ālā vaḫyniñ tafşilātlarını beyānda zıkr ḳılınacaḳ āyetni indürdi (وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ)

276.28 (أَنْ يَكَلِّمَهُ اللَّهُ) ādem için allah birlen söyleşüv de dürist bolmadı (الْأُمَّتِ) meger vaḥyni (yaşrun sözni)

276.28 söyleşüv dürist boldı ya‘nī allahü te‘ālānıñ köñline ilhām kıluvı dürist boldı (أَوْ مِنْ دَرَاهِ حَبَابٍ)

276.29 yā ki perde arqılı söyleşüvi dürist boldı ya‘nī bende allahnın sözini işitür de allahnı körmes (أَوْ يُرْسَلُ)

II / 277

277.1 (رَسُولًا) yā ki bendeniñ allah birlen söyleşüvi dürist boldı allahnıñ ilçı yiberüvi birlen (فَيُوحَىٰ بِأَذْنِهِ مَا يَشَاءُ)

277.2 bes ol ilçı meşelā cebrā‘il (‘ahm) allahnıñ izni birlen allahnıñ tilegen nersesini ādemniñ köñline taşlar

277.3 (إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ) düristlikde ol allah maḥlūḳlar şıfatından bülenddür hem işinde ḥükm iyesisdür ḥāşıl-ı kelām allahü te‘ālā

277.4 bende birlen söyleşmes meger bendeniñ köñline ilhām kıluvı yā ki perde arqılı söyleşür yā ki ferişte yiberür de ol

277.5 ferişte allahnıñ tilegen nersesini ādemge (peygamberge) söyleşür bu āyetniñ nuzūline sebeb şol yehūdler bir vaḳtde

277.6 resūl allahğa eytdiler ey muḥammed (‘ahm) ni için sin allah birlen vāsıtasız ğına söyleşmeysün eger sin ḥaḳḳ

277.7 peygamber bolsañ mūsā (‘ahm) kibi allah birlen vāsıtasız ğına söyleş didiler şunıñ şoñında bu āyet indi

277.8 ya‘nī peygamberlerden hiç birisi vāsıtasız allahnı körüp söyleşmediler belki vaḥy birlen yā ki perde arqılı

277.9 yā ki cebrā‘il (‘ahm) vāsıtası birlen söyleşdiler ma‘nāsında (وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا) oşandaḳ

277.10 ya‘nī başqa peygamberlerge vaḥy kıluvımız kibi ey muḥammed (‘ahm) siñe de emrimizden vaḥy kılgan nersemizni vaḥy

277.11 kılduḳ vaḥy kılingan nerseni rūḥ (cān) diyü tesmiye kılingan çünki cān birlen tenler tirilgen kibi vaḥy

277.12 birlen albler tiriledür yā ki rūhdan cebrā’īl (‘ahm) murād ol vatde biz siñe cebrā’īl (‘ahm)nı vay birlen

277.13 yiberdük ma‘nāsında boladur (مَا كُنْتُمْ تُدْرَىٰ مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ) sin vayden burun urān nerse hem

277.14 īmān (urānnıñ erī‘atleri) nerse idükni bilmeydür idiñ beydāvi iyesi eytedür bu āyet resūl allahnıñ

277.15 peygamber boluvdan burun bir erī‘at birlen de ‘ibādet ıluvcı bolmavına delālet ıla diyü yā ki īmāndan murād

277.16 iitmey turup ‘aql birlen gine bilinmey turan nerseler murād digenler (وَلَسٰكُنْ جَعَلْنٰهُ نُورًا) ve likin biz ol vay ılan

277.17 nersemizni yā ki īmānnı yā ki kitābnı nūr ıldu (نَهْمِيْ بِهٖ مِنْ نَّشَآءٍ مِنْ عِبَادِنَا) ol nūr birlen ullarımızdan

277.18 tilegen ādemlerimizni alıa köndürürmiz (وَأَنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) daı düristlikde sin ey muammed (‘ahm)

277.19 ümmetleriñni torı yola ündersün ya‘nī ümmetleriñe islām yolına könülv yollarnı körsetürsün (صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي) ol

277.20 islām yolu undayın allahnıñ yolıdur (لَهُ مَعَاذُ السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ) ol allah iündür köklerde hem yirlerde

277.21 bolan nerseler (أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ) āgāh oliñız ol allah arı iler evrilür ya‘nī her bir

277.22 i bi‘z-zāt allaha aytur bu āyetde boy unuvılaraq izgü va‘de boy unmaan ādemlerge va‘id

277.23 (yavız va‘de) bar. “urā sūresiniñ tercemesi tamām boldı”.

277.24 (kırk üçüncü sûre zuhruf sûresi mekkede ingen seksen toktız âyet)

277.25 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥîm

277.26 (وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ) bu sözinden murādını allahü te'ālā özi gine bilür (وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ) ḥaqlıḡa köndürüv tariḡlarını

277.27 hem şeri'atniñ ḥācet nerselerini zāhir kıluvçı qurān birlen ḡasem itüp eytemün (إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا)

277.28 (لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ) düristlikde biz qurānı ' arab tilinde bolḡan qurān kılduḡ (لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ) qurānıñ ma' nāsını

277.29 ' arablar añlasunlar için (وَأَنَّهُ فِي آَمِّ الْكِتَابِ) daḡı düristikde ol qurān kitāblarıñ anası

II / 278

278.1 bolḡan levḡu'l-maḡfūz kütb-i semāviyenıñ aşlı bolduḡından ümmü'l-kitāb dip aḡalḡan (لَقَدْ بَيَّنَّا) bizniñ

278.2 ḡuzürümüzde özgerilüvden şaḡlanmışdur (لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ) ol qurānıñ başqa kütb-i semāviyeler içinde şā'nı

278.3 bülenddür hem ḡikmet iyesisdür (أَفَنذُرُكُمْ التَّكْوِينِ) sizniñ yüz döndürüviñiz için eyā biz

278.4 qurānı sizden yıraq kılurmız mu (أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ) sizniñ isrāf kıluvçı (nādānlıḡda ifrāḡ

278.5 bolup azḡunlıḡda çikden ötüvçi) ḡavm boluviñiz için ya'ni ey kāfirler sizniñ isrāf kıluvçı ḡavm

278.6 bolduḡıñız için sizge qurān indürüvni hem qurān birlen sizge delil lāzım itüvni ḡoyarmız mu elbette yok

278.7 (وَمَا يَأْتِيهِمْ) evvelgi ümmetlerge sinden ilk ni ḡadar peyḡamberler yiberdüḡ (وَمَا يَأْتِيهِمْ)

278.8 (الْأَنْبِيَاءِ يُسْتَهْزَؤُونَ) ve evvelgi ümmetlerge ḡiç peyḡamber kilmedi (الْأَنْبِيَاءِ يُسْتَهْزَؤُونَ) meger kildi ise siniñ ümmetleriñ

278.9 sini ħorlağan kibi evvelgi ümmetler de peygamberlerini ħorlar boldılar
(فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا) bes

278.10 biz isrāf kıluvçı bolğan siniñ kavmiñden tutuvda қаtıрақ ya‘nī kuvvetlerek bolğanlarnı da helāk kılduқ

278.11 (وَمَنْ مِّثْلَ الْإِثْمِينَ) ve қurānda evvelgi ümmetlerniñ ‘acib bolğan kıışsaları ötdi bu āyette resūl allahğa va‘de

278.12 kāfirlerge va‘id bar (وَلَمَنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ) ve eger sin ey muħammed ‘ahm köklerni ve yirlerni kim yaratdı

278.13 diyü mekke kāfirlerinden şorasañ (لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ) elbette köklerni ve yirlerni her işde ġālib bolğan

278.14 ve her nerseni bilüvçı bolğan allah yaratdı diyü eytürler (أَلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا) köklerni ve yirlerni

278.15 yaratқан allah şundayın allahdur yirni sizniñ için töşelgen nerse kıldı siz ol yirde қарарланурсız

278.16 (وَجَعَلْ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا) dağı sizniñ için ol allah yirde yollar kıldı ol yollarda yürürsиз
(لَعَلَّكُمْ)

278.17 (تَهْتَبُونَ) maқşūdlarınızğa könülüviñiz için yā ki fikr қıluv birlen allahniñ ħikmetine könülüviñiz için (وَالَّذِي)

278.18 (نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَبُتِّرْ) dağı köklerni ve yirlerni yaratқан allah şundayın allahdur kökden (yuғарıdan)

278.19 żarar қılmay tuğan fā‘ideli miқdār birlen şunı indürdi (فَأَنْشُرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْمَنًا) bes ol şu birlen biz

278.20 ölgen şehrni tirgüzdük ya‘nī öse tuğan nerseleri kipüp bitken şehrniñ öse tuğan nerselerini

278.21 ösdürdük (كَذَلِكَ نُخْرِجُكُمْ) oşandaқ ya‘nī bizniñ ölgen şehrlerni tirgüzüvimiz kibi қабрleriñizden

278.22 çıғarılmış bolursız (وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا) dağı köklerni ve yirlerni yaratқан allah şundayın allahdur

278.23 bütün maħlūklarnıñ türli şınıflarını yaratdı (وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ) dağı sizniñ

278.24 fā'ideñiz için kimelerden hem dört ayaklı hayvānlardan ağlana turđan nerseler yaratdı

لَتَسْمُرُوا

278.25 (لَتَسْمُرُوا) ağlana turđan nerseleriñizniñ üstlerinde kararlanuvıñız için (ثُمَّ تَتَكَبَّرُوا نِعْمَةً رَبِّكُمْ) muniñ şoñında

278.26 rabbiñiznin ni' metini zıkr kıluvıñız için (إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ) her kayçıan ağlana turđan nerseleriñiz üstinde

278.27 kararlasañız (وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرْنَا لَنَا هَذَا) dağı eytüviñiz için bu ağlana turđan nerselerni

278.28 bizge boy şunuvçı kılgan allahnı her bir kimçiliklerden diyü (وَمَا كُنَّا لَهُ مُعْرِضِينَ) ve bu bizge allah maşar

278.29 kılgan nese (merküb) ge biz tākāt tutuvçı bolmaduk ya'nı alarnı boy şundururđa bizniñ kuvvetimizden

II / 279

279.1 kilmeydür (وَأَنبَأَ إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ) dağı düristlikde biz rabbimizge kaytuvçılarmız bu āyetniñ aldına münāsib

279.2 boluvı şunıñ için çünkü elbette ağlanuv bir orundan köçüv için bola elbette köçüv allahğa kaytuvdur

279.3 (وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءً) müşrikler köklerini ve yirlerni allah yaratdı diyü ikrārleri şoñında da allah için

279.4 bendelerinden bala kıldılar ya'nı feriştelemi allahnıñ kızları didiler (أَنَّ الْإِنْسَانَ لِكُفْرٍ مُّبِينٍ)

279.5 düristlikde ādem allahnıñ ni' metine zāhir küfrān kıluv birlen küfrān kıluvçıdur (أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ)

279.6 (وَأَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ) eyā allah özi yaratқан mađlūqlardan kızlar tutdı mu (بَنَاتٍ) sizni

279.7 ir balalar birlen hāliš kıldı mu elbette yok (وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا) ve her kayçıan

279.8 müşrikleriñ birisine allahğa oğşaş itüp beyân kılğan nersesi birlen (kız balanıñ dünyāğa kilüvi birlen çünki

279.9 bala atağa meşel bola) süyünç birilse (ظَلَّ وَجْهَهُ مَسْوَدًا) ol süyünç birilgen kişiniñ yüzi horlıqdan qara

279.10 bolup evrilür (وَهُوَ كَظِيمٌ) hālbükim köñli qayğu birlen tolgandır (أَوْ مِنْ يَنْشَأُ فِي الْحَلِيَّةِ) eyā müşrikler allahğa

279.11 ziynet içinde terbiyelengen menni (kız balanı) bala kıldılar mı yā ki ziynet içinde terbiyelengen menni

279.12 (kız balanı) bala tutdı mu ma' nāsında (وَهُوَ فِي الْغَضَامِ غَيْرُ مُبِينٍ) ve hālbükim ol kız bala mücādelelerde (da' vālerde)

279.13 delil izhār kıluvçı ve faşih sözli tügildür (وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ) dağı müşrikler şundayın feriştelerni

279.14 kıldılar (هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ) ol feriştelere allahniñ qulları idi (أَنَا أَنَا) mü'nişler (kızlar) diyü i' tiqād

279.15 kıldılar (أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ) eyā müşrikler allahniñ feriştelerni yaratduğı vaqtda hāzir boldılar mu (سَنُكْتَبُ)

279.16 müşrikleriñ feriştelere üzerine birgen şehādetleri yazulur dağı kıyāmet küninde ol (شَهَادَتُهُمْ وَيُسْتَلُونَ)

279.17 şehādetlerinden şoralmış bolurlar (وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاكُمْ) dağı müşrikler eytdiler eger allah bizniñ

279.18 feriştelere 'ibādet kılmavımızni tilese idi biz feriştelere 'ibādet kılmas idük (مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ)

279.19 müşrikler için bu sözlerini (allah bizniñ feriştelere 'ibādet kıluvımızğa rāzı digen sözlerini) bilüv bu kadar

279.20 müşrikler hiç nerse imesler bu sözlerinde meger yalğanlarlar (أَنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ) (أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ) yā ki

279.21 biz müşriklerge qurāndan ilk sözleriniñ dürüstligini bildüre turğan kitāb birdük mü (فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ) bes

279.22 ol müşrikler bu kitâbka tutunalar mı elbette yok (بَلْ قَالُوا) müşriklerini bu da' vâlarına (ya' nî allah bizniñ

279.23 ferişterge 'ibâdet kıluvımızğa râzı digen da' vâlarına) hiç delil yok belki ol müşrikler eytdiler

279.24 (أَنَا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ) düristlikde biz atalarımızı bir dîn üzerinde tapduq (وَأَنَا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّهْتَدُونَ)

279.25 dağı düristlikde biz atalarımızın izleri üzerine könülüvçilerimiz ya' nî atalarımız tutқан dinge iyeremiz

279.26 diyü (وَكُنَّا لَكَ مَا أُرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرِيْبَةٍ مِنْ نَفْسِهِ) ey muḥammed ('ahm) oşandaq biz sinden burun hiçbir

279.27 qaryege qorqutuvçı peygamber yibermedük (الْأَقَالِ مُتْرَفُوْهَا) meger yiberdük ise ol qaryeniñ türlü ni' metlerde

279.28 şaylanup yatuvçı bayları eytdi (أَنَا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ) düristlikde biz atalarımızı bir dîn üzerinde

279.29 tapduq (وَأَنَا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّهْتَدُونَ) dağı düristlikde biz atalarımızın izlerine iyergüçilerimiz diyü ya' nî

II / 280

280.1 atalarımız tutқан dîni tutamız diyü eytdiler (قَالَ أَوْلَوْجُمَّنْكُمْ بِأَهْدَى) ol qorqutuvçı peygamber eytdi

280.2 ey qavmim eyā siz atalarıñızğa iyesiz mi eger min sizge ḥaqlıqğa köndürgüçirek dînimizni kitürsem de (مَا)

280.3 (وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آيَاتٍ كُفْرًا) atalarıñızni anıñ üzerinde tapқан dîniñizden ya' nî atalarıñızniñ dîninden artuq dîni

280.4 kitürmemde dînine iyesiz mi diyü (قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسَلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ) bu qorqutuvçı peygamberniñ qavmi

280.5 eytdiler düristlikde biz siz anıñ birlen yiberilgen dîni inkâr itüvçilerimiz gerçi ol dîn bizniñ dîniñizge

280.6 karşığanda haqlığğa köndürüvçirek bolsa da diyü (فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ) bes biz dünyâda ‘azâb kıluv birlen ol

280.7 kâfirlerden öç aldık (فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْفِبِينَ) bes ey muğammed (‘ahm) i‘tibâr kıluv karşı peygamberlerni

280.8 yalğanga tutuvçılarnıñ soñğı hâli niçük boldı (وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ) ve ey muğammed (‘ahm) şol vaqtıni

280.9 isiñe tüşür ol vaqtde ibrahîm (‘ahm) atasına hem qavmine eytdi (أَنْتَىٰ بِرَأْسِنَا تَعْبُدُونَ) düristlikde min sizniñ

280.10 ‘ibâdetiñizden yâ ki ‘ibâdet kılgan nerseleriñizden (ma‘bûdlarıñızdan) bizgüçimün (أَلَا أَلَيْسَ فُطْرُنِي) meger özimni

280.11 yaratқан allahniñ ‘ibâdetinden bizmeym (فَأَنهٗ سَيَهْمِينِي) bes düristlikde özimni yaratқан allah mini toğrılığ

280.12 üzerinde şâbit kıluv (وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ) dağı ibrahîm yâ ki allah tevğid kelimesini özi soñında

280.13 ya‘nî balaları içinde qalğuçı söz kıldı (لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ) balaları şirkden tevğidke kıytsunlar

280.14 için (بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ) belki biz muğammed (‘ahm) ge ‘aşrdaş bolğan kâfirleri hem ataları ‘ömr birüp

280.15 ve ni‘met birüp fâ‘idelendürdük şuñar gurūrlanup nefis arzularına çomdılar (حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعَقْفُ وَرَسُولٌ)

280.16 alarğa tevğidke ünde yâ ki qurân dağı peygamberliki zâhir bolğan peygamber kılgenge qadar (وَلَمَّا)

280.17 (جَاءَهُمُ الْعَقْفُ) dağı bu kâfirlerge haqq (qurân) kılgan zamânda (قَالُوا هَذَا سَجَرٌ وَأُنْجَابُهُ كَافُرُونَ) bu qurân şırdür

280.18 ve biz bu qurânı inkâr itüvçilerimiz didiler (وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ) dağı bu mekke kâfirleri eytdiler

280.18 kâşki bu qurân indürilmiş bolsa idi (عَلَىٰ رَجُلٍ مِنَ الْقُرَيْشِيِّينَ عَظِيمٍ) iki qaryeden (mekke birlen tã‘ifden)

280.19 bolğan uluğ (bay ve mertebeli) ir üzerine murādları muğîre oğlu velîd birlen mes‘ūd el-şakîfî oğlu ‘urve

280.20 (أَهُمْ يَقْسُمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ) ey muḥammed (‘ahm) eyā mekke kāfirleri mi rabbiñniñ raḥmetini (peygamberlikni) bölerler (نَعْنُ)

280.21 (قَسَمْنَا بِبَيْنِهِمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) biz ol kāfirler arasında dünyā tirükliginde bolğan ma‘îšetlerini böldük

280.22 alar dünyā ma‘îšetin tedbîrden de ‘ācizler idi bes niçük alar allahniñ raḥmeti bolğan peygamberlik haqında tedbîr

280.23 qılurlar (وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ) dağı alarniñ ba‘zısını ba‘zısı üstünde köp dereceler köterdük

280.24 ya‘nî alarnı rızqda hem başqa nersede türlüçe qıldıq (لِيُنزِلْنَا بِهِمْ بَعْضًا سَخِرَ بِهَا) ba‘zısı ba‘zısını ḥācetlerinde

280.25 maşar (münkād) itüp tutsun için bes bu vaqt aralarında ülfet ḥāşıl bolur hem bu ülfet birlen ‘ālemniñ

280.26 nizāmı tirük bolur (وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ) ve ey muḥammed (‘ahm) rabbiñniñ raḥmeti (peygamberlik) müşrikleriñ

280.27 cıyğan nerselerinden (dünyā nerselerinden) izgürekdür (وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً) eger de ādemleriñ

280.28 bir ümmet (küfr ümmeti) boluvı mekrüh bolmasa idi ya‘nî kāfirlerni kiñlikde kördükde ādemleriñ bir ümmet

II / 281

281.1 boluvğa kızuğuvları bolmasa idi (لَجَعَلْنَا لَمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ) allahni inkār qıluvçılar (kāfirler) için qılır

281.2 idük (وَلِيُذِيقَهُمْ سَقَاتٍ مِنْ فِضَّةٍ) ivleri için kümişden töpeler qılır idük (وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ) dağı

281.3 kümişden başkıçlar qılır idük ol başkıçlar birlen iv töpelerine aşarlar idi (وَلِيُذِيقَهُمْ أَثْوَابًا وَسُرُورًا)

- 281.4 dağı ivleri için kümişden işeklerü serirler kıllurlar idük (عَلَيْهَا يَتَكُونُ) ol serirler üzerine tayanurlar
- 281.5 idi (وَزُخْرَفًا) dağı ivleri için türlü ziynetler kıllur idük (وَأَنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَمْتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) ve bu zıkr
- 281.6 kıllınğan nerselerniñ hiç birisi tügildür meger dünyā tirükliginiñ fâ'idelene turğan nersesidür (وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ)
- 281.7 (لِلْمُتَّقِينَ) ve ey muḥammed ('ahm) rabbiñ ḥuzūrında aḥiret küfrden ve günāhlardan şaklanuvçılar içündür (وَمَنْ)
- 281.8 (يَعِشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ) ve kimdür allahniñ zikrinden yüz döndürür (نَقِيضٌ لَهُ شَيْطَانًا فَيُؤَلِّهُ لَهُ الْغَيَّبِينَ) ol
- 281.9 kişiğe şeytānı irkli kıllurmız bes ol şeytān ol kişiğe yakın yoldaş bolur añar vesvese
- 281.10 kıllur hem anı ḥaḳḳ yoldan azdurur (وَأَنْهُمْ لَيُنصِفُونَ عَنْ السَّبِيلِ) dağı düristlikde ol şeytānlar
- 281.11 allahniñ zikrinden yüz döndürüvçilerini allahniñ yolından (dininden) tıyarlar (وَيَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ)
- 281.12 dağı allahniñ zikrinden yüzlerini döndürgen ādemler özlerini ḥaḳlıḳğa könülüvçiler diyü ḥesāb kıllurlar
- 281.13 (حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا) tā kim her ḳayḳan allahniñ zikrinden yüz döndürüvçi bizge kilse (allah ḥuzūrına barsa)
- 281.14 (قَالَ يَا آيَّتُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ) kāḣki minim siniñ (şeytānıñ) arañ ḳuyay ḳıḳıḣınıñ
- 281.15 ḳuyay baḥıḣından yıraḳlıḳı ḳadar bolsa idi diyü eytür (فُبَسَّسَ الْقُرْبَيْنِ) bes ey şeytān siñ ni yavız
- 281.16 yoldaḣsun diyü eytür (وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ) ve sizniñ için bu künde bu arzuñız fâ'ide birnes
- 281.17 aniñ için siz dünyāda vaḳtde öziñizge zıllm kıldıñız (أَنْكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ) düristlikde siz
- 281.18 hem dostıñız şeytānlar 'azābda ortaḳlarsız niteki dünyāda 'azābniñ sebebinde ortaḳ idiñiz (أَفَأَنْتَ)

281.19 **تَسْمِعُ الصَّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْىَ** ey muḥammed (‘ahm) eyā sin me çoçraç hükminde bolğan kâfirlerge haqlıqnı işitdürürsün

281.20 yā ki şoçır hükminde bolğan yoldan adaşkan kâfirlerini toğrı yolğa köndürürsün resül ekrem kavmini

281.21 dinge ündev birlen özini bik meşakçatlıdır idi kavmi hemişe azğunlıqnı ğına artduradur idi

281.22 şol haçda bu āyet indi **وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ** dağı zāhir azğunlıçda bolğan ādemlerini sin me haqlıçğa

281.23 köndürürsün **فَأَمَّا أَنْتُمْ هَبْنِ بِكُمْ** bes eger ey muḥammed (‘ahm) biz sini dünyādan yibersek ya‘ nī ol kâfirlerini

281.24 ‘azābını körsetmesden burun siniñ cānıñnı alsaç **فَأَنبَأْنَهُمْ مُنْتَقِمُونَ** bes düristlikde biz ol

281.25 kâfirlerden dünyā ve āhiret ‘azāb kıluv birlen öç alurmız **أَوْ نُزَيِّنَاكَ النَّارَ وَعَذَابَهُمْ** yā ki eger tilesek

281.26 biz siñe ol kâfirlerge va‘de kılğan ‘azābını körsetürmiz **فَأَنَا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ** bes düristlikde biz ol

281.27 kâfirler üzerine ya‘nī alarğa ‘azāb kıluvğa kâdirlermiz **فَأَسْتَمْسِكُ بِالذِّى أُوْحَى إِلَيْكَ** bes ey muḥammed

281.28 (‘ahm) öziñe vaḥy kılınğan nersege yapış ya‘nī āyetlerge ve şerī‘atlerge **أَنْتَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ**

281.29 düristlikde sin ey muḥammed (‘ahm) toğrı bolğan yol üzerindesün **وَأَنَّهُ لَنفَعِرَنَّكَ وَنَقْرَمَنَّكَ** dağı düristlikde

II / 282

282.1 ol siñe vaḥy kılınğan nerse siniñ için hem kavmiñ için şerāfetdür **وَسَوْفَ نَسْأَلُونَ** hem kıyāmet

282.2 küninde siñe vaḥy kılınğan nerseden hem aniñ birlen ‘amel kıluvdan şoralmış bolursız **وَأَسْأَلُ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ**

282.3 (قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا) ve ey muḥammed (‘ahm) öziñden burun yibergen resüllerimizden şora ya‘nī alarnıñ hāllerini

282.4 tikşirüp qara yā ki ol resülleriniñ ümmetlerinden daḡı dīn ‘ālimlerinden şora
(أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً

282.5 (يعبدون) eyā biz allahdan başqa ma‘būd bolğan ma‘būdlar kılduḡ mu ya‘nī şanemlerge ‘ibādet kıluv birlen ḡükm kılduḡ mu

282.6 (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا) ve taḡkīḡ biz mūsā (‘ahm)nı mu‘cizelerimiz birlen yiberdük
(إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ)

282.7 fir‘avunge hem anıñ qavmine (فَقَالَ أَنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ) bes mūsā ‘ahm eytdi düristlikde min bütün

282.8 ‘ālemniñ rabbisi bolğan allahniñ dīn üyretür içün yiberilgen ilçisimün diyü allahü te‘ālā bu sözi

282.9 birlen resül allahğa tesliyenı irāde kılgan bolurğa kirek (فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا) bes mūsā ‘ahm fir‘avunge

282.10 hem qavmine bizniñ mu‘cizelerimiz birlen kilgen zamānda (إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْعَكُونَ) şol vaḡtduḡ mu‘cizelerimizden

282.11 kilür boldılar ya‘nī mu‘cizelerimizni evvel kördükleri vaḡtde oylamasdan burun kildiler
(وَمَا نُزِرِهِمْ مِنْ

282.12 (الْأَهْلِ أَكْبَرُ مِنْ أُمَّتِهَا) ve körsetür bolmaduḡ mu‘cizeden fir‘avunge hem qavmine meger körsetdük ise

282.13 ol mu‘cize qardaşı bolğan ikinçi mu‘cizeden uluḡraq boldı (وَأَخَذْنَا هُمْ بِالْعُنَابِ) daḡı biz alarnı

282.14 tūfān ve çikirtke kibi ‘azāb birlen tutduḡ (لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ) küfrlerinden qaytsunlar içün
(وَقَالُوا

282.15 (يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ) ‘azābnı kördükleri şoñında fir‘avunler ḡazret-i mūsāğa eytdiler ey sihrçi
(أَدْعُ

282.16 (لَنَا رَبُّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ) rabbiñniñ ḡuzūrında ‘ahd kılgan nersesi (peyḡamberligiñ) birlen bizniñ içün

282.17 ‘azābıñ köterilüvi birlen rabbiñe du‘ā kı (**أَنَا لَمُتُّونَ**) düristlikde biz haqlıqğa köñülüvçimiz (**فَلَمَّا**)

282.18 (**أَذَاهُمْ يَنْكُؤُونَ**) şol vaqtduq fir‘avunlar (**كُشِفْنَا عَنْهُمْ الْعَنَابَ**) fir‘avunlardan ‘azābı açduqımız zamānda

282.19 ‘ahdlerini bozar boldılar (**وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ**) qavminiñ cıyulğan yirinde fir‘avun nidā’ kıldı

282.20 (kıçkırdı) (**قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ**) fir‘avun eytdi ey qavmim eyā minim içün mışırınıñ pādışahlığı

282.21 yoq mı (**وَهُنَالِ الْأَنْهَارِ تَجْرَى مِنْ تَحْتِ**) ve bu nıl yılğaları minim serāyımınıñ astından aqmay mı (**أَمَّا**)

282.22 (**تَبْصُرُونَ**) eyā siz bularnı körmeysiz mi didi ya‘nī fir‘avun allahü te‘ālā ‘azābı açduqdan şoñra bu

282.23 mu‘cizeni körüp qavminiñ ba‘zısınıñ imān kitürüvinden qorqup bu sözlerni eytdi (**أَمْ أَنَا خَيْرٌ**) eyā

282.24 yoqdur devletlerge hoca bolup da min izgü tügil mi (**مَنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مُبِينٌ**) bu hor ve za‘if bolğan

282.25 re’is boluvğa lāyık bolmağan ādemden (murādı hażret-i mūsā) (**وَلَا يَكَادُ بَيِّنٌ**) ve sözi zāhir boluvğa

282.26 ve añlanuvğa yaqın bolmağan ādemden (hażret-i mūsānıñ tilinde za‘iflik bolduqından bu sözni eytken)

282.27 bes sözi añlanurlıq bolmağaç ol niçük peygamber bolsun (**فَلَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ**) kāşki mūsā üzerine

282.28 taşlanmış bolsa idi (**أَسْرُورَةً مِنْ ذَهَبٍ**) altundan bolğan bilezikler çünki fir‘avunlarınñ ‘ādetinde qolğa

282.29 altun bilezik kıyüv moyıñğa altun bav tağuv bolğan (**أَوْجَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ الْمُتَرْتِبِينَ**) yā ki yaqın bolğanları

283.1 hâlde mūsā birlen birge yardım ite turğan feriştelər kilse idi ol vaqt peygamber boluvı rast bolur

283.2 idi (فَأَسْتَجِبُ قَوْمَهُ) bes fir'avun qavmini özinden qorqğanlıqğa haml kıldı yā ki qavminden itā' at kılıvda ciñillikni

283.3 üstedü (فَأَطَاعُوهُ) bes fir'avunniñ qavmi qoşqan işinde fir'avunge boy şundılar (أَنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ)

283.4 düristlikde ol fir'avun qavmi allahniñ tã' atinden çıguvçı yavız qavm boldılar şuniñ için de fāsik

283.5 bolğan fir'avunge iyerdiler (فَلَمَّا آسَفُونَا) bes fir'avun hem qavmi günāhda çikden ötüvleri sebebli

283.6 bizni açıklatdurğanları zamānda (أَنقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ) bes biz fir'avundan hem qavminden oç

283.7 alduq hem hemmesini şuğa baırdıq ve helāk itdük (فَجَعَلْنَاهُمْ سُلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ) bes biz fir'avun hem

283.8 qavmini ilk bolğan 'ibret hem şoñğılar için va'az yā ki 'acib bolğan kışşa kıldıq (وَلَمَّا ضُرِبَ)

283.9 meryem oğlu 'isā ('aleyhi's-selām) meşelā kılınğan zamānda (أَبْنِ مَرْيَمَ مَثَلًا) (أِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصُمُونَ) ey

283.10 muħammed ('ahm) şol vaqtde siniñ qavmiñ (mekke müşrikleri) bu meşelden kilüp tavış köterür boldılar hem resül ekrem

283.11 qureyşler üzerine allah te'anıñ (أَنكُمْ وَمَنْعَبِدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصْبَ جَهَنَّمَ) āyetin oquğan zamānda (ma'nāsı

283.12 ey kāfirler sizniñ allahdan başqa 'ibādet kılğan ma'būdlarıñız cehennem oñunıdur ma'nāsında) qureyşler resül allahğa

283.13 açulandılar hem aralarından ibn el-zeb'arī eytdi ey muħammed bu hiṭāb bizge hem bizniñ ma'būdlerimizge gine

283.14 hāş mı yā ki bütün ümmetke 'ām mı diyü resül allah eytdi bu hiṭāb sizge hem ma'būdleriñizge hem bütün ümmetke

283.15 diyü şundan şoñ ibn-i el-zeb'arī eytdi ey muħammed ('ahm) sin meryem oğlu 'isā ('ahm)nı peygamber diyü

283.16 gümān kılmaysın mı hālbükim 'īsā ('ahm)ğa hem anasına izgü şenā' itile ve öziñde bilesün naşārālar

283.17 'īsā birlen meryemge 'ibādet kıllalar hem 'üzeyrge oşandaq feriştelerge 'ibādet kılına eger bular cehennemde

283.18 bolsalar biz özimizniñ ve ma'būdlerimizniñ de bular birlen birge boluvına rāzı bolduq didiler ibn-i el-zeb'arī

283.19 bu sözine şādlanup küldiler resūl allah cevāb birmey tik turdı şundan şoñ allahü te'ālā
(انَّالَّذِينَ

283.20 سَبَقَتْ لَهُمْ مِنْ الْحَسَنَىٰ أَوْلَاكَ عِنَّمَا مَبْعُوثُونَ) āyetni indürdi āyetniñ ma'nāsı bola ibn-i el-zeb'arī

283.21 müşrikleriñ ma'būdlerine meryem oğlu 'īsā ('aleyhi's-selām) birlen meşel kılgan zamānda hem naşārāniñ

283.22 'īsā ('ahm)ğa 'ibādet kıluvı birlen resūl allah birlen cidāl kılışkanı zamānda ma'nāsında
(وَقَالُوا أَأَلْهِنَا

283.23 فَبِيرَ أُمِّهِ) dağı müşrikler eytdiler ey muḥammed ('ahm) eyā bizniñ ma'būdlerimiz izgü mi 'īsā ('ahm)

283.24 izgü mi bes eger 'īsā tamuğda bolsa bizniñ ma'būdlerimizde aniñ birlen birge tamuğda bolsunlar (مَاضِرِيُوهُ)

283.25 (لَكَ الْأَجْمَلُ) kıreyşler bu meşelni (meryem oğlu 'īsā 'ahm birlen meşelni) siñe kılmadılar meger kıçkuruşuv için

283.26 ve sözde üstün boluv için gine kıldılar ḥaqq birlen bātılnı ayurur için kılmadılar
(بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَمْسُونَ)

283.27 belki ol kıreyşler қаtı ḥuşūmet kıluvçı қавмдүр ya'nī orunsız kıçkuruşuvnı süye turğan қавмдүр (انْهُوَ)

283.28 (أَتَعْمَنَا عَلَيْهِ) meryem oğlu 'īsā ('ahm) tügildür meger bir bendedür (أَتَعْمَنَا عَلَيْهِ) aniñ üzerine biz peygamberlik

283.29 birlen en'ām kılduq (وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ) dağı biz ol 'īsā ('ahm)nı benū isrā'īl için

- 284.1 ‘acib meşel kılduğ (وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ) ve eger tilesek ‘isā ‘ahmnı atasız toğdurğan kibük
- 284.2 ey irler sizden de kılurumuz ya‘nī toğdururumuz (مَلَأْنَا فِي الْأَرْضِ) yirde feriştelere toğdururumuz (يَغْلُفُونَ)
- 284.3 ol ferişte yirde sizniñ ornıñızğa qā’im bolurlar ya‘nī ‘isā ‘ahmnıñ atasız dünyāğa kilüv hāli ‘acib
- 284.4 bolsa da allahü te‘ālā mundan ‘acibrek işke de qādir feriştelere de mümkin bolğan zāt boluvlarında sizniñ kibidür
- 284.5 allahü te‘ālā alarnı toğdurmay halk kıluvğa qādir bolğan kibi toğdurup halk kıluvğa da qādirdür yā ki
- 284.6 sizniñ ornıñızğa feriştelere halk kılurmun ma‘nāsında (وَأَنَّهُ لَعَلَّمَ لِّلسَّاعَةِ) dağı düristlikde ol
- 284.7 ‘isāniñ nuzüli kıyāmetniñ yakın boluvını bilüvdür ibn-i abbas kırā’atına karağanda lāmnıñ istey birlen
- 284.8 oğulğan ol vaqtda kıyāmetniñ yakın boluvına ‘alāmetdür ma‘nāsında bola (فَلَا تَمْتَرْنَ بِهَا) bes kıyāmetde
- 284.9 şik kıılmañız (وَأَتَّبِعُونِي) dağı minim şerī‘atime iyeriñiz (هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ) minim sizni aniñ üzerine
- 284.10 ündegen nersem toğrı yoldur bu āyet hazret-i ‘isāniñ kıyāmet yakın bolur aldından inüvine
- 284.11 delālet kıladur tafşil kışşası tefsirlerde mezkürdür istegen ādem mürāca‘at itsün (وَلَا يَصُدَّنَّكُمْ)
- 284.12 (الشَّيْطَانُ) dağı sizni şeytān allahniñ dīninden tıymasun (أَنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ) düristlikde ol şeytān
- 284.13 sizniñ için düşmānlığı zāhir bolğan düşmāndur (وَالْمَاجَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ) dağı ‘isā (‘ahm)
- 284.14 zāhir mu‘cizeler birlen kilgeni zamānda yā ki incil āyetleri birlen yā ki zāhir şerī‘atler birlen ma‘nāsında
- 284.15 (قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ) ‘isā (‘ahm) eytdi ey qavmim tahkik sizge hikmet (incil yā ki şerī‘at)

284.16 birlen kildim (وَلَا بَيْنَ لَكُمْ) dağı sizge beyān kıluvım içün kildim (بَعْضُ الَّذِي) şol nerseniñ

284.17 ba' zısını (ya' nī dīn işinden bolğan nerseni) (تَتَشَاكُرُونَ فِيهِ) ol nersede (dīn işinde) siz iħtilāf

284.18 kıluv boldıñız ammā dünyāğa müte'alliğ nerseni beyān kılmadı çünki peygamberler dünyā işini beyān içün

284.19 yiberilmediler şuniñ içün resūl allah dünyā işiñizni öziñiz bilesiz didi (فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا) bes

284.20 allahdan kırkıñız hem kışқан işimde miñe itā'at kılıñız (إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبُّكُمْ) düristlikde ol

284.21 allah minim ve sizniñ rabbiñizdür (فَاعْبُدُوهُ) bes ol allahğa 'ibādet kılıñız (هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ) bu allahdan

284.22 kırkuv hem allahğa 'ibādet kıluv toğrı yoldur ħāzret-i 'īsāniñ sözi bu orunda tamām boldı (فَاخْتَلَفَ)

284.23 (الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ) bes 'īsā ('ahm) şöñında naşārā kavmi arasından türli cemā'atler iħtilāf kıldılar

284.24 ya' nī ya' kūbiye naşūriye melekāniye şemi'ūniyeler (فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا) bes bu 'īsā ('ahm) şöñında iħtilāf

284.25 kılışқан özlerine zulum kılgan ādemlerge ni ökünçdür (مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْيَوْمِ) kıyāmet küniñ rencitküçi

284.26 'azābından (هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ) kıreyşler yā ki özlerine zulum kılgan türli cemā'atler kitmesler

284.27 meger kıyāmetni küterler (أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً) ya' nī kıyāmetniñ kinet kilüvini küterler (وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ) ħālbükim alar

284.28 kıyāmetni bilmesler dünyā işi birlen meşğül boluvları sebebli kıyāmetden ġāfil bolurlar (الْأَخْلَاقُ يَوْمَئِذٍ لِبَعْضٍ)

284.29 **عَدُوِّ** dünyāda dost bolğan ādemlerniñ ba‘zısı ba‘zısına kıyāmet küninde düşmān bolurlar (**الْأَلْمَتِّينَ**) meger

II / 285

285.1 küfrden günāhdan şaqlanğan dostlar ğına kıyāmet küninde düşmān boluşmaslar çünki alarnıñ dostlıqları

285.2 allah yolında bolduğı içün mengü bitmes (**يَا عِبَادِ لَأُدْوِيَّ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ**) ey qullarım sizniñ üzeriñizge

285.3 bu künde (kıyāmet küninde) qorquv yoqdur (**وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ**) dağı siz ħasretlenüvçi de tügilsiz (**الَّذِينَ**)

285.4 **آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ** ol qorqusız ve ħasretsiz qullar şundayın qullardur alar bizniñ āyetlerimizge

285.5 imān kitürdiler dağı emrimizge itā‘ at qıluvçı boldılar (**أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ**) ey

285.6 qullarım siz hem müselmān bolğan ħatunlarıñız yüziñizde eşeri zāhir bolğan şādıq birlen şādlanganıñız

285.7 ħālde ucmağqa kiriñiz (**بِطَافٍ عَلَيْكُمْ بِصَغَانٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ**) ol ucmağ ehlleri üzerine

285.8 altundan bolğan tabaklar hem toqtasız şavtlar birlen tavāf qılınur (**وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلْتَنُّ**)

285.9 **الْأَعْيُنِ** dağı ol ucmağda nefsler arzu qılğan nerseler hem körüp közler lezzetlene turğan nerseler

285.10 (ni‘metler) bardur (**وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ**) dağı siz ol ucmağda mengü qaluvçılırsız (**وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي**)

285.11 ve bu ucmağ şundayın ucmağdur (**أَوْرَثْتُمُوهَا**) ol ucmağni aldıñız siz (**بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ**) ‘amel

285.12 qılğan nerseniñ berāberinde (**لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ**) sizniñ içün ol ucmağda köp

285.13 cimişler bardur siz ol cimişlerden aşarsız (أَنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّهِمٍّ خَالِدُونَ) düristlikde kâfirler

285.14 cehennem ‘azābında mengü qaluvçılardur (لَا يُقْتَرُونَ عَنْهُمْ) ‘azābnı kâfirlerden ciñil kılinmas (وَهُمْ فِيهِ مُبْلَسُونَ)

285.15 dağı kâfirler ol ‘azābda qutuluvdan ümîd kisüvçilerdür (وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ) ve biz ol kâfirlerge cebr kılmadıq

285.16 (وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ) ve likin ol kâfirler küfrleri sebebli özlerine cebr kıılır boldılar (وَنَادُوا)

285.17 (بِأَمَالِكٍ لِّبَيْضٍ عَلَيْنَا رَبِّكَ) dağı ol kâfirler cehennemde nidā’ kıılırlar ey mālîk rabbiñden şora rabbiñ bizniñ

285.18 üzerimizge ölüm birlen hüküm kıılsun diyü (قَالَ أَنْتُمْ مَأْكُونُونَ) mālîk eytür düristlikde siz cehennemde

285.19 turğuçılırsız sizge andan qutuluv yoq diyü (لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ) taḥkîk biz peygamber yiberüv birlen hem

285.20 qurān indürüv birlen ḥaḡnı sizge kitürdük (وَلَكِنْ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ) ve likin sizniñ köpiñiz ḥaḡnı

285.21 mekrüh körüvçilersiz (أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا) ḥaḡnı yalğanga tutuvda mekke kâfirleri işni muḥkem kııldılar mu (فَاتَا)

285.22 (مَبْرُومُونَ) bes düristlikde biz alarğa cezā’ birüvde işni muḥkem kııluvçılarmız (أَمْ يَحْسَبُونَ)

285.23 kâfirleri ḥesāb kıılırlar mı (أَنَّا لَأَنْسَعُ سَرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ) düristlikde biz mekke kâfirleriniñ nefsleriniñ söyleşüvini

285.24 dağı aralarındağı sırlarını işitmemiz diyü ya‘nî bizniñ işitmevimizni ḥesāb kıılırlar mı (بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ)

285.25 alay ḥesāb kıılmasun belî biz işitürmiz hem bizniñ alar birlen birge bolğan ilçilerimiz (şaḡçı feriştelere) alarnıñ

285.26 yaşrun nefis sözlerini hem sırlarını yazarlar (قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ) ey muḥammed ‘ahm mekke müşriklerine eyt sin eger

285.27 bir taqdîr allah için bala bolsa (فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ) bes min ol balağa ‘ibâdet kıluvçılarınıñ sizden

285.28 evvelgisi bolur idim çünkü resûl allahını hem allah nersege şâlih bola ve nersege şâlih bolmay şunu başkalardan

285.29 artuğraq bile hem allahını kâmil uluğlav nerseni uluğlav birlen bolaçaq anı da kâmil bile elbette atanı ta‘zîm

II / 286

286.1 balanı ta‘zîmden başka bolmay bu âyetden allahğa bala boluvniñ hem ol balağa ‘ibâdet kıluvniñ düristligi lâzım tügil çünkü

286.2 bir maḥālınıñ ikinçi maḥālını müstelzim boluvı dürist yâ ki âyetniñ ma‘nâsı ey müşrikler siz gümân kılgança allahğa bala

286.3 bolsa min mekke ehlinden allahını birlevçileriniñ in evvelgisimün ma‘nâsında (سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ)

286.4 köklerniñ ve yirlerniñ rabbisi bolğan allahını pāklaymun (رَبِّ الْعَرْشِ) ‘arşınıñ rabbisi bolğan allahını pāklaymun

286.5 (فَقَدْ رَأَوْهُمُ يَخْرُضُونَ وَيَلْعَبُونَ) müşrikleriniñ şıfatlağan nersesinden (bala tutmaqdan) (عَمَّا يَصِفُونَ) bes ey

286.6 muḥammed (‘ahm) mekke müşriklerini irklerine koy bātıllarına çomsunlar dünyalarında oynasunlar (هَتَّىٰ)

286.7 (يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ) va‘de kıılınğan künlerine (kıyâmet künine) yoluğanlarına kadar (وَهُوَ الَّذِي)

286.8 (فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ) ve ol allah şundayın allahdur kökde de ma‘būddur dağı yirde de ma‘būddur

286.9 ya‘nî kökde ve yirde ma‘būd boluvğa müsteḥaqdur (وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ) ve ol allah işinde ḥikmet iyesisdür hem her nerseni

286.10 bilgüçidür (وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) köklerniñ ve yirlerniñ ḥocası bolğan allah

286.11 uluğ boldı (وَمَا بَيْنَهُمَا) dağı kökler birlen yirler arasında bolğan allah uluğ boldı
 وَعِنْدَهُ عِلْمٌ

286.12 (السَّاعَةِ) dağı ol allah Һuzürındadır kıyāmetni bilüv ya'nī kıyāmet kâ'im bola turğan
 وَآلَيْهِ تُرْجَعُونَ

286.13 ve ol allahğa qaytarılmış bolursız (وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ) müşrikleriñ
 allahdan

286.14 başqa ündegen nerseleri (ma'būdları) şefā'atni mālīk bolmaslar niteki müşrikler
 ma'būdlarımız allah

286.15 Һuzürında bizge şefā'at kılaçaqlar diyü zu'm kılganlar idi (الْأَمِنْ شَهْدًا بِالْحَقِّ) meger allah
 Һuzürında şefā'atni

286.16 mālīk bolur haqq (tevħid) birlen güvāhlıq birgen ādemler (وَهُمْ يَعْلَمُونَ) ħālbūkim alar
 tilleri birlen

286.17 güvāhlıq birgen nerselerini köñilleri birlen bilürler bu āyet gerçi şefā'at ve tevħid
 yapında kilgen

286.18 bolsa da likin şehādet için şehādet birgen nerseni şahidniñ bilüvi şart ikençilik ki delālet
 kıladur

286.19 (وَلَنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ) ve eger sin ey muħammed (‘ahm) şanemlerge ‘ibādet kıluvçı
 müşriklerden şorasañ

286.20 yā ki ma'būdlarından şorasañ alarnı (sizni) kim yaratdı diyü (لَيَقُولَنَّ اللَّهُ) elbette bizni
 allah yaratdı

286.21 dip eytürler (فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ) bes niçük allahniñ ‘ibādetinden başqa ‘ibādetine
 döndürülmüş bolurlar (وقيله)

286.22 (يَا رَبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُونَ) dağı allah Һuzürındadır muħammed (‘ahm)niñ sözini bilüv
 ol söz oşbudur

286.23 resūl allah eytdi ey rabbim düristlikde bu mekke kāfirleri imān kitürmey turğan
 kavmdür diyü (فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ)

286.24 (وَقُلْ سَلَامٌ) bes ey muħammed (‘ahm) mekke kāfirlerini (imān kitürüvlerinde ümīdiñni
 kisen bolsañ) dīn

286.25 ündeveden yüz döndüröv sizden taşlaşuv bolsun diyü eyt (فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ) bes ol mekke kâfirleri özlerine

286.26 ineçek nerseni tiz bilürler (zuhruf sūresiniñ tercemesi tamām boldı)

286.27 “kırk dördüncü sûre duḡān sûresi mekkede ingen cem‘î illi tokız âyet”

286.28 bismi'l-lahi'r-raḡmani'r-raḡîm

286.29 (هم) bu sözinden murādını allah özi bilür yâ ki sûre ismi (وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ) helâlni ve ḡarāmni zâhir

II / 287

287.1 kıla turgan kitâb (ḡurân) birlen ḡasem itüp eytemün (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ) düristlikde biz ol

287.2 ḡurânı mübârek bolgan kiçede indürdük ya‘nî ḡadir kiçesinde ya‘nî ḡurânı indürvniñ başı ḡadir

287.3 kiçesinde boldı yâ ki levḡü'l-maḡfûzdan dünyâ kökine bir yolu ḡadir kiçesinde indürüldi ma‘nâsında munıñ

287.4 şoñında resül allahḡa bölek bölek bolup indürüldi ḡadir kiçesiniñ mübârek boluvı da ol kiçede ḡurân

287.5 indürülüvi içün çünki ḡurânıñ inüvi münâfi‘ dînine ve münâfi‘ dünyâviyege sebep yâ ki ḡadir kiçesinin mübârek

287.6 boluvı ol kiçede ferişte hem raḡmet indügi içün daḡı ni‘metler bölündügi ve ḡükmeler ayrıldıḡı içün

287.7 (إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ) düristlikde biz ol ḡurân birlen ḡorḡutuvçı bolduḡ (فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ) ol

287.8 ḡadir kiçesinde her bir ḡikmet iyesi bolgan yâ ki muḡkem bolgan iş ayurulmuş ve yazılmış bolur ya‘nî bendelerniñ

287.9 rızḡları ve ecelleri yazılmış bolur (أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا) ol ḡikmet iyesi yâ ki muḡkem bolgan işden ḡikmetimizniñ

287.10 tilevi boyınça öz ḡuzûrımızdan ḡâsıl bolgan ḡaşd kılamun yâ ki ol ḡikmet iyesi bolgan iş öz

287.11 ḡuzûrımızdan ḡâsıl bolgan iş bolganı ḡâlde ma‘nâsında (إِنَّا كُنَّا مُرْسَلِينَ) düristlikde biz dîn üyretür

287.12 içün peyḡamberler yiberüvçi bolduḡ (رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ) ey muḡammed (‘ahm) biz dîn üyretür içün peyḡamberler

287.13 yiberdük rabbiñden bendelere rahmet için (أَنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ) düristlikde ol allah bendeleriniñ sözlerini

287.14 işitüvçidür ve hâllerini bilüvçidür (رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا) ve siniñ rabbiñ köklerniñ ve yirlerniñ

287.15 hem kökler birlen yirler arasında bolğan nerseleriniñ rabbisidür (أَنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ) eger siz allahniñ köklerniñ

287.16 ve yirlerniñ rabbisi boluvını şiksiz bilüvçi bolsañız (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) hiç haqlık birlen ma' būd yoğdur meger ol

287.17 allahü te'ālā ginedür (يَعْنَى وَيُمِيتُ) ol allah (te'a) ölüklerni tirgüzür ve tirüklerni öltürür (رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمْ)

287.18 (بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ) ol allah sizniñ hem evvelgi atalarıñızniñ rabbisidür (الْأَوْلِيْنَ) belki kāfirler şikde

287.19 oynarlar (فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ) bes ey muḥammed (‘ahm) kāfirler için şol künni kit ol

287.20 könde kök zāhir bolğan tütünni (katı açlıqnı) kitürür çünkü aç kişiniñ közine havā tütün kibi körine yā ki

287.21 açlık vaqtinde yağmurlar bolmağanlığı için ve havālarda tözen köp bolduğı için havā tütün kibi körine

287.22 yā ki ‘arablar her bir küçli bolğan yavız nerseni duḥān dip ataganlar elbette ‘arablarda bir vaqtda

287.23 kuvvetli açlık bolğan hattā ot ölekselerini aşığanlar ba‘zılar künden mekkeni açuv küni duḥāndan

287.24 mekkeni açuv künde bütün havanı қаplap köterilgen tözen digenler ba‘zılar duḥāndan kıyāmet

287.25 ‘alāmetlerinden şanalğan duḥān murād digenler künden hem duḥān zāhir bolğan küñ murād digenler çünkü

287.26 resül allah işrāṭ el-sā‘atniñ duḥān digen resül allahdan duḥān nerse dip şoralduğda şol

287.27 āyetni oğuşan ve eytken duḥān maşrıq birlen mağrib arasına tolar kırık tevlik devām iter mü'min ādem

287.28 tumavlağan ādem kibi bolur kāfir isrik ādem kibi bolur ol duḥān kāfirniñ burun tişiklerinden kulağından

287.29 hem dübirinden çığar digen (يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ) ol duğān ādemlerni örter (kaplap alır)

II / 288

288.1 ve bu duğān rencitküçi ‘azābdur (رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ) ey rabbimiz bizden ‘azābnı aç (al)

288.2 düristlikde biz imān kitirüvçilerimiz eger ‘azābnı alsañ ya‘nī şol tarīke kāfirler eytürler (أَنِّي لَمِيمٌ)

288.3 (التَّكْرِي) ol mekke kāfirlerine bu duğān sebebli gine va‘azlanuv ve eşerlenüv kaydan kilsün (وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ)

288.4 (مُهَيَّبِينَ) ve taḥkīk ol mekke kāfirlerine açuq beyān kıla turğān peygamber (muḥammed ‘aleyhi’s-selām) kildi (ثُمَّ تَوَلَّوْا)

288.5 (عِنْدَهُ) munıñ şoñında ol resülden (muḥammed ‘aleyhi’s-selāmdan) yüz döndürdiler (وَقَالُوا مَعْلَمٌ مَّجْنُونٌ) dağı

288.6 eytdiler bu muḥammed (‘ahm) kişi tarafından üyretlimişdür hem dīvānedür diyü ya‘nī ba‘zısı eytdi muḥammed (‘ahm) ge

288.7 benū şaķıfden bir ‘acem balası üyretti diyü ba‘zısı dīvāne didi (أَنَا كَاشِفُ الْعَذَابِ) düristlikde biz

288.8 resül du‘āsınıñ bereketinde ‘azābnı açuvçımız (yiberüvçimiz) çünki resül allah du‘ā’ kılgāç mekke ḥalkından

288.9 açlık köterildi digenler (قَلِيلًا) az açuv birlen yā ki az zamān açduq (أَنْتُمْ عَائِدُونَ) düristlikde

288.10 siz ‘azābnı açqanıñ şoñında kaytadan küfrge kaytuvçısız duğāndan işrāṭ sā‘atden bolğān duğān murād

288.11 digen ādemler eytdiler duğān vāqa‘ sı bolğāç kāfirler du‘ā kıluv allahdan yardım isterler kırk kün

288.12 devām itdükden şoñra allah te‘a duğānnı bitürür şoñra yine kāfirler irtidād iterler ya‘nī evvelgi küfrlerine

288.13 kayturlar (يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى) şol künde (kıyâmet yâ ki bedir küninde) biz kâfirlerni қаtı

288.14 ve uluğ tutuv birlen tutarmız (‘azâb kılurmız) (أَنَامُنْتُمْ) düristlikde biz kâfirlerden öç alurmız (وَلَقَدْ)

288.15 (فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ) ve taḥkik biz mekke müşriklerinden burun fir‘avun kavmini fitnelendürdük mūsā (‘ahm)nı

288.16 yiberüv birlen imtiḥân kılduğ yâ ki mühlet birüv ve rızkını kiñ kıluv birlen aralarına fitne tüşürdük (وَجَاءَهُمْ)

288.17 (رَسُولٌ كَرِيمٌ) ve taḥkik fir‘avunge hem kavmine allah üzerine yâ ki mü‘minlerge hürmetli bolğan peygamber (ḥazret-i

288.18 mūsā) kildi (أَن آدُوا إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ) ey allahnıñ kılları da‘vetimni қабул itüv birlen miñe allahnıñ ḥaḳkıını

288.19 (إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ) öteñiz (imānını) öteñiz (إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ) düristlikde min sizniñ içün dīn üyretür içün yiberilgen

288.20 uşançlı ilçimün (peygambermün) didi (وَأَن لَّا تَعْلَمُوا عَلَى اللَّهِ) daḳı allahğa vaḳyini daḳı resülini ḥorlav

288.21 birlen tekebbürlik kıılmañız (إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ) düristlikde min sizge peygamberlikimni zāhir kııla

288.22 turğan delil birlen kilüvçimün (وَإِنِّي عِنْدَ رَبِّي وَرَبِّكُمْ أَن تَرْجَمُون) daḳı düristlikde min rabbime

288.23 ve sizniñ rabbiñizge (allahğa) sizniñ şoğup yâ ki söğüp rencitüviñizden yâ ki öltürüviñizden şıyındım hem allahğa

288.24 tügil kııldım (وَأَن لَّمْ تَتُومِنُوا لِي فَاغْتُرِلُون) ve eger siz miñe imān kitürmeseñiz minden ayrılıñız

288.25 (فَدَعَا رَبَّهُ أَن هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ) ya‘nī bir çitde turıñız miñe fā‘ide de ve zarar da kıılmañız (فَدَعَا رَبَّهُ أَن هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ) bes

288.26 kavmi yalğanga tutqannıñ şoñında mūsā (‘aleyhi’s-selām) rabbisine nidā’ kııldı düristlikde bu kavm kâfir

288.27 kavmdür diyü (فَأَسْرَبْعَادَى لَيْلًا) bes ey mūsā eger iş şulay bolsa qullarım (benū isrā'îl) birlen

288.28 kiçde seyr kııl ya' nī mışırdan kitüp (أَنْتُمْ مَتَّبِعُونَ) düristlikde siz iyerilmişsiz ya' nī artuğızdan

288.29 quvalap fir' avun hem kavmi çığarlar (وَأَتْرَكَ الْبَعْرَ رَهْوًا) dağı ey mūsā öziñ hem kavmiñ çığup kitkeç

II / 289

289.1 diñgizni uluğ açuqlıq iyesi bolğan hâlde qaldurur (أَنَّهُمْ جَنَّتْ مَغْرَقُونَ) düristlikde ol fir' avun hem

289.2 kavmi diñgizge ğarq bolaçaq 'askerdür ya' nī alarnıñ ğarq boluvlarına köñliñ qararlansun (كَمْ تَرَكُوا)

289.3 köp mi qaldurdılar fir' avun hem kavmi (مِنْ جَنَّتْ وَعُيُونَ وَزُرُوعٌ وَمَقَامٌ كَرِيمٌ) baqçalardan hem ağa turğan

289.4 çişmelerden ve iğınlerden ve körkem orunlardan (وَنِعْمَةٌ كَانُوا فِيهَا فَأَكُونُونَ) dağı ni' metlerden ki ol ni' metlerde

289.5 fir' avun hem kavmi ni' metlenür boldılar (كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ) bu çığaruv kibi fir' avunlarını

289.6 çığarduğ biz bu ni' metlerden dağı bu zıkr kıılınğan ni' metlerni ikinci kavmge (benū isrā'îlge) birdük (فَمَا)

289.7 bes fir' avun hem kavmi üzerine kökler ve yirler yığlamadı ya' nī fir' avunlarınıñ (بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ)

289.8 helāk boluvı birlen 'ālem-i vucūdke noqşan kilmedi niteki alarnıñ vucūdı birlen artuqlıq kilmegen

289.9 idi belki fir' avunlar kite turğan ādemlerniñ yolına kitdiler (وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ) dağı ikinci vaqtқа

289.10 qadar fir' avunlar mühlet birilmiş de bolmadılar yā ki fir' avunlarınıñ helāk boluvına kök ve yir ehilleri qayğurmadı

289.11 ma' nāsında (وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ) ve taḥkīk biz isrā'îl balalarını
horlık iyese

289.12 bolğan 'azābdan (fir'avunniñ ħul itüvinden hem ir balalarını öltürüvinden) ħutħarduħ
(مَنْ فَرَعُونَ أَنَّهُ)

289.13 (كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ) ya'nî fir'avunniñ 'azābından ħutħarduħ düristlikde ol fir'avun
tekebbürleüvçi hem

289.14 azġunlıkda ħikden ötüvçi boldı (وَلَقَدْ اخْتَرْنَا لَهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ) ve taḥkīk biz benū
isrā'îlni

289.15 bütün 'ālem üzerine iḥtiyār ħıluvğa ħaħları bar idükni bilgenimiz ħâlde iḥtiyār ħılduħ
şunıñ içün de

289.16 benū isrā'îlde peygamberler köp boldı (وَأَتَيْنَاهُمُ مِنَ الْآيَاتِ مَا) daħı ol benū isrā'îlge
āyetlerden şol

289.17 nerselerni (diġiz yarıluvnı tih şaħrāsında issilikden buluḥnıñ kölegelevini مِّنْ بِلْدَانٍ
سَلَوٰى

289.18 indürüvni) birdük (فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ) ol nerselerde zāhir bolğan ni' met yā ki imtiḥān bardur
(أَنَّ هُوَ الْعَلِيمُ)

289.19 (أَنَّ هِيَ الْأُمُورُ الْأُولَىٰ) düristlikde bu ħureyş kâfirleri eytürler (لَيَقُولُنَّ) bizniñ
'āħibetimiz ve işimizniñ

289.20 nihāyeti tügildür meger dünyā tirükligini yibere turğan evvelgi ölüvimiz ginedür biz
ikinci mertebe öleçek

289.21 tügilmiz (وَمَا نَعْنُ بِمُنْشَرِينَ) ve biz ħabrlerimizden ħobarılaçaħ tügilmiz
(فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ) bes

289.22 eger ħiyāmet bola digen va' deñizde rast bolsañız bizniñ atalarımıznı turgüzüp kitüriñiz
diyü (أَهْمُ غَيْرِ أُمَّةٍ قَوْمٍ تَبِعَ)

289.23 ħuvvetde ve 'askerniñ köpliginde ħureyşler izġü mi yā ki tuba' ħavmi izġü mi (artuħ
mı) tuba' ħa mini ba' zılar peygamber

289.24 ba' zılar izġü ir digenler tuba' diyü yemen pādişāsına da eytürler tuba' niñ ħavmi kâfir
bolğanlar alarnı allahü te'ālā helāk

289.25 itken mälları ve kuvvetleri birlen helāk boluvdan qutula almağanlar
(وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ) dağı tuba' qavminden

289.26 ilk bolğan kāfirlerni ('ād şemūd qavmleri kibi) biz alarnı helāk itdük (أَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ)
şunıñ içün helāk

289.27 itdük düristlikde ol tuba' qavminden ilk bolğan qavmler kāfir bolğan qavm boldılar
(وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ

289.28 (وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا لِأَعْيُنٍ) dağı biz köklerni ve yirlerni hem de kökler birlen yirler arasında
bolğan nerselerni

289.29 boş ve fā'idesiz bolğan iş qılğanımız hālde yaratmaduk (مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ) köklerni ve
yirlerni

II / 290

290.1 yaratmaduk biz meger delil tilegen haqq (imān hem itā'at yā ki ba'ş ve cezā) sebebli
gine yaratduk (وَالسَّكِّنَ

290.2 (أَكْثَرَهُمْ لِأَيُّهَا لِيُؤْمِنُوا) ve likin ādemlerniñ köpisi fikrlerniñ azlığı içün munı bilmesler
(أَنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ

290.3 (مِيقَاتِهِمْ أَجْمَعِينَ) düristlikde haqq birlen bāṭıl arasını yā ki haqlıqda bolğan ādem birlen
bāṭılıqda bolğan ādem

290.4 arasını cezā birlen ayuruv kün bütün ādemniñ va'de qılınğan vaqtidür
(يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا) ol ayuruv

290.5 küni şundayın kündür ol künde hiçbir yaqın ādem öziniñ yaqınından 'azābdan hiç
nerseni yibere almas

290.6 (وَلَا هُمْ يَنْصُرُونَ) dağı ol yaqınlarğa yardım de birilmiş bolmas ya'nī 'azābdan tıyılmış
bolmaslar

290.7 (الْأَمِنْ رَحِمَ اللَّهُ) meger allah raḥmet qılınğan ādemler gine (ya'nī) günāhlarnı 'afv qıluv ve
şefā'atlerni qabül birlen

290.8 allah raḥmet qılınğan mü'minler gine ba'zısı ba'zısına şefā'at qılur (أَنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ)
düristlikde ol allah

290.9 her işde üstündür ya' nî 'azāb kıluvnı tilegen ādeminden hiç kim 'azābnı yibere almas hem rahmet kılurğa

290.10 tilegen ādemine rahmet kılur (أَنَّ شَجَرَتَ الرِّقْوَمِ طَعَامُ الْأَنْيَمِ) düristlikde ceħimde ösken bik açay zaqqūm

290.11 ağacı köp günāhlı ādemlerniñ (kāfirlerniñ) ta' āmidur (كَالْمُهَيْبِ بَغْلَى فِي الْبَطُونِ كُنْفَى الْعَمِيمِ) zeytün

290.12 mayınıñ çöpresi kibidür ol zaqqūm ağacı issi şu kaynağan kibi içlerde kaynar (خُدُوهُ فَاعْتَلُوهُ إِلَى)

290.13 (سَوَاءُ الْجَحِيمِ) zebānilerge eytilmiş bolur tutuñız ol köp günāhlı ādemni (kāfirni) dağı anı ceħimniñ

290.14 ortasına ösdüriniñiz (لَمْ صَبِرُوا فَرَقَ رَأْسَهُ مِنْ عُنَابِ الْعَمِيمِ) dağı anıñ başı üstüne issi şudan 'ibāret

290.15 bolğan 'azābnı ya' nî issi şuvı koyuñız (ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَرَبِيُّ الْكَرِيمُ) köp günāhlı ādemge (kāfirge)

290.16 eytilür ħorlav tariķinçe 'azābnı tatuv anıñ içün sin qavmiñ ħuzūrında uluğ ħürmetli idiñ (أَنَّ هَذَا)

290.17 (مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ) düristlikde bu 'azāb şundayın nersedür siz ol 'azābda şik kılur boldıñız (أَنَّ)

290.18 (الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامِ آمِينَ) düristlikde küfrden ve günāhdan şaqlanğan ādemler (mü'minler) āfetden tñç bolğan

290.19 orundadır (فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ) baqçalarda ve çişmelerdedür (يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَأَسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ)

290.20 öltürüşlerinde birisi birisine qarşı bolğanları ħâlde niçke ve qalun cifekden bolğan kiyimlerni kiygenleri

290.21 ħâlde ya' nî şol ħāllerinde baqçalarda ve çişmelerdedür (كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ) oşbuniñ kibi

290.22 ni' metlerni birdük ol mütteqķilerge dağı alarnı uluğ közli ħür kızları birlen çiftlendürürmiz (يَنْعُونَ فِيهَا)

290.23 بِكُلِّ فَآكِهَةٍ آمِنِينَ) zararadan tınçlıkda bolğanları hâlde ucmağda her bir lezzetli cimişlerni isterler (لَا

290.24 وَيُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ الْأَلْمُوتَةَ الْأُولَى) cennetde hiç ölümni tatuslar belki dā'imā tirük bolurlar meger

290.25 dünyādağı evvelgi ölümni gine taturlar yā ki (الْأَبْعَثَ) şöında ya' nī dünyādağı evvelgi ölümni

290.26 tatuğan şöında cennetde hiç ölümni tatuslar ma' nāsında (وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَعِيمِ) dağı imān

290.27 kitürüp de izgü 'amel kılgan ādemlerni allah ceħim 'azābından şaqlar (فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ) imān kitürüp de

290.28 izgü 'amel kılgan kişilerge bu ni' metler birildi rabbiñden fazl ve raħmet yüzinden (ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ)

290.29 bu ni' metler uluğ sa' ādetdür (فَأَنبَأْ يَسْرَنَاهُ بِلِسَانِكَ) bes ançaq biz ey muħammed 'ahm qurānı siniñ (' arab

II / 291

291.1 (لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ) sebebli indürüv birlen ciñil kılduğ (' arablar ol qurānı añlasunlar için

291.2 eger eyteñ qurān ' arab qavminiñ añlavı için ' arab tili birlen indürülgen bolsa resül allahniñ

291.3 resülligi niçük 'ām bola diyü cevābda eytürmiz allahniñ bütün ümmetde 'ādeti 'ām bolup birdi ya' nī ümmetler

291.4 arasında bir ümmetni ihtiyār kılup vaħy birlen terbiye kıla da muniñ şöında ol terbiye kılgan ümmetni

291.5 bütün 'ālemni te'dīb kıluğ ve ħağğa ünderge yibere (فَأَرْتَقِبْ أَنهٖمْ مَرْتَقِبُونَ) bes ey muħammed 'ahm kāfirlerge

291.6 eytecek nerseni küt düristlikde ol kāfirlerde siñe inecek nerseni kütüvçilerdür.

291.7 (duħān süresiniñ tercemesi tamām boldı).

291.8 (kırk bişinci sūre cāsiye sūresi mekkede ingen otuz yidi āyet)

291.9 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

291.10 (تَنْزِيلُ الْكِتَابِ) ve sözinden murādını allahü te'ālā özi bilür (مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ)

291.11 (الْعَكِيمِ) her işde ğālib ve hikmet iyesi bolğan allahdandır (أَنَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ)

291.12 düristikde köklerde hem yirlerde mü'minler için allahniñ ğudretine ve birliğine 'alāmetler bardur (وَفِي خَلْقِكُمْ)

291.13 (وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٍ) daḡı sizni yaratıvda hem her bir yirde yürüy turğan ḡayvānlardan yirde türli

291.14 nev'i itüp taratıvda 'alāmetler bardur (لِقَوْمٍ يُرْقِنُونَ) ba'ske şiksiz uşanğan ḡavm için (وَإِخْتِلَافٍ)

291.15 (اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ) daḡı kiçniñ ve kündizniñ türli bolıvında (uzunlık kışkalık yaḡtılık ḡarangulık

291.16 birlen) (وَمَا أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ) daḡı allahniñ yuġarıdan indürgen nersesinde ya'nī

291.17 rızḡa sebep bolğan yaġmurda bolġuıdır (فَأَنْجَبْنَا بِهِ الْأَرْضَ بِعَدِّ مَوْتِهَا) bes allah ol yaġmur birlen

291.18 ölgenniñ (kebikenniñ) şoñında yirni tirġüzdi (وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ) daḡı cillerni türli cihetlerge

291.19 ve türli ḡállerge döndürüvde bolġuıdır (آيَاتٍ أَقْرَبُ يَعْقِلُونَ) 'aḡllı bolğan ve 'aḡlları ile oylağan ḡavm

291.20 için 'ibretler ve 'alāmetler bolġuıdır (تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ) ey muḡammed 'ahm bu zıkr ḡılınğan āyetler

291.21 allahniñ āyetleridür bu āyetlerni siniñ üzeriñe ḡaḡlık oḡurmız (فَبِأَيِّ حَتَّىٰ حَتَّىٰ بَعَثَ اللَّهُ آيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ) bes kāfirler

291.22 allahniñ sözi (ḡurāni) daḡı oḡulğan delilleri şoñında nindi sözge imān kitürürler elbette imān

291.23 kitürmesler (وَيَلِّ لِكُلِّ الْفَاسِقِ) her bir yalğançı köp günāhlı kişige ni ökünçdür
يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ

291.24 (ثُمَّ يَصْرُخُ مَسْتَكْبِرًا) üzerine oqulğan allahnıñ āyetlerine işitür (تُنزِلُ عَلَيْهِ) munıñ soñında ol āyetlerge

291.25 imān kitürüvden tekebbürlengenleri hāde küfrine devām kıılır (كَأَن لَّمْ يَسْمَعُوا) göyā ki ol āyetlerni işitmegen

291.26 kibi ya‘nī āyetlerni işitmegen kibi bolğanı hāde küfrine devām kıılır
(فَبَشِّرْهُ بِعَذَابِ الْيَمِّ) bes sin ey

291.27 muḥammed (‘ahm) ol kişige küfrine devām kııluvı üzerine rencitküçi ‘azāb birlen süyünç (ḥaber) bir (وَأَذَاعِلَم)

291.28 (مَنْ آيَاتِنَا شَيْئًا) ve her kıayçan bu şıfatlı kāfir bizniñ āyetlerimizden bir nerseni bilse ya‘nī āyetlerimizden ol kāfirge

291.29 bir nerse irişe ol nerseni āyetlerden dip bilse (اتَّخَذَهَا هُزُوًا) ol āyetlerni maşhara itüp tutar

II / 292

292.1 (أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّبِينٌ) bu şıfatda bolğan kāfirler alarğa ḥorlıq iyesi bolğan ‘azāb bolur
مِنْ دَرَأِهِمْ

292.2 (جَهَنَّمَ) alarnıñ allarından cehennem bardur çünki alar cehennem ṭarafına yönelürler yā ki artlarından cehennem bardur çünki

292.3 cehennem alarnıñ ecelleri soñında (وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا) daḥı ol şıfatlı kāfirlerden kesb kıılğan

292.4 nerseleri (mālları ve balaları) allahnıñ ‘azābından hiç nerseni yibermes
(وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ)

292.5 daḥı allahdan başqa ma‘būd itüp tutқан yaqınları (ma‘būdları) allahnıñ ‘azābından hiç nerseni yibermes

- 292.6 (هَذَا هَدَى) bu qurān (وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ) dağı ol şıfatlı kāfirlerge ulug ‘azāb bardur (هَذَا هَدَى) bu qurān haqlıqğa
- 292.7 köndürgüçidür (وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ) dağı şundayın ādemler rableriniñ āyetlerini inkār
- 292.8 itdiler (لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رَجْزِ الْيَمِّ) ol allahniñ āyetlerini inkār itüvçilerge kağı ‘azābdan rencitküçi
- 292.9 ‘azāb bardur (اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَعْرَ) allah şundayın zātdur sizniñ içün diñgizni maşar
- 292.10 itdi (لَتَجْرِي الْفُلُوكُ فِيهِ بَأْمَرِهِ) ol diñgizde allahniñ emri birlen kimeler yürüsün içün (وَلَتَتَّبَعُوا)
- 292.11 (مِنْ فَضْلِهِ) dağı ticāret ve balıq avlav birlen allahniñ fazlından isteviñiz içün (وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ)
- 292.12 dağı bu ni‘metlerge şükrāne kıluviñiz içün (وَسَخَّرَ لَكُمْ مِائِي السَّمَاوَاتِ وَمِائِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ) dağı allah
- 292.13 köklerde ve yirlerde bolğan nerselerni sizniñ içün maşar kıldı hemmesi orundan şādir bolğanı hālede
- 292.14 allah te‘a bu nerselerni maşar itdiniñ ma‘nāsı bu nerselerni bizge fā’ideli itüp hağı itdi ma‘nāsında
- 292.15 bes biz allah te‘a yaratқан nerselerni öz fā’idelerimizde hıdmet itdüremiz elbette yağına ve müşāhedet ma‘lüm ki allah te‘a
- 292.16 yaratқан nerselerden fā’idelenüvi köp bolğan milletniñ tirükligi de körkem hem hālleri de yağı bes bizge
- 292.17 allah te‘a fā’idemiz içün yaratқан nerselerden her bir vechden bilüv ve ‘amel kıluv vechlerinden fā’idelenürge
- 292.18 turuşmaq lāzım likin yalgız dünyā içün ve menfa‘at-i şahşıye içün gine turuşurğa kirekme belki
- 292.19 insānda vucūdı mümkün bolğan kemāletke irişüv içün turuşuv lāzım elbette allahniñ fā’ide içün maşar
- 292.20 kılgan nerselerni hıdmet itdürüvde turuşmağan milletniñ hayātı nağış bir hayāt boluvında şübhe

292.21 yokdur hem turuşkan ikinci bir milletin astında millet-i maḥkūme bolup aluvında da şübhe yokdur

292.22 (أَنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ) düristlikde bu zıkr ılıngan nerselerde allahnıñ işlerinde fikr ılıngan

292.23 avm için uluğ ‘ibretler bardur (قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِغَفْوَةٍ) ey muḥammed (‘ahm) imān kitürgen ādemlerge

292.24 eyt ‘afv itiniiz diyü alar elbette sin eytkeç ‘afv iterler (لِّلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ) allahnıñ düşmān

292.25 larına bolğan vāı‘alarını kütmegen yā ki allahnıñ mü‘minlerge yardım ve şevāb birüv için ta‘yın itken

292.26 vatlarında oylamağan ādemlerni bu āyetni ḥazret-i ‘ömerni benü ğaffār abilesiniñ müşriklerinden bir ir ḥaāret

292.27 ılıgaç indi digenler ḥazret-i ‘ömer bu irni cezālamāçı bolğan iken allah te‘a ‘afv iterge oşkan

292.28 (لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ) allahnıñ mü‘minler avmini mağfiretni kesb ılıvları berāberinde cezā’lasun

292.29 için ‘afv itsünler yā ki kāfirlerni yavızlını kesb ılıvları berāberinde cezā’lasun için yā ki

II / 293

293.1 her ikisini kesb ılıngan nerseleri berāberinde cezā’lasun için ma‘nāsında (مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ) bir kişi

293.2 izgü ‘amel ılsa öz fā’idesi içündür (وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلِيَهَا) ve bir kişi yavız ‘amel ılsa öziniñ

293.3 zararınadır (ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ) munıñ soñında rabbiñizge aytarılış bolursız ve her ayuñızga rabbiñiz

293.4 ‘ameli üzerine cezā’ birür (وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ) ve taḥı biz ya‘üb (‘ahm)nıñ balalarına birdük

293.5 (الْكِتَابِ وَالْحُكْمِ وَالنُّبُوَّةِ) tevrāt kitābnı hem ḥükmini daı peyğamberlikni (وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ)

293.6 dağı isrā'îl balalarını helâl bolğan lezzetli ni'etlerden rızqlanduruq (وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ) dağı

293.7 ol isrā'îl balalarını özleriniñ zamânındağı bütün 'ālem üzerine artuq kılduq ya'nî başkalarga

293.8 birmegen nerselerni alarga birdük (وَأَيِّنَّا هُمْ بَيْنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ) dağı ol isrā'îl balalarına dîn

293.9 işinde zāhir bolğan deliller birdük (فَمَا اخْتَلَفُوا الْأَمْرَ بَعَثْنَا هُمْ الْعِلْمَ) bes ol isrā'îl balaları

293.10 dîn işinde ihtilāf kılmadılar meger özlerine hālñiñ haqıkatni bilüv kilgeniñ şoñında ğına ihtilāf kıldılar

293.11 (بَغِيًّا بَيْنَهُمْ) ihtilāf kıluvları aralarında düşmānlıq ve künçilik için boldı (أَنَّ رَبَّكَ يَفْضِلُ بَيْنَهُمْ)

293.12 (يَوْمَ الْقِيَامَةِ) ey muḥammed ('ahm) düristlikde siniñ rabbiñ isrā'îl balaları arasında kıyāmet küninde hüküm

293.13 kıılır (فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ) şol nersede hüküm kıılır ol nersede dîn işinde ihtilāf kıılır boldılar

293.14 (ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيحَةٍ مِنَ الْأَمْرِ) ey muḥammed ('ahm) munıñ şoñında biz sini dîn işinden bir tarıka yol üzerinde

293.15 kııldıq (فَاتَّبِعُوا وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ) bes sin ey muḥammed 'ahm ol dînden bolğan tarıkağa iyer

293.16 bilmegen ādemlerniñ nefis arzularına iyerme ya'nî nefis arzularına iyergen kıreyşlerniñ nādān

293.17 başlarına iyerme (أَنَّهُمْ لَنْ يَغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا) düristlikde ol nefis arzularına iyergen kıreyşlerniñ

293.18 nādānları sinden allahniñ tilegen neresinden hiç nerseni yibere almaslar (وَأَنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضُهُمْ)

293.19 (بَعْضُ) dağı düristlikde kāfirler ba'zısı ba'zısına yaqınlar ve yardımçilerdür (وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ) dağı allah küfrden

293.20 günāhlardan şaklavçılarga yardımçidür ve dostdur bes şunıñ için de ey muḥammed ('ahm) kāfirlerge dostlık

293.21 kılma belki müttakilerge dostlık kıl (هُدًى بَصَائِرُ لِلنَّاسِ) bu qurān yā ki şerī' atke iyer ve ādemlerge maqşūdqa

293.22 irişüv yollarını körsetüvçi delillerdür (وَهْدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ) dağı yaqınnı (ba' ske şiksiz uşanuvnı

293.23 istegüçi kavmni haqlıqğa köndürgüçidür hem ol kavmge raħmetdür (أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَمُوا السُّيُتَاتِ)

293.24 eyā yavızlıqlarını kesb kıluvçılar gümān kıldı mu (أَنْ نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) bizniñ

293.25 özlerini imān kitürüp de izgü 'ameller kılğan ādemler kibi kıluvımnı (سَوَاءٌ مَعْيَاهُمْ وَمِمَّا تَهْمُ) tirüklikleri

293.26 ve ölükleri berāber bolğan hālde elbette bular alay hesāb kılmasunlar çünki yavızlıqlarını kesb kılğan

293.27 ādemlerniñ mü'minler kibi tirüklikleri ve ölükleri elbette berāber bolmas (سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ) yavızlıqlarını

293.28 kesb kılğan ādemlerniñ (kāfirlerniñ) bu hūkmleri ni yavız boldı (وَمَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ)

293.29 dağı allah köklerni ve yirlerni haqlıq birlen yaratdı bes haqlıq birlen yaratuv elbette 'adāletni tileydür 'adālet mazlūmnıñ

II / 294

294.1 zālimden oç aluvını hem izgülik kılğan ādem birlen yavızlıq kılğan ādem arasını ayuruvnı tileydür elbette bu oç aluv

294.2 ve ayuruv zālimniñ tirük hālde bolmasa ölüm hālde bolur (وَلْتَجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ) allah (te'a) köklerni

294.3 ve yirlerni kemāl qūdetine delālet kılsun içün dağı her nefske kesb kılğan nersesi birlen cezā birilsün

294.4 içün yaratdı (زَهُمَّ لَا يُظْلَمُونَ) ve ol nefsler şevāblarını kimitilüv ve günāhlarnı artduruluv sebebli zūlm

294.5 kılınmaslar (أَقْرَبَتْ مِنْ اتِّخَذَ إِلَهًا هَوَاهُ) ey muħāmmed ('ahm) şol kişiden ħaber bir sin ol kişi nefis

- 294.6 arzusını (nefsi tilegen nerseni) ma' būd itüp tutdı ya' nī nefis arzusına iyerüvge meyl itüp
- 294.7 haqğa iyerüvni koydı (وَأَصَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عَالَمٍ) dağı azaçağını ve cānınıñ bozuq idükni bilüv üzerine allah
- 294.8 ol kişini haqdan azdurdı (وَحَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ) dağı allah kulağı hem köñli üzerine mührledi bes
- 294.9 va' azlerni qabül qılmas ve āyetlerde fikr qılmas boldı (وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غشاوَةً) dağı közi üzerine
- 294.10 perde kıldı bes i'tibār közi birlen qaramas (فَمَنْ يَهْدِيهِ فَعَدِلَ اللَّهُ) bes allah (te'a) azdurganınıñ soñında
- 294.11 ol kişini kim haqğ yolğa köndürür elbette hiç kim köndüre almas (أَقْلَاتَنَّ كُفْرُونَ) eyā bu sözler birlen de va' azlenmeysiz mi
- 294.12 (وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا) dağı kıyāmet boluvni inkār qıluvçılar eytdiler tirüklik yoqdur meger hāzırde
- 294.13 bolğan dünyā tirükligimizdür (نُفُوتٌ وَنَعِيمٌ) nutfe bolğanımız hem hiç nerse bolğanımız hālde ölükler bolurmız
- 294.14 ve mundan soñ tirükler bolurmız yā ki özlerimiz ölerimiz balalarımız tirük bolup qalurlar mundan başqa bizniñ
- 294.15 için tirüklik yoqdur (وَمَا يَهْدِيكُمْ إِلَّا الدَّهْرُ) ve bizni helāk qılmas meger zamānınıñ ötüvi gine helāk qılır
- 294.16 (وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ) ve bu kıyāmetni inkār qıluvçılar için eytken sözlerini bilüv yoqdur (أَنْ هُمْ إِلَّا)
- 294.17 (يُظُنُّونَ) alar tügillerdür meger gümān qılurlar anıñ için alarınıñ eytken sözlerine delilleri yokdur
- 294.18 meger atalarına iyerüp kine eytürler (وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ) ve her qayçan müşrikler üzerine
- 294.19 bizniñ müşrikleriniñ i'tikādlarınıñ hilāfına delāletleri zāhir bolğan āyetlerimizni oqulsa (مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا)
- 294.20 (أَنْ قَالُوا) müşrikleriniñ tutuğan delilleri bolmadı meger eytüvleri boldı (أَتْتُوا يَا بَأْسَانَ أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ)

294.21 eger kıyāmet bolaçaq digen söziñizde rast bolsañız bizniñ atalarımıznı tirükler itüp kitürinüz diyü

294.22 (قُلْ اللَّهُ يَخْتِيبُكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ) ey muḥammed (‘ahm) müşriklerge eyt allah sizni öltürür muniñ soñında tırgüzür

294.23 (ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لِأَرْبَابٍ فِيهِ) muniñ soñında sizni şiksiz bolğan kıyāmet künine cıyar allah (te‘a)

294.24 çünki elbette başda yaratıvğa küçi yitken allahniñ qaytadan yaratıvğa da küçi yite Һikmet-i kıyāmetke Һalknı

294.25 cezā’ birüv için cıyuvnı tiley āyetler birlen rastlanılğan va‘de kıyāmetniñ boluvına delālet qıladur bes

294.26 müşrikleriñ ataların ḥāzır künde tırgüzüv mümkün bola likin Һikmet-i cezā’ için kıyāmet künde tırgüzüvni

294.27 tileydür (وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ) ve likin ādemleriñ köpisi fikrleriñ azlığı için hem

294.28 fikrleri körgen nerselerine gine kıskartılğanlığı için kıyāmetni bilmesler (وَلِلَّهِ مَلَكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ)

294.29 ve ol allah içündür köklerniñ ve yirlernin Һocalığı (وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ) ve kıyāmet

II / 295

295.1 kâ‘im bolğan künde bāḥılıqda bolğan ādemler (kāfirler)niñ zarar itüvleri zāhir bolur (وَتَرَكُ كُلُّ أُمَّةٍ)

295.2 (جَاهِلِيَّةٍ) ve ey muḥammed (‘ahm) sin her bir ümmetni kıyāmet künde cıyulğuçı yā ki tezlenüp ötürüvçi körürsün

295.3 (كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا) her bir ümmetni öziñiñ kitābına (‘amel defterine) ündelmiş bolur (الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ)

295.4 (مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ) bu kıyāmet künde ‘amel qılğan neseñiz berāberinde cezā’ birilmiş bolursız diyü eytilmiş

295.5 bolur (هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ) bu ‘amel defterleri bizniñ kitābımızdur sizniñ üzeriñizge haqlıq

295.6 birlen söyleşür ya‘nī sizniñ qılğan ‘ameliñiz birlen artdurmay kimitmey şehādet birür (فَاكُنَّا نَسْتَنْسِخُ)

295.7 (مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ) düristlikde biz sizniñ ‘amelleriñizni feriştelerden yazdurur bolduq (فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا)

295.8 (وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) ammā şundayın ādemler imān kitürdiler dağı izgü ‘ameller qıldılar (فَيُنْفِثُهُمْ)

295.9 (رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ) bes ol ādemlerni rableri raḥmetine (cennetke) kiritür (ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ) bu cennetke

295.10 kirüv zāhir bolğan sa‘ādetke irişüvdür (وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا) ammā kāfir bolğan ādemler (أَنْتُمْ تَكُنُّنَ)

295.11 (آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ) kāfir bolğan ādemlerge eytilür eyā sizge minim āyetlerim oqulmadı mu (فَأَسْكَبْتُمْ)

295.12 (وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ) bes siz āyetlerimizge imāndan tekebbürlendiñiz hem kāfir bolğan qavm boldıñız diyü (وَأَذَلَّ)

295.13 (قَبِيلَٰ أَنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا) ve her qayçan ey kāfirler sizge düristlikde allahniñ va‘desi şiksiz haqdur diyü eytilse

295.14 (السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا) dağı düristlikde kıyāmet ol kıyāmetde şik yoq diyü eytilse (قُلْتُمْ مَا نَنْدَرِي)

295.15 (مَا السَّاعَةُ) siz eytdiñiz biz kıyāmet ne nerse idükni bilmeymiz diyü (أَنْ نُنظُنَّ الْأَطْنَآ) biz tügilmiz meger zann birlen

295.16 zann qılurmız ya‘nī kıyāmet haqında bizniñ gümāndan başqa nersemiz yoq (وَمَا نَعْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ) ve biz kıyāmet

295.17 kilür diyü yaqın qılmaymız ya‘nī köñlimiz birlen uşanmaymız (وَبَدَّالَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا) ve müşriklerge ‘amelleriniñ

295.18 yavızlıkları zāhir bolur ya' nī kılğan 'amelleriniñ kabāhatlığını ve şuvıñı fā'idesiz idükni yaqına bilürler

295.19 kıyāmet küniinde (حَاتِقٌ بِهِمُ مَا كَانُوا بِهٖ يُسْتَهْزِؤْنَ) daħı ol müşriklerge ĥorlağan nerseleriniñ cezā'sı

295.20 indi (وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسَاكُمْ) daħı müşriklerge eytildi bu künde (kıyāmet küniinde sizni unuturamız diyü

295.21 ya' nī unutulğan ādem qaldurulğan kibi 'azābda qaldururamız diyü (كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا) niteki siz

295.22 bu küniñizge (kıyāmet küniine) yoluqıvıñız unutdıñız (وَمَا أَوَّاكُمُ النَّارُ) ve sizniñ baraçaq orniñız otdur

295.23 (tamuğdur) (وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ) ve sizniñ içün otdan qutqara turğan yardımçiler yoğdur (ذَلِكُمْ

295.24 (بِأَنكُمُ اتَّعَذَّبْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا) ey müşrikler sizniñ bu cezā'ñız oşbuniñ sebeblidür düristlikde siz allahniñ

295.25 āyetlerini maşhara ve ĥor itüp tutdıñız ve ol āyetlerde fikr qılmadıñız (وَعَرَّتْكُمْ الْجُمُوعُ اللَّئِيمَاتُ) ve sizni

295.26 dünyā tirükligi ġurūrlandurdı (aldadı) ve siz dünyā tirükligidin başqa tirüklük yoğ diyü ĥesāb qıldıñız

295.27 (فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا) bes bu künde müşrikler otdan çıqarılmış bolmaslar (وَالْأَهْمُ يُسْتَعْتَبُونَ) daħı

295.28 müşriklerden vaqti ötdügi içün rablerini rāzı qıluvını da istelmiş bolmas (فَلِلَّهِ الْحَمْدُ) bes ol

295.29 allah içündür her maqtav şıfatı çünki bütün nerse allahniñ ni'metidür hem kemāl qüdretine delālet qıluvçıdur

II / 296

296.1 (رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ رَبُّ الْعَالَمِينَ) ol allah köklerniñ rabbisidür hem yirleriniñ rabbisidür ve bütün

296.2  alemniň rabbisidür (وَلِلَّهِ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) ve ol allah i und r köklerde ve yirlerde uluđlıđ

296.3 başka hiç kimges bu uluğlığ yoğdur (وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَكِيمُ) ve ol allah her işde g lib ve  akimdir bes

296.4 Őunıň içun de ol allahđa  amd it niz hem ol allahnı uluğlağız ve ol allahđa i a  at  ılığız.

296.5 (c Őiye s resiniň hem yikirmi biŐinçi p reniň tercemesi tam m boldı).

296.6 (kırk altıncı sūre aḥkāf sūresi mekkede ingem cem'î otuz biş āyet)

296.7 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

296.8 (عَمِّ) sūre ismi yā ki allah birlen resūli arasında bir sır
(تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ)

296.9 qurānı indüriv her işde gālib hem ḥikmet iyesi bolğan allahdandır
(مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا)

296.10 biz köklerni ve yirlerni hem kökler birlen yirler arasında bolğan nerseni yaratmadıq
(الْأَبَالِقَ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى)

296.11 meger ḥaqlıq birlen ve bilgüli müddetni taqdır birlen yaratdıq
(وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُتُوا مُعْضُورِينَ)

296.12 kāfir bolğan ādemler qorqutulğan nerselerinden (qıyāmet küniniñ qorqularından) yüz
döndürivçilerdür (قُلْ)

296.13 (أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) ey muḥammed ('ahm) müşriklerge eyt miñe allahdan başqa
'ibādet qılğan nerseleriñizniñ

296.14 (أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ) miñe ḥaber biriñiz ma' būdlarıñizniñ ḥālınden ḥaber biriñiz diyü
biriñiz ma' būdlarıñiz yirden

296.15 ni nerse yaratdılar (أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ) yā ki ma' būdlarıñiz için köklerni yaratuvda
allahğa ortaklıq

296.16 bar mı ya'nī ma' būdlarıñizniñ ḥālınde oylap miñe ḥaber biriñiz 'ālemniñ cüz'lerinden
bir cüz'ini (kisegini)

296.17 allahniñ yaratuvında ortaklıqları ve körşileri bar mı bolmasa niçük alar 'ibādetde
allahğa ortak bolalar

296.18 (أَيُّونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا) bu qurāndan ilk bolğan kitābnı miñe kitüriñiz
(أَوْ آتَارَةً مِنْ عِلْمٍ) yā ki

296.19 evvelgilerniñ 'ilminden qalğan eşerni kitüriñiz ol kitābda daḥı qalğan eşerde
şanemlarniñ ma' būd boluvlarına delālet qıla

296.20 turğan nerse bar mı (أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) eger de siz rast sözlilerden bolsañız
(وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ)

296.21 ve kimdür azğunraq allahğa başqadan ündegen (ma' büd itken) kişiden (مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ) ündegende nidâ'larını işitmey

296.22 turğan zātını ya' nî her nerseni bilgen ve her nersege küçi yitken allahnıñ ' ibâdetni koyup du' â kılğanda du' âlarını

296.23 qabül kılmay turğan ma' büdlerge ' ibâdet kıla turğan müşriklerden hiç azğun âdem yok ma' nâsında (إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ)

296.24 kıyâmet künine qadar du' âlarını işitmey turğan zātını ya' nî şundayın ma' büdlerge ' ibâdet kılgan âdemden

296.25 azğun âdem yoqdur (وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ) dağı ol ma' büdleriniñ ' ibâdet kıluvçı müşrikleriniñ du' âsından

296.26 gâfillerdür çünki ol ma' büdler cânsız zâtlardur yâ ki allahnıñ za' if bendeleridür (وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ)

296.27 (أَعْدَاءٌ) ve her qayçan âdemlerini qabrlerinden qobarılmış bolsa ol ma' büdler ' ibâdet kılgan âdemlerine düşmân

296.28 bolurlar ya' nî ' ibâdet kılgan âdemlerine zarar kıurlar ve fâ'ide kılmalar (وَكَانُوا بَعِيدًا عَنْهُمْ كَافِرِينَ)

296.29 dağı ol ma' büdler ' ibâdet kıluvçı âdemleriniñ ' ibâdetini inkâr kıluvçı boldılar (وَإِذَا تَنَلَّى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا)

II / 297

297.1 (بَيِّنَاتٍ) ve her qayçan mekke ehline zâhir bolğanları hâlde âyetlerimiz oqulsa (فَالَّذِينَ تَشْفَعُ وَاللَّعْنَةُ) haqını

297.2 (qurânı) inkâr kıluvçı âdemler eytür (لَمَّا جَاءَهُمْ) ol haqı (qurân) özlerine kilgen zamânda (هَذَا سَعِيرٌ)

297.3 (مُحَمَّدٍ) bu qurân bâtıllığı zâhir bolğan sihrdür diyü (أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ) yâ ki mekke ehli muhammed (' ahm) qurânı

297.4 allahğa iftirā kıldı (ya' nī özi çıgarup allahdan indi) diyü eytürler mi (قُلْ اِنْ اَفْتَرَيْتُمْهُ) ey muhammed

297.5 ('ahm) mekke halkına eyt eger min bir taqdir qurānnı iftirā kılsam (فَلَا تَمَاضُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا)

297.6 bes eger mini iftirām içün 'azāb kıluvnu tilese siz minim içün allahnıñ 'azābından hiç nerseni

297.7 mālİK bolmassız ya' nī yibere almasız bes niçük min allahğa bātırçılıq kıluv özimni 'azābke

297.8 tiyüşli kılayım (هُوَ اَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ) ol allah sizniñ anarda çomğan nerseñizni (ya' nī allahnıñ āyetlerinde

297.9 qadħ kıluvıñızni) bilgüçidür (كَفَىٰ بِدَاهِدِئِنَا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ) minim birlen sizniñ arañızda şahid boluv

297.10 yüzinden ol allahü te'ālā yiter ya' nī allah minim üzerime rastlıq birlen ve vaħyini irişdüröv birlen ve sizniñ

297.11 üzeriñizge yalğanlıqıñız ve inkārıñız birlen şehādet birür (وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ) ve ol allah tevbe kıluv imān

297.12 kitürgen ādemni yarlıқағuçı hem ol ādemge raħmet kıluvçidur (قُلْ مَا كُنْتُ بِدَاعِمِنَ الرُّسُلِ) ey muhammed 'ahm

297.13 müşriklerge eyt min peygamberler cümlesinden meşeli bolmağan yañi nerse bolmadım yani peygamberler ündemegen

297.14 nersige sizni ündemeym (مَا اَدْرِى مَا يُفَعْلُ بِي وَلَا بِكُمْ) daħı min bilmeym dünyā ve ahiretde özime hem sizge

297.15 nerse kılınur çünki miñe ğaybni bilöv yoқ (اِنْ اَتَّبِعُ اَلْاَمَايُوحَىٰ اِلَّا) min iyeremeym meger özime vaħy kılınğan

297.16 nersige iyerem ve şundan ötmeym allahü te'ālānıñ bu sözi kāfirlerniñ resül allahğa vaħy kılınmağan ğayblerden

297.17 şoravlarına cevāb yā ki müselmānlarnıñ müşriklerniñ cebrinden tiz kıtuluvnu şoravlarına cevāb (وَمَا اَنَا)

297.18 (الْاَنْذِرُ مَبِينٌ) ve miñ tügilmün meger allahnıñ 'azābından şahidler ve mu'cizeler birlen zāhir bolğan qorqutuv birlen

297.19 k rk t v  imun (قُلْ أَرَأَيْتُمْ أَن كَانُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ) ey mu ammed  ahm müşriklerge eyt eger de k r n allah  uz r ndan

297.20 indürülgen bolsa (وَكَفَرْتُمْ بِهِ) ve ol k r n n  siz ink r itse iz (وَشَهِدَتْ شَاهِدَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَيْهِ)

297.21 (مِثْلَهُ) dağı isr 'il balalarından bir  eh det birüvçi k r n n n meşeli üzerine  eh det birse ya' n 

297.22 tevr t kit bında bolğan k r n n  ve res l allahn n  a lı ını rastla an nerse üzerine  eh det birse ma' n sında

297.23 bu  ahidden sel m oğlı  abdu'l-lah y  ki  azret-i m s  digenler (فَأَمِنَ وَأَسْتَكْبَرْتُمْ) bes bu şahid k r n a

297.24 im n kitürse ve siz im ndan yüz d nd rse iz bu va tde siz z limler bolmaysız mı (أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ)

297.25 (الظَّالِمِينَ) düristlikde allahü te' l  z lm  ıluv i  avmlerni  a lı a k nd rme (وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ)

297.26 (آمَنُوا) dağı k fir bolğan  demler im n kit rge  demlerge eytdi (لَوْ كَانُوا خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ) eger im n

297.27 y  ki mu ammed  ahm kit rge nerse iz u bolsa idi im n kit rge  demler ol iz ulik de bizge ilk

297.28 bolmaslar idi  alb kim ol im n kit rge  demler cıyun(?)  a landu lar çunki alarn n köpisi fa irler

297.29 m l  arav ılar hem k t v iler diyü bu sözni kurey  k firleri y  ki ceh ne, mez ne, esleme,  aff r m selm n

II / 298

298.1 bol ann n  o nında ben   amir,  ataf n esed, e c   abileleri eytdi y  ki sel m oğlı  abdu'l-lah hem an n tabi'leri im n

298.2 kit rge  o nında yehüdler eytdi (وَأَذَلَّمْ يَهُودَ وَأَبَهُ) bu sözini eyt v ilern n k r n birlen  a lı a k n lmed kleri

- 298.3 zamānda düşmānlıqları zāhir boldı (فَسَيَقُولُونَ هَذَا افْتِكَ قَدِيمٍ) bes müşrikler tiz eytürler düşmānlıqlarından
- 298.4 bu qurān iski yalgandır diyü (وَمَنْ قَبْلَهُ كِتَابُ مُوسَىٰ) dağı qurānıñ aldındandır müsā ‘ahmniñ kitābı
- 298.5 (أَمَامًا وَرَحْمَةً) allahniñ dīninde imām hem imān kitürgen ādemge raḥmet bolğan hālde ol tevrāt kitābı
- 298.6 (لِسَانًا عَرَبِيًّا) ve bu qurān öziniñ aldındağı kitāblarını rastlavçıdır (وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ) ‘arab
- 298.7 tilinde bolğan hālde ol kitāb (qurān) (لِيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا) ol qurānıñ aldındağı kitāblarını
- 298.8 rastlavçı boluvı zulm qılğan ādemleri allahniñ yā ki resūl allahniñ qorqutuvı için (وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ)
- 298.9 dağı izgülik qıluvçılarga süyünç bolsun için (أَنَّ النَّبِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ) düristlikde şundayın
- 298.10 ādemler rabbimiz allahdur didiler (ثُمَّ اسْتَقَامُوا) muniñ şoñında ‘ibādet üzerinde toğrı boldılar ya‘nī
- 298.11 ‘ilminiñ hülāşası bolğan tevḥīd birlen ‘amelniñ müntehīsi bolğan işlerde istiḳāmet arasını cem‘ qıldılar
- 298.12 (فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ) bes andayın ādemler üzerine qorquv yoqdur hem ol ādemler
- 298.13 ḥasretlenüvçi de tügillerdür (أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا) bu şıfatlı ādemler ucmağ iyeleridür
- 298.14 ucmağda mengü qalğanları hālde (هَزَأَ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) ‘amel qılğan nerseleri berāberinde bolğan cezā birlen
- 298.15 cezālanmış bolurlar allahü te‘ālā balanı imizüv müddeti iki yıl yarum boluv ḥağında zıkr qılınçaq āyetni
- 298.16 indürdi (وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا) ve biz ādemge ata ve anasına izgülik qıluv birlen buyurduq
- 298.17 (مَمْلُوءَةً مَدْكُهَا وَوَضَعْنَاهُ كُرْهًا) ādemni anası meşaqḫat ve ağırlıq iyesi bolğanı hālde qurşagında köterdi

298.18 hem meşakkat ve ağırlık iyisi bolğanı hâlde koydı (tapdı) ana balanıñ terbiyesinde ağır meşakkatlerini

298.19 yüklediği için hem balanı toğduruvda ve şaklavda kaçtı miñnetlerini yüklediği için allahü te‘ālā atanı

298.20 haşlap ikinçi mertebe zıkr itdi āyetniñ bu kadarsı ata anağa (bigrekde anağa) izgülik kıluv birlen

298.21 me‘mūr boluv haqında (وَمَوْلَاهُ فَصَالَهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا) dağı balanıñ hamliniñ ve imçekden ayuruvınıñ müddeti otuz

298.22 aydur (iki yıl yarumdur) imām-ı ‘azam bu āyet birlen rızā‘ (imçek imizüv) müddetiniñ köpi iki yıl yarum

298.23 boluvğa istidlāl kıladur çünkü allah te‘anıñ (-----) digen sözi haml birlen fişālniñ her birisinden

298.24 haber boladur bes haml müddeti de otuz ay fişāl müddeti de otuz ay ma‘nāsında bola bes bu āyet haml

298.25 birlen fişāl müddetiniñ köpini beyān bola likin haml müddetini otuz aydan kimitüvçi hazret-i ‘ā’işe rivāyet

298.26 kılgan hadiṣ bar hazret-i ‘ā’işe eyte (لَا يَبْقَى الْوَلَدُ فِي الْبَطْنِ أَكْثَرَ مِنْ سِنَيْنِ) diyü ya‘nī bala ana kırsağında

298.27 iki yıldan artuq kıalmas ma‘nāsında rızā‘ müddetni kimitüv haqında hadiṣ yoq ol öz hālince kıala şunuñ

298.28 için de imām-ı a‘zam haml müddetiniñ köpi iki yıl rızā‘ müddetiniñ köpi iki yıl yarum diyü hüküm kılgan ammā imām

298.29 ebū yūsuf hem imām muḥammed ve imām şāfi‘ī rızā‘ müddetiniñ köpi iki yıl gına digenler çünkü allah te‘anıñ (ثَلَاثُونَ شَهْرًا)

II / 299

299.1 digen sözi haml birlen fişālniñ mecmū‘ sından haber bola ya‘nī haml birlen bala imizüv müddetiniñ mecmū‘ ası

299.2 otuz ay ma‘nāsında bes haml haqında da rızā‘ haqında da miqdārını bilgülev bilmesiz bola allahniñ ikinçi

299.3 orunda (ve fişāle fi ‘āmīn) digen sözi hem (ḥavleyn kāmīleyn) digen sözi rızā‘ müddetiniñ iki yıl

299.4 boluvını beyān bola qalğan altı ay ḥaml müddetini beyān bola bes bu imāmlar sözine qaraganda bu āyet ḥaml

299.5 müddetiniñ azını rızā‘ müddetiniñ köpini beyān bola imām-ı a‘ zam (ve fişāle fi ‘āmīn) birlen (هُؤَلَيْنِ كَامِلَيْنِ)

299.6 digen āyetlerni aniñ imizüvine ve icra aluvına meḥmüldi ya‘nī anağa iki yıldan artuq imizüv icrası

299.7 alurğa yaramay ma‘nāsında bu mes’elede tafşil istegen ādem el-tefsirātü’l-aḥmediyyege mürāca‘at kılsun

299.8 (حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ اشدَّهُ) her qayçan ‘aqlı vaḳti kemāline irişse ya‘nī ‘aqlı ve kuvveti kāmil bolup yitse (وَبَلَغَ)

299.9 (قَالَ رَبِّ اَرْزِعْنِي) daḥı kırk yaşke irişse (اَرْبَعِينَ سَنَةً) ādem eytür ey rabbim miñe ilhām kılaya‘nī köñlime

299.10 (اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ) miñe hem ata ve anama en‘ām kılgan ni‘metiñ üzerine

299.11 şükr kıluvını (وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ) daḥı öziñ rāzī bola turğan izgü ‘amel kıluvını köñlime şal

299.12 (وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي) daḥı minim için balalarım içinde tirüklikni sirāyet idüvçi (yağışkuçı) kılay

299.13 (اَلَيْ تَنْبُتُ الْبَيْتُ) düristlikde min rāzī bolmağan nerseñden siñe kıytdım (وَأَتَىٰ مِنَ الْمُسْلِمِينَ) daḥı

299.14 düristlikde min siñe ḥāliş iṭā‘at kıluvçılardanmun diyü eytür ba‘zılar bu āyetni ebū bekr el-şiddīk

299.15 raḍīallah gına ḥaqında indi digenler çünkü muḥācirlerden hem enşārlardan ebū bekr el-şiddīkdan özi de

299.16 ata ve anası da balaları da islām birlen müşerref bolğanları bolmadı hem ebū bekr el-şiddīkniñ kıızı ḥāzret-i

299.17 (اُولَئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ) ‘ā’işe resül ekremniñ uluğ ḥatunlarından boldı (اُولَئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ) bu sözlerini eytüşçi

299.18 ādemler şundayın ādemlerdür alardan biz qabul qılurmız (أَحْسَنَ مَا عَمَلُوا) ‘amel qılğan nerseleriniñ

299.19 (tā‘atleriniñ) körkemini (وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ) dağı alarnıñ yavız ‘amellerinden kiçermiz (‘afv qılurmız)

299.20 (فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ) bu ādemler cennet iyeleri arasında boluvçılardur (وَعَدَ الصَّادِقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ)

299.21 allah (te‘a) bu şıfatlı ādemlerniñ tā‘atlerini qabul itüv ve yavız ‘amellerini ‘afv itüv birlen dünyāda alarğa

299.22 va‘ de qılınğan rast va‘ de birlen va‘ de qıldı (وَالَّذِي قَالَ لَوْلَا أُدِينُ) ve şundayın ādem ata ve anasına eytdi

299.23 (أَفْ لَكُمْ) siz ikiñizge qabāhatlik bolsun ya‘ nī sizden tarayamun ve sizniñ bu işiñizni mekrüh köremün

299.24 ma‘ nāsında (af kelimesi bir nerseni mekrüh körülgen vaqıtde köñil tarayup eytile turğan söz) (أَتَعْبَانِي)

299.25 (أَنْ أُخْرَجَ) miñe siz qabrden çıgarılmıñ (qobarılmıñ) boluvım birlen va‘ de qılasız mı (وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ)

299.26 (مَنْ قَبْلِي) ve taħkik minden ilk ni qadar zamānlar ħalkı ötdi ħiçbirisi qabrden çıgup kaytduğı yoq

299.27 (وَهُمَا يَسْتَفْتِيَانِ اللَّهَ) ve ol balanıñ atası birlen anası allahdan balalarına imān kitürüvge tevfiq birüvi

299.28 birlen yardım isterler (وَيَلْتَأَمِنُ) ve siniñ helākligiñ ya‘ nī helāk boldıñ qabrden çıguvğa imān kitür

299.29 bu sözden maqşūd ħaқиkat helāk boluv tügil belki imānğa kızuqduruv (أَنْ وَعَدَ اللَّهُ مَنْ) düristlikde allahniñ

- 300.1 qabrlerden qobariluv birlen va' desı haqdur (فَيَقُولُ مَا هُنَّ) bes bu bala eytür bu qabrlerden qobariluv sözi
- 300.2 tügildür (الْأَسَاطِيرُ الْأُولَى) meger evvelgilerniñ yazup qaldurğan yalğanlarıdır diyü bu āyet sözni
- 300.3 eytken her bir ādemni şāmil imām ḥasan ba' şni inkār qılup ata ve anasını rencitken kāfir haqında digen
- 300.4 ba' zılar ebū bekr el-şiddīqniñ oğlı 'abdu'r-raḥman haqında digenler müselmān boluvından ilk bu āyet ingen
- 300.5 digenler beydāvi şāhibi de şulay digen likin medāriñ şāhibi muniñ buṭlanını mu' āviyeniñ yezidke bī' at
- 300.6 birürge ḥalqni ünde diyü mervānga yazğan mektübı birlen işbāt qılğan yezidke bī' at haqında ebū bekr
- 300.7 el-şiddīq oğlı 'abdu'r-raḥman birlen mervān arasında söz çıgup mervān 'abdu'r-raḥmanğa allahü te' ālā siniñ
- 300.8 haqında (وَالَّذِي قَالَ لُؤْلُقًا لَوَالِدَيْهِ أَفَلَيْكُمْ) dip eytdi didi ḥazret-i 'ā'ışe bu sözni işitüp bik açuğlandı
- 300.9 ve allah bu āyetde 'abdu'r-raḥman murād tügil didi eger tileseñ kim ikenin eytürmün likin allahü te' ālā sin
- 300.10 atañniñ şalebin de (arqasında) nuṭfe bolduqıñ vaqtde ataña la' net qıldı sin allah la' net qılğan ādemniñ
- 300.11 bir kiseği didi niçük bolsa da sebebiniñ ḥuşuşı taḥşışni vācib itmey 'umümge münāfi tügil (أُولَئِكَ)
- 300.12 (الَّذِينَ نَفَّخْنَا عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ) bu qabāḥat şıfatda bolğan ādemler şundayın ādemlerdür alar üzerine tamuğ
- 300.13 ehlinden boluv birlen söz şābit boldı beydāvi iyesi eyte bu söz ötken āyetniñ ebū bekr el-şiddīq oğlı
- 300.14 'abdu'r-raḥman haqında inüvini ibtāl qıladur çünki ol soñra islām birlen müşerref bolğan (فِي أُمَّمٍ قَدْ خَلَلْتُمْ مِنْ)
- 300.15 (قَبْلِهِمْ) özlerindin ilk ötken ümmetler içinde ya' nı alar birge oṭ ehlinden boluv birlen söz şābit boldı

300.16 ma' nāsında (مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ) ol ötken ümmetler cinlerden hem âdemlerden bolğuçı (أَنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ)

300.17 düristlikde andayın âdemler özlerine zarar itüvçi boldılar (وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمِلُوا) mü'minler birlen

300.18 kâfirlerden 'amel kılgan nerselerinden¹ cezâ mertebeleri bardur (وَلَوْ سَوْفِيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ) dağı 'amelleriniñ cezâsını allah alargâ

300.19 kâmil birsün için (وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ) dağı alar şevâbları kimitilüv ve 'azâbları artduruluv birlen zulm

300.20 kılmasonlar için 'amelleri miqdârınça cezâları taqdir kılandı (وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ)

300.21 ve şol kâfir bolğan âdemlerni oğ üzerine 'arz kılingan künde ya'nî oğ birlen 'azâb kılingan künde (أَذَّهَبْتُمْ)

300.22 (مَلِيَّاتِكُمْ فِي مَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا) alargâ ol künde eytilür siz dünyâ tirükliginde lezzetli ta'amleriñizni ve başqalarını

300.23 yiberdiñiz (bitürdiñiz) (وَأَسْتَمْتُمْ بِهَا) dağı ol lezzetli ta'amlar ve başqalar birlen fâ'idelendiñiz sizniñ

300.24 için lezzetlenürge bu künde hiç nerse qalmadı (فَالْيَوْمَ تُجْرُونَ عَذَابَ الْعُورِ) bes siz bu künde (kıyâmet

300.25 küninde) horlık iyesi bolğan 'azâb birlen cezâlanmış bolursız (بِمَا كُنْتُمْ تُسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ)

300.26 (بِمَا كُنْتُمْ تُفْسِقُونَ) dağı allahniñ (بِغَيْرِ الْحَقِّ) birde haqsız tekebbürlik kıluviñiz sebebli (وَبِمَا كُنْتُمْ تُفْسِقُونَ) dağı allahniñ ta'atinden çıguviñiz

300.27 sebebli (وَأَذْكُرْ أَهْلَ عَادٍ) ve ey muhammed ('ahm) 'âdnıñ kız qardeşini (hüd 'ahmnı) zikr kııl (أَذَانُ قَوْمِهِ)

300.28 (بِالْأَهْقَانِ) şol vaqtdde hüd ('ahm) qavmnı büyük uzayup kitken qumlıq yirde allahniñ 'azâbından qorqutdı

¹ "nerselerinden" olmalı.

300.29 hūd ‘ahmniñ kavmi yemenden seçer digen orunda kımlık yirde turğanlar
(وَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ)

II / 301

301.1 ve taħkik hūdniñ aldından qorqutuvçı peygamberler ötdi (وَمَنْ خَلَقَهُ) dağı hūd
(‘ahm)niñ artından

301.2 qorqutuvçı peygamberler ötdi (أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ) hūd (‘ahm) kavmini siz ‘ibadet
kılmañız meger allahğa ğına

301.3 ‘ibadet kılıñız diyü qorqutdı (أَلَيْسَ عَلَيْكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ) düristlikde min sizniñ
üzeriñizge uluğ

301.4 künniñ ‘azābından qorqamun ya‘nī şirkiñiz sebebli sizge uluğ künniñ kıyāmet küniñ
‘azābı irişür

301.5 (قَالُوا أَجِئْتَنَا نَارًا أَمْ كُنَّا مِنْ آلِهَتِنَا) hūd (‘ahm)niñ kavmi eytdiler ey hūd (‘ahm) sin bizge
bizni ma‘būd

301.6 lermizniñ ‘ibadetinden döndürür içün kildiñ mi (فَأَعْتَبْنَا بِمَا تَعْمَلُونَ) bes min bizge va‘id
kılgan nerseñni

301.7 (كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ) (küfr üzerine bolğan ‘azābı) kitür eger sin va‘deñde rast
sözlilerden

301.8 bolsañ (قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ) hūd (‘ahm) eytdi ançaq ‘azābını bilüv allah huzürındadır
min sizge ‘azāb

301.9 inecek vaqtıni bilmeym allah te‘a özi taqdır kılgan vaqtinde indürür (وَأَبْلَغُكُمْ مَا أُرْسَلْتُ بِهِ)
ve min

301.10 sizge nersenı irişdürüv birlen yiberildim şunı irişdürem ve miñe allah qoşkan nersenı
irişdürüv gine vācib

301.11 (وَلَكِنَّ أَرَأَيْتُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ) likin min sizni nādān ve bilmey turğan kavm dip bilemün
ya‘nī siz

301.12 peygamberlerniñ allah qoşkan nersenı irişdürüv ve qorqutuv içün yiberildükni ve ‘azāb
kılgı içün yiberilmedükni

- 301.13 bilmeysiz (فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ) hūd ('ahm) kavmi özleriniñ çıkarlarına qarşı kök
- 301.14 tiresinde zāhir bolğan buluṭnı körgenleri zamānda (قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّسْطَرٌّ نَا) hūd ('ahm) kavmi
- 301.15 eytdiler bu bizniñ çıkarlarımızga ṭaba yönelgen kök tiresinde zāhir bolğan buluṭ bizni yağmurlı
- 301.16 turğan buluṭdur bizge yağmur yağdurur didiler (بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ) hūd ('ahm) eytdi bu körüngen
- 301.17 buluṭ sizge yağmur yağdura turğan buluṭ tügildür belki sizniñ aşıqdurğan nerseñizdür
- 301.18 ('azābdur) diyü (رَبِيعٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ) sizniñ aşıqdurğan nerseñiz cildür ol cil içinde
- 301.19 rencitküçi 'azāb bardur (تَتَمَرُّ كُلُّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا) ol cil rabbisiniñ emri birlen her nersenı
- 301.20 helāk kıılır (فَأَصْبَحُوا لَأَيُّرَى الْأَمْسَاكِنِهِمْ) bes hūd ('ahm) kavmine cil kildi ve küllisini helāk
- 301.21 kııldı tura turğan orunlarına ḥāzır bolğan kişige hiç nerse körünmey meger turğan orunları ğına
- 301.22 körünür bolup evrildiler (كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ) ve bu cezā birlen cezāladuğımız kibi peygamberler
- 301.23 sözın tıñlamağan kāfir kavmlernı cezā'larımız hūd 'aleyhi's-selām cilniñ kilüvini sizgeç mü'minler birlen
- 301.24 cil zarar itmey turğan bir orunğa kitdiler soñra cil kilüp qumlarını kāfirler üstüne tolturdı
- 301.25 yidi kiçe ve sikiz kün kuvvetli cil devām itdi (وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا أَلَمْنَاكُمْ فِيهِ) ve taḥkik biz hūd
- 301.26 ('ahm) kavmini şundayın nersede (köp māl ve kuvvetde) qararlandurduq ve kudretli kılduq ey mekke ehli
- 301.27 eger sizni ol nersede qararlandurğan ve kudretli kılgan bolsaq idi sizniñ azgunluğınız alardan da
- 301.28 artuğrağ bolur idi yā ki hūd kavmini qararlandurğan ve kudretli kılgan nerse sizni qararlandurmaduq

301.29 ve kudretli kılmadık ma' nāsında ya' nī alarğa şol kadar kuvvet ve māl birdük ol māl kuvvetni sizge

II / 302

302.1 birmedük ma' nāsında (وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَابْصَارًا وَأَفْئِدَةً) dağı ol hūd ('ahm) kavmi için işite turğan

302.2 kuvvet (kulağ) dağı köre turğan közler ve añlay turğan köñiller yaratduq (فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ) bes ol

302.3 hūd ('ahm) kavminden muñsız kılmadı (وَلَا ابْصَارَهُمْ وَلَا أَفْئِدَتَهُمْ مِنْ شَيْءٍ) işite turğan kuvveleri

302.4 (kulaqları) dağı közleri hem de köñilleri muñsız kıluvdan hiç nersenı muñsız kılmadı (اذْكُرُوا)

302.5 (يَجْعَلُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ) allahniñ äyetlerini inkār kıluv bolduqları vaqtde muñsız kılmadı ya' nī allahniñ

302.6 taqđır itdüki 'azābı indi (وَهَاقُ بِهِمْ) dağı hūd ('ahm) kavmine indi (مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤْنَ)

302.7 ğorlağan nerseleriniñ cezāsı ('azāb) bu äyetde mekke kāfirlerine ğorğutuv bar yine allahü te'ālā artuğraq

302.8 ğorğutuv zıkr kılınaçağ äyetni indürdi (وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حولَكُم مِّنَ الْقُرَىٰ) ve taħkik biz ey mekke ehli

302.9 sizniñ tireñizde bolğan ğaryelerden helāk itdük şemüd kavminiñ ğicri ve lūt ('ahm) kavminiñ ğaryeleri

302.10 kibi (وَصَدَقْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ) dağı kāfirler üzerine delillerni ve köp 'ibretlerni ğat ğat beyān

302.11 kılduğ küfrlerinden ğaytsunlar için (فَلَوْلَا نَصْرُهُمْ) kāşki ol kāfirlerge yardım birse idi ya' nī

302.12 kâfirleri helâklikden tıysa idi (الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ) allahdan başka tutkan nerseleri
(قُرْبَانًا)

302.13 (إِلَهَاتِهِ) allahğa yaqınlıqqa sebep bolğan ma'budlar itüp tutkan nerseleri çünki kâfirler
şanemlerini allah

302.14 huzurında bizge şefâ'atçiler didiler elbette yardım birmediler (بَلْ صَلُّوا عَلَيْهِمْ) belki ol
ma'budları

302.15 'âbidlerinden 'azâb ingende ğayb boldılar (وَذَلِكَ أَفْهُمْ) ve kâfirleriñ allahğa başkanı
(şanemlarımız)

302.16 'âbidlerinden allahğa yaqınlıqqa sebep bolğan ma'bud itüp tutuvları yalğanlarıdır
(وَمَا كَانُوا يَقْتُرُونَ) dağı iftirâ'

302.17 qılğan nerseleri yâ ki iftirâ'larıdır cinniñ imânınıñ fâ'idesi günâhlarından allahniñ
yarlıqavı

302.18 boluvına delâlet kıla turğan âyetni allahü te'âlâ zıkr itdi ve eytdi
(وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنْ)

302.19 (الْجِنِّ) ve ey muhammed 'ahm şol vaqtini zıkr kıla siñe cinlerden bir gürühni (ondan
kimge nefer diyler cem'i

302.20 anğar kile) avışdurduq ve döndürdük (يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ) qurânı işitkenleri hâlde
resül ekrem ve nebî

302.21 muhterem şall'allahü te'âlâ 'aleyh ve sellem bir kiçede tã'ifden bañn-ı nañle digen
orunğa barup teheccüd namâzı

302.22 oqudı ve namâzında qurân oqudı allahü te'âlâ cinlerden bir gürühni resül allah tarafına
avışdurdı (yiberdi)

302.23 (فَأَمَّا حَضَرُوا وَقَالُوا أَنْصَبُوا) bes cinler resül allahğa yâ ki qurânğa hâzir bolğanları zamânda
ba'zısı ba'zısına

302.24 eytdiler tik turıñız ve qurânı diñleñiz diyü (فَلَمَّا قُضِيَ وَلُوا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْزَرِينَ) bes resül
allah qurânı

302.25 oqup boşanğan zamânda cinler hemmesi imân kitürdiler hem özleriniñ qavmlerine
qorqutuvçı bolğanları

302.26 hâlde yüz döndürdiler ya'ni işitken nerseleri birlen qavmlerini qorquturğa kitdiler

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا

302.27 (سَمِعْنَا كِتَابًا) dağı cinler qavmlerine eytdiler ey qavmimiz düristlikde biz şundayın kitâb (qurân) işitdük

302.28 (أَنْزَلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى) ol kitâbnı müsâ şoñında indürüldi (cinler hâzret-i 'isânı işitmedüklerinden

302.29 yâ ki yehüdî bolduqlarından bu sözni eytdiler (مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ) ol kitâb müsâ 'ahm aldında

II / 303

303.1 bolğan nerseni (evvelgi kitâblarını) taşdıq kıluvçı bolğan hâlde indürildi (يَوْمَ إِلَى السَّعْفِ) ol

303.2 kitâb haqğa (i' tikâdlarğa) köndürür (وَالْإِلَّهِ سُبْحَانَهُ) dağı toğrı bolğan yolğa (şerî' atlerge)

303.3 köndürür (يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ) yine de cinler qavmlerine eytdiler ey bizniñ qavmimiz allahniñ dinge

303.4 ündeçisini (resül allahni) qabül kılıñız (وَأْمَنُوا بِهِ) dağı ol dinge ündeçige imân kitüriñiz

303.5 (يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ) allah sizniñ günâhlarıñızdan ba'zısını yarlıqar ya'ni allah haqkı bolğanlarını

303.6 ammâ bende haqları imân birlen gine yarlıqanmay (وَيُجْزِكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ) dağı sizni allah rencitküçi

303.7 'azâbdan qutqarur ve bu cinler imân kitürgen kiçede resül allah nebîz-i temr (hurma şığındısı) birlen şahâret

303.8 aldı diyü ibn-i mes'ud rivâyet kıludur imâm-ı a'zam şuniñ içün de nebîz-i temr birlen şahâret aluvniñ

303.9 düristligi birlen eytken imâm muhammed şahâretde alur teyemmümde şugardı imâm ebü yūsuf hurma şığındısı

303.10 bolğanda tahāret alurğa dürist tügil teyemmüm gine şugarğa kirekdi çünkü cin kışşası mekkede ingen

303.11 teyemmüm āyeti medīnede ingen bes teyemmüm āyeti cin kışşası haqındağı āyetni nāsih boladı allah a'lem likin

303.12 şāhib hidāye cin āyeti bir gine mertebe inmedi mekkede de indi medīnede de indi bes mensūh boluvı

303.13 ma'lūm bolmay diyü ebū yūsuf delilni redd kıladur bu āyetden bilinedür cinlerde ādemler kibi iki firqa iken

303.14 bir firqası kāfirler bütün 'ulemāniñ ittifākı birlen tamuğda kāfir ādemler kibi mengü qalalar bu delil qaṭ'ı birlen

303.15 şābit çünkü allahü te'ālā cehennemni ādemlerden cinlerden toṭururmun digen bir firqası müselmānlar cinlerniñ müselmān

303.16 bolğan firqasında'ulemā ihtilāf kılganlar imām mālīk, ibn-i ebī leylī , imām ebū yūsuf ve imām muḥammed cinlerniñ müselmān

303.17 bolğanları ba'yine müselmān bolğan ādem kibi ucmaḥqa kireler digenler çünkü ucmaḥqa kirüvniñ sebebi

303.18 bolğan imān birlen ṭā'at cinlerde tapuladur imām ḍahḥāk cinler ādemler kibi ucmaḥda aşaylar da içeler de

303.19 digen çünkü allahü te'ālāniñ hūr kızlarını ucmaḥ ehlerinden burun ādem de cin de tutmadı digen sözi

303.20 cinlerniñ de ādemler kibi hūr kızlarını tutuvlarına delālet kıladur ba'zılar ādemler cennetde ni'etler birlen

303.21 lezzetlengenleri kibi cinler zıkr tesbīh birlen lezzetlene digenler ba'zılar cinler cennetke kirmey cennet tiresinde gine

303.22 yürüy digenler imām a'zam eyte cinler cennetke kirmey likin cinlerniñ imānlarınıñ fā'idesi 'azābdan qutuluv

303.23 ve günāhlarınıñ yarlıқанuvı ğına digen allah a'lem-i bi'l-şevāb (وَمَنْ لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ) ve kimdür allahniñ dinge

303.24 ündeçisiniñ üdevini qabul kılmas (فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ) bes ol kişi allahni yerde 'āciz

303.25 kıluvçı tügildür çünkü allahdan qaçup qutuluv mümkün tügil (وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءٌ) daḥı ol kişi için

303.26 allahdan başka ‘azābdan men‘ kıla turğan yakınlar ve dostlar da yoqdur

(أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ) bu allahniñ

303.27 dinge ündeçisiniñ ünevini qabül qılmağan ādemler zāhir bolğan azgunlıqdadır

(أَوَلَمْ يَرَوْا) eyā

303.28 ba‘şni (qabrlerden qobarılıvni) inkār itüvçi ādemler bilmediler mi

(أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ)

303.29 düristlikde köklerni ve yirlerni yaratqan allah (وَلَمْ يَغَىٰ بِخَلْقِهِنَّ) dağı köklerni ve yirlerni yaratuv birlen

II / 304

304.1 ‘āciz bolmağan allah (بِقَادِرِ عَلَىٰ أَنْ يَعْزِمَ الْعَوْمَى) ölüklerni tırgüzüvge küçi yitküçi idükni bilmediler mi

304.2 (بَلَىٰ) belı allah (te‘a) ölüklerni tırgüzüvge qādirdür (أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) düristlikde ol allah her nerse

304.3 üzerine qādirdür bes ölüklerni tırgüzüvge de qādir boladur (وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ) dağı

304.4 kāfirleri tamuğ oına ‘arz qılınğan (‘azāb qılınğan) künde kāfirlerge eytilür (الْيَسَّ مِنَ الْهَفِّ) eyā

304.5 bu ‘azāb haqı tügil mi diyü (قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا) kāfirler eytürler belı rabbimiz birlen qasem itüp itemiz bu ‘azāb

304.6 haqıdır diyü (قَالَ فَاذْكُرُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ) allah eytür kāfirlerge dünyadağı küfriñiz sebebli ‘azābnı

304.7 tatuñız diyü (فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ) bes ey muħammed (‘ahm) qavmiñniñ rencitüvine peygamberlerden

304.8 şebāt ve ictihād iyeleri şabr itken kibi şabr qıl ulü’l-‘azm şerī‘at iyesi bolğan peygamberler murād

304.9 alar şerî'atni tigüzlevde ve qararlanduruvda bik tepreşdiler hem şerî'atde bolğan meşakqatlerni yüklevge hem

304.10 şerî'atde ta'n kıluvçılarnıñ düşmānlıgını yüklevge şabr kıldılar bularnıñ meşhūrları nūḥ, ibrāhīm,

304.11 mūsā 'isā (şallallah ve sellem 'aleyhim) ba'zılar ulū'l- 'azmden allahnıñ belāsına şabr kılğan peygamber murād

304.12 digenler kavminiñ rencitüvine şabr kılğan nūḥ ('ahm) kibi hem nemrūd otına balasına şabr kılğan

304.13 ibrāhīm 'aleyhi's-selām kibi hem boğazlanuvğa şabr kılğan ismā'il yā ki ishāq 'aleyhümü's-selām kibi daḥı

304.14 balasınıñ ve köziniñ yoq boluvına şabrlıq kılğan ya'kūb ('ahm) kibi daḥı kuyuda ve ḥabsde şabrlıq kılğan

304.15 yūsuf 'aleyhi's-selām kibi daḥı qaṭı avruvğa şabrlıq kılğan eyyūb 'aleyhi's-selām kibi daḥı fir'avun

304.16 ve kıbīler cebrine şabr kılğan mūsā 'aleyhi's-selām kibi daḥı ḥaṭāsına kırk yıl yıglağan dāvud 'aleyhi's-selām

304.17 kibi daḥı yehūdler cebrine şabr kılğan 'isā 'aleyhi's-selām kibi (وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ) daḥı kureyş kāfirleri

304.18 için 'azābnı aşuqdurma çünkü 'azāb vaḳti yitkeç ineçek (كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرُونَ مَا يَوْمَ عَرُونَ) göyā ki

304.19 ol kāfirler özlerine va'de kılınğan nerseni (āḥiret 'azābını) körgenleri künde (kıyāmet küninde)

304.20 (لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ) dünyāda turmadılar meger kundizden bir az zamānnı ğına turdılar ya'nī göyā ki

304.21 dünyāda az ğına turğan kibi dünyāda turuv müddetlerini azğa şayurlar (بَلَاغٍ) bu sizge va'az kılınğan

304.22 nerse sizniñ için va'azde yitkücidür yā ki sizge resūlden irişdürüvdür (فَهَلْ يُهْمُكَ إِلَّا الْغُومُ)

304.23 (الْغَاسِقُونَ) 'azābnı körgende helāk kılınmas meger allahnıñ tā'atinden çıqğan kavm gine helāk kılınur

304.24 (aḥkāf sūresiniñ tercemesi tamām boldı)

304.25 (kırk yidinci sūre muḥammed (ṣallallahü te‘a ‘aleyh ve sellem) yā ki kıtāl sūresi medīnede ingen cem‘ī otuz āyet)

304.26 bismi’l-lahi’r-raḥmani’r-raḥīm

304.27 (الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) şundayın ādemler kāfir boldılar hem islām dīnine kirüvden tıyıldılar

304.28 yā ki ḥalknı allahnıñ dīninden tıydılar (أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ) allah alarnıñ ‘amellerini bāṭıl kıldı ve yoḡğa

304.29 çıġardı bedr şoġışında ta‘āmlendürgen kāfirler yā ki kıreyş şeytānları kibi
(وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ)

II / 305

305.1 (الصَّالِحَاتِ) daḡı şundayın ādemler imān kitürdiler ve izgü ‘ameller kıldılar (muhācirler, enşārlar,

305.2 ehl-i kitābdan hem başkalardan imān kitürgen ādemler (وَأَمَّنُوا بِمَا نَزَّلَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا) daḡı muḥammed (şal‘am)ge

305.3 indürülgen nersege (ḡurānġa) kitürgen ādemler allah te‘a muḥammed şal‘amge indürülgen nerseni (ḡurānnı)

305.4 (şā’nnı ta‘zīm için hem ḡurānġa imān kitürüvden başka imānnıñ tamām bolmaduġı için hem imānda aşl

305.5 ḡurānġa imān bolduġı için) ḡaşlap zıkr kıldı (وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ) ve ol ḡurān alarnıñ rablerinden

305.6 şābitdür (كُفِّرُوا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ) imān kitürüp de izgü ‘ameller kılgan kişilerinñ hem muḥammed (‘ahm)ge

305.7 indürülgen nersege imān kitürgen kişilerinñ imānları izgü ‘amelleri sebebli yavızlıġlarını ürtti

305.8 hem tevfiġ birüv birlen dінде hem dünyāda ḡāllerini tüzük kıldı (دَلِيلًا) bu iş ya‘nı kāfirlerinñ ‘amellerini

305.9 bāṭıl kıluv mü'minlerniñ günāhlarını ürtüv ve hāllerini tüzük kıluv
(بَانَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَتَّبِعُوا الْبَاطِلَ) oşbuniñ

305.10 sebeblidür düristlikde kāfir bolğan ādemler bāṭılge (şeytānga) iyerdiler
(وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ)

305.11 dağı oşbuniñ sebeblidür imān kitürgen ādemler rablerinden şābit bolğan haqğa
(qurānga)

305.12 iyerdiler (كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ) oşbu beyān kibi allah ādemlerge hāllerini ve
şifatlarını beyān

305.13 kıluv ya' nī kāfirniñ 'ameli bāṭıl bolur mü'minniñ günāhsı yarlıқанur
(فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ تَكْفُرُوا)

305.14 her қайқан siz şoğışda kāfir bolğan ādemlerge yoluқsañız (فَضْرِبْ الرِّقَابَ) bes şoқмақ
birlen moyınlarına

305.15 şoğıñız ya' nī öltüriñiz ādemni öltürüv köp vaқtde moynına şoғuv birlen bolduğı için
allahü te'ālā öltürüvden

305.16 moyınğa şoғuv birlen ta' bīr kılgan (حَتَّىٰ إِذَا أَتَّخَذْتُمُوهُمْ) her қайқан siz kāfirni öltürüvni
köp kılsañız

305.17 (فُتِنُوا بِالْوَثَاقِ) bes kāfirlerini esir itüp aluғız da ol kāfirlerge esirler boғavlı turğan
boғavnı

305.18 biyleñiz içқunup қақmasunlar için (فَمَا مِمَّا يَعْزِبُ) bes ey mü'minler kāfirlerini esir itüp
alғanıñız

305.19 şoñında boş yiberüv birlen yiberürsiz (وَأَمْثَالُهَا) yā ki māl birlen yeise müselmān
esirleri birlen fidyelemek

305.20 birlen fidyelersiz ya' nī māl alup yiberürsiz yā ki müselmān esirleri birlen almaşdurursız
(حَتَّىٰ تَضَعَ)

305.21 (أَلْعَرِبْ أَوْ رَاهَا) şoğış ehli şoğış қurallarını қoғanlarına қadar şoğış kılursız ve
kāfirlerini

305.22 esir alursız ya' ni kāfirleriniñ қuvveti yitüp şoğış bitkenge қadar yā ki şoğış ehli şoğışuv
günāhlarını

305.23 koyganğa kadar ya' nî kâfirler küfrlerini koyup hemmesi müselmân bolganğa kadar busı hazret-i 'isâ ingen

305.24 vaqtda bola digenler çünki resül allah ümmetinniñ soñğı soğışu deccâl birlen bolur digen (allahü'l- a' lem)

305.25 imâm şâf'î ve imâm aḥmed bin ḥanbel eyte müselmân pâdişâhsı kâfir esîrleri ḥaḳında dört nerse arasında

305.26 ihtiyârlı diyü ya' nî ol esîrlerni öltürür yâ ki ḳul itüp tutar yâ ki boş âzâd ḳılır yâ ki mâl

305.27 birlen yeise müselmân esîrleri birlen almaşdurur imâm-ı a' zam ḳaşında kâfir esîrleri ḥaḳında imâm iki

305.28 nerse arasında ğına ihtiyârlı ya' nî öltürür birlen ḳul itüp tutuv arasında ammâ min birlen fedâ' ya' nî boş

305.28 yiberüv birlen almaşduruv ber'ât sûresindegi âyet birlen mensüh likin ba' zılar min birlen fedâ' nı mensüh

II / 306

306.1 tügil belki bedr soğışındağı kâfirlerge maḥşüş digenler hem imâm-ı ṭahâvî imâm-ı a' zâmdan rivâyet ḳıladur

306.2 bu revişçe min (boş yiberüv) fedâ' (almaşduruv) mensüh tügildi çünki minden murâd öltürmev hem ḳul

306.3 itüvni ihtiyâr ḳıluv yâ ki boş yiberüv yâ ki cizye aluvdı fedâ' dan murâd müselmân esîrleri birlen gine

306.4 almaşduruvdı bes bu vaqt âyet 'âm bolup ḳaladur hem imâmın sözi de oşandaḳdı tafşili şeyḥ

306.5 aḥmedniñ el-tefsîrât el-aḥmediyesinde anda mürâca' at idilsün (ذَلِكَ) kâfirlerge bu zıkr ḳılınğan işlerni

306.6 ḳılıñız (وَلَوْ بِشَاءِ اللَّهِ لَانْتَصَرْتُمْ مِنْهُمْ) ve eger allah tilese kâfirlerden dünyâda 'azâb ḳıluv birlen oç alur (وَلَسْكَنَ)

306.7 (الْبَيْتُ لَكُمْ بِبَعْضِكُمْ) ve likin allah sizge kâfirler birlen soğışurğa emr ḳıladur ba' zıñız ba' zıñız

306.8 birlen ya'nī mü'minlerni kāfirler birlen ve kāfirlerni mü'minler birlen imtiḥān kıluv için bes mü'minler uluğ

306.9 şevābke müsteḥaḥ bolurlar ve kāfirlerni mü'minler kıolında 'azāb kıluv eger çın ihlāş birlen dīn

306.10 için şoğış kılsañız (وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) ve şundayın ādemler allah yolında öltürüldiler

306.11 ya'nī allahnıñ dīnini ve sözini üstün kıluv için şehīd boldılar (فَلَنْ يَضِلَّ أَعْمَالُهُمْ) bes allah

306.12 ol kişilerniñ 'amellerini zā'i' kılmas (سَيُصَلِّحُ بِأَعْمَالِهِمْ) allah ol kişilerni dünyāda ve āhiretde

306.13 fā'ideli nerselerge köndürür dağı dünyā ve dīnde ḥāllerini tüzük kıluv (وَيُضِلُّهُمْ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ)

306.14 dağı allahü te'ālā ol kişilerni ucmaḥğa kiritür ol ucmaḥnı dünyāda ol kişilerge 'āşık bolup 'amel

306.15 kılsunlar için bildürgen idi yā ki her kim öz mertebesini bilürlik itüp alarğa beyān kılgan idi

306.16 (بِأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey imān kitürgen ādemler (أَنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ بِمُحْرَمِكُمْ) eger siz allahnıñ dīnine hem

306.17 resūline yardım birseñiz allah sizge düşmānlarığızğa üstün boluvğa yardım birür (وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ) dağı

306.18 islām ḥaqlarnı ötevde hem kāfirler birlen şoğış kılganda ayaklarıñıznı berkitür ve muḥkem kıluv (وَالَّذِينَ)

306.19 (كَفَرُوا فَتَعَسَاؤُهُمْ) dağı şundayın ādemler kāfir boldılar bes alarğa helāklik ve ümīdsizlik bolur (وَأَضَلُّ)

306.20 (أَعْمَالُهُمْ) dağı allah alarnıñ 'amellerini bāṭıl ve yoğ kıldı (ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ) kāfirlerniñ

306.21 helāklikde boluvı hem 'amelleriniñ bāṭıl boluvı oşbunıñ sebeblidür düristlikde ol kāfirler allahnıñ

306.22 indürgen nersesini (qurānı) mekrūh kördiler çünkü qurānda alar yaratmağan tevḥīd hem alarnıñ

306.23 ‘ādetlengen ve nefsleri tilegen nersege ḥilāf bolğan teklifler bar (فَأَغْبَطُ أَعْمَالَهُمْ) bes allah alarnıñ

306.24 ‘amellerini bāṭıl qıldı (أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ) eyā mekke kāfirleri yirde seyr qılmadılar mı (فَيَنْظُرُوا)

306.25 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ bes seyr qılsalar i‘tibār qılıp qararlar idi özlerinden ilk

306.26 bolğan ümmetlerniñ peygamberlerni yalganga tutuv şoñında bolğan ḥālleri niçük boldı (دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ) allah

306.27 alar üzerine (özlerine ve balalarına hem mällarına) dünyā ‘azābnı yiberdi ve hemmesini dünyā ‘azābı birlen

306.28 helāk qıldı (وَاللَّكَافِرِينَ أَمْثَالِهَا) daḥı ve bu siniñ qavmiñden bolğan kāfirlerge de evvelgi ümmetlerge bolğan

306.29 ‘uqūbet (‘azābnıñ) oḥşaşları bolur (ذَلِكَ) oşbu ya‘nī mü’minlerge yardım birüv ve kāfirlerniñ şoñğı

II / 307

307.1 ḥāliniñ yavız boluvı (بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا) oşbuniñ sebeblidür düristlikde allahü te‘ālā imān

307.2 kitürgen ādemlerniñ yardımçisidür (وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ) daḥı oşbuniñ sebeblidür düristlikde ol

307.3 kāfirler alar içün yardımçi yoqdur (إِنَّ اللَّهَ) düristlikde allahü te‘ālā (بَلْخَلَّ اللَّهُ لَهُمْ سُبُلَ مَا نَزَحُوا عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ)

307.4 imān kitürüp de izgü ‘amel qılğan ādemlerni kiritür (جَنَاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ) astlarından yılğalar

307.5 (şular) ağa turğan ucmaqlarğa (وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ) dağı kâfir bolğan âdemler dünyâda

307.6 fâ'idelene turğan nerseler birlen fâ'idelenürler (وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ) dağı dünyâğa

307.7 harîş bolğanları ve âhiretten gâfil bolğanları hâlde hayvânlar aşagan kibi aşarlar (وَالنَّارُ)

307.8 (مَثْوًى لَّهُمْ) dağı oğ ol kâfirlerniñ turaçaq orunlarıdır (وَكَايِنَ مِنْ قَرْيَةٍ) ve köp mi qarye ehlinden

307.9 (هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ) ol qarye (ehli) kuvvet yüzinden ey muhammed ('ahm) siniñ qaryeñden (mekke ehlinden)

307.10 qatıraq ve artuğraq idi (الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ) şundayın qarye ehlinden kuvvetlirek idi ol qarye (ehli)

307.11 sini çığardı (أَهْلَكْنَا هُمْ فَلَانَا صِرَالَهُمْ) bes biz ol kuvvetli bolğan qarye ehlerini türli 'azâb birlen

307.12 helâk kılduq bes alar içün 'azâbnı yibere turğan yaremçi bolmadı (أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ)

307.13 eyâ rabbisi huzûrından delil üzerinde (qurân yâ ki delil-i naqlî ve 'aqlî üzerinde) bolğan kişiler resûl allah

307.14 hem mü'minler kibi (كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ) yavız 'ameli (şirk ve günâhları) şeytân tarafından ziynetli

307.15 körsetilgen âdemler kibi me (وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ) dağı nefis arzularına iyergen âdemler kibi me elbette bu iki

307.16 türli âdemler berâber tügiller (مِثْلُ الْجِنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ) küfrden ve günâhlardan şaqlanğan âdemlerge va' de

307.17 kılingan cennetniñ ey muhammed ('ahm) siñe beyân kılingan nersedede bolğan 'acib şıfatı (فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرٍ)

307.18 (آسِنَ) ol cennetde ta'âmı (tamı(?)) özgermey turğan şudan bolğan yılğalar bardur (وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ)

307.19 (طَعْمَهُ) dağı tamamı(?) özgermey turğan sütden bolğan yığalar bardur
(وَأَنْهَارٌ مِنْ زَمْزَمَ لِّلشَّارِبِينَ) dağı

307.20 içüvçilerge lezzetli bolğan hamrdan bolğan yığalar bardur ol hamrde işki is ve baş avırturuv yoğdur

307.21 (وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى) dağı şāf baldan bolğan yığalar bardur
(وَأُولَئِكَ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ) dağı

307.22 ucmağ ehlleri için ucmağda her türlü cimişlerden bardur (وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ) dağı ucmağ ehlleri

307.23 için rablerinden ucmağğa kirmesden burun günāhlarnı yarlıqav bardur
(كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ) eyā bu

307.24 ni‘metlerde bolğan ādem tamuğda mengü qaluvçı ādem kibi me (وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا) dağı
tamuğdağı ādemlerge ucmağdağı

307.25 lezzetli içmelikler ornına issi ve kaynağan şu birlen şoğarılmış bolur (فَقَطَعَ أَمْعَاءَهُمْ) bes ol
issi

307.26 şu gāyet issilikden tamuğ ehlleriñ qarınlarında bolğan nerselerini kiser hem
dübirlerinden çığar

307.27 (وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ) ve kāfirlerden ba‘zısı (ya‘nī münāfıqları) siniñ söziñe kulak
şalurlar (işitürler)

307.28 (مَنْ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ) her kayçan münāfıqlar siniñ huzürinñdan çıqsalar
(قَالُوا لَلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ) ‘ām

307.29 birilgen ādemlerge (şahābelerniñ ‘ālimlerine) eytürler (مَاذَا قَالَ آتِنَا) bu sâ‘atde gine
muğammed (‘aleyh el-şalavat

II / 308

308.1 ve‘s-selām) nerse eytdi eli(?) dip bu sözni ħorlap eytürler yā ki ihlāş birlen
diñlamaduqları için

- 308.2 bilür için eytürler ya' nî münâfıklar resül allah huzûrında öltürüp sözini işiteler idi resül allah
- 308.3 huzûrından çıkğaç nerse eytdi eli(?) diyü şoraylar idi
(أُولَئِكَ الَّذِينَ طَعِبَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ) bu
- 308.4 münâfıklar şundayın âdemlerdür allah alarnıñ köñillerine qaralık mührin mührledi
(وَآتَّبِعُوا أَهْوَاءَهُمْ) (başdı)
- 308.5 dağı nefis arzularına iyerdiler şunıñ için de resül allahnıñ sözini horladılar
(وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا)
- 308.6 (وَأَدَّسْتُمْ هُنَّ) dağı şundayın âdemler haqlıqğa köñıldiler allah alarğa resül allah sözi birlen
- 308.7 haqlıqğa köndürüvni artırdı (وَأَتَاهُم تَفْوَاهُهُمْ) dağı alarğa taqvâlıqları üzerine yardım birdi
- 308.8 (فَنَلَّ بِسُنُطُرِهِمُ الْأَسَاعِدَ) bes münâfıklar kütmesler meger kıyâmet vâkı'a bola turğan sa'atni yâ ki nefis
- 308.9 kıyâmetni küterler (أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً) ya' nî kıyâmetniñ kinet kilüvini küterler
(فَقُلْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا) bes
- 308.10 taħkik kıyâmetniñ 'alâmetleri kildi ya' nî zâhir boldı resül ekremniñ şoñğı peygamber bolup kilüvi
- 308.11 ve ay yarılıvı kibi (فَأَنَّى لَهُمْ إِدْجَاءُ تَهُمُ ذَكَرَاهُمْ) bes niçük ol münâfıklarğa va'azlanuvları bolur
- 308.12 kıyâmet kinet kilgende bu vaqt va'azlanuvğa boşanmaslar boşansalar da va'azlanuvları fâ'ide birmes
- 308.13 (فَاعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) bes ey muħammed ('ahm) her kaçğan sin mü'minlerniñ izgü ve kâfirlerniñ yavız idükni
- 308.14 bilseñ bes bil sin düristlikde şa'n haqlıq birlen ma'būd bolğan zât yoqdur meger bir allah (te'a) ginedür
- 308.15 ya' nî vaħdâniyyet i'tikâdında şābit bol (وَأَسْتَغْفِرُ لِنَجْمِكَ) dağı günâhıñ için yarlıkamaq iste ya' nî

308.16 nefsiñiñ hâllerini ve işlerini ıslâh kıluv ve şınduruv birlen kâmil kıluvında şâbit bol yâ ki resül allahğa

308.17 günâhıñnı yarlıqavnı iste dip allahññ hıtab kıluvı yarlıkamaq istevge ümmetleri ‘âdetlensün için

308.18 bolur (وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ) dağı mü’min irler birlen mü’mine hatunlarınñ günâhlarını allahññ

308.19 yarlıqavnı iste ya’nî mü’minler için du‘â kıl hem alarnı günâhlarınıñ yarlıqanuvına sebep bolğan işlerge

308.20 kızuqdur (وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَتَقَلِّبِكُمْ مِمَّنْ وَكَمْ) dağı allah sizniñ dünyâda ma‘îşetleriñiz ve sevdalarıñızda taşarruf kıla

308.21 turğan orunlarıñıznı hem âhiredde turaçaq orunlarıñıznı biledür bes şulay bolsa allahdan qorqıñız

308.22 hem günâhlarıñıznı yarlıqavnı isteñiz ve âhirediñiz için hâzirleniñiz (وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا) dağı imân

308.23 kitürgen âdemler eytür (لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ) kâşki şoğış haqında bir sûre indürülseçi diyü فاذا أنزلت

308.24 (سورة مكية) bes her kayčan zâhir bolğan sûre indürülse (وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ) dağı ol sûrede

308.25 şoğış kıla zıkr kılnsa (رَأَيْتُ النَّبِيَّ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ) ey muhammed (‘ahm) köñillerinde dінде za‘iflik

308.26 yâ ki nifâq avruvı bolğan âmlerni körüsün (يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ) siñe qararlar (نُظِرَ الْمُفْسِنَ عَابِدَهُ مِنَ الْمَوْتِ)

308.27 ölümden qorquv için hüşî kitken âdemniñ qaravı kibi (فَأُولَىٰ لَهُمْ) bes alar için ni ökünçdür (طَاعَتُهُ)

308.28 (وَقَوْلٍ مَّعْرُوفٍ) boy şunuv ve körkem söz diyü alar için izgü idi (فَأَذَانُ عَزْمِ الْأَمْرِ) bes her kayčan

308.29 iş mevcüd bolsa ve şoğış kıluvniñ farzlığı alarğa lâzım bolsa (فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ) bes eger allahğa imânda

II / 309

309.1 ve iṭā' atde rast bolsalar idi (لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ) elbette bu rastlık alar için izgü bolur idi (فَهَلْ

309.2 عَسَيْتُمْ أَنْ تَوَلَّيْتُمْ) bes eger siz ādemlerniñ işlerinde taşarruf kıluvçı bolsañız ve baş bolsañız sizden kıutulur mı

309.3 ya' nī ey mü'minler eger allah sizni ümmetni te'dīb için iḥtiyār kılsa ve sizni baş itse sizden kıutulur mı (أَنْ

309.4 تَنْسُوا فِي الْأَرْضِ) sizniñ yirde bozuklık kıluvıñızni (وَتَقَطُّوا أَرْحَامَكُمْ) dağı rahmleriñizni kisüviñizni ya' nī

309.5 kardeşleriñiz birlen baş boluv için düşmānlaşuvıñızni elbette kütülmes ma'nāsında başka türlü muṭālağaları da

309.6 bar likin biz bu muṭāla' anı iḥtiyār kılduğ hem ikinci türlü muṭāla' ası bu revişçe ya' nī siz eger islām

309.7 dīninden yüz döndürseñiz sizden cāhiliyyet zamānındağı 'ādetiñizge (kişi talavğa ve kardeşleriñi öltürüvge

309.8 kıyuvıñızni ümīd itilür mi ḥāşıl alarnıñ dīnde za'ifligi için ve dünyāğa ḥarişlikları için alardan

309.9 bu kabāhatlikleriñi kütüvge yol bardur ma'nāsında (أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ) bu yirde bozuklık kıluv kardeşlikleriñi

309.10 kiskan ādemler şundayın ādemlerdür bu işleri için allah alarğa la'net kıldı (فَأَصَابَهُمْ وَأَعْيَتْ أَبْصَارَهُمْ)

309.11 bes allah alarnıñ kıulaqlarıñı ḥaḳnı işitüvden çokrak kıldı ve közleriñi ḥaḳnı körüvden şoḳır kıldı

309.12 şunıñ için alar ḥaḳnı işitmesler ve ḥaḳnı körmesler (أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنُ) eyā alar kıurāñni ya' nī

309.13 kıurānda bolğan va'azleriñi ve kıor kıutuvlarıñı fikrlep ve tikşirüp kıaramaylar mı eger kıarasalar günāhlarğa

309.14 batırçılık kılmaslar idi (أَمْ عَلَىٰ قَلْبٍ مُّقْفَالٍهَا) belki ol münāfiqlarınñ köñilleri üzerinde yüzaklar

309.15 bardur ya' nī köñilleri ğāyet qaralğanlıqdan köñillerine zıkr kirmeydür hem qurānı fehm kılmaylar yeise

309.16 ma' nāsı yā ki ba' zılarınñ köñillerinde yüzaklar (perdeler) bardur ma' nāsında (أَنَّ الدِّينَ أَرْتَبُوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ)

309.17 düristlikde şundayın ādemler artları üzerine (ya' nī iski küfrlerine) kiri kıytdılar (مِنْ بَعْضِ مَا)

309.18 (تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ) özlerine hidāyet (haqlıq) rāvşān deliller ve zāhir mu' cizeler birlen zāhir bolğannıñ

309.19 şoñında (الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ لَهُمْ) şeytān alarğa uluğ günāhlarnı kıluvıñı ciñil kıldı hem alarğa

309.20 ümīdlerni uzun kıldı (ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا) bu iş ya' nī şeytānıñ uluğ günāhlar kıluvıñı ciñil kıluv

309.21 ümīdlerni uzun kıluvı oşbunıñ sebeblidür düristlikde iski küfrlerine kiri kıytkan ādemler

309.22 (münāfiqler) eytdiler (لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ) allah indürgen nerseni mekrüh körgen ādemlerge (yehūdlerge)

309.23 (سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ) sizge işlerniñ ba' zısında boy şunarmız meşelā şoğışqa çıkmay kıluv kibi işde

309.24 (وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَسْرَارَهُمْ) ve allahü te' ālā münāfiqlarnıñ yaşirüvlerini bilür (فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ) bes

309.25 münāfiqlar niçük iş kıluvlar ve niçük hīle kıluvlar her kıytkan alarnıñ feriştelere cānlarnı alsalar (يَضْرِبُونَ)

309.26 (وَجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ) yüzlerine ve dübir (artlarına) şoğğanları hilde (ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا اسْتَعْطَا اللَّهُ)

309.27 bu iş ya' nī feriştelerniñ bu revişçe münāfiqlarnıñ cānlarnı aluvlarını oşbunıñ sebeblidür düristlikde ol

309.28 münāfiqlar allahni açuvlandurğan nersege (küfrge ve resül allah şıfatın yaşıruvge ve resül allahğa itâ' at kılmavğa)

309.29 iyerdiler (وَكْرَهُوا رِضْوَانَهُ) dağı allahniñ rāzī bolğan nersesini (imānnı ve başqa 'ibādetlerni) mekrūh

II / 310

310.1 kördiler (فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ) bes allahü te'ālā münāfiqlarnıñ 'amellerini bātıl kıldı
أَمْ حَسِبُ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ

310.2 (مَرَضٌ) yā ki köñillerinde nifāq ve küfr avruvı bolğan ādemler hesāb kıldılar mu
أَنْ لَنْ يَخْرُجَ اللَّهُ

310.3 (أَضْغَانُهُمْ) allahniñ resül allahğa bolğan qalbde şaqlağan düşmānlıqlarını
çığarmassızlığını (bildürmessizliğini)

310.4 (وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ) ve ey muḥammed 'ahm eger biz tilesek ol münāfiqlarnı kördükiñ
vaqtde tanuy turğan

310.5 deliller birlen tanuturmız (فَلْيَعْرِفْنَاهُمْ بِسَيِّئَاتِهِمْ) bes sin ol münāfiqlarnı 'alāmetleri birlen
tanursun

310.6 (وَلْيَعْرِفْنَاهُمْ فِي لَعْنِ الْقَوْلِ) dağı sin ol münāfiqlarnı sözleriniñ tarīkinde tanursun ya'nī
münāfiqlar

310.7 siniñ ḥuzūrında söylesele sözleriniñ işāresinden bilürsün münāfiq idüklerini laḥniñ
şavāb bolğanı

310.8 bar ḥaṭā' bolğanı bar şorap bolğanı şol sözni açuq itüp eytüvden kināyege döndürüv bu
belāgat

310.9 cihetinden maqṭavlı şuniñ içün de resül allah (فَلْعَلَّ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ مِنْ بَعْضِهِمْ) digen
içinşi ya'nī

310.10 ḥaṭā' bolğan laḥn şol i'rāb bozup sözni şevābdan ḥaṭā'ğa döndürüv
(وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ) ve allahü

310.11 te‘ālā sizniñ ‘amelleriñizni bilür bes niyetiñizege qarap cezā birür
(وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ)

310.12 (مَنْكُمُ وَالصَّابِرِينَ) dağı sizni şoğış kıluv birlen dağı başka ağır teklifler birlen emr kılup imtiḥān

310.13 kılurmız sizlerden şoğış kılğan ādemlerni dağı şoğış āğırlığına şabr kılğan ādemlerni ‘ilm-i zuhūr

310.14 birlen bilgenimizge kadar (وَنَبَلِّغُكُمْ أَخْبَارَكُمْ) dağı sırlarıñızni zāhir kılğanımızga kadar imtiḥān kılurmız

310.15 ya‘nī qayularıñız şoğışda itā‘at kılur qayularıñız itā‘at kılmas
(أَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ)

310.16 (اللَّهُ) düristlikde şundayın ādemler kāfir boldılar dağı allahniñ dīninden ḥalknı tıydılar
(وَشَاقُوا الرَّسُولَ)

310.17 dağı resül allahga ḥilāflık kıldılar (مَنْ بَعَثْنَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ) özlerine hidāyet (ḥaqlık) zāhir

310.18 bolğan şoñında bu ādemler qarīza birlen nazīrler yā ki bedr şoğışında itā‘am kıluvçılar
(لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ)

310.19 (سَيِّئًا) bu ādemler küfrleri hem allahniñ dīninden tıyuvları sebebli allahga hiç nerse zarar kılmaslar (وَسَيِّئًا)

310.20 (أَعْمَالَهُمْ) dağı allah ol kişilerniñ ‘amellerini yoq kılur (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey imān kitürgen

310.21 ādemler (أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ) allahga itā‘at kılıñız dağı allahniñ resūline itā‘at kılıñız (وَالَا)

310.22 (تُبْطَلُوا أَعْمَالَكُمْ) dağı kāfirler bāṭıl itken nerseler birlen meşelā küfr nifāq ‘aceb riyā‘ ezā (rencitüv)

310.23 kibi nerseler birlen ‘amelleriñizni bāṭıl kılmañız (أَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ)

310.24 dürüstlikde şundayın âdemler kāfir boldılar dağı allahniñ dininden ħalknı tıydılar
(ثُمَّ مَا تَوَابُوا) munıñ

310.25 şoñında öldiler (فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ) ol âdemler kāfirlerdür (وَهُمْ كُفَّارٌ) bes ol âdemlerni

310.26 allah yarlıkamas bu âyet her bir küfri üzerinde ölgen âdem ħaķında ‘âm gerçi ħaş
âdemler ħaķķında ğına

310.27 nâzil bolġan bolsa da dađı bu âyetniñ mefhūmı delâlet kıladur küfr özlerinde ölmegen
âdemniñ başķa ğünâhlarunı

310.28 allahniñ ba‘z vaķt yarlıķavına (فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ) bes şoġışda za‘iflenmeñiz dağı
yalbarup

310.29 kāfirlerni şulħķa ündemeñiz (وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ) siz kāfirlerge ğāliblersiz (وَاللَّهُ مَعَكُمْ) dağı
allah sizge yardım

II / 311

311.1 birlendür (وَأَنْ يَغْرُوكُمْ أَعْمَالُكُمْ) dağı allah sizniñ ‘amelleriñizni zāyi‘ kılmaz
(أَسْمَاءُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لَعَبٌ)

311.2 (وَلَوْ هُوَ) ançaķ dünyā tirükligi oyundur ve fā‘idesizdür (وَأَنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا) ve eger siz imān
kitürseñiz

311.3 ve allahdan ħorķsañız (يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ) allah sizge eçleriñizni birür ya‘nī imāniñiz ve
taķvāliķiñizniñ

311.4 şevābını birür (وَلَا يَسْأَلُكُمْ أَمْوَالَكُمْ) dağı allah sizden bütün mällariñizni şoramas belki
zekevetde on

311.5 dan bizniñ dörtten birini ‘arşde ondan birini gine şorar ya‘nī birürge ħoşar
(أَنْ يَسْأَلَ كُمْ مَوَالِيَهُمْ)

311.6 (تَسْأَلُوا) eger allah bütün mällariñizni sorasa (birürge emr kılsa) sizni avır eytür idi siz
bütün mālını

311.7 birüv birlen saranlıķ kılar idiñiz bire almas idiñiz (وَيُخْرِجُ أَضْعَانَكُمْ) dağı bütün
mällariñizni

311.7 şoravdan resül allahğa hâşıl bolğan düşmanlıklarınıñızni allah çığarur (zâhir kılur) idi likin allahnıñ

311.8 hikmeti munı tilemedi bes sizni tãqatıñızde bolmağan nerse birlen teklif kılmağı
(هَآأَنْتُمْ هَؤُلَآءُ) ey

311.9 muhãtablar siz bu zıkr kılına turğan şıfatlar birlen şıfatlangan âdemlersiz
(تَدْعُونَ لِنُفْسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)

311.10 allahnıñ yolında mällarınıñızni şarf kıluvğa ündelmiş bolursız ya'nı mällarınıñızni şarf kıluvğa ündelgen âdemlersiz

311.11 (فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْغُلُ) bes sizden allah yolına māl şarf kıluvğa saran bolğanlarınıñız bar
(وَمَنْ يَبْغُلُ)

311.12 (فَأَنفُسَهُنَّ يَبْغُلْنَ) ve kimdür allah yolına māl şarf kıluvğa saranlık kılur ançaq öziñiñ zararına saranlık

311.13 kılur yā ki özinden nāşı bolğan sebeb birlen saranlık kılur çünki māl şarf itüvniñ fā'idesi

311.14 ve saranlıkıñıñ zararı özine kaytur (وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ) dağı allahü te'ālā sizniñ māl şarf kıluvıñızdan

311.15 muñsızdur ve siz allahğa muhtāclarsız bes allahnıñ sizge māl şarf kıluv birlen emr kıluvı öz fā'ideñiz için

311.16 eger allahnıñ sözini tutsañız fā'idesi öziñizge tutmasañız zararı öziñizge
(وَأَنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ)

311.17 (قَوْمًا غَيْرَكُمْ) ve eger siz allahnıñ tã'atinden hem resüliniñ tã'atinden hem allah yolında māl şarf kıluvdan

311.18 yüz döndürseñiz allah sizni sizge başqa kavm birlen almaşdurur ya'nı sizniñ ornıñızga başqa kavmni

311.19 koyar (ثُمَّ لَا يَكُونُ لَكُمْ مِنْهَا مَأْوَىٰ) munıñ soñında ol kavmi yüz döndürüvde sizniñ kibi bolmaslar belki

311.20 allahğa koşkan işinde itã'at kılurlar “muhammed şallallahü 'aleyh ve sellemniñ süresiniñ tercemesi

311.21 tamām boldı”

311.22 “kırk sikizinci sûre feth sûresi medîne de ingen yikirmi toqız âyet”

311.23 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥîm

311.24 (أَنَا فَتَعَالَىٰ فَتَعَالَىٰ) ey muḥammed (ṣallallahü te‘a ‘aleyh ve sellem) düristlikde biz siniñ için mekke şehrini

311.25 zāhir açuv birlen açarmız yâ ki kîleçek yılda mekkeni açuv birlen siniñ için ḥükm kılduq ma‘nâsında

311.26 (لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ) mekke şehrini açuv birlen ḥükm kılduq allahniñ sini (kâfirler birlen soğış kıluviñ

311.27 küfrini bitürüvde allahniñ sözini üstün kıluvda turuşuviñ sebebli) yarlıqavı için (مَاتَقَدَمُ مِنْ)

311.28 (ذُنُوبِكُمْ وَمَاتَاخِرُ) günâhdan (kimçiligiñden) ilk bolğan nerseni hem de soñ bolğan nerseni ḥâşıl

II / 312

312.1 bütün kimçilikleriñni yarlıqav için (وَيَتَمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ) daḥı siniñ üzeriñe (dîniñi üstün kıluv birlen

312.2 hem siniñ peygamberlikiñe mülkini қоşuv birlen) ni‘metini tamâm kıluv için (وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا) daḥı

312.3 vaḥyini irişdürüvde hem riyâset işlerini ötevde sini toğrı yolğa köndürüv için (وَيُنصِرُكَ اللَّهُ)

312.4 (فَنَصِّرَاكَ لِيَأْتِيَنَّكَ) daḥı allahniñ siñe gâlib bolğan yardım birlen yardım birüvi için (هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السُّكُوتَةَ)

312.5 (فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ) ol allah şundayın allahdur mü‘minleriñ köñillerine şebâtnı ve qararlanuvnı indürdi kâfirleriñ

312.6 köñillilerine qorqu tüşken vaqtda mü‘minleriñ köñillilerine aqlâ qorqu tüşmedi (لِيَزِدُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ)

312.7 mü'minler bütünleri üzerine yakını artdursunlar için ya'nî i'tikâdları köñillerine tamâm ornaşsun

312.8 hem şol i'tikâdlarında köñilleri tamâm qararlansun için yâ ki allahğa dağı âhîret künine imânları

312.9 artsun için (وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) ve ol allah içündür köklerniñ ve yirlerniñ askerleri ya'nî

312.10 her qayusınıñ işini tedbîr kıılır ba'z vaqt ba'zısını ba'zısına irkli kıılır ba'z vaqt aralarına

312.11 şulh tüşürür yâ ki dînine yardım birüvni tilese yir ehlerinden başqalar birlen de (ferişteler birlen de) yardım birür

312.12 ma'nâsında (وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا) dağı allah (te'a) bendelerniñ maşlahatlarını bilüvçi hem tedbîrinde hikmet

312.13 iyesi boldı (لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ) mü'min irler birlen mü'mine ğatunlarını kiritüvi için

312.14 (جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ) astlarından yılgalar (şular) ağa turğan ucmağlarğa (خَالِدِينَ فِيهَا)

312.15 ucmağlarda mengü qalğanları ğâlde ya'nî allahü te'âlâ mü'minlerni kâfirler üzerine irkli kıluv tedbîrini

312.16 kııldı mü'minler bu tedbîrde bolğan ni'metlerniñ qadrini bilüp ve bu ni'metlerge şükrâne kıluv ucmağğa kirsünler

312.17 için (وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ) dağı mü'min irler birlen mü'mine ğatunlardan yavızlıqlarını örtüv için

312.18 (وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فُوزًا عَظِيمًا) dağı bu iş ya'nî ucmağğa kiritüv birlen yavızlıqlarını örtüv allah ğuzûrında

312.19 uluğ sa'âdetke irişüv boldı çünkü bendelerniñ mağlûblarınıñ nihâyeti de şoldur (وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ)

312.20 (وَالْمُنَافِقَاتِ) dağı allah (te'a) müminlerni kâfirler üzerine irkli kıluv tedbîrini kııldı mü'nâfık (tışdan

312.21 müselmân içden kâfir) irler birlen münâfıke ğatunlarını azâb kıluvı için (وَالْمُشْرِكِينَ)

312.22 **وَالْمُشْرِكَاتِ** dağı müşrik (‘ibadetde allahğa şerik bar diyüvçi) irler birlen müşrike hatunlarını

312.23 ‘azāb kıluvı için **الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظُنَّ السُّوءِ** ol münāfık ve münāfıklar dağı müşrik ve müşrikeler allahğa

312.24 yavız gümān birlen gümān kıluvçılardur ya‘nī allah ve resūline hem mü’minlerge yardım birnes diyü gümān kıluvçılardur

312.25 **عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السُّوءِ** ol münāfıklar ve müşrikler üzerinedür yavız gümānlarınıñ dağı mü’minlerge kütken

312.26 nerseleriniñ dā’iresi ya‘nī ‘azāb ve helāket münāfıklar birlen müşriklerini çulğap aluvçıdır başkalargā

312.27 ötmes **وَعُضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعْنَهُمْ** dağı allah ol münāfıklar ve müşrikler üzerine açulandı hem alarğa la‘net

312.28 kıldı ya‘nī alarnı rahmetinden yırak kıldı **وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ** dağı alar için cehennemni hazirledi

312.29 **وَسَاءَتْ مَصِيرًا** evrileçek orun boluv yüzinden ni yavız boldı ol cehennem **وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ**

II / 313

313.1 ve ol allah içündür köklerniñ ve yirlerniñ ‘askerleri **وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا** dağı allah mülkinde ğālib

313.2 işinde hikmet iyesi boldı **إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا** düristlikde biz sini ey muḥammed (‘ahm)

313.3 ümmetiñ üzerine şāhid itüp hem t̄a‘at üzerine süyünç birüvçi itüp günāh üzerine korkutuvçi itüp

313.4 yiberdük **لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ** sizniñ (resül allahniñ hem mü’minlerniñ gine ma‘nāsında) allahğa hem allahniñ resūline

313.5 ^{وَتَعَزَّزُوهُ وَتُوقِرُوهُ} imān kitürüviñiz için (وتعززوه وتوقروه) dağı dīnni ve resūlni utlav birlen allahnı utlaviñiz için

313.6 hem allahnı uluqlaviñiz için ^{وَتَسْمِعُوهُ بِكُرَّةٍ وَأَصِيلًا} (وتسمعهوه بكرة واصيلا) dağı allahnı kimçilik şıfatlardan irtede ve kiçede

313.7 pāklaviñiz için yā ki irtede ve kiçede allah için namāz ouvıñiz için ^(أَنَّ النَّبِينَ يُبَايِعُونَكَ) ey

313.8 muammed (‘ahm) dūristlikde şundayın ādemler siñe bī‘at birürler (rıvān-ı bī‘atı müzād) ^(أَتْمَايُبَايِعُونَ اللَّهَ)

313.9 ana ol ādemler allaha bī‘at birürler ^(بِاللَّهِ فَرَقَ أَيُّهُمْ) allahnıñ udreti mü‘minlerniñ bī‘at birgen

313.10 olları üstündedür ya‘nī allahü te‘ālā alarnıñ bī‘at birüvlerine mutali‘dür ^(فَمَنْ نَكَتْ فَاثْمَايُنْكَتْ عَلَى)

313.11 bes bir kişi ‘ahdin bozsa bes ana ol kişi ‘ahdini öziniñ zararına bozar ya‘nī ‘ahdini ^(نَفْسَهُ)

313.12 bozuvnıñ zararı üzerine aytur ^(وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ) ve kimdür anıñ üzerine allaha ‘ahd

313.13 ılan nersesine vefā ılsa bī‘at birüvine vefā ılsa ‘ahdini bozmasa ^(فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا)

313.14 bes ol kişie allah ulu ecrini birür (ya‘nī cennetni birür) ^(سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ) ey

313.15 muammed (‘ahm) udeybiyeden aytduıñ soñında medīne tiresindei bedevī ‘arablerden siniñ şobetiñden aldurulmış

313.16 ādemler siñe eytürler (islam, cehīne,mezīne,ıfār a‘rābları kibiler) ^(سُعَلَّتْنَا أَمْوَالَنَا وَأَهْلُونَا) bizlerni

313.17 siniñ birlen birge ıuvdan bizni mällarımız ve ebū cemā‘atlerimiz şuullendürdi diyü eytürler ^(فَأَسْتَغْفِرُ لَنَا) bes

313.18 bizniñ ımay aluv günāhımız için allahdan yarlıama iste diyü eytürler ya‘nī udeybiye yılında resūl ekrem

313.19 a' rābdan özi birlen birge mekkege baruvnı istedi a' rāblar birge barmadılar mällar ve ehlimizni

313.20 qaravçı yoq didiler ama alarnıñ qaluvlarına sebep i'tikādlarınıñ za' ifligi hem qureyşlerniñ

313.21 şoğış qıluvından qorqıv idi mällar ve ehler şuğulni yalğandan ğına sebep itdiler resül allahniñ

313.22 maqşüdı şoğışqa baruv tügil idi belki 'umre haccı içün idi
(يَقُولُونَ يَا لَسنتَهُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ)

313.23 a' rāblar köñillerinde bolmağan nerseni tilleri birlen eytürler allahü te'ālā bu sözni a' rābnı i' tizār hem

313.24 istiğfār qıluvlarında yalğançı idüklerini bildürüp eytdi (قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا) ey muħammed

313.25 ('ahm) a' rābke eyt sizniñ içün allahdan bir nerseni kim mülklenür ya' nī allahniñ tilevinden ve qazāsından

313.26 sizni kim tıya alur (أَنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا) eger sizge žaramı tilese ya' nī resül allah birlen mekkege

313.27 barmay qaluvıñızğa cezā itüp öltürülseñiz yā ki mağlūb bolsañız yā ki mālñızğa ve ehliñizge žarar irişse

313.28 bu işlerni allah sizge tilese, kim sizden bu işlerni tıyār elbette hiç kim tıya almas allahniñ murādı bolur

313.29 (أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا) yā ki allah sizge fā'ide tilese ol fā'ideni sizden kim tıya alur
(بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا

II / 314

314.1 (تَعْمَلُونَ شَيْئًا) belki allah sizniñ qılğan 'amelleriñizniñ taşnı da ve içni de bilür bes sizniñ ni sebep birlen

314.2 resül allahdan taħalluq qıluvıñızni da bilür (بَلْ ظَنَنْتُمْ) resül allah birlen birge mekkege barmavıñızniñ sebep şol

314.3 belki siz oyladıñız (أَنْ لَّنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا) resūlniñ (muḥammed şallallahü ‘aleyh

314.4 ve sellemniñ) hem mü’minlerniñ ehllerine (iv cemā‘atlerine) mengü qaytmassızlıklarını ya‘nī resūl allahnı hem mü‘minlerni

314.5 qıreyşler öltürür de bes kiri medīnege qayta almaslar diyü gümān kıldıñız şunıñ içün mekkege barmadıñız (وَزَيْنَٰ ذَٰلِكَ)

314.6 (وَلَمَّا نَسَبْتُمْ مَثَلِي الْأَسْوَدَ) dağı siz bu zıkr qılınğan yavız gümānnı (فِي قُلُوبِكُمْ)

314.7 gümān kıldıñız ya‘nī kiri medīnege qayta almaslar diyü zann kıldıñız (وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُرًّا) dağı siz bozuq i‘tikādıñız

314.8 ve yavız qaşdıñız içün allah ḥuzūrında helāk bolğan qavm boldıñız (وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ) ve kimdür allahğa hem allahniñ

314.9 resūline imān kitürmese (فَأَنَّا آتَيْنَاهُمُ الْكُفْرَ بِلِكْفَارٍ سَعِيرًا) bes düristlikde biz allahnı hem allahniñ resūlini

314.10 inkār kıluvçılar içün kızdurulmuş tamuğnı ḥāzırlədük (وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) ve ol allah içündür

314.11 köklerniñ ve yirlerniñ ḥocalığı köklerde ve yirlerde niçük tiledi şulay tedbır kılır (يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ)

314.12 (وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ) ol allah tilegen ādemni yarlıqar ve tilegen ādemni ‘azāb kılır (وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا)

314.13 (رَحِيمًا) dağı allahü te‘ālā günāhlarnı yarlıqağuçı hem raḥmet kıluvçı boldı çünki yarlıqav hem raḥmet

314.14 kıluv allahniñ zātından ammā ‘azāb kıluv ḥükmi astına bi’l-‘arz gine kire şunıñ içün de resūl allah ḥadış-i

314.15 kıudsīde (سَبَّحْتَ رَحْمَتِي عَلَىٰ غَضِي) didi ya‘nī raḥmetim açıvumdan gālıbdür ma‘nāsında (سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ)

314.16 ḥudeybiye yılında mekkege resūl allah birlen birge barmay qalğan a‘rāblar eytürler (resūl allah şoḥbetinden qalduruvçı

314.17 haqıqat allahü te‘älâ bolduğından (مُخَلَّفُونَ) diyülgen (أَدَا أَنْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَانِمَ لِنَأْخُذُ بِهَا) her kayçan siz

314.18 (müselmānlar) hayber ğanīmetlerini alurğa barsañız resül ekrem hudeybiyeden hicretten altunçı

314.19 yılda zü'l-hicce ayında kaytdı yılñıñ qalğan könlerinde hem muharrem başlarında medīnede turdı munıñ

314.20 soñında hudeybiye soğışında bolğan ādemler birlen hayberde soğış kıldı hem hayberni aldı ve köp ğanīmet

314.21 mälları da aldı hem ğanīmet mällarını hudeybiye soğışında bolğan ādemlerge gine birdi çünki hudeybiyeden şulh kıluş

314.22 kaytduqları için ğanīmet mālı almağanlar idi (ذُرُونَا تَتَّبِعُكُمْ) bizni koyuvıñız biz sizge iyerürmiz

314.23 diyü (يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ) bu sözleri birlen allahñıñ sözini almaşduruvni (özgertüvni) tileyler

314.24 çünki allahü te‘älâ hayber ğanīmetleriniñ hudeybiyede hāzir bolğan şahābelerge gine boluvı birlen ‘ahd kıldı

314.25 a‘rāb hudeybiyede ğanīmet yoqlıgını bilgeç şugulimiz bar diyü barmay qalğanlar idi hayberdegi ğanīmetni

314.26 bilgeç iyeremiz didiler (hayber medīneden şām tarafında dört menzillik bir şehr bolğan) (قُلْنَا لَنْ تَتَّبِعُونَا)

314.27 ey muhammed ‘ahm ol a‘rāblarğa siz bizge iyermessiz ya‘nī iyermeñiz (كُنَّا كُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ) allah

314.28 hayberge çıguvğa hāzirlenmesden burun oşandaç eytdi ya‘nī hayberniñ ğanīmetleri hudeybiyede hāzir

314.29 bolğan ādemlerge hāş didi (فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسِبُونَنَا) bes a‘rab eytürler sizniñ ğanīmet mālından

315.1 bizge birmeviñiz allah birmeske қоşқанlığı için tügil belki siz bizge ğanîmet mālında ortaқ boluvımızğa

315.2 ҳased kılasız (بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ الْآيَاتِ) belki ol a‘rāblar dīnden añlamaslar meger az ğına añlav

315.3 birlen añlarlar ya‘nī dūnyā işinde gine añlarlar ya‘nī a‘rābke ҳayber ğanîmetinden birnev mü’minlerniñ ҳasedi

315.4 için tügil (قُلْ لِلْمُغَلَّبِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ) ey muḥammed ‘ahm a‘rāblardan ҳudeybiyege barmay қалuvçılarға eyt

315.5 (سَتُدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ أُولَىٰ بِأْسٍ شَدِيدٍ) siz bu kün қоғışқа çıқmay қалсаñız da sizge şundayın zamān kilür

315.6 ol zamānda minim vefātım қоñında ҳalīfelerim tarafından қаtı zarar (‘azāb) iyesi bolған қavmge ündelmiş

315.7 bolursız ya‘nī müslimeniñ aşḥābından benū ḥanīfe қavmi birlen ebū bekr el-şiddīk rađī allah ğına muḥārebe қılған

315.8 мүrtedler birlen қоғış қилurға ündelürsиз (تُقاتلونهم أو يسلمون) ol қavmine öltürsиз yā ki müselmān

315.9 bolurlar bu āyet delālet қилadur ‘arab müşriklerinden daḥī мүrtedlerden islām birlen қılıç қına қabül қılınuvға

315.10 ya‘nī alar müselmān bolurlar yā ki öltürülürler ammā başқа ehl-i kitābdan bolған kāfirlerden hem ‘acem

315.11 müşriklerinden hem mecūsilerden cizye de қabül қılına ya‘nī alarnı müselmān bolmasalar cizye tölerge yaşap

315.12 öltürmey қalduruv dürist bola yā ki bu қаtı қувvet iyesi bolған қavmden fāris birlen rūm murād bu āyetde

315.13 ebū bekr el-şiddīk birlen ҳazret-i ‘ömerniñ ḥilāfetine delil bar çünki ҳazret-i ‘ömer alarnı dīnge da‘vet

315.14 itdi (فَأَنْ تَطِيعُوا يُرْتَضَىٰ لَكُمْ اللَّهُ أُجْرًا مَسْنً) bes eger siz қоғışқа ündevçini қabül қılıсаñız allah sizge

315.15 көркем ecr birür (وَأَنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ) ve eger siz қоғışқа ündevçiniñ ündevinden yüz döndürсеñiz

315.16 nitelikli mundan burun ya'ni resul allah zamanında yüz döndürdünüz idi
(بُعْتَبُكُمْ عَنْ آبَاءِ الْيَمَانِ) allah sizni

315.17 rencitküci 'azāb kıılır çünkü siz bu vakt iki mertebe şoğışdan ƒalğan bolasız (za'iflerge

315.18 şoğışƒa ƒıgıuv vācib bolmav haƒında allahü te'ālā zıkr kıılmaƒaƒ āyetni indürdi
(لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ) şoƒır kışi

315.19 üzerene şoğışƒa ƒıkmavda günāh yoƒdur (وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ) daƒı aƒşak kışi üzerene şoğışƒa

315.20 ƒıkmavda günāh yoƒdur (وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ) daƒı avruv kışi üzerene şoğışƒa ƒıkmavda günāh yoƒdur

315.21 (وَمَنْ يَطْعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ) ve kimdür allahƒa hem allahnıñ resüline itā'at kıılır
(يُنْزِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا)

315.22 (الْأَنْهَارِ) allah ol kışini astından yılƒalar (şular) aƒa turƒan ucmaƒlarƒa kıritür
(وَمَنْ يَتَوَلَّ بِعْتَابِهِ)

315.23 (عَنْ آبَاءِ الْيَمَانِ) ve kimdür allahnıñ hem resüliniñ ƒoşƒan işinden yüz döndürür allah ol kışini rencitküci 'azāb

315.24 birlen 'azāb kıılır bu āyetniñ nuzüline sebep şol şoğışdan taƒallük kıılƒan ādemler haƒında ƒorƒutuv birlen

315.25 āyet ingen şoğışƒa ƒıgıarƒa küçleri yitmegen za'ifler oyladılar bizge de şoğışƒa ƒıkmay ƒaldıƒımız

315.26 iƒün ƒatı 'azāb ve uluğ şelte bolur diyü şundan şoñ haƒret-i cebra'ıl bu zıkr kıılınƒan āyetni indürdi

315.27 mariz cümlesine bizge avruvı baş iƒ avruvı kıbi avruvlar kıredür hem şoƒırlar oşandaƒ ayaksızlar

315.28 ƒolsızlar da aƒşaklar da kıredür çünkü mariz diyü alātları ve esbābleri selāmet bolup da avruv iyesi

315.29 bolƒan ādemge de eytile hem āletleri esbābleri bolmaƒan kışiƒe de eytile ikinçi ihtimālge binā'atƒdan

316.1 taḥṣīṣ şoñında te‘mīm murād boladur (لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ) taḥkīk mü‘minlerden rāzı boldı

316.2 (أَذِيْبًا يُعْوَدُكَ نَعْتِ الشَّجَرَةِ) ağaç astında siñe bī‘at birdükleri vaḳtde resül ekrem ḥudeybiye yılında medīneden

316.3 çıgup ḥudeybiye digen orunğa barup tüşkeç ümeyye oğlu ḥırāşnı ḳureyşlerge yiberdi ḳureyşler ḥırāşnı

316.4 körgeçge öltürürge ḳaşd ḳıldılar likin ḥırāş öltürüvden ba‘zı bir ādemler men‘ ḳılduḳından ḥırāş

316.5 selāmet ḳutulup ḳaytdı şoñra resül allah ḥazret-i ‘ömer maşlahatı ile ḥazret-i ‘oşmānnı yiberdi ḥazret-i

316.6 ‘oşmānnı ḳureyşler ḳabül itdiler hem öziñe ṭavāf ḳılurğa ruḥşat didiler likin ḥazret-i ‘oşmān resül allahğa

316.7 ṭavāf ḳılurğa ruḥşat itmeseñiz ṭavāf ḳılmaym didi ḳureyşler ḥazret-i ‘oşmānnı ḥabs itdiler mü‘minlerge

316.8 ḳureyşler ḥazret-i ‘oşmānnı ötürgenler digen ḥaber işitildi resül allah eytdi bulay bolğaç bizge şoğışuv

316.9 lāzım diyü şaḥābelerni cıydı resül allah samra ağaçı astında olturğanı ḥālde şaḥābelerge eytdi ḳureyşler

316.10 birlen şoğışurğa aşlā ḳaçmaska bī‘at biriñiz didi şaḥābeler hemmesi birden bī‘at birdiler
(فَعَلِمَ مَا فِي)

316.11 (قُلُوبِهِمْ) bes allah (te‘a) mü‘minlerniñ köñillerinde bolğan nerseni (iḥlāşlarını) bildi
(فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ)

316.12 bes mü‘minler üzerine ḳararnı ve şebātnı indürdi (وَأَنَابُهُمْ فَتَحَقَّرَ رِيْبًا) daḥı mü‘minlerni yaḳın bolğan açuv

316.13 birlen (ḥayberni yā ki mekkeni aluv birlen) şevābladı (وَمَغَانِمٍ كَثِيرَةٍ بِأَخْذِ وَهْلِهَا) daḥı köp ḡanīmetler (ḥayber

316.14 ḡanīmetleri) birlen şevābladı (ülüşledi) ol ḡanīmetlerni mü‘minler alurlar
(وَلَاِنَّ اللَّهَ عَزِيزًا حَكِيمًا)

316.15 dağı allah her işde gâlib ve hikmetni ri'āye kıluvçı boldı
(وَعَلَّكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُ بِهَا) allah sizge

316.16 hayber ganimetinden başka köp ganimetler va'de kıldı ol ganimetlerni siz alursız
(فَجَعَلَ لَكُمْ هُنَا)

316.17 bes allah sizge bu ganimetni (hayber ganimetni) aşuqduı (وَكَفَىٰ أَيْدَى النَّاسِ عُنُقَهُمْ) dağı sizden

316.18 ādemlerniñ (hayber ehliniñ hem ehl-i hayberge yardım birürge kilgen benī esed ve gatafān

316.19 qabileleriniñ yā ki qreyşlerniñ) qollarını tıydı ve köñillerine qorqu tüşürdi
(وَلَنْتَكُونُوا آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ)

316.20 bu ādemlerniñ qollarını sizden tıyuv yā ki aşuqdurulğan hayber ganimetlerni mü'minler şükrāne kılsunlar yā ki

316.21 alsunlar için hem mü'minlerge 'alāmet bolsun için mü'minler ol 'alāmet birlen bu işniñ allahdan boluvını

316.22 bilürler (وَيَهَبُ بِكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا) dağı allahniñ sizni toğrı yolğa köndürüvi için ya'nī allahniñ

316.23 fazlına uşanuv hem allahğa işni tapşıruv yolına (وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْبُرُوا عَلَيْهَا) dağı sizniñ için ikinci

316.24 ganimetler bar ol ganimetlerge hemişe kâdir bolmadıñız alay (فَبَاحْطِ اللَّهُ بِهَا) taħkik ol ganimetler birlen

316.25 sizge üstünlik birdi ol hevāzin yā ki fāris ganimetleri ya'nī ol ganimetlerde tizden sizge bolaçaq

316.26 ma'nāsında (وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا) dağı allah her bir nerse üzerine küçi yitküçi boldı
(وَلَوْ)

316.27 (فَاتَّكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا) ve eger mekke ehlinen kâfirler hudeybiye yılında sizniñ birlen şoğış kılgan bolsa

316.28 idiler şulh kılmaları idi (لَوْلَا الْأَذْبَارُ) elbette artlarını döndürgenler bolur idi ya'nī

316.29 ciñilgenler bolur idi (ثُمَّ لَا يَجُودُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا) muñın soñında özlerini şaqlay turğan yaqını

II / 317

317.1 hem de yardım qıluvçını tapmaslar idi (سُنَّتِ اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلُ) mundan ilk ötken ümmetlerde

317.2 peygamberlerniñ şoğışda üstün boluvlarını allah iski ve ötken senet qıldı (وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبَدُّلًا)

317.3 ve ey muhāmmed ‘ahm sin allahniñ seneti (‘ādeti) için özgertilüvni tapmassun allahü te‘ālā mekkeniñ qahr

317.4 ve ğalebe birlen şoğışup açılıvı haqında şulh birlen açılmavı haqında zıkr qılınacaq āyetni indürdi

317.5 (وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ) ey mü’minler ve ol allah şundayın allahdur mekke ehliniñ qollarını sizden

317.6 tıydı (وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ) dağı sizniñ qollaruñızni mekke ehlerden tıydı (بِبَطْنِ مَكَّةَ) mekkeniñ içinde

317.7 (مَنْ بَعَثْنَا أَنْ نَلْفِرَكُمْ عَلَيْهِمْ) sizni mekke ehli üzerine qudretli ve irkli qılğanniñ soñında qudretli

317.8 ve irkli qıluv elbette qahr ve ğalebe birlen açıldı digen sözine delālet qıladur imām şāfi‘i mekke

317.9 şehri şulh birlen açıldıdı bu vāqı‘a huğeybiyede boldıdı çünki ebū ceħl oğlı ‘ikrime biş

317.10 yüz ‘asker birlen huğeybiyege kildi resül allah añar qarşı bir qadar ‘asker birlen velid oğlı hālīd

317.11 rağiallah ğınanı yiberdi hażret-i hālīd ‘ikrimeniñ ‘askerini ciñdi hem mekke divārlarına qıvup

317.12 kiritdi soñra özi kiri qaytdıdı hem bu süre fetħ-i mekkeden burun indidi (beydāvī)

317.13 likin bu hūkmeler hemmesi māzī şīġası birlen zıkr qılındı bes bu hūkmeler izhār-ı ğaybde resül allahğa

317.14 mu'cize bolur ümmetden haber bolur hem tefsir-i huseynde eyte bu vaki'a hudeybiyede boldıdı çünkü kafirlerden yitmiş

317.15 kadar adem şahabelerni öltürüb birlen tañ vaqtinde hudeybiyeye kildiler şahabeler bularga gâlib bolup bularnı

317.16 tutup aldılar resül allah azâd kıluv yiberdidi (allahu a'lem bi'l-sevâb) **وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا** dağı

317.17 allah sizniñ kılgan 'amelleriñizni körüvçi boldı **هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا** ol mekke kafirleri şundayın

317.18 ademlerdür kafir boldılar **وَصَلُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ** dağı sizni mescid-i harâmdan (tavâf kıluvdan)

317.19 tıydılar **الْهِنْدِي** dağı mekkege yiberile turğan qurbanlıqdan tıydılar **مَعْرُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَلَأَهُ** boğazlana

317.20 turğan ornına irişüvinden tıyılmış bolğan hâlde ol hedy hedyñiñ bolğazlana turğan ornı **(مَنْ)** bes

317.21 bu âyet hacdan men' kılingan hedyñi boğazlay turğan orunı haremge hâş boluvına delâlet kıladur

317.22 likin şahib beydâvî eyte ma' rûf ornı mini ma' nâsına başqa orunda boğazlarğa yaramay digen söz

317.23 tügil ve âlâ resül allah hacdan men' kılingan ornında boğazlamas idi diyü hanefiñ delilni redd kıladur

317.24 **دَلِيلًا لِرِجَالٍ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٍ مُّؤْمِنَاتٍ** eger de mekkede mü'min irler birlen mü'mine hatunlar müşrikler birlen

317.25 çatış mevcüd bolmasalar idi **لَمْ تَعْلَمُوهُمْ** siz ol mü'min irler birlen mü'mine hatunlarnı müşrikler

317.26 birlen çatnaşkanlıqları için imân şıfatı birlen gine bilür bolmadıñız idi ya' nî siz bilmey ve tanımay

317.27 turğan mü'min ve mü'mineler mekke bolmasa idi **أَنْ تَطَّوْرَهُمْ** ol mü'min irler birlen mü'mine hatunlarnı

317.28 tabtavıñızniñ (helâk itüviñiz) mekrühligi bolmasa idi **فَنُصِيبِكُمْ مِنْهُمْ مَعْرَةً** bes eger helâk

317.29 kılsañız alar tarafından sizge günāh ve atılı (kefāret diyet ve hāsret kibiler) irişür idi
(بغير علم)

II / 318

318.1 bilüvden başa bolanıñız hālde helāk ıluvıñızñıñ mekrūhligi bolmasa idi ya‘nī müşrikler arasında

318.2 tura turan mü‘minlerni tanumayına helāk ıluvıñızñıñ alarnı helāk ıluv birlen öziñizge günāh ve atılıñıñ

318.3 iriřüviniñ abāhatligi bolmasa idi mekke ehlerinden sizniñ ollarıñızñı tıyılmaan bolur idi ma‘nāsında

318.4 (لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ) mekkede bolan mü‘minlerni şaklav içün mekke kāfirlerinden allahniñ sizniñ

318.5 ollarıñızñı tıyuvı allahniñ rahmetine tilegen ādemini kiritüvi içündür (لَمُوتُوا) eger mü‘minler kāfirlerden

318.6 ayuran bolsalar idi (لُعَنَّا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَلَىٰ آبَائِهِم) mekke ehlerinden kāfir bolan ādemlerni

318.7 rencitküçi ‘azāb birlen ılır idük (أَذْجَعَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا) ey muammed (‘ahm) şol vatñi isiñe

318.8 tüşür ol vatde kāfir bolan ādemler ıldılar (فِي قُلُوبِهِمْ) köñillerinde
(الْحَمِيَّةُ حَمِيَّةُ الْجَاهِلِيَّةِ) hanı bilüvden

318.9 tıya turan nādānlı ayreti bolan ayretñi va‘āzletüvni
(فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ)

318.10 bes allahü te‘ālā resūline hem mü‘minlerge řebātñı ve vaarñı indürdi resül ekrem řallallahü ‘aleyh ve sellem hudeybiyege

318.11 kilgeç ureyşler aralarından şaylap ‘ömer ve olı süheylni ‘abdu‘l-uzzā olı huveytibni haş olı

318.12 mikrazñı yiberdiler muammed (‘ahm) ge eytiñiz bu yıl medīnege kiri aytup kitsün kileçek yıla üç kün

318.13 mekkege kilüp tavāf kıluırğa ruḥşat itemiz diyü resül allahğa şol tarıķ eytdiler resül allah rāzı

318.14 boldı aralarında ‘ahdnāme yazmaq boldılar resül allah ḥazret-i ‘alige yazarğa қоşdı “bismi’l-lahi’r

318.15 -rahmani’r-rahim” diyü başda yaz didi kıreyşlerden bu üç kişi biz bu sözni bilmeymiz “باسمك اللهم” diyü

318.16 yazdıdılar yine de resül allah eytdi ey ‘alī “هَذَا مَا صَالِحَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ أَهْلَ مَكَّةَ” diyü yaz didi yine

318.17 bu kıreyş ilçileri eytdiler eger biz sini allahnıñ resüli diyü bilsek idi beytu’l-lahda tavāf kıluvdan

318.18 sini tıymas idük hem siniñ birlen şoğış da kılmas idük didiler “هَذَا مَا صَالِحَ عَلَيْهِ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ”

318.19 “أَهْلَ مَكَّةَ” diyü yaz didiler resül allah eytdi ey ‘alī alar tilegençe yaz “فَأَنَا أَشْهَدُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ وَأَنَا”

318.20 “مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ” didi müselmānlarnıñ bu işke ğayretleri kildi ve şoğışmaqçı boldılar allah te‘a

318.21 köñillerine yumşaklıķ ve қarār indürdi (وَالزُّمُّهُمُ كَلِمَةُ التَّقْوَى) daḥı mü’minlerge allah taқvālıķ sözini

318.22 lāzım itdi ya‘nī şehādet kelimesini yā ki ḥaқlıķ kelimesini yā ki bismi’l-lahi’r-rahmani’r-rahim muḥammed resül allah

318.23 digen sözini (وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا) daḥı mü’minler bu taқvālıķğa sebep bolğan sözge lāyıқraq

318.24 ve ehlierek boldılar başқalardan (وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا) daḥı allah (te‘a) her nerseni bilüvçi boldı bes

318.25 her nersege ne nerse ehl idükni de bilür allah te‘a ‘umre ḥaccında tüklerni kiterüv şart boluv ḥaқında zıkr kılınaçaқ

318.26 āyetni indürdi (لَقَدْ صَدَّقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا) taḥķik allah öziniñ resülniñ tüşini rast kıluvı

318.27 (بِالْحَقِّ) kāmil ḥikmet birlen körgen tüşünde rast kıluvı ol hikmet şol imāni қavi bolğan ādem

318.28 birlen imāni za'if ādemni ayuruvni qaşd qılur (لَتَنْخُلْنَ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ) qaşem itüp eytemün mescid-i

318.29 haramğa kileçek yılda kirürsiz (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) eger allah kirüviñizni tilese
 آمَنِينَ مُخْلَفِينَ رُؤُسِكُمْ وَمَقْصَرِينَ

II / 319

319.1 emin bolğanıñız hâlde dağı baş saçlarıñızni kitürgeñiz dağı kısqartqanıñız hâlde
 (لَا تَخَافُونَ) qorqmağanıñız

319.2 hâlde (فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا) bes allahñıñ siz bilmegen nerseni (mekkege kirüvni bir yıl kiçüktürüvde bolğan

319.3 hikmetni) bilüvi (فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتَعَاقَرِيًّا) bes allah mekeni açuvdan yā ki mekkege kirüvden başqa

319.4 yakın açuvni (hayberni aluvni) taqdir qıluvı bu āyet nuzūline sebep şol resül allah bir vaqtda tüşinde

319.5 öziñiñ hem şahābeleriniñ emin bolğanları qorqmağanları hâlde mekkege kirüvini kördi her qayusı

319.6 saçlarını kiterdiler ve kısqartdılar bu tüşini şahābelerge süyledi şahābeler şādlandılar hem bu vāqı'a

319.7 bu yıl bola diyü gümān kıldılar resül ekrem hudeybiyege bargaç müşrikleriniñ tavāfdan men' qıluvları sebebli

319.8 kileçek yılğa qadar müşrikler birlen şulh qılup qaytdı (şulh hudeybiye şol) şundan soñ şahābelerniñ

319.9 ba'zısı eytdiler allah birlen qaşem itüp eytemiz saçlarımızni kitermedük de kısqartmaduq da beytu'l-lahni körmedük de

319.10 didiler şundan soñ bu zıkr qılınğan āyet indi ya'nı resül allahñıñ tüşü rast likin siz tav yılda

319.11 haqā' kıldıñız bu tüşiniñ mücibi bu yıl bola diyü zann kıldıñız ma'nāsında allah te'a islām şerāfeti ve islām dīniniñ

319.12 bütün başka dīnlerge üstün boluvı hem şahābelerniñ faẓileti hakkında zıkr kılınacaq āyetni indürdi (هُوَ الْكَلْبِيُّ)

319.13 (أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ) ol allah (te‘a) şundayın allahdur öziniñ resūlini haqlıq birlen hem haqq

319.14 bolğan dīn (islām dīni) birlen yiberdi (لِيُظَاهِرَهُ عَلَىٰ الدِّينِ كُلِّهِ) islām dīni bütün dīn üzerine üstün

319.15 kıluvı için ya‘nī başka dīnleriñ haqq bolğanları neşü kıluv (almaşduruv) birlen ve bāṭıl bolğanları

319.16 bāṭıl kıluv birlen bütün dīn üzerine üstün kıluvı için (وَكُفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا) daḡı va‘de kılğan nersesiniñ

319.17 şiksiz boluvına yā ki resūl allahniñ peygamber boluvına şāhid boluv yüzinden allah yitdi munıñ soñında allahü te‘ālā

319.18 resūlini beyān kılup eytedür (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) muḡammed (şallallahü te‘a ‘aleyh ve sellem) allahniñ dīn üyretür için

319.19 yibergen ilçidür ve peygamberidür allahü te‘ālā şahābelerniñ münāqıblerini ve faẓiletlerini beyān kılup eytedür

319.20 (وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ) daḡı muḡammed (‘ahm) birlen birge şöhetdeş bolğan ādemler (ya‘nī bütün

319.21 şahābeler) kāfirler üzerine kılılardur şefkatsizlerdür (رَحِمَاءٌ بَيْنَهُمْ) öz aralarında şefkatlilerdür

319.22 busı şahābelerniñ bendeler birlen bolğan münāqıbleri ammā allah te‘a birlen bolğan hālleri (تَرَاهُمْ رُكَّعًا)

319.23 (سَجَّدًا) ol şahābelerni körürsün sin rukū‘ kıluvçılar ve secde kıluvçılar (بِئْتَمِرُونَ فُضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا)

319.24 allahdan faẓlını daḡı rızālıqını istegenleri hālde (سَيَمُوتُونَ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ) ol şahābelerniñ

319.25 secde eşerinden bolğan hālde yüzlerindedür ya‘nī mānlaylarında ḡāşıl bolğan ‘alāmet secde eşerindedür

319.26 bu āyet bütün şahābelerniñ münāqıbleri hakkında likin ba‘zı müfessirler her lafzı dört ḡalīfeden birisine işāret

319.27 digenler meşelâ (وَالثَّانِينَ مَعَهُ) ebū bekr el-şiddîkğa işâret çünki ebū bekr resül allah birlen cil şūrdegi çuqurda

319.28 birge boldı hem seferde ve hâzırde köp vaqt birge boldı (أَشْدَاءَ عَلَى الْكُفَّارِ) hâzret-i ‘ömerge işâret çünki

319.29 hâzret-i ‘ömer kâfırlerge bik qatı boldı (رُحَمَاءَ بَيْنَهُمْ) hâzret-i ‘oşmānğa işâret çünki hâzret-i ‘oşmān

320

320.1 gâyet şefqatli ve edebli boldı (تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا) hâzret-i ‘alîge işâret çünki hâzret-i ‘alî ‘âbid ve zâhid

320.2 râki‘ ve sâcid boldı likin bu körkem şıfatlar her bir şahâbede tapıldıqı içün her birisi haqında boluvı

320.3 münâsibrek (ذَلِكَ مِثْلَهُمْ فِي التَّوَرَةِ) bu zıkr kılınğan şıfatlar şahâbelerniñ tevrâtdagi şıfatlarıdur (وَمِثْلَهُمْ)

320.4 (كَنْزٍ أَخْرَجَ شَطْمَهُ) yafrağ içini çığargan (فِي الْأَنْبِيلِ) dahı şahâbelerniñ incildegi şıfatlarıdur

320.5 igin kibidür (فَارَارَهُ فَاسْتَفْلَطَ فَاسْتَمَوَى عَلَى سُوْقِهِ) bes ol igin niçke yafragını qutladı bes ol yafrağ

320.6 qalunaydı şoñra şâbî üzerine toğrı başup turdı (يُعِيبُ الزَّرَاعَ) ol igin qoyılığı hem kuvveti

320.7 ve qalunlığı hem qaravda körkemligi sebebli igin saçuvçılarnı ‘aceblendürür şuniñ kibi şahâbelerde

320.8 islâmniñ başında bik az idiler şoñra köpeydiler ve kuvvetlendiler işleri teraqqî itdi bütün âdem

320.9 ‘aceblendi (لِيُغَيِّظَهُمُ الْكُفَّارَ) allahü te‘âlâ şahâbelerni artuvlarında ve teraqqî itüvlerinde igege oğşatdı

320.10 şahābelerge kāfirlerni açulanduruv için (دَعَا لِلَّهِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ) allah (te‘a) şahābeler

320.11 cinsinden imān kitürüp de izgü ‘amel kılgan ādemlerge va‘de kıldı (مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا) yarlıqavnı dağı

320.12 uluğ ecrni (ucmağnı) (feth sūresiniñ tercemesi tamām boldı)

320.13 (kırk tokuzuncı sûre hucurat sûresi medîne de inge on sikiz âyet)

320.14 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥîm

320.15 (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey imān kitürgeñ âdemler (لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ) işlerden hiçbir

320.16 işni allah hem resûl allah ḥuzûrında ilk kılmañız ya' nî allah hem resûl allah ḥükm kılmasdan burun bir işni de

320.17 kat' kılmañız (وَاتَّقُوا اللَّهَ) daḥı ḥükmine hilâflık kıluvda allahdan qorqıñız (أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) düristlikde

320.18 allah sizniñ sözleriñizni işitüvçidür işleriñizni bilüvçidür bu âyetniñ nuzûline sebeb şol imām ḥasaniñ rivâyetine

320.19 binâ'en bir vaqtda qurbân 'ıydı künde ḥalq 'ıyd namâzından burun qurbânlarını boğazladılar şundan soñ

320.20 bu âyet indi resûl allah ḥalqğa qurbânlarını qaytadan boğazlav birlen emr kıldı ya' nî ikinci qurbân

320.21 boğazlañız didi ḥalqñıñ 'ıyd namâzından ilk qurbânlarını boğazlavları fiṭr şadaqasına kıyâs birlen

320.22 eytdi çünki fiṭr şadaqasını 'ıyd namâzından burun birüv müsteḥab bes bu rivâyetge binâ'en bu âyet imām-ı

320.23 a' zamniñ şehrde 'ıyd namâzından burun qurbân boğazlav dürist tügil digen sözine delil boladur ammâ

320.24 qaryelerde dürist ammâ ḥazret-i 'â'işeniñ rivâyetine binâ'en bu âyetniñ nuzûline sebeb ḥazret-i mesrûk eyte şik

320.25 künde ḥazret-i 'â'işe qaṭına kirdim ḥazret-i 'â'işe câriyesine eytdi bu âdemge bal içür diyü min rûzemün

320.26 didim ḥazret-i 'â'işe eytdi bu şik küniñ rûzesinden allahü te'âlâ tıydı hem bu ḥaqda âyet indürdi

320.27 diyü ḥazret-i 'â'işe sözine qaraganda bu âyet şik küniñ rûzesinden nehy ḥaqında boladur (يَا أَيُّهَا)

320.28 (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey imān kitürgeñ âdemler (لَا تَرْفَعُوا أَصْوَابَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ) peygâmbeniñ tavışı üstine

320.29 tavışlarıñızni kötermeñiz ya' nî peygâmbir birlen söyleşeñiz anıñ tavışından artuq kışurup söyleşeñiz

II / 321

321.1 (وَلَا تَجْهَرُوا بِالْقَوْلِ) dağı peygamberge söz birlen kıçqurmañız (كَجَهْرٍ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ) ba' zıñızniñ ba' zıñızğa

321.2 kıçquruvı kibi belki söyleşkende tavışlarıñızni peygamber tavışından aqrunraq kılıñız yā ki resül allahğa

321.3 ismi birlen (muħammed diyü) dağı künyesi birlen (ebü el-kāsım) diyü nidā' kılmañız belki peygamber yā ki resül

321.4 diyü nidā' kılıñız ma' nāsında (أَنْ تَغْبَطَ أَعْمَالَكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ) 'amelleriñizniñ yoqğa çıǵuvından qorqıv

321.5 için ħālbükim siz 'amelleriñizniñ yoqğa çıǵuvını bilmessiz qays oǵlı şābitniñ kulaǵı avır işitedür

321.6 idi özi bik kıçqurup söyleydür idi bu āyet ingeç resül allah ħuzūrına barmas boldı resül allah

321.7 şābitni izletti hem çakırttı şābit kilgeç eytdi ey allahniñ resüli siñe bu āyet indi min

321.8 kıçqurup söyleşe turǵan irmün eger siniñ ħuzūrına kilsem kıçqurup söyleşsem 'amelimniñ bātil boluvından

321.9 qorqamun şol sebebli ħuzūrına kılmey yürüym didi resül allah eytdi bu āyet tahtına sin kirmesün sin izgülik birlen

321.10 tirüklik kılasun izgülik birlen ölürsün hem sin ucmağ ehliñdensün didi mundan fehmlendi resül allah ħuzūrında

321.11 ħorlav tarıķı birlen yā ki resül allahni istihfāf tarıķı birlen kıçqurup söylevniñ yaramavı (أَنَّ الَّذِينَ يُغْضُونَ)

321.12 (عَلَّمَ رَسُولُ اللَّهِ) düristlikde şundayın ādemler resül allah ħuzūrında edeb şaklav için yā ki allahniñ

321.13 tıyuvından qorqıv için tavışlarını töpen aqrun kılurlar (أُولَئِكَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ قُلُوبُهُمْ لِلتَّقْوَى)

321.14 bu şıfatda bolǵan ādemler allah köñillerini taqvalıķ için şāf kılǵan ādemlerdür yā ki allah köñillerini

321.15 taqvalıķ için imtiħān kılǵan ādemlerdür ma' nāsında (لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ) ol şıfatlı ādemlerge allahdan

321.16 yarlıkav dağı uluğ ecr bardur (انَّ النَّبِينَ يُنَادُونَكَ مِنَ الْجِبَرَاتِ) düristlikde şundayın âdemler

321.17 siñe hücreleriniñ taşından kışkururlar (أَكْثَرُهُمْ لَاطِعِقْلُونَ) ol âdemleriniñ köpisi ‘aqlı bolmaslar

321.18 çünki ‘aql hüsn edebli tiley bigrekte peygamberlik manşıbında bolğan âdem birlen bu âyet benü temimniñ

321.19 ba‘zı ešrafı haqında indi alar yitmişlep âdem birlen qaylüle vaqtinde resül allahğa kildiler resül allah

321.20 hatunlarınıñ ba‘zısınıñ hücresinde idi hücre taşından qatı tavış birlen resül allahğa kışkurdılar (وَلَوْ أَنَّهُمْ

321.21 (صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ) ve eger hücre taşından kışkuruvçılar siniñ özleriniñ yanına çıqğan vaqtine qadar

321.22 şabr itüp tursalar idi (لَكُنْ خَيْرًا لَّهُمْ) elbette aşuğup kışkuruvdan alar için şabr itüp izgürek

321.23 bolur idi (وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) ve allah (te‘a) günāhlarnı yarlıkağucı hem rahmet kılğucıdur ya‘nī resül

321.24 allahnı uluğlavnı qoyup edebizlik kıluvçılarnı da naşihat kıluvı birlen gine kifāyelendi allah te‘a fāsıq

321.25 (yavız âdemniñ) haber birüvi vaqtinde tikşirüv tiyüş boluv haqında zıkr kılınacaq âyetni indürdi (يَا أَيُّهَا

321.26 (النَّبِيِّنَ آمَنُوا) ey imān kitürgen âdemler (إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ) eger sizge yavız âdem bir haber kitürse

321.27 kirek nindi yavız âdem bolsun ve kirek nindi haber bolsun (فَقَبِّينُوا) bes ol fāsıq haberini

321.28 tikşiriniñiz ve hāl zāhir bolğanğa qadar toqtap turuviñiz (أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ) nādānlıq birlen bir qavmge

321.29 irişüviñiz mekrüh bolğanlıq için ya‘nī bir qavmniñ hāllerini bilmeyinçe ol qavmge yavızlıq kılurğa

- 322.1 kaçd kıluvıñız yaramas iş bolğanlıķı içün (فَتَّصَّبُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ) bes kılğan nerseñizge
- 322.2 ökünüvçiler bolup evrilirsiz bu āyet nuzūline sebep şol resūl ekrem bir vaķtde ‘uķbe ođlı velīdni
- 322.3 benū el- muşţāliķğa vācib şadaķalarını alurğa yiberdi ‘uķbe oğlı velīdniñ benū el- muşţāliķğa kılğan cināyeti
- 322.4 bar idi ‘uķbe oğlı velīd benū el el- muşţāliķğa barġaç uluğlap ķarşı aldılar likin velīd öziniñ
- 322.5 cināyeti sebebli öltürürge kileler diyü ķorķdı şundan şoñ şadaķalarını şoramay ve ni içün kildükni de
- 322.6 eytmey resūl allahġa kiri ķaytdı hem resūl allahġa yalġanladı zekevet şadaķasını birmediler özleri
- 322.7 mürted bolġanlar mini öltürmekçi boldılar didi resūl allah benū el- el- muşţāliķ birlen şođışuvnı kaçd kıldı
- 322.8 şundan şoñ bu āyet indi resūl allah iķ‘anı tikşirürge velīd oğlı ġazret-i ġālidni yiberdi
- 322.9 ġazret-i ġālid yazup tikşirdi hemmesi dīnlerinde şābit zekevetlerini birdiler (وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ)
- 322.10 (رَسُولُ اللَّهِ) daġı biliñiz dūristlikde sizniñ içiñizde allahniñ resūli bardur (لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كُفْرٍ)
- 322.11 (مِنَ الْأَمْرِ لَعَنْتُمْ) eger allahniñ resūli işlerden köbisinde sizge iķā‘at kılssa ya‘nī sizniñ fikriñiz boyınça
- 322.12 iş kılssa siz aġırlıķġa ve helāklikge tüşürür idiñiz ya‘nī şaġābelerniñ ba‘zısı benū muşţāliķ birlen
- 322.13 şoğış kıluv fikrini hem ‘uķbe oğlı velīdniñ sözini taşdıķ kıluvnı resūl allahġa añlatdılar
- 322.14 allahü te‘ālā şunu redd kılup bu āyetni indürdi (وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبِيبُ الْيُكْمِ الْإِيمَانِ) ve likin allah sizge imānnı
- 322.15 süyüklī kıldı (وَزَيَّنَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ) daġı imānnı köñilleriñizde ziyetli körkem kıldı (وَكُرَّهُ الْيُكْمِ)
- 322.16 (الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ) daġı sizniñ üzeriñizge ķüfrni daġı allahniñ iķā‘atinden çıġuvnı daġı

322.17 günahlarnı mekrüh kıldı allahü te‘ālā bu āyetde benū el- muştalik birlen şoğışuvnı ‘uqbe oğlı velidniñ

322.18 sözini taşdıq kıluvnı ma‘kūl körgen şahābelerniñ ‘özrini beyān eytdi ya‘nī şahābelerniñ imānnı

322.19 ifrāt süyüvleri ve küfrni artuq mekrüh körüvleri benū el muştalik birlen şoğışnı velid sözini taşdıqni

322.20 ma‘kūl körüvge yükledi (أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ) bu şıfatda bolğan şahābeler alar haqq yolğa irişüvçiler

322.20 (فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً) bu imānnı muhabbetli kıluv ve küfrni mekrüh kıluv allahdan fazl için dağı en‘ām içündür

322.21 (وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) dağı allah mü‘minlerniñ hāllerini bilüvçidür dağı fazlında ve en‘āmında hikmet iyesisdür

322.22 allahü te‘ālā haqlıqda bolğan imāmdan baş tartuvçı ādemni öltürüvniñ vācib boluvı haqında zıkr kılınacaq

322.23 āyetni indürdi (وَأَنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا) ve eger mü‘minlerden iqi cemā‘at şoğış kılsalar

322.24 (فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا) bes bu iki cemā‘at arasını işlāh kılıñız ya‘nī va‘azlañız allahniñ hükmine çaqırınıñız

322.25 eger kabül itseler bik yaqşı (فَأَنْ بَغَتْ أَحَدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى) bes eger va‘aznı hem allahniñ hükmine

322.26 çaqıruvnı kabül kılmasa eger iki cemā‘atniñ ikinçisine zulm ve cebr kılsa (فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفْزِعَ)

322.27 (إِلَى أَمْرِ اللَّهِ) bes siz zulm ve cebr kılğan cemā‘atni öltürüñiz allahniñ koşқан işine ve hükmine kaytқанlarına

322.28 kadar (فَأَنْ قَاتِلْ فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ) bes eger zulm ve cebr kıluvçı cemā‘at şoğışқанniñ soñında

- 323.1 allahniñ hoşkan işine ve hükmine kaytsa bes bu iki cemā'at arasını toğrılıq birlen ıslāh kılıñız
- 323.2 ya' nī allahniñ hükmine muvāfık ve hiçbir cemā'atke zarar kılmay ıslāh kılıñız (وَأَقْسَمُوا) dağı her işde
- 323.3 toğrı boluñız (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ) düristlikde allah toğrılıq kıluvçılarnı dost körür bu āyetniñ
- 323.4 nuzūline sebep şol resūl ekrem bir vaqtde enşārdan ba' zısınıñ meclisine barup işek üzerine
- 323.5 atlanganı hālide toqtadı resūl allahniñ işegi bol itdi ubey oğlı burnını tutdı işekiñni
- 323.6 yiber bulayniñ qabāhat issi bizni rencite didi revāha oğlı 'abdu'l-lah eytdi ve allah resūl allahniñ
- 323.7 işeginiñ bulay siniñ misk issiñden de hoşraq didi resūl allah ötüp kitdi resūl allah kitkeç
- 323.8 söz köpeydi söğışdiler ve kıçqurışdılar ubey birlen 'abdu'l-lah bin revāhāniñ qavmi ya' nī evs birlen hazrec
- 323.9 qabileleri kildi bik qatı soğışdılar ya' nī tayaqlar birlen yā ki qollaru başmaqlar birlen soğışdılar resūl allah
- 323.10 kiri qaytup aralarını ıslāh kıldı haqlıqda bolğan imāmniñ itā'atinden çıqğan ādemge bağı diyler
- 323.11 bes bu āyetde bağıniñ qatliniñ vucūbına delālet bar beydāvī iyese eyte bu āyetde bağıniñ mü'min boluvına
- 323.12 hem soğışdan toqtasa öltürürge tiyüş bolmavğa delālet bardı keşşāf iyese bu revişçe beyān ite müselmānlardan
- 323.13 bolğan iki cemā'atnin soğışuvı zūlm tarıqinçe bolur yā ki aralarında bir şübhe için bolur eger zūlm
- 323.14 tarıqinçe bolsa aralarını ıslāh tiyüş eger ıslāhniñ qabūl kılmasalar soğışuv tiyüş eger aralarında
- 323.15 bolğan şübhe için bolsa ol şübheni deliller birlen yiberüv tiyüş şübheni yibergeçde toqtamasalar soğışuv
- 323.16 tiyüşdi imām haqdan murād 'ādil ve 'āql-i bālig ve āzād bolup qureyş neslinden bolğan imām murād imāmeti
- 323.17 resūl allahdan fen birlen yā ki öziniñ aldındağı imāmndan yā ki bī'at birlen şābit bolurğa kirek bağıniñ
- 323.18 hükmleri fıkh kitāblarında mezkūr andan qaralsun bir türli tefsirden tiyüşli qadarsını çöplep yazduq

323.19 (أَتَمَّ الْمُؤْمِنُونَ أَخْوَةَ) ançaq mü'minler her birisi qardeşlerdür ya'nî bütün mü'minniñ arasında ata hükminde bolğan

323.20 bir aşğa (hayat-ı ebediyeni mücib bolğan imānğa) mensüb boluvları cihetinden qardeşlik bar (فَأَصْلِحُوا)

323.21 (بَيْنَ أَخْوِيكُمْ) bes qardeşleriñiz arasını tüzük qılıñız (وَاتَّقُوا اللَّهَ) dağı hükmine hilâflıq kıluvda allahdan qorquñız

323.22 (لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ) allahdan qorquñız üzerine raħmet qılınmış boluvıñız içün (بِأَبَائِهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا) ey

323.23 imān kitürgen ādemler (لَا يَسْتَحِرُّ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ) bir qavm ikinçi qavmden maşhara qılmasun (عَسَى أَنْ يَكُونُوا)

323.24 (خَيْرًا مِنْهُمْ) allah huzürında maşhara qılınmış qavmniñ maşhara qıluvçı qavmden izgü boluvları yaqındur (وَالنِّسَاءِ)

323.25 (عَسَى أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ) dağı hatunlar hatunlardan maşhara qılmasun (مِنْ نِسَاءٍ) maşhara qılınmış

323.26 hatunlarnıñ allah huzürında maşhara qıluvçı hatunlardan izgü boluvı yaqındur ya'nî mü'min irleriñ ve mü'mine

323.27 hatunlarnıñ ba'zısı ba'zısından maşhara qılmasun çünki maşhara qılınmış ādem ba'zı vaqtda allah huzürında

323.28 maşhara qıluvçıdan izgü bolur (وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ) dağı öziñizni 'ayblamañız ya'nî mü'minler ba'zısı ba'zısını

323.29 'ayblamasun bütün mü'min bir can ve bir ten hükminde (وَلَا تَنَابَزُوا بِاللِّغَابِ) dağı ba'zıñız ba'zıñızni yavız laqap birlen

II / 324

324.1 (koşam at) birlen ündemeñiz (يُنْسِ الْأَسْمَ الْفُسُوقُ بِعَمَلِ الْإِيمَانِ) imānğa kirdükleri ve imān birlen şöhet

324.2 tapduqları şoñında bozuklıq birlen zıkr qılınmış boluvları mü'minler içün ni yavız zıkrdür mundan murād

324.3 mü'minlerge küfrni fesqni nisbetniñ qabāhat boluvını bildüröv bu āyetni hayn kıızı hāzret-i şafiye haqında indi

324.4 digenler hāzret-i şafiye bir vaqtda resül allahğa kildi ve eytdi ey allahniñ resüli miñe hatunlar iqi yehüdiden

324.5 tıvğan yehüdiye (cebrī kıızı) diyü eyteler didi resül allah eytdi sin hatunlarğa minim atam (hārūn) atam

324.6 birlen bir toğma qardeşim (mūsā) irem muḥammed (‘ahm) diyü eytmediñ mi didi
(وَمَنْ لَّمْ يَتَّبِعْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ)

324.7 ve kimlerdür allah tıvğan işlerden tevbe qılmaslar ol kişiler zālimlerdür ya‘nī tāt ornına günāhnı qoyuv

324.8 sebebli zılm qıluvçılardur (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey imān kitürgen ādemler
(اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ)

324.9 zannıñ köpisinden şaqlanıñız ya‘nī zandan bir çitde bolıñız te‘mil birlen ol zannıñ nindi

324.10 qabileden boluvı bilingenge qadar ya‘nī zann ḥarām mı ḥelāl mi çünki zannıñ iyerüv vācib bolğanı bar

324.11 meşelā ‘ameliyātda delil qat‘i bolmaduğında zann birlen ‘amel qılına dağı allahğa ḥüsn-i zann kibi hem zannıñ ḥarām

324.12 bolğanı bar i‘tiqādlarda zange iyerüv kibi dağı delil-i qat‘ige muḥālif bolğan zange iyerüv mü‘minlerge

324.13 yavız zan qıluv kibi dağı zannıñ mübāḥ bolğanı bar dünyā işlerindegi zann kibi
(أَنَّ بَعْضَ الظَّنِّ أَثْمٌ) düristlikde

324.14 zannıñ ba‘zısı günāhdur (وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا) dağı müselmānların ‘ayblerinden tikşirmeñiz

324.15 dağı ba‘zıñız ba‘zıñızni ğıybet qılmasun ya‘nī ba‘zıñız ba‘zıñızni artında yavızlıq birlen zıkr qılmañız

324.16 (أَبْعَبْ أَحَدَكُمْ أَرَىٰ بِأَكْلِ لَحْمِ أَخِيهِ هَيْئًا) eyā sizniñ biriñiz qardeşiniñ itni ölekse bolğanı ḥalde aşavnı

324.17 yaratur mı (فَكَرِهْنَاهُ) qardeşiniñ itni ölekse bolğan ḥalde aşıñız diyü aldıñızğa kitürülse

324.18 elbette mekrūh körürsiz hem mekrūh körüviñizni inkār da qıla almassız (وَاتَّقُوا اللَّهَ) tıvğan nersesinde allahdan

324.19 qorqıñız (أَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ) düristlikde allah ıyğan nersesinde qorqğan ve günāhsından tevbe kılğan

324.20 ādemniñ tevbesini qabūl kıluvçıdur hem añar raħmet kıluvçıdur (بِأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ)

324.21 ey ādemler biz sizni ir birlen ħatundan (ādem ‘ahm birlen ħavvā’ ‘ahmdan) yaratduq yā ki her biriñizni

324.22 ata birlen anadan yaratduq ma‘nāsında bes neseb birlen maqтанışuvıñızğa sebep yok (وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا)

324.23 (وَقَبَائِلَ) daħı sizni bir aşğa mensüb bolğan uluğ cemā‘atler kılduq hem qabīleler kılduq neseb tabaqaları

324.24 altı iñ büyüki şa‘b anıñ içine köp qabīleler kire andan töpenregi qabīle anıñ içine

324.25 köp ‘imāreler kire andan töpenregi baṭn anıñ içine köp şa‘b kire andan soñ iñ töpen

324.26 faşīle bes resūl allah babalarından ħuzeyme şu‘ayyib bola kenāna qabīle bola qureyş ‘imāre bola baṭn bola hāşim

324.27 faħz bola ħazret-i ‘abbās faşīla bola (لَتَعَارَفُوا) allah sizni şa‘b ve qabīleler kıluvı tanuşmaqlıqıñız için

324.28 ya‘nī ba‘zıñızniñ ba‘zıñızni tanuvı için maqтанuvşuv için tügil (أَنْ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَعَارَفُوا) düristlikde

324.29 sizniñ allah ħuzūrında ħürmetlirekiñiz allahdan qorquvırağıñızdur çünki nefslerniñ kemāletke irişüvi ādemlerniñ

II / 325

325.1 birisiniñ ikinçisinden artuqlıqı elbette taqvalıq sebebli bola şunıñ için de resūl allah (مَنْ سَرَّهُ أَنْ)

325.2 (يَكُونَ أَكْرَمَ النَّاسِ فُلَيْتَنَ اللَّهُ) dimiş ya‘nī bir kişini ādemlerniñ ħürmetliregi boluv şanlandursa

325.3 ol kişi allahdan qorqsun ma‘nāsında (أَنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ) düristlikde allah sizniñ zāhiriñizni hem bāṭınıñızni

- 325.4 bilüvçidür (قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا) bedevî ‘arablar eytdiler biz çın köñillerimiz birlen ĩmān kitürdük
- 325.5 diyü bu āyet benū esed kabīlesinden bir gürüh ādemler haqında indi alar açlık yılını medīnege kilüp resūl allah
- 325.6 huzūrında kelime-i şehādetler dağı resūl allahğa eytdiler biz siñe yüklerimiz ve bala ve hatunlarımız birlen
- 325.7 kildük ve biz filān balaları kibi siniñ birlen soğış kılmaduğ didiler hāşıl şadağa şoravnı añlatd
- 325.8 ılar ve soğış kılmavları ve müselmān boluvları birlen minnet kıldılar (قُلْ لَمْ تُوْهِنُوا) ey muḥammed
- 325.9 (‘ahm) bu bedevilerge eyt siz ĩmān kitürmediñiz çünki ĩmān çın köñilden uşanuvçan köñilden
- 325.10 uşanuv sizge hāşıl bolmadı eger çın köñilden uşanuv sizge hāşıl bolsa idi resūl allahğa müselmān
- 325.11 boluviñiz ve soğışmaviñiz birlen minnet kılmaz idiñiz diyü (وَلَسَكُنْ قَوْلُوا اسْلَمْنَا) likin siz zāhirde boy
- 325.12 şunduğ diyü eytiñiz islām boy şunuv ve şulḡa kirüv şehādet kelimesini bildüriñiz ve soğış kıluvını
- 325.13 koyuñız zāhirde boy şunuvıñızğa ġına delālet kıladur çın ĩmānıñızını bildürmeydür (وَأَمَّا بَدْعُ الْأَيْمَانِ فِي قُلُوبِكُمْ)
- 325.14 ve bu küñge qadar sizniñ köñilleriñizge ĩmān kirmedi mundan soñ ġına sizden ĩmān ümīd itilür (وَأَنْ تُطِيعُوا)
- 325.15 (اللَّهُ وَرَسُولَهُ) ve eger siz iḡlāş birlen ve münāfiqlıķını qoyuv birlen allahğa hem allahniñ resūline iḡā‘ at kılsañız
- 325.16 (لَا يَنْتُكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا) allah sizniñ ‘amelleriñizden (ecrlerinden) hiç nerseni kimitmes (أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ)
- 325.17 (رَحِيمٌ) düristlikde allah (te‘a) iḡā‘ at kıluvçılarnıñ kimçiliklerini yarlıķağuçıdur hem alarğa raḡmet kıluvçıdur
- 325.18 (أَنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ النَّبِيُّنَ) ançaķ mü‘minler şundayın ādemler ginedür (ya‘nī başqalar çın mü‘min tügillerdür) (آمَنُوا)

325.19 (ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا) allahğa hem allahnıñ resüllerine çın köñillerinden uşandılar (بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ) muniñ şoñında

325.20 (وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) imānlarında şik kılmadılar (dağı allahnıñ yolında (dini için)

325.21 mälları ve özleri (cānları) birlen şoğış kıldılar ya‘nī allahnıñ dīnini üstün kılar için mällarını ve cānlarını

325.22 (أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ) şarf itdiler ve hiç birisini kaçğanmadılar bu şıfatda bolğan mü‘minler alar ğınadır

325.23 imānlarında rastlar (başqalarınıñ imānları niçük bola turgandır elbette rast bolmaylar digen söz)

325.24 bu āyetde haşr için bolğan (أَنْصَا) kelimesi ile (هُمْ) kelimesinde fikr kılgırğa tiyüş (قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ)

325.25 (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey muħammed (‘ahm) eyt sin bedevī ‘arablarğa eyā allahğa dīniñizni üyretesiz mi ya‘nī biz imān kitürdük

325.26 digen söziñiz birlen allahğa dīniñizden haber biresiz mi (وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ) hālbükim

325.27 (وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) allah köklerde dağı de yirlerde bolğan nerselerini bilür (dağı allah her nerseni

325.28 bilgüçidür allahğa yaşrun nerse yokdur bu kadar şundan şoñ benī esed kabilesiniñ bedevileri resül allahğa kilüp

325.29 (يَسْتَوُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا) haqq mü‘min idükleri birlen yemān itdiler şoñra zıkr kılınaçaq āyet indi

II / 326

326.1 ey muħammed (‘ahm) bedevī ‘arablar siniñ üzeriñe müselmān boluvları birlen minnet kılarlar ya‘nī özleriniñ müselmān

326.2 boluvlarını siñe ni‘metden şanaylar (قُلْ لَا تَتَّبِعُوا عَلَيَّ إِلَّا مَعَكُمْ) ey muħammed (‘ahm) sin alarğa eyt miñe müselmān

326.3 boluvıñıznı minnet qılmañız (بَلَّ اللَّهُ بِمَنَ عَلَيْكُمْ أَن هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ) belki allah imānga köndürüvi

326.4 özlerine sizniñ üzeriñizge minnet qılır (أَن كُنْتُمْ صَادِقِينَ) eger siz imān da'vāsında rast bolsañız

326.5 sizniñ üzeriñizge minnet allah içündür (أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) düristikde allahü te'ālā köklerde

326.6 ve yirlerde ğayb bolğan nerselerini bilür (وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا تَعْمَلُونَ) dağı allah sizniñ qılğan nerseleriñizni

326.7 körgüçidür kirek yaşrun ve kirek āşikāre qılıñız. (hucurāt tercemesi tamām boldı).

326.8 (illinci sūre (ka) sūresi mekkede ingen cem'î kırk biş āyet)

326.9 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

326.10 (ka) sūre ismi yā ki allah birlen resūli arasında bir sır (وَالْقُرْآنَ الْمَجِيدَ) başka kitāplarga karağanda

326.11 uluğlık ve şerāfet iyesi bolğan qurān birlen qasem itüp eytemün muḥammed 'ahm rast peygamberdür yā ki

326.12 mekke kāfirleri muḥammed 'ahmge kitürmediler ma' nāsında (بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ) belki mekke müşrikleri

326.13 özleri cinsinden qorquvçı peygamber kilüvinden 'aceblendiler ya'ni 'aceb bolmağan nersedən 'aceblendiler

326.14 (فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ) bes kāfir bolğan ādemler eytdiler bu muḥammed 'ahmnı peygamberlik için

326.15 bizniñ aramızdan allahniñ iḥtiyār qıluvi 'acib nersedür diyü (أَفَلَا مَتَنَّا وَكُنَّا تَرَابًا) eyā her qayçan biz

326.16 ölsek dağı çürüp tofrağ bolsaq qaytadan tirilürmiz mi (ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ) bu qaytadan tirüklükge

326.17 qaytuv 'ādetden yırağ bolğan qaytuvdur didiler (قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ) allah kāfirlerniñ şübhelerini

326.18 redd qılup eytedür taḥkik biz mekke kāfirlerinden yirniñ kimitken neresini ya'ni yirniñ mekke kāfirleriniñ

326.19 ölükleriniñ tenlerinden aşığan neresini bildük (وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ) dağı bizniñ hužurımızda bütün

326.20 nerseni şaqlavçı kitāb bardur (بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ) belki mekke kāfirleri ḥaḡnı (mu'cizeler birlen şābit

326.21 bolğan peygamberlikni yā ki qurānnı) yalğanga tutdılar (لَمَّا جَاءَهُمْ) ol ḥaḡḡ özlerine kilgenniñ

326.22 şoñında (فَهُمْ فِي أَمْرٍ مُّرِيحٍ) bes ol mekke kāfirleri özleri de ḥayrān bolğan işdedür şuniñ için de

326.23 ḥaḡḡ peygamberni bir mertebe cırçı bir mertebe siḥrçi bir mertebe körezeçi diyü eytürler (أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَىٰ)

326.24 (السَّمَاوَاتُ فَوْقَهُمْ) mekke kâfirleri qabrlerden qopuvni inkâr qıldıqları vaqtda üstlerindeki kökge qaramadılar mı

326.25 (كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا) niçük biz kökni tireksiz yuğarı binā qıldıq dağı biz ol kökni yulduzlar

326.26 birlen ziynetledük (وَمَا لَهُمَا مِنْ فُرُوجٍ) ve ol kök için açuq tişekler yoğdur
(وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا)

326.27 (رُؤَاسِيَ) dağı biz yirmi töşedük dağı ol yirge büyük silkinmey turğan tağlar taşladuq
(وَأَنْبَتْنَا فِيهَا)

326.28 (مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ) dağı biz yirde her bir körkem şınıfdan öse turğan nerselerni ösdürdük

326.29 (تَبَصَّرَ وَذَكَرَى كُلَّ عَبْدٍ مُنِيبٍ) bu işlerni qıldıq biz her bir allahniñ ‘acib işlerinde fikr

II / 327

327.1 qılıp allahğa qaytuvçı bende için (وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا) dağı kökden (buluğdan

327.2 köp fā’ideli şunu (yağmur şuvını) indürdük (فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحُمَيْدِ) bes ol şu birlen biz

327.3 baqçalarnı dağı urula turğan iginlerniñ orlıqlarını ösdürdük (وَالنَّخْلُ يُسْقَاتُ) dağı uzun

327.4 bolğanları yā ki cimişler birlen yükli bolğanları hâlde hurma ağaçları ösdürdük (لَهَا طَلْعٌ)

327.5 (نَضِيدٌ) ol hurma ağaçınıñ birisi üstine birisi atlanğan cimişleri bardur (رَزَقْنَا الْعِبَادَ) bu nerselerni

327.6 ösdürdük bendelerge rızq bolsun için (وَأَحْيَيْنَاهُ بِلُحَّةٍ مَيِّتًا) dağı ol yağmur şuvı birlen ölgen

327.7 (öse turğan nerseleri kebikenni) şehri tirgüzdük (كَذَلِكَ الْخُرُوجُ) oşandağ ya‘nī ölgen

327.8 şehri tirgüzüv kibidür qabrlerden ölgenniñ soñında tirilip çıǵuvıñızda
(كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمَ نُوحٍ) ey

327.9 muhammed (‘ahm) siniñ ümmetleriñden burun peygamberlerini yalǵanǵa tutdı nūh
(‘ahm) qavmi (وَأَصْحَابُ الرَّسِّ)

327.10 daǵı şanemlerge ‘ibādet kıla turǵan qayu iyeleri daǵı şemūd qavmi şāliḥ ‘ahm
qavmi (وَعَادُ فِرْعَوْنَ)

327.11 daǵı ‘ād qavmi hūd ‘ahm qavmi hem fir‘avun qavmi hem fir‘avunniñ özi
daǵı lūt (‘ahm) niñ

327.12 qardeşleri (ya‘nī qavmi) (وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمِ تُبَّعٍ) daǵı orman iyesi bolǵan qavm (ya‘nī
şu‘ ayyib

327.13 ‘ahm qavmi) daǵı yemende pādīşāh bolǵan qavmini islām dīnine ündegen tuba ‘ahm
qavmi (كُلُّ كَذَّابٍ)

327.14 (الرُّسُلِ) bu zıkr qılınǵan qavmlerden her birisi peygamberlerni yalǵanǵa tutdı
(فَعَقَّ وَعِيدَ) bes minim

327.15 yavızlıq birlen va‘dem (‘azābım) alarǵa indi (أَفَعِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ) eyā biz ‘ālemni
evvel yaratıvda

327.16 ‘āciz bolduǵ mı elbette ‘āciz bolmaduǵ bes niçük qaytadan yaratıvda ‘āciz bolayıq
(بَلْ لُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ)

327.17 (چەزید) belki ol kāfirler yā ki yaratıvdan (qabrlerden tirgüzüvden şübhededür ya‘nī
kāfirler bizniñ başda

327.18 yaratıvǵa kudretimizni inkār itmeyler belki ikinçi mertebe yaratıvımızni ğına inkār
iteler (وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ)

327.19 ve taḥkīk biz ādemni yaratduǵ (وَنَعْلَمُ مَا) daǵı biz şol nerseni bilemiz (تَسْأَلُ بِهِ نَفْسَهُ) ol
nerse birlen

327.20 ādemniñ nefsi söyleşür ya‘nī biz ādemnin köñline ḥuṭūr qılǵan nersesini bilemiz
vesvese diyü yaşrun tavışqa

327.21 eytile (وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ) daǵı biz ādemge moyın tamırından da
yaqınraqmız ya‘nī ādemniñ

327.22 hālini moyın ʔamırından yaqın bolğan ādemden artuğraq bilemez varid diyü moyınıñ iki yağındağı

327.23 ʔamırğa eytile allahniñ zātınıñ yaqın boluvından ‘ilminiñ yaqın boluvı murād
(اذْبِتُّلْقَى الْمُنْتَلَقِيَانِ عَنْ)

327.24 (الْيَمِينِ دَعْنِ الشَّمَالِ قَعِيْبِ) ey ādem şol vaqtıñı zıkr kııl yā ki allah ādemniñ hālını şol vaqtde bilür

327.25 ādemniñ söyleşken sözini ve ‘amelini şaqlay turğan iki ferişte bendeniñ sözini ve ‘amelini alurlar

327.26 ve yazarlar şol vaktde ol iqi ferişte bendeniñ oñ yağından dağı şol yağından oturuvçılardur

327.27 ya‘nī bendeniñ oñında ve şolında oturğanları hālde bendeniñ sözini ve ‘amelini yazup şaqlarlar (مَا يَلْفِظُ)

327.28 (الْأَلْسِنَةَ رُقِيْبِ عَنِيْدِ) meger söyledi ise bendeniñ (مَنْ قَوْلِ) ağızdan bende sözni aqmasun ya‘nī söylemes

327.29 huzūrında hāzir bolğan şaqqı bardur hadişde bu revişçe kilgen izgü ‘amellerni yaza turğan ferişte

II / 328

328.1 yavız ‘amellerni yazuvçı ferişte başdur bende her kayçan izgü ‘amel kılsa izgülik yazuvçı ferişte şol

328.2 sā‘atde ol izgülikni on ülüş itüp yazar ammā bende her kayçan yavız ‘amel kılsa izgülikni

328.3 yazuvçı oñ yaqdağı ferişte yavızlıqni yazuvçı şol yaqdağı feriştege yidi sā‘at kiçüktürürge ve yazmay

328.4 tururğa emr kıılır ihtimāl tevbe kıılmas mı diyü (دُبَاءُ سَفَرَةِ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ) dağı ölüm isrikligi

328.5 haqlıq birlen kilür şol vaqtde kıyāmet bolaçaqni bilürler (ذَلِكَ) bu ölüm (مَا كُنْتُمْ مِنْهُ تَحِيْبِ) ey ādem siniñ

328.6 anardan kaçқан nerseñdür (دُنْفَعُ فِي الْمَوْتِ) dağı qabrlerden qobarıluv için şurğa ürilür (ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعْدِ)

328.7 bu şurğa ürülgen vaqt kâfirler için yavız va‘de mütehaqqıq bolğan kündür
(جَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ) dağı her bir

328.8 nefis ve ol kıyāmet küninde her nefis maḥşerge kilür (مَعْمَأَسَاتِفٌ وَشَهِيدٌ) ol nefis birlen birge
ādemni sürüp

328.9 kilüvçi bir ferişte bolur dağı kılğan ‘ameli birlen güvāhlıq birüvçi bir ferişte bolur yā ki
sürüp birlen güvāhlıq

328.10 birüvçi şıfatnı cıyğan ferişte bolur ma‘nāsında sürüp kilüvçi ferışteden yavız ‘amellerni
yazuvçı şol

328.11 yaq ferıştesi murād güvāhlıq birüvçi ferışteden izgüliklerni yazuvçı oñ yaq ferıştesi
murād (لَقَدْ)

328.12 (كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا) ey ādem taḥkik sin kıyāmet küninde başına kileçek nersedn
ğāfillikde boldıñ

328.13 (فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ) bes biz sinden āḥiret işlerinden tıyğan perdeñni (ğafletni) açduq
(فَبَصُرْنَا)

328.14 (الْيَوْمَ عَذَابٌ) bes bu kıyāmet küninde siniñ köziñ ötkendür dünyāda inkār kılğan
nerseleriñni körür (وَقَالَ)

328.15 (قَرِينَهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٍ) dağı ādemniñ yaqını bolğan ferişte (ya‘nī mü’ekkil ferişte) eytür
bu min anıñ

328.16 üzerine tapşırılğan nerse minim ḥuzūrımda yazılmış ve ḥāzir bolmış nersedür
(الْقِيَامَ فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ)

328.17 (عَذَابٌ) ey sürüvçi birlen şāhid boluvçı ferışteler her bir ḥaḡnı inkār kıluvçı kāfirni
cehennemge taşlañız

328.18 diyü eytilür (مَنْعًا لِلْخَيْرِ) farz bolğan ḥaḡlarından mālını köp tıyuvçını yā ki islāmdan
tıyuvçını

328.19 cehennemge taşlañız bu āyetni muğire oğlı velid ḥaḡında indi digenler ol ḡardeşiniñ
balalarnı

328.20 müselmān boluvdan tıyğan (مَعْتَبًا مَرِيْبًا) her bir allahda hem dāinde şik kıluvçı zālimni
taşlañız (الَّذِي)

328.21 (جَعَلَ مَعَ اللَّهِ الْهَاءَ آخِرًا) şundayın allahda hem dîninde şik kıluvçı âdemni ol âdem allah birlen ‘ibâdetde

328.23 ikinci ma‘būd i‘tikād kıldı (فَالْتَبَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ) bes mundayın qabâhat şıfatlı âdemni

328.22 (kâfirni) qatı ‘azābqa taşlañız (قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطَّغَيْتَهُ) kâfirniñ yaqın bolğan şeytāni ya‘nī kâfirge

328.23 irkli bolğan şeytān eytür ey rabbimiz min ol kâfirni azdurmadım (وَلَسَكُنْ كَانٌ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ) ve likin

328.24 ol kâfir özi zâhir bolğan azğunlıqda boldı (قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ) allah (te‘ālā) eytür bu

328.25 kâfir birlen irkli bolğan şeytānna minim huzūrımda kıçkuruşmañız ya‘nī hesāb ornında çünki hâzir munda

328.26 kıçkuruşuvniñ fā‘idesi yoq (وَقَدْ قَسَمْتُ بِالرَّعِيدِ) ve taḥkik min sizniñ üzeriñizge yavızlıq birlen

328.27 va‘demni (‘azābnı) ilk kıldım ya‘nī azğunlarğa bolğan ‘azābımnı kitāblarımda hem peygamberlerim arqılı

328.28 beyān kıldım hâzir sizniñ içün delil qalmadı diyü (مَا يَبْتَلِ الْقَوْلَ لَدَيَّ) minim huzūrımda sözni

II / 329

329.1 özgerilmes bes minden va‘idimni özgerüvimni ümîd kıılmañız ammā ba‘zı günāhlı mü`minlerniñ ba‘z

329.2 sebebler içün günāhlarını ‘afv sözni almaşduruv tügil çünki ‘afv delilleri va‘idni taḥşişke

329.3 delālet kıladur (وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ) ve min qullarğa zulm kıluvçı tügilmün (يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ)

329.4 zıkr kııl ol künde biz cehennemge eytürmiz (هَلْ أَمْتَلَمْتُ) eyā toldıñ mı diyü (وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ) ve cehennem

329.5 eytür taḥkik toldım minde boş orun qalmadı mundan artuqñı şıgdura almaym diyü yā ki cehennem

329.6 bu sözni artduruvni istep eytür (رَأَيْتُمُ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ) dağı ucmağni küfrden ve günāhlardan

329.7 şaqlanğan ādemler için yırağ bolmağan orunda bolğan hālde yaqın kılındı (هَذَا مَا تُوْعَدُونَ)

329.8 ucmağ ehline eytilür bu şevāb sizge va‘de kılınğan nersedür (لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ) ucmağni yaqın kılnur

329.9 her bir allahğa kıytuvçı allahniñ şerī‘at çiklerini şaqlağuçı kişige (مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ)

329.10 ucmağni yaqın kılnur ğaybde allahdan qorqğan kişige (وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ) dağı allahğa kıytuvçı

329.11 könil birlen allahğa kigen kişige (ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ) küfrden ve günāhlardan şaqlanğan kişilerge eytilür

329.12 cennetke ‘azāb ve ni‘metlerniñ selāmet bolğanıñız hālde kiriñiz diyü (ذَلِكَ يَوْمُ الْعُلُودِ) ucmağğa

329.13 kirüv hāşıl bolğan kün mengü turuvni taqdır kılınğan kündür (لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا) ucmağğa kirgen

329.14 kişilerge ucmağda tilegen nerseleri bardur (وَلَكِنَّا مَزِيدٌ) ve bizniñ ğuzürimizda istegenlerinden artıq

329.15 ni‘metler de bardur ya‘nī bendelerniñ közleri körmegen ve qulaqları işitmegen hem köñillerine de ğuñür

329.16 kıılmağan ni‘metler bardur (وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ) ve biz mekke kāfirlerinden burun bolğan zamān ehlinden

329.17 köpisini helāk kılduğ (هَمَّ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا) ol biz helāk kılgan ādemler (ötken ümmetler) ‘ād semüd

329.18 fir‘avun qavmleri kibi mekke kāfirlerinden qıvvet yüzinden qatırağ idiler (فَتَقَبَّوْا فِي الْبِلَادِ) türlü şehrlerde

329.19 taşarruf kıldılar ve tikşirdiler yā ki ölümge başqağa her nersedede mecāl tapdılar meger ölümde gine qıtula almadılar

329.20 ma' nāsında (هَلْ مِنْ مَّيِّصٍ) eyā allahdan yā ki ölümden qaça turğan orun bar mı elbet yok
(أَنْ فِي)

329.21 (لَمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ) düristlikde bu sürede zıkr kılingan nerselerde va' az bardur
anıñ içün

329.22 çın köñil bolğan kişige (أَوَّلَ السَّمْعِ وَهُوَ شَمِئٌ) yā ki zihni birlen hāzir bolğanı hālede kulaq
şalgan

329.23 ya' nī ihlāş birlen dıñlağan kişige bu āyetde fikrsiz qalbli boluv birlen qalbsiz boluvniñ
berāber boluvına

329.24 işāret bar (وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا) ve taḥkīk biz köklerni ve yirlerni hem kökler
birlen

329.25 yirler arasında bolğan nerselerni yaratduq (فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ) altı kün miqdārında
(وَمَا مَسْنَأْ مِنْ لُجُوبٍ)

329.26 ve bizni 'āciz boluv ve meşāqḡatlenüv tutmadı bu āyet yehūdlerni redd bola yehūdler
eyteler allah te' a yekşenbe kün

329.27 yarata başlap cum' a kün tamām eytdi şenbe kün istirāḡat eytdi diyler ve 'arş üzerine
çalğan yatdı

329.28 diyler (بَعْدَٰوِي) (فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ) bes ey muḡammed ('ahm) müşriklerniñ eytken
nerselerine (ba' şni inkār

329.29 kıluvlarına) şabrılıq kııl elbette bütün 'ālemni meşāqḡatlenmey ve 'āciz bolmay
yaratuvğa qādir bolğan allahniñ ba' şni

II / 330

330.1 inkār itüvçi kāfırlerni qabrlerinden qobaruvğa hem alardan öç aluvğa da qudreti yite
(وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ) daḡı

330.2 rabbiñniñ ḡamdi birlen tesbīḡ it ya' nī rabbiñe ḡamd itkeniñ hālede rabbiñni mümkün
bolğan nerseden 'āciz boluvdan

330.3 daḡı teşbiyeni vācib ite turğan nerse birlen şıfatlavdan yıraḡ kııl
(قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ)

330.4 kıyaş toğmasdan burun dağı kıyaş batmasdan burun ya' nī tañ vaqtinde dağı ikinci vaqtinde tesbīh it

330.5 (وَمِنَ اللَّيْلِ فَسُجِّدُوا) dağı kiçniñ ba' zısında rabbiñe tesbīh it (وَأَذْبَارَ السُّجُودِ) dağı secde (namāz soñında)

330.6 rabbiñe tesbīh it yā ki şol vaqtlarda namāz oqu ma' nāsında ya' nī kıyaş toğmasdan burun irte na' māzını kıyaş

330.7 batmasdan burun öyle birlen ikinci namāzını dağı kiçde aħşam birle yassı' namāzını dağı teheccüd namāzını

330.8 farz namāzlar soñında nefel namāzlarını yā ki yassı' soñındağı vitri (وَأَسْتَمِعُوا) dağı rabbiñ siñe haber birgen

330.9 nerselerni (kıyāmet hāllerini) işit (يَوْمَ يُنَادَى الْمُنَادَى مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ) yaqın orundan (her kimge

330.10 tavış işitilürlik orundan) nidā' kıluvçı nidā' kılgan künde işit bu nidā' kıluvçı isrāfil ('ahm) yā ki

330.11 cebrā' il ('ahm)dur şol revişçe nidā' kıluv (أَيُّهَا الْعِظَامُ الْبَالِيَةُ وَاللُّعُومُ الْمَمْرُوقَةُ وَالشُّعُورُ الْمَمْتَرُوقَةُ إِنَّ اللَّهَ

330.12 (يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَبْذُرُوهُنَّ لِنَفْسٍ أَنْقِضَاءٍ) diyü ya' nī ey çürüp bitken süyekler ve taralup bitken itler ve perākende

330.13 tağılgan tükler allah sizge ayurup hūkm kıluv için cıyuluvıñız birlen emr kıladur ma' nāsında (يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ)

330.14 (بِالْحَقِّ) ol kıçkırguçı kıçkırgan kün şol küdür ol künde isrāfil ('ahm)niñ haqlık birlen bolğan ikinci

330.15 (tavişını) (şürını) işitürler (ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ) bu kün kabrlerden çıguv künidür (أَنَّا نَعْنُ نَعْنُ وَنَمِيْتُ)

330.16 (وَالْيَنَّا الْمَصِيرُ) düristlikde biz dünyā tırgüzürmiz ve öltürürmiz dağı aħiretde cezā için kaytaçak orun bizniñ şaraydur

330.17 (يَوْمَ تَشْتَقُّ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سَرَاعًا) ol nidā kılıngan kün şundayın küdür ol künde ādemlerden yir

330.18 yarılır hemmesi kabrlerinden aşuqğanları hālde çıgarlar (ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ) bu ölgenniñ

330.19 şoñında tirilüv haşrdur bu haşr bizniñ üzerimizge ciñildür (نَعْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ) biz
 kıreyş kâfirleriniñ

330.20 eytken nerselerini bilemiz (bu sözde resül allahğa tesliye mekke kâfirlerine tehdid bar)
 (وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِعَبْرٍ)

330.21 dağı ey muħammed ‘ahm sin mekke kâfirlerine irkli tügilsün ya‘nı alarnı küçlep imānga
 kitüre almassun

330.22 yā ki alarğa tilegen nerseñni kıla almassun ançaķ sin alarnı dinge ündevisün (فَنَكِّرْ)

330.23 (بِالْقُرْآنِ مِنْ بَعْدِ وَعَيْبٍ) bes ey muħammed ‘ahm sin kırān birlen minim yavız va‘demden
 (‘azābımdan) kırkğan

330.24 kışı va‘azla çünki ‘azābdan kırkmağan ādem va‘azlav birlen fā’idelenmey.

330.25 (ķa sūresiniñ tercemesi tamām boldı).

330.26 (illi birinçi sūre el-zāriyāt sūresi mekkede ingen altmış āyet)

330.27 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

330.28 (وَالنَّارِيَّاتُ دُورًا) daḥı tofraqlarını ve başqa nerselerni uçurğuçı ciller birlen ḳasem itüp eytemün

330.29 yā ki balalarını saçuvçı bala toğdura turğan ḥatunlar birlen yā ki ḥalāyıķnı saça turğan sebebler

II / 331

331.1 (ferişteler) birlen ḳasem itüp eytemün ma' nāsında (فَالْحَامِلَاتُ وُجُوهًا) daḥı yağmur yüklerini yüklegüçi

331.2 buluḥlar birlen ḳasem itüp eytemün yā ki buluḥnı yüklevçi ciller birlen yā ki yükli ḥatunlar yā ki

331.3 bularnıñ sebebleri birlen ḳasem itüp eytemün ma' nāsında (فَالْجَارِيَّاتُ يَسْرَانًا) daḥı diñgizlerde ciñil yürüv

331.4 birlen yürüvçi kimeler birlen ḳasem itüp eytemün yā ki ise turğan orunlarında yürüy turğan ciller

331.5 birlen yā ki menzillerinde yürüy turğan yıldızlar birlen ḳasem itüp eytemün ma' nāsında (فَالْمُهَيَّجَاتُ يُرْجَانًا) daḥı

331.6 yağmur ve rızķ işlerini böle turğan feris̄teler birlen ḳasem itüp eytemün yā ki işlerni bölüv sebebleri

331.7 birlen yā ki yağmurlarını böle turğan ciller birlen ḳasem itüp eytemün ma' nāsında (أَنَّمَا تُوَعَّدُونَ لِصَادِقٍ)

331.8 düristlikde sizge va'de ḳılınğan nerse (ḳabrlerden ḳobaruv) elbette rastdur (وَأَنَّ الدِّينَ لَوْلَا فَعْلُكُمْ)

331.9 düristlikde cezā' elbette ḥāşıl boluvçıdur ḥāşıl allahü te'ālā ḥabī' at tilevine ḥilāf bolğan 'acīb nerselerni

331.10 yaratıvğa ḳādir boluvı birlen va'de ḳılınğan cezā' içün ḳabrlerden ḳobaruvğa ḳādir boluvına delİL körsetdi

331.11 (وَالسَّمَاءُ ذَاتُ الْعُرُكِ) yollar iyesi bolğan kök birlen ḳasem ḳılıp eytemün (أَنكُم لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلَفٍ)

331.12 ey mekke kâfirleri düristlikde siz muhammed ‘ahm hakkında türli sözdesiz bir mertebe cırçı bir mertebe sihrçi

331.13 bir mertebe dīvāne diysiz (يَوْمَ قُذِّبَتْ عَنْهُ مِنَ الْفُكِّ) resülden döndürülgen kişini döndürülmiş bolur yā ki izgülikden

331.14 döndürülgen kişini imāndan döndürülür (قُتِلَ الْغُرَّاصُونَ) türli söz iyesi bolğan yalğançılarga la‘net

331.15 kılandı (الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ) şundayın yalğançılardur alar özlerini tamām ürtken nādānlık içinde

331.16 emr kıılınğan nerselerden gāfillerdür (يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ) alar peygamberden horlap cezā’ küni kaçan

331.17 diyü şorarlار (يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُقْتَنُونَ) ol cezā’ küni şundayın küdür ol künde yalğançılarnı

331.18 oğ özinde yandurulmuş bolur (ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ) alarga eytülür fitneñizni (‘azābıñıznı) tatuñız

331.19 (هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ) bu ‘azāb şundayın ‘azābdur siz anı dünyāda vaqt aşuğdurur boldıñız

331.20 (أَنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ) düristlikde küfrden ve günāhlardan şaqlanuvçı ādemler ucmağlarda hem

331.21 çişmelerdedür (آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ) rableri birgen nerseni alğanları hâlde (أَنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ)

331.22 (مُحْسِنِينَ) düristlikde ol müttekiler mundan ilk (ucmağka kirmeslerinden ilk) izgü ‘ameller kıluvçı

331.23 boldılar (كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ) kiçden az ğına ülüşinde yuğlar boldılar bu tağdirde (مَا)

331.24 artuğ bola yā ki yuğlavları kiçden az ğına ülüşünde boldı ma‘nāsında bu tağdir (مَا) maşdariyye bola

331.25 (وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَعْجِرُونَ) dağı alar sihr vağtlarında allahdan yarlıkamağ ister boldılar (فِي أَمْوَالِهِمْ)

331.26 (هَقُّ السَّائِلِ وَالْمَخْرُومِ) dağı ol mütteķilerniñ mällarında şorağıçı kişige de dağı oyalup soramağan

331.27 kişige de ülüş bardur (وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ) dağı şiksiz uşanuvçı ādemler için yirde

331.28 (tağlarda şularda ağaçlarda ve çişmelerde ve türli ma‘den ve hayvānlarda) allahniñ kudretine hem ‘ilmine ve raħmeti

331.29 niñ köplikne türli deliller bardur (وَفِي أَنْفُسِكُمْ) dağı öziñizde hem allahniñ kudretine hem ‘ilmine

II / 332

332.1 hem raħmetiniñ köpligine türli deliller bardur çünki oylap qaraganda ādemlerde de türli ‘aqlğa şayı

332.2 turğan hünlerge ve türli kemāletlerge deliller bardur (أَفَلَا تُبْصِرُونَ) eyā i‘tibār kılup qarap kudretli boluvını

332.3 körmeysiz mi (وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ) dağı sizniñ rızqıñız (ya‘nī sebebi) kökdedür yā ki

332.4 rızqıñızğa sebep bolğan yağmur buluğdadur ma‘nāsında dağı sizge va‘de kılingan nerse (şevāb) kökdedür

332.5 çünki cennetni yidinçi qat kök üstünde digenler yā ki ‘ameller hem ‘amellerniñ şevābları kökde taqđır

332.6 kılinmışdur ma‘nāsında (فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ) bes kökniñ ve yirniñ rabbisi birlen qasem itüp eytemün

332.7 (أَنْتَ لَعَنَ) düristlikde sizge va‘de kılingan nerse haqđur (مِثْلَ مَا أَنْتُمْ تَنْطِقُونَ) sizniñ söyleşüviñiz

332.8 kibi ya‘nī öziñizniñ söyleşüviñizde şikiñiz bolmağan sizge va‘de kılingan nersede de şikiñiz bolmaşqa

332.9 tiyüş (هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ) ey muħammed (‘ahm) eyā siñe ibrahīm (‘ahm)niñ hürmetli

332.10 qonaqlarınıñ haberi kildi mü bu ferişterler ibrahīm ‘ahmge qonak şüretinde kildükleri için allah te‘a

- 332.11 konağ diyü ağağan cem‘i on iki ferifşte idi digenler ba‘zılar üç ferifşte idi digenler ya‘nî
- 332.12 cebrā‘il mîkā‘il isrāfil (‘ahm) (اذْذَخُلُوا عَلَيْهِ) Şol vağtdağı ĥaberi kildi mü ol vağtde konağlar
- 332.13 (ferifŐteler) ibrahîm (‘ahm)ge kirdiler (فَقَالُوا سَلَامًا) bes ferifŐteler ibrahîm (‘ahm)ge siniñ üzeriñe
- 332.14 selām biremiz didiler (yanî نَسَلَمُ عَلَيْكَ سَلَامًا) didiler (قَالَ سَلَامٌ) ibrahîm (‘ahm) ‘aleyküm selām didi
- 332.15 (قَوْمٌ مُنْكَرُونَ) siz mini tanumay turđan şavmsiz didi çünki ibrahîm (‘ahm) bu ferifŐtelerni ādem
- 332.16 balası diyü bildi ötürlerini tanumadı (فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ) bes ibrahîm (‘ahm) yaşrun gine ehl-i beyti
- 332.17 şatına kitdi çünki konağ Őıylavçınıñ edebinden konađđa şa‘āmı aşuğduruv (فَجَاءَ بِعِجَلٍ سَمِينٍ) bes
- 332.18 ibrahîm (‘ahm) simiz buzav iti kitürdi çünki ibrahîm (‘ahm)nıñ mālınıñ köpreği Şığır
- 332.19 bolđan (فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ) bes ibrahîm (‘ahm) buzav itini konađlarđa yağın kildi ya‘nî allarına
- 332.20 koydı (قَالَ الْإِنْتَأَكُلُونَ) ibrahîm (‘ahm) konađlarınıñ şa‘āmge şol Őozmaduđlarını körgeç eyā siz
- 332.21 aşamaysız mı didi (فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً) bes ibrahîm (‘ahm) řorđdı likin řorđuvını yaşirdi
- 332.22 çünki aŐamađaç bozuğ ğarez birlen kilgenlerdür diyü oyladı (فَالْوَالِاتُخَفْنَ) ferifŐteler ibrahîm (‘ahm)nıñ
- 332.23 řorđuvını bilgeç eytdiler řorđma düristlikde biz allahnıñ ilçilerimiz diyü (وَيُشْرِدُهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ) dağı
- 332.24 bu ferifŐteler ibrahîm (‘ahm)ge belāđatke iriŐdükde kāmîl ‘ālim bolaçaç ir bala birlen süyünç birdiler (فَأَقْبَلَتْ)
- 332.25 (أَمْرًا تَهْ فِي صُرَّةٍ) bes ibrahîm (‘ahm)nıñ ĥatunı (ĥazret-i sāre) kıçķurđanı ĥalde ivine yöneldi puçmađda¹

¹ “uçmağ” olmalı.

332.26 feriştelere qarap tura turğan bolğan (فَصَكَّتْ وَجْهَهَا) bes ibrahīm (‘ahm)nıñ hatunı yüzine (mañlayına)

332.27 ‘aceblenüp barmaq başları birlen şoqdı (وَقَالَتْ عَبُورٌ عَقِيمٌ) dağı min bala toğdurmay turğan qarçıkmun

332.28 bes niçük min bala toğdurayım didi (قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ) ferişteler eytdiler biz siñe süyünç birgençe

332.29 rabbiñ eytdi diyü eytdiler biz siñe rabbiñ eytken nerseden haber gine biremiz didiler (أَنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ)

II / 333

333.1 düristlikde ol rabbiñ her işde hikmet iyesidür ve her nerseni bilgüçidür bes elbette ol allahnıñ sözi

333.2 haqq ve işi hikmetli bolur didiler (yikirmi altınçı pāreniñ tercemesi tamām boldı)

333.3 (قَالَ فَهَا خُطِبْتُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ) bes ibrahīm (‘ahm) bu qonaqlar feriştelar idükni bilgeç eytdiler ey ilçiler

333.4 nidür şā’niñiz diyü (قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ) feriştelar eytdiler düristlikde biz kāfir qavmlerde yiberildük

333.5 (لُؤْتٌ ‘ahm qavmine) diyü (لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ) ol kāfir qavm üzerine balçıqdan kızdurulğan taşlar

333.6 yiberüvimiz için (مَسُومَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُؤْمِنِينَ) azgunlıqda çikden ötüvçiler için rabbiñ hużūrında

333.7 ‘alāmetlengen hālide ol taşlar (فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) bes biz lūt (‘ahm) qaryelerde bolğan

333.8 ādemlerden lūt (‘ahm)ğa imān kitürgenlerini çığarduq (فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا) bes biz lūt (‘ahm) qaryelerinde

333.9 tapmaduq (غَيْرُ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ) müselmānlardan lūt (‘ahm) ehl-i beytine başkanı bu āyetde allahü te‘ālā

333.10 lūt qaryesinde bolğan mü’minlerni çığargannıñ soñında lūt (‘ahm) qāvmini helāk qıluvından haber biredür ya‘nī

333.11 biz evvel lût kıyısında bolğan mü'min ve müsellemini çığarduk soñra lût 'ahm kıyımını helâk kılduk ma'nâsında

333.12 bu âyet imân birlen islâmniñ bir nerse boluvına delâlet kıla çünki allahü te'âlâ bir kıyımğa evvel mü'min lafzını

333.13 soñra müslim lafzını ıtlâk kıldı likin beydâvî iyesi eyte lût kıyımına mü'min birlen müselleminiñ şıdķı

333.14 imân birlen islâmniñ mâhiyetleriniñ bir boluvına delâlet kılmadı çünki imân birlen islâm arasında

333.15 'âm hâşmun vech bolğanda da bir orunda cıyuluvları zarûrdı imân birlen islâmniñ bir boluvınıñ

333.16 ma'nâsı bizniñ şer'atımızda bir kişige müsellemin dip hüküm kıılınsa mü'min dip de hüküm kıılına bir âdemge mü'min dip

333.17 hüküm kıılınsa müsellemin dip de hüküm kıılına ma'nâsında bu ma'nâ birlen bir boluvları elbette zarûr (وَتَرْكُنَا فِيهَا آيَةً) daķı

333.18 biz lût 'ahm kıyılarında 'alâmet kıaldurduk (لِّلَّذِينَ يَغَاظُونَ الْعَنَابَ الْأَلِيمَ) rencitküçi 'azâbdan kıorkuvçı âdemler

333.19 içün (وَفِي مُوسَى) daķı mūsâ 'ahm kıyısında 'alâmet kılduk (إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ) şol

333.20 vaķtde 'alâmet kılduk biz mūsâ 'ahmni zâhir bolğan mu'cizeler birlen yiberduk (فَتَدْوَىٰ بِرُكْنَيْهِ) bes fir'avun

333.21 cānibi döndürdi ya'nî fir'avun imāndan yüz döndürdi yâ ki fir'avun kuvvet hâşıl ite turğan 'askeri

333.22 birlen imāndan yüz döndürdi (وَقَالَ سَاهِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ) daķı fir'avun eytdi ol mūsâ şıhriçidür

333.23 yâ ki dīvānedür (فَأَخْبَيْنَاهُ وَجَنُودَهُ) bes biz fir'avunni hem kıyımını 'azâb birlen tutduk (فَنَبِّئْنَاهُمْ فِي الْيَوْمِ)

333.24 bes biz fir'avunni hem kıyımını diñgizge atduk ya'nî ğarķ itduk (وَهُوَ مُلِيمٌ) hālbükim ol fir'avun özine

333.25 şelte kıılına turğan iş birlen (küfr ve düşmānlık birlen) kilüvçidür (وَفِي عَادٍ) daķı 'ād kıyımında 'alâmet

333.26 bardur (إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ) şol vaqtda biz ‘ādiyelerge qā’ide toğdurmay turğan helāk kıla

333.27 turğan cilni yiberdük (مَا تَبُرُّ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ) ol cil anıñ üzerine kilgen (ötken) hiç

333.28 nerseni qaldurmas (أَلَا جَعَلْنَاهُ كَالرَّمِيمِ) meger qaldursa çürüp taralğan nerse kibi qılır ya‘nī ol cil

333.29 tiygen neresini kül kibi tözdürür (وَفِي سُمُودٍ) dağı şemūd qavminde ‘ibret ve ‘alāmet bardur (أَذْقِيلُ لَهُمْ)

II / 334

334.1 (تَسْتَمِعُوا حَتَّىٰ حِينٍ) şol vaqtda şemūdilerge şāliḥ ‘aleyhi’s-selāmniñ tevesini boğazlağandan soñ eyildi

334.2 biz az vaqtkā (üç künge) qadar dünyā tirüklüki birlen fā’ideleniñiz diyü (فَعَتَّوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ) bes

334.3 şemūdiler rableriniñ emrinden tekebbürlendiler (فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ) bes şemūdileri üç

334.4 künden soñ helāk kıla turğan tavış ‘azābı tutdı ḥālbükim ol şemūdiler ol ‘azābke qarap

334.5 turalar idi çünki şemūdilerge bu ‘azāb kündiz körüngen ḥālide kildi (فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ) bes

334.6 şemūdiler orunlarından turuvğa qādir bolmadılar (بَلَّغُوا مَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ) dağı ‘azābdan

334.7 tıyulğuçı da bolmadılar (وَقَمَّ نُوْحٌ مِنْ قَبْلِ) dağı bu zıkr qılınğan qavmlerden burun nūḥ (‘ahm) qavmini

334.8 helāk itdük (أَنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ) düristlikde ol nūḥ (‘ahm) qavmi allahniñ tã‘atinden çıgıvçı qavm

334.9 boldılar (وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا أَبَآئِنًا) dağı biz kökni kuvvet birlen binā’ qıldıq (وَأَنَّا لَمُوسِعُونَ) dağı düristlikde

334.10 biz bendelerni nafaqalanduruv üzerine qādirmiz yā ki kökni yā ki kök birlen yir arasını kin qıluvçımız

334.11 ma' nāsında (وَالْأَرْضُ قَرَشْنَاهَا) dağı yirmi ādemler üstünde qararlansun için töşedük (فَنَعَمَ الْمَاهِدُونَ)

334.12 bes ni hoş töşevçimiz biz (وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ) ve her bir cinsden iki nevi' yaratduq (لَعَلَّكُمْ)

334.13 (فَفَرُّوا إِلَى اللَّهِ) sizniñ va' azlanuvıñız için (تَذَكَّرُونَ) bes imān, tevḥid hem ṭā' at sebebli allahnıñ

334.14 'azābından kaçınız (إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ) düristlikde min küfr yā ki günāh kılğan ādemler için ḥāzirlengen

334.15 'azābdan sizni zāhir bolğan qorqutuv birlen qorqutuvçımın (وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ) dağı siz allah birlen

334.16 'ibādetde ikinci ma' būdnı kılmañız (إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ) düristlikde min sizni allahnıñ 'azābından

334.17 zāhir qorqutuv birlen qorqutuvçımın (كَذَلِكَ) oşandaq ya'nī siniñ qavmiñ sini yalğanğa tutuvı

334.18 siḥrçi yā ki dīvāne dip aṭavı kibi (مَا آتَى الَّذِينَ نَقَبَلَهُمْ مِنْ رَسُولٍ) siniñ qavmiñden ilk bolğan

334.19 qavmlerge dīn üyretüvçi peygamber kilmedi (الْأَقْلَامُ سَاهِرًا وَمَجْنُونًا) meger kildi ise ol qavmler (evvelgi

334.20 ümmetler) peygamberlerine şāhir yā ki dīvāne didiler (أَتَوْا صَوَابَهُ) eyā evvelgi ümmetler birlen soñğı ümmetlerniñ

334.21 ba' zısı ba' zısına bu sözni eytöv birlen emr kılışdılar mı ya'nī hemmesi bir ağızdan peygamberlerine siḥrçi

334.22 yā ki dīvāne didiler (بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوتٌ) elbette evvelgi ümmetler birlen soñğı ümmetlerniñ ba' zısı ba' zısına

334.23 bu sözni eytöv birlen buyuruşmadılar çünki aralarındağı müddet bik yırağ belki bu sözni eytövçi ümmetler

334.24 azğun qavmlerdür ya'nī evvelgi ümmetler birlen soñğı ümmetler azğunlıqda ortağ bolduqlarından hemmesi

334.25 bu sözni eytdiler (فَقَدُوا عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلْمُومٍ) bes ey muḥammed ('ahm) mekke kāfirlerinden yüz döndür ya'nī alar

334.26 birlen cidāl kıılışma bes sin tākatiñni şarf kıılıp kat kat dinge ündegeniñ soñında alardan yüz

334.27 döndürüviñ üzerine şelte kıılınmış tügilsün (وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ يَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ) dağı ey muħammed (‘ahm) sin

334.28 ümmetiñni va‘azlavnı kıoyma bes düristlikde va‘azlav imān kitürgen ādemlerge yā ki allahñiñ imān kitürüvini

334.29 taqdīr kıılığan ādemlerge fā’ide birür (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ) dağı min cinlerni ve ādemlerni

II / 335

335.1 yaratmadım meger özime ‘ibādet ve tāt kıılısunlar için yaratdım (مَا أُرِيْتُمْ مِنْ رِزْقٍ) min ādemlerden rızknı

335.2 tilemeym ya’nī rızkımnı hāşıl itüvde sizni taşarruf kıılduruvnı tilemeym (وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا) dağı mini

335.3 tātāmlendürüvlerini de tilemeym ya’nī minim kıullarım birlen şa‘nıma bende bolğan hāceleriniñ kıulları birlen

335.4 bolğan şā’nları kibi tügil çünki bende bolğan hācelerni kıullarını özleriniñ ma‘išetlerinde yardım birsünler

335.5 için mālīk bolalar yā ki alardan kıullarını tātāmlendürüvni tilemeym ma‘nāsında yā ki resül allahğa şulay

335.6 eyt diyü hıttāb bolur (قُلْ) kelimesi taqdīr bolur (إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ) düristlikde

335.7 allah her bir rızqğa muhtāc bolğan cān iyesini rızqlandırurıçıdır hem muħkem bolğan kıuvvet iyesidür (فَأَنَّ

335.8 (لَلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا) bes düristlikde yalğanğa tutuv sebebli resül allahğa zılm kıılığan ādemlerge ‘azābdan

335.9 ülüş bardur (مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ) yoldaşlarına (ya’nī tiñleri bolğan ötken ümmetlerge) bolğan ‘azāb

335.10 ülüşi kibi (فَلَا يَسْتَعْتَبُونَ) bes minden ‘azābnı aşuқdurmaslar (aşuқdurmasunlar) eger kıyāmet künine

335.11 kadar ‘azāblarını kiçüktürsem bu söz kâfirlerniñ ‘azāb kaçan bolaçaq digen sözlerine cevāb (قَوِيلٌ لِّلَّذِينَ)

335.12 (كُفِّرُوا) bes kâfir bolğan ādemler ni qatı ‘azābdur ve helāketdür (مَنْ يُّؤْمِنُ بِاللَّهِ يَجْعَلْهُنَّ) özlerine

335.13 ‘azāb birlen va‘de qılınğan künlerinden (kıyāmet küninden yā ki bedr küninden) “zāriyāt sūresiniñ

335.14 tercemesi tamām boldı”

335.15 (illi ikinci sûre tür sûresi mekkede ingen kırk toqız âyet)

335.16 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

335.17 (وَالتَّوْرِ) tür sinā' tağ birlen ḳasem itüp eytemün tür süryāniyeçe tağ ma' nāsında bu orunda mūsā ('ahm)

335.18 allahniñ sözini işitken medyendegi tür sinā' tağı murād daḥı tür ve cüddan 'ademge yā ki 'ālem-i ḡaybden

335.19 'ālem-i şehādetke uçқан nerse ma' nāsında da kile (وَكِتَابٍ مُّسْتَوْرٍ) daḥı yazılmış kitāb (ḳurān) birlen ḳasem

335.20 itüp eytemün yā ki allahniñ levḥu'l-maḥfūzda yazğan nersesi yā ki mūsā ('ahm) niñ tevrāt taḳtaları birlen

335.21 ḳasem itüp eytemün ma' nāsına (فِرْقَانٍ مَّشُورٍ) seçilmiş tiride yazılmış kitāb birlen ḳasem itüp eytemün

335.22 (وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ) daḥı ḥāceler birlen ziynetlengen ka'betü'l-lah birlen ḳasem itüp yā ki dörtinçi

335.23 ḳat kökde bolğan bir orun ismi (وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ) daḥı yuğarı köterilmiş töbe (kök) birlen ḳasem

335.24 itüp eytemün (وَالْبَعْرِ الْمَسْجُورِ) daḥı şu birlen tolı diñgiz (baḥr-i muḥit) birlen ḳasem itüp eytemün (أَتِ)

335.25 (عَذَابِ رَبِّكَ لَوْ اِقْبَعُ) ey muḥammed ('ahm) oşbu zikr ḳılıngan nerseler birlen ḳasem itüp eytemün düristlikde

335.26 rabbiñniñ 'azābı ingüçidür (مَالَهُ مِنْ دَافِعٍ) ol 'azābnı hiçbir yiberüvçi yoḳdur (يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مُمْرِجًا)

335.27 şol künde 'azāb ingüçidür ol künde kök silkinmek birlen silkinür (وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا) daḥı

335.28 tağlar seyr ḳılmaq birlen yir yüzinden seyr ḳılır ve hebā' bolup evrilürler (فَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ)

335.29 bes bu künde peygamberlerni tutuvçılarga ni ökünç ve ni 'azābdur (الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ)

336.1 ^{يَلْعَبُونَ} şundayın peygamberlerni yalğanğa tutuvçılardur alar oynaganları hâlde bâtilge çomuvdadur

336.2 ^{بِئْسَ مَا يَدْعُونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً} ol kök silkingen künde peygamberlerni yalğanğa tutuvçılar cehennemge

336.3 ^{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا زِينَتَكُمْ لِكُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلِّ مَأْكَلٍ وَكُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلِّ مَأْكَلٍ} katılım birlen yiberilmiş bolurlar ya'ni kollarını moyınlarına bileylep ve mañlay saçlarını ayaklarına

336.4 ^{هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكْفَرُونَ} koşup cehennemge yiberilürler hem bularğa eytilür sizniñ dünyāda

336.5 ^{أَفَسَعَرَ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تَبْصُرُونَ} vaqt yalğanğa tutқан oñıñız bu oğdur diyü eyā bu köziñizge

336.6 ^{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا زِينَتَكُمْ لِكُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلِّ مَأْكَلٍ وَكُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلِّ مَأْكَلٍ} körüngen 'azāb sihr mi yā ki siz körmeysiz mi ya'ni dünyāda vaqtiñizde 'azāb birlen kilgen vaħyge sihr

336.7 ^{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا زِينَتَكُمْ لِكُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلِّ مَأْكَلٍ وَكُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلِّ مَأْكَلٍ} digen idiñiz hāzir indi köziñizge körüngen 'azāb sihr mi eytiñiz yā ki dünyāda 'azābke delālet kılğan

336.8 ^{أَصْلَرُهَا فَأَصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا} nerseni körmeydür idiñiz illa hāzırde körmeysiz mi kiriñiz bu oğka kirek

336.9 ^{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا زِينَتَكُمْ لِكُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلِّ مَأْكَلٍ وَكُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلِّ مَأْكَلٍ} şabr kılıñız ve kirek kılmañız ya'ni şabr kıluvdan yā ki şabr kılmaıdan nindi vech üzerinde

336.10 ^{رَأَىٰ عَلَيْكُمْ} bolsañız da kiriñiz bu oğdan hāzirge kaçarğa orun yoқ sizniñ üzeriñizge şabr kıluv

336.11 ^{أَنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ} birlen şabr kılmaı berāber ançaқ siz 'amel kılğan nerseniñniñ cezāsı birlen

336.12 ^{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا زِينَتَكُمْ لِكُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلِّ مَأْكَلٍ وَكُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلِّ مَأْكَلٍ} cezālanmış bolasız ya'ni 'ameliñiz berāberinde cezā tiyüş bolgaç şabr kıluvıñız birlen kılmaıñız berāber ikisi de

336.13 ^{أَنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ} 'azābnı yiberüvde fā'ide birmey düristlikde küfrden ve günāhlardan şaқlanuvçılar

336.14 ^{فَاكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُم} cennetlerde hem ni'metlerdedür rableri birgen nerse birlen ni'metlengenleri ve lezzetlengenleri

336.15 ^{وَوَقَّاهُمْ رَبُّهُم عَذَابَ الْجَعِيمِ} hâlde dağı küfrden ve günāhlardan şaқlanğan ādemlerni rableri tamuğ 'azābından

- 336.16 şakladı (كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا) dağı ucmağda küfrden ve günāhlardan şaklangan ādemlerge eytilür
- 336.17 boğazınızdā ciñil ötkeni hālide aşıñız hem içiñiz diyü (بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ) kılgāñ ‘ameliñiz sebebli
- 336.18 (مُنْكَيْنٍ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ) ba‘zısı bazısını yanında şaklangan serīrlar üzerinde tayanganları hālide
- 336.19 ucmağlarda ve ni‘metlerde bolurlar (وَزُوجِنَاهُمْ بِعُورٍ عِينٍ) dağı biz ucmağ ehllerini uluğ közli hūr
- 336.20 kızları birlen yaqın kılırmız (وَالَّذِينَ آمَنُوا) dağı imān kitürgen ādemler birlen yaqın kılırmız ya‘nī
- 336.21 yoldaşları hūr kızları dağı mü‘minler bolur (وَاتَّبَعْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ بِإِيمَانٍ) dağı ucmağdağı atalara
- 336.22 balaları imānda iyerür (الْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ) ucmağdağı atalara cennetge kirüvde yā ki derecede balalarını
- 336.23 tutaşdurduq (وَمَا التَّنَاهَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ) balalarını atalarına cennetge kirüvde yā ki derecede tutaşduruv
- 336.24 sebebli atalarınıñ ‘amellerinden hiç nerseni kimitmedük (كُلُّ أَمْرٍ إِذًا بِمَا كَسَبَ رَهْمَيْنِ) her bir ir kesb
- 336.25 kılgāñ nersesi (‘ameli) berāberinde allah huzūrında hābs kılmışdır ya‘nī eger izgü ‘amel kılsa allah āzād
- 336.26 kıılır ve eger izgü ‘amel kılmasa allah helāk kıılır bu āyet mü‘minlerniñ balalarınıñ imānda ve ucmağğa
- 336.27 kirüvde atalarına iyerüvine delālet kıladur gerçi ‘amel kılmāsalar da hāşıl-ı kelām dünyā hükmlerini yürütüv hāqında
- 336.28 mü‘minlerniñ yaş balaları mü‘minler kāfirlerniñ yaş balaları kāfir busı bala nifāk hükminde iħtilāflı
- 336.29 likin köp ‘ālemler balalar kirek müselmān balaları ve kirek kāfir balaları bolsun dünyā hükminde atalarına iyergerleri

- 337.1 kibi aḥiret hükminde hem atalarına iyereler ba‘zı ‘ālimler kāfir balaları tamuğka kirmey digenler niteki imām muḥammed
- 337.2 şol revişçe eytken çünki allahü te‘ālā hiç kimni günāhsız ‘azāb kılmay digenler yaş balanıñ kāfir balası
- 337.3 bolsa da günāhsı yoq ba‘zılar kāfir balalarını cennetdegi müselmānlarğa ḥidmetçi bola digenler ba‘zılar balalar
- 337.4 her kayusı daḥı dīvāneler tamuğğa da hem ucmaḥka da kirmey digenler imām-ı a‘zam tevķif itken ya‘nī
- 337.5 kāfirleriñ balalarınıñ ucmaḥka yā ki tamuğğa kirüvlerini bilmeym digen (tafsīli tefsīrāt-ı aḥmediyede)
- 337.6 (وَأَلَمَدْنَا لَهُم بِغَاكُمِهِ وَلَعَمَّ مَا يَشْتُرُونَ) daḥı ucmaḥdağı ādemlerge bir vaqt şoñında nefleri istegen
- 337.7 nerselerden cimişlerni ve āyetlerni artdurduq biz (يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا) cennetde içmelikli kāselerni
- 337.8 aralarında birisi birisine birişürler (لَا لَعُونَ فِيهَا وَلَا تَأْتِيهِمْ) ucmaḥda içmelikni içkende lağv söz hem
- 337.9 günāhlı söz söyleşmesler (وَيَتَلَفَتُ عَلَيْهِمْ غَامِانَ لَهُمْ) daḥı ucmaḥdağı ādemlerge özlerine ḥāş
- 337.10 bolğan kiçük vaqtda ölgen balaları ṭavāf kıılır (كَانَهُمْ لِرُؤُوسِهِمْ مَكْنُونٌ) göyā ki ol balalar aqlıqda
- 337.11 ve şāflıqda şavtda şaqlanğan incü kibidürler (وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ) daḥı ucmaḥ ehlleri
- 337.12 ba‘zısı ba‘zısına ḥāllerinde ve ‘amellerinden şoraşkanları ḥālede yüzge yüz eylenişürler (قَالُوا إِنَّا كُنَّا)
- 337.13 (قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ) ucmaḥ ehleri eytürler düristlikde biz mundan ilk ehlimiz içinde (dünyāda)
- 337.14 allahğa günāh kıluvdan qorquvçı bolduq (فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْنَا) bes allah bizniñ üzerimizge raḥmet yā ki tevfiq
- 337.15 birlen en‘ām kııldı (وَوَقَّانَا عَنَابَ السُّمُومِ) daḥı bizni tendegi kiçük tişiklerge öte turgan oṭ
- 337.16 ‘azābından şaqladı (إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ) düristlikde biz mundan ilk (dünyāda) allahğa ‘ibādet kıılır

337.17 bolduğ yā ki tamuğ oğından şaklavını allahdan şorar bolduğ (أَنَّهُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ) düristlikde ol allah

337.18 izgülik kıluvçudur hem köp rahmet kıluvçudur (فَلْتَكْفُرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ) bes ey muḥammed ‘ahm kavmiñni

337.19 va‘az kıluviñda devām it bes sin rabbiñniñ en‘ām kıluvi sebebi tügilsün (بِكَاهِنٍ وَلَا مُجْتَنُونَ) kāfirler eytkençe

337.20 keleşekdegi ğaybden bilmeyinçe ḥaber birüvçi tügilsün hem dīvāne tügilsün (أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ) belki

337.21 kāfir kavmiñ sini cırçı diyü eytürler (نَتَرَبَّصُّ بِرَبِّبِ الْمُشْرِكِينَ) ol şi‘irçığa (muḥammed şallallahü ‘aleyh

337.22 ve sellemge) nefslerni titrete turğan zamāniñ vāqı‘alarını yā ki ölümni kütermiz mundan evvelgi

337.23 şā‘irler şulay helāk boldı bu da helāk bolur diyü eytürler (قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ)

337.24 ey muḥammed ‘ahm müşriklerge eyt sin minim helāk boluvımnı kütiñiz düristlikde min de sizniñ birlen birge

337.25 sizniñ helāk boluvıñızni kütüvçilerdenmün (أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا) yā ki bu birisi birisine ḥilāf bolğan

337.26 sözini eytöv birlen müşriklerge ‘ağlları emr kıldı mu çünki kāhin ötken fikrli kişi bola dīvāne ‘ağlsız ādem

337.27 bola şā‘ir ḥayālde bolğan veznli söz iyesi bola dīvāne ādemniñ kāhin boluv hem şā‘ir boluv iḥtimāli yoğ

337.28 (أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَائِفُونَ) belki ol müşrikler ḥağni inkār kıluvda çikden ötken kavmlerdür (أَمْ يَقُولُونَ تَقْوَلُهُ)

337.29 yā ki müşrikler muḥammed (‘ahm) ḳurāniñ öz tarafından söyledi ya‘nī özi çığardı diyü eytürler mi (بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ)

II / 338

338.1 belki ol müşrikler ḳurānğa imān kitürmesler şuniñ için de ta‘n kılırlar (فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ)

338.2 bes eger müşrikler muhammed (‘ahm) kūrānı özi çığardı diseler kūrānıñ meşeli bolğan sözni kitürsünler

338.3 (أَنْ كَانُوا صَادِقِينَ) egere bu ze‘amlarında rast bolsalar çünki müşrikler arasında köp ve teğen ve feşāhat

338.4 iyesi ādemler bar (أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ) yā ki müşrikler hiçbir yaratuvçıdan başqa yaratıldılar mı

338.5 (أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ) yā ki özlerini özleri yaratuvçılar mu (أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) yā ki köklerni

338.6 dağı yirlerni yaratdılar mu (بَلْ لَا يُرْقِنُونَ) belki müşrikler allahı şiksiz bilseler idi allahıñ

338.7 ‘ibādetinden yüz döndürmesler idi (أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رِزْقِ رَبِّكَ) yā ki müşrikler huzūrında allahıñ rızkıñı

338.8 yā ki ‘ilminiñ hazineleri bar mı elbette yok bolsa idi peygamberlikni özleri tilegen ādemge birürler

338.9 idi yā ki allahıñ hikmeti ihtiyār kılğan kişini peygamberlik için kılurlar idi (أَمْ هُمْ

338.10 (الْمُصَيَّرُونَ) yā ki ol müşrikler nerseler üzerine irkliler mi eger irkli bolsalar her nersede

338.11 tilegenlerinçe taşarruf kılurlar idi likin alarğa ol irk yok (أَمْ لَهُمْ سُلْمٌ يَسْتَمْعُرُونَ) ol müşrikler

338.12 için kökge aşı turğan kural bar mı kökke aşup feriştelere sözini hem feriştelere gayb ‘ilminden

338.13 vağy kılınğan nerselerni iştelere mi işitseler bolaçaq işlerden haber birürler idi likin bu haşletler

338.14 müşriklerde yok ya‘nī kökke de aşalmaylar feriştelere sözinde işite almaylar (فَلْيَأْتِ مُسْتَمْعِمٌ بِسُلْطَانٍ)

338.15 (مبين) bes feriştelere sözini hem feriştelere vağy kılınğan gayb ‘ilmelerini işitüvni da‘vā kıluvçıları

338.16 işitüvni rastlay turğan zāhir delil kitürsün (أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ) yā ki allah için kızlar

338.17 bolup müşrikler için ir balalar bolur mı bu āyetde allah te‘a müşriklerniñ ‘ağılsızlıklarını körsete

338.18 çünkü müşrikler kız balalarını özleri mekrüh körseler de feriştelerni allahniñ kızları diyeler bes bu kadar kabāhat

338.19 fikrli ādemler ‘aqlı ādemlerden de şanalmaylar bulargā kayda ‘ālem melekūtke aşup ğaybni bilüv kuvvesi bolsun

338.20 (أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا) yā ki ey muḥammed (‘ahm) allahniñ vaḥyni irişdürüviñ üzerine müşriklerden sin ecr (yal)

338.21 şoradıñ mı (فَهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ مَثْقُلُونَ) bes müşrikler ol ecr tölevni üstlerine aluvdan avrayalar mı ve şuniñ

338.22 içün de siñe iyerüvden yüz döndüreler mi (أَمْ عَنْهُمْ الْغَيْبُ) yā ki müşrikler ğuzūrında ğaybler yazılğan levḥü’l-

338.23 maḥfūz bar mı (فَهُمْ بِكُتُبٍ) bes ol müşrikler levḥü’l-maḥfūzğa yazalar mı elbette bu işler birisi de yoq

338.24 (أَمْ يَرِيدُونَ كَيْدًا) yā ki ol müşrikler sini helāk kıluğā ğile tileyer mi bu keydden dārü’l-nedve (meşveret

338.25 yurtı) da resül allahğa kaçd kılgan mekrleri murād (فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ) bes kāfir bolğan ādemler

338.26 alardur mekr kılinmışlar ya‘nī mekrleriniñ vebāli özlerine qaytur (أَمْ لَهُمْ آلَةٌ غَيْرُ اللَّهِ) yā ki müşrikler içün

338.27 allahdan başqa ‘azābdan tıya turğan ma‘būdlar bar mı (سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ) allah müşrikleriniñ şerik

338.28 kıluvından yırağ boldı yā ki müşrikleriniñ şerik kılgan nerselerine şerik boluvdan yırağ boldı bu orunlarda

338.29 ām birlen istifhām müşriklerini kabāhatlav hem şelte kıluv içün (وَأَنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا) ve eger müşrikler

II / 339

339.1 kökden tüşküçi kisekni (‘azābnı) körseler (يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ) birisi birisi artından bolğaç buluğ

339.2 diyü eytürler ya‘nī ğāyet azğunlıklarından müşrikler kökden özlerine tüşe turğan kisekni (‘azābnı) buluğ

339.3 diyü eytürlər nitəki bizgə kökdən ‘azābdan bolğan kisekni tüşür didiler
(قَتَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُم) bes ey

339.4 muḥammed (‘ahm) kāfirlərni şundayın künlerine yolukmuş bolğanlarına qadar qoy
(الَّذِي فِيهِ يَصْعَقُونَ) ol künde alar

339.5 ölmüş ve helāk bolmuş bolurlar ya‘nī ve evvelgi şūr ürilgenge qadar kāfirlərni qoy
(يَوْمَ لَا يَخَفُنَّ عَنْهُمْ كَيْدَهُمْ شَيْئًا)

339.6 şūr ürilgen künde kāfirlərniñ mekrleri ‘azābnı qaytaruvda hiçbir muñsız qıluv birlen
muñsız qılmas ya‘nī ol

339.7 künde mekrleri aqlā ‘azābnı almas (وَالَّذِينَ يَنْصَرُونَ) daḡı alar allahniñ ‘azābından tıyulmuş
bolmaslar

339.8 (وَأَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا أَبَدًا وَإِنَّ ذَلِكَ) daḡı düristlikde zulum qıluvçı ādemlerge āḡiret ‘azābından
başqa bolğan

339.9 ‘azāb (qabr ‘azābı yā ki dünyādaḡı bedr soḡış küniniñ yā ki yidi yıl açlıqnıñ ‘azābı)
bardur (وَلَكِنَّ)

339.10 (أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ) ve likin ol kāfirlərniñ köpisi ol ‘azābnı bilmesler (وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ) ve
ey muḥammed

339.11 (‘ahm) rabbiñniñ kāfirlerge mühlet birüv birlen ve sini alar içinde aḡırlıqda qalduruv
birlen bolğan ḡükmi için

339.12 şabrılıq qıl (فَأَنْتَ بَأَعْيُنِنَا) bes düristlikde sin ey muḥammed (‘ahm) bizniñ
şaklavımızdasun biz sini körüp

339.13 turamız (وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ) turduḡıñ vaḡtde yā ki yukundan namāzḡa turduḡıñ vaḡtde
rabbiñniñ ḡamdi

339.14 birlen tesbīḡ it (وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ) daḡı kiçniñ ba‘zısında rabbiñe tesbīḡ it çünki kiçdegi
‘ibādet nefske

339.15 aḡırraq hem riyādan yıraḡraq şuniñ için allahü te‘ālā kiçni ḡaşlap zıkr eytken
(وَأَدْبَارَ النُّجُومِ) daḡı

339.16 yıldızlar batqanıñ soñında tesbīḡ it ya‘nī kiçniñ āḡirinde tesbīḡ it “ḡūr süresiniñ

339.17 tercemesi tamām boldı”

339.18 “illi üçinçi sūre necm sūresi mekkede ingen cem‘ī altmış iki āyet”

339.19 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

339.20 (وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ) yıldızlar birlen ḳasem itüp eytemün her ḳayḳan yıldızlar gā'ib bolsa yā ki toḡsa

339.21 (مَاضِلٌ صَاحِبِكُمْ وَمَا عَوَىٰ) ey ḳureyşler yoldaşñız muḫammed (‘ahm) ḫaḳḳ yoldan bāḫılga avışmadı ve köçmedi

339.22 hem bāḫılını i‘tiḳād ḳılmadı (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ) dahı ḳurānnı nefis arzusından söylemes
(أَنْ

339.23 (هُوَ الْأَوْصَىٰ يَوْمَ) ol muḫammed (‘ahm)niñ söyleşken nersesi ya‘nī ḳurān tügildür meger allah tarafından vaḫy ḳılınğan

339.24 vaḫydür (عَلَيْهِ سُلَيْمٌ الْقَوِيُّ) ḳurānnı muḫammed (‘ahm)ge ḳuvveleri muḫkem bolğan ferişte (cebrā’il ‘aleyhi’s-selām)

339.25 üyretti (ذُومِرَةٌ فَاسْتَوَىٰ) ol ferişte ‘aqlında ve fikrinde muḫkemlik iyesisdür bes ol ferişte allah ḫalk itken

339.26 ḫaḳīkī şūretinde toḡrı turdı ḫazret-i cebrā’ilni allah ḫalk itken (ḫaḳīkī) şūretinde peygamberlerden hiç

339.27 birevsi körmedi meger resül allah ‘ömrinde iḳi mertebe (bir mertebe kökde bir mertebe yirde) kördi digenler (وَهُوَ

339.28 (بِالْأُنْفِ الْأَعْلَىٰ) ve ol cebrā’il (‘ahm) büyük bolğan kök tirelerinde idi (نُمِدْنَا فَتَدَلَّىٰ) muniñ şöñinda

339.29 cebrā’il (‘ahm) resül allahğa yakın boldı bes resül allahğa tutaşdı (فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ) bes

II / 340

340.1 cebrā’il (‘ahm) oḳ aḫa turğan iki yaya miḳdārı yā ki andan da yakınraḳ boldı ya‘nī sizniñ yaḳınlıḳda

340.2 taḳdīriñizçe eytkende bu söz ḫazret-i cebrā’ilniñ resül allahğa ḡāyet yaḳın boluvını temşil hem resül allahniñ üzerine

- 340.3 vaḥy kıılınğan nersesini işitüvni taḥkik (فَأَوْسَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْسَىٰ) bes cebrā'īl ('ahm) allahnıñ kulına
- 340.4 (resül allahğa) vaḥy kıılğan nersesini vaḥy kııldı yâ ki allah özinin kulına vaḥy kııldı ma'nāsında vaḥy
- 340.5 kıılınğan nerseniñ şanı bülend bolğanlıkı için allahü te'ālā zıkr kıılmadı bu vaḥy kıılınğan nerseni ba'zılar
- 340.6 bu söz digenler ya'nī allahü te'ālā eytdi ey muḥammed ('ahm) sin kirmesden burun peygamberlerge ucmaḥ ḥarām
- 340.7 ve siniñ ümmetiñ kirmesden burun başka ümmetlerge ucmaḥ ḥarām diyü (medārik) yâ ki ḥikmet iyesi bolğan
- 340.8 āyetlerni vaḥy kııldı ma'nāsında (şaffetü'l-'irfān) (مَا كَتَبَ الْقُرْآنُ مَارَأَىٰ) muḥammed ('ahm)nıñ kalb közi
- 340.9 birlen körgen nersesini (cebrā'īl 'ahm süretin) yalğanlamadı (أَقْتَمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ) ey kâfirler
- 340.10 muḥammed ('ahm) birlen körgen nersesi üzerinde cidāl kıılışasız mı (وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزَّلَةً آخِرَىٰ) ve taḥkik muḥammed ('ahm)
- 340.11 cebrā'īl ('ahm)nı ikinçi mertebe kördi (عَنفَ سِنْرَةٍ لِّمَنْتَهَىٰ) ḥalklarnıñ 'amelleri ve 'ilmleri müntehi bola
- 340.12 turğan nebuḡ ağacı ḥuzūrında bu ağacı yidinçi kat kökde digenler (عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ) ol nebuḡ
- 340.13 ağacı ḥuzūrındadır müttakīlerniñ yâ ki şehidlerniñ canları ḳayta turğan ucmaḥ (أَذْيَغُشِ السِّنْرَةِ مَا)
- 340.14 (يَغْفُشِي) şol vaḳtde muḥammed ('ahm) cebrā'īl ('ahm)nı kördi ol vaḳtde nebuḡ ağacı ürtken nerse ürter
- 340.15 boldı ya'nī ol ağacı ḳaplap alğan nerselerni tavşif mümkün tügil ma'nāsında yâ ki sedretü'l-müntehi
- 340.16 ḥuzūrında allahğa 'ibādet kııla turğan feriştelere ḳaplap aldı ma'nāsında (مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ) muḥammed
- 340.17 ('aleyhi's-selām)nıñ közi körgen nersesinden avışmadı hem körgen nersesinden ötmedi belki
- 340.18 körgen nersesinde şābit boldı (لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ) allahü te'ālā eytedür ḳasem itüp

340.19 eytemün muḥammed (‘ahm) rabbisiniñ uluĝ ‘alāmetlerinden ve ‘acāiblerinden köpini kördi ya‘nī ḥazret-i cebrā’il mi‘rāc

340.20 kiçesinde resül allahı ‘ālem-i melekütke aşurdu resül allah sedretü’l-müntehini kördi cennetü’l-me’vāni kördi başqa

340.21 allahniñ uluĝ āyetlerini kördi elbette körgen kişi beyān itken kibi bu körülgen nerselerni bizge tafşılan

340.22 beyān mümkin tügil çünki bular rüḥāni işler resüllarğa ğına ḥāşıl ve ma‘lüm bola turğan işler allah te‘a

340.23 bizniñ ‘aқllerimizge münāsib bolĝan қadarını beyān itdi şuniñ birlen kifāyelenüv tiyüş
أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ

340.24 (وَالْعُزَّىٰ وَمَنَاةَ الْغَالِيَةِ الْأُخْرَىٰ) ey müşrikler allahdan başqa ‘ibādet қıla turğan lāt ‘uzzā dağı üçünçi

340.25 bolĝan menāt yā ki mertebede şoñ bolĝan üçünçi bolĝan menāt şanemlarından bizge ḥaber biriñiz eyā

340.26 alarniñ allah te‘ada bolĝan қudret ve uluĝlıқ kibi қudretleri ve uluĝlıқları bar mı bu üç şanem müşrikleriniñ

340.27 ‘ibādet қıla turğan şanemları lāt tā’ifde benū şaқıқleriniñ yā ki naḥlede қureyšleriniñ ‘ibādet қıla turğan

340.28 şanemleri berāber şuretinde bolĝan ‘uzzā ğatafān қabilesiniñ ‘ibādet қıla turğan şanemleri semere aĝaқı

340.29 resül allah velid oĝlı ḥālidni yiberüp ol aĝaқını kisdürgen menāt huzeyl ve ḥüzā‘a қabilesiniñ

II / 341

341.1 ‘ibādet қıla turğan şanemları таş müşrikleriniñ feriştelер allahniñ қızları digen sözlerini

341.2 allah te‘a redd қılıp eytedür (أَلَكُمُ النَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ) eyā ey müşrikler sizniñ içün ir balalar bolup

341.3 allah içün қızлар болур mı (تِلْكَ إِذْ أَسْمَةُ ضَيْرَىٰ) ir balalar sizniñ içün болup қızлар allah içün

341.4 bolĝanda sizniñ boluvıñız zulm bolĝan boluvdur çünki öziñiz yaratmaĝan қızlarını allah içün қıldıñız

341.5 (أَنَّ هِيَ الْأَسْمَاءُ) bu şanemlar tügildür meger ismlerdür ya' nī ma' būd boluv i' tibarı birlen bu şanemlar isimler gine de

341.6 siz gine alarğa ma' būd diyü eytesiz ol şanemlarda ma' būdlik ma' nāsı ašlā yoq (سَمَّيْتُمْوهَا أَنْتُمْ وَأَيَاؤُكُمْ)

341.7 nefis arzularıñız sebebli ol ma' būdleri siz hem atalarıñız ma' būd ismi birlen ismlediñiz (مَا أَنْزَلَ اللَّهُ)

341.8 (بِمَا مِنْ سُلْطَانٍ) ol şanemlarını ma' būd diyü atav birlen allah delil indürmedi (أَنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ) müşrikler

341.9 şanemlarğa ' ibādetlerinde iyermeyle meger ve hemge gine iyereler (وَمَا تُهَوَّى الْأَنْفُسُ) dağı nefsleri arzu kılgan

341.10 nersege gine iyereler (وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَى) ve taḥkik ol müşriklerge rablerinden ḥaqlıqğa köndürüvçi

341.11 (resül yā ki qurān) kildi likin ol müşrikler ḥaqlıqğa köndürüvçini qoydılar (أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى)

341.12 eyā ādem için her bir ümīd itken nersesi bolur mı elbette bolmas mundan maqşūd müşrikleriñ ma' būdlarından

341.13 allah ḥuzūrında şefā' atlerini ṭam' kıluvını nefy itüv (فَاللَّهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى) bes allah içündür āḥiret hem dünyā

341.14 ya' nī allah te'a dünyādan ve āḥiretten tilegen nersesini tilegen ādemine birür (كُكُمْ مِنْ بَلَاكٍ فِي السَّمَوَاتِ)

341.15 köklerde bolgan feriştelerden köpisi (لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا) ol ferişteleriñ şefā' ati ' azābdan hiç

341.16 nersenı muñsız kılvı ve şefā' atları hiç fā'ide birmes (الْأَمِنْ بَعْدَ أَنْ يَأْمُرَنَّ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ) meger şefā' at

341.17 kılvırğa tilegen kışisine allahıñ izn birüvi şoñında gına muñsız kılvır ve şefā' ati fā'ide birür (وَيَرْضَى)

341.18 dağı şefā' at kılvırına rāzı bolganıñ şoñındağına şefā' ati muñsız kılvır ve fā'ide birür bes niçük şanemlar

341.19 ' ābidlerine şefā' at kılvır ve niçük şefā' atleri fā'ide birsün ḥālbükim şefā' at allahıñ izn birgen

341.20 ve şefâ' at kıluğā rāzī bolğan maḥlūkı tarafından ğına bola (أَنَّ النَّبِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ) düristlikde āḥiretge

341.21 imān kitürmegen ādemler (لَيْسَهُمْ مِنَ الْمَلَائِكَةِ تَسْمِيَةٌ الْإِنْسِي) feriştelerden her birisini ḥān ismi birlen

341.22 (kızlar) diyü ismlerler (وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ) ve bu āḥiretke imān kitürmegen ādemler için eytken nerselerini

341.23 bilüv yoḳdur (أَنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ) ve bu imānsızlar bu isimlevlerinde iyermesler meger zange gine iyerürler

341.24 (وَأَنَّ الظَّنَّ لَا يَغْنَى مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا) daḥı düristlikde zann ḥaḳdan hiç nerseni muñsız ḳılmas çünki ḥaḳnı

341.25 ‘ilm birlen gine biline zann birlen bilinmey zange i‘tikādda i‘tibār yoḳ ‘amelde gine i‘tibār (فَاعْرَضْ عَمَّنْ تَوَلَّى)

341.26 (عَنْ ذِكْرِنَا) bes ey muḥammed ‘ahm bizniñ zikrimizden yüz döndürgen kişiden yüz döndür (وَلَمْ يَرْدِ إِلَّا الْحَيَاةَ)

341.27 (الْمُنِيَا) daḥı ol kişi tilemedi meger dünyā tirükligini gine tiledi şol kişiden yüz döndür (ذَلِكَ مَبْلُغُهُمْ)

341.28 (مَنْ الْعِلْمُ) bu dünyā tirükligi ve dünyānı istev alarnıñ ‘ilmden çikleridür ya‘nī allahdan ğāfil bolğan

341.29 ve allahnıñ zikrinden yüz döndürgen hem maḥz-ı dünyānı ğına tilegen ve bilgen nersesi de dünyā ğına bolğan kişini

II / 342

342.1 da‘ vet kıluvdan yüz döndür çünki ol kişige da‘ vetden fā’ide kilmes hemişe düşmānlığı ğına artur

342.2 (أَنْ رَبِّكَ هُوَ اعْلَمُ) düristlikde ey muḥammed (‘ahm) siniñ rabbiñ bilgüçirekdür (بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ) öziniñ

342.3 dīn yolından adaşkan ādemni (وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَكَى) ve ol allah dīn yolına könülgen ādemni de

- 342.4 bik bilgüçidür ya‘ nī ey muḥāammed ‘ahm allah siniñ da‘vetiñni kim qabül itecek ve kim qabül itmeyecek
- 342.5 şunu biledür bes da‘vetni qabül kılmay turğan ādemlerni dinge da‘vet kıluv birlen öziñni meşakqatleme
- 342.6 çünki siñe dinni irişdüröv gine vācib (وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ) ve ol allah içündür
- 342.7 köklerde daḡı yirlerde bolğan nerseler (لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا) allah ‘ālemni yaratdı ve cezā’ için
- 342.8 hemmesini berāber kıldı yavızlık kılgan ādemlerge ‘amelleri sebebli ‘azāb birlen cezā’ biröv için (وَيَجْزِي) biröv için
- 342.9 (الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحَسَنِ) daḡı izgülik kılgan ādemlerge izgü cezā’ birlen (cennet birlen) cezā’ birüvi
- 342.10 için (الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْأَثْمِ وَالْفَوَاحِشِ) şundayın ādemlerdür izgü ‘ameller kılgan kişiler
- 342.11 günāhlarnıñ uluğlarından ya‘nī ḡuşuşına va‘id kilgenlerinden daḡı günāhlarnıñ fāhişlerinden şaklanurlar
- 342.12 (الْأَلَلِّمَ) likin kiç kine günāhlardan şaklanmasalar da uluğ günāhlardan şaklanuv sebebli aları da yarlıqanmış bolur
- 342.13 (أَنَّ رَبَّكَ أَسْعُ الْمَغْضَرَةِ) ey muḥammed ‘ahm düristlikde siniñ rabbiñ yarlıqavı kiñ bolğuçidur uluğ günāhlardan şaklanuv
- 342.14 sebebli kiçkine günāhlarnı yā ki tilese nindi bolsun günāhlarnı yarlıqar (هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ) ol allah
- 342.15 sizniñ ḡālleriñizni öziñizden artuğraq bilüvçidür (إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ) şol vaqtda
- 342.16 bilgüçirekdür ol vaqtda sizni yirden (tofrağdan) yaratdı (وَإِذَا أَنْتُمْ أُمَّةٌ فِي بَطُونٍ أُمَّهَاتِكُمْ)
- 342.17 daḡı şol vaqtda bilgüçirekdür siz ol vaqtda analarıñızniñ qurşağında dünyāğa kilmegen balalar boldıñız
- 342.18 ya‘nī allahü te‘ālā sizniñ ḡālleriñizni başda tofrağdan atañız ādemni yaratқан vaqtduğ hem sizni analarıñızniñ
- 342.19 raḡmlerinde (bala tura turğan orunlarında) şüretlengen vaqtduğ bildi (فَلَا تُرْكُوا أَنْفُسَكُمْ) bes öziñizni

342.20 ‘ameliñizniñ pākligi hem izgüligiñizniñ köpligi yā ki günāhlardan ve işki halklardan pāklik birlen

342.21 maktamañız (هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى) ol özinden qorqğan ādemni sizden bilgüçirekdür ya‘nī sizniñ qayuñız

342.22 müttekī qayuñız tügil idükni ādem (‘ahm)niñ arqasından çıqmasañızdan evvelük bilür (أَفَرَأَيْتَ الَّذِي)

342.23 (تَوَلَّى) ey muḥammed (‘ahm) eyā şol ādemni bildiñ mi ol ādem haqğa iyerüvden ve haqlıqda şābit boluvdan yüz döndürdi

342.24 (وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْثَرًا) ve mālдан azuvnı ğına birdi ve qalğanı ādemlerinden qatılıq kılup tıydı (birmedi)

342.25 köp ‘ālemler bu āyetni muğire oğlı velid haqında indi digenler muğire oğlı velid resül allahğa iyergenniñ

342.26 şoñında müşriklerniñ ba‘zısı şelte kıldı qartlar ve atalar dīnini qoydıñ ve azdıñ diyü velid allahniñ

342.27 ‘azābından qorqamun didi müşriklardan ba‘zısı eytdi filān qadar māl birseñ ‘azābıñnı özim üstime

342.28 alam kiri mürted bol didi velid mürted boldı şart kılğan mālını ba‘zısını birdi qalğanı birmedi (أَعْدَاهُ)

342.29 (مَلِمَ الْغَيْبِ) eyā ol ādem (velid) ḥuzūrında ğaybnı bilüv bar mı (فَوَيْرَى) bes ol ādem bile mi ‘azābnı başqa

II / 343

343.1 ādemniñ yüklevini (أَمْ لَمْ يَنْبَأْ بِمَافِي صُحُفِ مُوسَى) eyā mūsā (‘ahm) niñ kāğızlerinde (tevrāt) yazılğan nerseler

343.2 birlen ḥaber birilmedi mü (ve ibrahimü’z- zeyveni) daḥı üstine alğan işni kāmil kılğan ibrahim (‘ahm)niñ kāğızlerinde

343.3 yazılğan nerse birlen ḥaber birilmedimiz allahü te‘ālāniñ ibrahim (‘ahm)ni taḥşiş kılıvı başkalar te‘mil itmegen

343.4 nerseni te‘mil kılıvı içün meşelā nemrüd otına şabr kılıvı balasını boğazlavğa rāzī boluvı kibi işler

343.5 mūsā (‘ahm)nı ilk kıluvı çünki mūsā (‘ahm)nıñ kitābı müşrikler qaşında meşhūr bolğan

الْأَنْزُرُ وَالرُّزُوزُ

343.6 mūsā birlen ibrahīm (‘ahm) kāğızlerinde (kitāblarında) yazılğan nerse şol düristlikde hiç bir yüklevçi

343.7 kişi ikinçi kişiniñ günāhsını yüklemes ya‘nī hiç kim ikinçi ādemniñ günāhsı birlen ‘azāb kıılınmas

343.8 (وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ الْأَمَانِي) dağı düristlikde ādem için yoqdur meger öziniñ ırışқан neresi bolur

343.9 ya‘nī bir ādem ikinçi ādemniñ günāhsı birlen ‘azāb kıılınmağan kibi ikinçi ādemniñ işi birlen şevāblanmas da

343.10 ammā şadaqa birlen hacda meyyitke fā‘ide boluvı şadaqa birlen hacnı niyet itüvçi ādem meyyit ornına turğanlıkı için

343.11 (وَأَنْ سَعِيدٌ شَوْفٌ يَرَى) dağı düristlikde ādem öziniñ ırışқан neresiniñ cezāsını elbette tiz aħiretde körür

343.12 (ثُمَّ يَهْرَأُ الْبِحْرَ الْأَوْفَى) muniñ şoñında bende öziniñ ırışuvı berāberinde kāmil cezā birlen cezālanmış bolur (وَأَنَّ

343.13 (الَّذِي رَبَّكَ الْمُنْتَهَى) ve ey muħammed (‘ahm) düristlikde rabbiñ şarıdur ħalqlarınıñ çigi va kıaytuvı (وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ

343.14 (وَأَبْكَى) dağı düristlikde küldürgen (şādlandurğan) zātda ve yığlatқан (kıaygurtқан) zātda ol

343.15 rabbiñdür (وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَمَى) dağı düristlikde öltürgen hem tırgüzgen zātda ol rabbiñdür (وَأَنَّهُ خَلَقَ

343.16 (الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرِ وَالْأُنثَى) dağı ol rabbiñ ir birlen ħatundan iķi şımfını yaratdı (مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا

343.17 (تَمْنَى) meni şuvından yaratdı meni şuvı analar raħmine atılğan vaħtde (وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأَمْرَةَ

343.18 dağı düristlikde āħirğı tirüklik ya‘nī ölgenden tırgüzüv allah üzerinedür (وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَى وَأَقْنَى)

343.19 dağı düristlikde bay kılğan ve şaklap qobarlıq māl birgen ol rabbiñdür
(وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَى)

343.20 şu‘ rā yıldızınıñ rabbisi ol rabbiñdür şu‘ rā diyü resül allahniñ babalarından ebü kebşeniñ
(şanemge ‘ ibādet

343.21 kıluvda qureyşlerge hilafıq kılup) ‘ ibādet kılğan yıldızına eytürler ya‘ nī ‘ uber yıldızı
yaqtılıqda

343.22 gümışe(?) yıldızından yaqtırağ bu iki yıldızğa birge (şi‘ ryān(?)) diyüle allahü te‘ ālāniñ
şi‘ irini taşşış

343.23 kıluvı resül allah gerçi babası ebü kebşege şanemge ‘ ibādet kılmağda muvāfiğ bolsa da
likin yıldızğa ‘ ibādet

343.24 kıluvda ebü kebşege de muhālifdür şunu bildüröv içün taşşış kılğan
(وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى) dağı

343.25 düristlikde ey muḥammed (‘ahm) sinin rabbiñ iski ‘ ādeti helāk kıldı çünki nūḥ
‘ aleyhi’s-selām qavmi şoñında

343.26 helāk kılınğan ümmetlerniñ ‘ ādiler iñ evvelgisi ba‘ zılar evvelgi ‘ ādī hūd ‘ aleyhi’s-
selām qavmi ikinçi

343.27 ‘ ādiy arem(?) digenler (وَنُوحًا) dağı siniñ rabbiñ şemūd qavmini helāk kıldı
(فَمَا أَتَى) bes ‘ ād qavmi

343.28 birlen şemūd qavmi qaldurmadı (وَقَوْمِ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ) dağı ‘ ād birlen şemūd qavminden
burun nūḥ (‘ahm)

343.29 qavmi helāk kıldı (إِنَّمَا كَانُوا هُمْ الظَّالِمِينَ وَأَطَقُوا) düristlikde nūḥ (‘ahm) qavmi ‘ ād qavmi
birlen şemūd

II / 344

344.1 qavminden zālimerk ve azğunraq boldılar (وَالْمُتَّفِكَةُ أَهْرَى) dağı lūṭ (‘ahm)niñ
qaryelerini kötergeniñ

344.2 şoñında astın üstge qapladı mu’tefike eylenüvçi ma‘ nāsında allahü te‘ ālā lūṭ ‘ aleyhi’s-
selāmiñ qaryelerini

344.3 ehleri birlen yuğarı köterüp eylendürüp tüşürdüki ve qapladıki içün ol qaryelerge
mu’tefike diyülgen

- 344.4 (فَغَشَّاهَا مَا غَشَّى) bes ol qaryelerni ürtken nerse ürtti ya' nī allahü te'ālā ol qaryelerniñ üstlerine
- 344.5 taş yağdırdı (فَبَاءتْ آلَآرَبِكَ تَتْمَارِي) bes ey muḥammed (‘ahm) rabbiñniñ ni‘metleriniñ qayularında şik
- 344.6 kılursun bu āyetlerde zıkr kılıngan nerselerniñ ba‘zısı ni‘met ba‘zısı ‘azāb bolsa da likin her qayusında
- 344.7 ‘ibretler va‘aẓler hem peygamberler için düşmānlardan oç aluv bolduğı için hemmesi ni‘met hükminde
- 344.8 bola (هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْأُولَى) bu qurān evvelgi qorqutuvlar cümlesinden bolğan qorqutuvdur yā ki bu
- 344.9 peygamber (muḥammed ‘aleyhi’s-selām) evvelgi qorqutuvçı peygamberler cümlesinden bir qorqutuvçı peygamberdür ma‘nāsında
- 344.10 (أَزَفَتِ الْأَرْفَةُ) yakınlıq birlen şıfatlangan kıyāmet yakın boldı (لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ) ol
- 344.11 kıyāmet için allahdan başqa hiç açuvçı (qayçan boluvını beyān itüvçı) nefis yoqdur ya' nī kıyāmet
- 344.12 vākı‘a bolsa hiç nefsiñ kıyāmetni açuvğa qudreti yitmes meger allahniñ qudreti yiter (أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ)
- 344.13 (وَتَضَعُونَ) ey kāfirler eyā bu sözden (qurāndan) mı ‘aceblenürsüz dağı külersiz (وَلَا تَتَّبِعُونَ) dağı günāhlarıñızğa
- 344.14 kayğurup yığlamassız (وَأَنْتُمْ سَامِعُونَ) ḥālbükim siz gāfillersiz (فَأَسْجُدُوا لِلَّهِ وَعَابَدُوا) bes allahğa secde
- 344.15 kılıñız ve ‘ibādet kılıñız şanemlerge secde ve ‘ibādet kılmañız “necm süresiniñ tercemesi
- 344.16 tamām boldı”

344.17 “ illi dörtnçi sūre kamer sūresi mekkede ingen cem‘î illi biş âyet”

344.18 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

344.19 (أَقْرَبَتْ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ) kıyāmet yakın boldı daḡı ay yarıldı müşrikler bir vaḡtde resūl allahdan

344.20 mu‘cize istediler bes resūl allahnıñ allahdan şoravı boyınça ay yarıldı ba‘zılar kileçekte yarılır

344.21 ma‘nāsında diğenler ḡāşıl kıyāmetniñ yakın boluvınıñ ‘alāmetlerinden ay yarılıvı ḡāşıl boldı ma‘nāsında

344.22 (وَأَنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا) ve eger ḡureyş müşrikleri resūl allahnıñ mu‘cizesini körseler ol mu‘cizede

344.23 oylavdan ve ol mu‘cizege imān kitürüvden yüz döndürürler (وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ) daḡı bu hemīşe bola

344.24 turğan siḡrdür diyürler bu söz delālet kıladur ḡureyşlerniñ ay yarılıvdan burun başqa mu‘cizelerini

344.25 resūl allahdan tekrār kördüklerine (وَكُنُوبُوا وَاتَّبِعُوا أَهْوَاءَهُمْ) ḡureyş kāfirleri iski ‘ādetlerinçe

344.26 mu‘cize körgeçde resūl allahnı yalğanğa tutdılar daḡı nefis arzularına (ḡaḡḡ zāhir bolğan şoñında

344.27 ḡaḡnı inkār kıluvğa) şeyḡānnıñ körkem itüp körsütüvi boyunça iyerdiler (وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ) ve her bir

344.28 iş çigine irişüvçidür ve şol çiginde ḡararlanuvçidur ya‘nī dünyāda rüsvāy boluv yā ki nuşretde boluv

344.29 āḡiretde yavız boluv izgü boluv hemmesi ḡāyesine irişüvçidür ve bir nerse çigine irişe şol çikde

II / 345

345.1 ḡararlanur (وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْآنْبَاءِ) ve daḡı ḡurānda ḡureyşlerge ötken ümmetlerniñ yā ki āḡiretniñ ḡaberlerinden

345.2 kildi (هَافِيهِ مَزْدَجَرٌ) şundayın ḡaberler kildi ḡaberlerde ḡatılıḡ bardur ‘azāb kıluv ve helāk itüv

345.3 haberleri kibi (حِكْمَةٌ بِاللَّغَةِ) ol haberler toğrılığını ğāyesine (çigine) irişüvçi bolğan hikmetlerdür (فَمَا)

345.4 bes mekke kāfirlerine qorqutuvçılar fā'ide birnes (فَقَوْلٌ عَنْهُمْ) bes ey muħammed (‘ahm) qorqutuv

345.5 fā'ide birnevini bildüĝiñ içün ol mekke kāfirlerinden yüz döndür (يَوْمَ يَنْذَعُ السَّاعُ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ) nefsler

345.6 kördüki yoqlıqdan inkār kıla turğan nersege (kıyāmet qorqularına) ünevçi (isrāfil ‘ahm) üneĝen

345.7 künde (مَشَعَا أَبْصَارَهُمْ) kıyāmet qorqularından közleri qorqğan hālde ya‘nī za‘if ve zelil bolğanları

345.8 hālde (يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ) ol künde qorqğanları hālde ādemler qabrlerinden çıĝarlar (كَأَنَّهُمْ جُرَادٌ)

345.9 göyā ki ol ādemler köplikde ve tołqunlanuvda hem türli orunlarĝa saçılıvlarında taralğan çikirtkeler (مَنْشَرٌ)

345.10 kibidürler (مُوطِعِينَ إِلَى السَّاعِ) ünevçi şarı moyınlarını şozup çüĝirgenleri hālde qabrlerinden

345.11 çıĝarlar (يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمَ عَسْرٍ) kāfirler bu kün ağır ve çitin kün diyü eytürler (كُتِبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمٌ)

345.11 ey muħammed (‘ahm) siniñ qavmiñden burun nūħ qavmi peyĝamberlerini yalĝanĝa tutdılar (فَكَتَبَرْنَا عِبَادًا)

345.12 (وَقَالُوا مَجْنُونٌ) bes nūħ (‘ahm) qavmi qulımız nūħ (‘ahm)nı yalĝanĝa tutdılar hem dīvāne diyü eytdiler

345.13 (وَأَزْدُجَرَ) daħı qulımız nūħ (‘ahm) dinge ünevden türli ve rencitüvler birlen tıyılmış boldı (فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي)

345.14 (مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرُ) bes nūħ (‘ahm) rabbine düristikde min qavmim tarafından ciñilmişmün minim içün qavmimden

345.15 öç al diyü du‘ā kıldı bu yavız du‘ānı kıluvnu qavminiñ imān kitürüvinden ümīd kiskeni şoñında boldı

345.16 evvelde kavmi için izgü du‘ā kıladur idi hattā kavminiñ yolda nūḥ (‘ahm)nı yürüp taşladı

345.17 hoşsız bolup yığıldı hoşuna kilgeç yā rabbim kavmimni yarlıka alar minim peygamber idükimni bilmeyler didi

345.18 (فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ) bes biz kök işiklerini açduq (بِمَاءٍ مِنْهُمْ) қаtı қoyuluv birlen қoyulғuçı şu

345.19 birlen bu söz yağmurnıñ köpligi ve қаtı қoyuluvı için temsil bola (وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا) dağı biz yirni

345.20 çişmeler itüp barduq ya‘nī bütün yüzi yarulup çıkğan çişme kibi boldı (فَأَلْتَقَى الْمَاءُ عَلَى)

345.21 (أَمْرًا فَتَدَدَسَّرَ) bes kök şuvı birlen yir şuvı allahniñ ezelde taqdir қılğan ḥālī üzerine birisi birisine

345.22 yoluqdı (وَعَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوَّاحِ وَدَدَسَّرَ) dağı biz nūḥ (‘ahm)nı taqtalar ve қаdaqlar iyesi bolğan kime

345.23 üzerine yükledük (تَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا) bizniñ köz aldımızda yürügeni ḥâlde ol kime ya‘nī bizniñ şaqlavımız

345.24 birlen şaqlanmış bolğanı ḥâlde (جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفْرًا) allahniñ nūḥ (‘ahm) kavmini şuğa ğarқ қıluvı

345.25 allahniñ ni‘meti bolğan nūḥ (‘ahm)ge küfrān қılğan ādemlerge cezā için çünki her bir peygamber allahniñ

345.26 ni‘meti hem ümmetke raḥmeti (وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدْرِكٍ) ve taḥqīq biz ol kimeni yā ki nūḥ (‘ahm)

345.27 kavmine қılğan işimizni қalğanlarğa ‘ibret itüp қaldurduq eyā i‘tibār қıluvçı bar mı (فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي)

345.28 (وَنُنَبِّئُ) bes minim ‘azābım ve қorқutuvım niçük boldı (وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ) ve taḥqīq biz қurānnı va‘azlanuv

346.1 için ciñil kılduğ ve hâzirledük ya'nî kūrānda türli va'az ve 'ibretler beyān itdük
(فَهَلْ مِنْ مُلْكِكُمْ) bes

346.2 eyā va'azlanuvçı bar mı (كُنْتُمْ عَادًا فَكَيْفَ كَانَ عَدَاؤِي وَنُذُرِي) 'ād kavmi peygamberleri hūd
('ahm)nı

346.3 yalğanga tutdılar bes 'azāb kılındılar bes bizniñ alarnı 'azābımız ve qorqutuvımız niçük
boldı (أَنَا أَرْسَلْنَا)

346.4 (عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا) düristlikde biz 'ādiler üzerine şalkun yā ki qatı tavışlı cil yiberdük
(فِي يَوْمٍ)

346.5 (تَتَزَعُّ النَّاسُ مَا كَانُوا عَجَازًا نَجَلًا مُنْفَعِرًا) şomlığı hemişe bolğan künde (تُسْفِنُ السُّمُورُ) ol cil
ādemlerni

346.6 şavurur boldı (cilden qorqup 'ādiler binālar ve çukurlarğa qaçqanlar ve birisi birisine
yapışqanlar idi)

346.7 göyā ki ol 'ādiler oturtulğan ornından şavurulup yirge tüşken hurma ağaçınıñ tamurları
kibidür

346.8 (فَكَيْفَ كَانَ عَدَاؤِي وَنُذُرِي) bes niçük boldı 'ādilerni minim 'azābım ve qorqutuvım
(وَلَقَدْ يَسْرَنَّا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ)

346.9 ve taħkik biz kūrānnı va'azlanuv için ciñil kılduğ ve hâzirledük (فَهَلْ مِنْ مُلْكِكُمْ) bes eyā
va'azlanuvçı

246.10 bar mı (كُنْتُمْ ثَمُودَ ثَمُودًا بِالْأَنْدَرِ) şemūd kavmi köp qorqutuvlarını hem va'azlarını yalğanga
tutdılar yā ki

346.11 qorqutuvçı peygamberlerni huşuşā özleriniñ peygamberlerinden şālih ('ahm)ni yalğanga
tutdılar (فَقَالُوا أَبَشَرًا)

346.12 (مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ) daħı şemūd kavmi eytdiler eyā biz öz cinsimizden bolğan bir ādemge
iyerürmi mi (أَنَا إِدَّا لَفِي)

346.13 (ضَلَالٍ وَسُعُرٍ) biz düristlikde öz cinsimizden bolğan bir ādemge iyerdükimiz vaqtinde
elbette azğunlıqda daħı

346.14 dīvānalıqda bolsaq kirek yā ki kızdurulmuş otlarda bolsaq kirek
(أَلَيْسَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا)

346.15 aramızdan şālih (‘ahm) üzerine kitāb yā ki vaḥy taşlandı mu (بَلْ هُوَ كِتَابٌ آسْرٌ) belki ol şālih

346.16 (‘ahm) yalğançıdur tekebbürlenüvçidür (سَيَعْلَمُونَ فَمَا مِنَ الْكُتَابِ الْأَسْرُ) şemūd kavmi elbette tañda (‘azāb

346.17 ingen vaḳtde yā ki kıyāmetde) kim yalğançı tekebbürlenüvçi idükni bilürler (أَنَّا مَرْسَلُوا النَّاقَةَ) düristlikde biz

346.18 ana teveni yiberüvçimiz (çıgaruvçımız) (فَتَمَّتْ لَهُمْ) şemūd kavmine fitne (imtiḥān) için (فَأَرْتَقِبْهُمْ وَأَصْطَبِرْ)

346.19 bes ey şālih kavmiñni küt nişlerler ol tevege qarap tur daḫı alarnıñ rencitüvine şabr kııl (وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ

346.20 (الْمَاءَ لِسِمَاءٍ بَيْنَهُمْ) daḫı ey şālih (‘ahm) kavmiñe ḫaber bir düristlikde şu kavmiñ birlen teve arasında bölünmişdür

346.21 ol şu bir kün kavmiñ içündür ve bir kün teve içündür (كُلُّ شَرْبٍ مُّخْتَصِرٌ) şu ülüşiniñ her birisi ḫāzir

346.22 kıılınmışdur ya‘nī şuğa öz nöbetinde kavmiñ birlen teveden her birisi ḫāzir bolur ol sudan kavmiñ bir kün içer

346.23 bir kün teve içer bu āyet birlen şunu kıismetniñ dürist boluvına isstidlāl kıılğanlar çünki bizden burun bolğan

346.24 peygamberlerniñ şerī‘ati bizge de şerī‘at bola allahü te‘ālā yā ki resül allah ol şerī‘atni inkārsız bizge beyān

346.25 kıılsa (فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ) bes şālih (‘ahm) kavmi yoldaşlarına (şālif oğlu kuvarge) kıçkırdılar (فَتَبَاطَى)

346.26 (فَقَتَّرَ) bes yoldaşları (sālif oğlu kuvār) bes teveni öltürüvge baḫırılıq kııldı da bes teveni

346.27 öltürdi yā ki kılıçını aldı da teveni öltürdi ma‘nāsında (فَكَتِفَ كَأَن عَنَانٍ وَنُدْرٍ) bes minim şālih (‘ahm)

346.28 kavmini ‘azābım hem alarnı ‘azāb birlen kıorķutuvım niçük boldı (أَنَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً) düristlikde

346.29 biz şālih (‘ahm) kavmine bir tavış yiberdük ya‘nī alarğa ḫāzret-i cebrā‘il bir kıçkırdı (فَكَانُوا كَهَشِيمٍ)

II / 347

347.1 (الْمُحْتَضِر) bes ol şālih (‘ahm) kavmi hayvānlar yaparğa māl ivi yaşay turğan ādemniñ şunğan

347.2 ve qurı ağaçları kibi boldılar yā ki qış küinde mällarğa azıq hāzirley turğan ādemniñ cıyğan

347.3 qurı peçanı kibi boldılar ma‘ nāsında (كَتَبْتُ قَوْمَ لُوطٍ بِالنُّذُرِ) ve taḥkīk biz va‘azlanuv içün Qurānı

347.4 ciñil kılduq ve hāzirledük (فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ) bes eyā va‘azlanuvçı bar mı (كَتَبْتُ قَوْمَ لُوطٍ بِالنُّذُرِ) lūṭ

347.4 (‘ahm) kavmi qorqutuvlarını daḥı va‘azlerni yā ki qorqutuvçı peygamberlerni yalğanğa tutdılar (أَنَا أَرْسَلْنَا)

347.5 (عَلَيْهِمْ حَاصِبًا) düristlikde biz lūṭ (‘ahm) kavmi üzerine taşlar birlen ata turğan cil yiberdük

347.6 (إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ) meger lūṭniñ iv cemā‘ati üzerine (iki kıızı murād digenler) taşlı

347.7 cil yibermedük bes biz lūṭ (‘ahm) niñ ehl-i beytni sihr vaḳtinde ‘azābdan qutqarduq (نَعْمَةٌ مِنْ هُنْدَانًا)

347.8 ḥuzūrımızdan en‘ām içün a‘zābdan qutqarduq (كَذَلِكَ نَجِّى مَنْ شَكَرَ) bu en‘ām kibi ni‘metimizge

347.9 imān ve ‘ibādet birlen şükrāne qıluvçını cezālarmız (وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا لَهُمْ بُطْأَتَنَا) ve taḥkīk lūṭ (‘ahm) kavmini bizniñ

347.10 ‘azāb birlen tutuvımız birlen qorqutdı (فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ) bes kıçkuruşkanları hālde lūṭ (‘ahm) kavmi

347.11 qorqutuvlarını ve va‘azlarını yā ki qorqutuvçı peygamberlerni yalğanğa tutdılar (وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ) ve taḥkīk

347.12 lūṭ kavmi lūṭ (‘ahm)niñ qonaqlarından fāḥiş işini istediler ya‘nī qonaqlarına fāḥiş iş birlen yavızlıq

347.13 kılıvni Ʒaşd Ʒıldılar (فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ) bes biz lût (‘ahm) Ʒavminiñ kózlerini bütüney bitürdük ve yüzleri

347.14 birlen tigüz ƷıldıƷ lût ‘ahmnıñ Ʒavmi ƷonaƷlar yanına cebrā ve Ʒahrā kirdükleri zamānda Ʒazret-i cebrā‘il

347.15 yüzlerine ƷanaƷı ile ŐoƷdı da hemmesi közsiz boldılar (فَكُفُّوا عَنَّا وَإِنَّا وَكُفَّا) bes biz lût Ʒavmine

347.16 ‘azābımızni ƷorƷutuvƷılarını yalƷanƷa tutuvıñızniñ cezāsını tanuvıñız diyü eytdük (وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بِكُفْرَةٍ عَنَّا أُولُوا الْأَعْيُنِ أَعْمَىٰ وَمَن يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لِي بِهِ حَقِيرًا)

347.17 (مَسْتَقَرًّا) ve taħƷıƷ lût (‘ahm) Ʒavmine kündizniñ evvelinde tañ vaƷtinde hemişe ƷararlanƷan ‘azāb kildi

347.18 (فَكُفُّوا عَنَّا وَإِنَّا وَكُفَّا) bes minim ‘azābımnı hem ƷorƷutuvƷılarımni yalƷanƷa tutuvıñızniñ cezā‘sını tatuñız diyü

347.19 eytdük (وَلَقَدْ يَسْرَنَّا الْقُرْآنَ لِلنَّاسِ أَعْرَابًا لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ) ve taħƷıƷ biz Ʒurānnı va‘azlanuv için ciñil ƷıldıƷ ve Ʒazir ƷıldıƷ

347.20 (فَهَلْ مِنْ مُّكْرٍ) bes eyā va‘azlanuvƷı bar mı allah te‘a her ƷıŐŐa Őoñında bu Şözni tekrār zıkr itdi

347.21 her peyƷamberni yalƷanƷa tutuv ‘azābnıñ kilüvini tiley ikençilikni daƷı her ƷıŐŐanı işitüv ƷıŐŐa birlen va‘azlanuvni

347.22 ve fā‘idelenüvni tiley ikençilikni bildürüv için hem ķaflet ķālib bolmasun için ķafletden başdan oyƷatuv

347.23 için bes er-raħman süresindegi (فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) digen Şözni hem mürselāt süresindegi

347.24 (وَيَلَّ بَوْمًا لِّلْمُكذِّبِينَ) digen Şözni tekrār zıkr Ʒılıvniñ sebebi de Şol zıkr ƷılınƷan sebebdür (وَلَقَدْ)

347.25 (جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّسْرُ) ve taħƷıƷ fir‘avunge hem Ʒavmine türlü mu‘cizeler birlen ƷorƷutuvlar kildi (كُتُبًا)

347.26 (بِآيَاتِنَا كُلِّهَا) bes fir‘avun hem Ʒavmi bizniñ itlerimizniñ (toƷız türlü mu‘cizemizniñ) her birisini inkār

347.27 itdiler (فَأَخَذْنَا مِنْهُمُ اثْقَالَ مَقْتَدِرٍ) bes fir‘avunlerni Ʒuvvetli bolƷan hiçbir nerse ‘āciz Ʒıla turƷan

347.28 ādemniñ tutuvı kibi ‘azāb birlen tutduq (أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلَائِكُمْ) ey ‘arab kāfirleri eyā sizniñ

II / 348

348.1 kāfirleriñiz mi bu zıkr qılınğan kāfirlerden kuvvetde ve şanda yā ki mertebede ve dānde izgü (أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ)

348.2 (فِي الزُّبُرِ) yā ki sizniñ içün kökden indürülgen kitāblardan ‘azābdan bizüv (allahniñ ‘azābından

348.3 emīn boluv) yazılğan kitāb bar mı (أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرُونَ) yā ki ‘arab kāfirleri biz düşmān

348.4 lardan öç ala turğan ve hiç mağlūb bolmay turğan cemā‘atlerimiz diyü eytürler mi yā ki ba‘zımız ba‘zımızge

348.5 yardım birişe turğan cemā‘at mi ma‘nāsında (سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلِّونَ الذُّبُرَ) kāfirler cemā‘ati ciñilmiş bolur

348.6 dağı alar artılarını eylendürürler ya‘nī kaçarlar niteki bedr vāqı‘asında şulay bolğan hāzret-i ‘ömer eyte

348.7 bu āyet ingenniñ şoñında bu āyet nerse idükni (ma‘nāsını) bilmedimdi bedr vāqı‘ası küninde resūl allahnı

348.8 kördim şoğış kiyimi kiyedür idi hem (سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ) didi şundan şoñ bu āyetniñ ma‘nāsını añladımdı

348.9 (بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ) belki kıyāmet kāfirleriñ ‘azābları va‘de qılınğan orundur (وَالسَّاعَةُ أَدهَى وَأَمْرٌ) dağı

348.10 kıyāmet ‘azāb yüzinden dünyā ‘azābından kıtırakdur hem ‘azābnı tatuv yüzünden dünyā ‘azābından açıraqdur (أَنَّ

348.11 (الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ) düristlikde kāfirler dünyāda haqdan adaşuvdadur dağı āhiretde kızdurulğan otlardadır

348.12 (يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ) kıyāmet küni şundayın kündür ol künde kāfirleri

348.13 otka yüzleri üzerine östirilmiş bolur (ذوقوا مس سقر) kāfirlerge eytilmiş bolur tamuğniñ

348.14 issilikni ve açısını tatuñız (أناكل شيء خلقناه بقدر) düristlikde biz her nerseni hikmetimizge muvāfık

348.15 çiklenmiş itüp yaratduq (وما أمرنا إلا واحدة) ve bizniñ emrimiz tügildür meger bir işkinedür (hiç kimniñ

348.16 yademinden başka bar kıluvdu) yā ki bir söz ginedür ya‘nī bol digen sözdür ma‘nāsında (كلمح بالبصر)

348.17 ol işniñ boluvı tizlikde ve ciñillikde köz birlen tiz gine qarav kibidür (ولقد أهلكنا أشياءكم)

348.18 ve taħkīk biz ey kāfirler küfrde sizniñ kibilerini (sizden burun bolğan kāfirlerni) helāk kılduq (فعل)

348.19 bes eyā va‘ azlanuvçı bar mı (وكل شيء فعلوه في الزبر) ve her nersekim bendeler anı kıldılar (من ذكر)

348.20 ol nerse şaqçı feriştelerniñ kitāblarında yazılmışdur (وكل صغير وكبير مستطر) ve her bir kiç kine dağı

348.21 uluğ ‘amel levhü’l-maḥfūzda satırlnmış (yazılmış)dur (إن المتقين في جنات ونهر) düristlikde küfrden

348.22 ve günāhlardan şaklanuvçı ādemler ucmaḥlarda ve yılğalardadır ya‘nī ucmaḥlarnıñ yılğalarından şu, bal,

348.23 süt, ḥamr içerler (في معقباتك عند ملك متتار) her işke küçi yitküçi ḥoca bolğan allah ḥuzūrında

348.24 bolğan rāzī bolınmış orundadır “kamer sūresiniñ tercemesi tamām boldı”

348.25 “illi bişinçi sūre (er-raḥman) sūresi nuzūli ihtilāflı ba‘zılar mekkede ba‘zılar medīnede indi

348.26 digenler cem‘i yitmiş sikiz āyet”

348.27 bismi‘l-lahi‘r-raḥmani‘r-raḥīm

348.28 (الرَّحْمَنُ عَلَّمَ الْقُرْآنَ) dünyāda ve āḫiretde raḥmet kıluvçı allah tilegen ādemine ḳurānı üyretti bildürdi bu sūre

348.29 dünyāvī ve uḫrevī bolğan ni‘metlerni ḳıkr itüvge ḳuşr ḳılınğan zamānda allah te‘a bu sūreni (er-raḥman)

II / 349

349.1 digen söz birlen başladı hem ni‘met-i dīniyenin aşlı ve uluḡsı bolğan ḳurān ni‘metni (indürüvini

349.2 ve bildürüvini) ilk ḳıkr ḳıldı çünki ḳurān dīninin tiḡüzi şerī‘atnin başı vaḫyinin in uluḡsı

349.3 ve kütb-i semāviyelerinin in ‘azīzi (سَلَفَ الْإِنْسَانَ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ) allahü te‘ālā ādemni yaratdı hem ādemge

349.4 könlinde bolğan nerseden ta‘bir (bildürüv) revişni üyretti (الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ) ḳuyaş hem ay

349.5 çiklengen ma‘lüm ḥesāb birlen yürürler (وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ) daḡı yirden yāni zāhir bolğan şaysız

349.6 ölen hem şābili ölen allahğa boy şunurlar (وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا) daḡı allah te‘a kökni orunda ve mertebede büyük itüp

349.7 yaratdı (وَوَضَعَ الْمِيزَانَ) daḡı ‘adllikni ḳoydı ya‘nī her bir isti‘dādı ādemge tiyüşli nerseni birdi

349.8 ve her bir ḥaḳḳı iyesine ḥaḳnı birdi şunin sebebli de ‘ālemnin işi muntazam ve toḡrı boldı resül ekrem eyte

349.9 ‘adllik birlen kökler ve yirler turdı diyü yā ki mīzāndan şeylernin miḳdārları biline turğan nerse murād

349.10 ya‘nī mīzān-ı ‘örfi (الْأَنْطُرَافِي الْمِيزَانِ) ‘adāletde çikden ötmesünler için ya‘nī inşāfdan çitke

- 349.11 kitmesünler için (وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ) dağı mizānı toğruluk birlen öteñiz ya' nī toğrı
- 349.12 ölçeñiz (وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ) dağı ölçe vni kimitmeñiz (وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنْعَامِ) dağı allah yirni
- 349.13 mađlūklar için töben itüp töşedi (فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّعْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ) ol yirde lezzetlenüv
- 349.14 için aşay turđan türli cimişler dağı hurma şavt (orun ve boqça)larınıñ iyesi bolđan hurma
- 349.15 ağaçları bardur (وَالْعَبُّ دُونَ الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ) dağı yafraq (salam) iyesi bolđan orlıklar
- 349.16 (buğday arpa arş, şalı kibiler) hem hoş isli cimişler yā ki rızklar bardur ma' nāsında (فَبَأَيِّ
- 349.17 (أَلَمْ رَّبُّكُمْ تُكْتَبَانِ) ey ādem birlen cin rabbiñizniñ ni' metleriniñ qayusını yalğanga tutasız (فَلَنْ
- 349.18 (الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ) allah ādemni ot birlen yandurulđan balçık kibi bolđan qırı balçıkdan
- 349.19 yaratdı (وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ) dağı cinni yā ki cinler atasını otdan bolđan şāf
- 349.20 tütünden yaratdı (فَبَأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمْ تُكْتَبَانِ) bes ey ādem birlen cin rabbiñizniñ ni' metleriniñ qayusını
- 349.21 yalğanga tutarsız (رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ) ol rabbiñiz qaşnıñ quyaş çığışı tarafı birlen caynıñ
- 349.22 quyaş çığış tarafınıñ hem qaşnıñ quyaş bağış tarafı ilen caynıñ quyaş bağış tarafınıñ rabbisidür
- 349.23 (فَبَأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمْ تُكْتَبَانِ) ma' nāsı ötdi (مَرَجَ الْبَعْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ) ol rabbiñiz şuvı tuzlu digiz
- 349.24 birlen şuvı tatlı dingizni birisi birisine körşi bolđanları hālede yiberdi ya' nī üstleri birisi
- 349.25 birisine bağr-i muğiğe yoluşuurlar (بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ) ol iki dingiz arasında allahnıñ kudretinden
- 349.26 yā ki yirden bir perde bardur qatışuv ve hāşiyetni bozuv sebebli birisi ikinçine zılm qılmas ya' nī birisiniñ

349.27 şuvı ikinçisiniñ şuvına қатнашmas (فَبَأَى آلاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) ma' nāsı ötdi
يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللَّوْلُؤُ

349.28 (وَالْمَرْجَانِ) bu iki dīngizden uluğ inci ile kiçik inciler çığar inciniñ eger tuzlı şulu diñgizden gine

349.29 çığuvı şābit bolsa ol vaqtde ikisinden çığa dimeki ikisiniñ cıyulğan orunlarından çıқduқı içün

II / 350

350.1 bolur yā ki ikisi birge cıyulğanlıқdan göyā ki iki dingiz bir dingiz hūkminde bola da birisinden çıқğan

350.2 nerse göyā ki ikisinden de çıқğan nerse hūkminde bola (فَبَأَى آلاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ)
وَلَهُ الْبَحْرَانِ الْمُنْشَأَاتُ

350.3 (فِي الْبَعْرِ كَالْأَعْلَامِ) ol rabbiñ içündür dingizde tirekleri yuқarı köterilgen uluğlıқda tağlar kibi

350.4 bolğan aқğuvı (cürüvçı) kimeler (فَبَأَى آلاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) ma' nāsı ötdi (كُلٌّ مِنْ عَلَيْهَا فَأَنْ)
ve her

350.5 bir yir üzerinde bolğan cān iyesi yā ki ādem birlen cinlerden bolğan cān iyeleri helāk boluvçı

350.6 ve bitüvçidür (وَبِيَّتِي وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ) dahı ey muħammed (‘ahm) uluğlıқ ve hūrmet iyesi bolğan

350.7 rabbiñniñ zātı gine helāk bolmay қалur (فَبَأَى آلاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) (يَسْئَلُهُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ)
köklerde

350.8 ve yirlerde bolğan ‘aқl iyeleriniñ her birisi allahdan hācet nerselerini şorarlar
(كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ)

350.9 her күnde ol allah işdedür ya' nī her vaqt allah te'a ezeldegi hūkmine muvāfiқ türli zātlar peydā қılır ve türli

350.10 hāller yañartur resūl allah eyte allahniñ her vaqtde şā' nı işi günāhlarnı yarlıқamak қayğularnı bitürmek

350.11 bir kavmni büyük derecege kötermek ikinçi kavmni töben derecege tüşürmek diyü hem bu âyetde yehüdlerniñ

350.12 allah te‘a ŧenbe kün hŧüm kılmay digen sözlerini redd bola (فَبَأَى الْأَعْرَابِ كَمَا تَكْتَبُونَ) (سَنَفْرَعُ لَكُمْ آيَةَ الْقَعْلَانِ)

350.13 ey âdem birlen cin kıyâmet küninde sizniñ ħesâbıñız ve cezâñız içün boşanurmız ya‘nî yalgız sizniñ ħesâbıñız

350.14 ve ‘azâbıñız birlen meşğul bolurmız çünki kıyâmet küninde allah te‘a ħesâb birlen cezâ’dan başka işini kılmay

350.15 (بِأَمْشِرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ) ey âdemler birlen cinler gürŧhsı (فَبَأَى الْأَعْرَابِ كَمَا تَكْتَبُونَ) ma‘nâsı ötdi (أَنْ)

350.16 (اسْتَطَمْتُمْ أَنْ تَنْفُلُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) eger köklerniñ ve yirlerniñ çitlerinden allahniñ

350.17 kazâsından kaçkanıñız ħâlde çığarğa küçiñiz yitse (فَانْفُتُوا) bes kaçup çığıñız (لَا تَنْفُتُونَ الْأَسْطِنَانِ)

350.18 kaçup çığarğa küçiñiz yitmes meger kuvvet birlen gine yiter ol kuvvet sizde yok yâ ki köklerde ve yirlerde

350.19 bolğan nerselerni bilüviñiz içün köklerniñ ve yirlerniñ çitlerinden çığuvğa küçiñiz yitse çığıñız likin

350.20 çığa almassız hem köklerde ve yirlerde bolğan nerselerni bile almassız meger allah te‘a ta‘yîn kılgan beyyine

350.21 (delil) birlen çığarsız ve bilürsiz bes fikrleriñiz birlen köklerde aşarsız çünki allah te‘a köklerde aŧa turğan

350.22 ‘akli ve nakli baçkıçlar ta‘yîn kıldı bes ol baçkıçlar birlen yidi kat kökniñ üstine aŧuvıñız

350.23 mümkün ikinçi ma‘nâge binâ bu âyetde ‘ilmge ni kadar taħriž bola (فَبَأَى آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبُونَ) ma‘nâsı

350.24 ötdi (يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ) ey âdem birlen cin sizniñ üzeriñizge otdan yalğun

350.25 dağı yalğunsız töten yiberilmiş bolur (فَلَا تَنْتَصِرَانِ) bes siz ol yalğun birlen tötenden sizni maħŧerge sürür

350.26 (فَأَذَا انشقت السماء فكانت وردة كالدهان) (فبأى آلاء ربكم أنكتبان) bes her kayçan kıyāmet

350.27 aldından kök yarılca bes kökergen zeytün mayı yā ki kızıl sahtiyān kibi kızıl gül kibi bolup

350.28 evrilse (فببؤمتك لا يستل عن ذنبه إنس ولاجان) (فببأى آلاء ربكم أنكتبان) bes kök yarılğan

350.29 kün günāhsından hiçbir ādemler dağı cinler şaralmış bolmas çünki günāhlı boluvları ‘alāmetleri birlen

II / 351

351.1 bilinür bu şoravnıñ yoqlığı kabirlerinden çıgıp maşşerge barduqları vaqtde ammā maşşerde hesāb vaqtinde günāhlarından

351.2 şoraluvları ikinci āyet birlen şābit (فببأى آلاء ربكم أنكتبان) (يعرف النجرمون بسببهاهم)

351.3 kāfirleri kıyāmet küninde ‘alāmetleri (kayğulı boluvları yā ki yüzleriniñ qara boluvları) birlen

351.4 bilinmiş bolur (فببؤخذ بالأنفاس والأقدام) bes kāfirleri tamuğğa eylengende mañlay saçlarından dağı

351.5 ayaklarından tutılmış (östiralmış) bolur (فببأى آلاء ربكم أنكتبان) (هذه جهنم التي) kāfirlerge

351.6 eytilür bu şundayın cehennemdür (ببكتب بها النجرمون) bu cehennemni kāfirler yalğanga şayur boldılar

351.7 (ببطفون بينهما وبين هميم آن) kāfirler tamuğ birlen issilikde çikge irişken issi şu arasında

351.8 tavāf kılurlar ya‘nī tamuğda yandurulmuş bolurlar ve üstlerine gāyet issi şu sipilmiş bolur yā ki

351.9 şuşap şu soraduqlarında gāyet issi şu birlen şugarılmış bolurlar ma‘nāsında (فببأى آلاء ربكم)

351.10 (ولمن خاف مقام ربه) (تكتبان) dağı rabbisi hužūrında bendeler hesāb için toqtap tura turğan

- 351.11 orunda turuvdan qorqgan kişi için bolur (جَنَّان) iki ucmağ birisi ādemden bolgan qorquvçığa
- 351.12 ve birisi cinden bolgan qorquvçığa yā ki her birisine iki bolur birisi i' tiqādı için ikinçisi 'ameli
- 351.13 için yā ki birisi 'ibādetlerni kıluvi için ikinçi günāhlarnı koyuvı için yā ki birisi rūhānī
- 351.14 ucmağ ikinçisi cismānī ucmağ bolur (ذَوَاتَا أَفْنَانٍ) (فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) ol iki ucmağ
- 351.15 türlü ağaclar cimişler iyeleridür (فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) ma' nāsı ötdi (فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ)
- 351.16 bes ol iki ucmağda ağa turğan iki çişme bardur (فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) bes ey ādem
- 351.17 birlen cin rabbiñizniñ ni' metleriniñ qayusını yalğanğa tutarsız (فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَأَكْمَةٍ زَوْجَانِ) ol iki
- 351.18 ucmağda her bir cimişden iki nev' i bardur birisi 'örfdegi kibi birisi 'acīb yā ki birisi qurı
- 351.19 ve birisi çiy (مُتَّكِبِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَّائِنُهَا مِنْ أَسْتَبْرَقٍ) (فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) ucmağ ehlleri
- 351.20 ucmağda ilçileri qalun cifekten bolgan töşekler üzerinde tapanğanları hāde ni' metlenürler (وَجَنَّاتٍ)
- 351.21 (الْجَنَّةِينَ ذَانِ) ve bu iki ucmağniñ cimişleri yaqındur olturğan hāde de yatqan hāde de alurğa
- 351.22 mümkin bolur (فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) (فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ) ol ucmağlarda közleri irlerine gine
- 351.23 kısqartılğan (ya'nī muḥabbetleri yalgız irlerinde gine bolgan hūr kızları bardur (لَمْ يَطْمِئِنَّهُنَّ أَنْسَ قُبُلُهُمْ)
- 351.24 (وَالْأَجَانُّ) ol hūr kızlarını irlerinden burun ādemler için bolğanlarını cinler için bolğanlarını
- 351.25 cinler tutmadılar bu āyetden cinler için de hūr kızları boluv bilinedür (كَانَمَنْ) (فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ)
- 351.26 (الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ) ol kızlar göyā ki yüzleri kızılılığında ve tenleriniñ aqlığında hem şāflığında yāqūt

351.27 hem mercān kibidürler (هُلْ جِزَاءُ الْأَمْسَانِ الْأَحْسَانِ) (فَبَأَى آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) ‘amelde izgülikniñ

351.28 cezāsı tügillerdür meger şevābda izgülikdür ya‘nī ucmağdur (فَبَأَى آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) (وَمِنْ ذُنُوبِهِمْ)

351.29 (جَنَّتَانِ) dağı bu iki ucmağdan başqa halk hesab için toqţay turğan orunda allahniñ huzūrında

II / 352

352.1 toqţavdan qorquvçılar için iki ucmağ bardur (مِنْهُمَا تَنْتَانِ) (فَبَأَى آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) ol iki

352.2 ucmağ gāyet caşıldür gāyet caşilliklerinden közge qara kibi körünürler (فَبَأَى آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ)

352.3 (فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ) ol iki ucmağda şuları qaynap çığa turğan iki çişme (fantal) bardur

352.4 (فِيهِمَا أَفَّاكِيَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ) (فَبَأَى آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) ol iki ucmağda lezzetlenür için aşala turğan

352.5 türlü cimişler hem hurma hem rummān (inar) cimişi bardur imām-ı a‘zam bu āyet birlen hurma birlen zamānniñ

352.6 fākihe bolmavına istidlāl qılğan çünki naḥl birlen rummānī allahü te‘ālā fākihege ‘aţf itken ‘aţf başqa

352.7 boluvniñ tileydür şuniñ için de imām-ı a‘zam qaşında fākihe aşamam diyü yemīn itken ādem hurma hem rummān

352.8 aşav birlen ḥāniş bolmay likin ammā min hem imām şāfi‘i naḥl birlen rummānnı fākihege ‘aţf naḥl birlen

352.9 rummān artuqlıqlarını beyān için digenler bes göyā ki naḥl birlen rummān artuqlıqları için

352.10 fākiheden ikinçi cins ḥükminde bolalar şuniñ için de fākihe aşamam diyü yemīn itken bular qaşında hurma

352.11 hem rummān aşav birlen ḥāniş bola (فَبَأَى آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) (فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حَسَنَاتٌ) dağı ol ucmağlarda

- 352.12 şüretleri ve halkları körkem izgü hatunlar bardur (فَبَايَ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) (دُورُ مَقْصُورَاتٍ)
- 352.13 (فِي الْغِيَامِ) ol şüretleri ve halkları körkem bolğan izgü hatunlar çatırlarğa yapılğan ürtilgen
- 352.14 hūr kızlarıdur (لَمْ يَطْمِئِنَّ أَنْسَ قَلْبُهُمْ وَلَا جَانٌ) (فَبَايَ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) ol hūr kızlarını
- 352.14 ucmağ ehllerinden burun ādem de cin de tutmadı (فَبَايَ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) ey ādem birlen cin
- 352.15 rabbiñizniñ ni‘metleriñ qaysını yalğanğa tutasız (مُنْكَيْبِينَ عَلَى رُفُوفِ حُضْرٍ وَعَبْقَرَى مَسَارِينِ) ucmağ
- 352.16 ehleri ucmağda ni‘metlenürler çaşıl orunduqlar ve ‘acib körkem sekiler qalun palaslar üzerinde
- 352.17 tayanganları hālde (فَبَايَ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) bu sözni bu sürede otuz mertebe zıkr qılınğan (تَبَارَكَ اسْمُهُ)
- 352.18 (رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ) ve ey muħammed (‘ahm) uluğlıq ve hürmet iyesi bolğan rabbiñniñ ismi mübārek boldı
- 352.19 (er-raħman) süresiniñ tercemesi tamām boldı)

352.20 (illi altıncı sûre vâkı‘a sûresi mekkede ingin toqşan altı âyet)

352.21 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥîm

352.22 (أَذَا وَقَعَتِ الرَّاغِبَةُ) her qayçan vuqû'sı şiksiz bolğan kıyâmet vâkı‘a bolsa
(لَيْسَ لَوْعَتَمَا كَاذِبَةٌ)

352.23 kıyâmet vâkı‘a bolğan vaqtda allahğa yalğanlavçı yâ ki kıyâmetni yoq diyüvde yalğanlavçı hiç nefis bolmas

352.24 (خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ) ol kıyâmet bir türlü qavmni töpen derecege tüşürüvçidür ve bir türlisini yuğarı mertebege

352.25 köterüvçidür (أَذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا) her qayçan yir üstündegi nerselerini ciymirürlük itüp qatı

352.26 silkitüv birlen silkitilse (وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا) dağı tağlar kâmil taratıluv birlen taratılma
(فَكَانَتْ هَبَاءً)

352.27 (وَكُنتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً) bes tağlar türlü tarafqa saçılgen tozan bolsalar (مُتَمِّعًا) ve siz allahniñ qulları

352.28 üç şınıf bolsañız (فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ) bes üç şınıfniñ birisi mübâreklik iyelidür yâ ki ‘amel defterleri

II / 353

353.1 oñ qollarına birilgen âdemlerdür (مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ) mübârek iyeleri yâ ki ‘amel defterleri oñ

353.2 qollarına birilgen âdemler kimlerdür (وَأَصْحَابُ الْأَشْئِمَةِ) dağı ikinci şınıfı şomlıq iyeleridür yâ ki

353.3 ‘amel defterleri şol qollarına birilgen âdemlerdür (مَا أَصْحَابُ الْأَشْئِمَةِ) şomlıq (mübâreksizlik) iyeleri

353.4 yâ ki ‘amel defterleri şol qollarına birilgen âdemler kimlerdür (وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ) üçüncü şınıfı

353.5 kemâletlerde fazîletlerde ilk bolğan âdemlerdür yâ ki haqq zâhir bolğanniñ şoñında tevqifsiz imân kitürüvde

353.6 ilk bolğan ādemlerdür alar cennetke de ilk kirüvçilerdür evvelgi ma'nāge bināen sābıqlardan peygamberler hem de

353.7 allahnıñ başqa dostları murād ikinçi ma'nāge bināen izgü ümmetler murād
(أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ)

353.8 kemāletlerde faẓiletlerde yā ki imān ve 'ibādetde ilk bolğan ādemler dereceleri yaqın kıılınğan mertebeleri

353.9 bülend kıılınğan ādemlerdür hem alar nu'aym ucmağlarında dur
(ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَىٰ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ) ol dereceleri

353.10 yaqın kıılınğan ve mertebeleri bülend kıılınğan ādemler evvelgi ümmetlerden (ādem 'ahm zamānından resül allahğa kadar

353.11 bolğan ötken ümmetlerden) köp cemā'atdür şoñğı ümmetlerden (resül allah ümmetinden) az ādemlerdür

353.12 bu āyet resül allahnıñ minim ümmetlerim başqa ümmetlerden köp bolur digen sözine muhālif bolmay çünki

353.13 resül allahnıñ aşıl ümmeti başqa ümmetlerden köp bolur da likin başqa ümmetlerniñ imānda ve tātde

353.14 yā ki kemālet ve faẓiletlerde ilk bolğanları resül allah ümmetiniñ bu şıfatda ilk bolğanlarından köprek

353.15 bolur ve bu ümmetniñ tābi'leri başqa ümmetlerniñ tābi'lerinden köp bolur
(عَلَىٰ سِرِّ مَوْضِعَةٍ) altun

353.16 birlen toqulğan inci ve yāqūt birlen berkitilegen serirler üzerindedür
(مُتَّكِمِينَ عَلَيْهَا مُتَّقَابِلِينَ) birisi

353.17 birisine karşı bolğanları hālde ol serirler üzerine tayanuvçılardur
(يَطُوفُونَ عَلَيْهِمْ لَوْلَدَانٍ مُّكَلَّدُونَ)

353.18 alar üzerine mengü tirük bolup qala turğan balalar hıdmet için tavāf kıılurlar özlerinden burun

353.19 ölgen balaları (بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ) içken hāllerinde totqasız ve burunsız savtlar birlen hem totqalı

353.20 ve burunlı savtlar birlen tavāf kıılurlar (وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ) dağı hamrdan bolğan savt birlen tavāf kıılurlar

353.21 (لَا يَصْنَعُونَ غَنَابًا وَلَا يَشْرَبُونَ) ol hamrını içüvden içüvçilerge baş avurtuv ve 'aklınıñ kitüvi hāşıl bolmas

353.22 (وَفَاكِهِتُمْ مِمَّا يَتَغَيَّرُونَ) dağı özleri ihtiyār kılgan nersedēn türli cimişler birlen tavāf kıılurlar

353.23 (وَلَعَلَّكُمْ طَيْرٌ مِمَّا يَشْتَهُونَ) dağı nefsleri arzu kılgan nerselerden kuş itleri birlen tavāf kıılurlar

353.24 (دُورِ عَيْنٍ) dağı alarğa uluğ közli hūr kıızları yoluğuvçıdur yā ki dünyādağı hatunları bir yaşda

353.25 ve yāni tende bolup kıaytadan yaratılmış bolup hūrlar isminde bolurlar (كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ)

353.26 ol hūr kıızları şāflıkda ve aklıqda şavtında şaklangan inciler kibidür (جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ)

353.27 ucmağdağı ādemlerge bu en‘āmleri kıılınur dünyāda kılgan ‘amelleri berāberinde cezā yüzinden (لَا يُسْمَعُونَ)

353.28 (فِيهَا الْغَوَاةُ الَّتِي لَا تَأْتِيهَا) ucmağ ehleri uğmağda¹ bātıı sözni hem birisini birisi günāhğa nisbet bire turğan

353.29 (يَا‘Nİ GÜNĀHLI BOLDIÑIZ DİGEN) sözni işitmesler (الْأَقْيِلَا سَلَامًا سَلَامًا) meger selām dıgen sözni işitürler

II / 354

354.1 bu zıkr kıılınğan dereceler ve ni‘metler sābıqlar içün ammā andan bir derece töpen aşhābü’l-yemīniñ hālını

354.2 allahü te‘ālā kileçekde zıkr kıılaçaq (وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ) dağı oñ kıol iyeleri ya‘nī

354.3 mübāreklik yā ki ‘amel defterleri oñ kıollarına birilgen ādemler kimlerdür ol yemīn iyeleri (فِي سَلْمٍ)

354.4 (مَخْضُودٌ وَطَلْحٌ مَنضُودٌ) ol yemīn iyeleri çeneçkenleri kisilgen benka ağaçındadır hem cimişi töbenden

¹ “ucmağda” olmalı.

354.5 içine kadar birisi üstüne birisi koyulgan hoş isli muz ağaçındadır
(وُظِّلَ مَمْلُودٌ وَمَاءٌ مُسْكُوبٌ) dağı

354.6 şozulgan kölegede hem hemişe ağup tura turgan şudadır (وَفَاكِهِ كَثِيرَةٌ لَاهِقَطْوَعَةٌ وَلَا مَمْنُوعَةٌ) dağı

354.7 hiçbir vaqtda kisilmey turgan hem aluvçıdan hiçbir veche birlen tıyılmay turgan köp cimişlerdedür

354.8 (وَفُرْشٌ مَرْفُوعَةٌ) dağı büyük töşeklerdedür ya' nî şol zıkr kıılınğan türli ni' metlerde huzür kıılurlar

354.9 (أَنَا أَنْشَأْتَاهُنَّ أَنْشَاءً) düristlikde biz aşhâb yemînleriniñ hatunlarını kâmil yaratuv birlen yaratduğ ya ki

354.10 yañadan yaratuv birlen yaratduğ bu hatunlar ya ki hür kızları ya ki dünyâdağı hatunları beydâvî

354.11 iyesi eyte resül allah eytdidi bu hatunlar dünyâdan qarçık bolup ötken hatunlar allahü te'âlâ hemmesini

354.12 bir yaşda bākire itüp yaratdı diyü (فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا عُرْبًا انْتِرَابًا) bes ol hatunlarını bākireler

354.13 itüp irlerine süyükliler itüp hem hemmesini bir yaşda itüp (otuz üç yaşında itüp) yaratduğ biz

354.14 (لَأَصْحَابُ الْيَمِينِ) bu hatunlarını bir şıfatda yaratduğ yemîn iyeleri için
(ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ)

354.15 ol yemîn iyeleri evvelgi ümmetlerden köp cemâ'atler dağı soñğı ümmetlerden (resül allah ümmetinden) köp

354.16 cemâ'atlerdür (وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ بَأَصْحَابِ الشِّمَالِ) dağı şomlık iyeleri ya ki 'amel defterleri şol kıollarına

354.17 birilgen âdemler kimlerdür ol şimâl iyeleri (فِي سَمُومٍ وَهَمِيمٍ) ol aşhâbü'l-şimâl tenleriniñ tişiklerine

354.18 öte turgan issi otda hem gâyet issi şudadır (وُظِّلَ مَنْ يَجْمُومُ) dağı kara tütünden bolgan kölegededür

354.19 (لِأَبَارِدٍ لَّا كَرِيمٍ) ol kölege başqa kölegeler kibi şalkun da tügildür dağı fâ'ideli de tügildür
(أَنْهَمُ)

354.20 (كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ) düristlikde ol aşābü'l-şimāl (kāfirler) mundan ilk (dünyāda) nefis arzularına

354.21 çomuvçılar boldılar bu 'azāblar alarğa şuniñ içündür (وَكَانُوا يُصْرُونَ عَلَى الْعَذَابِ الْعَظِيمِ) dağı ol

354.22 şimāl iyeleri dünyāda vaqt uluğ günāhğa (küfrge) devām kıılır boldılar (وَكَانُوا يَقُولُونَ) dağı şimāl

354.23 iyeleri dünyāda vaqt eytür boldılar (أَفَنُؤْمِنُكُمْ وَأَكْفُرُكُمْ وَأَرْثُكُمْ بَعْدَ مَا كُنْتُمْ تُكَفِّرُونَ) eyā biz her қаyқан ölsek dağı çürüp

354.24 tofraқ hem taralğan süyekler bolsaq (أَفَنُؤْمِنُكُمْ وَأَكْفُرُكُمْ وَأَرْثُكُمْ بَعْدَ مَا كُنْتُمْ تُكَفِّرُونَ) eyā biz қабрлеримизден қобарılmış bolurmız mu (أَوَأَبَاؤُنَا)

354.25 (الْأَدْوَلُونَ) dağı evvelgi ölgen atalarımız қобарılmış bolurlar mu (قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ لَهُمْ جُمُوعُونَ)

354.26 ey muḥammed 'ahm ba'şni inkār itüvçi kāfirlerge eyt düristlikde evvelgi ümmetler dağı soñğı ümmetler elbette

354.27 cıyulmış bolurlar (إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ) allah ḥuzūrında bilgüli bolğan künniñ vakti için ya' nī

354.28 allahü te'ālā çiklegen künde cıyulurlar (ثُمَّ أَنْتُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ) muniñ soñında ey mekke ehli

354.29 siz ey azğunlar ve ba'şni yalğanğa tutuvçılar (لَا تَكُونُوا مِنْ شَجَرَةٍ مِنْ زُقُومٍ) zaққūm ağaçınıñ cimişinden

II / 355

355.1 aşığuvçılarsız (فَمَا لَتَوْنَ مِنْهَا الْبَطُونَ) bes zaққūm ağaçından (cimişni aşavdan) қurşaqlarıñızni

355.2 tolturuvçılarsız (فَنُشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ) bes gāyet şuşadıқıñızdan aşāğan zaққūm üstüne issi

- 355.3 şudan içüvçüvçilersiz² (فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ) bes ol issi şunu şuşağan teveniñ içüvi kibi
- 355.4 içüvçilersiz (هَذَا نَزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ) bu zaqqūm ağacı birlen issi şu kāfirlerniñ cezā' küninde
- 355.5 hāzirlengen ziyāfetleridür bes tamuğda qararlanup yitkeç nindeyin şıylar boluvı haqında ni zann itesün
- 355.6 elbette anası bigrek ağır ve qatıdur ma' nāsında (فَنَنْ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ) bes sizni yoqdan bar
- 355.7 itüp yaratduq kāşki qabrlerden tirilüp qobarıluvğa uşanasañız idi (أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ) hatunlarnıñ
- 355.8 (bala yaratıla turgan qapçıklarına) atqan nerseniñden (nuţfelerden) haber biriñiz (أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ)
- 355.9 (الْحَالِقُونَ) eyā siz mi ol hatunlarnıñ raħmlerine atqan nerseleriñizni (nuţfelerni) kāmil ādem itüp
- 355.10 yaratarsız yā ki ol nuţfelerni kāmil ādem itüp yaratuvçı biz mi elbette biz (نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ)
- 355.11 biz sizniñ arañızda ölümni taqdir kılduq ve her biriñizniñ ölüvini bilgüli vaqt birlen vaqtladuq
- 355.12 (وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ) ve biz ilk bölünmiş tügilmiz biz hiçbiriñiz birge ilk bola almas şunıñ için
- 355.13 ölümnden de qaçup qutula almas (عَلَىٰ أَنْ نُبَدَلَ آمِنَّا كُمْ) biz arañızda ölümni taqdir kılduq sizniñ
- 355.14 oħşaşlarıñızni almaşduruvımız için bu orunda ('alā) lām ta' līl ma' nāsında (وَنُنشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ)
- 355.15 ve sizni siz bilmey turgan şıfatlarda yaratuvımız için (وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ) ve taħkik siz evvel
- 355.16 yaratuvni bildiñiz hiç yoqdan sizni yaratdım (فَلَوْلَا تَتَذَكَّرُونَ) kāşki evvelde yaratuvıma kıyās kılup

² "içüvçilersiz" olmalı.

355.17 minim kaytadan yaratuvğa da qādir idükimni zıkr kılsañız ve bilseñiz idi bu āyetde kıyās birlen istidlāl

355.18 niñ düristligine işāret bar çünki allah te‘a kaytadan yaratuvnı evvel yaratuvğa kıyās kıluvı kıoyuvda

355.19 ba‘şni inkār itüvçilerni nādānlarğa nisbet birdi (أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ) yirge saçken nerseñizden

355.20 (orlıqlardan) haber biriñiz miñe (أَأَنْتُمْ تَرْزُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الرَّازِقُونَ) eyā siz mi ol saçken nerseleriñizni

355.21 (orlıqlarnı) ösdürsiz³ yā ki biz mi ösdürürmiz elbette biz ösdürürmiz (لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا) eger biz tilesek

355.22 sizniñ saçken nerseñizni kıurı ve boş ötün kılurmız (فَنظَّأْتُمْ تَفَكَّهُونَ) bes siz bu işke ‘aceb

355.23 lenür yā ki turuşuvıñızniñ boş kitüvine ökünür bolup evrilürsiz (أَنَّا لَمَعْرُونَ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ) dağı

355.25 eytürsiz düristlikde biz igin saçuv sebebli aldanmışmız yā ki iginimizniñ helāk boluvı sebebli helāk

355.26 bolmışmız belki biz rızqdan maħrūmmız diyü eytürsiz (أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ) şundayın şudan

355.27 (içüvge şālih bolğan taḥlı şudan) miñe haber biriñiz ol şunı siz içersiz ya‘nī içe turğan şuvıñızdan

355.28 haber biriñiz (أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ) eyā siz mi ol şunı buluḥdan indürdiñiz (أَمْ نَجْعَلُ) (tüşürdiñiz)

355.29 (الْمُنْرَلُونَ) yā ki biz mi ol şunı indürüvçi elbette biz indürüvçi (لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ أُجَاجًا) eger biz

355.30 tilesek ol şunı tuzlı ve açı kılurmız (فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ) kāşki muniñ kibi uluğ ni‘ metlerge şükr

³ “ösdürür” olmalı.

- 356.1 kılsañız idi (أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورَدُونَ) çağup oğ çığara turğan oğdan miñe haber biriñiz
 أَنْتُمْ
- 356.2 (أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا) eyā siz mi ol oğ çığa turğan ağaçnı (merh, ğaffār, ağaçları kibi) yaratdıñız
- 356.3 (أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ) yā ki ol oğ çığa turğan ağaçnı biz mi yaratuvçı elbete biz yaratuvçı
 نَحْنُ
- 356.4 (جَعَلْنَاهَا تَذْكَرًا وَرَمْتَنَا عَلَى الْمَقْرُونِ) biz ol oğ çığa turğan ağaçnı qabrlerden qobarıluv haqında tabaşsure yā ki cehennem
- 356.5 oğına örnek hem şahrilerge boluvçı ādemlerge fā‘ide kılduğ (فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ) bes ey
- 356.6 muħammed uluğ bolğan rabbiñniñ ismini zıkr birlen tesbîh eyt ya‘nī sūbhān rabbiñ el-‘azīm diyü eyt
- 356.7 yā ki rabbiñni cenābına münāsib bolmağan şıfatlardan yıraq kııl evvelgi ma‘nāğa binā‘ bu āyet birlen rukū‘
- 356.8 tesbîhi sābit bola hem resūl allah bu āyet ingeç bu tesbîhni rukū‘leriñizde zıkr kıluñız didi emr-i istiħbāb
- 356.9 içün bes bu āyet birlen rukū‘ tesbîhiniñ müsteħab boluvı sābit bola oşandağ resūl allah
 سَبِّحْ اسْمَ
- 356.10 (رَبِّكَ الْأَعْلَى) āyeti ingeç bu tesbîhni secdeleriñizde zıkr kıluñız didi bes ol āyet birlen secde tesbîhiniñ
- 356.11 müsteħab boluvı biline bu iki āyet inmesden burun şaħābeler rukū‘lerinde
 (اللَّهُمَّ لَكَ رُكْعَتٌ) diyü
- 356.12 secde tesbîhinde (اللَّهُمَّ لَكَ سَجْدَةٌ) diyü eyteler idi (فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ) bes min yuldızlarıñı
- 356.13 tüşe turğan orunları birlen qasem itmeym çünki qasem itmey de zıkr kıılınacaq iş zāhir yā ki qasem
- 356.14 eytemün ma‘nāsında bu vaqtda (لَا) kelimesi artuğ bola (وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَتَّعَلَمُونَ عَظِيمٌ) dağı yuldızlarıñı tüşe turğan
- 356.15 orunları birlen qasem itüv eger siz bilseñiz elbette uluğ qasemdür çünki qasem itüvde qudretniñ

356.16 uluğlığına ve hikmetniñ kemāline ve rahmetniñ köplikine delālet bar elbette allahniñ rahmeti bendeniñ ‘azābsız

356.17 ve şevābsız mükellef bolmay mühmel qaldurulmavını tileydür (أَنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ) qasem itüp eytemün

356.18 düristlikde ol qurān fā’idesi köp bolğan qurāndur şaqlanmış kitābda (levhü’l-maḥfūzda) yazılmışdur

356.19 (لَا يَسْمَعُ إِلَّا الظُّهُورَ) ol şaqlanmış kitābnı (levhü’l-maḥfūznı) tutmas (ya’ nī levhü’l-maḥfūzda bolğan

356.20 nerselerge muṭṭali‘ bolmas) meger ādemlikden kilgen kimçiliklerden pāk bolğan ferişterler gine töner

356.21 (muṭṭali‘ bolur) yā ki qurānnı tutmasun meger şahāretsizliklerden pāk bolğan ādemler gine tutsun ma‘ nāsında

356.22 (nefy-i nehy ma‘ nāsında bola) ikinci ma‘ nāğa binā’en bu āyet cünüb kişige qurānnı tutuvniñ dürist tügil idüğine

356.23 delālet qıladur yā ki qurānnı ustamas meger küfrden pāk ādemler gine ustas ma‘ nāsında (تَنْزِيلٌ مِنْ

356.24 رَبِّ الْعَالَمِينَ) ol qurānnı bütün ‘ālemni terbiye idüvçi allahdan şiksiz indürülmek birlen indürüldi

356.25 (أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهَبُونَ) ey mekke kāfirleri eyā siz bu sözni (qurānnı) ḥorğa ve ciñilge

356.26 şayuvçılar mısız (وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ) daḥı rızqıñızniñ şükrini qılasız mı (أَنْتُمْ تَكْتَبُونَ)

356.27 düristlikde siz qurānnı yalğanga tutasız ya’ nī qurān ni‘ metine şükr qıluviñızni qurānnı

356.28 yalğanga tutuvni qılasız mı (فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومُ) bes kāşki her qayçan cān bogazğa

356.29 irişse (وَأَنْتُمْ حِينَتُمْ تَنْظُرُونَ) ḥālbükim siz (ölerge yaqınlaşğan ādem yanında ḥāzir bolğan ādemler)

II / 357

357.1 ol vaqtda ölerge yaqınlaşğan ādemge qararsız (وَنَعْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ) ve ḥālbükim biz ölerge ḥāzirlengen

357.2 ādemge sizden yakınrağımız ya‘nī anıñ hālını sizden artuğ bilemiz (وَلَكِنْ لَا تُبْخِرُونَ) ve likin siz

357.3 ölerge hāzirlengen ādem üzerinde bolğan nerseni körmeysiz ya‘nī haqīkatnı bılmeysiz
فَلَوْلَا أَنْ كُنْتُمْ غَيْرُ

357.4 (مُذَيَّبِينَ) kāşki eger siz kıyāmet küninde dünyāda qılğan ‘amelleriñiz berāberinde cezālanmış bolmasañız idi

357.5 (أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) boğazğa iriškenniñ şoñında cānnı tenge kiri qaytarsañızçı

357.6 eger siz ba‘şni inkārda rast sözlilerden bolsañız ya‘nī söziñizde rast bolsañız cānnı boğazğa

357.7 iriškenniñ şoñında kiri tenge qaytarıñız (فَأَمَّا أَنْ كَانُ مِنَ الْمُتَرَبِّينَ) bes eger ölgen ādem allahğa yaqın

357.8 qılğan ādemlerden ya‘nī imān ve ‘ibādetde ilk bolğan ādemlerden (evvelgi şınıfdan) bolsa (فَأَمَّا أَنْ كَانُ مِنَ الْمُتَرَبِّينَ)

357.9 (وَجَنَّتُ نَعِيمٍ) bes ol kişige raħatlanuv hem körkem rızq ve ni‘met ucmağları bolur
وَأَمَّا أَنْ كَانُ مِنْ

357.10 (أَصْحَابِ الْيَمِينِ) ve eger ölgen ādem mübāreklik iyelerinden yā ki ‘amel defterleri oñ qollarına birilgen

357.11 ādemlerden (iķinçi şınıfdan) bolsa (فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ) bes ey yemīn iyesi siñe yemīn

357.12 iyesi bolğan qardeşleriñden selām bardur ya‘nī siñe selām eytürler
(وَأَمَّا أَنْ كَانُ مِنَ الْمُكْتَبِينَ الْمُتَالِينَ)

357.13 ammā eger ölgen ādem kıyāmetni yalğanga tutuvçı toğrı yoldan adaşkanlardan ya‘nī aşhāb-ı

357.14 şimāl bolğan üçünçi şınıfdan bolsa (فَنُزِّلَ مِنَ الْعَمِيمِ وَتُصَلِّتُهُ بِعَمِيمٍ) bes ol kişige hāzirlengen nerse

357.15 (ذِي الْوَقْفِ الْيَقِينِ) (ذِي الْوَقْفِ الْيَقِينِ) düristlikde bu sürede

357.16 zıkr qılınğan nerseler yā ki bu üç şınıf haqında zıkr qılınğan nerseler elbette şiksiz bolğan haber birlen

357.17 şābitdür (فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ) bes ey muḥammed ʿahm rabbiñni cenābına münāsib bolmağan şıfatlardan

357.18 uluĝ bolĝan ismini zıkr birlen yıraq kıl vākıʿa sūresiniñ tercemesi tamām boldı

357.19 (illi yidinçi sūre (ḥadīd) sūresi medīnede ingen cem‘i yikirmi toḳız āyet)

357.20 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

357.21 (سَمِعَ اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) allah için köklerde daḥı yirde bolḡan nerseler

357.22 tesbīḥ itdi (وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَكِيمُ) ve ol allah her işde üstündür hem ḥikmet iyesidür

357.23 (لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) ol allah içündür köklerniñ ve yirlerniñ ḥocalığı (بِعْنَى)

357.24 (وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ve ol allah ölüklerni tirgüzüv tirüklerni öltürür (وَيُمِيتُ) ol allah öltürüvden

357.25 ve tirgüzüvden her nerse üzerine küçi yitküçidür (هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ) ol allah her nersedden oldur bes

357.26 allahdan ilk hiç nerse yoḡdur daḥı her nersedden şoñdur bes allahdan soñ hiç nerse yoḡdur (وَالظَّاهِرُ)

357.27 (وَالْبَاطِنُ) ve ol allah ḡudretiniñ eşerleri birlen zāhirdür (bilgüliidür) zātınıñ ḥaḡiḡati birlen yaşrundur

357.28 yā ki vucūdı zāhirdür ḥaḡiḡati bilgüli tügildür çünki allahniñ zātını özinden başḡa hiç kim bilmes

II / 358

358.1 (وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) ve ol allah her nersenı bilgüçidür allahniñ bilüvinde zāhir nerse birlen yaşrun nerse

358.2 berāberdür (هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ) ol allah şundayın zātdur köklerni ve yirlerni yaratdı

358.3 (فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ) altı kün (ya‘nī birisi şoñında birisi kilgen altı künde) ol müddetniñ köp mi idükni

358.4 özi gine bilür (ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ) muniñ şoñında allah ḡuvveti birlen ‘arş üzerine ḡālib boldı

358.5 mundan murād bütün maḡlūḡat üzerine ḡudreti birdi (بِعَلْمِ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ) ol allah yirge kirgen nerselerni

358.6 (orlıqlarını) bilür (وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا) dağı yirden çıkgan nerselerni (öse turğan nerselerni) bilür

358.7 (وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ) dağı yuğarıdan (buluğdan) tüşken nerseni (yağmurlarını) bilür (وَمَا يَعْرِجُ فِيهَا)

358.8 dağı yuğarı aşkan nerselerni bağār ve tütünlerni bilür (وَهُوَ مَعَكُمْ أَيَّمَا كُنْتُمْ) ve ol allah sizniñ birlen

358.9 birgedür qayu orunda ğına bolsañız da ya‘nī allahniñ ‘ilmi ve qüdrete hiç ħâlde sizden ayrulmas (وَاللَّهُ بِمَا)

358.10 (تَعْمَلُونَ بَصِيرَةً) ve ol allah sizniñ qılğan işleriñizni körüvçidür ve her bir işiñiz berāberinde tiyüşli cezā

358.11 birür (لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) ol allah içündür köklerniñ ve yirlerniñ ħocalığı (وَالَى اللَّهُ تَرْجِعُ)

358.12 (بُورِجِ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ) ve ol allahğa işlerni qaytarılmış bolur (بُورِجِ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ) ol allah kiçni kündizge kiritür

358.13 bes kiçni artdurur kündizni kimitür (وَبُورِجِ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ) dağı kündizni kiçke kiritür bes kündizni artdurur

358.14 ve kiçni kimitür (وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّوْرِ) ve ol allah kökrete iyelerini ya‘nī kökretegi sırlarını

358.15 bilür (آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ) ey ādemler allahğa hem allahniñ resüline imān kitüriñiz (وَأَنْفَقُوا مِمَّا)

358.16 nerseden (māllardan) allah rāzī bola turğan yolğa şarf itiñiz (جَعَلَكُمْ مُسْتَعْلِفِينَ فِيهِ) allah sizni

358.17 ol nersede (māllarda) taşarruf qıluvda ħalīfeler (ħocalar) qıldı yā ki öziñizden burun ölgen ādemlerden

358.18 alğan māllarıñızda ħocalar qıldı şol māldan allah yolına şarf qılıñız ma‘nāsında (فَالَّذِينَ آمَنُوا)

358.19 (مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا) bes sizden şundayın ādemler imān kitürdiler hem māllarından allah yolına şarf qıldılar

358.20 (لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ) ol ādemlerge uluğ şevāb bolur (وَمَا لَكُمْ لَأْتُمُنُونَنَا بِاللَّهِ) ve ni boldı sizge

358.21 allahğa imān kitürmeysiz ya' nī allahğa imān kitürmegeniñiz hālde ni qılmağçı bolasız (وَالرَّسُولُ)

358.22 allahğa imān kitürmeysiz ya' nī allahğa imān kitürmegeniñiz hālde ni qılmağçı bolasız (

358.23 (يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ) hālbükim resül (muḥammed 'ahm) sizni rabbiñizge imān kitürüviñizge ündeydür

358.24 (أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ) ve taḥkīk allah sizden imān birlen 'ahdiñizni aldı (وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ) eger siz

358.25 bir vaqtde imān kitürüvçi bolsañız hāzırde imān kitürüñiz (هُوَ الَّذِي بُنِىَ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ)

358.26 (بَيِّنَاتٍ) ol allah şundayın allahdur qılı peyğamberi muḥammed ('ahm) üzerine zāhir bolğan āyetlerni (qurān

358.27 āyetlerini) indürür (لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ) allahniñ yā ki qulınıñ (peyğamberiniñ) küfr

358.28 ve nādānlıq qarāngılıklarından imān ve 'ilm nūrına sizni çığaruvi için (وَأَنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَؤُوفٌ رَحِيمٌ)

358.29 daḥı düristlikde allah sizge küfr ve nādānlıq qarāngılıklarından imān ve 'ilm nūrına çığaruvida şefkat ve raḥmet

358.30 qıluvçıdur çünki sizni ğafletden peyğamberler āyetler birlen allah oyğatdı 'aqlı bolğan delillerge gine ma' rifetni

II / 359

359.1 kuşr itmedi (وَمَا لَكُمْ لَأَتَّخِفُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) ve sizge allah yolında (dīniniñ fā'idesine) mällariñizni şarf

359.2 qılmavıñızda ni nerse boldı ya' nī şarf qılmavıñızniñ sebebi nerse (وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) ve hālbükim

359.3 köklerniñ ve yirlerniñ mīrāşı allah içündür ya' nī köklerde ve yirlerde bolğan nerselerniñ küllisini allah alur hiç

359.4 kimge māl qalmas bes şulay bolğaç 'avz (şevābı) hemşe qala turğan orunğa mālını şarf itüv

359.5 artuğrağ boladur (لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ) sizden (müselmānlardan) feth-i mekkeden

359.6 (mekke şehrini şoğışup aluvdan) burun allah yolına mālını şarf kılğan hem allah yolında şoğış kılğan

359.7 ādem feth-i mekke şoñında yolına mālını şarf kılğan hem allah yolında şoğış kılğan ādem birlen berāber bolmas

359.8 elbette evvelgisi artuğ çünki feth-i mekke şoñında islām ğalebelik tapdı ehli köpeydi mālını şarf kıluvğa

359.9 ve şoğış kıluvğa ihtiyāc az idi feth-i mekkeden burun bu ihtiyāc ğāyet kuvvetli idi (أُولَئِكَ أَكْثَرُ)

359.10 (دَرَجَةً) bu ādemler ya‘ nī feth-i mekkeden burun mällarını allah yolında şarf kılğan ve allahnıñ rızālığını ve dīniniñ

359.11 ve söziniñ üstün boluvını istep şoğış kılğan ādemler derece yüzinden uluğrağlardur (مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا)

359.12 (مِنْ بَعْدِ وَقَاتَلُوا) feth-i mekkeden şoñ mällarını allah yolına şarf kılğan hem dīn için şoğış kılğan ādemlerden

359.13 (وَكَلَّا وَعَبَّ اللَّهُ السُّنَى) ve bu firğalardan her ikisine ya‘ nī feth-i mekkeden burun hem feth-i mekkeden şoñ mällarını

359.14 allah yolına şarf kılğan ve şoğış kılğan ādemlerge allah körkem muşūbetni (ucmağını) va‘ de kıldı (وَاللَّهُ بِمَا)

359.15 (تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ) dağı allah sizniñ kılğan işleriñizniñ taşlarını ve ilçilerini bilgüçidür bu āyet her bir bu şıfatda

359.16 bolğan mü‘ min hağında ‘ām bolsa da likin nuzūli ebū bekr el-şiddīk rađiyallahü ‘anh hağında çünki hağret-i ebū bekr

359.17 resūl allahğa evvel imān kitürdi hem allah yolına mālını evvel şarf kıldı hem kāfirler birlen helāk bolurlıq

359.18 mertebege irişkenine qadar kāfirler birlen resūl allah hağında da‘ vālaşdı ve kıçkuruşdı (مَنْ ذَا الَّذِي يُقرضُ اللَّهُ قَرْضًا)

359.19 (حَسَنًا) kimdür allahğa körkem qarzğa birüv birlen qarzğa (boruçqa) birür ya‘ nī kimdür allah yolına

359.20 şevāb hem allahnıñ rızāsını istep malunı şarf kıılır (فِيضًا عَقْدَهُ لَهٗ) bes allah ol kişige qarznıñ

359.21 şevābı allah niçe qat artdurup birür (وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ) ve ol kişige uluğ ecr bolur ya' nı ol

359.22 kişige bolğan ecr özi gine de köp yine ol ecrge niçe qat ecr qoşulur (يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ)

359.23 ey muħammed (‘ahm) şol künni isiñe tüşür ol künde mü'min irler birlen mü'mine ħatunlarını körürsün

359.24 (يَسْعَى نُوْرُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ) ol mü'min irler birlen mü'mine ħatunlarınıñ nūruları allarında

359.25 daħı oñ yaqlarında birür çünki izgülerge ‘amel defterleri allarından yā ki oñ yaqlarından birilür

359.26 (بَشِّرَاكُمْ الْيَوْمَ) feriştelər yolukğan vaqtdə bularğa eytürler sizge bu künde süyünç birilgen nerse

359.27 (جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ) astlarından yılğalar (şular) ağa turğan ucmaħlardur (مَا لَمْ يَنْفَيْهَا)

359.28 ol ucmaħlarda mengü qalğanıñız ħālde (ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ) bu nūr daħı ucmaħ birlen süyünç

359.29 birilüvi uluğ bolğan sa‘ādetdür (يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ) mü'min irler birlen mü'mine ħatun

II / 360

360.1 larğa ucmaħ birlen süyünç birilgen hem alarnıñ allarından oñlarından nūr birgen künde münāfiķ

360.2 (tışından imān izhār içinden kāfir bolğan ādemler) irler birlen münāfiķe ħatunlar eytürler

360.3 (أَنْظُرُوا نَارًا تَلْفُئُونَ مِنْ نُورِكُمْ) imān kitürgen ādemlerge (الْمُؤْمِنِينَ آمَنُوا) bizni kütiñiz nürüñizden biz de ülüş

360.4 alurmız diyü çünki mü'minlerni ucmaħqa aşıkdurup alup barulur yā ki bizge ħaba qarañız ma' nāsında

360.5 çünkü mü'minler münâfıklarğa yüzleri birlen qarşı bolğaç münâfıklar mü'minlerniñ allarında bolğan nürlerini

360.6 körüv sebebli yaqtılık hâşıl kılurlar (قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ) münâfıklarğa eytilür artuñızğa (dünyâğa)

360.7 kiri qaytuñız (فَالْتَمَسُوا نُورًا) bes allahni ma'rifetni hem körkem hâşılarnı hâşıl itüv birlen nür isteñiz

360.8 çünkü nür bulardan hâşıl boladur yâ ki mevqufge kiri qaytuñız nür anda alınur ma'nâsında yâ ki tilegen

360.9 orniñızğa kiri qaytuñız ikinçi nür isteñiz bu nürni sizge birürge yol yoq ma'nâsında (فُضِّبَ

360.10 بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ) bes mü'minler birlen münâfıklar arasında bir dīvâr şoğulur ol dīvârniñ mü'minlerge

360.11 kirerge işki bolur (بِاطْنَهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ) ol dīvârniñ yâ ki işkiniñ içinde rahmet bardur çünkü

360.12 cennetke yaqın (وَقَاهِرٌ ذُو الْعَرْشِ الْمُبِينُ) ve ol dīvârniñ yâ ki işkiniñ tışı ol tış ciheti tarafından

360.13 'azâb bardur çünkü tamuğğa yaqındur (يَنَادُونَهِمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ) münâfıklar mü'minlerge biz sizniñ birlen

360.14 dінде bir bolmaduq mı diyü nidâ' kılurlar maqşüdları zâhirde bir boluv (قَالُوا بَلَىٰ) mü'minler münâfıklarğa

360.15 eytürler belî bizniñ birlen dінде zâhira bir boldıñız (وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ) likin siz münâfıklıq

360.16 sebebli öziñizni fitnege tüşürdiñiz (وَتَرْبِصْتُمْ وَأَنْتُمْ مَبْرُورُونَ) dağı mü'minlerge türlü balalar irişüvni kitdiñiz

360.17 ve dінде şik kıldıñız (وَعَرَّضْتُمُ الْآلِهَاتِ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ) dağı sizni dünyâ ümidleri (meşelâ 'ömrniñ

360.18 uzun boluvı kibi) allahniñ emri (ölüm) kilgenge qadar sizni aldadı (وَعَرَّضَكُمْ بِاللَّهِ الْفُرُورُ)

360.19 dağı sizni aldavçı (şeytân yâ ki dünyâ) allahniñ yarlıқағуçı boluvı birlen ve 'azâb kılmağуçı boluvı

360.20 aldadı ya'nî şeytân eytdi günâhni kılsañ da qorqma allah yarlıқar ve 'afv kılur diyü vesvese kıldı

360.21 ^{فَالْيَوْمَ لَا يُؤْمِنُ مِنْكُمْ فِتْيَةٌ} bes bu künde (kıyāmet küninde) sizden münāfıqlardan fedā' alınmas ya' nī

360.22 'azābıñızın ikinci nerse birüp almaşdura almassız ^(وَالَّذِينَ كَفَرُوا) dağı tışdan ve içden kāfir

360.23 bolğan ādemlerden de fedā' alınmas ^(مَأْوَاكُمُ النَّارُ) sizniñ baraçaq orniñız oğdur ^(هِيَ مَوْلَاكُمْ) ol

360.24 oğ sizniñ cenābıñız tiyüşli ve münāsibdür yā ki ol oğ sizge yaqındur ma'nāsında ^(وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ)

360.25 ve ni yavız evrileçek orundur ol oğ ^(أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا) eyā imān kitürgen ādemlerge vaqt

360.26 bolmadı mu ^(أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ) allahniñ zikri içün köñilleriniñ qorquvına bu āyet muhācirler

360.27 haqında indi digenler çünki mü'minler mekkede vaqt bik aç bolğanlar medīnege hicret qılgaç mü'minlerge

360.28 rızqlar ve ni'metler irişdi hem evvelgige qarağanda himmetleri za'iflendi ^(وَمَا نَزَّلُ مِنَ السَّمَاءِ) dağı

360.29 allahdan ingen nerse (haqdan bolğuçı) ya' nī qurān içün köñilleriniñ qorqu vaqti kilmedi mü

II / 361

361.1 ve yitmedi mü ^(وَلَا يَكْفُرُوا بِالَّذِينَ آتَوْا السِّكِّتَاتِ مِنْ قَبْلُ) dağı mü'minlerge mundan (qurāndan) ilk kitāb

361.2 birilgen ādemler kibi bolmassızlıqğa vaqt yitmedi mü ya' nī mü'minlerge yehūdler ve naşārālarğa oşsamassızlıqğa

361.3 vaqt yitmedi mü ^(فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَلُ تَقَسَّتْ قُلُوبُهُمْ) bes ol yehūdler ve naşārālar üzerine 'ömrleri yā ki

361.4 ümidleri uzun bolduğı içün zamān uzun boldı bes alarniñ köñilleri qaraldı ^(وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ)

- 361.5 (فَأَسْتَوُونَ) dağı ehl-i kitābdan köpisi allahniñ t̄ā' atinden çığıuvçılardur ya' nī köñilleriniñ artuq
- 361.6 qaralgandan dīnlerinden çığıuvçılardur hem kitāblarında bolğan hūkmlerinni koyuvçılardur (اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْغِي)
- 361.7 (الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا) ey ādemler biliñiz dūristlikde allahü te'ālā kipüv sebebli ölgenniñ soñında ölenler
- 361.8 ösdürüp yirni tirgüzüvçidür bu yirni tirgüzüv qara köñillerni zıkr birlen dağı qurān oquv
- 361.9 birlen tirgüzüvge yā ki ölüklerni qabrlerinden tirgüzüvge temşil boladur (قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ) taħkik
- 361.10 biz sizge yirni tirgüzüvge qādir idükimizge delālet kıla turğan āyetler indürdük (لَعَلَّكُمْ)
- 361.11 (أَنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ) dūristlikde allah 'aqılıñız kāmil bolup evrilsün içün (تَعْقِلُونَ)
- 361.12 rızālığı içün şadaqa birüvçi irler dağı şadaqa birüvçi qatunlar (وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا) dağı
- 361.13 allahğa körkem boruqqa birüvçi irler hem qatunlar ya' nī şevāb ümīd itüp allah yolında mālларını
- 361.14 şarf kıluvçılar kirek irler ve kirek qatunlar bolsun (يُضَاعَفْ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ) ol ādemlerge
- 361.15 ecrlerini qat qat kılinur hem alarğa hadd-i zātında uluq bolğan ecr de bardur (وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ)
- 361.16 (وَرَسُولِهِ) dağı şundayın ādemler allahğa hem allahniñ dīn üyretür içün yibergen ilçilerine (peyğamberlerine)
- 361.17 imān kitürdiler (أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّهِيدَاتُ عِنْدَ رَبِّهِمْ) bu şıfatda bolğan ādemler alardur rableri
- 361.18 hūzūrında şiddīklar dağı şehīdler menziline bolğan ādemler yā ki rableri hūzūrında alardur bik uşanuvçılar
- 361.19 ve şāhidler ma' nāsında çünki bu şıfatdağı ādemler allahğa imān kitürdiler hem allahniñ dağı peyğamberleriniñ
- 361.20 bütün haberlerini taşdıq itdiler hem alar kıyāmet küninde allah içün peyğamberlerni yalğanğa tutqan

361.21 ümmetlerge şahid bolurlar (لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ) ol âdemlerge şiddiklarınñ hem şehidleriniñ ecri hem

361.22 nûrları kibi ecri ve nûrlar bolur (وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا) dağı şundayın âdemler kâfir

361.23 boldılar hem bizniñ âyetlerimizi yalganğa tutdılar (أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَعِيمِ) bu kabâhat şıfatda bolğan

361.24 âdemler ceħim tamuğınıñ iyeleridür beydâvî iyesi eyte bu âyet tamuğda mengü qaluvniñ kâfirlerge hâş

361.25 boluvına delâlet kıladurdı çünki bu âyetiñ terkibi ihtişasını bildüre şahibiyyet-i ‘orfde lâzım boluvğa

361.26 delâlet kıladı (اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا) ey âdemler biliñiz ançaq düristlikde dünyâ tirükligi (لَعِبٌ دَلِيلٌ)

361.27 (وَزِينَةٌ) oyundur ve fâ’idesiz işdür ve ziynetlenüvdür (وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ) dağı

361.28 aralarıñızda maqţanuşuv hem mâllarda ve balalarda köplişüvdür allahü te‘âlâ âhıretde mü`minler birlen münâfıqlarınıñ

361.29 hâlleriniñ niçük bolaçağını beyân itdükdün soñra dünyâ işleriniñ haķir nerseler idükni beyân itdi

II / 362

362.1 dünyâ işi diyü ol iş birlen âhıretdegi sa‘âdetke irişüv bolmağan işni eytürler allahü te‘âlâ dünyâ işini

362.2 şol tarıķ beyân ite dünyâ işleri hayâlî bir iş fâ’idesi az ve bitevi tiz çünki dünyâ işleri

362.3 şabılarnıñ oynağan vaķtde fâ’idesiz meşakķatlenüvi kibi âdemleriniñ özlerini meşakķatli turğan oyundan

362.4 ‘ibâret hem âhıret maqşûdlarından şugullendüre turğan boş işlerden ‘ibâret hem körkem kiyimler ve yaħşı

362.5 aţlar ve körkem binâlar ve nesler ve mâllar birlen maqţanuşuv kibi bolğan ziynetden ‘ibâret diyü (كَمَثَلِ)

362.6 (غَيْثِ أَعْبَابِ السَّمَاءِ نَبَاتِهِ) dünyâ tirükliginiñ meşeli öse turğan nerseleri için saçuvcıların

- 362.7 ‘acebke aldura turan yamur kibidür igin sauvılar yir astında orlıqlarını
- 362.8 ürtkenlikleri için (كُفَّارٌ) diyü atalan küffâr ürtüviler ma‘näsında yâ ki küffârdan allahnı inkâr
- 362.9 itüvi ın kâfirler murâd unki kâfirleriniñ dünyâ tirükligine ‘aceblenüvi mü’minleriñ ‘aceblenüvinden
- 362.10 artura şunıñ için kâfirleriñ hâşlanan yine de mü’miniñ bir ‘aceb nerseni kördüki vatinde
- 362.11 fikri ol ‘aceb nerseni ıluvı allahnıñ udretine köe ammâ kâfirniñ fikri közi körgen nerseden artua
- 362.12 kömey bes kâfirniñ ‘aceblenüvi artura bola (ثُمَّ يَبِيحُ فَتَرَاهُ مَصْفَرًا) muniñ şoñında ol öse turan
- 362.13 nerse kiper bes sin anı şarı tüsdegi hâlda köürsün (ثُمَّ يَكُونُ حُطَّاءًا) muniñ şoñında ol öse
- 362.14 turan nerse cil uurta turan arala turan nerse bolup evrilür bu âyetden maşûd tiz bütünde ve fâ’idesiniñ
- 362.15 azlıında dünyâ tirükligin igin sauvılarını öse turan nerseleri ‘aceblendürgen yağmurge temşil (وَفِي الْآخِرَةِ)
- 362.16 daı dünyânı âhıretge ihtiyâr ılan âdemlerge âhıretde aı ‘azâb bardur bu âyet dünyâa
- 362.17 omuvdan nefretlendürüv âhıretde hürmetli boluvnı mücib bolan nersege kızuduruv bola (وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ)
- 362.18 daı dünyânı âhıretke ihtiyâr ılmaan âdemlerge allahdan yarlıav hem rızalı bardur (وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا)
- 362.19 (مَتَاعُ الْفُرُورِ) ve dünyâ tirükligi tügildür meger alday turan fâ’ideleneek nerse ginedür ya‘nî dünyâa ına yüzini
- 362.20 döndürüp dünyâ birlen âhıretni istemegen âdem için (سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ) rabbiñizden bolan
- 362.21 mafiretke (günâhlarını yarlıava) meydanda özüşe turan âdem aşuan kibi aşuınız (وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ)
- 363.22 (السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ) daı kiñligi kökler birlen yirleriñ kiñligi adar bolan ucmaa aşuınız (أَعْدَتْ)

362.23 (لِّلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ) ol cennetni allahğa dağı allahniñ resüllerine imān kitürgen ādemlerge hāzirlendi

362.24 bu āyet ucmağniñ hāzir maħlūķ boluvına dağı ucmağķa kirüvge müsteħaķ boluvda yalğız imānniñ kifāye kıluvına

362.25 delālet kıludur (ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ) bu va‘ de kılınğan ucmağ allahniñ fazlıdır allah bu fazlını tilegen

362.26 ādemlerine birür (وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ) dağı allah uluğ fazl iyesidür bes allahniñ ucmağ birlen en‘ām kıluvı

362.27 yıraķ iş tügildür (بِأَصَابٍ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ) yirde irişküçi hiç nerseden (açlıķ ve başķa belālar kibi)

362.28 irişmedi (وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ) dağı özleriñizge irişmedi avruvlar ve başķa āfetler kibi (الْأَفْئِدَةُ مِمَّنْ قَبْلُ)

362.29 (أَنْ تَبْرَاهَا) meger iriřdi ise ol nerse ni biz ħalķ itüvden ilk ök ol nerseler levħü'l-maħfūzda yazılmıřdır allahniñ

II / 363

363.1 ‘ilminde s̄abitdür (أَنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِسِيرٍ) düristlikde ol nerseni levħü'l-maħfūzda yazuv allah üzerine

363.2 ciñildür (لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ) allahü te‘ālā ol iriřken muřibetni levħü'l-maħfūzda yazdı dünyā ni‘metlerinden

363.3 ötken nerse üzerine ħayğurmanıñız içün (وَلَا تُفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ) dağı allahniñ dünyā ni‘metlerinden birgen nerselerine

363.4 sizniñ řadlanmanıñız içün çünki her bir nerseniñ allahniñ taħdiri ile boluvını bilgen ādem elbette dünyā

363.5 ni‘metleriniñ kitüvine de hem kilüvine de ħayğurmay (وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ) dağı allah özi birgen ni‘metleri birlen

363.6 tekebbürleñüvçini hem ādemlerge maktanup yürüvçini dost körmes (الَّذِينَ يَبْغَاُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ)

363.7 (بِالْبَغْلِ) tekebbürlenüvçi ve maqtanup yürüvçi âdemler şundayın âdemlerdür allah birgen nerse birlen özleri

363.8 saranlık kıllurlar hem âdemlerge de saran boluv birlen buyururlar (وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الرَّحِيمُ)

363.9 ve kimdür allah birgen mālını dīn yolına şarf kıluvdan yüz döndürür allahğa hiç zarar yok bes düristlikde

363.10 allah ol kişiniñ mālını şarf kıluvından muñsızdur hem hadd-i zātında maqtalmışdur bes ol kişiniñ ni‘metke

363.11 şükrden yüz döndürüvi allahğa zarar kıılmas (لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ) ve taḥkīk biz peygamberni zāhir

363.12 deliller hem mu‘cizeler birlen yiberdük (وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ) daḥı âdemler birlen birge ḥaḳnı beyān

363.13 kılsun hem ‘amelniñ şevābnı ḥaḥāsından ayursun içün kitāb indürdük daḥı her kimniñ ḥaḥḳı tiygüzlensün

363.14 ve ‘adālet yürütülsün içün mīzān indürdük (لِيُقِيمُوا النَّاسَ بِالْقِسْطِ) âdemler ‘adllik ve toḡrnlık birlen

363.15 tursunlar içün mīzānnı indürüvden mīzānnıñ sebeblerini indürüv murād (وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ) daḥı timirni

363.16 indürdük (yaratduḳ) ba‘zılar âdem (‘ahm) ba‘z timir ḳurallarını cennetden alup çıḳdı digenler (فِيهِ)

363.17 (بِأَسْسٍ شَدِيدَةٍ وَمَنْفَعٍ لِلنَّاسِ) ol timirde ḳatı ḳuvvet hem âdemlerge köp fā’ideler bardur çünki şoḡış

363.18 ḳuralları timirden yaşala hem her bir şan‘atnıñ ḳuralı timirden bola (وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ)

363.19 allahü te‘ālā timirni yaratdı âdemler fā’idelensünler içün daḥı allahnıñ müşāhede birlen düşmānlar birlen

363.20 şoḡışda timir ḳurallarını isti‘māl kıluv birlen öziniñ (dīnine) yardım kılgān âdemini daḥı peygamberlerine

363.21 yardım kılgān âdemini ḡā’ib bolḡanları ḥālede bilsün içün (أَنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ) düristlikde allah helāk

363.22 kılurğa tilegen ādemni helāk kılurğa kādirdür hem her işde üstündür ğayriniñ yardımına muhtāc bolmas ammā

363.23 şoğış birlen emr kıluvı ādemlerniñ öz fā'ideleri için (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ) ve taḥkik biz

363.24 peygamber itüp nūḥ hem ibrahīm ('ahm)nı yiberdük (وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النَّبِيَّ وَالْكِتَابَ) daḥı nūḥ hem

363.25 ibrahīm ('ahm) balalarında peygamberlik hem kitāb kıldıḡ ya'nī bu ikisiniñ balalarını peygamber kıldıḡ hem

363.26 alarġa kitāblar vaḥy kıldıḡ ba'zılar kitābdan yazuv murād digenler (أَمِنَهُمْ فِيهَا وَكَأَنَّهُمْ فَاسِقُونَ) bes

363.27 nūḥ birlen ibrahīm ('aleyhümü's-selām)nıñ balalarından ḥaqlıġa könülgenleri bardur likin ol balalardan

363.28 köpisi allahniñ tā'atinden çıġuvçılardur (ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا) munıñ şoñında nūḥ ve ibrahīm hem

363.29 bulardan başqa ötken peygamberlerniñ izlerine (artlarına) dīn üyretür için ilçilerimizni

II / 364

364.1 (peygamberlerimizni) iyertdük (وَقَفَّيْنَا بِعِيسَىٰ بْنِ مَرْيَمَ) daḥı meryem ('aleyhi's-selām) oġlı 'isā ('ahm)nı

364.2 iyertdük ya'nī 'isā ('aleyhi's-selām) ġa irişkenge kadar her bir peygamber şoñında ikinçisini yiberdük

364.3 (وَأَتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ) daḥı 'isā ('ahm)ge incil birdük (وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً) daḥı 'isā

364.4 ('ahm)ge iyergen ādemlerniñ köñillerinde şefkat kıldıḡ (وَرَحْمَةً وَرَهَابَانِيَّةً) daḥı raḥmet hem bik artuḡ

364.5 qorquçılıġnı kıldıḡ (ruhbāniyet diyü 'ibādetde hem riyāzette artuḡ truşuvçılıġ hem ādemlerden bütünley

364.6 kisilüvçilikge eytilür bu şıfat iyesine rāhib diyürler (أَيُّهَا) ol artuḡ şofılıġnı 'isāge

364.7 iyerüvçiler özleri tarafından çıġardılar (مَا كُنَّا هَا عَلَيْهِمْ) ol ruhbāniyetni biz alarġa farz

364.8 kılmaduk (الْأَبْتَعَاءُ رِضْوَانُ اللَّهِ) likin alar ol ruhbāniyyet (artuq şofılıq)nı çığarmadılar meger

364.9 allahniñ rızālığını istev için gine çığardılar (فَمَارَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا) bes ol ruhbāniyyetni çin ri'āye

364.10 kıluv birlen ri'āye kıla almadılar çin şaqlav birlen şaqlay almadılar belki ol ruhbāniyyetke teşlîş

364.11 (ma'būd üç nerse demek) ni hem ol üç nerseniñ cihetleri gine başka bolup zātı bir boluvçılığını

364.12 ve resül allahni inkār ve başka qabāhatliklerini qoşdılar (فَاتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ) bes 'isā 'ahmge

364.13 iyergen ādemlerden allah qoşqança imān kitürgenlerine eclerini birdük (وَكُنْتُمْ لَهُمْ فَاةً) dağı 'isā

364.14 ('ahm)ge imān kitürgen ādemlerden köpisi allahniñ t̄a'atinden çığuvçılardur (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey

364.15 evvelgi peygamberlerge imān kitürgen ādemler (اتَّقُوا اللَّهَ وَآمَنُوا بِرَسُولِهِ) t̄ıyğan nersesinde allahdan qorqıñız

364.17 dağı allahniñ resüli (muḥammed 'ahm)ge imān kitüriniñiz (بِئْتِكُمْ كَفَلِينَ مِنْ رَحْمَتِهِ) eger allahdan qorqsañız

364.18 ve resüline imān kitürseñiz allah sizge raḥmetinden iki ülüş birür bir ülüşi resül allahğa imān kitürüviñiz

364.19 için ve bir ülüşi resül allahdan evvelgi peygamberlerge imān kitürüviñiz için (وَيَجْعَلُ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ)

364.20 dağı sizniñ için nūr kılurge ol nūr birlen yürürsüz ya'nī ilhāmı bolğan hidāyet birür ol hidāyet

364.21 sizni tirük vaqtıñızda ölgenniñ şoñında da ḥaqq yolğa köndürür (وَيَغْفِرْ لَكُمْ) dağı allah sizniñ

364.22 günāhlariñizni yarlıqar (وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) dağı allah günāhlarnı yarlıqağucu hem de bendelerge raḥmet

364.23 kıluvçıdur (لَيْتَ لَا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ) kitāb ehli bilsünler için (لَا كَلِمَةٍ) artuq (الْأَيُّقْدُونَ)

364.24 (عَلَىٰ شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ) düristlikde ol kitāb ehli allahniñ fazlından hiç nersege qādir bolmaslar ya' nī kitāb ehli

364.25 zīkr qılınğan allahniñ fazlından hiç nersege irişmesler hem allahniñ fazlına irişüvge küçleri de yitmes çünki

364.26 alar allahniñ resūline imān kitürmediler allahniñ fazlına irişüvniñ şartı resūline imān kitürüvdür (وَأَنَّ الْفَضْلَ)

364.27 (بِئْسَ اللَّهُ) dağı düristlikde allahniñ fazlı öz mülkindedür diyü bilsünler için (يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ) allah fazlını

364.28 bendelerinden tilegen ādemlerine birür (وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ) dağı allah uluğ fazl iyesidür (كَلِمَاتٍ) kelimesi artuq

364.29 tügildür bu vaqtda bu āyetniñ ma' nāsı boladur ehl-i kitāb peygamber hem peygamberge imān kitürgen ādemler

364.30 allahniñ fazlından hiç nersege qādir bolmaslar hem irişmesler diyü i' tixād qılmasunlar için ma' nāsında

II / 365

365.1 hadid süresiniñ hem de yikirmi yidinçi pāreniñ tercemesi tamām boldı

365.2 (illi sikizinci sūre mücādele sūresi medīnede ingen yikirmi iki āyet)

365.3 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

365.4 (تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتُشْتَكِي) tahkik allah şundayın ḥatunniñ sözini işitdi (لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي)

365.5 (إِلَى اللَّهِ) ey muḥammed 'ahm ol ḥatun iri ḥaḳında siniñ birlen (cidāl) kılışur ya' nī da' vāleşiir hem

365.6 bu işde allahğa şikāyet kılur (وَاللَّهُ بِسَمْعِ تَعَاوُرِكُمَا) daḥı allah ey muḥammed 'ahm siniñ ol ḥatun birlen

365.7 sözni kaytaruşup söyleviñizni işitür allahü te'ālā bu āyetde ol ḥatunniñ resül allah birlen iri

365.8 ḥaḳında müzākere hem allahğa şikāyetni beyān itdi (أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ) düristlikde allahü te'ālā

365.9 her sözni işitüvçi her nerseni körüvçidür (الَّذِينَ بَطَّاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ) şundayın irler

365.10 sizlerden (ḥatunlarından) izhār kılurlar ya' nī ḥatunlarını analarına oḥşaturlar (مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ)

365.11 ol ḥatunlar ḥaḳıḳat üzerene zihār kıluvçı irlerniñ anaları tügildür (أَنَّ أُمَّهَاتَهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَيْسَ لَهُنَّ)

365.12 ol irlerniñ ḥaḳıḳat üzerene anaları hiç kim tügildür meger özlerini toḡdurğan ḥatunlar ğınadur

365.13 bes ol irlerge ḥatunlarını ḥarām boluv ḥaḳında analarğa oḥşanuv dürist bolmas meger analarğa

365.14 oḥşatuv dürist bolur ḥarām boluv ḥaḳında allahü te'ālā analarğa tutaşdurğan imçek imizgen ḥatunlarını

365.15 hem resül allah ḥatunlarını (وَأَنْتُمْ لَيَقُولُنَّ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا) daḥı düristlikde ol zihār kıluvçı

365.16 irler şāri' inkār kılğan hem yalğan sözni eytürler çünki ḥatunniñ hiç cihetden anağa

365.17 oḥşavı mümkün tügil allahü te'ālā bu āyetde zihārniñ yalğan ve bāḫıl söz idükni beyān kıldı (وَأَنَّ اللَّهَ)

365.18 (لَعَفُو عَفْوَرٌ) daḥı düristlikde allah ötkendegi günāhlarnı 'afv itüvçi hem yarlıkağuvçidur bu āyetniñ

365.19 inüvine sebep şol düristlikde şāmit oğlu evs bir vaḳtda ḥatunı şa'lebe kıızı ḥavlege cumā' kıluvını kaşd

365.20 kıldı ḥatunı keyfî yā ki iḳtizāsı olmadıḳından irini men' kıldı açuvı kilüp iri ḥatunına

365.21 (أَنْتَ عَلِيٌّ كَطَهْرٍ أُمِّي) didi ya' nī sin miñe anamnıñ arḳası kibi ma'nāsında cāhiliyyet zamānında

- 365.22 bu söz talāk idi bes havle resül allahğa bardı ve iri birlen iki arada bolğan kışşanı beyān
- 365.23 itdi hem bu haqda resül allahdan fetvā istedi resül allah cāhiliyyet zamānında bolğan hūkm birlen (hatunniñ irinden
- 365.24 ayruluvı birlen) hūkm kıldı hāzır sin iriñe harām boldıñ didi havle eytdi ey allahniñ resüli irim evs
- 265.25 mini talāk lafzı birlen ayurmadı didi resül allah min siniñ haqında hiç nerse zann kılmaym meger iriñe harām
- 365.26 boluvıñni zann kılam didi bes havle balalarınıñ köpligini ve malınıñ yoqlıgını ve niçe yıl ‘ ömr itken yoldaşından
- 365.27 ayruluvını oylap bik kayğurdı resül allahğa ikinçi mertebe kilüp de fetvā şoradı hem resül allah ikinçi
- 365.28 mertebesinde de evvelgiçe cevāb birdi bes şundan şoñ kök şarı yönelüp ey allah bu hūkmde siñe
- 365.29 şikāyet kılamun didi şundan şoñ allah te‘ a tutaşdan dört āyet indürdi evvelgisinde havleniñ

II / 366

- 366.1 kışşasını ikinçisinde zihārniñ bātıl söz idükni beyān itdi üçünçi dörtingisinde zihārniñ kefarecini
- 366.2 beyān itdi niteki eytedür (وَالَّتَيْنِ يُّظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ) dahı şundayın ādemler hatunlarından
- 366.3 zihār kılurlar ya‘ nī hatunlarını analarına oşşaturlar (لَمْ يَعْزُبُوا لِمَا قَالُوا) muniñ şoñında eytken
- 366.4 sözlerini bozuvğa yā ki harām kılgan nerselerini helāl itüvge kiri kayturlar ya‘ nī hatunlarından
- 366.5 fā’idelenüvni mübāh kıluvni isterler gerçi kızuğup qarav birlengine bolsa da bu imām-ı a‘ zam mezheb-i şāfi‘i қаşında
- 366.6 ‘ avd ayruluv mümkin bolğan zamān қadarlı hatunni nikāhda tutuv imām mālik қаşında cimā’ge қәsd қилув imām
- 366.7 hūsn қаşında bi’l-fi‘ il cimā‘ қилув (فَتَعْرِبْ مِنْ رَبِّهِمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا) bes zihār қилган irge eytken sözini
- 366.8 bozuvni қаşд қилганда bir қул āzād itüv vācib boluv kirek mü’min ve kirek kāfir bolsun likin zihār қилган
- 366.9 ir birlen zihār қилınmış hatunniñ cimā‘ birlen yā қи şehvet birlen tutuv birlen fā’idelenmesden burun

- 366.10 (ذَلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ) sizge bu zıkr kılınğan nerse kefarete birlen hükmdür ol hüküm birlen va‘ az kılınursız (وَاللَّهُ
- 366.11 (فَمَنْ لَمْ يَجِدْ) bes bir (بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا) dağı allah sizniñ kılğan nerseñizniñ tışını ve içini bilgüçidür
- 366.12 kişi kıluna tapmasa (فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ) bes ol kişiğe tutaşdan iki ay rüze tutuv farzdur
- 366.13 (مَنْ قَبْلَ أَنْ يَتَمَاشَا) zihār kılğan ir birlen zihār kılınmış hatunniñ cimā‘ yā ki şehvet birlen tutuv kibi
- 366.14 işler birlen fā‘idelenüvlerinden burun (فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ) bes bir kişiniñ avruv yā ki qarlık yā ki nefis
- 366.15 arzusınıñ galebesi için iki ay tutaşdan rüze tutuvğa küçi yitmese (فَأَطْعَامُ سِتِّينَ مَسْكِينًا)
- 366.16 bes altmış miskinni ta‘āmlanduruv vācib bolur ol kişiğe ya‘nī her miskiñge buğdaydan birgen de
- 366.17 (ذَلِكَ لِمُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ) birür (sikiz kadağ) birür (يَارْتِي شَا‘ ARPADAN BIRGENDE BİR ŞA‘
- 366.18 bu revişçe kefareteini beyān yā ki bu revişçe aḥkāmı üyretüv sizniñ allahğa hem resūline imān kitürüviñiz
- 366.19 (وَلِلْكَافِرِينَ) ve bu zıkr kılınğan hükmler allahniñ çiklegen çikleridür (وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ)
- 366.20 (أَنَّ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ) dağı kāfirler için rencitküçi ‘ azāb bardur (عَذَابَ أَلِيمٍ)
- 366.21 (كُفُّوا) düristlikde allahğa hem allahniñ resūline düşmānlık kılğan ādemler rüsvāy yā ki helāk
- 366.22 (كَمَا كُفَّتِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ) niteki mekke kāfirlerinden ilk bolğan kāfirler rüsvāy
- 366.23 (وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ) ve taḥkīk biz peygamberniñ hem kitürgen neresiniñ
- 366.24 (وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ) dağı kāfirler için rastlıgına delālet kıla turğan zāhir deliller indürdük
- 366.25 (يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا) şol künde ħorlağuçı ‘ azāb bardur ol künde allah ħorlağuçı
- 366.26 (يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا) bes allah ol kāfirleriñ ‘amel kılğan

366.27 nerseleri birlen haber birür (أَحْصَاهُ اللَّهُ وَتَسْوَهُ) kāfirniñ qılğan ‘ amellerini allah şan yüzinden zabıt qıldı

366.28 ya‘ nī her qayusını bildi ammā kāfirler özleriniñ qılğan ‘ amellerini unudılar
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

366.29 (شَهِيدٌ) dağı allah her bir nerse üzerine şāhiddür allahniñ ‘ amelinden hiç nerse gā’ib bolmas
أَلَمْ تَرَ

II / 367

367.1 (مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ) eyā bilmediñ mi sin ey muḥammed (‘ ahm) düristlikde allah bilür (أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ)

367.2 köklerde hem yirlerde bolğan nerselerni (مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَىٰ ثَلَاثَةٍ) üç kişiniñ sırleşüvinden bolmas

367.3 (الْأَهْوَارِ أَعْيُنُهُمْ) meger boldı ise allah alarnıñ dörtinçisidür ya‘ nī allah alarnıñ sırlerini bilür
وَالْأَخْبِيَةِ

367.4 (الْأَهْرَسَادِ سَمْعُهُمْ) dağı dört kişiniñ sırleşüvinden bolmas meger boldı ise allah alarnıñ altınçisidür allahü

367.5 te‘ ālāniñ üç ‘ aded birlen beş ‘ adedni ḥāşlavı ḥuşūs-ı vāqı‘ a içün çünki bu āyet münāfıqlarnıñ resül allah

367.6 ḥaqında sırleşüvlerinde kilgen yā ki allah özi vitr (tāḳ) bolup ve vitrni süydükündendür çünki ‘ aded

367.7 vitrleriniñ iñ evvelgisi üç yā ki müşāvere içün iñ azı üç kişi zarūr bolğanğa köre

367.8 çünki müşāvereye nizā‘ laşuvçı ādemler kibi bolsunlar içün ol iki kişi kirek yine aralarında vāsita

367.9 bolğan bir kişi kirek (وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ الْأَهْوَمِ مَعَهُمْ) dağı üçden kimniñ (ikiniñ, birniñ)

367.10 sırleşüvi yoqdur dağı bişden artuqniñ (altınıñ, yidiniñ) sırleşüvi yoqdur meger boldı ise allah alar

367.11 birlen birgedür aralarında bolğan nersenı bilür (أَيُّنَمَا كَانُوا) sırleşken vaqtda nindeyin gine orunda bolsalar da

367.12 çünkü allahniñ bilüvi orunniñ yaqınlığından bolmadığından orunniñ türlü boluvı birlen bilüvi türlü

367.13 bolmay (لَمْ يَنْبَهُوهُمْ بِمَا عَمَلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ) munıñ soñında ol sırleşüvçi ädemlerniñ kıyâmet küninde ‘amel

367.14 kılğan nerseleri birlen özlerine haber birür (أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) düristlikde allah her bir nersenı

367.15 bilgüçidür çünkü bilüvni tilegen zâtınıñ her nersege nisbeti berâberdür

(لَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَهَوْنَا عَنِ النَّجْوَى)

367.16 eyâ karamadıñ mı sin ey muhammed (‘ahm) şundayın ädemlerge ol ädemlernı sırleşüvden tıyıldı (لَمْ يَعْرُدُونِ)

367.17 (لَمَّا نُوعِنتُ) munıñ soñında tıyulğan nerselerine kiri kıy tur boldılar bu âyet yehüdler, münâfıklar

367.18 haqında ingen alar aralarında mü’minler haqında sırleşeler iken hem mü’minlernı kördüklerinde közleri birlen

367.19 işaret kılalar iken resül allah alarnı bu işlerinden tıyuvı munıñ soñında yine şol işlerini kıy tadan

367.20 kıılır boldılar (وَيَتَنَاجَوْنَ بِاللَّامِ وَالْعُرُونَ وَمَعْصِبَتِ الرَّسُولِ) dağı ol yehüdler hem münâfıklar günâh

367.21 bolğan nerse birlen dağı mü’minlerge düşmânlık birlen hem resül allahğa boy şunmav birlen emr kıılışuv birlen

367.22 sırleşür boldılar (وَإِذَا جَاؤُكَ حَيَّوْكَ بِمَا) ve her kıayçan ol yehüdler dağı münâfıklar siñe kılseler sini

367.23 şundayın nerse birlen selâmlar boldılar (لَمْ يُعَيِّكَ بِهِ اللَّهُ) ol nerse birlen allah sini selâmlamadı ya‘nı

367.24 resül allahğa kılgeç (essâmü ‘aleyk) didiler ya‘nı siñe ölüm bolsun ma‘nâsında allah sini (وسلام على)

367.25 (وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ) diyü selâmladı (عِبَادَهُ الَّذِينَ اصْطَفَى) dağı özleriniñ aralarında eytür boldılar

367.26 (لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ) eger muhammed (‘ahm) haqık peygamber bolsa idi allah bizni bu sözni eytövimiz sebebli

367.27 ‘azâb kıılmas mıydı elbette ‘azâb kıılır idi diyü (حَسِبْتُمْ أَنْ تُتِجُوا) ol yehüdler birlen münâfıklarğa

367.28 ‘azāb yüzünden cehennem yiter (يَصَلُونَهَا فَبَشِّرْهُم بِالصَّيْرِ) ol yehūdler dađı münāfıqlar cehennemge kirürler bes ni

367.29 yavız evrileçek orundur ol cehennem (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey imān kitürgen ādemler (إِذَا تَنَاجَيْتُمْ)

II / 368

368.1 bes her kayçan aralarıñızda sırleşseñiz (فَلَا تَتَمَنَّوْا بِالْأَنفِ وَالْعُنُوفِ وَالْمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ) bes günāhlı

368.2 nerse birlen hem mü’minlerge düşmānlık birlen hem resül allahğa boy şunmav birlen buyuruşuv birlen sırleşmeñiz

368.3 (وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى) dağı mü’minlerge izgülik birlen hem resül allahğa boy şunmavdan qorquv birlen

368.4 sırleşñiz (وَأْتَمُوا اللَّهَ النَّبِيَّ الَّذِي تَعْبُدُونَ) dağı şundayın allahdan qorqıñız ol allah şarı qobarılmış

368.5 (cıyulmış) bolursız (أَنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ) ançaq günāhlı nerse birlen hem mü’minlerge düşmānlık

368.6 birlen sırleşüv şeytāndandır çünkü bu sırleşüv ziyetli itüp körsetüvçi hem bu sırleşüvge sebev elbette

368.7 şeytāndur (وَلَيْسَ بِضَارٍّ لَهُمْ شَيْئًا) imān kitürgen ādemlerni kayğurtuv için (لِيُعْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا)

368.8 ol şeytān yā ki sırleşüv mü’minlerge hiç nerseni zarar itüvçi tügildür (الْأَبَادِنَ اللَّهُ) meger zarar iter

368.9 allahñıñ tilevi birlen gine (وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَسْوَأْ كُلَّ الْمُؤْمِنِينَ) dağı allah üzerine mü’minler işlerini tapşırısunlar

368.10 ve münāfıqlarñıñ sırleşüvlerinden qorqmasunlar (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey imān kitürgen ādemler (إِذَا قِيلَ لَكُمْ)

368.11 (فَأَنْسَعُوا بِفَيْسَمِ اللَّهِ لَكُمْ) her kayçan sizge meclislerde kiñeyiñiz diyü eytilse (تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ) bes kiñeyiñiz

368.12 allah sizniñ için tilegen nerseleriñizde (orun ve rızqda) kiñlik kıılır (وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا) ve her kayçan

368.13 kilüvçilerge orun birüv için turuñız diyü eytülse yā ki resül allah koşkan izgü işlerni ötevge

368.14 turuñız diyü eytülse ma' nāsında (فَأَنْشُرُوا) bes turuñız (يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ) allah sizden imān

368.15 kitürgen ādemlerni köterür ya' nī dünyāda yardım ve körkem zıkr kıılır āhiretde cennet çarlaqlarında kıılır

368.16 (وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ) dağı ħašte 'ilm birilgen ādemlerni ('ālemlerni) köterür (دَرَجَاتٍ) bülend derecelerge

368.17 ya' nī 'ālemler 'ilm birlen 'amelni cıyduqlarından allah alarnı artuğraq derecelerge köterür çünki 'ilmniñ

368.18 öziniñ de derecesi bülend 'amel birlen birge bolğaç elbette derecenı tileydür şunıñ için de 'ālimge

368.19 işinde ve sözinde iktidā' kıılına hem resül allah (فَضْلُ الْعَالَمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ عَلَى سَائِرِ)

368.20 (الكَرَّابِ) digen ya' nī 'ālim kışiniñ 'ibādet kıılıvçı ādemden artuqlığı on dörтинчи kıçesindegi

368.21 aynıñ başqa yulduzlarğa qaragandağı artuqlığı kibidür (وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ) dağı allah sizniñ kılgan

368.22 'ameliñizniñ tışını ve içini bilgüçidür (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey imān kitürgen ādemler (إِذَا نَاجَيْتُمُ)

368.23 (الرُّسُولَ) her kıayçan resül (muħammed 'ahm) birlen sırleşseñiz (فَقُلُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صِدْقًا) bes sırleşüviñizden

368.24 burun şadaqa birüvni ilk kıılıvıñız allahniñ şadaqa birüv birlen emr kıılıvı resül allahni uluğlav ve faķırlerni

368.25 fā'idelendürüv ve resül allahdan artuq söz şoravdan tıyuv iħlāşlı ādem birlen münāfikni ayuruv hem āħiretni

368.26 dost körüvçi ādem birlen dünyāni dost körüvçi ādemni ayuruv içündür bu şadaqa müsteħab mı yā ki

368.27 vācib mi iħtilāflı ba' zılar bu āyetni keleşekdegi āyet birlen mensüh digenler ħazret-i 'alī eyte bu

368.28 āyet birlen minden başqa hiç kim 'amel kılmadıydı her kıayçan resül allah birlen sırleşsem aldından bir dirhem

368.29 şadaqa birdimdi bu söz bu şadaqanıñ vācib boluvına münāfi tügil çünki bu āyet on yā ki bir gine sā'at

- 369.1 ma' mül boldı digenler ol müddetde gine resül allah birlen baylardan münâcât kıluvçı bolmağandır (ذَلِكَ)
- 369.2 (فَإِنْ لَمْ يَخَيْرْ لَكُمْ وَأَطَّهَرُوا) bu şadağa birüv sizniñ içün izgüdür hem köñliñizge pāklavçirekdür
- 369.3 (فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ) bes eger şadağa birürge māl tapmasañız (تَجِبُوا) bes düristlikde allah şadağa
- 369.4 birürge tapmağan ādemni yarlıқағуçıdur hem şadağasız da resül allah birlen münâcât kılurğa ruḥşat
- 369.5 (أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ) eyā siz peygamber birlen birüvinde merḥametlidür
- 369.6 (فَأَذِ) sırleşüviñizden burun şadağalarını ilk kılıñız (birüñiz) faķīr boluvıñızdan қorқdıñız mı
- 369.7 (وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ) daḥı allah şadağa birmevge (لَمْ تَفْعَلُوا) bes eger şadağa birüvni kılmasañız
- 369.8 (فَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ) ruḥşat itüv birlen sizniñ üzeriñizge қaytdı bes namāz oқuñız
- 369.9 (وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ) ve zekāt biriñiz bu ikisini ötevde қuşūr kılmañız daḥı allahğa hem allahniñ
- 369.10 (وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ) resüline itā' at kılıñız daḥı allah sizniñ kılğan 'amelleriñizniñ tışını ve içini
- 369.11 (أَلَمْ تَرَوْا إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا) bigüçidür ey muḥammed ('ahm) eyā sin şundayın ādemlerge (münāfiқlarğa)
- 369.12 (غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ) қaramaysun mı alar şundayın қavmni (yehüdlerni) dost tutdılar allah ol қavm üzerine
- 369.13 (مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ) açulandı ol münāfiқlar sizden (müselmānlardan) da tügildür daḥı alardan (yehüdlerden) de
- 369.14 (وَيُخَالِفُونَ عَلَى الْكُذْبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ) tügil belki iki arada ābid-i rāb қalğanlardur ve ol münāfiқlar
- 369.15 yalğanga (islām da' vāsına) yemīn iterler ḥālbükim özleriniñ yemīn itken nerseleriniñ (islām da' vālarımñ)
- 369.16 (أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا) yalğan idükni bilürler allah ol münāfiқlarğa қatı 'azābnı ḥāzirledi (أَكْرَمَهُمْ)
- 369.17 (سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) düristlikde ol münāfiқlarınñ 'amel kılğan nerseleri yavız boldı (انْتَقَلُوا إِيْمَانَهُمْ)

369.18 ^{حَسْرَةً} (فَصَلُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) ol münāfıklar yemînlerini kıanlarına ve mällarına perde itüp tutdılar bes

369.19 ol münāfıklar âdemlerini allahnıñ dîninden tıydılar (فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ) bes ol münāfıklar için horlağıcı

369.20 ‘azāb bolğıcıdır (لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ) ol münāfıklardan mälları muñsız kıılmas (yibermes)

369.21 (وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ) dağı balaları yibermes (مِنَ اللَّهِ شِقَا) allahnıñ ‘azābından hiç nersenı

369.22 ve bu münāfıklar tamuğ otınıñ iyeleridür (هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) ol münāfıklar tamuğ otında mengü kıaluvkılardur

369.23 (يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا) ey muħammed (‘ahm) şol künnı isıñe tüşür ol künde allah bütün münāfıklarnı kıabrlerinden

369.24 kıobarur (فَيُحْلِفُونَ لَهُ) bes ol münāfıklar biz ĥaqq müselmān diyü allahğa yemîn iterler (كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ)

369.25 niteki dünyāda vaqtda biz müselmān diyü sizge mü’minlerge) yemîn iteler idi

(وَيَعْسِفُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ)

369.26 dağı münāfıklar yalğan yemîn itüvlerinde özlerini fā’ideli nersede diyü ĥesāb kıılurlar çünkü münāfıklarnıñ

369.27 köñillerinde nıfāknıñ kıararlanuvı yalğan yemînnıñ dünyāda fā’ide birüvi kıbi āĥiretde de fā’ide birür diyü

369.28 ĥayālerine kıtüre (أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ) āgāh olıñız dürıstlıkde ol münāfıklar alardur gāyet

369.29 yalğanlavçılar (سَتَجِدُوا عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانَ) ol münāfıklar üzerene şeytān gālib boldı (فَأَنسَاهُمْ)

II / 370

370.1 (أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ) bes şeytān münāfıklarnıñ allahnı iske tüşürüvlerini unutturdı (ذَكَرَ اللَّهُ)

370.2 bu münāfıklar şeytān ‘askerleridür ve şeytānğa iyerüvçilerdür (أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْفَاسِقُونَ) āgāh

370.3 olıñız dürıstlıkde şeytān ‘askerleri ve şeytānğa iyerüvçiler alardur zarar itüvçiler çünkü alar

- 370.4 şeytānğa iyerüvleri sebebli mengülik ni‘ metini qollarından yiberüp özlerini mengülik ‘azābge giriftār
- 370.5 itdiler (أَنَّ الَّذِينَ يُعَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ) düristlikde şundayın ādemler allahğa hem allahniñ resūline düşmānlıq
- 370.6 qılurlar (أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ) bu ādemler allahniñ halkınıñ ħorları içindedür ya‘ nī allahniñ halkınıñ iñ
- 370.7 qabāhatleri cümlesindendür (كُتِبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي) allah levħü’l-maħfūzda yazdı elbette delil birlen
- 370.8 min hem resūllerim üstün bolurmız (أَنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ) düristlikde allah peygamberlerine yardım birüvde
- 370.9 qıvvetlidür hem tilegen işinde üstündür (لَاتَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) ey muħammed ‘ahm sin
- 370.10 allahğa hem āħiret künine imān kitürgen qavmni tapmassun (يُؤَادُونَ مِنْ حَادِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ) allahğa
- 370.11 hem allahniñ resūline düşmān bolğan ādemlerni dost tutuvçılar tapmassun allahğa hem resūline
- 370.12 düşmān bolğan ādemlerni mü’minlerde dost tutuv münāsib tügildür (وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ)
- 370.13 gerçi ol allahğa hem allahniñ resūline düşmān bolğan ādemler mü’minlerniñ ataları yā ki oğulları
- 370.14 bolsa da (أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ) yā ki ir qardeşleri yā ki yakın qardaş uruqları bolsa da ħāsil
- 370.15 tilese nindeyin yakın qardeşleri bolsun allahğa hem allahniñ resūline düşmān bolğan ādemlerni mü’minlerde
- 370.16 dost tutuv tiyüş tügil (أُولَئِكَ كُتِبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانُ) allahğa hem allahniñ resūline düşmān bolğan
- 370.17 ādemlerni dost tutmağan ādemler allah ol ādemlerniñ köñillerinde imānnı berkitken ādemlerdür bu āyet
- 370.18 ‘amelniñ imān mefħūmına kirmevine delālet qıludur çünki ‘amel imānniñ cüz’i bolsa imān kalbde şābit
- 370.19 bolğaç ‘ilmde şābit bolur idi ħālbükim a‘zā’ birlen ‘amel qalbde şābit tügil (وَأَيْدِيهِمْ)
- 370.20 (بِمَسْرُوحٍ مِنْهُ) daħı allah öz ħuzürından qalb yā qi qurān nūrı birlen qıvvetlegen ādemlerdür yā ki
- 370.21 imāndan bolğan rüħ birlen qıvvetlegen ādemlerdür ma‘nāsında çünki ħaqıķı imān qalbnıñ tirükligine sebebdür

- 370.22 (وَيَدْخُلُهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ) dağı allah ol ādemlerni astlarından yılğalar (şular)
- 370.23 ağa turgan ucmağlarğa kiritür (فَالَّذِينَ فِيهَا) ol ucmağlarda mengü qalğanları hāilde (رَضِيَ اللَّهُ
- 370.24 عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ) andayın ādemlerden allah rāzī boldı hem ol ādemler allahdan rāzī boldılar (أَوْلَيْكَ
- 370.25 الْإِنِّ) bu şıfatlı ādemler allahnıñ ‘askerleridür hem dīnine yardım birüvçileridür (حِزْبُ اللَّهِ
- 370.26 هِزْبُ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) āgāh olıñız düristlikde allahnıñ ‘askeri ve dīnine yardım birüvçileri alardur
- 370.27 dünyā ve āhıret sa‘ādetine irişüvçilerdür mücādele süresiniñ tercemesi tamām boldı

370.28 (illi tokızınçı sūre haşr sūresi medīnede ingen yikirmi dört āyet)

II / 371

371.1 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

371.2 (سَمِعَ اللَّهُ مَنَاقِي السَّمَوَاتِ وَمَنَاقِي الْأَرْضِ) köklerde daḡı yirlerde bolḡan her bir nerseler allahnı naqış şıfatlardan

371.3 yıraḡ kıldı ve pākladı (وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ) ve ol allah her işde üstün bolḡuçıdur ve ḡikmet iyesidür

371.4 resūl ekrem medīnege kilgenniñ soñında benī el-naẓīr birlen şulḡ kıldı ya' nī benī el-naẓīrniñ resūl allah

371.5 işine kirişmessizligi üzerine fā'idesine de hem zararına da bedr şoḡışı vāqı'a bolup müselmānlar ḡālib

371.6 bolḡaç benī el-naẓīr eytdiler ey muḡammed (‘ahm) tevrātta allah tarafından yademde boluv birlen şıfatlangan peygamber

371.7 didiler uḡud şoḡışında müselmānlar maḡlūb bolḡaç benī el-naẓīr şikke tüşdiler hem ‘ahdlerini bozdılar

371.8 eşref oḡlı ka‘b kırk atlı ‘asker birlen mekkege yöneldi ka‘be ḡuzūrında ebū süfyāḡa yemīn eytdiler

371.9 resūl allah ka‘bniñ imçekdeş ḡardeşi muḡammed bin müslimetü'l-enşārī digen ādemge ka‘bni öltüröv birlen

371.10 emr kıldı bes ka‘bni imçekdeş ḡardeşi öltürdi şundan soñ resūl allah köp ‘asker birlen barup

371.11 yikirmi bir kün muḡāşara kıldı ‘arab cezāresinden çıḡuvları şartı üzerine resūl allah benī el-naẓīr

371.12 yehūdleri ile şulḡ kıldı köpisi şāmḡa kitdiler bir tā'ifesi ḡayberde ḡırada ḡaldılar şundan soñ

371.13 allahü te‘ālā bu sūreni (وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ge ḡadar iñdürdi
(هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ)

371.14 (أَهْلَ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ) ol allah şundayın allahdur kitāb ehlinden kāfir bolḡan ādemlerni yurtlarından

371.15 çığardı (لَاوَل الْعَشْرِ) ‘arab ceziresinden çığuvlarının evvelinde çünki yehüdlerge mundan ilk bu kadar zillet

371.16 kilgeni yok idi ammā soñğı haşrları hażret-i ‘ömerniñ şāmğa çığaruvıdır (مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا)

371.17 ey mü'minler ol yehüdlerniñ kuvvetlerini ve ‘askerleriniñ köpliginden siz alarnıñ çığuvlarını zann kılmadıñız (و ظَنُّوا)

371.18 (أَنْتُمْ مَا نَعْتَهُمْ حُصُونَهُمْ مِنَ اللَّهِ) dağı ol benī el- nazīrlar allahniñ ‘azābından kal‘alarını tıyğuçı diyü zann

371.19 kıldılar (فَأَنَّهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يُحْسَبُوا) bes hesāb itmegen orunlarından alarğa allahniñ ‘azābı

371.20 kildi (وَقَاتَى فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ) dağı allah alarnıñ köñillerine yine qorqunı taşladı (يَخْرَبُونَ بِيُوتِهِمْ بِأَيْدِيهِمْ)

371.21 alar müselmānlarğa qalmas diyü öz ivlerini öz qolları birlen harāb kılar boldılar (وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ) dağı

371.22 mü'minlerniñ qolları birlen çünki mü'minlerde soğış ornı kiñeysün için ivleriniñ zāhirlerini ciymirdiler

371.23 (فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ) bes ey ‘aql iyeleri bu benū nazīrniñ hālleri birlen va‘azlanıñız bes aldamañız

371.24 hem allahdan başqağa tayanmañız dağı benū el-nazīrniñ helāk boluvlarınıñ sebeblerinden şaqlanıñız ve ala alarğa kilgen

371.25 cezā sizge de kilür bu āyet kıyāsniñ hüccet boluvına delālet kıladur çünki i‘tibār-ı itti‘āzğa delālet kıla

371.26 hem şeyni tiñine kaytarıp qaravğa da delālet kıladur bes bu āyetniñ delāleti birlen yā ki ‘ibāret birlen

371.27 kıyāsniñ delīl-i şer‘ī boluvı şābit bola bes kıyāsniñ hüccet boluvını işbāt ‘aqlī de naqlī de bola yine de

371.28 kıyāsniñ hüccet boluvını işbāt kıla turğan delīl-i naqlī cümlesinden cebel oğlı mu‘azdan rivāyet kılınğan

371.29 hadīs resūl ekrem hażret-i mu‘āzı yemenge hākim itüp yibergen ey mu‘āz yemenge barduqıñda nerse birlen

372.1 hüküm kılırsun didi hazret-i mu'az allahniñ kitābı (qurān) birlen hüküm kılırmun didi eger bir hükümni

372.2 allahniñ kitābında tapmassañ ni birlen hüküm kılırsun didi resül allah hazret-i mu'az resül allahniñ seneti birlen

372.3 hüküm kılırmun didi eger bir hükümni hadîşde tapmassañ ni birlen hüküm kılırsun didi resül allah hazret-i

372.4 mu'az öz re'yim birlen ictihād kılırmun (ya'nî ayetden hadîşden ornına qarap hüküm çığarurmun

372.5 resül allah hazret-i mu'azniñ sözine taḥsîn kılıp
(الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَقَفَّ رَسُولُ رَسُولِهِ بِمَا بَرَّضَ بِهِ رَسُولَهُ) didi

372.6 eger de mesā'ilni kıyās birlen çığaruv bolmasa idi ādemler arasında mu'āmele işki bağlanur idi

372.7 çünki mu'āmeleleriniñ köpisi kıyās birlen şābit zamān özgergen şayın mu'āmelede özgere şuniñ için de

372.8 kıyās birlen 'amel kıyāmetke kadar bitecek tügil şuña köre de ba'zı 'ālimler (el-ictihād farz dā'im ve ḥaḳḳ kâ'im

372.9 alā kıyāmü's-sā'at) digen hem efāzıldan muḥammed bin 'abdü'l-kerīm el-şehristāni el-naşuş mütenāhiyet-i ve'l-veḳāyi'

372.10 gayr-i mütenāhiye (وَمَا لَا بِنَاهَا لِأَبْضَطُّهَا بِنَاهَا فَالْقِيَاسُ وَالْإِعْتِبَارُ وَاجِبٌ حَسْبِي بِكَوْنِ بَعْدُ كُلِّ)

372.11 (مَادَنَةُ إِجْتِهَادٍ) digen bes ba'z muta'aşşıblarnıñ maḥz-ı allahniñ raḥmeti bolğan ictihād zamāni hem

372.12 mücdehidler hicretten beş yüz yılda bitdi digen sözleri şarf-ı taḥkim ve ḥāliş-i ta'aşşubdur allahniñ raḥmeti

372.13 hicretten filān yılda bitdi dimege 'ibāretde gine başqa bolup maẓmūn da birdür
(وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ)

372.14 (الْجَلَاءِ) ve eger allah benū el nazir yehüdlerine yurtlarından çığuvlarını hüküm itken bolmasa idi

372.15 (لَعَنَّاكُمْ فِي الدُّنْيَا) elbette alarnı benū qarızanı 'azāb kılgan kibi dünyāda öltürülmüş ve esir kılinmış

372.16 boluv birlen 'azāb kılır idi (وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ) daḥı āḥiretde alarga ot

372.17 'azābı bardur ya'nî eger dünyā 'azābından kıtulsalar da āḥiret 'azābından kıtula almaslar idi (ذَلِكَ)

372.18 (بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ) bu dünyāda hem āhiretde bolğan ‘azāb oşbunıñ sebeblidür düristlikde bu ehl-i

372.19 kitābdan kāfir bolğan ādemler (benū el-naẓīr yehūdleri) allahğa hem allahnıñ resūline hilāflıq qıldılar

372.20 (وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ) ve kimdür allahğa dağı allahnıñ resūline hilāflıq qılır (allahğa hilāflıq qıluv resūline

372.21 hilāflıq qıluv birlen berāber bolduğından resūlge muhālefetni zıkr qılınmadı) (فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ) bes

372.22 düristlikde allah ‘azābı qaçı bolğuçıdır allah te‘a kāfirlerniñ yurtlarını ciymirüvniñ ağaçlarını kisüvniñ

372.23 dürist boluvı haqında hem ğanīmet malunı bölüv resūl allahğa hāş bolup tilediki orunğa ta‘yīn qıluvı

372.24 dürist boluv haqında zıkr qılınacaq āyetni indürdi hem ol āyetniñ inüvine sebep şol resūl

372.25 ekrem kāfirlerniñ hurma ağaçlarını kisüv birlen şahābelerge emr qılğaç kāfirler eytdiler ey muhammed (‘ahm)

372.26 öziñ yirde bozuqlıq qıluvdan bizni tıyadur idiñ bizniñ ağaçlarımıznı kisüv yirde bozuqlıq qıluv

372.27 bolmay mu didiler şundan şoñ bu āyet indi (مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْثَةٍ) hurma ağaçından nindeyin ğına nerseni

372.28 kisseñiz (أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا) yā ki hurma ağaçlarından nindeyin ğına nerseni (ağaçnı)

372.29 tamurları üzerinde turğan hālde qaldursañız ya‘nī kisseñiz (فَبِأَنذَنِ اللَّهَ) bes bu işiñiz her ikisi

II / 373

373.1 allahnıñ emri birlendür (وَالْبُحْرَىٰ الْمَأْسُومِينَ) dağı allahnıñ kāfirlerniñ ağaçlarını kisüv birlen izn birüvi

373.2 öziñiñ tā‘atinden çıqğan ādemlerni rüsvāy qıluv içündür (وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ) dağı benū el-naẓīrden

373.3 allahnıñ resūli üzerine qaytarğan nersesi (mālları) (فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ) ol allahnıñ

373.4 benū el-naẓīrden resūline qaytarğan (ğanīmet itüp evrilgen) nerseni (māllarnı) hāşıl itüv üzerine

373.5 siz atlardan dağı tevelerden çöğertüp yırtmadınız ya' nî atlarğa ve tevelerge atlanup meşakkatlenüp almadınız

373.6 çünkü benū el-nažirniñ qaryeleri medīneden iki mīl (sikiz miñ ādum) gine bolduğundan şahābeler ol

373.7 mällarnı cıyar barup alğanlar ammā resūl allah tevege atlanğan bolğan (وَلَكِنَّ اللَّهَ يَسْتَلْطُ رَسُولَهُ) likin

373.8 allah peygamberlerini irkli kıtur (عَلَىٰ مِنْ يَشَاءُ) tilegen ādemler üzerine niteki benū el-nažirniñ köñline

373.9 qorqu şalup resūl allahnı alarğa irkli kıldı (وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) dağı allah her bir nerse

373.10 üzerine küçi yitküçidür (مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ) qarye ehllerinden allahniñ resūline kaytarulğan

373.11 (ğanīmet itüp birgen) nersesi (فَاللَّهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ) bes ol nerse (ğanīmet mālı)

373.12 allah içündür dağı allahniñ resūli içündür dağı resūlniñ yakın qardeşleri içündür (وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ)

373.13 (وَأَبْنَى السَّبِيلِ) dağı yetimler hem miskīnler dağı misāfirler içündür (كَيْلَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ)

373.14 ğanīmet mālını bu revişçe böldük ğanīmet mālı sizlerden baylar arasında devrān ve mütedāvil bolğan nerse bolmasun

373.15 için cāhiliyyet zamānında ğanīmet mālını bölmek bolsalar evvel uluğları dörtten bir uluşını ala iken

373.16 şoñra qalgannı hālkğa bölme iken ol hālk içinden yine de baylar köpisini ala iken faqīrlerge bik

373.17 az ğına qalduralar iken şol cāhiliyyet zamānında ğādetlerine qarap resūl allah zamānında ğanīmet mālını

373.18 bölmek bolğanlar hālk resūl allahğa eytkenler dörtten birini evvel al biz qalgannı bölermi digenler allah

373.19 te'a bu hūkmni nesh itüp ğanīmet mālını bölüvni resūl allahğa tapşırğan (وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ) ve şol

373.20 nerse kim resūl allah sizge birdi ya' nî resūl allahniñ birgen ğanīmet mālını (فَتُؤْتُوهُ) bes alınız siz ol

373.21 nerseni (ğanīmet mālını) çünkü resūl allah birgen nerse sizge helāl yā qi resūl allahniñ sizge birgen

373.22 (koşqan) emrini aluviñiz (tutuviñiz) çünkü resūl allah emrine itā'at kıluv vācib ma' nāsında (وَمَا نَهَاكُمْ)

373.23 ^{هَنَهُ فَالْتَهَرُوا} ve şol nerse kim resül allah ol nerseni aluvdan yâki birüvden tıydı ol nerseni aluvdan

373.24 yâ ki birüvden tıyasıñız ^{وَأْتَقُوا اللَّهَ} dağı resüline hilâflık kıluvda allahdan qorqıñız ^(أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ)

373.25 düristlikde allahnın ‘azābı qaıdır ^(لِلْمُفْرَاهِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ) şundayın mekkeden medīnege hicret kılınğan

373.26 resül allahğa yaqınlık iyeleri bolğan faqırlergedür allahniñ resüline qaytarılğan nersesi (ğanīmet mälları)

373.27 ^(أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ) ol faqır muhācirlerni yurtlarından ve mällarından çığarılmış boldılar

373.28 çünki mekke kāfirleri medīnege hicret kılınğan şahābelerni mekkeden çığardılar hem mällarnı aldılar ^(يَبْتَغُونَ)

373.29 ^(فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا) allahdan raħmetni hem rızalıqñı istegenleri hālde çığarıldılar ^(وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ)

II / 374

374.1 dağı mälları ve cānları birlen allahğa (dīnine) hem allahniñ resüline yardım birgenleri hālde çığarıldılar

374.2 ^(أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ) bu şıfatda bolğan muhācirler alardur imānlarında rast bolğan ādemler ^(وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُوا)

374.3 ^(الْمَدَارِ وَالْإِيمَانَ) dağı ğanīmet mälları medīnedegi yurtlarında dağı imānda lāzım bolğan ve qararlanğan ādemlerge

374.4 (eñşārğadır (medīne şahābelerinedür) ^(مِنْ قَبْلِهِمْ) muhācirlerniñ hicret kıluvından burun ^(بِعَبْوِنٍ مِنْ هَاجِرِ الْيَهُودِ)

374.5 özlerine (medīnege) hicret kılınğan ādemlerni seyyārlar ol eñşār mekkeden medīnege hicret kılınğan şahābelerni

374.6 eñşār gāyet hürmet itdiler ve i‘ānet kıldılar hattā iki hatunlı olğanları bir hatunni ayurup muhācirlerge

374.7 çiftlendürdiler ^(وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا) dağı eñşār muhācirlerge birilgen nerseden kökrelerinde

374.8 hācet nerseni istevni hem hased hem açuv kibi nerselerni tapmaslar (وَيُؤْتِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ) dağı enşār –ı muhācirlerni

374.9 özlerine ihtiyār kıılurlar (ya‘nī özlerinden ilk kıılurlar (وَلَوْ كَانُ بِهِمْ مُخَصَّصَةٌ) gerçi muhācirlerge ihtiyār

374.10 kıılğan nerseleri üzerine özlerinde muhtāclıķ bolsa da (وَمَنْ يَرْقُ شَيْعَ نَفْسِهِ) ve bir kişi öziniñ

374.11 saranlıķından allah tarafından saķlınsa ya‘nī nefesine ğālib bolğan māl süyüv ve infāķğa açuvlanuv kibi işlerde

374.12 nefesine hılāflıķ kıılsa (فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفَاعُونَ) bes öziniñ saranlıķından saķlangān ādemler alardur dünyā

374.13 ve āhıret sa‘ādetine irişüvçiler (وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ) dağı ğanīmet mälları şundayın ādemlergedür

374.14 alar muhācirler birlen enşārdan soñ kildi ya‘nī islām kuvvet tapķanniñ soñında medīnege hicret kııldılar

374.15 yā ki şahābelerge iyerüvçiler ma‘nāsında bu vaķtda bu āyet kıyāmet künine ķadar dünyāda bolğan mü‘minlerni

374.16 şāmil boladur (يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا) ol ādemler eytürler ey rabbimiz bizniñ ğünāhlarımızni yarlıķağıl (وَلَاخِرَاتِنَا)

374.17 (الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ) dağı bizge imān birlen ilk bolğan (ya‘nī bizden evvel imān kitürgen) dīn

374.18 ķardeřlerimizni yarlıķağıl (وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا) dağı bizlerniñ köñillerimizde dūřmānlıķ (kine) kıılmağay

374.19 idiñ (رَبَّنَا إِنَّكَ رُؤُوفٌ رَحِيمٌ) ey rabbimiz düristlikde sin (لِلَّذِينَ آمَنُوا)

374.20 řefķatlisün hem raķmet kııluvçısın bes sin bizniñ du‘ālarımızni ķabül kııluvğa lāyıķsın (أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ)

374.21 (تَنَافَقُوا) ey muħammed (‘ahm) eyā sin münāfıķlıķ kıılğan ādemlerge ķaramadıñ mı (يَقُولُونَ لَاخِرَاتِنَاهُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا)

374.22 (مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ) münāfıķlar kitāb ehlinden (benī el-nażīr hem bařķa kāfirlerden) kāfir bolğan ķardeřlerine

374.23 eytürler (لَمَّا أُخْرِجْتُمْ لِنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ) eger siz müselmānlar tarafından cebr itilüp yurtlarıñızdan çığarılmış

374.24 bolsañız biz de sizniñ birlen birge çığarmız (وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا) dañı sizniñ birlen şoğış kılıvda

374.25 dañı sizni rüsvāy kılıvda muħammed (‘ahm)dan hem başqa müselmānlardan hiç kişige mengü iyermemiz (وَأَنْ قُوتِلْتُمْ)

374.26 (لَنْ نَنْصُرَكُمْ) ve eger siz müselmānlar tarafından öltürölmüş (şoğış kılınmış) bolsañız biz sizge yardım birürmiz

374.27 (وَاللَّهُ يَشْهَدُ أَنَّهُمْ كَاذِبُونَ) dañı allah güvāhlık birür düristlikde ol münāfiqlar elbette bizge çığarmız ve sizge

374.28 yardım birürmiz digen sözlerinde yalğançılardur çünki allah münāfiqlarınñ bu işlerini kılmaqlarını biledür (لَسُنَّ)

374.29 (أَمْ جَاءُوا لِيُخْرِجُوْنَا مِنْ مَعْمُرٍ) eger ehl-i kitābdan kāfir bolğan ādemler yurtlarından çığarılsalar münāfiqlar birge

II / 375

375.1 çıkmalar (وَلَسُنَّ قُوتِلُوا لِيَنْصُرُوا نَهُمْ) ve eger ehl-i kitābdan bolğan kāfirler müselmānlar tarafından öltürölmüş (şoğış

375.2 kılınmış) bolsalar münāfiqlar alarğa yardım birmesler bu āyetde resül allahınñ nübuvetine ve ħurānıñ mu‘ciz boluvına

375.3 delālet bar çünki übeyy oğlı hem anıñ yoldaşları benī el-nażirge zıkr kılınğan revişçe va‘de kılıp ħať

375.4 yiberdiler şoğış vaqti yitkeç va‘delerine ħilāflık kıldılar hem benū el-nażirni yurtlarından çığarılgaç

375.5 birge çıkmadılar (وَلَسُنَّ نَصْرُهُمْ لِيُؤْتُوا الْأَذْيَارَ) ve eger bir taqđir münāfiqlar ehl-i kitābdan bolğan kāfir

375.6 ħardeşlerine yardım birseler elbette ciñlep artqlarını döndürürler ya‘nī kaçarlar (ثُمَّ لِيَنْصُرُوا نَهُمْ) munıñ

375.7 şoñında hiçbir vaqt yardım birilmiş bolmaslar ol yehūdler yā ki münāfiqlar belki hemişe rüsvāy

375.8 kılurmız ol yehūdlerge münāfiqlarınñ fā‘idesi tiymes yā ki münāfiqlarınñ özlerine nifāqlarınñ

375.9 fā‘idesi tiymes (لَأَنْتُمْ أَشْرَهُمْ فِي صَلَواتِهِمْ) elbette siz mü‘minler münāfiqlarınñ kökrelerinde ħorħulmuş boluv

375.10 yüzünden katırxsız (مِنَ اللّٰهِ) allahdan çünki münâfıklar mü'minlerden qorquvlarını yaşırdiler hem nifâkımız

375.11 zâhir bolmağan idi diyü allahdan qorquvdan artuğraq müselmânlardan qorqdılar çünki allahnî

375.12 'azâbını te'hîr kıluvı dürist (ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُوْنَ) münâfıklarınî allahdan qorquvdan artuğraq

375.13 sizden qorquvları oşbunî sebeblidür düristlikde ol münâfıklar allahnî uluğlığını bilmey turğan qavmdür

375.14 (لَا يُقَاتِلُوْكُمْ جَمِيعًا) yehüdler dağı münâfıklar cıyulğanları hâlde sizniñ (müselmânlar) birlen şoğış

375.15 kılmalar (الْاٰفِ فِيْ قَرْيٍ مُّحَصَّنَةٍ) meger derebler (kerpiçler) hem hendeğler (qonavlar) birlen şaklanılğan

375.16 qaryelerde gine şoğış kılurlar (اَوْ مِنْ وَّرَآءِ جُبٍّ) yâ kı dīvârlar artından gına şoğış kılurlar ya'nî

375.17 yehüdler ve münâfıklar sizden gâyet qorquduklarından meydânga çığup sizniñ birlen şoğış kıla almaslar

375.18 (بِاسْمِهِمْ بَيْنَهُمْ شَفِيْعًا) ammâ aralarındağı şoğışları qatıdur ya'nî yehüdlernî ve münâfıklarınî meydânga

375.19 çığup sizniñ birlen şoğışa almavları za'iflikleri ve qorqaklıq için tügil belki allahü te'âlânî

375.20 köñillerine qorquvı taşladuğı için çünki alar öz aralarında bik qatı şoğışalar (تَحْسِبُهُمْ جَمِيعًا)

375.21 (وَقُلُوْبُهُمْ شَتَّى) ey muhammed 'ahm sin yehüdler birlen münâfıklarınî cıyulğuşlar ve ittifâğğa kilgüşiler diyü

375.22 hesâb kılırsun hâlbükim alarnî köñilleri taralgandır çünki i'tikâdları başqa ve maqşûdleri türlü

375.23 (ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُوْنَ) bu münâfıklar birlen yehüdlernî köñillerinî taraluvı oşbunî sebeblidür

375.24 düristlikde ol münâfıklar hem yehüdler 'ağllarınî fâ'idelerinde isti'mâl kıлмаğan qavmdür

375.25 (كَمَثَلِ الْاَنْبِيَاۙءِ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيْبًا) yehüdlernî şıfatı az gına zamânda özlerinden ilk bolğan âdemlernî

375.26 (ذٰلِكُمْ اَوْ رِبَالًا اَمْرَهُمْ) (bedr şoğışında bolğan müşriklernî) şıfatı kibidür (ذٰلِكُمْ اَوْ رِبَالًا اَمْرَهُمْ) bedr şoğışında bolğan

375.27 müşrikler yavız işlerini (küfrlerini) ‘azābını dünyāda tatudılar (وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) dağı alar

375.28 için āhiretde rencitküçi ‘azāb bardur (كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ) yehüdlerni müselmānlar birlen soğış kılgırğa

375.29 kızduruvda münāfiqlarnıñ şıfatı şeytān şıfatı kibidür (أَذْقَالَ الْإِنْسَانِ أَكْفُرًا) şol vaqtdağı şeytān şıfatı

II / 376

376.1 kibidür ol vaqtda şeytān ādemge kāfir bol sin didi ya‘nī şeytān ādemni küfrge kızdurdı buyuruvçı

376.2 ādemniñ buyurulmış ādemni kızduruvı kibi (وَلَمَّا أَكْفَرْنَا قَالَ أَنَّىٰ بَرئْتِي مِنكَ) bes ādem şeytān sözi boyınça

376.3 kāfir bolğan zamānda şeytān ‘azābından ortağ boluvdan qorqup min sinden bizgüçimün didi likin

376.4 şeytānğa bu sözi ‘azābdan qutuluvda fā‘ide birmey (أَنَّىٰ أَخَذَ اللَّهُ رَبَّ الْعَالَمِينَ) düristlikde min bütün ‘ālemni

376.5 terbiye idüvçi bolğan allahdan qorqamun didi (فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ) bes şeytān sözine

376.6 qarap kāfir bolğan ādem birlen şeytānnıñ soñğı hālleri her ikisiniñ otda boluvı boldı (خَالِدِينَ)

376.7 (وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ) her ikisi otda mengü qalğanları hālde (فِيهَا) ve bu otda mengü qaluvçılıq küfr

376.8 sebebli özlerine zulm qıluvçılarnıñ cezāsıdur ādemden mutlağ ādem murād yā ki ebū cehl murād digenler (بِأَيِّهَا)

376.9 (أَنبِئْنَا آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ) ey imān kitürgen ādemler farzlarnı ötevde allahdan qorqıñız (وَلَتَنْظُرَنَّهُمْ نَفْسُهُنَّ)

376.10 (مَا أَقْلَمْتُ لَنَفْسِي) dağı her nefis tañdağı kün (kıyāmet küni) için ilk qılğan nersesine (‘ameline)

376.11 qarason (وَأَتَّقُوا اللَّهَ) dağı harāmlarnı qoyuvda allahdan qorqıñız (أَنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ) düristlikde

376.12 allah sizniñ kılğan ‘amelleriñizni tışını ve içini bilgüçidür (وَلَا تُكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ) dağı siz allahniñ

376.13 haqqını unutğan ādemler kibi bolmañız (فَانسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ) bes allah ol ādemleriñ allahni unutdukları

376.14 içün özlerini de unutdurdı şuniñ içün özlerine fā’ideli nerseni işitmediler hem özlerini ‘azābdan

376.15 qıtqara turğan nerseni kılmadılar (أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ) allahniñ haqqını unutğan ādemler alar kāmil yavızlar

376.16 ya‘nī allahniñ t̄a‘atinden çıguvçılar (لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ) nefslerini ħorlıqğa tüşürüp

376.17 tamuğğa tiyüşli kılğan oğ iyeleri birlen nefslerini kāmil kılup ucmaħqa tiyüşli kılğan ucmaħ

376.18 iyeleri berāber bolmas (أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ) ucmaħ iyeleri mengülik sa‘ādetke irişküçidür

376.19 (لَرَأَيْتَهُمْ هَاهُنَا) eger biz bu qurānnı tağ üzerine indürsek idi (لَوِ أَنْزَلْنَاهَا هُنَا لَفَظَرْنَا عَلَىٰ جَبَلٍ)

376.20 (مَنْصُوعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ) elbette ol tağni qorquvçı hem allahdan qorquvdan yarılguçı körür idiñ bu sözden

376.21 temşil murād (وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنُذِرُ بِاللَّحَاقِ) ve bu zıkr kılınğan meşeller biz bu meşellerni ādemlerge beyān kılurmız

376.22 (لَعَلَّكُمْ يَتَّقُونَ) ādemler fikr kılunlar içün bu āyetden maqşūd qurān oquğan da ādemni köñliniñ

376.23 qaralıqından hem fikrleriniñ azluğundan yā ki fikriniñ bütünley yoqlığundan allahdan qorqmavı

376.24 üzerine şelte kılup (هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) ol allah şundayım allahdur ol allahdan başqa hiç

376.25 bir haqlıq üzere ma‘būd bolğan zāğ yoqdur meger ol allah özi ginedür (عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّمَادَاتِ)

376.26 ol allah gaybni hem ħāzirmi bilgüçidür (هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) ol allah dünyā ve āħiretde raħmet

376.27 kılupçıdur (هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) ol allah şundayım allahdur ol allahdan başqa hiçbir haqlıq üzere

376.28 ma' būd bolğan zāt yoǵdur meger ol özi ginedür (الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ) ol allah her

376.29 nersege hocadur hem her kimçilik kitüre turğan nerseden bik pākdür ve bik yıraǵdur hem kimçiliklerden

II / 377

377.1 ve āfetlerden selāmetlik iyesidür hem emīnlikni (tınçlıǵı) hibe ǵıluvçıdur yā ki peygamberlerni taşdıǵ

377.2 ǵıluvçıdur (الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ) hem her nerseni şaǵlaǵıdıdur hem her işde ğālibdür

377.3 tilegen nersesini ǵıluǵa ğalǵıni ihtiyārsız ǵıluvçıdur her bir kimçilik ve muhtāçlıǵ kitüre turğan

377.4 nerseden uluǵdur (سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ) müşriklerniñ şerik ǵılğan nersesinden allah özi yıraǵ

377.5 ǵıldı (هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ) ol allah her nerseni yaratıvçı her nerseni tigüz itüp bar ǵıluvçı

377.6 hem her nerseniñ şüretlerni ve revişlerini bar ǵıluvçı allahdur (لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى) ol allah için

377.7 körkem ismler (şıfatlar) bardur (يَسْبِغُ لَهَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) her bir köklerde ve yirlerde bolğan nerseler

377.8 allahni noǵşān şıfatlardan pāklerler ve yıraǵ ǵıluvlar (وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) ve ol allah her işde üstün

377.9 ve ğikmet iyesidür ya' nī bütün kemālātnı cıyǵıdıdur çünki bütün kemālet şıfatı ǵudret birlen 'ilmge ǵaytadur

377.10 (ğaşr süresiniñ tercemesi tamām boldı)

377.11 “altmışınçı sūre mūmteherine sūresi medīnede ingen on üç āyet”

377.12 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

377.13 (بِأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey imān kitürgen ādemler (لَا تَتَّبِعُوا عِبَادِي وَعَدْوَكُمْ أَوْلِيَاءَ) minim ve öziñizniñ

377.14 düşmāniñizni dostlar ve başlar itüp tutmañız (تَلْفُظُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ) ol minim hem öziñizniñ düşmāniñizgä

377.15 haṭ birlen dostlıqni yā ki dostlıq sebebli resūl allahniñ ḥaberlerini taşlağanıñız (irişdürgeniñiz) ḥälde

377.16 (وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ) ḥālbūkim sizniñ dost tutқан ādemleriñiz sizge kilgen nerseni

377.17 (ol nerse ḥaqdan ḳurāndan bolğuçı) inkār itdiler (بِغَيْرِ دُونَ الرُّسُولِ وَأَيَّاكُمْ) peygambeni hem sizni

377.18 mekkeden çığarganları ḥälde inkār itdiler (أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ) resūlni hem sizni mekkeden çığardılar

377.19 rabbiñiz bolğan allahgä imān kitürüviñiz sebebli (أَنْ كُنْتُمْ خُرُجْتُمْ) eger siz yurtlarıñızdan çıksañız

377.20 (جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي) minim yolımda (dīnimde) şoğış ḳıluv hem minim rızālıgımnı istev içün

377.21 (تَسْرُؤُنَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ) alarğa dostlıqni yaşrun bildürür boldıñız yā ki dostlıqniñız sebebli resūl allah

377.22 ḥaberinden ḥaber birür boldıñız (وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَمْتُمْ) ḥālbūkim min sizniñ yaşırgen nerseñizni hem de

377.23 āşikāre ḳılğan nerseñizni sizden bilgüçirekmün (وَمَنْ يَفْعَلْ مِنْكُمْ) ve kimdür sizden (mü'minlerden) bu işni

377.24 minim hem öziñizniñ düşmāniñiz bolğan mekke kāfirlerini dost tutuvni ḳılsa (فَقَبَّضُوا سِوَا السَّبِيلِ) bes taḥḳıḳ

377.25 ol kişi yolniñ toğrısından adaşdı ya' nī ḥaṭā ḳıldı bu āyet belte'a oğlı ḥāṭib ḥaḳında indi

377.26 resūl ekrem mekke ehli birlen şoğış ḳılmaḳçı boldı hem şoğışқа bik tizlik ile ḥāzırlandı hem

377.27 ramazān-ı şerīfniñ başlarında medīnege kilsünler diyü eṭrāfdağı qābilelerge ḥaber yiberdi qūreyş ḥalqını

377.28 ḥāzirlenüvlerinden burun barup basmaqçı boldı hem bu ḥaberni hiç kim mekke ehlisine bildürmesün didi

377.29 belte‘a oğlu ḥāṭib resül allahniñ mekke ḥalqı birlen şoğış kılmmaqçı boluvını bilgeç bu vāqı‘adan ḥaṭṭ

II / 378

378.1 yazup sāre isimli ḥātun ile mekkege ḥaber yiberdi likin allahü te‘ālā bu ḥālne resül allahğa bildürdi

378.2 şol sā‘atde resül allah ‘alī hem zübeyr yine miqdād (raḍiyallahü ‘anhüm)lerni çağurup ḥāzır filān orunğa

378.3 barıñız anda tevege atlanup mekke-i mükerremerge bara turğan bir ḥatun bolur ol ḥatunda bir ḥaṭṭ bolur ol

378.4 ḥaṭnı alup miñe kitürniñ didi bu üç şahābe resül allah qoşqan orunğa barup sāreni tapdılar

378.5 sin de bir ḥaṭṭ bolurğa tiyüş ol ḥaṭnı bizge bir didiler likin sāre miñ de ḥaṭṭ yoq diyü inkār itdi

378.6 bu şahābeler resül allahniñ yalğan söylev iḥtimāli yoq sinde şiksiz ḥaṭ bar didiler ḥaṭnı bir yoğısa

378.7 öziñni öltüremiz diyü qorqutdılar hem şāre qorqup saçleri içinden ḥaṭnı çıgarup birdi hem şahābeler

378.8 ḥaṭnı alup qaytup resül allahğa tapşırdılar resül allah ḥaṭnı açup oqudı belte‘a oğlu ḥāṭibniñ

378.9 yazğanlıqı ma‘lūm boldı resül allah ey ḥāṭib bu işni nige kıldıñ diyü ḥāṭibke şelte kıldı ḥāṭib

378.10 eytdi ey allahniñ resüli imānıma hiç zarar kimçilik kildüki yoq minim mekkede qūreyşler içinde

378.11 eyü cemā‘atlerim bar şoğış bolğanda alarnı şaklarlıq küşim yoq şunıñ için ehl ve ıyālime ḥaber

378.12 bildürmekçi boldım didi hem i‘tizār kıldı ḥazret-i ‘ömer ey allahniñ resüli bu münāfıqniñ moynını kiseyim

378.13 didi resül allah eytdi ey ‘ömer ḥāṭib bedr şoğışında bizniñ birlen birge boldı cenāb-ı ḥaḳḳ anıñ

378.14 günāhsını ‘afv kılgandır didi (أَنْ يَتَّقَوْكُمْ يُكْرِنُوا لَكُمْ أَعْدَاءً) eger ol kāfirler sizge üstünlük

378.15 ve zarar itüvge kuvvet tapsalar elbette sizge düşmān bolurlar bes alargā dostlık körsetüviñizde sizge

378.16 ašlā fā’ide yok (وَيَسْطُرُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالسُّوَى) dağı sizge qollarunu ve tillerini yavızlık

378.17 birlen (öltürüv ve söğüv) birlen tüşerler (وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ) dağı sizniñ (العباد بالله) kāfir boluviñizni (mürted

378.18 boluviñizni) arzu kılurlar (لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) kıyāmet küninde ol müşrikleriñ sizge

378.19 yaqınlıkları dağı müşrik bolğan balalarıñız sizge fā’ide birnes hālbükim siz yaqınlıkları içün dağı müşrik

378.20 balalarıñız içün müselmānlarıñ sırlarını bildürgen idiñiz (بِفَصْلِ بَيْنَكُمْ) allah kıyāmet küninde alar birlen sizniñ

378.21 aralarıñızni ayurur ba’zıñız ba’zıñızdan qaçarsız bes kıyāmet küninde öziñizden qaça turğan ādemlerge

378.22 ni içün allahniñ haqkı bolğan sırlarını bildüresiz (وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ) dağı allah sizniñ kılgan ‘amelleriñizni

378.23 körgüçidür bes ‘ameliñiz berāberinde sizge tiyüşli cezālarıñızni birür (قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي

378.24 (إِبْرَاهِيمَ) taḥkik sizniñ içün ibrahīm (‘ahm) de körkem bolğan muḫtedā-bihlik (ya’ni iyerilmiş boluvğa

378.25 münāsib bolğan ḥaşlet) boldı (وَالَّذِينَ مَعَهُ) dağı ibrahīm (‘ahm) birlen dinde birge bolğan mü’minlerde

378.26 sizniñ içün körkem bolğan muḫtedā-bihlik boldı (أَذْقَالُوا لِقَوْمِهِمْ أَنْبَاءُ مِنْكُمْ) şol vaqtda ibrahīm

378.27 (‘ahm)de hem anıñ birlen birge bolğan mü’minlerde sizniñ içün iyerilmiş boluvğa münāsib bolğan ḥaşlet

378.28 boldı ol vaqtda ibrahīm (‘ahm) hem anıñ birlen birge bolğan mü’minler kāfirlerge eytdiler düristlikde biz

378.29 sizden bizgüçilerimiz (وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) dağı sizniñ allahdan başqa bolğan ‘ibadet kılğan nerseleriñizden

II / 379

379.1 (ma‘būd bāṭıllarıñızdan) bizgüçilerimiz (كُفِّرْنَا بِكُمْ) biz sizniñ dīniñizni yā ki ma‘būdiñizni inkār kılduq

379.2 (وَبَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا) dağı bizniñ birlen sizniñ arañızda mengülik düşmānlık

379.3 ve açuvlar zāhir boldı (حَتَّىٰ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ) yalgız bolğan allahğa imān kitürgeniñizge kadar bes

379.4 eger yalgız bolğan allahğa imān kitürseñiz düşmānlık dostlıqğa ve açuvlar ülfetke aylanur (الْأَقْوَل)

379.5 (إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ) ya‘nī sizniñ içün ibrahīm (‘ahm)da (her sözinde) bolğan şıfat bardur meger ibrahimniñ

379.6 atasına eytken sözinde sizniñ içün ibrahimde körkem bolğan muqtedā-bihlik bolmas ya‘nī ol sözinde

379.7 ibrahīm (‘ahm)ge iyermissiz çünki ibrahīm (‘ahm)niñ kāfir bolğan atası içün allahdan yarlıkamaq

379.8 isteви elbette münāsib iş tügil (لَا تَسْتَعْفِفُونَ لَكَ) ey atam siniñ içün allahdan yarlıkamaq istermün

379.9 digen sözinde (وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ) dağı ey atam siniñ içün allahniñ ‘azābından hem şevābından

379.10 hiç nerseni mülklene almaym (رَبَّنَا عَلَيْنِكَ تَوَكَّلْنَا) ey rabbimiz siniñ üzerine işlerimizi taşırduq (وَأَلَيْكَ)

379.11 (أُنْبِيَاءًا) dağı siniñ şarı kıyduq (وَأَلَيْكَ الْمَصِيرُ) dağı siniñ şarıdur evrilecek orun yā ki

379.12 evrilmek ma‘nāsında bu söz allahdan şulay eytiñiz diyü emr bola (رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا) ey

379.13 rabbimiz bizni kāfir bolğan ādemler üzerine fitne kılmağıl ya‘nī bizge kāfirleriñi ‘azāb birlen fitneli turğan

379.14 itüp irkli kılmagıl (وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا) ey rabbimiz dağı bizniñ günāhlarımızı yarlıqağıl
أَنْتَ أَنْتَ

379.15 (الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) düristlikde sin her işde üstün ve hikmet iyesisdür
لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ مَّسْنُوءَةٌ

379.16 taħkik sizniñ için ibrahim ('ahm)de hem dinde anıñ birlen birge bolğan mü'minlerde
 körkem bolğan iyerilmiş

379.17 boluvğa münāsib bolğan şıfat bardur (لَمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ) allahniñ raħmetini dağı
 soñğı

379.18 künniñ şevābını ümīd itken ādem için yā ki allahdan hem āhıret küninden qorqğan
 ādem için

379.19 ma' nāsında (bu vaqt ricā ħavf ma' nāsında boladur (وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ) ve
 kindür bizniñ

379.20 emrimizden yüz döndürse zararı özine bolur çünkü allahü te'ālā bendelerinden muñsız
 hem maqṭalanmış zātdur

379.21 (عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَادِيْتُمْ مِنْهُمْ مِرَّةً) ey muħammed ümmeti kileçekde allah
 tebārik ve te'ālāniñ

379.22 sizniñ ile siz düşmān körgen kimseler arasında dostlık hem muħabbet kıluvı ümīddür.
 ya' nī mekke kāfirleri

379.23 için de mü'minlerniñ yaqın qardaşları bar iken, allahü te'ālā mü'min bolğanlarğa
 qarındaşları bolğan kāfirler

379.24 ile de dostlaşmay anlardan bizsünler diye fermān itmiş idi. mü'minler bizişüp tursalar
 da ezā kılamay

379.25 allahü te'ālā alarñiñ qardaşlarında mü'minlerge dost kılaçağın va' de kıluv oşbu ötken
 āyetni indürdi.

279.26 (وَاللَّهُ قَسِيرٌ) allahü te'ālā küçlidür her nerseni boldurğuçudur ya' nī ħāzirinde mü'minler
 kāfir bolğan qardaşları

379.27 ile bizişüp tursalar da kileçekde allahniñ ol kāfirlerini hidāyet birüp imānga köndürürge
 küçi yitküçidür.

379.28 vāqı'ā mekkeni alğandan soñ bu kāfirler imānga kilüp tuvğanları ile dostlaşdılar.
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

379.29 hem de allahü te‘ālā ol mü’min bolğanlarınñ günāhların yarlıkağuvçudur hem de alarğa merħamet kıluvçudur. imdi

II / 380

380.1 mü’min bolğanlarınñ köñilleri özleriniñ kâfir qarındaşlarına avuşup alar ile yürüşüvni tiledükden allahü te‘ālā

380.2 alar ile aralaşuvğa da ruşsat birüp oşbu āyetni indürdi
لَا يَنْهَاكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ

380.3 (فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ) ey mü’minler ! allahü te‘ālā öziñiz ile dīn için dīniñizge qaruşup

380.4 şoğışmağan hem de sizni yurtlarıñızdan çığarmağan kâfir qarındaşlarıñız ile yürüşüvden tıymas (أَنْ

380.5 تَتَّسَبُوا الدِّينَ) sizniñ alarğa yahşılıq itüviñizden tıymas (وَتُنْفِطُوا الدِّينَ) hem de alarğa toğrılıq

380.6 ve ‘adllik ile iş kılmaqlığıñızdan tıymas . (أَنَّ اللَّهَ يُعِبُّ الْمُنَافِقِينَ) niçük allahü te‘ālā ‘adllik ile

380.7 yürüşüvden hem ‘adllik kıluvdan tıysun tıymay belki allahü te‘ālā her kim ile de ‘adllik ile iş kıluvğa

380.8 buyuradur çünki allahü te‘ālā ‘adllik kıluvçılarnı işlerinde ve sözlerinde togrı boluvçılarnı süyedür.

380.9 ‘abdu’l-‘uzzā kıızı katile hālinde öziniñ mü’mine bolğan ebū bekr kıızı esmā’ğa hediyele kitürgen

380.10 idi ammā esmā’ bint-i ebū bekr kätileniñ hediyelele kabül itmedi hamd anı oyuna kiritüvge de ruşsat

380.11 birmedi şol vākı‘adan şoñ oşbu āyet indi (أَمَّا بِنَاهَاكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ)

380.12 (وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ أَخْرَاجِكُمْ أَنْ تَتَّكِلُوا)

380.13 qarındaşlarıñız ile dostlanuvdan ğına tıyadur qayuları sizniñ ile dīniñizge düşmānılıq idüp öltürüşdiler

380.14 hem de sizlerni yurtlarıñızdan çığardılar hem de çığaruşuvda bölüşdiler yardım birişdiler alarnı öziñizge

380.15 yakın tutuvdan alar ile yürüşüvden gine tıyadur allahü te‘ālā sizni.

(وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ)

380.16 sizden kimdür alarnı özlerine dost ve yakın tutalar ol kimseler özlerine özleri zulm

380.17 itüvçilerdür. çünkü kāfir toğanlarından eytülgen şıfatda bolğanları ile yürüşüvçi mü‘minler

380.18 özleriniñ imānlarına zarar iderler çünkü alarnı yakın körgeç mü‘minler hālinden söz çığup ba‘z

380.19 sırlar söylenür munısı bir qorqu, ikinçisi resūlimizniñ (الصعبة سارية والطبيعة سارية) oturuşuv

380.20 yığışlıdur tabi‘at anı orlağuçıdur digen hadişi bizlerge de munday vāqı‘alarda añ boluvğa buyuradur ...!

380.21 (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمَوْتَاتُ مَا جَرَأْتُمْ فَامْتَحِنُوهُنَّ) ey şunday kimselersiz imān itken idiñiz

380.22 ya‘nī ey mü‘minler kayçan mü‘mine şıfatlı bolğan hatun kız sizge kilseler kāfirler arasından mü‘minler arasına

380.23 köçüvni tilep şol vaqtda siz ol hatunlarnı şınap qarañız! ya‘nī tilleri ile mü‘minelik izhār idüp

380.24 biz mü‘mineler kāfirler arasından sizniñ arağa köçüp turur idük diyüp kilseler siz mü‘minler alarnı

380.25 qoluñızdan kilgen revişde şınap qarañız alarnıñ tilleri ile eytülmiş biz mü‘minler digen sözleri

380.26 rast bolurday ‘alāmetler taparsız mı? tışdağı ‘alāmetlerine qarañız ammā içinden mü‘mine mi, degil mi anısunı

380.27 bilüv sizniñ işiñiz degil (اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ) allah te‘a alarnıñ imānların özi bik biledür. ya‘nī tışdan ğına

380.28 ‘alāmet tapup mü‘mine diyüp hükm itüv mü‘minler qolundan kilgenge alarğa şol qadar birle gine fermān kıldı

380.29 indi çın imānda rast mü‘mine ikenligin allahü te‘ālā özi gine biledür diye mü‘minlerge tışkı ‘alāmetler ile

381.1 kifâyelenürge buyurdı (فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ) indi ey mü'minler eger de siz ol

381.2 Һatunlarını şanağandan soñ imānlılar diyüp bilseñiz alarını kāfirlerge Һaytarup yibermeñiz ya' nī kāfir

381.3 bolğan irleri yanına Һaytarmañız! (لَا هُنَّ مِلٌّ لَهُمْ) ol kāfirelikden imānğa Һıgup köçken Һatunlar

381.4 kāfir bolğan irlerine Һelāl degillerdür (وَلَا هُمْ يَعْزُبُونَ لَهُنَّ) hem ol kāfir bolğan irleri de bu Һatunlarğa

381.5 Һelāl degillerdür. bu iş Һudeybiye şoğışı soñındağı şulğ soñında boldı. şulğnıñ bir şartı kāfirler

381.6 tarafından kilgen kimselemini kāfirlerge Һaytarup birüv idi. imdi allah te'a tarafından Һatunlarını Һaytaruv

381.7 Һıyulmış boldı (وَأَتَوْهُمْ مَا أَنْفَقُوا) hem de ol kāfir irlerge Һatunlarına tölegen mihrlerden Һaytarup

381.8 biriñiz! şulğ şartında bolğan Һaytaruv ornına mihrlerin Һaytaruvnı fermān Һılındı. (وَأَجْنِحُوا عَلَيْكُمْ)

381.9 (أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا أَتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ) ey mü'minler bu Һatunlarını nikāhlenmekiñizde Һıç günāh yoğ eger de alarğa

381.10 mihrlerin birseñiz! ya' nī bu Һatunlarını mü'min irler nikāh itmek bolsalar başqa mü'minlerini nikāhlengen

381.11 kibi yaña mihrler birüp nikāhleniñiz ya' nī iski irlerine Һaytarup birgen mālıñız sizniñ nikāhlenüviñizde

381.12 mihr bola almay belki yaña mihr birüv tiyüş boladur. (وَلَا تُمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُفَّارِ) ey mü'minler siz

381.13 kāfirelerini nikāh Һılıvda kāfirelerini ' ağd itüvde yā boş ola turğan nersege yā boşamañız (ya' nī kāfirelerini

381.14 nikāhlenüvde öziñizniñ islāmıñızni kisüv içün kāfireni ' ağdde yā boş ola turğan nersege yā boşamañız)

381.15 (وَأَسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ) dağı şorañız siz dīnin taşlap kāfirlerge aralaşқан Һatunlarıñızniñ mihrlerini (وَلْيَسْأَلُوا)

381.16 **مَا أَنْفَقُوا** hem kāfirlerni mü'minler ile aralaşup mü'minelikke köçken nikâhlı hatunların mihrlerin şorasunlar

381.17 **ذَلِكُمْ مَكْرُمٌ** oşbu eytülgen nerseler allahü te'ālānıñ hükmidür ya'nī mü'minler üstüne kıluvı ve tıyuluvı

381.18 tiyüş bolğan fermān ve tıyuvlardır. **بِكَيْدِكُمْ** allahü te'ālā bu hüküm ile sizniñ arañızda hüküm itedür.

381.19 **وَاللَّهُ عَلِيمٌ مَكِيمٌ** allah her nerseni bik bilüvçi bilüvi kibi her işinde hikmet ile iş kılguçı. şol

381.20 sebebden allahü te'ālānıñ buyurğan işleri fā'ideli tıyğan işleri zararlı boluvında yirde şübhe yoqdur.

381.21 **وَأَنْفَقْتُمْ مِمَّا كَفَرْتُمْ** eger de sizniñ hatunlarıñızdan kāfirlerge birersi kitse

381.22 soñra sizge mihr tölev tüşse ya'nī mihrni kāfirler tölegeni kibi sizge de mihr tölev nöbeti kilse

381.23 ya'nī hatunlarıñızdan birevsi dīnin taşlap kāfirlerge aralaşkan nikāh idilgen bolsa soñra soğış

381.24 itkenden soñ şol hatunı qoluñızğa kiritseñiz **فَاتُوا النَّبِينَ ذَهَبًا أَوْ زَوْجَةً مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا** şol vaqtda

381.25 siz ey mü'minler! kāfir bolğan irlerden hatunları qoluñızğa tüşken kimselerge alarnıñ sizge tölegen

381.26 qadar mihrlerin biriñiz! **وَأَتُوا اللَّهَ لَدَىٰ أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ** ey mü'minler öziñiz imān itken allahıñıza qarşulıq

381.27 eytüvden şaqlanuñız! ya'nī anıñ buyurğanuvın tutup anıñ tıyğan nerselerinden tıyuluñız!

381.28 kileçekdegi āyet mekkeni alğan künde indi **يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايَعُكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُسْرِفْنَ**

381.29 **بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِفْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِمُنَّكَ**

381.30 **فِي مَعْرُوفٍ** ey hürmetlü peygamber kayçan siñe mü'mine hatunlar bī'at ve va'de birürge kilseler: allahü te'ālāge

381.31 hiç nerseni şirk tutmaşka oğırlamaşka, zinā kılmaşka. balaların ötürmeske, özleriniñ iki

II / 382

382.1 kolları ve iki ayakları arasında bolğan bala ile irlerine yok yala yapmasğa (ya'nî taşlandıq balanı

382.2 irge yalğanlap taqmasğa) hem de allahü te'ālānıñ fermānı bolğan işde ey muḥammed ('ahm) siñe qarşulıq qılmasğa

382.3 ya'nî mü'mine ḥatunlar oşbu altı nersege rāzī bolup şol nerselerni qılmasğa va' de itse hem va' de

382.4 birseler (فَبَايَعْتُمْ) ey muḥammed şol vaqıtta sin ol ḥatunlardan va' de alğıl (ya'nî alarnı şol işlerni

382.5 qıluvğa rāzī boluvlarına uşanğıl) (وَأَسْتَغْفِرُ لَهُمْ) hem de ol ḥatunlar içün allahdan yarluğanuv

382.6 istegil (أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ) düristlikde allahü te'ālā günāhlarnı yarlıqağuçı ve ḥalqına merḥamet qılğuçıdır.

382.7 (بَايَعُوا الَّذِينَ آمَنُوا) ey imān kitürgen kişiler (لَا تُنۡزِلُوا قُرۡآنًا غَضَبَ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ) müselmānlardan faqir bolğanları

382.8 kāfirlerden yimişlerin aluv içün kāfirler ile dostlaşup yürüdüklerinde allahü te'ālā oşbu āyetni indürdi

382.9 ma'nāsı: ey mü'minler şunday qavmni dost tutmañız, qayuları üzerine allahü te'ālā açuğlangan

382.10 idi. (فَلْيُبۡسُوا مِنَ الْآخِرَةِ) çünki ol kāfirler āḥiret derecesinden ümīd kisdiler (كَمَا يَبۡسُ السُّفۡهَآءُ)

382.11 (مِنۡ أَصۡعَابِ الْقُبُورِ) nitek kāfirlerniñ kabir iyelerinden bolğanları özleriniñ rāḥat ve 'azābsız boluvlarından

382.12 ümīdsiz bolğanlar idi. (mümteḥine süresiniñ tercemesi tamām boldı).

382.13 61nçi şaff süresi on dört āyet

382.14 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

382.15 (سَمِعَ اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ) yirde ve köklerde bolğan zātlar her birisi de allahü te'ālāniñ kemālet

382.16 şıfatların bildürtüp, kimçiliklerden pāk boluvın körsetüp tesbīḥ eytdiler ya' nī allahü te'ālāni her bir

382.17 kimçiliklerden pākladılar. kirek canlı ve kirek cansız bolğan zātlar bolsunlar meşelā ḥayvānlar, tağlar,

382.18 ölenler, yığaçlar her birisi de allahü te'ālāniñ ḳudreti kāmıllıkke ve her işinde ḥikmet ile iş ḳıluvına 'alāmetlerdür.

382.19 (وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَكِيمُ) ol allahü te'ālā her nersege küçi yitküçi ve her işinde ḥikmetli işler ḳılguçıdır.

382.20 (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) ey imān kitürgen kimseler (لَمْ تَقُولُوا مَا لَمْ تَفْعَلُوا) müselmānlar bir vaḳtda: eger

382.21 'ameller arasında allahü te'ālāge iñ süyükli bolğanun bilsek idi, ol işni ḳıluvda mällarımızni cānlarımızni

382.22 ayamas idük didiler. şundan soñ allahü te'ālā “ ان الله يحب الذين يقاتلون ” āyetni indürdi.

382.23 ya' nī allah yolında şoğışuv iñ izgü 'amel diye beyān itdi. ammā şol müselmānlar oḳ uḫud şoğışında

382.24 şoğışdan ḳaçdılar şoğışurğa avır idiler, şol vaḳtda allahü te'ālā eytülgen āyetni indürdi

382.25 ma' nāsı : ey müselmānlar ni için öziñizniñ işlev niyetinde bolmağan işlerigizni işler idük diye eytesiz

382.26 dimek. (كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَبِيلِ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَمْ تَفْعَلُوا) allahü te'ālā ḳaşında iñ ḳatı açığı bolmaḳ yüzinden

382.27 uluğ boldı şol iş : sizniñ işlemeyecek nerseni işler idük dimekiñiz! (ان الله يحب الذين يقاتلون)

382.28 (يَقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ صَفًّا كَانَهُمْ بَنِيَانٌ مَرْصُومٌ) öziñiñ yolında şaf, şaf bolup , birisi birisine berkilgen

382.29 binālar kibi berkilüp şoğışuvçı kimselerni allahü te'ālā süyedür.

383.1 (وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ) ey muḥammed şol vaqtnı zıkr kılığıl mūsā peyğamber ol vaqtda öziniñ qavmine eytdi:

383.2 (يَا قَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ لِمَ تَقُولُونَ لِمَ تَقُولُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ) ey qavmim, siz mini nik rencitesiz, öziñiz minim

383.3 sizge allahü te‘ālā tarafından resül itüp yiberilgenimni de bilesiz! (فَلَمَّا زَاغُوا زَاغًا اللَّهُ قَلْبَهُمْ) mūsā ‘ahmniñ

383.4 qavmi haqlıqdan avışqan zamānda, allahü te‘ālā alarnıñ köñillerin haqlıqdan avışdurdı ya‘nī haqlıqnı

383.5 tilemedüklerinden allahü te‘ālā alarnıñ köñillerini haqlıqdan bütünley avışdurdı. (وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ)

383.6 allahü te‘ālā öziniñ hem de peyğamberiniñ sözlerin tınlamağan kimselemini toğrılıqğa köndürmes.

383.7 (mundan in açuq bilinedür toğrı yolda bolup dünyā āhıret sa‘ādetlerine irişüv için hāzır zamānda qurān ve ḥadış-i şerifler ile

383.8 yürüv tiyüş idüki.

383.9 (وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ) ey muḥammed, meryem oğlı ‘īsāniñ benī isrā‘ilge eytken sözün beyān kılığıl, şol

383.10 vaqtnı ki meryem oğlı ‘īsā eytdi (يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ)

383.11 (مِنَ التَّوْرَاتِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ) ey isrā‘il balaları, min sizge allahü te‘ālā

383.12 tarafından, özimniñ bolğan tevrāt kitābın rastlap ve anı allahniñ kelāmı diye berkitüp yiberilmiş

383.13 resülimün . hem de özimden şoñ kileçek “aḥmet” ismli peyğamberniñ kilüvi ile sizge süyünç birgenim hālde

383.14 yiberilmiş resülmün. ya‘nī ḥazret-i ‘īsā öziniñ qavmine dimişdür tevrātde ve incilde ismi yād idilmiş

383.15 “aḥmet” ismli peyğamber kileçekligi demek ki muḥammed (‘ahm)niñ kilüvi ile ḥazret-i ‘īsā ḥaber virmiş

383.16 hem de incilde resülimizniñ ismini hāzirgi incillerde de “ ismi ile yād idilmişdür. ma‘nāsında”

383.17 aḥmed demek boladur. likin ḥāzırđı naşārā ‘ulemāsı rāhibler anı başka kimse diye boralar.¹ فَلَمَّا جَاءَهُمْ

383.18 بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ) ḳayḳan ol aḥmed (muḥammed ‘ahm) resül bolup türlü mu‘cizeler ve ḳurān-ı şerīf

383.19 ile kildi ise, şol vaḳtda benī isrā‘īl eytdiler: bu muḥammed siḥrĉi munıñ bu işi siḥrligi bilinüp

383.20 turġan bir siḥrdür diyüp.

383.21 (وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ) kim bolur özine zulm itüvde ḳatıraḳ,

383.22 elbette mundan zālīm hiç kim de bolmas özini allahü te‘ālānıñ rāzī bolġan yol islām dīnine ündelgen

383.23 ḥâlde allahü te‘ālāge iftirā itüvĉiden. muḥammed (‘ahm) (ve başka peygamberler de) ḥaḳlıġa ündegende ḥalknıñ allahü te‘ālāge

383.24 tindeş ḳılıp balası bar diyüvleri, hem de ḥaḳḳ resülını siḥrĉi dimekleri, bular elbette uluġ zulmlerdür:

383.25 benī isrā‘īlde resülimizge siḥrĉi didiler bes alar da zālīm bolalar. (وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ)

383.26 indi bular zulm itdiler allahü te‘ālā zālīmleini özlerine fā‘ideli bolġan toġrı yolġa köndürmeydür

383.27 bu kāfirleiniñ bulay iftirā ḳılıvları ni için? (yüriddün) tilerler ol kāfirler iftirā ḳılıvlarında (لِيُطْفَؤُوا)

383.28 (نُورَ اللَّهِ يَأْفُكُواهُمْ) allahü te‘ālānıñ nūrı bolġan ḥaḳlıġnı şol bāṭıl ile söndürmeklikni ya‘nī şol niyet

383.29 ile resüllerge alla nindi iftirālar ḳılalar (وَاللَّهُ مِنْكُمْ نُورٌ وَلَوْلَا كُفْرُ الْكَافِرُونَ) ammā allahü te‘ālā öziniñ

II / 384

384.1 nūrı bolġan ḥaḳlıġnı hemişe kāmīl ve tamām ḳılaḳaḳdur, gerĉi anıñ kāmīllenüvin mekrūḥ körseler de.

¹ “buyuralar” olmalı.

384.2 ya' nī kāfīrlerniñ bu turuşuvları islāmğa, qurānğa hem resülge bir de zarar irişdüre alaçaq tügildür (هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ

384.3 رُسُولَهُ بِالْإِسْلَامِ يُدِينُ الْبَشَرِ بِالْحَقِّ) ol allah, şunday zātdur öziniñ resüli (muhammed 'ahm) nı toğrılıq hem haqq

384.4 bolğan dīn ile yiberdi. resülimizni uluğ mu'cize (qurān) ve haqq dīn ile yiberdük, (لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ

384.5 كُلِّهِ) ol resül haqq bolğan islām dīninde islāmdan başqa aña (muḥālif) bolğan dīnlerden üstün

384.6 qılmaqlıqı için (ذَلِكَ الْكُفْرُ الْمَشْرُكُونَ) gerçi islāmniñ başqa dīnlerden üstün boluvın müşrikler

384.7 mekrūh körseler de.

384.8 fā'ide: bu āyetden bilinedür: islām dīni öziniñ ḥavārīyūn haqlıǵı arqasına ve her bir 'aql iyeleri qaşında añlağandan qabūl

384.9 itilürlik bolğanğa bu islām dīni bir yüzinde olan bütün dīnlerden üstün bolaçaq. derece ve haqlıǵı ile bu dīn ḥāzırde başqa dīnlerden

384.10 üstün ammā çınlıqında üstün boldı yir yüzindegi başqa dīnlerden haqıqat üstün boluv ile bolaçaq. likin āyet-i şerīfde añlanuvına

384.11 köre ise dīniñ başqa dīnlerden üstün itüv için üstün bolduruvda ḥidmet itüvçi islāmniñ her bir qā'idesini başqa milletlerge

384.12 añlatuvçı ḥādimler arqasında ğına boluvniñ āyet-i şerīfede bildüredür

384.13 (هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ) ey imān kitürgen kimseler (يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا) min sizni

384.14 öziñizni rencitküçi (dünyā āḥiret) 'azābından ḥalāş ideçek işke yollanduraym mu? ya' nī allahü te'ālā

384.15 bendelerine (imānlılarğa) eytedür: min sizge dünyā āḥiret sa'ādetli qıla turğan yolını körsetemün.

384.16 (يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَنُجَاهُهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ) siz ey mü'minler, allahğa hem de resüline

384.17 imān itersiz, oşandaq allahniñ yolında, anıñ haqq bolğan dīnin üstke çıgaruvda mällariñiz hem

384.18 cānlariñiz ile turuşursız.

384.19 ya' nî : öziginizni dünyâ ve âhîret dereceli kı lup oñaysızlıqdan ħalâş ite turğan işlerden birisi

384.20 şol: allahğa hem de resûline imân itüp dînni alğa yiberüv boluvında mâl ve cânlarıñız ile turuşuv,

384.21 ya' nî baylığı bolğan kişiler özleriniñ mällarından çığa turğan yılına kırk ülüşden bir ülüş zekâtı

384.22 'umümî millet fâ'idesine tutsunlar: medrese mektebler mescidler şalup alarnıñ terbiyelerine fâ'ideli

384.23 revişde tutsunlar, ħastaĥâne yetimler yurtı şalsunlar. ölgen vaqtlarında baylar vaşiyet itüp

384.24 bar şavmalarınıñ üç ülüşinden bir ülüşni millet fâ'idesine ħaldursunlar. imdi 'ilmî barlar 'ilmleri

384.25 ile küçlileri küçleri ile milletke ħidmet itsünler!

384.26 (ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ أَنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ) oşbu işleriñiz sizniñ içün iñ ħayırlı işdür eger de bu işde

384.27 fâ'ide barlığını bilseñiz! bu eytülgen işni kılsañız (يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْهَا) ^{فِي}

384.28 (تَنْهَاهَا الْأَنْهَارُ وَمِمَّا كُنَّ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ) allahü te'âlâ sizniñ günâhlarıñızni yarlıqar hem de sizni astlarından

384.29 yilgalar ağa turğan cennetlerge kiritür hem de 'adn cennetlerinde bolğan ħoş orunlarğa kiritür! (ذَلِكَ)

384.30 (الْفِرَزِ الْعَظِيمِ) oşbu va' de itülmiş cennet hem yarlıqavlar uluğ bolğan sa'âdetdür. (وَأُخْرَى تَحِبُّونَهَا)

II / 385

385.1 tağın siz süye turğan hem kilüvi yaqın bolğan ikinçi ni' met bardur (نَصْرًا مِنَ اللَّهِ وَفَتْحًا قَرِيبًا)

385.2 ol ni' met allahıñızdan sizge irişecek yardım hem de yaqın bolğan vaqtda şehr aluvdur (mekkeni aluv) ya' nî imânlarıñız

385.3 soñında cân ve mällarıñız ile dîn yolunda turuşup soğış kılsañız âhîretde cennet ve mağfîret yir bilür

385.4 hem mekkeni aluv ni‘ metni yir bilür. mundan añlanadur mü‘minler türüşüp islām için ictihād itseler

385.5 allahü te‘ālā alarğa bölüşeçek hem de alarnı üstün kılaçaq ikenligi... (وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ) ey muḥammed

385.6 oşbu beyān itülgen işler berāberine va‘de itülmiş ni‘metlerge süyünç birgil!
(يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ)

385.7 (كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ) ey imān kitürgen kimseler (آمَنُوا) ey imān kitürgen kimseler allah te‘anıñ bölüşçileri boluviñız ya‘nī allahniñ

385.8 dīnin üstke çıgaruvda, dīnni taratuvçı ḥādimlerge bölüşüviñiz
(كَمَا قَالَ عِيسَىٰ بْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ)

385.9 (مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ) nitek meryem oğlu ‘isā öziñiñ evvel imān itken şahābilerinden bolğan ḥavārilerge

385.10 eytdi: minim allahniñ dīnin taratuvda bölüşüvçilerim kimlerdür? diyüp ya‘nī ey muḥammed ‘isā peygamber ḥavārilerge

385.11 yardım ötünüp itdüki kibi sin de şahābilerge eyt dīnni taratuvda mine yardımçı boluñız diyüp.

385.12 fā‘ide : ḥavārīyūn ḥavārī dimek aqlıqğa turuşuvçılar ya‘nī hüner ve kesbleri kiyümler cuvuv bolğan on

385.13 iki irdürler. (قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَعْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ) ‘isā peygamber ḥavārīyünge allahniñ dīnin taratuvda yardımçilerim

385.14 kimler bolaçaq diye ḥavārilerge eytdük de ḥavāriler eytdiler: biz bolamız allahniñ dīnin taratuvda siñe bölüşüvçiler

385.15 (فَأَمَّنْتُ طَائِفَةً مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ) şol vaqıtden şoñ ḥazret-i ‘isāge benī isrā‘ılden bir tā‘ife imān itdiler

385.16 (وَكُفِّرَتْ طَائِفَةٌ) benī isrā‘ılden başqa bir tā‘ifesi ḥazret-i ‘isāni allahniñ oğlu diye kāfir boldılar

385.17 imdi benī isrā‘ilniñ ḥazret-i ‘isāge iyergenleri de iki türlü boldılar bir türlü peygamber

385.18 ve bir türlü teñri oğlu diye turğan boldılar. bularnıñ aralarında düşmānlıq toğdı, öz ara

385.19 şoğışdılar (فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ) şoğışkan vaqıtlarında imānlı tā‘ifeni

385.20 düşmānları bolġan ĩmānsız t̄ā'ifege kuvvetleri yitüvçen itüp berkitdük de, ĩmānlıları ĩmānsızlarġa

385.21 üstün bolup uruldılar. ya' nī ĩmānsızlarını ciñdiler.

385.22 şaff sūresiniñ tercemesi tamām boldı.

385.23 (altmış ikinci - cum'a sūresi, medīnede ingen on bir āyet)

385.24 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

385.25 (يَسْمِعُ اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) yirde ve köklerde bolğan zātlar

385.26 her bir kemālet şıfatların cıyğan her nerseniñ hācesi her bir kiyimliklerden pāk, her nersege küçi yitküçi

385.27 her işinde ḥikmetli bolğan allahğa tesbīḥ kılmaḡda ve anıñ her bir kimçiliklerden pāk bolup, her bir kemālet

385.28 şıfatları ile şıfatlanğanlıqın körsetmekdedür... (هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ) her bir zāt anı tesbīḥ

385.29 ite turğan allah şunday zātdur ammā (yazuv oquv bilmey turğan) 'arablarga öz aralarından özleri

II / 386

386.1 kibi bir ümmī ilçi yiberdi. ya nī muḥammed 'aleyhi's-selāmı. (يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ)

386.2 (وَالْحَكِيمَةَ) ol ümmī bolğan resül, öziniñ cinsdeşi bolğan ümmī 'arablarga allahü te'ālānıñ āyetlerin

386.3 oquy, alarnı imān ṭabī'atlerden pāklay hem de alarğa ḡurān āyetlerni ve ḥükmlerni üyretedür ya'nī şunday

386.4 şıfatda eytüp allahü te'ālā bir nersede bilmey turğan kimseni resül eytdi. (وَأَنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَنْفَى ضَلَالٍ مُبِينٍ)

386.5 gerçi ol 'arablar mundan ilk bilgüli hem açuḡ bolğan azğunlıḡda bolsalar da. (وَأَخْرَجْنَا مِنْهُمْ لَمَّا يَنْجَحُوا)

386.6 (بِهِمْ) daḡı da resül özi yiberilmiş bolğan ḡalkdan başḡalarnı ve soñḡılarnı üyretür, ol soñḡılar resül

386.7 zamānındaḡı 'arablarga tutaşmadılar ya'nī alardan soñ kıyāmetke ḡadar dünyāḡa kilecek kişiler. iñ soñḡı

386.8 resülni yiberüp, anıñ dīnin kıyāmetke ḡadar özgerüvden selāmet şaḡladı allahü te'ālā (وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) ol

386.9 allah te‘a her nersege küçi yitküçi ve her işinde hikmet ile iş kılguçudur
(ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ) oşbu

386.10 muḥammed (‘ahm)ge ve birilmiş peygamberlik allahü te‘ālāniñ bölegidür, ol bölekni allah te‘a özi tilegen kimsege birür

386.11 (وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ) allahü te‘ālā uluğ bolğan raḥmet hem fazl iyesidür.

386.12 ya‘nī muḥammed (‘ahm)ge resüllikni birüvge allahü te‘ālāniñ küçi yitedür. tilese nindi kişini bolsun nādānlıqdan ma‘rifet ve ‘ilm nūrına çıgaruvğa

386.13 küçi yitedür. çünki yoqdan bar itüp cān birüvge küçi yitken zāt elbette nādānlıqni bitürüp ‘ilm birürge küçi yitedür. bes resülimiz

386.14 muḥammed (‘ahm) birde oquv, yazuv bilmegeni hâlde, yetim ve faqir bolğanı hâlde allahü te‘ālā tarafından resül itülvi tilegende elbette resüllik

386.15 derecesine irişe alaçaq imdi allahü te‘ālā tarafından (muḥammed) ‘ahmge resüllik birilgende resül bolup halknı toğrı yolğa ündep islām

386.16 nūrın taratuvğa küçi yitecek. indi resül allah min peygamber diyüp özine (oḥşaş yaşav mümkin bolmağan) qurān-ı şerif inüp de

386.17 peygamberlerge lāyık işler işlep dünyādan ötüvi elbette peygamber idükin bildüredür. ‘arablardan mekke kâfirleri ni kadar düşmānlıq itseler de resülimizniñ

386.18 koyğan hükmlerinden vahy arklı bilüp oquğan qurān āyetlerinden hiçbir ‘aqlğa hılāf ve qabül itüvden çirkenürlik iş ve söz tapa almadılar.

386.18 nindi fasih şā’irler qurān-ı şerifniñ oḥşaşından bir gine āyetde yassı almadılar. resülimiz oqumayınça terbiyecisi bolğan ata anası

386.19 bolmay yetim bolup ösüp de faşih şā’irler yasay almağan āyetlerini niçük tözey alur. elbette tözey almas. kâfirleriñ resül allahnı

386.20 sihrçi diyüvleri resülimizniñ qolunda hiç kimniñ qolundan kilgen işleriniñ barlıqğa kilüvin bildüredür bu imes meger mu‘cize.

386.21 (مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَجْعَلُوهَا كَمَثَلِ الْعِمَارِ بِمَعْلُوفَاتِهِمْ) üstlerine tevrāt kitābı ile ‘amel

386.22 itüv yüklenmiş kişiler (mūsā ‘ahm kavmi)niñ tevrāt boyınça ‘amel kıluvını üstlerine alup da şoıra

386.23 muḥammed ‘ahm kilgeç tevrātda anıñ peygamberligin beyān itken āyet ile iş kılmay, resülimizge imān

386.24 itmegen kişileriñ oḥşaş köp kitāblar yüklegen işek kibidür. işekke köp kitāblar yükletülse de

386.25 işek öziniñ aklı bomağan ḥayvān bolmağı arqasında ol kitāblardan fā’ide ala almağanı kibi tevrāt

386.26 kitābı ile ‘amel itüvni üstlerine alğan müsā peygamber qavmi de tevrāt kitābı ile ‘amel itüvni üstlerine

386.27 alup da, tevrātda bolğan āyetlerden muḥammed ‘ahmnıñ resülligi toğrusındağı āyet ile ‘amel qılmavları

386.28 bu qavmnıñ tevrātıñ yüklevleri işekniñ kitāblar yüklevi kibi gine boluvın añlatadur.

بَشَرٍ مِّثْلَ الْقَوْمِ

386.29 (الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ) ni imān oḥşaş boldı allahü te‘ālānıñ muḥammed ‘ahmnıñ peygamberligine bilgü bolğan

386.30 ‘alāmetlerin yalğanga tutqan kişilernıñ oḥşaşı (ya‘nī işek kibi boluvları)

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

386.31 allahü te‘ālā özlerine zılm itüvçi qavmnı toğrı yolğa köndürmes! (ya‘nī toğrı yolğa könlüvni

II / 387

387.1 her kimde öz tilemek tiyüş yoqsa allahü te‘ālā özi tilemegen kimseni küçlep toğrı yolğa kiritmes!

387.2 (قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا) ey muḥammed eyt sin yehūdlerge: ey yamān şıfatlı yehūdiler
أَنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ

387.3 (أُولِيَاءَ اللَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) eger siz özleriñizni allahnıñ yaqınları hem

387.4 dostlarımız, müselmānlar alay tügil digen söziñizni çın bilüp eytseñiz. bu söziñizde rast bolsañız

387.5 allahü te‘ālāden tileñiz, öziñizni bu belā yurtından rāhat yurtına köçürüvni ya‘nī allahnıñ yaqınlarından

387.6 diyüviñiz rast bolsa dost dostqa qavuşuvni tileydür. siz de allahdan şorañız öziñizni öltürüp rāhat

387.7 yurtına qoyuvını ötiñiz (وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيهِمْ) ammā ol yehūdiler ölüp dünyādan kitüvlerin

387.8 allahdan şoramaslar belki özleriñ küfrleri uluğ cināyet bolaraq āḥiretde alar için ‘azābdan

387.9 başka nerse bolmayaçağından alar ölümden qorqurlar. (وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ) allahü te‘älā zālīm ve kāfırlerniñ

387.10 kılğan işlerin eytken sözlerin ve oylağan oyların toplup bilüvçidür. (عَلَى) eyt sin ey muḥammed (أَنَّ)

387.11 (الْمَوْتُ الَّذِي تَفْرَوْنَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مَلَائِكُمْ) sizniñ için köñilleriñizden qorqup yürüy turğan ölüm sizge

387.12 yoluğaçaqdur, siz nindi ölümden qaşañız da ve ni qadar anı süymeseñizde, bilgüli vaqt yitkeç ol

387.13 ölüm sizni tutaçaqdur. eceliñiz yitkeç ölersiz
ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالَمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا

387.14 (كُنتُمْ تَعْمَلُونَ) ölgenden soñ her bir yaşrunnı ve āşikāreni bilgüçi allahü te‘älā tarafına qaytarılmış

387.15 bolursız, şol vaqtda ol allahü te‘älā sizge dünyāda kılğan işleriñizden ḥaber birür.
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

387.16 (إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ) ey imān itken kimseler, qaycan

387.17 cum‘a küninde cum‘a namāzı için nidā itülmiş bolsa, şol vaqtda allahni hem anıñ ḥükmlerin yād itüvge

387.18 baruñız, hem de şol vaqtda sevdā (şatuv aluv)nı taşlañız! fā’ide: zikrullah: allahü te‘älāniñ fermān ve ḥıyuvların

387.19 ve her türlü ‘ibretli ve ḥikmetli sözler söylev, allahniñ ḫudretin ve ḫudretiniñ ilva‘lığın bildürte turğan

387.20 sözlerni va‘azlerni oylanuv hem birev söylep başqalarınıñ islerine tüşürüv ve fikrlerni oygatuv dimekdür.

387.21 imdi cum‘a kün, cum‘a vaqti kirüvge her kimde heftelik uluğ bir cem‘iyetke ḥāzır bolsunlar. anda

387.22 ḥaḫīb minber üstünde turup ḥalkğa türlü fā’ideli va‘azlerni añlay turğan açuq tilde söylesünler

387.23 (ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ) oşbu nidā bolgaç sevdānı taşlap cum‘ağa baruv sizniñ için

387.24 ol vaqtda sevdā itüvden artuğraq ve izgürekdür, eger de siz bilür bolsañız! ya‘nı şol uluğ cem‘iyetke

387.25 barup ‘umūmī millet fā’idesine bolgaç huþbelerni tınlav milletniñ alğa baruvına sebeb idükin añlasañız

387.26 (فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ)

387.27 kayçañ cum‘a namāzı ötelüp, namāzdan boşalunsa, şol vaqtda siz ey mü’minlere bir yüzine taralıñız,

387.28 allahniñ fazlı bolğan türli hüner ve kesbleriñiz ile māl isteñiz cum‘a namāzına allahni zıkr içün barulsa da,

387.29 allahni zıkr itüvni ‘umūmī fā’ideli huþbeler söylev ve toñlavni cum‘a künine gine ataqlamay her vaqtda ve köp

II / 388

388.1 zıkr itiñiz , şol revişde köp vaqtda cem‘ iyyetler tüzüp huþbeler söyler bolsañız dünyā ve aþiret

388.2 sa‘ādetine irişürsiz. bir vaqtda reşulimiz cum‘ada huþbe (va‘az) söyley iken, aşlıq kervāni kilgenligin

388.3 körüp cum‘ağa cıyulğan va‘az tıñlağuçı halk kervān yanına çıgup kitdiler. barı on iki ir gine

388.3 qaldı kervān kilür aldından baraban şogup bildürtüle idi bu āyet şol vāqı‘adan şoñ indürüldi

388.4 (وَأَذَارًا لِّتِجَارَةِ الَّذِينَ نَارَوا انْفَضُوا الْيَمَّا وَتَرَكَوا كَافِيا) kayçañ sevdā hāzir boluvni yeise oyun tavışını

388.5 bilseler ya körseler şol sevdā yanına taralurlar ammā sini minberde yalğız başqañ hāliñde

388.6 qaldururlar. (قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِ وَمِنَ التِّجَارَةِ) eyt sin ey muḥammed: allahü te‘ālā qaşında bolğan şevāb

388.7 (cum‘ada bolğan fā’ide) baraban tavışından da sevdādan da artuğraq ve izgürekdür. (وَاللَّهُ خَيْرٌ السَّارِقِينَ)

388.8 allahü te‘ālā rızq birüvçileriñiñ iñ yahşısıdır.

388.9 bu āyetden çıqğan hükmler.

388.10 bu āyet ile cum‘a namāzınıñ farzlıgına hem de nidā vaqtında şatuv aluvniñ tıyulmuş (ḥarām) boluvını işbāt

388.11 itiledür. allahnı zikrden hıþbe murād digenler. bu emr ya'nı hıþbe tınlavğa buyuruv vāciblik üzeredür.

388.12 ammā (إذأ نودی) digende nidā'dan murād minber aldında hıþbe söylev için eytile turğan ezāndur. ba'zılar:

388.13 cum'a vaştı kirmesden ilk 'arabda 'ādet bolğan evvelgi ezān digenler, likin hıþbe aldında ezān

388.14 eytüv resül allah zamānında bir kilüp şalğan işdür. ammā evvelgi ezān şazret-i 'ořmān zamānında ğına řıķmıřdur.

388.15 bu āyetde cum'anıñ hem de hıþbeniñ vācibligine delil bar. imām ebü yūsuf ile imām muşammed şaşlarında hıþbeniñ

388.16 uzun va'az boluvı tiyüşdür.

388.17 cum'a sūresi bu orunda tamām boldı

388.19 altmış üçüncü – münāfīkūn sūresi medīnede inge on bir āyet.

388.20 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

388.21 (إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ أَنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ) ey muḥammed kaçan siñe münāfīklar kilse eytürler alar:

388.22 düristlikde sin bir de şiksiz allahniñ resūlisün diye güvāhlık biremiz biz diyüp,
(وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَنَّكَ)

388.23 (لَرَسُولُهُ) allahü te'ālā biledür düristlikde sin allahniñ resūli ikenlikni
(وَاللَّهُ بِشَهَادَاتِ الْمُنَافِقِينَ كَذِبُونَ)

388.24 daḡı allahü te'ālā güvāhlık biredür: düristlikde münāfīklar bir de şiksiz yağaçılardur.
ya' nī sini resūl

388.25 diyüp güvāh birüvleri tillerinden ginedür. (اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) ol münāfīklar özleriniñ

388.26 yemīn ile berāber körülmiş güvāhlıkların ıalқан (2) itüp tutdılar şuniñ sebebli alar
allahniñ yolından

388.27 çıkdılar. ya' nī özlerin öltürülüvden şaklav içün muḥammed 'ahmniñ resūlligi ile güvāh
birüp özlerine

388.28 öltürülüvden ḡalāş boluvğa ıalқан itüp tutdılar. (أَنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) düristlikde ol
münāfīklarınıñ

388.29 2) ıalқан kişi özine zarar kitürüvden şaklav içün tutқан nersesine eytüledür. şoğışda
kılıçdan şaklanuv içün

388.30 tiz taқта tutuv, şundaylarğa ıalқан diyüledür

II / 389

389.1 işlegen işleri ni yaman ve ıabāḡat işdür.. (ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطَمَعُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَمِمَّا لَا يَفْقَهُونَ)

389.2 oşbu münāfīklarınıñ yaman ḡālleri rastdur çünki alar tışdan imān itdiler, şoñra içlerinden
kāfir

389.3 boldılar, şoñra şol küfr alarınıñ köñillerine mührlenmiş boldı, ya' nī şol küfrleri üzere
ölürler

389.4 çünkü alar haqıkatni bilmeyler (وَإِذَا رَأَوْهُمْ) kaçan körseñ sin ol münâfıqlarnı
(تَعْبَهُنَّ أَجْسَامَهُمْ)

389.5 sini alarnıñ gevdeleriniñ simizligi ve uluğığı ‘acebke qaldurur. (وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ)
eger söyleşeler

389.6 ol münâfıqlar sin alarnıñ sözlerin seçük bolđanlıqdan kızup tıñlarsun! ya‘nî sözni bik
mâtür

389.7 hem yumşaq itüp söyleyer. ammâ sözleriniñ bulay boluvına aldanurđa yaramay
(كَانَهُمْ حَشِبَ مُسْتَلَبَةً)

389.8 eytürsün ol münâfıqlar içleri kuş bolđan tışı şama körüngen ağaqlar kibi.
(يَحْسِبُونَ كُلَّ صَيْعَةٍ)

389.9 عَلَيْهِمْ ol münâfıqlar her bir işitülgen tavışnı özleriniñ zararlarına diyüp oylarlar. (çünkü

389.10 bütün işleri islâm kâ‘idelerine qarşudur bir – bir işleri bilinüp öltürüvge tiyüşli
bolmağay idük

389.11 diye hıyanetleri arkasında tıncsızlanurlar. (هُمُ الْعَبُورُ فَأَخَذْنَاهُمْ) alar siniñ
düşmânlarıñdur sin

389.12 alardan şaq bolđıl, ey muħammed! tışdan müselmân bolup müselmânların sırların fâş
kıluvda turuşalar.

389.13 (فَاتَلَّكُمْ اللَّهُ أَنْتَ يَوْفُكُونَ) allahü te‘âlâ alarnı, haqlıknı körsete turđan delil bilingenden
soñ haqlıqdan

389.14 döngenleri için, helāk kıılır. (وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ) kaçan ol münâfıqlarđa eytülmiş bolsa

389.15 (تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّا رُؤُسَهُمْ وَرَأَيْنَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ) barıñız peygamberden
‘özt

389.16 ötiniñiz, allahnıñ resüli sizniñ için yarlıқанuv ister allahdan (diyüp) şol çaqda alar
başların köterürler

389.17 hem alarnı istiğfardan avuşuvçılar körürsün, alar başların köterüp, haqlıqdan avışalar
tekebbürlik eytkenleri

389.18 hâlde.. (سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ) ol münâfıqlarđa berâberdür:
sin alar

389.19 için kirek yarlıқанuv iste, kirek isteme, allahü te‘âlâ alarnı elbette yarlıqamas... çünkü
alar özleri

389.20 yarlıkanuvni tilemeyle... (أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ) tüzüklikke könülüvden tış birüvçileri allahü te‘ālā

389.21 tüzüklikke köndürmes (هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا) ol kavm şunday

389.22 kavmlerdür, enşardan bolğan aybdaşlarına eyteler, resül allah қаşında bolğan muhācīr şahābīlerge, resül allah

389.23 қаşından taralmayınça alarğa yardım itmeñiz, faķīrlerine nafaқа virmeñiz diyüp қутurtalar. (وَاللَّهُ خَزَائِنُ)

389.24 (السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّا الْمُنَافِقِينَ لَابْتِغَاءً) yir hem қөклerniñ ҳазīneleri (ve her kimniñ rızqı) allahü te‘ālā

389.25 nikidür ammā münāfıqlar munı sizmeyle ya‘nī faķīr muhācīrlerge enşar yardım itmese de alarnıñ rızqı birüvçileri

389.26 allahü te‘ālā bar, ol anlarını rızqlandırur... (يَقُولُونَ لَسْنَا نَرَجِعُهُمْ إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُفْرَمَ مِنْ الْأَعْرُضَاتِ الْأَذَىٰ)

389.27 ba‘zı şoğışlarda bir ‘arābī enşardan bolğan bir şahābī ile şu içün nizā‘ laşdılar. bu ҳaber münāfıqlarnıñ

389.28 başlığı bolğan übeyy oğı ‘abd‘ul-lah ibn-i selūk¹ münāfıqğa işitildi. bu münāfıq ‘arābīge eytdi birmeñiz

389.29 resül yaқlılarğa hiç nerse birmeñiz қаққан medīne-i münevverge қаytsaq (benī muştalıq şoğışından) bir de şiksiz

II / 390

390.1 ҳürmetlü bolğan kimse iñ ҳor bolğan kimseni medīneden қувıp ығарur didi. ҳürmetlüden murād ibn-i übeyy

390.2 münāfıq uzun hem anıñ yaқlı bolğan münāfıqlarnı irāde itüp eyte ҳor kimseden resül allahı irāde

390.3 itken... (وَاللَّهُ الْعَزِيزُ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ) üstünlik allahü te‘ālā yaғında

390.4 hem de resüli ile mü‘minler yaғındadır ammā munı münāfıqlar bilmeyler... ya‘nī mü‘minler cineçekdür. (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا)

390.5 (آمِنُوا لِأَنفُسِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَا إِدْرَاكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ) ey imānlı kimseler, sizni, allahıñ fermānı

¹ “selül” olmalı.

390.6 bolğan işlerden mâllarınız dağı balalarınız şugullerndürmesünler. ya'ni allahniñ zikrinden 'ibâret bolğan meşidlerge

390.7 cıyulup namâz kıluvlardan, millet fâ'idesine qurân boyınça söylene turğan va'âz meclislerinden maħrûm kıluvçan

390.8 bolmasun! (وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ) sizden bir kişi oşbu ni kılsa anday kişi aldanganlardan

390.9 şanalur.

وَأَنْفَعُوا مِمَّا رَزَقْنَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولُ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ

390.10 (فَأَصْدَقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ) ey mü'minler, siz öziñizge allahü te'âlâ tarafından rızqlandırulğan mâlnı faqırlerge

390.11 nafaqalandurınız, ya'ni üstiñizge vâcib bolğan şadaqa (zekât, 'öşr, fiqr qurbân kibi)lerni vaqtında öteñiz üstiñizge

390.12 ölüm kilüp yitkeç ey rabbim azğına vaqtqa tirük qaldursañçı, min mâlımdan şadaqalarnı çığarup izgülerden

390.13 bolur idim diyür ol vaqtda iş ötken bolur ecel yitkeç mühlet birilmes. (وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا)

390.14 (جَاءَ أَجَلُهَا) allahü te'âlâ hiç kişiniñ vaqti yitkenden soñ ecelin kiçiktürmes. bu âyetde bizniñ millet

390.15 baylarınıñ özleri selâmet vaktlarında hacğa barmay özlerinden soñ bedel yiberüvleri allahü te'âlâ qaşında

390.16 maqtavlı bolmavçılıq añlanadur (وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ) allahü te'âlâ sizniñ işlegen işleriñizni bik töben bilüp

390.17 turuvçıdur. baylığı bolup hacge özinden soñ barurğa bedel qalduruvnı da 'özrsiz ikenin biledür.

390.18 münâfıqûn süresiniñ tercemesi tamâm boldı

390.19 altmış dördüncü sūre- tegābūn , on sikiz āyet (mekkede mi medīnede mi iḥtilāflı)

390.20 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

390.21 (سُبْحَانَ اللَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) allahü te'ālānı yirde

390.22 ve köklerdegi zātler kimçiliklerden pākırlar, ol allahü te'ālānıki ginedür pādīşāhlık, ve ol allahü te'ālānıñ ginedür.

390.23 maḳtalmāklık, hem ol allahü te'ālā her nersege küçi yitküçidür. bes dūnyānı bitürüp kıyāmet meydānı ḳurup

390.24 fermānı ile yürüvçileri cennetke, ḳarışuvlarını otḳa kiritüvge de küçi yiter.
(هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسِهِ فَذُرِّيَّتِكُمْ أَكْثَرٌ)

390.25 (وَمِنْكُمْ مَوْمِنٌ) ol allah, şundayın zātdur sizniñ her biriñizni de yoḳdan bar itdi, şundan şoñ sizniñ arañızdan

390.26 ba'zılarıñız (şularnıñ özleriniñ işlerine köre) kāfirdür, ve ba'zılarıñız mü'mindür. küfr hem de imān baylık ile faḳırlık

390.27 kibi bendeniñ öz tilevi ve köpisi ile boladur. fehm idesiz! (وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ) hem de allahü te'ālā sizniñ

390.28 işlegen işleriñizni körüp turḡuçidur, bes 'amelleriñizge köre cezā birür:
(خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ)

390.29 (وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ) öziñiñ ḥikmeti ile ol allahü te'ālā kökleri hem de yirleri yoḳdan bar itdi, hem de sizleri

II / 391

391.1 oşbu körüngeñ şüretiñizde şüretledi, hem şüretleriñizni güzel ḳıldı başḳa maḥlūḳlardan güzel körünüşde

391.2 ḳıldı. (وَالْيَهُ الْمَسِيرُ) hem de dūnyāda bilgüli miḳdār vaḳt yürügendesñ oşbu güzel şüretler

391.3 içinde bolḡan tenlerden cānlarıñız çıḡup, şol ḥālıḳıñız bolḡan allahü te'ālā tarafına ḳaytaḳsız, bes

391.4 işleriñizni ol buyurğança kıluñız! (يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ) ol allahü te‘älā

391.5 yirde hem köklerde bolğan nerselerni biledür. hem de sizniñ içleriñizde yaşırüp saqlağan sırlarıñızni biledür,

391.6 oşandaq āşikāre kılgan işleriñizni de biledür. (وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ) allahü te‘älā qalb iyeleriniñ

391.7 her bir mälların bilüvçidür. (أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاهَبُوا بِأَلْمِ أَمْ لَهُمْ عَلَاتٌ أَلِيمٌ)

391.8 ey kāfirler, sizge mundan ilk zamānda bolğan (nūh, hūd, şālih kavmleri kibi) kāfir bolğan kavmleriñ

391.9 haberi kilmedi mü ol ötken kāfir kavm özleriniñ işleriniñ ağırlıqların tatudılar (ya‘nī dünyāda)

391.10 hem alarğa āhiretde de rencitküci ‘azāb bolğuçıdur. (ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ) oşbu

391.11 ‘azāb hem de ağırlıqlar şuniñ içündür ki alarnıñ resülleri alarğa mu‘cizeler kitürdiler, ya‘nī ol

391.12 kāfirler şol mu‘cizelerni köre turup da imānga kilmevleri için ağırlıq hem ‘azābke tiyüşli kııldılar.

391.13 (فَقَالُوا أَبَشْرٍ يَلِدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَأَسْتَفْتَى اللَّهُ) ol kāfirler resülleri türli mu‘cizeler kitürseler de

391.14 ışanmas boldılar hem eytür boldılar: özimiz kibi bir kişi bizni toğrılıqğa köndüre alur mı diyerek

391.15 resüllerge ışanmadılar, alarnıñ kitürgen mu‘cizelerindin kirige döndiler, ammā bu dönüvleri özleri için gine

391.16 zararlıdır, çünkü allahü te‘älā alarnıñ imānlarından muñsız boldı, alarnıñ uşanuvlarına muhtācligi bolmadı.

391.17 (وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ) allahü te‘älā alarnıñ ‘ibādetlerinden muñsız hem her bir mañlūkı anıñ maqtalmış ikençiligini

391.18 körsütüvçidür. (رَعِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا) kāfir bolğan kimseler, ölgenden soñ kobarulmış

391.19 bolmas biz diyüp qobarılmayaçaqların bilgen eytüp da'vā itdiler.

قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبِّئُنَّ

391.20 بِمَا عَمَلْتُمْ) eyt sin ey muḥammed, bir de şiksiz qobarılmış bolursız, rabbim ile and eytemün bir de şiksiz siz

391.21 ölgenden soñ qobarılmış bolursız, qobarılğandan soñ dünyāda işlegen işleriñizden ḥaber birilmiş

391.22 bolursız! (وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ) ölgenden soñ qobaruv işi allahü te'ālā için bik cingil işdür.

391.23 çünkü başda yoqdan bar itüvge küçi yitken allahü te'ālāniñ ölgenden soñ yañadan tirgüzmeği elbette

391.24 mümkün işdür. imdi allahü te'ālā qurānda ölgenden soñ qobarılmış bolursız diye ḥaber birüp tura iken,

391.25 elbette qobaruluv ḥaqq diye imān itüvden başka bizniñ çaremiz yoqdur.

فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي

391.26 أَنْزَلْنَا) indi ölgenden soñ qobarulup allahü te'ālā ḥuzūrına baraçaq bolsañız, bir bolğan her nersege

391.27 küçli allahü te'ālāğa aniñ resüli muḥammed 'ahmge oşandaq da bizniñ indürgen nürimizge ya'nī qurān-ı şerifke

391.28 imān kitüriniñiz! (وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ) daḥı allahü te'ālā sizniñ işlegen işleriñizni bilüp turuvçıdır.

391.29 qobarılğaç işleriñizge köre cezā iyerür. (يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّنْفِيزِ) ey muḥammed beyān qıl sin

II / 392

392.1 oşbunı: ey kāfirler sizni allahü te'ālā cıyuluv küninde cıyar, ol cıyuluv küni aldanuv künidür ya'nī mü'minlerniñ

392.2 kāfirleriñ aldav künidür. çünkü mü'minler ol künni cennetlerde hem a'lā orunlarda bolurlar hem de kāfirleriñ

392.3 imānga kilgen üy cemā'atleri ile birge bolurlar...

وَمَنْ يَوْمًا بِاللَّهِ وَيَعْمَلُ صَالِحًا يُكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُنْزِلْهُ

- 392.4 (جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا) bir kişi allahğa imān kitürse izgü ‘ amellerni kılsa,
- 392.5 allahü te‘ālā ol kişiden yavızlıkların kiçürür hem de anı astundan yılğalar ağa turğan cennetlerge kiritür ol
- 392.6 cennetlerde mengü qalurlar... (ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ) bu beyān itülgen cennetlerge kirüv uluğ sa‘ādetdür. (وَالَّذِينَ
- 392.7 (كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْعَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا الْمَصِيرُ) dağı şunday kişiler alar
- 392.8 kāfir boldılar. hem de bizniñ āyetlerimizi yalğanğa tutdılar, ol kişiler tamuğ iyeleridür, ol tamuğda
- 392.9 mengü qalurlar alar, ni yamān boldı tamuğ evrileçek orun bolmağı için.... (مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ
- 392.10 (الْأَبَازِنِ اللَّهُ) bendelerge oñaysızlıklardan irişken nerseler irişmes meger allahniñ taqdiri ve tilevi
- 392.11 boyınça ğına irişür. (وَمَنْ يُوَدِّعْ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ) bir kişi bile hem ağırlıklarniñ allahdan boluvına imān kitürse,
- 392.12 ol kişi bile vaktında köñlin şabrılığğa berkitür. (وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) allahü te‘ālā her nerseni bilgüçidür.
- 392.13 (وَاطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ) allahü te‘ālāge hem de anıñ resüline boyun şunuñız! (فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا
- 392.14 (الْبَلَاغُ الْمُبِينُ) indi eger siz kāfir bolğanlar, resülniñ sözün tutuvdan kiri tursañız, ol
- 392.15 çaqda da, resülge zarar yoq, çünki bizniñ resülimizniñ üstine tiyüş bolğan nerse, özine
- 392.16 beyān eytülgen hükmlerni halkğa açuq itüp beyān eytäv gine... (اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) her bir mañlūknıñ
- 392.17 tiyüşli bolup qullıq itülmiş bolğan zāt allahdur. ol allahdan başqa tiyüşli bolup qullıq itülgen
- 392.18 zāt yoqdur... (وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ) hem şol allahü te‘ālāge mü’minler tükel kılsunlar her işlerinde

392.19 bir de tartunmay girişüp muvāfıqça iş kılsunlar. filān işke tutunsam bolur mu iken ol iş kıyun diye

392.20 kaçup kōrkunup turmasunlar belki her işde esbābına yapuşup iş kılsunlar.
بَاءِئِمَّا التَّنِينَ آمَنُوا

392.21 (أَنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عُدُوَّكُمْ فَأَحْذَرُواهُمْ) ey imān kitürgen kimseler düristlikde sizniñ

392.22 ħatunlarıñız ve balalarıñız arasından sizge düşmān bolğanları bar. indi siz alardan şaq boluñız!

392.23 (وَأَنْ تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ) mü'min bolğan kimseleriñ ħatunlarından ve balalardan

392.24 ba' zıları ir ve atalarına şoğış kibi orunlarğa çıkmavğa dimlevçileri bolğanlarmış. alarnıñ niyetlerin

392.25 añlatup ötken āyet indürülmiş. hem de alarnıñ munday yaman niyetleri için alarnı düşmān

392.26 tutmasunlar için oşbu āyetni indürgen āyetniñ ma'nası: eger de siz alarnıñ bu günāhlarnı

392.27 sizgeç alarnı kiçseñiz bu günāhları için cezā' birmeseñiz hem de alardan yüz döndürüp alarnıñ

392.28 sözlerine kulaq şalmasañız, hem de alarnıñ bu işlerin yaşrun kıluv ile yarlıkasañız, bu işiñiz

392.29 ve bu mu'āmeleñiz de yaħşıdur çünkü allahü te'ālā günāhlarnı yarlıkağuşı 'ayblerge merħamet kılguşıdır...

II / 393

393.1 (أَنَا أُمَّرَأَتِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ فَتَنَّهُ) ey mü'minler, sizniñ mällarıñız hem de balalarıñızniñ, minim ħarafımdan sizge

393.2 birilüvi, sizni şınav içündür. tafşil: māl ile bala bay ile ata anağa iñ sevgili nerselerdür.

393.3 kişi balası ħaķında hiç kōnilemey hem keyfsizlenmey, siz faķir ve nādān kimse öziñiñ oğlı pādışāh bola

393.4 iken anda da şādlıqdan başqa işi artmaydur. imdi ādemileriñ māl ile balağa muħabbetleri köp

393.5 bolduğdan allahü te‘ālā özüniñ fermānların kılıvda kişini revişdeş kıla şunu şınar için māl ve bala

393.6 muhabbeti ile allahü te‘a muhabbetin almaşalar mı yok mı? almaşmay, bala ve māl diyüp allahniñ fermānların bir yaqğa

393.7 taşlamağanlarğa elbette şevāb köp ecr köp, bu mes‘ele resūlimizniñ „لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق“ hiçbir

393.8 maḥlūqğa allahniñ fermānına qarşu bolğan işde qaruşuv yoqdur digen sözi kibi. indi birev māl ve balaların alğa

393.9 almay allahniñ fermānına kimlik kitürmese (وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ) allahü te‘ālā qaşında munday kimselerge

393.10 uluğ ecr bardır. (فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْتُمْ خَيْرٌ لِّأَنْفُسِكُمْ) indi koluñızdan

393.11 kilgen qadar allahü te‘ālāniñ tıyğan işlerinden kılmay şaqlanuvıñız buyurğan işlerin kılmay qalduruvdan

393.12 muḥālefetden şaqlanuvıñız! hem de va‘azların işitüviñiz, hem de öziñizniñ fā‘ideñiz için izgü bolğan infāk

393.13 ile infāk itüñiz (وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) bir kişi özüniñ nefsiñiñ şaranlığından

393.14 şaqlanmış bolsa bes ol kişi maqşūdlarına irişüvçiler cümlesinden şanalur. (ان تَقْرُضُوا اللَّهَ فَرَضًا)

393.15 (هَسَنًا يُضَاعَفُ لَكُمْ وَيُغْفَرُ لَكُمْ) eger de siz allahü te‘ālāniñ birgen mālın, allahü te‘ālāniñ rızālıqında, anıñ

393.16 dīnin ve sözi olan qurānıñ üstün kılıvda şol revişde tiyüş orunlarğa şarf kılsañız, allahü te‘ālā

393.17 sizge ol şarf itken mālınıñ ecrin köp ülüşler kıılır. hem de sizniñ günāhlarıñızniñ yarlıqar. beyān:

393.18 allahü te‘ālāniñ merzāsı bolğan islāmniñ alğa ve qurānıñ üstke köterüv bolğan orunlarğa (mekteb, medrese,

393.19 mescidler, müselmānlar için şifāḥāne yetimler için terbiye yurtı müderris ve mu‘allimlerde vāzife birüv kibi

393.20 işlerge) mālarnı şarf itüvge allahü te‘ālā başqa (qoldan qolğa birilgen) şadaqalar kibi gine tügil belki

- 393.21 köp, köp ülüş eçler va' de itken. bu beyân itülgen eçlerge irişüv baylar özlerine vâcib
- 393.22 bolğan (zekât, 'öşr, fıtr, kırbân kibi) şadaqalarını hem de ölgende mällarınıñ üç ülüşden bir ülüşin
- 393.23 şunday millet yolına yazdurup qalduruvları sebep bola bilür. şadaqanı faqirler qolına ileşüvde bir şevâb
- 393.24 bar iken bu eytülgen revişde kıluvda miñ hem milyon şevâb bolur. çünki faqirler qolına şadaqa
- 393.25 birüvçi kimse miñ faqirge bir şomdan bire iken alarnı on kün terbiye itüp 'ömr boylarında şadaqaçilikde
- 393.26 qaluvlarına ğına sebep boladur. ammâ 'âmil (vâcib şadaqalarını cıyuvçı isborçik) lerge birüp, alar
- 393.27 bilgüli bir hazînege qoya barsalar şol cıyulğan şadaqalarınıñ fâ'ide ve fâ'izlerinden bütün memleket müselmânlarınıñ
- 393.28 faqir ve yetimlerin terbiye itülür de her bir bay bütün yir yüzi faqirin terbiyelegen şevâbke irişür...
- 393.29 (وَاللَّهُ سَكْرٌ حَلِيمٌ) allahü te'âlâ az ğına izgülik berâberine köp eçler birüvçidür hem de fermânın tutmağanlarını

II / 394

- 394.1 aşuğup 'azâb kıluvçı bolmağan yuvaşdur (عَالَمُ الْقَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) ol allahü te'âlâ her bir
- 394.2 yaşrunnı bilüvçi hem de âşikâreni körüvçi. özi tilegen orunda her bir zâtdan üstün boluvçı
- 394.3 ve her bir işinde hikmet ile iş kıluvçudur. tegâbün süresi oşbu orunda tamâm boldı.

394.4 altmış bişinçi- talāk sūresi, medīnede ingen, on iki āyet.

394.5 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

394.6 (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْضُوا الْعِدَّةَ) ey hürmetlü peygamber ey 'arablarını

394.7 ḥocası! kaççıan siz ḥātunlarıñızın talāk kılsañız, alarnı 'iddet vaqtında talāk kıluñız, hem de 'iddet

394.8 künlerin şanañız ḥesāblap bilgülegen çikke tuñuz, ya' nī üç ḥayz itüp tuñuz! (وَاتَّقُوا اللَّهَ)

394.9 (رَبُّكُمْ لَا تَغْرُبُونَ مِنْ بَيْتِهِمْ) ey mü'minler, ḥātunlarıñızın 'iddetleri ḥaqlarında 'iddetni uzun kıluv ḥaqlarında

394.10 hem de alarğa zarar kitürüvde allahü te'age qarşuvdan şaqlanuñız! alarnı talāk sâ'atinden 'iddet vaqtı

394.11 ötkenge qadar üyelerinden çığarmañız! (وَلَا يَخْرُجَنَّ الْأُنْثَىٰ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ) hem de ḥatunlarda özlüklerinden

394.12 üyelerinden çıkmaslar eger özlerinden çığa qalsalar āşikāre bolğan bozuqlıq kitürgen bolmaqlıq ile gine

394.13 çığarlar. yeise (الْأُنْثَىٰ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ) meger zinā kıluv şerī'at ḥükmi ile ḥadd için üyelerinden

394.14 çığaruv sebep boluvdur (وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ) bu eytülgen ḥükmler allahü te'ālānın ḥükmleri ve çikleridür.

394.15 (وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ) bir kişi allahın bilgülegen çiklerinden öitse, ol kişi özine

394.16 özi zulum itken bolur. (لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا) bilmezün sin allahü te'ālā talāk

394.17 şoñında birer iş yaşıp qoysa, ya' nī talāk kılgaçda ḥatunı ir üyinde 'iddeti tolğança tutmaq kirek

394.18 çünki bir sebep ile ayrulmuş ḥatun iken yā açuv vaqtında ayrulğan iken bir az vaqt ötker allahü te'ālā

394.19 muḥabbet birüp, şol ḥatunın yañadan alurğa köñli tiler. (فَإِذَا بَلَغَ الْأِمْرَأُ مِنْ فَاسِكِهِمْ بَعْرًا وَنِزْوًا فَارْتَدَّ)

394.20 ^{بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهَدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِنْكُمْ} kayçan ıalāk itülmüş ĥatunlar ıiddetleriniñ aıtuılarına yitseler

394.21 (yaı nı ıiddetleri tolsa) niyetiñiz kiri aluv bolsa, şerıat boyınça ıalāk itülmüş ĥatunıñıznı aluvıñız indi

394.22 aluvnı tilemeysiz iken şerıat boyınça cebrsiz, ve zıımsız ayurup yiberiñiz, ayursañız da alsañız da ıadllık

394.23 iyelerinden iki kimseni güvāh kıluñız! ^{وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ} hem de ey řāhidler güvāhlıııñız öziñizden şoralıan

394.24 vaıtda tiyüşinçe ĥüdā rızālııı öze öteñiz! ^{ذَلِكُمْ بُوعَظَ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ} oşbu

394.25 eytülgen ĥükmler ile allahıa hem de āĥiret künine imān kitürgen kimselerni vaıaz kıılınmış bolur.

394.26 ^{وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا، وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ} bir kışi allahü teıalādan kıorıup, allahü teıalānıñ

394.27 fermānların tutsa, günāhdan řaıłansa ol kimsese allahü teıalā kıayıulardan kııkmaılıııñnı birür, hem de anı ĥiç de

394.28 köñline üyüne kilmegen orunlardan rızıılandurur. ^{وَمَنْ يَتَّكِلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ مَحْسَبُهُ} bir kışi allahü teıalāıe

394.29 tüııl kıılsa, çın tapşırıluv ile tapşırılssa ol kışinin her işinde de allahü teıalā anıñ işin başkıaruvda

II / 395

395.1 yiteçekdür. yaı nı sebeblerine kırişüp tutunıan işlerine muvaffaı kıılır. ^{إِنَّ اللَّهَ بِأَلْعِ أَمْرِهِ} allahü teıalā

395.2 öziñiñ tilegen nersesine irişküçi ve her tilegenin bolduruvçıdır. ^{قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا}

395.3 taĥkıı allahü teıalā her bir nerse içün (irkenlik ve kıatılıı kıibiler içün) bir vaıtda hem kıık kııldı. ^{دَالِي}

395.4 ^{يَتَسَنَّ مِنَ الْمَحِيضِ مَنْ نَسَأْتِكُمْ أَنْ ارْتَمْتُمْ فَعَدَّتْهُنَّ ثَلَاثَةٌ أَشْهُرٌ وَاللَّائِي لَمْ يَحْضُنَّ} ĥatunlardan ĥayızdan

395.5 ümîd kiskanleri, eger de alarnıñ ‘iddetlerinde şik tutsañız, alarnıñ ‘iddetleri üç aydur.. munısı

395.6 qartlık sebebli hayz körmey turğan qarçıqlar haqında, ammâ yaşlıkları sebebli hayz köre başlamağanlarnıñ

395.7 ‘iddetleri de üç aydur. (وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ) indi hatunlardan qurşaklı

395.8 bolğanlar, alarnıñ ‘iddet müddetleri bala toğdurmaqları ile töler. meşelâ bir hatunni iri qurşaklı

395.9 hâlinde talâk kıla iken, talâkdan soñ bir sâ‘at ötkaç bala toğdursa da ‘iddeti töler. (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ)

395.10 (بِجَعَلَهُ مِنْ أَمْرِ يُسْرًا) bir kişi allahdan qorqup, anıñ fermânınca yürüse, allahü te‘âlâ ol kişini işlerinde

395.11 ciñillik hem de oñaylılıq kıılır... (ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ) oşbu beyân itülgen hükmler, allahü

395.12 te‘âlânıñ sizge indürgen fermânıdır. (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ عَنهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظَمْ لَهُ أَجْرًا) bir kişi allahü te‘âlâ

395.13 fermânınca iş kılsa, allahü te‘âlâ ol kimseden yavızlıqların kiçer, hem de anıñ ecrin uluğ kıılır.

395.14 (أَسْكُنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ) imdi talâk kıılınmış

395.15 hatunlarıñızni öziñiz tura turğan orunda baylığıñızdan kilgençe tutuñız! alar üyiñizden irksiz tarlanup

395.16 çığup kitüvge mecbüre bolsunlar içün, alarğa zarar kıılmañız! (إِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حُمِلَ فَاَنْفَقُوا عَلَيْهِنَّ)

395.17 (هُنَّ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ) eger de talâk itilmiş hatunlarıñız, yükli bolsalar, ol çaqda balaların toğduruvğa

395.18 qadar alarğa nafaqa biriñiz! (فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ) eger talâk itilmiş hatunlarıñız, sizden

395.19 bolğan balaları imizseler, ol taqdirde alarğa imizgen haqqı yal biriñiz! (وَأْتَمَرُوا بَيْنَكُمْ بِعَرُونَ)

395.20 hem de birbiriñizge balanı terbiyede hem imizüvde güzel kıluv ile buyuruşñız ya‘nî ir ile talâk itülmiş

395.21 Һatun bala terbiyesinde birisi birisine maşlaһat ile iş qılurlar.
(وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَسْتَزْضِعْ لَهُ الْآخَرَىٰ)

395.22 eger de imizüv de ir ecrin tölevden ağırlansa hem de Һatun imizüvge rāzı bolmasa bu vaqtda

395.23 Һatunni imizüvge küçlenmes belki ikinci Һatunğa imizüvge birilür. Һidmet Һaqqı ir

395.24 üstünde bolur. (لِيُنْفِقَ ذَوْسَعَةً مِنْ سَعَتِهِ) Һalāq qılınmış Һatunğa hem de imizüvçi Һatunğa

395.25 baylıqı bolğan kişi baylıqından hem baylıqına köre nafaqa birür.
(وَمَنْ قَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَلْيَنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ)

395.26 indi birevniñ rızqı tar qılunmış bolsa, indi ol kişi allahü te‘ālādan öziniñ birilmiş qadarı ile

395.27 nafaqalandursun! ya‘nī bay kimse baylıqına köre faqīr kimse faqīrligine köre Һalāq itülmiş Һatunına nafaqalandur

395.28 sun! Һāşılı: bir kimse öziniñ Һatunı ve üy cemā‘atlerine niçük nafaqa bire Һalāq qılınmış Һatunına da

395.29 şol revişde nafaqa birsün! (لَا يُلْقَى اللَّهُ النَّفْسَ الْآثِمَةَ) allahü te‘ālā hiçbir kişini nafaqa toğrusında

II / 396

396.1 küçlemes meger özi birgen qadar ile gine küçler. ya‘nī allahü te‘ālā bir kişini de qolundan kilmegen iş

396.2 ile küçlemeydür. (سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عَسْرٍ بَسْرًا) bu ağırlıq (tarlıq) şoñında allahü te‘ālā kileçekte ciñillik

396.3 (baylıq) yaşar (ya‘nī köp şehrlerni müselmānlar özleriniñ ictihādları ile alup, köp mālarga Һāce

396.4 bolurlar. hem şulay boldılar). (وَكَايْنُ مِنْ قُرْبَيْهِ عَدَّتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلَهُ فَحَاسِبْنَاهَا حَسَابًا شَدِيدًا)

396.5 (وَعَدْبْنَاهَا عَدَابًا نَكِرًا) allahnın hem de aniñ resülleriniñ sözlerine qarşulıq qılğan köp qarye ehlleri

396.6 boldı biz alarnı bik qatı bolğan Һesāb ile Һesāb qıldıq hem de şıfatlavı mümkün bolmağan ‘azāb

396.7 ile ‘azāb kılduq. ya‘nī kıyāmetde ‘azāb kılaçaqını boluvında şik bolmağanğa bolğan iş kibi itüp

396.8 beyān itdi. (فَدَاقَّتْ وَبَالَ أَمْرَهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرَهَا خُسْرًا) (bes ol qarye (ehli) özleriniñ işleriniñ

396.9 avırlıqların tatudı hem de ol qarye ehlinin işleriniñ aqtuğı zarar ve ziyān ğına boldı. (bu cezānı müfessirlerden köpisi

396.10 kıyāmetde digenler likin dünyāda boluvı zāhirrek hem kileçek āyetde dünyāda boluvını bildürtedür. (أَعْتَدَ اللَّهُ

396.11 لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا) allahü te‘ālā ol qarye ehli için kıyāmetde qatı bolğan ‘azābnı hāzırledi. (imdi

396.12 allahü te‘ālā öziniñ hem de resüliniñ sözine qarışqan bendelerge qatı hesāb ve qatı ‘azāb ile ve ‘ıyd

396.13 itkeq (فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ) indi ey bendeler ey ‘aql iyeleri, allahü te‘ālāge qarşulıqdan şaq

396.14 boluvıñız! (‘aql iyelerni beyān: (الَّذِينَ آمَنُوا) ol ‘aql iyeleri imān kitürgen kimselerdür. (قُلْ

396.15

أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ

396.16 (إِلَى النُّورِ) taḥkik allahü te‘ālā, ey ‘aql iyeleri, sizge va‘az bolğan qurānı indürdi, hem de allahü te‘ālānıñ

396.17 bik açuq bolğan āyetlerin oquy turğan resülni yiberdi, ol resül va‘az bolğan qurānı beyān itüp

396.18 imān kitürgen hem de izgü ‘amel kılgan kimselerni nādānlıq qaranğulığında ‘ilm-i ma‘rifet nūrına

396.17 çığarmaq için. bes müselmānlar resülge iyerüp qurān birle ‘amel itseler, alar ma‘rifet iyesi

396.18 bolaçaqlardur.

(وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ، قُلْ

396.19 أَحْسَنُ اللَّهُ رِزْقًا) bir kişi allahğa imān kitürse hem de izgü ‘amel kılsa (kişi rencitme) bu kişini

396.20 allahü te‘ālā astundan yığalar ağa turğan cennetlerge kiritür. ol cennetlerde bu kimse mengü qalır. allahü te‘ālā

396.21 bu kişini ‘aceb rızqlar ile rızqlandırur. (اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مَنْعَمًا)

396.22 allahü te‘ālā, şunday zātdur, yidi köklerni yaratdı, hem de yirden, köklerniñ oşşaların (ya‘nī

396.23 yidini) yaratdı. (يُنزِلُ الْأَمْرَ بَيْنَهُمْ لِيَتْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) bu kökler hem de yirlerniñ

396.24 arasından allahniñ emri (vaḥy) iter, imdi allahü te‘ālānıñ sizge bularnı yaratuvnı beyān itüvi,

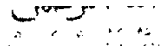
396.25 sizniñ allahü te‘ālā her nersege küçli ikenin bilmekiñiz için (وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا) tağında

396.26 bilsünler için bendeler: allahü te‘ālā her nerseni bilüvi ile çulğap alğanlıqın...

396.27 bu orunda talāq süresiniñ tercemesi tamām boldı.

397.1 altmış altıncı taḥrīm sūresi on iki āyet medīnede ingen).

397.2 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

397.3 (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) bir vaktde ḥazret-i

397.4 ḥafşa nöbetinde resūl allah “māriye” ile yatduḡda. ḥafşa munı sizinüp resūl allahḡa öbkeledi şol

397.5 vaktde resūl allah ḥafşa köñlin tapuv için māriyeni özine ḥarām kıldı. şol ḥaḡda allahü te‘ālā oşbu

397.6 āyetni indürdi (ma‘nāsı: ey peyḡamber sin ni için, allahü te‘ālā siñe ḥelāl kılgan nerseni,

397.7 ḡatunlarıñniñ köñlin tapuv için öziñe ḥarām kılasun! māriyeni yañadan öziñe ḥelāl kııl, ḥarām

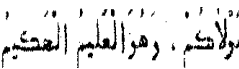
397.8 kılganıñ için allahü te‘ālā sini şelte kıılmas ol allah günāhlarnı yarlıḡaḡuḡı öziñiñ ḡalḡına merḡamet

397.9 kılguḡıdır. bes resūl allah cāriyesi māriyeni yañadan özine ḥelāl itdi. kefāret birdi mü,

397.10 yoḡ mı anısı iḡtilaflı. (قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَعَلُّةَ اِيْمَانِكُمْ) allahü te‘ālā sizge yemīnleriñizni kefāret

397.11 ile ḥelāl kıluvıñı şeri‘at itdi (ya‘nī mā‘ide sūresindeḡi beyān itülmiş yemīn kefāretidür)

(وَاللّٰهُ

397.12 (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) allahü te‘ālā sizniñ yademeñiñizdür, hem ol allahü te‘ālā her nerseni bilüvḡi

397.13 ve her işinde ḡikmet ile iş kılguḡıdır. (وَإِذْ أَسْرَأُ النَّبِیُّ اِلَى بَعْضِ اَزْوَاجِهِ حَبِیْبًا،) şol vaktiñi zıkr

397.14 kııl sin, peyḡamber öziñiñ ḡatunlarından ba‘zısına yaşrun itüp söz itdi, ya‘nī māriyeni ḥarām

397.15 kıluvıñ ḡafşage eytdi. (فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَاظْهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَاَعْرَفَ عَنْ بَعْضٍ) kayḡan ḡafşa

397.16 bu sırnı ḡazret-i ‘ā‘işege ḡaber itdükde, allahü te‘ālā ḡazret-i ḡafşanıñ sırnıñı fāş kılganun resūl allahḡa

397.17 bildürtdi de, resūl allah öziñiñ sırnıñı bilgeniñ ḡafşage ba‘zısınıñı bildürdi. ya‘nī fāş kılganun,

397.18 ammā ba‘zısını hafşage sizdürmedi (فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا) kayçan resülimiz sırnı taratuvın

397.19 hafşanıñ özine haber ingeç, hafşa resülimizge eytdi: siñe ol sırnı kim haber itdi? diyüp.

397.20 (قَالَ نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ الْغَيْبُ) resülimiz eytdi miñe bu işden her nerseni bilüvçi ve her sırdan haber birüvçi

397.21 zāt, allahü te‘ālā haber birdi. (أَنْ تَتْرُبَ إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمْ) ey hafşa hem ‘ā’işe, sizniñ

397.22 köñilleriñiz haqlıqdan avışdı, eger bu günāhdan tevbe kılsañız, tevbeleriñiz qabül itülmiş bolur.

397.23 măriyeni harām itüvge tırışuvları şuları günāh şayuldı (bu āyetde kündeşlerin ayurtuvğa tüşüvçi

397.24 hatunlarğa ‘ibret bar...) (وَأَنْ تَنْظُرُوا عَلَيْهِ) bu ikisi eger yademde bolsa ol resülge (إِنَّ اللَّهَ

397.25 هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ) çünki allahü te‘ālā ol peygambernin yademçisidür

397.26 oşandaq hazret-i cebrā’il, hem izgü mü’minler her birisi de resülniñ yademçileridür, bulardan feriştelere de

397.27 anıñ boluşçılarıdur

عَسَى رَبُّهُ أَنْ طَلَّفَكُنَّ أَنْ يُبَيِّنَهُ أَرْوَاجًا خَيْرًا مِمَّا مَنَّكَ اللَّهُ بِمُؤْمِنَاتٍ مِمَّنْ تَبْنَتُنَّ

397.28 (تَأْتِيَنَّاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ تَتَّبِعْنَكَ وَأَبْكَارًا) eger de peygamber sizni talāk kılsa, ümıddür anıñ rabbisi,

397.29 sizden izgürek bolğan hatunlar ile almaşdurur sizni, ol hatunlar müselmānlıqların izhār kıluvçı,

II / 398

398.1 peygamberge ihlāşlı, boyun şunguçı, günāhlarından tevbe kılguçılar, ‘ibādet kıluvçılar, rüze tutuvçılar

398.2 birilürler alar, alarnıñ aralarında kız- kızları da hem talları da bolur. ya‘nı peygamber köñlinden tilep

398.3 hatunlarından baruvında talāk kıla iken, alar ornuna allahü te‘ālā alardan artuq bolğan hatunlarını

398.4 birür.. (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقْوُدْهَا النَّاسُ وَالْحَيَّاتُ) ey imān kitürgen

398.5 kimseler otunı ädemler hem de taşlar bolğan otdan öziñizni hem de üy cemā'atleriñizni saqlañız!

398.5 (عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غُلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ) ol tamuğda qaṭı köñilli bik

398.6 kuvvetli bolğan feriştelar bardur, alar özlerine buyurulğan işde allahü te'äläge bir de qaruşmaslar, ni

398.7 ile buyurulsalar, şunu qılurlar.. (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَدُوا الْيَوْمَ ، أَنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنْتُمْ

398.8 (تَعْمَلُونَ) ey kâfir bolğan kimseler, hâzirgi künde (kıyâmetde) siz qılğan işleriñizde 'ayblı ikenlikiñizni

398.9 til yazup 'afv itüvni ötünmeñiz, hâzirgi künde barı işlegen işleriñiz ile gine cezā' eytülmiş

398.10 bolursız! (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا) ey imān kitürgen kimseler allahü te'äläge

398.11 günāhlarıñızdan çın köñilden bolğan tevbe ile tevbe eytüñiz! tevbe-i naşūh: günāhlardan rast köñil ile

398.12 tevbe eytüp, ol günāhlarnı ikinçi mertebe qılmavnı niyet eytäv ile boladur...
(عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَكْفُرُوا)

398.13 (عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُبْطِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ) bu revişde tevbe qılsañız rabbiñiz sizlerden

398.14 yavızlıqlarıñızni küçüp, astlarından yılğalar ağa turğan cennetlerge kiritmekligi ümïddür.

398.15 fā'ide: tevbe-i naşūh: hazret-i 'alī keremu'l-lah vecheden tevbe-i naşūh nerse? diyüp şoradıqlarından oşbu

398.16 revişde cevāb birdi: tevbe-i naşūh altı nerse ile boladur: evvelgisi: ötkende qılğan günāhlarğa

398.17 ökünüv ikinçisi: qalğan farzlarını tölev ya'ni qalğan namāzlarını qazā qıluv. rüzeni hem de vācib

398.18 şadaqalarını qazā itüv, üçinçisi: rencitken kişilerin bağıllatuv, dörünçisi: haqları bolğan kimselerniñ

398.19 haqların kaytaruv, bişinçisi: mundan soñ anday işlerni işlemevni niyet kıluv, altınçısı: nefsiñni

398.20 günāh kıluvda niçük terbiyelediñ, allahñiñ tã' atinde de şol revişde terbiyelemekdür.

398.21 hazret-i 'alî sözi şunda tamām boldı.

398.22 (يَوْمَ لَا يُغْنِيكَ اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ، نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ) şol künde allahü te'ālā

398.23 tevbe-i naşūh iyelerin cennetlerge kiritür ol künde allahü te'ālā peygamberni de hem aña iyergen mü'minlerni de tamuğğa

398.24 kiritüp rüsvāy kılmas. kıyāmet küninde peygamberge iyergen mü'minlerniñ allarıdan hem oñlarıdan nūrları

398.25 yürür. (يَقُولُونَ رَبَّنَا أَنْتُمْ لَنَا نُورٌ وَأَغْفِرْ لَنَا، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) şol vaqtda mü'minler eytürler:

398.26 ey rabbimiz, bizniñ nūrlarımızni tügellegil, günāhlarımızni yarlıkağıl, ey rabbimiz, sin her bir nersege küçli

398.27 bolğan rabbimizsün! ya'ni bizge mundan artuq nūr hem derece birseñ de küçiñden kiledür diyürler. (يَاءَيُّهَا النَّبِيُّ)

398.28 (يَا مُدِّ الْكُفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَغْلُظْ عَلَيْهِمْ، وَمَا أُوَاهُمْ جَهَنَّمَ، وَبِئْسَ الْمَصِيرُ) ey peygamber, sin kâfirler ile

II / 399

399.1 kılıç ile şoğışkı, oşandaq münāfiqlar ile de allahñiñ dīnin haqlavda deliller kitürüp tartışkı, şoğış

399.2 ve tartışuv vaqtlarında alarğa katı köñilli bolğıl! bulay da tıñlamasalar alarnıñ orunları cehennem bolur,

399.3 ol cehennem bik yaman orundur. (ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَاتِ نُوحٍ وَأَمْرَأَاتِ لُوطٍ، كَانَتَا تَعْتَ عِبْدَيْنِ)

399.4 (مَنْ عِبَادَنَا صَالِحِينَ فَغَانَتْهَا، فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاهِلِينَ) allahü te'ālā kâfir

399.5 bolğanlarğa, izgü kıllarından bolğan nūh peygamber ile lūṭ peygamber nikāhında bolğan hatunlarını meşel itdi.

399.6 ol Һatunlar irlere hıyānet itdiler. her ikisi kāfir bolup irlere peygamber tūgil diyüvge delālet

399.7 itdiler. lūṭ (‘ahm) Һatunı irin mecnūn diye idi... bu Һatunları allahnıñ ‘azābından, irlere niñ

399.8 peygamber boluvçılıqları, muñsız qılmadı, ölgenlerinden soñ bu Һatunlarğa eytildi: siz ikiñiz tamuğğa

399.9 kirüvçiler ile birge otqa kiriñiz! diyüp.

وَضْرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَاتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي

399.10 (عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ ، وَنَجِّنِي مِّنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ) yine de allahü te‘ālā mü’min

399.11 bolğanlarğa mişāl itüp beyān itdi, fir‘avun Һatunı, şol vaqtdaki ol fir‘avun Һatunı du‘a itüp

399.12 eytdi: ey rabbim, sin miñe cennetde bir üy binā qılğıl, hem mini fir‘avundan ve anıñ ‘amelinden Һalāş qılğıl,

399.13 oşandaq mini zālim bolğan qavmden Һalāş qılğıl!

وَمَرْيَمَ ابْنَةَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنفَخْنَا

399.14 (فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنَ الْقَائِمِينَ) yine de allahü te‘ālā mişāl itüp beyān

399.15 itdi zinādan pāk bolğan ‘imrān qızı meryemni, biz ol meryemniñ balalıǵına özimizniñ rūḥ ismindegi

399.16 nūrımıznı evirdük, (ya‘nī Һazret-i ‘isānıñ meryemden atasız toǵuvı) ol meryem rabbisi allahü te‘ālānıñ

399.17 sözlerin (iñdürgen āyetlerin hem de kitābların) rastğa tutdı, hem de allahnıñ ṭā‘atine boy sunuvçılardan

399.18 boldı ol meryem. fā’ide: Һatunlardan iñ uluǵ, ‘ibādetde irlere derecesine bolğanları dōrt Һatundur:

399.19 evvelgisi : fir‘avun Һatunı “āsiye bint muzāhḥim” ikinçisi: ‘imrān qızı (meryem ‘aleyhümü’s-selām) üçünçisi:

399.20 ammā Һazret-i ‘ā’işe Һatunlarınıñ tācıdur.

399.21 bu orunda taḥrīm sūresinin tercemesi hem de yikirmi sigizinçi pāre tamām boldı.

399.22 altmış cidiñçi mülk süresi mekkede ingen, otuz âyet.

399.23 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥîm

399.24 (تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمَلِكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) her bir nersege pâdişahlık olunda bolan allahü te'âlâ

399.25 her bir kimçilik şıfatlarından pâk boldı ol allahü te'âlâ her nersege küçi yitküçidür...

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ

399.26 (وَالْحَيَوَةَ لِيُبَلِّغَنَّكُمْ أَيْمَانُكُمْ أَعْمَالًا) ol allah, şundayın zâtdur, ölümni hem de tirüklikni bar itdi

399.27 bularnı bar itmeki allahü te'âlânıñ sizni ayunız 'amel yüzinden güzelrek ikenin şınama için...

399.28 (وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ الَّذِي خَلَقَ سَمْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا) ol allahü te'âlâ, her nersege gâlib, ve her bir günâhlarnı

II / 400

400.1 yarlıauçıdur, yidi köklerni at at itüp yaratdı ol allahü te'âlâ.. (مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ)

400.2 (مَنْ تَفَاوَتْ، فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ) ey resül. sin allahniñ al itken köklerinde türlilikni

400.3 körmezsün. yañadan köziñni aytarup ara. köklerde bir bir tişük ya yaru körürsün mi? elbette körmezsün

400.4 (ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْتَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ) mundan şoñ taın köziñni aytarandan

400.5 şoñ taın aytarup ara, köp mi arasañ da köziñ maşüdından marüm bolup, köklerde yaru körüvden

400.6 ümidsiz bolaraq aytur. (وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ) taık biz

400.7 töbengi kökni yatı yulduzlar ile ziyetledük, hem de ol yulduzlarnı zararlı zâtlarnı sürgüçi ıldı

400.8 fâ'ide: şeytân dimek: alıdan yıra bolan zât, fâ'ide zararın ayurmay turan al dimekdür.

400.9 indi yulduzlarnıñ yatulıında kiç arangusında yürüvçi yumurtaq ayvânlar hem orularniñ zararından

400.10 şaklanuv mümkün bolğanlıqdan, allahü te‘ālā yıldızlarını şol nerselerni kuvğuçı hem sürgüçi kılduğ diye beyān

400.11 itmiş. yıldız aflu- yıldızdan ot kiseği atuluv digen sözdür. (وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ)

400.12 ol şeytānlar için yanup turğuçı ot ‘azābın hazırledük biz. (وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ)

400.13 (جَهَنَّمَ، وَبِئْسَ الْمَصِيرُ) rablerine imān itmegen kāfirler için, iñ yaman orun bolğan cehennem ‘azābı

400.14 bolğuçudur. (أَذًا الْقَوَا فِيهَا سِعْرًا لَهَا شَهِيْقًا وَهِيَ تَفْرُورٌ تَكَادُ تَمِيْرٌ مِنَ الْغَيْطِ) kayçan ol tamuğğa kāfirler

400.15 şalunmuş bolsa, otdan bir kabāhat tavış işitürler, tamuğ kāfirlerge açuğından kaynap yarulurğa

400.16 yakın bolur kāfirler kireçek ot şunday yaman şıfatlıdur. (كَلِمَاتٍ لَقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلْتَهُمْ خَزَنَتُهُمَا أَلَمْ)

400.17 (يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ) kayçan tamuğğa kāfirlerden bir gürühni şalunmuş bolsa, şol vaqtda tamuğniñ şaqçıları

400.18 ol gürühdan sizge imānğa ündep kāfirlerge tamuğlar bolaçaq diyüp qorqutuvçı peygamberler kilmedi mi?

400.19 diyüp şorarlardı... (قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ)

400.20 (كَبِيرٍ) bu şoravğa kāfirler eytürler: rast bizge peyygamberler kildiler, ammā biz alarnı yalğanğa tutup

400.21 sizge allahü te‘ālā hiç nerse yibermedi, barı siz uluğ bolğan azğunlıqlarda gınasız... (وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ)

400.22 (أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ) yine de kāfirler eytürler: eger biz peygamberlerniñ sözlerin tutuv niyeti ile

400.23 tıñlağan bolsaq idi yeise alarnıñ sözün ‘aqlımızğa şalup oylağan bolsaq idi, elbette tamuğ

400.24 ehlleri içinde bolmas idük diyüp (فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ) tamuğda hāllerinde

400.25 kāfirler özleriniñ peygamberlerge qarşuv günāhları ile til yazarlar, ammā bu orunda til yazuvları fā’ide

400.26 birnes; tamuğ ehlleri için allahniñ raḥmetinden yıraqlıq bolğuçudur. ya‘nī alarnı allahü te‘ālā raḥmetine

400.27 yakın kılmaz. ni kadar yalunsalar da ni kadar yığılasalar da fâ'ide birmes.

أَنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ

400.28 (لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ) dürüstlikde rablerinden, anî 'azâbların körmey turup qorqğan kimseler

400.29 için günâhların yarlıqav hem de uluğ yal (cennet yurtı) bolğuçudur.

وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ،

II / 401

401.1 (أَنَّهُ عَلِيمٌ بِذُنُوبِ الصُّدُورِ) müşrikler öz ara kiñeş itüşkende birisi birisine itüşeler idi: sözleriñizni

401.2 yaşrun söyleñiz muhammednin allahsı işitmesün diyüp alarnıñ şol yaman fikrlerin bitüröv için oşbu

401.3 âyet indi. ma'nası: ey âdemler sözleriñizni kirek yaşrun kıluñız, kirek qaçqurup söyleñiz berâberdür

401.4 çünkü allahü te'âlâ köñillerde bolğan sırlarnı bilüvçidür. (أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ، وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ) ey âdemler

401.5 öziñiz oylañız. sizni yoqdan bar kılgan allah sizniñ sözleriñizni bilmes mi? ol allah her bir niçke

401.6 ve yaşrunlarnı bilüvçi ve her nersedan haberdâr boluvçidür. (هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي)

401.7 (مِنْهَا وَمِنْهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ، وَالْيَهُ الدُّشُورُ) ol allah şunday zâtdur, yirmi sizniñ fâ'idelenüviñiz için tigüz

401.8 itüp yaratdı, imdi siz ol bizniñ tirelerinde yürüñiz. hem de allahü te'âlâniñ yirde halk itken rızqından aşañız

401.9 çünkü allahniñ fermânın tutuñız birgen ni'metlerine şükr kıluñız, çünkü ölgenden soñ allahü te'âlâ huzürına

401.10 hesap için baraçaqsız (أَأَنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ، أَمْ أَنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ)

401.11 (أَنْ يُرْسَلَ عَلَيْكُمْ مَاءٌ مَاءً، فَسْتَعْلِمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ) ey kâfirler elle siz kökde diyüp üyli turğan

401.12 zâtdan, sizni birge tutdurup qaya baruñızni bilmes hâlge kitürüvinden tınç boldıñız mı? yeise şol oq

401.13 kökde diyüp oylağan zātınıızdan sizge kuvvetli yil yiberüp, sizni helāk itüvinden tınc boldıñız mı?

401.14 tizlikde bilürsüz, minim qorqutuvım niçük bolğanını, añ boluñız! ya‘nī kökde diyüp oylağan bütün

401.15 nerseni hāḷḷ itken allah qārūnı yirden yuḷdurğan kibi sizni de yuḷdurmas diyüp oylaysız mı?

401.16 ‘ād qavmin yil ile helāk itken allahü te‘ālā, sizni de yil yiberüp helāk ite almas diysiz mi?

401.17 (كُتِبَ النَّبِيُّ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ) bu mekke kāfirlerinden ilk bolğan kāfirler de peygamberlerni

401.18 yalğanğa tutdılar, alarğa minim qarşu cezā birüvüm niçük yaman boldı; bu kāfirlerge de şunday

401.19 ‘azāb birürge küçimden kilmes diyeler mini? elbette tilesem bularnı da ‘azāb qılurmun.

أولم يبرؤا

401.20 (إِلَى الطَّيْرِ ذُرْقُهُمْ صَافَاتٍ وَيَتَغَضَّنُ، مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّجْمَنُ، إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بِصِيرٌ) ol uşanmavçılar

401.21 havādağı qanatların caygen hem qanatların cıyğan quşlarğa qaramadılar mı? ol quşlarnı

401.22 töben çıgılıp tüşüvden şaqlamas meger her nerseni körüvçi allahü te‘ālā gine şaqlap tutar...

401.23 munday qudret iyesi bolğan allahü te‘ālānıñ sizni ve sizden ilk bolğan kāfirlerni ‘azāb itüvge küçi

401.24 yitmes mi? elbette yiter...

(أَمِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جَمَلٌ لَكُمْ بِنَصْرِكُمْ مِنْ دُونِ الرَّجْمَنِ، إِنَّ الْكَافِرِينَ الْأَفْيَافِ عُرُوفِ)

401.25 ey kāfirler elle sizniñ allahdan başqa, allahniñ ‘azābından şaqlavda yardım itüvçi boluşuvçı zātlarıñız

401.26 bar mı? elbette yoq, barı kāfirler aldanuvdan gına allahniñ ‘azābından hālāş bolamız diyüp yürüyer...

401.27 (أَمِنْ هَذَا الَّذِي يُرْزُقُكُمْ أَنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ، بَلْ لَجُوا فِي عَنَفٍ وَنِفْوٍ) elle sizniñ, allahü te‘ālā rızq birüvni

401.28 toqtatqandan şoñ rızq bire turğan zātlarıñız bar mı? elbette allahdan başqa rızq birüvçi hiç kimse

401.29 yoq, barı kāfirler qarşılıqda hem de haqdan yıraq boluvda gına boldılar...

أَفَمِنْ بَعْضِهِمْ كِبَا عَمَلِهِمْ وَجِهَهُ)

II / 402

402.1 (أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) bulardan qayusı toğrı yolda şanaladur: yüz töben

402.2 yürüvçi kimseler mi, ya toğrı yol üzere tigüz yürüvçi kimseler mi? elbette toğrı yol üzere bik

402.3 tigüz yürüvçi kimse toğrı yolda şanalur. ya' nī mü'min ile kāfirniñ mişälleri şunıñ kibidür.

402.4 (قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ، قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ) ey muhammed ademilerge eyt

402.5 sin ol allah şunday zātdur sizge qulaq, közler hem qalb birdi siz az ğına şükr kılmaysız mı? dip

402.6 ya' nī allahü te'ālā her bir kişige qulaq birdi haqq sözlilerni işitüv için, göz birdi allahniñ 'acīb

402.7 bolğan işlerin qarav için köñil birdi işitken körgen nerselerni oylap, haqlıqni tapuv için

402.8 indi bu ni' metlerniñ şükri, bularnı şol bilgüli orunlarına tutuv ile boladur... (قُلْ هُوَ الَّذِي)

402.9 (ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُعْشَرُونَ) eyt sin ademiler ey muhammed, ol allah, şunday zātdur sizni

402.10 yirde yaratdı, hem siz ölgenden soñ ol allahü te'ālā tarafına qobarulaçaqsız!
(وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا)

402.11 (الرَّعْدَانِ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) kāfırlar resül allahğa hem de mü'minlerge eytürler bu (qobaruluv, 'azāb) va' desi

402.12 qay zamān bolur, eger de siz ol itken işlerni itüviñizde rast sözli bolsañız? diyüp,
(قُلْ أَنَّمَا)

402.13 (الْعَلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ) eyt sin ey muhammed, ol va'deniñ qay vaqtda ikenin bilüv allahü te'ālā

402.14 qaşındadur, ammā minim ol va'deniñ vaqtın bilüvde işi yoq, belki min allahü te'ālā tarafından şunday

402.15 bolaçaq işler ile āşire qorqutuv için yiberilmiş resūlginemün.

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا

402.16 (وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ) ol kāfirler va‘de itülmüş ‘azāb künin körgen zamānda yüzleri

402.17 qaralup, rüsvāy bolurlar. hem de şol vaktde allahü te‘ālā tarafından eytilür: dünyāda va‘de itülmüş kün

402.18 hem ‘azāb oşbudur diyüp. (قُلْ أَرَأَيْتُمْ أَنِ أَهْلَكْتُمُ اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمْنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ)

402.19 (الْيَمِّ) eyt sin ey muḥammed. ey kāfirler eger de allahü te‘ālā mini hem de minim ile birge bolğan mü‘minlerni

402.20 helāk kılsa yeise bizge allahü te‘ālā merḥamet ve raḥmet itse, bizge allahü te‘ālā şulardan qayusun işlese de

402.21 işler, likin şol vaktde ölgenden şoñ bolaçaq qatı ‘azābdan kāfirlerni kim culup qalur? şunu

402.22 oylap bilesiz mi? (قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ وَعَاجِبُهُ تَرَكْنَا، فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ) eyt

402.23 sin ey muḥammed, min sizni raḥman bolğan allahğa imān itüvge ündeymün, biz ol raḥmanğa imān

402.24 itdük, hem de añar tügil kılduq. indi siz tiz bilürsiz kimniñ āşikāre bolğan azğunlıqda ikeniñ!

402.25 (قُلْ أَرَأَيْتُمْ أَنِ اصْبَحَ مَاؤُكُمْ غُرُوفًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ عَذِيمٍ) eyt sin ey muḥammed eger de sizniñ çişme ve quyulardağı

402.26 şuvniñız yirge siñse şol vaktde sizden qayularniñız tolup hemişe çığup turğuçı şü kitüre alur, şunu

402.27 bilesiz mi? elbette hiç biriñizniñ qollarından kilmes... bu orunda sūre-i mülk tercemesi tamām boldı

402.28 altmış yidinci nūn sūresi, mekkede ingeni illi iki āyet

II / 403

403.1 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

403.2 (ن) nūn digen söz kibi ḥarfler ile başlangan sūreler bik köp ötdi bu ḥarflerden murād bolgan

403.3 ma' nā ni ikeni ellige kadar hiç de bilingeni yok. müfessirlerniñ köpregi ḥurūf-ı hecā'dan bolgan yalğız ḥarfler,

403.4 allahü te'ālā alar ile yemīn itken diyler. ba' zı müfessirler vallahi ā' lem behrāde diyler
وَالْقَلَمُ وَمَا يَسْطُرُونَ مَا أَنْتَ

403.5 (بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ) nūn ile hem de qalem ile oşandaq qalemniñ yazğan nerseleri ile yemīn itemün:

403.6 ey muḥammed sin, rabbiñniñ ni' meti bolgan peygamberlik ile şıfatlanganiñ ḥālede 'aqlsız degilsün. (وَإِنَّ لَكَ

403.7 (لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ) ey muḥammed düristlikde siñe bir de bitmey turğan ecr bolğuşudur. (وَأَنْتَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ)

403.8 düristlikde sin uluğ bolgan ḥalq üzerindesün (فَسْتَبْصِرْ وَيُبَصِّرُوكَ بِأَبْصَارِ الْمُفْتِنِينَ) indi ey muḥammed

403.9 sizniñ qayunızda cülerlik bolğanın tizlikde sin de körürsün kāfirler de körürler...
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن

403.10 (ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ) ey muḥammed düristlikde siniñ rabbiñ kimlerniñ öziñiñ yolından yazğanını bilür

403.11 hem de kimler toğrı yolda ikenni de bilür (فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ) indi sin ey muḥammed yalğanga tutuvçılarniñ

403.12 sözlerin tñılama (وَدُّوا لَوْ تَدَّهَنُ قَيْتَهُنَّ) ol kāfirler köñillerinden tileyler, eger de sin alarğa yumşaklık

403.13 itseñ, alar da siñe yumşaklık itüvçilerini. ya' nī sin alarnı kāfirliklerün taşlavdan tıyuvnı taşlasañ

403.14 alar da siñe karşılık kılıvdan ya' nī sini şelte kılıvdan tıyulurlar... ammā bu işlerinde alarga boyun şunma.

403.15

(
وَلَا تُطْعَمُ كُلُّ حَلَاةٍ مَعِينٍ هَذَا مَشَاهِدٌ بِمِيمٍ مَدَاعٍ لِلْغَيْرِ مُعْتَدٍ أَيْمٍ، عُنْتَلٌ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٌ، أَنْ كَانَ ذَامَالٌ وَبَيْنَ

403.16 haqlıqğa hem yalğanga köp anğa eytüvçi, yaman üyli, kişini 'ayblavçı, söz yürütüvçi, halknı izgülikden

403.17 tıyguçı, zulmde çikden ötüvçi, köp günāhlar iyesi, katı köñilli- halknı çığa kılıvçı, bu şifatlari

403.18 üstine zinādan toğmış bolğan kimsege boyun şunma, ol bay ol köp māl iyesi köp ir balaları

403.19 bar diyüp anardan qorqma! munda şıfatlangan kimse velid bin el-muğire dimişler...

إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا

403.20 (فَالْأَسَاطِيرُ الْأُولَى) kayçan ol yaman şıfatlar iyesi üzerine bizniñ qurānımız oqulmuş bolsa, ol eytür

403.21 bu sözler evvelgilerden qalğan ügitler diyüp (سَنَسُّهُ عَلَى الْغُرُطِ) biz ol velidniñ ezā kılamay burnına tamğa

403.22 yaşap 'alāmetlerimiz (vāqı'ā bedr şoğışında burnun müselmānlar kılıç ile yaraladılar, sol yaranın bilgüsi

403.23 ölgenine qadar qaldı dimişler) (أَنَا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْعَابَ الْجُنَّةِ) biz ol mekke kâfirlerin açlıq ile

403.24 bilelendürdük nitek baqça iyelerin şulay bilelendürgen idük (baqça iyeleriniñ kışşası: إِذَا قَسَمُوا لِيَصْرَمْنَهَا مُصْبِعِينَ)

403.25 (وَلَا يَسْتَنْتُونَ، فَطَانَى عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ وَأَصْبَحْتَ كَالصَّرِيمِ) bir bay ğına kimseniñ yimiş

403.26 baqçası bolmış bu kişi her yılını yimişlerini kiser vaqtda baqçasına faqirlerni cıyup bara ikende her

403.27 birisine de köp yimişler bire iken. bu kişi vefāt bolup balaları qaladur, balaları yimiş kiser

403.28 vaqt yitkeç kiñeş iteler: indi biz köpev itkey kibi faqirlerge yimiş alaşmeyik, faqirler sizmesden

403.29 bik irte barup baqçamızdağı yimişlerini kisüp alup kaytayıq diye kiñeşüp yandılar, kiçde allahü te'ālā

II / 404

404.1 bir bile ile alarnıñ baqçaların tamām yimişleri cıyulğan baqça kibi itüp evirdi.

تَتَذَكَّرُ أَلْأَصْحَابِ أَنْ

404.2

اَعْتَدُوا عَلَى حَرْثِكُمْ أَنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ، فَانظُرُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ، أَنْ لَا يَذُنُّنَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ وَغَدُوا

404.3 (عَلَى عَرْدٍ قَادِرِينَ) bular irte turup birisi birisine kıçkuruşdılar: ideñiz tizrek eger yimişlerni

404.4 cıymağ bolsañız, şapurın kına söyleşe, söyleşe baqçağa kitdiler. birisi birisine biz indi baqçamızğa

404.5 bu kün bir faķirni de kiritmemiz. alarnı baqçağa kirüvden tıyarmız diye oylanup kitdiler.

فَلَمَّا رَأَوْهُمُ

404.6 (قَالُوا إِنَّا لَنَسْأَلُونَ، بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ) barup yitüp baqçanı körgeç itdiler: bu baqça bizinki degil biz yolı

404.7 adaşduq. hāy yoq adaşmağanımız belki yimişden boş qalğanımız diyüp

قَالَ أَوْسَطُومِ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ

404.8 (لَوْلَا تَسْبِؤُونَ) bularnıñ aralarında ‘aqlirekleri eytdi: min sizge eytmedim mi faķirlemi tıyuv niyetiñizden

404.9 qaytuñız diyüp (قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ) barusı da eytdiler: ey pāk rabbimiz. biz özimiz özimizge

404.10 zulum itüvçilerden bolduq. (فَأَقْبَل بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَامَمُونَ) bular ba‘zısı ba‘zısına qarşu bölüşüp.

404.11 birsün birisi şelteli başladılar. (قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ) eytdiler: ni ökünç bizge, biz

404.12 azgunlardan bolduq. (عَسَى رَبَّنَا أَنْ يُبدِلَنَا غَيْرًا مِمَّا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ) ümıddür rabbimiz bizge iski

404.13 baqçamızdan yaşıraķnı qaytarsa kirek, düristlikde biz rabbimiz üze iħlāş baqlağuçıalarmız didiler

404.14 (وَلَعَذَابُ الآخِرَةِ أَكْبَرُ، لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ) allahniñ ‘azābı oşbu revişdedür (كَذَلِكَ الْعَذَابُ) ammā

404.15 āhiret ‘azābı bu ‘azābdan da uluğdur, eger kāfirler bilür bolsalar. (أَنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ)

404.16 düristlikde allahdan qorqup günāhlardan tıyulğan kimseler için, rableri qaşında ni‘metli cennetler

404.17 bolğuçıdır. (أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ) kāfirler dimişler, eger de muḥammed eykençe ölgenden

404.18 şoñ qobaruluv bolsa biz dünyādağı kibi anda da müselmānlardan güzelrek hâlde bolurmız diyüp

404.19 şuñar köre allahü te‘ālā oşbu āyetni indürmiş ma‘nāsı: elle biz müselmānlarnı mücrimler kibi qılurmız mı?

404.20 elbette qılmamız! (مَا لَكُمْ كَيْفَ تَعْبُدُونَ) ni ‘aceb siz kāfirler nindi revişler ile hüküm kılasız,

404.21 āhiretde müselmānlardan güzel hâlde bolurmız diysiz (أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ . إِنَّ لَكُمْ فِيهِ)

404.22 (لَمَّا تَخْبُرُونَ) elle sizniñ qollarıñızda kökden indürülgen kitāb bar mı, şunu oqup, ol

404.23 kitābda sizge , öziñiz tilegen hükmler gine beyān itülgen mi? (أَمْ لَكُمْ آيَاتٌ عَلَيْنَا بِالْعَقَّةِ إِلَى)

404.24 (يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَّا تَعْكُرُونَ) elle bizden sizge birilgen qıyāmetkeçe tartulaçaq va‘de bar mı,

404.25 siz ni hüküm itseñiz, şol hüküm siziñçe bolur diyüp va‘de birdük mi elle sizge? elbette bizden munday va‘de

404.26 birülgen yoq! (سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ إِنَّهُمْ بِغُلَّغٍ رَحِيمٍ) ey muḥammed şora sin āhiretde mü‘minlerden artuq bolaçaqımız

404.27 digen kāfirlerden qaysıları bu hükümni oylay? (أَمْ لَكُمْ شُرَكَاءُ، فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ) elle

404.28 ol kāfirleriñ bu hükmlerin boldura turğan şerikleri bar mı? eger munday şerikleri boluvda rast bolsalar,

404.29 ol şeriklerin kitürsünler. (يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ) şol künde

II / 405

405.1 alarnıñ işleri qaytılıqda bolur ol künde alarnı secde qıluvğa ündelür de, alarnıñ secde qıluvğa küçleri

405.2 yitmes (مَا شَاءَ ابْتِغَاءَ تَرْفَعَهُمْ ذَلَّةً، وَقُلْنَا يَا ابْنِ آدَمَ اسْجُدْ) alarnı secdege ündelür:

405.3 közleri qaplangan hâlde, alarğa şorlıq tutaşur. ammâ secde qıluvğa qollarından kilmes, likin dünyâda

405.4 hem selâmet vaqtlarında secdege ündelmiş boldılar da, tınlamağanlar idi. (فَلَرْنِي وَمَنْ يَكْتُوبُ)

405.5 (يَوْمَ الْاَحْيَايْتِ، نَسْتَنْزِلُهُمْ مِنْ سَيْتٍ لَا يَعْلَمُونَ) ey muhammed sin bularnı hem de qurânnı yalğanga tutuvçılarnı

405.6 minim hûkmime qaldur, biz alarnı sizmegen oylamağan yaqdan ‘azābka kitürüp tüşürürmiz. ya‘ nî selâmetlik

405.7 hem de baylıq birürmiz, alar anı ni‘met diyüp aldanup şoñra ‘azābka ilegürler (وَأْمَلَى لَهُمْ، أَنْ كَيْفَى)

405.8 (سَتِّينَ) min alarğa mühlet biremün minim hilem tazadur. hile digeni alarğa selâmetlik hem ni‘met birüp, şularğa

405.9 aldanuvları arqasında ‘azābka kirüvleri (أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَفْرُومٍ مَتَّعَلُونَ) elle sin muhammed ol kâfirlerden

405.10 toğrılıqğa ündeviñ içün yal şarap alar şol tölevden ağır şanalar mı? (أَمْ عَنْتَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ)

405.11 yeise ol kâfirler qaşında gaybni bilüv bar mı, şol gayb hâzinesinden özleri hûkm itken nerselerin

405.12 köçürüp yazalar mı? (فَأَصْبِرْ لِعُذْبِ رَبِّكَ وَلَآتُكَ كَمَا دَبَّ الْحُرُونِ، أَذْنَادَىٰ ذُوهُ مَكْظُومٍ) indi

405.13 sin ey muhammed rabbiñniñ hûkmine şabr qıl! (ya‘ nî kâfirlerge mühlet birüvge) ammâ yünus peygamber kibi

405.14 sabrsız bolmağıl nitek ol yünus peygamber balıq qarında qayğılı halinde nidā itdi: ey rabbim, min özime

405.15 özim zulm kıldım mini ‘afv kılgıl diyüp. (لَوْلَا أَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِتَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ)

405.16 eger de ol yünusnıñ rabbisinden ol yünusqa tevbe ni‘meti irişmese idi, yünus şahrada qumlıqda,

405.17 allahnıñ rahmetinden maħrūm kılınğanı hālde taşlanğan bolur idi. (ammā hūdānıñ yardemi ile tevbe itdi)

405.18 (فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ) şundan şoñ rabbisi anı yañadan vaħy iyesi itdi de, izgü

405.19 qulları cümlesinden kıldı. (دَانٌ يُكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُرِنَقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لِنَسْمَعُوا التَّنْكَرَ وَيَقُولُونَ)

405.20 (أَنَّهُ لَمَجْنُونٌ) ol kāfirler sinden qurān āyetlerin işitken zamāñlarında sini közleri ile aşar kibük

405.21 bolup qararlar, hem de bu muħammed cöler diyürler... (إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ) ammā ol qurān mecnūnlık

405.22 sebebi bolğan nerse tügil belki ādemi ve cinler içün bolğan va‘azdır.

405.23 nūn sūresiniñ tercemesi bu orunda tamām boldı.

405.24 altmış sikizinci el-hāḳḳat sūresi, mekkede ingen, illi iki āyet

405.25 bismi'llahi'r-raḳmani'r-raḳīm

405.26 (الْحَاقَّةُ، مَا لَآئِقَةٌ، وَمَا أَذْرَاكَ مَا لَآئِقَةٌ) her işniñ töpen bildüre turğan kün, ol kün 'aceb bir uluğ

405.27 kündür, ey muḳammed sin ol künni özligiñden bile almaysun (كَذَّبْتَ نُمُودٌ وَعَادٌ بِالْعَارَةِ) semüd hem de

405.28 'ād ḳavmi her kimni ḳorḳutuvçı bolğan künni yałğanğa tutdılar (فَأَمَّا نُمُودٌ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ) indi

405.29 şemüd ḳavmi bik ḳatı bolğan ḳavıñ ile helāk itüldiler. (وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ،

II / 406

406.1 (سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَمَازِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا) ammā 'ād ḳavmi üstlerinde yidi kiç ve sikiz kün

406.2 tutaş bik ḳatı isken helāk itüvçı yilni irkli itülüp helāk ḳılındılar. (فَنَزَّلْنَا الْقَمَرَ

406.3 (فِيهَا صُرْعَى كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٌ، فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ) eger şol vaḳtda ḳāzır bolsañız idi,

406.4 andağı ḳavmni içi ḳuş bolğan ḳurma tamurları kibi bolup helāk bolğanların körür idiñiz,

406.5 indi ḳāzır alarñıñ ḳalduḳların köresiz mi? (وَجَاءَ قَوْمُونَ مِنْ قَبْلِهِ وَالْمَوْتُ فَتَكَاثُ بِالْحَاطَةِ) fir'avun,

406.6 hem andan ilk bolğanlar; oşandaḳ lūḳ ḳāvmi ḳaḳā işlerni kitürdiler. (فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَغْرَبْنَاهُمْ

406.7 (أَخْنَةَ رَابِيَةَ) ol ḳavmler rableriniñ özlerine yiberen resüllilerine ḳarşulıḳ ḳıldılar da alarnı rableri

406.8 bik ḳatı tutuv ile tutdı da alar helāk boldılar. (أَنَّا لَمَطَعَا الْمَاءَ حَبْلًا لَكُمْ فِي الْجَارِيَةِ، لَنَجْعَلَهَا لَكُمْ

406.9 (تَذَكْرَةً لَكُمْ وَأَعْيَةً) düristlikde bizler şü çikden tış taşḳan zamānda sizni şü üstünde

406.10 aḳuvçı kimege cükledük, ya'nī tūfān vaḳtında mü'min bolğanlarını ḳalāş itüp kāfir bolğanlarını şuda

406.11 helāk itüvimiz ḳalğanlarğa ve alardan şoñğılarğa 'ibret içündür, ol 'ibretni şunday nerselerni tıñlap

406.12 şaklağucu bolğan kulaqlar şaklap kıyāmetkeçe ‘ibretlenüvge sebep bolsun için kimedemü’minlerni şaklap

406.13 qaldurduq dimek boladur. (فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْثَةً وَاحِدَةً، وَحَمَلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَتُكْنَأُ دَكَّةً وَاحِدَةً)

406.14 فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ، وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِبَةٌ، وَالْمَلَائِكَةُ عَلَى أَرْجَائِهَا، وَبَحْمَلُ عَرْشِ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ

406.15 (يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ يَوْمَئِذٍ تَعْرِضُ ضُورٌ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةً) kayçan ikinci şür ürülmiş bolsa, yir hem tağlar yuqaru

406.16 köterilmiş bolsa, yir hem tağlar şol vaqtda yarılmış bolurlar, ikisi bir yolu tutulurlar. şol künde

406.17 kileçek kıyāmet kilür, şol künde kök za‘if bolğanı hâlde yarulur feriştelar kökniñ yanlarında bolurlar,

406.18 şol feriştelarniñ üstünde bolğan allahniñ ‘arşını ol künde sigiz ferişte köterürler, ol künde hesāb itilüv

406.19 için arz itülmiş bolursız, ey ādemiler! sizniñ hiç bir yaşrın sırnız ol künde yaşrın qalması!

406.20 فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَذَا مَا أَدْرَأْتُ كِتَابِيهِ أَتَى لَمَّا قَاتَى حَسَابِيهِ، فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

406.21 (فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ، قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ، كُلُّوا وَأَشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ) indi şol künde hesāb

406.22 vaqtında birevniñ ‘amel defteri oñından birilmiş bolsa, bu kişi eytür: aluvıñız, defterimni oquñız, min oylağan

406.23 idim, katı hesābda bolunurmun diyüp, bu kişi rızālıqlı bolğan ‘ayş u ‘işretde uluğ bolğan cennetde bolur,

406.24 ol cennetniñ yimişleri aşağucına yaqun bolup turğuçıldur, oturğan kişiler de başup turuvçılar da

406.25 aşay alaçaq, qolı yiteçekdür. hem de allahü te‘ālā tarafından eytülür ol cennet ehlerine: ey hürmetlü qonaqlar!

406.26 dünyādağı ötken künlerde qılğan ‘amelleriñiz merħametinde süñüşli bolğan aşlarnı aşañız ve içmeliklerni

406.27 içiñiz! diyüp. (وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ، فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيهِ، وَلَمْ أَدْرَمَا حَسَابِيهِ،)

406.28 (يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيهِ . هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيهِ،) indi birevniñ ‘amel defteri şol

406.29 yağından birilmiş bolsa, ol kişi eytür: kākši miñe ‘amel defterim birilmegen bolsa idi, hem de

II / 407

- 407.1 Һesābımnı bilmegen bolsam idi, hāy dünyāda vaqtda ölüm mini qobarılmay turğan itüp
- 407.2 öltürgen bolsa idi, hāy hāli yaman mālumda muñsız qılmadı, hem de hāceliğimde muñsız qılmadı.
- 407.3 şulay itüp zārlanğanda allahü te‘ālā tarafından eytilür: tutuvıñız şunu boğavlañız soñra ceħīm
tamuğına
- 407.4 şaluvıñız, soñra yitmiş arşını zincir ile zincirleñiz! ol dünyāda vaqtında uluğ bolğan allahğa imān
- 407.5 itmes boldı, miskīnlerni terbiyelerge qızıquymas boldı, hāzırgı orunda aña bu kün hiçbir yademeçi
- 407.6 dost yoq, hem de qarşularğa aşatula turğan tamuğ ehlleriniñ şarı şularından başqa
- 407.7 ta‘ām da yoq. (فَلَا) iş kāfirler oylağança degil, ölgenden soñ qobarılıv yoq degil! bar,
- 407.8 hem Һesāb da bar! (أَقْسَمُ بِمَا تُبْصِرُونَ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ) min siz köre turğan nerseler ile hem de siz
- 407.9 körmey turğan zātlar ile de and eytemün (أَنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ، وَمَاهُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ ، قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ)
- 407.10 düristlikde ol qurān hürmetlü bolğan resūlniñ allahü te‘ālā tarafından kitürgen sözidür, ammā kāfirler
- 407.11 oylağança şā‘ir sözi tügildür, şulayda az gına uşanasızlar. (وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ ، قَلِيلًا مَّا تَنفَكُّوْنَ)
- 407.12 hem de ol qurān kāhin (kōrimçi)niñ sözi de degil az gına da va‘azlenmeysiz ey kāfirler!
(تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ)
- 407.13 (الْعَالَمِينَ) ol qurān bütün ‘ālemniñ terbiyeçisi bolğan allahü te‘ālāniñ indürmişidür.
(وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ)
- 407.14 (الْأَقَابِلِ، لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ) eger de muħammed bizniñ
- 407.15 üstimizge ya‘nī biz eyilmegen sözlerden ba‘z sözni gine biz söyledi diye eytse idi, biz anı oñ

407.16 olından tutup, alb tamurın kisüp ltürür idük, anı şulay ltürgende sizlerden hiç kim de anı

407.17 şaqlap ala almas idi. (وَأَنَّا لَنُنَدِّكِرَةُ لِّلْمُتَّقِينَ، وَأَنَا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكْتَبِينَ وَأَنَّهُ لَعَشْرَةٌ عَلَيَّ)

407.18 (الْكٰفِرِينَ، وَأَنَّهُ لَخُبْرٌ بَيِّنٌ، فَسَمِعَ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ) düristlikde ol urān, allahdan oruvılar için

407.19 uluğ va‘azdür; düristlikde biz sizniñ arañızda urānnı yalğanga tutuvılar barlını bilemiz, iyāmetde alarnı

407.20 cezā ılurmız, düristlikde ol urān iyāmet küinde uşanmağın kāfirlerge asretdür, çünki uşanlanlarğa

407.21 uluğ ecrler birilgen de kāfirler arap turaçaq, daı ol urān şiksiz bolğın aqq sözidür. indi

407.22 ey muħammed uluğ bolğın rabbiñniñ ismini kimçiliklerden pāklağıl!

407.23 oşbu orunda el-aqqat süresiniñ tefsiri tamām boldı.

407.24 altmış toqızınçı me'âric sūresi, mekkede inge kırk dört âyet.

407.25 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

407.26 (سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ، لِلْكَافِرِينَ، لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ، مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ) köklerniñ hācesi bolğan

407.27 allahü te'ālā tarafından kāfirlerge inecek 'azābnıñ inüvün bir şorağuçı kimse şoradı, ol 'azāb ingende

407.28 anı yiberüvçi, kiri qaytara aluvçi kimse yoqdur. bu 'azābnıñ inüvün allahü te'ālādan şorağuçı naẓr

407.29 bin el-ḥarş dimişler (تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ الْبَيْتِ فِي يَوْمٍ كَانَ مُقَدَّارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ) feriştelar hem de

II / 408

408.1 cebrā'il ('ahm) miqdārı illi miñ yıl qadar bolğan künde allahü te'ālā tarafına aşurlar, (فَأَصْبِرْ صَبْرًا)

408.2 (جَمِيلًا) indi ey 'azābnı aşuqdurğuçı kimse sin körkem bolğan şabr ile şabr qılığıl, aşuqmağıl, ol

408.3 'azāb bir küni illi miñ yıl miqdārında bolğan qiyāmet küninde iner. (أَنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا وَرَأَوْا

408.4 (قَرِيبًا) düristlikde ol kāfirler allahniñ va'de itken 'azābın yırak şanaylar, ammā biz yaqın şanaymız,

408.5 kileçek nerse tiz kilür... (يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالرَّهْلِ، وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ، وَلَا يُسْأَلُ)

408.6 (حَمِيمٍ عَمِيمًا، يَبْصُرُونَهُ يَوْمَ وَيَدْرَأُونَ بِهِ، يَوْمَ الْمُبْرَمِ لَوْ يَفْقَهُ مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بِبَنِيهِ، وَصَاحِبَتَهُ وَأَخِيهِ وَفَصِيلَتَهُ الَّتِي تُؤْوِيهِ،

408.7 (وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْبِئِهِ) kāfirlerge tüşeçek 'azāb, kök erügen kümiş kibi tavlar tütken cün

408.8 kibi bolğan künde tüşeçekdür. ol künde dost dostnı közetüp tanup tursalar da birisin birisi

408.9 şoramas, çünki her birisi de öz ḥāli ile meşğül bolur, ol künde kāfir bolğan kimse ol

408.10 künniñ 'azābından culunmaqnı şoloqdur arzu qılır, eger balaların birüp ḥalāş itilüv mümkin bolsa

408.11 balaların birür idi, Һatunların tuvғанların, birlikde ‘ömr itken Һavm Һabilesini, hem de yir yüzinde

408.12 bolған kimselerden baruv sin birüp de uzun Һutulduvını ister idi. (كَلَّا) kâfirleriniñ ‘azābdan Һutuluvda hiç

408.13 bir nerseleri Һabül Һılınmas. (إِنهَا لَظَنِي، نَرَاةَ لِلشَّوَى، تَتَعَوَّانَ أَذْبَرُ وَتَوَلَّى، وَجَمَعَ فَأَوْعَى) ol ot

408.14 yalҺundur, baҺ tirilerin köydürgücidür, ol ot ҺaҺlıҺdan kiri turup allahnıñ Һā‘ atinden

408.15 yüz döndürgenlerni mālını cıyup da faҺirlerge birmey, özine gine ҺaҺlap turған әdemlerni helāk Һılır...

408.16 (إِنَّ الْإِنسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا إِذْ مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا، وَإِذْ مَسَّهُ الْغَيْرُ مَنُوعًا، إِلَّا لِلصَّالِّينَ الَّذِيْنَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ،

408.17 (وَالَّذِيْنَ فِيْ أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ، لِلصَّائِلِ وَالْمَغْرُومِ، وَالَّذِيْنَ يُصِفُّوْنَ يَوْمَ الَّذِيْنَ هَارِشَ) düristikde әdemī Һarış

408.18 itüp yaratulmış boldı, Һol sebebden belā iriҺkende tözümsizlik itüvçi boldı, yaҺşılıҺ iriҺkende

408.19 ya‘nī baylığı bolғanda allah yolundan Һıyuvçı boldı, ya‘nī әdeminiñ ҺarışlıҺ, tözümsizlik, ҺaranlıҺ

408.20 Һıfatları Һabī‘ atindendür barı bu Һıfatlardan Һutuladur hemiҺe namāznı bir de Һaldurmay oҺuvçılar, hem de

408.21 mällarından Һorağan hem Һoramaғanda bilgüli miҺdār nafaҺa birüvçi bolған kimseler, hem de

408.22 Һıyāmet күnin rast diyüp bilüvçiler, (وَالَّذِيْنَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ) hem de rableriniñ ‘azābından

408.23 ҺorҺuғuçılar (أَنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ) düristikde rableriniñ ‘azābları ҺalāҺ boluvı ümīd itülgen

408.24 nerse tügildür (وَالَّذِيْنَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ، الْأَعْلَىٰ أَرْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ) hem de

408.25 nikāҺlı Һatunlarından yā ki mülklerinde bolған kinizeklerinden baҺқadan nesl Һuralların Һaklaғuçılar,

408.26 ya‘nī zinādan pāk bolғuçılar, zinā Һılmaғanda öz Һatunları ile iş Һıluv için gine Һelte itülmesler.

408.27 (فَمَنْ ابْتغىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ) indi kimde kim Һerī‘at boyunça Һelāl itülgen Һatunlardan

408.28 başkanı istese ya' nî zinā kılsa, bu şıfatlı kişiler şerî'at çiginden çığuvçı azğunlardır.

وَالَّذِينَ هُمْ

408.29 (الْأَمَانَاتُ هُمْ وَعَنْهُمْ رَاعُونَ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَوَاتِهِمْ يُعَافُونَ) hem de şunday

II / 409

409.1 mü'minler kayuları emānetlerni va' delerni tiyüşinçe ri'āye kılurlar. şaklarlar. hem de güvāhlıkların tiyüşinçe

409.2 öteğüçiler hem de namāzları üzerine müdāvemet itüp, vaçtlarında öteğüçiler (أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمَاتٍ)

409.3 bu şanalğan şıfatlarda bolğan mü'minler allahü te'ālānıñ cennetlerinde şay ve hürmetde bolurlar ya' nî cennetlerde

409.4 hürmetlenmiş bolurlar. (فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مُطِيعِينَ، عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشَّمَالِ عَزِينَ) siniñ

409.5 tireñde cıyuluşup tögereklenüp tögereklenüp oñdan şoldan qarap turğuvçı kâfirlerniñ hālleri

409.6 'aceb yaman haldür. çünki resül allah hālkğa va'az itkende müşrikler cıyuluşup resül allahnıñ sözün tñılaylar

409.7 idi de, sözlerinden müttakıl itüp: bular cennetlik kimseler diye mü'minlerden küleler idi hem eyteler idi:

409.8 eger de muħammed eytken söz (ölgenden şoñ qobaruluv) dürist bolsa, āhiretde dünyādağı kibi iñ güzel

409.9 hālli kimseler biz bolaçağımız diyüp, eyteler idi şunu inkār itüp allahü te'ālā eyte (أَيُّطَعُ كُلُّ أَمْرٍ مِنْهُمْ)

409.10 (أَنْ يُنْخَلَّ جَنَّةً نَعِيمٍ) elle kâfirlerden her bir ir ni' met ornı bolğan cennetke kirüvni arzu kıla mı? (كَلَّا)

409.11 alarnıñ imān kitürmey turup cennet ümīd itüvleri yırağdur bolmay turğan işdür... (أَنَا خَلَقْتَهُمْ مِمَّا)

409.12 (يَعْلَمُونَ) ādemiler her birisi de nuşfeden yaratulğanlıqdan, alarnıñ cennetlerge kirüvlerine imān hem tñ'at

409.13 kirek boladur, ammā ādemiler başqaça birisi birisinden artuq bolaydur şunu añlatup allahü te‘ālā oşbu āyetni

409.14 indürgen ma‘nāsı: düristlikde biz ol kâfirleri de özleri bilgen (nuṭfe) den yaratduq ya‘nī başqaları

409.15 yaratқан nerseden yaratduq. ādemliklerinde mü‘minlerden artuqlıkları yok. (فَلَا) iş kâfirler oylağança

409.16 degil, cennetke kirüv içün dünyā mālı fā‘ide birmes
 أَقْسَمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَعَادِيُونَ وَعَلَىٰ أَنْ

409.17 (نَبِيٍّ لَّا خَيْرَ مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ) maşrıqler ve mağriblerniñ rabbisi ile anı eytemün düristlikde bizler ol

409.18 kâfirlerden izgürek bolğan kavm ile alarnı almaşduruvğa küçlerimiz yitküçdür. biz hiç de ‘āciz tügillermiz...

409.19 فَتَرَهُمْ يَخْرُضُوا وَيَلْعَبُونَ هَتَّىٰ يَلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يَوْعَدُونَ، يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سَرَّاعًا كَانَهُمْ إِلَىٰ نَجَاتٍ

409.20 (يُوفُونَ، خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُقُهُمْ ذُلَّةٌ، ذَلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي كَانُوا يَوْعَدُونَ) ey muḥammed qoy sin ol kâfirleri,

409.21 (va‘de qılınğan künlerine barup elekkenge qadar) özleriniñ bātılıqlarında yüzsünler, dünyāları ile

409.22 oynasunlar! ol kıyāmet küninde alar qabrlerinden çıqup közlerin tüşürüp, rüsvāylıqda bolğanları

409.23 hālde, ‘ibadet içün qoyulğan şanemleri yanına yügürgenleri kibi aşuqup maḥşer meydanına barurlar.

409.24 ol kün alarnıñ peyğamberler arqılı va‘de itülmiş künleridür.

409.25 (oşbu orunda me‘āric süresiniñ tercemesi tamām boldı)

409.26 (altmış toktızınçı nūḥ ‘ahm süresi, mekkede ingen yigirmi sigiz āyet.)

409.27 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

409.28 (أَنَا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) kavmiñni özlerine rencitküçi ‘azāb

409.29 kilgençe ḥaqlıknı beyān itüp, qabül itmegende üstlerine kileçek ‘azāblar ile qorqutup ündegil

II / 410

410.1 diyüp nuḥnı öz kavmine peygamber itüp yiberdük..

قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ تَعْبُدُونَ

410.2 (وَاطِيعِينَ، يَغْفِرُ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرُكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى، أَنْ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ، لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ)

410.3 nūḥ ‘ahm peygamber bolgaç kavmine eytdi: ey kavmim min sizge : allahğa qullıq kılıñız, hem de qaruşuvdan

410.4 qorquñız miñe boyun şunup eytken sözlerimni tutuñız, şulay bolsañız, allahü te‘ālā sizniñ günāhlariñizni

410.5 yarlıkar, dünyāda ‘azāb indürmes sizni öz ecelleriñiz ile ölümi turup helāk kılmaz, belki ‘ömrleriñiz

410.6 bitkençe dünyāda turursız, eger añlasañız allahü te‘ālāniñ ‘ömrlerge bilgülegen çikleri bir de kiçükmes

410.7 diyüp āşikāre itüp bildürtüv için yiberilmiş resüliñizmün didi. (قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا)

410.8 (وَنَهَارًا، فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا، وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْصَمُوا بِجَانِبِهِمْ)

410.9 (وَأَصْرُوا وَأَسْتَكْبَرُوا) ḥazret-i nūḥ kavmin ḥaqlıqğa ündep ündep de kavmi imān kitürmegeç eytdi:

410.10 ey rabbim min kavmimni kiçe kündiz ḥaqlıqğa ündedim, ammā miñim ündevim alarğa ḥaqlıqdan qaçuvdan başqa nerseni

410.11 birmedi. ündevni artdurgan şayun, minim ündevim alarğa ḥaqlıqdan qaçuvni artdurdı, min alarnı,

410.12 sin günāhlarnın yarlıkasun diye ḥaqlıqğa ündegen çaqda alar barmaqlarnın qulaqlarında kıldılar (minim sözimni

410.13 işitmes için) hem de mini körmes için kiyümleri ile örtüldiler, hemîşe küfrüklerinde boldılar,

410.14 minim sözlerimni uluğ tekebbürlik ile tekebbürlenüp tñlamadılar
 ثُمَّ أَنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا ، ثُمَّ أَنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ

410.15 وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ أَسْرَارًا ، فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا ، يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ، وَيُمْدِدْكُمْ

410.16 (بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا) ey rabbim mundan şoñ min alarnı āşikāre tavış ile

410.17 ündedim, andan şoñ sözümni alarğa āşikāre kıldım hem de çün yaşrunlık ile yaşrun itüp ündedim

410.18 alarnı hem de eytdim: günāhlerni yarlıқауçı bolған rabbiñizden yarlıқанuv isteñiz, mine hāzır yağmur

410.19 toқtaldı, eger yarlıқанuv isteseñiz, rabbiñiz sizge tamçılarnı tutaş bolған yağmurnı yiberür, māl hem

410.20 balalar iyesi itüp ‘ömr itüvçilerden kıılır sizni, hem de sizge köp baқçalar tüzer. hem de sizniñ

410.21 fā’ideñizge yılğalar aғuzur! (مَالِكُمْ لَا تَرْمِثُونَ لِلَّهِ فُجَارًا ، وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا) ni boldı sizge ey қavmim,

410.22 allahniñ uluğlıғın oylap anıñ uluğlıғına köñil baғlamaysız, ol allah sizni bir hālden ikinçi hālge

410.23 almaşdıura almaşdıura, şunday güzel şüretdağı kişi itüp bar itdi. ya‘nī iñ ilk az ғına

410.24 nuţfe şuvı bolup analarnıñ balalıғına tüşdiñiz, şoñra şunda oyuşқан қan bolup, bara tura it

410.25 kisegi bolup, aқrun aқrun túrliden túrli hālge kirüp süyley turған güzel қıyāfetli ādemī

410.26 boldıñız! şol allahniñ uluğlap, aña imān kitürmeysiz? (الْمَنْ تَرَوُا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ)

410.27 (طِبَاقًا ، وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا ، وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا) ey kāfirler, siz bir de қaramaysız mı, allahü te‘ālā yidi қat

410.28 köklerni қat қat itüp yaratup aynı alarda nūr қılıp қуyaşnı yaқtılık birüvçi çerāğ қılıғанun körür idiñiz

410.29 hem allahü te‘ālāniñ köklerni bar itüp alarda күndiz için қуyaş kiçler için aynı niçük yaratdı bilür idiñiz!

II / 411

- 411.1 (وَاللَّهُ أَنْزَلَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نُبَاتًا، ثُمَّ يَعْبُدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ مِنْهَا أُخْرَاجًا) allahü te‘ālā sizni yirden güzel bolğan
- 411.2 östüröv ile östürdi ya‘nī baş atañız ādemni yirden yaratdı, soñra sizni barıñızni da şol yirge
- 411.3 kiri qaytarur ya‘nī ölüp tofrağ bolursız, soñra tağın sizni ol yirden tırgüzüp çığarur ya‘nī
- 411.4 (وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بَسَاطًا، لَتَسَاكُوا مِنْهَا سَبُلًا مُفَاجَأًا) ölgenden soñ kıyāmet yitkeç qobarur.
- 411.5 ey ādemiler, allahü te‘ālā yirmi sizge cayılgen palas kibi kıldı siz ol yirden bolğan kiñ yollarğa kirüp
- 411.6 yirmekiñiz için, cayılgen palas kibi ötsün tigüz itüp yaratdı. bu āyetden bizniñ bar turmışı
- 411.7 palas kibi dört paçmaqlı boluvı añlanmay. çünki bu āyetde yirmiñ üstün gine şıfatlangan.
(قَالَ نُوحٌ
- 411.8 رَبِّ أَنْتُمْ عَصَوْتُمْ وَأَتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالًا وَوَلَدَهُ الْأَخْسَارَ، وَمَكْرُوهًا كُفْرًا، وَقَالُوا لَأَنْتَ لَنْتَرَكُنَّ
- 411.9 (الْهَيْكَلُكُمْ وَأَنْتَ لَنْتَرَكُنَّ وَدَا وَلَا سُرَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا، وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا، وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا
- 411.10 nūḥ peygamber eytdi: ey rabbim düristlikde qavmim miñe qarışdılar iyermediler, hem de māl balaları zardan
- 411.11 başkanı artdurmay turğan kişilerge ya‘nī özleriniñ azgun bay quştanlarına iyerdiler, ol quştanlar
- 411.12 bik uluğ ħile ile ħile kıldılar... hem eytdiler: siz nūḥqa iyermeñiz, hiçbir teñrileriñizni taşlamañız
- 411.13 hem de, vedd, suvā‘, yağūs, ye‘ūq, hem nesr, ismli şanemleriñizni de taşlamañız! diyüp töpenlerni qavmimniñ
- 411.14 qoştanlar, quturdılar. anday qoştanlar şol şanemler arqasında ādemlerden bik köpisini azdurdılar, ey
- 411.15 rabbim, zālimlerge azgunlıqdan başkanı artdurmağıl! diyüp nūḥ (‘ahm) allahü te‘ālādan vaḥy ile qavminden
- 411.16 mundan soñ imān kitirecek kimseler bolaçaq tügillikni bilgeç oşbu du‘ā ile du‘ā itdi.
(مَا

411.17 (مَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَذْخَلُوا نَارًا، فَلَمْ يَجِدُوا لِمَنْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا) nūh peygamberniñ qavmi özleriniñ

411.18 qarşılıqları arqasında tufan şuvına gark itüldiler de, otqa kiritilmiş boldılar, şol vaqtda alarğa

411.19 şanemler fā'ide birmedi, özlerin hālāş itüvde allahdan başqa hiçbir zāt bölüşe almadı. ya' nī allahğa

411.20 qarışmağan bolsalar, helāk bolmaslar idi, şanemlarğa qarşuvdan alarğa fā'ideden başqa iş bolmas idi.

411.21 biş şanem. bu ismleri ile şanalğan şanemler ādem ('ahm) ile nūh ('ahm) arasında bolğan ölgen

411.22 izgü şanalmış kimselerniñ şüretleridür. bu izgü şanağan kimselerin taşdan gevdeli şüretlerin yaşap

411.23 alarnı uluğlav içün, şüretlerin üyelerinde, ya 'ibādeḥḥānelerinde āşriler idi. bara tura 'ibādeḥḥānelerinde

411.24 turduqdan babalarımız bularğa qullıq itkenler diye qullıq kıla başlamışlar. şoñra bu şanemler 'arablarga köçken:

411.25 vedd - digeni kelb qabilesinde bolğan, suvā' .hemedān qabilesinde yağūs, hem nesr murādda, hem nesr-i ḥumeyr qabilesinde

411.26 bolğan, (وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَاتَنْدِرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دُبَارًا، أَنْتَ أَنْ تَنْدِرَهُمْ يُضِلُّوا مَبَادِكَ وَلا يُبَلِّغُوا)

411.27 (الْأَفْجَارَ كَفَارًا) tağın nūh peygamber eytdi: ey rabbim, yirde kāfirlerden hiçbir turuvçı kismeni¹

411.28 qaldurmağay idiñ, çünki eger alardan yir yüzinde tirük kimselerni qaldursañ, alar siniñ

411.29 imānlı qullarını azdururlar özleri şoñında balaları da azdururlar, çünki alar fācir hem birinçi

II / 412

412.1 derece qarşu bolğan balalardan başkanı toğdurmaslar! (رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدِي وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا)

412.2 (وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ الْآتِبَارًا) ey rabbim, sin mini. hem de ata anamnı, oşandaq

¹ "kimseni" olmalı.

412.3 minim üyime mü'min bolup kirgenlerni hem de her bir mü'min irlerni ve mü'mine hatunlarnı yarlıķap, zālimlerge

412.4 helāklikden başkanı artdurmağay idiñ! diye nūh peygamber du'ā kıldı. vākı'a tūfān ile kāfir bolğanlar

412.5 helāk boldılar.

412.6 (bu orunda nūh sūresiniñ tercemesi tamām boldı.)

412.7 (yitmişinçi cin sūresi mekkede ingen, yigirmi sigiz āyet.)

412.8 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

412.9 ﴿قُلْ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا، يُوَدِّعُ إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ، وَلَنُنَشْرِكُ لِرَبِّنَا

412.10 (أَعْدَاءُ، وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا) eyt sin ey muḥammed, cinlerden bir gürūh minim ḳurān

412.11 āyetleri oḳuğanımnı toñlağanlar, hem de şol vaḳtda itüşkenler: biz toḡrılıḳğa köndüre turğan

412.12 ḥikmet iyesi ḳurānı işitdük, hem de ol ḳurānğa uşanduḳ, indi hiç de özimizniñ rabbimizge tiñ

412.13 şanamamız. ol rabbimizniñ ḳudreti uluḡ hem kimliklerden yıraḳ boldı, ol rabbimiz ḥatun hem bala iyesi

412.14 bolmadı diyüp eytkenler iken, şol ḥaber miñe allahü te'ālā tarafından vaḫy itülmiş boldı digil

412.15 cin ḳavmi: cin nindi ḳavm ikeni bizge aḩuḳ bilgüli tügil. ba'zı müfessirler: cin feriştelere kibi

412.16 körünmey turğan gevdeli, hem de ādemiler kibi imān ile mükellef bolğan zātlar dimişler. cinlerniñ nindi şıfatda

412.17 boluvları ma'lūm bolmasa da alar da bizniñ kibi imānlı hem imānsızları bolup dīnlı ve dīnsizleri bolğan

412.18 bir ḳavmdür. ḳurān-ı şerīfde ādemiler ile birlikde allahü te'ālā tarafından alarğa da fermān hem ḩıyuvlar bar.

412.19 ba'zlar: cin tensiz cānlar diġenler. bu taḳdīrde allahü te'ālā tarafından bara tolmış bizniñ tenlerimizge kireçek

412.20 ya kirüp çıḳğan cānlar bolup da iḩtimāl her ne cin diġen ḳavm barlıġına imān kitüremiz. likin alarnı

412.21 resūlimiz de körmegen ḩünki ötken āyetde cinler anıñ sözlerin tüñilepde resūl alarnı körmegenligi

412.22 añlandı cin ile şeytānı ayurmak kirek. cin bizniñ kibi bir ḥalḳ boldı ammā şeytān ḥalḳlıġdan

412.23 yıraḳ yamanlıḳ şıfatında bolğan kimselerdür. ḳurānda beyān itülgenge ḳaraġanda ādemilerden de cinlerden de

412.24 bozuḳlıḳ iyesi bolğanları bar bularnıñ ādemden bolğanı ādem şeytānı, cinden bolğanı, cin şeytānı

412.25 diyüledür. nitek allahü te‘ālā: “şeyāṭinü’l-insve’l-cinn” dimiş.

وَأَنَّهُ كَانَ يَفُولُ سَفِينًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا،

412.26 (وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كُنْبًا) alige kadar bizniñ aramızda bolğan cingil ‘aql iyeleri

412.27 allahü te‘ālāge haqlıqdan yırağ bolğan sözni eytür boldılar. ammā biz üyli idük ādem de cin de

412.28 allahü te‘ālā hakkında yalgannı eytmes diyüp. bu sözleri tegi cingil ‘aqlılıarnıñ sözlerine iyerüvleri

412.29 için ‘özr eytövleri ya‘nī biz allahğa yalgannı söylemesler diyüp alarğa uşangan idük dimek.

II / 413

413.1 (وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعْرِضُونَ بِهَرَجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَرَادٍ وَهُمْ رَهَقًا، وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا)

413.2 ādemlerden ba‘z irler cinden bolğan ba‘z irlerge şıyunur boldılar. ādemiler şol şıyunuvları ile

413.3 cinlerden şıyunulmışlarına azğunlıq artdurdılar. ey cinler: anday ādemiler sizniñ ölgenden soñ

413.4 allahü te‘ālā hiç kimni de tirgüzeçek tügil diyüp oylağanuvıñız kibi oylar boldılar. bu sözler cinlerniñ

413.5 birisi birisine söyleşken sözleridür. ādemiler seferlerinde çıkarlı orunlarğa tüşdüklerinde oşbu revişde

413.6 şıyunalar idi: “bu orunniñ hācesi bolğan cinge şıyunamun anıñ qavminden ciñil ‘aqlileriniñ

413.7 miñe zarar kitürüvinden” diyüp eyteler idi. āyetdegi şıyunuvdan murād şol şıgınuvdur.

وَأَنَا لَمُسْتَأْذِنٌ

413.8 السَّمَاءِ فَوَجَدْنَاَهَا مَلَأَتْ حَرًّا شَدِيدًا وَغَمْبًا، وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا، قَاعِدًا لِلسَّمْعِ، فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شَيْبًا رَضًا

413.9 (وَأَنَا لَأَنْدَرِي أَسْرَأْرِي بَعْدَ بَعْدٍ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَاءً) biz, cinler, kökke aşuvni tiley idük, ammā

413.10 anda munu qolumızdan kilmey idi, çünkü kökni quvvet iyesi şaqçılar ile hem de ot oçqunları ile

413.11 toluğ tapduq. şol sebebden mine almay idük biz ol kökden şaqçısız orunlarında, andağı haberlerni

413.12 tūñilev orunlarına oturur olduk. bu minüp tūñilevleri resūlimizniñ peygamber boluvından ilk idi.

413.13 ammā hāzır birev kökke söz tūñilerğa minse, uzun minüvden tıya turğan ot uçkununa uçar. indi

413.14 hāzırinde kökden haber tūñilevden tıyulduq. ammā tıyuv ni içündür yirdegilerge allahü te‘ālā tarafından zarar

413.15 tilengenden mi, yā ki yirdegileriñ rableri bu tıyuv arqasında alarnı toğrılıqğa köndürüvni tilegendür mi?

413.16 munısı bizge ma‘lūm tügil! (وَأَنَّمَا الصَّالِحُونَ وَمُنَادُونَ ذَلِكَ، كُنَّا طِرَافِقَ قَدَدَاءِ، وَأَنَا ظَنُّنَا أَن لَنْ نَعْبِرَ اللَّهَ)

413.17 (فِي الْأَرْضِ وَلِي نَعِجْرَهُ هَرَبًا، وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهَيْدَى أُمْتَابَهُ، فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَغْنَأُ بَغْسًا وَلَا رَهَقًا، وَأَنَّمَا الْمُسْلِمُونَ

413.18 (وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ، فَمَنْ أَسْلَمَ فَأَوْلَتْكَ تَعَرَّوْا رَشَدًا) hem de bizden izgülerde, oşandaq yamanlar da bar idi,

413.19 biz bu vaqtqaça türlü mezheblerde olduk ya‘nī bizniñ kâfirlerimiz de boldı mü‘minlerimiz de boldı. hem de

413.20 biz üyli idük biz yirde hâlimizde de hem andan kaçup kökke münsäkde allahni ‘āciz kıla alma biz

413.21 diyüp. ya‘nī allahü te‘ālāniñ qudretine imānımız bar idi demek boladur. indi biz toğrılıqni (qurānnı)

413.22 işitkeç aña imān itdük indi birev öziniñ rabbisine imān kitürse ol kimse tınç bolsun,

413.23 aniñ izgü ‘amelleri kimitülmes yavızlıqları artdurulmas. hem de bizniñ aramızdan

413.24 müselmānlar bardur, hem de haqlıqdan çıqğanlar da bardur. indi müselmān bolğanlarımız toğrılıqni tikşirdiler

413.25 hem tapdılar. (وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا، وَأَنْ لَوْ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا)

413.26 (لِنَقِّنَهُمْ فِيهِ، وَمَنْ يَعْزُضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا) ammā haqlıqdan yıraq bolğanlar

413.27 cehennemge ötün bolup urıldılar. eger de ol cinler islām yolında yürüseler elbette alarnı köp bolğan

413.28 şu ile şugarur idük, alarnıñ şol ni‘metke şükr kıluvların kılmavların şınav için. indi birev

413.29 rabbisiniñ zıkrinden (qurān)dan yüz döndürse, rabbisi anı ağırlıq iyesi bolğan ‘azābka kiritür. (وَأَنَّ

- 414.1 (الْمُسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ، وَأَنَّهُ لَنَا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادِرًا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا) ‘ibādet
- 414.2 orunları her birsi de allahü te‘ālānıñkidür, şulay bolsa ol orunlarda allahğa ‘ibādetke hiç kimni qatışdurmañız!
- 414.3 ya‘nī naşārā ile yehūd özleriniñ ‘ibādeḥānelerine barduqlarında allahğa tiñdeş itüp butların
- 414.4 qatışduralar idi. allahnıñ qulı muḥammed (‘ahm) ḥurma ağacı içinde allahğa ‘ibādet qılğanda, qurānı
- 414.5 tūñilev içün cinler tıgızlanuşup kilüp ḥurma ağacı tiresinde turdılar. (قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي)
- 414.6 (وَلَا تُشْرِكْ بِهِ أَحَدًا قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا) eyt sin ey muḥammed, min rabbime ‘ibādet qılamun,
- 414.7 ammā aña hiçbir tindeş tutmaymun, eyt ey muḥammed, min sizge zararda kitüre almaymun hem de toğrılıqda
- 414.8 (قُلْ إِنِّي لَنْ يُعِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ ، وَلَنْ أجدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ، الْأَبْلَغَا مِنَ اللَّهِ وَرَسُولَاتِهِ وَمَنْ) bire almaymun.
- 414.9 (بَعْضَ اللَّهِ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ، حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيُعْلَمُونَ مَنْ أضعفُ ناصراً) eyt sin ey muḥammed, eger de allahü te‘ālā miñe zararını tilese, şol vaktta mini allahdan hiç
- 414.10 kim culup ala almas, hem de ol allahdan başqa şıyuna turğan orun da tapmam, min allahü te‘a tarafından
- 414.11 sizniñ içün, allahnıñ ḥükmlerin vaḥylerin irişdürüvden başqa nerseni boldura almaym. her bir yaḥşılıq
- 414.12 ve yamanlıqlar allahü te‘ālānıñ irkindedür. bir kişi allahğa hem de anıñ resüline qarşılıq qılsa, ol kişiğe
- 414.13 mengülik bolğan cehennem oḥı bolğucıdur. ol kāfirler, va‘de qılınğan nerseni körgengeçe şol küfrlerinde
- 414.14 tururlar, indi qayçan va‘de qılınmış (bedr şoğışı) nı körseler, alar şol vaktta kimniñ bölüşüvçisi
- 414.16 (قُلْ أَنْ أَدْرِي أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا) za‘if ve kimler şan yüzinden az ikenin bilürler.
- 414.17 eyt sin ey muḥammed, ol va‘de qılınğan nerse qayçan bolur? diyüp şorağan müşriklerge: min bilmeym

414.18 siz va‘de qılınğan nerse yaqındurmay, yeise rabbim, ol va‘de qılınmış nersege uzun müddet yaşar mı?

414.19 diyüp. (عَالَمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَيْهِ أَحَدًا، الْأَمْنُ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَانَّهُ بَسُلُوكَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ)

414.20 (رُصَدًا، لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ بَلَّغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَمْسَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا) ol allahü te‘älā gayblerni

414.21 bilgüçidür ammā öziniñ resüllerinden gaybni bildürüvge rāzı bolğanuvından başqasına gaybni

414.22 bildürtmes, gayb ‘ilmni allahü te‘älā bildürtüvge rāzı bolğan resūline gine bildürtür, çünki ol resūline

414.23 allahü te‘älā aldından hem artuvından (rableriniñ yibergen nerselerin irişdürgenligini bilmek için şaqçılar

414.24 bilgüledi, hem de özi ol resülleriniñ qaşlarında bolğan nerselerin de biledür, dağı her bir nerseni

414.25 biremlep biledür.

414.26 gayb ‘ilmi: gayb ‘ilmleri arasında allahü te‘älādan başqa zāt bile almay turğanları bar. ammā her kim bile

414.27 almasa da ba‘zı ‘ālim kimseler ‘ilm arqasında bile ala turğanları bar. bu şöñgisını bilüv mümkin. hem munı

414.28 bilüvçi şerī‘at qaşında sözi maqbül boladur. meşelā ‘ilm-i nücüm ile yağmur bolaçaqını, ay kuyaş

414.29 tutulaçaqını aldan bilüvçiler bar. hem sā‘ati ile hattā minütü ile vaqtında toğrı kitüreler. indi

II / 415

415.1 bir de ‘ilmī bolmay ağzına ni kildi şunu söylevçi yalğançılar, bular elbette günāhlılardur.

415.2 bu orunda cin süresiniñ tercemesi tamām boldı.

415.3 yitmiş üçinçi – müzzemmil sūresi mekkede ingen yigirmi āyet.

415.4 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

415.5 (يَا أَيُّهَا الْمَرْمُلُ، قُمْ اللَّيْلَ الْأَقْلِيلَا، نَصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلَا، أَوْ زِدْ عَلَيْهِ، وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلَا) ey

415.6 kiyümiñ ile turulup yatuvçı ir, kiçde oyağ tur sin. meger aznı ğına oyağ bolma, yartusunda

415.7 oyağ bolma, yeise yartusından az ğına kimrekde oyağ bolma, ya' nī üçden birinde yā ki andan artuğraq aluşında

415.8 oyağ bolma. hem de qurānnı ma' nāsın oylap oquğıl bu āyetniñ ḥāşılı: ey muḥammed kiçde oyağ bol,

415.9 kiçniñ yartusunda oyağ bol, yā ki üç ülüşden bir ülüşinde oyağ bol demek. namāz farz boluvdan

415.10 ilk kiçde oyağ turuv farz itülmiş bolğan. köp mi turuv öz ihtiyārlarında bolğan likin üç

415.11 ülüşden bir ülüşi şundan kimitmevni beyān itüv likin. (أَنَسْنَا قِيَامَكَ قَوْلًا تَقِيَلًا) ey muḥammed biz siñe

415.12 bolduruvı ağır bolğan sözni cümletürmiz ya' nī qurānnı. (أَنَّ نَاءَمَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَمَطَاوَأَقْرَبُ قِيَلًا)

415.13 düristlikde kiçdegi iş işlev için qatraqdur. hem de sözlerni añlav için kuvvetlirekdür. ya' nī

415.14 kiçde yuklap oyanuv nefis için işlevi kıyun bolğan işdür, hem de oquğan nerseni köñilge berkitüv

415.15 için berkitküçirekdür (أَنَّكَ فِي النَّهَارِ سَبْعًا طَوِيَلًا) ey muḥammed kündizde siniñ için uzun şuguller

415.16 bardur. ya' nī qurān oquv için kiç yahşı çünki kündiz şuguller boladur. (وَأَذْكُرُ اسْمَ رَبِّكَ وَتَتَبَّلُ)

415.17 (أَلَيْهِ تَتَّبِعُونَ) ey muḥammed rabbiñniñ ismini zıkr kılgıl, hem de ol rabbiñe 'ibādet kıluv için köñliñ ile başqa

415.18 nerselerden ayrulğıl! (رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، فَاتَّعَفَى، فَاتَّعَفَى، فَاتَّعَفَى) ol rabbiñ maşrıq hem mağribniñ

415.19 rabbisidür, andan başqa tiyüşli bolup qullıq kılinmış zāt yoqdur, iñdi sin ol rabbiñni her işiñde

415.20 tapşırulmuş itüp tut, siniñ her bir işiñni ol ğına başqarur. (وَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا)

415.21 (جَمِيلًا) ey muḥammed kāfirlerniñ eytken (qabāḥat) sözlerine şabr it sin, hem de alarnı gözel revişde

415.22 taşlap turğıl! ya' nī alar ile boluşmağıl! (وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولَى النَّعْمَةِ وَمَهْلُومٍ قَلِيلًا) qaldur sin

415.23 miñe ol qabāḥat sözler ile öziñni yürçüvçi kimselerni hem de rāḥatlık iyesi bolğan yalğanga

415.24 tutuvçılarnıñ cezālanuvların, hem de alarğa az ğına mühlet birgil!
(أَنَّ لَنَا بِنَا أَنْكَالًا وَجَعِيمًا، وَطَعَامًا ذَا غِصَّةٍ)

415.25 (وَعَنَابًا أَبَا أَلِيمًا، بِوَم تَرَجُّفُ الْأَرْضِ وَالْجِبَالِ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّوْبِيلًا) bir hem tağlar titrep, şol titrevden

415.26 ve aqlanup tağlar kum tavı kibi bolğan künde ol kāfirler için bizniñ qaşımızda boğavlar hem de ceḥīm

415.27 tamuğsı, hem de boğazlarğa şaңcıla turğan aşlar, rencitküçi 'azāblar bardur. alarnı şol küngeçe

415.28 qoyup tur dönme boladur. (أَنَا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا، شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا، فَعَمِيَ)

415.29 (فِرْعَوْنَ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْدًا وَبَيْلًا) ey mekke ehli kıyāmetde sizniñ qılğan işleriñizge güvāh bolaçaq

II / 416

416.1 resūlni yiberdim min sizge, nitek fir' avunge bir resūl yibergen idim de , fir 'avun şol resūlge qarşulıq qıldı da, biz ol

416.2 fir' avunnı bik qatı tutuv birle tutup helāk qılğan idük. ya' nī indi ey mekke ḥalqı min sizge muḥammedni resūl itüp

416.3 yiberdim, eger de mūsāğa uşanmağan ve aña qaruşқан fir' avun kibi resūliñizge qaruşsañız sizge de 'azāb bolur.

416.4 (فَكَيْفَ تَتَّقُونَ أَنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا السَّمَاءُ مَنفُطَرٌ بِهِ، كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا) indi ey

416.5 kāfirler eger de şol kāfirlikiñiz de tursañız çıday almay, qatılığı sebebli kök yarılaçaq hem de yaş

416.6 balalarnı qart qılaçaq künde öziñizni 'azābdan niçük şaqlarsız, bu künniñ bolaçağı ile allahü te'ālā

416.7 va' de itken, ol va' de itken nerseler elbette işlenilecek!

أَنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ، فَمَنْ شَاءَ انْتَحِلْ إِلَىٰ رَبِّهِ

416.8 (سَبِيلًا) bu qorqunçlı va'delerni beyān itken āyetler va'azdür, bir kişi bular ile va' azlansa rabbisi țarafına

416.9 haqlıq yolun tutar, ya'nı bu künlerde bolaçaq 'azāb va' delerine uşanup allahü te'ālāge yaqın boluvğa

416.10 sebep bolğan taqvālık kirsün!

أَنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُم

416.11

وَمَا أَفَاقَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ، وَاللَّهُ يُقَسِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ، عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ، فَأَقْرَأُوا مَاتِيسِرُ

416.12 (مِنَ الْقُرْآنِ) indi allahü te'ālā resül allahğa hem de řařābīlerine başda kiřniñ iñ azı üçden birin

416.13 oyağ turuvnı farz itken idi, likin müselmānlar kiřniñ üçden birin ayura turğan (vaqt

416.14 körsete turğan) quralları bolmaduğdan üçden birinden kim bolur diyü tañğaça tizlenüp qurān

416.15 oqup oquralar idi, ĥattā tizleri çilenüp şişlenüp bite idi şundan řoñ allahü te'ālā oşbu

416.16 āyetni indürdi ma'nāsı: ey muĥammed sin hem siniñ ile birge bolğan mü'minler cemā'ati kiřniñ üç ülüşinden

416.17 iki ülüşi qadardan azraq, hem kiřniñ yartısını hem de kiřniñ üçden birin oyağ turuvıñızni siniñ rabbiñ

416.18 biledür. hem de sizniñ kiřniñ bu ülüşlerin ayurup sā'atlep bile almavıñızni bildi hem sizni bu ağırlıqdan

416.19 ĥalāř itüv içün kiřniñ bilgüli ülüşlerin oyağ turuvnı farz itüvden qaytdı indi siz ĥāzır

416.20 kiçde öziñizge cingil bolğan qadar qurāndan āyetler oquvıñızda řunıñ ile üstiñizden farz tüşer

416.21 üçden birin hem yartısında oyağ turuv ile küçlenmessiz didi

عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ وَأَخْرُونَ

416.22 (يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَخْرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَأَقْرَأُوا مَاتِيسِرْمَهُ) sizniñ arañızda

416.23 ba'zılar ağırlar, ve ba'zılar kesb hem sevdā içün yirde misāfirlik iterler, tağın bir türtileri allah yolında

416.24 şoğışup yürürler, allahü te'ālā sizden şunday kimseler barılğan bildi de sizden kiçniñ bigüli ülüşinde

416.25 oyağ turuv ağırlığın köterdi de, qurāndan öziñiz için cingil bolğan qudreti oquñız diye fermān

416.26 itdi (وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا، وَمَا تُقْرَمُوا لَآنْفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ)

416.27 (هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا، وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ) indi bu kiçde oyağ turuvlar misāfir, şoğışçı

416.28 ve kesbdegi ve hasta kimseler için ağırlıklı bolduğdan allahü te'ālā fermān itedür: ey mü'minler, siz namāznı

416.29 öteñiz! dağı da farz itülgen zekātı biriniñ, hem de allahü te'ālāniñ faqir bendelerine zekātdan başqa

II / 417

417.1 şadaqalar da biriniñ, öziñiz selāmet vaqtda faqirlerge nafaqa birüvçi boluvıñız öziñiz ölgenden şoñ birüvge

417.2 qarağanda öziñizniñ selāmet vaqtıñızda öziñizge aldan barup turuvçı izgülik hazinesi sizniñ

417.3 için allahü te'ālā qaşında izgürek hem de şevāb yüninden uluğraqdur. dağı da allahğa günāhlarıñızdan yarlıqanuv

417.4 isteñiz, düristlikde allahü te'ālā günāhlarnı yarlıqağuçı hem de halkına merhamet itüvçidür oşbu āyetler

417.5 ile namāznıñ farz itülüvi haqq bolup, şundan şoñ mü'minler biş vaqt namāz oquy başladılar.

417.6 bu orunda müzzemmil süresiniñ tercemesi tamām boldı.

417.7 yitmiş dördünçü müddeşir süresi mekkede ingen illi altı āyet.

417.8 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

417.9 يَا أَيُّهَا الْمَدَنِيُّ، قُمْ فَاَنْتَرِ، وَرَبُّكَ فَكَبِّرْ، وَنَبِيَّكَ فَطَهِّرْ، وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ، وَلَا تَمْنُنَ تَسْتَكْبِرُ، وَلِرَبِّكَ

417.10 (فَأَصْبِرْ) ey peygamberlik kiyümi ile türülmüş resül, türda mekke halkın qabül itilmeseñiz allah te'a sizni

417.11 kıyāmetde 'azāb kıılır diyü ḥaqlıqğa ündegil, hem de rabbiñ allahü te'ani tiñdeşli boluvdan pāklap

417.12 uluqlaql hem de kiyümiñni pāk kılgıl, 'arablarnıñ kiyümleri yirden sürele turğan uzun bolduqlan

417.13 ba'zıları şiyābiñ fetahhir yirden sürele turğan necāsetden şaqlanuv mümkin bolmaqlan uzun kiyümiñni kışqa

417.14 kılgıl diye tefsir itkenler. şanlarğa tapınuvni bütünley taşlaqlı, ya'ni ḥaqlnı şanğa tapınuvdan kıyqlı,

417.15 birevge bir nerse hibe kılıp andan artuqlraq nerse aluv ümıdini taşlaqlı, hem de rabbiñniñ emrlerin

417.16 نَادَانْفِرُ فِي النَّافُورِ، فَتِلْكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمَ عَسِيرٍ، عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ،) ornuna kitürüvde tözümlı bol!

417.17 (ذُرِّي وَمَنْ خَلَقْتَ وَحِيدًا، وَجَعَلْتَ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا، وَبَيْنَ شُهُودًا وَمَعْتَدًا لَهُ تَمِيمًا تَمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ) kıyqlan şürğa

417.18 ürülmüş bolsa, bu şür ürüqlen kün kāfirler içün cingil bolmaqlan, ağır bir kündür ey muḥammed, min

417.19 yalqlz ḥālimde yoqlan bar itken kimse (وَلَيْتَ بِنُ مَغِيرَةٍ) ni minim irkime taşla, min anı bar itdim aña köp

417.20 māl birdim, öziniñ yanunda mekkede birge tura turğan balalar birdim, hem de aña ḥocalıql ve dereceler birdim.

417.21 māl, balalar ve dereceler birgenimden şoñra minim aña māl artduruvımnı arzu itedür. birgenime şükr

417.22 kılmaydur. (كَلَّا) ammā min aña hiç de artdurmam. (أَنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِينًا) düristlikde ol velid bizniñ

417.23 kıurān āyetlerimizge kırlşu boldı (سَأَرْهَقُهُ صُعُودًا) anı min kileçekde minüvi ağır bolqlan orunğa minüv ile

417.24 küçlermün.

أَنَّهُ فُكِّرَ وَقَدَّرَ فُقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ، ثُمَّ قَتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ، ثُمَّ نَظَرَ، ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ، ثُمَّ أَدْبَرَ

417.25 (وَأَسْنَكُجْرَ) ol velid özliginden qurān haqında oylanup şataşdı, hem de özliginden qurān haqında,

417.26 elle nindi iftirālar itüvni oyladı, şundan şoñ allahü te‘ālā tarafından oylağan hāli revişinde la‘net

417.27 eytüldi. şoñra yine de şol oylağan hayāli hālinde la‘net eytüldi. şoñra qavmine qaradı, şoñra

417.28 çirāyın şatdı, tüşli kökli yaşıllı boldı, şoñra imān kitürüvden yüz döndürdi hem de tekebbürlendi.

417.29 velidniñ bu şıfatlarğa kirüvi allahü te‘ālāniñ kelāmı bolğan qurān-ı şerifine başlağaçdur, resülimiz anı

II / 418

418.1 āyetler oqup dinge ündegen vaqtdadır... ba‘z āyetlerni işitkende köñli özgelenüp uşanmaq

418.2 niyeti köñline kirür kibi bola idi.. likin allahü te‘ālā hidāyet naşib itmegeç tuvğanı ebū cehl ile

418.3 ikevi bir kiñeşde bolmışlar... şoñra qavmine qarağan hālde qurānnı şı‘ir resülni şā‘ir, yā mecnūn

418.4 digen sözleri yalğan boluvı. resül allahda anday şıfat bolmavı qavmine de bilingeç qavmine qarap (تَقَالَ)

418.5 (أَنْ هَذَا الْأَسْحَرُ يُؤْتِرُ، إِنَّ هَذَا الْأَقْوَلُ الْبَشَرُ) didi ma‘nāsı: bu muḥammed oquy turğan nerse bik tiz

418.6 eşer bire turğan sihrdür, hem de bu bir de başqa nerse tügildür belki ādemī sözidür dimek... (سَأُصَلِّيهِ)

418.7 (سَقَرٌ، وَمَا دَرَأَكَ مَا سَقَرٌ، لَا تَبْقَى، وَلَا تَنْفَرُ، لِزَاغَةِ الْبَشَرِ، عَلَيْهَا تِسْعَةُ عَشْرَ) min ol velidni kıyāmetde saqar

418.8 tamuğsına kiritürmün, ol saqar ey muḥammed siñe bilüvi mümkün bolmağan qorqunçlı bir tamuğdur, ol saqar özine

418.9 kirgen kimseniñ hiçbir a'zāsını qaldurmas yandurur köydürür, teniniñ taşkı tirilerin qaraltur ol

418.10 saqarda on toqız zebānī ferişeleri bardur. ya'nī min ol velīdni şunday qatı 'azāblı tamuğğa kiritürmün

418.11 digen sözdür. (مَا جَعَلْنَا أَصْعَابَ النَّارِ، إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عَدَّتَهُمُ الْآفَتَةَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ

418.12 الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَبَزَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْثَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ

418.13 الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا، كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن

418.14 (بَشَاءً، وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ الْأَهْوَى، وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ) hem de tamuğdağı başlıqlarını ferişelerden

418.15 qıldıq, alarnı on toqız qılmaqlığımız kitāb iyeleri bolğan yehūdler resūl allahniñ peygamberligin rast

418.16 bilsünler için, çünki tevrātda da on toqız diye beyān itülgen, qurānda da şulay bolğaç yehūdler qurānniñ

418.17 allahü te'ālādan ingenine uşanurlar. indi imānlı kimseler bu feriştelerniñ şanın beyānını işitüp

418.18 imānları artsun için kāfirlerge fitne için ya'nī qarışup 'azābları artuvğa sebep boluv için,

418.19 hem de kitāb iyeleri oşandaq mü'minler şik qılmasunlar için, hem de köñillerinde münāfıqlıq bolğan kimseler

418.20 ile kāfirler eysünler için allahü te'ālā munday kilişsiz meşelden ni nerse tiledi iken? diyüp bu sözni

418.21 allahü te'ālā eyte mi soñ digen kibi, özlerinçe horlavlarıdır. oşbu revişde allahü te'ālā azğunlıqını

418.22 tilegen kimseni azdurur, hem de toğrılıqını tilegen kimseni toğrılıqğa köndürür. ey muḥammed, siniñ

418.23 rabbiñniñ ḥalkın hiç kim bilmes barı allahü te'ālā özi gine bilür. bu sürede söylenmiş ḥükmler ādemilerge

418.24 va'azdur. ya'nī saqar tamuğsı anda bolğan zebānī ferişeleri ve başqa ḥikmetler her birisi de 'aqlılı kimseni

418.25 ḥaqq yolğa kündüreçekdür. ammā kāfirler bu ḥikmetlerni fā'idesiz ve yalğan şanaylar (كُلًّا) iş kāfirler oylağança

418.26 tügil, ya'nī allahü te'ālā Qurānda va'de itken nerseler her birisi de bolaçaqdur.
(وَالْقَمَرِ، وَاللَّيْلِ إِذَا دَابَّرَ،)

418.27 (وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ، إِنَّهَا لَأَمَدَى الْكَبْرِ، فَذِيرًا لِلْبَشْرِ لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَّقِمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ) ay birle

418.28 anı eytemün, hem de kiç birle anı eytemün qayçan ol kiç kitse, hem de tañ birle anı eytemün qayçan

418.29 ol tañ yaqtursa, şol eytülgen nerseler ile anı eytemün düristlikde ol saqar tamuğsı elbette uluğ

II / 419

419.1 belälardan birisidür. bu saqar tamuğsı âdem balasını qorqutmaq içündür, sizlerden imān itüp

419.2 alda boluvnı tilegen kimselerge yā ki küfrde qalup artda boluvnı tilegen kimselerge bu - saqar

419.3 qorqutuvçı nersedür. (كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ، أَلَا أَصْعَابَ الْيَبِينِ فِي جَنَاتٍ، يَنْسَاءُ لَوْنِ) .

419.4 (عَنِ الْمَجْرِمِينَ . مَا مَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ، نَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ، وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ السَّكِينِ، وَكُنَّا نَعْرَضُ

419.5 (مَعَ الْغَائِثِينَ، وَكُنَّا نَكْتُبُ بِيَوْمِ التَّيْنِ، حَتَّى أَتَانَا الْيَقِينُ) her bir kişi öziniñ işlegen işi

419.6 sebebli allahü te'ālā qaşında tutqun bolur. barı mü'minler gine cennetlerde bolup tutqun da bolmaslar, günāhlı

419.7 mü'minler günāhları qadar 'azāb itülüp kâfirleriñ hâllerinden şoraşup: ey kâfirler ni nerse kiritdi sizni

419.8 saqar tamuğsına diyürler kâfirler eytürler: biz namāz oquvçılar cümlesinden bolmaduq, hem de faqirleriñ ta'āmlandurur

419.9 bolmaduq, hem de bātilğa çomuvçılar ile birge bātilğa çomduq haqlıqdan baş tartduq. hem de qıyāmet künni

419.10 yalğanga tutar bolduq, ölüm yaqalarımızdan tutqanga qadar şol qabāhatligimizde bolduq. ölüm kilgeç bildük

419.11 ammā iş ötken idi. (فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ، فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّنَادِرَةِ مُعْرِضِينَ كَأَنَّهُمْ حُمْرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ،)

419.12 (فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ، بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنشَرَةً) ol kâfirlerge şefā'at kıluvçılarnıñ

419.13 şefâ'atleri de fâ'ide birmes (ya'nî alarğa şefâ'at kıluvçı bolmas) ni nerse fâ'ide itdiler alar,

419.14 arslandan kaçқан işekler kibi haqq bolğan qurân ile va'azlanuvdan kaçup? peygamberleri haqlıqğa ündegeç

419.15 alardan her birisi de: bizge allahdan özimiz oqur içün kitâb kitürgege qadar biz imân itmeyimiz siñe diyüp,

419.16 allahü te'âlâ tarafından indürgen qurânı qabül itmey, özlerine kitâb indürüvni şoradılar. (كَلَّا) kâfirler

419.17 tilegençe tügil iş! (بَلِّغُوا لَهُمُ الْبُحْرَانَ الْأَخْرَى) alarnıñ qurân ile va'azlanuvdan baş tartuvları özlerine

419.18 tilegen kitâbları indürülmegenden tügil, belki alar ahiret 'azâbından qorqmaylar idi, şol sebebden

419.19 qurân ile va'azlanuvdan baş tartdılar (كَلَّا) qurân-ı şerif baş tartula turğan nerse tügil (أَنَّهُ)

419.20 (تَذَكَّرْ، فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ وَمَا يَنْدُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ، هُوَ أَهْلُ التَّنْزِيلِ وَأَهْلُ الْمَعْرِفَةِ) düristlikde ol

419.21 qurân va'azdur, birev anıñ ile va'azlanuvni tilese, anıñ ile va'azlanur; ammâ anıñ ile her kimde va'azlana

419.22 almas meger allahü te'âlâ va'azlanuvların tilegen kimseler gine va'azlanurlar, ol allahü te'âlâ qorquluvğa fermânın

419.23 tutuluvğa hem de tıyğanlarından tıyuluvğa tiyüş bolğan zâtdur, hem de qullarından özinden qorqğanlarınıñ

419.24 günâhlarını yarlıqav ehlidür.

419.25 bu orunda müddeşir süresiniñ tercemesi tamâm boldı.

419.26 (yitmiş bişinçi kıyāme süresi mekkede ingin kırk āyet)

419.27 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

419.28 (لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ،) iş kāfirler oylağança tügil, ölgenden şöñ her bir

419.29 bende kobarulaçaq, ba's boluvni beyān için kıyāmet küni ile hem de kıyāmetde her kimniñ de nefslerin

II / 420

420.1 şeltelevi ile anı eytemün. (أَيْتَسَّبِ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْعَ عِظَامَهُ) elle ādem balası biz anıñ taralğan

420.2 süyeklerin cıya almabiz diyüp oylay mı? ya'nī şol oyuna aldanup ölgenden şöñ kobarulaçaq

420.3 tügilmiz diyeler mi? (بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ نَسْوِيَّ بَنَاتَهُ، بَلَىٰ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ، يُسْئَلُ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ)

420.4 (kayda ol ölgenden şöñ taralğan süyeklerini cıya almav,) bir de şiksiz cıyamız, uluğ süyeklerini gine

420.5 cıyuv tügil kiçik barmaq süyeklerinde cıyarmız ol ādemler aldağı zamānlarında da bozuqlıq kıluvni tileyler,

420.6 hem de kayçañ bola kıyāmet diye şoraylar. kıyāmet bolaçaq degil digen kibi ħorlav tarīki ile şoraşalar.

420.7 (فَإِذَا بَرِقَ الْبَصُرُ، وَخَسَفَ الْقَمَرُ، وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ، يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُ) kayçañ kıyāmet

420.8 yaqınlansa kıyāmet bolaçaq tügil digen kimselerniñ közleri yaşıñdan çağılğan kibi karangulansa, hem de

420.9 ay tutulsa, nürsüz qalsa, oşandaq ay ile kıyaş birge cıyulmuş bolsa. şol künde ādem balası:

420.10 kayda kaça turğan orun diyüp eytür, ammā kaçağğa orun tapar mu? (كَلَّا لَأَوْرُرُ، إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ)

420.11 (الْمُسْتَقَرُّ) kaçağğa orun bolmas hem de şıyunurğa ol künde orun tapulmas, barı siniñ rabbiñ

420.12 tarafına gına hem anıñ ħükmi astuna gına ol künde ornaşulur.

(يُنْبَأُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ،)

- 420.13 (بَلِّغِ الْإِنْسَانَ عَلَىٰ نَفْسِهِ بِصِيرَةٍ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَادِيرَهُ) ol künde ādem balasına ilkde hem de şönda kılgan
- 420.14 ‘amellerinden haber birilür, çitden bir de güvāhda żarūr bolmas, belki ādemī öz işlerinden özi haber
- 420.15 birür, ya‘nī a‘zāları güvāh bolup söyleşürler, iñdi bu қабāhat işleri ‘azāb itilüvden ҳalāş
- 420.16 bolurğa yol izlep ādemī yalğa ve yalvara başlar, likin ‘özrleri қabūl қılınmas!
(لَا تُحَرِّكُ بِهِ لِسَانَكَ)
- 420.17 (لَتُعْجَلَبَهُ، أَنْ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ، فَإِذَا قُرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ، ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ) ey muḥammed sin cebrā’īl
- 420.18 vaḥyini oқuғanda tiz, tiz köñlime alaym diyüp tiliñni ҳareketlendürüp içiñden oқumağıl, cebrā’īl
- 420.19 tamām oқup bitürsün, biz anı baruvın birge cıyarmız ol bizniñ işimiz hem de ikinçi қat oқuvda bizniñ
- 420.20 işimiz, қayçan cebrā’īl bizniñ vaḥyimizni oқusa sin şol vaқtda anıñ artıñdan iyerüp oқuğıl, ya‘nī
- 420.21 қat, қat oқup köñliñe algıl, şundan şöñra unutmurmun diyüp қorқma, unutmazsañ hem ma‘nāsını
- 420.22 bilmey қalmazsañ, çünki biz anday vaқtda yañadan beyān қılurumuz.
(كَلَّا بَلِّ تَعْجُونَ الْعَاجِلَةَ، وَتَتَدْرُونَ)
- 420.23 (الْآخِرَةَ، وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ، وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ، تَطْنُ أَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ) aşuғuv
- 420.24 yaramas, ey ādemīler siz dünyānı süyesiz, ammā āḥiretni taşlaysız, ol āḥiret küñinde mü’minlerniñ yüzleri
- 420.25 rablerine қarap şādlanguçı bolurlar. hem de şol künde özlerine қorқunçlı iş tüşüvni күtüp
- 420.26 yüzlerden ba‘zıları çerayların şatup tururlar.
(كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ، وَقِيلَ لَهَا مَن رَّاقٍ، وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ،)
- 420.27 (وَالنُّعْتُ السَّاقُ بِالسَّاقِ، إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ) dünyāğa muḥabbet itüp āḥiretni taşlav yaramas, қayçan
- 420.28 cān boғazğa irişse, bu kimse öziñiñ dünyādan ayruluvını bilse, yalturlar birisi birisine törülüp
- 420.29 silkinüv derecesinden boş қalşalar, şol yirde ḥāzīr bolғанlar kim munı bu ḥālinde ҳalāş iter iken?

II / 421

421.1 diyüşürler, likin ol kimse dünyāğa kiri qaytarılmas, belki bu kişi rabbisi allahü te‘ālā tarafına serilmiş

421.2 bolur. فَلَاصَتْقُ وَلَاصَلَى، وَلَسَكُنْ كَتَّبَ وَتَوَلَى، ثُمَّ ذَهَبَ إِلَى أَهْلِهِ يَتَمَطَّى، أَوْلَى لَكَ فَأَوْلَى، ثُمَّ أَوْلَى

421.3 (لَكَ فَأَوْلَى) ölgenden soñ qobarılmam diyüp oylağan kişi uşanuvı tiyüşli nerselere uşanmadı,

421.4 hem de farz namāzlarını oqumadı, qaya ol uşanuv hem oquv, belki barın yalğanğa tutup farz ‘ibādetlerden

421.5 yüz döndürdi. üyine ehli yanına qaytqanda tekebbürlenüp, özine özi issi kitüp atlar boldı.

421.6 ey kişi! qayğu soñında qayğu siñe, mundan soñra qayğu soñında qayğu!!
أَيَعْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ

421.7 يُتْرَكَ سُدَى الْمَيْكُ نُطْفَةٌ مِنْ مَنَى بَعْضَى، ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَرَى، فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى

421.8 (الْبَيْسَ ذَلِكَ بِمَقَادِرِ عَلَى أَنْ يُعْبَى الْمَوْتَى) kişi ölgenden soñ boş qaldurulmuş bolur diyüp

421.9 oylay mı? ißen. ya‘nī allahü te‘ālā anı yañadan tüzik itüp yarata almas diyüp oylay, likin

421.10 bu fikri insānıñ nādānlığından ğına çünki ol insān atalar arqasından analar kökreginden

421.11 ine turğan şu bolup da, şundan soñ oyuşқан qan boldı, andan soñ allahü te‘ālā anı ādem

421.12 qıyāfetli itüp tigüz itüp yaratdı. indi bir türlü nuţfeden ir ve qız bala qıluvğa küçi yitken allahü

421.13 te‘ālānıñ ölgenden soñ ölüklerni tırgüzürge küçi yitmes mü? elbette yiter, hem bir de şiksiz ol

421.14 qādir bolğan allahü te‘ālānıñ ölüklerni tırgüzüvge küçi yiter.

421.15 (bu orunda qıyāme süresiniñ tercemesi tamām boldı)

421.16 yitmiş altıncı insān sūresi, mekkede iñgen otuz bir āyet

421.17 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

421.18 (هَلْ أُنِى عَلَى الْإِنْسَانِ هِينِ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّفْكُورًا) taḥkik ādemleriñ evvelgisi “ādem” üzerine

421.19 zamāndan bir vaqt kildi, ol vaqtda ādem tillerde yürütüle turğan (ādemlik şıfatı) bolğan nerse tügil

421.20 idi, (أَنَا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَشْجَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ آمَّا شَاكِرًا وَآمَّا

421.21 (كُفُورًا، إِنَّا أَعَدُّنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا) düristlikde biz ādemni ir şuvı ile ḥatun şuvından

421.22 ḫatuşkan nuḫfeden yaratduq, şol ādemni şınarmız türli fermān hem tıyuvlar ile. anı işitüvçi

421.23 körüvçi kılduq düristlikde biz ol ādemni peygamberler yiberüp toğrı yolğa ündedük, şundan

421.24 şoñ ol ādemi tilese mü'min bola yā kāfir boladur. tilese ḫayusı bolsun, likin kāfirler içün zincirler

421.25 hem timir bolğavlar, kızduruvçı otlar ḥāzırladük. (أَنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا،)

421.26 (عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا، يُوفُونَ بِالْحَنُورِ وِيَخَافُونَ يَوْمًا كَانُ شَرًّا مَسْطُورًا) izgü kişiler,

421.27 cennetde ḫabī'ati kāfūr bolğan çişmeden tolturulğan kāseden içerler... ol çişmeden allahü te'ālānıñ

421.28 süyükli ḫulları içerler, ol ḫullar şol çişmeni tilegen orunlarğa ağızurlar. bu ḫollar bu rızqlarğa

421.29 ni sebebli irişdiler, şunu beyān itüp allahü te'ālā eytedür bular dünyāda vaqtlarında vācib bolğan nerselerni

II / 422

422.1 tamām birine kitürür boldılar, hem de ḫorḫunuvçı taralğan ḫıyāmet küninden ḫorḫar boldılar. (وَيُطْعَمُونَ)

422.2 (الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مَشْكُونًا وَبَيْمًا وَآسِيرًا، إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِرَجَاءِ اللَّهِ لَأَذْرِبُنَا مِنْكُمْ جَزَاءً وَشُكْرًا، إِنَّا نَعْلَمُ مِنَ

422.3 (رَبِّنَا يَوْمًا عِيسَى قَمَطَرٌ يَرَى) hem de çın muḫabbetlerinden miskīn, yetīm hem de tutḫunlarını nafaḫalandururlar. hem de

- 422.4 nafağa itkende eytürler: biz sizni allah rızalığı için ta‘āmlanduramız, ammā sizden qarşuğa birer izgülik
- 422.5 hem de maktav ümîd itüp nafaçalandırmaymız hem de yüzler bik çatı çıtıqlana turğan künde rabbimizden korqamız
- 422.6 diyüp. (فَرَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا) allahü te‘ālā alarnı ol künniñ yamanlıqından
- 422.7 şaqlar, hem de alarğa yüz yaqtılığı ve könil şādılığı birür. (وَجَزَاءُ هُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا، مُتَّكِنِينَ)
- 422.8 (فِيهَا عَلَى الْأَرْضِ كَيْفَ لَا يُرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا، وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ أُنُوفُهَا تَتَابِلًا) allahü te‘ālā
- 422.9 munday kimselerni dünyāda kılğan ‘amelleri için kıyaş issiligi hem de şalkunlık bolmağan, tilegen
- 422.10 orunda yimişleri tolğan cennetke kiritüp anda cifek kiyümler kiygüzüp dīvānlarda oturtuv ile cezā
- 422.11 birür ol cennetde alar yimiş ağaçları içinde oturlar. (وَيُطَأَى عَلَيْهِمْ بَانِيَةٌ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْرَابٍ)
- 422.12 (كَانَتْ قَوَارِيرًا، قَوَارِيرَ مِنْ فِضَّةٍ قَدَرُوهَا تَقْدِيرًا، وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا، عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا)
- 422.13 (وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ، إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنشُورًا) ol cennetdegi kişiler tiresinde şaçılğan
- 422.14 incü diyüp oylarlık cennet balaları eylenürler, cennetdegi halkğa zencebîl tabî‘atli selsebîl ismli çışmeden
- 422.15 lezzetli hamrlar içürtürler, ol cennet ehlleri tiresinde kümişden bolğan kerevizge hem ıstakanlar ile
- 422.16 içmelikler taratulur, ol şavtlar her birisi de öte körüne turğan, her kişiniñ tilegeni kadar içmelik
- 422.17 şuyuşlı itüp yaşalğan bolur. (وَإِذَا رَأَيْتَ ثُمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمَلَكًا كَبِيرًا، عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنُوسُ خَضْرَاءُ)
- 422.18 (وَاسْتَبْرَقُوا، وَحَلُّوا أَسَادِرَ مِنْ فِضَّةٍ، وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا، إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيَكُمْ مَشْكُورًا)
- 422.19 kayçan sin cennetke qarasañ, her bir qaragan ornuñda türlü ni‘metler hem uluğ mülketler körürsün,
- 422.20 cennet ehlleriñ üstlerinde qalın hem niçke cifek kiyümler bolup, kümiş bilezikler ve maturlık için kiyüle
- 422.21 turğan kümiş esbābler ile ziyetlenürler, ol cennet ehliniñ rableri alarnı pāk ve şāf şu ile
- 422.22 şugarur, şunday ni‘met içinde oturğan hāllerinde allahü te‘ālā tarafından eytilür: bu şaylar sizge

422.23 dünyādağı izgü işleriñizge karşı birildi. dünyāda kılğan işleriñiz kabül itilüp, alar berāberine

422.24 sizge oşbu dereceler birildi diyülür. (اذْأَنْعُنْ نَزْرًا لِنَاعْلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا، فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ)

422.25 (مَنْهُمْ آتَمًا وَكُفْرًا، وَأَذْكَرًا سَمِ رَبِّكَ بَكْرَةً وَأَصِيلًا، وَمَنْ اللَّيْلُ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا) ey muḥammed biz siñe qurānnı

422.26 azlap azlap indürdük, indi sin rabbiñniñ ḥükmine şabr kıl, ol müşriklerden günāhlı hem karşılarına boyun

422.27 şunma alarnıñ sözlerin tıñlama ey muḥammed! irte hem tüş vaqtından quyaş quyaş bayuvğa kadar bolğan aradağı vaqtda

422.28 rabbiñni uluğlap namāz kılğıl! oşandaq kiçniñ ba‘z ülüşünde rabbiñe secde kılğıl, oşandaq kiçniñ köp ülüşünde

422.29 rabbiñni pāklav ile qurān oquv ile meşğül bolğıl! bu āyetden biş vaqt namāznıñ farzlığı añlana başladı.

II / 423

423.1 (أَنْ هَرُؤًا لِيُجِبُونَ الْعَاجِلَةَ وَيَتَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا، نَعْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ، وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا)

423.2 (أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا) düristlikde ol kāfirler, dünyāni süyüp, ağırlıq kün bolğan āhiretni artlarına taşlaylar biz

423.3 alarnı yoqdan bar itdük, a‘zā hem bovnların tamurlar ile qıtıldıñ qayçan, alarnı helāk itüp orunlarına

423.4 başqa ḥalknı yaratuvnı tilesek elbette almaşdura alurmız. (أَنْ هُنَا تَذَكْرَةٌ، فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا،)

423.5 (وَمَا تَشَاؤُنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ، إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا) düristlikde bu qurānda beyān itülgen ḥükmler

423.6 ‘aql iyelerine uluğ va‘azdur, indi birev ḥaqlıknı tilep, qurān ile va‘azlansa rabbisi tarafına yol

423.7 tutar. ammā toğrılıqğa yol tutuvnı tilev, sizniñ öziñizden gine bolmaydur, siz allahü te‘ālā tilegen nerselerni gine

423.8 tilersiz, ya‘nī allahü te‘ālā tarafından bir nerseniñ bar boluvı tilense ol nerse bar bolur. ya‘nī birev

423.9 toğrılığda boluvnı tilese allahü te‘ālā ol kimseniñ tođrılıđđā kōnölgeniñ bilür çunki allahü te‘ālā her nerseni

423.10 bilüvçi ve her işinde hikmet ile iş kıluvçıdur. (يَدْخُلُ مِنْ بَشَائِرِ رَحْمَتِهِ، وَالظَّالِمِينَ أَعْدَابُ الْيَمِينِ)

423.11 ol allahü te‘ālā öziniñ raħmeti bolđan cennetke tilegen kimsesini kiritür, ammā zālim (kāfir) için āhıretde

423.12 allahü te‘ālā alarđa rencitküçi ‘azāb ħāzırledi. (وَمَا تَشَاؤُنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ) niñ ma‘nāsından bendelerde

423.13 bir de iħtiyār yoğlığ añlanadur. bende ni nerseni kıılmaq bolsa da allahü te‘ālā ol nerseni tilese gine kıla

423.14 aluvı bu sözge bulay ma‘nā birilse baħş de kiledür, çunki bir kişi günāħ kıluvı tilese, iñ ilk anıñ

423.15 bu tilevin allahü te‘ālā tilemek kirek indi bir işni allahü te‘ālā tilese ol iş bende iħtiyārından kitüp

423.16 irksiz işlenmek kirek boladur. bes günāħ berāberine ‘azāb yaramasa kirek şulay da bu āyetke ikinçi

423.17 ma‘nā birmek mümkün (وَمَا تَشَاؤُنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ) siz toğrılığda boluvnı tilegen vađtıñızda allahü te‘ālāniñ

423.18 tilegenin tilegen bolasız. ya‘nı allahü te‘ālā sizniñ toğrılığda boluvıñızni tiley idi. siz de şunu tilegeç,

423.19 siz allahü te‘ālā tilegenni tilegen bolasız dimek.

423.20 bu orunda insān süresi tamām boldı.

423.21 yitmiş yidinci mürselât süresi mekkede ingen illi āyet

423.22 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

423.23 وَالْمُرْسَلَاتُ عُرْفًا، فَالْعَاصِفَاتُ عَصْفًا وَالنَّاشِرَاتُ نَشْرًا، فَالْفَارِقَاتُ فَرَقًا، فَالْمُلْقِيَاتُ ذِكْرًا، عُذْرًا أَوْ تَنْذِيرًا،

423.24 إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَوَاقِعٍ، فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ، وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ، وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ، وَإِذَا الرُّسُلُ أَقْتَتْ لَأَيَّ

423.25 (يَوْمَ أُجِّلَتْ، لِيَوْمِ الْفَصْلِ، وَمَا أَدْرَاكُمْ أَيَوْمَ الْفَصْلِ وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ) ḥaḳḳ birle bāṭılın ayurğuçı

423.26 bolğan ḳurān āyetlerin peygamberlerge kitürüvçi tutaş isüvçi, ḳatı isküçi, tözenlerni taratḳuçı

423.27 yıllar kibi, bolğan ferişteliler ile anda eytemün, ol vaḥyda indürülgen āyetlerni peygamberler arḳılı

423.28 bir yüzine taşlaḡuçı ferişteliler ile aṅ eytemün, ol āyetler ḥaḳlıḳ yaḳlı bolğanlarḡa rāḫat ve bāṭıl

423.29 yaḳlılarḡa ḳorḳutuv ile iñdürüledür, şol şıfatda bolğan ḳurān āyetlerin indürgen ‘aceb tizlik iyesi

II / 424

424.1 bolğan ferişteliler ile anda eytemün: bir de şıksız sizge va‘de itülgen (ḳobaruluv hem ḳıyāmet ‘azābı)

424.2 bolaçaḳdur. ol künde yulduzlar söner, kökler yarulur, tavlar tutulur, resüller peygamberler ḳavmleri

424.3 için güvāhlıḳ birüv vaḳtına cıyulmuş bolurlar. ol kāfirlerni ‘azāb itüv nik dünyāda bolmadı,

424.4 ni için ve ḳay künge kiçüktürüldi? bik uluḡ, hiç kimniñ ‘aḳlı irişmegen ḥaḳḳ ile bāṭıl

424.5 yaman ile yaḫşılarnı ayuruv künine kiçüktürüldi. ol künde allahniñ resüllerin hem sözün yalḡanga

424.6 tutuvçılara bik uluḡ ökünçdür. (ثُمَّ نُنَبِّئُهُمُ الْآخِرِينَ، كَذَلِكَ نَفْعُ الْمُجْرِمِينَ)

424.7 (وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ) ey mekke kāfirleri! oylañız, biz (‘ād ṣemūd nūḫ ḳavmleri kibi) evvelgi

424.8 kāfirlerni helāk ḳılmadıḡ mı? elbette helāk ḳıldıḡ, bulardan şoñ alardan şoñḡılarnı iyertürmiz ya‘nı

424.9 helāk ve ʿazāb itemiz, biz kāfirlerden her birisine de şol revişde iş kılamız, allahni hem anıñ

424.10 resül ve kitābları yalğanga tutқан kimselerge ol қорқunçlı күnde uluğ ökünç bolur.

﴿الْم﴾

424.11 نَخَلْتُمْ مِنْ مَاءٍ مَيِّينٍ، فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ، إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ، فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْفَادِرُونَ، وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ

424.12 ﴿لِلْمُكْتَبِينَ﴾ ey bendeler! biz sizni қабāhat bolğan şudan yaratmaduқ mı? ol şunu ornaşup tura

424.13 turğan orun (analar balalığı) da қıldıuқ, bilgüli bolğan müddetkeçe şunda turdı da ādemī bolup

424.14 toғdı. şol revişde anda turuvğa çik yaşaduқ, bir çik қıluvçılardıñ iñ küçlisi biz! ﴿الْم﴾

424.15 نَجْعَلُ الْأَرْضَ، كَفَاتًا أَمْيَاءً وَأَمْوَاتًا، وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوَاسِيَ شَامِغَاتٍ وَأَسْقِبْنَاكُمْ مَاءَ فُرَاتًا، وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ

424.16 ﴿لِلْمُكْتَبِينَ﴾ elle biz birini tirük ve ölüк bolğan ҳāliñizde sizni cıyup tutuvçı қılmaduқ mı? yaʿ nī tirük

424.17 vaқtıñızda yirniñ üstünde ölgeç aniñ қurşağıнда боласızлар ol yirde uzun uzun berkitülgen

424.18 tağları қıldıuқ. sizni ol yirden şāf şu ile şuğarduқ. indi қорқunçlı қıyāmet күнінде bu tağlardan

424.19 انطلقوا إلى ما كنتم به تكذبون، انطلقوا إلى ﴿﴾ ibret almağan kimselerge ni uluğ ökünçdür...

424.20 ظَلَّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ، لِأَظْلِيلٍ وَلَايَغْنِي، مِنَ اللَّهَبِ، أَنَّهُا تَرْمِي بَشْرًا كَالْفَصْرِ، كَأَنَّهُ جَمَالَتٌ صَفْرَاءُ

424.21 ﴿وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكْتَبِينَ﴾ қıyāmet күнінде kāfirlerge allahü teʿālā ғafarından eytilür: ey kāfirler yalğanga tutқан

424.22 ʿazāb yanına barıñız! ve ey kāfirler, üç butaқ iyesi bolğan ot tütüniñ kölegesine barıñız, ol

424.23 kölege issilikden hem de ot oçқunından şaқlay turğan kölege tügil, cehennem otı şarı teveler

424.24 түsinde bolğan serāylar zorlıғындаğı oçқunlar ile atur, indi bu қорқunçlı күнде allahni hem resüllerin

424.25 هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ، وَلَا يُؤَدُّنَ لَهُمْ فِعْلُهُمْ، ﴿﴾ kitābları yalğanga tutқан kāfirlerge uluğ ökünçdür.

424.26 ﴿وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكْتَبِينَ﴾ bu күн şunday күндür, ol күнде kāfirler söyleşe almaslar, hem de

424.27 'özrlenürge alarga ruḥṣat da birilmes. (هَذَا يَوْمُ الْفَضْلِ جَمْعًاكُمْ وَالْأَوْلَيْنِ ، فَإِنْ كَانَ لَكُمْ)

424.28 (كَيْدًا فَكَيْدُونَ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ) allahü te'ālā tarafından eytülür bu kün yahşı ile yaman arasını

424.29 ayuruv künüdür, sizni hem de evvelgilerni cıyduq, indi sizniñ ħileñiz bolsa bizniñ 'azābımızdan ħalāş

II / 425

425.1 boluvğa kitüriniñiz miñe ħile kılup 'azābdan qıtuluñız! elbette qıtula almazsız! allahğa resüllerine hem de

425.2 kitāblarına uşanmağan kimseler için bu kün uluğ ökünçdür.

(أَنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعِبُّونَ، وَفَوَاقَهُ مَعًا)

425.3 (يَسْتَهْزِئُونَ، كُلُّوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ أَنَا كُنَّا لَكَ نَجْرَى الْمُحْسِنِينَ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ)

425.4 ol kıyāmet küninde izgü kişiler kölegeler astunda hem de çişmeler yanunda bolup köñilleri tilegen

425.5 yimişlerden aşarlar. hem de allahü te'ālā tarafından eytülür: aşıñız içiñiz oşbu ciñil süñüşli ni' metlerni

425.6 bu ni' metler sizge dünyādağı 'amelleriñiz berāberinde birildi, biz izgü kimselerni şol revişde cezā itemiz!

425.7 munısı hoş! ammā qorqunçlı kıyāmet küninde allahni resüllerini hem de kitāblarnı yalğanğa tutqan kimselere

425.8 uluğ ökünçdür! (كُلُّوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مَجْرُمُونَ، وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ) dünyāda az bolğan ni' metni

425.9 aşıñız dünyā ile fā'ideleniñiz siz kāfirlersiz, sizge kıyāmet küninde bik uluğ ökünçdür az künden 'ibāret

425.10 bolğan dünyā ni' meti ve derecesi berāberine allahü te'ālāniñ mengülik ni' metinden maḥrūm qaldıñız! ey allahni hem de

425.11 resüllerin yalğanğa tutuvçılar! diyüp eytülür. (وَأَذِيقُوا لَهُمُ الرُّكْعَةَ لِابْرَكُمُونَ، وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ)

425.12 qayçan ol kāfirlerge rukū' kılunız (namāz oquñız) diyülse alar namāz oqumaslar, ni ökünçdür ol kāfirlerge

425.13 namāz oqurğa buyurulğanda namāz oquvdan baş tartup kıyametde rüsvāy boluvlarına sebep bolmaqları!

425.14 (فَبِأَيِّ حَلِيثٍ بَعَثَهُ يَوْمَئِذٍ) indi bu mekke kâfirleri qurân kibi lafzı ve ma' nâleri mu' ciz bolğan faşih

425.15 ve ' acib ' ibretli qurân-ı şerifke de uşanmağaç, mundan qala nindi kitâbke imân iterler! ya' nî qurân-ı

425.16 şerifke imân itmegeç andan qalğan resüllerge indürülmüş (tevrât, zebûr, incil kibi) kitâblarga

425.17 elbette uşanmaslar!

425.18 bu orunda mürselât süresiniñ tercemesi hem de yikirmi toqızınçı pâre tamâm boldı

425.19 altmış sigizinçi nebe' sūresi kırk āyet mekkede ingen.

425.20 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

425.21 (عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ؛ عَنِ النَّبَاءِ الْعَظِيمِ، الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ) mekke kāfirleri birisi birisinden ni nerse ḥaḳında

425.22 şoraşalar? alar öz aralarında mü'minler ile ihtilāfda bolğan uluḡ ḥaberden şoraşalar (ya' nī ḳurānda

425.23 beyān itülgen ba' ṣ hem ḳıyāmet ḥālinden şoraşalar) (كَلَّا) iş kāfirler eytkençe tügil ba' ṣ bolaçaḳ

425.24 (ثُمَّ كَلَّا) kileçekde alar ba' ṣniñ ḥaḳlıḡın bilürler. (سَيَعْلَمُونَ) ba' ṣden şoñ 'azāb bolmavı da kāfirlerçe

425.25 tügil (سَيَعْلَمُونَ) ol kāfirler kileçekde ba' ṣden şoñ cezā birüvni bilürler. (أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا،

425.26 (وَالجِبَالَ أَوْتَادًا، وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا، وَجَعَلْنَا لَكُمْ سُبُحَاتًا، وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا، وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا،) oylañız

425.27 bendelerim, minim ölgenden şoñ sizni tırgüzüp cıyargā niçük küçüm yitmesün birini yürüv için tigüz,

425.28 ve turuv için bişik kibi oñaylı, yirdegi taḡlarını ḳadaḳ kibi berkitüvçi ḳılmadıḳ mı? hem de sizni

425.29 çift, çift itüp, yaratmadıḳ mı? sizniñ bitüviñizni raḫatlık ḳılmadıḳ mı? ḳiçni kiyüm kibi sizni

II / 426

426.1 yaşırgüçü, kündizni kün ötkerür için kesb iterge oñaylı ḳılmadıḳ mı? elbette bulardan

426.2 her birisini de sizge fā'ideli itüp yaşağan kimsemün min! (وَبَيْنَمَا فَوْقَكُمْ سَمَاوَاتٌ مُّسْتَبَدَاتٌ، وَجَعَلْنَا سِرَاجًا

426.3 (وَهَاجًا، وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَاجًا، لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا، وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا) biz sizniñ üstüñizde

426.4 ḳatı bolğan yidi kökni binā itdük, hem de yanup tura turğan çeraḡ yaşadıḳ, ya' nī ḳuyaş. hem de

426.5 şu ile tołğan bulutlardan aḡuvçı şunu indürdük, bu şunu indürmegimiz orlıḳlarını hem de ölenlerni

426.6 oşandaqda birisi birisine ömeleşken yıgaçlı baqçalarını östürmek içündür. bu yaşağan nerselerimiz

426.7 barısı da sizniñ fā'ideñizge... (أَنْ يَوْمَ الْفَصْلِ كُنَّ مِغَاتًا، يَوْمَ يَنْفَعُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا، وَفُتِحَتْ)

426.8 (السَّمَاءُ كَانَتْ أَبْرَابًا وَسِيرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا) düristlikde her türlü halk arasında ayuruv hükmi

426.9 yürütüle turğan kıyāmet küni, dünyāniñ bütöv vaqtı boldı, ol kıyāmet küniinde şorar idiler de siz barıñız da

426.10 gürüh gürüh bolup maşşer meydanına kilürsüz, kök açılıp işek, işek bolur, tağlar havāda yürütülür,

426.11 taraluv ve tutuluvlarından reje kibi bolup evrilürler. (أَنْ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا، لِلطَّاعِينَ مَأْبَأَ، لِأَبْنِينَ فِيهَا)

426.12 أَحْقَابًا، لَا يُدْرِكُونَ فِيهَا بُرْدًا وَلَا شُرَابًا، الْأَحْمِيمَا وَعَسَاقًا، جَزَاءً وَفَاقًا، أَنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا، وَكَتَبُوا

426.13 (بِأَيَاتِنَا كِتَابًا، وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا، فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ الْعَذَابًا) düristlikde azğunlar

426.14 için tura turğan orun bolğan cehennem kāfirler için bağlanuv ornı boldı. ol kāfirler anda çiksiz

426.15 yıllar tururlar. ol cehennem ehli cehennemde yaquvni da tamli içmelikni de tatumaslar, meger içmelikden issi şu

426.16 hem de şarı şular ğina tatururlar. kāfirlerini bulay cezā kıluv alarnıñ dünyāda kılgan ‘amellerine muvāfiq cezādur,

426.17 çünkü ol kāfirler āhıret heşābından qorqmas boldılar hem de bizniñ āyetlerimizi yalğanğa tutdılar, şol

426.18 işleri berāberine cezā birilür. biz her nerseni levhü'l-maḥfuzda berkitdük. ya‘nı alarnıñ dünyāda kılgan

426.19 bozuqlıqların ferıştelerden yazdurğan idük. kāfirlerini ‘azāb tutқан vaqtda allahü te‘ālā tarafından eytilür:

426.20 indi siz tatuviñız tiyüşli cezāñızni biz sizge ‘azābdan başqa nerseni artdurmamız. ya‘nı sizge ‘azāb

426.21 üstine ‘azāb bolur. (أَنْ لِّلْمُتَّقِينَ مَغَازٍ، حُدُوقًا، وَأَعْدَابًا، وَكَوَادِبَ أَتْرَابًا، وَكَأَنَّا دُهَاقًا، لَا يَسْمَعُونَ)

426.22 (فِيهَا لَغَوَا وَلَا كِتَابًا، جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَا حِسَابًا، رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ)

426.23 yurtında cennet ehlleri için rāḥat ornı bar, yimişli ağaç baqçaları vinogradlar bar. yaşdaş

426.24 bolğan kızlar bar. istekani tolup yitken içmelikler bar. ol cennetde boş hem yalğan sözler işitmesler

426.25 belki her bir sözleri huzür ve kişiniñ köñlin açā turğan bolur. cennet ehlerine munday rāhatlar yir

426.26 kök hem de bularnıñ arasında bolğan nerselerniñ rabbisi bolğan rabbiñden ‘amellerge tamām muvāfiq bolğan

426.27 cezā hem merḥamet içündür. ol rabbiñ siñe merḥamet iyesisdür.
لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا، يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ

426.28 (وَالْمَلَائِكَةُ صَفًا، لَابْتَكَأْمُونَ الْأَمْنِ أُذُنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا) ḥazret-i cebrā’īl hem de başqa feriştelər

426.29 şaf şaf turğan künde ḥalknıñ qorqularından allahü te‘ālā ile söyleşürge tartuşurğa küçleri bolmas

427

427.1 hem söyley almaslar. barı allahü te‘ālā ruḥşat birgen kimseler ba‘z kimselerge şefā‘at itkende söyleşe

427.2 alurlar. rūḥ- cānlarğa tapşırılmış feriştedür (ذَلِكَ الْيَوْمِ الْعَوِيِّ، فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَأْتَابًا)

427.3 bu beyān eytülgen (kıyāmet) kün bir de şiksiz bolaçaq kündür. indi birev bu künde ‘azābda bolmavnı

427.4 tilese, ol kişi rabbisi tarafına qaytuv yağın tutsun ya‘nī imān kitürsün, tã‘at-i ‘ibādetde bolunsun.

427.5 (إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا، يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَلَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ بِالْإِثْمِ كُنْتُ تُرَابًا) ey

427.6 mekke kāfirleri biz sizni yaqun bolğan āḥiret ‘azābı ile qorqutup ḥaqlıqğa ündedük, ol ‘azāb şol

427.7 künde bolur, ol künde kişi öziniñ dünyāda qılğan nersesini körür. hem de kāfir bolğan ir eytür

427.8 kāşki dünyāğa kilmegen bolsam idi. yā ki ölgenden şoñ qobarulmağan topraq bolsam idi diyür.

427.9 bu orunda nebe’ süresiniñ tercemesi tamām boldı.

427.10 yitmiş toktızınçı nāzi‘ āt sūresi, mekkede ingen, kırk altı āyet.

427.11 bismi‘l-lahi‘r-raḥmani‘r-raḥīm

427.12 وَالنَّازِعَاتُ غُرُقًا، وَالنَّاسِطَاتُ نَسِطًا، وَالسَّابِقَاتُ سَبَّحًا، فَالسَّابِقَاتُ سَبَّحًا، فَالْمُتَّبِعَاتُ أَمْرًا، يَوْمًا

427.13 (تُرْجِفُ الرَّاجِفَةُ، تُتْبِعُهَا الرَّادِقَةُ) kāfirleriniñ cānlerin çatı şoruv ile şoruvçı ferişteliler ile anda eytemün

427.14 hem de mü‘minleriniñ cānların şādıklı şoruv ile şoruvçı ferişteliler ile and eytemün, mü‘minleriniñ cānların

427.15 aşığup aldan cennetge iletüvçiler ferişteliler ile and itemün, hem de dünyā işlerin başkaruvçiler ferişteliler

427.16 ile and eytemün hem de kökden allahniñ emrin indürüvçiler ferişteliler ile and eytemün ey mekke kāfirleri,

427.17 ölgenden şoñ bir de şiksiz qobarılaqşız (ol künniñ başı bolğan evvelgi şūr vaqtında silkinmey

427.18 turğan nerseler her birisi de silkinür hem titrer, ol şūrğa ikinci şūr iyerür. evvelgi şūr

427.19 vaqtında tağlar hem yir titrer. (قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِعَةٌ، أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ، يَقُولُونَ أَنَا لَمْرُدُونَ فِي الْمَافِرَةِ).

427.20 (إِذَا كُنَّا عِظَامًا نَافِرَةً، قَالُوا تِلْكَ إِذْ كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ، فَاثْمَاهُ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ، فَادَاهُمْ بِالسَّاهِرَةِ) ol künde

427.21 köñiller qorqularından titrevde bolurlar. közleri qorqudan qorlıqda bolurlar. şol qorqu hāllerinde

427.22 eytürliler: qayçan içi qoşlangan süyek bolup evrilgenligimizden şoñ tağında evvelgi kibi tirüklükke

427.23 qaytarılmış bolurmız mı? diyüp ya‘nī qobarılıvğa uşanmağan kimseler şulay eytürliler. hem eytürliler:

427.24 eger de bu ikinci mertebe ölgenden şoñ tirilüv dürüst bolsa, biz qasretde bolaçaqmız diyüp, kāfirler

427.25 ölgenden şoñ qobarılıvni yırağ körseler de ol qobaruv allahü te‘a için ciñginlidür¹, yañadan tirgüzüvni

427.26 tilep ikinci şürni ürdürsek, ölüp çürügen süyekler her birisi de bik tizlikde yañadan yir yüzünde

427.27 bolurlar. (هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى، إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَشَّسِ طُوًى، إِذْ هَبَّ إِلَى فِرْعَوْنَ أَنَّهُ طَغَى).

¹ “ciñildür” olmalı.

428.16 yimişler yolduruvı sizge hem de hayvānlarıñızge fā'idelenmek içündür.

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ، يَوْمَ

428.17 يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ، وَبُرَزَتِ الْجَحِيمُ لِمَن يَرَىٰ، فَمَا مَنَّ طَغَىٰ، وَأَنْزَلَ الْعَذَابَ الدُّنْيَا، فَمَنْ الْجَعِيمُ

428.18 (هِيَ الْمَأْوَىٰ) ādemī öziniñ dünyāda qılğan işlerin iske tüşüre turğan, uluğ qorğunçlı kün kilse,

428.19 ceħim tamuğsı qarağan kişige āşikāre itülmiş bolsa, indi bir kişi azğunlıqda bolsa dünyā tirükligin

428.20 āhiretten artuq körse, bu künde ol kişige ceħim tamuğsı orun bolur.

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ

428.21 (وَوَنهى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ، فَمَنْ الْجَنَّةُ هِيَ الْمَأْوَىٰ) indi birev rabbisiniñ ornından qorqsa, özin

428.22 bozuqlıqdan tıysa, bu kişige cennet tura turğan orun bolur.

بَسَّالْوَيْكَ عَنِ السَّاعَةِ أَتَانُ مَرْسَاهَا، فِيمَ

428.23 أَنْتَ مِنْ ذِكْرَاهَا، إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا، إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مِّنْ بَعْثَاهَا، كَانَتْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا

428.24 (عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا) ey muħammed sinden qıyāmet vaqıtı qayçan ikensün şorarlar, ammā qıyāmet vaqıtını beyān

428.25 itüv siniñ eşiñ tügil, belki anıñ vaqıtın bilüv rabbiñ qaşındadır, ammā siñ qıyāmetden qorqğan kişilerni

428.26 qorqutuvçı ğinasun, ol kāfırlar qıyāmet künin körgende, dünyāda künniñ evvelgi yaşaviñğı ülüşin gine turğan

428.27 kibi bolup qalurlar.

428.28 bu orunda nāzi'āt sūresiniñ tercemesi tamām boldı.

II / 429

429.1 sikseningçi - ‘abese sūresi mekkede ingen kırk iki āyet.

429.2 bismi’l-lahi’r-raḥmani’r-raḥīm

429.3 (عَمَسَ وَتَوَلَّى، أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى، وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزْكِي، أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى) bu sūreniñ

429.4 iñüvine sebab oşbu kışşadur: bir vaqtda resūlimiz kıreyş uluğlarına dīn üyretüp alarnı dīnge ündep

429.5 turadur idi, şol vaqtda ibn-i ummi mektüm şoqır bir kişi bolğanlığınan resūl allah yanına kilüp resūl allahniñ

429.6 söz ile meşğülligin bilmey: ey allahniñ resūli miñe dīn üyretkil, allahü te‘ālā beyān eytken hükmlerden

429.7 bir azın üyretkil didi. āyetniñ ma‘nāsı: şoqır ir kilgeni içün, resūl yüz çataqlandurup yüzün

429.8 döndürdi ey muḥammed siñe ni nerse bildürdi? ümıddür ki ol şoqır şirkinden pāklanur yeise sinden

429.9 işitken va‘az aña fā‘ide birür. (أَمَّا مَنْ اسْتَفْتَى، فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى، وَمَا عَلَيْكَ الْأَلْبَرْسِيُّ، وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ

429.10 (بِسْمِ، وَهَرُ يَخْشَى، فَأَنْتَ عَنْهُ تَلْمَى) indi bir müşrik bay bolup kilse sin aña karşı bolursun, ya‘nı

429.11 baylarğa hiṭāb itüşürsün, indi şoqır ir allahdan kırqıp siniñ yanına kilse, sin anıñ ile

429.12 söyleşmeysün. indi siñe ni boldı, kıreyş uluğları islāmğa kilmegenge alarğa kat, kat ündev

429.13 yaşarğa? siniñ işiñ islāmni beyān kıluv ğına başqa tügil! (كَلَّا) ey muḥammed bulay kıлма, bu iş

429.14 yaramaydur (أَنْبَأْتُكَ بِهَا، فَأَمْرٌ شَاءَ ذِكْرَهُ، فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ، مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ، بِأَيْدِي سَفَرَةٍ، كِرَامٍ بَرَرَةٍ)

429.15 (قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ، مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ، مِنْ نُّطْقَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ) dereceli bolğan qurān-ı şerif hürmetlü

429.16 kâğıdlara pāk ve uluğ hürmetlü hem de günāhsız bolğan hıdmetçi feriştelerniñ kılları ile yazılmış boldı

429.17 ol qurān tilegen kimselerge va‘azlenüv içün indürülmışdür, imdi sin ey muḥammed kimdür qurān ile va‘azlenüvni

429.18 tilese aña qurāndan va‘azlar beyān kılgıl! qurānga uşanmağan ādemni la‘net kıılınmış boldı. ya‘nı ādemilerden

429.19 köpisi allahü te‘ālāge uşanmağanlıklarından küfrleri sebebli mel‘ün itüleler, ‘aceb bu âdemîlerniñ hâli, ni

429.20 ‘aceb işdür, nige oylanmaylar, alarnı rabları bolğan allahü te‘ālā ni nerseden yaratdı, elbette nuţfe

429.21 şondan yaratup, alarnı âdem itdi, şulay bolup da rableriniñ sözlerine hem de resüllerine

429.22 uşanmavları bigrek ‘aceb bir işdür. (ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشُرُهُ) âdemîni

429.23 bar itkende allahü te‘ālā, bala bolup toġuv içün bolğan yolun yiñil kıldı. mundan şoñ anı öltürdi

429.24 hem yirge kömdürdi, şundan şoñ kayçan tilese elbette qobarur. (كَلَّا) âdemîniñ bu revişde yaratulup da

429.25 rabbisine imān itmevi yaman işdür. (لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ) ol âdemî üstine kıluvı tiyüş bolğan işni,

429.26 rabbisiniñ fermānı tamām ötemedi. ya‘nī âdem (‘ahm)dan bu küngeçe hiçbir âdemî allahniñ fermānı bir de

429.27 kimçiliksiz kıluv kile almadı. (فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ، أَنْصَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا، ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا،)

429.28 (فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا، وَعَنْبًا وَقَضْبًا، وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا، وَحَدائقَ غُلِيًّا، وَفَاكِهَةً وَأَبًّا، مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ)

429.29 indi âdemî ‘ibret közi ile qarasun, öziniñ aşay turğan aşlarından ‘ibret alsun, biz anıñ

429.30 aşay turğan ni‘metlerine (ösümliklerge) kökden şu koyduq, şoñra yirni yarup, ol ösümliklerde urlıq,

430

430.1 üzüm diyünçe, hurma çıġardıq. oşandaq zeytün ağacı, hurma yıġacı bik coş bolğan baqçalar, türli

430.2 yimiş hem de ölenler ösdürdük, bularnı aşap âdemîler hem de hayvānlar fā’idelensünler içün. ya‘nī âdemîge

430.3 ‘ibretlenürge bik yırağ barası yoq, belki öziniñ aşamlıġı bik uluğ ‘ibretdür, meşelā aşar içün

430.4 bir qabası ikmekni qolġa tutqaç oylanup, şol qapumdan allahü te‘anı tanurġa mümkün çünki ol ikmek

- 430.5 bir kiçkine urlıqdan bolğan, ol urlıqñı yaratuvçı da allahü te‘älâ özi, şol urlıq yer astuna kömüledür, allahü te‘a
- 430.6 vaqtında yağmur birse, ol urlıq yirni tişüp çığa da ölen bolup öse, öse turğaç başaqlana,
- 430.7 her bir başağda hattâ yüzge qadar urlıq boladur. imdi bir kiçik urlıqdan yüz dane özi kibi urlıq
- 430.8 anıñ üstüne başağ hem şalam bolduruv kimniñ qolından kilür? (فَأَذَاتُ الصَّافَةِ، بَوْمُ بَغْرِ الْمَرْمَنِ)
- 430.9 (أَخِيهِ، وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ) qayçan ikinçi şür ürilse, ol künde
- 430.10 kişi öziniñ qardaşından, hem de anasından, atasından oşandağ hatunından hem de balalarından qaçar.
- 430.11 ol künde hem kişiniñ qayğusı özinde gine bolur. yirde başqa kişi qayğusı oylanmas. (وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ)
- 430.12 (مُسْفِرَةٌ، ضَامِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ) ol künde mü'min bolğanlarnıñ yüzleri yaqtı hem şādlıqdan külgüçi bolur
- 430.13 (وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ، تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ، أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرَةُ الْفٰجِرَةُ) dağı da ol künde ba‘z yüzleriniñ
- 430.14 üstlerinde qarangulıq ile qaplangan qaralıq bolur, bu yüzler küfrleri üstüne bozuqlıqlar qılğan kâfirlerdür.
- 430.15 (bu orunda ‘abese süresiniñ tercemesi tamām boldı)

430.16 siksen birinçi tekvîr sûresi, mekkede ingen, yigirmi toköz âyet)

430.17 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥîm

430.18 (أَذَّا الشَّمْسُ كُورَتَ، وَأَذَّا النُّجُومُ أَنْكَرَتَ، وَأَذَّا الْجِبَالُ سَبَرَتَ، وَأَذَّا الْعِشَارُ عَطَلَتَ، وَأَذَّا الْوُحُوشُ مَشَرَتَ)

430.19 (وَأَذَّا الْبَحَارُ سَجَرَتَ، وَأَذَّا النَّفُوسُ زُوْجَتَ) kıyaşnıñ yaqtulığı bitürülse, yıldızlarınñ oçkunları taralsa,

430.20 tağlar orunlarından kozğatulsa, tevelerni şaqlağuçılardan başqa yiberülse, vaşşi hayvânlar yir yüzinde

430.21 bir de zararlız ḥalk arasında yürüy başlasa, deryâ şuları tolup aguzulmuş bolsa, her bir nefis

430.22 çiftlendürülmüş bolsa, (وَأَذَّا الْمَوَّودَةُ سُلَّتْ، بَأَى ذَنْبٌ قَتَلَتْ، وَأَذَّا الصُّعْفُ نَشَرَتْ،) tiri ḥâlinde kömülgen

430.23 kız balalar şoralsa, ni günâhları boldı ni sebebli öltüröldiler diyüp, hem de ‘amel defterleri taratulsa,

430.24 (وَأَذَّا السَّمَاءُ كَشَطَتْ، وَأَذَّا الْجَعِيمُ سَعَرَتْ، وَأَذَّا الْجِنَّةُ أَرْلَفَتْ) hem de kök yaralmış bolsa, hem de ceḥîm

430.25 tamuğı kızdurulmuş bolsa, cennet ḥâzirlenüp tizilmiş bolsa (عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا أُعْضِرَتْ) şol işler barlıqğa

430.26 çıqğan zamânda her bir nefis öziniñ ni nerse ḥâzirlegeniniñ bilür. özi nindi ‘amel ile ḥalâş bolaçağın

430.27 sizer (قَالَ) iş kâfirler oylağança degil kıyâmet bolaçaq, beyân itülgen vâkı‘alar her birisi de bolaçaq

430.28 (أَقْسَمَ بِالْجَنَّةِ، الْجَوَارِ الْكُنَّسِ، وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ، وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ) kiçügüp toğup, kıyaş yaqtusunda

430.29 körünmey turğan (zuḥal, müşterî, merîḥ, zühre, ‘uṭarid) yıldızlar ile and eytemün. hem de kiç birle

II / 431

431.1 and eytemün kıyaşan kırağulansa, hem de tañ ile and eytemün kıyaşan yaqtursa oşbu nerseler ile and

431.2 eytemün (أَنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولِ كَرِيمٍ، دَى قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ، مُطَاعٌ نِّمَّ آمِينَ) düristlikde ol urān
‘arş

431.3 iyesi bolan allahü te‘ālā aşındağı uvvet iyesi, şol orunda feriştelere arasında boyun
şunulmuş

431.4 hürmetlü ilçiniñ allahü te‘ālā tarafından kitürgen sözidir. ya‘nī cebrā’īl ‘ahm sözidir.
(وَمَا صَاحِبُكُمْ

431.5 (بِمَجْنُونٍ) indi sizniñ vay iyesi bolan resüliñiz muammed ‘aqlsız kimse tügildir.
belki allahü te‘ālā

431.6 tarafından emānet iyesi ilçi kitürgen allahniñ sözleri ile vay taratuvı kimsedir.
(وَلَقَدْ رَأَاهُ

431.7 (بِالْأُنْفِ الْمَيِينِ،) taı ol muammed cebrā’īlni uyaş ıgıuşı tarafından kördi. (ya‘nī
ferişte vay

431.8 kitürgenine uşanmaan kāfirlerge allahü te‘ālā resülimizniñ hāzret-i cebrā’īlni körün
beyān eytedür) (وَمَا

431.9 (هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ) ol muammed, ayb üzerine ya‘nī özine allahü te‘ālā tarafından
ingen vayni

431.10 başkalara irişdürüvge şaranlı ıluı tügildir. ya‘nī allahü te‘ālādan ingen vaylerni
her birisinde

431.11 hāına irişdüredür. geri ol vayde özine şelte bolsa da yaşırüp almaydur.
(وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ

431.12 (رَجِيمٍ) ol urān allahü te‘ālā tarafından sürülmüş şeytān sözi tügildir. ya‘nī vay ile
ingen āyetler

431.13 cebrā’īl ferişte arılı allahü te‘ālādan indürülmüş sözdür. şeytān aldavı tügildir.
(فَإِنَّ تَنْهَبُونَ

431.14 indi urān allahü te‘ālāniñ sözi bolsa, aña arışan kimseler, aya barursız, siz?
urāndan

431.15 başka taın nindi yol ile yürürsüz? (أَنْ يَسْتَقِيمَ) لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ

431.16 ol urān sizlerden torı yolda boluvnı tilegen ādemi hem cinler için va‘azdır.
(وَمَا تَشَاؤُنَ الْأُنَّ

431.17 **يٰۤاَيُّهَا اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ**) siz ey mü' minler, toğrı yolda boluvnı tilemessiz, siz, meger bütün 'ālemni terbiye

431.18 itüvçi allahü te'ālāniñ tilevi ile gine tilersiz! ya'nı toğrı yolda boluvnı tileseñiz de, allahü te'ālāniñ tilegen

431.19 yolu ile yürümeý turup tođrı yolda bola almassız.

431.20 bu orunda tekvır sūresi tamām boldı

431.21 siksen ikinci infiţār sūresi on toqız āyet mekkede ingen.

431.22 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

431.23 (إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ، وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَشَرَتْ، وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ، وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ) kayçan

431.24 kök yarulsa yıldızlar saçılma, deryālar tolup ağız durulsa, qabrler qobarulsa, (عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَلَّمَتْ)

431.25 (وَآخِرَتْ) şol vaktde nefis öziniñ ilk hem soñ qılğan 'amelin bilür. ya' nî her kimde öziniñ

431.26 ni köresün bilür. (يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ، فِي أَيِّ صُورَةٍ)

431.27 (مَا شَاءَ رَكَّبَكَ) ey ādemî, öziñni yaratqan şoñında tigüz ve kilüşli itüp öziniñ tilegen şüretlerinden

431.28 bir şüretde qılğan hürmetlü rabbiñe qullıq itüvden ni nerse aldap tıydı sini? ya' nî şunday kudret

431.29 iyesi bolğan rabbiñe qarşılıq itüvge ni nerse tartdı sini (كَلَّا) öziñni yaratqan rabbiñden aldanuv

II / 432

432.1 yaray turğan iş tügil (بَلْ تَكْتُمُونَ بِاللَّيْلِ) sizni aldağan nerse, sizniñ qıyāmet künin yalğanğa

432.2 tutuvıñız ya' nî qıyāmet boluvğa işanmağanğa allahğa qarşılıq qıldıñız! ölemiz de bitemiz diye bildiñiz! (وَأَنْ)

432.3 (عَلَيْكُمْ لِمَافْتِنِ. كَرَامَاتِيبِينَ، يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ) siz (kāfirler) qıyāmet bolmas, resüller yoqunı ite,

432.4 bizniñ dünyāda işlegen 'amellerimiz ol küñgeçe unutula diye oyladıñız, ammā bu oyuñız ma' nāsız çünki sizniñ

432.5 işleriñizni közetüp, her bir işiñizni bilüp yazup turğuçı hürmetlü ferişterimiz bar alar sizniñ

432.6 qılğan işleriñizni her birisinde yazup turalar. (أَنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ، وَأَنَّ الْفَجَّارَ لَفِي جَعِيمٍ يَصَلُّوهُمَا)

432.7 يَوْمَ الدِّينِ ، وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ، وَمَا دَرَأَكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ، ثُمَّ مَا دَرَأَكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ، يَوْمَ لَا تَمَلِكُ نَفْسٌ

432.8 (لِنَفْسٍ شَيْئًا ، وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ) düristlikde izgü ‘amelliler bir de şiksiz rāhatda bolurlar. ammā bozuqlar

432.9 ceḥīm tamuğında bolurlar, alar ceḥimge kıyāmet küninde kirürler de ol tamuğdan ayurulmaslar, ya‘nī

432.10 kāfirler anda mengü bolurlar. cezā küni şunday yaman kündür anıñ çın şıfatın hiç kimde şıfatlı almas,

432.11 ol cezā küni şunday kündür ol künde hiç bir nefis ikinçisi içün hiçbir fā’ide bire almas.

432.12 ol künde her kimniñ de işi allahü te‘ālā қолında bolur. bendelerde dünyādağı irk bolmas.

432.13 bu orunda infitār süresi tamām boldı.

432.14 siksen üçinçi muṭaffifin süresi otuz altı āyet (mekkede mi medīnede mi ihtilāflı)

432.15 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥmani'r-raḥīm

432.16 (وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ، الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ) ölçevde kimlik kıluvçılarğa uluğ ökünçdür,

432.17 alar kişiğe ölçep birgende kim ölçep, kişiden özlerine alğanda artuğ ölçep alurlar.

432.18 (وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوَّزْتُوهُمْ يُخْسِرُونَ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ، لِيَوْمٍ عَظِيمٍ، يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ)

432.19 ol ādemiler, qayçan şavt ile yā ki ağırlıq ile ölçseler, kimitüp ölçerler ya'ni kişiğe birgende

432.20 kimitüp ölçerler. kişiden alğanda bir qadağ alası orunda artıraq ölçep aldap alurlar.

(كَلَّا)

432.21 iş alay tügil ya'ni ölçevde kimitüv kişiden artuğ aluv, ölgenden şoñ ba's bolmay diyüvçilik hem iş

432.22 kıluvçılıq yaman işdür. (أَنْ كُنَّا أَلْفُ سَعِينَ، وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَعِينَ، كِتَابٌ مَّرْقُومٌ، وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ) كَلَّا

432.23 (لِّلْمُكْتَبِينَ، الَّذِينَ يَكْتَبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ، وَمَا يَكْتَبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدِئِمٍ، إِذْ تَنَلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالِ) كَلَّا

432.24 (أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ) düristlikde kāfirlerniñ 'amelleri yazula turğan defter elbette siccīnedür, siccīn ni nerse,

432.25 siccīn yavızlarınñ 'amelleri yazulğan defterdür, cezā küni bolğan kıyāmet küni yalğanga tutқан, yalğaçılarga

432.26 cezā küni uluğ ökünçdür. ol cezā küni çikden taş günāhğa çomuvçı āyetlerimiz oqulğanda bu evvelgilerden

432.27 qalğan igitler gine diyüvçi kimselerge ökünçdür. (كَلَّا) iş alay tügil, kıyāmet küni haqq (بَلْ رَانَ عَلَىٰ)

432.28 (قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ) belki bu kāfirlerniñ işlegen işleri alarniñ köñillerin qapladı ya'ni yüz

432.29 kılıqları köñillerin qaraltқанlıqdan kıyāmet küni imān itmeyler. (كَلَّا) kılgan işleri tiyüşsiz (انْتَبِهْ)

433

433.1 (عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّعَتِ أَعْيُنُهُمْ) düristlikde ol kâfirler kıyâmet küninde rablerin körüvden perdelenmiş bolurlar.

433.2 (ثُمَّ أَنهَمُ لِمَا لَوْا الْجَعِيمِ) şundan şoñ alar elbette ceħim tamuğına kireçeklerdür.
(ثُمَّ يَقَالُ هَذَا الَّذِي)

433.3 (كُنْتُمْ بِهِ تَكذِبُونَ) muniñ şoñında tamuğğa kirgeç eytürler: mine indi bu otsız yalğanga tutқан

433.4 nersedür! diyüp. (كَلَّا) iş kâfirler eytkençe tügil
(أَنَّ كِتَابَ الْآبْرَارِ لَفِي عَالَمِينَ، وَمَا ذَرَأُكَ مَا عَالَمِينَ،)

433.5 (كِتَابٌ مَرْقُومٌ، بِشَهَادَةِ الْمُعْرَبُونَ) düristlikde izgü kimselerniñ kitâbı elbette ‘aliyyundadır,
‘aliyyun

433.6 ni nerse? ‘aliyyun yazulmış kitâbdur, anı allahğa yaqın bolğan feriştelere şaqlarlar.
(أَنَّ الْآبْرَارِ لَفِي)

433.7 نَعِيمٌ، عَلَى الْأَرَاكِ يَنْظُرُونَ، تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نُصْرَةَ النَّعِيمِ، يُسْقُونَ مِنْ رَحِيْقٍ مُخْتَلَمٍ، خَنَاهُ مَسْكَ، وَفِي

433.8 (ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ، وَمَرَاةٌ مِنْ تَسْنِيمٍ، عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُعْرَبُونَ) düristlikde izgüler cennetde

433.9 dīvānlar üstünde ni‘metlerge qarap tururlar, alarnı körseñ yüzlerinde ni‘metden şādlanganlıqların

433.10 körürsün, alar cennetde başı mührlenmiş şāf hamurdan şugarılmış bolurlar, alarnıñ mühri miskden

433.11 bolur, indi bu ni‘metde boluvnı tilegenler, oşbu ni‘metke kızuğup, şunda boluvğa sebeb bolğan ‘amellerni kılsunlar,

433.12 ol hamrınñ tabi‘ati tesnīm çişmesindendür, ol çişmeden allahnıñ yaqın kılları içerler.
(أَنَّ النَّبِينَ)

433.13 أَجْرُمُوا كَانُوا مِنَ النَّبِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ، وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامِرُونَ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ

433.14 (وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لِمُضِلُّونَ، وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْكُمْ حَافِظِينَ) kıreyş uluğlarından bozuqları mü‘minlerden

433.15 külüvçi boldılar. müselmānlardan ötkende közlerin yumup müselmānları ħorlar boldılar, kayçan üyelerine

433.16 kaytsalar şol ħorlavlarından keyflenip kaytur boldılar, kayçan mü'minlerni körseler eytür boldılar: mine

433.17 bular yoldan yazğanlar diyüp idi. ol kāfirler mü'minlerniñ 'amellerin közetüv için yiberilmiş bolmadılar.

433.18 ya' nī alarniñ mü'minlerde işleri bolmasun. (فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يُمْسِكُونَ، عَلَى الْأَرْوَاقِ)

433.19 (بِنظَرُونَ، هَلْ تُؤْتِبُ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ) indi kıyāmet küninde mü'minler dīvānlarga ötürüp qarap

433.20 turğanda kāfirlerden külerler ya' nī kāfirler 'azāb kılınğan çaqda mü'minler cennet içlerinden kāfirler dünyādağı

433.21 kılgan işlerine cezā birildiler mi iken diye qarap, kāfirlerniñ cezā ve a'zābda boluvların körüp,

433.22 alardan külerler..

433.23 bu orunda muṭaffifin sūresi tamām boldı.

433.24 siksen dördünçü inşikāk sūresi, mekkede ingen yikirmi biş āyet.

433.25 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

433.26 (إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ، وَأَذْنَتْ لَرَبِّهَا وُعُقَّتْ، وَأَذَا الْأَرْضُ مَدَّتْ، وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَحَلَّتْ وَأَذْنَتْ لَرَبِّهَا وُعُقَّتْ)

433.27 qayqan kōk yarulmış bolsa, ōzine boyun şunuv tiyüş itülüp rabbisiniñ fermānın tutup yarulsa,

433.28 bir tigüz itülse (taqları bitürülse) ol yir özinde bolğan nerselerni çıqarup boşansa, rabbisiniñ

433.29 sözün tıñlap tıñlav tiyüş idülgeniñ bilse şol vaqtda ādemī öziniñ qılğan ‘amellerine yolugur.

II / 434

434.1 (يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ، إِلَىٰ رَبِّكَ كُنْهًا، فَمَلَأْ بِهٖ) ey ādemī, düristlikde sin öziñ içün

434.2 turuşaçaqsun, rabbiñ şarafına turuşqan ‘ameliñ ile barup rabbiñe yolugaçaqsun! (فَأَمَّا مَنْ أَدْبَأْ كُنْهًا)

434.3 (بِئْسَ مَا يَكْفُرُ، فَسَوْفَ يَحْشَبُ حَسَابًا سَعِيرًا، وَيُنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مُسْرَرًا) iñdi birevniñ ‘amel defteri oñından

434.4 birilse, ol kişi cingil bolğan řesāb ile řesāb itülmış bolur hem de öziniñ dost işlerine

434.5 řādlanup qaytur. (وَأَمَّا مَنْ أَدْبَأْ كُنْهًا وَآرَاءَ ظُهْرِهِ، فَسَوْفَ يَنْدَعُوا نُجُورًا، وَيُصَلِّيٰ سَعِيرًا، أَنَّهُ كَانَ)

434.6 (فِي أَهْلِهِ مُسْرَرًا، أَنَّهُ ظَنَّ أَن لَّنْ يَعْرُوْهُ، بَلَىٰ، أَن رَبُّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا) indi birevniñ ‘amel defteri arqa

434.7 şarafından birilmış bolsa, bu kişi özine helāklik ile qıçqurur helāk boldım! diyür, hem de sa‘irge

434.8 kirür, ol kişi dünyāda vaqtinde ehli içinde řādlanuęı boldı özin ölgenden řoñ ölgęç kiri

434.9 qaytarulup tirilmem diyüp oylağan idi, ammā ölgenden řoñ tirileçek hem cezā itileçek idi, çünki anıñ

434.10 rabbisi anı dünyāda qatda kōrüp turğan idi. (فَلَا) iş kāfirlerçe tügil (أَنْسُمُ بِالشَّفَقِ وَاللَّيْلِ وَمَا وَبَقِيَ)

434.11 (وَالْقَوْمَ إِذَا تَنَسَّقَ، لَتَرْكَبَنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ، فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ) şafaq ile hem de kiç ile and eytemün

- 434.12 oşandağ kiçni cıyğan ve perdelegen nerse ile and eytemün. hem de ay ile and eytemün kayçan ol ay
- 434.13 tolsa, tügillense, oşbu nerseler ile and eytemün bir de şiksiz siz bir qorğunçlı haldin ikinçisine
- 434.14 almaşunursız. ya‘nī evvel ölüp, ölgenden soñ qabрге qoyulup, qabrda sü’āl itülüp andan
- 434.15 qobarulup, andan soñ sü’āl ve hesāb itilür siz indi bu kāfirlerge ni boldı, alar şunday qorqulı
- 434.16 künde hālāş boluv içün, özleriniñ rablerine imān kitürmeyler!
 وَأَذِ الْقُرَىٰ عَلَيْهِمُ الْغُرَابُ
- 434.17 (لَا يَسْجُدُونَ) kayçan ol kāfirlerge qurān oqulsa, alar qurānğa iyilmesler imān kitürmesler.
- 434.18 (بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْتُمُونَ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ، فَبَشِّرْهُم بِعَذَابِ أَلِيمٍ، إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ)
- 434.19 (لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ) kayda ol qurān oquğanı işitkeç qurānğa oylav belki kāfir bolğanlar qurānı
- 434.20 yalğanğa şayurlar; ya‘nī qurānı işitseler içlerinden qurānı yalğanğa tutalar, likin allahü te‘ālā
- 434.21 alarnıñ içlerinde bolğan sırların bik biledür, indi sin ey muhammed, ol kāfirlerge qatı ‘azāb birle
- 434.22 süyünç birgil, ya‘nī bu kāfirler şol hāllerinde tursalar, şol küfrlerin yaqşı dip şanasalar ol
- 434.23 işleri berāberine bizden ‘azāb ile süyünç birgil! meger bu işlerinden qaytup imān kitürüp, izgü
- 434.24 ‘ameller kılsalar alar ‘azābdan qutulurlar hem de alarğa bir de bitmey turğan ecr birilür.
- 434.25 (bu orunda inşikāq süresiniñ tercemesi tamām boldı)

434.26 siksen bişinçi bürüc süresi, mekkede ingen yigirmi iki āyet)

434.27 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

434.28 (وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ، وَالْبُرُوجِ الْمَوْعُودِ، وَشَاهِدٍ مُّشْهَدٍ) yıldızlar iyesi bolğan kök ile and eytemün.

434.29 hem de va' de itülmiş (kıyāmet) küni ile hem de güvāh boluvçı ve güvāh bolunmuş ya' nī kıyāmetdegiler ile

II / 435

435.1 and eytemün (قَتَلَ اصْحَابُ الْأَخْطَرِ ذَاتِ الْوُقُودِ، أَذْهَمَ عَلَيْهِمُ الْقَعُودِ، وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ)

435.2 yanmaq iyesi ot bolğan aḡ-dūd iyeleri la'net itülmiş boldı. ol ḡalḡ ot üstüne oturḡuçılardur,

435.3 hem de özleriniñ mü'minlerge kılğan işlerini körüp turḡuçılardur. aḡ-dūd yirde bolğan yaruḡlarıdır. kāfirlerden

435.4 ba'zıları mü'minlerni yir yaruḡlarına ot yaḡup helāk kılmaq boldılar. mü'minlerni yir yaruḡına taşladıḡlarında

435.5 allahü te'ālā mü'minlerniñ cānların otḡa tüşüvden ilk alup, ot 'azābına tüşüvden selāmet ḡaldurdı.

435.6 soñra şol yaruḡlardan ot çıḡup şol kāfirlerni özlerin helāk itdi. (وَمَا تَقَمُّوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا)

435.7 (بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَمِيدِ، الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ) ol kāfirler mü'minlerniñ ḡāllerinden

435.8 her nersege küçli ve her bir maktavlıḡ şıfatlı bolğan yir ve kökler mülkinde bolğan, her bir nerseni körüp

435.9 turuvçı allahü te'ālāge imān itüvlerinden başḡa ḡāllerine ḡarşu turmaylar, kāfirlerniñ bar süymegenleri mü'minlerniñ

435.10 allahḡa imān itüvleri ginedür.

انَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَأَهُمُ عَذَابُ

435.11 (الْعَرِيفِ) mü'min irlerni hem de mü'mine ḡatunlarını ot ile yandurup cefālaḡuçılar bu işlerinden soñ

435.12 tevbe itmeseler, alarḡa cehennem 'azābı hem de ot ile yatduruv 'azābı bolur.

انَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

435.13 (لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ) düristlikde imān kitürüp izgü ‘amel qılğan kişiler

435.14 için astlarından yılğalar ağa turgan cennetler bolğuçıdır, bu cennetlerge kirüv uluğ sa‘adet ve zor bahtdur.

435.15 (أَنْ يَطَّشَنَّ رَبَّكَ لَسَدِيدٌ) düristlikde siniñ rabbiñniñ ‘azāb ile tutuvı qaytaydur. ya‘nī kāfirler mü’minlerge dünyāda

435.16 nindi cefā qılsalar da allahü te‘ālāniñ alarğa qılaçaq ‘azābı alarnıñ mü’minlerge qılğan cefālarından köp ülüş qatırağ

435.17 bolur. (أَنَّهُ هُوَ يُبَيِّنُ وَهُوَ الْعَفُورُ الْوَدُودُ، ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدِ، فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ) düristlikde ol allahü

435.18 te‘ālā halknı başda da bar qıluvçı ve ölgenden şoñda tırgüzüp qaytaruvçıdır, ol allahü te‘ālā günāhlarnı

435.19 baruvında yarlıqağuçı özine boyun sunğuçılarnı dost tutuvçı uluğlıq iyesi ‘arşnıñ hocası,

435.20 her bir tilegen nersesini qılğuvçıdır. (هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ، فِرْعَوْنُ وَثَمُودُ، بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي)

435.21 (تَكْفِيْبِ، وَاللَّهُمَّنْ دَرَأْتُمْ هُمْ مَهِيْبًا) ey muhammed kāfirlerniñ öziñni yalğanğa tutuvlarına şabr qıl, düristlikde

435.22 fir‘avun hem şemüd qavminiñ sözi, alarnıñ da peygamberlerin yalğanğa tutuvları irişdi siñe, her bir peygamberniñ

435.23 qavmi, peygamberlerin şol revişde yalğanğa tutdılar, kāfir bolğan qavm öz peygamberlerin yalğanğa tutuvçan bolalar

435.24 ammā allahü te‘a alarnı her bir yağdan çulğap alğandur. ya‘nī alar allahniñ ‘azābından halāş bola almaslar.

435.25 (بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ) kāfirler qadrin bilmeseler de ol kitāb va‘az bolğan uluğ qudret iyesi

435.26 allahü te‘ālāniñ qadrli kitābıdır ol qurān levhü’l-mahfūzda yazılmışdur.

435.27 bu orunda bürüc süresiniñ tercemesi tamām boldı.

435.28 siksen altıncı t̄arīk sūresi mekkede ingen on yidi āyet.

II / 436

436.1 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

436.2 (وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ، وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ، النَّجْمُ الثَّاقِبُ) kök hem de kiçni yaqturtuvçı 'aceb şıfatlı

436.3 bolğan t̄arīk (yıldız) ile and eytemün. (أَنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ) her bir nefis için ataklangan

436.4 şaqçı bardur (فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ، خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ، يُخْرَجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ) indî

436.5 ādemî özi ni nerseden yaratulğanı 'ibret ile qarusun, ol ādemî irlerniñ arqasından ḥatunlarnıñ

436.6 kökreğ tarafından aṭulup çıqğan şudan yaratuldı (إِنَّمَا عَلَى رَجْعِهِ لِقَادِرٌ، يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ، قَوْلَهُ)

436.7 (مِنْ قُوَّةٍ وَأَلْأَنْصَارِ) ādemîni şol şudan bar qılğan allahü te'ālā, ol ādemîni her bir yaşrun sırlar şanala

436.8 turğan kıyāmet küninde qaytadan tirgüzürge elbette küçi yiteçekdür. başlap bar itken allahğa

436.9 ölgenden şoñ tirgüze almas diyüp qaruşқан kimseniñ qobarğan künde 'azābdan qutuluvğa

436.10 kuvveti de bolmas, başqa bir bölüşüvçisi de bolmas! (وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّنْعِ إِنَّهُ)

436.11 (لَقَوْلٍ فَفَصَلْ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ) bir tüşüp bir minüp yava turğan yağmur iyesi bolğan kök ile and

436.12 eytemün hem de parğından çişmeler çığa turğan yir ile and eytemün düristlikde ol qurān

436.13 ḥaqq ile bātil arasını ayurğuçı sözdür hem tüpsiz oynap söylengen söz tügildür.

436.14 (أَنَّهُمْ يَكْفُرُونَ بِكُتُبِ اللَّهِ أَوْ يَكْتُمُونَ كُتُبَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ الْأَغْرَابِ أُولَئِكَ هُمُ الرُّؤُوسُ) düristlikde ol mekke müşrikleri özlerinçe

436.15 uluğ ḥileler qılalar, qurānı üstke çığarmaşқа temreşeler, alarnıñ ḥilelerine qarşu min de ḥile qılurmun

436.16 İndi sin alar ile hem alarnıñ qarşuların redd kıluv ile şugullenme, belki alarğa bātıllılıklarında yürürge

436.17 mühlet bir, min de alarğa az ğına mühlet biremün. (ya' nī bedr şoğışına kadar mühlet birüp, bedrde alarğa

436.18 tiyüş cezāları birildi) **والسما ذات الرجع** -digende yağmurnı allahü te' ālā= raci' =digen, raci' =

436.19 kıytuvçı ma' nāsında. çünkü yağmur yirdegi şulardan boğa aylanup hevāğa aşķan şularnıñ cıyula,

436.20 cıyula köpeyüp yañadan yirge tüşüvleridür.

436.21 bu orunda řāriķ şüresi tamām boldı.

436.22 siksen yidinci - a' lā sūresi, mekkede iñgen, on toqız āyet.

436.23 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

436.24 سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى، الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى، وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى، وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى، فَجَعَلَهُ نَعْمًا

436.25 (أَيُّهَا) ey muḥammed, her bir kimçiliklerinden pāk bolğan rabbiñniñ ismni, kimçiliklerden pāklağıl! ol rabbiñ

436.26 şunday zātdur her nerseni yaratdı hem de gözel kıldı, yine de şunday zātdur ol rabbiñ her nerseni

436.27 taqđir itdi de şol taqđir itken nersesine köndürdi. hem şunday zātdur ol rabbiñ ḥayvānlar aşay

436.28 turğan bolunlıqlarını çığardı. hem de ol ölenlerni yaşıllıkları şoñında qara hem kebiken ḥalde kıldı.

436.29 (سُبُّرُكُكَ فَلَا تَنْسَى، أَلَمْ نَشَاءَ اللَّهُ، إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى) ey muḥammed siñe āyetler oquturmız sin anı

II / 437

437.1 unutmassun. barı unutursun yaşrun ve āşikāreni bilüvçi allahü te'ālā unutturuvni tilegen nerselerni gine

437.2 (وَنُبِّسْرُكَ الْمَيْسَرَى، فَذَكِّرْ أَلَمْ نَشَاءَ اللَّهُ، إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى) ey muḥammed, biz sini yiñil bolğan

437.3 islām şerī'atine muvaffaq kılırmız, indi ey muḥammed, qurān ile ḥalknı va'az kııl, eger de anıñ ile va'az

437.4 itüv fā'ide birse allahü te'ālādan qorqğan kimse elbette qurān ile va'azlanur
(وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَتْقَى الَّذِي يُصَلِّي)

437.5 (النَّارُ الْكُفْرَى ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى) hem de ol qurāndan çitde bolur uluğ otqa kireçek iñ yaman

437.6 kimse, ol qurāndan qaçқан kimse tamuğğa kirür de, ol tamuğda 'azābnı sizmeslik derecede ölmes hem de

437.7 tururlıq yürürlük derecede tirüklik körmes. (فَمَا أَفْلَحَ مَنْ نَزَّكَشْ، وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى) dünyāda vaqtda

437.8 küfr hem şirkden pāklanup rabbisiniñ ismini yād itüp namāz qılğan kimse āḥiretde ‘azābdan ḥalāş

437.9 bolup maqşūdı bolğan cennetke kirer. (بَلْ تُؤْتِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ خَيْرًا لِّمَنْ أُبْقِيَ) ol azğunlar imān

437.10 kitürmey, qurān ile va‘ azlanmay dünyā tirükligin āḥiret tirükliginden artuq köreler ammā āḥiret dünyādan

437.11 izgü hem de dünyā kibi fānī bolmay mengülik yurtdur.
(إِنَّ هَذَا نَفْسُ الضُّعْفِ الْأُولَى، ضَعْفُ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى)

437.12 oşbu nerseler ya‘nī küfrden pāk bolup namāz qılğan kimselerniñ cennetli boluvı, āḥiretniñ mengü boluvı

437.13 evvelgi kitāblardan bolğan ibrahīm kitābı ile mūsā kitāblarında beyān eytülmiş ḥükmlerdür. ḥazret-i

437.14 ibrahīmğa allahü te‘ālādan on kāğıd indürülgen ḥazret-i mūsāğa tevrāt ismli kitāb indürülgen.

437.15 bu orunda a‘lā sūresi tamām boldı.

437.16 siksen sikizinci gāşiye süresi yikirmi altı āyet mekkede ingen.

437.17 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

437.18 هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ، وَجُرَّةٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ، عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ، تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً، تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ أَنِيَّةٍ،

437.19 (لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ) ey muḥammed taḥkīk siñe ādemlerni qorqutuvçı künniñ

437.20 ḥaberi kildi. ol künde kāfir bolğanlar ḥorlıqda, hem de türli meşaqḥatde bolup kızuvlıqda çikden

437.21 tış bolğan otğa kirüp, bik issi bolğan çişmeniñ şavtlarından şugarılmış bolur. ol kāfirlerge

437.22 simirtmey hem de toydurmey turğan tiygenekden başqa ta'ām da bolmas.

وَجُرَّةٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ، السَّعْيُهَا رَاضِيَةٌ،

437.23 فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ، لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِأَعْيَةٍ، فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ، فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ، وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ، وَنَمَارِقُ

437.24 (مَصْفُوفَةٌ، وَزُرَّابِيٌّ مَبْثُوثَةٌ) ol künde ba'z yüzler ni' metde bolurlar. özleriniñ qılğan işlerine rāzī

437.25 bolup, uluğ bolğan cennetde, ma'nāsız sözler işitmey oturlar. ol cennetde ağıp turuvçı çişme,

437.26 birinçi derecede bolğan orunduqlar, aldlarına qoyulğan ıştakanlar, ba'zısı ba'zısına yanaşa qoyulğan

437.27 töşekler, cayup koyulğan palaslar bolur. (أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبْلِ كَيْفَ خُلِقَتْ، وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ

437.28 رُفِعَتْ، وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ، وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِّعَتْ) ādemiler 'ibret közleri ile tevege

437.29 qaramaylar mı, ol niçük yaratulmuş boldı. kökke qaramaylar mı, niçük büyük qılınmış boldı.

II / 438

438.1 tağlarğa qaramaylar mı niçük berkitilmiş boldı yirge qarmaylar mı, niçük töşelmiş boldı.

(فَكَّرْ،)

438.2 (أَلَمْ آتَاكَ مَنَّكَرٌ، لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمُضَيِّطٍ، الْأَمْنُ تُوَلَّى وَكَفَرَ، فَيَعْتَذِرُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، أَنْ آتَيْنَا إِيَابَهُمْ،

- 438.3 (سَمَّٰنُ اَنْ عَلَيْنَا سَابِغٌ) indi sin ey muḥammed ḥalknı va‘az qıl, sin barı va‘az qıluvçı ğımasun,
- 438.4 ammā kāfirlerge irkli boluvçı tügilsün, ya‘nī kāfirlerni qurān ile va‘az qıluvdan başqa iş siñe birülmedi.
- 438.5 indi ol kāfirlerden imāndan yüz döndürüp, qurānı inkār qılğanların allahü te‘ālā alarnı iñ uluğ
- 438.6 bolğan ‘azāb ile ‘azāb qılur. ol kāfirler siniñ söziñni tıñlamaylar iken, sin alar için bir de
- 438.7 boruçuvlama alar soñğı künde bizniñ tarafımızğa qaytaçaqlardur. şundan soñ alarnı ḥesāb itüvde
- 438.8 bizniñ qolumızdadur. sin alarnı ḥaqlıqğa ünde de qabül itseler ḥoş itmeseler kıyāmetde cezāların
- 438.9 min özüm birürmün.
- 438.10 bu orunda ğāşiye süresiniñ tercemesi tamām boldı.

438.11 siksen tokuzunçı fecr sūresi otuz āyet, mekkede ingen

438.12 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

438.13 (وَالْمُبِينِ، وَلَيْالٍ عَشْرًا، وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ، وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرَ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّئِي حَجْرٍ) tañ birle, hem de

438.14 onunçı zü'l-ḥicce ile, cift hem de talağ bolğan nerseler ile, hem de kiçniñ ötken zamāni ile,

438.15 and eytemün, bu nerselerde elbette 'aql iyeleri için yemān bardur. (أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ،

438.16 (أَرَمَ ذَاتَ الْعِمَادِ، الَّتِي لَمْ يُخَلِّفْ مِنْهَا فِي الْبِلَادِ، وَنُمُودَ الَّذِينَ هَابُوا الصَّغَرَ بِالْوَادِ، وَفُرْعُونَ ذِي الْأَوْتَادِ،

438.17 (الَّذِينَ طَفَرُوا فِي الْبِلَادِ، فَاصْتَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ، فَصَبَّ، عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ

438.18 sin, rabbiñ irem kavminden bolğan 'ād kavmine ni kıldı? ol irem kavmi şerhlerde meşelâ yaşalmağan uluğ binālar

438.19 iyesi idi. hem de çuqurlardığı qatı taşlarını kisüvçi şemūd kavmine rabbiñ ni kıldı hem de köp 'asker

438.20 iyesi bolğan fir' avunge ni kıldı, ol fir' avun kavmi şerhlerde azğunlık kıldılar, anda köp bozuqlıqlar

438.21 kıldılar, şundan şoñ alar üstüne rabbiñ türli 'azāb kıldı. (إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمُرْصَادِ)

438.22 düristlikde siniñ rabbiñ elbette her nerseni közetküçi ve ir künde tutuvçıdur

438.23 (فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ، فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ) indi kayçan insānı rabbisi baylıq hem derece

438.24 ile şınasa, şol vaqtda rabbisi anı hürmetlese hem de derece ile ni' metlendürse, ol vaqtda kişi eytür: miñim rabbim

438.25 miñi hürmetledi diyüp. (وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ، فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ) iñdi kay zamān ādeminiñ

438.26 rabbisi anı faķirlik ile bilelendürse, rızqın kimitse, şol vaqtda eytür ol minim rabbim, miñi ħorladı diyüp

438.27 (كَلَّا) ey mekke kāfirleri allahniñ hürmetlevi baylıq ile, ħorlavı faķirlik ile tügil (بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْبَيْتَ وَلَا

438.28 (تَتَنَاضَرُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ، وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا، وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا) siz mekke kâfirleri

438.29 yetimlerini hürmetlemeysiz, hem de miskînlerni ta'âmılandırurğa öziñiz de kızuğmaysız başkalarnı da kızuğdurmaysız dağı da

II / 439

439.1 mîrâşnı bütünley aşav ile aşaysız, hem de mālın çın süyüv ile süyesiz! ya'ne mîrâşnı tiyüşli

439.2 vârişlerge birmeysiz, mālın çın köñilden süydügiñizden faķirlerge bir de birmeysiz! (كَلَّا) bu işiñiz yarağsız

439.3 işdür (إِذْ ادُّكَّتِ الْأَرْضُ دَكَّادًا، وَجَاءَتْ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا، وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ، يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ

439.4 (الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى؛ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَايَاتِي) kaççan yir çın yaruluv ile barılmış bolsa,

439.5 rabbiñniñ emri kilüp yitse, feriştelere şaf, şaf tüzülsele, hem de şol künde cehennemni kitürülmüş

439.6 bolsa, şol künde ademî allahnıñ va'desin oylap işniñ töpen bilür. ammâ ol künde bilüv fâ'ide birme

439.7 şularnı körgeç kâfir eytür: kâşki min bu şoñğı künde tirilüvim için izgü 'amel hâzirlegen bolsam idi

439.8 diyüp. (فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَلِّبُ عَنَابَهُ أَحَدٌ، وَلَا يَتُوقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ) indi ol küni kâfirni allahü te'âlâ kılgan 'azâb

439.9 kibi 'azâb ile hiç kim de 'azâb kılgılas yâ ki ol künde allahü te'âlâniñ 'azâbın hiç kim de mülklenmes hem de anıñ

439.10 kibi hiç kimde kâfirni bolğavlamas (يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ، أَرْجَىٰ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْتَضِيَةً، فَادْخُلِي فِي)

439.11 (عِبَادِي وَأَدْخُلِي جَنَّتِي) ey 'azâbdan emîn bolğan mü'min nefis şevâb ile rāzī bolup rabbiñ kışında

439.12 rızâlanmış bolğaniñ hâlde rabbiñ tarafına kıytkıl! şundan şoñ ey kıulum izgü kıllarım arasına kir de,

439.13 şular ile birlikde cennetime de kirgil! diyüp eytülür.

439.14 bu orunda fecr süresi tamâm boldı.

439.15 toksanınçı beled süresi, mekkede ingen, yigirmi āyet.

439.16 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

439.17 (أَقْسُمُ بِهَذَا الْبَلَدِ، وَأَنْتَ حُلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ، وَالْوَدُومَا وَكَدِ) iş kāfirler oylağança tügil

439.18 ile and eytemün, sin ol şehirde turğuşun, hem de ata ve anañ toğdurğan kimseleri ile and

439.19 eytemün. ya' nī ey muḥammed sin tura turğan mekke şehri ile hem de atañız ādem ve anañ neslinden tuvğan

439.20 siniñ ile and eytemün (لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ) taḥkīk biz ādemni meşaqkat ve ağırlıqda itüp

439.21 yaratduq ya' nī ādemiler dünyāda meşaqkat körüvçi dünyā qayğusını tatğuşı bolalar. (أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ

439.22 يَقْدِرُ عَلَيْهِ أَحَدٌ أَنْ يَقُولَ أَهْلَكْتُ مَالًا لِبَنِيٍّ، أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ) elle ādem özine hiç kimniñ de

439.23 küçi yitmes diyüp oylay mı ol ādem eyte: min bik köp māl helāk itdim diyüp, elle anñ

439.24 şarf kılğan mālın taratqanda hiç kim de körmedi diyüp oylay miken? ya' nī resül allahğa

439.25 düşmānlıq itüp resül allah zararına köp mällar tutuvçı kāfirlerniñ öz ara maqtanuşuvların beyāndur.

439.26 (أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ، وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ) biz ol ādemige iki köz, bir til hem iki irin

439.27 birmedük mi? közleri ile körüp, tili ile söylep irinleri yardeminde sözlerin gözel itüp çığarurğa

439.28 hem de biz ol ādemini āşikāre bolğan izgü hem de yavızlıq yollarını körsetmedük mi? (فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ،

439.29 وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ؟ فَكُّ رَقَبَةٍ، أَوْ اطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ، يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ، أَوْ مَسْكِنًا ذَا مَضْرَبَةٍ) indi

II / 440

440.1 bu ni' metlerge yaqınlıq iyesi bolğan yetimni hem de faqır bolğan miskini açlıq küinde ta' āmlendürmek

440.2 yeise qul azād itmekden 'ibāret bolğan 'uqbeni cüklep bizniñ tarafımızdan birilgen ni' metlerge şükr qılmadı

- 440.3 (ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ) şol çaqda imān
- 440.4 kitürgen kimselerden boldı ol hem de ba‘zıları ba‘zılarına allahnıñ tã‘atine şabr qıluv ile, hem de bir birisine merħametli
- 440.5 boluv ile vaşıyyet itüşdiler, munday şıfatlı kişiler oñlıq iyerleridür ya‘nı işleri oñ ve mübārek. (وَالَّذِينَ)
- 440.6 (كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الشُّمُوءِ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ) iñdi bizniñ āyetlerimizge qaruşkan kimseler
- 440.7 şomlıq iyeleridür. ol kāfirlerge işekleri bir berkitülgen tamuğ bolğuçıdur.
- 440.8 bu orunda beled süresiniñ tercemesi tamām boldı.

440.9 toksan birinçi- el-şems sūresi mekkede ingen on biş āyet.

440.10 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

440.11 وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا، وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَاها، وَالتَّارِ إِذَا جَلَاها، وَالتَّيْلُ إِذَا يَغْشَاها، وَالسَّمَاءُ وَمَا بَنَاهَا، وَالْأَرْضُ

440.12 وَمَا طَبَعَهَا، وَنَفْسٌ وَمَا سَوَّاهَا، فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا) kuyuş hem de anıñ yaqtılıǵı ile and eytemün,

440.13 ay ile and eytemün qayçan ol ay kuyuşğa yaqın bolsa, hem de kündiz ile and eytemün qayçan kuyuş

440.14 ravşānlatsa ol kündizni, hem de kiç ile and eytemün qayçan ol kiç qaranǵulıǵı ile kuyuşnı

440.15 qaplasa, daǵı da kök ile hem de anı binā itken zāt ile and eytemün, yir ile hem de anı caygan

440.16 zāt ile and aytamun, hem de nefsler ile ve alarnı tigüz itüp yaratqan zāt ile and eytemün, ol

440.17 nefslerge allahü te'ālā bozuqlıǵnı hem de taqvālikni bildürtken idi
(قَدْ أَنْعَمَ مَنْ زَكَّاهَا، وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا)

440.18 ötkendegi nerseler ile yemīn eytemün: düristlikde nefsin 'ilm hem 'amel ile pāklağan kimse maqşūdına

440.19 irişür, kimdür nefsin nādānlıq ve yamanlıq ile boyasa ol kişi rüsvāy bolur
(كَتَبَتْ نُمُودٌ بِطُغْرَاهَا)

440.20 إِذْ أَنْبَعَتْ أَشْقَاهَا فَعَالَ لَهُمُ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسَمِيَاهَا، فَكَتَبُوهُ فَعَقَرُوهَا، فَمَا لِلدَّارِ عَلَيْهِمُ بِهِمْ بِئْسَ تَبَئِيرًا

440.21 (وَالْإِخْيَارَ عُقَبَاهَا) semūd qavmi özleriniñ azǵunlıqları sebebli resüllerin yalǵanǵa tutdılar, şol vaqtı

440.22 yalǵanǵa tutdılar ol vaqtda semūdniñ iñ yamanı ornundan turup ḥazret-i şāliḥniñ mu'cizesinden bolǵan

440.23 teveni öltürüvge qaşd kıldı, şol vaktde allahniñ resūli bolǵan ḥazret-i şāliḥ eytdi: ey bendeler allahniñ

440.24 tevesine tiymeñiz ol teveniñ şu nöbetine de tiymeñiz, ya'nī ḥayvānlarnı şuǵaruv içün nöbet yaşap

440.25 nöbetlep içürteler idi, bu semūd qavmi resūlni yalǵanǵa tutdılar teveni boǵazladılar, şol

440.26 qaşda alarnıñ rableri alarnı günāhları sebebli 'azāb ile qapladı hem de 'azābnı her birisine de

440.27 tigüz kıldı hem de ol rabbiñ şemüdnı helāk itüvniñ şoñından qorqmas!

440.28 bu orunda el-şems sūresi tamām boldı.

440.29 toqsan ikinçi leyl sūresi, mekkede ingen, yigirmi bir āyet

II / 441

441.1 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

441.2 (وَاللَّيْلُ إِذَا يَنشُئُ ، وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّى ، وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ، إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى) kiç ile

441.3 and eytemün, qayçan ol kiç yaqtılığını qaplasa, hem de kündiz ile and eytemün qayçan yaqtılıq

441.4 ravşānlansa, hem de ir ve ḥatunni yaratqan zāt ile and eytemün düristlikde sizniñ 'amelleriñiz türlidür

441.5 (فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ، وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ، فَسَنِيسِرُهُ لِلْعُسْرَى) indi birev allahü te'ālāniñ ḥaqların birüp

441.6 allahü te'ālāge qarşudan şaqlansa, hem de güzel bolğan (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) sözni rastğa tutsa ol kişini

441.7 cingil bolğan yolğa köndürürmiz.
(وَأَمَّا مَنْ بَغَلَ وَاسْتَفْتَى ، وَكَتَبَ بِالْحُسْنَى ، فَسَنِيسِرُهُ لِلْعُسْرَى ، وَمَا

441.8 (يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى) ammā birev özinden çıqarurğa tiyüşli bolğan ḥaqlı çıqaruvda şaranlansa, hem de

441.9 dünyāsı ile āḥiret şevābından muñsızlansa, güzel bolğan (kelime-i tevḥīd)ni yalğanğa tutsa, ol kişini

441.10 ağırılıqğa tarturmız ya'nī tamuğğa, tamuğğa tüşken zamānında otdan anı mālī ḥalāş itülmes. (أَنَّ

441.11

عَلَيْنَا لِلْهَدَى ، وَإِنَّ لَنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَى ؛ فَاَنْتَرْتُمْ نَارًا تَلْقَى ، لَا يَصْلَاهَا ، إِلَّا الْأَنْفَى الْبَدَى كَتَبَ

441.12 (وَتَوَلَّى) bizniñ üzerimizde toğrılıq bolğuçudur, hem de bizniñ mülkimizde āḥiret hem dünyā yurtı

441.13 bolğuçudur, indi min sizni peygamberni yalğanğa tutup imāndan yüz döndürgen kāfirler gine kire

441.14 turğan yanup turğuçı ot ile qorqutuvım. ya'nī toğrılığını beyān itüv minden, min anı sizge beyān

441.15 eytemün. āhîret ile dünyā ikisi de min ki indi bularnı minim rızālıgım ile gine isteñiz

وسيجنبها

441.16

الآتقن اللى يؤتى ماله يتبركى، ومالاحمدعنده من نعمة تجزى، الأبتغاه وجه ربه الأعلى، ولستوف تبرض

441.17 allahdan k rkup Őaranlıkdan p klanup m lın faķirlerge birgen kimse elbette ol tamuğdan ħal Ő bolur

441.18 ol izgü kimse içun, anıñ faķirlerge birgen ħ li ber berine karŐu birile turđan cez  umidi bolmas meger

441.19 m lın faķirlerge birüvde allahnıñ rızalıgın istep kine birür. hem de bu kişi kileçekde öziniñ rabbisiniñ birgen

441.20 cez sından r zı bolur. ya' n  faķirlerge m lın birgende niyeti barı allah rızalıgı bolup, faķirlerden ħidmet

441.21 y  kullıķ umid itmey m lın taratđan kimseler, allahnıñ rız sı bolđan  iksiz ecrlerge iriŐ rler dimekdür.

441.22 bu orunda leyl s resi tam m boldı.

441.23 toksan üçinçi duḥā sūresi, mekkede ingen on bir āyet.

441.24 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

441.25 وَالضُّحَىٰ، وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ، مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَاقَلَىٰ، وَالْآخِرَةَ خَيْرَ لَكَ مِنَ الْأُولَىٰ، وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ

441.26 (فَتَرْضَىٰ) kuyaşniñ köterilgen vaḳtı ile, hem de kiçniñ qarangulanğan vaḳtı ile and eytemün, düristlikde

441.27 siniñ rabbiñ sini taşlamadı da siñe açuġlanmadı da; bu sūreniñ bu kadarısı bir sebeb ile bir arada

441.28 vaḳy toḳtalup ḥazret-i cebrā'ıl inmey turġanda resūl allahniñ köñli tıncsızlangandan soñ ingen

441.29 dimişler. hem de kāfirler resūl allah ve başqa müselmānlarniñ faḳīr boluvlarından küldüklerinden resūl allahni caratuv

II / 442

442.1 içün soñġı āyetler inmişdür ma'nāsı: elbette āḫiret dünyādan izgüdür. bik tizlikde siñe rabbiñ

442.2 siniñ şoraġan nerseñni birüp sini rāzı kıtur
أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ، وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ، وَوَجَدَكَ عَائِلًا

442.3 (فَاعْنَىٰ) ey muḥammed, sini rabbiñ yetim ḥālīñde terbiyeçisiz vaḳtiñde ebū tālibke birüp terbiyelendürmedi mi, siniñ bir

442.4 nerse bilmegeñiñ ḥālīñde vaḳy ile köp ḥükmler ve ḥikmetler bildürüp toġrılıġa köndürmedi mi, sini faḳīr

442.5 ḥālīñde ḥadīceni nikāḫletüp bay kılmadı mu? indi sini şol ḥālleriñden ḥalāş itken rabbiñ

442.6 mundan soñ siñe köp ni' metler birür.
فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ، وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ، وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

442.7 indi ey muḥammed, yetimni rencitme, hem de ḥacet şoraġuçını tıyaġıl, hem de rabbiñniñ ni' meti ile

442.8 söyleşkil! ya'nī yetimlerni ri' āye kııl, ḥacet şoraġanlarnı tıymaġıl, allahniñ ḥükmlerin üyretüv hem

442.9 irişdürüvde bolġıl!

442.10 (bu orunda duḥā sūresiniñ tercemesi tamām boldı)

442.11 toksan dörtingi inşirāh sūresi, mekkede ingen sigiz āyet.)

442.12 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

442.13 (أَلَمْ نُنشُرْ لَكَ صُدْرَكَ، وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ الْاِنْسَى، اَنْقَضَ ظَهْرَكَ، وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ) ey muḥammed, biz siniñ

442.14 kökregiñni ma'rifet nūrı ile nūrlandurmaduḡ mı, hem de siniñ üstüñden, siñe ağırlıq birüvçi cükni

442.15 tüşürmedük mi? ya'nī peygamberlikke qadar bolḡan nādānlıq murāddur. hem de ey muḥammed siniñ zikriñni yuqarı

442.16 köterdük. ya'nī ismiñni her vaqtde uluḡlap zıkr itüle turḡan qıldıq.
فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا إِنَّ مَعَ

442.17 (الْعُسْرِ يُسْرًا، فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ، وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ) ey muḥammed her işde de evvel qayıtlıq bola soñra rāḥatlık

442.18 boladur, şol sebebden de sin ilk kāfirler tarafından oñgaysızlıqlar kördiñ soñra nuşret tapup alardan

442.19 üstün boldiñ. düristlikde her bir qatılıq ile birlikde ciñillik bolḡuçıdur, munısı dünyāda hem de

442.20 dünyādaḡı ağırlıq berāberine āhiretde taḡın bir ciñillik bolḡuçıdur. indi sin ey muḥammed, qayçan minim

442.21 ḡüklerimni irişdirüvden boşansañ anıñ şükriñe miñe 'ibādet qılıḡıl, hem de rabbiñe gine köñliñni qoyḡıl!

442.22 (bu orunda inşirāh sūresiniñ tercemesi tamām boldı.)

442.23 (toğsan bişinçi tîn sūresi, sigiz āyet, (mekkede mi medīnede mi ihtilāflı)

442.24 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

442.25 (وَالزَّيْتُونَ، وَطُورِ سَيْنٍ، وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ، لَعَنَّا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ) tîn, zeytün

442.26 ağaçları ile, hem de yimişli yığaç iyesi bolğan tūr tağı ile, oşandaq tınçlıq ornı bolğan

442.27 şehir (mekke) ile and eytemün, düristlikde biz ādemīni bik gözel turmuşda yaratduq.

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ

442.28 (سَافِلِينَ، إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ) şundan şoñ ol ādemīni töpenlerniñ

442.29 töpeni bolğan tamuğğa tüşürürmiz, barı aña tüşürmemiz imān kitürüp de izgü 'ameller kılğan kimseni,

II / 443

443.1 çünkü munday kişiler için bir de kisilmey turğan ecr bolğuçudur. ya'ni bir kişi selāmet vaqtında

443.2 ni kadar izgü 'amel kılrsa, ol kişiniñ qartlıq yā za'iflik sebebli 'amelge küçi yitmes derecege irişüp

443.3 'āciz qalsa da hemişe selāmet vaqtinde kılğan 'ameller kadar şevābı bolur. muniñ meşeli pinsiye kibidür.

443.4 selāmet vaqtlarında bir orunda hizmet itken kimseler za'iflenseler yā ki qartlıq sebebli hizmetke

443.5 yaraqsızlansalar, bularğa vazīfelerni birüp turuv 'ādeti bar. bu 'ādet şerī'atde dürist hem tiyüş boluvı oşbu

443.6 āyetden fehmlenedür. (فَمَا يَكْتَسِبُكَ بَعْدُ بِالذِّينِ، أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ الْعَاكِلِينَ) indi ey kāfir siñe ni nerse

443.7 kıyāmet künin yalğanğa tutduradur ādemīni yaratup şoñra tağın za'iflikke qaytaruv beyān kılınğandan

443.8 şoñ ba'şni yalğanğa tutuvğa elbette yol qalmaydur. allahü te'ālā her işke hüküm itüvçileriniñ in'ā' lāsıdur

443.9 ol niçük hüküm itse ol iş şol revişde bolur.

443.10 bu orunda tîn sūresi tamām boldı.

443.11 toksan altıncı ‘alaq süresi, mekkede ingen, on toqız āyet

443.12 bismi’l-lahi’r-raḥmani’r-raḥīm

443.13 (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ، خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ) ey muḥammed oqu sin qurānı her nerseni ve ādemni

443.14 qan kiseginden yaratqan rabbiñniñ ismi ile yadem istep
(اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ، الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ)

443.15 (عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَم) ey muḥammed qurānı ḥalqğa üyretüv için oqu sin! iñ ḥürmetlü bolğan rabbiñ

443.16 şunday zātdur, ol qulum ile yazuvni ögretti, hem de ādemni bir nerse bilmegen zamānda, aña toğrı

443.17 yolını ve başqa hünerni ögretti. (كَلَّا) bulay bolup da ādeminiñ azğunlıkda boluvı yaraqlı bolmas.

443.18 (أَنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ، أَن رَّاهُ اسْتَفْتَى، أَنَّى إِلَىٰ رَبِّكَ الرَّجْعَى) düristlikde ādemī uzun mällı bolup

443.19 muñsız bilgeni için toğrılıqdan yazar, munda murād ebū cehldür. ey yaman ādemī, düristlikde ölgenden

443.20 soñ qaytaqax yir rabbiñ tarafından. gāfil bolma, māluña aldanma, āḥir künde ‘azābke ilegürsün! (أَرَأَيْتَ)

443.21 (الَّذِي يَنْهَىٰ عِبَادًا إِذَا صَلَّىٰ) ey muḥammed köresün mi, namāz oquvçı qulını namāzdan tıyuvni tilegen kimseni

443.22 munda namāz oquvçıdan murād resül allah, tıyuvçıdan- ebū cehl. çünki ebū cehl qavmine eytken eger muḥammedniñ

443.23 namāz oquğanun körsem moynun taptarmun diyüp. bir vaktde resül allah namāz oquy iken, ebū cehl bara

443.24 başlağanda tağın kiri çigingen. qavmi şorağanlar nik çigindiñ diyüp, ebū cehl eytken iki aramızda

443.25 otdan bolğan çuqur köründi diyüp. (أَرَأَيْتَ إِنْ كُنْتُ) أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ أَرَأَيْتَ إِنْ كُنْتُ

443.26 (وَتَوَلَّىٰ، أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ) eger de ol tıyulmuş kimse toğrılıq üzere bolunsa, yā ki taqvālık ile

443.27 buyursa, hem de tıyuvçı kimse ḥağnı yalğanğa tutup imān kitürüvden yüz döndürse, bilmes mi ol

443.28 kimse allahü te‘älâ anıñ bu işin bilüp turğannı? ya‘nî ebü cehl ھاqq yaqda bolup, resül bätıl yaqda bolsa,

443.29 allahü te‘älâ alarnıñ ھاqq yaqdağısına yardım birüp resülni şaqlamay ebü cehlni üstün kıluv idi diye oylamay mı?

II / 444

444.1 digen sözdür. tıyulmış resül tıyuvçı ebü cehldür. (كَلَّا) namāzdan tıyuvçıniñ bu işi yaman işdür,

444.2 (لَمَنْ لَمْ يَنْتَهَ لِنَسْفَعَا بِالنَّاصِيَةِ ، نَاصِيَةٌ كَاذِبَةٌ خَاطِئَةٌ ، فَلَيْتُمْ نَادَيْتُمْ) eger de ol namāzdan tıyuvçı kimse

444.3 bu yüz kılgandan tıyulmasa yalğançı hem de azğun bolquçı mañlay şaçından tutarmız, ya‘nî āhiret

444.4 küninde, ol şol vaqtda öziniñ meclisdaşların ündesün de bizniñ ‘azābımızdan kıtulsun!
(سَنَدَعُ الرَّبَّانِيَّةَ)

444.5 (كَلَّا) biz de özimizniñ düşmānlarını ‘azāb kıluv içün bolğan zebānilerimizni çağururuz, şol çağda ol

444.6 tıyuvçıniñ hāli yaman bolur. (لَا تُطَعُّهُ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ) ey muħammed sin anıñ sözün tutma, rabbiñe secde

444.7 kıl, hem de aña yaqınlıq hāşıl kııl! bir de anday tıyuvçı düşmānlardan kırkmağıl!

444.8 bu orunda ‘alaq süresiniñ tercemesi tamām boldı.

444.9 toksan yidinçi qadr süresi, biş āyet (mekkede mi medīnede mi iḥtilāflı)

444.10 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

444.11 (أَنَا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ، وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ، خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ) düristlikde biz qurānı

444.12 qadir kiçinde indürdük, ol uluğ bolğan qadir kiçidür anı allahdan başqa kimse bile almağan qadir kiçi miñ aydan da

444.13 izgürekdür.

(تَنْزَلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ، سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ) ol

444.14 kiçde ferişterler hem de cebrā'ıl rableriniñ izni ile, taqdir itülgen her bir iş sebebli inerler,

444.15 ol kiç tañ toğuvğa qadar her bir mü'min müselmānga selāmetlikdür.

444.16 qadir kiçi. ramazān-ı şerifniñ yigirmi yidinçi kiçesinde qadir kiçi boladur. bu kiç müselmānların

444.17 dīnleriniñ aşlı bolğan qurān-ı şerif ingen kiçdür. bu kiçde allahü te'ālā tarafından ferişterler yirge inüp mü'min

444.18 müselmānlar için istiğfār qılurlar. quyaş bayuvdan tañ atkañğaça qadir kiçi bolur. bu kiçde her kimde

444.19 tevbe istiğfārda bolunmaq tiyüşli. bu kiçde qılınğan 'ameller miñ ay tutaş qılınğan 'amellerden artuq boladur.

444.20 bu orunda qadr süresi tamām boldı

444.21 toksan sikizinci beyyine süresi, sigiz āyet, (mekkede mi medīnede mi iḥtilāflı)

444.22 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

444.23 (لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ، رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ، يَتْلُو)

444.24 (صَعْفًا مُطَهَّرَةً، فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ) ehl-i kitābdan hem de müşriklerden bolğan kāfirler, ḥaqlıḳ bilgüsü bolğan,

444.25 ḥaqlıḳnı berkitüv iyesi yazuvlarını içine alğan pāk şaḥifelerini oquy turğan allahnıñ resüli kilgençe

444.26 taraluşuvçı hem de ayruluşuvçı bolmadılar. ya'nî resül allah peygamber bolğandan soñ ğına taraluşdılar. (وَمَا)

444.27 (فَفَرَّقَ اللَّهُ الَّذِينَ أُوتُوا السِّكِّتَ الْأَمِنْ بَعْدَ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ) kitāb birilmiş kimseler resül allah kilgençe

444.28 taraluşmağanlar idi, ḳayḳan resül kildi ise alar ayrılışdılar. ya'nî resül allah kilgençe yehūd hem

444.29 naşārā tevrāt hem incilde şıfatlanuvına köre muḥammed ('ahm)ge imān iteçek bolup turalar idi. ḳayḳan

II / 445

445.1 resül allah peygamber boldı ise ḥased itüp, resül allahğa imāndan baş tartdılar. (وَمَا أُمِرُوا إِلَّا أَنْ)

445.2 (يَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ، حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ) ol kāfirler

445.3 özleriniñ kitāblarında buyurulmadılar, barı bir bolğan allahğa anıñ dīnine iḥlāş bağlap imān kitürüv

445.4 ile gine buyuruldılar. hem de bāṭıl i'tiḳādlarından ḥaḳḳ i'tiḳadқа avışuvğa buyuruldılar. namāz oquvğa, zekāt

445.5 birüvge buyurulğanlar idi. bu işler ile buyurğan dīn ḥaḳḳ ve s̄abit bolğan dīndür. (أَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا)

445.6 (مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا، أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ) düristlikde ehl-i kitābdan

445.7 hem müşriklerden bolğan kāfirler küfrleri içün cehennem oḡında mengü bolurlar, bu kişiler maḥlūḳlarınıñ iñ

445.8 yavızlarıdır. (أَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ، جَزَاءُ لَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ)

445.9 (تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ، وَرَضُوا عَنْهُ، ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ) düristlikde

445.10 īmān kitürüp izgü ‘amel qılğan kimseler bular maḥlūklarnıñ izgüleridür, bular için rableri qaşında

445.11 astlarından yılğalar ağa turğan ‘adn cennetleri bolğuşıdır. alar şol cennetlerde mengü bolurlar. alardan

445.12 allahü te‘ālā, allahü te‘ālādan alar rāzi bolurlar. bu dereceler rablerinden qorqup dünyāda vaqtda izgü ‘ameller

445.13 qılğan kimseler içündür.

445.14 bu orunda beyyine süresi tamām boldı

445.15 toksan tokuzinçı zelzelet süresi sigiz āyet (mekkede mi medīnede mi iḥtilāflı)

445.16 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

445.17 إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا، وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا، وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا، يَوْمَئِذٍ تُجَدِّدُ أَخْبَارَهُمْ بَارَأ

445.18 رَبِّكَ أَوْحَىٰ لَهَا (kayçan yir öziniñ titrev vaktında titretilmiş bolsa, yir öziniñ ağır cüklerin çığarsa,

445.19 şol vaqtda ādemī eytür ni boldı bu yirge? diyüp. şol künde ol ḥalkğa öziniñ titrevin hem de

445.20 cüklerin çığarup taşlavın beyān iter. munı beyān itüvge yirniñ rabbisi allahü te‘ālā aña vaḥy ile bildürgen bolur.

445.21 şol vaḥy sebebli beyān iter. (يَوْمَئِذٍ يُصْدِرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوَّا أَعْمَالَهُمْ، فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا)

445.22 (يَوْمَئِذٍ يُصْدِرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوَّا أَعْمَالَهُمْ، فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا) ol künde ādemīler taraluşup ḥesāb meydānına dönerler, özleriniñ

445.23 ‘amelleriniñ cezāların körsetülmekleri içün. indi birev dünyāda vaqtda tözen qadar izgülik işlese, şunu da körür,

445.24 hem tözen qadar yavız ‘amel kılğan bolsa, anı da körür. ya‘nī tözen qadar gına izgülikleri bolğan kimselerde

445.25 şol ‘amelleriniñ cezāların körürler.

445.26 bu orunda zelzele süresi tamām boldı.

445.27 tokıızınçı ‘ādiyāt süresi, on bir āyet, (mekkede mi medīnede mi)

445.28 bismi’l-lahi’r-raḥmani’r-raḥīm

445.29 (وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا، فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا، فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا) soğış ataları ile and eytemün, kayçan

II / 446

446.1 ol atlar çatı çapuvları sebebli şoluvların tavışlap alsalar, hem de kiçlerde taşlıq yirde çapup

446.2 tayağlarından ot çığargan atlar ile and eytemün. atlangan kişilerin tañ vaqtında düşmānları üstüne

446.3 kitürüp yitküzüvçi atlar ile and eytemün. (فَأَثَرُنَّ بِهِ نَقْعًا فَوْسَطُنَّ بِهِ جَمْعًا) ol atlar tañ vaqtında

446.4 tözenler tözdürüp düşmānlar arasına kilüp yitdiler. bu āyetlerniñ inüvi oşbu sebebden dimişler. bir

446.5 vaqtda resūlimiz bir tarağka atlı ‘asker yibergen iken, bir ay ötken hiç de bulardan ḥaber bilinmegende,

446.6 şol vaqtda bu āyet ingen (إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ، وَأَنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ وَأَنَّهُ لَئِبَّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ)

446.7 düristlikde ādemī öziniñ rabbisine qarışquçıdır. hem de öziniñ bu qarışuvlığına özi de şāhiddür ya‘nī

446.8 özinde de qarşulığın bildüre turğan ‘alāmetler bardur. hem de ol ādemī mālını bik çatı süygüçidür.

446.9 ya‘nī mālı bolsa da allahü te‘ālā yolına birüvden şaranlanur. (أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ، وَحُصِّلَ مَا فِي)

446.10 (الضُّمُورِ، أَن رَّبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ) ādemī bilmes mi, kayçan qabrlerde bolğan nerseler qobarulmuş bolsa

446.11 hem de köñillerde bolğan nerselerini ‘amel defterlerinde ḥāzir kılinmış bolsa, şol vaktta yamanlar özleriniñ

446.12 helāk boluvların oylamaylar mı, düristlikde alarnıñ rableri şol kıyāmet küninde bir de şiksiz alarnıñ

446.13 köñillerinde bolğan nerselerini bilgüçidür.

446.14 bu orunda ‘ādiyāt süresi tamām boldı.

446.15 yüzde birinçi el-ķāri‘a sūresi, mekkede ingen on bir āyet.

446.16 bismi‘l-lahi‘r-raḥmani‘r-raḥīm

446.17 (الْقَارِعَةُ ، مَا الْقَارِعَةُ ، وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ،) ķāri‘a. her nerseni ķorķutuvçı ve her nerseni ornundan

446.18 ķobaruvçı bolġan, ķorķunçlı kıyāmet künidür. (يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ، وَتَكُونُ الْجِبَالُ

446.19 كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ) ol ķāri‘a küninde ādemiler taralġan çigirtkeler ve tutulġan cinler kibi bolurlar.

446.20 (فَأَمَّا مَنْ نَقَلَتْ مَوَازِينُهُ ، فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ، فَأَمَّهُ هَٰوِيَةٌ ، وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ، نَارٌ مَأْمُومَةٌ

446.21 indi ol künde birevniñ ‘amel ölçevleri ağır bolsa, ol kişi öziniñ köñline oḥşaġan keyf-i

446.22 şafāda bolunur, ammā birevniñ ‘amel ölçevi cingil bolsa, ol kiřiniñ ornı hāviye bolur, ol hāviye

446.23 ķazulıķda çikden çıġup yanup turġuçı otur.

446.24 bu orunda ķāri‘a sūresi tamām boldı.

446.25 yüzde ikinci tekāşür sūresi, sigiz āyet, mekkede mi medīnede mi

446.26 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

446.27 **الْمَاكُمُ النَّكَاتُ، مَنَى زُرْتُمُ الْعَابِرُ، كَلَّسُوا تَعْلَمُونَ، ثُمَّ كَلَّسُوا تَعْلَمُونَ، كَلَّسُوا تَعْلَمُونَ عِلْمٌ**

446.28 **الْبَقِيَّةِ، كَلَّسُوا الْجَعِيمِ، ثُمَّ لَنَرَوْهَا عَيْنَ الْبَقِيَّةِ ثُمَّ لَنَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ**) qabrlerge barup kömülge-

446.29 ngeçe, sizni baylıq ile maktanuv şugullendürdi (**كَلَّ**) qabrlikke kömülüvni unutup baylıq ile maqtanuşuv

II / 447

447.1 yaraqlı iş tügil anday işnin yaraqsızlığın kileçekde bilürsüz, ya' nī ölgenden hem de ölüp

447..2 qobarulğanda bilürsüz de ökünürsüz! eger siz kileçek qorqunuvçılı kıyāmetni öziñiz körüp bilgen

447.3 kibi bilseñiz idi mällar ile maqtanuşuvnı süymes idiñiz! ammā iş siz oylağança tügil and eytemün

447.4 kıyāmetde ceḥīm tamuğsını aldaviñızda körürsüz, şol vaqtda allahü te'ālā tarafından öziñizge birülgen ni' metlerinden

447.5 şoralmış bolursız. ya' nī maqtanuşқан mālūñıznı qayda qoyduñız, faqīrlerge birdiñiz mi? diye şoralur

447.6 siz de ceḥīm tamuğsına kiritülmiş bolursız! şulay bolğaç qabrlikke bargança ald hem arıñıznı qarañız!

447.7 (bu orunda tekāşür sūresiniñ tercemesi tamām boldı.)

447.8 (yüz üçüncü ‘aşr sūresi mekkede ingen üç āyet.)

447.9 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

447.10 (وَالْعَصْرَ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ، إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالعَقْبِ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ)
zamān ile

447.11 and eytemen, düristlikde ādemī hemīşe ḥasrettedür, meger īmān kitürüp izgü ‘amel kıluv, ḥaqlık ile

447.12 hem de şabrlık ile vaşıyyet itüşken kimseler gine ḥasretde tügillerdür. ya‘nī dünyā āḥiret sa‘ādetli bolaçaq

447.13 kimseler şunday kimselerdür, alar allahğa hem başqa uşanuvı tiyüşli bolğan nerselerge īmān iterler,

447.14 üstlerine tiyüş bolğan izgü ‘amellerniñ qollarından kilgenlerin kılurlar. şundan şoñ birisi

447.15 birisine ḥaqq yolda bolup yamanlıqdan tıyuluv ile ögüt birişürler.

447.16 (‘aşr sūresi tamām boldı.)

447.17 yüz dördünçü hümeze süresi, toqız āyet (mekkede ingen)

447.18 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

447.19 (وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ، الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ، يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ) uluğ 'azābdur, her bir mü'minlerni

447.20 ḥorlağuçı, alarnı ğıybet kıluvçılarga. velid bin muğire kibiler resul allahnı hem de mü'minlerni ḥorlaylar

447.21 idi şular ḥaḳında indi. ol ḥorlağuçı köp māl cıyup, anı şanap 'ömrin ötkenze de, şol māl

447.22 anı dünyāda mengü qaldurur diyüp oylaydur. (كَلًّا) mālın şanap turuv āḥiret küninde fā'ide birmey

447.23 (لِيُنَبِّئَنَّ فِي الْعُقُوبَةِ، وَمَا ادْرَاكُ مَا الْحُطَمَةِ، نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ، أَنَّمَا عَلَيْهِمْ مُّؤَصَّاتٌ)

447.24 (فِي عَمَلٍ مَّجْتَبٍ) elbette cürek orḫalarına qadar yite turğan, yanup turğuçı ve her bir nerseni yandurup

447.25 aşap turğuçı bolğan otqa taşlanmış bolur ol kāfir. ol ot zor büyük binālar içinde

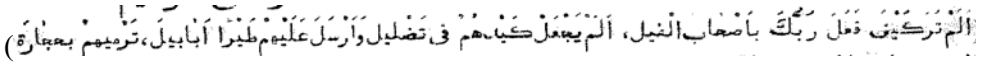
447.26 bağlanmış bolğan hālde şol binālar içinde 'azāb itilür ol kāfirlerini.

447.27 hümeze süresi tamām boldı.)

447.28 (yüz dörtnüçü fil süresi biş âyet mekkede ingen.)

II / 448

448.1 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

448.2

448.3 (من سجد، فبعلهم كعبوا ما شئروا) ey muḥammed bildiñ mi, siniñ rabbiñ fil iyelerin ni revişde helāk itdi.

448.4 ol fil iyeleri sin toğaçaq yılda ḥileler kılup mekke ḥalkın özlerine iyertüv için ka'beni fil

448.5 ile uvatdurmaq bolup kilgenler idi ammā bu ḥileleri boşqa çıqdı. filleri ka'beni

448.6 uvatuvğa buyurulğaç sözlerin tutmadı, şol vaqtda rabbiñ alarğa uvaq ğına kuşlar yiberdi, ol kuşlardan

448.7 ve aq taşlar ile atup fil iyelerin qurt aşığan ağaç yafraqları kibi kıldurdu yemen pādīşāhı

448.8 abrahe, şana'ā digen orunda bir kilise yaşatdı. çünkü 'arablar evveldenök ka'beni ziyāret itüp

448.9 ka'beni uluğlaylar idi. abrahe 'arablarınñ sevdāğa yürüy turğan yol üstlerine bir kilise yaşatup

448.10 'arablar kızuğup şunda kire başlamaslar mı digen idi, likin 'arablar bir de iltifāt itmediler. şol

448.11 açuğdan abraha ka'beni vatdurmaq bolup 'asker cıyup her bir binānı vaṭuvğa küçi yite turğan

448.12 filinde alup bardı. ammā allahü te'ālā kiçik kuşlar ile anı helāk kıldurdu.

448.13 fil süresi tamām boldı

448.14 yüz bişinçi kıreyş süresi dört āyet.

448.15 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

448.16 (لَيْلَىٰ قُرَيْشٍ أِبلَافَهُمْ رَهْلَةَ السَّنَاءِ وَالصَّيْفِ) allahü te'ālāniñ fil iyelerin helāk itüvi. kıreyş 'arabları

448.17 kışkı hem caygi sevdālarında ilkden niçük birigişüp kervān ile sevdāga baralar idi hemiše şol

448.18 revişde ülfetde boluvları için, alarnı fil iyeleri қolına түşürüvden şaқladı. 'arablar kış küni

448.19 barı birge cıyulup sevdā ile yemenge cay faşlı şāmga baralar idi.

فَأَيُّعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ

448.20 (الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ) indi şulay bolgaç kıreyş 'arabları bu üyniñ ḥocası

448.21 bolğan, alarnı açlıқdan тоydurgan, қorқudan emīn қılğan rablerine 'ibādet қılsunlar.

448.22 kıreyş süresi tamām boldı.

448.23 yüz altınçı erāeyt sūresi yidi āyet

448.24 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

448.25 (أَرَأَيْتَ الَّذِي بُكِّتَ بِالتَّبِينِ، فَذَلِكَ الَّذِي بَدَعَ الْبَيْنِيمَ وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ) ey muḥammed kıyāmet

448.26 künin yalğanga tutuvçı kimseni tanudıñ mı? tanumasañ siñe beyān eytemün ol (ebū cehl) yetimni çatı

448.27 köñil ile kiri qaytarup yiberedür. hem de miskini ta'āmlanduruvga qızıqmaydur. ebū cehl bir yetimge āpyekün¹

448.28 bolğan iken ol yetim yalğaç hālinde ebū cehlge kilüp öziniñ mālından kiyüm birüvün ötündi

448.29 ebū cehl açuvlanup yiberdi. hem de velid bin el-muğire bir vaqtda teve çalğan idi, bir yetim it sorap

II / 449

449.1 kildi ol birmedi bu iki āyet alar haqındadır. (فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ، الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ)

449.2 (الَّذِينَ هُمْ بِرَأْوَنَ) uluğ 'azābdur namāzların gāfillik sebebli oqumağanlarğa hem de riyā ile oquvçılarğa,

449.3 (وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ) hem de üy arasında yürütüle turğan yumuşlarını tıyuvçılarğa ya'ni balta, tabaq,

449.4 ilek kibi nerselerni birmegenlerge uluğ 'azāb bardur.

449.5 erāeyt sūresi tamām boldı.

¹ Bu kelime Lehçe "opiekun" kelimesinden gelmektedir. Veli, bakıcı, danışman anlamındadır.

449.6 yüz sigizinçi- kevşer sūresi üç āyet

449.7 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

449.8 (أَنَا أَعْطَيْنَاكَ الْكُتُبَ) ey muḥammed biz siñe üçi qarībi bolmağan ni' metni (peygamberlikni) birdük.

449.9 (فَمَلَّ لِلرَّبِّكَ وَأَنْجَرُ) indi sin namāznı iḥlāş ile oqup, tevelerni şoygıl hem itin yetimlerge taratqıl!

449.10 (أَنَّ شَانِكَ هُوَ الْإِبْتِرُ) düristlikde siniñ düşmānuñ ismi coyulaçaq, izgüliklerden maḥrūm kimsedür.

449.11 ebū ceḥl resūl allahnı faḳīr yetim diye ḥorlağaç, allahü te'ālā oşbu sūreni indürmiş! hem de ötken

449.12 sūrede namāznı iḥlāşsız oqup yetimlerge it birmegenlerni ḥorlağan idi. bu sūrede alar kibi

449.13 bolma diye resūl allahğa va'az qılınmış.

449.14 kevşer sūresi tamām boldı.

449.15 yüzde toktızınçı kâfirün süresi. altı âyet.

449.16 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥîm

449.17 (قُلْ يَا كَافِرُونَ) eyt sin ey muḥammed kâfirlerge, ey kâfirler (لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ) min siz kullık kılğan

449.18 zātka kullık eyteçek tügilmün, (وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ) hem de siz de min 'ibâdet kılğan zātka 'ibâdet

449.19 kılaçaq tügilsiz, (وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ، وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ) hem de min sizniñ 'ibâdet kılğan zātñızğa

449.20 'ibâdet kılmam, sizde minim 'ibâdet kılnmış ma'būdıma 'ibâdet kılmassız. (أَكُمُ دِينِكُمْ وَلِي دِينٍ)

449.21 siz öz dîniñizde turursız min de öz dînimde tururmun. digil.

449.22 bu sürenin inüvine sebeb: kâfirler resül allahğa kilüp: ey muḥammed bir yıl sin bizniñ ma'būdlarımızğa kullık kııl,

449.23 andan şoñ biz siniñ rabbiñe bir yıl 'ibâdet kılurumuz digenler idi.

449.24 kâfirün süresi tamām boldı.

449.25 yüzde onıncı naşr sūresi

449.26 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

449.27 (أَدَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ) ey muḥammed kaççıan allahü te'ālānıñ yardemi irişse, hem de mekke şehrin aluv vaqtı yitse,

449.28 (وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا) hem de ādemilerni allahnıñ dīnine gürüh, gürüh bolup

II / 450

450.1 kirür körseñ (سُبْحَانَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ) şol vaqtda rabbiñniñ ḥamdi ile tesbīḥ eytkil,

450.2 hem de tevbelerni qabūl qılğıuçı rabbiñe yalvarup günāhlarnı yarlıqavın ötüngil!

450.3 naşr sūresi tamām boldı

450.4 yüzde on birinçi mesed sūresi, biş āyet

450.5 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

450.6 (تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ) ebū lehebniñ zātı helāk bolğay idi, (وَتَبَّتْ) hem vāqı'ā helāk boldı.
(مَا أَغْنَىٰ)

450.7 (عِنْدَهُ مَالٌ وَمَا كَسَبَتْ) anı helākliginden mālı da kesb kılup tapқан nersesi de muñsız kılmadı. (سَيَصْلَىٰ نَارًا)

450.8 (ذَاتَ لَهَبٍ وَأُمَّرَاتُهُ مِمَّا لَهَا الْعُطْبُ فِي جَيْبِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ) tiz künden ebū leheb özi hem de ḥatunı, moynında

450.9 ḥurma munçalasından ceb bolğanı ḥâlde otun köterüp, yalğun iyesi bolğan otқа kirürler.

450.10 bu sūreniñ inüvine sebab: resūlimizge (وَأَنْتُمْ عَشِيرَتُكَ الْأَقْرَبِينَ) öziñniñ yaqın tuvğanlarıñnı ḥaqlıqğa ündegil,

450.11 digen āyet iñgeç resūl allah tuvğanların cıydı da ḥaqlıqğa ündedi, şunda ebū leheb: sin bizni şuniñ

450.12 için çaqurdıñ mı diyüp taş ile resūl allahnı atmaq boldı. şundan şoñ bu sūre indi. ammā ḥatunı

450.13 resūl allahğa düşmānlıq itüp, resūl allahnıñ yürüy turğan yolına ağaçlar taşlay idi resūl allahnı

450.14 cefālamak için.

450.15 bu orunda mesed sūresi tamām boldı.

450.16 yüzde on ikinci ihlâş sûresi dört âyet.

450.17 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥîm

450.18 (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) bir zamânda müşrikler resûl allahdan şoradılar: siniñ rabbiñ altundan mı, kümüşden mi,

450.19 timirden mi diyüp şularğa cevâb için bu sûre indi. ma'nâsı ey muḥammed eyt sin kâfirlerge

450.20 minim allahım birdür, (اللَّهُ الصَّمَدُ) hiç nersege muḥtâc tügildür, (لَمْ يَلِدْ) hiç kimni toğdurmadı,

450.21 (وَلَمْ يُولَدْ) ve hiç kimden toğdurulmadı, (وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ) hem de aña hiç birzât tiñ

450.22 bolmadı diyüp.

450.23 yüzde on üçüncü felak süresi, biş âyet.

450.24 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

450.25 (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ،) eyt sin ey muḥammed! min tañni toğduruvçı rabbime anıñ

450.26 yaratқан nerseleriniñ zararından şıgınamun, (وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ،) hem de қараңғу kiçden şıgınamun қайқан

450.27 қараңғулығы her nerseni қапласа, (وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ،) hem de töpenlerge sihr tilep aruvçı ğatunlarınıñ

450.28 zararlarından (وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ،) oşandaқda ğased қıluvçılarınıñ ğasedlerinden rabbime şıyunamun.

450.29 yüzde on dördünçü sūre nās sūresi, altı āyet.

II / 451

451.1 bismi'l-lahi'r-raḥmani'r-raḥīm

451.1 (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ، مَلِكِ النَّاسِ، إِلَهِ النَّاسِ) eyt sin ey muḥammed! min ādemlerniñ ma' būdı, pādişāhı,

451.2 hem de rabbisi bolğan rabbime şıyunamun: (مَنْ شَرَّ الرَّسُوَاسِ الْخَنَّاسِ) vesvese qılup izgü 'amellerni kiçüktürüvçi

451.3 zātdan, (الَّذِي يُوسَسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ) ol zāt cinlerden hem ādemlerden de

451.4 bolup, ādemilerniñ köñillerinde vesvese qılır. bu iki sūre, resūlimizni bir yehūdī şıhrlep ḥasta

451.5 qılğandan soñ ingen diye rivāyet eytüledür.

451.6 oşbu orunda yüz on dört sūreniñ tefsiri tamām boldı.

451.7 tercemeniñ tamāmınıñ ta'rīḥi: hicrī 1320 neçı mīlādī 1907 neçı 3 inçı zü'l-ḥicce 24 neçı dīkābir

451.8 düşenbe kün

451.9 āyetü'l-bi'l-ittifāk * -bu 'alāmet her bir kārī qaşında āyetniñ aqtıǵı şanalğan orunğa qoyuladur

451.10 āyetü'l 'ındalküfiye * - kūfe kārileri qaşında āyet aqtıǵı şanalğan orunda qoyula.

451.11 āyetü'l-..... ğayr hem () – kūfe kārilerinden başqalar qaşında āyet āḥirī şanalğan orunda qoyuladur.

451.12 zımmetü'l-şibā' bu zımmeni ve o kibi şozup oqula.

451.13 zımmetü'l-ğayre munısı barnı ve o qadar sozmay ğına oqula.

451.14 tenvīn izhār ' , h, ' , ğ, ḥ, ḥ, ile başlanğan şozler aldındaǵı ḥarfke qoyuladur.

451.15 bu 'alāmet elif kibi şozup oqula,

451.16 “ “ y kibi astqa şozup oqula

451.17 , evvelgisi ve oğa, ikincisi elifke üçüncü yağa işâretdür.

451.19 (hüẓā du‘ā’ tilāvetü’l-ḳurān= ḳurānı oḳurgandan şoñ oḳula turğan du‘ā)

451.20

اللَّهُمَّ تَجَاوَزْنَا مَا كَانَتْ تَلَاوَةُ الْقُرْآنِ مِنْ زِيَادَةٍ أَوْ نَقْصَانٍ أَوْ خَطَاةٍ أَوْ سَهْوٍ أَوْ غَلَطٍ أَوْ غَفْلَةٍ أَوْ نِسْيَانٍ ﴿١﴾

451.21

أَوْ تَقْدِيمٍ أَوْ تَأْخِيرٍ أَوْ سَوْءِ ظَنٍّ أَوْ شَكٍّ أَوْ عُلَى غَيْرِ مَا يَتَّبَعِي أَوْ عُلَى غَيْرِ مَا أَنْزَلْتَ أَوْ قَلَّةٍ رَغْبَةٍ فِي تَلَاوَتِهِ

451.22

أَوْ تَرْكٍ مِنْ أَوْ تَشْدِيدٍ أَوْ تَنْوِينٍ أَوْ غَيْرِ وَقْفٍ فِي مَجَلِّهِ أَوْ وَقْفٍ فِي غَيْرِ مَوْضِعِهِ أَوْ تَرْكٍ تَدْبِيرٍ فِي مَقْطَعِهِ أَوْ

451.23

تَجْرِيفٍ كَلِمَةٍ عَنْ مَجَلِّهَا أَوْ كَلِمًا فَلَا تَوَاحُشَنَا وَأَغْفِرْ لَنَا ذَلِكَ بِفَضْلِكَ وَجُودِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّحِيمِينَ

451.24

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصُغِّبِهِ بَعْدَ مَا فِي جَمِيعِ الْقُرْآنِ

451.25

حَرَقًا حَرَقًا وَبَعْدَ كُلِّ حَرْفٍ أَلْقَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّحِيمِينَ ﴿٢﴾

II / 452

452.1 ma‘nāsı: ey rabbim bizniñ ḳurān oḳuğanda bolğan kimçiliklerimizni ‘afv ḳılğay idiñ, oḳuğan vaḳtda

452.2 artduruv, yā kimitüv, yā ḥaṭā oḳuv, yā yañılışuv, yā unutup, yā aldağını artda, artdağını alda

452.3 oḳuğan bolsaḳ, yā ki köñillerimizni çitke yiberüp oylamay oḳusaḳ, yā şozuv ornunda ḳışḳa,

452.4 ḳışḳa oḳuv ornunda şozup oḳusaḳ, toḳtav tiyüşli bolğan orunda toḳtamay, tiyüşsiz orunda

452.5 toḳtağan bolsaḳ, nindi gine kimçilik kitürgen bolsaḳ da öziñniñ fazl ve raḥmetiñ ile her birisinde

452.6 kiçseñ ve ‘afv itseñ iken. ey rabbim öziñniñ resüliñ muḥammed ‘aleyhi’s-selāmge hem de aniñ şaḥābilerine

452.7 ḳurānda bolğan harfler şanınça miñ miñ şalavāt hem selām ḳılğay idiñ! āmīn!

- 452.8 secde-i tilāvet-
- 452.9 kūrānda secde diyüp qoyılğan on dōrt āyetden birisini bir āyet kadarın oqusa yaqşı oquğanda
- 452.10 işitse bu kişige secde-i tilāvet tiyüş bolur.
- 452.11 secde-i tilāvet niyeti:
- 452.12 allahniñ fermānına muvāfaqat içün secde kılmağını niyet kıldım diyüp “allahü ekber) diyürde toğrı
- 452.13 secdege kiter, secdede üç mertebe “سبعان ربي الأعلى” diyüp allahü ekber diyüp turur da oturup
- 452.14 oşbu du‘ānı oqur.
سَجَدْتُ لِلرَّحْمَنِ ، وَآمَنْتُ بِالرَّحْمَنِ ، فَأَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي يَا رَحْمَنُ ، سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ،
- 452.15 “غُفْرَانِكَ رَبَّنَا وَالْيَكِّ الْمَصِيرُ” secde-i tilāvetde qollarını köterülmes.
- 452.16 secde-i tilāvet hūkmi:
- 452.17 secde-i āyetin namāz kırā’atında oqulsa, yā hatm itkende terāviḥ namāzında ḥāfiḥ oquğanı işitilse aḥına
- 452.18 secde kıluv tiyüş bolmas belki namāz içindegi sevda yiter secde āyetin ğrammafondan yā ki tuḥiden işitüv
- 452.19 ile de secde-i tilāvet tiyüş bolur.

süre hem pāre	süre isimleri	beyt	süre hem pāre	süre isimleri	beyt	süre hem pāre	süre isimleri	beyt
18	kehf	2	36	yāsīn süresi	212	56	vāqı‘a süresi	352
16nçı	pāre	17	23nçı	pāre	215	57	ḥadīd süresi	357
19	meryem	22	37	şāfāt	225	58	mücādele	325
20	ṭāhā	33	38	şād	231	28	pāre	325
17nçı	pāre	48	39	zümer	239	59	ḥaşr süresi	371
21	enbiyā’ süresi	48	24nçı	pāre	250	60	mümteḥine süresi	377
22	ḥac	62	40	mü’min süresi	255	61	şaff süresi	382

18nçi	pāre	75	41	fuşulet	261	62	cum‘ a sūresi	385
23	nūr sūresi	85	25nçi	pāre	268	63	münāfiķīn	388
24	nūr sūresi	85	42	nūr sūresi	269	64	teğābūn	390
25	furķān	101	43	zuħruf	278	65	ṭalāk	394
19nçi	pāre	102	44	duħān	286	66	taħrīm	397
26	şu‘ arā’	115	45	cāşiye	291	67	mülk sūresi	399
27	neml	125	26nçi	pāre	292	29	pāre	399
20nçi	pāre	133	46	iħķāk	292	68	nūn sūresi	403
28	ķaşaş	138	47	muħammed ‘ahm sūresi	304	69	el-ħakķat sūresi	405
29	‘ankebūt	153	48	feth sūresi	311	70	me‘āric sūresi	407
21nçi	pāre	158	49	ħicret sūresi	320	71	nūħ sūresi	409
30	rūm	172	50	ķāf sūresi	326	72	cin sūresi	412
31	loķmān	175	51	zāriyāt sūre	330	73	müzzeamil sūresi	415
32	secde sūresi	122	27nçi	pāre	333	74	müddeşir sūresi	417
33	aħzāb	182	52	ṭūr sūresi	335	75	ķiyāme sūresi	419
34	sebe’	192	53	necm sūresi	339	76	insān sūresi	421
35	melā’ike sūresi	205	54	ķamer sūresi	344	77	mürselāt sūresi	423
			55	raħman sūresi	348	78	nebe sūresi	425
						30	pāre	425

sūre hem pāre	sūre isimleri	beyt	sūre hem şanı	sūre isimleri	beyt	sūre hem pāre	āħir ķurāndağı secde āyetleri
80	‘abese sūresi	429	98	beyine sūresi	444	5nçi	secde meryem sūresinde
81	tekvīr	230	99	zelzele sūresi	445	6nçi	secde ĥacc sūresinde
82	infiṭār	431	100	‘ādiyāt	445	7nçi	secde furķan sūresinde

83	taṭfif	432	101	ḳāri‘a	446	8nçı	secde neml sūresinde
84	inşikāḳ	433	102	tekāşūr	446	9nçı	secde secde sūresinde
85	büruc	434	103	‘aşr sūresi	447	10nçı	secde şād sūresinde
86	ṫāriḳ	435	104	hümeze	448	11nçı	secde hem el-secde sūresi
87	a‘lā sūresi	432	105	fil sūresi	448	12nçı	secde necm sūresinde
88	ġāşiye	437	106	ḳureyş	448	13nçı	secde inşāḳ sūresi
89	fecr	438	107	mā‘ün	448	14nçı	secde ‘alaḳ sūresi
90	beled	439	108	kevşer	449		
91	şems sūresi	440	109	kāfirün	449		
92	leyl sūresi	441	110	naşr sūresi	449		
93	duḳā sūresi	441	111	ebī leheb	450		
94	elem neşrah	441	112	iḫlāş sūresi	450		
95	vettin	442	113	felaḳ sūresi	450		
96	‘alaḳ sūresi	443	114	nāss sūresi	451		
97	ḳader sūresi	444					